

Giới thiệu Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert

Lục Phiến Môn khai triển giang hồ nghiêm trị hoạt động, đưa đến Đạo Thánh Môn nghiệp vụ lâm vào đình trệ.

Vì giải quyết này một vấn đề khó khăn, Môn chủ Tây Môn Xuy Đăng quyết định phái đệ tử cuối cùng Tô Do Tại lên vào Lục Phiến Môn, cuốn vào một trận kinh thiên trong âm mưu.

(*)Đạo Thánh Môn: Môn phái truyền thừa về chuyện "mượn" mà không hỏi...

(*)Truyện chủ yếu theo phong cách hài hước!

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đạo Thánh Môn một tên cuối cùng đệ tử

Cảnh Nguyên hai mươi một năm, ta theo Đạo Thánh Môn học thành xuống núi, nghe theo sư môn yêu cầu, ta đi Lục Phiến Môn xin việc.

Khi biết được phải làm công việc này lúc, ta là vô cùng không cam lòng, dựa theo ta ban đầu ý tưởng, ta vốn định học thành một thân đạo thuật, chuẩn bị đi trên giang hồ lịch luyện một phen, uống đứng đầu rượu mạnh, ăn đất tiền nhất thức ăn, cua đứng đầu cô gái đẹp.

Ta là một đứa cô nhi, sư phụ nhặt được ta lúc, ta bị vứt bỏ đang chảy bờ sông một cái trong buổi cỏ. Khi đó trên giang hồ mới vừa trải qua một trận kinh thiên hạo kiếp, thiên hạ cao thủ tại đỉnh Hoa Sơn luận kiếm lúc, một cái Đại Ma Đầu đột nhiên xuất hiện, đại náo luận kiếm đại hội, chém giết mười một vị trên giang hồ Siêu Nhất Lưu Cao Thủ, từ nay giang hồ tiến vào Đại Suy Thoái thời đại.

Sư phụ dẫn ta trở lại Đạo Thánh Môn, dạy ta học chữ, truyền thụ cho ta đạo thuật. Tại xuất sư trước thi đấu bên trong, ta thành công thi triển ra Đạo Thánh Môn tuyệt học Di Hoa Tiếp Mộc, dưới con mắt mọi người, đem sáu người sư huynh dây lưng quần trộm tới trong tay, bị sư phụ khen là gánh chịu Đạo Thánh Môn phục hưng hi vọng, sau đó tại xuống núi phía trước ngày buổi tối, ta bị sư phụ đánh thiên hôn địa ám, long trời lở đất, cuối cùng đánh ta lương tâm phát hiện, quyết định thay đổi triệt để, đi tới kinh thành.

Lúc này, trên giang hồ mới vừa trải qua một phen gió tanh mưa máu.

Tại Lục Phiến Môn cường lực rửa sạch một chút, Các Đại Môn Phái rồi rít hường ứng triều đình hiệu triệu, bùng lên lập Bạch sơn, đem nhà mình môn quét với trắng muốt.

Võ Đang Sơn, Long Hồ Sơn, Mao Sơn các loại (chờ) tam đại Đạo Giáo môn phái thành lập Đạo Giáo Liên Hợp Hiệp Hội một lần hành động trở thành tông giáo tính chất tổ chức. Nam Bắc Thiếu Lâm con lừa trọc cũng không cam chịu yếu thế, cầm lên cây kéo hoàn tục làm lên giặt rửa cắt tóc làm ăn. Về phần Lục Đại Môn Phái, không phải gia nhập quân đội chính là y theo giúp triều đình, làm lên đường hoàng ra đáng làm ăn. Mà chúng ta Đạo Thánh Môn, Cái Bang là nghênh đón trên giang hồ trời đông giá rét.

Hơn nữa Tây Lũng giang hồ khai triển nghiêm trị, Đạo Tiên Môn đồng hành chạy tới chúng ta giới đoạt mới làm ăn, vì thế hai môn phái khai triển qua mấy lần ác đấu, trực tiếp đưa đến chúng ta Đạo Thánh Môn nghiệp vụ chỉ tiêu thẳng tắp tuột xuống, vào không bằng ra.

Mặt như này tình thế nghiêm trọng, Môn chủ Tây Môn Xuy Đăng quyết định cho đòi mở một lần cuộc hội đàm, bàn bang phái chuyển hình công việc, mà không biết là cái nào người sư huynh quý chủ ý, phải phái một tên đệ tử lên vào Lục Phiến Môn, chấp hành vinh quang mà vĩ nhiệm vụ lớn, mà ta là thành nhiệm vụ này người thi hành.

Lý do cũng rất đơn giản, ta là cô nhi, lại vừa là Đạo Thánh Môn đứng đầu đệ tử trẻ tuổi, cho tới nay tại trong môn học nghệ, tại trong quan phủ không có không tốt dấu hiệu bằng chứng ghi chép, tài sản thuần khiết, đem tới quan phủ chân chính truy cứu đứng lên, cũng dễ dàng lừa dối vượt qua kiểm tra.

Ta là có thể lợi dụng thân phận tiện lợi, đem tới là đồng môn sư huynh đệ che chở, đừng không nói, chỉ là theo trong quan phủ vớt người, hàng năm Đạo Thánh Môn đều phải tốn phí không ít ngân lượng, cùng với tiện nghi người ngoài, không bằng theo trong bốn môn chọn ưu tú lựa chọn sử dụng nòng cốt đệ tử gia nhập Lục Phiến Môn.

Ta có sáu người sư huynh, Đại sư huynh Thảo Thượng Phi, Nhị sư huynh Thủy Thượng Phiêu, Tam sư huynh Toán Thiên Hâu, Tứ sư huynh Phi Mao Thối, Ngũ sư huynh Tam Điều Thối, Lục sư huynh Thần Hành Thái Bảo, này sáu người sư huynh người người mang tuyệt kỹ, chạy trốn công phu nhất lưu. Bất quá thường đứng ở bờ sông nào có không ướt giày, này sáu người sư huynh trên căn bản bị bắt vào phòng giam thật tốt mấy lần rồi.

Ta nghe Lục sư huynh Thần Hành Thái Bảo nói cho ta biết, sư phụ lần này an bài, có lưỡng nguyên nhân, một là bởi vì ta đang ở thân thể cao lớn, lượng cơm quả thực quá lớn, một người ăn vài người khẩu phần lương thực, hơn nữa lại không làm việc, cho môn phái ngủ đông kế hoạch mang đến cực lớn gánh nặng. Trải qua thương nghị, mọi người nhất trí đề cử rồi ta. Cái nguyên nhân thứ hai mà, nguyên nhân cho hẳn cùng Đạo Tiên Môn Môn chủ Cúc Hoa Lão Tổ một lần đánh cuộc, về phần đánh cuộc gì, ta cũng không biết được.

Vài thập niên trước, Đạo Thánh Môn, Đạo Tiên Môn vốn là một nhà, trong đường cung phụng Tổ Sư Gia đều là Đạo Thánh Hà Đạo Tử, sau đó hai phái bởi vì đang học thuật lý luận phương diện sinh ra khác nhau, từ đó mỗi người một ngã, đều thành nhất phái.

Ta vẫn cảm thấy Đạo Tiên Môn người tương đối đối trá, bọn họ một mực xem thường chúng ta.

Đạo Tiên Môn từ trước đến giờ lấy chính thống rêu rao, đệ tử trong môn phái hồ một tí liền đem tiểu trộm cướp một ít tiền, Đạo Tặc trộm quốc thổ, to trộm cướp Thiên Cơ khí vận treo ở mép, kết quả chọc giận triều đình, ở một cái trăng tối gió to đêm, triều đình phái ba nghìn Thiết Ky, đem Đạo Tiên Môn diệt môn.

Chúng ta Đạo Thánh Môn liền tương đối thiết thực, vốn là mà, trộm đồ chính là trộm đồ, thế nào cũng phải đem cái đồ chơi này lên cao đến học thuật tăng diện, còn chạy đến Hiểu Sinh trên giang hồ đi phát biểu luận văn, tuyên bố thiên hạ khí vận tụ tán hữu thuật, thổi phồng giang hồ khí vận nổ lớn lý luận, ở nơi này ngân hồ sơ trên miệng gây sự tình, triều đình không bắt người khai đao mới là lạ.

Sắp xuống núi trước, sư phụ dặn đi dặn lại, đi tới rồi Lục Phiến Môn, phải lấy đại cuộc làm trọng, lấy giang sơn xã tắc làm trọng, cố gắng làm việc, trừng thiện dương ác (trừng phạt cái thiện biểu dương cái ác), phát huy mạnh Chân Thiện Mỹ, hoặc hương chính khí, đem tới làm một gã hợp cách Bộ Khoái.

Đi ra sơn môn, lời nói này lại nói một lần.

Sư phụ ta Tây Môn Xuy Đăng cái gì cũng tốt, chính là người lắm điều, yêu nói dông dài, hơn nữa trí nhớ không được, học nghệ lúc, một chuyện tiểu lâm nói lên nhiều lần, kết quả khổ chúng ta những thứ này làm đệ tử, mỗi lần nghe nửa mới không cũ tiết mục ngắn lúc, chẳng những muốn cười, hơn nữa cười thật, cười ngọt, hơn nữa phải làm bộ là lần đầu tiên nghe được. Nếu là cái nào không mờ mắt sư huynh nói sư phụ cái này ngài ngày hôm qua mới vừa nói qua, chờ đợi hần chính là mưa giông chớp giật giống như quan tâm.

Ta đứng run rẩy trong gió rét, nhìn trên người hần áo bông bay phất phơ, gật đầu không ngừng, sư phụ giáo huấn tốt, sư phụ nói đúng cực kỳ. Trước khi đi, sư phụ từ trong ngực lấy ra một phong thơ đề cử còn có một vốn Tàn Quyền, ta một nhìn trên đó viết ba chữ to: Đạo Đắc Kinh.

Sư phụ nói quyền sách này là Tổ Sư Gia Hà Đạo Tử sáng chế, chia làm trên dưới lưỡng quyền, năm đó Đạo Thánh Môn, Đạo Tiên Môn tách ra lúc, chúng ta phân đến quyền thượng, Đạo Tiên Môn phân đến quyền hạ.

Trong quyền thượng ghi lại Tổ Sư Gia hành tẩu giang hồ lúc đạo thuật tuyệt học. Về phần quyền hạ, trời mới biết viết là cái gì, dự tính nội dung không thể nào, ngược lại mấy thập niên qua, chúng ta Đạo Thánh Môn nhân số hưng vượng, Đạo Tiên Môn nhân tài tàn lụi, hàng năm đều phải dựa vào sư phụ tiếp tế mới có thể miễn cưỡng sinh hoạt.

Sư phụ đem quyền sách này giao cho ta, nói muốn ta trong lúc rảnh rỗi nghiêm túc nghiên cứu cuốn này, nếu có cơ hội gặp được Đạo Tiên Môn đám ranh con, thuận tay đem quyền hạ cũng đồng thời làm tới, học thành Tổ Sư Gia phía trên tuyệt học, thống nhất đạo môn.

Ta nói người xem đồ nhi lập tức phải xông xáo giang hồ, bắt đầu mới nhân sinh rồi, người không lại cho ta một hai kiện tiện tay binh khí, nếu không đem tới đi kinh thành, bị người khi dễ làm sao bây giờ? Sư phụ suy nghĩ một chút cũng đứng, từ trong ngực móc ra nửa bánh ngô.

Ta hỏi đây là cái gì bảo bối?

Đây là ta trong ngày thường nhịn ăn nhịn xài còn lại nửa bánh ngô.

Có ích lợi gì?

Có thể ăn.

Ta làm bộ như cảm kích rơi nước mắt, nặn ra mấy giọt nước mắt nói: Trong sơn môn thời gian kham khổ, bây giờ trời đông giá rét, mấy người sư huynh vô dụng, cả ngày gặm lão, này nửa bánh ngô là ngài mùa đông khẩu phần lương thực, đệ có quý sữa ân huệ, quạ có phụng dưỡng cha mẹ nghĩa, ta chuyển đi này không biết ngày nào trở về, đồ nhi làm sao có thể như thế vong ân phụ nghĩa, này nửa bánh ngô có thể so với đá, ta muốn thật cảm đi, đem tới ngài giáo huấn mấy người sư huynh cũng thiếu thuận tay dụng cụ mà không phải.

Sư phụ nước mắt tuôn đầy mặt, nói hay lại là học trò người tương đối biết ta, nếu là người mấy người sư huynh có người một nửa hiểu tâm, chúng ta sơn môn cũng không trở thành luân lạc đến đây rồi. Ta đã nói rồi, năm đó không thu không người tên đồ đệ này, nói về ngày đó đúng là Thanh Minh Tiết, trăng tối gió to, trên trời hạ xuống mưa lớn, tháng sáu Phiêu Tuyết. . .

Đem sư phụ lại muốn nói kia chuyện xưa xưa xưa chuyện cũ lúc, ta ngay cả đem sách nhét vào trong ngực, nói sư phụ ta đi trước, chờ ta công thành danh toại, áo gấm về làng, mang theo Lục Phiến Môn những thứ kia chân chó cửa sơn môn cho ngài dập đầu.

Cứ như vậy, ta đi ra Đại Sơn, rồi đi Đạo Thánh Môn, bước lên kinh thành con đường.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Thất Phiến Môn

Lục Phiến Môn đứng tập Võ Lâm Cao Thủ, Mật Thám, Bộ Khoái cùng sát thủ nhất thể Thần Bí Tổ Chức, tọa lạc tại Bát Đại Hồ cùng Đông Lâm, cùng Đông Xương, Tây Hán, Cẩm Y Vệ cùng xưng kinh thành tứ đại Đặc Vụ cơ cấu. Lưỡng Xương Nhất Vệ trực tiếp nghe lệnh của Hoàng Đế, quyền thế cuộn cuộn ngất trời, mà Lục Phiến Môn một phần của Hình Bộ, đứng triều đình dùng tới quân lý giang hồ chủ yếu chức năng ngành.

Tổng Bộ Đầu Lữ Trọng Viễn đứng Võ Đang Phái xuất thân, là đương kim Võ Đang cường môn Vô Nhai đạo trưởng sư đệ, hai năm trước tại Hiệp Khách Đảo lần thứ ba giang hồ Tây Kiếm trong đại hội, Lữ Trọng Viễn lấy một chuỗi Thái Nhị Kiếm lực chiến quần hùng tám trận chiến tám thắng, cuối cùng lấy một chiêu tiếc bại với Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu Phong Vạn Lý, bị Hiếu Sinh giang hồ liệt vào Bạch Bảng Thập Đại Cao Thủ một trong.

Tiến vào Lục Phiến Môn không hề giống ta ngay từ đầu tưởng tượng thuận lợi như vậy, dựa theo sự phụ yêu cầu, đi tới kinh thành sau ta lấy đến hẳn cho ta kia phong thư giới thiệu đi tìm hẳn sư đệ Đông Môn Bạt Chá, nghe nói này Đông Môn Tiểu Sư Thúc đứng đời trước Đạo Thánh Môn Môn chủ xếp vào tại Lục Phiến Môn nằm vùng, nhưng là đi tới Lục Phiến Môn tìm vài người hỏi thăm, mọi người cũng không biết có nhân vật như thế.

Vạn bất đắc dĩ bên dưới, ta trắng đêm chưa ngủ viết một phong tự cho là không tệ lý lịch tóm tắt, ném đến Lục Phiến Môn hậu viện trung tâm nhân sự khoa. Sau đó hơn mười ngày ta mỗi ngày đều đứng ở Lục Phiến Môn cửa trông coi, nhưng là lý lịch tóm tắt ném sau khi đi ra ngoài, như đá ném vào biển rộng, sau đó ta ở cửa thu giấy vụn lảo đảo nơi đó tìm được phần này lý lịch tóm tắt.

Lão đầu nói cho ta biết, Lục Phiến Môn là đương kim triều đình đứng đầu nóng bỏng tay ngành, mỗi ngày xin việc tin sách vở chất đầy, ta xem người lý lịch tóm tắt viết bình thân không có gì lạ, muốn muốn đi vào thật là khó hơn lên trời a.

Ta ngay cả khiêm tốn thỉnh giáo, lão đầu nói, ta có cái chất từ bây giờ tại Lục Phiến Môn bên trong làm đại quan, người muốn thật muốn gia nhập, ta có thể giúp người sai người tìm quan hệ, bất quá có thể phải tốn chút giao tiếp phí.

Lòng ta nói cháu người muốn thật làm đại quan, người cũng không lại ở chỗ này nhặt phế phẩm rồi, bất quá nhưng cũng thuận mồm hỏi một câu, kia đại khái phải hao phí bao nhiêu tiền?

Lão đầu đưa ra một ngón tay, ta cả kinh nói, một trăm lượng, cướp tiền đây.

Tiểu huynh đệ người hiểu lầm, một trăm văn là đủ rồi.

Trong nội tâm của ta cười lạnh, lão già lừa đảo này, người nghĩ rằng ta tiền tới liền dễ dàng a, hai ngày trước tại Lư tài chủ nhà lúc thuận tay dắt dê lúc, nghiệp vụ chương trình không thuận thực, không cẩn thận kinh động nhà bọn họ họ viện, bị mười mấy ác nô cùng ba cái Trung Hoa điện viên chó chó đuổi theo chạy nửa kinh thành, nếu không phải tạm thời sử dụng ra giả chết đại pháp, bây giờ ngay từ lúc Thuận Thiên Phủ đại lao ăn cơm tù.

Ta mới không mắc lừa đây, xoay người rồi đi.

Lão đầu ở sau lưng hô, ta xem ta người hữu duyên, nếu không năm mươi văn cũng có thể.

Ta nửa tin nửa ngờ, móc ra năm mươi văn cho hắn, hắn nói chuyện này bao ở trên người ta, vì vậy xuất ra lý lịch tóm tắt, xoay người vào Lục Phiến Môn, không qua nửa giờ, lão đầu nghênh ngang đi ra, nói thành, người trở về chờ tin tức đi.

Trở lại khách sạn, chờ trái chờ phải không có tin tức, chính đang cảm thán thối đời ngày sau, lòng người không cũ lúc, ta nhận được thông báo, yêu cầu ta sau ba ngày đến Lục Phiến Môn đi tham gia khảo hạch. Đi tới Lục Phiến Môn miệng, chỉ thấy nơi này người ta tấp nập, thật vất vả lấy được rồi tờ ghi danh.

Lục Phiến Môn chia làm hai đại trung tâm, sáu đại sự nghiệp bộ, tại kê khai phòng lúc, ta không chút do dự lựa chọn Tình Báo Ti. Tình báo xử chủ yếu làm tình báo phân tích công việc, công việc này tiền lương cao, 9h đi 5h về, lại không có bao nhiêu chuyện làm, không chọn cái này mới là đứa ngốc, bất quá ta để ý, tại có hay không phục tùng phân phối bên trong diện đúng.

Khảo hạch chia làm sáu cái tiểu tổ, sáu cái môn phân biệt dán vào một tấm bảng, ta thấy Tình Báo Khoa xếp hàng nhiều người, vì vậy tới trước cách vách một căn phòng khảo hạch. Khảo hạch quan đứng người mập mạp, mặt đỏ lừ lừ, thanh âm rất lớn.

Tên họ?

Tô Do Tại.

Người ở nơi nào?

Thương Châu.

Trộm qua đồ vật chưa? Biết mở khoá không không?

Ta liên tục khoát tay, ta nhưng là ba tốt thị dân, trộm cắp sự tình ta chưa bao giờ liên quan (khô).

Vị kế tiếp.

Ta nói thế nào hai câu liền đem ta đuổi?

Mập mạp một chỉ cửa bảng hiệu, trên đó viết ăn trộm chỗ, lòng ta nói đây là ta cũ sở trường, vì vậy lớn tiếng nói, ta sẽ trộm đồ!

Mập mạp nghiêng người nhìn ta liếc mắt, nửa tin nửa ngờ nói, thật?

Ta nói chuyên nghiệp xuất thân, bảo đảm chất lượng, Ngũ Tinh khen ngợi, trên đời này lợi hại hơn ta kẻ gian, bây giờ đều tại không có gì ăn đây.

Những lời này ngược lại cũng không coi là khoác lác, sư phụ ta cùng sáu người sư huynh bây giờ tại Đạo Thánh Môn nghèo đói rồi.

Mập mạp ho khan một cái, từ trong ngực xuất ra một khối xà bông ném xuống đất, cười híp mắt nhìn ta, nói câu, đến đây đi.

Ta nhất thời cả người nổi da gà lên, lòng nói Lục Phiến Môn quả nhiên đều là nặng khẩu vị, mập mạp này sẽ không cảm thấy ta đáng đáp đẹp trai liền động ý đồ xấu đi, một bên lui về phía sau vừa nói, xin lỗi a, vị đại nhân này, ta nghĩ ta hay là đi cách vách thử một chút đi.

Đi tới cửa thứ hai, cố ý nhìn một cái, Thụy Vụ Ti, ôi chào, ngủ cái này ta lãnh nghề, năm ngoái mùa đông tuyết lớn ngập núi, chúng ta Đạo Thánh Môn tám người vì tiết kiệm lương thực, toàn thể tu luyện ngủ đông đại pháp, dựa vào nửa túi gạo qua rồi một mùa đông.

Khảo hạch quan là một phụ nữ, cao xương gò má, cảm nhọn, một mặt khôn khéo đáng vẽ.

Tên họ?

Tô Do Tại.

Có cái gì sở trường?

Ngủ.

Khác đây?

Ăn.

Bên cạnh mấy cái khảo hạch quan tại che miệng cười trộm, ta nói ta thật không khoác lác, ta có thể một hơi thở ngủ mười ngày, ôi chào, người đẩy ra phía ngoài ta xong rồi mà, chính ta chạy. Nghe cô gái kia nói, ai mẹ hần làm bảng hiệu, đem chúng ta Thuế Vụ Ti viết thành cái dạng này?

Rốt cuộc đến phiên tình báo xử rồi, tới gần trước cửa, ta thật sâu thở phào một cái, vừa đi vào, mặt lộ mỉm cười, các vị lãnh đạo tốt. Khảo hạch quan là một dê chòm râu lão đầu, ánh mắt không tốt lắm sử, lỗ tai cũng có chút lủng, nói mấy lần, mới để cho ta ngồi xuống.

Người là học cái gì?

Ta dài tưởng tượng, ta mỗi ngày cùng kim tiền giao thiệp với.

Cụ thể phụ trách cái nào đây?

Ta nói học nghề lúc, chúng ta khẩu hiệu là chúng ta không sinh sản vàng bạc, chúng ta là vàng bạc thợ bốc vác.

Lão đầu ồ một tiếng, nguyên lai là làm tài chính.

Ta nói cũng không phải sao, đầu năm nay kinh tế tình thế không được, Cục Dự Trữ Liên Bang Hoa Kỳ thêm lợi tức, triều đình thực hành thắt chặt tiền tệ, mọi người tiêu phí ý thức phổ biến co rúc lại, bây giờ công việc cũng không tốt khai triển a.

Lão đầu nói là a, bất quá tiểu tử, chúng ta nơi này không thiếu chuyên nghiệp nhân tài, chúng ta thiếu được là toàn diện tính chất nông cốt nhân tài a, vừa nói chỉ chỉ bên cạnh đã trải qua vào chọn một người mặc lam gấm trường sam công tử ca, tỷ như vậy.

Kia cậu ầm thấy ta xem hần, mở ra một cái cây quạt nhỏ, không dùng được rung. Trải qua ta chuyên nghiệp phân tích, công tử này trường sam đúng Thụy Phù Tường, bên hông mang theo một khối cổ trấn thạch phùng thủy tinh loại Phi Thúy, mặt quạt chính là Đường Triều đại nho Đồng Kỳ Xương viết Từ Khí Đông Lai, này nhất thân hành đầu không có ngân lượng cũng có 800, nếu là tại trên đường chính gặp phải, vậy thì hiển nhiên một cái dê béo a.

Công tử ca nói, thế bá quá khen, ta Trương Âu Khiêm gia học uyên thâm, học giàu tám xe, tài cao mười hai đầu, được xưng kinh thành Tứ đại công tử,

những thứ này đều là người khác cho hư danh mà thôi, không đáng nhắc tới, không đáng nhắc tới Haaa...! Nói tới đây, khoát tay lia lịa.

Ta ngay cả chấp tay nói, nguyên lai người chính là tài hoa dù sao đều tràn đầy, danh chấn kinh thành, kinh thành Tứ đại công tử mặt giá trị đảm đương trương có tiền a!

Công tử ca vui vẻ nói, người nghe qua ta mỹ danh?

Ta dùng sức gật đầu một cái, chưa từng nghe qua.

Ách ách ách, Trương Âu Khiêm sùng sốt một chút, đối với (đúng) lão đầu kia nói, thế bá, người không phát hiện người này là kẻ ngu à? Chúng ta Lục Phiến Môn cũng không nên đem người này chiêu đi vào, nếu không ta theo cha ta nói, kia mười vạn lượng tài trợ phí chuyện ước chừng phải kéo dài một chút nữa à.

Đề chòm râu lão đầu nói làm sao có thể, chúng ta Lục Phiến Môn lấy đức hạnh định chọn lựa, lấy năng lực định chức vị, lấy cống hiến định tiền lương, tuyệt đối không cho phép trong xã hội nửa người nửa ngòm những người không có nhiệm vụ lẫn vào đến, người này trực tiếp liệt vào Lục Phiến Môn danh sách đen, vĩnh viễn không bao giờ thu nhận!

Ta đối với (đúng) Trương Âu Khiêm nói người thật giỏi a, huynh đệ, chúng ta núi xanh không đổi nước biếc chảy dài, sau này gặp lại. Vừa nói, ta xoay người đi ra Tinh Báo Khoa, thuận tiện đem Trương Âu Khiêm khối phi thủy kia bỏ vào trong ngực.

Đi ra cửa, đi tới đại viện, ta nhìn một cái không trung, hít sâu một hơi, thiếu chút nữa không có bị khói mù nghẹn chết, lòng nói sư phụ người thư giới thiệu không hữu hiệu, ta không vào được Lục Phiến Môn người cũng đừng trách ta a, chờ ta cái này thì đi trên giang hồ xông xáo một phen, hoặc là đi hoàng cung nội viện đi một lần, trộm ra cái Kim Sơn Ngân Sơn, sau đó đi hiệu kính lão nhân gia.

Vừa đi vừa nghĩ, không để ý, một làn gió thơm xông vào mũi, đụng phải một người.

Cô gái kia há mồm liên mắng, người mù mắt?

Chỉ thấy cô gái kia một thân Tử Y, mặt trái soan, chân mày lá liễu, vóc người yêu kiều, sóng mắt liệt, đoán chính phải là một cái mỹ nhân bại hoại. Bất quá, đẹp là đẹp vậy, nói thế nào như vậy thô lỗ?

Ta nói vị cô nương này thật là xin lỗi, mới vừa ta chính lo nước thương dân, nghĩ nước nghĩ nhà nghĩ xã tắc, một thời hoảng hốt đụng phải cô nương, nếu không người cũng đụng ta một chút, hai ta coi như là huê nhau?

Bên cạnh có người nhìn có chút há hê nói, tiểu tử này là gan thật mập, ngay cả Lục Phiến Môn đệ nhất Thần Bộ Ngọc Diện La Sát Trần Thanh Dương đầu hũ cũng dám ăn, thật là Vương Bát kéo da gân mà chán sống rồi.

Lòng ta nói nguyên lai cô gái này chính là đại phá kinh thành hái hoa án kiện, tự tay đem Hắc Băng thứ chín Thái Hoa đạo tặc Điền Bắc Quang bắt giữ tại giam Ngọc Diện La Sát. Cô gái này ở trên giang hồ nhưng là nổi tiếng nhân vật, chẳng những võ công cao cường, tướng mạo cũng đẹp, Hiểu Sinh giang hồ còn cố ý cho nàng ra khỏi sổ đặc biệt, cùng Bát Diện Tu La Tạ Văn Lương cùng xưng đức Maricia, nha, Lục Phiến Môn Tả Hữu Song Dực.

Trần Thanh Dương nhìn ta liếc mắt, hỏi, người tên gì?

Ta cười nói, tại hạ Tô Do Tại, Tô là Tô Đông Pha Tô, Do Tại là tam quan còn tại tam quan. Chuyện hôm nay, là ta không đúng, không bằng tìm cái thời gian mời người lên trên đảo. . .

Trần Thanh Dương ngắt lời nói, Tô Tam Quan, không, Tô Do Tại, ta nhớ kỹ người rồi, sổ nợ này chờ sau này tính lại. Vừa nói, giong đao đi.

Ta thờ dài, chính phải rời khỏi Lục Phiến Môn, bỗng nhiên có người sau lưng nói, tiểu tử! Ta quay đầu nhìn lại, đúng là ở cửa nhật phế phẩm lão đầu nhí kia, ta nói thế nào hôm nay người không nhật phế phẩm rồi hả?

Lão đầu cũng không để ý, đi tới bên cạnh ta nói, thế nào, khảo hạch không thuận lợi?

Ta nói đầu chỉ là không thuận lợi, đó nhất định chính là không thuận lợi, ta Tô Do Tại thật là khổ tám đời rồi. Lão đầu nói, cầu nhau cũng không đúng mà, chính gọi là Thắng không kiêu, Bại không nản, tới phòng làm việc của ta uống trà. Ta nói người một nhật phế phẩm ở chỗ này cũng có phòng làm việc? Lão đầu nói, không muốn xem thường nhật phế phẩm, không chừng ngày nào tự là người cấp trên.

Ta nói đi thôi, vừa vặn có chút miệng khát.

Lục Phiến Môn Nội Viện cực lớn, đi theo hán đông quải tây quải, rốt cuộc tại mọi góc trong, tìm được một gian phòng chứa củi, trên đó viết bốn chữ, Đệ Lục Phiến Môn (số 6 cánh cửa : cách chơi chữ).

Đẩy cửa vào, bên trong căn phòng tràn đầy tro bụi, chất đầy giấy vụn rách nát, trong phòng có cái bàn bát tiên, phía trên để cái bình trà, lão đầu rót ly nước, nói, đến, ném thử một chút ta Long Tinh.

Ta uống một hớp, nhật ra trứng dái, ta nói người này bình Long Tinh nhiều năm rồi đi, ít nhất phải đúng Khai Thái sáu năm. Lão đầu cười hắc hắc, nói bậy, rõ ràng là năm nay mới ra, chẳng qua nếu như nhớ không lầm nói, hẳn là mới vừa lập thu thời điểm ngâm.

Ta lười với hần so đo, đặt mông ngồi xuống, rầm rầm một tiếng, cái ghế vỡ thành mạt gỗ, lão đầu đau lòng nói, đây chính là đời Đường đồ cổ, ta tốn sáu trăm lạng bạc ròng theo Phan gia vườn đào đến, người được đến ta.

Ta giang tay ra, muốn không có tiền, muốn chết một cái.

Lão đầu nói, người lộ dẫn đây, đem ra ta xem một chút. Ta đưa tới, lão đầu từ trong lòng ngực lấy ra một tờ giấy, bắt được bút mực tại đem tên ta viết ở phía trên, đến, theo như cái Thủ Ấn đi. Ta cảnh giác nói, người muốn làm gì?

Lão đầu nói, cho người khâu người liền khâu, ta còn sẽ hại người hay sao?

Mọi người nhớ lấy, phàm là nói "Ta còn sẽ hại người không được" lời như vậy, sự thật chứng minh câu trả lời đều là khẳng định. Hồ lý hồ đồ, ta nhân Thủ Ấn, lão đầu lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, tốt, bắt đầu từ hôm nay, người chính là Thất Phiến Môn bên trong một thành viên.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thiên Thượng Nhân Gian

Ta tinh thần tỉnh táo, Thất Phiến Môn? Chẳng lẽ đây là Lục Phiến Môn bên trong một cái Thần Bí Tổ Chức, mà lão đầu mỗi ngày nhặt phế phẩm giả tương, chẳng qua là là Lục Phiến Môn chấp hành đặc thù nhiệm vụ cơ mật một yểm hộ? Vì vậy tại phòng chứa củi bên trong khắp nơi lục soát, lão đầu từ hời, người đang tìm cái gì?

Dựa theo đạo lý, chúng ta Thất Phiến Môn sẽ không có cái cơ quan ám thất, đè nén xuống sau đó, chờ đợi ta không phải là tiệm mới nhân sinh rồi hả? Lão đầu khinh thường nói, người gián điệp điện ảnh thấy nhiều rồi đi, nơi này nơi nào có cơ quan ám thất, nơi này chính là phòng chứa củi.

Ta âm thầm kêu khổ, lão đầu từ này làm sao có thể bắt ta như vậy, chúng ta Thất Phiến Môn không phải Lục Phiến Môn đặc thù cơ cấu à?

Lão đầu từ nói, là đặc thù cơ cấu, hơn nữa vô cùng trọng yếu. Ta hỏi cái kia ta tốt xấu cũng coi là Thất Phiến Môn bên trong một thành viên, công việc chức trách là cái gì? Lão đầu nâng chung trà lên, chậm chạp uống một hớp, chậm rãi nói, từ hôm nay trở đi, làm một cái hạnh phúc người, bữa củi, nuôi ngựa; từ hôm nay trở đi, quan tâm lương thực và rau cải.

Ta nhất thời không nói gì, lúc này mới mới vừa tham gia công tác, liền thực hiện Đại Thi Nhân một dạng cả đời đau khổ theo đuổi mơ mộng, trong lòng ngoại trừ bất đắc dĩ, còn nhân nhạ ưu thương.

Thất Phiến Môn, toàn bộ xưng là Kinh Thành Thất Phiến Môn Vật Nghiệp Phục Vụ Hữu Hạn Công Ti, đặc biệt là Lục Phiến Môn cung cấp hậu cần bảo đảm chuyên nghiệp tính chất ngành. Lão đầu này họ Tôn, thân kiêm Thất Phiến Môn Tổng bộ đầu, phòng bếp Đại Tổng Quản, đảm bảo sạch sẽ Đại Đường Gia các loại (chờ) nhiều chức vụ trọng yếu, trong trong ngoài ngoài người đứng đầu, tại ta gia nhập trước, toàn bộ Thất Phiến Môn tất cả đều do hần định đoạt. Gia nhập sau đó, ta chính là Thất Phiến Môn bên trong tên thứ hai nhân viên.

Lão Tôn đầu vỗ một cái bả vai ta, cái này biên chế là ta hao phí lão đại tinh thần sức lực mới cho người xin đến, ta thấy người là khả tạo chi tài, người cũng chớ có phụ lòng ta đối với người hi vọng a. Người công việc rất trọng yếu, toàn bộ Lục Phiến Môn ăn uống ngủ nghỉ, bắt đầu từ hôm nay đều do người tới phụ trách.

Ta hỏi ăn uống ngủ nghỉ này mấy trăm người sinh hoạt phí, hàng năm ánh sáng thức ăn quả sơ mua các phí dụng, dự tính cũng có thể hạ xuống không ít tiền đi.

Lão Tôn đầu suy nghĩ một chút, không đúng, người được đem trước mặt hai chữ loại trừ.

Tại sao?

Ăn uống không về chúng ta quản, chúng ta chỉ để ý cùng với.

Ta quay đầu bước đi, công việc này ta không làm.

Lão Tôn đầu trong tay cầm khế ước nói, người nhưng là ẩn Thủ Ấn rồi, người nói ta muốn là đem vật này hướng Lục Phiến Môn một đặt, lấy Lục Phiến Môn thù đoạn người dự tính người ở kinh thành có thể nhảy nhót rồi mấy ngày?

Hóa ra ở chỗ này chờ ta đây, lòng ta nói ta nhưng là Đạo Thánh Môn người, hừ hừ, nhiều nhất ba ngày, ta nhất định có thể đưa cái này Khế Ước Bán Thân cho trộm trở lại. Vì vậy nói, người xem chuyện này huyền ảo, ta chính là chỉ đùa với người đây, tốt lắm, chúng ta tới nói một chút tiền lương chuyện.

Lão Tôn đầu đưa ra một ngón tay.

Một lượng bạc? Có thể hay không cho nhiều điểm?

Lão Tôn lắc đầu đầu, một trăm văn, thời gian thử việc nửa năm, kỳ mãn sau đó cho người thêm đến 200 văn. Ta nói kinh thành thấp nhất sinh hoạt tiêu chuẩn hướng dẫn tuyến đều là 800 văn rồi, người làm như vậy có tin ta hay không đi lao động Trọng Tài đi cáo người?

Lão Tôn đầu hí mắt nói, lao động Trọng Tài? Bọn họ người đứng đầu tháng trước mới vừa bị Trần Thanh Dương bắt trong thiên lao, hôm qua ta còn đi cho hắn đưa cơm tù đây.

Chậm đã, Trần Thanh Dương? Trong đầu ta thoáng qua cô gái mặc áo tím kia bóng người, cô gái kia đáng đáp quả thật không tệ, nếu là ở lại chỗ này, chẳng phải có cơ hội cùng với nàng làm quen, nói không chừng còn có thể âu yếm dung mạo đây, nói như vậy công việc này cũng không coi là quá xấu.

Về phần kia một trăm đồng tiền, cơ hồ có thể không cần tính, ta nhưng là Đạo Thánh Môn quan môn đệ tử, đi tới chỗ nào có thể đói bụng? Hơn nữa Thất Phiến Môn thiết lập ở Lục Phiến Môn bên trong, mặc dù không là chính thức biên chế, nhưng là coi là với sư môn giao kém phải không? Nghĩ đến chỗ này, ta cười nói, ta chính là đùa giỡn với người. Bất quá xấu xí nói trước, nếu là ta không làm xong, người cũng không nên trách ta.

Cứ như vậy, ta chính thức gia nhập Thất Phiến Môn.

Lão Tôn đầu cho ta thả nghỉ một ngày, ta phải sắp xếp cẩn thận nhà mình chuyện, một tháng qua một mực ở tại khách sạn, xài tiền như nước, trong ngực ngân lượng cũng không nhiều, được đường hoàng ra đáng tìm một nhà ở ở.

Trong ngực cất khỏi phi thúy kia, đi tới Phan gia vườn.

Giám Bảo Chi Thuật có thể là chúng ta Đạo Thánh Môn lớp phải học một trong, làm Đạo Thánh Môn đệ tử, luyện thành một đôi Hòa Nhân Kim Tinh là kỹ năng cơ bản. Khối phi thúy này, pha-lê loại, chất lượng tốt, lượng nước đủ, nói ít cũng đáng hai trăm lượng, bất quá tảng đá này là tang vật, thừa dịp tin tức còn chưa đi lọt trước, ta phải mau xuất thủ, cuối cùng tại một nhà Đồng Đức tiệm cần đồ lấy 120 lượng giá cả đồng ý.

Mới đi ra khỏi cửa hàng môn, ta liền phát hiện mình bị một nhóm người dõi theo, đám người này bên trong có người trường kíp, có người trông chừng, phân công rõ ràng nhìn một cái cũng biết là nghiêm chỉnh huấn luyện nghề nhóm người. Trong nội tâm của ta cười lạnh, cố ý làm bộ như không biết, đồng quai tây lượn quanh, đặc biệt chọn ít người địa phương chạy, rốt cuộc được như nguyện bị bọn họ cho ngăn ở một cái trong ngõ hẻm.

Hộp chữ bên trên bằng hữu, một chén nước bụng tới mọi người uống.

Hừ hừ, lại gặp phải đen ăn đen, bất quá nhìn mấy cái ác hán, võ công đều là nhiều chút lão rộng, thấy ta vọt Thiên Môn, dự tính muốn quát đầu chia một chén canh. Mấy người này chẳng qua chỉ là cho người khác trạm xe nhìn vùng mã tử.

Ta gặp phải ba cái lựa chọn, cái thứ nhất là đem bọn họ đánh một trận, sau đó chuồn mất; thứ hai là chủ động kết giao tình, nhường ra 3 phần lợi nhuận, sau này còn phải ở kinh thành lẫn lộn, không tránh được thường tới đây địa giới phát tài. Bất quá cân nhắc nhiều lần, ta còn là lựa chọn cái thứ 3, chủ động kết giao tình, sau đó đem bọn họ đánh một trận.

Ta cười hắc hắc nói, không biết mấy vị huynh đệ là cái nào trên đường? Đốt là cái nào nén nhang?

Người cầm đầu kia nói, nơi này là Tứ Hợp Đường địa bàn, tiểu tử ngươi không muốn đoán biết già bộ hồ đồ, nói thật, người mới vừa tới nơi này chúng ta liền chú ý ngươi, nếu là thức thời nói, chúng ta huynh đệ yêu cầu không cao, lưu lại một nửa là được.

Ta nói có thể, bất quá có một điều kiện.

Điều kiện gì?

Ta gần đây tay hơi ngứa chút, muốn đánh người. Vừa nói, đệm bước lên trước, một cái Hắc Quyền, đem đầu mục kia đánh cái ngã gục, mấy người thấy vậy, ngay cả rút đao ra kiếm phải cùng ta liều mạng. Trong nội tâm của ta cười lạnh, chỉ bằng các người chút ít này mặt bản lãnh, nghĩ tại tiểu gia trước mặt khoe oai, còn non một chút. Không bao lâu, mấy người này nằm trên đất ai yếu kêu loạn.

Trong miệng vẫn không quên nói dọa, tiểu tử ngươi có loại lưu cái tên, tích thủy chi ân, chúng ta Tứ Hợp Đường ắt sẽ xuôi trào tương báo. Ta nghĩ xuống, nói tại hạ họ Trương tên Hữu Tiền (có tiền), ngay tại Lục Phiến Môn, tùy thời cung kính chờ đợi.

Mấy người kia nghe một chút là Lục Phiến Môn, nhất thời bị dọa sợ đến tè ra quần, hoảng hốt mà chạy. Ta trong lòng thầm mừng, sớm biết bọn họ như vậy sợ hãi Lục Phiến Môn, ta liền báo cáo ra bản thân danh hiệu, lãng phí một lần tuyệt hảo già bộ cơ hội.

Ta suy nghĩ ta cũng coi như có công việc đảng hoàng rồi, Thất Phiến Môn cái chuyện, cùi gạo đầu muối tương dấm trà, bây giờ trong tay cũng tương đối rộng dãi, cuối cùng khách sạn ở cũng không coi là chuyện, được giải quyết đi tới kinh thành sau đại sự hạng nhất, vì vậy ta đi tới Thiên Thượng Nhân Gian.

Ngay từ lúc Đạo Thánh Môn học nghệ lúc, nghe nói sư huynh đem Thiên Thượng Nhân Gian thổi thiên hoa bay loạn, nói bên trong cô nương như hoa như ngọc, kiều diễm ướt át, bất quá làm ta tiếp tục truy vấn lúc, bọn họ lại bằng vào ta tuổi quá nhỏ làm lý do, không theo ta tiết lộ càng nhiều, ta lúc ấy liền thâm hạ quyết tâm, nhất định phải đi Thiên Thượng Nhân Gian đi biết một chút về.

Mới vừa lên đèn, tuy là mùa đông, Thiên Thượng Nhân Gian cửa người đi xe tới, vô cùng náo nhiệt. Bất quá ta phạm một cái kinh nghiệm tính chất sai lầm, tiểu nhị kia vừa thấy ta, cười tiến lên đón, vị gia này mời vào bên trong, gia ngài là lần đầu tiên tới vẫn là có bạn thân cô nương?

Lòng ta nói không thể bị hấn nhìn ra ta không kinh nghiệm, bị hấn coi là dè béo làm thịt a, vì vậy làm bộ như lão luyện đáng vẻ, tùy ý ném ra một khối bạc vụn nói, tìm một Trang Nhã mà, trước hết nghe một hồi tiểu khúc, mâm trái cây mứt hoa quả, chọn đắt hơn.

Tiểu nhị cười hắc hắc, đại gia ngài có thể tới đúng rồi, hôm nay chúng ta Thiên Thượng Nhân Gian mới tới rồi mấy một đũa chim non, người phải có trúng ý, không ngại tỏ ý tiểu, bao người hải lòng. Ta ừ một tiếng, ngồi xuống.

Đào kép quan chuẩn bị xong mứt mứt hoa quả, ngâm (tán) tốt trà thơm, liền muốn đưa đi tới, ta nói người đừng tới đây ha ha, ta ở chỗ này ngồi một hồi nghe một chút tiểu khúc là được. Cô gái kia cười hắc hắc, nguyên tới vẫn là cái sơ ca.

Nhưng vào lúc này, nghe được cách đó không xa có tiểu nhị hô, Trương công tử, Lý công tử đến, các cô nương mau tới đón khách! Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Ấu Khiêm cùng một cái khác Cẩm Y nam tử tại mấy cái ác nô vây quanh đi vào. Kia Đào kép quan nghe vậy, nói công tử hơi làm chốc lát, ta đi một chút sẽ trở lại. Liền vội vàng chỉnh xuống quần áo, đứng dậy, nghênh đón, Trương công tử, người thật có chút thời gian chưa có tới nhìn Xuân Hồng rồi.

Oanh oanh yến yến trong tiếng, Trương Ấu Khiêm cùng kia cậu ấm tại cách đó không xa ngồi xuống. Trương Ấu Khiêm từ trong ngực lấy ra một cái ngân phiếu, tiện tay ném ra ngoài, chọc cho chúng nữ một dạng rồi rít cườp. Ta trong lòng thầm mắng, có tiền không nổi a. Nghĩ lại, Ừ, có tiền thật giỏi lắm.

Cẩm y công tử kia ca nói, nghe nói Thiên Thượng Nhân Gian mới tới cái nhân gian tuyệt sắc, hôm nay là người gia nhập Lục Phiến Môn Ngày Đại Hi, hôm nay chúng ta liền cướp đầu trận, mang đến Song Hi Lâm Môn! Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc, Đồ huynh tin tức linh thông, có biết cô gái này là ai?

Công tử áo gấm ca thấp giọng nói, ta như thế nào không biết, một năm trước, này người hay là cao cao tại thượng Hộ Bộ Thượng Thư con gái, kinh thành người đẹp nhất, bất quá vậy thì như thế nào, bây giờ còn chưa phải là trở thành gái lầu xanh, mặc người chém giết?

Ta nghe vậy trong lòng cả kinh, nếu nói là nửa năm qua này thiên hạ lớn nhất chuyện, không ai bằng không án án, Hộ Bộ Thượng Thư Trầm Chính Đạo vì vậy bị Hoàng Đế tru diệt, Trầm phủ nam tử sung quân đầy đủ, nữ tử toàn bộ trở thành thanh lâu ca cơ, chuyện này đã từng chấn động một thời, ngay cả Hiểu Sinh giang hồ loại này giang hồ tạp chí cũng từng liên tục mấy đợt làm truy lùng báo chí, nghe nói vụ án này là Đồng Xưởng điều tra.

Trương Ấu Khiêm nói, này Trầm gia tiểu thư, ở kinh thành bực nào cao ngạo, năm ngoái hội hoa xuân, ta từng nhiều lần mời đều ăn rồi bẻ môn canh, bây giờ ruộng bỏ kết quả như thế này, hừ hừ, hôm nay vô luận hoa giá cả cao bao nhiêu, ta đều phải đem nạng bắt vào tay.

Công tử áo gấm ca nói, huynh đệ ta nhất định giúp người một tay.

Thiên Thượng Nhân Gian xem như mò thấy rồi những khách nhân này tâm tư, nghĩ đủ phương cách ép khô những người tiêu thụ này mỗi một phần tiền, ở trên cao rồi mấy vòng nước trà sau đó, nghe mấy phen tiểu khúc sau đó, trên người của ta chỉ còn sót hai mươi lượng bạc.

Sau nửa giờ, ngọc bội đình đương, một cái trên mặt bôi nửa cân sơn phấn lão mục tử từ phía sau đài thành thực mà ra, nũng nịu lời nói nhỏ nhẹ nói, các vị đại gia, trà cũng uống, rượu cũng uống, kế tiếp là chúng ta Thiên Thượng Nhân Gian màn diễn quan trọng, chắc hẳn tất cả mọi người nghe nói qua, nửa năm trước chúng ta trong lầu tới một vị khách quý, bây giờ trải qua chúng ta chăm sóc dạy bảo, rốt cuộc mở cửa đón khách rồi, ta chặn lại Tam Nương công bình rất, chúng ta Thiên Thượng Nhân Gian làm là da thịt làm ăn, hết thầy nhìn bạc nói chuyện, tới hôm nay ai cho giá cả thích hợp nhất, có thể có được vị cô nương này chăm sóc. Ta tới nói giá khởi đầu, một trăm lượng!

Vừa dứt lời, Trương Ấu Khiêm đứng dậy, một vạn lượng!

Nhất thời một mảnh xôn xao, loại này cạnh tranh nữ nhân tiết mục mọi người đã thấy rất nhiều, Nhưng vừa lên theo giá khởi đầu lật gấp trăm lần, đây cũng quá không có tí sức lực nào đi. Đấu giá loại vật này, mấu chốt ở chỗ hưởng thụ qua trình, có vài người coi như cuối cùng không chiếm được, bất quá đem tới cũng tốt cùng người khoác lác, ta cũng có cơ hội đối với kinh thành người đẹp nhất âu yếm dung mạo. Này Trương Ấu Khiêm không tán thưởng, vừa lên tới liền đem người khác đường chặn lại, kết quả chung quanh tiếng mắng một mảnh, nhưng không ai trở lại tăng giá.

Trương Ấu Khiêm rất là hưởng thụ loại cảm giác này, ánh mắt khiêu khích nhìn mọi người, cất cao giọng nói, ta Trương Ấu Khiêm tài sơ học thiển, bây giờ nghèo chỉ còn lại tiền, các người ngay cả giá cả đều không kêu, thật là không có thú vị a. Trong lời nói về mặt này, hận không được khiến người đi lên cho hấn hai cái bạt tai.

Lão mục tử trên mặt lại không có chút nào vui mừng, trầm giọng hỏi: Một vạn lượng, còn ra giá à? Một vạn lượng lần đầu tiên!

Dự tính này kinh thành người đẹp nhất cũng sẽ không xảy ra tới, ta đứng dậy sẽ phải rời khỏi, này vừa đứng thân, Trương Ấu Khiêm phát hiện ta, a yêu, tiểu tử người còn tiền tới nơi này à?

Lòng ta nói nâng người hồng phúc, nếu không phải người khỏi phi thúy kia, ta cũng không tới được nơi này a, ngoài miệng lại nói, nhà ai hết năm còn không ăn bữa sủi cào, tới nơi này có chuyện gì ngạc nhiên.

Trương Ấu Khiêm cười ha ha, ban ngày tại Lục Phiến Môn liền nhìn người không hợp mắt rồi, người còn đi lên trên lỗ mũi trời ạ?

Ta nói ta mặt có thể cũng không như người vậy lớn, mau tránh ra đừng ngăn cản đến tiểu gia đường.

Trương Ấu Khiêm ngăn ở thân ta trước, nếu đã tới, không bằng theo ta thật tốt vui đùa một chút?

Chơi thế nào?

Trương Ấu Khiêm một chỉ trên đài, tới đâu giá ả?

Ta nói ta liền chịu không được người khác kích ta, người còn tưởng rằng ta không dám sao được?

Một vạn lượng lần thứ hai!

Trương Ấu Khiêm cái đó cây quạt nhỏ mở ra, lúc này cây quạt trên viết nhưng là Từ Khí Tây Lai, mặt lộ khiêu khích vẻ, bên cạnh mấy cái ác nô cũng lộ ra không có hảo ý nụ cười, trong nội tâm của ta giận dữ, lòng nói sợ người sao, vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói: Mươi lượng!

Trương Ấu Khiêm cười ha ha, lão mục tử nất lộ ra vui mừng, liền nói, mười lượng! Đồng ý!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Công đức vô lượng

Trương Ấu Khiêm miệng há thật to, Đổ Tam Nương đầu óc người nước vào ả? Có câu nói có tiền không kiếm Vương Bát Đản, một vạn lượng bạc người không muốn, người muốn này ngó ngần mười lượng bạc?

Đổ Tam Nương dở khóc dở cười, sợ là sợ có lệnh kiểm tiền mất mạng hoa a, Trương công tử, chúng ta hôm nay làm là Hà Lan đầu giá, ta đều nói giá cả thích hợp người có, không nói người ra giá cao nhất có a. Nếu không ta lại tìm mấy cái cô nương theo lão nhân gia?

Trương Ấu Khiêm xì một tiếng, không phải là một tội nhân sau đó mà, Lão Tử còn không lạ gì đây. Dứt lời đi tới trước mặt của ta, trên dưới quan sát ta một phen, dừng đề cho ta ở kinh thành đừng phải người.

Ta không sợ hãi chút nào, mỉm cười nói, nếu không đây?

Nếu không ta thấy người một lần đánh người một lần.

Ta cười lạnh một tiếng, lòng nói ta thấy người một lần trộm người một lần.

Trương Ấu Khiêm vừa đi, ta cũng cảm thấy không có ý gì, chính phải rời khỏi, Đổ Tam Nương lại gọi lại ta, người thế nào làm xong giá cả liền bắt kẻ?

Ta nói mới vừa rồi liền chỉ đùa một chút, ta một thân một mình, mang cái cô gái không có phương tiện a!

Đổ Tam Nương bắt lại ta, nói vậy không được, vô luận như thế nào người cũng phải mang đi, nếu không người ra cái giá?

Ta nói mười lượng a, không phải mới vừa nói ả?

Đổ Tam Nương vỗ vỗ tay, có tiểu nhị bưng một mâm bạc đi lên. Đây là một trăm lạng bạc ròng, còn có một trương thẻ khách quý, người đã cùng Trầm cô nương hữu duyên, chút tiền này coi như là cho ngài bồi thường.

Ta trong lòng thầm nghĩ, bây giờ mua bán đều làm như vậy rồi? Bất quá có tiện nghi sao có thể không chiếm, tại người bảo lãnh làm chứng xuống, Đổ Tam Nương lấy ra giấy và bút mực, viết: Trầm Thiên Lăng, Cô Tô nhân sĩ, bởi vì cha hoạch tội vào tiện tịch, với Hi Nguyên ba mươi mốt năm tháng 11 mừng bảy bán với Tô Do Tại làm người ở, viết biên nhận theo làm chứng.

Song phương chữ ký đồng ý, nhất thức hai phần, song phương đều cầm một phần.

Tam Nương thối khô vết mực, vỗ vỗ bả vai ta nói, Trầm cô nương liền ở trên lầu Xuân Phong Các, xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng a. Ta uống ly rượu, ý vào men rượu mà lên lầu hai, đi tới Xuân Phong Các, đẩy cửa vào.

Không được, có kiếm khí.

Một đạo kiếm quang đánh tới. Dưới tình thế cấp bách, ta ngay cả cầm trong tay bạc bọc quăng lên, làm bang một tiếng, bạc văng đầy đầy đất. Liền ánh đèn, chỉ thấy một tiểu tỷ áo xanh đứng ở cửa, nàng vốc dáng rất khá, bất quá mặt đầy đậu đậu, thiếu một phần đời vui tươi.

Tiểu tỷ tay cầm bảo kiếm, tròn mắt tròn tròn, quát lên, Dâm Tặc Xem Kiếm.

Ta liền hô lên, dừng tay, ta không là người xấu.

Tiểu tỷ cười lạnh, người dĩ nhiên không phải người xấu, người là sắc bên trong Nga Quý.

Ta giờ lên trong tay Khế Ước Bán Thân, người xem đây là cái gì? Hợp pháp gì đó chứ, người là Trầm Thiên Lăng?

Tiểu tỷ áo xanh khinh thường nói, chỉ bằng người xứng sao thấy tiểu thư của chúng ta, nói thiệt cho người biết, tiểu thư của chúng ta đã sớm được người cứu đi.

Ta trong lòng bừng tỉnh, khó trách kia Đỗ Tam Nương lấy lại tiền phải đem Trầm Thiên Lăng cho ta, nguyên lai nàng đã không tại Thiên Thượng Nhân Gian rồi. Phải biết này Trầm tiểu thư là Trầm Chính Đạo con gái, vào tiền tịch là Hoàng Đế chỉ ý, người ném là muốn bị hỏi trách nhiệm. Như vậy thứ nhất, khi có người hỏi tới lúc, Thiên Thượng Nhân Gian có thể đem trách nhiệm đây sạch sẽ.

Ta mới không được này làm, xoay người rời đi. Cũng không ai ngăn ta, đi ra Thiên Thượng Nhân Gian, kết quả phát hiện kia tiểu tỷ theo sau, ta nói người đây là làm gì?

Tiểu tỷ nói đem Khế Ước Bán Thân cho ta.

Đây là ta một trăm lạng bạc ròng mua được, người cho ta tiền ta liền cho người Khế Ước Bán Thân.

Tiểu tỷ nói muốn không có tiền, bất quá muốn chết có một cái, người dám chắc gì?

Lòng ta nói cô nàng này nói chuyện như vậy hướng, liền điểm giác ngộ này nàng chủ nhân cũng có thể nhận được nàng? Loại nữ nhân này ít chạm phải thì tốt hơn, vì vậy đem Khế Ước Bán Thân ném cho nàng, xoay người rời đi.

Đi ra mấy chục bước, ta quay đầu nhìn nàng, người còn đi theo ta à?

Tiểu tỷ nhìn ta nói, theo pháp lý đã nói, tiểu thư của chúng ta bán mình người, thân phận nàng tự phụ, đương nhiên sẽ không cho người làm người làm, bất quá ta có thể thay nàng trả nợ.

Ta không nhận được nói, đồ vật đều cho người, người nghĩ thế nào?

Tiểu tỷ áo xanh nhìn ta, ngưng trọng nói: Ta cho người làm người làm, kỳ hạn một năm. Coi như thay tiểu thư trả nợ.

Ta thầm nghĩ cô nàng này bộ dáng không tệ, bất quá suy nghĩ tựa hồ ít gần a, vì vậy khuyên nhủ: Vị cô nương này, ta có người bằng hữu tại tám phần trận không nhân loại bình thường trung tâm nghiên cứu đi làm, có muốn hay không cho người tiến cử một chút?

Tiểu tỷ áo xanh cười nói, ta gọi là Trầm Vô Song.

Ta nói người trên mặt thanh xuân đậu quả thật Thiên Hạ Vô Song.

Trầm Vô Song rút kiếm chìa vào người của ta, nói từ nay về sau, không cho phép cầm trên mặt ta đậu đậu nói chuyện. Ta dùng ngón tay đẩy ra thân kiếm, ít dùng bài này, không muốn làm cút đi, Bán Thiếu Gia tuyệt không lưu người.

Trầm Vô Song sắc mặt thay đổi mấy lần, lúc này mới thu kiếm, cực kỳ không được tự nhiên nói: Thiếu gia, ta sai lầm rồi.

Ta gật đầu một cái, làm nha hoàn phải có làm nha hoàn giác ngộ. Trầm Vô Song đang muốn nổi giận, thấy ta tròn mắt, lạnh rên một tiếng, cổ nuốt xuống, dự tính ghen ra nội thương.

Chỗ ở không có xếp đặt, ta mang theo Trầm Vô Song đi Thiên Hương khách sạn, đi tới khách sạn, ta nói tiểu nhị, tới hai gian phòng hảo hạng, đứng rồi, có phải hay không chỉ có một gian à? Vừa nói ngay cả cho tiểu nhị kia nháy mắt, hai ngón tay kẹp một khối bạc vụn, len lén cho hắn nhìn một cái.

Tiểu nhị nhìn một cái bạc vụn, lại nhìn phía sau, lộ ra không có hảo ý cười, đứng díp, thật là chỉ có một gian đây!

Trầm Vô Song tiến lên một bước, oanh một cây chùy thủ cầm ở trên bàn, tiểu nhị, nếu không người sẽ giúp ta xem một chút? Tiểu nhị vỗ ót một cái, ai yêu, người xem ta ánh mắt này, thật còn hai gian phòng hảo hạng đây!

Ta trầm mặt trả tiền, trở lại phòng khách, rửa mặt xong tất, nằm ở trên giường, lặp đi lặp lại suy tư chuyện tối nay. Trầm Thiên Lăng được người cứu chạy, Đỗ Tam Nương đem Họa Thủy Đông Dẫn đẩy tới trên người của ta, này tiểu nha hoàn lại đi theo, nguyên do trong đó khiến người khó hiểu. Ngày mai phải nghĩ biện pháp đem Trầm Vô Song đuổi đi.

Sáng sớm hôm sau, Trầm Vô Song gõ cửa, bung tới nước rửa mặt. Ta từ quan sát kỹ nàng, không khỏi thở dài. Trầm Vô Song lỗ tai thính, hỏi, ngươi than thở làm gì?

Ta nói này một trăm lượng bạc ròng, hoa có chút thua thiệt.

Trầm Vô Song mặt lạnh nói, ngươi có ý gì?

Ta nhìn trái phải nói hần, móc ra ba mươi lượng bạc, nói thiếu gia ta ở kinh thành cũng không có chỗ đặt chân, này ba mươi lượng bạc ngươi cầm đi, cho mướn địa phương trước ở, không nóng này a, nhiều so tài một chút, nhìn nhiều một chút.

Ngươi không sợ ta lấy đến ngươi bạc chạy?

Lòng ta nói muốn đúng như này, chính như ý ta ý.

Đi tới Lục Phiến Môn lúc, sắc trời đã không còn sớm, Lão Tôn đầu nằm ở trong sân phơi nắng, nuốt mây nhả khói, thấy ta đến, nói tiểu tử ngươi thể nào như vậy lười, còn không mau làm việc?

Một buổi sáng, bữa cùi, nuôi ngựa, quét sạch sân, mệt mỏi ta đầu đầy mồ hôi, toàn bộ đẹp xong tất, đi Lão Tôn đầu nơi đó báo danh, lại phát hiện hần chính nằm một quyển sách, nhìn cười ha ha.

Nhìn cái gì sách đây, mê mẩn như vậy.

Lão Tôn đầu nói, quyển này 《 Tại trung nguyên đi Tiêu thời gian 》 viết không tệ, đao quang kiếm ảnh, huyết mạch phun trào, đề cử ngươi xem một chút.

Không nghĩ tới ngươi như vậy tuổi đã cao, làm được là tiểu khu Công Nghiệp việc, làm là Võ Lâm Minh Chủ tâm, một viên trái tim hướng giang hồ a, tiểu thuyết Diễn Nghĩa cái gì ngươi đều tin?

Lão Tôn đầu trắng ta liếc mắt, sâu mùa hạ không thể nói rét (giống miệng chó không mọc được ngà voi), vừa nói giờ giờ sách, đây chính là 30 năm trước giang hồ chân thực tả chiếu a, năm đó Tứ Đại Thế Gia, Thập Đại Môn Phái bức nào uy phong, bây giờ lại đều được chuyện cũ. Giang hồ đời nào cũng có nhân tài ra, tất cả tỏa sáng vài chục năm.

Ở trong ấn tượng của ta, giang hồ chính là "Kiếm khí ngang dọc nghìn vạn dặm, một kiếm kinh hồng mười tám Châu", giang hồ chính là "Côn Lôn kiếm ra máu mệnh mỏng, ngàn dặm Hoàng Hà vàng lại vàng".

Một khúc một rượu nhất kiếp phù du, một người một kiếm một giang hồ.

Giang hồ, nhìn đến khá xa, nhưng lại thân ở trong đó.

Tại Đạo Thánh Môn học nghệ lúc, ta liền đang mong đợi trường kiếm thiên hạ, Tung Hoành Bốn Biển, một người một kiếm xông chân trời, nhưng là Tây Môn Xuy Đăng bản thân võ công yếu, truyền thụ cho ta ngoại trừ trộm đồ, chính là chạy trốn, đối với kiếm pháp một đạo, chỉ có thể lực bất tòng tâm rồi.

Nghe Lão Tôn đầu nói một chút, ta nhất thời tới hứng thú, ngược lại hôm nay vô sự, nếu không hôm nay chúng ta nấu rượu bàn về giang hồ? Lão Tôn đầu cười hắc hắc, ta câu chuyện này cũng không phải là Bạch nói a.

Ta cười hắc hắc, từ trong ngực lấy ra một cái bồ câu đưa thư, đây là Lục Phiến Môn dùng bồ câu đưa tin hệ thống chim bồ câu, buổi sáng thêm đoán lúc, thấy nó thoi thóp, ngược lại Bay bất động, vì vậy liền nhét vào trong ngực thuận đi ra.

Lão Tôn đầu thấy vậy biến sắc, ngươi có thể biết đây là người nào chim bồ câu?

Ta nói quản nó làm gì, ngược lại cũng không sống được mấy ngày, còn không bằng đãi chúng ta ngũ tạng Miếu (ngũ phủ lục tạng), cũng coi như tích tụ công đức.

Một trận mùi thơm nức mũi.

Lão Tôn tay phải kẹp thịt, tay trái bung rượu, ăn phi thường cao hứng, máy hát cũng mở ra.

20 năm trước, trên giang hồ tổng cộng có năm Đại Cao Thủ, Bắc có Hồ Duyên Vô Dịch, Nam có Long Hồ Sơn Không Không đạo trưởng, Đông có Lang Gia Chung Lộc Minh, Tây có Kiếm Các Trầm Lạc Nhạn, cộng thêm Trung Nguyên Nhất Kiếm Hoàng Trình, cùng xưng thiên hạ Ngũ Tuyệt.

Năm người này là đương thời siêu nhất phẩm cao thủ, Đông Tây Nam Bắc Trung đều trấn giữ nhất phương, kiếm chế lẫn nhau, bảo đảm giang hồ an bình. Bất quá, vật đổi sao dời, thiên hạ Ngũ Tuyệt hoặc là quy ẩn, hoặc là chết trận, giang hồ đã không bằng lấy trước như vậy náo nhiệt rồi.

Bây giờ giang hồ, nói đến võ công xếp hạng, phổ biến công nhận là Hiếu Sinh giang hồ Thiên Địa trắng đen bốn bảng, chiêu mộ được thiên hạ võ công cao nhất bốn mươi tên cao thủ. Bất quá cái bài danh này có chút loạn, tỷ như chúng ta Lục Phiến Môn Lữ Tổng Bộ Đầu, tại Bạch bảng xếp hàng thứ hai,

lại đánh không lại Địa Bảng thứ tư Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu Phong Vạn Lý. Địa Bảng xếp hàng thứ hai Tô Tần, nhưng lại cùng Bạch bảng đệ nhất cây liễu sách hào bất phân thắng phụ.

Ta nghe được rơi vào trong sương mù, làm sao biết loạn như vậy?

Lão Tôn đầu cười hắc hắc nói, tranh cãi tính chất là sự vật giữ nhiệt độ phương pháp tốt nhất, chính như này thiên địa trắng đen bốn bảng, hàng năm Hiếu Sinh giang hồ càng thứ hạng mới, đều biết đưa tới nước miếng chiến đấu, có thể cái này cũng không gây trở ngại khiến Hiếu Sinh giang hồ kiếm được chậu chén Bát tràn đầy.

Ngày đó bảng lại là như thế nào xếp hạng?

Lão Tôn đầu hừ rên một tiếng, qua nhiều năm như vậy, Hiếu Sinh giang hồ chưa bao giờ công bố hôm khác bảng xếp hạng, người hỏi ta ta lại hỏi ai đi?

Hai người đang ở khu môi múa mép, liền nghe được ngoài cửa có nhân đạo, thật xa đã nghe đến mùi thơm, Tôn lão tránh nơi này ăn một mình, cũng không tốt nha.

Vừa dứt lời, Trần Thanh Dương đi vào.

Lão Tôn đầu liền cười nói, người nhưng là danh chấn giang hồ lớn Bộ Đầu, lão đầu từ những vật này làm sao có thể vào người pháp nhãn? Đến, uống trước chén chim bồ câu canh, khur khur khí lạnh.

Ta ngay cả đứng lên thân, cho Trần Thanh Dương bụng tới một chén Bồ câu canh, Trần Thanh Dương cau mày nói, là người, Tô Tam Quan?

Ta cười hi hi nói, đẹp Nữ Bộ Đầu, ta gọi là Tô Do Tại.

Trần Thanh Dương lạnh lẽo mặt, ít cho ta ba hoa, lần trước còn không có tính sổ với người. Xoay người hỏi Lão Tôn, thế nào đem tiểu tử này làm tiến vào? Lão Tôn đầu cười nói, đây không phải là bắt người ta nướng tay mà, người thế nào có rãnh rỗi tới nơi này ngồi một chút à?

Trần Thanh Dương nói gấp điếm khó giải quyết chuyện. Đúng rồi, lần trước ta cái kia bay Giang Nam bồ câu đưa thư tại người nơi này dường thương, xong chưa?

Lão Tôn đầu vỗ đầu một cái, ta hẹn Thành Đông Trương người què chạy bộ, các người trước trò chuyện một hồi mà, vừa nói cọ một chút mất bóng. Lòng ta nói chuyện xấu, cũng từ từ đứng lên, dán vào chân tường muốn chuẩn.

Trần Thanh Dương vỗ bàn một cái, ta Tiểu Hôi đây?

Ta chỉ chỉ chén không, chỉ chỉ nàng bụng, Trần Bộ đầu bốt đau buồn đi, chim chết không thể sống lại, bắt quá nó sống vĩ đại, chết sạch vinh, có thể vào người bụng, công đức vô lượng a!

Trần Thanh Dương giận đến giận sôi lên, trong mắt bốc lửa, rút đao liền muốn chém ta.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tam Cử Cảm Mạo Linh

Trần Thanh Dương đao không ra khỏi vỏ, Đao Khí vậy lấy bức bách người. Một đao vung ra, ba đao Đao Ảnh Bá Không tới, hư thật chưa phân. Ta tự biết không phải là đối thủ, đây một cái bản bát tiên lui về phía sau. Mới vừa đặt chân trên tảng đá, vạch ra ba đao một tác sáu vết đao.

Ta thăm hồ nguy hiểm thật, con mụ này hạ thủ cũng quá nặng đi, không phải là ăn người một con chim bồ câu mà, hơn nữa người cũng có phần, nếu không phải ta nói đây là người bồ câu đưa thư, dự tính người còn nhiều hơn ăn mấy chén đây.

Trần Thanh Dương nhướng mày một cái, làm bang một tiếng, trường đao ra khỏi vỏ.

Một đạo lăm lẹ lạnh lẽo theo thân đao tản mát ra, Trần Thanh Dương cây đao này lấy Hàn Thiết đúc thành, được đặt tên là Trảm Không, tại Bách Đao Phổ bên trên xếp hạng thứ bảy. Chỉ thấy nàng bước chân nhẹ một chút, nhịp bước nhẹ nhàng, lẩn người tới, vào đầu lại vừa là một đao.

Ta tiện tay hót lên một nắm giấy vụn, phần phật ném tới.

Ảnh đao có thể đạt được, giấy vụn bay lượn. Ta hô to Lão Tôn ngươi không phải còn phải xin máy cắt giấy ấy ư, tiểu nương tử này đao khá nhanh, có thể gánh trọng dụng! Đao Thế không thấy bất kỳ suy yếu, thoáng qua bức đến thân ta trước.

Coong!

Một cây trường thương chọt tới, điểm tại trên thân đao. Trường đao dán ta mặt mà qua, trên trán một chòm tóc bị chém xuống. Trần Thanh Dương hô to một tiếng hảo thương, Trảm Không Đao nhìn không kịp ta, hướng Lão Tôn đầu công tới.

Hai người xen vào chiêu đối thức, trong nháy mắt lẫn nhau công ra mười mấy chiêu. Phòng chứa cũi bên trong ánh đao Thương Ảnh, hư thật chẳng phân biệt được, ta nhìn hoa cả mắt, Trần Thanh Dương là Lục Phiến Môn cao thủ, có thân này tay còn có thể hiểu, lão Tôn này một cái thu phế phẩm, võ công lại cũng sắc bén như thế.

Trần Thanh Dương Đao Pháp càng lúc càng nhanh, trong mơ hồ, lại có tiếng sấm gió. Tại liên tục mấy chiêu tấn công không có kết quả lúc, nâng một tay giơ cao đao, về phía sau rút lui hai bước, né người vịn eo một đao bổ ra, một đạo bạch quang theo trên thân đao tản ra.

Đao Cương!

Ta kinh hãi, Trần Thanh Dương là cao thủ không giả, chỉ Đạo Đạo cao thủ, có thể tu luyện ra Đao Cương, cùng Kiếm Mang bình thường, là thượng cảnh trên tam phẩm mới có thể ngộ ra. Không nghĩ tới nàng tuổi còn trẻ, lại có thực lực như thế.

Lão Tôn đầu lớn tiếng nói, ta phòng chứa cũi!

Trường thương theo tay trái lượn quanh thắt lưng một vòng, trong nháy mắt gia tốc đi tới tay phải, nghênh đao Cương lên.

Oanh.

Hai người chia làm phòng chứa cũi hai phần.

Phòng chứa cũi cửa trước bị lật bỏ nửa bên, âm âm sụp đổ.

Lão Tôn đầu cả giận nói, ngươi muốn ở nơi này hình dáng, ta sau này cũng không chơi với ngươi. Chúng ta Thất Phiến Môn dự tính căng thẳng, tu sửa phí cho ngươi bỏ ra. Trần Thanh Dương cười ha ha, hiển nhiên là đối phương mới một đao kia vô cùng hài lòng, còn đắm chìm trong mới vừa một đao kia trong vui mừng, nghe vậy thuận miệng nói, đến lúc đó tìm ta thanh toán là được.

Trần Thanh Dương sau khi đi, ta cùng với Lão Tôn mất lớn trừng mắt nhỏ.

Ta nói không nghĩ tới ngươi nguyên tới vẫn là một cao thủ.

Lão Tôn vuốt râu một cái, ngay cả khoát tay khiêm tốn nói: Bình thường bình thường, thiên hạ thứ ba. Có thể trên mặt đắc ý thần sắc bán đứng hẳn. Ta nói Lão Tôn, ta muốn học võ. Lão Tôn trên đầu tới một hạt dẻ, học ngươi một cái Đại Đầu Quỷ, trước tiên đem căn phòng quét dọn lại nói.

Sau nửa giờ, phòng chứa cũi rực rỡ hẳn lên, đương nhiên vậy cũng sập vách tường, ta tạm thời không sửa được. Rất là vui vẻ đi tới Lão Tôn trước, ta muốn học võ. Lão Tôn khinh thường nói, tư chất ngươi quá kém, không thích hợp luyện võ, bất quá ta thấy ngươi ngón tay linh hoạt, có môn công phu tương đối thích hợp ngươi.

Công phu gì?

Đạo thuật.

Lòng ta nói ta là Đạo Thánh Môn quan môn đệ tử, phải học đạo thuật còn cần phải ngươi chứ sao.

...

Lão Tôn đầu, ta muốn học võ.

Lão Tôn không nhịn được nói, ngươi nói một trăm ba mươi bảy trở về, rõ ràng nói cho ngươi, không dạy!

Ta đem cây lau nhà ném xuống đất, xoay người rời đi, Lão Tôn hô, ngươi muốn làm gì? Ta nói ông đây mặc kệ rồi. Ngươi không sợ Lục Phiến Môn truy nã ngươi? Truy nã ta cũng không làm rồi! Lão Tôn khẩu phong chợt chuyển, tiểu tử, ta thấy ngươi mới vừa ném cây lau nhà kia một chút, rất có phong phạm cao thủ, thêm chút luyện tập, nhất định đem trở thành một đời Tông Sư.

Ta nói ít cho ta rót mề hồn thang, ngươi chẳng qua chỉ là muốn tìm một cho ngươi làm việc còn không cần tiền ngươi làm thôi, mới vừa ngươi còn nói ta tư chất thiếu. Lão Tôn đầu cười hắc hắc nói, nào có chuyện, ta thấy ngươi xương cốt thanh kỳ, vầng trán cao, là một kỳ tài luyện võ.

Ta vui vẻ nói, thật?

Lão Tôn nhấc tay nói, ta muốn nói láo, trời đánh ngũ lôi.

Àm, âm! Bên ngoài tiếng sấm rền vang âm thanh.

Lão Tôn mắng, lớn mùa đông, đánh cái gì lôi! Ta nghiêng tai lắng nghe, thật giống như không phải sấm đánh, thanh âm theo hướng tây nam truyền tới, Lão Tôn thần sắc như thường, nói người đợi ở chỗ này đừng có chạy lung tung, ta đi ra ngoài nhìn một chút. Dứt lời, lắc mình không thấy.

Ta như thế nào thật nghe, xuất liên tục được cửa.

Lục Phiến Môn bên trong tụ tập đội ngũ, như lâm đại địch.

Bên ngoài bốn, năm dặm, nghe có đại hán trung niên hô, ta nói là Lục Phiến Môn bên trong người người là giang hồ chính đạo người, không nghĩ tới lại là một đám lấy nhiều khi ít, Đánh Lén ám toán hèn nhát. Có người nói, Gian Tặc nghịch Khẩu, người người phải trừ diệt, còn cần phải với người nói cái gì đạo nghĩa giang hồ?

Lòng ta nói người này là ai, nội lực thâm hậu như vậy, thanh âm lại truyền được xa như vậy. Không thấy người, chỉ nghe tiếng, tiếng đánh nhau truyền tới.

Một đạo bạch mang thoáng qua, chỉ nghe một tiếng âm vang, góc tây nam Vọng Nguyệt Đình, bị người một đao chém thành hai khúc. Tiếp theo là chửi mắng âm thanh, các người đám này ~ gian trá tiểu nhân! Tiếng đánh nhau yếu dần, không qua bao lâu, Lão Tôn đầu trở lại, một thân cũ bảo bên trên sợi bông bay lượn.

Vừa vào cửa liền nâng chung trà lên, miệng to uống mấy ngụm trà, nói câu nguy hiểm thật, thiếu chút nữa thì không về được. Ta hỏi người nào, lợi hại như vậy? Lão Tôn đầu bữu mỗi một cái, hỏi nhiều như vậy làm gì, không liên hệ gì tới người.

Ta nói học võ chuyện?

Lão Tôn đầu ngồi ở trên cái băng, người thật muốn học võ?

Thật muốn.

Học võ là muốn ăn Đại Khổ.

Ta không sợ.

Ừ, tiểu tử có chí khí, bất quá chỉ có chí khí cũng không được. Người nghĩ học cái gì?

Ta muốn học người mới vừa một chiêu kia thương pháp.

Lão Tôn đầu cười mắng, còn không có học đi, đi học chạy? Có câu nói, ba năm học đao, mười năm học kiếm, cả đời học thương, Lão Tử ta luyện cả đời, mới miễn cưỡng sử dụng ra một chiêu này Kim Thương Bất Đảo (Kim Thuron Bất Đảo - Kim Thương không ngã, kim thương ở đây là chỉ cái XXX của nam giới), lấy tư chất người, chờ người học được một chiêu này, dự tính nửa cái chân đều vào quan tài.

Ta nói liền hướng người chiêu này tên, ta cũng phải học.

Trước đập đầu đi.

Ta quỳ xuống bịch bịch đập đầu mấy cái vang tiếng, Lão Tôn đầu đứng dậy, trên dưới quan sát tỉ mỉ rồi ta một phen, vòng quanh ta vòng vo hai vòng, sau đó tại ta trên đầu vai chụp ba cái, chấp hai tay sau lưng rồi đi.

Lòng ta nói này là có ý gì? Chẳng lẽ thương này Pháp Bất Truyền Lục Nhĩ, đây là ám chỉ ta, các loại (chờ) khuya khoắt ngày, từ cửa sau đến phòng hán đi à? Sẽ không lão đầu tử này có cái gì đặc thù thích đi, bất quá chịu một thân quả, dám đem Hoàng Đế kéo xuống ngựa, vì không để cho Trần Thanh Dương kia con bé nghịch ngợm ức hiếp ta, ta cũng nhận.

Đến nửa đêm, ta lấy rồi hai khối xà bông, đi tới Lão Tôn đầu cửa sau, nom nớp lo sợ gõ cửa.

Cửa phòng khép hờ, không có đèn sáng, Lão Tôn đầu ngồi ở trên ghế thái sư, cộp cộp hút tẩu thuốc, chứng kiến ta đi vào, nói đến rồi, trước cởi quần áo. Ta nói Lão Tôn, chúng ta không đùa ha ha, ta là tới học thương pháp.

Người đầy đầu nghĩ gì vậy, phải học thương, trước tiên cần phải chịu đựng thân thể. Cởi quần áo!

Ta nửa tin nửa ngờ, cởi áo khoác xuống, Lão Tôn chỉ chỉ sân một chiếc vại lớn, đến trong vạc đi, sáng sớm ngày mai đông không chết, lại nói học võ chuyện. Còn không chờ ta há mồm, Lão Tôn đem ta xốc lên đến, ném ở chiếc kia trong chum nước.

Tam Cửu thánh chấp, lạnh lẽo thấu xương.

Ta cóng đến răng run lấy bầy, cả người phát run. Bất quá điểm này khổ không coi là cái gì, năm đó Đạo Thánh Môn học nghệ lúc, luyện chảo dầu lấy tạo lúc không cần thận đồ nôi, lăng phí một nôi dầu hạt cải, lúc ấy bị sư phụ phạt tại tuyết trong đông một đêm, ta thừ ca hát dõng dạc sự chú ý, hán nói phong

tuyệt bên trong điểm này đau tính là gì. . .

Lão Tôn đầu nghe một chút, ô a, thật có thể nhẫn nại.

Vì vậy ngồi ở trong sân, chỉ bốc cháy nổi, bên trong chung một nổi thịt chó, vừa nóng rồi một bầu rượu.

Mùi thơm nức mũi, câu cho ta con sâu thềm ăn đại động.

Lão Tôn?

Ừ? Thế nào, tới một cái?

Ta nói được a.

Lão Tôn bung canh thịt chó, tại lỗ mũi của ta trước quơ quơ, liền một cái à?

Ta nói liền một cái!

Lão Tôn xoay người rồi đi, ta nói không thể lật lọng a. Lão Tôn đầu nói nghe thấy một cái liền một cái, sau đó vừa ăn một bên hát, chung thịt chó uống rượu, cách mạng thời gian ngày ngày có.

Sáng sớm ngày thứ hai, ta theo trong thủy hang đi ra, hất xì!

Lão Tôn nói nhỏ như vậy đau khổ đều không ăn nổi, còn muốn Luyện Thương? Liền như ngươi vậy, Kim Thương Bát Đào cũng bị ngươi luyện thành chỉ được mã ngoài, thực chất vô dụng. Chỉ chỉ trước mắt một cái bốc lên hơi nóng chén lớn, tới đem chén này canh gừng uống, khứ hàn.

Ta đi lên bụng lên chén, cô đông cô đông uống hết sạch, mùi này không đúng? Lão Tôn cười hắc hắc nói, xin lỗi a, ta quên đây là theo cái bô trong đồ ra. Ta giận dữ, ngươi lão bắt từ này chơi ta?

Đột nhiên cảm giác được một trận hơi nóng từ bụng dâng lên, ấm áp, không nói ra thoải mái. Lão Tôn nói, ngồi xuống, vận công.

Ta ngồi xếp bằng, dựa theo Lão Tôn truyền thụ khẩu quyết vận công, kia dòng nước ấm theo Đan Điền dâng lên, ở trong người Nhị Thập Bát Tinh Tú trong biển chậm chạp chảy xuôi, cũng không lâu lắm, cái trán một mảnh đại hân, các loại (chờ) thu công lúc, chỉ cảm thấy một thân mỗi một đi hết, cả người tràn đầy lực lượng.

Lão Tôn cười hỏi, cảm giác như thế nào?

Ta hỏi, đây là cái gì canh?

Đồng tử đi tiểu!

Thêm một chén nữa!

Lão Tôn cả giận nói, cút đi, ngươi biết này một chén canh đắt quá à? Tam Xoa khô, Cương Mai, Kim Trần Ngân Bản, bạc hà dầu, cúc đại hoa, lập tức tới chưa lúc bốn kia nhay cảm, cả phê ~ bởi vì, đối với (đúng) Át tiên an cơ phân tám trùng thuốc lấy thịt chó vì dẫn, nhịn một đêm!

Ta chất lưỡi nói, phiền toái như vậy, đây không phải là Tam Cửu Cảm Mạo Linh cách điều chế à?

Lão Tôn nói, ngươi cũng nghe qua tam đại thần dược? Thần dược này, một chén có thể tẩy tủy, hai chén là có thể nghe thấy cảnh, ba chén bất quá cương. Ta nói kia bốn chén có phải hay không liền có thể tấn nhập biệt Huyền cảnh? Lão Tôn xì một tiếng, ngươi muốn thật uống bốn chén, cho ngươi bát khiêu chảy hết máu mà chết. Ta nói nhân gia đều là thất khiêu, ta vậy làm sao được bát khiêu? Lão Tôn hừ hừ nói, quá bản, chính mình Ngộ đi đi.

Trở lại khách sạn, phát hiện bên trong phòng hành lý bị người cướp hết sạch. Ta ngay cả hỏi tiểu nhị, tiểu nhị nói ngươi hành lễ bị với ngươi cùng đi cô nương lấy đi rồi, trước khi đi lưu lại một cái tờ giấy. Ta lấy rồi tờ giấy, theo như tờ giấy địa chỉ tìm tới tây thẳng môn một nhà đại viện.

Tiến lên gõ cửa, Khai Môn là một quán gia ăn mặc lão đầu, nói vị công tử này ngươi tìm người nào à? Ta nói ta tìm Trầm Vô Song, nàng ở nơi này? Nghe bên trong cửa có người nói, nguyên lai là công tử gia trở lại?

Đẩy cửa vào, chỉ thấy Trầm Vô Song một thân áo xanh, bụng một gàu xúc bắp cho gà ăn, thấy ta ngay cả khom người nói, công tử gia tốt a! Lòng ta nói nha đầu này có bệnh ấy ư, cho ngươi ba mươi lượng bạc, còn không mau chạy trốn, thật đúng là cho mướn nhà? Viện từ này diện tích ba mẫu, có viện có mái hiên, quả thực không nhỏ.

Phòng này không rẻ chứ?

Trầm Vô Song vén lên lại tóc, nói không mắc, một năm tiền mướn năm mươi lượng mà thôi.

Mà thôi? Ta nhảy dựng lên nói, ta mới cho ngươi ba mươi lượng! Trầm Vô Song nói là a, chỉ thanh toán nửa năm tiền mướn, còn lại đây không phải là các loại (chờ) công tử trở lại phó à? Ta lạnh mặt nói, ngươi biết ta một tháng tiền lương bao nhiêu à? Một trăm văn, ngươi xin quản gia? Đại tỷ, đây là

sống qua ngày đáng về à?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Trước định một mục tiêu nhỏ

Trầm Vô Song kinh ngạc nhìn ta, nói làm như vậy có gì không đúng à? Lão Trầm xử lý vật nghiệp quản lý công việc vài chục năm, đem chúng ta Trầm gia một nhà trên dưới xử lý ngay ngắn rõ ràng, thiếu gia người mới tới kinh thành, cần phải có một người như vậy.

Lòng ta nói nguyên tới vẫn là đồng hành a, có câu nói tốt, đồng hành oan gia, nói cái gì cũng không thể trên nhiều người như vậy. Vì vậy nói, nhiều một cái nhiều người một tấm ăn com miệng a. Huống chi, đệ nhất ta không phải Trầm Chính Đạo, thứ hai nơi này không phải Trầm gia, các người Trầm gia một bộ kia ở chỗ này không thể thực hiện được. Đúng rồi, người có cái gì sở trường?

Trầm quản gia nói, ta cũng không có gì sở trường, liền là có nhiều chỗ tương đối dài. Ta nói nghiêm túc một chút, ta đang lo lắng người đi ở đây, còn theo ta nói thô tục tiết mục. Trầm quản gia cười nói, ta không khác bản lĩnh, chính là nhiều tiền, xảy ra chuyện trước, lão Thượng Thư cho ta một vạn lượng bạc, nói là phải chiều cổ kỹ lưỡng Trầm gia già trẻ, đây không phải là tiểu thư nhà ta bây giờ không rõ tung tích, này mấy ngàn lượng bạc đang lo xài như thế nào đây.

Ôi chào, ta tiến lên vỗ vai hấn một cái, nói lão Trầm a, từ nay về sau nơi này chính là nhà người, người ngàn vạn lần không cần khách khí, đúng rồi, gần đây có chút eo hẹp, có muốn hay không mượn chút tiền cho ta tiêu tiêu một cái?

Trầm quản gia nói chỗ này của ta là Chiêu Thương Tiền Trang ngân phiếu, bất quá phía trên có Trầm gia tư nhân ấn tín, bây giờ đang ở bên trên đầu sóng gió, nếu không thiếu gia người đi thử một lần?

Lòng ta nói người đây là hãm hại ta đây. Mặc dù triều đình pháp chế quy định, tiền gửi ngân hàng tự nguyện, lấy tiền tự do, tiền gửi ngân hàng có tiền lãi, thay khách hàng bảo mật Tiền Trang cơ bản nghề quy tắc, chỉ gần đây Phúc Kiến An Khê ra một cái vụ án, tại thiên hạ đưa tới sóng to gió lớn, gần đây sáng nay triều đình gần đây công bố 《Liên quan tới thành lập phạm tội vụ án tài khoản nhanh chóng đóng băng cùng khẩn cấp dừng lại thông báo》, ta muốn thật nắm có dấu Trầm gia con dấu ngân phiếu đi trả tiền mặt, trời mới biết có thể hay không bị mời vào đi uống trà.

Ta chần chờ nói, lão Trầm a, là đi hay ở, cái này thì khiến Bản Thiếu Gia có chút hơi khó.

Trầm quản gia nói, không nói dối ngài, khác bản lĩnh ta không có, bất quá dùng tiền đẻ ra tiền, nhưng là ta cường hạng, từ trên xuống dưới nhà họ Thẩm hơn ba trăm nhà sản nghiệp, đều là lão hủ tới xử lý, nếu muốn bản về kiểm tiền bản lĩnh, ta Trầm Vạn Tam muốn nhận thứ hai, dự tính thiên hạ không ai dám nhận đệ nhất.

Ta nói khác (đừng) không dám nói, người danh tự này quả thật cũng đáng giá mấy đồng tiền, bất quá như đã nói qua, thiếu gia ta gần đây đang đứng ở sự nghiệp lên cao kỳ, ta muốn một lòng tại Lục Phiến Môn viên quan nhỏ, trong nhà sự tình, có thể phải giao cho người xử lý. Thật không dám giấu giếm, trên người của ta bây giờ cũng liền mười mấy lượng bạc, chúng ta trước định một mục tiêu nhỏ, kiếm một ức (một trăm triệu), người cho ta ra nghĩ kế, nhìn như thế nào mới có thể chu đáo đi xuống?

Trầm Vạn Tam tròn trắng mắt, thiếu gia ta họ Thẩm, không họ Vương, chúng ta còn là nói quả thực đi.

Ta nói Trầm quản gia này thì người sai rồi rồi, bây giờ ta là Nhất Gia Chi Chủ, ta nói kiếm một ức (một trăm triệu), không phải hỏi người có được hay không, mà là cho người nói cho ta biết thế nào đi làm. Trầm Vô Song nghe xong, nói, người tại sao không đi hoàng cung trộm đồ đây?

Ta nói không phải không có suy nghĩ qua, lợi nhuận tuy lớn, bất quá nguy hiểm quá cao. Thiếu gia thân ta là triều đình người chấp hành luật pháp viên, làm sao có thể biết pháp lại phạm pháp đây?

Trầm Vạn Tam này mới chậm rãi nói, gần đây ta khảo sát xuống, chuẩn bị mở một nhà bán Tây Dương hàng cửa hàng, trước Trầm gia có một nhà, bị triều đình thu hồi nói về Ba Tư hương liệu, Trân Châu, Mã Nảo (một loại đá quý) ở kinh thành hay lại là rất được hoan nghênh. Bất quá khả năng yêu cầu một chút tài chính khởi động, không biết thiếu gia có thể hay không nghĩ một chút biện pháp.

Trong nội tâm của ta thầm khen, này Trầm Vạn Tam quả thật có chút đầu não, bây giờ Trầm gia gặp rủi ro, hấn cho dù có ngàn vạn quan hệ, trong kinh thành người đối với hấn e sợ cho tránh không kịp, đương nhiên không dám với hấn làm ăn. Bất quá những thứ này người Ba Tư cũng không giống nhau, bọn họ là khác vùng đất, có được miễn quyền ngoại giao, thương nhân trực lợi, chỉ cần có thể có lợi, thì sẽ cùng người làm ăn.

Bất quá, này một nha hoàn, quan tâm gia đình muốn mượn ta ở kinh thành Đông Sơn tái khởi, làm sao có thể không ra chút máu, vì vậy nói, ta nơi nào có biện pháp gì, đòi tiền là kiên quyết không có trích (dạng), tìm địa phương mà, có lẽ tại Lục Phiến Môn giúp người tìm một chút người.

Chuyện này chỉ có thể tìm Lão Tôn đầu, đến Thất Phiến Môn, kéo đất, nuôi ngựa, cho chim bồ câu ăn, một trận việc làm xong, đã là buổi trưa. Lão Tôn đầu hôm nay không có tới bắt đầu làm việc, Thất Phiến Môn tuyên ta sau đó, hẳn hoàn toàn giải phóng hai tay hai chân, đem nhặt phế phẩm này một vinh quang sự nghiệp vĩ đại phát triển đến Bát Đại ngũ hêm rồi.

Đến giờ ăn cơm, ta rửa mặt đi nhà ăn.

Lục Phiến Môn cơm nước rất tốt, theo lý thuyết Thất Phiến Môn phải làm nhận thầu cơm nước, theo nói chuyện này bị Lục Phiến Môn Tam chương quỹ em vợ cho nhận thầu.

Lục Phiến Môn thuộc về Hình Bộ trực quản, toàn bộ xưng phải Đại Minh Đế Quốc giang hồ giám sát quản lý Lục Phiến Môn, thiết lập Tổng Bộ Đầu một tên, Chấp Sự Bộ Đầu ba gã, phía dưới thiết lập trong khi hành động cùng hậu viên trung tâm hai đại trung tâm, tại thiên hạ Thập Bát Lộ Châu đặt riêng rồi Phân Bộ. Tổng Bộ Đầu, Chấp Sự Bộ Đầu là đối ngoại gọi, Lục Phiến Môn người nội bộ thói quen gọi bọn họ là Đại Chương Quỹ, Nhị Chương Quỹ vân vân.

Nhà ăn là một cái ba tầng lầu kiến trúc, gạch xanh ngói đen, cấp bậc hơi thấp Bộ Khoái, không có biên chế công việc tạm thời đều tại lầu một dùng cơm, bữa ăn ngon theo như 20 văn trang bị, lầu hai là Bộ Đầu trở lên chức vụ cao quản phòng ăn, bữa ăn ngon là mỗi người một trăm văn. Đương nhiên Lục Phiến Môn thu hút Võ Lâm Cao Thủ, theo Các Đại Môn Phái mượn tạm cao thủ, cũng nhiều tại lầu hai dùng cơm.

Lầu ba chính là mấy người chương quỹ dùng để tiệc mời tân khách sử dụng, ngay cả thang lầu cũng là dành riêng. Bây giờ triều đình nghiêm tra công khoản ăn uống, tại chính mình bộ Nha làm như vậy một cái bên trong trêu, sử dụng thuận lợi một chút. Về phần liên quan chi phí ấy ư, không đợi Lục Phiến Môn mở miệng, trên giang hồ Các Đại Môn Phái trú kinh bạn cướp đi làm.

Với các người muốn chi phí là để mất người, người lớn như vậy một cái môn phái, trực thuộc tại Lục Phiến Môn xuống quản lý, nếu là không thu người chút gì, dự tính Các Đại Môn Phái chương môn tối ngủ cũng không nở.

Buổi trưa có ta thích ăn nhất đùi gà, ta muốn rồi cái bánh bao, bụng cái mầm tìm một nơi hẻo lánh gặm. Lúc này cách vách trên bàn có Bộ Khoái đang nghị luận nói, các người nghe nói gần đây trong kinh thành ra một cái Cúc Hoa Đạo Tặc liên hoàn hái hoa vụ án giết người à?

Một người khác nói, nhưng là Trần Bộ đầu phụ trách vụ án? Chuyện này trong kinh thành truyền đi xôn xao, thật là thiên hạ lớn không thiếu cái lạ, này Hái Hoa Tặc khẩu vị kỳ lạ, lệch thích chọn tướng mạo nam tử tuổi trẻ hạ thủ, hơn nữa thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, hái hoa sau giết người, còn thích tại trên thi thể thả một đóa hoa cúc, làm cho nửa tháng này tới nay chúng ta những thứ này tướng mạo xuất chúng nam nhân hoảng loạn a.

Được rồi, Sở Lưu Sứ, liền người vị này quang vinh, đừng nói là Cúc Hoa Đạo Tặc, chính là trong chuồng ngựa lão Mã cũng coi thường người.

Nói chuyện là một cái bốn cái lông mày nam tử, nghe nói là Lục Tiểu Phụng em trai, gọi Lục Đại Phụng, tại trong khi hành động Bộ Khoái Ty làm Thanh Y Bộ Khoái, là Bát Diện Tu La Giải Văn Lương thuộc hạ. Sở Lưu Sứ mặc dù cũng là Bộ Khoái Ty, nhưng cấp trên là Ngọc Diện La Sát Trần Thanh Dương.

Giải Văn Lương cùng Trần Thanh Dương là Lục Phiến Môn hai cánh, bất quá hai người tồn tại trực tiếp cạnh tranh quan hệ, bây giờ Bộ Khoái Ty Hồng Y Bộ Đầu Cao Cường sắp về hưu, hai người đều có cơ hội tấn thăng làm Hồng Y Bộ Đầu, cho nên hai người thuộc hạ quan hệ cũng không hòa hợp.

Sở Lưu Sứ nói, có được hay không không phải Lục Đại Phụng định đoạt, hay là về nhà hỏi người phòng trước gái đã có chồng đi! Lục Đại Phụng leng keng rút đao ra đến, huynh đệ, nói chuyện khách khí một chút, nếu không đao kiếm không có mắt, ta sợ không cẩn thận đem người cho khoan khoái rồi.

Những thứ này Bộ Khoái tại gia nhập Lục Phiến Môn trước, đều là người trong giang hồ, một lời không hợp rút đao khiêu chiến đã thành thói quen. Đại Chương Quỹ vì giữ Lục Phiến Môn tàn nhẫn tính chất, cũng không cấm chỉ người trong môn âm thầm tỷ đấu.

Mất thấy hai người liền muốn động thủ, cửa có người mắng, nếu so với các loại (chờ) sang năm đầu mùa xuân thi đấu đang nói, còn muốn hay không khiến người ăn cơm? Nói về người là Lão Tôn đầu, hẳn chính đoán đến một cái đùi gà tìm chỗ ngồi, chúng Bộ Khoái thấy Lão Tôn đầu, như chuột thấy mèo bình thường, mới vừa còn giương cung bạt kiếm, lập tức trở nên vui vẻ ra mặt.

Lão Tôn đầu tại ta đối diện ngồi xuống, thấy mọi người đều nhìn hắn, vỗ bàn một cái, nhìn cái gì vậy, còn không kiếm ăn mà?

Ta nói Lão Tôn đầu bọn họ thế nào như vậy sợ người? Lão Tôn đầu bĩu môi một cái, nói Lão Tử năm đó ở Lục Phiến Môn oai phong một cõi lúc, bọn họ ngay cả trứng bên lòng còn chưa mọc đủ đầy. Nói lời này lúc, một thân Tử Y Trần Thanh Dương chính đoán đến cái mầm đi tới bên này, nghe vậy chau mày.

Lão Tôn đầu cười hắc hắc, không phải nói người a.

Trần Thanh Dương là Tử Y Bộ Khoái, bình thường đều tại lầu hai ăn cơm, cũng không biết thế nào hôm nay tới đến lầu một. Lão Tôn đầu hỏi, ăn một bữa cơm, rửa cái mặt làm gì, với trạng phụ đã chết tựa như. Lời này khiến Trần Thanh Dương rất tức tối.

Lúc không có ai nghe người ta nghị luận, Ngọc Diện La Sát Trần Thanh Dương là Nga Mi Phái xuất thân, khi tiến vào Lục Phiến Môn trước, hứa cho rồi

kinh thành một cái thế gia đệ tử làm vợ, kết quả thành thân ngày đó, cái đó thế gia đệ tử bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử, Trần Thanh Dương thành goá chồng trước khi cưới. Đi tới Lục Phiến Môn sau, nâng một lòng nhào vào sự nghiệp bên trên, ba năm không tới, một đường theo Hôi Y Bộ Khoái, Thanh Y Bộ Khoái lên tới Tử Y Bộ Đầu.

Lão Tôn đầu ý thức được nói nhảm, nói liên tục ta chính là nói một chút, ngươi cũng chớ coi là thật.

Trần Thanh Dương thờ dài.

Lão Tôn đầu nói có đúng hay không hái hoa đạo tặc chuyện? Nghe nói ngày hôm qua thi đấu bên trong, ngươi bị Cao bộ đầu mắng một trận?

Lục Phiến Môn bên trong đều Bộ Đầu tiếp nối vụ án thực hành chương trình biến hóa khảo hạch, toàn bộ vụ án quy định thời hạn làm, năm ngày một thi đấu nhỏ, mười ngày một thi đấu lớn. Mai Hoa Đạo một án kiện, xảy ra chuyện đã nửa tháng, gây lên là vụ án này người phụ trách, không có một chút đầu mối, quả thật làm cho người cảm tức.

Trần Thanh Dương nói, chuyện này nhắc tới cũng kỳ quặc, Cúc Hoa Đạo Tặc làm việc quỷ dị, gần đây thường xuyên gây án, chuyên đánh rơi đơn nam tử hạ thủ, hơn nữa sau chuyện này phân thân, thủ đoạn tàn nhẫn, tựa hồ cố ý đang khiêu chiến Lục Phiến Môn ranh giới cuối cùng. Ngày hôm trước vụ án kia, chúng ta Lục Phiến Môn tại xảy ra chuyện trong nửa canh giờ liền chạy tới hiện trường, ta thả ra hơn ba mươi Bộ Khoái, nghiêm tra gần đây vào kinh thành người xa lạ, người kia lại rất giáo hoạt, chung quy có biện pháp thoát khỏi chúng ta truy lùng. Vừa nói, Trần Thanh Dương nhìn ta liếc mắt, ngươi thật giống như là gần đây mới đến kinh thành chứ ?

Ta nói Trần Bộ đầu hai ta tuy có thù, ngươi cũng không thể oan uổng người tốt a. Ta là người mặc dù không có bản lĩnh gì, nhưng là hướng giới tính vẫn tương đối bình thường, ngươi nếu không tin, ta có thể chứng minh cho ngươi nhìn.

Trần Thanh Dương khinh thường nhìn ta liếc mắt.

Lão Tôn đầu hỏi ta, tiểu tử ngươi thấy thế nào vụ án này?

Ta nói chúng ta Thất Phiến Môn cũng không phải là phá án, chuyện này ta có thể khó mà nói.

Ngươi không phải luôn muốn vào Lục Phiến Môn mà, nha đầu này chuyện ngươi nếu có thể làm, không đúng nha đầu này mở một cái tâm, phá cách đem ngươi muốn, cũng không phải là không thể.

Ta nói Trần Bộ đầu có suy nghĩ hay không qua, này Cúc Hoa Đạo Tặc là nữ nhân này?

Trần Thanh Dương hỏi ngược lại, làm sao biết?

Ta nói ngươi nhất định chưa có xem qua Đa Tình Kiếm Khách rồi. Chúng ta Lục Phiến Môn nhiều người như vậy ra tay, người kia cũng có thể chạy thoát, chỉ có hai cái khả năng , thứ nhất, người kia là nữ nhân, thứ hai, người kia sẽ Dịch Dung Thuật.

Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?

Còn không chờ ta nói chuyện, liền thấy Trương Ấu Khiêm rất là vui vẻ đi tới Trần Thanh Dương trước mặt, Trần Bộ đầu, tại hạ Trương Ấu Khiêm, là kinh thành Thiên Đạt nắm cổ phần truyền nhân duy nhất, gần đây mới vào Lục Phiến Môn, ta đối với ngài nhưng là hết sức ngưỡng mộ, nghĩ (muốn) đầu ở ngài nộp hạ, còn kính xin Trần Bộ đầu thu nhận.

Trần Thanh Dương trên dưới quan sát một phen, ta dựa vào cái gì muốn ngươi?

Trương Ấu Khiêm vỗ ngực một cái nói, chỉ cần Trần Bộ đầu để cho ta đi các ngươi Bộ Khoái Ty, Bộ Khoái Ty các huynh đệ hành trình trợ cấp ta toàn bao. Trương Ấu Khiêm lúc này mới chú ý tới ta, sao ngươi lại tới đây? Không phải nói không để cho ngươi đi vào à?

Ta cười nói, ngượng ngùng, tại hạ Thất Phiến Môn, không về các ngươi Lục Phiến Môn quản. Ta đối với (đúng) Trần Thanh Dương nói, Trần Bộ đầu, vị này Trương công tử, đáng đáp lại đẹp trai, xuất thủ lại rộng lượng, ta nghiêm trọng đề nghị ngươi suy tính một chút.

Trương Ấu Khiêm không ngờ đến ta sẽ thay hắn nói tốt, trên mặt hơi vui, bất quá ta hai oán hận chất chứa đã sâu, hắn nói, đừng tưởng rằng ngươi chụp Bán Thiếu Gia mấy câu nịnh bợ, ta sẽ không tính sổ với ngươi.

Ta nói ta làm sao biết nịnh nọt ngươi đây, ngươi rất tuần tú là một loại sự thật, không bởi vì ta có hay không nịnh hót mà tồn tại. Trương Ấu Khiêm nói, ai yêu, thái dương theo phía đông đi ra.

Ta cười ha ha một tiếng, Trần Bộ đầu, Trương bộ khoái đã có tâm, không ngại khảo nghiệm hắn một chút, nếu chúng ta không bắt được Cúc Hoa Đạo Tặc, vậy thì dẫn xà xuất động, ngươi xem Trương bộ khoái đẹp trai như vậy, ngươi nói đúng chứ ?

Trần Thanh Dương ánh mắt sáng lên, có đạo lý.

Trương Ấu Khiêm nghe vậy cảm thấy không hay, tiểu tử ngươi đem ta cho bán đứng?

Trần Thanh Dương nói, ngươi có muốn hay không tiến vào chúng ta ngành?

Nằm mộng cũng nhớ.

Trần Thanh Dương nói, tối hôm nay, cực kỳ lau mặt chải tóc một phen, sửa sang lạnh lẽ một chút, chờ ta thông báo!

Trương Ấu Khiêm vui vẻ nói, có hẹn à? Ta nhất định đúng hạn đi đến cuộc hẹn, có muốn hay không ta an bài cái sân bãi?

Trần Thanh Dương nói không cần, tại Chu Tước trên đường chính là được rồi. Đúng rồi, Tô Do Tại, ngươi cũng đồng thời đi theo.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Là ai đang ca hát

Trần Thanh Dương sắc mặt run lên, nói: Bỏ câu đưa thư sổ sách ta còn không tính với ngươi đây, nếu là lần này có thể bắt được Cúc Hoa Đạo Tặc, sổ nợ này xóa bỏ, ngoài ra, ta đảm bảo ngươi tiến vào Lục Phiến Môn làm một tên Hôi Y Bộ Khoái. Bất quá, chuyện này được Tôn lão đồng ý mới được.

Ta mừng thầm trong lòng, kết nối với trước cầm Trần Thanh Dương tay, nói chuyện này không cần hỏi Lão Tôn, ta thay hắn đã đáp ứng chính là, ngươi nói có đúng hay không a Lão Tôn?

Trần Thanh Dương mặt đẹp ửng đỏ, lạnh giọng nói, đem ngươi vuốt chó lấy ra. Ta lúc này mới ý thức được, ngay cả rứt tay về, gãi đầu một cái, nói đúng không ở ha ha, hạnh phúc tới quá đột ngột, ta một thời mừng không kê xiết, xin hãy tha thứ là cái.

Chờ Trần Thanh Dương sau khi đi, Trương Ấu Khiêm lại gần hỏi, ta thế nào không nghĩ tới một chiều này, thế nào, tay mềm ha không mềm?

Ta nói tạm được, bất quá tay trái lâu dài cầm đao, gan bàn tay nơi đó có điểm kén. Ta với ngươi có như vậy quen thuộc mà, dựa vào cái gì nói cho ngươi biết?

Trương Ấu Khiêm hừ hừ nói, hai ta cũng coi là hợp tác, tối hôm nay hành động, bắt Cúc Hoa Đạo Tặc tình thế bất buộc, ngươi muốn không được thì bộ dạng xun xoe chạy, cũng đừng kéo ta chân sau.

Một người trong lòng quán tính, luôn là có quy luật có thể theo.

Cúc Hoa Đạo Tặc gây án vô cùng không quy luật, bất quá nhiều vụ án như vậy đều phát sinh ở Tân Nhai Khẩu, Bát Đại ngõ hẻm, Tây Trục Môn khu vực, thông qua đối với (đúng) mấy vụ án hình thức phân tích, hắn thích tại nhiều người địa phương chọn mục tiêu, sau đó cùng tung tích tới chỗ yên tĩnh động thủ, thuận lợi sau lại biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Buổi tối Tân Nhai Khẩu có ngấm đèn tiết, hai chúng ta quần áo gọn gàng, châu quang bảo khí, hiển nhiên một đôi phú quý công tử ca ăn mặc, đương nhiên này hai bộ trang phục và đạo cụ đều là Trương Ấu Khiêm tài trợ. Hai ta chuyên chọn nhiều người địa phương đi, không bao lâu liền đem tới nơi này trở về đi dạo hai vòng.

Ta nói Trương Hữu Tiền, ngươi như vậy một Đại thiếu gia, muốn gió có gió muốn mưa có mưa, không cố gắng uống rượu nghe hát cùng chung đời người phồn hoa, không có chuyện gì chạy đến Lục Phiến Môn tới làm một cái đồ vứt đi Bộ Khoái, dãi nắng dầm mưa, mưu cầu là cái gì?

Trương Ấu Khiêm nói ngươi hiểu cọng lông tuyến, giống như ta vậy người, đã sớm nhìn thấu đời người, siêu thoát đối với (đúng) kim tiền cùng nữ sắc theo đuổi, mà tuân theo chính mình nội tâm, đi. . .

Ta liền hô lên, ba điểm(giờ) phương hướng có mỹ nữ!

Trương Ấu Khiêm quay đầu, ở nơi nào? Ta nói nhìn lầm rồi ha ha, ngươi không phải đối với (đúng) tiền, sắc không có hứng thú à? Trương Ấu Khiêm hừ hừ nói, thật không dám giấu giếm, ta gia nhập Lục Phiến Môn, là vì thực hiện lúc đó mơ mộng.

Ước mơ gì?

Trương Ấu Khiêm cúi đầu trầm tư chốc lát, chậm rãi nói, ta muốn đích thân đem ta cha nắm chặt Lục Phiến Môn trong đại lao.

Ta phát ra từ phé phũ thờ dài nói, ngươi thật là cái hiểu thuận hài tử a.

Nhưng vào lúc này, ta cảm ứng được có một đôi mắt tại trên người chúng ta quan sát, đây là đang Đạo Thánh Môn huấn luyện lâu dài đạt được một loại trực giác, bất quá loại cảm ứng này rất là huyền diệu, chưa đủ là ngoại nhân nói vậy.

Ta vỗ một cái đang ngăn người Trương Âu Khiêm, thấp giọng nói, chúng ta bị dõi theo.

Trương Âu Khiêm hỏi làm sao ngươi biết?

Giác quan thứ sáu.

Nha, kia tấm bảng không sao rồi, ta bình thường dùng Durex.

Ta mặt xạm lại, ta nói cái này ầy ừ, ta là nói cá cần câu. Trương Âu Khiêm nghe vậy cả kinh, chính phải quay đầu nhìn, ngay cả bị ta ngăn cản, giả bộ làm cái gì chuyện cũng không phát sinh, dẫn tới bên cạnh trong đường hẻm.

Trần Thanh Dương tại khu vực này đặt vào hơn hai mươi nội tuyến, hơn nữa tự mình trấn giữ, chỉ cần người kia theo sau, nghĩ rằng hẳn cũng không trốn thoát chúng ta bố trí thiên la địa võng.

Ta theo Trương Âu Khiêm đi tới Bách Hoa chỗ sâu, điều này ngõ hẻm hẹp dài, hai bên dùng đá xanh, gạch vồ xây thành tường, đã có nhiều chút năm tháng. Nghe nói mùa hè bên này mẫu đơn, thược dược hoa nở, cảnh sắc u nhã đẹp đẽ, trong kinh thành Sĩ Đại Phu nhiều tới đây ngắm cảnh.

Bây giờ mùa đông khắc nghiệt, chỉ có tàn rơi hoa cúc cùng gốc tường vờn ra mấy chi hoa mai. Đêm đã khuya, chung quanh trăm họ đã sớm ngủ, mơ hồ chỉ có mấy tiếng tiếng chó sủa.

Trương Âu Khiêm không có lúc trước hào khí, do dự nói, nghe nói Cúc Hoa Đạo Tặc võ công Cao Cường, giết người không chớp mắt, nếu thật động thủ, Trần Bộ đầu một thời nửa khắc không đuổi kịp đến, võ công của ngươi như thế nào?

Ta nói cũng tạm được, không biết có thể hay không đánh Cúc Hoa Đạo Tặc. Bất quá ta Khinh Công cũng tạm được.

Có ý gì?

Nếu thật gặp phải Cúc Hoa Đạo Tặc, ta chạy nhanh hơn ngươi tự là a.

Trương Âu Khiêm khí tức miệng mắng to, ta cũng cười ha ha, nhờ vào đó thêm can đảm. Nói thật, tâm lý ta cũng không có cái gì sức lực, Trần Thanh Dương nói này Cúc Hoa Đạo Tặc võ công Cao Cường, ngay cả nàng đều nói như vậy, ta võ công càng không đáng giá nhắc tới.

Sau khi cười to, hai người khiếp ý dần đi, Trương Âu Khiêm hát nói: Không dám ở nửa đêm hỏi đường, sợ đi tới Bách Hoa chỗ sâu. Nhưng vào lúc này, có một thanh âm cô gái nói: Người ta nói Bách Hoa chỗ sâu, có vị lão phụ nhân ăn mặc giày thêu. . .

Trương Âu Khiêm thất kinh, lớn tiếng hỏi, là ai đang ca hát?

Ta nói tiếp, ầm áp tĩnh mạch.

Bách Hoa chỗ sâu đi ra một cô thiếu nữ.

Thiếu nữ toàn thân áo trắng, bên ngoài khoác hồ ly cừu, nhìn qua ước chừng mười tám mười chín tuổi, tại dưới ánh trăng lộ ra không gì sánh được xinh đẹp Thanh Nhã, ta ngẩng đầu nhìn nàng, lớn như vậy, chưa từng thấy qua xinh đẹp như vậy nữ tử, Trần Thanh Dương đẹp là đẹp vậy, lại nhiều Thế Tục Chi Khí.

Ta nghĩ tới rồi cười gió Ngự Long, hấp phong ảm lộ Cô Xạ Tiên Tử, nhớ lại động như kinh hồng, bay như du long Lạc Thần Mật Phi, cô gái trước mắt này đến tột cùng là thần thánh phương nào?

Bất quá, làm ta nhìn thấy trong tay nàng một đóa cúc đại hoa lúc, ta nhất thời sinh ra lòng cảnh giác.

Trương Âu Khiêm nuốt nước miếng, Cúc Hoa Đạo Tặc?

Nữ tử gật đầu, đúng vậy.

Nàng thừa nhận thân nhiên như vậy, cũng làm cho ta có chút không biết chỗ sai. Tại ta tưởng tượng, Cúc Hoa Đạo Tặc hẳn là làm việc quý dị, yêu điểm như Đông Phương Bất L lượng nhân yêu, hoặc là hành vi thô lỗ, tâm tính biến thái Ác Ma, có thể đứng trước mặt ta đúng là chim sa cá lặn, bể nguyệt tu hoa tiên nữ giống như nhân vật.

Trương Âu Khiêm nói, nghe nói ngươi đối với (đúng) nam nhân tiền dâm hậu sát?

Đúng vậy.

Trương Âu Khiêm bắt đầu mở nút áo, miệng nói, chúng ta cái gì cũng chớ nói, trước theo ta bắt đầu đi. Ta đi lên một quyền, mắng, ngươi điên rồi sao?

Trương Âu Khiêm nói, dưới cúc hoa mà chết, Thành Quý cũng Phong Lưu a. Chết ở giống như tiên tử trong tay nữ nhân, cũng không uống cả đời làm người.

Ta nâng lên sống đao nên ở Trương Âu Khiêm trên trán, chỉ thấy hấn một mặt mờ mịt, mới vừa rồi thế nào?

Cô gái quần áo trắng cười nói, các người là Lục Phiến Môn bên trong Ứng Khuyển? Vừa nói, chẳng biết lúc nào, trong tay nhiều thêm một đôi Loan Đao, tại dưới ánh trăng lóe lăm lăm hàn quang.

Ta ngay cả nói vị này Trương thiếu gia đúng vậy, tại hạ là Thất Phiến Môn vật nghiệp phục vụ, người chó có giết lắm người a.

Nữ tử nói yên tâm, ta giết người rất ôn nhu.

Ta trong lòng thầm mắng, không phải nói Trần Thanh Dương ở chỗ này an bài hơn hai mươi cái nội tuyến mà, thế nào đến bây giờ còn không có tới? Thấy ta khắp nơi ngắm nhìn, cô gái quần áo trắng nói, người đang chờ người?

Ta không thể đưa không.

Không cần chờ, đều chết hết.

Ta cùng với Trương Âu Khiêm mất đôi mắt, lòng nói hồng rồi, làm sao bây giờ? Chạy a! Hai người vát chân lên cỏ mà chạy, một đạo bạch quang lóe lên, Trương Âu Khiêm phịch một chút nhào tới trên đất, không có thanh âm.

Trong nội tâm của ta hồi hận muốn chết, chẳng lẽ mạng nhỏ muốn qua đời ở đó rồi hả? Nghĩ đến chỗ này, ta tới đến cô gái quần áo trắng trước mặt, nhanh âm thanh trách mắng, người giết người như ngóe, coi nhân mạng như cỏ rác, như thể thị phi bất phân, trắng đen điên đảo, còn vương pháp à? Còn luật pháp à?

Cô gái quần áo trắng ngạc nhiên nói, những thứ này chết trong tay ta nam tử, đều là mơ ước ta sắc đẹp, phạm vào tham, dục nhị giới, trong lòng có dơ bẩn, liền không thể viên mãn, chẳng lẽ ta giết không được à?

Ta nói cô nương, nơi này là tại Đại Minh, là xã hội pháp trị, giết người là muốn đền mạng. Nam nhân tham đồ người sắc đẹp, mặc dù không đúng, nhưng cũng tội không đáng chết, mà không nên do người sở thích tới định đời người chết.

Nữ tử trầm tư nói, những đạo lý này sư phụ ngược đã không dạy ta, ta xuống núi lúc, sư phụ nói nam nhân thiên hạ không một cái tốt, có thể giết liền giết tất cả.

Lòng ta nói sư phụ người với nam nhân bao lớn cừ hận, mới dạy ra như người vậy một tên học trò đến, ngoài miệng lại nói, sư phụ người nói đúng, bắt quá chỉ đúng phân nửa.

Nha? Nói như thế nào?

Nam nhân thiên hạ không người tốt, chỉ giết tất cả nhưng là không đúng.

Tại sao?

Người nghĩ a, nam nhân được đất canh tác làm ruộng, bắt cá săn thú, nếu tất cả giết sạch, những công việc này mà chẳng phải đều là đàn bà tới làm rồi hả? Một lúc sau, dầm mưa dãi nắng, trên mặt có nếp nhăn, lão được cũng mau, các người liền không đẹp.

Sư phụ nói qua, nữ nhân đều là không phải là lý tính động vật, không muốn cùng với nàng nói phải trái, đem người làm định khuyên nói đối phương một chuyện lúc, vô luận lộn quanh bao nhiêu bước ngoặt, cuối cùng được đi vòng qua dung nhan trên tướng mạo, biết một điểm này, đối phó nữ nhân liền đứng ở thế bất bại rồi.

Cô gái quần áo trắng gật đầu một cái, hỏi, tiểu Bộ Khoái, người tên là gì?

Ta nói ta không phải Bộ Khoái ha ha, ta gọi là Tô Do Tại, tại Lục Phiến Môn quét dọn.

Cô gái nói, khi ta nghĩ suốt những việc này, ta lại tới tìm người.

Ta chỉ chỉ Trương Âu Khiêm, bằng hữu của ta? Nàng nói điểm hấn mấy cái Huyết Đao, không cần thiết nữa giờ sẽ tỉnh lại. Vừa nói, cô gái quần áo trắng lẳng không nhảy lên, mấy cái lên xuống, biến mất ở trong màn đêm.

Ta hô, người tên là gì?

...

Trần Thanh Dương mang theo chúng Bộ Khoái đi tới Bách Hoa chỗ sâu lúc, ta đối diện bầu trời đêm ngẩn người. Nguyên lai cô gái kia cũng sẽ nói láo, ta còn tưởng rằng những Bộ Khoái đó đều bị nàng giết đây.

Trần Thanh Dương hỏi, người đâu?

Đi nha.

Ngươi thế nào không lưu lại nàng?

Ta nói cô nãi nãi, chỉ ta điểm này nhỏ bé vô công, người kia muốn thật muốn giết ta, ta đã sớm đi trên đường hoàng tuyền trình diện. Ta đã Trương Ấu Khiêm một cước, tỉnh, đừng giả bộ chết rồi.

Trương Ấu Khiêm bò dậy, ngượng ngùng nói, Trần Bộ đầu, người kia rất giỏi hoạt, vừa đối mặt liền đem ta Huyết phong bế, bằng không nói cái gì cũng phải kéo dài tới ngài tới a.

Trần Thanh Dương nói, về trước Lục Phiến Môn làm một ghi chép, tối nay đem Cúc Hoa Đạo Tặc dung mạo, quần áo đều vẽ ra cho ta.

Về đến nhà lúc đã là quá nửa đêm, Trần Vạn Tam mở cửa ra cho ta, hán tuổi tác lớn, ngủ ít. Ta nằm ở trên giường, lại mất ngủ, đầy đầu đều là bạch y nữ tử kia bóng dáng.

Chương 7: Là ai đang ca hát

Trần Thanh Dương sắc mặt run lên, nói: Bỏ câu đưa thư sổ sách ta còn không tính với ngươi đây, nếu là lần này có thể bắt được Cúc Hoa Đạo Tặc, sổ nợ này xóa bỏ, ngoài ra, ta đảm bảo ngươi tiến vào Lục Phiến Môn làm một tên Hôi Y Bộ Khoái. Bất quá, chuyện này được Tôn lão đồng ý mới được.

Ta mừng thầm trong lòng, kết nối với trước cầm Trần Thanh Dương tay, nói chuyện này không cần hỏi Lão Tôn, ta thay hắn đã đáp ứng chính là, ngươi nói có đúng hay không a Lão Tôn?

Trần Thanh Dương mặt đẹp ứng đỏ, lạnh giọng nói, đem ngươi vuốt chó lấy ra. Ta lúc này mới ý thức được, ngay cả rút tay về, gãi đầu một cái, nói đúng không ở ha ha, hạnh phúc tới quá đột ngột, ta một thời mừng không kể xiết, xin hãy tha thứ là cái.

Chờ Trần Thanh Dương sau khi đi, Trương Ấu Khiêm lại gần hỏi, ta thế nào không nghĩ tới một chiêu này, thế nào, tay mềm ha không mềm?

Ta nói tạm được, bất quá tay trái lâu dài cầm đao, gan bàn tay nơi đó có điểm kén. Ta với ngươi có như vậy quen thuộc mà, dựa vào cái gì nói cho ngươi biết?

Trương Ấu Khiêm hừ hừ nói, hai ta cũng coi là hợp tác, tối hôm nay hành động, bắt Cúc Hoa Đạo Tặc tình thế bất buộc, ngươi muốn không được thì bộ dạng xun xoe chạy, cũng đừng kéo ta chân sau.

Một người trong lòng quán tính, luôn là có quy luật có thể theo.

Cúc Hoa Đạo Tặc gây án vô cùng không quy luật, bất quá nhiều vụ án như vậy đều phát sinh ở Tân Nhai Khẩu, Bát Đại ngõ hẻm, Tây Trục Môn khu vực, thông qua đối với (đúng) mấy vụ án hình thức phân tích, hắn thích tại nhiều người địa phương chọn mục tiêu, sau đó cùng tung tích tới chỗ yên tĩnh động thủ, thuận lợi sau lại biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Buổi tối Tân Nhai Khẩu có ngắm đèn tiết, hai chúng ta quần áo gọn gàng, châu quang bảo khí, hiển nhiên một đôi phú quý công tử ca ăn mặc, đương nhiên này hai bộ trang phục và đạo cụ đều là Trương Ấu Khiêm tài trợ. Hai ta chuyên chọn nhiều người địa phương đi, không bao lâu liền đem tới nơi này trở về đi dạo hai vòng.

Ta nói Trương Hữu Tiền, ngươi như vậy một Đại thiếu gia, muốn gió có gió muốn mưa có mưa, không có gắng uống rượu nghe hát cùng chung đôi người phồn hoa, không có chuyện gì chạy đến Lục Phiến Môn tới làm một cái đồ vứt đi Bộ Khoái, dãi nắng dầm mưa, mưu cầu là cái gì?

Trương Ấu Khiêm nói ngươi hiểu cộng lòng tuyền, giống như ta vậy người, đã sớm nhìn thấu đời người, siêu thoát đối với (đúng) kim tiền cùng nữ sắc theo đuổi, mà tuân theo chính mình nội tâm, đi . . .

Ta liền hô lên, ba điểm(giờ) phương hướng có nữ nữ!

Trương Ấu Khiêm quay đầu, ở nơi nào? Ta nói nhìn lầm rồi ha ha, ngươi không phải đối với (đúng) tiền, sắc không có hứng thú à? Trương Ấu Khiêm hừ nói, thật không dám giấu giếm, ta gia nhập Lục Phiến Môn, là vì thực hiện lúc đó mơ mộng.

Ước mơ gì?

Trương Ấu Khiêm cúi đầu trầm tư chốc lát, chậm rãi nói, ta muốn đích thân đem ta cha nắm chặt Lục Phiến Môn trong đại lao.

Ta phát ra từ phé phù thờ dài nói, ngươi thật là cái hiểu thuận hài tử a.

Nhưng vào lúc này, ta cảm ứng được có một đôi mắt tại trên người chúng ta quan sát, đây là đang Đạo Thánh Môn huấn luyện lâu dài đạt được một loại trực giác, bất quá loại cảm ứng này rất là huyền diệu, chưa đủ là ngoại nhân nói vậy.

Ta vỗ một cái đang ngăn người Trương Ấu Khiêm, thấp giọng nói, chúng ta bị dõi theo.

Trương Ấu Khiêm hỏi làm sao ngươi biết?

Giác quan thứ sáu.

Nha, kia tấm bảng không sao rồi, ta bình thường dùng Durex.

Ta mặt xạm lại, ta nói cái này ầy ư, ta là nói cá cắn câu. Trương Ấu Khiêm nghe vậy cả kinh, chính phải quay đầu nhìn, ngay cả bị ta ngăn cản, giả bộ làm cái gì chuyện cũng không phát sinh, dẫn tới bên cạnh trong đường hẻm.

Trần Thanh Dương tại khu vực này đặt vào hơn hai mươi nội tuyến, hơn nữa tự mình trấn giữ, chỉ cần người kia theo sau, nghĩ rằng hẳn cũng không trốn thoát chúng ta bố trí thiên la địa võng.

Ta theo Trương Ấu Khiêm đi tới Bách Hoa chỗ sâu, điều này ngõ hẻm hẹp dài, hai bên dùng đá xanh, gạch vồ xây thành tường, đã có nhiều chút năm tháng. Nghe nói mùa hè bên này mẫu đơn, thực được hoa nở, cảnh sắc u nhã đẹp đẽ, trong kinh thành Sĩ Đại Phu nhiều tới đây ngắm cảnh.

Bây giờ mùa đông khắc nghiệt, chỉ có tàn rơi hoa cúc cùng góc tường vươn ra mấy chi hoa mai. Đêm đã khuya, chung quanh trăm họ đã sớm ngủ, mơ hồ chỉ có mấy tiếng tiếng chó sủa.

Trương Ấu Khiêm không có lúc trước hào khí, do dự nói, nghe nói Cúc Hoa Đạo Tặc võ công Cao Cường, giết người không chớp mắt, nếu thật động thủ, Trần Bộ đầu một thời nửa khắc không đuổi kịp đến, võ công của người như thế nào?

Ta nói cũng tạm được, không biết có thể hay không đánh Cúc Hoa Đạo Tặc. Bất quá ta Khinh Công cũng tạm được.

Có ý gì?

Nếu thật gặp phải Cúc Hoa Đạo Tặc, ta chạy nhanh hơn người tự là a.

Trương Ấu Khiêm khi tức miệng mắng to, ta cũng cười ha ha, nhờ vào đó thêm can đảm. Nói thật, tâm lý ta cũng không có cái gì sức lực, Trần Thanh Dương nói này Cúc Hoa Đạo Tặc võ công Cao Cường, ngay cả nàng đều nói như vậy, ta võ công càng không đáng giá nhắc tới.

Sau khi cười to, hai người khiếp ý dần đi, Trương Ấu Khiêm hát nói: Không dám ở nửa đêm hỏi đường, sợ đi tới Bách Hoa chỗ sâu. Nhưng vào lúc này, có một thanh âm cô gái nói: Người ta nói Bách Hoa chỗ sâu, có vị lão phụ nhân ăn mặc gầy gầy. . .

Trương Ấu Khiêm thất kinh, lớn tiếng hỏi, là ai đang ca hát?

Ta nói tiếp, âm áp tĩnh mịch.

Bách Hoa chỗ sâu đi ra một cô thiếu nữ.

Thiếu nữ toàn thân áo trắng, bên ngoài khoác hồ ly cừu, nhìn qua ước chừng mười tám mười chín tuổi, tại dưới ánh trăng lộ ra không gì sánh được xinh đẹp Thanh Nhàn, ta ngẩng đầu nhìn nàng, lớn như vậy, chưa từng thấy qua xinh đẹp như vậy nữ tử, Trần Thanh Dương đẹp là đẹp vậy, lại nhiều Thế Tục Chi Khí.

Ta nghĩ tới rồi cười gió Ngự Long, hấp phong âm lộ Cô Xạ Tiên Tử, nhớ lại động như kinh hồng, bay như du long Lạc Thần Mật Phi, cô gái trước mắt này đến tột cùng là thần thánh phương nào?

Bất quá, làm ta nhìn thấy trong tay nàng một đóa cúc đại hoa lúc, ta nhất thời sinh ra lòng cảnh giác.

Trương Ấu Khiêm nuốt nước miếng, Cúc Hoa Đạo Tặc?

Nữ tử gật đầu, đúng vậy.

Nàng thừa nhận thân nhiên như vậy, cũng làm cho ta có chút không biết chỗ sai. Tại ta tưởng tượng, Cúc Hoa Đạo Tặc hẳn là làm việc quỷ dị, yêu diễm như Đông Phương Bất L lượng nhân yêu, hoặc là hành vi thô lỗ, tâm tính biến thái Ác Ma, có thể đứng trước mặt ta đúng là chim sa cá lặn, bể nguyệt tu hoa tiên nữ giống như nhân vật.

Trương Ấu Khiêm nói, nghe nói người đối với (đúng) nam nhân tiền dâm hậu sát?

Đúng vậy.

Trương Ấu Khiêm bắt đầu mở nút áo, miệng nói, chúng ta cái gì cũng chớ nói, trước theo ta bắt đầu đi. Ta đi lên một quyền, mắng, người điên rồi sao?

Trương Ấu Khiêm nói, đã dưới lỗ đất chết, Thành Quý cũng Phong Lưu a. Chết ở giống như tiên tử trong tay nữ nhân, cũng không uổng cả đời làm người.

Ta nâng lên sống đao nện ở Trương Ấu Khiêm trên trán, chỉ thấy hẳn một mặt mờ mịt, mới vừa rồi thế nào?

Cô gái quần áo trắng cười nói, các người là Lục Phiến Môn bên trong Ứng Khuyển? Vừa nói, chẳng biết lúc nào, trong tay nhiều thêm một đôi Loan Đao, tại dưới ánh trăng lóe lăm lăm hân quang.

Ta ngay cả nói vị này Trương thiếu gia đúng vậy, tại hạ là Thất Phiến Môn vật nghiệp phục vụ, người chớ có giết lầm người a.

Nữ tử nói yên tâm, ta giết người rất ôn nhu.

Ta trong lòng thầm mắng, không phải nói Trần Thanh Dương ở chỗ này an bài hơn hai mươi cái nội tuyến mà, thế nào đến bây giờ còn không có tới? Thấy ta khắp nơi ngắm nhìn, cô gái quần áo trắng nói, người đang chờ người?

Ta không thể đưa không.

Không cần chờ, đều chết hết.

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm mất đối mắt, lòng nói hồng rồi, làm sao bây giờ? Chạy a! Hai người vắt chân lên cỏ mà chạy, một đạo bạch quang lóe lên, Trương Ấu Khiêm phịch một chút nhào tới trên đất, không có thanh âm.

Trong nội tâm của ta hối hận muốn chết, chẳng lẽ mạng nhỏ muốn qua đời ở đó rồi hả? Nghĩ đến chỗ này, ta tới đến cô gái quần áo trắng trước mặt, nhanh âm thanh trách mắng, người giết người như ngóc, coi nhân mạng như cỏ rác, như thế thị phi bất phân, trắng đen điên đảo, còn vương pháp à? Còn luật pháp à?

Cô gái quần áo trắng ngạc nhiên nói, những thứ này chết trong tay ta nam tử, đều là mơ ước ta sắc đẹp, phạm vào tham, dục nhị giới, trong lòng có dơ bẩn, liền không thể viên mãn, chẳng lẽ ta giết không được à?

Ta nói cô nương, nơi này là tại Đại Minh, là xã hội pháp trị, giết người là muốn đền mạng. Nam nhân tham đồ người sắc đẹp, mặc dù không đúng, nhưng cũng tội không đáng chết, mà không nên do người sở thích tới định đời người chết.

Nữ tử trầm tư nói, những đạo lý này sư phụ ngược đã không dạy ta, ta xuống núi lúc, sư phụ nói nam nhân thiên hạ không một cái tốt, có thể giết liền giết tất cả.

Lòng ta nói sư phụ người với nam nhân bao lớn cừ hận, mới dạy ra như người vậy một tên học trò đến, ngoài miệng lại nói, sư phụ người nói đúng, bắt quá chỉ đúng phân nửa.

Nha? Nói như thế nào?

Nam nhân thiên hạ không người tốt, chỉ giết tất cả nhưng là không đúng.

Tại sao?

Người nghĩ a, nam nhân được đất canh tác làm ruộng, bắt cá săn thú, nếu tất cả giết sạch, những công việc này mà chẳng phải đều là đàn bà tới làm rồi hả? Một lúc sau, dầm mưa dãi nắng, trên mặt có nếp nhăn, lão được cũng mau, các người liền không đẹp.

Sư phụ nói qua, nữ nhân đều là không phải là lý tính động vật, không muốn cùng với nàng nói phải trái, đem người làm định khuyên nói đối phương một chuyện lúc, vô luận luận quanh bao nhiêu bước ngoặt, cuối cùng được đi vòng qua dung nhan trên tướng mạo, biết một điểm này, đối phó nữ nhân liền đúng ở thế bất bại rồi.

Cô gái quần áo trắng gật đầu một cái, hỏi, tiểu Bộ Khoái, người tên là gì?

Ta nói ta không phải Bộ Khoái ha ha, ta gọi là Tô Do Tại, tại Lục Phiến Môn quét dọn.

Cô gái nói, khi ta nghĩ thông suốt những việc này, ta lại tới tìm người.

Ta chỉ chỉ Trương Ấu Khiêm, bằng hữu của ta? Nàng nói điểm hấn mấy cái Huyết Đạo, không cần thiết nữa giờ sẽ tỉnh lại. Vừa nói, cô gái quần áo trắng lẳng không nhảy lên, mấy cái lên xuống, biến mất ở trong màn đêm.

Ta hô, người tên là gì?

...

Trần Thanh Dương mang theo chúng Bộ Khoái đi tới Bách Hoa chỗ sâu lúc, ta đối diện bầu trời đêm ngẩn người. Nguyên lai cô gái kia cũng sẽ nói láo, ta còn tưởng rằng những Bộ Khoái đó đều bị nàng giết đây.

Trần Thanh Dương hỏi, người đâu?

Đi nha.

Người thế nào không lưu lại nàng?

Ta nói cô nãi nãi, chỉ ta điểm này nhỏ bé vô công, người kia muốn thật muốn giết ta, ta đã sớm đi trên đường hoàng tuyến trình diện. Ta đá Trương Ấu Khiêm một cước, tỉnh, đừng giả bộ chết rồi.

Trương Âu Khiêm bò dậy, ngượng ngùng nói, Trần Bộ đầu, người kia rất giỏi hoạt, vừa đối mặt liền đem ta Huyết phong bế, bằng không nói cái gì cũng phải kéo dài tới ngái tới a.

Trần Thanh Dương nói, về trước Lục Phiến Môn làm một ghi chép, tối nay đem Cúc Hoa Đạo Tặc dung mạo, quần áo đều vẽ ra cho ta.

Về đến nhà lúc đã là quá nửa đêm, Trầm Vạn Tam mở cửa ra cho ta, hắc tuổi tác lớn, ngủ ít. Ta nằm ở trên giường, lại mất ngủ, đầy đầu đều là bạch y nữ tử kia bóng dáng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Đấu rượt

Trần Thanh Dương đối với (đúng) lần hành động này bất mãn hết sức, để cho ta hai ở bên trong cửa sâu sắc nghĩ lại kiểm điểm, về phần ta gia nhập Lục Phiến Môn một chuyện, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Ta cùng với Trương Âu Khiêm nắm Cúc Hoa Đạo Tặc bức họa đưa đến Trần Thanh Dương trong tay, Trần Thanh Dương cẩn thận nhìn chăm chăm hồi lâu, tiện tay đem bức họa ném vào trên bàn, biết là đây là Hải Bộ văn thư, không biết còn nghĩ đến đám các người là chọn rẽ quảng cáo đây. Cô gái kia thật có đẹp như vậy?

Trương Âu Khiêm gật đầu một cái.

Ta thấy Trần Thanh Dương giấm biển sôi trào, liền nói, đương nhiên với Trần Bộ đầu so hay lại là kém xa. Vừa nói cầm bút lên, nói ta nhớ được nơi này có một nốt ruồi, nơi này có khối bớt. Không bao lâu, bức họa biến thành một cái mặt rỗ nữ tử.

Ta nói như thế nào? Trương Âu Khiêm vỗ đùi, quá giống! Trần Thanh Dương lúc này mới nói, cầm trùy nã văn thư dán ra đi, bắt đến cô gái này một dạng người, tiền thưởng trăm lượng, người cung cấp đầu mối, tiền thưởng mười lượng.

Sau khi ra ngoài, Trương Âu Khiêm nói tiểu tử ngươi còn rất bạn tâm giao, ngày hôm qua hoàn toàn không có bỏ lại ta chạy trốn. Ta nói cô gái kia dung mạo như thiên tiên, ta ngay cả bước chân đều chuyển bất động.

Trương Âu Khiêm gật đầu nói, khi nhìn đến nàng đầu tiên nhìn, ta cảm giác mình linh hồn đều bị cô gái này câu đi, nếu không phải ngươi đánh ta kia xuống, vẫn còn ở rơi vào mơ hồ đây. Đây là cái gì võ công?

Ta nói không phải là Ma Giáo ma công nào loại đi.

Đương nhiên sẽ không có Ma Giáo rồi. Hiểu Sinh giang hồ ghi lại, 50 năm trước, Ma Giáo tại trung nguyên hoành hành không cổ kị, Gian ~ dâm bất cóc, phạm vào tội lớn ngập trời, nhất là Ma Tôn Kỷ Hàn càng là tàn khốc vô tình, thủ hạ hai đại Thánh Nữ, Bát Đại Hộ Pháp thị sát thành tính.

Danh Môn Chính Phái cùng Ma Giáo tại Phổ Đà Sơn tiến hành một trận đại chiến, đảm nhiệm Võ Lâm Minh Chủ Mộ Dung Bạch Vân dẫn Thập Đại Môn Phái tấn công Phổ Đà Sơn, trận chiến ấy kéo dài ba ngày ba đêm, nghe nói Phổ Đà Sơn bên trên máu chảy thành sông, một lần hành động đem Ma Giáo đuổi tận giết tuyệt, Mộ Dung Bạch Vân cũng siêu thoát tam cảnh, trở thành Đại Tông Sư cảnh giới.

Trận chiến này, cho trên giang hồ mang đến năm mươi năm thái bình. Mỗi lần đọc được đoạn này giang hồ lịch sử, ta đều nhiệt huyết sôi trào, hận không thể đích thân tới hiện trường, giết mấy cái Ma Giáo tàn dư. Chẳng qua là sau đó ghi lại cũng không tỉ mỉ xác thực, từ đầu đến cuối cũng có chỗ mâu thuẫn, chỗ thích hợp ngược lại không nhiều lắm.

Cũng có giang hồ dã sử tin đồn, Phổ Đà Sơn đánh một trận sau, trong ma giáo đấu, chia ra làm hai, nhất mạch trốn chết Lưu Cầu, Nam Dương, một cái khác chỉ nhánh che giấu ở trong giang hồ, trở thành ẩn môn, Môn chủ hình như là một cái họ Kinh Lão Thái Bà.

Trầm Vô Song cùng Trầm Vạn Tam tại Phan Gia Viên khảo sát mở Tây Dương cửa hàng chuyện. Mỗi ngày rạng sáng, ta đỡ lấy lăm lăm gió rét tới Lão Tôn đầu bên này chịu đựng thân thể, mấy ngày kế tiếp, chẳng những không có cảm ứng được trong thiên địa chân nguyên, ngược lại sinh một trận bệnh nặng. Khí Lão Tôn mắng ta không thiên phú.

Theo như 《 Chân Nguyên Nguyên Bản Khảo 》 ghi lại, trong thiên địa tràn đầy chân nguyên, những thứ này chân nguyên vô hình, Vô Sắc, vô vị, người

thông qua tu luyện đem trong cơ thể Nhị Thập Bát Tinh Tú biến (Khieu Huyệt) cùng thiên địa tương thông, hấp thu chân nguyên, tồn ở đan điền bên trong. Giảng hồ Các Đại Môn Phái võ học, tại nói, thể, phương pháp, thuật, khí phương diện có sở trường riêng, chỉ cơ bản võ học nguyên lý đúng là căn cứ vào này một lý luận diễn sinh, chẳng qua là trọng điểm điểm có chỗ bất đồng thôi.

Tây Môn Xuy Đằng đem một thân đạo thuật truyền thụ cho ta, lại cũng không dạy ta Nội Công Tâm Pháp. Tôn Lão Đầu truyền thụ cho ta Nội Công Tâm Pháp là trụ cột nhất Thổ Nạp Chi Thuật, nhưng là vô luận như thế nào, ta có thể cảm ứng được Thiên Địa chân nguyên, nhưng không cách nào cùng bọn chúng sinh ra cảm ứng, chớ đừng nói chỉ là Dẫn Chân nguyên vào cơ thể rồi.

Đêm đó sau đó, Cúc Hoa Đạo Tặc ở kinh thành biến mất không thấy gì nữa. Phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua bình thường, chỉ để lại mấy mạng người còn Trần Thanh Dương không kết án hồ sơ.

Trầm Vạn Tâm rốt cuộc hay lại là cay độc, mới bắt quá mười ngày, ngay tại Phan Gia Viên mở một cửa hàng, đổi tên Tô Ký tiệm tạp hóa. Không có tiền vốn tiến hóa, hẳn lại bằng ba tác không nát miệng lưỡi, thuyết phục người Ba Tư trước tiên ở trong điểm cửa hàng hàng, trước tiêu thụ sau trả tiền.

Tháng chạp mừng sáu hôm đó, Tô Ký tiệm tạp hóa giăng đèn kết hoa, dây pháo cùng vang lên, coi như là chính thức khai trương. Hôm đó đúng là lớn tập, mỗi lần đầu tiên, mừng sáu, người đến người đi, đứng ở cửa nghị luận sôi nổi không ít, vào tới mua đồ nhìn hàng lác đác.

Phát ra hơn ba trăm thiệp mời, khai trương hôm đó không có một người, quả thật làm cho người cảm tức. Trầm Chính Đạo không ẩn ẩn kiện dư âm còn ở, hơn nữa còn là Hoàng Đế tự mình làm xong bàn sắt, tiệm này tuy là Tô Ký tiệm tạp hóa, có thể chừng quỹ nhưng là Trầm phủ cố nhân. Ta không phải là không có bản khoản qua điểm này, nhưng ta vốn là người không có đồng nào, ghé thăm nhất phách lưỡng tán, Mọi người nhanh chóng tách ra mà chạy là được.

Người chung quanh nghị luận sôi nổi, nơi nào đến tiểu tử chưa ráo máu đầu, lá gan đủ mập, ngay cả người Trầm gia cũng dám dùng, thật là ăn gan hùm mật gấu.

Nhưng vào lúc này, một thân mặc áo giáp hán tử sai bước đi vào, nói: Chương quỹ, giúp ta chọn một hiếm lạ đồ chơi, đưa cho nhà ông già.

Có vài người trời sinh hào khí, là cái loại này vừa thấy cũng làm người ta sinh ra lòng kết giao người, hán tử kia ba mươi tuổi tuổi, mặt đầy râu quai nón, phải làm là hàng năm ở bên ngoài hành quân đánh giặc quan quân. Hắn đem trường đao trong tay hướng trà trên đài một đặt, hướng ta nói, huynh đệ, đòi ly trà uống, dọc theo đường đi đi đường khát nước.

Ta cười rót ly trà, nghe giọng nói, tướng quân không là người bản xứ a.

Sĩ quan kia cười nói, người có thể đoán sai á..., của ta nói người kinh thành, bắt quá mười hai tuổi theo phụ tại Tây Lương khổ hán chi địa đánh giặc, đã sớm quen giọng quê rồi.

Vừa nói đem ly trà để xuống một cái, cũng quá phai nhạt, có rượu chưa?

Ta nói hôm nay khai trương đầu một ngày, chuẩn bị rượu ngon, đáng tiếc không người cổ động, đã như vậy, không bằng ta người đối ẩm như thế nào?

Quan quân cười ha ha nói, không nghĩ tới lại gặp được theo ta cùng rượu! Tốt, hôm nay không say không về!

Ba năm trước đây, Đạo Thánh Môn lâm vào nguy cơ tài chính lúc, ta liền kiêng rượu, Đạo Thánh Môn đệ tử, ngoại trừ đạo thuật, Kinh Công, am hiểu nhất chính là uống rượu, năm đó cùng rượu, sư huynh đệ bảy người mỗi người tại một chiếc vại lớn bên trong, uống không hết không cho phép ra đến, kết quả ta lấy rồi thử hai.

Ta mời người một chén!

Ta mời người một chén!

Mười ly rượu xuống bụng, ta thấy quan quân thần sắc trấn định, trong lòng biết gặp đối thủ, vì vậy cũng không giữ lại thực lực, sử dụng ra năm đó lúc luyện công khí lực, thoải mái, hai người đối ẩm.

Không bao lâu, bên cạnh bàn đã bày đầy cái vô rượu. Hai người uống sáu vô Trạng Nguyên Hồng. Quan quân thấy ta mặt không đổi sắc, biết gặp đối thủ, ngay cả thu thập tâm thần, nói, đứng lên uống như thế nào?

Ta cười nói, nào dám không phụng bồi.

Mười vô rượu rơi vào trong bụng, quan quân hô to sáng khoái, thật lâu không có thống khoái như vậy uống rồi. Không bằng chúng ta hành tẩu lệnh như thế nào? Nếu miệng lưỡi không rõ hoặc không làm được, liền coi như thua. Vừa nói, một cái uống một chén, ăn bỏ đồ không nhà vô nhỏ.

Ta cũng không thua gì, một hộp rượu vào bụng, màu xám phân hóa học bay hơi sẽ biến thành màu đen.

Quan quân nói, lợi hại, tiếp tục uống!

Trầm Vạn Tâm một bên nói, thiếu gia, không rượu.

Ta nói phải làm sao mới ổn đây?

Quan quân vỗ một cái ta vai, nói hôm nay coi như ngang tay, đợi hán ngày ta với ngươi tái chiến một trận, nhất định phải phân ra cao thấp tới. Ta nói tùy thời cung kính chờ đợi.

Sĩ quan kia nhắc lên đại đao, cười ha ha đi.

Ta hỏi Trầm Vạn Tam, người đàn ông này phóng khoáng vạn phần, làm việc quang minh lỗi lạc, không biết là ai.

Trầm Vạn Tam nói, Chính Tây Đại Đô Đốc Tiêu Kiên Lương con trai, Chính Tây Quân Du Kích Tướng Quân Tiêu Định Viễn, từng là tiểu thư của nhà ta chồng chưa cưới.

Lòng ta nói thì ra là như vậy, Trầm gia Đại Tổng Quân tại Phan Gia Viên mở cửa hàng, không biết trong triều có bao nhiêu con mắt nhìn chăm chăm nơi này, lúc trước có quan hệ, không ngừng bận rộn với người phải sạch, có mối thù cũ, càng là nhân cơ hội giẫm đạp người mới đá. Nay Tiêu Định Viễn là Chính Tây Đại Đô Đốc con trai, xuất hiện ở trong điểm, bản thân liền đại biểu một loại thái độ.

Ta uống rượu có cái đặc điểm, lúc ấy uống bao nhiêu đều không sao, chỉ sau chuyện này nhất định sẽ phải say một cuộc, ngày đó về đến nhà, ta say ngã ở cửa.

Trong mơ hồ, đứng lên tìm nước, kêu mấy tiếng, Trầm Vô Song mới tới, rót ly nước, tức giận ném lên bàn. Ta giả vờ tức giận nói, có người như vậy phục vụ người à? Có tin ta hay không đem người bán lại Thiên Thượng Nhân Gian?

Trầm Vô Song con mắt đỏ bừng, lộ vẻ khóc qua, nghe vậy nói, kia người đem ta bán trở về đi thôi, trái lại chính ở chỗ này với chết cũng không có gì khác nhau.

Ta nâng chung trà lên uống một hơi cạn sạch, nhìn chăm chăm nàng nói, nếu là người cảm thấy ủy khuất, đại khái có thể tìm người người yêu kẻ khổ đi.

Trầm Vô Song ngẩng đầu lên nói, người có ý gì?

Ta nhìn, gần từng chữ, đường đường Trầm gia Đại tiểu thư, người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp cam nguyện làm người ở, Trầm tiểu thư người gạt ta thật là khổ a.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Một tờ lệnh điều động

Trầm Vô Song thần sắc chợt biến, nàng chân chờ chốc lát, liền yêu kiều té quỵ dưới đất.

Ta vội vàng mau tránh ra, nói người này cúi người một cái ta có thể không chịu nổi, triều đình nếu biết ta ản núp Trầm Chính Đạo con gái trong kinh thành, theo như Đại Minh Luật, này tội danh sợ rằng không nhẹ a. Cho nên, xin nói cho ta người làm như vậy mục đích.

Trầm Vô Song nhìn ta, hồi lâu mới nói, chúng ta yêu cầu một cái thân phận gây lên che chở, làm một việc. Nửa năm trước Trầm gia bởi vì chuyện này chịu dính líu, cha ta trước khi chết sẽ bí mật nói cho ta biết. Ta chỉ muốn nửa năm, nửa năm sau chúng ta liền rời đi kinh thành, làm đèn đáp, chúng ta sẽ cho người một vạn lượng bạch ngân.

Loại này bị người lừa dối cùng định đoạt cảm giác cũng không tốt, ta nhìn Trầm Vô Song cười lạnh nói, Thẩm Thượng Thư của cái thật là dày thật a, tùy tiện ra tay một cái chính là bạch ngân vạn lượng.

Trầm Vô Song nói, có một số việc ta lừa gạt đến người, là bởi vì không nghĩ lừa dối người, người biết càng ít, đối với người là càng có lợi.

Ta nghe một cái trận Vô Danh giận lên, bị người làm khi đùa bốn mùa vì dễ chịu không a. Trầm đại tiểu thư, người đã chẳng qua là lợi dụng ta, phải làm đùa giỡn vậy thì làm toàn bộ, làm nha hoàn cũng phải có tên nha hoàn đáng vẽ, phục vụ Bản Thiếu Gia uống nước.

Trầm Vô Song hơi do dự, cân nhắc nhiều lần, hay lại là rót một chén trà khom người đưa tới, thiếu gia mời dùng trà.

Ta nói gấp lại người mặt đầy đậu đậu ta liền không tâm tình rồi, ta cần nghỉ ngơi rồi, người chính là lui ra đi. Trầm Vô Song nổi dóa, phanh một tiếng đem

ly trà ngã tại trên bàn, xoay người rời đi.

Trở lại!

Trầm Vô Song mặt lộ vẻ giận dữ, ngươi muốn làm gì?

Ta nói không nghĩ.

Trầm Vô Song khi hai tay phát run, ta thấy không sai biệt lắm, nói đi thôi, thiếu gia một mối.

Đã nhiều ngày tại sửa sang lại Lục Phiến Môn giấy vụn lúc, vô tình phát hiện một phong bì xé nát thư, phía trên mơ hồ có Trầm Chính Đạo tên, lòng hiếu kỳ xuống, đem vỡ vụn ráp lại, nhưng là Trầm Chính Đạo viết cho Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu Lữ Trọng Viễn một phong, trong thư cho tàn khuyết không đầy đủ.

Theo Ngu Huỳnh suy đoán, nói chung tại Canh Dần từ đầu đến cuối. . . Bây giờ triều đình Gian Nịnh liền nói, kết đảng đầu đảng. . . Chuyện này nếu thành, có thể xấy Đại Minh vạn thế cái đó nghiệp. . .

Xem ra kiểu dáng ứng tại Trầm gia xảy ra chuyện mấy ngày trước đây, chẳng biết tại sao lại bị người xé nát, nếu không phải ta nhìn thấy Trầm Chính Đạo Tam Tự, nỗi lòng hiếu kỳ, sợ rằng phong thư này ngoại trừ người trong cuộc không người biết rồi.

Trầm Vô Song ở kinh thành phải làm là chuyện gì? Ta cũng lười suy nghĩ, năm đó người đẹp nhất cũng bắt quá như vậy thôi, ta vốn định chuồn mất, có thể lại không cách nào với sư môn bàn giao, nghĩ tới đọc đi, bất kể năng đây, xem tình thế mà làm đi.

Rời đi sư môn hai tháng, cũng không biết bọn họ năm nay mùa đông như thế nào qua, chống lạnh áo bông có hay không, thức ăn có đủ hay không, các sư huynh muội đông đại pháp tu luyện tới mấy tầng rồi. Nghĩ đến chỗ này, cừ bút viết một phong thư, đại ý là ta ở kinh thành đâu vào đấy xuống, mỗi ngày có rượu có thịt, các ngươi chớ nhớ mong.

Ngày kế nổi lên cái sớm, chuẩn bị đi Lục Phiến Môn giờ mao (5 giờ đến 7 giờ sáng) trước, đi trước Tô Ký tiệm tạp hóa đi dạo một vòng, dù sao cũng coi như ta danh nghĩa sản nghiệp.

Trầm Vạn Tam đã sớm ở nơi nào, thấy ta đi qua, cung kính đứng dậy hành lễ, ta cũng không biết Trầm Vô Song thế nào nói với hắn, ít nhất hắn thái độ so cô nàng kia ngay ngắn hơn nhiều.

Mới vừa Khai Môn, chỉ thấy trước cửa ngừng một chiếc xe ngựa, phu xe đúng là hôm qua theo ta cùng rượu Tiêu Định Viễn, hôm nay hắn đổi một thân thường phục, râu xấy cắt tề chỉnh, gặp mặt liền nói: Có đi mà không có lại, không phải lẽ vậy, hôm qua uống rượu chưa hết hứng, hôm nay ném thử một chút ta rượu như thế nào?

Lòng ta nói người tốt, này một xe rượu nói ít cũng mấy trăm cân, đừng nói uống trong bụng, chính là uống hết đi, đi tiểu cũng phải đi tiểu một giờ a, vì vậy nói, đại ca, tiểu đệ phải đi bắt đầu làm việc, muốn không ngày khác?

Tiêu Định Viễn ngẩng đầu một cái, ánh mắt lóe lên, ngươi có thể là không dám?

Ta nhất thời bị kích thích huyết tính, thiên hạ này uống rượu, ta muốn nhận thứ ba, liền không ai dám nhận thứ hai. Tiêu Định Viễn buồn bực nói, đầu tiên là ai? Ta nói đầu tiên là ta đệ nhất sư huynh.

Đệ nhất sư huynh? Tiêu Định Viễn nói, thật kỳ quái gọi.

Đệ nhất sư huynh chính là Tam sư huynh, vô luận uống rượu, trộm đồ, đánh nhau hay lại là chạy trốn, đều là số một, tại Đạo Thánh Môn, một số thời khác hắn nói so sư phụ đều tốt dùng.

Sư huynh đệ chúng ta bảy người, đệ nhất sư huynh đối với ta tốt nhất, bởi vì khác (đừng) sư huynh đánh ta đều là dùng thô nhất ngắn nhất cây gậy, chỉ có đệ nhất sư huynh, là dùng đầu đũa ta, đúng rồi, hắn luyện là Thiết Đầu Công.

Đương nhiên những thứ này ta sẽ không nói cho Tiêu Định Viễn.

Tiêu Định Viễn đánh một cái xe chuyên, một vò rượu lã không bay tới, ta nhận lấy rượu, thật là lớn một nhân đầu mã, Tiêu Định Viễn nói đây là ta theo Tây Lương mang về, tương truyền năm đó Yến Thập Tam cùng Tạ Hiểu Phong quyết chiến lúc liền uống rượu này, đến, hôm nay với ngươi không say không về.

Rượu tây đồ chơi này chính là uống không quen, khẩu vị thuần hậu, lại không có nóng ruột cảm giác.

Bất quá, đệ nhất sư huynh nói qua, thiên hạ rượu phân tam đẳng, Đệ Tam Đẳng rượu là mị rượu giải sầu rượu, Đệ Nhị Đẳng rượu là nóng ruột say lòng người rượu, đệ nhất đẳng rượu là miễn phí rượu.

Nếu miễn phí, ta cũng không chút khách khí, hai người không nói một lời, ngươi một vò, ta một vò, hoàn toàn không có phân ra trên dưới.

Một trận mùi rượu tràn ra đi, lòng ta nói lại uống vào, nơi này chỉ sợ cũng không phải tiệm tạp hóa, mà là quán rượu rồi.

Ta nói không bằng như vậy, hai ta một mực uống, ai ngã xuống trước liền coi như gây lên thua, Tiêu Định Viễn là quân lữ người trong, lòng háo thắng mạnh, uống được đệ thập nhị vò lúc, hần rút cuộc tửu lực không địch lại, nằm ở trên bàn.

Môn ngoài truyền tới một trận đánh đập âm thanh, Trầm Vạn Tam ngay cả ra ngoài, mấy vị gia, ngài đây là?

Mấy cái đại hán vạm vỡ đẩy cửa vào, ta biết mấy người này, trước đó vài ngày trộm Trương Âu Khiêm Phi Thúy sau, gặp phải mấy cái này du côn nghĩ (muốn) đen ăn đen, bị ta dạy dỗ một trận.

Đại hán cầm đầu nói, các người tại Tứ gia trên địa bàn làm ăn, có từng chuyển qua bàn khâu, đã bái bên tàu?

Dựa theo quy củ giang hồ, đang bang hội trên địa bàn làm ăn kiếm sống, ngoại trừ muốn làm lý chứng chiếu thuế vụ các loại, còn phải đem địa phương Hắc Bạch Lưỡng Đạo dứt lốt tốt, Trầm Vạn Tam là mọi người xuất thân, loại sai lầm cấp thấp này đương nhiên sẽ không phạm.

Những thứ này du côn vô lại, hôm qua khai trương không người đến, hôm nay lại tìm tới bọn đến, hiển nhiên là có người sai sử.

Khai Môn làm ăn cùng lúc trước bắt đồng, lúc trước đánh hần một trận rồi coi như xong, chỉ làm ăn chỉ cầu hòa khí sinh tài, cường long không áp được địa đầu xà, coi như vô nghệ bên trên thắng được hần, nhưng người không nhin được hần hôm nay tới bát phân, ngày mai làm mấy cái ăn mầy tại các người miệng hát làn điệu 'hoa sen rụng', người còn dĩ nhiên không làm gì được hần, cũng không thể bởi vì này chút chuyện làm thịt bọn họ đi.

Bất quá ta men say chính đậm, nơi nào quản được rồi những thứ này, vì vậy chấp tay nói: Nguyên lai là Tứ Hợp Đường huynh đệ, chúng ta Tô Ký làm là vốn nhỏ mua bán, Kim Sơn Ngân Hải Tứ gia cũng không nhìn thấy trong mắt, đây không phải là ngày hôm qua mới vừa tìm kiếm một cái Tây Dương chuông, chuẩn bị hôm nay cho Tứ gia đưa qua.

Kia du côn đầu mục nói coi như người có lương tâm.

Thủ hạ một lâu la nói, lão đại, hần đây là châm chọc Tứ gia đây.

Đầu mục này tài hoàn quá thần, cả giận nói, các huynh đệ, cho ta đưa cái này tiệm đập cho ta rồi. Vừa dứt lời, một thanh trường đao gác ở hán tử kia trên cổ, đao tên Trầm Không, đao chủ nhân họ Trần tên Thanh Dương.

Đầu mục nói, người có thể biết ta là ai?

Trần Thanh Dương nói, người có thể biết ta là ai?

Đầu mục xoay người, chứng kiến một thân Tử Y Bộ Khoái phục Trần Thanh Dương, hít một hơi lãnh khí. Giang hồ bang phái tính là cái gì, Lục Phiến Môn chính là Thiên Hạ Đệ Nhất Bang phái, chứng kiến Trần Thanh Dương, những thứ này tiểu du côn nhất thời ỉu xiu.

Cô nài nỉ tha mạng, có chút mắt không biết Hoàng Sơn, Hoàng Sơn trở về không nhìn Nhạc, Ngũ Nhạc trở về không nhìn núi, núi không chuyển nước chuyển, nước không chuyển người đang chuyển. Nói càng về sau, đứng là miệng đầy lời nhảm nhí.

Trần Thanh Dương lạnh lùng nói, nói cho Không Lão Tử, tiệm này ta Trần Thanh Dương chiếm ba thành cổ phần danh nghĩa, nếu là hần có ý kiến, có thể đến Lục Phiến Môn tới tìm ta.

Mọi người giải tán lập tức.

Đều nói quan ăn người, người từ này miệng, tiệm này một nửa đều được người, thiên hạ tiện nghi đều bị người chiếm?

Trầm Vạn Tam lại ở một bên nghĩ tốt lắm văn thư, đưa cho Trần Thanh Dương. Ta nói người thật muốn à?

Trần Thanh Dương khinh thường nói, người nghĩ rằng ta muốn phải người này ba thành cổ phần danh nghĩa? Chỉ cần ta nguyện ý, này Phan Gia Viên tiệm, nhà nào không liếm mặt đưa ra, ta những lời này thì tương đương với người bù hộ mạng, người không thấp hương cung ta cũng là không tệ rồi.

Sau đó ta vào Lục Phiến Môn mới biết, nguyên lai kinh thành các đại Đường Khẩu tiệm, chỉ cần không có đặc thù bối cảnh, bao nhiêu đều cùng Lục Phiến Môn dính điểm quan hệ.

Ta nói Trần lớn Bộ Đầu thế nào có tâm tình đến tiệm nhỏ tới?

Trần Thanh Dương nói, theo ta đi.

Ta hừ hừ nói, người là Lục Phiến Môn Tử Y Bộ Đầu không giả, ta là Thất Phiến Môn, không thuộc người trông coi.

Trần Thanh Dương nghiêm túc nói, kể từ hôm nay, người điều chỉnh đến Lục Phiến Môn trong khi hành động Giang Hồ Tỉ Thanh Tự Khoa rồi, ta chính là người cấp trên.

Vừa nói từ trong ngực lấy ra một tờ lệnh điều động, ném tới.

Ta gửi một cái mang theo nang mùi thơm cơ thể điều lệnh, hành động này có chút nói năng tùy tiện, Trần Thanh Dương sắc mặt tức giận, nghĩ (muốn) nổi giận lại không phát ra ngoài.

Đi thôi.

Trần Thanh Dương nói xong, xoay người rời đi, từ đầu đến cuối, nhìn cũng không nhìn gục xuống bàn say mềm Tiêu Định Viễn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Chân nguyên bản chất

Đến Lục Phiến Môn, ta tìm được trước rồi Lão Tôn đầu, nói với hắn nói lên điều lệnh sự tình. Lão Tôn đầu nghe xong giận tím mặt, nói Lữ Trọng Viễn cũng quá dung túng tiểu nha đầu kia rồi, chúng ta nói mức độ liên mức độ đi, có còn hay không đem ta lão đầu từ nhìn ở trong mắt?

Dứt lời kéo ta muốn đi Lữ Trọng Viễn nói rõ lý lẽ, đến hắn giá trị cửa phòng, cũng không gõ cửa, trực tiếp đẩy cửa vào. Lữ Trọng Viễn bốn mươi mấy tuổi, mặt chữ quốc, một mặt chính khí, chúng ta đi vào lúc, Trần Thanh Dương đang cùng hắn báo cáo công việc.

Thấy Lão Tôn, Lữ Tổng Bộ Đầu nói ôi chào, ngọn gió nào đem lão nhân gia thổi tới rồi hả?

Lão Tôn đầu chỉ Lữ Trọng Viễn đầu một trận quở trách, đem ta nhìn tròn mắt hốc mồm.

Tiểu Lữ a, không phải ta nói ngươi, năm đó Lục Phiến Môn thực hành ba sinh cái chế, chúng ta Thất Phiến Môn độc lập đi ra ngoài lúc thế nào ước định tới? Lục Phiến Môn đây đủ tôn trọng Thất Phiến Môn hành chính sự vụ, tuyệt không nhúng tay vào Thất Phiến Môn Nội Vụ, bây giờ ngược lại tốt, kinh thành nhiều người như vậy các ngươi không tìm, đào người ngược lại đào được trên đầu ta tới?

Lữ Trọng Viễn đánh giảng hòa, cười theo nói, khả năng trong đó có chút hiểu lầm.

Hiểu lầm? Hừ! Lão Tôn đầu nói tiếp, ngươi là Lục Phiến Môn người đứng đầu, ta là Thất Phiến Môn người đứng đầu, bàn về đến, ta còn nhiều hơn ngươi một cánh cửa, bây giờ ngươi xem ta già rồi, nói chuyện không được việc rồi đứng hay không?

Trần Thanh Dương ở một bên nói, Tôn lão, tiểu tử này võ công mặc dù thiếu, chỉ đầu coi như tốt dùng, tay chân cũng linh hoạt, ta đây là yêu tài yêu tài, mới cho hắn một cái cơ hội.

Lão Tôn nói, làm sao ngươi biết ta không phải yêu tài?

Trần Thanh Dương nói, ngươi đó là khiến hắn ngày ngày rửa rau đi. Không bằng như vậy, nếu Tô Do Tại cũng ở nơi đây, không bằng khiến chính hắn tới chọn, như vậy cũng sẽ không khiến ngươi làm khó.

Lão Tôn đầu hỏi ta, ngươi đến nói một chút, ngươi đến tốt cùng là đến Lục Phiến Môn làm cái này Hôi Y Bộ Khoái, hay là ở ta Thất Phiến Môn làm dưới một người trên vạn người Nhị Đương Gia?

Ta nói Lão Tôn ta có thể nói ta mơ mộng à?

Lão Tôn đầu khinh thường nói, người kém cỏi không có tư cách nói mơ mộng. Ngươi không phải phải học Tuyệt Thế Võ Công mà, ta ngày mai sẽ bắt đầu dạy ngươi. Lòng ta nói hóa ra lấy trước kia là lừa bịp ta à, bắt quá vào Lục Phiến Môn cảm đồ quả thực quá lớn, cái này làm cho ta có chút hơi khó.

Trần Thanh Dương nói, Tô Do Tại, chỉ cần ngươi vào Lục Phiến Môn, chúng ta Vũ Khố Ti Võ Công Bí tịch tùy ngươi chọn. Lục Phiến Môn khác (đừng) không có, Các Đại Môn Phái võ công tuyệt học, đều chôn giấu tại kia trong lên mốc rồi, là thời điểm cho ngươi tới phát huy rồi.

Lữ Trọng Viễn đi ra giảng hòa, không bằng như vậy, tiểu Tô đúng không, tuổi còn trẻ, sau này đường còn dài mà, chúng ta một người một nửa, như thế nào? Ta liền lúc đầu nói, Tổng Bộ Đầu, ta mặc dù không nghĩ (muốn) ngày ngày quét dọn nuôi ngựa, chỉ cũng không muốn bị phan thất.

Lão Tôn đầu cả giận nói, quét dọn thế nào, ngươi có thể biết đã từng bao nhiêu đệ nhất thiên hạ là đã làm quét dọn việc? Dương Diệp nghe qua không, lúc trước cũng ở đây Kiếm Tông tạp dịch đình quét dọn, bây giờ cũng đại sát nhất phương.

Ta nói chưa từng nghe qua.

Lữ Trọng Viễn nói, Tôn lão, ta ý là, biên chế đây, hay lại là thuộc về người Thất Phiến Môn, không bằng tạm thời mượn tạm đến chúng ta Lục Phiến Môn. Người cũng không phải không biết, trước đây không lâu Lục Phiến Môn xảy ra chút chuyện, nhân tài chạy mất nghiêm trọng, bây giờ đúng là lúc dùng người, coi như chúng ta với ngài mượn người, như thế nào?

Lão Tôn đầu thờ phì phò nói, thật là mượn tạm?

Thật là mượn tạm!

Vậy hẳn mỗi ngày dậy sớm quét dọn, nuôi ngựa, làm xong việc sau đó mới có thể đi Lục Phiến Môn bắt đầu làm việc.

Đồng ý!

Ta ở một bên sậm mặt lại, lão Tôn này còn là muốn cho ta cho hắn làm việc vất vả. Lão Tôn đầu tròn mắt, người có ý kiến à? Ta lúc đầu nói, tâm lý ta khổ, chỉ ta không nói.

Lão Tôn đầu đang cùng Lữ Trọng Viễn sống uống phở, ta theo đến Trần Thanh Dương ra cửa, hỏi, tại sao phải mức độ ta tới Giang Hồ Tỉ? Trần Thanh Dương thở dài, nửa tháng trước, Giang Hồ Tỉ phải đi ra ngoài một trăm hai mươi tên cao thủ đi chấp hành nhiệm vụ, kết quả toàn quân bị diệt rồi.

Lại có chuyện như thế, ta cả kinh nói, người nào có thủ đoạn như vậy?

Trần Thanh Dương nói, người có thể nghe qua Kim Đào Môn?

Kim Đào Môn là trên giang hồ một cái Nhị Lưu môn phái, Môn chủ Đỗ Thì Tồn tại Thái Hành khu vực chiếm núi là giặc, võ công tại Hắc Bàng bên trên xếp hạng mười chín. Theo lý thuyết, Lục Phiến Môn cao thủ nhiều như mây, mấy năm trước hoành hành giang hồ, cầm Bát Đại Môn Phái thu thập phục phục thiếp, như thế nào tại Kim Đào Môn trên tay tài té ngã?

Trần Thanh Dương lại nói, một tháng trước, chúng ta áp tải một tên triều đình trọng phạm đi Ứng Thiên Phủ, không biết ai tiết lộ phong thanh, bị Kim Đào Môn người đang Thái Hành khu vực phục kích, đi trước 126 người, chỉ còn lại sáu người mang theo phạm nhân trốn trở lại kinh thành. Lần này tạm thời chiêu mộ người vào Lục Phiến Môn, chính là muốn lần nữa chấp hành nhiệm vụ lần này.

Lòng ta nói khó trách gấp gáp như vậy đem ta điều tới, nguyên lai là chuẩn bị để cho ta đi chịu chết à, vì vậy liền nói, Trần Bộ đầu, người xem cửa ải cuối năm buông xuống, bên trong cửa rác rưởi cũng nhiều, ta cảm thấy phải trả là quét dọn thích hợp hơn ta.

Trần Thanh Dương nhíu mày lên, cười lạnh nói, bây giờ đổi ý hơi chậm một chút.

Ta nói những cao thủ kia đều không làm được nhiệm vụ, người để cho ta đi làm chuyện này mà, có phải hay không quá đề cao ta rồi?

Ta theo Đại Chưởng Quỹ thương lượng qua, lần hành động này, chúng ta chuẩn bị xuất kỳ bất ý, ta sẽ dẫn đội cho người đánh tốt che chở.

Nhất định phải như thế?

Nhất định phải như thế!

Ta đây có một điều kiện, có thể hay không phái hai ngàn binh mã đi theo hộ vệ?

Trần Thanh Dương một mặt giữu cột ánh mắt, có muốn hay không lại phái Đại Nội Thập Đại Cao Thủ đi theo? Ta nói cũng được, nhiều người sức mạnh lớn.

Tướng đẹp, liền người với Trương Âu Khiêm.

Ta nói có thể hay không biến thành người khác, ta chết sống nhìn người này không vừa mắt.

Trần Thanh Dương nói đây là tổ chức quyết định, lúc nào đến phiên người tới thuyết tam đạo tứ. Làm ngựa trang, ta sẽ dẫn năm mươi người hộ tống cái tây bối hàng theo một con đường khác lên đường tới che giấu tai mắt người, người đem phạm nhân đưa đến Ứng Thiên Phủ Hình Bộ coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Đại Minh dựng nước ban đầu, Thành Tổ Hoàng Đế thiên tử thủ quốc môn, đem Đô Thành dời đến Thuận Thiên Phủ, bắt quá nhưng cũng tại Ứng Thiên Phủ giữ nguyên Lục Bộ biên chế, xưng là Kinh Đô phụ, theo Thuận Thiên Phủ đến Ứng Thiên Phủ, coi như ngựa chiến, nhỏ thì nửa tháng, lâu thì một tháng.

Trần Thanh Dương đem một phong thư giao cho ta, đây là các người lộ tuyến đồ, đến Ứng Thiên Phủ, tự nhiên sẽ có người với người tiếp ứng.

Ta cũng không thèm nhìn tới đem lộ tuyến đồ xé, Trần Thanh Dương chính nổi giận hơn, ta nói nói, Kim Đào Môn tại Thái Hành Sơn phục kích chúng ta, trời mới biết Lục Phiến Môn nội bộ có hay không nội gián, ta cũng không muốn dẫm lên vết xe đổ, cầm mạng nhỏ khai báo.

Trần Thanh Dương ngẩn người, làm sao người biết sẽ có nội gián?

Lòng ta nói ta tự mình chính là Đạo Thánh Môn xếp vào tại Lục Phiến Môn nằm vùng ta sẽ nói cho người biết à? Ngoài miệng lại nói, đây là một loại trực

giác, ta trực giác luôn luôn rất chính xác. Nói về, chúng ta muốn áp tải triều đình trọng phạm là người phương nào?

Trần Thanh Dương nói, có một số việc, người chính là không biết thì tốt hơn.

Tại sao?

Biết sợ người chết nhanh hơn.

Gặp lại sau!

Trở lại!

Ta nhìn Trần Thanh Dương mặt đẹp, nói Ngọc Diện La Sát, trước khi chuẩn bị đi, dù sao cũng phải để cho ta chuẩn bị một chút chứ? Trần Thanh Dương bị ta gọi là rồi biệt hiệu, hơi đỏ mặt, nghĩ (muốn) muốn phát tác, lại nhin xuống.

...

Lão Tôn đầu đang ở phòng chứa củi giả bộ tẩu hút thuốc, ta thấy trạng gấp gỗ miếng than củi cho hẩn điếm, Lão Tôn đầu điếm đầu, dùng sức mà hít một hơi thuốc lá nói: Tiểu tử người coi như có chút lương tâm, ta nghĩ đến người leo rồi cao chi, đem ta quên đây.

Ta nói sao có thể a, nguyên lai bọn họ đem ta mức độ Lục Phiến Môn, là Hoàng Thử Lang cho gà chúc tết, không yên lòng a. Nếu không người nói với Tông Bộ Đầu xuống, đem ta triệu hồi tới? Lão Tôn đầu hừ hừ nói, bây giờ nói chậm.

Tại sao?

Ta theo Lữ tiểu tử đạt thành hiệp nghị, hẩn đáp ứng cho ta Thất Phiến Môn mở rộng, bây giờ lại cho ta 12 cái biên chế, kiến chế mười hai Thái Bảo, không bao lâu, ta Thất Phiến Môn ngày xưa vinh quang, đem tái hiện giang hồ!

Lòng ta nói Lão Tôn đầu đây là bán đứng ta a, vì vậy nói: Ta đây càng không thể để cho ta đi, ta bây giờ là Thất Phiến Môn nhị bà thủ, ta phải đi, mười hai người này ai tới giám sát bọn họ làm việc a, Lục Phiến Môn lớn như vậy, quét dọn, nuôi ngựa, bừa củi, mua thức ăn, nuôi chim bồ câu, nhiệm vụ rất nặng nhọc nói.

Lão Tôn đầu hút thuốc không nói. Ta thấy không có đường xoay sở, tiến lên trước hỏi, người không phải nói muốn truyền thụ cho ta tuyệt thế võ học à? Lão Tôn đầu nói là a, ta chẳng những truyền thụ cho người Tước Sĩ múa học, Quốc ngôn, Tango đồng thời dạy người, như thế nào?

Ta thấy hẩn vô tình truyền thụ, trong đầu nghĩ như vậy không được, vì vậy thờ dài một cái, nói, Lão Tôn đầu.

Ừ?

Ngày mai ta sẽ lên đường đi Ứng Thiên Phủ rồi, chuyến này một đường gian khổ, cũng không biết có hay không mạng sống lại thấy ngài. Mấy ngày nay nhờ ngài chiếu cố ta, ta từ nhỏ cô khổ linh đình, đánh đập lòng đem người trở thành làm kính yêu trường bối, ta cũng không cái gì tốt đưa, này ba cái đầu, coi như trước khi đi cho ngài hành lễ.

Vừa nói quỳ dưới đất, dập đầu ba cái. Một bên dập đầu, một bên nhìn trộm miếu hẩn, chỉ thấy hẩn nuốt mây nhả khói, phảng phất ngủ thiếp đi. Ta âm thầm đứng dậy, nặn ra lưỡng giọt nước mắt, nói ta đi a.

Lão Tôn đầu thờ phào một hơi, thuyết phục, người muốn đi làm chuyện Lữ tiểu tử nói với ta rồi, xem ở người đi theo ta nửa tháng phân thượng, ta cũng không thể trở mặt nhìn người đi chịu chết. Vừa nói, từ trong ngực lấy ra một quyển vàng ó sách, đây là ta nửa đời tới nay võ học tâm đắc, người không có nội lực, quá cao sâu lĩnh ngộ không được, chỉ học một chút chiêu thức bên thân, đem tới cũng có chỗ dựa vào. Bộ này thương pháp là ta bí mật bất truyền, vốn định mang vào quan tài, người nhìn kỹ, ta chỉ khiến cho một lần!

Lão Tôn đầu đứng lên, đưa tay chộp một cái, treo trên tường lưỡng đoạn thân thương trong nháy mắt tới tới trong tay, hợp hai thành một.

Thương thương nơi tay, bên trong sân khí thế đại biến. Lão Tôn đầu như đôi người bình thường, cũng không thấy hẩn động tác, thân thương khê run lên, như Ngân Xà là lưỡi, không trung giữ ra mấy cái Thương Hoa. Chợt, không khí bắt đầu ngưng trệ, tại đầu thương chỗ ngưng kết ra một luồng màu trắng khí mang.

Lão Tôn đầu nói, bộ này thương pháp chung ba chiêu mười tám thức, được đặt tên là Kim Xà Thương Pháp, với trong vòng ba chiêu lấy ý, biến ảo ra ngàn vạn chiêu thức, phối hợp thuật cưỡi ngựa, quần chiến có thể với vạn quân từ trong lấy Dịch Tượng thủ cấp, đơn chiến đấu có thể cùng cao thủ giang hồ một hồi cao thấp.

Lão Tôn đầu ba chiêu này khiến cho thật chậm, mười tám thức nhìn bình thường không có gì lạ, phân cời xuống không ngoài đâm thẳng, nghiêng điếm, càn quét, nói câu các loại (chờ) Thương Thuật cơ bản Yêu Quyết, bất quá lại ngầm chứa dễ thuật lý lẽ, lại như hẩn nói, mỗi một chiêu đều có hậu chiêu, mỗi một thức nửa đường đều có thể sinh ra biến hóa thức.

Một bộ thương pháp khiến cho xong, Lão Tôn đầu hỏi, người xem hiểu à?

Ta nói xem hiểu.

Lão Tôn đầu cả giận nói, ta ghét nhất ra về hiểu biết rồi, người nói xem?

Ta nói này Kim Xà Thương Pháp ba chiêu mười tám thức, chợt nhìn đều là tầm thường, đều là đơn giản nhất, đứng đầu chất phác chiêu thức, chỉ này mười tám thức hay liền hay tại mỗi một thức như định lý phong phạm thức bình thường, tuân theo vạn vật Pháp Độ, có thể thôi đạo ra ngàn vạn biến hóa, căn cứ đối phương chiêu thức ứng cơ hội mà biến hóa, hơn nữa không có khe liên tiếp.

Lão Tôn đầu thờ dài, tốt như vậy ngộ tính, nhưng không cách nào trong tu luyện lực lượng, thật là đáng tiếc.

Ta nói ta có một chuyện không biết.

Chuyện gì?

Ta xem 《Chân Nguyên Nguyên Bản Khảo》 bên trong ghi lại, Thiên Địa chân nguyên là một loại thực chất, chúng ta tu hành nội lực, chính là đem Thiên Địa chân khí dẫn nhập tự thân, sau đó cho mình sử dụng, chẳng lẽ nội lực tu luyện chỉ có này một cái phương pháp hay sao?

Lão Tôn đầu vẻ mặt nghiêm túc, đây là trên giang hồ Các Đại Môn Phái tu hành cơ sở, người có ý kiến gì không à?

Ta nói mấy ngày nay đến, ta có thể cảm ứng được trong thiên địa chân nguyên dư thừa, bất quá nhưng thủy chung không thể đem nó dẫn nhập Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải, ta đang suy nghĩ, có khả năng hay không tồn tại dị chủng khổng lồ chế Thiên Địa chân nguyên phương thức?

Lão Tôn đầu nói, cũng không phải là không có, bất quá đó là pháp thuật, không phải nội lực, nghe nói Tây Phương có một bộ khác khổng lồ chế phương thức, thông qua Phù Lục, chủ ngữ các loại phương thức khổng lồ chế chân nguyên, bất quá loại này giả trở ra lực lượng phương pháp, cuối cùng là Ngoại Môn tiểu đạo, không vì ta Trung Nguyên vô lâm công nhận.

Ta lắc đầu một cái, cũng không phải những thứ này. Mấy ngày nay đến, ta quan sát nước hồ sóng, tại hà tâm ném đá, vẫn nước lại có thể đem sóng truyền tới bên bờ, ta đang nghĩ, Thiên Địa chân nguyên cùng nội lực, có hay không cũng có thể như sóng bình thường, thông qua chấn động truyền bá, mà không phải một loại vật thật?

Lão Tôn diện mạo sắc chợt biến.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Giáo huấn

Loại tu luyện này phương pháp, đừng nói đi ném thử, người ngay cả nghĩ (muốn) cũng không muốn suy nghĩ!

Tại sao? Ta không hiểu nói, chẳng lẽ trước chưa từng có ai thành công à?

Lão Tôn đầu trầm giọng nói, hai mươi năm qua, trên giang hồ mặc dù cao thủ nhiều như mây, võ công lại dừng bước tại nhất phẩm, cũng không có xuất hiện nữa tam cảnh ra cao thủ, người có thể biết vì sao?

Ta lắc đầu một cái, Tây Môn Xuy Đăng nói qua, hán khi còn trẻ lúc giang hồ sáng lạng nhiều màu, anh hùng lớp lớp xuất hiện, không nói nhất phẩm cao thủ, đối mặt thiên hạ, tam cảnh ra Đại Tông Sư thì có bảy tám cái, bất quá tuy nhiên cũng tại 20 năm trước trận kia giang hồ hạo kiếp bên trong vẫn lạc hầu như không còn.

Lão Tôn đầu nói, đều là khí số a! Nói đến chân nguyên ba động pháp môn, năm đó ở trên giang hồ phổ biến một thời, cuối cùng Khai Sơn Tổ Sư lại rút Nhập Ma Đạo, trọn đời không thể luân hồi, từ đó về sau, đại hội võ lâm liền đem loại tu luyện này phương pháp liệt vào Cấm Thuật, loại này phương pháp tu hành người, đều bị liệt là dị đoan, chính phái người, người người phải trừ diệt, hôm nay đã sớm tiêu trừ tại giang hồ lịch sử chi bên trong. Cho nên ta cảnh cáo người, không muốn ở trên mặt này ôm quá lớn ảo tưởng, nếu khiến ngoại nhân biết, sợ rằng tha cho người không được.

Trong nội tâm của ta thầm nghĩ, võ đạo một đường theo lý thuyết hẳn là Bách Gia Tranh Minh mới đúng, thế nào đến bây giờ lại trở thành hình thái ý thức sản vật, chẳng lẽ nhất định phải phân ra thị phi Chính Tà à? Là chính là tà không ở chỗ Tu Hành Chi Đạo, mà ở với người tập võ tu thân chi đạo.

Lão Tôn đầu thấy ta một bộ xem thường đáng vẽ, lạnh lùng nói, ta cảnh cáo người, không muốn mưu toan ở chỗ này động oai tâm nghĩ. Ta liền cười nói,

Tôn lão ngài không nên tức giận, ta liền vừa nói như thế, coi như là học thuật tham khảo, người dạy hỏi ta nhớ kỹ trong lòng.

Này còn tạm được, Lão Tôn đầu hỏi, định lên đường thời gian chưa? Ta nói tạm bình tĩnh tại tháng giêng mừng bầy, Hoàng Đế còn không thiếu đối Bình đây, trước tiên đem tuổi đã hơn rồi lại nói. Lão Tôn đầu gật đầu một cái, nói còn một tháng thời gian, khoảng thời gian này người không muốn lười biếng, ta truyền cho người ba chiêu này, người phải chuyên cần luyện tập. Bất quá, luyện võ thuộc về luyện võ, không thể chiếm dùng thời gian làm việc.

Sáng sớm ngày thứ hai, Trần Thanh Dương mang theo ta đi Giang Hồ Ti báo danh.

Giang Hồ Ti một phần của trong khi hành động, là Lục Phiến Môn cốt lõi nhất ngành, phụ trách quản lý giang hồ Các Đại Môn Phái, bên dưới thiết lập trung tâm hành chính, điều giải khoa, Tình Báo Khoa, Tra Xét khoa, phá án khoa chờ.

Năm bộ môn lớn các ty kỳ chức, ngày nay thiên hạ các đại danh môn môn phái nếu muốn Khai Môn thu học trò, đều cần tại trung tâm hành chính ghi danh, trải qua thẩm tra nghiệm thu hợp cách sau biện pháp môn phái chứng chỉ, mới xem như triều đình thừa nhận bang phái, trừ lần đó ra, còn lại toàn bộ đều liệt vào Phi, Khẩu, trộm, Ăn xin chờ. Chúng ta Đạo Thánh Môn cũng là bởi vì không cách nào bắt được môn phái chứng chỉ, mới ngày càng mai một đi. Theo phụ trách chuyện này Nhị sư huynh nói, hần tại chủ yếu kinh doanh nghiệp vụ trong phạm vi điền khẩu súng, thuốc mê, lừa gạt đủ loại kỹ thuật huấn luyện, văn kiện mới đưa lên, liền bị Lục Phiến Môn bắt phòng giam trong đi, cuối cùng vẫn là sư phụ tiêu tiền vớt người đi ra.

Điều giải khoa chủ yếu phụ trách điều giải Các Đại Môn Phái tranh chấp, hệ phái đấu tranh, Tra Xét khoa mờ nhiều nhất, thường xuyên tại Các Đại Môn Phái bên trong phái trú tiền hành "Hai cái tăng cường, hai cái át chế" kiểm tra, bị điều môn phái ngon lành đồ ăn thức uống cung, phá án khoa chính là Giang Hồ Ti nguy hiểm nhất một cái ngành.

Năm nay Lục Phiến Môn chung tuyển hơn ba mươi người, bây giờ đang tiến hành thượng cương trước huấn luyện, học tập Lục Phiến Môn quy chế xí nghiệp, phá án trình tự, Pháp Độ pháp quy. Ta biên chế vẫn thuộc về Thất Phiến Môn, điều này cũng làm cho ta tiết kiệm được không ít phiền toái, những người đó mỗi ngày hướng về phía thật dày 《Đại Minh Luật》, 《Lục Phiến Môn làm việc tiêu chuẩn phục vụ sổ tay》 mấy ừ mặt ề, suy nghĩ một chút cũng tâm mệt mỏi.

Vì để cho những thứ này người mới sớm ngày vào tay, Lục Phiến Môn phái bên trong cửa lý lịch già nhất Triệu Bất Hoán làm tổng giáo viên.

Triệu Bất Hoán chính là ta khảo hạch lúc cái đó râu dê lão đầu, hần già đòi, tính khí lớn, lại thích giáo huấn người, tại Lục Phiến Môn bên trong người nguyên nhân không sao rồi, các bộ môn người không thích nghe hần ý vào lý lịch giáo huấn người, Đại Chương Quy phái hần tới huấn luyện tân thủ, ngược lại cũng coi là nhân tấn kỳ dụng rồi.

Trương Âu Khiêm chứng kiến Trần Thanh Dương, liền vội vàng một đường chậm chậm đi tới, cười hi hi nói, mỹ nữ tốt, hôm nay Trần Bộ đầu bộ quần áo này thật là đẹp mắt. Trần Thanh Dương nghe vậy cười nói, mấy ngày không thấy, miệng ngược lại biến hóa ngọt. Trương Âu Khiêm nói, ta chẳng qua chỉ là nói câu lời thật mà thôi, đại mỹ nữ quá khen. Quay đầu chứng kiến sau lưng ta, sắc mặt lạnh lẽo, sao người lại tới đây?

Ta lười để ý người, ngẩng đầu nhìn một chút không trung, tự nhủ, hôm nay khí trời thật không tệ.

Trần Thanh Dương đối với (đúng) Triệu Bất Hoán nói, Triệu Bộ đầu, vị này là Tô Do Tại, Đại Chương Quy tự mình với Tôn lão muốn đi qua, từ giờ trở đi, liền theo người huấn luyện. Triệu Bất Hoán căn bản không nghe lọt tai, con mắt trừng trừng nhìn Trần Thanh Dương ngược, nuốt nước miếng một cái, nói gần đây ta lại nghiên cứu một món ăn mới, có muốn hay không ngày khác đi nhà ta làm cho người nếm thử một chút?

Trần Thanh Dương nghe vậy sắc mặt trầm xuống, nói Triệu Bộ đầu ngài trưởng thành rồi, còn xin tự trọng. Ta còn có việc, đi trước. Vừa nói nhìn ta liếc mắt, nói câu thật tốt học, xoay người rồi đi.

Mới đi ra khỏi mấy bước, liền nghe Triệu Bất Hoán ở phía sau thấp giọng nói, ném cái gì ném, còn chưa phải là ý vào với Tổng Bộ Đầu có một chân, tại Lục Phiến Môn bên trong trong mắt không người, Lão Tử năm đó chấp chương Giang Hồ Ti thời điểm, người vẫn còn ở mặc tả đây.

Thanh âm không lớn, đủ để truyền vào Trần Thanh Dương lỗ tai, chỉ thấy Trần Thanh Dương ngừng bước chân, tức cả người phát run, lại không xoay người, không bao lâu liền đi ra ngoài. Triệu Bất Hoán lúc này mới quan sát ta mấy lần, ngôn ngữ bất thiện nói, người không đi theo Lão Tôn quét đường, ngược lại rác rưởi, chạy Lục Phiến Môn tới làm gì?

Nghe khẩu khí này Triệu Bất Hoán với Lão Tôn đầu tựa hồ có mối thù a, thấy hần nói chuyện khó nghe như vậy, ta trong lòng tức giận, nói, đây không phải là Thất Phiến Môn không sống được nữa rồi, bị đẩy đi tới nơi này không lý tưởng chứ sao.

Triệu Bất Hoán mặt lạnh nói, người thế nào với lãnh đạo nói chuyện đây? Lễ nghi ở chỗ nào? Ta nói lễ nghi tại lòng người, người mời ta một thước, ta mời người một trượng.

Triệu Bất Hoán không vui nói, ai yêu, mới tới liền học được đỉnh chủy, Tô Do Tại, phạt người bên dưới giá trị sau quét dọn vệ sinh. Ta xoay người rồi đi, Triệu Bất Hoán nói người có bản lãnh đi cũng đừng trở lại. Loại lão gia hỏa này thích ức hiếp người mới, đối với khiêu chiến hần quyền uy người, hần tuyệt đối sẽ không nương tay.

Còn không có ra ngoài, chỉ thấy cửa mở ra, Lữ Trọng Viễn tại một người trẻ tuổi cùng đi đi vào. Triệu Bất Hoán thấy Lữ Trọng Viễn, cũng bất quá chấp tay, nói câu Đại Chương Quy tốt.

Lữ Trọng Viễn tuy là Đại Chương Quy, chỉ Triệu Bất Hoán nhập môn so với hần sớm, lý lịch vừa già, cũng không đưa hần coi ra gì. Đối với Triệu Bất Hoán ngạo mạn thái độ, Lữ Trọng Viễn cũng không có tức giận, đi tới trước mặt của ta, cười nói, thế nào, mới tới liền muốn buồn bực?

Ta nói không phải buồn bực, là có ý kiến.

Có ý kiến có thể nói, buồn bực cũng không cần.

Mọi người đại đa số đều là lần đầu tiên thấy Lữ Trọng Viễn, rồi rít lọ ra kính nể thần sắc, tự động đứng thành hai nhóm.

Cái này tướng mạo xấu xí nam nhân, đúng là thiên hạ Bạch băng trước 10 cao thủ, chấp chương Lục Phiến Môn hơn mười năm, đem giang hồ thu thập phục phục thiếp thiếp, không nghĩ tới càng như thế dễ nói chuyện. Lữ Trọng Viễn nhìn ta nói, còn không về đơn vị?

Ta vô cùng không cam lòng trở lại trong đội ngũ, Lữ Trọng Viễn nói, hôm nay ta tới có hai cái mục đích. Thứ nhất mà, là tới thăm các người một chút, các người trải qua nặng nề tuyển chọn tiến vào Lục Phiến Môn bên trong, trở thành Lục Phiến Môn một thành viên, ta tới chúc mừng các người. Thứ hai mà, là cho các người đề tỉnh, thật tốt huấn luyện, không muốn trộm Gian dùng mảnh lối, lần khảo hạch này cuối cùng nắm tên, trực tiếp đào thải, các người có thể nhớ?

Mọi người hô, nhớ kỹ Đại Chương Quy dạy bảo!

Theo vừa tiến đến, ta đã cảm thấy Lữ Trọng Viễn có cái gì không đúng, cho đến lúc nói chuyện mới phát hiện đầu mối, vì vậy không nhịn được bật cười.

Lữ Trọng Viễn nói, Tô Do Tại, người cười cái gì?

Ta tiến lên một bước nói, Đại Chương Quy, ngài hôm nay ra ngoài nhất định rất vội vàng.

Làm sao mà biết?

Ngài lưỡng cái vớ tới sầm một màu xám, ống tay áo không có cột chặc, còn. . . Ngài giây khóa kéo thật giống như không đóng kỹ.

Lời này vừa nói ra, mọi người trở mắt nhìn nhau, lộ vẻ không ngờ rằng ta sẽ như thế nói ra. Lữ Trọng Viễn nhìn mọi người, các người cho là như vậy?

Trương Áu Khiêm nói, Đại Chương Quy mặc đồ này, rõ ràng là gần đây kinh thành lưu hành mới thời thượng, tất nhiên tràn đầy hàm nghĩa, này Tô Do Tại nói năng bậy bạ, ta đề nghị Đại Chương Quy đem hắn yêu đi ra ngoài đi.

Lữ Trọng Viễn cười ha ha, các người ba mươi người bên trong, chứng kiến không phải số ít, chỉ dám ngay mặt ta nói ra, cũng chỉ có Tô Do Tại một người, một điểm này các người không bằng hắn a. Cho nên nói, tại Lục Phiến Môn, các người chẳng những muốn tinh mắt, hơn nữa muốn gan lớn, các người là Lục Phiến Môn tương lai, ta hi vọng nhìn tương lai các người người người đều trở thành một mình đảm đương một phía cao thủ, mà không phải vắng văng dạ dạ gật đầu trùng, hiểu chưa?

Mọi người đồng nói, biết.

Lữ Trọng Viễn đi tới thân ta trước, vỗ một cái bả vai ta, tiểu tử không tệ, làm rất tốt. Dứt lời, cùng người trẻ tuổi kia rời đi. Ta đứng ở nơi đó, lại không chút nào cảm giác vui sướng, hắn vừa mới lời nói này, trên mặt nổi là khen ngợi ta, lại vô hình trung đem ta cùng mọi người cô lập rồi.

Quả nhiên, mọi người thấy ta nhãn quang với lúc trước không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tới viết cái chữ Phúc

Sau đó mấy ngày, mỗi ngày ta giờ Dần thức dậy luyện công, buổi sáng tại Lão Tôn đầu nơi đó làm việc, buổi chiều tham gia Lục Phiến Môn huấn luyện, thời gian trải qua ngược lại cũng phong phú. Từ đêm đó ngựa bài sau đó, Trầm Vô Song liền rất ít phản ứng ta, mỗi ngày rất sớm đã ra ngoài, cũng không biết cả ngày đang làm những gì.

Ngược lại Trầm Vạn Tam theo ta hỏi báo mấy lần tiệm tạp hóa trung sinh ý tình hướng, này Trầm Vạn Tam ngược lại cũng có chút bản lĩnh, mới hơn mười ngày, tiệm tạp hóa mỗi ngày buôn bán tràn liễn đạt đến mười lượng bạc. Nghề này thuộc về lời nhiều nghề, phần lãi gộp nhuận tại Lục Thành trở lên, đào đi giá vốn, dứt lốt quan hệ, như thế tính ra mỗi tháng lợi nhuận cũng ở đấy năm sáu chục lượng.

Ta đối với (đúng) cái này Tô nơi ở cũng không có quá lớn cảm tình, càng nhiều giống như là một cái lữ khách, Trầm gia chủ tớ hai người có chút thần bí, nhất là Trầm Vô Song, căn bản không đem ta coi vào đâu.

Lão Tôn đầu Kim Xà Thương Pháp nhưng là rất giỏi, ba chiêu này mười tám thức chia làm thương nhọn Lục Thức, hoành thương Lục Thức cùng năm cũng trúng đạn Lục Thức. Thương nhọn thức trọng tiến công, hoành thương thức trọng thủ, về phần năm cũng trúng đạn thức mà, ha ha ha rồi.

Ba chiêu này thương pháp, mỗi một chiêu tháo gỡ ra nhìn, đều là tại cơ bản thương pháp bên trên hơi sống một chút biến hóa, bất quá chỉ là điểm này biến hóa, nhưng có thể đem vốn là cô lập chiêu thức xỏ vào, mười tám thức thương pháp tùy ý hai thức cũng có thể tùy ý liên tiếp, một điểm này, ta càng luyện càng cảm thấy diệu dụng vô cùng. Mới ba bốn ngày, bộ này Kim Xà Thương Pháp liền nắm giữ năm sáu phân tựa như. Bất quá làm ta đi tìm Lão Tôn đầu khoe khoang lúc, bị hấn hung hăng miệng lưỡi công kích một trận.

Bạo điển ngày trên! Lão Tôn đầu nổi giận mắng, ngay cả đi đều không học được, liền mơ mộng hão huyền đi chạy?

Ta rất có không phục, bộ này thương pháp giống như vui cao bình thường, có thể tùy ý tổ hợp, người có phải hay không thấy ta ngộ tính cao hơn người cảm thấy không bằng? Lão Tôn đầu khinh thường nói, chỉ bằng người? Vừa nói đem trường thương ném tới, công ta thử một chút? Ta coi như không cần nội lực, cũng đánh người rằng vãi đầy đất.

Hắn đem trường thương ném tới, chính mình nhặt lên một cây chổi, bày ra hoành thương thức. Ta hét lớn một tiếng, xem thương! Hai tay hươi thương, sử xuất thương nhọn thức hoa rơi nước chảy, đâm nghiêng hướng Lão Tôn đầu, một chiêu này là vạn năng công thức, có thể thật có thể nhẹ.

Thương thức sử đến 1 phần 3 chỗ có thể biến đổi là hoành thương thức bên trong ngưỡng mộ núi cao, đến 2 phần 3 chỗ lại có thể là tiếp tục thương nhọn thức Dương Quan Tam Diệp hoặc năm cũng trúng đạn thức kim phong ngọc lộ, này mấy ngày kế tiếp đối với (đúng) chiêu thức mở đầu này luyện đúng đầu có tâm đắc, cho nên vừa lên tới liền muốn cho Lão Tôn đầu cái ra oai phủ đầu.

Cẩn thận!

Lão Tôn đầu mí mắt đều không nhấc, một tay đem cây chổi một chút, dùng thương pháp bên trong đơn giản nhất một cái Thứ Tự Quyết, như linh dương mọc sừng, bỗng nhiên theo một cái không tưởng tượng nổi góc độ đâm đi ra, đem ta toàn bộ biến hóa toàn bộ phong bế, ta nhất thời sinh ra một loại cảm giác vô lực. Lâm bang một tiếng, trường thương bị điểm tại thất lung điểm, ta hai tay tê rần, trường thương rơi trên mặt đất.

Trong đầu hồi tưởng mới vừa một chiêu kia, chiêu thức cũng không phức tạp, tốc độ cũng không nhanh, có thể giống như là dự đoán được ta nhất cử nhất động, kia cây chổi chính ở bên kia chờ bình thường. Trong nội tâm của ta không phục, mũi chân nhẹ một chút, trường thương trở về tới trong tay, nói câu, trở lại!

Lần này ta đã có kinh nghiệm, trong đầu nghĩ coi như không đánh lại cũng không thể thua quá khó coi, vì vậy sử xuất năm cũng trúng đạn thức bên trong một chiêu tứ bình bát ôn đại lộ hướng lên trời, ý vào trẻ tuổi nóng tính, hướng Lão Tôn đầu mặt môn đâm tới, Lão Tôn đầu cười hắc hắc, trở tay đảo qua qua trư, như quét tới trên đất vỡ vụn bình thường, đem ta ngay cả người đeo súng quét ra xa hơn ba trượng.

Tại sao có thể như vậy?

Lão Tôn đầu đem cây chổi buông xuống, thuận thế ngồi ở trên bàn bát tiên, nhìn ta nói, thương một trong nói, không ở chỗ người thương pháp mau hơn, cũng không ở với khí lực bao lớn, mà ở với một cái thể chữ. Cao thủ cuộc chiến, như lão tẩu đánh cờ, không cạnh tranh một xe một Tốt, tranh nhưng là cái đó thể. Kim Xà Thương Pháp nhìn như đơn giản, nếu thật luyện tới cao thâm, có thể diệu dụng vô cùng, được thể bản về thể, dựa thể đánh thể, thay đổi xu thế suy sụp đều căn cực cao ngộ tính. Ta đã nói với người nhiều không dùng, người luyện công phương thức không đúng.

Lòng ta nói nguyên lai thương pháp còn có nhiều như vậy từng đạo, nhìn tới vẫn là ta kiến thức nông cạn rồi, vì vậy khiêm tốn hỏi kia phải làm thế nào đi luyện?

Lão Tôn đầu uống miệng trà lạnh, nói, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày hai giờ, không nên đi nghỉ (muốn) chiêu thức kia, trước đem thương pháp bên trong ngăn, cầm, tron nhãn, châm, vén lên, chọn, vắn, đập, chém, quét này mười động tác cơ bản luyện rành luyện lại nói.

Như thế nào mới tính thuần thực?

Lão Tôn đầu nhàn nhạt nói, mỗi một luyện một trăm ngàn lần, mỗi một chiêu đều phải cẩn thận tính toán, tỉ mỉ đến mỗi chiêu phát lực, khí tức, Vận Kinh, còn chân khí đi đường đi. Quen tay hay việc, đem có ý thức động tác huấn luyện thành vô ý thức phản ứng, người thương pháp coi như chút thành tựu.

Ta nghe được chất lưỡi, một trăm ngàn lần! Coi như mỗi ngày luyện hai giờ, vậy cũng muốn một năm a!

Lão Tôn đầu mang theo trào ý, một năm? Năm đó ta học nghệ lúc, mỗi ngày luyện ba canh giờ, một trăm ngàn này biến cũng hao ta ba năm. Ba năm sau đó, sư phụ ta mới truyền thụ cho ta bộ này Kim Xà Thương Pháp. Lại dùng thời gian bảy năm, mới tính chân chính lĩnh ngộ ra Kim Xà Thương Pháp diệu dụng. Thế nào, nghe những thứ này có còn muốn hay không Luyện Thương rồi hả? Thương vật này, phải luyện liền luyện cả đời, ta xem tiểu tử người cũng không có gì nghị lực, muốn thật muốn tốc thành, ta đề nghị người chính là luyện đạo đi.

Những lời này ngược lại khơi dậy ta lòng háo thắng, người không để cho ta luyện, ta nhất định phải luyện được cái đáng về đến, ta nhìn hắn, trịnh trọng nói, ba năm! Nhiều nhất ba năm, ta muốn tại thương pháp bên trên đánh bại người. Lão Tôn đầu hai tay ôm ngực, chế giễu, chờ xem.

Buổi sáng làm xong, xé chiều đi sân huấn luyện tìm Triệu Bất Hoán báo danh. Sân huấn luyện bên trong khí thế ngất trời, Triệu Bất Hoán chỉ huy mọi người, thăm mực trên đất viết chữ, xem ta đi vào, Triệu Bất Hoán hô, tiểu Tô, người qua đây!

Ta ngay cả tiến tới, Triệu Bộ đầu, có gì phân phó? Triệu Bất Hoán hỏi biết viết chữ không? Ta nói kia nhất định phải biết a, năm đó ở Đạo Thánh. . . Hạt

lúa hương Thôn, ta nhưng là đọc qua thật nhiều năm tư thực, nếu không phải trong nhà nghèo, dự tính bây giờ đã sớm là Trạng Nguyên rồi.

Triệu Bất Hoán cầm trong tay Đại Lang lông tơ bút đưa cho ta, lập tức bước sang năm mới rồi, tôi viết cái chữ Phúc.

Ta nghi ngờ nói, viết cái này làm gì?

Ta cho người viết liền viết, nghe nói năm nay giao thừa, thu thập năm cái chữ Phúc, có tác dụng lớn chỗ.

Ta nói lắm lắm, có ích lợi gì, có thể kêu gọi Thần Long à?

Ta cho người viết người liền viết, hỏi nhiều như vậy làm gì.

Ta nói được lạc, cầm bút lên, trên đất viết rồi một cái to lớn "Phúc" chữ. Triệu Bất Hoán cả giận nói, ta cho người viết hạnh phúc, người viết cái này làm gì, người không phúc đúng hay không? Ta nói ta phúc a.

Ta nói là có phúc hạnh phúc!

Đúng vậy, đây chính là chịu phúc phúc a!

Triệu Bất Hoán đưa tay muốn đánh, ta ngay cả tránh khỏi. Trương Ấu Khiêm tại cách đó không xa kêu, Triệu Bộ đầu, chúng ta bên này viết xong. Triệu Bất Hoán gật đầu một cái, nói không tệ, đi qua đi xem một chút, cả giận nói, nhà người hạnh phúc bên trái là "Y" à?

Ta búng tỉnh đại ngộ, nguyên lai ngài nói là có phúc hạnh phúc, không phải là không chịu phúc phúc a. Triệu Bất Hoán ngoeo đầu hỏi, người theo ta nhiều khẩu lệnh đây? Ta ngay cả nói không dám, không dám, Triệu Bộ đầu ta ít đọc sách, người đừng nóng giận ha.

Triệu Bất Hoán cho Trương Ấu Khiêm một cái bạo lật, mắng, một đám rác rưởi, ngay cả đơn giản như vậy lời không viết ra được đến, xem ta.

Triệu Bất Hoán cầm bút lên, trầm ngâm chốc lát, chậm chạp không chịu bút rơi, Trương Ấu Khiêm nói ngài ngược lại nhanh lên một chút a. Triệu Bất Hoán đem bút lông ném trên đất, đá lộn mào rồi mực thùng, một đám rác rưởi, một chỉ Trương Ấu Khiêm, các người, cởi áo khoác, vòng quanh Lục Phiến Môn chạy mười vòng, Tô Do Tại!

Ta liền hô lên, đến!

Người tới đem những này chữ Phúc quét đảo qua.

Dạ !

Trương Ấu Khiêm nhìn ta liếc mắt, không cam lòng mang theo mọi người đi ra ngoài chạy vòng, Triệu Bất Hoán chấp tay sau lưng, rồi đi sân huấn luyện. Ta cầm cây lau nhà lên, ngã chậu nước, đem đầy đất chữ mực quét không chút tạp chất, trong miệng còn lầm bầm, đồ chơi này còn có thể quét ra tiền tới hay sao?

Hoa rồi hơn một canh giờ mới đưa sân huấn luyện quét sạch sẽ, đừng nói, thật đúng là theo một cái mọi góc trong quét ra ba cái tiền đồng tới. Đang lúc ta thu dọn nhà hòa chuẩn bị kết thúc công việc lúc, Lão Tôn đầu xách một cái thùng nước cùng cây lau nhà, sắc mặt âm trầm đi vào.

Ta nói gió nào thổi người tới, ta đây đang chuẩn bị huấn luyện đây.

Lão Tôn cầm thùng nước cùng cây lau nhà nhét vào trong tay của ta, nói chớ luyện, nhanh đi ra ngoài quét dọn vệ sinh đi. Ta nói buổi sáng không phải mới vừa cầm Lục Phiến Môn quét sạch sẽ à? Lão Tôn đầu trầm mặt nói, người tự đi nhìn đi.

Đi ra bên ngoài, chỉ thấy trên đất, trên cây, tường viện bên trên bị tô được ngổn ngang, ta không khỏi nổi giận mắng, nơi nào đến hùng hài tử, viết nhiều như vậy chữ Phúc làm gì, đều điên rồi à?

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Thiên Dao Từ Khai Sơn

Toàn bộ buổi chiều ta đều tại quét dọn bên trong trải qua, cho đến tới gần chạng vạng tối lúc Trần Thanh Dương tìm được ta, nói Đại Chương Quỷ muốn

tìm ta nói chuyện. Lòng ta nói ta bắt quá Lục Phiến Môn một cái công việc tạm thời, Đại Chương Quỹ thế nào luôn nhìn ta chăm chăm không buông đây, bắt quá cũng không dám phản bác, với nơi này năng đi tới Đại Chương Quỹ căn phòng.

Đại Chương Quỹ chính ở trước cửa trên chọc một cái Tibbers, Triệu Bất Hoán chính ở một bên bồi tiếp, nhìn thấy ta tới, không ngừng đầu, nói câu, ngồi xuống.

Ta ngay cả nói Đại Chương Quỹ trước mặt, nơi nào có ta ngồi phần?

Lữ Trọng Viễn cười ha ha, lại nói câu, ta cho ngươi ngồi xuống. Ta nói được, đang muốn ngồi xuống, chỉ thấy kia Tibbers bẹp ngồi trên mặt đất. Lữ Trọng Viễn lúc này mới nhìn thấy ta, tiêu Tô tới, nhanh lên một chút ngồi xuống đi. Ta lúng túng cười một tiếng, không cần, đứng rất tốt.

Lữ Trọng Viễn buông ra Tibbers, nói, Tô Do Tại a, ngươi vào Lục Phiến Môn cũng hơn nửa tháng, chúng ta Lục Phiến Môn bản lĩnh, học như thế nào à? Ta thăm nghĩ này Đại Chương Quỹ gọi ta tới, sợ rằng không chỉ là vì hỏi ta học tập chuyện đi, bắt quá hẳn mở miệng hỏi nói, ta cũng không dám nói bậy bạ, vì vậy cung kính nói, tại Đại Chương Quỹ anh minh dưới sự lãnh đạo, tại Triệu Bộ đầu dẫn đi dẫn lại dưới sự dạy dỗ, ta cùng với chúng ta Lục Phiến Môn sản nhà thành lập thâm hậu hữu nghị.

Triệu Bất Hoán nghe vậy lạnh lùng nói, ngươi đây là ý gì? Nói là ta không cố gắng dạy ngươi a, hay là cố ý tìm làm phiền ngươi.

Ta nói chỗ nào dám a, ta luận sự mà thôi. Này Triệu Bất Hoán đối với ta ý kiến khá lớn, mỗi lần lúc huấn luyện, cho bọn hắn truyền thụ không phải 《 phạm tội tâm lý học 》， chính là 《 Lục Phiến Môn kinh điển án lệ đại toàn 》， chỉ cần ta tại chỗ, không phải tập đội hình hình, chính là đại tảo trừ, căn bản cái gì cũng không học được.

Lữ Trọng Viễn cười nói, tiểu tử oán khí cũng không nhỏ a. Lần này tìm ngươi đến, ngoại trừ thử ngươi học nghiệp, có một cái chuyện trọng yếu thương lượng với ngươi. Ta nói cái gì thương lượng không thương lượng, Đại Chương Quỹ ngài là Tổng Bộ Đầu, có chuyện ngài phản phó, ta cố gắng đi làm là được.

Lữ Trọng Viễn gật đầu một cái, thái độ rất tốt sao. Ta hãy cùng Tôn lão nói tiểu tử ngươi chịu thua thiệt, lại nhẫn nhục chịu khó, có thể đảm nhiệm nhiệm vụ lớn a. Lòng ta nói Đại Chương Quỹ đối với ta đối mới hoàn toàn tay lại vừa là tăng bóc, lại vừa là mê hồn thang, cái này làm cho tâm lý ta có chút sợ hãi, ngay cả dò xét hỏi, Đại Chương Quỹ, ngài đây là?

Trần Thanh Dương ho khan một cái, lúc này mới nói, trước nói cho ngươi muốn ngươi áp tải phạm nhân đến Ứng Thiên Phủ một chuyện, kế hoạch có biến. Trải qua Đại Chương Quỹ cùng phía trên thương lượng, vì phòng ngừa có người tiết lộ tin tức, quyết định xuất kỳ bất ý, trước thời hạn lên đường.

Lúc nào?

Sáng mai.

Ta nói này cũng sắp hết năm, có chuyện gì không thể chờ năm sau lại nói a. Lữ Trọng Viễn nói tiêu Tô a, chuyện này sự quan trọng đại, tổ chức đối với ngươi tiến hành nặng nề khảo nghiệm, làm ra cái quyết định này là trải qua thận trọng cân nhắc. Lòng ta nói thế nào một chút thận trọng cảm giác đều không cảm nhận được, ngược lại có chút loạn điểm Bình đáng về.

Ta lo lắng nói, Đại Chương Quỹ, ngươi xem ta võ công nhỏ, tổ chức cầm trọng yếu như vậy sự tình giao cho ta, ta sợ không làm tốt a.

Lữ Trọng Viễn nói chỉ sợ ngươi làm xong.

Cái gì?

Nha, không, chúng ta đối với ngươi lòng tin mười phần mà, ngươi không cần có tư tưởng bọc quần áo, khinh trang thượng trận, chuyện này ngươi nhớ lấy phải giữ bí mật, bởi vì toàn bộ Lục Phiến Môn biết chuyện này, trừ rồi ba người chúng ta bên ngoài, không cao hơn hai trăm người.

Lòng ta nói đúng là khinh trang thượng trận, như vậy chịu chết thời điểm cũng không có gì gánh nặng.

Ta nói ngươi dứt khoát tại Hiểu Sinh trên giảng hồ phát một thông suốt bản thảo liền như vậy. Đại Chương Quỹ vỗ đầu một cái, đúng vậy, ta thế nào quên chuyện này, chuyện này sẽ để cho Triệu Bộ đầu đi làm đi.

Ách ách. . . Ta nhất thời không nói gì. Trong lòng tính toán, này Đại Chương Quỹ trong hồ lô bán là thuốc gì? Ta vì vậy hỏi, Đại Chương Quỹ, ngài chắc chắn lần hành động này chỉ ta với Trương Âu Khiêm hai người?

Lữ Trọng Viễn cười hắc hắc, vốn là muốn cho hắn đồng thời với ngươi lịch luyện một phen, bắt quá hẳn cha kinh thành nhà giàu nhất trương triệu hôm qua đưa hai chục ngàn lượng ngân phiếu, tổ chức đối với hắn có sắp xếp khác, bắt quá ngươi cũng không cần lo lắng, lần này ta phái rồi chúng ta Lục Phiến Môn tư cách già nhất, kinh nghiệm phong phú nhất Lục Phiến Môn năm Ứng tới nghe ngươi điều khiển.

Lục Phiến Môn có hai cánh mười tám Ứng, là Lục Phiến Môn bên trong chiến lực mạnh nhất tồn tại, trong nội tâm của ta một tảng đá lớn rơi xuống đất, đã có năm Ứng trung trụ, trong nội tâm của ta cuối cùng có chút dựa vào.

Lữ Trọng Viễn vỗ tay một cái, cửa hông bên trong, năm cái lão giả đỡ đi ra. Năm người này tuổi đi bộ run run rẩy rẩy, hoa râu bạc một bó to, trẻ tuổi nhất cũng có thể làm ông nội ta đi, hóa ra đây là trước tiên nhiệm năm Ứng a, ta phản nản mặt nói, Đại Chương Quỹ ngươi đây là hãm hại ta đây. Ngươi đây là chê ta một người còn không đủ chậm, lại tìm năm cái lão tổ tông tới cản trở à?

Lữ Trọng Viễn lắc đầu nói, người chớ còn coi thường hơn năm người này, thời khắc mấu chốt, một cái đội lên hai. Các loại (chờ) sau khi xuất phát ta mới biết, năm người này tuổi tuy lớn, lượng cơm quả thật có thể một cái đội lên hai.

Năm Ưng bên trong lớn tuổi nhất cái tên kia run lấy bảy đối với (đứng) Lữ Trọng Viễn nói, chúng ta cho là tổ chức cũng sắp đem chúng ta quên mất, không nghĩ tới có thể trước khi về hưu còn có thể là Lục Phiến Môn làm việc, ta Cú Mèo cảm kích rơi nước mắt a.

Lữ Trọng Viễn nói ta làm sao có thể quên đây, chính là một con chó, một đồng cốt đều có tồn tại giá trị cùng ý nghĩa, cho nên các người không muốn tự coi nhẹ mình, ta tin tưởng các người nhất định cho có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Ta không muốn nghe bọn họ nói đông dài, vì vậy hỏi, lần này có thể nói cho ta biết, muốn hộ tống tên phạm nhân kia là ai chứ ? Lữ Trọng Viễn nói, cũng không phải là cái gì nhân vật trọng yếu, người này họ Từ tên khai sơn, mười lăm năm trước bị bắt vào Lục Phiến Môn, bây giờ cũng bắt quá là một phế nhân.

Trong nội tâm của ta thất kinh, nói liên tục, Đại Chương Quỹ, ta chợt nhớ tới, ngày hôm qua lão gia tin tới, nói ta Tổ Nãi Nãi đã qua đời, muốn ta trở về thủ hiếu, người xem có muốn hay không biến thành người khác? Lữ Trọng Viễn ừ một tiếng, người không phải cô nhi mà, nơi nào đến Tổ Nãi Nãi?

Ta nói hôm kia mới vừa biết một cái.

Tiểu tử người nghĩ (muốn) làm trận bỏ chạy?

Ta mặt đều tái rồi.

Thiên Đào Từ Khai Sơn, 20 năm trước nhưng là cao thủ tuyệt đỉnh trên giang hồ, được xưng chân đạp Hoàng Hà hai bờ sông, đao chém mười tám Châu, Trung Nguyên ba mươi sáu đường đỉnh núi, bảy mươi hai đường Thủy Trại Tổng Biều Bà Từ, lâu dài chiếm đoạt Hiểu Sinh giang hồ Hắc Bàng tiền tam chỗ ngồi. Mười lăm năm trước, ngày này đao Từ Khai Sơn bỗng nhiên ở trên giang hồ mai danh ẩn tích, nghe nói là ẩn cư hải ngoại, lại không nghĩ tới đúng là bị nhốt ở Lục Phiến Môn trong thiên lao. Lần này Lữ Trọng Viễn để cho ta đi áp tải hắn đi Ứng Thiên, khẳng định không hảo tâm gì a.

Ta nói Đại Chương Quỹ, ngài nếu là nhìn ta không hợp mắt, bằng không một đao làm thịt ta liền như vậy, để cho ta đi áp tải cái này Đại Ma Đầu, ta sợ chậm trễ ngài đại sự a.

Lữ Trọng Viễn cười nói, người sợ cái gì, muốn tại 20 năm trước, này Từ Khai Sơn còn là một nhân vật, bây giờ gặp ngục tù tai ương, đã sớm thuận phục với con cừu bình thường, người khiến hắn đi đông, hắn tuyệt không dám đi tây, người khiến hắn ăn cơm, hắn tuyệt không dám tiêu chảy.

Ta còn muốn lên tiếng, Lữ Trọng Viễn khoát tay chặn lại, tốt lắm, ta hẹn bằng hữu đầu chó, người trước đi chuẩn bị một chút đi.

Trở ra cửa, ta hỏi Trần Thanh Dương, ta nơi nào chọc tới các người, thế nào cho ta phải công việc này mà? Trần Thanh Dương nói Đại Chương Quỹ thiên tư thông minh, trí mưu Vô Song, an bài như vậy nhất định sẽ có hắn thâm ý.

Ta nói hắn thâm ý là ta thư không địa chỉ a, ở nơi này là áp tải, đây rõ ràng là chịu chết chứ sao. Chẳng lẽ? Trong đầu ta tránh qua một cái ý niệm, hắn đây là để cho ta đi làm mồi dụ à?

Trần Thanh Dương dẫn ta tới đến mật chữ khoa, nắm Đại Chương Quỹ chính tay viết phê văn lấy nửa cân thuốc bột, đưa cho ta nói, đây là thượng đẳng Hạc Đinh Hồng, một chút xiu là có thể độc chết một con voi, người cũng phải cẩn thận một chút. Ta cười khổ nói, Đại Chương Quỹ nghĩ (muốn) thật chu đáo, ngay cả tự sát độc được đều chuẩn bị xong.

Trần Thanh Dương cười lạnh nói, người cho rằng là đây là cho người dùng à? Giết người một đao là đủ rồi, còn cần phải rắc như vậy thuốc? Ta nói Ngọc Diện La Sát, người nói như vậy quá hàn tâm cấp, coi như ta chết cũng là bởi vì công hy sinh vì nhiệm vụ, tốt xấu cũng làm cho ta cái tai nạn lao động.

Ngọc Diện La Sát không nghe ta ăn nói linh tinh, dãn dò, đây không phải là cho người, là cho Từ Khai Sơn. Ta chợt hiểu nói, thì ra là như vậy, người đây là khiến ta ra kinh thành, ở bên ngoài độc chết hắn a, tốt với Lục Phiến Môn vạch rõ giới hạn đúng hay không?

Ngọc Diện La Sát nói, đầu óc người suy nghĩ gì? Từ Khai Sơn võ công Cao Cường, nội lực thâm hậu, nếu không có này Hạc Đinh Hồng mỗi ngày hao hết nội lực của hắn Kháng Độc, này Lục Phiến Môn Thiên Lao, hãy cùng hắn hậu viện nhà mình bình thường tới lui tự nhiên. Nhớ, mỗi ngày tại trong rượu thêm ba tiền, nếu là hắn phát điên lên đến, liền gia tăng lượng thuốc.

Ta nhận lấy độc dược, con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm nòng, trong lòng âm thầm oán thầm, thiên hạ Tội Độc Phụ Nhân Tâm, Ngọc Diện La Sát danh hiệu này thật không phải là nói không, sau này phải đề phòng cái này con bé nghịch ngợm rồi, tránh cho không cẩn thận gặp nòng nói.

Trần Thanh Dương cả giận nói, người đang nhìn cái gì?

Ta lúc này mới ý thức được con mắt chính đang ngó chừng ngực nàng, đây chính là vô ý thức, bất quá nàng bấy ta như vậy, ta cũng sẽ không khách khí, cười hi hi nói, không có gì, chính là cảm thấy Trần lớn Bộ Đầu ngực mang thật lớn. Trần Thanh Dương làm bộ muốn đánh, ta đi phía trước một tiếp cận, người đánh ta a, người đánh ta ta ước chừng phải nằm xuống, có thể danh chính ngôn thuận xin nghỉ.

Trần Thanh Dương hơi đỏ mặt, nghiêm mặt nói, cút.

Ta chợt nhớ tới bên trong cửa lòi đồn đãi nói nàng với Đại Chương Quỹ có một chân, suy nghĩ có muốn hay không cùng với nàng thẩm tra một chút, bất quá sợ nàng thật nổi cơn giận, gia gió cũng không ngăn được, vì vậy nhịn được không có hỏi, chỉ là nói, ta đi với những đồng僚 khác cáo biệt.

Trần Thanh Dương nói không cần, người sau khi xuất phát, đối ngoại tuyên bố người vẫn còn ở nhân sâm giáo huấn, ta sẽ làm xong người điểm danh.

Lâm hạ giá trị trước ta đi tìm Lão Tôn đầu cáo từ, Lão Tôn đầu đang nghiên cứu sách cờ, nghe được ta nói, nói câu, Ứng Thiên Phủ hồng trà không tệ, nhớ cho ta sao trở về điểm tới. Ta nói Lão Tôn, lần này xuất hành Cửu Từ Nhất Sinh, ta cảm giác mình giống như là Lục Phiến Môn một viên vút đi.

Lão Tôn đầu bức tức, chỉ chỉ sách cờ nói, người có viên này vút đi trọng yếu à?

Ta mất hết ý chí sẽ phải rời khỏi, Lão Tôn đầu hồ , chờ một chút. Ta nghĩ chân, nói cũng là người có lương tâm, không nỡ bỏ ta đi. Lão Tôn đầu nói, pha cho ta bình trà lại đi. Ta mặt đầy bức tức, ngã nước sôi, nắm một cái nắm xura lá trà mặt bỏ vào, mời dùng trà, ta đi nha.

Trước khi ra cửa, Lão Tôn đầu ung dung nói câu, Thiên Đào Từ Khai Sơn, năm đó một thân thiên tuyệt Đạo Pháp vô địch thiên hạ, muốn thật không đánh lại, nhớ Kim Xà Thương Pháp bên trong một chiêu Trục Đảo Hoàng Long công hấn trào kim Huyết, có lẽ chỉ có không tưởng được thu hoạch.

Trở lại Tô nơi ở, với Trầm Vô Song, Trầm Vạn Tam nói xuất hành chuyện, Trầm Vô Song mất hết hứng thú, ồ một tiếng. Ta vốn là tức sôi ruột, thấy vậy chanh chua nói, tại Lục Phiến Môn, Thất Phiến Môn bị tức, không nghĩ tới về tới đây cũng không người quản, người nha đầu này làm không hợp cách a.

Trầm Vô Song nghe vậy, xoay người rời đi vào mái hiên, phanh một tiếng, đóng cửa lại.

Trầm Vạn Tam lúng túng cười một tiếng, gần đây Đại tiểu thư gặp phải một chút phiền toái, thiếu gia người không nên tức giận a.

Ta nói có thể không tức giận sao, đây là theo ta nhăn mặt đây, biết Trầm Vô Song là ta nha hoàn, không biết còn tưởng rằng là ta tổ tông đây. Bất quá, khi thấy Trầm Vạn Tam từ trong ngực lấy ra một tờ năm trăm lượng ngân phiếu lúc, ta tức giận hoàn toàn không có, hay lại là lão Trầm người tốt với ta a, đem tới phát đạt, ta nhất định sẽ không bạc đãi người.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Không bằng làm cái giao dịch

Sáng sớm ngày thứ hai, ta cùng với Lão Ngũ Ứng tại Trần Thanh Dương dưới sự hướng dẫn, nắm tất cả văn thư ngày qua từ nói người.

Lao ngục, vô luận ở địa phương nào lao ngục, luôn là không tốt. Nhưng là a, Hình Bộ Thiên Lao, lại như thế trong suốt, như thế yên tĩnh, như thế bị thương.

Trong kinh thành đứng đầu làm người sợ run run sợ ngục giam, tổng cộng có bốn cái. Cẩm Y chiếu ngục, có chút âm trầm, nhót phần nhiều là tù chính trị, bình thường dân chúng tầm thường là không có tư cách đi vào.

Thuận Thiên Phủ, năm thành Bình Mã Ti lao ngục nhót phần nhiều là cướp gả trộm chó chi đồ, vụ án hơi chút nặng một chút, liền chuyển giao đến Hình Bộ Thiên Lao. Thiên Lao chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng bốn đẳng cấp, phạm nhân dựa theo phạm tội nặng nhẹ, thân phận cao thấp, phân biệt nhót có ở đây không cùng giam số bên trong.

Nội Giám chữ "Thiên" phòng giam, vòng ngoài do tầng mấy trăm Binh canh giữ, nội bộ trông chừng phần nhiều là quy thuận triều đình cao thủ giang hồ, trong đó lại cơ quan nặng nề, mỗi cánh cửa cũng phải có hai gã lang trung trở lên cấp người khác mới có thể mở, coi như là phổ thông đưa cơm tiêu nhị, cũng phải là võ công tại Ngũ Phẩm trở lên cao thủ.

Vừa vào Nội Giám, chính là một mặt bức tường, tiếp theo là bốn cái trục gác, năm đạo môn đường lót gạch, đường lót gạch bề rộng chừng ba thước, dài hơn mười trượng, bên trong Hữu Nhược liên quan (khô) thiết áp môn, hẹp mà nhỏ dài, nếu phát sinh phạm nhân chạy trốn, thứ nhất có thể kịp thời hạ xuống người gác cổng, thứ hai dễ dàng cho ở trong hành lang vây chặt.

Thiên Đào Từ Khai Sơn liền nhót ở Thiên Tự phòng số ba bên trong. Trên đường đi, đủ loại minh bạch Vệ, trạm gác ngầm phòng bị nghiêm ngặt, đừng nói là người, ngay cả con ruồi, cũng tuyệt khó từ nơi này bay ra ngoài. Đi ngang qua Thiên Tự Nhất Hào phòng lúc, nghe được bên trong có người cười to, ngược lại lại khóc lớn, ta nghi ngờ nói, chẳng lẽ bên trong đang đóng người điên?

Một tên lão ngục tốt nói, vậy thì không hiểu được, ngược lại 30 năm trước ta tới Thiên Lao lúc, người này liền giam ở bên trong.

Theo chúng ta cùng đi Hình Bộ Thị Lang bên trái ngay cả ngọc liền quát lên, ngươi muốn chết à? Phía trên quy định, cấm chỉ đàm luận Thiên Tự Nhất Hào bên trong phòng bất cứ chuyện gì, nếu không hết thấy giết chết không bị tội.

Ta bị dọa sợ đến liên tục chất lưỡi, đến tột cùng là ai giam ở bên trong, lại làm thần bí như vậy. Bất quá ta cũng bắt đầu hiểu người kia, đổi lại là ta, ở bên trong đóng một cái 30 năm, không người nói chuyện với ngươi, ta cũng sẽ điên.

Đi tới Thiên Tự số hai cửa, sớm có hơn mười tên Đại Nội Cao Thủ thủ ở cửa, nghiêm túc mà đứng, không có một tí biểu tình, ngay cả thấy bên trái ngay cả ngọc cũng không có hành lễ. Bên trái ngay cả ngọc ba ba ba gõ Tinh Cương cửa sắt mấy cái, hô, Tôn kẻ gian, tới giờ uống thuốc rồi!

Bên trong có cái thanh âm trầm thấp mắng, con trai đến xem gia gia!

Bên trái ngay cả ngọc chửi mắng một tiếng, đem một chai tăng thêm Hạc Đình Hồng Ngưu Nhị dùng nửa kẹp đưa vào. Bên trong một trận hỗn loạn, tiếp theo là một trận nóc ừng ực, sau đó làm bang một tiếng, chai ngã xuống đất.

Rượu ngon! Chính là bên trong độc được phân lượng không đủ a, mùi vị có chút lãnh đạm, thế nào, các người Hình Bộ kinh phí không đủ, ngay cả Hạc Đình Hồng cũng không mua nổi à?

Trong nội tâm của ta thất kinh, đây là cái gì ngưu nhân, lại đem Kịch Độc Hạc đội lên quát ra chức năng thức uống cảm giác, cái này cần bao lớn tu vi vô công a.

Bên trái ngay cả ngọc cười lạnh nói, hôm nay ít thả điểm, giữ lại cho ngươi chút khí lực tốt hơn đường.

Đã lâu, bên trong không có động tĩnh, bên trái ngay cả ngọc xuyên thấu qua cửa sắt lỗ nhỏ nhìn một cái, sau đó từ trong ngực lấy ra một cái chìa khóa, có khắc một tên ngọc tốt bỏ vào một cái chìa khóa khác, đem cửa sắt mở ra.

U ám trong thiên lao, một tên rồi bù Đại Hán toàn thân quyền rúc ở trong góc, trên người Tinh Thiết đúc xiềng chân khóa khóa, mỗi một lần run rẩy, mang theo rầm rầm lay động tiếng.

Này trên mặt người một mảnh vàng khè, không có chút huyết sắc nào, chính là Thiên Dao Từ Khai Sơn. Ai có thể nghĩ tới, năm đó ở trên giang hồ oai phong một cồi Thiên Dao sẽ trở thành tù nhân, hơn nữa quanh năm suốt tháng thấm nhuần tại Hạc Đình Hồng bên trong.

Cũng không lâu lắm, Từ Khai Sơn cái trán bắt đầu đỏ mồ hôi, hiển nhiên hẳn tại vận công Kháng Độc. Ước chừng một thời gian uống cạn chun trà, Từ Khai Sơn từ từ mở mắt, mặt mũi lại tiêu tụy không chịu nổi. Bên trái ngay cả ngọc gọi thủ hạ đem Từ Khai Sơn giá mà bắt đầu.

Từ Khai Sơn ngẩng nhìn bên trái ngay cả ngọc, dùng sức mà ho ra một cái đờm, hướng bên trái ngay cả ngọc nôn tới. Bên trái ngay cả ngọc một bên né tránh, đờm rơi vào tấm đá bên trên, tí tách bốc khói trắng, lộ vẻ có kịch độc. Trong nội tâm của ta ngay cả quyết định chủ ý, lần này áp giải, nhất định phải cách người này xa một chút.

Bên trái ngay cả ngọc bị Từ Khai Sơn cử động này chọc giận, tiến lên chính là một cái tát.

Từ Khai Sơn mặt đầy lạnh lùng, nhẹ nhàng rên một tiếng, giữu cột nói, họ Tả, ngươi khí lực tới hôm qua đều vẩy vào con bé nghịch ngợm trên người sao? Bên trái ngay cả ngọc nghe vậy giận dữ, tiến lên dùng dùng lại vừa là mấy bàn tay, Từ Khai Sơn khóe miệng rỉ ra đỏ nhạt máu.

Trần Thanh Dương nói, Tả Thị Lang, giờ đã đến, chúng ta hay lại là giao tiếp đi.

Hai gã ngục tốt dùng Cương Xoa bao da đeo vào từ từ mở trên đỉnh núi, xiềng trước Từ Khai Sơn đi ra ngoài, đi tới một chiếc màu đen tôn trên tù xa. Đưa hân khóa tại tù xa bên trong, đem lưỡng cái chìa khóa giao cho ta cùng Cú Mèo, cũng tại văn thư bên trên ký tiếp tục.

Rầm rập, ba con ngựa kéo xe ngựa chậm chạp lái ra Hình Bộ Thiên Lao. Cú Mèo phụ trách lái xe, mấy người còn lại cũng đều thu ba tong, chập vật leo lên một chiếc xe ngựa khác. Ta không muốn với những lão gia hỏa này đồng thời, ra đến phát trước, theo Lục Phiến Môn bên trong mượn một con ngựa ô, ngựa này toàn thân đen nhánh, chỉ giữa chân mày có một luồng Bạch Mao, gọi là Hắc Thủy tiên.

Trước khi chuẩn bị đi, Trần Thanh Dương dặn dò, bây giờ trên giang hồ nhân tuyến đông đảo, các người chuyển này nhất thiết phải. Ta nói đẹp Nữ Bộ Đầu người yên tâm. Trần Thanh Dương nói ta đương nhiên yên tâm, coi như người chết, cũng không có quan hệ gì với ta.

Ta nói lời này không có cách nào nói, ngươi như vậy chờ mong ta chết, ta mạo phép phải sống.

Trần Thanh Dương gật đầu một cái, coi là ngươi này khêu một cái, này năm ngày đến, chúng ta đã trải qua phải ra mười người cùng một đường lập tức tới nhiễu loạn nghe nhìn, chắc hẳn bọn họ cũng sẽ không ngờ tới Từ Khai Sơn sẽ ở ngươi cái này Lục Phiến Môn tân binh cùng sáu cái cách nghĩ hưu điều hâu trên chiếc xe này.

Lòng ta nói các người thật là chỉ số thông minh đáng lo a, cảm trọng yếu như vậy nhân vật giao cho ta, cũng không sợ nửa đường bị người tiếp tục đi. Ngược lại quyết định chủ ý, nếu là thật có cướp người, ta muốn là không đánh lại nhanh chân chạy, hay lại là mạng nhỏ quan trọng hơn a.

Gần tới trưa, sáu người áp giải Thiên Dao Từ Khai Sơn lái ra khỏi Vĩnh Định môn. Này năm cái điều hâu tuổi tác đã cao, tâm tính lại như hải đồng bình thường, dọc theo đường đi ồn ào, nói lời nhảm, thật là so sự phụ ta Tây Môn Xuy Đăng còn khiến người phiền.

Cú Mèo ý vào già đời, luôn là một bộ vênh mặt hất hàm sai khiến giọng. Tọa Sơn Điều tánh tình nóng nảy, nói chuyện với súng máy tựa như, hờ một tí

liền nói Lão Tử nằm đó ở Uy Hồ núi thời điểm, cùng Cú Mèo dọc theo đường đi cái nhau cái vãi. Ngoài ra ba Ứng tương đối ôn hòa điểm, bất quá cũng chỉ là tương đối mà thôi. Ta là người yêu thích yên tĩnh, xa xa xuyết ở phía sau.

Ra kinh thành mười lăm dặm, ta bỗng nhiên hạ lệnh, quay đầu xe, ra bắc.

Cú Mèo giáo huấn ta nói, năm đó Lão Tử tại Lục Phiến Môn hoành hành ngang ngược thời điểm, ngươi lông còn chưa mọc đủ đây, lại dựa vào cái gì chỉ huy Lão Tử? Ta nói ra đến phát trước chúng ta nhưng là ước pháp tam chương, ngay trước Đại Chương Quỷ mặt ngươi đồng ý nghe ta điều khiển.

Cú Mèo nói đó là cho Đại Chương Quỷ mặt mũi, tiểu tử ngươi thật đúng là lấy chính mình làm rỗi hành rồi hả? Tọa Sơn Điều lại ở một bên nói, ta cảm thấy được này Tô tiểu tử nói rất có đạo lý, chính gọi là xuất kỳ bất ý đánh lúc bất ngờ, này mỗi ngày ở trên trời cửa tù miệng nhìn chăm chăm nhân tuyến đông đảo, nếu có thể chọn tuyến đường đi ra bắc, chắc hẳn khiến những người đó buông lỏng cảnh giác.

Cú Mèo giễu cợt nói, theo ta thấy ngươi là muốn đi Uy Hồ núi khoe khoang xuống đi, ta khuyên ngươi tỉnh lại đi, ngươi này đất vàng đều chôn ở trên cỏ người, đi cũng là tự rước lấy, bây giờ đều đi qua hơn hai mươi năm, Uy Hồ trên núi ai còn nhớ ngươi.

Tọa Sơn Điều bị nói trúng tâm sự, mặt già đỏ lên, bực tức nói, vậy ngươi nói làm như thế nào đi?

Cú Mèo ngạo nghễ nói, theo ta thấy, hẳn ra bắc!

Ta nói đây không phải là nói với ta như thế à?

Cú Mèo liếc ta liếc mắt, có thể như thế à?

Không giống nhau sao?

Ta nói là ta ý tứ, ngươi nói ta làm đó chính là ngươi chỉ huy ta, ngươi cảm thấy thế nào?

Lòng ta nói ngươi là lão đầu ta không so đo với ngươi, mặc dù phương thức bất đồng, nhưng chúng ta ý kiến hay lại là nhất trí chứ sao. Đại Chương Quỷ chỉ cho chúng ta quy định mục đích, lại không có hạn định thời gian, như vậy đi như thế nào, đương nhiên là chúng ta định đoạt. Hơn nữa theo Lão Tôn đầu nói, Lục Phiến Môn loại này áp giải phạm nhân, bằng vào nắm công văn, một đường ở dịch trạm, ăn uống đều miễn phí, có loại này đùa bốn uy phong bãi phổ chuyện, Tự Nhiên không thể rơi ở phía sau không phải.

Chúng ta quyết định trước đường vòng ra bắc, xe ngựa tại lặc lư quan lộ bên trên một đường Bắc Hành. Đã là mùa đông khắc nghiệt, trên đường đi hành cũng không có nhiều người, thỉnh thoảng thấy mấy cái người giang hồ cỡi khoái mã mà qua, nhưng cũng tuyệt không tại chúng ta trên tù xa dừng lại.

Này năm cái Lão Bất Tử, một cái so một cái không dễ tiếp xúc, tính cách cũng rất lạ, bất quá tốt ở tại bọn hắn đại đa số công phu đều tốn tại rồi nội đấu bên trên, cũng không có đem ta nhìn ở trong mắt. Chẳng qua là chiếu cố Từ Khai Sơn việc lại rơi vào trên đầu ta.

Từ sau khi lên xe, Từ Khai Sơn liền vô cùng ít mở miệng, ta đi cấp hắn đưa cơm lúc, thấy hắn hốc mắt lõm xuống, vẻ mặt tan rã, lòng nói người này những năm gần đây gặp bao lớn tội, mỗi ngày ăn là canh thừa cơm nguội, uống là rượu độc chi rượu, may hắn võ công Cao Cường, nếu đổi thành người bình thường, đã sớm chết mấy trăm lần rồi.

Ta đem giả bộ Hạc Đình Hồng độc tửu đặt ở trước người hắn, lại ném cái cứng rắn bánh bao, hô, ăn cơm. Từ Khai Sơn trở mình, lưng quay về phía ta, lòng ta nói tính khí còn không nhỏ, vì vậy tiến tới, lớn tiếng nói, ăn cơm!

Từ Khai Sơn đột nhiên xoay người, trong miệng phát ra một tiếng quái khiếu.

Ta dọa một cái, thiếu chút nữa ngồi dưới đất, Từ Khai Sơn nhìn ta quần dạng, khô nứt khóe miệng phẩy một cái, lại bật cười. Ta trong lòng tức giận, hỏi, cười đã chưa? Từ Khai Sơn ăn một chút gậy đầu. Ta lười để ý hắn, xoay người muốn đi, Từ Khai Sơn bỗng nhiên nói, ngươi không muốn biết, bọn họ tại sao đem ta nhốt ở Thiên Lao, đóng một cái chính là mười lăm năm?

Ta nói không nghĩ.

Từ Khai Sơn ngăn người, tại sao?

Ta nói sư phụ nói qua, có lúc biết nhiều lắm, dễ chết quá nhanh.

Từ Khai Sơn cười hắc hắc, sư phụ ngươi cũng là diệu nhân.

Ta lúc đầu nói, sư phụ ta là một lão nhai quỷ, cả ngày ở bên tai nói đông dài, phiền chết ta rồi.

Từ Khai Sơn trầm mặc, phảng phất nhớ ra chuyện gì, thờ dài nói, mười lăm năm đến, có vô số người trăm phương ngàn kế nghĩ (muốn) đến gần ta, theo ta trong miệng moi ra lời, chẳng lẽ họ Lữ kia nguy quân tử, trước khi trước khi lên đường không có đã thông báo ngươi?

Ta kinh ngạc nói, bàn giao cái gì?

Từ Khai Sơn thấy ta biểu tình không giống giả bộ, hỏi, tiểu huynh đệ, ngươi tên gì?

Tô Do Tại.

Tô huynh đệ, ta ngươi vừa thấy đầu duyên, ta quá mức là ưa thích, không ngại nói cho ngươi biết, ta biết được một cái khiến một ít người ăn ngủ không yên bí mật kinh thiên, không bằng ta ngươi làm cái giao dịch như thế nào?

Ta hỏi, giao dịch gì?

Từ Khai Sơn nhìn cách đó không xa năm Ưng liếc mắt, thấp giọng nói, ta cảm điều bí mật này nói cho ngươi biết, biết điều bí mật này, ngươi có thể vì Lục Phiến Môn lập được đại công, thậm chí một bước lên mây cũng không không không khả năng, để báo đáp lại. .

Ta ngay cả ngắt lời nói, ngươi muốn cho ta thả ngươi?

Từ Khai Sơn nói, đây cũng quá khó khăn cho ngươi, để báo đáp lại, ta chỉ có một yêu cầu, đó chính là mỗi ngày độc tửu, mời ngươi thêm liều lượng cao, cho ta một thống khoái! Ngày mười lăm năm đến, ta không một ngày không muốn câu chết, có thể điều bí mật này lại quá mức nặng nề, ta nhẫn nhục phụ trọng, hôm nay rốt cuộc nghĩ thông suốt.

Trong nội tâm của ta chính tính toán, lại thấy trên mặt hân thoáng qua một tia lực lượng thần bí biểu tình, hỏi, nghĩ thông suốt cái gì?

Cú Mèo lúc này đi tới, tiểu tử ngươi với hân lai nhai cái gì, còn không mau đi đường?

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Nay thân Chồn không tệ

Cú Mèo bước nhanh tới, khiển trách, Tô Do Tại, áp giải trong lúc cầm chỉ cùng phạm nhân nói chuyện với nhau, cái này quy định tại Lục Phiến Môn công việc sổ tay bên trong nghiêm cấm bằng sắc lệnh, ngươi chẳng lẽ không biết quy củ à? Ta ngay cả cười ha ha, lão tiền bối giáo huấn rất đúng, ta là công việc tạm thời, có một sổ quy củ nhưng là không quá rõ, mong rằng lão tiền bối nhiều hơn dịu dàng.

Ta theo hân nói một chút, Cú Mèo quả nhiên thuận khí không ít.

Từ Khai Sơn lại ở một bên lãnh đạm nói, ta cùng với vị tiểu huynh đệ này nói chuyện phiếm, quan ngươi này đánh rắm? Cú Mèo nghe được Từ Khai Sơn khiêu khích, giận tím mặt, Từ Khai Sơn, khác (đừng) không tán thưởng, 20 năm trước ngươi là nhân vật, bây giờ ngay cả chó nhà có tang cũng không bằng, là thứ gì, có tư cách gì giáo huấn Lão Từ?

Từ Khai Sơn ho khan một tiếng, hướng trên đất nhổ ra cục đờm, Cú Mèo, họ Triệu tên bất bình, Thiếu Lâm Tự linh hoạt khéo léo trưởng lão Tọa Hạ Đệ Từ, năm đó phạm vào nhân dâm tặc bị trục xuất sư môn, sau đầu nhập vào Lục Phiến Môn làm triều đình Ưng Khuyển, võ công chính là Tứ Phàm, tại công môn tu hành hai mươi năm, hay lại là bộ kia đi tiểu tính chất.

Cú Mèo mặt âm trầm, xoay người rời đi, không bao lâu xách một cái Lang Nha Bồng đi tới, làm bộ liền muốn đánh Từ Khai Sơn. Ta ngay cả ngăn cản nói, lão tiền bối, chúng ta Lục Phiến Môn công việc sổ tay bên trong cấm chỉ đánh phạm nhân, ngài làm như vậy không tốt sao.

Cú Mèo mắng, đi mẹ hân công việc sổ tay, hôm nay nhất định phải đánh ngươi cầu xin tha thứ mới thôi. Cút sang một bên, nếu không ta ngay cả ngươi đồng thời đánh. Vừa nói, quăng lên cây gậy, hướng Từ Khai Sơn đập lên người đi. Từ Khai Sơn nghĩ (muốn) bảo vệ đầu, tay chân lại bị còng lại, không thể động đậy, bất đắc dĩ chỉ đành phải khom người, bảo vệ yếu hại.

Phanh phanh phanh phanh âm thanh nổi lên bốn phía, Từ Khai Sơn cắn chặt hàm răng, lại không chịu nói một câu cầu xin tha thứ nói. Mồ hôi lớn chùng hạt đầu theo trên trán tăn ra, mới rơi trên mặt đất, liền kết thành băng mảnh vụn. Ta nói với Từ Khai Sơn hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, ngươi ngược lại nói mềm mỏng a.

Từ Khai Sơn miệng phun máu nước, cười ha ha mắng, Lão Từ bình sinh lớn nhỏ bảy mươi chiến đấu, hoặc là thắng, hoặc là chết, coi như với Kiếm Thần Phong Vạn Lý so kiếm, cũng chưa từng nói qua một câu cầu xin tha thứ nói, ngươi Triệu Bất Bình là thứ gì, còn muốn để cho ta yêu cầu ngươi?

Cú Mèo nghe vậy càng là nổi nóng, Tọa Sơn Điều thấy vậy, lần tránh xa xa, còn lại ba Ưng liền qua tới khuyên ngăn trở, lão Miêu, không sai biệt lắm là được. Chuyện này đường xá xa xôi, nếu là thật làm ra chuyện bất trắc, mất thời gian phí sức phục vụ hân không nói, chúng ta cũng không cách nào với Đại Chương Quân bàn giao phải không?

Cú Mèo không để ý chút nào, lại đánh mấy chục tốt, cho đến Từ Khai Sơn ngắt đi, không động đậy nữa, mới ném gậy gộc, lạnh rên một tiếng, Thiên

Đạo, tên hề nhảy nhót mà thôi. Vừa nói, xoay người đi đi. Tọa Sơn Điều lúc này mới tới, nhìn ta liếc mắt, nói tiểu Tô a, lần này đánh cũng không nhẹ a, mấy ngày nay ngươi phải bị mệt mỗi một chút.

Ta trong lòng thầm mắng, các ngươi đem người đánh cho thành như vậy, cuối cùng vẫn là khổ ta. Ta thử Từ Khai Sơn hơi thử, toàn thân hần Huyết Đạo bị đóng chặt, lại thường xuyên cùng độc tửu đồng bọn, bất quá hô hấp rất xưa kéo dài, như ngủ thiếp đi bình thường.

Ta lăm bầm một tiếng, cũng còn khá không ngoại thương, nếu không nứt da sinh mủ, có thể có ngươi chịu, bất quá ngươi tính khí ngược lại cố gắng quật, muốn đổi lại là ta, đã sớm gào thét bị thương cầu xin tha thứ.

Ta ngấm nhìn bốn phía, ven đường cũng không biết là nhà ai lóa mạch kiết đông, làm đi một tí nắp ở trên người hần, mặc dù không thể sưởi ấm, nhưng cũng có thể ngăn cản nhiều chút gió rét.

Đến chạng vạng tối, trên bầu trời bay lên lông ngỗng thật to tuyệt, ta đối với (đúng) tuyết có một loại cảm giác sợ hãi.

Nhớ khi còn bé có một năm tuyết rơi nhiều, đệ nhất sư huynh (Tam sư huynh) mang ta đi sau núi bắt thỏ, lấy nhiều chút Bạch lá cây thả ở một cái sọt, rồi phía dưới, cách đó không xa kéo một sợi dây. Kết quả thỏ chạy, đệ nhất sư huynh thì triển Đạp Tuyết Vô Ngân Kinh Công, cùng thỏ bắt đầu thi chạy, đem ta ném vào sau núi. Buổi tối hôm đó, làm sư phụ mang theo sáu người sư huynh tại một nơi trong sơn động tìm tới ta lúc, ta cơ hồ thôi thóp.

Sư phụ giận tím mặt, cầm Tam sư huynh nhốt ở hàn băng động trừng qua rồi ba ngày ba đêm, nếu không phải ta len lén đi cho hần đưa ăn, dự tính cũng chết rét ở bên trong. Cho nên ta rất ghét tuyết rơi, về sau ngay cả màu trắng đỏ vật cũng cảm thấy đáng ghét.

Chúng ta một đường hướng bắc, sau đó chuyển đi về hướng tây, trước khi trời tối, chúng ta tới đến Bạch Mã Dịch, đây là ra Kinh sau đó thứ nhất dịch trạm, tại hướng bắc chính là thoán bên dưới, coi như là chính thức ra kinh thành. Triều đình tại Các Châu Huyện đều xếp đặt dịch thừa, không ra gì lưu, phụ trách nghênh đón đưa về chuyển.

Bạch Mã Dịch dịch thừa họ Dương, có chút lưng gù, thấy chúng ta đến, ngay cả an bài hai cái tiểu tốt ra nghênh tiếp. Theo như Luật triều đình dịch trạm không thể tiếp nhận không phải là nhân viên công vụ, bất quá dịch trạm nghèo bao nhiêu khổ, vì sinh kế, cũng đều lúc không có ai đem phòng khách mở cửa bán, thượng cấp đối với mấy cái này cũng nhiều nhắm mắt mở một mắt.

Cú Mèo coi như là Lục Phiến Môn Hồng Y Bộ Đầu, bắt chúc quan trường chức cấp cũng coi như thất phẩm, cùng huyện lệnh cùng cấp bậc, khá xem thường những thứ này cơ tầng nhân viên, khi biết được dịch trạm phòng khách thượng hạng bị người chiếm dùng sau đó, lớn nổi giận.

Dương Dịch Thừa, chúng ta nói cái gì cũng là người trong quan phủ, ngươi đem tốt nhất nhà ở bán cho người khác, cũng không sợ đem tới ta đến Ký Huyền Tôn huyện lệnh nơi đó tố cáo ngươi?

Dương Dịch Thừa ngay cả cười theo nói, Triệu đại nhân ngài đừng nóng giận, chúng ta dịch trạm tiểu, liền một gian phòng hảo hạng, nửa canh giờ trước bị một người khách bao rồi, người xem nếu không ngươi châm chúc một chút?

Cú Mèo hỏi, người nào?

Dương Dịch Thừa thận trọng nói, là một cái người trong giang hồ.

Cú Mèo cau mày nói, chúng ta Lục Phiến Môn chuyên quản người trong giang hồ, là cái nào không mở mắt còn dám hòng bán quan chuyện tốt? Tiểu Tô, ngươi đem hần kêu qua đến, thì nói ta có lời muốn hỏi hần.

Dương Dịch Thừa nói liên tục không được, cái này Đại Hiệp tính khí không được, mới vừa có hai cái hiệp khách cạnh tranh nhà ở, bị kia Đại Hiệp một chiêu đánh ra ngoài cửa.

Cú Mèo ồ một tiếng, thú vị, không biết cái này Đại Hiệp xưng hô như thế nào?

Nghe cùng đi người ta nói, này người thật giống như tên gì Phi Thiên hồ ly.

Trong nội tâm của ta cả kinh, Phi Thiên hồ ly đồ văn không phải là là Quan Đông Đại Hiệp đồ hai đao sau đó, tại Quan Đông khu vực rất có hiệp danh, Hiếu Sinh giang hồ phê bình ngoài Đạo Pháp xuất thần nhập hóa, bị bầu thành bên trên bên trong, tại Hiếu Sinh giang hồ Bạch trên bảng cũng là tiền tam thập cao thủ. Người này tính khí táo bạo, giết người không chớp mắt, Cú Mèo muốn với Phi Thiên hồ ly cạnh tranh nhà ở, này náo nhiệt có nhìn.

Cú Mèo nghe phòng hảo hạng ở Phi Thiên hồ ly lúc, tính tình cũng thu liễm không ít, nói câu, ta cảm thấy được phổ thông phòng khách cũng là không tệ mà, bán quan hôm nay cũng phải thể nghiệm và quan sát dân tình chứ sao. Vốn tưởng rằng có một trận trò hay muốn xem, kết quả lại như thế thu trắng, ta không khỏi hứng thú lạnh nhạt.

Một nhóm bảy người, Cú Mèo ở riêng một phòng, còn lại bốn người ở ngọn giữa. Ta lý lịch đứng đầu cạ, được an bài cùng Từ Khai Sơn một căn phòng. An bài thỏa đáng, Cú Mèo đem buộc ở Từ Khai Sơn khảo liêu một đầu cỏi ra, đem ta cùng Từ Khai Sơn buộc với nhau, sau đó bảy người đi tiền viện dùng cơm.

Mới vừa ngồi xuống, Cú Mèo nói, tiểu Tô, ngươi mang theo người này đi cách vách trên bàn. Ta đang muốn kháng nghị, hần lại thành khẩn nói, tiểu Tô a, chúng ta lớn tuổi, Đại Chương Quỷ đem trọng yếu như vậy sự tình giao cho ngươi, là có ý tài bồi ngươi, ngươi cũng đừng làm cho Đại Chương Quỷ thất vọng a.

Ta nói cái này cùng phân bàn ăn cơm có quan hệ gì. Cú Mèo nói, đương nhiên là có quan hệ, này Từ Khai Sơn là triều đình trọng phạm, lại mấy lần đắc tội ta, ta nhìn hán tử không ngon. Ta nói này tính là gì lý do chó má, bắt quả mấy lão già này chung một chỗ, ta cũng ăn không ngon.

Từ Khai Sơn ai rồi một trận đánh đập, tinh thần uể oải. Bất quá ta biết, nếu là hán tử thật phát uy, bằng vào ta võ công còn chưa đủ cho hán tử nhét kẽ răng, trong lòng có chút buồn bã, bất quá Từ Khai Sơn ngược lại cũng biết điều, rượu món ăn lên, chỉ đề ý ăn uống.

Cú Mèo hỏi, uống thuốc đi sao?

Ta rồi mới từ trong ngực lấy ra Hạc Đình Hồng, ngược đi một tí tại trong rượu, nói câu, xin lỗi a. Từ Khai Sơn toét miệng cười một tiếng, hai tay dâng chén rượu uống một hơi cạn sạch, uống cạn sau sẽ dùng đầu lưỡi liếm dưới khóe miệng, nói thêm một chén nữa.

Ta lắc đầu một cái, thêm một chén nữa, ngươi liền độc chết.

Từ Khai Sơn nói, chết thì chết, có cái gì đáng sợ. Thấy ta không lên tiếng, Từ Khai Sơn thấp giọng nói, đứng rồi, ban ngày ta đã nói với ngươi sự kiện kia, ngươi cân nhắc như thế nào? Ta bảo hôm nay khí trời không được, ta còn chưa kịp cân nhắc đây.

Đang lúc này, nghe được ngoài cửa có người hô, Phi Thiên hồ ly, ngươi đi ra cho ta nhận lấy cái chết!

Vừa dứt lời, có bốn người tay cầm Kim Dao phá cửa mà vào. Bốn người này áo quần kỳ lạ, mang theo lông cừu mũ, dung mạo ngoài xấu xí không gì sánh được.

Lúc này, chúng ta mới chú ý tới, bên cạnh trong góc có người mặc cừu áo khoác bằng da nam tử quần áo trắng, uống rượu một mình, nam tử trong ngực có chỉ Bạch Hồ, nhô đầu ra trộm uống rượu.

Nam tử quần áo trắng ngẩng đầu nhìn bốn người liếc mắt, các ngươi Quan Đông Ngũ Cẩu ngại mạng không đủ dài à? Có tin ta đánh ngươi hay không bọn quên mình là năm cái chó?

Cầm đầu hán tử mặt ngựa nói, chúng ta vốn cũng không phải là chó. Chúng ta là Quan Đông Ngũ Kiệt.

Ngươi xem, còn còn không có động thủ đây, các ngươi đều quên mình là chó.

Hán tử mặt ngựa ăn nói vụng về, nổi giận nói, Phi Thiên hồ ly, ba ngày trước ngươi đang ở đây ngã ngựa sườn núi giết rồi đại ca chúng ta, hôm nay ta nếu là không làm thịt ngươi là ta đại ca báo thù, ta liền có lỗi với ta Nhị cữu ông ngoại cho ta nổ rau hẹ cái hộp!

Dứt lời, một vết kim quang thoáng qua, Kim Dao ra khỏi vỏ, lấy thế thái sơn áp đỉnh bổ về phía nam tử quần áo trắng. Nam tử cũng không ngẩng đầu lên, thờ ơ đem ly rượu trong tay bắt ra, một đạo khí tiễn đâm trúng hán tử mặt ngựa cổ họng, máu tươi ồ ồ, chết không thể chết lại.

Lúc này, một khi ồm mà mặt nói, họ Hồ, hôm nay ta muốn không làm thịt rồi ngươi là ta đại ca, Nhị ca báo thù, ta liền có lỗi với ta Nhị cữu ông ngoại cho ta làm rau hẹ cái hộp.

Nam tử quần áo trắng nhướng mày một cái, nói câu ồn ào, còn không chờ khi ồm khuôn mặt đến gần, trong tay bóng trắng chợt lóe, người kia xụi lơ trên đất, đầu cút ra khỏi cách xa hơn một trượng.

Ta hít một hơi lạnh khí, đồ hai không phải là Dao Pháp nhanh như thiểm điện, ta lại không thấy rõ hán tử là thế nào ra khỏi vỏ. Ngược lại Từ Khai Sơn, ở một bên nhìn thẳng lắc đầu.

Còn lại hai người đứng ở nơi đó, ở lại cũng không xong, đi cũng không được.

Nam tử quần áo trắng nhìn Lừa mặt hán tử liếc mắt, nói, thế nào, ngươi cũng muốn giết ta, cho đại ca ngươi, Nhị ca, Tam ca báo thù?

Lừa mặt hán tử ngay cả khoát tay.

Nếu không ngươi thế nào không phụ lòng ngươi Nhị cữu ông ngoại cho các ngươi làm rau hẹ cái hộp?

Vừa dứt lời, sát cơ nổi lên bốn phía, Lừa mặt hán tử ném đao, xoay người bỏ chạy, còn không chờ ra ngoài, chỉ thấy một chuỗi trường đao theo trước ngực đâm thủng, hai tay vịn khung cửa, cũng rút cuộc không đi ra ngoài.

Nam tử quần áo trắng trên mặt lộ ra một tia cười quý quyết, đối với (đứng) Quan Đông Ngũ Cẩu bên trong người cuối cùng nói, ngươi thì sao?

Hán tử kia sắc mặt tái nhợt, đã lâu mới thốt ra một câu nói: Đại Hiệp, ngươi này thân Chồn không tệ, ở nơi nào mua, không tiện nghĩ đi.

Chương 16: Ai phát đạn mạc

Thoáng qua giữa, Quan Đông Ngũ Hiệp biến thành Quan Đông Ngũ Quý.

Từ Khai Sơn ở một bên nhìn đến thẳng lác đầu, không nghĩ tới Trung Nguyên võ lâm, Đạo Đạo lại sa sút đến như vậy rồi, đáng tiếc a đáng tiếc.

Cú Mèo không muốn gây chuyện, nổi giận Từ Khai Sơn, ai cho ngươi tin miệng thư hùng rồi hả?

Từ Khai Sơn buồn bực nói, tin miệng thư hùng? Ta chỉ biết là song thỏ dựa đất đi, bình an có thể biện ta là hùng thư.

Phi Thiên Hồ Ly ở trên giang hồ uy danh khá thịnh, Cú Mèo không muốn gây chuyện, vì vậy nói, Hồ đại hiệp, tại hạ Lục Phiến Môn Thập Tam Ứng một trong Cú Mèo, hôm nay phụng mệnh áp tải triều đình trọng phạm, vốn vô tình mạo phạm, xin Đại Hiệp không nên phiền lòng.

Nam tử quần áo trắng nói, Cú Mèo cũng coi như Ứng? Con cú mèo liền con cú mèo, làm cái gì lão sói vẫy đuôi. Triều đình xin com? Lục Phiến Môn đối rồi mà, ra một môn còn mạng xin com. Cú Mèo thấy Phi Thiên Hồ Ly cố ý tìm cớ, trong lòng cũng không nhịn được có hỏa khí, vì vậy nói, bằng hữu, chúng ta Lục Phiến Môn cùng các ngươi Quan Đông năm năm nước giếng không phạm nước sông, nói như vậy có thương tích giang hồ hòa khí đi.

Phi Thiên Hồ Ly cười ha ha, không để ý tới Cú Mèo ngược lại nhìn Từ Khai Sơn nói, vị đại thúc này nhìn qua đối với (đúng) Hồ mỗ người Đạo Pháp có chút không phục à? Không biết là đường nào anh hùng?

Từ Khai Sơn nói, Thượng Trung Hạ đánh dã phụ trợ, nghĩ là đường nào chính là đường nào. Dứt lời nhỏ ra cục đờm, nói Lão Từ không phải là không chịu phục, là không đáng (làm). Còn Phi Thiên Hồ Ly đây, nhìn trên người của ngươi về này nước tiểu khai ~ vị đi.

Hồ Nhị không phải là giận tím mặt, rút đao mà ra, hôm nay Hồ mỗ người ngược muốn lĩnh giáo bên dưới ngươi Đạo Đạo.

Lòng ta nói Hồ Nhị không phải là thật là không biết sống chết, thiên hạ tập đao người, sợ rằng không người chưa từng nghe qua Thiên Đạo Từ Khai Sơn uy danh, coi như hần bị giam hơn mười năm, mỗi ngày đọc tửu làm bạn, chỉ dù sao lạc đà gãy sọ ngựa còn lớn. Hồ Nhị không phải chỉ là đang ở Quan Đông võ lâm nổi danh, này thân võ công, thả tại trung nguyên, dự tính còn nhìn không ở trong mắt Từ Khai Sơn.

Ta nói Phi Thiên đại hiệp, mọi người đều là trên giang hồ bằng hữu, ngẩng đầu không thấy cúi đầu cách nhìn, không bằng Cú Mèo ngủ, mở một con mắt nhắm một con mắt, cứ tính như vậy.

Hồ Nhị phi đao, tiểu tử ngươi lời đùa ngược lại cố gắng chuẩn.

Từ Khai Sơn nhấp miếng rượu, thản nhiên nói, Hồ gia đao pháp hay tại hư thật hổ dụng, cùng với lấy chủ lần khách, không bằng lấy khách phạm chủ, non thắng lão, chậm thắng gấp, bộ này Đạo Pháp hay là hay, bất quá lại có cái thiếu sót trí mạng.

Hồ Nhị không phải là hơi biến sắc mặt, cái gì thiếu sót?

Từ Khai Sơn nói, Hồ gia đao pháp có một hư chiêu trong ngực ôm Nguyệt, lại có đóng cửa Thiết Phiến thực chiêu, này hai chiêu là Đạo Pháp tinh túy, có phải thế không?

Hồ Nhị không phải là gật đầu, không tệ.

Đạo này phương pháp hư thật cùng sử dụng, quả thật tinh diệu không gì sánh được, bất quá tại khiến cho tới 2 phần 3 lúc, Du phủ, linh khư, môn vị ba chỗ yếu huyết lại có trong phút chốc chỗ sơ hở, theo ta được biết, Võ Đang Phái linh khư một chỉ, Hằng Sơn Phái Quan Âm tọa liên, Thái Sơn Phái đón khách thả lỏng các loại (chờ) chiêu thức, là có thể khắc chế ngươi một chiêu này thức.

Hồ Nhị không phải là con mắt run lên, biết ta Hồ gia đao pháp sơ hở, trên đời này không cao hơn ba người, ngươi lại là ai, làm sao biết?

Ngọc Diện Phật Miêu Nhân Phụng thán sáu năm nay tại Hiểu Sinh trên giang hồ phát biểu luận văn nói.

Tuyệt cang rơi xuống càng lớn, Hồ Nhị không phải là mặt càng kéo càng dài, đã lâu, Hồ Nhị không phải là mới nói, cho dù có sơ hở, thiên hạ có thể bắt được cái này sơ hở lại có mấy người? Từ Khai Sơn nói, trước mắt thì có một người.

Hồ Nhị không phải là nhìn Từ Khai Sơn thon gầy mặt, chỉ bằng ngươi?

Từ Khai Sơn lắc đầu một cái, đưa tay chỉ ta.

Ta bên lác đầu bên khoát tay, ngươi có thể đừng nói nhảm a, hai ta ngày xưa không thù, ngày gần đây không oán, nói về hai ngày này ta đối với ngươi coi như không tệ đi. Hồ Nhị không phải là cười lạnh nói, ta đây cũng muốn lĩnh giáo một phen.

Ta cười nhin nói, Phi Thiên đại hiệp, trong này nhất định có hiểu lầm.

Từ Khai Sơn hừ nói, tiểu tử ngươi sợ cái gì, nhận là được. Ta nói hần nếu so với Võ là ta không phải người, có ở một bên nói cái gì lời nói mát. Từ Khai Sơn nói tiểu tử ngươi tiếp cận tại tới, vừa nói kéo một cái ống khóa, đem ta dẫn tới, tại bên tại ta truyền âm nói, người nếu với hần tử võ, chỉ cần như thế như vậy, như vậy như thế.

Biết à?

Ta lắc đầu, không hiểu?

Ta nói như vậy minh bạch, người thế nào không hiểu?

Ta cá giận nói, như thế như vậy, như vậy như thế, này tám chữ tính là gì minh bạch?

Hồ Nhị không phải là một bên không nhận được nói, xong chưa.

Ta nói: Không được!

Từ Khai Sơn nói: Tốt lắm!

Hồ Nhị không phải là cũng không để ý, một cái chim hải âu lướt sóng, Đạo Khí nghiêm nghị, hướng ta ngực trái đâm nghiêng tới, ta à một tiếng, lòng nói mạng nhỏ muốn xong, lại cảm thấy một dòng nước nóng theo liên tiếp ta cùng với Từ Khai Sơn ống khóa bên trên trào vào bên trong cơ thể.

Leng keng!

Trường đao bổ trúng ống khóa, kích động ra mấy đám sao Hỏa, Hồ Nhị không phải là thấp giọng nói có chút đạo hạnh, lại vừa là một cái Vân Long ba hiện tại, một đao biến hóa ba đao, theo Thượng Trung Hạ ba đường công tới, năm đó Ngọc Diện Phật Miêu Nhân Phụng một kiếm phá ba địch, chính là dùng chiêu này Hồ gia đao pháp.

Trong tình thế cấp bách, trong đầu ta đột nhiên hiện ra Kim Xà Thương Pháp nằm cũng trúng đạn thức bên trong Dương Quan Tam Điệp, lấy khóa sắt là thương, lẳng không điểm ra ba cái.

Đỉnh đỉnh đỉnh.

Dương Quan Tam Điệp đối với (đúng) Vân Long ba hiện tại, lại phá đi một chiêu này. Hồ Nhị không phải là Đạo Pháp không đợi dùng hết, thân hình không lùi mà tiến tới, nhanh như thiểm điện, sử xuất một chiêu kia trong ngực ôm Nguyệt. Từ Khai Sơn nói, ngày suốt.

Ta không chút nghĩ ngợi, trực kích Thiên Khê huyết.

Hồ Nhị không phải là thân hình hơi chậm lại, biến ảo hư chiêu, Từ Khai Sơn lại nói: Tuyền Cơ! Còn chưa chờ hần biến chiêu, lại liên tiếp hô lên năm sáu chữ Huyết Đạo danh xưng. Hồ Nhị phi xử chỗ bị quân chế, một bộ Hồ gia đao mỗi khi sử dụng ra, liền bị Từ Khai Sơn hô ra tráo môn.

Hồ Nhị không phải là thu đao, mặt đầy vẻ khiếp sợ, nhìn Từ Khai Sơn nói, các hạ là?

Không chờ Từ Khai Sơn trả lời, Cú Mèo một bên nói, nếu thua, nói nhiều vô ích, Hồ đại hiệp mời! Phi Thiên Hồ Ly mặt đầy hồ nghi, sắc mặt âm tình bất định, đã lâu mới hướng Từ Khai Sơn khẽ khom người, lui ra ngoài.

Từ Khai Sơn mặt đầy đắc ý ngồi xuống, thế nào, tiểu tử, ta tài nghệ như thế nào?

Lòng ta nói không hổ là Thiên Đạo, coi như võ công không được, phần này Đạo Đạo nhân lực sức mạnh vẫn còn ở đó. Phi Thiên Hồ Ly Hồ Nhị không phải là mặc dù không phải trên giang hồ Nhất Lưu Cao Thủ, nhưng cũng là nổi danh có ảnh, người này lại trong lúc nói cười giữa lấy ngôn ngữ lui địch, liền công lực cỡ này, ta là cảm thấy không bằng ....

Bất quá ta cũng không công nhận, nói bất quá như vậy thôi, nếu không phải ta Dương Quan Tam Điệp, ai thắng ai thua còn chưa nhất định đây. Từ Khai Sơn ngán người, hiển nhiên phía sau chuẩn bị nói chưa kịp nói ra. Cú Mèo nói, ăn no à?

Ta nói no rồi.

Nhanh đi về nghỉ ngơi, tối nay không cho mở ra khóa xích chân.

Trở về phòng, ta đưa hần khóa tại trên cây cột, móc ra bầu rượu, lại đổi một ly Hạc Đỉnh Hồng, đến, tới giờ uống thuốc rồi. Từ Khai Sơn ngược cũng không nói gì, bụng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch. Ta nói tối nay ta với người ngủ chung, người cũng đừng hại ta.

Vừa nói, cũng không để ý hần, ngồi ở trên giường ngồi tĩnh tọa. Mấy ngày nay đến, nội lực tu hành tuy không tiến triển, chỉ ta biết rõ chuyên cần có thể bổ khuyết đạo lý, mỗi ngày trong vòng một giờ công tu luyện lại cũng chưa từng dừng lại.

Ta có thể cảm ứng được trong thiên địa chân nguyên khí tức lưu động, lại khổ nỗi không cách nào dẫn vào bên trong cơ thể, cái này làm cho ta mười phần buồn bã. Hôm nay cùng Hồ Nhị không phải là giao thủ, rất hiển nhiên Từ Khai Sơn âm thầm hướng ta chuyển vận nội lực, chẳng lẽ trong lúc này lực

lượng, đúng như Lão Tôn đầu từng nói, là một loại vật thật?

Ta lâm vào minh tường bên trong, khiến Thiên Địa chân nguyên đem ta bao ở trong đó, tuy không phương pháp hấp thu, nhưng cũng hết sức thoải mái.

Bỗng nhiên, trong đầu linh quang chợt lóe, ta thử ngồi chiếu bên trong thường thức, ý niệm tập trung ở trong cơ thể Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải bên trong tiến vào quên mình Vô Ngã cảnh giới. Nhưng vào lúc này, ta cảm ứng được trong cơ thể một trận nhỏ nhẹ tiếng nổ, thanh âm này như chim hót bình thường, nhón, trầm thấp.

Một chút ánh sáng nhạt nhấp nhoáng, Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải bên trong, nam sừng giếng, quý, cây liễu, ngôi sao, trưng, cánh, chân Thất Túc, bắt đầu nhỏ nhẹ rung động, dần dần sáng lên này Thất Túc tại trong óc xỏ sâu, chính như một cái màu đỏ chìm to.

Nam Thiên có Chu Tước Thất Túc.

Ta tấn nhập một loại huyền diệu cảnh giới, phảng phất có thể cảm ứng được trong bầu trời đêm, Nam Thiên có Thất Túc bị điểm phát sáng. Ta cảm thấy trong thiên địa chân nguyên ba động, rất nhỏ, nhưng lại chân thực, ta thử lấy Thức Hải Thất Túc, đi kéo theo chung quanh chân nguyên, bỗng nhiên ta cảm giác thân thể của mình phảng phất dọc theo đi.

Ta trở nên không hiểu hưng phấn.

Là, Thiên Địa chân nguyên là một loại ba động. Ít nhất tại trong cơ thể ta Khiếu Huyệt cảm ứng được, là một loại ba động.

Khi ta ý thức được điểm này lúc, cái loại này huyền diệu cảm giác nhất thời biến mất không còn tăm hơi mất tăm. Ta mở mắt ra, chứng kiến Từ Khai Sơn mặt đầy kinh ngạc nhìn ta, vốn tưởng rằng người bất quá là một thiên phú chưa đủ dung tài, không nghĩ tới tiểu tử người đứng là Tinh Túc Mạch!

Ta nghi ngờ nói, cái gì Tinh Túc mạch?

Từ Khai Sơn nói, thường người tu hành, trong cơ thể kinh mạch như giòng suối tụ tập sông vào biển, lấy Đan Điền là tuyền, đứng đắn mười hai, kỳ kinh tám là Cừ, ba trăm sáu mươi Khiếu Huyệt làm mắt, do đoạn kết của trào lưu đến chi nhánh đến toàn thân, tới tạo thành chân khí trong cơ thể tuần hoàn, đem Thiên Địa chân nguyên dẫn vào bên trong cơ thể, từ đó trui luyện kinh mạch. Bất quá, trừ cái này loại tu hành phương thức, còn tam đại Kỳ Mạch, vừa là hướng mạng bốn hồ Mạch, loại này kinh mạch, hướng mạng nhị kinh chỗ như hồ nhỏ, chân khí do bốn hồ mà không phải là Đan Điền sinh ra.

Loại thứ hai chính là loại người như người Tinh Túc Mạch, loại này mạch tượng, trong cơ thể không cách nào tồn trữ chân nguyên, lại có thể bằng vào Nhật Nguyệt Tinh Thần lực, cùng thiên địa chân nguyên đưa tới cộng hưởng, từ đó thao túng Thiên Địa chân nguyên.

Trong nội tâm của ta thất kinh, chưa bao giờ có người nói với ta lên qua kinh mạch lúc, lúc trước tại Đạo Thánh Môn học nghệ lúc, sư phụ đối với ta lời bình là tư chất bình thường, không cách nào trong tu hành các loại (chờ) Tâm Pháp, ta rảnh rỗi tới buồn chán, mới phát hiện trong cơ thể còn một bộ này Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải.

Ta hỏi cái này loại kinh mạch, tu luyện như thế nào?

Từ Khai Sơn trợn mắt, ta làm sao biết.

Ta hậm hực.

Bất quá hần lại nói, loại người như người kinh mạch cũng không phải là độc nhất vô nhị, theo ta được biết, trên giang hồ đã từng có vị tiền bối là loại này kinh mạch, người này thân kiêm Phật Nho Đạo ba phái tu vi, lại cuối cùng rút nhập ma đạo, ai, đáng tiếc a.

Nha, là ai ?

Bí mật.

Ta rót một chén rượu, đưa cho hần nói, nói cho ta biết chứ sao.

Ta đối với (đúng) vị tiền bối kia đã thề, không thể đem hần hành tung nói cho bất luận kẻ nào. Trừ phi. . .

Trừ phi cái gì?

Trừ phi ta chết.

Ta nói vậy người vì sao không chết đi?

Từ Khai Sơn sắc mặt buồn bã, ta có bận tâm.

Ta nói đại thúc, như vậy treo người khâu vị có ý tứ à?

Trong nháy mắt, Từ Khai Sơn tiếng ngáy như sấm, làm bộ đã ngủ. Ta tự đòi không vui, nằm ở trên giường, nhưng trong lòng đang tính toán, mặc dù không biết người nọ là ai, bất quá nếu hôm nay ta có thể chính mình ngộ ra chân khí chân động, ghé góm chính ta nghiên cứu, không đúng sau này có thể khai sơn lập phái, trở thành một đời Tông Sư, ha ha.

Từ Khai Sơn thấy ta im lặng, hỏi, ngươi có thể từng nghĩ qua, Lục Phiến Môn nhiều cao thủ như vậy, lần này áp tải ta Ứng Thiên Phủ, lại phái ngươi cái này tiểu người kém cỏi, còn mấy con không bay nổi điều hâu, ngươi nói này Lữ Trọng Viễn bình an cái gì tâm?

Sau lưng ta một thân mồ hôi lạnh, lúc trước mơ hồ cảm thấy, loại này triều đình trọng phạm áp tải, vô luận như thế nào cũng không tới phiên ta đây loại công việc tạm thời, bây giờ lại lạc tại trên đầu ta, vì vậy dò xét hỏi, vì sao?

Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, bởi vì Lữ Trọng Viễn căn bản là cố ý hành động, mà hần mục đích, liền là muốn cho ta chạy trốn, hoặc là khiến trên giang hồ người đều tới tìm ta. Nếu không ngoài sở liệu của ta, hành tung chúng ta rất nhanh thì ở trên giang hồ truyền ra, hôm nay này Phi Thiên Hồ Ly, chẳng qua là phá đề, trò hay còn ở phía sau, lần này đi Ứng Thiên Phủ, sợ rằng không yên tĩnh như vậy rồi.

Nhưng vào lúc này, Từ Khai Sơn bỗng nhiên chó có lên tiếng, cảm lý rượu lên, tiện tay ném ra ngoài cửa sổ.

A, môn ngoài truyền tới hết thảy một tiếng âm thanh.

Có người âm dương quái khí nói: Đây ác tốt 6!

Từ Khai Sơn lớn tiếng nói, ai đặc biệt sao phát đạn mạc, đi ra cho ta.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chày sắt mài thành Tú Hoa Châm

Ta nghĩ thâm không hay, ngay cả thối tất đèn. « Giang Hồ Hành Tẩu Cần Thiết Sở Tay » bên trong đề cập tới, ban đêm bên trong phòng gấp địch nhân, tới kỵ địch trong tới ta ngoài sáng, nhất là gấp phải giới âm khí đối thủ, muốn trước tiên tắt đèn, tránh cho đem chúng ta vị trí bại lộ tại địch nhân trong tầm mắt.

Bên ngoài truyền tới tiếng rên rĩ.

Từ Khai Sơn nói, không biết cái kia trên đường bằng hữu? Chỉ nghe Dương Dịch Thừa ở ngoài cửa mắng, các ngươi thật không thể nói đạo lý, ta sợ tới nay trời giá rét, khiến tiểu nhị đưa nhiều chút lửa than tới, các ngươi lại sử dụng ra thủ đoạn như vậy?

Trong nội tâm của ta than thầm, xem ra Từ Khai Sơn có chút sợ bóng sợ gió, Thảo Mộc Giai Bình rồi. Vì vậy điểm cây nến, đi tới ngoài cửa, chứng kiến Dương Dịch Thừa đứng ở ngoài cửa, trên đất nằm cái tiểu nhị, một cái lò than trên đất.

Ta tiến lên đem tiểu nhị kia đỡ dậy, nói câu xin lỗi. Dương Dịch Thừa nói thật có lòng tốt coi là lòng lang dạ thú, lại phúc, đi, không quan bọn hần rồi. Vừa nói, thờ phỉ phò mang theo tiểu nhị rồi đi. Trở lại bên trong phòng, chứng kiến Từ Khai Sơn nhắm mắt lại, làm bộ đã ngủ.

Ta nói chó giả bộ, mới vừa ta dò xét qua, tiểu nhị kia một chút võ công cũng không có. Từ Khai Sơn không nói, tiếng ngáy như sấm.

Ta nằm ở trên giường, lập đi lập lại không ngủ được. Trong đầu nghĩ nếu trong cơ thể ta kinh mạch đúng như Từ Khai Sơn từng nói, tầm thường Nội Công Tâm Pháp đối với ta không có chỗ gì dùng, xem ra ta chỉ có tự tìm tòi, khi ta thử lại đi dẫn dắt Nam Thiên Thất Túc lúc, lại vô luận như thế nào cũng cảm ứng không ra. Bất quá ta cũng không có nổi giận, ít nhất chứng minh ta có thể tu luyện Nội Công Tâm Pháp.

Sáng sớm hôm sau, ta rất sớm thức dậy, ở trong sân luyện tập Kim Xà Thương Pháp. Cái này đã thành thói quen, vô luận ở kinh thành hay là ở bên ngoài, mỗi ngày đem thương nhọn, hoành thương, nằm cũng trúng đạn đều luyện một ngàn lần, dùng hết Tôn đầu nói về, quen tay hay việc, đem có ý thức thương pháp, biến thành vô ý thức phản ứng.

Về phần binh khí, Lão Tôn đầu trước khi đi đưa ta một cái Bạch tịch gỗ, nói trước hết để cho ta luyện đến, các loại (chò) có cơ hội tìm một đầu thương chứa. Lúc ấy ta theo hần muốn cái kia hai khúc thương, bị Lão Tôn đầu mắng một trận.

Một lúc lâu sau thu công, trở lại bên trong phòng, Từ Khai Sơn mắt lạnh nhìn ta, hỏi, ngươi với Tôn Miêu Miêu là quan hệ như thế nào?

Ta kinh ngạc nói, Tôn Miêu Miêu là ai ?

Từ Khai Sơn nói, ngươi không nhận biết hắn, làm sao biết hắn Kim Xà Thương Pháp?

Ta bình tĩnh đại ngộ, nguyên lai Lão Tôn đầu gọi Tôn Miêu Miêu, lại là như vậy có khí phách tên. Khó trách hắn để cho ta danh hiệu hắn Lão Tôn hoặc lãnh đạo, mỗi lần khi ta hỏi tên hắn lúc, hắn cũng không chịu nói cho ta biết.

Ngươi biết Lão Tôn đầu?

Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, ta thiếu hắn ít đồ.

Ta ngay cả nói, thì ra là như vậy, thứ gì, không bằng cho ta, chờ ta có cơ hội giúp ngươi chép cho hắn.

Từ Khai Sơn nói, mười lăm năm trước, hắn âm thầm Đánh Lén ta, đâm ta một thương, bái hắn ban tặng, ta tại Lục Phiến Môn trong thiên lao gặp người mười lăm năm, một thương này thù, ta coi là lợi tức, sẽ làm gấp mười lần trả lại.

Ta nói mười lăm năm trở mình gấp mười lần, thời đại này hơi thở đều sáu Ly rồi, vượt qua triều đình quy định tiêu chuẩn cơ bản lãi suất bốn lần, này có tính hay không lãi suất cao?

Từ Khai Sơn trở mặt nói, ngươi nghĩ giúp hắn còn?

Ta liền lắc đầu, hắc hắc nói, kỳ thực ta theo hắn cũng không phải đặc biệt quen thuộc, hắn nhiều nhất coi như ta nửa lãnh đạo. Dạy ta Kim Xà Thương Pháp, là vì cho hắn làm việc. Lão nhân kia già mà không kính, tính tình gần dờ, tại Lục Phiến Môn bên trong chọc người đáng ghét. Nhưng trong lòng nói xin lỗi Lão Tôn, ta có thể không muốn bởi vì ngươi khiến này Đại Ma Đầu tìm tới cửa.

Từ Khai Sơn hừ nói, yên tâm, oan có đầu nợ có chủ, hắn sổ sách ta sẽ không coi là tại trên đầu ngươi, bất quá ngươi sổ sách ta phải với ngươi khác coi là. Ta nói ta lại không nợ ngươi cái gì, ngươi theo ta tính sổ làm gì?

Từ Khai Sơn chỉ chỉ ly rượu, nói mỗi ngày Hạc Đình Hồng chỉ độc sổ sách, ngươi nói ta có muốn hay không tính với ngươi?

Ta nhất thời không nói gì, hồi lâu mới nói, tính là gì coi là a, ta xem hay là thôi đi. Lại nói, ta cũng vậy phụng mệnh hành sự, ngại nhưng là trên giang hồ lão tiền bối, mười lăm năm trước giang hồ đại danh đỉnh đỉnh Thiên Đạo Từ Khai Sơn, sẽ không đối với chúng ta bọn tiểu bối này so đo. Ghê gớm, sau này cho ngươi móm thuốc thời điểm, ta ít thả điểm.

Từ Khai Sơn nói, nhiều thả điểm.

Ta nói ta mới không mắc lừa, ngươi cho rằng là ngươi tính toán ta không biết? Nếu cho ngươi nhiều uống thuốc độc, không đợi được Ứng Thiên Phủ, phân lượng không đủ, chờ ngươi xếp hàng xong độc, ai còn làm gì được ngươi?

Từ Khai Sơn ách cười nói, tiểu tử ngươi có lúc suy nghĩ linh hoạt, có lúc thật là chỉ số thông minh đáng lo a. Ta rót một chén rượu trắng, cho hắn tăng thêm rượu trắng bạn lữ Hạc Đình Hồng, đẩy tới trước mặt hắn, uống thuốc.

Đi tới tiền viện ăn điểm tâm, Cú Mèo chứng kiến hai ta, kinh ngạc nói, ngươi hoàn toàn không có chết? Lại nhìn Từ Khai Sơn, ngươi hoàn toàn không có trốn?

Ta nói cái gì?

Không có gì, ăn mau cơm, ăn xong rồi tốt hơn đường.

Ta càng phát cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ trước khi trước khi lên đường, Lữ Trọng Viễn lão hồ ly kia với này năm cái lão gia hỏa dặn dò cái gì à? Từ Khai Sơn ngồi ở chỗ đó, một mực cười lạnh.

Ăn nghỉ bữa ăn sáng, đoàn người tiếp tục lên đường. Đêm qua tuyết rơi quá lớn, trên đường bùn lầy không chịu nổi, Cú Mèo cùng Tọa Sơn Điều đám người cười ngửa đi trước, lại khổ ta đây cái làm phu xe, có mấy lần lâm vào trong bùn, bọn họ năm người đều không quản, dừng ở một bên nói đùa, ta mất nửa ngày sức mạnh, mới đem xe lấy ra.

Chúng ta theo thoán bên dưới sau khi ra ngoài, vòng một vòng, đổi đường đi về phía nam, trên người mang theo liên quan văn thư, trên đường đi ở dịch trạm hoặc tại khách sạn, dựa theo triều đình quy chế, áp tải Từ Phạm đội ngũ, trên đường khách sạn muốn không có đèn bù cung cấp tiện lợi, thật cũng không gặp phải quá nhiều chuyện.

Sau năm ngày, chúng ta đến Bảo định phủ biên giới. Bảo định phủ bắc không ba cửa ải, nam đạt đến Cửu Châu, đất ngay cả bốn bộ, hùng Quan Trung Châu, từ xưa tới nay chính là binh gia tất tranh đường lớn nơi, cũng là theo Kinh tây nam bên dưới phải qua đất.

Cú Mèo nói ta tại Lang nha sơn có cái bãi làm huynh đệ chết sống, bây giờ sự nghiệp thành công, nhiều lần viết thơ để cho ta đi làm khách, cái lương không bằng bạo lực, bây giờ cửa ải cuối năm buông xuống, ngược lại Đại Chương Quỷ cũng không hạn định thời gian, không bằng đi trước lưu lại mấy ngày, chờ qua năm đang đuổi đường.

Ta nói chúng ta công vụ trong người, hơn nữa trong tù xa còn có Triều Đình trọng phạm, như vậy không tốt lắm đâu.

Cú Mèo không vui nói: Tiểu tử ngươi trẻ tuổi nóng tính hỏa lực tráng, được cân nhắc một chút chúng ta người lớn tuổi. Lại nói, hai ngày nữa liền bước

sang năm mới rồi, Quốc giả làm còn quy định nghỉ bảy ngày đây. Còn lại mấy Ưng cũng đều than phiền đường quá khó khăn đi, ta nói bắt quá bọn hần, vì vậy trước mọi người hướng Lang nha son.

Lang nha son cảm tình Thái Hành Sơn Mạch, Kỳ Phong mọc như rừng, cao ngất hiem trời, giống như Nanh Sói. Nếu tại xuân hạ, thảo trường oanh phi, cũng là một không tệ chỗ đi, bây giờ mùa đông khắc nghiệt, băng thiên tuyết địa, lên núi con đường như ruột dê, quanh co gấp ghềnh.

Đi tới dưới núi, đang muốn lên núi, Từ Khai Sơn bỗng nhiên ngồi dậy, kéo tù xa ngựa cũng dừng bước không tiến lên. Cú Mèo mấy người cũng rồi rít dừng bước, ta đang muốn mở miệng, lại phát hiện băng thiên tuyết địa bên trong, vốn là không rộng giữa lộ, ngồi cái lão phụ nhân, trong tay cầm một cái Thiết Côn, tại một cái mài trên đá mài.

Cú Mèo để cho ta đi lên giao thiệp, ta âm thầm cảnh giác, Tây Môn Xuy Đăng nói qua, hành tẩu giang hồ, có ba loại người không thể tùy ý dẫn đến, người xuất gia, tóc trắng Lão Âu, tướng mạo xinh đẹp nữ tử, bà lão này ngăn cản ở trung tâm, nhất định là có mưu đồ. Không phải là cản đường cướp bóc Lục Lâm đi, đệ nhất sư huynh lão cho ta nói giang hồ hiểm ác, càng lý kỳ cổ quái chuyện, càng phát ra nguy hiểm.

Ta tiến lên mấy bước, cung kính nói, lão bà bà, chúng ta có chuyện quan trọng trong người, có thể hay không mượn đường dùng một chút?

Lão Âu cũng không ngừng đầu lên, không nhận được nói, không thấy ta tại bận rộn không ?

Ngài đang làm gì vậy?

Lão Âu nói, mài châm.

Mài châm làm gì?

Giết người.

Giết ai?

Trên xe người.

Lòng ta nói lão bà này nhìn qua cũng sắp tám mươi, lại còn khoe khoang rằng muốn giết Thiên Dao Từ Khai Sơn, người này hoặc là cao thủ tuyệt thế, hoặc là mắc điên.

Trên giang hồ lấy châm gây lên làm binh khí, võ công Cao Cường cũng chỉ có Nhật Nguyệt Thần Giáo Đông Phương giáo chủ, bắt quá nghe nói năm đó bị người giết chết tại Hắc Mộc Nhai lên, nghĩ tới nghĩ lui, cũng không biết còn có vị nào là khiến cho châm cao thủ.

Bắt quá vẫn khách khí nói, chẳng lẽ ngài là muốn nói, có công mài sắt có ngày nên kim?

Lão Âu nói, không phải.

Vậy thì vì cái gì?

Không chờ Lão Âu nói chuyện, Từ Khai Sơn ở phía sau sâu xa nói, Dung Ma Ma, vài chục năm không thấy, vẫn khỏe chứ ư?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Người xưa đã đi

Bà lão kia nhìn Từ Khai Sơn liếc mắt, thấp giọng nói, làm một lão ma ma, con mắt hoa tới tay run run, hứng thú yêu thích cũng không nhiều, cảm lên châm tới đậm đậm đậm. Thanh âm khàn khàn như chiêm vỡ, rất là khiếp người.

Cú Mèo các loại (chờ) năm người cả kinh nói, Kim Châm Sơn Trang Dung Ma Ma?

Kim Châm Sơn Trang? Ta bỗng nhiên nhớ lại, ngoại trừ Đông Phương giáo chủ, trên giang hồ còn có một cái dùng châm thế gia, Kim Châm Sơn Trang. Kim Châm Sơn Trang là nổi tiếng thiên hạ y học thế gia, trang chủ Dung Thiên đi từng là Tiết Thần Y sau đó, y thuật siêu quần, tính cách ngang bướng.

Trước mắt vị này Dung Ma Ma, đúng là cho Thần Y con gái, nghe nói kế thừa người cha ngang bướng, không có học được Kim Châm cứu người bản lĩnh, lại đem ngang bướng tính cách học mười có tám chín. Người này tướng mạo xấu xí, lòng dạ ác độc, nghe nói phàm là thấy nàng dung mạo người, đều bị nàng chọc mù cặp mắt.

Dung Ma Ma tròn mắt nhìn năm người liếc mắt, nếu biết, còn không mau rút đi?

Cú Mèo năm người ngay cả che mắt, nói chúng ta cái gì cũng không thấy. Vừa nói, quay đầu ngựa lại, giục ngựa trốn mất dép đi.

Dung Ma Ma thấy ta nhìn chằm chằm nàng, mặt lộ sắc giận, giương tay một cái, ba viên Ngân Châm hướng ta hai mắt bắn nhanh mà tới. Lòng ta nói má ơi, liền dùng tay đi bưng mắt con người, lại nghe Từ Khai Sơn ho khan một tiếng, một cái đờm theo trong miệng thốt ra, hóa thành một đạo bạch quang.

Phốc phốc phốc. Lại đem kia ba viên Ngân Châm đánh rơi.

Đình đình đình. Ngân Châm nhất nhập ven đường tảng đá bên trong hai thốn, chỉ chừa cái phần đuôi ở bên ngoài.

Từ Khai Sơn khoan thai nói, không nghĩ tới vài chục năm không thấy, người này tính khí lại một chút cũng không có thay đổi.

Dung Ma Ma cũng không để ý hấn, nổi giận ta nói, nhìn cái gì vậy?

Ta tránh thoát một kiếp, chưa tính hồn, bất quá lúc này cũng không kịp suy nghĩ nhiều, cười nhỉnh nói, tổ văn Kim Châm Dung Ma Ma võ công cái thế, xinh đẹp như hoa, tiểu tử hôm nay gặp mặt, thật cảm giác tam sinh hữu hạnh, không nhịn được nhìn thêm mấy lần, xin Ma Ma không nên trách tội.

Lòng ta nói này lão lòi nói tự nhiên mà thành, ngay cả chính ta cũng không nhịn được tin.

Dung Ma Ma nghe vậy, sắc mặt hơi tỉnh lại, lời này là thật?

Ta nhắc tay nói, nếu có nửa câu giả tạo, Ngũ Lôi Oanh Đình. Nhưng trong lòng thầm nghĩ, may lão thiên không có mắt, nếu không ta cũng không biết chết mấy lần.

Từ Khai Sơn cười ha ha nói, sống chung mấy ngày, lại không ngờ tới tiểu tử người như thế miệng lưỡi trơn tru, nói lão đứng lên, con mắt đều không mang nháy mắt, rất có Lão Từ năm đó 1 phần 3 phong thái, đem tới nhất định rất nhiều nữ tử thích người.

Dung Ma Ma cả giận nói, họ Từ, người liền không nghe được người khác nói câu nói thật à? Trước bất kể tiểu tử này, ta sư muội sở sách, cũng nên coi là coi như hết.

Từ Khai Sơn nghe vậy sững sờ, yên lặng đã lâu, mới lên tiếng hỏi, Hoa muội một dạng bây giờ như vậy được chưa?

Dung Ma Ma cười lạnh nói, vài chục năm không thấy, người không hỏi ta trải qua có được hay không, ngược lại đi quan tâm tới con tiện nhân kia tới? Yên tâm, nàng sống rất tốt, hàng năm thanh minh, ta đều đốt mấy vạn lượng tiền chôn theo người chết cho nàng, dự tính ở bên kia cũng không thiếu ăn uống.

Từ Khai Sơn như bị sét đánh, cái gì? Nàng chết?

Dung Ma Ma cười ha ha nói, năm đó người bị Cừu gia đuổi giết, trốn tới Kim Châm Sơn Trang, cho người Y tổn thương, lại ủy thân cùng người, lập gia đình đêm, người lại chuồn mất, làm hại tiện nhân kia thân bại danh liệt, lúc ấy người không quan tâm nàng, bây giờ ngược lại mù sa mưa đứng lên? Thiên hạ như người như vậy bạc tình bạc nghĩa, người vong ân phụ nghĩa, ngược lại cũng hiếm thấy.

Từ Khai Sơn ngực lên xuống không chừng, há mồm thở dốc, nghiêm nghị hỏi, nàng chết như thế nào?

Dung Ma Ma ác thanh đạo, tiện nhân kia mang thai người loại, khó sinh chết. Họ Từ, đều là người làm chuyện tốt! Bởi vì người, ta Kim Châm Sơn Trang gặp tai họa ngập đầu, cha ta bị người giết chết, ta cũng bị hủy dung, mười mấy năm qua, ta không ngày không đêm không muốn tự tay giết chết người, hôm nay gặp phải người, thật là trời xanh có mắt!

Từ Khai Sơn giống như mất hồn Phách giống như, lâm bẩm nói, là ta hại chết nàng.

Nhưng vào lúc này, Dung Ma Ma đột nhiên xuất thủ, giờ tay mấy chục mai Ngân Châm bắn về phía Từ Khai Sơn, ta hô lớn, cẩn thận! Từ Khai Sơn cũng không ngẩng đầu lên, tùy ý này mười mấy mai Ngân Châm đâm vào hán Thiên Trì, thiên trung, linh khư mấy chỗ yếu huyệt.

Dung Ma Ma sững sờ, nhanh tiếng nói, người vì sao không tránh?

Từ Khai Sơn trong miệng thốt ra một đoàn máu đen, cười thâm nói, là ta hại chết Hoa muội, người nếu muốn giết ta báo thù, động thủ chính là, ta tuyệt không hoàn thủ.

Dung Ma Ma đem đang muốn nâng tay lên buông xuống, trong lòng người cũng chỉ có tiện nhân này à? Có từng cân nhắc qua ta? Năm đó vì cứu người, ta không tiếc trộm cha ta Hoàn Hồn Đan, làm hại bị cha ta phạt tại Tuyệt Tình Cốc diện bích mười ngày, người lại cùng tiện nhân kia trước hoa dưới trăng, khinh khinh ta ta, nếu không phải người, ta thì như thế nào thành như vậy người không giống người, quý không giống quý quái bộ dáng? Cái này mặt nhon, ta ngay cả mình đều đáng ghét.

Từ Khai Sơn thở dài nói, cho cô nương, người ân tình ta Vĩnh Sinh không quên, bất quá ta nhưng trong lòng chỉ có Hoa muội. Mười mấy năm qua, ta không một ngày không nghĩ nàng, bây giờ nàng đã chết, trong nội tâm của ta cũng không rồi bận tâm, người nếu giết ta, động thủ đi.

Dung Ma Ma thân hình chớp động, trong nháy mắt đi tới Từ Khai Sơn trước người, giờ tay hướng hắc thiên linh đánh tới.

Từ Khai Sơn vẫn không nhúc nhích, một chương kia nhưng cũng không rơi xuống đi. Dung Ma Ma nhìn Từ Khai Sơn liếc mắt, hơi biến sắc mặt, Hạc Đình Hồng chỉ độc? Là ai như thế ác độc, đưa người kinh mạch toàn thân nát hết? Ta nghe vậy liền lui về phía sau, Dung Ma Ma nhìn ta nói, là người?

Ta thừa nhận cũng không phải, không thừa nhận cũng không phải, vì vậy nói, Dung Ma Ma, trong này có thể có chút hiểu lầm. Dung Ma Ma hai bước đi tới thân ta trước, tìm tòi tay, đem ta trong ngực bình kia Hạc đội lên đoạt mất, trong mắt nhất thời sát cơ chợt hiện tại, quả nhiên là người!

Trong tay một quả Ngân Châm, hướng ta đâm tới. Từ Khai Sơn uống liền chỉ đạo, dừng tay! Dung Ma Ma mặc dù kịp thời thu tay lại, ta lại bị dọa sợ đến chân đều mềm nhũn, cường ép đứng vững. Từ Khai Sơn nói, hắc là quan sai, ta là đạo phi, hắc làm như vậy cũng là phụng mệnh hành sự, người làm sao khổ?

Dung Ma Ma nói, dạ dạ dạ! Trong mắt người, ta làm cái gì cũng không Đúng, Hoa Giải Ngữ tiện nhân kia làm gì đều đúng. Ở trong mắt các người, ta chính là cái chộc người đáng ghét dư thừa người.

Lòng ta nói liền người này tính khí, đừng nói bộ dáng này, coi như là như Lạc Thần, Cô Xạ Tiên Tử, Từ Khai Sơn cũng sẽ không thích người. Bất quá như đã nói qua, tướng do tâm sinh, nếu như Mật Phi, Cô Xạ bình thường nữ tử, khẳng định cũng sẽ không có năng như vậy quái tính cách.

Nghe giữa bọn họ đối thoại, ta mơ hồ biết Từ Khai Sơn cùng này Dung Ma Ma, còn sự muội của nàng từng có một đoạn cảm tình bất hòa, mấy ngày trước đây Từ Khai Sơn nói hắc còn bận tâm, chắc hẳn chính là bị gọi là cái đó Hoa Giải Ngữ cô gái.

Bất quá tình yêu một chuyện, vốn là không có đạo lý có thể nói, năm đó ở Đạo Thánh Môn, đệ nhất sư huynh nói cho ta biết, nói thế gian có ba loại người chộc không được, một loại là nữ nhân, một loại là độc thân nữ nhân, loại thứ ba là độc thân Mụ già, còn dặn dò tương lai ta hành tẩu giang hồ lúc, gặp phải này ba loại người, nhất định ẩn núp điếm.

Từ Khai Sơn tại trong ngực mười lăm năm, chịu đủ tàn phá cùng hành hạ, có thể chống đỡ đi xuống, chắc hẳn cùng người đàn bà này cũng có quan. Bây giờ cô gái kia đã qua đời, hắc mặt xám như tro tàn, yên lặng không nói. Qua hồi lâu, Từ Khai Sơn lệ rơi đầy mặt, đau tiếng nói, là ta xin lỗi nàng.

Vừa nói, giờ tay liền hướng mình Thiên Linh Cái đánh tới, ý muốn tự sát. Dung Ma Ma thấy vậy, ngay cả vọt tới, một quyền đánh rơi bàn tay hắc, cả giận nói, người cứ như vậy nghĩ (muốn) cái chết chỉ? Từ Khai Sơn nói nàng đi, cái thế gian này ta cũng không có cái gì khiến quái, còn sống còn để làm gì?

Dung Ma Ma nhìn hắc không có chút nào thần thái mất, chậm rãi nói, chẳng lẽ người không muốn biết nữ nhi mình tung tích à?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Minh sơn truyền thuyết

Con gái? Từ Khai Sơn bỗng nhiên mở mắt, bắt lại Dung Ma Ma cánh tay, lộ ra tâm tình rất kích động, ta có con gái? Nàng tên gì? Nàng ở nơi nào? Dung Ma Ma chứng kiến hắc vẻ mặt, lãnh trào đạo, ta liền một cái người không gặp mặt con gái cũng không sánh nổi.

Từ Khai Sơn buông tay ra, hơi chút bình phục lại tâm tình. Mới vừa rồi là ta không đúng, Hoa muội lại có con nít lưu lại nơi này thế gian, xin cho cô nương báo cho biết một, hai.

Dung Ma Ma lạnh rên một tiếng, âm dương quái khí nói, cho cô nương? Mới vừa gọi ta Dung Ma Ma, dùng đến ta rồi đổi thành cho cô nương? Từ Khai Sơn, người cái này vong ân phụ nghĩa, bạc tình bạc nghĩa nam nhân, muốn biết con gái tung tích, người quý xuống yêu cầu ta à?

Từ Khai Sơn đứng bất động.

Thế nào, hai mươi năm qua, người làm hại ta bắt Nhân bắt Quý, bây giờ cho người quý xuống, người ngược lại không chịu đáp ứng? Tốt, Từ Khai Sơn, người đời này cũng đừng nghĩ biết con gái của người tung tích. Vừa nói, Dung Ma Ma xoay người liền muốn rời đi.

Chậm! Từ Khai Sơn lớn tiếng nói.

Dung Ma Ma khoe miệng lộ vẻ tươi cười, thế nào, nghĩ thông suốt.

Từ Khai Sơn chăm chú nhìn Dung Ma Ma, hai đầu gối quỳ sụp xuống đất, Từ mở khăn cầu cho cô nương, báo cho ta biết con gái tung tích.

Cái quỳ này đi xuống, Dung Ma Ma đầu tiên là kinh ngạc, ngay sau đó cười ha ha, đã lâu không ngừng, chợt lại oa oa khóc, giống như một hài tử giống như, hi vọng vô thường. Ta thâm nghĩ này Dung Ma Ma cũng là người đáng thương, đoán chừng là năm đó thâm mến Từ Khai Sơn không được, bây giờ thấy Thiên Dao cho nàng quỳ xuống, tâm tình hơi không khống chế được rồi.

Dung Ma Ma nói, Từ Khai Sơn, ngươi cũng có hôm nay! Nếu muốn biết con gái của ngươi tung tích, trừ phi, ngươi dùng mình son bí mật tới theo ta trao đổi!

Từ Khai Sơn phẫn nộ ngẩng đầu, không thể nào!

Tại sao?

Từ Khai Sơn nói, năm đó ta đáp ứng này cái tiền bồi, tuyệt không tiết lộ hần hành tung, Từ mở một đời người quang minh lỗi lạc, theo chưa bao giờ làm hủy đồng ý chuyện, mười lăm năm đến, ta tại Lục Phiến Môn chịu hết hành hạ, cũng chưa từng thổ lộ một chút tin tức. Ngươi cái yêu cầu này, thứ cho khó khăn tòng mệnh.

Dù là con gái của ngươi sinh tử?

Từ Khai Sơn lạnh nhạt nói, con gái ta có thể đi tìm, chỉ người sống như mất đi thành thật, vậy cùng chết lại có gì khác biệt? Nếu cho cô nương chịu học chung với tình xưa, còn xin báo cho Từ mở người con gái tung tích, ta nhất định làm vô cùng cảm kích, dù là làm trâu làm ngựa cũng lại chỗ không chối từ.

Dung Ma Ma cười lạnh nói, ngươi bây giờ cũng là Nê Bồ Tát sang sông tự thân khó bảo toàn. Ngươi chuyển này xuôi nam, Lục Phiến Môn đã sớm thả ra tin tức, bây giờ trên giang hồ, Từ Đại Thế Gia, Lục Đại Môn Phái, sợ rằng cũng phải biết ngươi tái hiện giang hồ tin tức, ngươi nếu rơi vào những thứ này cái gọi là Danh Môn Chính Phái trong tay, sợ rằng đến lúc đó sống không bằng chết.

Trong nội tâm của ta kinh hãi, quả nhiên không ra Từ Khai Sơn đoán, lần này Lục Phiến Môn muốn áp giải Từ Khai Sơn xuôi nam, đúng là Lữ Trọng Viễn vài người kế tiếp cục. Mới vừa Dung Ma Ma trong miệng cái đó mình son bí mật, đến tột cùng lại là vật gì? Từ Khai Sơn là bảo thủ điều bí mật này, tại Lục Phiến Môn nhốt mười lăm năm, mà hần vừa ra núi, phát động rồi toàn bộ giang hồ.

Từ Khai Sơn chậm rãi nói, đó là ta chuyện.

Dung Ma Ma sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, ngươi đã mai danh ẩn tích mười lăm năm, tội gì lại đi ra chịu tội? Nếu đổi lại là ta, đã sớm tìm một chỗ ẩn cư, chết từ tế không bằng ý lại còn sống, nhất định phải ở trên giang hồ vén lên một trận sóng gió sao? Vừa nói nhìn ta liếc mắt, ngươi nếu gạt đầu, ta đem tiểu tử này làm thịt, mang ngươi cao bay xa chạy, trên người của ngươi độc, với ta mà nói cũng không phải là cái gì đại sự, Từ đại ca, ngươi có chịu không?

Từ Khai Sơn thờ dài nói, lần này đi Kim Lăng, thứ nhất là phó một trận mười lăm năm ước hẹn, thứ hai chính là vì cùng cái giang hồ này có kết thúc, Lữ Trọng Viễn đúng là nhìn trúng điểm này, mới đồng ý để cho ta xuôi nam. Ta đã đáp ứng hần, lại làm sao có thể đổi ý? Nếu không, ngươi cho rằng là bằng bọn họ bán linh, có thể vậy được ta?

Dung Ma Ma cười khở một tiếng, tốt, ngươi cứ như vậy, hai mươi năm qua chưa bao giờ thay đổi. Bây giờ Kim Lăng là giang hồ trong gió lốc, càng có vô số người ở trên đường đánh ngươi chủ ý, ngươi tự thu xếp ổn thỏa. Dứt lời, Dung Ma Ma xoay người đi, sau lưng truyền tới một trận khàn khàn tiếng hát: Làm một lão ma ma, con mắt hoa tới tay run run, hứng thú yêu thích cũng không nhiều, cầm lên châm tới đâm đâm đâm.

Tầm lưng kia ở trong gió rét, lộ ra không gì sánh được tiêu điều.

Từ Khai Sơn ngồi ở trên đá, đã lâu không nói.

Ta tiến lên phía trước nói, tiền bồi, đa tạ ngươi ân không giết.

Từ Khai Sơn ngẩng đầu nhìn ta liếc mắt, cảm ơn ta làm chi? Ta nói nếu không phải ngươi ngăn cản, chỉ sợ ta sớm đã trở thành Kim Châm Dung Ma Ma châm bên dưới chi quý. Từ Khai Sơn tránh không nói, hỏi ngược lại, ngươi nghe chứ mà, ta có cô con gái!

Ta gạt đầu một cái.

Từ Khai Sơn nói, bây giờ tính ra, nàng cũng có mười tám tuổi rồi, đáng tiếc ta hoàn toàn không có có kết thúc một ngày phụ thân trách nhiệm.

Ta an ủi, nếu nàng còn sống, đem tới các ngươi phụ nữ luôn có nhận nhau ngày đó.

Ta rất là lo âu, một cái thân trúng kịch độc Từ Khai Sơn liền có vô công như thế, nếu là hần thật muốn đi, chỉ sợ ta cùng năm Ưng đều không giữ được hần. Bất quá Từ Khai Sơn cũng không có phải rời khỏi ý tứ, hần thờ dài, ta có lỗi với nàng, cũng có lỗi với hần nương, cũng không biết đem tới nàng có thể hay không nhận ta người cha này.

Ta nói máu mũi tình thâm, đạo lý này ta hiểu.

Từ Khai Sơn ngừng chỉ chốc lát, Tô lão đệ, ta có thể hay không xin ngươi giúp một chuyện?

Tiền bối mời nói.

Ngươi là Lục Phiến Môn Bộ Khoái, ở trên giang hồ tin tức nguyên cũng nhiều, có thể hay không giúp ta lưu ý một chút nữ nhi của ta tung tích?

Ta cười khò nói, ở đâu là cái gì Bộ Đầu, bây giờ ta liền một cái Hồi Y Bộ Khoái đều không phải là. Lần này áp giải ngươi xuôi nam, chính là ta một lần nhậm chức khảo nghiệm, ngươi nếu chạy trốn, chỉ sợ ta ngay cả Lục Phiến Môn đều không đợi được. Bất quá, ta cũng đáp ứng ngươi, chỉ cần có tin tức, ta nhất định sẽ trước tiên báo cho biết ngươi.

Từ Khai Sơn cười ha ha một tiếng, Lữ Trọng Viễn mặc dù không nói, ta cũng biết trong lòng của hắn tiểu toán bàn. Ngươi yên tâm, coi như Từ mỗ đem tới muốn chạy trốn, cũng phải chờ tới Kim Lăng sau đó, tuyệt không làm ngươi khó xử. Bất quá, từ nay chỗ đến Giang Nam, sợ rằng không dễ dàng như vậy.

Ta đột nhiên hỏi, tiền bối, mới vừa Dung Ma Ma nói cái đó minh sơn, lại là vật gì?

Từ Khai Sơn sững sờ, Lữ Trọng Viễn không có nói cho ngươi biết?

Ta lắc đầu một cái.

Vậy ngươi có thể biết vì sao toàn bộ trên giang hồ cũng muốn bắt ta?

Ta lại lắc đầu.

Từ Khai Sơn nói, Lữ Trọng Viễn là gan ngược lại cũng không nhỏ, lại phái ngươi cái này ra đòi không lâu tiểu tử đến tiền ta xuôi nam. Thật không dám giấu giếm, hai mươi năm qua ta đông đoá tây tàng, chính là bởi vì ta biết một cái tuyệt thế bí mật, cái này cùng toàn bộ giang hồ có liên quan, cũng cùng Đại Minh giang sơn có liên quan. Ngươi có thể biết, 20 năm trước, trên giang hồ đã từng xuất hiện một trường họa kiếp?

Ta nói cái này ta nghe sư phụ nói qua, lúc ấy trên giang hồ cao thủ nhiều như mây, lại có Trung Nguyên Ngũ Tuyệt, sau đó có cái Ma Đầu xuất thế, làm hại vô lượng, đều Đại Cao Thủ là cứu vô lượng, đem ma đầu kia khôn sát, từ đó người giang hồ mới héo tàn, Đệ nhất không bằng Đệ nhất.

Từ Khai Sơn cười lạnh đạo, ma đầu? Đó bất quá là Hiếu Sinh giang hồ vì lượng tiêu thụ biên đi ra đồ tiểu hải từ câu chuyện mà thôi.

Khi đó trên giang hồ, Tứ Đại Thế Gia, Thập Đại Môn Phái, nhất phẩm cao thủ như Cá diếc sang sông, quả thật không giả. 30 năm trước, Giang Nam Mộ Dung Sơn Trang gia chủ Mộ Dung Bạch Vân, vì xưng bá vô lượng, lại không tiếc cùng Minh Giới cầu kết, lại cho trên giang hồ đưa tới một trận cuộn cuộn ngất trời họa kiếp. Sau đó Mộ Dung Bạch Vân bị một vị tiền bối đánh chết, đem Minh Giới chạy trốn về. Ai ngờ, mười năm sau, Minh Giới thế lực tro tàn lại cháy, ý muốn tranh giành nhân gian, lại kiêu kỳ vị tiền bối kia, bắt nữ nhi của hắn gây lên làm uy hiếp, ý đồ khiến cho hắn đi vào khuôn khổ.

Ai ngờ, vị tiền bối kia con gái, mặc dù tuổi trẻ, lại thà chết chứ không chịu khuất phục, bị những người đó hại chết tại treo kiếm Đình. Vị tiền bối kia đau đớn mất ái nữ, dưới cơn nóng giận, nâng kiếm giết tới Minh Giới, đem Minh Giới giết được long trời lở đất, chém giết Minh Giới mười hai Chủ Thần, khiến cho Minh Giới thế lực bị tổn thương. Các loại (chờ) trở lại nhân gian, vị tiền bối kia phát hiện, nhân gian cùng Minh Giới Chi Môn càng không có cách nào tắt.

Vị tiền bối kia vì phòng ngừa Minh Giới lại lần nữa xâm phạm, lấy lực một người, đem Đông Hải bên trên một ngọn núi đội đất mà lên, phong bế Minh Giới cửa vào, lại điều động thiên hạ khí vận, phong tỏa Minh Giới, một người một kiếm, canh giữ ở Minh Giới Chi Môn. Từ nay về sau, giang hồ khí vận từng bước mỏng, mà thế gian tại cũng không có tam cảnh trở lên cao thủ.

Không qua giang hồ trên có cái truyền thuyết, thiên hạ khí vận tụ tập minh sơn, ai có thể tìm được ngọn núi kia, liền có thể thu hoạch tuyệt thế võ học cùng vị tiền bối kia võ công. 20 năm trước, ta có may mắn thấy vị tiền bối kia một mặt, khi đó ta còn là tuổi trẻ Đệ nhất Đạo Pháp mọi người, trẻ tuổi nóng tính, vốn muốn khiêu chiến người kia, nhưng mà ở trước mặt hắn, ta ngay cả đao đều không rút ra được, tự biết lại tu hành trăm năm, cũng không phải vị tiền bối kia đối thủ.

Vị tiền bối kia yêu tài, trước khi chuẩn bị đi, chỉ điểm ta mấy chiêu, lại truyền thụ ta một bộ kiếm pháp, từ đó ta Đạo Đạo đột nhiên tăng mạnh. Ai biết tin tức này cũng không biết thế nào lưu truyền ra đi, nói ta thu được minh sơn tuyệt học, bị người trong giang hồ đuổi giết, muốn từ ta trong miệng moi ra vị tiền bối kia tung tích, ta Từ Khai Sơn mặc dù không mới, chỉ làm người chủ trọng một cái tín chữ, nếu đáp ứng, liền tuyệt sẽ không tiết lộ hắn một chút tung tích. Đúng là như vậy, ta chạy trốn tới Kim Lâm Sơn Trang, kết quả lại. . . Ai.

Đây là ta lần đầu tiên nghe được minh sơn truyền thuyết. Từ Khai Sơn mặc dù không nói nhiều, ta lại nghe tâm thần sáng khoái, một người có thể đem một ngọn núi phong bế Minh Giới, này là bậc nào thần lực? Thiên hạ lại có như thế võ học? Ta vốn là cho là, phi hoa là rụng tổn thương người, một kiếm đoạn lâu, liền là phạm nhân vô công cực hạn, vị tiền bối kia có thể nâng kiếm giết tới Minh Giới.

Đây chính là Minh Giới a!

Khi còn bé, một khi ta không nghe lời, mấy người sư huynh liền làm ta sợ, lại gây náo động, Minh Giới hung thần ác sát đem ngươi bắt trở về rút gân lột da, sau đó ngọn lửa phanh du đem ngươi nổ á. Bây giờ theo Từ Khai Sơn trong miệng, lại có người lấy lực một người, đem Minh Giới giết được hoa rơi

nước chảy, loại này sáng khoái chuyện, là bức nào uy phong! Nếu ta học thành Tuyệt Thế Vô Công. . . Hừ hừ.

Bất quá nghĩ lại, chợt nhục chí. Bằng vào ta ngộ tính, sợ rằng vài chục năm cũng không học được loại này tuyệt thế thần công, ta mục tiêu cũng đơn giản rất, có thể lẫn vào Lục Phiến Môn, cưới một như hoa như ngọc lão bà, kiếm (trộm) rất nhiều rất nhiều tiền, sau đó trở về Đạo Thánh Môn hiếu kính sư phụ, sư huynh bọn họ, cái này thì rất thỏa mãn rồi.

Từ Khai Sơn thấy ta nửa ngày không mở miệng, hỏi, nghĩ gì vậy?

Ta hít sâu một cái, thu hồi tâm thần, hỏi, Từ tiên bối, không biết vị tiên bối kia tên gì?

Ta đáp ứng rồi vị tiên bối kia, tuyệt không tiết lộ hần một chút tin tức, lại làm sao có thể nói cho ngươi biết?

Ta nói vậy vì sao ta chưa bao giờ tại 《 Vô Lâm Đơn Giản Lịch Sử 》 cùng Hiểu Sinh trên giang hồ đã nghe qua hần một chút tin tức? Không phải là ngươi biên đi ra lừa dối ta chứ ?

Từ Khai Sơn xì một tiếng, ta lừa ngươi? Ngươi còn chưa xứng.

Đang ở nói chuyện phiếm giữa, Cú Mèo đám người ước chừng này thấy bên này bình an vô sự, cười ngửa từ nơi không xa chạy về.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Song Hỉ Lâm Môn

Ta nhìn thấy Cú Mèo đám người một bộ như không có chuyện gì xảy ra hình dáng liền nổi giận, vì vậy nói ta thật bội phục các ngươi. Cú Mèo hỏi bội phục cái gì, ta nói mấy ông lão nhà tuổi không nhỏ, chạy lên đường tới so với ai khác đều nhanh, nhìn dáng dấp sang năm Lục Phiến Môn xuân vận hội, tiếp lực hạng nhất không thua đáng thỏa.

Cú Mèo như thế nào nghe không ra ta trong miệng châm chọc ý, không vui nói: Tiểu Tô a, chúng ta cao tuổi rồi rồi, đã sớm thường thấy các mặt của lớn xã hội, cảnh tượng hoành tráng, loại này cậy anh hùng cơ hội, hay là để cho cho ngươi đã khỏe. Ngươi suy nghĩ một chút, chúng ta muốn thật ra chuyện bất trắc, một đời thanh danh phá hủy không nói, đem tới ngươi trở về Lục Phiến Môn cũng không cách nào giao nộp phải không ?

Ta lười để ý bọn họ, nói nếu không còn chuyện gì, hay lại là vội vàng đi đường đi.

Cú Mèo Lang Nha sơn Tổng trại chủ là huynh đệ của ta, chúng ta vài năm không gặp, nếu đã tới, cũng không kém năm ba ngày, trước quấy rầy hần một phen đi.

Chính trong lời nói, nghe nơi rất xa diễn tấu sáo và trống, một hồi khua chiêng gõ trống vui sướng hớn hờ, một hồi có kèn kèn Xô-na thê thê thiết cát, lòng ta nói xảy ra chuyện gì, thế nào này nhạc đội khiến người hoan hỉ khiến người ưu sầu a.

Không bao lâu, hai đội nhân mã đi tới trước người, chỉ thấy nhạc đội phía sau đi theo hai đội nhân mã, Đội một hồng bào hoa hồng, hình như là rước dâu đội ngũ, phía sau theo Đội một, lại vừa là cờ trắng Ma Y, giống như là đưa linh cữu đi đội ngũ.

Cú Mèo lão khí hoành thu, ngăn lại mọi người, hỏi, các ngươi nhưng là phải lên núi? Dẫn đầu người kia là bốn mươi tuổi chấp sự, nghe vậy nói, đúng là, không biết mấy vị quan gia có gì muốn làm? Cú Mèo nói ta với các ngươi Lang Nha sơn Tổng trại chủ là báỉ làm huynh đệ chết sống, lần này thuận đường trước tới thăm.

Kia chấp sự cười ha ha một tiếng, vậy ngài có thể tới đứng rồi, hôm nay chúng ta Lang Nha sơn Song Hỉ Lâm Môn, nếu là Tổng trại chủ bằng hữu, xin trên núi một tự, uống vài chén rượu mừng.

Cú Mèo hỏi, Song Hỉ Lâm Môn?

Không tệ, hôm nay là chúng ta Tổng trại chủ cưới Nhị dì ngày vui.

Thì ra là như vậy, ta trong lòng bừng tỉnh, vì vậy nói, kia ngoài ra vui mừng đây?

Chấp sự cười hắc hắc nói, thật không dám giấu giếm, hôm nay hay là chúng ta Lang Nha son đại nãi nãi đưa tang thời gian. Trước đây không lâu chúng ta Tổng trại chủ quyết định cửa hôn sự này, đại nãi nãi trong con giận dữ, một hơi thở không có lên quy thuận ngày. Dựa theo son trại Hồng Bạch hội đồng chế độ, chính gọi là "Hôn sự mới làm, chuyện vui Liêm làm, tang sự Giản làm, chuyện nhỏ không làm", Trại Chủ suy nghĩ hai chuyện đều không thể trì hoãn, vì vậy đặc sự đặc bạn, hai chuyện đồng thời làm

Cú Mèo gật đầu nói, đúng là một chuyện mừng lớn. Ta lão kia Đệ a, cái gì cũng tốt, chính là sợ lão bà, hôm nay ta đây nhất định phải đi ăn mừng một chút.

Dẫn đầu chấp sự nói, bọn nhỏ, làm luyện!

Chiêng trống rung trời, dây pháo cùng vang lên, trước mặt một đám người hớn hờ vui mừng, phía sau đi theo một đám phúng điếu, gào khóc, được không tức cười. Chúng ta mấy người theo ở phía sau, âm âm lên núi. Trên son trại một nửa thái kỳ bay phiêu, một nửa cờ trắng mọc như rừng, nước đầu đội ngũ đi bên trái, lo việc tang ma đội ngũ đi bên phải.

Lang Nha son Trại Chủ Tổng Kim Cương ngoài năm mươi tuổi, theo Cú Mèo nói là Lục Phiến Môn xuất thân, sau đó phạm tội mà, tại Lang Nha son vào rừng làm cướp là giặc, bởi vì quan hệ cứng rắn, quan hệ rộng, tại Hà Bắc Bảo Định khu vực cũng khá được hoan nghênh, hai mươi năm qua theo một cái mười không tới nhóm người phạm tội, phát triển thành có tổ chức, có kỷ luật Lục Lâm nhóm người.

Trên núi đã ngồi đầy khách nhân, Cú Mèo đi tới bên trái, Tổng lão đệ, chúc mừng chúc mừng!

Tổng Kim Cương cười ha ha một tiếng, cùng vui cùng vui! Là Triệu lão ca, gió nào thổi người tới, nhanh xin mời ngồi. Cú Mèo nói không ngại, ta trước cho đệ muội dâng nén hương, lại đi tới bên phải, điểm canh ba cao hương, cúi mình vái chào.

Xoay người nói với Tổng Kim Cương, lão đệ, người đây là khổ tận cam lai a! Tổng Kim Cương cười nói, chúng ta bên trong nói chuyện. Cú Mèo nói, tiểu Tô, chúng ta tới vội vàng, cũng không có chuẩn bị lễ vật, này hai bên tiền mừng, người tới ra một chút, các loại (chờ) trở lại kinh thành, ta trả lại người.

Ta trong lòng thầm mắng không biết xấu hổ, ngoài miệng lại nói, không sao, không sao. Vì vậy đi tới trước mặt, xuất ra năm trăm văn, che hai cái bao tiền lì xì, viết lên Cú Mèo tên, đưa tới. Gã sai vật kia mở ra bao tiền lì xì, một bên hát đồng ý nói, Lục Phiến Môn Triệu Bộ đầu, hai cái khờ dại!

Ta có công sai trong người, cùng Từ Khai Sơn bên ngoài bữa tiệc ngồi xuống, bảo hôm nay bữa cơm này năm trăm văn, chúng ta được ăn trở lại.

Tới chúc mừng người nối liền không dứt, Tổng Kim Cương gọi Cú Mèo đám người sau khi ngồi xuống, liền ra ngoài đón khách. Tổng Kim Cương nhân duyên cực kỳ rộng lớn, Bảo Định đỉnh núi có nhiều, nghe gã sai vật hát đồng ý, cái gì Hoàng Hà giúp, sông lớn giúp, thần tiên Cầu, năm dặm Truân lão đại đều chạy tới chúc mừng.

Ngo yến bắt đầu trước, Tổng Kim Cương bụng ly rượu, cảm khái nói, hôm nay là ta Tổng mỗ người ngày vui, chư vị tới người là khách, son trại không thứ tốt gì, chúng ta hơi bị rượu bạc, lại giết hai đầu Lừa làm một toàn bộ Lừa yến, xin thưởng quang.

Vừa nói, tất cả tới tở bắt đầu đoạn chính trên khay thức ăn, ta xem mắt, cái gì thịt lừa lừa đốt, thịt lừa ruột già, Lừa xuống nước, một chút khẩu vị cũng không có, ngược lại Từ Khai Sơn không có kỹ chút nào, ăn ngon ngiến.

Yến hội tiến hành được một nửa, mọi người bắt đầu tặng quà, cái gì Thiêm Tây tinh bột mì, Texas phá gà, Ngũ Thường gạo, Tân Cương lớn hướng đồng đất. Tổng Kim Cương vừa gật đầu, vui miệng đều không khép được, ngược lại chuyện vui mà, bức tranh náo nhiệt, lễ nhẹ nhàng tình ý nặng chữ sao.

Nhưng vào lúc này, son trại ra có người hô, Bảo định phủ Hình Ý Môn Phùng Hi Đại Đường Gia tới chúc mừng! Tổng Kim Cương về mặt sắc biến đổi, sắc mặt âm trầm.

Lang Nha son cùng Hình Ý Môn đều tại Bảo định phủ đòi làm ăn, nghe nói hai phái từ trước đến giờ không thể nào hòa thuận, hôm nay Hình Ý Môn tới, không cần nói, nhất định là tới gây sự tình. Tổng Kim Cương nhìn Phùng Hi nói, người tới làm gì?

Phùng Đại Đường Gia ha ha cười nói, Tổng lão ca, chuyện lớn như vậy tình người cũng không cho ta biết một tiếng, chúng ta không tiền phần lễ mọn, há không hiện lên chúng ta Hình Ý Môn không hiểu quy củ giang hồ, tại hạ bị một cái cái lễ vật, xin lão ca không muốn giới ý.

Vừa nói, Phùng Hi nhất phách ba chương, phía sau có người đưa lên một cái cái mâm, chúng ta Hình Ý Môn không có gì tốt đưa, vừa vận trước đây không lâu làm đại đại gia Đồng Kỳ Xương đi ngang qua Bảo Định, tại hạ đòi một đôi câu đối, nghĩ (muốn) thừa này đưa cho lão ca.

Mọi người nhìn lại, ba gã Hình Ý Môn đệ tử chậm chậm mở ra câu đối, chẳng qua là câu đối lại mở ra một nửa, câu đối trên là, phúc như Đông Hải, câu đối dưới là thọ tỷ Nam Sơn. Cú Mèo ở một bên nói, hôm nay cũng không phải là thọ yến, người đưa cái này tới không hợp cảnh đi.

Phùng Hi cười nói, chúc phúc đưa đến chính là tâm ý, còn chọn ba lấy bốn đây. Mấy tên đệ tử tiếp lấy cầm toàn bộ liên kết triển lãm mở, mọi người nhìn lại, âm âm cười to. Ta coi tới, cũng không nhìn được bật cười.

Câu đối trên là: Lâm Vương Bát(đồ con rùa) không tức giận phúc như Đông Hải; câu đối dưới là: Bị vợ ngoại tình có tiền xài thọ tỷ Nam Sơn; hoành phi: Ninja Rùa.

Tổng Kim Cương trên mặt mạng không dừng được, tức giận nói, Phùng Hi, người Hình Ý Môn cùng ta xích mích không già, chỉ hôm nay là ta Tổng mỗ người Ngày Đại Hi, người làm nhục như vậy Tổng mỗ người, hồng rồi quy củ giang hồ, chẳng lẽ không đem anh hùng thiên hạ coi vào đâu?

Phùng Hi lạnh lùng nhìn hân, mười ngày trước, người phải người Đánh Lén chúng ta Hình Ý Môn, đem ta thương con phùng trời ban trọng thương tới tàn, đến nay hôn mê bất tỉnh, sinh tử biết trước, lại có từng bản khoản đến quy củ giang hồ? Tổng Kim Cương, ngay trước anh hùng thiên hạ mặt, hôm nay ta chính là muốn tới đòi cái công đạo!

Tổng Kim Cương lớn tiếng nói, Phùng Hi, chẳng lẽ người nghĩ rằng ta sợ người sao? Người nếu có chuẩn bị mà đến, ta đây Tổng mỗ người liền theo dưới tay người xem hư thực, người Hình Ý Môn võ công, ta còn không nhìn ở trong mắt!

Phùng Hi nói, ta tự biết không phải đối thủ của người, hôm nay ta người là giang hồ ân oán, không phải dùng võ kết bạn. Vừa nói xoay người đối với (đúng) sau lưng một nam tử áo đen nói, Quý Tiên Sinh, mời. Nam tử áo đen kia ừ một tiếng, trong ngực ôm một cây đao, về phía trước bước ra ba bước.

Đao không ra khỏi vỏ, một đao ác liệt Đao Ý đâm đông bao phủ trong đó. Cũng không biết là trời đông giá rét, hay lại là Đao Khí bức người, mọi người phảng phất cảm thấy rừng cả mình đánh tới. Tổng Kim Cương đánh giá đến người quần áo đen, thử dò xét nói, Quý Đao Tiêu Bình?

Ta xuất đao hơi trễ, lại cũng nghe qua quý này đao Tiêu Bình, là đương kim thiên hạ Hắc Bàng giết người xếp hàng thứ hai người. Nghe nói người này tính tình cô quái, giết người ra giá cực cao, Hình Ý Môn có thể mời tới người này, chắc hẳn cũng là tổn số tiền lớn.

Người quần áo đen cười nói, coi như người biết hàng.

Trong nội tâm của ta cười thầm, hẳn thật đúng là đem mình làm làm hàng hóa, bất quá Quý Đao ở trên giang hồ hung danh lan xa, cũng không người với hẳn lỗ lợi tích cực.

Mọi người rồi rít thối lui ra trong bữa tiệc, tại chỗ bên trong nhường ra một khối đất trống. Ta cũng phải đứng dậy, lại bị Thiên Đao Từ Khai Sơn kéo, đưa qua tới một thịt lửa lửa đốt, nói, ăn người đồ vật.

Ta nơi nào còn ngờ vực tình. Quý Đao Tiêu Bình nói, ta khuyên người chính là tự mình kết thúc, còn có thể cho mình lưu lại toàn thân.

Tổng Kim Cương lạnh lùng nói, đem ta đại đao đem ra!

Một chuỗi Kim Ti Đại Hoàn Đao bị hai gã lâu la nhắc tới, nhìn đáng đáp, cây đao này quả thực không nhẹ, Tổng Kim Cương một cái nhặt lên đại đao, thủ đoạn hơi run, trên không trung cuốn cái đao hoa, động tác này nhìn như đơn giản, không có mấy thập niên công lực, căn bản chơi đùa không chuyên. Mọi người rồi rít tốt hơn, duy chỉ có Từ Khai Sơn một bộ bộ đáng khinh thường.

Tiêu Bình nói, ta đây Quý Đao ra khỏi vỏ, tất thấy máu mà về.

Tổng Kim Cương trách mắng, xem đao! Vừa nói, Đại Hoàn Đao lẳng không quơ múa, trên thân đao thiết hoàn đỉnh đương vang dội, vỏ đao chém xuống. Quý Đao Tiêu Bình khoe miệng mỉm cười, không lùi mà tiến tới, gắng gượng lấy vỏ đao nghênh đón.

Ầm!

Đại Hoàn Đao bị đánh văng ra, Tổng Kim Cương liền tiếp lui về phía sau. Tiêu Bình một chiêu chiếm thượng phong, thi triển ra ác liệt Đao Pháp, hướng Tổng Kim Cương công tới. Tổng Kim Cương mặc dù cũng là luyện đao người, có thể thử nhất tuổi tác đã cao, thứ hai quả thật tài nghệ không bằng người, đối mặt Tiêu Bình Liên Hoàn Đao, liền tiếp lui về phía sau, mới năm sáu chiêu, bại thế đã lộ về.

Có thể hai người là đánh nhau chết sống, quả quyết không có nhận thua đạo lý, Tiêu Bình cười ha ha một tiếng, sử dụng ra một đao Kim Kê báo sáng, Tổng Kim Cương hoảng hốt nghiêng địch, ngay tại giây phút này, làm bang một tiếng, Quý Đao ra khỏi vỏ, một đao hàn quang thoáng qua, Quý Đao gần hơn ư thêm điện tốc độ, gạt về Tổng Kim Cương cổ.

Từ Khai Sơn bên phải tay run một cái, một cái Lửa thận ném ra ngoài. Tiêu Bình chiếm thượng phong, nhưng mà lại cũng Mắt nhìn xung quanh tai nghe bát phương, ngay lúc sắp thuận lợi, đối mặt Từ Khai Sơn đánh bất ngờ, hẳn không thể không biến chiêu, một đao bỏ về phía Lửa eo.

Đùng!

Lửa thất lưng bị toàn bộ lưỡng đoạn, Tiêu Bình đao bị bắn lên cao hơn nửa thước, liền tiếp lui về phía sau. Tiêu Bình chưa tỉnh hồn, nhìn nơi này bên trong sân đang ở vẫn ăn đồ ăn Từ Khai Sơn, các hạ là người nào, vì sao Đánh Lén ta?

Từ Khai Sơn lười để ý hân, nói làm bầm, khối này thận quá cứng rắn, không ăn cũng được.

Tiêu Bình cầm đao mà đứng, nhìn trên người mang theo khóa xích chân Từ Khai Sơn, con người loạn chuyển, hỏi, nhìn đáng đáp, các hạ cũng là cao thủ dùng đao, chẳng biết có được không dạy bảo một, hai?

Từ Khai Sơn trong miệng chất đầy thịt lửa, vừa nhai vừa nói, tại Lão Từ trước mặt, người xứng sao nói đao?

Quý Đao Tiêu Bình nhìn chỉ chốc lát, dự tính cũng chưa từng nghe qua trước mắt người này, dù sao hẳn mới là những năm gần đây nhất trên giang hồ quật khởi cao thủ, năm đó Từ Khai Sơn Hoàn Hành Thiên Hạ lúc, Tiêu Bình vẫn còn ở dải dâm đây. Bất quá, Quý Đao cũng không phải thiện cùng với thế hệ, nếu không cũng sẽ không tại sát thủ bảng xếp hàng thứ hai, chỉ thấy hân tay mất lạnh lẽ, một đao ném đá dò đường, bỏ về phía Từ Khai Sơn.

Từ Khai Sơn trong tay nhặt lên đũa, tiện tay ở trên hư không chỗ một chút, Tiêu Bình liên tục biến chiêu, đổi chỗ thành vén lên, nghiêng công Từ Khai Sơn bên dưới ba đường. Từ Khai Sơn lại lấy đũa nhẹ chỉ, Tiêu Bình ngay cả lại biến chiêu. Liên tiếp bảy tám chiêu, Từ Khai Sơn chẳng qua là đem đũa thả mấy cái vị trí, chưa từng tiếp xúc, Quỷ Dao Tiêu Bình liền bị bức lui.

Ta võ công nhỏ, mặc dù không nhìn ra trong đó bí quyết, nhưng cũng biết Từ Khai Sơn khiến cho chiêu thức cực kỳ tinh diệu, tựa hồ dự liệu được Tiêu Bình mỗi một chiêu thế công. Rốt cuộc, Tiêu Bình lui về phía sau mấy bước, thối lui ra vòng chiến, cả kinh nói, người là Thiên Dao Từ Khai Sơn?

Từ Khai Sơn tự giễu nói, Lão Tử vài chục năm không xuất hiện giang hồ, lại còn có người nhớ Lão Tử. Nói tới đây lắc đầu nói, tiểu tử người Dao Pháp còn có thể, bất quá tâm cơ quá nặng, khó khăn thành châu báu a.

Hình Ý Môn Phùng Hi nói, Tiêu tiên sinh, người thế nào đừng đánh, chúng ta nhưng là ký hợp đồng. Quỷ Dao Tiêu Bình nói ta không đánh lại! Phùng Hi lớn tiếng nói, không đánh lại cũng phải đánh, chúng ta người trong giang hồ chú trọng nhất cái gì? Khế ước tinh thần, cái gì là khế ước tinh thần?

Quỷ Dao Tiêu Bình mắng, ồn ào. Giờ tay chém xuống, đem Phùng Hi đầu dọn nhà. Hình Ý Môn chúng đệ tử thấy vậy, liền vội vàng hoảng hốt chạy trốn, Quỷ Dao Tiêu Bình nói, may mắn được tiên bối dạy bảo, vẫn bối nhất định nhớ cho kỹ.

Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, cứ đi, còn phải ta đưa người hay sao?

Tiêu Bình xoay người rồi đi.

Chờ chút!

Tiêu Bình hỏi, tiên bối còn có gì chỉ giáo?

Không phải nói người đạo ra khỏi vò, thấy máu phương thuộc về à?

Tiêu Bình nghe vậy, ánh đao chợt lóe, theo chính mình trên cánh tay cắt một khối kế thịt, máu tươi theo áo quần chảy xuống, không bao lâu liền đông trên người. Tiêu Bình lông mày cũng không hề nhú một lần, xoay người đi.

Tổng Kim Cương theo Quỷ Môn Quan đi một lần, mừng rỡ nói, đa tạ tiên bối ân cứu mạng.

Từ Khai Sơn cúi đầu xuống, chính mình gấp thức ăn ăn cơm, đem Tổng Kim Cương lượng ở một bên.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Lang Nha sơn năm trắng sỡ

Lang Nha sơn mọi người rồi rít phát ra tiếng ủng hộ, vốn là một trận tai họa diệt môn, kết quả bị Từ Khai Sơn một người tùy tiện hóa giải, cảm Trại Chủ Tổng Kim Cương vui biểu thị cơm tối thêm đùi gà.

Một đám người uống ngã trái ngã phải, Tổng Kim Cương cùng Cú Mèo nhiều năm không gặp, Tự Nhiên có nhiều chuyện phải nói, cửa ải cuối năm buông xuống, ta dự tính đoàn người muốn ở trên núi bước sang năm mới rồi.

Thành thật mà nói, Lục Phiến Môn bắt đầu nghiêm trị sau đó, trên giang hồ mỗi cái đỉnh núi thời gian cũng không dễ vượt qua, cũng may có Tổng Kim Cương cùng Cú Mèo tăng quan hệ này ở bên trong, Lang Nha sơn coi như có thể. Hôm nay Hình Ý Môn Môn chủ bị giết, Tổng Kim Cương tại Bảo Định địa giới lên rồi một nơi kinh dịch, không cần nói, cũng sẽ âm thầm tiếp lấy Hình Ý Môn tại Thương Châu một chút sản nghiệp.

Trên giang hồ ân oán nhiều vô số kể, như võ lâm Tứ Đại Thế Gia, Bát Đại Môn Phái giữa Đại Môn Phái mối thù cũ, cũng có như Dung Ma Ma cùng Từ Khai Sơn loại này tình cừ, càng nhiều chính là như Lang Nha sơn cùng Hình Ý Môn loại này.

Những thứ này ân oán, không cách nào ở ngoài hai loại, một loại là là thờ ra một hơi, là thờ ra một hơi liễu mạng người chết ta sống; một loại khác chính là một cái lợi nhuận, Tây Môn Xuy Đăng nói qua, chỉ có Vĩnh Hằng lợi ích, không có Vĩnh Hằng địch nhân.

Ta bắt đầu nhớ tới Tây Môn Xuy Đăng rồi, hàng năm lúc này, sư phụ cùng mấy người sư huynh đều tổ chức vây lò dạ thoại, tổng kết trước một năm kinh nghiệm giáo huấn, chế định năm tiếp theo trộm cướp mục tiêu, mọi người nhiệt nhiệt nháo nháo ăn chung đoàn bữa cơm đoàn viên.

Đương nhiên, đáng giá nhất hoài niệm là đêm ba mươi ăn trộm liên hoan, luôn cảm thấy ít đi đệ tam sư huynh câu kia "Ta nghĩ rằng chết các ngươi rồi", cái này tuổi đã hơn chung quy ít chút gì. Cũng chỉ có tại ngày này, chúng ta sẽ không ghét bỏ Tây Môn Xuy Đăng dài dòng, nghe hẳn cho chúng ta nói năm đó Tổ Sư Gia Hà Đạo Tử câu chuyện.

Sơn trại xây ở Lang Nha sơn đội lên, có tiểu hai trăm người, trong đó cũng có nhi đồng cùng ông già, trang nghiêm một cái độc lập thôn trang. Bất đồng là, cái này thuộc về có xã hội đen tính chất đoàn thể, cũng không thuộc về triều đình quân hạt.

Không ngoài sở liệu, ta cùng với Từ Khai Sơn ở cùng một chỗ.

Quý Dao Tiểu Bình điểm phá Từ Khai Sơn danh hiệu, nhưng là Tổng Kim Cương lại một bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng về, này nhưng ta cảm thấy kỳ quái. Phải biết, bây giờ trên giang hồ vô số người đều tìm Từ Khai Sơn, Tổng Kim Cương nhất định là có nghe, hẳn như vậy biểu hiện, có chút kỳ quái.

Cho ăn Từ Khai Sơn một chút thức ăn, lại cho hắn lấy độc tửu sau, ta ngồi xếp bằng luyện rồi một giờ công phu lên giường ngủ. Tuyết rơi nhiều ngừng, nhưng là gió lại lớn rất, nửa đêm bị nện nước tiểu tỉnh, tìm nửa ngày lại phát hiện trong phòng không có cái bô, lòng ta gọi xui, mặc vào áo khoác áo bông đi ra ngoài đi tiểu đêm.

Tìm nửa ngày, không tìm được nhà vệ sinh, ta đi vòng qua sau nhà, đi tới một nơi tĩnh lặng chỗ ngồi tại chỗ giải quyết. Trước khi đi đang lúc, lại phát hiện cách vách Cú Mèo nhà đèn vẫn sáng, bên trong có người nói chuyện. Nghe thanh âm, nhưng là Cú Mèo, Tổng Kim Cương, còn có một cái sơn trại họ Dư sư gia, ta nghe một chút đề tài cùng Từ Khai Sơn có liên quan, vì vậy nghỉ chân nghe lên.

Gậy lên Đạo Thánh Môn đệ tử, làm đầu trộm đuôi cướp, ta cũng vậy trải qua mười năm khổ tu, võ công mặc dù không cao, nhưng là tai mắt nhưng là nhất đẳng.

Tổng Kim Cương nói, Triệu đại ca, bây giờ Từ Khai Sơn hành tung đã bị tiết lộ đi ra ngoài, dự tính không ra nửa tháng, sẽ đưa tới một nhóm giang hồ nhân mã, này Lang Nha sơn cũng không thích hợp ở lâu, Giáo Chủ để lại cho ngươi thời gian của ta có hạn, không bằng chúng ta cả đêm lên đường, đem kia kẻ gian chờ đi?

Cú Mèo nói, lần này áp giải, ta nghĩ hết biện pháp đường vòng Lang Nha sơn, tiểu tử kia đã lên rồi nghỉ ngơi rồi.

Bên cạnh người sư gia kia nói, sợ cái gì a, ngược lại tiểu tử kia cũng là một lâu la, võ công không được, không bằng chúng ta hoặc là không làm không thì làm triệt để, trực tiếp ném dưới chân núi nuôi sói đi. Giết người chuyện nhỏ, hồng rồi Giáo Chủ kẻ hoạch chúng ta ai cũng đảm đương không nổi.

Ta chỉ cảm thấy sau lưng lạnh cả người, này ngấm (tán) đi tiểu tới thật kịp thời, nếu không ta bị người làm thịt sợ rằng vẫn chưa hay biết gì, bất quá người kia nói Giáo Chủ vậy là cái gì?

Tổng Kim Cương nói, bất kể nói thế nào, chỉ cần cầm Từ Khai Sơn đưa đến Giáo Chủ trên tay, lấy Giáo Chủ Sư Thần thuật, bình tĩnh có thể được mình sơn tung tích, so Quang Minh thần dạy cướp trước một bước đạt được mình sơn truyền thừa, ta đây U Minh Thần Giáo nhất thống Thánh Giáo trong tâm tay.

Cú Mèo nói, Giáo Chủ nhất thống Thánh Giáo khẩu hiệu kêu hơn 20 năm gần đây, qua nhiều năm như vậy cũng vẫn không có thấy hắn từng có hành động, chúng ta những lão nhân này tâm đều lạnh.

Tổng Kim Cương lạnh lùng nói, chẳng lẽ ngươi hoài nghi Giáo Chủ năng lực?

Cú Mèo nói liên tục không dám.

Tổng Kim Cương nói, nói thật, cùng 20 năm trước so sánh, Giáo Chủ quả thật có chút sợ đầu sợ đuôi rồi, những năm gần đây giáo trung ông già không ít phát qua bức tức. Bất quá từ Thiếu Giáo Chủ ba năm trước tiếp quản Thần Giáo sau đó, chúng ta U Minh Thần Giáo đã sớm xưa không bằng nay, Thiếu Giáo Chủ kỳ tài ngút trời, văn thao vũ lược, trí mưu Vô Song, lại Thường Phạt Phân Minh, Triệu chấp sự, người đang ở đây Lục Phiến Môn thời gian cũng không ngắn rồi, có cơ hội hay là đi thăm viếng bên dưới Thiếu Giáo Chủ đi.

Ta ở trong bóng tối nghe kinh hãi, 《Vô Lâm Đơn Giản Lịch Sử》 bên trong ghi lại, 30 năm trước, Ma Giáo hoành hành không có kỵ, làm hại vô lâm, làm nhiều việc ác, khiêu khích rồi vô lâm công phần, kết quả bị lúc ấy thiên hạ đệ nhất cao thủ, Vô Lâm Minh Chủ Mộ Dung Bạch Vân đại bại ở Phổ Đà Đảo, từ đó Ma Giáo chủ lực chạy trốn xa hải ngoại, giang hồ từ nay thái bình.

Nhưng là, giang hồ cho tới bây giờ cũng chưa có thái bình qua. Cũng có người vô lâm đã sử ghi chép, Ma Giáo một chút thế lực còn sót lại chia làm hai cái, nhất phái là thờ phụng Quang Minh thần Quang Minh thần dạy, một phái khác chính là thờ phụng hắc ám thần U Minh Thần Giáo. Này hai phái đều lấy Thánh Giáo chính thống tự cho mình là, có chút tương tự với Đạo Thánh Môn cùng Đạo Tiên Môn.

Tổng Kim Cương lại hỏi, nếu chúng ta có thể theo Từ Khai Sơn trong miệng hỏi ra mình sơn tung tích, chẳng phải đang trong giáo một cái công lớn? Cú Mèo nói sợ rằng không đơn giản như vậy, Từ Khai Sơn tính cách cương nghị, lại rất nặng chữ tín, ta tại Lục Phiến Môn cùng Từ Khai Sơn hao mười sáu năm, rầm đều không hỏi ra một tiếng.

Chẳng lẽ Từ Khai Sơn liền không có nhược điểm gì? Tỷ như tình nhân, sau loại người?

Cú Mèo nói, năm đó Bách Hoa Tiên Tử Hoa Giải Ngữ chung tình cho hắn, vì hắn sinh một nữ, chẳng qua hiện nay sinh tử biết trước. Trừ phi tìm tới nữ

nhì của hắn, dùng để lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác hắn. . .

Một bên hơn họ Sư Gia bỗng nhiên nói, ta có cái âm mưu. Ai yêu, Đại Trại Chủ, người đánh ta làm gì?

Tổng Kim Cương mắng, cái này gọi là kế hoạch, âm mưu gì không âm mưu, ở trong mắt chúng ta, chỉ có hai chuyện trọng yếu nhất, một là chưa giải quyết vấn đề, một người khác là đang ở nắm giữ phương pháp, chúng ta mới không làm âm mưu bộ kia phương pháp.

Cú Mèo nói, Tổng lão đệ, người từ nơi nào tìm Sư Gia a.

Tổng Kim Cương sừng sốt một chút nói, đây là chính tông Thiệu Hưng hơn Điều sư gia.

Cú Mèo nói ta thế nào nghe lớn tra tử vị lão dày đặc, không phải là giả đi.

Dư sư gia nói, ta tổ tịch Dư Điều, năm đó đi theo Lão Thái Gia đi Quan Đông, người có thể hoài nghi ta khẩu âm, chỉ không nên hoài nghi ta tài hoa.

Cú Mèo cười lạnh nói, nói nghe một chút.

Một trận gió thổi tới, ta bỗng nhiên hắt hơi một cái.

Ai ở bên ngoài?

Lòng nói hồng bét, không dám ba người đi ra, ta đã thi triển Khinh Công đem về bên trong phòng, lại không biết đối phương bàn cái gì. Lòng ta nói nguyên lai này là họ Triệu kia Lão Bất Tử âm mưu, suy nghĩ có muốn hay không thu dọn đồ đạc chạy trốn. Bất quá lại nghĩ, chạy trốn nói, Từ Khai Sơn làm sao bây giờ? Chuyển này nhiệm vụ thất bại, dự tính Lục Phiến Môn cũng sẽ đem ta đuổi ra khỏi cửa.

Từ Khai Sơn bỗng nhiên nói, thế nào, nghĩ (muốn) đường chạy?

Ta sợ hết hồn, cả giận nói, người khi nào tỉnh, sao cả kinh một gạt, sau này mở miệng có thể hay không trước lên tiếng chào hỏi. Ta tiếp rồi người công việc này mà xem như xui xẻo rồi, bị nhiều người như vậy nhìn chăm chăm, có thể hay không còn sống đến Ứng Thiên Phủ, còn chưa nhất định đấy.

Từ Khai Sơn nói, ta đã sớm biết họ Triệu kia không phải là cái gì hảo hảo. Lục Phiến Môn bên trong ngoại trừ nguy quân tử, liền là tiểu nhân thật, thật không rõ, tiểu tử người thiên phú tốt như vậy, chỉ cần có cái danh sư, ở trên giang hồ xông ra một phen danh tiếng cũng không phải là việc khó, thế nào lại luôn cúi hướng cái loại địa phương đó đi.

Lòng ta nói đây là sư môn chi mạng ta sẽ nói cho người biết mà, Tây Môn Xuy Đăng muốn ta làm như vậy, nhất định là có hắn dụng ý, hắn người này chuyện nhỏ nhìn rất hồ đồ, nhưng là tại phương hướng lớn bên trên, thì sẽ không phạm sai lầm.

Ta hỏi, người có thể nghe qua cảnh vật gì mình bạch Thần Giáo, U Minh Thần Giáo?

Từ Khai Sơn tự nhiên nói, Quang Minh thần dạy, U Minh Thần Giáo, tên ngược lại cố gắng hù dọa, kỳ thực chẳng qua chỉ là năm đó Ma Giáo tháo chạy lúc, lưu tại trung nguyên hai cái tàn chi mà thôi, chẳng làm được trò trống gì, năm đó Ma Giáo cao thủ bị tàn sát hầu như không còn, còn lại lại đấu tranh nội bộ, loạn như tán sa, bây giờ ở trên giang hồ ngay cả tam lưu môn phái đều không phải là.

Từ Khai Sơn đã mười lăm năm chưa có tiếp xúc qua giang hồ, chỉ Tổng Kim Cương các loại (chờ) trong dân cư U Minh Thần Giáo, cũng không phải là chia rẽ, hơn nữa mắt lom lom, mơ ước Từ Khai Sơn trên người bí mật.

Ta không có tiếp tục cái đề tài này, suy tư chốc lát, quyết định yên lặng xem biến hoá, xem tình thế mà làm. Cũng còn khá, đang trộm nghe bọn hắn nói chuyện sau, ta cũng âm thầm để ý, chính gọi là lòng hại người có thể có cũng không có, chỉ nhưng nên có tâm phòng bị người a.

Trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh, bỗng nhiên có người hô, đi lấy nước!

Ta đột nhiên thức tỉnh, nhìn thấy bên ngoài ánh lửa ngút trời, lòng ta nói lúc này mới bao lâu, âm mưu tới quá nhanh, liền giống như vói rồng, không thể rời bỏ gió giật vòng không kịp trốn, ta không thể còn muốn. . .

Ta ngay cả nắm lên Từ Khai Sơn, hướng ra phía ngoài xông ra ngoài. Cách đó không xa, chỉ thấy Cú Mèo toàn thân đầm máu, nơi ngực trái cắm một cái dao găm. Ta nói diễn cũng thật giống a, cái này cụ đoán chừng tổn không ít tiền đi. Sau lưng hắn, Tọa Sơn Điều bọn bốn người cũng ít nhiều treo rồi máu.

Cú Mèo mặt đầy lửa giận, mắng, người cái này gian trá tiểu nhân vô sỉ!

Ta âm thầm gạt đầu, này giận dữ mắng mang theo tức giận, không cam lòng, bất đắc dĩ, phảng phất là đối với (đúng) Tổng Kim Cương phản bội lên án, diễn kỹ này được điểm tối đa a.

Tổng Kim Cương nói, người bất nhân ta bất nghĩa, hai ta đều là cá mè một lứa.

Nhất định phải như vậy chém tận giết tuyệt à?

Tổng Kim Cương nói, không giết các người cũng được, ta cho các người một cái cơ hội. Vừa nói một chỉ phía sau bọn họ vách đá, nói, nhảy xuống đi, theo thiên mệnh, không đúng triều đình còn có thể Phong người một cái Lang Nha sơn năm trắng sĩ đây.

Vừa nói Tống Kim Cương vung tay lên, mấy chục cái cung tên nhắm ngay năm người. Ta càng phát giác có cái gì không đúng, chẳng lẽ ngăn ngại hơn nửa canh giờ, bọn họ lại xảy ra khác nhau?

Cú Mèo nói, giết hại đồng môn là giáo trung đại kỵ, người không sợ Giáo Chủ sau khi biết sẽ để cho người gặp ngũ hình chi phạt à? Tống Kim Cương cười ha ha một tiếng, vậy nếu như Giáo Chủ không biết đây?

Tọa Sơn Điều nói, lão đại, liều mạng với bọn hắn!

Cú Mèo cười thầm một tiếng, Tống Kim Cương, hôm nay là ta thua ở trên tay người, vừa nói, xoay người phóng tung xuống vách đá. Tống Kim Cương vung tay lên, mấy chục cây cung tên bắn về phía còn lại bốn người, bốn người kia không chỗ tránh né, cũng nhảy xuống vách đá.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Qua cái giả năm

Mất thấy tình huống không hay, ta cũng lấy sau lưng lên Từ Khai Sơn, cũng không đoái hoài tới tù xa, ngựa, nhanh chân liền hướng trên dưới chạy. Một hơi thở chạy ra bảy tám dặm đất, mất thấy Tống Kim Cương đám người không có đuổi theo, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cảm Từ Khai Sơn buông xuống.

Ta nói được hiểm, thiếu chút nữa ngay cả mạng ném ở nơi nào. Từ Khai Sơn lạnh lùng nhìn ta liếc mắt, người chạy cái gì? Ta nói người không thấy những người đó giết người không chớp mắt mà, nếu là ta không chạy, chẳng lẽ còn ở lại nơi đó đi theo Cú Mèo làm sáu trắng sỉ, bảy trắng sỉ a.

Từ Khai Sơn không nói gì, phá khinh thường nói, người đây là cứu bọn họ một mạng. Đừng nói này một trăm hai trăm số Sơn Tặc, coi như một trăm lượng cái triều đình quân lính, Lão Từ như thường giết bọn hắn ngay cả cha mẹ cũng không nhận ra bọn họ.

Lòng ta nói cũng đúng, mới vừa một số ruột, quên bên người còn có một cao thủ tuyệt đỉnh, nếu không chúng ta chạy trở về, cảm những tên kia làm thịt? Nói về chúng ta tù xa còn ở trên núi đây. Từ Khai Sơn ung dung nói, phải đi chính người đi, Triệu Bất Bình tiểu tử kia ta đã sớm nhìn hắn không thuận mắt rồi, vừa chết trăm. Người chính là cân nhắc một chút chính người vấn đề đi.

Ta lạnh cả tim, lòng nói hồngбет, vốn là áp tải Từ Khai Sơn một chuyện ta liền run sợ trong lòng, bây giờ nơi này chỉ có ta hai người, Từ Khai Sơn sẽ không đem ta làm thịt đi. Trong lòng thầm nghĩ Lữ Trọng Viễn, loại này hãm hại người sự tình, sau này ta cũng không cần nhận.

Ta thở dài, bắt đầu đi cỡi ra Từ Khai Sơn trên người ông khóa, người đi đi. Từ Khai Sơn mang theo nụ cười, ta muốn là đi, người thế nào trở về giao nộp. Ta nói đây vốn chính là theo dự liệu sự tình, ghé gớm ta không về Lục Phiến Môn, làm một cái phiếu phạt giang hồ hiệp khách cũng là không tệ.

Từ Khai Sơn cười ha ha nói, người tâm ngược lại cũng rộng. Bất quá người yên tâm, ta nếu đáp ứng người sẽ không trốn, tự nhiên sẽ với người đến Ứng Thiên Phủ, đến, nơi này có một bộ khóa xích chân, ném quai đáng tiếc, ngược lại nhàn rồi cũng là nhàn rồi, người tới mặc lên đi.

Lòng ta nói người là đại gia người sẽ không trốn, nhưng là ta muốn trốn a. Nhanh chân chạy, mới chạy ra mười trượng trở lại, liền bị Từ Khai Sơn với con gà con bình thường xách trở lại. Ta về mặt đưa đám nói, đại gia, người xem mấy ngày nay chúng ta đồng cam cộng khổ, cũng coi là thành lập thâm hậu cách mạng hữu nghị, không bằng coi như hết.

Liền như vậy? Từ Khai Sơn chau mày, cũng không biết từ nơi nào làm ra một bầu rượu, lại đem ta trong ngực Hạc Đình Hồng làm hơi có chút đổ vào, đến, cách mạng ít rượu ngày ngày say, bia bạn lữ đứng đầu khai vị. Làm cái ly này, hai ta ân oán coi như xong.

Ta nói còn không bằng một cái tát đập chết ta đây. Đây chính là Hạc Đình Hồng a, thiên hạ ba Đại Độc Dược đứng đầu a. Từ Khai Sơn hắc hắc nói, người cũng biết đây là Hạc Đình Hồng, kia trong ngày thường cho ta hút thời điểm cũng không thấy người cau mày a, sợ cái gì, đến, hai ta cùng uống.

Ta bụng ly rượu, nước mắt đều mau xuống đây rồi, cũng không nhúc nhích.

Từ Khai Sơn nói được rồi, cho người uống thì uống đi, vừa nói tay đứng im ta cầm, cầm ly kia Hạc Đình Hồng rót tiến vào. Ta chỉ cảm thấy trong cơ thể như phiến giang đào hải, trong dạ dày co quắp một trận, oa oa đại thổ đứng lên.

Ta phải chết mà, chỉ cảm thấy tầm mắt dần dần mờ hồ. Lúc này bên tai truyền tới Từ Khai Sơn thanh âm, phòng thủ linh đài thanh minh Huyệt, chỉ Bảo

Đan Điền một hơi thở, lấy nội lực dẫn dắt Độc Tinh theo Thần nhà, ý bỏ, dạ dày thương khổ tới quan môn.

Ta rên rỉ nói, đại thúc, trên người của ta không có nội lực a.

Từ Khai Sơn lúc này mới vỗ đầu một cái, Nha quên người kinh mạch cùng người thường bất đồng rồi, ta thấy người tính cách không xấu, vốn là nghĩ (muốn) truyện thụ cho người ta đây mười lăm năm tới lĩnh ngộ được Đan Độc nói, đáng tiếc a, người vô phúc tiêu thụ a.

Ta có thể không nói lời nói mát mà, có thể hay không nghĩ một chút biện pháp cho ta Giải Độc a.

Từ Khai Sơn gật đầu một cái, bắt đầu ở trên đất tạo ra bầy hồ, ta nói này tính là gì Giải Độc phương pháp? Từ Khai Sơn nói, ta chính là muốn cho người đào một mộ phần, tránh cho người táng thân Hoang Sơn Dã Linh, bị dã sói ăn, làm một chết không toàn thây.

Ta ý thức dần dần mơ hồ, ta nghĩ tới rồi dưới trời chiều chạy băng băng, đó là ta chết đi thanh xuân.

Chính tại ý thức mông lung giữa, đột nhiên cảm giác được toàn thân một mảnh lạnh như băng, ta mạnh mẽ thanh tỉnh một chút, chỉ thấy thân thể của mình trần truồng, ngồi ở một cái tuyết trong hầm, Từ Khai Sơn từ chung quanh lấy được một chút tuyết, đem ta chôn ở trong đồng tuyết. Sau đó một đạo hùng hồn nội lực từ đỉnh đầu quán chú đi vào, chỉ cảm thấy kinh mạch toàn thân phồng khó chịu.

Muốn nội lực, trong cơ thể ta Độc Tố bị áp chế ở. Giữ được linh đài một mảnh thanh minh, nhưng vào lúc này, trong cơ thể Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải bắt đầu nhỏ nhẹ rung động. Vài ngày trước Nam Thiên Thất Túc tại trong óc sáng lên ánh sáng yếu ớt. Trong vòng mấy cái hít thở, kia bảy chỗ Tinh Túc mạnh mẽ phát sáng, nói thành một hàng, giống như chỉ màu đỏ Chu Tước, phát ra một tiếng thanh minh âm thanh.

Trong nội tâm của ta nghiêm nghị, lâm vào minh tướng bên trong. Trong cơ thể bảy chỗ Tinh Túc Hải, như là sóng lớn mãnh liệt, chu vi vài chục trượng Nội Thiên Địa chân nguyên tựa hồ sinh ra cảm ứng, lại cùng đi theo chấn động, ta lại nghĩ tới đêm đó lĩnh ngộ: Chân nguyên, là một loại chấn động.

Ta giống như đắm chìm tại trong biển rộng lấy ra một cọng cỏ, dùng Tinh Túc Hải chân khí chấn động kéo theo trong cơ thể Từ Khai Sơn chân khí, đạo kia chân khí giống như bị khống chế ở bình thường, có thể dựa theo ta ý thức đi vận hành, thân thể nội độc tố theo Thần nhà, ý bỏ, dạ dày thương khổ tới quan kỳ môn.

Ý thức dần dần thanh tỉnh. Từ Khai Sơn thấy vậy, chỉ điểm một chút tại ta quan kỳ môn bên trên.

Oanh một tiếng, ta cơ hồ hôn mê bất tỉnh. Khi ta đang nhìn lúc, bên người tuyết đều đã hòa tan, tràn đầy mùi hôi thối. Ta nhất thời cảm thấy trong cơ thể nhẹ một chút, trọc khí tiết ra ngoài, Từ Khai Sơn liền lui về phía sau ba bốn trượng.

Ta xem xuống chung quanh, vui vẻ nói, chẳng lẽ mới vừa ta đem trong cơ thể tạp chất xếp hàng ra ngoài thân thể, ta trực tiếp tiến vào nghe thấy cảnh bên trong tẩy tủy rồi hả?

Từ Khai Sơn xì một tiếng, che mũi nói, người đi mà nằm mơ à, người đây là mấy ngày không tắm? Ta lúng túng cười một tiếng, cảm ơn người cứu ta a. Từ Khai Sơn hừ hừ nói, rõ ràng là ta muốn độc sát người, người này cảm ơn không đạo lý chút nào.

Ta nói mẩu chột nhìn kết quả. Mới vừa rồi ta có thể cảm ứng được chân nguyên chấn động, bây giờ chỉ cảm thấy cả người tràn đầy lực lượng, coi như tới mười con chó hoang cũng có thể tay không tới đánh hấn một phen, có muốn hay không đánh một nhà.

Từ Khai Sơn tới một quyền đem ta đánh nằm trên đất, vung vung nắm đấm, người nhất định phải đánh? Ta liền lắc đầu nói, ta đây chính là đánh so sánh, lại nói Dã Cầu có thể với người so à? Ai, ta liền chỉ đùa một chút. . .

. . .

Từ Khai Sơn đáp ứng theo ta cùng đi Kim Lăng, như vậy ta vào Lục Phiến Môn coi như có hi vọng, vì vậy ổn định hấn, hai người tại trong núi hoang qua một đêm. Ta ôm không gì sánh được trầm thống tâm tình, cho Lục Phiến Môn viết phong thư, báo cáo Cú Mèo đám người tin chết, nói bọn họ vì bảo vệ phạm nhân, cùng tặc nhân liều chết vật lộn, cuối cùng trắng liệt hy sinh. Bất quá, cách mạng chưa thành công, chuyện cũ đã qua, ta sẽ theo nhận lấy các tiền bối trong tay cờ xí, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ vân vân.

Ngày thứ hai, tìm một cái dịch trạm đưa, lại được cho biết mùa xuân trong lúc, dịch trạm ngừng buôn bán, đề nghị chúng ta tìm một Tiêu Cục. Vì vậy đến Trung Nguyên Tiêu Cục Bảo Định phân cục, tốn ba lượng bạc, đem phong thư này gửi đi.

Ta vốn là muốn mau sớm lên đường, nhưng là Từ Khai Sơn lại nói phải ở chỗ này biết mấy cái bằng hữu. Khi ta tại tranh cãi lúc, Từ Khai Sơn cầm bộ kia khóa xích chân ném ở thân ta trước, vì vậy ta cũng liền buông tha rồi. Ngược lại hấn đã đáp ứng phải cùng ta đi Kim Lăng rồi. Hấn là cái loại này nhất ngôn cửu đỉnh người, nếu có thể đem một người bí mật giữ vài chục năm cũng không chịu thất tín với người, đương nhiên sẽ không đối với ta cái giang hồ này hậu sinh nuốt lời.

Chẳng qua là bây giờ cửa ải cuối năm, liên tiếp vòng vo mấy khách sạn đều không buôn bán, cuối cùng ở ngoài thành một nơi nơi hẻo lánh thấy được một cái khách sạn viết "Như khách sạn", cửa trên bảng hiệu viết "Mùa xuân trong lúc đại hạ giá, bốn điểm một đêm tám mươi tám văn, hưởng thụ Đế Vương cấp đãi ngộ", Từ Khai Sơn bước liền vào.

Ta ngay cả cản lại nói, loại này tiệm nhìn một cái chính là Hắc Điểm, chúng ta đi vào phải bị ai làm thịt.

Từ Khai Sơn nói, đây không phải là giá ưu đãi à?

Ta nói loại này tiệm đánh ưu đãi ngày trang, này tám mươi tám một đêm chẳng qua là lác lư người đi vào, không tin người đi hỏi một chút, bảo đảm nói cho người biết tám mươi tám văn đã đặt trước đi ra ngoài, Từ Khai Sơn hoàn toàn thất vọng, quân hấn khi gió Hắc Điểm Bạch tiệm, vào ở là được.

Ta nói người đương nhiên không cần quan trọng gì cả, nhưng là bỏ tiền là ta a.

Lần này ra ngoài Trầm Vạn Tam cho ta năm trăm lạng bạc rỗng, ta một mực không chịu tổn, vốn muốn dành thời gian gửi về sư môn, cũng coi là giúp sư môn giải quyết khủng hoảng kinh tế. Từ Khai Sơn bước đi vào, ta ngay cả đi vào theo, nói tiểu nhị tới hai gian tám mươi tám văn buồng trong.

Tiểu nhị kia đang ở bên cạnh lò lửa đang lìm đim, thấy hai ta một thân ăn mặc, cũng không thể nào thích, âm dương quái khí nói, xin lỗi hai vị, tám mươi tám đã không có, bây giờ chỉ còn lại Lục Cửu tám cùng Cửu Cửu tám sáo phòng.

Ta nói mắc như vậy, người thế nào không cướp tiền đây.

Tiểu nhị ngăn người, tới câu, các người không ở lại, chúng ta cướp ai vậy.

Ta nói đây rõ ràng là Hắc Điểm a!

Tiểu nhị nhất thời tới tức, chúng ta đây chính là tại triều triều đình lập hồ sơ khách sạn, người xem trên tường còn treo móc bằng buôn bán đây, người nói như vậy cần thận chúng ta đi quan phủ cáo người phi báng. Ta hừ lạnh nói, quan phủ, Lão Từ chính là Lục Phiến Môn, người ngược lại gọi tới xem một chút.

Ta cùng với tiểu nhị kia tranh chấp không ngừng, ngược lại lão bản nướng ở một bên không nhìn nổi, cảm tiểu nhị khiển trách một trận, nói mấy câu mềm mỏng, chúng ta ở lại.

Ta cùng với Từ Khai Sơn tại Bảo Định phủ một cái khách sạn ở ba ngày. Từ Khai Sơn ban ngày đi ra ngoài, buổi tối trở lại, cũng không biết đi làm chứ sao. Bất quá nếu hấn không chạy, ta cũng lười đi quản, đương nhiên, coi như ta nghĩ rằng quản cũng không quản được.

Lúc trước hết năm, có bao tiền lì xì, có tin mừng thịt còn các sư huynh đoàn năm, bây giờ lại trở thành "Tù nhân", nhìn Bảo Định phủ năm vị mười phần, ta nhưng ngay cả ngừng sùi cảo đều không ăn được nóng hổi, ta không khỏi hoài nghi mình qua cái năm.

Đại niên mừng bốn, Từ Khai Sơn tìm tới ta, hỏi ta vay tiền, ta vốn không muốn mượn, chỉ nhìn hấn không biết từ nơi nào lấy được một cây đao sau, ta quyết định hay lại là bố thí hấn một chút, thuận miệng hỏi một câu mượn tiền làm gì.

Từ Khai Sơn nói tại Hiểu Sinh giang hồ tìm một bằng hữu, chuẩn bị gọi một cái thông báo tìm người, ta lúc này mới nhớ tới, hấn còn có một con gái bây giờ không rõ tung tích. Ta nói người ngay cả con gái tên gì, bộ dạng dài ngắn thế nào cũng không biết, người tìm cái gì người?

Từ Khai Sơn cười một tiếng, cái này không làm khó được ta, ta tại Hiểu Sinh trên giang hồ thả ra tiếng gió, năm nay ngày mừng 3 tháng 3, ta Từ Khai Sơn tại Ứng Thiên Phủ Tê Hà núi tổ chức tìm người thân đại hội, ai muốn có thể giúp ta tìm tới con gái, ta nguyện lấy mình son bí mật trao đổi.

Ta nói đại thúc người là Hạc Đình Hồng uống nhiều rồi hay lại là muốn làm cha muốn điên rồi, thua thiệt người chính là lão giang hồ, coi như ta dùng đầu ngón chân nghĩ, cũng có thể dự liệu được, đến lúc đó lấy được đầy phổ gọi người cha. Hơn nữa bây giờ người trên danh nghĩa hay lại là tù nhân, như vậy trắng trợn, rõ ràng là không đem chúng ta Lục Phiến Môn coi ra gì a.

Từ Khai Sơn nói, ta đây sao đi làm, Tự Nhiên có ta đạo lý. Vừa nói hấn uống miếng rượu, nếu trên giang hồ nhiều người như vậy muốn bắt ta, ta không ngại theo toàn bộ giang hồ vui đùa một chút.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Cái gọi là tâm chiến đấu

Sau năm ngày, Hiểu Sinh trên giang hồ ở một cái tầm thường nơi hẻo lánh, đáng thứ nhất tìm người thân khai sự, xen lẫn đang làm ~ chứng, thuốc mê, bài chín tất ứng tuyệt kỹ các loại (chờ) tiểu quảng cáo bên cạnh. Đại ý là 20 năm trước một họ Từ nam tử tại Kim Châm Sơn Trang tàn sát một tên ấu nữ, nếu có thể cung cấp đầu mối, thì lại lấy bạch ngân vạn lượng đưa tặng.

Tin tức này tốn ta ba mươi lượng bạc, cũng cho ta nhức nhối một phen. Ta hỏi Từ Khai Sơn, nếu thật có con gái tung tích, người từ nơi nào làm một vạn lượng bạc ngân. Từ Khai Sơn hừ nói, nếu thật có con gái tung tích, chính là trong hoàng cung, Lão Từ cũng phải đoạt lại, về phần bạc, không muốn sống tới theo ta lấy là được.

Ta đưa ra ngón tay cái, ta còn tưởng rằng người thật là một lời hứa ngàn vàng đây, nguyên lai là dọa người.

Sau nửa tháng, hướng gió bỗng nhiên phát sinh biến hóa, không biết tại ai tiết lộ phong thanh, theo tìm người thân quảng cáo bên trong đánh hơi được cơ hội, tại Hiểu Sinh trên giang hồ phát nhất thiên kỹ thuật dán, tựa đề là 《Che Dấu Mười Hai Năm, Thiên Dao Từ Khai Sơn Tái Hiện Giang Hồ》, lại thông qua tầng tầng suy luận, phân tích ra này tìm thân chi nhân, chính là Thiên Dao Từ Khai Sơn.

Trên giang hồ nhất thời nổ nôi, Hiểu Sinh giang hồ tranh thủ cho kịp thời cơ, cả đêm phát hành phụ san, đem 20 năm trước Từ Khai Sơn cùng minh sơn bí mật chuyển liên hệ tới, cũng giảng thuật 20 năm trước Từ Khai Sơn cùng toàn bộ giang hồ ăn oán tình cừu, còn Bát Quái chung quanh, viết nhớ năm đó Thiên Dao Từ Khai Sơn cùng Kim Châm Sơn Trang Bách Hoa Tiên Từ Hoa Giải Ngừ yêu hận dây đưa.

Khoảng thời gian này, người trong giang hồ, gặp mặt nhất định nói Từ Khai Sơn. Tìm người thân gọi ý vừa ra, vô số giang hồ Nữ Hiệp tại Hiểu Sinh trên giang hồ gửi bài, nói mình chính là Từ Khai Sơn thất lạc nhiều năm con gái. Đương nhiên, những thứ này Hiệp Nữ lấy Nga Mĩ Phái cùng Hằng Sơn phái chiếm đa số, dù sao này lưỡng Đại Môn Phái lấy Nữ Đệ Từ làm chủ, nghe nói Hằng Sơn chương môn còn tổ chức toàn phái ghi danh nhận thân, trong giang hồ dần mỉm cười nói.

Còn có một gọi Cổ Lực Na Lạp, nghe một chút tên chính là người Ba Tư, cũng nhảy ra nói, Bách Hoa Tiên Từ là người Ba Tư, hoa họ là Ba Tư họ lớn, theo bát đại tổ tông khảo chứng chính mình huyết thống tính hợp pháp, bất quá cũng có người sáng suốt chỉ ra, này Cổ Lực Na Lạp nhìn một cái chính là cộ nhiệt độ.

Còn quá mức người, có cái lấy bán quảng cáo cùng Bát Quái xuất thân ngang dọc thư cục, nhân cơ hội đẩy ra một quyển 《Minh Sơn Truyền Thuyết》, chẳng mấy chốc liền chiếm cứ bán chạy bảng đứng đầu bảng. Rất nhiều người trong giang hồ, nhất là mới ra giang hồ tuổi trẻ hiệp khách, rồi rít mua, trong lúc nhất thời giữa văn chương cao quý khó ai bì kịp.

Ta trong lúc rảnh rỗi, tại Thư Điểm bên trong mua một quyển, mới nhìn mấy tờ liền ném, không khỏi cảm khái, đầu năm nay, sách quý gì chỉ cần với minh sơn liên lạc với, lượng tiêu thụ liền tăng nhiều, quyển này 《Minh Sơn Truyền Thuyết》, ngôi thứ nhất cũng thì thôi, nói chuyện còn không có dấu chấm câu, ngang dọc thư cục cũng quá không phụ trách rồi, còn người tác giả kia tam quan vẫn còn, hay là trở về thật tốt học một ít dấu chấm câu mới ra ngoài mất mặt đi.

Hiểu Sinh giang hồ nhìn chuẩn cơ hội làm ăn, tuyên bố muốn tại năm nay tháng tư phần mở lại ngừng làm việc rồi 30 năm giang hồ bảng xếp hạng mỹ nữ, này Từ Khai Sơn con gái Từ mỗ một (ẩn danh), còn không chờ hiện thế, liền chiếm cứ mỹ nữ bảng danh đầu.

Ta ngược lại thật ra đối với (đúng) giang hồ mỹ nữ bảng cố gắng mong đợi. Khi còn bé, ta ngay trước Tổ Sư Gia bức họa, tại sáu người sư huynh trước mặt khoe khoang khoác lác, sau khi lớn lên muốn kết hôn thiên hạ đẹp nhất nữ tử, vì thế mấy người sư huynh còn đối với (đúng) đẹp định nghĩa khai triển qua một trận kịch liệt tranh luận, Đại sư huynh thích mập, nói ôm mềm mại, Nhị sư huynh thích gầy, nói nhìn thoải mái, có giang hồ mỹ nữ bảng, cũng coi là có gương mẫu, thâm hạ quyết tâm, đem tới nhất định mang một cái trở về, hăm mộ chết bọn họ.

Giang hồ yên lặng quá lâu, thật nhiều năm không có náo nhiệt như vậy qua. Tháng giêng đấy, Hiểu Sinh trên giang hồ lại tuôn ra một cái tin tức nặng ký, Nhất Kiếm Chấn Cừu Châu Phong Vạn Lý muốn tại thành Kim Lăng khiêu chiến Từ Khai Sơn.

Toàn bộ giang hồ sôi trào, Hiểu Sinh giang hồ xếp hạng cũng ít nhiều là căn cứ đều Đại Cao Thủ gián tiếp chiến tích tới chính lý hạng, phải biết một khi tiến vào Hiểu Sinh giang hồ Thiên Địa trắng đen bốn bảng, chính là thiên hạ phải tính đến cao thủ, những cao thủ này nhiều yêu quý lông chim, cực ít xuất thủ.

Lần trước thiên hạ Thập Đại Cao Thủ tỷ thí là 20 năm trước Trung Nguyên Ngũ Tuyệt Trung Tây lạnh Kiếm Các Trầm Lạc Nhận Các chủ cùng Trung Nguyên Nhất Kiếm Hoàng Trình tỷ võ, nghe nói trận chiến ấy hai người đấu một ngày một đêm, cuối cùng Tây Lương Kiếm Các Huyền Nguyên kiếm quyết càng hơn một bậc, lấy nửa chiêu thể thắng được Trung Nguyên Nhất Kiếm Hoàng Trình —— đó cũng là Hoàng Trình cả đời duy nhất một lần đánh bại.

Nhất Kiếm Chấn Cừu Châu Phong Vạn Lý chiếm cứ thiên hạ đệ nhất kiếm danh xưng vài chục năm, năm đó cùng trời dao Từ Khai Sơn cùng nổi danh, mấy năm qua ở trên giang hồ dài thẳng ba trăm chiến đấu, là Trung Nguyên Nhất Kiếm Hoàng Trình sau đó lại một vị kiếm đạo kẻ thu thập. Bây giờ lại công khai khiêu chiến Thiên Dao Từ Khai Sơn, làm sao có thể không khiến người ta tâm hưng phấn?

Chúng ta một đường xuôi nam, vừa đi vừa nghỉ, theo Báo Định phủ chuyển Sơn Đông nói, dọc theo đường đi cũng không có gặp phải phiền toái gì. Thuộc về trong gió lốc Từ Khai Sơn, nhưng là mỗi ngày đi đường, ăn cơm, ngủ, không chút nào đại chiến tới trước giác ngộ, thậm chí đối với trận chiến này nhìn đến vô cùng nhạt nhẽo.

Ta thật tò mò, Phong Vạn Lý khiêu chiến hấn, hấn lại không có chút nào tâm tình chấp chòn, một ngày thừa dịp lúc nghỉ ngơi hỏi hấn là làm sao làm được. Từ Khai Sơn trắng ta liếc mắt, trận chiến này vốn tại mười lăm năm trước liền muốn dựng lên, nếu không phải ta bị người hăm hại, sợ rằng đã sớm phân ra được thắng bại.

Ta nói Phong Vạn Lý là đương kim kiếm đạo đệ nhất nhân, hơn nửa mười mấy năm qua một lòng tu kiếm, mơ hồ có thiên hạ đệ nhất nhân thể đầu, thân thể người rơi vài ngục tù nhiều năm, vô công sợ rằng phải rơi ở phía sau không ít đi, hai người tỷ võ, người cảm thấy có bao nhiêu phần trăm chắc chắn thắng hấn?

Từ Khai Sơn một bên uống rượu vừa nói, nếu tại mười lăm năm trước, hai ta võ công sán sán nhau, chúng ta ai cũng không có nắm chắc tất thắng, chẳng qua hiện nay chữ sao. . . Từ Khai Sơn dừng một chút, nói tiếp, người có thể biết cao thủ quyết chiến, trọng yếu nhất là cái gì?

Ta nói không phải nội lực, chiêu thức à?

Từ Khai Sơn lắc đầu cười nói, đến chúng ta loại này cấp số, cao thủ quyết chiến, nặng ở tâm tính. Chính gọi là tâm chiến đấu, Phong Vạn Lý tinh mịch giang hồ mười mấy chờ, đánh bại thiên hạ vô địch thủ, đúng là lấy chiến đấu dưỡng tâm, không ngừng đá mài chính mình kiếm đạo. Mà với ta mà nói, tại trong thiên lao gặp không thuộc mình nổi khổ, mỗi ngày chịu Kịch Độc tội, cũng là ma luyện tâm tính. Người đến nói một chút, đến tốt cùng ai có thể thắng?

Trong nội tâm của ta cảm khái, cùng Phong Vạn Lý dài thắng ba trăm chiến đấu bất đồng, Từ Khai Sơn quanh năm rong ruổi tại bên bờ tử vong, công lực hơi không cẩn thận, thì có mất mạng nguy hiểm, loại tâm tính này ma luyện, há có thể là Phong Vạn Lý có thể so sánh? Bất quá nghe nói Phong Vạn Lý những năm gần đây kiếm pháp gần như đại thành, trong tay hắc Cửu Châu kiếm pháp, theo lần đầu rời giang hồ lúc ác liệt ngoan tuyệt, trở nên càng phát ra chất phác thời cổ, bộc phát tự nhiên mà thành, muốn thật cùng Từ Khai Sơn đánh, ai thắng ai thua còn chưa nhất định đây.

Khi ta tiếp tục truy vấn lúc, Từ Khai Sơn khá không nhận được nói, người hỏi nhiều như vậy làm gì, muốn thật muốn biết, đến lúc Kim Lăng, hết thấy đều thủy lục thạch xuất rồi. Ta nói ta làm sao có thể không quan tâm đây, trước đây không lâu đi ngang qua Ngân Câu Đồ Phường, ta cố ý mua Phong Vạn Lý năm mươi lượng đây. Phanh, ta bị Từ Khai Sơn đánh bay ra ngoài.

Từ Khai Sơn lượng cơm cực lớn, đoạn đường này đi xuống, đến mỗi một nơi, nhất định chọn đứng đầu quý tửu lầu ăn cơm, ta hoài nghi hẳn đây là muốn tự giận mình.

Chúng ta tới đến Tề Nam Phủ xuân Giang tiệm cơm, theo dân bản xứ trong miệng biết được, nơi này lỗ thức ăn cực kỳ chính tông. Phải biết, lỗ thức ăn là tám món chính hệ thống đứng đầu, chú trọng mặn, tươi mới, cách làm cực kỳ khảo cứu, tam giang tiệm cơm Cửu chuyển ruột già rất là nổi danh, đây cũng là lỗ trong thức ăn duy nhất dùng nội tạng một món ăn, có trong thức ăn "Cửu Chuyển Kim Đan" nói một chút.

Từ Khai Sơn một hơi thở điểm thập phần Cửu chuyển ruột già, muốn mười cân Cảnh Dương cương, cũng không lo ta, vẫn ăn uống. Ta không có gì khẩu vị, ăn hai cái liền buồn ngủ xuống, con mắt tại đánh giá chung quanh. Người Sơn Đông ăn cơm không thể nào chú trọng, này xuân Giang tiệm cơm ngược lại cũng không chút tạp chất, bất quá trang sức bình thường, cùng kinh thành Tùng Hạc lầu, song giếng cao lớn so sánh, ít một chút phong cách cổ xưa, nhiều một chút sinh hoạt khí tức. Thức ăn số lượng nhiều lại chân, giá cả cũng coi như công đạo.

Bên cạnh mấy cái trên bàn, có người nói, mọi người có thể biết gần đây trên giang hồ có đại sự gì à?

Một người khác hô, Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu Phong Vạn Lý cùng Từ Khai Sơn quyết chiến, thiên hạ người nào không hiểu?

Người kia lại nói, Lưu huynh đệ, những thứ kia đều là trên giang hồ thần tiên đánh nhau chuyện, theo chúng ta quan hệ xa đây. Ta là nói, chúng ta Sơn Đông giang hồ, trăm Đào Môn chương môn Hàn Thiên ý hôn ngọc quý trên tay tỷ võ cầu hôn một chuyện.

Hán tử họ Lưu nói, người nói là Ngọc Như Ý Hàn Hồng Liên Hàn tiểu thư a, cô gái này cũng thật là diệu nhân, người nói một nữ nhân mỗi nhà, không học cái gì kim chỉ nữ công, thế nào cũng phải đi Thái Sơn Phái học võ công gì, kết quả ngược lại tốt, bây giờ mười tám tuổi rồi, ngay cả một đến cửa cầu hôn người cũng không có, Hàn lão gia từ bất đắc dĩ, cử hành cái tỷ võ cầu hôn, dự tính trong lòng cũng không vui đi.

Nhìn người nói, Hàn chương môn đối với (đúng) bảo bối này con gái thích đây, hẳn trên mặt mặc dù không thích, bí mật lại nói qua, thiên hạ nữ tử anh khí có mười phần, này Hàn gia tiểu thư độc chiếm 7 phần, mặc dù có chút nói khoác, bất quá gặp qua Hàn tiểu thư mọi người đều đưa ngón tay cái.

Nhưng vào lúc này, xuân Giang trong quán ăn tới mấy cái người trong giang hồ, vừa vào cửa liền gân giọng nói, ông chủ, đem các người điểm chiêu bài thức ăn là cái gì? Điểm chương quý thấy mọi người tay cầm binh khí, không dám thờ ơ, nói liên tục, khách quan, là Cửu chuyển ruột già.

Cái gì ruột già?

Ruột già heo.

Một Hoa Y người tuổi trẻ, ý người là già bộ cửt heo rồi rồi?

Điểm chương quý không nói gì, cái này, cái đó, cái gì cái này cái đó, ta xem các người cái tiệm này không làm sao sạch a. Cẩn thận ta đi cục công thương, không cục vệ sinh cáo các người đi. Điểm chương quý ngay cả cười theo nói, khách quan, chúng ta đây là trăm năm cửa hiệu lâu đời, năm đó đủ Vương điện hạ ăn rồi sau đều khen không dứt miệng.

Một cái khác người trung niên khuyên nhủ, Tam Sư Đệ, chúng ta vừa mới đến, chưa quen cuộc sống nơi đây, hay lại là ít gây chuyện thì tốt hơn. Hơn nữa, lần này trước khi ra cửa, sư phụ bàn giao, lần này hành tẩu giang hồ dĩ hòa vi quý, ngày mai chính là trăm Đào Môn Hàn chương môn cho ái nữ Hàn Hồng Liên tỷ võ cầu hôn thời gian, Hàn chương môn cho chúng ta Thiên Đào giúp phát thiệp mời, cho đủ mặt mũi, người không muốn gây thêm rắc rối.

Người trẻ tuổi kia không vui nói, người không phải sớm hơn ta nhập môn vài năm mà, liền thích cầm sư huynh thân phận đè ta, chờ ta cưới Hàn Hồng Liên, Thiên Đào giúp cùng trăm Đào Môn liên thủ, đến lúc đó nhìn người còn có quản hay không ta.

Hán tử trung niên cười một tiếng, lắc đầu không nói.

Trăm Đào Môn ở trên giang hồ danh tiếng cùng Tứ Đại Thế Gia, Bát Đại Môn Phái không cách nào như nhau, bất quá tại Sơn Đông nói nhưng cũng là

đứng sau Thái Sơn Phái môn phái, Môn chủ Hàn Thiên ý sư ra Thiếu Lâm, võ công không cao, chỉ thắng ở giao thiệp rộng, sẽ đến chuyện, làm ăn làm khắp Hoàng Hà hai bờ sông, ngược lại cũng không nhỏ. Nay Ngọc Như Ý Hàn Hồng Liên, lúc trước nghe qua tên, ở trên giang hồ rất có hiệp khí.

Về phần ngày này đao bang mà, tên lên không nhỏ, bắt quá danh tiếng mà, ha ha rồi.

Từ Khai Sơn nghe được Thiên Đao giúp, cau mày, bắt quá hấn đã sớm qua hành động theo cảm tình tuổi, cũng cũng không để bụng cái gì hư danh.

Ăn cơm xong, Từ Khai Sơn đứng lên nói, đi.

Ta hỏi đi nơi nào.

Thiên Đao bang.

Ách ách, ta nói ngươi tuổi đã cao, đi tham gia luận võ chọn rể? Với một đám hậu sinh văn bối tranh đoạt tình nhân, ngươi cũng không ngại mất mặt.

Từ Khai Sơn cười mắng, đầu óc ngươi trong suy nghĩ gì.

Vậy ngươi đi làm gì.

Từ Khai Sơn nói, ta có kiện đồ vật rơi ở nơi nào.

Thứ gì?

Từ Khai Sơn nhàn nhạt nói, ta đao.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Thiên Hạ Đệ Nhất Đao

Bách Đao Môn vốn là tại Đại Minh ven hồ, nhưng là Cảnh Nguyên sáu năm, Giang Hồ Tỉ ra ~ máy mới quy định, lấy gây trở ngại trị an làm tên, Các Đại Môn Phái không được tại tỉnh trong phủ khai tông lập phái, cho nên Hàn Thiên Ý đem Bách Đao Môn dời đến Tề Nam Phủ Lịch Thành Huyện Thiên Phật dưới núi.

Danh như ý nghĩa, Bách Đao Môn lấy Đao Pháp nghe tiếng. Môn chủ Hàn Thiên Ý phú khả địch quốc, lại là đao thành cuồng, nghe nói bên trong cửa góp nhặt một trăm cây bảo đao, Hiểu Sinh giang hồ danh đao trong bảng, thiên hạ Top 100 bên trong chiếm cứ hơn ba mươi bữa tiệc, mà nổi danh nhất chính là mười lăm năm trước thu được Thiên Hạ Đệ Nhất Đao —— Thiên Đao.

Cây đao này vốn là Từ Khai Sơn binh khí, nghe nói lấy Thiên Niên Huyền Thiết thiết chế tạo thành, Vô Kiên Bất Tội, cũng không biết như thế nào lưu lạc đến Bách Đao Môn.

Buổi tối hôm đó, Từ Khai Sơn cố ý mời ta đi một chuyến phòng tắm, đổi một thân quần áo mới.

Ta giễu giễu nói, trong này có tình huống, còn nói không phải đi tỷ võ cầu hôn? Ta xem ngươi đây là cây già phát mầm mới, chuẩn bị một nhánh Lê Hoa ép hải đường a.

Từ Khai Sơn ách cười nói, ta cùng với bạn cũ vài chục năm không thấy, cũng không thể một bộ mặc mặc lời thôi hình dáng đi đi.

Ta biết hấn nói bạn cũ là này thanh Thiên Hạ Đệ Nhất Đao, cười một tiếng không lên tiếng.

Sáng sớm ngày kế, hai người tới Thiên Phật dưới núi. Thiên Phật núi lại danh hiệu trải qua núi, năm đó có Thuấn canh ở trải qua núi bên dưới, Tùy Triều lúc thành lập Thiên Phật Tự, là lấy có Thiên Phật núi danh xưng là. Này trải qua núi là Thái Sơn dãy núi một nhánh, dưới đất có tuyến cùng Thái Sơn liên kết, nghe nói tại Thiên Phật núi một nơi thủy tuyến bỏ ra lúa mạch trấu, có thể ở dưới chân núi Thái sơn trong con suối kiếm.

Bách Đao Môn ngay tại trải qua núi chi Âm, đi tới cửa, chỉ thấy cao môn bên trong giăng đèn kết hoa, Hữu Nhược liên quan (khô) Sơn Đông nói, Hà Bắc nói người trong giang hồ mộ danh tới, vị kia như ý môn Đao Khách cũng ở trong đó, bắt quá bọn hấn không nhận biết chúng ta.

Có một người trung niên chấp sự ở cửa nghênh tân, thấy chúng ta tới, hỏi, các người là tới tỷ võ cầu hôn?

Ta chấp tay thi lễ nói, cũng không phải, nghe tiếng đã lâu quý bang Hàn đại tiểu thư hiệp danh, hôm nay Hàn tiểu thư đại sự, chúng ta có ý tới dự lễ, cũng hơi bị một phần lễ mọn, còn xin vui lòng nhận.

Trung niên kia chấp sự lắc đầu nói, xin lỗi nhị vị, chúng ta Môn chủ quy định, bởi vì mộ danh mà người tới nhiều lắm, không phải tới tỷ võ cầu hôn, thứ cho không hoan nghênh.

Cũng còn khá ta cơ trí, ngay cả đôi lời nói nói, xin lỗi cấp, người xem ta đây suy nghĩ. Ta chỉ chỉ Từ Khai Sơn, vị đại thúc này gần đây mất vợ hay chồng cũng còn khá hiểu sơ võ công, cố ý báo lại tên tham gia luận võ chọn rể. Từ Khai Sơn ở một bên nghe ta nói vậy, cũng không khám phá.

Kia chấp sự lúc này mới gật đầu, chỉ chỉ cách đó không xa, đến, tới trước trước mặt cầm tiền ghi danh nộp đi.

Ta nói làm sao còn có tiền ghi danh?

Trung niên chấp sự nói, chúng ta Bách Dao Môn lần này tỷ võ cầu hôn, tiêu phí hàng ngàn hàng vạn, đòi gấp ghé tiểu thư của chúng ta người nhiều vô số kể, cũng không thể là một người liền có thể tham gia luận võ đi, chúng ta đây so đến sang năm cũng so không xong.

Đang lúc này, một cái hơn 60 tuổi lão già chống gậy đầu rồng đi tới, trong nội tâm của ta hiểu kỳ, hỏi, vị này lão trượng, ngài đây là mang Tôn Tử tới chọn rể rồi hả?

Lão kia trượng lớn tiếng nói, cái gì, ta không nghe được, lỗi tai không dễ xài!

Ta lại lớn tiếng nói một lần.

Lão kia trượng mặt già đỏ lên, nói đâu có đâu có, đây không phải là tỷ võ cầu hôn mà, tiểu lão nhi bạn già mà chết sớm, bọn nhỏ đều khuyên ta tại tìm một cái, này không tỷ võ cầu hôn cũng không có hạn chế tuổi tác, năm đó ta tại Thái Sơn Phái Ngoại Môn học qua mấy chiêu, coi như hơi biết võ nghệ, cho nên ta tới ghi tên.

Ta nói ngài năm nay cao thọ à?

Lão trượng nói không có cao hay không, ta mới 1m7.

Ta cười một tiếng, nhường đường.

Trung niên chấp sự nói, mặc dù tiểu thư của chúng ta đối với (đúng) tuổi tác không có hạn chế, chỉ ngài đối mặt nhưng là trên giang hồ nhất đẳng cao thủ, ngài không sợ lóe thất lung à?

Lão trượng lớn tiếng nói, không việc gì không việc gì, con ta nữ hiểu thuận, mua cho ta thuốc sáu xường nếp bên trong nắp cao Canxi mảnh nhỏ, thân thể và gân cốt cứng rắn đây, ai, thật đúng là đừng nói, từ ăn nó, thất lung cũng không chua, chân cũng không đau, này Thiên Phật núi một hơi thở treo sáu cái nấc thang.

Trung niên chấp sự không nói gì, nói vậy ngài đi trước mặt giao tiền ghi danh đi. Lão già run run rẩy rẩy đi trước mặt, nộp bạc tiến vào. Trung niên chấp sự nói hai vị có muốn hay không tham gia, không tham gia nhường một tỷ, khác (đừng) ngăn cản đường đi.

Từ Khai Sơn còn đang do dự, ta nói không phải mấy mươi lượng bạc mà, ta còn xuất nổi, vừa nói kéo Từ Khai Sơn đi tới thu lệ phí chỗ, ta nộp ba mươi lượng bạc, thay mình cũng báo một tên, đi vào. Ta cũng giữ lại cái tư tâm, có lẽ không cần thận đem ta chọn trúng đây, này Hàn Hồng Liên nghe nói xinh đẹp như hoa, mặc dù tính khí có chút lớn, bất quá ta có thể nhịn. Nghĩ đến chỗ này, ta không khỏi cười ha ha.

Vào Bách Dao Môn, phát hiện có hơn hai trăm người đều tại xếp hàng, trong đầu nghĩ này Hàn Thiên Ý thật biết làm ăn, trận này tỷ võ cầu hôn đi xuống ánh sáng tiền ghi danh đều thu mấy trăm lượng. Bên trong sơn môn thái kỳ bay truyền đi, trên đó viết biểu ngữ, ngẩng đầu nhìn lên, cầu chúc Bách Dao Môn Hàn đại tiểu thư thứ ba mươi hai giới tỷ võ cầu hôn thành công viên mãn.

Trong nội tâm của ta cho Hàn Thiên Ý yên lặng điểm cái ba mươi hai cái đáng khen, này Hàn Thiên Ý làm ăn đều làm được chính mình khuê nữ trên đầu, thật là biết cách làm giàu a.

Sau nửa giờ, đến phiên hai người chúng ta, có cái tiểu tử trẻ tuổi mới nói, đến, đây là năm trăm cân sư tử bằng đá, mang lên đi tới vàng tuyến vậy, liền coi như qua cửa ải thứ nhất.

Ta nghiêm mặt được lão trượng, hóa ra đây là Hải Tuyến a, muội người, người nói sớm ta không giao tiền a. Trong lòng âm thầm cảm Hàn Thiên Ý mười tám đời tổ tông thăm hỏi ba mươi hai biến, đương nhiên cũng chính là trong lòng nghĩ nghĩ.

Ta chính chân chờ, bên người có người nói, không có Kim Cương Toàn, cũng đừng kéo đồ sứ sứ. Không được thì khiến đi sang một bên.

Ta nhìn một cái đúng là như ý môn người trẻ tuổi kia, không khỏi một trận hỏa khí, xin nhờ, có thể hay không xếp hàng cái đội trước, gia tộc là không đạo đức. Người trẻ tuổi kia không để ý tới ta, đi tới tiểu tử trước người, thần sắc ngạo mạn nói, như ý môn đệ tử cuối cùng Lý Bát Lượng, nguyện lấy thử một lần.

Tiểu tử nói, người tới đi.

Lý Bát Lượng đứng tại sư tử bằng đá bên người, hai tay đem tay áo vén lên đến, chờ nửa ngày sức mạnh, lại không có động tác.

Ta ở một bên cười lạnh, ta còn tưởng rằng thật lợi hại đây, chúng ta bên tám lạng người nửa cân, người này cũng đừng chê người kia.

Lý Bát Lượng xoay người nói, du nhìn du a đánh, ồn ào nhìn ồn ào ép ép.

Ta một trận cười lạnh, không nói nữa.

Lý Bát Lượng lúc này mới hỏi tiểu tử, vị huynh đài này, không biết người sư tử này là muốn cừ giết, hay lại là giờ ngang? Tiểu tử nói, người nói nhầm nhiều như vậy, người chỉ cần cầm sư tử này dòi qua, liền coi như qua ải, có bản lĩnh một hơi thở thổi qua đi vậy thành.

Ta ở một bên nói lời nói mát, cũng còn khá đây là sư tử, không phải trâu, nếu không nói không chừng thật đúng là bị hấn thổi qua đi. Lý Bát Lượng trắng ta liếc mắt, khí vận đan điền hét lớn một tiếng, lên! Chỉ thấy hấn nổi gân xanh, lại quả nhiên đem kia sư tử bằng đá giờ lên, thân hình lay động, từng bước một đi tới vàng tuyến bên kia.

Ai yêu, lại khiến hấn vượt qua kiểm tra rồi. Trong nội tâm của ta một trận buồn bã.

Lý Bát Lượng đứng ở đó một bên, cười đắc ý, tiểu tử nói người tránh ra điếm, phía sau còn có người đây. Lý Bát Lượng nói người nói chuyện khách khí một chút, không đúng Minh nhi ta chính là cô gia nhà người, cần thận ta giết chết người.

Tiểu tử liếc hấn một cái, tiện tay nhắc tới, đem sư tử bằng đá xốc lên, thả lại chỗ cũ, Lý Bát Lượng nhìn chằm chằm.

Ta thăm hồ đừng xem tiểu tử này tuổi không lớn lắm, khí lực cũng không nhỏ. Từ Khai Sơn mất lộ ra vẻ tán thưởng, người này có Long Tượng lực vậy.

Tiểu tử vung vung nắm đấm, người đối với (đúng) nói chuyện khách khí với ta điếm, không chừng Minh nhi ta chính là người em vợ, cần thận ta giết chết người.

Lý Bát Lượng liền vội vàng đổi một bộ mặt mày vui vẻ, nguyên lai là Hàn Như Long Đại Huynh Đệ, thật là nước lớn xông Long Vương miếu, người một nhà không biết người một nhà a. Tiểu tử nói chớ cùng ta làm quen, có bản lĩnh thắng lại nói. Xoay người nói với ta, người không được thì đi bên phải khán đài, phiền toái nhường một tý.

Ta nhìn một chút Từ Khai Sơn, nói ta có thể không qua được, nếu không người đi thử một chút.

Từ Khai Sơn đi tới sư tử bằng đá trước người, nhìn một cái, trong miệng Vạn Kinh, phốc thổi một hơi, kia sư tử bằng đá lại gắng gượng về phía trước dòi hơn một trượng, cầm ta xem trở mắt nghẹn họng. Kia Hàn Như Long chứng kiến Từ Khai Sơn, con mắt sáng lên, nguyên lai là một cao thủ, mau mau mời vào bên trong.

Từ Khai Sơn bước đi vào, ta đi theo, bị ngăn lại, ta nói ta là trước mặt vị đại thúc này thân hữu đoàn, tới cổ võ trợ uy. Hàn Như Long chỉ bên phải, thân hữu đoàn đi bên phải, đương nhiên người cũng không phải là không có cơ hội, có thể làm bổ vị tuyên thủ.

Bất đắc dĩ, ta theo bên phải vào hai đạo môn. Vừa muốn vào cửa, nghe phía bên ngoài rắc rắc một tiếng, lại thấy lão kia trượng ngồi dưới đất, gãy xương, ai yêu ai yêu kêu không ngừng.

Phía sau trải qua mấy vòng sàng lọc, cuối cùng chọn lựa hai mươi bốn người tới tiến vào cuối cùng trận chung kết, ta ngược lại thật ra không lo lắng Từ Khai Sơn, đừng nói hai mươi bốn vị trí, chính là chỉ có hai cái danh ngạch, lấy hấn võ công, theo trong đám người phá vòng vây cũng không là vấn đề.

Đi tới bên trong sân, bên trong viện bày một cái vài chục trượng lôi đài, trên lôi đài có hai mươi bốn chỗ ngồi. Ta chỗ ngồi ở phía sau, lòng nói quá xa không thấy rõ, lại tốn mười lượng bạc bán cái vé khách quý ngồi vào hàng thứ nhất, phía trước có hạt dưa, mứt, mứt hoa quả, này mười lượng bạc hoa cũng đáng, ta nghĩ thầm.

Mới vừa ăn nửa bàn hạt dưa, đã có người tới nói, vị đại hiệp này, hạt dưa là thu lệ phí. Nói chuyện đúng là mới vừa kia đại lực tiểu tử Hàn Như Long, ta hỏi bao nhiêu tiền a, Hàn Như Long nói tám văn, ta nói cũng không đắt. Hàn Như Long nói nói tám văn một cái.

Ta phịch ngồi dưới đất, cái gì? Hàn Như Long sáng một cái hai đầu cơ bắp, thế nào, muốn giết nợ? Ta hừ hừ nói, không mắc, không mắc, lại móc ra mười lượng bạc, ném cho hấn, nói không cần tìm.

Thế nào nơi này còn có một bình tương ớt?

Hàn Như Long liếc nhìn, nói cái này tùy tiện ăn, không cần tiền. Trong nội tâm của ta mắng, đồ chơi này không khẩu có thể ăn à?

Một trận tiếng chiêng trống, sau đó dây pháo cùng vang lên.

Một vị nùng trang điểm mặt bà mai thành thực lên đài, lớn tiếng nói, các vị nhìn quan, hoan nghênh tới đến đại hình sinh hoạt phục vụ loại tiết mục, Hải Thiên đậu nành nước tương quan danh thứ ba mươi hai giới Bách Dao Môn tỷ võ câu hôn, ta là Mạnh phi, hoan nghênh các người!

Bên cạnh có một đại nương nói, lần trước tới vẫn là Hàn bá buộc to bỏ nước, thế nào thành Hải Thiên đậu nành nước tương rồi hả?

Một cái khác bác gái nói, người đây liền không hiểu, điều này nói rõ mọi người khẩu vị càng ngày càng nặng.

Mạnh phi nói xin mời hai mươi bốn vị vào vòng tuyển thủ.

Kèn tiếng kèn vang, thổi kéo đàn hát, trong tiếng nhạc, hai mươi bốn người trải qua tầng tầng khảo nghiệm, đi lên đài, Từ Khai Sơn này cả người không được tự nhiên, đi có chút thuận quẹo, các loại (chò) mọi người đang hai mươi bốn bữa tiệc trước ngồi xong.

Bên trên quả trứng màu vàng!

Hai mươi bốn nha hoàn bụng quả trứng màu vàng lên đài, đặt ở hai mươi bốn chỗ ngồi.

Mạnh phi nói trên đài hai mươi bốn vị đại hiệp qua năm cửa xông lục tướng đột xuất vòng vây, rồi cuộc đi tới trận chung kết hiện trường, tiếp theo xin mời Bách Dao Môn chủ Hàn Thiên Ý, tới nói chuyện với mọi người.

Hàn Thiên Ý mặt đầy vui sướng, một bên khoát tay một bên lên đài, cất cao giọng nói, các vị trên giang hồ bằng hữu, hôm nay là tiểu nữ Hàn như ý tỷ võ cầu hôn ngày vui, ta Hàn mỗ nhân đại lão thô một cái, khác (đừng) không có, liền một cái con gái bảo bối, ta nhưng là sâu chết nữa à. Có câu nói, mỹ nữ phân phối anh hùng, hôm nay chư vị đang ngồi, ai muốn có thể bộc lộ tài năng, cưới được nữ nhi của ta, Hàn mỗ người nguyện ý đem bốn môn tuyệt thế bảo đao làm đồ cưới.

Vừa nói vỗ tay một cái, một người làm bụng cái mâm, đi lên. Trên mâm để một cái —— dao bầu.

Lòng ta nói đây là cái gì tuyệt thế bảo đao, có thể Từ Khai Sơn con mắt đều sáng, chẳng lẽ năm đó Thiên Dao Từ Khai Sơn bình khí là một cái dao bầu?

Hàn Thiên Ý nói, đừng tưởng rằng đây là một thanh phổ thông dao bầu, cái thanh này dao bầu lai lịch thật không đơn giản. Vừa nói dừng một chút, đây chính là lấy Thiên Niên Huyền Thiết đúc mà thành. Năm đó Thần điêu đại hiệp Dương Quá Huyền Thiết Trọng Kiếm bị đúc thành Ý Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao, gấn qua Cửu Âm Chân Kinh, sau đó nhiều lần trắc trở, đánh tạo thành cái thanh này Thiên Hạ Đệ Nhất Đao. Đương nhiên, này không coi vào đâu, cái thanh này dao bầu, còn có một cái giới làm lai lịch. Năm đó, cái thanh này dao bầu. . .

Hàn Thiên Ý có ý dừng một chút, ta biết hẳn có ý bán giờ trò mê hoặc, không phải là Thiên Dao Từ Khai Sơn Bội Dao mà, ta đã sớm biết rồi.

Chỉ nghe Hàn Thiên Ý cất cao giọng nói, này nhưng năm đó mới phương Đông đầu bếp cuộc so tài bên trong bắt được hạng nhất dao bầu!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Tỷ võ cầu hôn

Hàn Thiên Ý nói chuyện kéo dài thời gian đốt hết một nén hương, nghe mọi người có buồn ngủ.

Bên cạnh đại nương kia lăm bằm, mỗi tháng đều là bộ này đường, lặp đi lặp lại đều là mấy câu nói kia, cũng không biết đổi một trò gian. Ta ngạc nhiên nói, vậy vì sao các người còn làm không biết một tới tham gia nào nhiệt đây? Đại nương cười nói, hẳn vòng tiền hán, chúng ta tới nhìn cái vui a, mọi người được cái mình muốn, không cái gì không đúng.

Trong nội tâm của ta than thầm, kho lương đầy biết lễ tiết, áo com chân mà chui Bát Quái, cũng còn khá sinh ở Đại Minh thịnh thế, không cần lo lắng ăn uống. Những người tài giỏi này sẽ không quản Bắc Chu Thác Bạt gia tộc bạo ~ Chính, cũng sẽ không quản Nam Chiêu Quốc năm nay đại hạn chết đói sắp tới mười vạn người, càng sẽ không để ý một trận ôn dịch tại Tây Bắc đoạt đi ba chục ngàn Minh Quân tướng sĩ tính mạng.

Hàn Thiên Ý đi xuống, bà mai Mạnh Phi bắt đầu đối với (đúng) hai mươi bốn vị vào vòng người tiến hành giới thiệu sơ lược, đương nhiên nói đến Từ Khai Sơn lúc, chẳng qua là đơn giản nói câu người trong giang hồ. Sau đó, tại trong tiếng nhạc, Ngọc Như Ý Hàn Hồng Liên người mặc đồ thắm áo lên sân khấu, vừa ra sân chính là một bộ Dao Pháp, đùa bốn nước chảy mây trôi, khí thế mười phần, võ công ít nhất cũng là nghe thấy cảnh thất phẩm cao thủ.

Ta không khỏi vui mừng, không có tham gia tỷ võ, bằng vào ta võ công tại năng dưới tay căn bản đi bắt quá mười chiêu. Trên đài mọi người nhìn chăm chăm Hàn Hồng Liên rồi rít khen ngợi, duy chỉ có Từ Khai Sơn ánh mắt lại nhìn này thanh Thiên Dao, trong ánh mắt nóng bỏng.

Hàn Hồng Liên thu đao, bà mai nói, Hàn cô nương Đao Pháp tất cả mọi người kiến thức qua, Bách Đao Môn Hàn gia gia tài vạn quán, thiếu chủ Hàn Hồng Liên dung mạo như thiên tiên, các người nếu có thể cưới được Hàn cô nương, liền trực tiếp một bước lên trời, công thành danh toại.

Trên đài mọi người rối rít ủng hộ, tiếng vỗ tay như sấm động.

Mạnh Phi nói tiếp, bất quá các người cũng không nên cao hứng quá sớm, đầu tiên mời Hàn cô nương đối với các người ấn tượng đầu tiên chấm điểm, quả trứng màu vàng vỡ người, bị loại.

Vừa nói, Hàn Hồng Liên nhìn vòng quanh trên sân hai mươi bốn người, này hai mươi bốn người võ công tướng mạo cao thấp không đều, Hàn Hồng Liên ở trên đài đi một vòng, này hai mươi bốn vị bên trong thanh niên tuấn kiệt có nhìn ngó xung quanh, có hơi chút phong lưu ý, còn mặt đầy cười đùa, biểu tình không đồng nhất, bất quá đều là muốn dụ lên Hàn Hồng Liên chú ý, duy chỉ có Từ Khai Sơn ánh mắt vắng lặng, nhìn bên ngoài sân đao làm thức ăn kia ngân người.

Ta bỗng nhiên nghĩ đến, nếu là Trương Ấu Khiêm cũng ở đây hiện trường, không biết vị này kinh thành Tứ đại công tử sẽ có cảm tưởng thế nào.

Hàn Hồng Liên chuyển hoàn một vòng, nói khẽ với bên cạnh một nha hoàn nói mấy câu, nha hoàn kia nắm chùy nhỏ, tiến lên cầm trong đó sáu người quả trứng màu vàng đập bể. Bà mai nói, mời này sáu vị công tử kết quả nghĩ ngơi đi.

Một mặt rõ người tuổi trẻ nói lên kháng nghị, dựa vào cái gì đập ta quả trứng màu vàng?

Mạnh Phi nói vị thiếu hiệp kia, ngài cũng không ngắm nghía trong gương, trên mặt mặt rõ cũng sắp vượt qua Chu Thôn bánh nướng rồi, đừng nói Hàn tiểu thư, chính là ta nhìn đều ăn không ngon.

Mặt rõ người tuổi trẻ, Mạnh nãi nãi người đây liền không hiểu, ta đây chính là ra khỏi thiên hoa mặt, mặc dù không nói sống lâu trăm tuổi, ít nhất Vô Bệnh Vô Tai có thể cho nhạc phụ tương lai đại nhân đưa ma rồi.

Mạnh Phi cười lạnh người chẳng những mặt khó coi, miệng cũng hôi thối không gì sánh được, người vừa tới đem hán xiên đi ra ngoài.

Hàn Như Long ứng tiếng nói, ta tới! Vừa nói lên đài, nói câu, xin mời. Mặt rõ người tuổi trẻ, ta nộp tiền ghi danh, chỗ ngồi còn không có ngộ nóng đây. Hàn Như Long sao nghe hán nói nhảm, nắm lên hán cổ, vèo một tiếng, ném tới ngoài tường.

Ngoài tường còn truyền tới hùng hùng hổ hổ âm thanh, ta đi Tề Nam radio cáo người đi, các người chưa trải qua phê duyệt làm loạn tiết mục. Năm người khác biết xuống lần nữa đi vậy là tự đòi không vui, ngoan ngoãn đi tới dưới đài.

Trên đài còn thừa lại mười tám người, Mạnh Phi nói, phía dưới tiến vào thứ hai khâu, bối cảnh hiểu rõ, xin mời hai vị khách quý.

Cái này khâu, chính là hai cái khách quý đối với (đúng) trên đài mọi người thân thể, của cải cùng với sự môn tiến hành nghe ngóng, này lưỡng khách quý vừa lên tới đối với (đúng) các vị tuyển thủ tiến hành gây khó khăn, cái gì có một con cá, ăn trước nơi nào a, nhà người đại môn có thể đi vào mấy nhắc lớn kiểu a, nhà người ngựa ăn chín mười mấy số rom cô a vân vân, nói xa nói gần trên đài mọi người thực lực kinh tế.

Đến, số 18 tuyển thủ, người tên là gì? Nhà nghỉ ngơi ở đâu?

Kia số 18 ba mươi mấy tuổi, anh tuấn tiêu sái, tướng mạo đường đường, nghe vậy cất cao giọng nói, tại hạ Hoàng Hạc, Giang Nam Chiết Giang Ôn Châu nhân sĩ.

Trong nhà buồn bán gì à?

Nha, làm chút vốn nhỏ làm ăn, trong nhà mở một cái da xường, coi như là Giang Nam lớn nhất da xường rồi.

Hai vị khách quý mất lộ ra vẻ tán thưởng, nhìn dáng dấp cũng là thương nhân nhà, song song giờ xanh bài thông qua.

Số sáu, đến nói một chút người dựa vào cái gì cưới Hàn cô nương?

Số sáu nói chuyện có chút nói lấp, ta ta. . . Ta. . . Ta. . . Mỗi nhà mỗi nhà

Này số sáu vừa căng thẳng, không nói ra lời.

Số 18 Hoàng Hạc cười nói, người này nói lấp, kèm theo Quý Súc kỹ năng, huynh đệ người lẫn lộn b đứng đi. Kia nói lấp bị Hoàng Hạc một cười nhạo, mặt phồng đỏ bừng, đưa tay chỉ Hoàng Hạc, tức phát run. Một vị khách quý nói, vị thiếu hiệp kia chớ khàn trương, không được có thể hát đi ra.

Hoàng Hạc nói, hai vị khách quý, ngài liền đừng làm khó hán, nói liên tục cũng sẽ không nói, người còn hi vọng nào hán có thể ca hát.

Lấp bấp nói, ta ta thế nào. . . Thế nào không thể hát. . . Ca hát.

Vậy người ngược lại tới đối câu a.

Nói lấp nói người khác (đừng) ý vào. . . Đến. . . Miệng. . . Cũng bẻm mép lắm, giễu cợt ta.

Hoàng Hạc nói, lời này không tạt xấu, ta rửa tai lắng nghe.

Nói lấp ho khan một cái, lấy tay vỗ mặt bàn, tiết tấu tươi sáng, tự âm thanh hát nói, Chiết Giang Ôn Châu, Chiết Giang Ôn Châu, Giang Nam đa xương. .

Hoàng Hạc lớn vỗ bàn, im miệng! Ngươi lại bêu xấu ta. Nói lấp im miệng không nói, một trận cười lạnh.

Lý Bát Lược ở bên cạnh cười lạnh nói, Hoàng lão bản, phá sản chạy trốn mùi vị như thế nào?

Ai cần ngươi lo!

Lý Bát Lược cười hắc hắc nói, ngươi xem, nói hai câu ngươi liền nóng nảy, tới so một chút à? Hai vị khách quý ngay cả can lại nói, các ngươi đều bớt tranh cãi một tí, một hồi cho các ngươi cơ hội làm cho các ngươi tỳ vồ.

Chờ hồi xong một vòng, lại có sáu người bị loại bỏ xuống, vòng thứ ba tài nghệ biểu diễn, lại đào thải hết sáu người, đến lúc vòng thứ tư, bên trong sân chỉ còn lại sáu người, Từ Khai Sơn toàn trường không nói mấy câu, lại kiên trì ba vòng đi xuống. Ngoài ra, Lý Bát Lược, Hoàng Hạc cũng rớt rít vào vòng, còn ba người, một vị là Tề Nam Phủ đại tài chủ Chu Bá Bi (Chu lột da) công tử thứ hai cách nhìn, một vị là Thái Sơn Phái tân tấn cao thủ trẻ tuổi Đỗ Phi Hồng, còn có một người tướng mạo xuất chúng quần áo trắng công tử ca, họ Cao tên lạnh, cũng không biết lai lịch gì.

Vòng thứ tư là lấy vũ hội bạn bè, sáu người rút thăm từng đôi chém giết, cuối cùng chọn lựa ba vị đắc thắng người, cũng không biết là Lý Bát Lược là có ý hay lại là vận khí, vận khí tốt rút được Hoàng Hạc, cao Lãnh công tử rút được thứ hai cách nhìn, Từ Khai Sơn cùng Đỗ Phi Hồng một tổ.

Lý Bát Lược lúc này nhảy lên lôi đài, hướng Hoàng Hạc làm một khiêu khích thủ thế, Hoàng Hạc lạnh rên một tiếng, khí vận đan điền, về phía trước vội xông hai bước, một cái đệm bước, đội đất mà lên, như đại bàng giương cánh, rơi vào trên lôi đài.

Bên trong sân mọi người ủng hộ, hảo công phu.

Bên cạnh bác gái cũng nói, tiểu tử này trẻ tuổi, lại đẹp trai lại có tiền, ta xem trọng hần.

Một cái khác bác gái bên cạnh hạt dưa vừa nói, Lưu đại tẩu, ta cảm thấy được kia cao Lãnh thiếu hiệp càng có hi vọng. Ta muốn là tuổi trẻ người hai mươi tuổi, ta nhất định sẽ đuổi ngươi hần.

Lý Bát Lược mặt đầy hài hước, Hoàng lão bản, ta có thể hay không hỏi ngươi cái vấn đề.

Này Lý Bát Lược xấu tính, chuẩn bị vừa lên mà nói một nhóm nói nhảm, nhiễu loạn Hoàng Hạc tâm thần.

Hoàng Hạc đương nhiên sẽ không lên làm, nói ngược nói, ta có thể hay không kể câu chuyện?

Lý Bát Lược sững sờ, câu chuyện gì?

Hoàng Hạc nói, từ trước có cái Thần Phụ, hần ở trong thôn đẹp nhất cô nương gọi Tiểu Phụng. Đột nhiên Tiểu Phụng mang thai, chết cũng không chịu nói là ai hại tử. Thôn dân liền hành hung nàng, phải đem nàng ngâm lồng heo. Tiểu Phụng khóc nói, là Thần Phụ đây. Thôn dân đồng thời vọt vào giáo đường, Thần Phụ không có chối, tùy ý bọn họ cắt đứt chính mình hai chân. Qua hai mươi năm, kỳ tích xảy ra.

Lý Bát Lược nghe một mặt tròn mắt há mồm, hỏi, cái gì kỳ tích?

Hoàng Hạc bắt Lý Bát Lược ngắn ra cơ hội, cười ha ha nói, ngươi bị lừa. Quát to: Hoàng Hạc Lược Sĩ!

Kiểm hoàng nhẹ vang lên, bảo kiếm xuất vỏ, vung ra một đạo bạch quang, sử dụng ra đúng là trong chốn giang hồ nghe tiếng Đại Cực kiếm pháp.

Lý Bát Lược vội vàng rút đao đón đỡ.

Keng một tiếng, đóm lửa bắn tứ tung, hai người đấu chung một chỗ.

Hoàng Hạc một đòn không có hiệu quả, cũng không nóng nảy, này Đại Cực kiếm pháp chú trọng nước chảy mây trôi, chú trọng ngàn cân tốp tám lượng, không nóng không vội, thế công liên miên bất tuyệt, liên tiếp mười mấy chiêu, Lý Bát Lược đều thuộc về thể thủ, chỉ đành phải dựa vào năm nhanh giày Kinh Công ưu thế, vừa đánh vừa lui, chiêu thức mặc dù lộn xộn, lại cũng không có rơi xuống gió, tại tìm cơ hội phản công. Hoàng Hạc một bộ kỹ năng có thể sử dụng, Lý Bát Lược đã gần đến ư Tàn Huyết, Hoàng Hạc thừa thắng xông lên, một cái thoáng hiện đi qua, giao ra đót.

Hoàng Hạc đột nhiên dừng bước, mắt thấy Lý Bát Lược liền muốn ngã xuống lôi đài.

Lý Bát Lược bỗng nhiên nói câu, ngươi em đâu tới.

Hoàng Hạc cả kinh, ngay cả quay đầu quan sát, nơi nào có cái gì em đâu. Lý Bát Lược chạm đất sau lập tức bắn lên, sử dụng ra Thanh Cương ảnh, trên không trung một cái đổi hướng, đại đao chém bổ xuống đầu, Hoàng Hạc mắt không biết xấu hổ, giờ kiếm nghiêng đón, lại là đồng quy vu tận chiêu thức.

Lý Bát Lượng cười ha ha, một chiêu kia Thanh Cương ảnh là hư chiêu, trên không trung liên tiếp biến chiêu, bồng vào trên không trung thể năng, như ý đao mang theo ngàn cân lực chém vào trên thân kiếm. Hoàng Hạc bị đánh vào, quỵ sụp xuống đất. Như ý đao theo thân kiếm lấy xuống, bên trong sản sinh ra một đạo thanh âm chói tai. Nếu Hoàng Hạc không buông kiếm, sợ rằng tay trái liền qua đời ở đó rồi.

Buông tay!

Hoàng Hạc nói, tốt.

Leng keng, trường kiếm rơi xuống đất.

Trận này Lý Bát Lượng chuyển bại thành thắng, mặt lộ vẻ đắc ý, Hoàng lão bản, đa tạ.

Hoàng Hạc sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, khom người nhặt lên kiếm, xoay người đã đi xuống bàn.

Dưới đài bác gái hô, người đó, xảy ra chuyện gì Thần Tích? Hoàng Hạc cũng không quay đầu lại, chính người hỏi Trương Gia Giai đi, ta làm sao biết? Vừa nói, người đã đi xa. Bác gái mắng, ta đặc biệt sao biết Trương Gia Giai là ai, tạo ra bấy hổ không lấp hổ, đáng đời làm thái giám.

Ván thứ hai thứ hai thấy đối trận Cao Lãnh, kết quả cái này Tề Nam Phủ nhà giàu nhất con trai, tại Cao Lãnh thiếu hiệp dưới tay không đi qua ba chiêu, liền âm thầm kết quả. Một ván cuối cùng, Thái Sơn Phái Đồ Phi Hồng đối trận Từ Khai Sơn, Đồ Phi Hồng cũng là xui xẻo, bất quá hắn cũng không có làm kẻ xui xẻo giác ngộ, cười nói, đại thúc, ngài tuổi đều có thể cho Hàn cô nương làm cha, cũng không cần tranh đoạt vũng nước đục này rồi.

Đang ở ta cân nhắc, kia Đồ Phi Hồng không thể chống nổi Từ Khai Sơn một chiêu lúc, Từ Khai Sơn rút cuộc mở miệng nói, ta bỏ quyền.

Đồ Phi Hồng đắc ý gật đầu một cái, chính gọi là người biết thời thế là Lâm Tuấn Kiệt, thật là đa tạ. Đúng rồi, đại thúc, chúng ta Thái Sơn Phái có cái Lão Xứ Nữ gọi Tôn Vân, độc thân vài chục năm, chính là tính khí có chút lớn, nếu như người có ý nguyện, lần sau ta cho người tiến cử.

Từ Khai Sơn quay đầu đi chỗ khác, Đồ Phi Hồng vẫn vẫn lái nhai không ngừng, đại thúc người không nên xấu hổ mà, đẹp nhất bất quá trời chiều hồng, nói về. . . Một câu lời còn chưa dứt, Đồ Phi Hồng đầu đã rời đi thân thể, máu tươi bắn đầy đất.

Mọi người thấy vậy, rồi rít kên lên.

Hàn Thiên Ý thấy vậy, lớn tiếng nói, nếu là tỷ võ, chết không thể tránh được, tất cả mọi người ký giấy sinh tử, Hàn mỗ sẽ hướng Tề Nam Phủ báo bị.

Có tiểu nhị kết nối với trước cầm thi thể kéo đi, Từ Khai Sơn vẫn không nhúc nhích.

Hàn Hồng Liên nhìn về Từ Khai Sơn ánh mắt, tràn ngập tò mò cùng kinh ngạc.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Xứng sao gọi là Thiên Dao?

Đang ngồi phần lớn đều là người trong giang hồ, chẳng qua chỉ là chết cá nhân mà thôi, cũng không có đưa tới khủng hoảng. Ngược lại kia hai cái xem cuộc vui bác gái, bị dọa sợ đến không rõ, la lớn, giết người, kết quả bị Bách Dao Môn đệ tử mời đi ra ngoài.

Tây Môn Xuy Đăng nói qua, hành tẩu giang hồ giống như ở trên vách núi giẫm đạp giấy thép, thành công Tự Nhiên khiến người vinh quang, nhưng lại phải có tùy thời chuẩn bị rơi xuống vách đá giác ngộ.

Đây chính là giang hồ mị lực nơi ở, hàng năm Các Đại Môn Phái đều có đệ tử hành tẩu giang hồ, có người vì danh lợi cùng tiền tài, có người là ân oán cùng tình cừu, có người là vinh quang cùng mơ mộng, có người cái gì cũng không là, chẳng qua là muốn ở trên đường.

Giang hồ là một cái Pháp Độ ra xã hội, tại cái giang hồ này bên trên, luật pháp triều đình tựa như có lẽ đã mất đi hiệu lực, mà cướp lấy là một bộ đi hữu hiệu hành vi quy phạm: Quy củ giang hồ. Nhưng mà trên giang hồ nhưng chưa bao giờ có phát hành qua dù là một quyển 《Giang Hồ Quy Củ Bách Khoa Toàn Thư》, nó không nhìn thấy không sờ được, lại xác thực tồn tại đến.

Những năm trước đây Lục Phiến Môn ở trên giang hồ khai triển nghiêm trị, đúng là muốn chỉnh túc quy củ giang hồ, mặc dù làm cho cả giang hồ lớn dưới

hình thế đi, cũng dễ cho rất nhiều môn phái chuyển đầu Lục Phiến Môn bên dưới, bất quá cũng chỉ là hình thức bên trên mà thôi, chân chính giang hồ, hay lại là dựa vào quy củ giang hồ đi vận hành.

Tỷ như Thái Sơn Phái lâm phi Hồng chết, tại chỗ người trong giang hồ xem ra, nhất là dễ dàng tầm thường bất quá.

Dựa theo luật pháp, Danh Môn Chính Phái người tập võ ra uống phí trước phải trải qua Lục Phiến Môn Giang Hồ Ti lập hồ sơ, thực hành danh sách chế tạo quản lý, nhưng là cái này chế độ rất nhanh thì chấp hành không đi xuống mà chảy ở hình thức, bởi vì người giang hồ viên lưu động quá nhanh, Giang Hồ Ti vô lực đối phó loại này thường xuyên thay đổi.

Cuối cùng trận chung kết, tại Cao Lãnh, Lý Bát Lượng cùng Từ Khai Sơn giữa tiến hành. Đây trong ba người, Cao Lãnh một bộ Lãnh Ngao đáng vẻ, Lý Bát Lượng lại có nhiều chút lưu lý lưu khí, mà Từ Khai Sơn, hẳn vốn là vì dao làm thức ăn kia, đối với (đúng) kia Hàn Hồng Liên không có hứng thú, còn không chờ Mạnh Phi mở miệng, trực tiếp nói, ta bỏ quyền.

Dự tính Hàn Thiên Ý đối với (đúng) Từ Khai Sơn cái tuổi này với hẳn tương đương người cũng không thể nào trúng ý, bất quá nhìn hẳn vừa mới lộ ra võ công, Bách Dao Môn ước chừng cũng không chọc nổi, vừa vận nhân cơ hội tìm một nấc thang.

Vị này Từ đại hiệp đạo đức cao, Hàn mỗ người bội phục, không bây giờ mượn tại hàn môn làm khách, khiến Hàn mỗ hơi tận tình địa chủ.

Từ Khai Sơn không có tiếp lời, nhìn chăm chăm kia dao bầu, hỏi, ta muốn hỏi một chút Hàn môn chủ, cây đao này chủ nhân, theo ta được biết là do người khác, không biết như thế nào lại thành Bách Dao Môn truyền gia chi bảo?

Hàn Thiên Ý hơi biến sắc mặt, người đây là nghi ngờ ta Bách Dao Môn sự tình rồi? Bằng hữu, sợ rằng chuyện này không mượn người xen vào đi. Từ Khai Sơn nói vừa vận ta cũng nhận biết cây đao này.

Hàn Thiên lạnh lẽo mặt nói, Hàn mỗ người ta nói rồi, chỉ cần có thể tại hôm nay khi luận võ bộc lộ tài năng, cây đao này chính là tiểu nữ Hồng Liên đồ cưới.

Từ Khai Sơn nhìn Cao Lãnh cùng Lý Bát Lượng liếc mắt, chậm rãi nói, hai vị, thật xin lỗi, ta thay đổi chủ ý, hai người các người ai tới cạnh tranh thứ hai?

Cao Lãnh ánh mắt lộ ra một tia thần thái, chậm chạp cúi người, tiền bối, tại hạ thôi lui ra.

Từ Khai Sơn nhìn quần áo trắng Cao Lãnh, trong miệng cười nói, Phong lão nhi chính mình đáng đáp xấu vô cùng, không nghĩ tới thu một cái như thế anh tuấn đệ tử, ta tựa buồn bực, mỗi ngày hẳn nhìn thấy người, chẳng lẽ sẽ không tự ti mặc cảm à?

Trong nội tâm của ta hồ nghi, Phong lão nhi? Nam tử quần áo trắng này chẳng lẽ là Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu Phong Vạn Lý học trò? Khó trách mới vừa đối với trận thứ hai cách nhìn, ngay cả kiếm đều không rút ra thì ung dung chiến thắng. Trong nội tâm của ta tính toán, bằng vào ta võ công, ở dưới tay hẳn dự tính cũng không căng được ba năm chiêu, nghĩ đến chỗ này, trong lòng giận, tuổi không sai biệt lắm, thế nào chênh lệch liền lớn như vậy chứ.

Ta xem công tử này vô cùng không vừa mắt, trong lòng tức giận bất bình.

Hắn ngay cả nhìn cũng không nhìn ta liếc mắt, nghe Từ Khai Sơn nói, cung kính nói, sư phụ sự tình, chúng ta làm đệ tử không cách nào phán xét rồi. Văn bối hôm nay tới đây Bách Dao Môn, là dâng tặng sư phụ nhờ, vốn muốn là tiền bối nhận lại đao, nếu tiền bối tự mình tới, Tự Nhiên không cần văn bối xuất thủ.

Từ Khai Sơn cười to nói, kia người điên cũng là người đẹp, ta câu có nói, người giúp ta sao cho sư phụ người.

Cao Lãnh nói, tiền bối có lời đưa tặng, văn bối tự mình một chữ không roi truyền cho sư phụ.

Từ Khai Sơn gật đầu một cái, hảo tiểu tử, ta rất thưởng thức người, người nói cho Phong lão nhi, liền nói Phong lão nhi, cầm cái móng rửa sạch sẽ chờ ta nắm dao bầu đâm người đi.

Cao Lãnh trợn mắt hốc mồm nhìn Từ Khai Sơn, hiển nhiên không ngờ rằng, năm đó danh chấn giang hồ tiền bối, lại nói ra thô tục như vậy lời, chần chờ nói, cái này, cái đó, tiền bối, có muốn hay không đổi một câu?

Từ Khai Sơn nói có đạo lý, cầm lời văn quá cường thế. Vừa nói hướng ta nói: Thăng nhóc con, người tới giúp ta đổi thành bị lời văn.

Ta trong lòng thầm mắng, ta khi nào thành thăng nhóc con rồi, bất quá nhìn hắn trợn mắt nhìn ta, ta không thể làm gì khác hơn là lớn tiếng nói, Phong lão nhi, đem dao bầu rửa sạch sẽ chờ bị cái móng ta đâm!

Oành!

Một đạo Quyền Phong đánh tới, ta bị Từ Khai Sơn đánh ra cách xa hơn một trượng, Từ Khai Sơn mắng, mẹ hắn, người nói dạy a. Hàn Như Long ở một bên hô, ta tới, ta tới! Phong lão nhi, đem người cái móng rửa sạch sẽ chờ bị ta dao bầu đâm.

Từ Khai Sơn gật đầu nói, hảo tiểu tử, có tiền đồ.

Cao Lãnh mặc dù đối với Từ Khai Sơn không dám động thủ, bất quá Hàn Như Long như thế làm nhục sư phụ hắn, hẳn sẽ không khách khí, không nói một lời, ba bước đi tới Hàn Như Long trước người, một quyền vung ra, mang ra khỏi một ngọn gió sức mạnh, hướng hẳn mặt đánh tới.

Hàn Như Long kêu to, đến tốt lắm, không chút nào né tránh, nắm quả đấm, cũng không né tránh, tiến lên đón Cao Lãnh quả đấm.

Hai quyền đấm nhau, cứng đối cứng, oanh một tiếng, hai người văng ra về phía sau. Hàn Như Long đau mắt nhức, Cao Lãnh mặc dù mặt vô biểu tình, ta lại chứng kiến giấu ở trong tay áo tay đang run rẩy.

Hàn Như Long Thiên Sinh Thần Lực, lại không ngờ tới một quyền này hoàn toàn không có có làm gì được nam tử quần áo trắng này, trong lòng hỏa khí co đi lên, tiến lên hai bước, lớn tiếng nói, không phục, trở lại!

Cao Lãnh trên mặt cũng có sắc giận, về phía trước hai bước nói, không phục thì làm, ta sợ ngươi sao?

Hàn Thiên Ý lớn tiếng nói, dừng tay, hôm nay là tỷ tỷ của ngươi tỷ võ cầu hôn, cũng là ngươi tới thiết lập lời tỷ võ? Nghịch ngợm cái gì, vội vàng đi xuống. Hàn Như Long nghe vậy, như một con thỏ, gục dưới đầu đi.

Ngược lại Hàn Hồng Liên có chút hăng hái nhìn toàn bộ.

Ba người như vậy nháo trò đàng, như ý môn thiếu chủ Lý Bát Lượng ngược không có việc gì, hô, này, ta mới là tỷ võ nhân vật chính có được hay không, ta ở chỗ này người đi đường hồi lâu.

Ta tại dưới đài cười nói, được rồi biết đủ đi, ta đều người đi đường nửa cuốn rồi, ngươi thấy ta nói gì à?

Từ Khai Sơn nhìn Lý Bát Lượng liếc mắt, đối với ta nói, không phải trận chung kết mà, tràng này ta khiến cho ngươi, ngươi nếu là thắng, ngươi không phải muốn tán gái mà, đao này cùng nữ nhân, hai ta một người một nửa.

Ta nói Đoạn Đao mà, còn có thể đúc lại, nữ nhân này một người một nửa sao phân à?

Hàn Hồng Liên nghe vậy nhìn về phía ta, mặc dù che mặt, ánh mắt lại như đang phun hỏa, tức cả người phát run, giờ đao liền tới chém, ta ngay cả bụng lên có khắc vỏ hạt dưa, theo giờ tay lên một cái, thuận thế chui vào phía sau.

Hàn Hồng Liên lên cơn giận dữ, cũng không lo bên trong sân đông đảo anh hùng, nắm đao hô to ta làm thịt ngươi.

Ta vừa lui bên tránh, đang lúc mọi người giữa qua lại, nếu bàn về Đao Pháp, ta mặc dù không sánh bằng nàng, chỉ ở trong đám người thoát thân bản lãnh, chúng ta Đạo Thánh Môn nhưng là thiên hạ nhất tuyệt, Hàn Hồng Liên đuổi sát không có kết quả, hỏa khí tăng nhiều, có mấy lần suýt nữa thương tổn tới những người khác.

Ta nói Hàn tiểu thư, ta chỉ là một người xem, hơn nữa còn là mua vé vào sân, Hàn môn chủ, như vậy làm trái đạo nghĩa giang hồ a. Hàn Thiên Ý bây giờ nhìn không nổi nữa, trách mắng, Hồng Liên, không được vô lễ.

Hàn Hồng Liên thế nào nghe đi xuống, ta đi vòng qua Từ Khai Sơn trước người, nói tiền bối cứu ta. Hàn Hồng Liên đuổi kịp, một đao bổ tới, Đao Khí nghiêm nghị, lại ở cách thân ta trước chưa đủ một tấc chỗ dừng lại.

Hai ngón tay đem đoản đao kẹp lại, Hàn Hồng Liên nũng nịu nói, ngươi tránh ra.

Từ Khai Sơn cười lắc đầu một cái, Hàn Hồng Liên Vận Kinh, chẳng qua là lấy võ công nàng, theo Từ Khai Sơn trong tay rút đao, mấy so với lên trời còn khó hơn, Hàn Hồng Liên trước ngực một trận lên xuống, vút đao đôi quyền, đánh vào Từ Khai Sơn ngực.

Rắc rắc.

Hàn Hồng Liên cánh tay phải truyền tới nhất thanh thúy hưởng, cánh tay rũ xuống.

Từ Khai Sơn liền vội vàng thu công, lại thấy Hàn Hồng Liên sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lớn chùng hạt đậu theo trên mặt nhỏ xuống, nhưng thủy chung không nói tiếng nào. Hắn nói liên tục câu tội quá, cũng không lo cùng nam nữ khác biệt, đưa tay tại nàng mấy chỗ yếu huyệt bên trên điểm xuống.

Hàn Như Long lớn tiếng nói, tỷ tỷ! Vừa nói, nổi giận gầm lên một tiếng, một cái Hắc Hồ Đao Tâm, Trục Đao Hoàng Long, đánh về phía Từ Khai Sơn.

Từ Khai Sơn lấy bàn tay tương đề, phanh một tiếng, Hàn Như Long thối lui ra năm, sáu bước, Từ Khai Sơn thân hình cũng hơi lắc lư. Hàn Như Long cũng không cảm giác đau đớn, lại vừa là một quyền đánh tới, đoàng đoàng đoàng, liên tục bị Từ Khai Sơn đánh lui, lại liên tục công lên.

Lòng ta nói tiểu tử này có thể ở Từ Khai Sơn bên dưới đi nhiều như vậy chiêu bắt bại, mặc dù chiêu thức bất tinh diệu, chỉ thắng ở thiên phú, đem tới nhất định ở trên giang hồ chiếm cứ một chỗ ngồi.

Lúc này, Từ Khai Sơn đã xem Hàn Hồng Liên trật khớp cụt tay tiếp nói, than thở lắc đầu một cái.

Tình cảnh hỗn loạn tung bừng, Hàn Thiên Ý không nhìn nổi, khí vận đan điền, quát ra một tiếng Sur Từ Hống, nhất thời bên trong sân an tĩnh lại, Hàn Thiên Ý lớn tiếng nói, vị này Từ đại hiệp võ công Cao Cường, theo lý thuyết tỷ võ cầu hôn mà, đương nhiên là võ công cao người được thân, bất quá hôm nay chương trình có chút loạn, không bằng lựa ngày tái chiến như thế nào?

Từ Khai Sơn nói, ta vốn là vô tình ở các hạ thiên kim, cũng không nhất định tái chiến, ta chỉ muốn biết cây đao này lai lịch.

Hàn Thiên Ý nghe lời nói này, thở phào nhẹ nhõm, nói chuyện này nói rất dài dòng, nhớ mười lăm năm trước, Giang xuôi nam một trận tuyết lớn, hẳn là tháng chạp, ta đi nam phương làm ăn đi ngang qua Kim Lăng lúc, thấy một cái Tiểu Nữ Oa áo quần rách nát, trong ngực ôm một đem dao bầu đang mua đi, tại ven đường công đến run lấy bầy.

Lúc này có lưỡng ba tên tiểu lưu manh, vừa ý này đem dao bầu, hỏi cái này dao bầu bán thế nào, Tiểu Nữ Oa nói muốn bán một trăm văn, như vậy thì có thể bán một trăm bánh bao, có thể ăn đến sang năm.

Côn đồ các kẻ nói một cái phá dao bầu mà thôi, người khác đều bán ba mươi văn một cái, người này nhệ thủ lại bán một trăm văn. Nữ Oa nói nàng thức ăn này đao chém sắt như chém bùn, côn đồ các kẻ rút bội đao ra chém tới, kết quả Bội Đao gãy làm hai khúc, mấy người kia mới biết gặp bảo bối, sinh lòng ác ý, nói dao bầu làm gãy Bội Đao, khiến Tiểu Nữ Oa đền, nếu là không có tiền liền lấy dao bầu tới đền.

Ta thấy bọn họ rõ ràng là nghĩ (muốn) chiếm đoạt dao bầu, vì vậy xuất thủ dạy dỗ những tiểu tử kia, sau đó ta dùng một lượng bạc theo trong tay nàng mua cây đao này. Sau đó, trải qua Lỗ Diệu Tử Đại Sư giám định, mới biết cây đao này, là năm đó Từ Khai Sơn Thiên Đao, cũng không biết là như thế nào lưu lạc đến nữ oa kia trên tay.

Từ Khai Sơn nghe đến mấy cái này, nơi nào quan tâm đao kia, vội vàng hỏi, tiểu cô nương kia đây?

Hàn Thiên Ý nói tiếp, ta mua đao sau đó, sợ những tên côn đồ các kẻ kia tìm nữ oa kia phiền toái, quay trở lại, kết quả phát hiện nữ oa kia đã không thấy bóng dáng. Bất quá, cây đao này cũng là cùng ta Bách Đao Môn hữu duyên, từ được cái thanh này Thiên Đao, ta Bách Đao Môn làm ăn thịnh vượng, nhất tiến đầu kim. Cho nên, nếu các hạ nếu thật muốn cây đao này, sợ rằng giá cả không rẻ a.

Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, nếu ta muốn mạnh mẽ mang đi đây?

Hàn Thiên Ý nói, như hôm nay đao là chúng ta Bách Đao Môn Trấn Môn Chi Bảo, người như thế chẳng nhìn đao nghĩa giang hồ, không sợ làm cho giang hồ quần khởi công chi?

Từ Khai Sơn ngửa đầu cười to, cả người khí thế tăng vọt, Thiên Địa chân nguyên như sóng biển bình thường, đánh về phía Từ Khai Sơn. Từ Khai Sơn vô giữa không trung, cách đó không xa đao làm thức ăn kia như sóng hai cánh, rơi vào Từ Khai Sơn trong tay.

Từ Khai Sơn tay cầm dao bầu, như thiên thần hạ phàm bình thường, thấp giọng nói, bạn cũ, hai mươi năm không thấy.

Hàn Thiên Ý biến sắc nói, người muốn cướp trắng trợn Hàn gia Thiên Đao à?

Từ Khai Sơn nói, không có Từ Khai Sơn Thiên Đao, xứng sao gọi là Thiên Đao?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Là Liên không phải là Phật

Cả thế giới tại Từ Khai Sơn cầm chuỗi đao kia trong nháy mắt tựa hồ hơi chậm lại, trong biến ý thức của ta Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải ở trong nháy mắt này, cảm ứng được trên bầu trời chân nguyên quỹ tích vận hành, rồi rút hướng Từ Khai Sơn vọt tới, ngay cả tự thân Khí Cơ, đều bị Từ Khai Sơn dẫn dắt.

Đây cũng là biết Huyền cảnh thực lực, Tây Môn Xuy Đăng nói qua, chỉ có đến Thông Tượng cảnh mới có thể ngộ ra Thiên Địa chân nguyên pháp tắc, cũng tại chính mình bên trong không gian trọng tổ quy tắc.

Từ Khai Sơn ở trên giang hồ mất tích nhiều năm, toàn bộ giang hồ đã sớm cảnh còn người mất, nhưng là thực lực của hắn nhưng ở Lục Phiến Môn Thiên Lao không ngừng rèn luyện dưới có bản chất tăng lên.

Tại Từ Khai Sơn chung quanh tụ tập số lớn Thiên Địa chân nguyên, những thứ này chân nguyên vây quanh hắn xoay tròn, trên bầu trời sinh ra Dị Tượng, trên đỉnh đầu, giữa không trung, một đóa biến ảo Mặc Liên nở rộ, Từ Khai Sơn tại phá cảnh.

Trải qua tang vợ đau, lao ngục tai ương, Kịch Độc ăn mòn sau, Từ Khai Sơn đang nắm chắc rồi 20 năm trước chính mình dựa vào thành danh dao bầu sau, cảnh giới Cấp Tốc leo lên, tới biết Huyền đình phong.

Chỉ cần tiến thêm một bước về phía trước, liền có thể trở thành Thông Tượng cảnh, sáng tạo chính mình không gian cùng pháp tắc, trở thành hai mươi năm qua vị thứ nhất sờ tới thông suốt tượng ngưỡng cửa người.

Trên bầu trời chợt gió nổi lên, trở nên mây đen rậm rạp, tại xuân hàn lãnh lạnh Thiên Phật dưới núi lộ ra rất là đột ngột. Nhưng vào lúc này, phương xa nghìn trong phật tự, một đạo tiếng chuông vang lên, tự miếu bên trong truyền tới trận trận Phạm Âm.

Nhìn trong phật tự vị này cao hai mươi tượng Kim Thân Đại Phật bắt đầu toả sáng, tựa hồ nhìn lên bầu trời kia đám nổ rộ Mặc Liên cực kỳ ngạo mạn, Từ Khai Sơn ánh mắt vắng lặng, ngửa đầu nhìn bầu trời.

Yêu ma quỷ quái, cũng dám ngông cuồng danh hiệu Phật?

Những lời này cũng không cao, lại như cùng ở tại mọi người bên tai sinh ra một cái sấm vang. Loại này truyền âm thuật, chỉ có võ công đến nhất định cấp số mới có thể làm được, bên trong sân có vài người thấy tình cảnh này, tôn làm Thần Tích, ngã đầu liền bái.

Từ Khai Sơn thon gầy trên mặt sinh ra vẻ tức giận, lớn tiếng nói, Phật Môn có Liên, đúng Liên không phải là Phật. Ta tự học Mặc Liên làm bản mệnh hoa sen, cùng người này con lừa già ngốc có quan hệ gì đâu?

Thanh âm theo kia Kim Thân Đại Phật bên trên phát ra, Từ thí chủ, Thượng Thiên có đức hiếu sinh, thiên hạ chỉ có về điểm kia khí vận, người chính là còn chinh lý cái giang hồ đi.

Từ Khai Sơn bật cười khanh khách, cái gì chó má suy luận, những lời này người tại sao không đi với không có rể con lừa già ngốc đi nói? Thiên hạ khí vận hữu thuật, tự tán Hữu Đạo, chỉ người có tài mới chiếm được, các người Đại Không Tự cả ngày liền làm những thứ này lời nói rỗng tuếch đồ vật, chỉ cần châu quan phóng hỏa, không cho Dân Chúng thấp đến.

Đại Không Tự?

Nếu bàn về giang hồ Danh Môn Chính Phái, trong nhà Phật nguyên hữu Nam Bắc Thiếu Lâm, Tây Vực có mật tông Hoạt Phật, Đạo Giáo thì lại lấy Võ Đang làm đầu, những thứ này đều là Hiếu Sinh trong chốn giang hồ công nhận. Nhưng là nếu bàn về Phật Tông, Đạo Thống, thiên hạ vẫn có hai cái môn phái bí ẩn, Đại Không Tự cùng Long Hồ Sơn.

Đại Không Tự môn đồ thừa thối, nhưng đều là nhất đẳng cao thủ, rất ít ở trên giang hồ hiện thân, thậm chí rất nhiều năm đến, trên giang hồ cũng không biết môn phái này lai lịch, cho đến vài thập niên trước, tại Lạc Dương ngỗng hồ luận đạo bên trên, có một cái Đại Không Tự hòa thượng đột nhiên xuất hiện, mới để cho người dần dần biết môn phái này.

Mấy thập niên qua, trên giang hồ thông suốt tượng cao thủ kỳ thiếu, toàn bộ thiên hạ thông suốt tượng cao thủ không cao hơn năm người, một khi tiến vào loại cảnh giới này, kia cơ hồ trở thành chiến lược tài nguyên, thậm chí có thể ảnh hưởng triều đình cách cục, vừa biên thủy chiến cuộc. Đương nhiên, nếu có thể nhảy ra tam cảnh ra, vậy cơ hồ là thần tiên bình thường tồn tại.

Chúng kiến trong sân tinh thế, chẳng lẽ Đại Không Tự không để cho Từ Khai Sơn phá cảnh?

Từ Khai Sơn khí thế còn đang tự tập, chu vi trong vòng mười dặm Thiên Địa chân nguyên đều bị cảm ứng. Thiên Phật trên núi kia tượng phật lớn tựa hồ có linh tính, giữa không trung, một vệt kim quang lờ lờ Phật Thân hiện hình.

Vị này kim phật đột nhiên mở hai mắt ra, như Kim Cương Hộ Mục, hai tay làm một Ấn Pháp, hướng kia giữa không trung tòa kia Mặc Liên bắt đi. Từ Khai Sơn lặng không lên, đi tới tòa kia Mặc Liên trước, vung tay chém ra một đạo, một đạo màu đen Đạo Cương xông về Thủ Ấn.

Trên bầu trời ánh sáng đại tác, một tiếng vang thật lớn, giữa sườn núi, đá lăn chảy xuống.

Kim phật ở giữa không trung Kim Thân tăng vọt gấp mấy lần, cơ hồ chiếm cứ 1 phần 3 không trung.

Một tiếng niệm phật truyền tới, Nam Mô A Di Đà Phật.

Một cái Đại Thủ Ấn, từ trên trời hạ xuống, giống như Hàng Yêu Trừ Ma Phật Tổ, phải đem Từ Khai Sơn đánh rớt Phàm Trần.

Bên trong sân tất cả mọi người đã tròn mắt hốc mồm, lòng ta cơ hồ đến cổ họng, đây là lực lượng gì, lại có uy lực như vậy.

Từ Khai Sơn trong miệng vượt trời một cái máu đen, mắng, già thần già quỷ.

Vừa nói, không có ký chút nào đỉnh đầu đồ ập xuống tới kia nhớ Đại Thủ Ấn, thân hình như một tia chớp, mang ra khỏi một đạo khí lưu, hướng tòa kia kim phật chân thân phóng tới, ở giữa không trung, quang lên đao bầu hướng kim phật đỉnh đầu bổ tới.

Thiên Đạo vẽ ra trên không trung một đạo ưu nhã đường vòng cung.

Ầm!

Phật đầu bị áp đặt xuống, ầm ầm lăn xuống dưới núi. Một vệt bóng đen theo kia Phật Tượng bên trên chui ra, nhìn kỹ lại, quả thật một gậy đét hòa thượng, tên này nhà sư mặt như cây khô, trên người Ma Y lỗ thùng chông chát, còn khối đen bốc lên, râu vô cùng sốt ruột, bộ dáng chật vật cực kỳ.

Hòa thượng kia nói, Từ Khai Sơn, người không nghe ta khuyên ngăn trở, cưỡng ép phá cảnh, đừng tưởng rằng chỉ có thể muốn làm gì thì làm, bây giờ người đã làm cho một ít người cực kỳ bất mãn, đến lúc đó đừng nói ta không khuyên người.

Từ Khai Sơn cười lạnh nói, cây khô, trở về nói cho người kia, ta Từ mẫu người hành tẩu giang hồ, hi vọng vô thường, giết người vô số, càng không quan tâm cái gì quy củ giang hồ cùng đạo nghĩa giang hồ, nhưng ở trái phải rõ ràng về vấn đề, Từ mẫu hay lại là thanh tịnh rất. Thay ta xin khuyên hân một câu, buông tha kia không thiết thực ảo tưởng đi.

Nguyên lai người nọ là Đại Không Tự Khô Mộc Thiện Sư, khó trách nhìn qua với một đoạn không có sinh cơ gỗ bình thường. Vốn tưởng rằng tòa kia giữa không trung Phật Môn Kim Thân là Phật Tổ hiển linh, nguyên lai là này cây khô giờ trở quý, điều bộ này nhìn qua rất kinh người, lại bị Từ Khai Sơn một đao liên rách.

Bọn họ nói có chút mệt mỏi, ta cũng mơ hồ nghe được đại khái, dường như này Đại Không Tự bên trong người nào đó đối với (đúng) Từ Khai Sơn trên người mình sơn bí mật cảm thấy rất hứng thú, 20 năm trước còn giống như chiếu an qua Từ Khai Sơn, bắt quả lại bị hân cự tuyệt rồi.

Làm Từ Khai Sơn trở lại Bách Dao Môn lúc, tất cả mọi người đều tâm tồn sợ hãi nhìn hân.

Tỷ vũ cầu hôn? Kia Lý Bát Lượng như thế nào đi nữa ngang cũng không dám với Từ Khai Sơn tỷ thí, trừ phi như ý môn không nghĩ tại cái giang hồ này lẫn lộn trên rồi.

Hàn Thiên Ý cẩn thận từng li từng tí bồi tiếp Từ Khai Sơn, rất sợ nói sai rồi một câu nói, còn của hân Hàn Như Long một mặt sùng bái, mấy bước liền quý xuống Từ Khai Sơn trước người, la lớn, sư phụ!

Từ Khai Sơn cau mày, Hàn Hồng Liên tiến lên kéo hân lên, ai là... của người sư phụ, hồ loạn cái gì? Hàn Như Long gãi đầu một cái, Đúng, vì vậy lại sửa lời nói, tỷ phụ! Có thể hay không dạy ta hai chiêu a, ta rất có thể đánh.

Hàn Thiên Ý nổi giận nói, nghịch ngợm, hai người nhanh đi ra ngoài. Ngược lại đổi một sắc mặt, nói, Từ đại hiệp, xin phòng khách ngồi trên. Từ Khai Sơn nói, vừa vặn, ta có việc muốn hỏi người.

Hai người vào trong nhà, này tỷ vũ cầu hôn bỏ vở nửa chừng, cũng mất cái kết quả, bà mai Mạnh Phi tới hỏi, này Hàn tiểu thư, kia lần này chọn rể chuyện?

Hàn Hồng Liên khoát tay nói, liền như vậy, cứ như vậy đi.

Mạnh Phi nói, tiền kia chuyện?

Muốn cái gì tiền a, ta cầm Tề Nam Phủ mới mở Trùng Khánh tiểu mặt chuyển nhượng cho người.

Mạnh Phi vẻ mặt đưa đám mặt, tiểu thư, một tô mì mấy chục văn, quả thực quá đắt, tất cả mọi người không ăn nổi a.

Hàn Hồng Liên không nhịn được, an bài quản gia lấy bạc, đem nạng đuổi đi. Thấy ta tại chỗ bên trong thưởng thức chung quanh cảnh sắc, Hàn Hồng Liên tới, hỏi, có thể hay không hỏi thăm sự kiện?

Ta nói mới vừa còn muốn giết ta đây, lúc này mới nhiều một hỏi, liền đổi một bộ dáng? Ta mới lười để ý người, xoay người, đưa lưng về phía nàng. Hàn Hồng Liên không thuận theo không ngăn, đi tới trước mặt của ta, lòng ta nói chẳng lẽ cô nàng này mà đối với ta có ý tứ?

Liền hỏi, người muốn làm gì?

Hàn Hồng Liên sắc mặt đỏ bừng, nhẩn nhẩn nhó nhó, hoàn toàn không có ngay từ đầu kia ngang ngược đáng vẻ.

Ta gây lên làm ra một bộ rất tiêu sái vẻ mặt, hỏi: Thế nào, xấu hổ cái gì?

Hàn Hồng Liên lúc này mới hỏi, này Từ đại hiệp thích ăn cái gì, có uống hay không rượu?

Ách ách, này có chút xấu hổ, nguyên lai tiểu nha đầu này đối với (đúng) Từ Khai Sơn có ý tứ a, bắt quả Từ Khai Sơn tuổi này đem hân cha đều dư dả nữa à, ta háng giọng một cái, nói, này Từ Khai Sơn thích ăn bánh ngô, ăn một lần chính là mười lăm năm, không thay đổi. Uống rượu mà, Thiệu Dao Từ thêm Hạc Đình Hồng.

Hàn Hồng Liên kinh ngạc nói, làm sao biết ăn loại cảm giác này đồ vật?

Ta khinh thường nói, Vô Lâm Cao Thủ thế giới, người không hiểu. Người càng cảm thấy không hợp lý, càng Vô Lâm Cao Thủ tác phong làm việc.

Đương nhiên rồi, bánh ngô là Lục Phiến Môn Thiên Lao tiêu phối, Hạc Đình Hồng là vì chiếu cố Từ Khai Sơn triều đình cho thêm đồ ăn, vị này là sẽ không nói cho Hàn Hồng Liên.

Không bao lâu, Từ Khai Sơn từ trong Sảnh đi ra, Hàn Thiên Ý cung kính đưa đi ra. Nhìn đáng đáp, hai người nói cũng không sai, Từ Khai Sơn nhìn ta liếc mắt, nói người ngờ ra làm gì, đi nha.

Hàn Thiên Ý nói Từ đại hiệp đến bốn môn, quả thật bốn môn bỗng tất sinh huy chuyện, muốn không ăn cơm rồi đi?

Ta nói đúng vậy, đã trưa rồi, có chút đói, người là sắt, cơm là thép, không ăn một bữa đói hoảng sợ, có cái vĩ nhân nói qua, chỉ có ăn no bụng, mới có sức lực liên quan (khô) cách mạng, chúng ta hay lại là ăn chút đi.

Hàn Hồng Liên nói, ta đi trừ hoạch.

Ta liền hô lên, Hàn nữ hiệp, chúng ta không cần khách khí, không cần nhiều lắm, tám huân tám làm là được!

Một bàn món ăn lên, nhìn đầy bàn bánh ngô, ta là thật muốn tát mình lương bàn tay, chưng bánh ngô, xào bánh ngô, thịt kho tàu bánh ngô, giấm chuồn bánh ngô. . . Đây để cho chúng ta thế nào miệng đến a.

Ta gấp khối bánh ngô, nhìn Hàn Hồng Liên nói, Hàn cô nương, chúng ta lần đầu tiên ăn cơm không cần khách khí như vậy, phía sau heo dê bò thịt, gà vịt thịt cá cũng không cần lên đi.

Hàn Hồng Liên xoa xoa tay, một mặt mong đợi nhìn Từ Khai Sơn, nghe được ta thăm hỏi, nói không khác (dừng) thức ăn a! Ta một cái bánh ngô không nuốt xuống, thiếu chút nữa bị nghẹn chết.

Từ Khai Sơn ngồi xuống, ngược cũng không nói gì, dùng tay cầm lên bánh ngô liền cắn.

Phốc phốc.

Từ Khai Sơn phun nửa viên răng đi ra, máu tươi chảy ròng.

Ta nói Hàn Hồng Liên người thật trâu bò, Đại Không Tự và còn chưa đi chuyển cùng Từ Khai Sơn nửa sợi tóc gáy, người lại làm được.

Hàn Hồng Liên nói Từ đại hiệp, ta không phải cố ý, Từ Khai Sơn toét miệng cười một tiếng, trong miệng thiếu một chặn đại môn răng dị thường nổi bật. Sau đó Hàn Thiên Ý quả thực không nhìn nổi, lại lần nữa lên một bàn rượu và thức ăn.

Từ Khai Sơn theo Hàn Thiên Ý trong miệng nghe ngóng con gái tin tức, buổi chiều, chúng ta liền lên đường lên đường, chúng ta ngựa tại Lang Nha sơn lúc mất rồi, Hàn Thiên Ý ngược lại cũng lên đường mà, trước khi chuẩn bị đi đưa hai con ngựa tốt làm cước lực.

Mới ra Tề Nam Phủ, nghe có người sau lưng kêu dừng bước, trở lại nhìn lại, Hàn Hồng Liên cười một tảo hồng sắc ngựa chiến đuổi theo. Ta xem Từ Khai Sơn liếc mắt, giều giều nói, ai, mùa xuân tới, xem ra, cây già phát mầm mới, Thiết Thụ muốn nở hoa a. Thật là Hàn gia có cô gái mới lớn, một cảnh hoa lê ép hải đường a.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Người dù sao phải học từ từ lớn lên

Hàn Hồng Liên giục ngựa đi tới hai ta trước người, ta nói này đại trời lạnh, còn phiền toái Hàn cô nương tự mình đưa tiễn, Bách Dao Môn thật là quá khách khí, bất quá nếu tới điểm khác kính cái gì, chúng ta sẽ càng vô cùng cảm kích.

Hàn Hồng Liên không để ý tới ta, ngửa đầu nhìn Từ Khai Sơn, người cứ như vậy đi?

Từ Khai Sơn cau mày nói, vậy người nghĩ thế nào?

Người được cưới ta.

Dù là Từ Khai Sơn thiên hạ này cao thủ hàng đầu, cũng thiếu chút nữa từ trên ngựa rơi xuống, không khí này có chút xấu hổ, hướng về phía ta bĩu môi, ý là để cho ta giúp hắn giải vây.

Ta cười ha ha, nói Hàn nữ hiệp, chuyện này thì người sai rồi rồi, Từ đại hiệp nếu là cưới người, người có suy nghĩ hay không còn lại ba mươi mốt giới chọn rể hạng nhất cảm thụ? Hải Thiên đậu nành nước tương sẽ ra sao? Xem nào nhiệt đại nương bác gái sẽ có hay không có ý kiến?

Hàn Hồng Liên nói người tính là gì người, ta xem quần áo người là Lục Phiến Môn đồng phục, Từ đại ca, người nọ là triều đình Ứng Khuyển, người là

anh hùng hảo hán xem thường xuất thủ, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không làm thịt hán?

Ta nói nhờ ngươi trọn to hai mắt nhìn một chút có được hay không, ta ở đây là Lục Phiến Môn quan sai, ta đây rõ ràng là Thiên Đao Từ đại hiệp phụ tá riêng. Hàn cô nương, như ngươi vậy cần quấy, chung quy không phải biện pháp, ngươi nếu là thật muốn gả cho Từ đại hiệp đây, ta ngược lại thật ra có cái biện pháp.

Biện pháp gì?

Ta nói bây giờ ta cùng với Từ đại hiệp đang muốn đi Giang Nam, trên đường đi đây, chọn phí cũng không lao thấp, các ngươi Hàn gia gia đại nghiệp đại, tài trợ cái ba năm trăm lượng vàng. Ngươi nghĩ a, cứ như vậy, mỗi lần lúc ăn cơm, ta sẽ nhắc nhở Từ đại hiệp, cơm này tiền là Bách Đao Môn Hàn tiểu thư tài trợ, mỗi lần ở trọ lúc, ta sẽ nhắc nhở Từ đại hiệp, này tiền thuê là Hàn tiểu thư tài trợ, mỗi lần đi thanh lâu gây lên phê phán thâm mỹ lúc, ách ách, không có gì. . .

Hàn Hồng Liên khinh thường nói, không phải là chơi gái cái Kỹ nữ mà, nam tử hán đại trượng phu, dám làm dám chịu, nữ giang hồ ai còn quan tâm cái này.

Ta nói thật là lớn minh bạch tốt hiền thế a, nếu là khắp thiên hạ nữ nhân đều như ngươi nghĩ như vậy, vậy thì thật là nhà cùng vạn sự có thể a.

Hàn Hồng Liên tiếp lấy tới một câu, với Từ đại hiệp so sánh, ngươi chính là cận bã.

Ách ách, xin cho ta thu hồi trước mặt câu nói kia, gấp lại sau!

Lúc này, Từ Khai Sơn mới nói, Hàn cô nương, chuyện này sợ rằng có chút hiểu lầm, ta cảm thấy được sâu nói đi, ngược lại tăng thêm phiền não, không bằng nói thẳng rõ ràng. Từ mỗi người con gái cũng như ngươi tuổi như vậy, chuyện này hay là để cho nó đi qua đi.

Hàn Hồng Liên hai mắt ngẩn lệ liên tục, mặc dù trên mặt che mặt, nhưng cũng có khác một phen mùi vị, khó tiêu nhất chịu mỹ nhân lệ, Từ Khai Sơn cũng không biết như thế nào xử lý. Hàn Hồng Liên khóc thút thút chỉ chốc lát, như biển Đường mang mưa, hai tròng mắt nhìn hán nói, I love You, không có quan hệ gì với ngươi.

Ta nói không có chuyện gì ít mua ngang dọc thư cục tổng tài văn nhin, sẽ đem nữ nhân nhin choáng váng.

Hàn Hồng Liên nói, đây là Ca Đức nói, ngươi không học thức ta không trách ngươi.

Ta nhất thời không nói gì, Ca Đức còn hơn hai trăm năm mới có thể ra đời ta sẽ nói cho ngươi biết à?

Hàn Hồng Liên từ trong ngực lấy ra một cái cái hộp nhỏ, nói đây là nhà nàng truyền bảo vật, làm tín vật giao cho Từ Khai Sơn, ta thấy Từ Khai Sơn không chịu đi tiếp tục, kết nối với đi nhận lấy nói, hảo ý tâm linh, vật này ta giúp hán nhận.

Từ Khai Sơn nói sắc trời không còn sớm, lúc đó cáo biệt đi.

Hàn Hồng Liên phóng người lên ngựa, Từ Quân, một đường trân trọng, ta sẽ đi Giang Nam tìm ngươi.

Ta thờ dài, nói đi thôi, đi thôi, người dù sao phải học từ từ lớn lên.

Từ Khai Sơn nhìn Hàn Hồng Liên đi xa, nhìn dáng dấp hán cũng không phải một chút ý tưởng cũng không có, nếu không hán cũng sẽ không buồn chán đến đi tham gia cái gì đó tỷ võ cầu hôn, đã sớm đoạt lấy dao bầu đi.

Ta nói được rồi, đi lấy đem phá đao công phu, còn đem một nữ tử tâm câu đi qua, máu chốt là ngươi đều hơn 40 tuổi rồi, bây giờ giang hồ này nữ tử thường thức cấp bách chờ tăng lên a.

Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, ta làm sao biết các nàng đều nghĩ như thế nào.

Ta nói đây chính là trong truyền thuyết tình không biết lúc nào liền âm thầm khởi lên, một hướng mà sâu, Tái mà suy, Tam mà kiệt? Bất quá thật đúng là đúng nói, này Phi Thúy cái hộp thật đúng là một vật kiện mà, mở hộp ra, lại thấy một quả Kê Huyết Thạch vòng ngọc nằm ở bên trong.

Ta tại Từ Khai Sơn trước mắt lắc lư, Từ Khai Sơn không nhịn được nói, ngươi muốn là ưa thích đưa ngươi chính là. Ta nói tiếng cảm ơn, đem vòng ngọc thả vào trong ngực, ồ, cái hộp dưới đất còn có một tờ giấy, trên đó viết, Ngũ Tinh khen ngợi về hiện tại a thân.

Cái gì ngổn ngang, ta tiện tay đem cái hộp ném ở ven đường.

Từ Khai Sơn Thiên Phật núi đánh một trận, lấy một loại cực kỳ bá đạo phương thức, chính thức tuyên cáo Thiên Đao tái xuất giang hồ.

Từ Khai Sơn một đao bổ ra Đại Không Tự Khô Mộc Thiện Sư Kim Thân, thành công tấn thăng Thông Tượng cảnh, trở thành thiên hạ cao thủ hàng đầu một trong, tin tức này nhanh chóng lan tràn đi ra ngoài, truyền khắp giang hồ.

Cái này làm cho Từ Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý Kim Lăng cuộc chiến càng khiến người ta mong đợi. Một là tái xuất giang hồ thông suốt tượng cao thủ, một là chiếm đoạt thiên hạ đệ nhất kiếm vài chục năm võ đạo Tổng Sư, hai người va chạm đến tốt cùng sẽ như thế nào đây?

Cái này cũng cho chúng ta một đường xuôi nam mang đến tiện lợi. Từ Khai Sơn có minh sơn bí mật, lúc trước mọi người chỉ nói là vài thập niên trước một cái Đạo Pháp mọi người, là một miêu cầu liền muốn có tảo mà không tảo mà đánh một gậy.

Bây giờ, những thứ này tiểu môn tiểu phái đang xuất thủ trước, không thể không trước phỏng đoán tự có bao nhiêu cân lượng, đương nhiên cũng có không mở mắt tiền kính tiểu tặc, nếu không mở mắt, như vậy Từ Khai Sơn trực tiếp để cho bọn họ lại cũng không mở mắt nổi.

Đọc theo đường đi, ta cũng không có gặp phải Lục Phiến Môn bất kỳ mệnh lệnh nào, ta thậm chí hoài nghi Lữ Trọng Viễn căn bản là cố ý như thế, khiến mới ra đời tiểu Bộ Khoái áp tải trọng yếu như vậy triều đình trọng phạm, cố ý khiến Từ Khai Sơn bại lộ ở trong giang hồ.

Phải biết, Từ Khai Sơn bí mật, Lục Phiến Môn nghiêm hình đánh khảo rồi vài chục năm cũng không hỏi đi ra, nếu đường này không thông, vậy không bằng chủ động cầu biến, khiến Từ Khai Sơn về lại trong giang hồ, ngược lại cũng không mất là một cái biện pháp.

Ta võ công cũng nhận được nhanh chóng tăng lên, Từ Khai Sơn mặc dù nói năng thận trọng, lại cũng thỉnh thoảng chỉ điểm ta võ công.

Kim Xà Thương Pháp cơ bản chiêu thức đã sớm luyện nhớ kỹ trong lòng, chính là ta luyện tập ba chiêu mười tám thức hàm tiếp giai đoạn, có Từ Khai Sơn loại cao thủ hàng đầu này Uy chiêu, Tự Nhiên làm ít công to.

Bộ này thương pháp tương đối thích hợp ta đây loại tính sáng tạo cực mạnh người, ta ở nơi này mười tám chiêu thức bên trong, lợi dụng đều chiêu giữa hàm tiếp bất đồng, lại tự do tổ hợp ra bốn cái phong phạm thức, một số bộ hình thái, mỗi một hình thái chiêu thức không đồng nhất, ít ba bốn chiêu, nhiều mười mấy chiêu, đang đối với trận lúc căn cứ tình huống mà không ngừng biến hóa.

Những thứ này cái gọi là hình thái, phong phạm thức, đúng là Lão Tôn đầu nói, theo có ý thức phán đoán đến vô ý thức phản ứng, từ đó tại trong thực chiến tiết kiệm phản ứng thời gian, mà thắng bại thường thường ở nơi này trong một ý nghĩ.

Từ Khai Sơn đối với ta bộ võ học này quan điểm cảm thấy rất hứng thú, hai ta ngoại trừ đi đường, chính là luận bàn võ nghệ.

Bất quá ta là như cắt như tha, có thể tưởng tượng được, ta bị Từ Khai Sơn ngược rất thảm, ta cũng không cảm thấy mất mặt, tại trước mặt người nhưng là thiên hạ trước 10 cao thủ, không là tất cả mọi người đều có như vậy cơ hội với hắn đối chiêu.

Đương nhiên, tại nội công trong tu luyện, hẳn biểu thị không có năng lực làm.

Ta nội lực tu hành, cũng không phải là như mọi người như vậy thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc, dựa vào chăm chỉ, thiên phú, nghị lực cùng dũng khí, là có thể thành công.

Đây là một cái không người đi qua đường, giống như đêm tối trong hoang dã độc hành, vô số lối rẽ, phải dựa vào chính mình tìm tòi, nếm thử mới có thể tìm được một cái Tu Hành Chi Lộ.

Cũng may tương đối may mắn là, từ đêm đó Nam Thiên Thất Túc sinh ra cảm ứng sau, ta mò tới cái đó ngưỡng cửa.

Nghe thấy cảnh, biết Huyền, thông suốt tượng, võ học ba Đại cảnh giới, giống như ba đạo không thể vượt qua cái hào rộng, đem trong thiên hạ Võ Giả phân ba cái tầng cấp. Đương nhiên tam cảnh ra những Thiên Nhân đó cảnh, biết đi cảnh, Phá Toái Hư Không vân vân danh xưng không đồng nhất cảnh giới, càng là như Lục Địa Thần Tiên bình thường tồn tại, những thứ này chỉ có tại Hiệp Nghĩa trong tiểu thuyết mới tồn tại.

Chỉ là này nghe thấy cảnh, giống như một cái to cửa lớn, đem thiên hạ ngàn vạn Võ Giả ngăn ở chỗ này, nhi nữ giang hồ mấy chục ngàn, chỉ có tu luyện tới nghe thấy cảnh mới có thể coi là đường hoàng ra dáng người giang hồ.

Theo Hiểu Sinh giang hồ khai triển lần thứ ba người giang hồ mệnh tổng điều tra, mười năm qua, thiên hạ Tứ Đại Thế Gia, Thập Đại Môn Phái cùng với hơn hai trăm môn phái, Sơn Trang, trường kỹ thuật, chức viện, tính tổng cộng ra uống phí tám trăm ngàn người, còn chân chính đến nghe thấy cảnh cao thủ, chỉ có một vạn người!

Nói cách khác, thiên hạ người tập võ, tám mươi người bên trong, có bảy mươi chín người sẽ nhảy vực, hoặc là ý vào sẽ mấy chiêu kỹ năng, đổi nghề làm tiêu sư, hộ viện, nhìn sân bãi, hoặc là vào rừng làm cướp là giật trở thành Lục Lâm hảo hán, đương nhiên cũng có mang nghề nhập ngũ, tại sa trường kiến công lập nghiệp.

Theo nghe thấy cảnh đến biết Huyền, vậy càng là Hoa Sơn một đường. Tiến vào biết Huyền cảnh, đó chính là thiên hạ Nhất Lưu Cao Thủ, có thể tại đây đất một vùng ven khai tông lập phái Tông Sư Cấp nhân vật. Biết Huyền thượng cảnh cao thủ, cũng bình thường đều là Hiểu Sinh giang hồ Thiên Địa trắng đen trong băng khách quen rồi.

Những thứ này đều là Từ Khai Sơn nói cho ta biết, khoảng thời gian này đến, ta đối với (đúng) chân khí trong cơ thể chấn động nắm chắc càng ngày càng thành thực, mơ hồ có phá cảnh dấu hiệu, nhưng là loại cảm giác này rất là kỳ diệu, mỗi lần cảm thấy sắp đến lúc, nhưng thủy chung thất bại trong gang tấc.

Lúc này, chúng ta đã tại xuôi nam trên thuyền rồi, dù sao hành tẩu giang hồ, đường thủy là đứng đầu kinh tế giao thông phương thức.

Chiếc này vốn là xuôi nam thuyền hàng, trên thuyền chuyển vận là Kim Lăng Vương gia theo Liêu Đông vào một số người nhân sâm, vốn không muốn kéo chúng ta, bất quá làm ta hứa hẹn đến sau đó, cho ra hai mươi lượng bạc sau, cũng giao phó mười lượng bạc sau, chủ thuyền mới miễn cưỡng đồng ý.

Sau khi lên thuyền, Từ Khai Sơn cười nói, người mới nhưng vẫn còn kinh nghiệm giang hồ cạn, tài bất ngoại lộ đạo lý này cũng không biết. May gặp phải

ta, nếu không người này kinh nghiệm, ở trên giang hồ lăn lộn bất quá hai tháng, liền phơi thấy hoang dã. Không thấy kia chủ thuyền gặp lại người bỏ tiền túi lúc ánh mắt kia à?

Ta nói Đại Hiệp hành tẩu giang hồ, không đều là coi tiền tài là phản thổ chứ sao.

Từ Khai Sơn nói, người tới phản thổ, người khác tới trần tu.

Ta nói ta có thể không nói ác tâm như vậy mà, nói về ta muốn luyện công, gần đây luôn có muốn phá cảnh cảm giác, bất quá lại thiếu chút gì.

Từ Khai Sơn nói đây là thiếu kích thích, tới chén Hạc Đình Hồng, chỉ có tại Sinh và Từ sát biên giới đi một lần sau, mới có cơ hội Đại Triệt Đại Ngộ, cảm giác tuyệt đối không giống nhau.

Ta đối với (đúng) đêm đó Hạc Đình Hồng tới độc trí nhớ khắc sâu, đánh chết cũng không đi ném thử. Lòng nói loại chuyện này không cường cầu được, chỉ vì cái lợi trước mắt ngược lại đối với tu hành không hay, không bằng thuận theo tự nhiên.

Ta hỏi, lão Từ, làm sao người biết kia chủ thuyền quy hoạch quan trọng mưu kế gây rối? Hấn ánh mắt có cái gì đặc thù hàm nghĩa à?

Từ Khai Sơn nói vật này, đều là dùng sinh tử đối lấy kinh nghiệm, người muốn học cũng đơn giản, nhiều mấy lần trước làm là được rồi, đương nhiên cũng có học cấp tốc biện pháp.

Biện pháp gì?

Trung Hoa thư cục có quyển sách gọi 《 FBI dạy người như thế nào đọc hiểu thân thể ngôn ngữ 》, người mua tới nhìn một chút.

Ta nghi ngờ nói, ta chỉ biết là FBI-warrrn Ing a.

Từ Khai Sơn lười để ý ta.

Bất quá, ngày hôm đó buổi trưa, khi ta uống chủ thuyền đưa một ly sữa Tam Lộc sau, ta thành công phá cảnh.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Phá cảnh

Chiếc này thuyền hàng treo là Vận Đạt chở hàng cờ hiệu, Vận Đạt chở hàng cũng coi như chuyển vận giới trăm năm cửa hiệu lâu đời rồi, tự đại minh bạch dựng nước ban đầu liền thành lập. Bất quá nhanh chóng phát triển nhưng là gần đây mấy thập niên này sự tình.

30 năm trước, Vận Đạt chở hàng Đông gia đưa ra "Muốn nhanh là đạt đến" phục vụ khẩu hiệu, tại thiên hạ Thập Bát Lộ Châu thiết lập phân hào, thậm chí thành lập Tây Lương, Bắc Chu, Đông Di phân hào, tại Khai Thái trong thời kỳ liền lấy được đối ngoại xuất nhập cảng quyền, dựa vào cùng quan phủ giữa quan hệ, ở ngoài sáng lạnh, minh bạch chung quanh cảnh mua bán bên trong thu được kénch xù lợi nhuận.

Bất quá, bọn họ buôn bán hình thức năm gần đây cũng xảy ra biến hóa lớn, đại quy mô phóng khoáng thức khuếch trương kinh doanh, đưa đến chuyển vận năng lực chưa đủ, vì vậy rất nhiều bên trong tiêu chở hàng hiệu buôn lựa chọn trực thuộc phương thức, dựa lên cái này đại thụ.

Chúng ta ngồi chiếc này thuyền hàng là thuộc về loại này trực thuộc nghiệp vụ, những thuyền này nhà hàng năm hướng Vận Đạt chở hàng nộp nhất định quản lý phí, từ đó có thể dùng đánh của bọn hấn cờ hiệu tại trung nguyên thông suốt không trở ngại. Điều này sẽ đưa đến Vận Đạt chở hàng thuyền bè tốt xấu lẫn lộn, nghe nói thường thường phát sinh Vận Đạt chở hàng biển thủ sự tình, bất quá lại bị cường đại giao tiếp đoàn đội đem những này ảnh hưởng xấu tiêu hóa hết rồi.

Thuyền dọc theo kinh hàng Đại Vận Hà chảy xuôi xuôi nam, điều này xây dựng mấy trăm năm hàng tuyến, cho đến hôm nay còn đang Thủy Vận, chở hàng bên trên phát huy tác dụng cực lớn.

Ngay từ đầu ta nghe rồi Từ Khai Sơn ngôn ngữ, còn lo lắng đề phòng, nhưng là năm ba ngày đi xuống, phát hiện cũng không có khác thường. Khi ta nói lên dị nghị lúc, Từ Khai Sơn còn cười nhạo ta nói ta không có kinh nghiệm. Giống như là loại tình huống này bình thường sẽ có lưỡng trường hợp, một là đoạn này hành trình đến gần khâu ngăn, dọc đường đều là thành trấn, không có phương tiện hạ thủ, hai là bởi vì đối phương còn không mò ra chúng ta lai

lịch, không dám tùy tiện ra tay.

Bất quá, trên đường đi cũng không thể nào vui sướng, nhất là cơm nước, thật là thiếu muốn chết.

Rốt cuộc tại ngày này, ở trên thuyền lúc ăn cơm, ta không nhịn được than phiền nói: Trương lão đại, chúng ta khoai tây liền với ăn năm ngày rồi, không phải nấu khoai tây, khoai tây hầm chính là sợi khoai tây, khoai tây mảnh nhỏ, có thể hay không đổi một trò gian, tại ăn như vậy đi xuống, chúng ta đều biến thành khoai tây rồi. Người xem còn có một lão nhân gia, có thể hay không đổi một chút cơm nước?

Chủ thuyền mắt húng nói, có ăn cũng là không tệ rồi, theo dinh dưỡng học góc độ mà nói, lão nhân ăn khoai tây có thể bổ Canxi a.

Lòng ta nói cái gì bổ Canxi, hần lần giải thích này không phải là muốn muốn càng nhiều tiền bạc thôi, ta nói bằng không như vậy, trước mặt chính là Trần Giang rồi, nếu không chúng ta cải thiện một chút sinh hoạt, nghe nói nơi này nổi danh cùng mì Tàu rất có tên, tốt xấu ăn tôm cá tươi cũng được a.

Chủ thuyền rồi mới miễn cưỡng đồng ý cải thiện cơm nước, bất quá có nói trước, chúng ta một người mỗi ngày nhiều 200 văn tiền ăn uống. Lòng ta nói nghèo nhà giàu đường, đi ra khỏi nhà không thể quá bạc đãi chính mình, vì vậy khế cắn răng đáp ứng.

Trở lại khoang thuyền, ta cùng với Từ Khai Sơn nói, thuyền này nhà cũng rất dễ nói chuyện, theo ta thấy mặc dù có chút keo kiệt, nhưng cũng không giống là cướp bóc Giang Dương Đại Đạo. Đại thúc, bây giờ đã là Cảnh Nguyên trong thời kỳ rồi, cái giang hồ này đã sớm không phải là các người niên đại đó rồi.

Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, vô luận lúc nào, giang hồ chính là cái đó giang hồ, lòng người hiểm ác, vẫn cẩn thận là hơn.

Ta lại xem thường, tốt xấu chúng ta cũng là Lục Phiến Môn người, coi như là người trong quan phủ, những người này lá gan lớn hơn nữa, cũng không dám đối với (đúng) người trong quan phủ động thủ. Từ Khai Sơn một bên cười lạnh không nói.

Khoảng cách Trần Giang còn hơn ba mươi dặm, chúng ta đã đến lỗ. Tô chỗ giáp giới táo mà điện, chủ thuyền còn cố ý tới dẫn dò chúng ta, đoạn này thuộc về việc không ai quản lý địa giới, đường thủy cũng không yên ổn, ta lại xem thường, phải biết, 20 năm trước, Từ Khai Sơn nhưng là bắc trên đường Giang Dương Đại Đạo, bảy mươi hai chỗ Thủy Lục sơn trại Tông Biều Bả Từ, cường đạo Tổ Sư Gia, cướp bóc người chúng ta, dự tính còn không có sinh ra đây.

Đến trưa giờ ăn cơm, Trương lão đại phái người tới mời khách, nói hôm nay câu mấy cái cá chép, buổi trưa muốn mời khách ăn cơm. Chúng ta thu thập một phen đi trước dự tiệc, khoai tây cá chép yền, lòng ta nói cuối cùng thấy chút thức ăn mặn rồi, nói cảm ơn liên tục.

Chủ thuyền nói, ngày mai sẽ đến Trần Giang rồi, trên đường đi hai vị khổ cực, gần đây có chút lạnh nhạt, xin nhiều hơn bao hàm. Đây là chúng ta trên thuyền 30 năm cất dấu sữa Tam Lộc sữa bò, ta tới kính hai vị một ly.

Chủ thuyền nháy mắt, có hai cái tiểu nhị theo một cái bình sứ rót hai ly sữa bò.

Ta bĩu môi nói, 30 năm sữa bò, vậy còn có thể uống à?

Từ Khai Sơn nhìn một cái, ngửi một cái, nói không có độc chớ.

Chủ thuyền lúng túng cười một tiếng, chúng ta Vạn Đạt chớ hàng đầu gì cũng là trăm năm cửa hiệu lâu đời, làm sao có thể làm loại chuyện này? Đến, ta uống trước rồi nói. Vừa nói bụng sữa bò uống một hơi cạn sạch, Từ Khai Sơn cười lạnh một tiếng, cô đồng cô đồng miệng to nuốt xuống.

Ta cũng không thể nói gì được, nói như vậy đa tạ chủ thuyền rồi. Bụng ly ngửi một cái, nói thế nào có cổ phần vị chua? Trương lão đại hắc hắc nói, đây là lên men sau sữa chua, uống hữu ích khỏe mạnh. Ta không tốt từ chối, cũng uống vào.

Như thế nào ý vị nói như thế nào đây?

Ta cảm thấy được có chút hoa mắt choáng váng đầu, nói khác (đùng) không có gì, chính là cảm giác đầu có chút lớn.

Một trận quay cuồng trời đất, ta lớn tiếng nói, sữa bò có độc. Chỉ cảm thấy trong dạ dày như phiến giang đảo hải bình thường, ta không nhịn được nôn mửa liên tu.

Chủ thuyền hắc hắc nói, điều này cũng tại không cho chúng ta, ai cho người thân thể và gân cốt như vậy quý giá. Trong nháy mắt, năm sáu cái tiểu nhị tay cầm sáng loáng đại đao vọt vào, chủ thuyền nói, huynh đệ, đừng trách chúng ta, trách chỉ trách người kinh nghiệm giang hồ quá ít.

Ta thử vận công áp chế Độc Tinh, có thể cùng Từ Khai Sơn loại này thường xuyên cùng độc đồng bọn người so sánh, dù sao kinh nghiệm còn thiếu, ta cả giận nói, thua thiệt các người hay lại là trăm năm cửa hiệu lâu đời. Ta nhưng là triều đình quan sai, chẳng lẽ không tin đem tới có người tra được các người trên đầu à?

Chủ thuyền nụ cười trở nên âm trầm, khu vực này thường xuyên có Hỏa long bang giặc cướp qua lại, liên tính ra chuyện, quan phủ cũng chỉ sẽ ý lại đến Hỏa long bang trên đầu, muốn thật bàn về đến, chúng ta cũng là người bị hại. Vừa nói, liền tới cướp chúng ta bạc.

Chủ thuyền liếc nhìn Từ Khai Sơn, chỉ thấy hần khí định thần nhân, ngồi ngay ngắn bất động, ngạc nhiên nói, người như thế nào không việc gì?

Từ Khai Sơn cười ha ha nói, Lão Từ ngày ngày cầm Hạc Đình Hồng làm thức uống, người cho rằng là những vật này có thể làm gì được ta? Có bản lĩnh

đem các người lợi hại nhất độc lấy ra, nếu có thể đánh ngã ta, ta Từ mỡ người nhận tội!

Chủ thuyền sắc mặt âm trầm không chừng, phân phó tiểu nhị nói, đi kiếm một mâm cống ngâm đầu xào sợi khoai tây, ta ngược lại muốn nhìn một chút người này có cái gì ba đầu sáu tay. Không bao lâu, một mâm hiện lên màu vàng kim sợi khoai tây bùng lên, Từ Khai Sơn cầm đũa lên, đại miệng ăn.

Lúc này, ta ngồi dưới đất bắt đầu vận công, tốt trước đây không lâu Từ Khai Sơn dứt ta Hạc Đình Hồng lúc, truyền thụ vận khí ta Giải Độc chi đạo. Trong óc, Nam Thiên Thất Túc bắt đầu chấn động đứng lên, trong thiên địa chân nguyên bắt đầu chấn động, lấy yếu ớt khí tức cùng ta Nam Thiên Thất Túc sinh ra cảm ứng.

Thể nội độc tố bắt đầu thấm vào đến trong kinh mạch, nhưng là ta kinh mạch rộng tuếch. Ta thử dùng Tinh Túc Hải đưa tới chân nguyên chấn động đi dẫn dắt Độc Tố, trong cơ thể vang lên tí tách tiếng, ta nhất thời lâm vào một loại không linh trạng thái bên trong.

Độc Tố dọc theo kinh mạch, tiến vào Nam Thiên Thất Túc bên trong. Thất Túc dần dần nổi thành Tuyến đầu, biến thành một cái Huyền Diệu. Vô số chân khí sinh ra cảm ứng, bắt đầu nhậy căng, khiêu động lên.

Một tiếng tiếng chim hót truyền tới, trong đầu ta âm âm một trận vang, trong óc cái kia Huyền Diệu rung ruối tại toàn thân bên trong, thể nội độc tố giống như trân tu mỹ vị bình thường, bị cái kia Huyền Diệu thôn phệ đi vào. Trong cơ thể một trận nóng ran truyền tới, ngay sau đó là đau nhức, cái trán thấy mồ hôi hột.

Huyền Diệu thôn phệ Độc Tố, chân khí trong cơ thể bắt đầu dồi dào đứng lên, giống như cuộn cuộn sông lớn xông phá đê đập, ta nhất thời lâm vào trong hỗn độn, chỉ còn lại linh đài giữa cát giữ chút nào thanh minh. Đạo chân khí này tại kinh mạch toàn thân giữa tán loạn, như nước vỡ đê.

Từ Khai Sơn thấy vậy, trong tay giờ đũa, tại ta trên trán một chút.

Ầm!

Chân khí trong cơ thể giống như tìm tới cửa ra, tại Từ Khai Sơn có một chút chỗ phun ra. Cả nhánh đũa tại chỗ nát thành bột mịn!

Ta chỉ cảm thấy trong thiên địa một mảnh nhẹ nhàng, đây là một loại chưa bao giờ có cảm giác, ngay cả cả thế giới đều trở nên có tầng thứ cảm.

Ta phá cảnh thành công.

Nghe thấy cảnh.

Trong nội tâm của ta trở nên kích động, theo ta nhớ chuyện lên, liền bắt đầu tập võ, Tây Môn Xuy Đăng nói ta không phải luyện công vật liệu tốt, tại võ công một đường cũng không có hết lòng, ta đã từng thất lạc, thất vọng, bỏ lỡ toàn bộ phương hướng, nhưng vào lúc này, tại Từ Khai Sơn dưới sự giúp đỡ, ta chậm tới nghe thấy cảnh ngưỡng cửa.

Một cái tiệm Tân Thế Giới.

Ta rộng rãi đứng dậy, chỉ cảm thấy cả người trên dưới có dùng không hết khí lực. Có tiểu nhị thấy vậy, nói Trương lão đại, tiểu tử này có gì đó quái lạ. Chủ thuyền khoa tay múa chân thủ thế, làm hấn. Tiểu nhị kia tay cầm đại đao hướng ta tới, quăng lên liền hướng ta đầu chém tới.

Trong nháy mắt, một chiêu này trở nên kỳ chậm không gì sánh được, trăm ngàn chỗ hở. Kim Xà Thương Pháp ba chiêu mười tám thức, ta có mười một loại biện pháp có thể phá đi một chiêu này, ta cơ hồ không hề nghĩ ngợi, tiện tay xóc lên một cái băng cứng rắn đi lên.

Ầm!

Đao chém vào trên ghế. Ta sử dụng ra dính Tự Quyết, đem kia đại đao dính chặt, tiểu nhị rút đao, lại phát hiện không thể động dậy.

Ta cười ha ha, quăng lên băng ghế hướng tiểu nhị kia đập tới.

Rầm rầm, băng ghế nát bấy. Tiểu nhị kia đầu bị nở hoa, tại chỗ hôn mê bất tỉnh, máu tươi chảy ròng. Trương lão đại thấy vậy không giãy, nói sòng vai cùng tiến lên, trên thuyền bảy tám người không nói lời nào, đem ta vây vào giữa.

Ta lần đầu tiên phá cảnh, đang cần người cho ta thử đao, lòng nói tới vừa vận, tiện tay nhặt lên một cái chày cán bột, lấy Trương thay mặt thương, sử xuất trước đó vài ngày nghiên cứu ra được Kim Xà Thương Pháp thứ ba phong phạm thức, không cần thiết mấy chiêu, đám đông đánh hoa rơi nước chảy.

Mười hơi thở sau đó, Trương lão đại sắc mặt trắng bệch, phịch quỳ sụp xuống đất, nói gia gia tha mạng, chúng ta là trư du nông tâm, một thời mắc phải sai lầm lớn, xin xem ở chúng ta lần đầu tiên phân thượng, tha cho chúng ta một mạng.

Ta hừ hừ nói, lần đầu tiên, ta xem các người nghiệp vụ rất nhàn nhuộm mà, sửa bò trung hạ độc, thua thiệt các người nghĩ ra được!

Trương lão đại phản nản mặt nói, không có hạ độc a, đây là vừa đóng gói xong.

Ta đi lên chính là một quyền, thế nào, còn muốn giết người cướp của à?

Trương lão đại buông xuống ừ ừ, cũng không dám nữa, ta trương không hoàn toàn thể với trời, từ nay về sau thật tốt làm người, năm nói tứ mỷ, chuyên làm người tốt chuyện tốt không lưu danh, làm một cái đối với xã hội hữu dụng người.

Ta hỏi Từ Khai Sơn, làm sao bây giờ?

Từ Khai Sơn hừ lạnh nói, chuyện này đừng hỏi ta, làm thịt là được.

Ta nói ta bây giờ còn không tính là Lục Phiến Môn chính thức nhân viên, không có giết người giấy phép a.

Từ Khai Sơn tròn trắng mắt, người còn tưởng rằng người là 007 a, còn giết người giấy phép, Lão Từ tung hoành giang hồ vài chục năm, giết người vô số, cũng không có làm qua giết người giấy phép.

Ta có chút do dự, Tây Môn Xuy Đăng nói mỗi cá nhân sinh mệnh đều có ý nghĩa, chúng ta Đạo Thánh Môn lấy trộm cướp vì kỷ nam, không thể làm giết người thủ đoạn. Lời tuy như thế, năm đó Đạo Thánh Môn cùng trời lang bang ác đấu lúc, liền bị giết nhiều nhất.

Năm đó ta cũng vậy giết qua người, lần đầu tiên sau khi giết người, liền tiếp mấy ngày đều gặp ác mộng, đệ nhất sư huynh an ủi ta, hành tẩu giang hồ, liền đem đầu treo ở trên đai lưng, người không giết người, người khác liền giết người, từ từ người sẽ thói quen, nhưng đã nhiều năm như vậy, bỏ mạng tại trên tay ta, cũng có hơn mười người rồi, ta vẫn là không có thói quen.

Quần quít một phen, ta nói liền như vậy, lần này tiểu gia ta tâm tình tốt, tha các người một mạng, bắt quá đến Kim Lăng trước, các người lại muốn đùa bốn cái trò gì, đừng trách ta không khách khí.

Từ Khai Sơn một bên hừ lạnh nói, lòng dạ đàn bà.

Ta mới vừa phá cảnh, huyết khí đang lên rừng rực, nghe vậy cả giận nói, có tin ta hay không ngay cả người cùng nhau đánh?

Từ Khai Sơn trầm giọng nói, tới à?

Ách ách, ta lúc này mới nhớ tới, người trước mắt này này trước đây không lâu mới vừa phá cảnh thông suốt tượng, bắt quá ta cũng không nhận sợ hãi, nói, người chờ đó, sớm chậm một ngày ta võ công sẽ vượt qua người. Từ Khai Sơn giọng nước lạnh nói, tu luyện nửa năm mười năm, người cũng không phải đối thủ của ta.

Ta rất là không phục, bắt quá nghĩ lại, hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, chờ ta một ngày nào đó võ công đại thành, không phải là trừng trị hán một hồi không thể. Nghĩ đến chỗ này, ta lớn tiếng nói, cho ta thời gian hai năm, ta đem người đánh rằng vài đây đất.

Từ Khai Sơn ai yêu một tiếng, trên mặt dâng lên một đạo hắc tuyến.

Ta hỏi thế nào?

Từ Khai Sơn nói câu, cống ngấm dầu ăn nhiều, thân thể không chịu nổi.

Vừa nói, tại chỗ ngồi xuống, vận công bức độc.

(PS, vì tín công chúng sân thượng: Tam quan vẫn còn, đổi mới so với cái này trong nhanh, mời các vị Chính Bản, sách lậu đọc giả đều chú ý bên dưới, ngược lại lại không tồn tiền, không phải à? Hơn nữa còn có còn lại vẫn chương có thể nhìn, Nha vậy!)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Người giết người, chính là Thiên Dao Từ Khai Sơn

Trải qua chuyện này, Vận Đạt chờ hàng bên trên mọi người đối với chúng ta một mực cung kính, chúng ta cũng vui vẻ hưởng thụ, mặc dù là như thế, ta còn là đối với bọn họ ôn phòng bị.

Hai ngày sau, chúng ta đến Trần Giang Phủ. Khi chúng ta xuống thuyền lúc, ta nhìn thấy cả thuyền thượng nhân đều thở phào nhẹ nhõm.

Ta nói Vận Đạt chờ hàng, ta có thể nhớ các người, lần sau ta nếu lại xem lại các người làm xằng làm bậy, bình tĩnh sẽ không lưu tính mạng các người.

Trương lão đại nói, quan gia nhìn ngài nói chỗ nào nói, đã nhiều ngày tới ta đối với chính mình hành động tiến hành sâu sắc tĩnh lại, quyết định tẩy tâm cách điện, không bao giờ nữa liên quan (khô) loại này câu đương.

Ta gạt đầu một cái, nói ta lúc này đi rồi. Cảm ơn các người một đường khoản đãi.

Trương lão đại một bộ lưu luyện không rời dáng vẻ, mang theo tiểu nhị một mực đưa đến trên bến tàu. Ta hỏi người về mặt đưa đám làm gì, Trương lão đại nói chúng ta không nỡ bỏ các người đi a.

Lòng ta nói không phải là trước khi đi muốn các người ba trăm lượng tiền mua mạng ấy ư, về phần như vậy như thế nhỉ? Dựa theo Từ Khai Sơn ý tứ, đã sớm đem các người làm thịt Uy Vương Bát rồi, nếu không phải ta khuyên can đủ đường, mới thu phục người bọn họ kính.

Vì vậy cười nói, là thật không nỡ, hay là giả không nỡ bỏ? Nếu như vậy, nếu không chúng ta ngồi nữa đoạn đường?

Trương lão đại khoát tay lia lịa, cái này, cái đó, chúng ta trên thuyền cũng không cái gì đáng tiền đồ, quan gia, người xem anh em chúng ta toàn bộ gia sản đều cho ngài, các huynh đệ thương lượng, để cho ta hỏi thăm có thể hay không mượn trước một chút bạc, bằng không chúng ta đều chết đói ở trên đường.

Ta nói nguyên lai là vì cái này a, dễ làm, ta đây liền lấy cho người (qiu ba tiếng).

Có câu nói làm người lưu lại một đường, ngày sau tốt gặp lại, chúng ta cũng không thể đuổi tận giết tuyệt a, ta đưa tay đi trên lưng ngựa đem Từ Khai Sơn dao bầu lấy ra ngoài.

Trương lão đại vừa thấy mặt mũi trắng bệch, ngay cả sửa lời nói, hai vị tráng sĩ dọc theo đường đi tiêu xài cũng không nhỏ, chúng ta hay lại là còn muốn khác (dừng) biện pháp đi, các huynh đệ vẫn chờ ta đi mua thức ăn đây, ta sẽ không tiền ha.

Trần Giang đã là Giang Tô địa giới, khoảng cách Kim Lăng hơn hai trăm dặm, thành nhỏ cũng không lớn, nhưng là nam bắc giao thông Yếu Đạo.

Tại Bách Dao Môn, Từ Khai Sơn theo Hàn Thiên Ý nghe ngóng năm đó con gái bán đao liền ở chỗ này, lấy Từ Khai Sơn tính tình, đương nhiên sẽ không bỏ qua cho mây may liên quan tới nữ nhi của hắn tin tức.

Tại khách sạn ở sau, liên tiếp mấy ngày, hai ta đều ở trong thành hỏi thăm, hỏi trên đường người ta mười lăm năm trước, có không có một Tiểu Nữ Oa ở chỗ này bán đao.

Nhưng là sự tình qua đi quá lâu, ngay cả hắn đều không biết mình con gái bộ dáng gì, nơi nào có thể hỏi ra cái Đinh Mão tới. Từ Khai Sơn cũng không nổi giận, cơ hồ mỗi một nhà đều đẩy đi hỏi, mấy ngày kế tiếp, không thu được gì.

Ta an ủi, chuyện này không thể quá mau, chỉ cần nàng vẫn còn ở nhân thế, các người phụ nữ sớm muộn có nhận nhau một ngày.

Từ Khai Sơn cơ hồ tuyệt vọng ngồi dưới đất, yên lặng không nói. Đã lâu, mới đứng lên, lại từng nhà gõ cửa.

Ngày hôm đó chạng vạng tối, hai ta đang muốn trở về khách sạn nghỉ ngơi, có cái quần áo lam lũ ăn mỳ ngăn ở ven đường, nói đại gia xin thương xót đi.

Từ Khai Sơn không nhận được, đang muốn đuổi người, ta thấy kia ăn mỳ năm mười tuổi, nghe giọng nói cũng là người bản xứ, vì vậy lăm mồm hỏi một câu, người ở nơi này ăn xin bao lâu? Có thể hay không hỏi thăm người?

Lão Khiếu Hóa nhìn ta liếc mắt, đưa ra bản thủ tay. Loại tên khát cái này dự tính ngay cả Cái Bang đều không phải là, ta móc ra 20 văn tiền đồng đưa tới.

Lão Khiếu Hóa cũng không đi đón, đài giọng nói, 20 văn, người này đuổi xin cơm đây?

Ta nghe vậy sững sờ, người không phải là xin cơm sao?

Lão Khiếu Hóa hắc hắc nói, muốn người không tìm ta hỏi thăm sự tình, ta chính là một cái xin cơm, thân phận hôm nay không giống nhau, ta tốt xấu cũng coi như cái cổ vắn.

Lòng ta nói này cũng thế đạo gì, ngay cả ăn mỳ đều hiểu được nói giá không hạn độ rồi, bắt quá nhìn Từ Khai Sơn giúp ta phân thượng, ta móc ra một lượng bạc, ném tới.

Lão Khiếu Hóa cũng không đi nhặt, nói cầu người phải có cầu người giác ngộ. Ta cả giận nói, không hỏi. Xoay người rồi đi.

Lão Khiếu Hóa ngay cả khom người nhặt lên bạc, nói ta liền vừa nói như thế, đến, làm Trần Giang cổ trần bên trên sinh trường ở địa phương mật thám, người nghĩ hỏi ai riêng tư? Bất quá, Lý tài chủ với Trương viên ngoại tiểu thiếp tư thông loại tin tức này, một lượng bạc có thể là không đủ.

Lòng ta nói ta nhiều hiềm lạ loại này chuyện hư hỏng mà, trong miệng hỏi, ta muốn hỏi bên dưới, mười lăm năm trước mùa đông, này trấn trên nguyên một trên đường chính có cái tiểu cô nương đang bán đao, không biết người có thấy qua hay chưa?

Vừa nói, ta đem Từ Khai Sơn cái thanh này tướng mạo xấu xí dao bầu lấy ra, chính là chỗ này một cái.

Lão Khiếu Hóa chứng kiến này đem dao bầu, sắc mặt đại biến, ngươi tại sao có thể có cây đao này?

Từ Khai Sơn nghe vậy liên qua đến, bắt lại cổ áo, đem Lão Khiếu Hóa xách lên, hỏi ngươi biết cái đó Tiểu Nữ Oa?

Lão Khiếu Hóa bị ghim được không thở nổi, sắc mặt đỏ bừng, Từ Khai Sơn ý thức được quá xung động, ngay cả đem hấn buông xuống.

Lão Khiếu Hóa hừ hừ nói, ta vốn là nhỏ, bây giờ không nghĩ ra. Từ Khai Sơn tìm nữ nóng lòng, liền muốn động võ, ta ngay cả khuyên can, chuyện này hay là ta làm đi.

Ta lại móc ra hai lượng bạc, đặt ở ăn mày trên tay, nói lão nhân gia, ta bằng hữu này suy nghĩ thiếu gân, ngươi không muốn với hấn kiến thức, này hai lượng bạc là mời ngươi uống rượu an ủi.

Từ Khai Sơn một bên hừ lạnh không nói.

Lão Khiếu Hóa nhận lấy bạc, trong miệng liền nói, cũng là ngươi tiểu tử hiểu chuyện, nếu không coi như cho ta Kim Sơn Ngân Hải, Lão Từ cũng không sẽ cho các ngươi biết một chữ. Phải biết, năm đó Lão Từ tại Trần Giang Phủ nhưng là đi ngang, nếu không phải. . .

Ta thấy hấn lại phải xé ra, nói liên tục, ngươi nói ta đều tin, bây giờ tiểu cô nương kia thế nào?

Từ Khai Sơn nói nói nhảm với hấn làm gì, cây đao đặt trên cổ, nhìn hấn có nói hay không.

Lòng ta nói các ngươi cao thủ vượt nóc bằng tường chém chém giết giết ngươi so với ta lành nghề, có thể là đối phó thứ người như vậy, còn phải dùng ta biện pháp. Nếu là hấn không cam lòng tình nguyện, với ngươi bịa chuyện một phen, coi như ngươi giết hấn, vấn đề không vẫn là không có giải quyết. Vì vậy, dùng ánh mắt tỏ ý hấn không nên mở miệng.

Ta xoay người cùng Lão Khiếu Hóa nói, sắc trời không còn sớm, không bằng chúng ta tìm một chỗ, vừa ăn vừa nói chuyện?

Lão Khiếu Hóa nói kia phải đi Cổ Trấn Nhất Hào mới được.

Cổ Trấn Nhất Hào, tại Trần Giang trung tâm thành giải đất phồn hoa, là Trần Giang từ lâu hào hoa nhất, đến ban đêm, càng là đèn đuốc sáng choang, sáng như ban ngày.

Lão Khiếu Hóa mang theo chúng ta tới đến Cổ Trấn Nhất Hào, cửa tiểu nhị biết hấn, nói Trần bệnh chốc đầu, ngươi hôm nay thế nào có tiền tới nơi này?

Lão Khiếu Hóa ngẩng đầu nói, có người mời khách, không được sao?

Tiểu nhị hắc hắc nói, đi, thế nào không được, đầu năm nay còn có người mời ngươi, ngươi mộ tổ tiên bên trên bốc khói xanh rồi.

Lão Khiếu Hóa hừ hừ nói, mắt chó coi thường người khác, mười mấy năm trước Lão Từ ở chỗ này ăn chơi đàng điếm lúc, ngươi mẹ hấn bắt quá là một quét dọn gã sai vặt, vài chục năm rồi, hay lại là bộ kia đi tiểu tính.

Tiểu nhị cười lạnh nói, dù sao cũng hơn ngươi lưu lạc đầu đường ăn xin xin cơm manh.

Lão Khiếu Hóa ngao nghể nói, Lão Từ sống so ngươi tiêu sái!

Ta thấy hai người không dứt, nói liên tục tìm một Trang Nhĩ mà, ngon lành đồ ăn thức uống làm một bàn.

Lão Khiếu Hóa nói, làm lưỡng bàn!

Ta nghi ngờ nói, lưỡng bàn?

Ăn một bàn, nhìn một bàn.

Ta móc ra mười lượng bạc, đưa cho tiểu nhị, nói ngươi xem bên trên là được. Tiểu nhị ngay cả dẫn ba người chúng ta đến một nơi Trang Nhĩ.

Chờ rượu và thức ăn thượng tề, Lão Khiếu Hóa uống hai ngụm rượu, ta hỏi, lão nhân gia, nếu không đem năm đó chuyện kia nói một chút nghe một chút?

Lão Khiếu Hóa xé căn (cái) đùi gà, vừa gặm vừa nói, phải nói 20 năm trước, người nào không biết chúng ta Trần Giang Trần gia? Đây chính là nhà sang trọng nhà giàu, ngày đêm sinh ca. . .

Này Lão Khiếu Hóa vốn là Trần Giang Trần gia Tam thiếu gia, theo trong miệng hấn, ta cùng với Từ Khai Sơn biết được năm đó câu chuyện.

20 năm trước, một cái tên là tuyệt vui về nữ tử đi tới Trần Giang, trong ngực ôm một cái trong tả trẻ sơ sinh tiểu rau cần, trong tuyệt lộ, đầu phục Trần Giang Trần gia, bán mình làm nô. Theo Từ Khai Sơn từng nói, tuyệt vui về là Hoa Giải Ngừ sư muội, nói như vậy, Hoa Giải Ngừ khó sinh sau, Tuyệt đi mang theo con gái nàng trốn đi.

Ăn mày nói cái này tuyệt vui về da trắng tướng mạo xinh đẹp, rất nhanh thì bị hấn Nhị ca để mắt tới, muốn mạnh mẽ nạp nàng làm thiếp, nàng vốn không cam lòng, nhưng vì gào khóc đòi ăn tiểu rau cần, nàng gả cho Trần gia Nhị thiếu gia, hai người đánh này liền ở lại. Nhưng là Trần gia Nhị thiếu gia cũng là một có mới nói cũ hạng người, cảm giác mới mẻ vừa qua, liền đem tuyệt vui về bỏ như Tệ hại giày. Tuyệt vui về tại Trần gia bếp sau làm làm thuê, dùng Từ Khai Sơn dao làm thức ăn kia liên quan (khô) thái thịt việc, tiểu rau cần mỗi ngày đi theo tuyệt vui về phía sau, ngược lại cũng hiểu chuyện.

Ai ngờ ngày có bắt trắc Phong Vân, Hoa Giải Ngữ con gái tại Trần Giang tin tức lan truyền nhanh chóng, một số người không tìm được Từ Khai Sơn, liền từ con gái nàng tiểu rau cần hạ thủ, rốt cuộc ở một cái phong cao Nguyệt Hắc đêm, Cừu gia tìm tới cửa, Trần gia cả nhà gặp giết, tuyệt vui về lực chiến mà chết, tiểu rau cần lại len lén chạy đi, từ đó lưu lạc đầu đường, trở thành ăn mày.

Tiểu rau cần bắt quá bốn năm tuổi hài tử, ngay cả com đều không ăn được, kết quả tại trên đường chính bán đao, kết quả bị mấy tên côn đồ các kẻ coi trọng, kia mấy tên côn đồ các kẻ thấy dao bầu không phải là là phạm vật, nghĩ (muốn) làm của riêng, một tên côn đồ nhỏ nói, người thức ăn này đao không được, nếu không xông cổ của hấn tới một đao, hỏi nàng có dám hay không, nếu như không dám, liền đem dao bầu chấp tay đưa tiễn. Tiểu rau cần lại thật một đao đem kia côn đồ giết, chọc tới nhân mạng kiện, may gặp phải Hàn Thiên Ý, lúc này mới miễn đi một kiếp, bắt quả dao bầu nhưng cũng rơi vào Hàn Thiên Ý trong tay.

Ăn mày nói cùng Hàn Thiên Ý thật cũng không bao nhiêu khác biệt, Từ Khai Sơn lại ở một bên nghe nước mắt tuôn đầy mặt. Cũng bởi vì nàng là Từ Khai Sơn con gái, ruộng bỏ tình cảnh như vậy, gây lên làm cha, hấn thì như thế nào không bị thương vạ phần?

Sau đó thì sao, kia tiểu rau cần đi nơi nào?

Lão Khiếu Hóa nói tiếp, những tên côn đồ kia vốn là bán địa Đại Phong Đường địa đầu xà, tiểu rau cần giết bọn họ người, bọn họ nhất định sẽ trả thù, không qua hai ngày, Đại Phong Đường dẫn người tới bắt tiểu rau cần, đang lúc này bị vừa qua đường Thanh y nữ tử cứu giúp, cô gái mặc áo xanh kia thấy tiểu rau cần sau, hỏi có nguyện ý hay không bán nàng thầy, tiểu rau cần đưa mắt không quen, liền đi theo cô gái mặc áo xanh kia đi nhà.

Từ Khai Sơn hỏi, cô gái mặc áo xanh kia là người phương nào? Khiến cho binh khí gì? Dùng võ công gì?

Lão Khiếu Hóa nói, cô gái này chỉ sợ là ta đã thấy đẹp nhất cô gái, bắt quả giết lên người đến lại không hàm hồ, ngay tại nguyên một trên đường chính, nàng dùng lưỡng đoạn Thanh Cù ấu, đạn tay áo giữa, giết Đại Phong Đường sáu gã cao thủ.

Thanh Cù ấu?

Từ Khai Sơn nhìn về ta, ta lắc đầu một cái, Hiểu Sinh giang hồ trên bảng cũng chưa bao giờ có dùng Thanh Cù ấu gây lên làm binh khí nữ tử.

Ta lại cho mười lượng bạc, đưa đi Lão Khiếu Hóa.

Từ Khai Sơn một mực yên lặng không nói, ta an ủi, người cũng không cần lo lắng, cái này cũng không tính là dò tin tức, ít nhất biết tiểu rau cần bây giờ bình yên vô sự, kia sớm muộn đều sẽ có phụ nữ nhận nhau một ngày. Hơn nữa, năm đó Trần Giang Phủ xảy ra lớn như vậy án mạng, luôn sẽ có hồ sơ, tốt xấu ta cũng coi như nửa Lục Phiến Môn người trong, các loại (chờ) sáng sớm ngày mai, chúng ta tìm người đi Trần Giang Phủ đi tìm hiểu một chút, không đúng có tin tức.

Sáng sớm ngày kế, chúng ta đi Trần Giang Phủ, tốn một ít tiền bạc, tìm được năm đó người, kết quả được cho biết năm đó Trần gia diệt môn một án kiện liên quan với nhau trọng đại, Lục Phiến Môn trực tiếp tham gia, tất cả hồ sơ đều tại bị Ứng Thiên Phủ tiếp tục, Trần Giang Phủ cũng không có nhúng tay.

Theo cửa nha môn đi ra, ta thấy Từ Khai Sơn đang đứng sát khí, ta hỏi thế nào? Người muốn làm gì?

Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, ta muốn giết người.

Buổi tối hôm đó, Trần Giang Phủ đứng đầu Đại Bang Phái Đại Phong Đường bị diệt môn, nguyên một đại đường phố máu chảy thành sông, tại Đại Phong Đường trên vách tường viết một nhóm Huyết Tự, người giết người, chính là Thiên Dao Từ Khai Sơn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Ảnh hưởng không tốt

Thiên Dao Từ Khai Sơn tái xuất giang hồ đem Trần Giang Phủ Đại Phong Đường diệt môn một chuyện ở trên giang hồ thọc cái lỗ thủng. Các Đại Môn Phái rồi rít đối với (đúng) Đại Ma Đầu Từ Khai Sơn tiến hành dùng ngòi bút làm vũ khí, nói hấn phá hư quy củ giang hồ, giẫm đạp lên giang hồ chính nghĩa, người người được người tru diệt.

Dù sao, trên giang hồ, một môn nhất phái, cho dù có thâm cừu đại hận, bình thường cũng là có cừu báo cừu, có oán báo oán, rất ít có diệt cả nhà người ta chuyện, này đụng chạm tới đều môn phái ranh giới cuối cùng, có nhiều lắm người vô tội bị tàn sát, này chạm tới rồi giang hồ ranh giới cuối cùng.

Bất quá, cũng không phải là tất cả mọi người môn phái cảm ý kiến phản đối, tỷ như Cánh Lãng Kiếm Phái, Lĩnh Nam Tổng gia cũng đều ủng hộ Từ Khai Sơn, nói là nữ báo thù, có tình có nghĩa.

Hai loại ý kiến bên nào cũng cho là mình đúng, lấy Hiếu Sinh giang hồ là chiến trường, khai triển kịch liệt biện luận, ông nói ông có lý, bà nói bà có lý, trong lúc nhất thời lời đồn đãi nổi lên bốn phía.

Tây Môn Xuy Đăng nói qua, chân tướng cũng không trọng yếu, trọng yếu là người đối với chuyện thái độ cùng với cảm giống vậy thái độ người, cái này gọi là nhận thức thể cộng đồng, mọi người chính là thông qua đối với chuyện lập trường, tới chắc chắn người đến tốt cùng là liên minh chó, hay lại là bộ lạc heo.

Đệ nhất sư huynh cũng nói, tại trong triều đình, những nội các đó, Lục Bộ các đại lão, thậm chí vì hoàng thượng bữa ăn sáng có nên hay không ăn trứng luộc trong nước trà luận không ngừng, người ngoài khả năng cảm thấy vô cùng hoang đường, nhưng ở trong mắt bọn hần, chuyện này không gì sánh được trọng yếu.

Từ Khai Sơn đương nhiên sẽ không để ý cái gì giang hồ chính nghĩa, hần ở trên trời trong lao đóng mười lăm năm, cũng chưa từng có người nào với hần nói qua đạo nghĩa, có lẽ chỉ có, nhưng hần cũng sẽ không nguyện ý đi hồi ức rồi. Đạo nghĩa giang hồ? Còn không bằng một cái đùi gà tới cần thận, ta gây lên là ta cho là đối với chuyện, tuân theo ta nội tâm ý tưởng, tới cho các người ý tưởng, ăn thua gì đến chuyện của ta?

Bất quá, ra ngoài ngoài ý muốn là, vô lâm liên hợp hội đồng, vô lâm trông mong Thiếu Lâm, Vô Đang các loại (chờ) Đại Môn Phái, lại giữ vững yên lặng. Giống vậy giữ yên lặng, còn địa phương quan phủ, chẳng qua là tại quan phủ công báo một cái tầm thường nơi hẻo lánh viết một câu nói như vậy.

Trần Giang Phủ một đại hình môn phái phát sinh trọng đại an toàn tai họa ngầm tai nạn, có ba mươi lăm người chết tại bản lĩnh cổ, trải qua phân tích, tổ chức đó có thể là tự sát tập thể, trước mắt Lục Phiến Môn đã tham gia điều tra.

Làm Trần Giang Phủ Nha vì truyện này bận rộn bề đầu sút trán lúc, ta cùng với Từ Khai Sơn đã sớm lên đường xuôi nam.

Rời kinh thành lúc, ta tại phương Bắc mặt trời rực rỡ trong tuyết lớn đầy trời, bây giờ nhưng ở Giang Nam trong đêm tối bốn mùa vào xuân, dưới đường đi lai lịch lúc hai tháng, Giang Nam đã sớm xuân về hoa nở, thảo trường oanh phi.

Đây là ta lần đầu tiên đến Giang Nam, ta thưởng nhỏ tại Đạo Thánh Môn lớn lên, tại Nhạn Môn Đệ nhất, đối với (đúng) Giang Nam rất là ước mơ, bây giờ đến Giang Nam, nhưng trong lòng chút nào không hưng phấn nổi.

Sợ rằng ngay cả Lữ Trọng Viễn đều không ngờ rằng, ta có thể đem Từ Khai Sơn mang tới Ứng Thiên Phủ. Ngày mai đến thành Kim Lăng, cũng là ta cùng với Từ Khai Sơn ly biệt ngày.

Từ Khai Sơn vốn có thể chuẩn mất, nhưng hần lựa chọn tuân thủ cam kết cùng đi Kim Lăng, dưới đường đi tới hần đối với ta trợ giúp rất nhiều, nhất là tại vô đạo một đường, càng là độc tủy truyền cho.

Ngày hôm đó buổi chiều, ta nói nếu không người bây giờ đi thôi, về phần Lục Phiến Môn bên kia, để ta đối phó là được.

Từ Khai Sơn toét miệng cười một tiếng, đã nhiều ngày tới người cũng giúp ta không ít việc, người đặt ta xuôi nam là công sai, ta muốn là chạy, chẳng phải rơi vào người vào bất nghĩa?

Ta nói bao lớn chút chuyện, ghê gớm trở về Nhạn Môn Quan, đi làm ta cũ sở trường. Ta biết người bản lĩnh cao, trừ phi người nguyện ý, nếu không toàn bộ thiên hạ muốn vây khốn người người không có bao nhiêu, nhưng khiến ta đưa người đi đại lao, ta có thể không làm được.

Từ Khai Sơn cười ha ha nói, coi như ta không nhìn làm người, liền xông người đang ở đây Trần Giang nói mấy câu nói kia, người người bạn này ta liền giao định. Người đã đem tới phải đi Lục Phiến Môn giúp ta tìm nữ nhi của ta, ta càng không thể hủy người tiền đồ.

Từ Khai Sơn lại nói, đi, ta dẫn người đi một chỗ. Ta hỏi đi nơi nào, Từ Khai Sơn nói ba chữ, Ma Minh hồ.

Chúng ta tới đến Ma Minh hồ 4 A Cấp phong cảnh khu, nghe nói hai trăm năm trước, nơi này đã từng là Ma Giáo tổng đàn nơi ở, khi đó Ma Giáo cao thủ nhiều như mây, Lục Địa Thần Tiên liền lại như liên quan (khô), còn trên trăm tên thông suốt tượng cao thủ, ở trên giang hồ, một thời danh tiếng không hai.

Sau đó Ma Giáo tiêu diệt sau đó, nơi này bị người nhận thầu mở mang, xây xong 4 A Cấp phong cảnh khu. Nghe nói giang hồ tới giờ Lăng người, không có cái nào không tới chiêm ngưỡng nơi này, này từng là giang hồ lịch sử bên trong một đoạn truyền kỳ.

Bất quá Ma Minh hồ đã bị quá độ mở mang, vốn là thất lạc sơn môn lại xoát nước sơn Trọng Tu, dán lên đủ loại nhãn hiệu, ngay cả năm đó trong truyền thuyết vạn kiếm Thạch Bích, đều bị không tốt thương nhân từng cục kiêu xuống dưới, coi là vật kỷ niệm bán cho du khách.

Từ Khai Sơn đứng tại một nơi trên đá, nhìn cách đó không xa bề tan tành sơn môn, nói, giang hồ đời nào cũng có nhân tài ra, tất cả tòa sáng mấy trăm năm, năm đó Ma Giáo phá Trường Phong Bực nào uy mãnh, cuối cùng hóa thành một năm cát vàng.

Vừa nói, hần chỉ chỗ hang núi kia, nghe nói chỗ kia mai táng trăm tên thông suốt tượng cao thủ, những người này linh hồn bất diệt, đến mỗi trời tối người yên, có thể nghe được tiếng quỷ khóc sói tru.

Làm một kiên định người chủ nghĩa duy vật, ta vậy mới không tin hần nói những lời đó, ta hỏi, trăm tên thông suốt tượng cao thủ? Kia chẳng phải cái vô công cũng như người bình thường?

Từ Khai Sơn lắc đầu một cái, tự giễu nói, ta vô công sợ rằng không đối địch phương mười một.

Ta hít một hơi lạnh khí, hơn một trăm tên thông suốt tượng cao thủ chết ở nơi này, kia chẳng phải có vô số cao thủ ở chỗ này chém giết mấy ngày đêm, toàn bộ giang hồ là chính phạt Ma Giáo, có thể tính bỏ ra rất lớn vốn liếng rồi.

Từ Khai Sơn cười lạnh một tiếng, này một trăm Ma Giáo cao thủ, chết ở một người trong tay.

Ta kinh hãi nói, một người? Ta bà nội!

Từ Khai Sơn giơ lên một ngón tay, khẳng định nói, một người, xác thực nói là chỉ một kiếm.

Ta nói đại thúc, ngươi sẽ không đan câu chuyện tới lừa dối ta chứ?

Lời tuy nói như vậy, ta cũng biết Từ Khai Sơn không là một cây nói dối người, có chút không muốn nói chuyện hần thà không nói, cũng không biết nói láo, lần này nếu lên tiếng, kia đương nhiên sẽ không là giả.

Ta trong nháy mắt cảm giác mình giống như một ếch ngồi đáy giếng, một đường đi về phía nam đi xuống, từ trên người Từ Khai Sơn, cho ta giải thích trong chốn giang hồ một cái thế giới khác, cái này cùng ta kia sáu người sư huynh nói cho ta biết giang hồ hoàn toàn khác nhau.

Từ Khai Sơn chậm rãi nói, ta trên đường đi so tài với người võ công, mang người tới nơi này, nói cho người những thứ này, là vì nói cho người biết, người lòng lớn bao nhiêu, giang hồ liên bao lớn, thân thể người thua Kỳ Mạch, chẳng qua là vận khí hơi kém một chút, nếu gặp cơ duyên xảo hợp, sớm muộn sẽ xông ra thuận theo thiên địa.

Lòng ta sinh một loại háo hức khác thường, có chút cảm động nói, ta người bèo nước gặp gỡ, người vì sao giúp ta như vậy?

Từ Khai Sơn mất lộ ra vẻ tưởng nhớ, nói, có vị tiền bối nói qua, giang hồ như thế đa kiêu, không ở chỗ cảnh giới rất cao, không quan tâm thiên hạ xếp hạng bao nhiêu, mà là ở trong giang hồ, có cỗ phần tinh khí thần, có thể từng đời một truyền thừa xuống, loại vật này, chúng ta xưng là giang hồ chi hồn.

Tô tiểu tử võ công của người thấp, miệng cũng nghèo, nhưng trong xương lại có vẻ này Hiệp Nghĩa mằm mọng, viên này Xích Tử Chi Tâm, đúng là giang hồ hồn phách. Ta Từ Khai Sơn cả đời duyệt vô số người, điểm này mất tinh thần sức lực vẫn có.

Ta thẹn nói, người vừa nói như thế, ta đều tin.

Từ Khai Sơn tức giận nói, được rồi, lập tức phân biệt, người còn không mời ta ăn một bữa tốt? Ta cười ha ha nói, nếu như trước khi trời tối tới kịp, đến Kim Lăng, đứng đầu quý tử lâu, tùy người chọn!

Lúc này, Từ Khai Sơn lông mày nhíu chặt.

Một đạo bóng trắng thoáng qua, ta phảng phất nghe được một đạo dã thú gầm nhẹ âm thanh, ngay sau đó, ta cảm thấy một luồng mùi máu tanh truyền tới, thuận thế nhìn sang, trong miệng hồ lớn, má ơi!

Đây tốt cùng là người hay là quỷ? Nếu nói là là người, toàn thân mọc đầy Bạch Mao, diện mục dữ tợn, ánh mắt đỏ bùng, nó đứng ở hai ta trước người trên đá, nhìn ta cùng với Từ Khai Sơn.

Từ Khai Sơn vẻ mặt nghiêm túc, như lâm đại địch bình thường, nghiêm nghị nói: Đã sớm nghe, năm đó Võ Lâm Minh Chủ Mộ Dung Bạch Vân nuôi dưỡng một cái chi Bạch cung chiêu, thích ăn nữ tử thịt người, hung hãn dị thường, không nghĩ tới còn ở nhân gian.

Ta nghi ngờ trong lòng, Mộ Dung Bạch Vân là người trong thiên hạ người kính ngưỡng Đại Anh Hùng, ngay cả 《 giang hồ Giản lịch sử - Mộ Dung Thế Gia 》 bên trong, cũng đứng Mộ Dung Bạch Vân khen ngợi có thừa, thế nào Từ Khai Sơn nói tới hần là như thế xem thường?

Ta nói Mộ Dung minh chủ quang minh lỗi lạc, làm sao biết nuôi loại vật này?

Từ Khai Sơn hừ lạnh nói, khá lắm quang minh lỗi lạc, lớn như vậy một cái lớn Hiểu Sinh giang hồ, sẽ không có người dám đứng ra nói câu nói thật à?

Kia Bạch cung chiêu hai mắt nhìn ta chăm chăm, nhìn đến trong nội tâm của ta sợ hãi, thanh âm khàn khàn nói, còn con của ta!

Lòng ta nói ta là kẻ gian, nhưng ta cũng không trộm người a, coi như trộm người, ta cũng không trộm nam nhân a, con của người quản ta chuyện gì a, vừa nói xoay người muốn đi.

Kia Bạch cung chiều đột nhiên nhảy lên, đưa ra trường móng hướng ta chớp tới.

Từ Khai Sơn quát to, oanh!

Thiên Dao từ bên hông rút ra, một cái Ứng Kích Trường Không bỏ về phía Bạch cung chiều. Bạch cung chiều động như thiểm điện, đột nhiên đi tới Từ Khai Sơn sau lưng, trường chỉ trừ hướng Từ Khai Sơn sau lưng.

Ta hô to cẩn thận.

Từ Khai Sơn thân trên không trung, dưới tình thế cấp bách, thả ra Thông Tượng cánh, lợi dụng trước người ba thước Không Gian Pháp Tắc, miễn cưỡng tránh thoát Bạch cung chiều một đòn. Lúc này, Từ Khai Sơn không dám chút nào khinh thường, cùng kia Bạch cung chiều đấu.

Trong nội tâm của ta âm thầm giật mình, Bạch cung chiều chiêu thức ác liệt, động tác quý dị, dù là Từ Khai Sơn là thiên hạ trước 10 cao thủ, lại một thời nửa khắc khó mà thủ thắng.

Hơn mười chiêu sau, Từ Khai Sơn bắt Bạch cung chiều một sơ hở, một quyền đánh vào Bạch cung chiều trước ngực, kia Bạch cung chiều thừa nhận rồi Từ Khai Sơn Toàn Lực Nhất Kích, ngửa mặt lên trời bay rớt ra ngoài, sau khi hạ xuống nhanh chóng bắn lên, huyết hồng con người trợn mắt nhìn ta liếc mắt, mấy cái nhảy vọt, thoát đi lải đi.

Ta nói quái vật này võ công lại cao như vậy, ngay cả người đối phó đều như vậy cố hết sức.

Từ Khai Sơn yên lặng chốc lát, mới nói, này Bạch cung chiều năm đó cũng là một vị danh mã giang hồ tiền bối, bất quá lại bị cừu hận che đậy con mắt, lại bị người tính kế mới luân lạc đến nay nhặt hạ trận.

Trước khi trời tối, chúng ta đã tới thành Kim Lăng.

Khoảng cách cửa thành ba dặm chỗ, Từ Khai Sơn lại chủ động nói lên lần nữa đeo lên gông xiềng, dù sao thân phận của hắn hay lại là triều đình trọng phạm, ta chết sống không đồng ý, Từ Khai Sơn không cưỡng được ta, chỉ đành phải coi như thôi.

Đi tới trước cửa thành, cửa thành sắp đóng, ta đưa lên thông quan văn thư, còn áp giải đơn, cất cao giọng nói: Kinh thành Lục Phiên Môn Bộ Khoái Tô Do Tại, phụng mệnh áp giải triều đình trọng phạm Từ Khai Sơn tới Ứng Thiên Phủ, xin tướng quân châm chước xuống.

Tướng quân chỉ là một khách khí gọi, cửa thành này lính gác lớn nhất chức vụ cũng bất quá là từ thất phẩm Phó Tướng, kia Phó Tướng nghe vậy, cũng không đi đón văn thư, phanh một tiếng, đóng lại cửa thành.

Ta nói này sao lại thế này?

Kia Phó Tướng nói, giờ đã đến, ngày mai trở lại đi.

Ta nói cũng bất quá kém gọt hơi chốc lát, đều là công người trong môn, còn kính xin châm chước xuống.

Trong cửa thành, một con khoái mã cất vó đi.

Từ Khai Sơn cười nói, nhìn đáng đáp, muốn đem ta giao cho Ứng Thiên Phủ Nha, sợ rằng không dễ dàng như vậy rồi.

Ta cũng thức tỉnh lại, nếu không đoán sai, án Lữ Trọng Viễn kế hoạch, phái ta tới áp giải Từ Khai Sơn, cho Từ Khai Sơn chạy trốn cơ hội, sau đó bố trí ta liền không biết, nhưng là thiên toán vạn toán, lại không có tính kế đến, Từ Khai Sơn lại cùng ta cùng nhau đến thành Kim Lăng.

Nếu ở nửa đường chạy, vậy dĩ nhiên là ta Tô Do Tại trách nhiệm, nhưng là làm xong thủ tục bàn giao, Từ Khai Sơn chạy nữa, đó chính là Ứng Thiên Phủ trách nhiệm.

Toàn bộ giang hồ đều biết, Thiên Dao Từ Khai Sơn cùng Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu Phong Vạn Lý ước hẹn ngay tại Kim Lăng, bây giờ Từ Khai Sơn là một cái phỏng tay khoai lang, thành Kim Lăng nhận cũng không được, mà không nhận cũng không được.

Nghĩ đến chỗ này, ta thầm mắng một tiếng, nói câu phương ngôn, quán yêu cầu hắn, cái ngâm (tán) trước ăn uống no đủ lại nói.

Chúng ta ở ngoài thành một cái khách sạn ở, điểm một bàn rượu và thức ăn ăn nổi lên tới. Không bao lâu, bên trong khách sạn đi vào sáu cái hòa thượng, lớn tuổi nhất chừng ba mươi tuổi, nhỏ nhất cũng liền bảy tám tuổi đáng vẻ.

Mấy người điểm sáu chén đồ hộp, cũng không nói lời nào, chậm rãi ăn.

Tiểu hòa thượng kia chứng kiến ta, ta lấy rồi căn (cái) đùi gà cười với hắn rồi cười, tiểu hòa thượng kia thêm ăn chảy nước miếng chảy ròng, bên cạnh người sư huynh kia nhìn, không vui nói, Ngộ tâm, chớ có động tham niệm.

Tiểu hòa thượng hỏi, Đại sư huynh, vì sao chúng ta ngày ngày ăn chay, người ta lại có thể ăn thịt?

Đại sư huynh cũng không ngần ngại đầu lên, thuận miệng nói, chúng ta là người xuất gia, ảnh hưởng không tốt.

Tiểu hòa thượng lại nói, kia tối hôm qua người thế nào ăn trộm đùi gà?

Còn lại mấy cái hòa thượng ngẩng đầu lên nhìn đại sư huynh kia, ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Chỉ thấy đại sư huynh kia lại tốt định lực, bình tĩnh nói, ta là người xuất gia, vẫn còn ở ư ảnh hưởng gì.

(công chúng số: Tam quan vẫn còn, chú ý sau có thể nhìn tam quan phê bình bản chương hồi, có chút chương hồi nganh, căn nguyên cùng với sáng tác bụng dạ sẽ ở công chúng số p 0 đi ra, dĩ nhiên, bên trong là không có chân dài to.

Ngoài ra, cuối tháng, bảng vé tháng 20 vị trí đầu có một ngàn khối tiền thưởng, tam quan đã ba tháng số không thu vào, xin trong tay có bảo đảm không thấp hơn nguyệt phiếu bằng hữu bỏ cho tam quan, cảm kích khôn cùng:)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: U Minh Giáo Chủ

Ta nghe vậy đại giác thú vị, vì vậy hô, tiểu hòa thượng, tối mời người ăn đùi gà. Vừa nói bưng một cái đùi gà đi qua, để lên bàn.

Tiểu hòa thượng nhìn đùi gà liếc mắt, con mắt ba ba nhìn Đại sư huynh. Đại sư huynh đọc một câu A di đà phật, nói con gà này sinh ở tam giới bên trong, vốn là linh tính đồ vật, lại lạc được kết quả như thế này, tội quá a. Vừa nói, cầm lên đùi gà, đại miệng ăn.

Tiểu hòa thượng nói sư huynh làm sao có thể như vậy?

Đại sư huynh nói, có câu nói là, rượu thịt xuyên ruột qua, Phật Tổ trong lòng lưu, thế nhân nếu học ta, giống như vào ma đạo. Ta đây là không đành lòng người rớt Nhập Ma Đạo a.

Tiểu hòa thượng nói có thể người nếu ăn, chẳng phải cũng phải thất thủ Địa Ngục, không thể luân hồi?

Đại sư huynh nói, ta không vào Địa Ngục, ai vào địa ngục?

Mọi người rồi rít khen Đại sư huynh anh minh thần vũ, muốn ăn thịt tiểu hòa thượng ừ rử cúi đầu, ngồi ở một bên. Ta tới hỏi, tiểu sư phụ, không biết ở nơi nào thụ giới, lại ở nơi nào ngủ lại chùa khác?

Tiểu hòa thượng nói chúng ta là Cửu Hoa Sơn hòa thượng, dâng tặng sư môn tới mạng tới Giang Nam làm việc, thuận tiện Hàng Yêu Trừ Ma, đến rèn luyện một phen.

Trong nội tâm của ta cả kinh, Cửu Hoa Sơn hòa thượng? Vậy không biết Vô Pháp Đại Sư với người là quan hệ như thế nào?

Phật Môn có tam cảnh giới, Vô Tướng, Vô Cấu, Bàn Nhược, nên biết thiên hạ võ công ra Thiếu Lâm, thiên hạ Phật Môn Bàn Nhược cảnh không sáu người, ngoại trừ Thiếu Lâm Phương Trượng Giác Viễn đại sư, chính là Tăng Kinh Các Tảo Địa Tăng, Tứ Đại Kim Cương, như vậy nếu cảnh là đại trí tuệ cảnh giới, tu hành thật khó.

Nhưng ngay khi hai năm trước, Cửu Hoa Sơn ra một vị Bàn Nhược cảnh cao thủ, mà nổi danh nhất chính là ba năm ngồi xuyên mười tám Bồ Đoàn, một ngày xem cá ngộ đạo không cách nào Thiên Sư.

Tiểu hòa thượng chỉ chỉ cái đồ ăn thịt hòa thượng, chính là Đại sư huynh ta. Lòng ta nói thật là Phật không thể xem bề ngoài, này cả lơ phát phơ rượu thịt hòa thượng, đúng là Phật Môn đại trí tuệ cảnh cao thủ.

Từ Khai Sơn nghe vậy nói, vậy nhất định rất có thể đánh rồi?

Tiểu hòa thượng lắc đầu nói, chúng ta chỉ niệm kinh, không đánh nhau.

Ta cười hỏi, không đánh nhau làm sao có thể Hàng Yêu Trừ Ma đây?

Tiểu hòa thượng nói ta có thể theo chân bọn họ nói phải trái a, ta sẽ nói ba mươi hai loại kinh thư, cái gì Đạo Đức Kinh, Coran Kinh, Thánh Kinh, Tứ

Thư Ngũ Kinh, ta đều sẽ nói.

Lòng ta nói khó trách Cửu Hoa Sơn gần đây ngu nhân lớp lớp xuất hiện, nguyên lai ngay cả kinh thư đều là vào bển, giáo dục lý niệm rất tân tiến chứ sao.

Kìa đại hòa thượng không cách nào đối với (đúng) tiểu hòa thượng nói một tiếng, tiểu hòa thượng không cam lòng tình nguyện hướng ta cười một tiếng, trở lại chính mình trên bàn tiếp tục ăn đồ hộp.

Khác một hòa thượng nói, Đại sư huynh, lần này U Minh dạy hẹn chúng ta tại Đào Sơn luận đạo, còn chỉ mặt gọi tên muốn tiểu sư đệ tự mình đi trước, không biết bình an là cái gì tâm?

Đại sư huynh nói, năm đó sư phụ chịu rồi người khác ân huệ, này Đào Sơn ước hẹn chính là thay người kia lại một việc tâm nguyện. Về phần tiểu sư đệ mà, Đại sư huynh cố ý ngừng lại một chút, tiểu hòa thượng ngay cả vểnh tai lắng nghe.

Ước chừng là cảm thấy hân da thịt non tươi mới, nghe nói U Minh Giáo Chủ thích ăn lòng người, sư phụ phải đem tiểu sư đệ coi là lễ vật đưa đi đi.

Tiểu hòa thượng oa oa bị dọa sợ đến khóc lên, mọi người thấy vậy ầm ầm cười to, tiểu hòa thượng thế mới biết mắc lừa, lấy tay lau nước mắt nói, các người ức hiếp ta, muốn ta đi theo sư phụ tố cáo!

Ta thấy thời gian không còn sớm, vì vậy cùng Từ Khai Sơn bên trên hậu viện nghỉ ngơi, trước khi đi, thuận tiện đem kia sáu cái hòa thượng tiền mi cho kết liễu.

Trở về phòng, Từ Khai Sơn khò khò ngủ say, ta lại lập đi lập lại không ngủ được, bây giờ Từ Khai Sơn thành công đến Kim Lăng, ta nhưng không cách nào đưa hân đưa vào trong thành, cái này có chút khiến người cảm tức.

Lục Phiến Môn lần hành động này, bản ý là thả hổ về rừng, kết quả ra ngoài ngoài ý muốn, này lại khổ ta đây cái sai người. Suy nghĩ tới tác đi, hoàn toàn không có buồn ngủ, vì vậy không mặc y phục đi ra tản bộ.

Phượng Bắc hay lại là xuân hàn lạnh lạnh, Giang Nam cũng đã là đầu mùa xuân.

Khách sạn xây ở ven hồ, bên bờ là vạn cây cây liễu, cây liễu đã nảy mầm, rũ xuống vạn điều dài lụa.

Không biết tình tế là ai cắt ra, tháng hai gió xuân tựa như cây kéo, ta hít sâu một hơi, mang theo Giang Nam thủy hương độc nhất mùi vị, trong lòng phiền muộn quét một cái sạch, vì vậy tung người đề khí, tại bên bờ trên cây liễu ghé qua.

Không biết đi ra hai ba dặm, bỗng nhiên nghe thấy rừng liễu chỗ sâu có người ngôn ngữ âm thanh, dựa theo quy củ giang hồ, gặp phải loại chuyện này, là phải tránh, bất quá ta là đầu trộm đuôi cướp, trong lòng hiếu kỳ, vọt lên Khinh Công, lặng yên không một tiếng động đến gần.

Trong rừng cây có mảnh nhỏ đất trống, mơ hồ có thể cảm ứng được năm sáu người.

Một cái mặt đầy bệnh hoạn trung niên nhân nói, Phạm hộ pháp ba phen mấy bận phá hư Giáo Chủ hành động, gây trở ngại ta Thánh Giáo nhất thống đại nghiệp, thậm chí còn thiếu chút nữa đem Giáo Chủ đưa vào hiểm địa, tội nên đến chết, xin dạy bảo khuyên răn đại nhân nghiêm trị.

Ta nghe một chút, Thánh Giáo? U Minh Thần Giáo? Buổi tối nghe mấy cái hòa thượng ý tứ, U Minh Thần Giáo tựa hồ cũng đi tới Giang Nam, nhưng không biết cùng trời đào Từ Khai Sơn chuyện có không quan hệ.

U Minh Thần Giáo là Ma Giáo một cái chi nhánh, năm đó Phổ Đà cuộc chiến sau, Ma Giáo thối lui ra Trung Nguyên, thế lực còn sót lại chia ra làm hai, Quang Minh thần dạy cùng U Minh Thần Giáo.

Nghe người còn lại nói, Dương Ân, người chó có ngậm máu phun người, ta phá hư Giáo Chủ hành động? Tại Hạnh Từ Lâm, ta Phạm Thang người đầu tiên xông vào, trúng đối phương mai phục, tổn thất mười ba cái huynh đệ, tại sư tử lĩnh, chúng ta mỗi một bước hành động đều bị người phản chế, nếu không phải là có người lộ ra tin tức, đối phương như thế nào đối với chúng ta hành động rõ như lòng bàn tay?

Ta nghe chỉ chốc lát, nguyên lai nhưng là U Minh dạy một cái bí mật Thẩm Phán hội nghị. Này Dương Ân, Phạm Thang là U Minh dạy Tả Hữu Hộ Pháp, đang giáo chúng cấp bậc rất cao.

Dường như này họ Phạm Hữu Hộ Pháp, tại gần đây mấy lần trong nhiệm vụ liên tiếp thất bại, cho U Minh dạy mang đến tổn thất trọng đại, U Minh Giáo Chủ phái Giới Luật Giáo Dụ tới hỏi trách nhiệm.

Giới Luật Giáo Dụ nói, Phạm hộ pháp, mấy năm qua, ngươi là giáo trung lập được hạng nhất công ba lần, nhị đẳng công tám lần, tam đẳng công mười bảy lần, một điểm này Giáo Chủ nhớ rõ rõ ràng, ngươi cũng một đường nói là Hữu Hộ Pháp. Nhưng là chúng ta Thánh Giáo làm việc, nhìn sự thật, nhìn kết quả, không nghe câu chuyện, không nói phải trái, Giáo Chủ nàng lão nhân gia cũng có công nhất định thưởng, có sai tất phạt, ngươi mắc phải sai lầm lớn, vốn là Giáo Chủ muốn lấy mạng của ngươi, nhưng niệm tình ngươi đối với (đúng) Thánh Giáo có công, muốn ngươi tự đoạn một cánh tay, đuổi ra khỏi Thánh Giáo.

Hữu Hộ Pháp Phạm Thang nghe vậy, lớn tiếng nói, ta Phạm hộ người một tiếng quang minh lỗi lạc, theo chưa bao giờ làm có lỗi với Thánh Giáo sự tình, ta không tin Giáo Chủ sẽ đem ta đuổi ra Thánh Giáo.

Giới Luật Giáo Dục từ trong ngực lấy ra một phong thư đưa tới, chính người xem đi.

Phạm Thang nhận lấy tin xem xong, nhất thời chán nản, cười thầm nói, trách chi trách ta cùng với Dương Ân bực này tiểu nhân đồng bọn, là ta Phạm Thang không có mắt!

Tà Hộ Pháp Dương Ân ở một bên cười lạnh, Giới Luật đại nhân, có con tin nghi Giáo Chủ Thánh Quyết đây. Phạm huynh, nếu là người tự đoạn một cánh tay không có phương tiện, ta thích cho người làm dùm.

Phạm Thang đau thương hướng Bắc Phương đập đầu ba cái, nói câu Giáo Chủ, ta Phạm Thang đi. Vừa nói, ánh đao lướt qua, Phạm Thang đem cánh tay trái chém xuống, lông mày cũng không nhăn một chút, chính muốn rời đi.

Giới Luật Giáo Dục nói, chờ một chút.

Phạm Thang đứng lại thân hình, Giới Luật Giáo Dục có gì phân phó?

Lúc này, xa xa một trận thét dài, Giới Luật Giáo Dục nói, Giáo Chủ cho đòi thấy chúng ta, các người hãy đi trước, chỗ này của ta bàn giao đôi câu liền đi. Dương Ân nói, với hắn còn có cái gì có thể nói?

Giới Luật Giáo Dục không vui nói, Dương Ân, mặc dù nói giáo chủ khu Phạm Thang ra dạy, trong này mờ ám người đứng đầu quá là rõ ràng, chẳng qua là ta chẳng muốn đi lý mà thôi, bây giờ ta Giới Luật Đường làm việc, lúc nào đến phiên người tới quơ tay múa chân?

Dương Ân ho khan hai tiếng, muốn phải nổi giận lại nhịn được, thấp giọng nói, Giới Luật Giáo Dục giáo huấn rất đúng. Vừa nói dẫn mọi người hướng xa xa rời đi.

Giới Luật Giáo Dục nói, Phạm huynh, người có thể ghi hận Giáo Chủ?

Phạm Thang bùi ngùi nói: Giáo Chủ thiên phú kỳ tuyệt, trí mưu Vô Song, là tài cao viễn chí người, tự Chương Giáo ba năm qua, năng lũ xuất kỳ mưu, lại biết rõ người dễ giao thác, dẫn nam chinh bắc chiến lớn nhỏ bảy mươi bốn phen thắng lợi, vốn là chia rẽ Thánh Giáo, mới có hôm nay địa vị. Nhất thống giang hồ ta không dám nói, nhưng là cùng trên giang hồ Thiếu Lâm, Võ Đang các loại (chờ) Danh Môn Chính Phái cứng đối cứng, chúng ta cũng không chút nào sợ, những thứ này đều là Giáo Chủ công lao, ta Phạm Thang cả đời ngạo cốt, cả đời cũng chỉ là Giáo Chủ phong thái khom lưng, ta như thế nào ghi hận năng?

Giới Luật Giáo Dục gật đầu nói, như thế tốt lắm, đây là Giáo Chủ cho người một viên Hòa Long Đan, người nắm chặt ăn vào đi.

Phạm Thang cả kinh nói, đây là?

Giới Luật Giáo Dục nhìn xa xa liếc mắt, nói, những năm gần đây chúng ta U Minh Thần Giáo thế lực ngày càng mở rộng, bất quá bên trong giáo mâu thuẫn nhưng cũng ngày càng nổi lên, lần này đối với người phân xử, cũng là bên trong giáo mấy vị trưởng lão đối với (đúng) Giáo Chủ làm rồi áp lực. Giáo Chủ đưa người đuổi ra khỏi dạy, cũng là tương kế tựu kế, thứ nhất hóa giải bên dưới nội bộ mâu thuẫn, thứ hai sau này người từ Minh chuyển vào Âm . .

Phạm Thang hỏi, là vì đề phòng Dương Ân?

Giới Luật Giáo Dục nói, Dương Ân người này nhìn như người hiền lành, không có lòng dạ, thậm chí cùng người cạnh tranh một ít cực nhỏ tiểu lợi, kì thực tính thông tính kế, tâm cơ thâm trầm, Giáo Chủ âm thầm từng đánh giá tới "Đi biết Bệnh Hồ, đứng như ngủ Ưng", sớm muộn có một ngày, trong tứ đại trưởng lão có hắn một bữa tiệc.

Phạm Thang không hiểu nói, giáo chủ kia vì sao lại muốn dùng hắn?

Giáo Chủ dùng người từ trước đến giờ không hạn chế một kiểu, người này tuy có trái lại xương, nhưng cũng là làm Dùng chi người, bây giờ chính là ta Thánh Giáo dùng người kế sách, năng lão nhân gia tự có suy tính.

Hai người này võ công Cao Cường, ta một mực các loại (chờ) hai người đi xa, mới từ cây thương xuống tới.

Không nghĩ tới không lòng dạ nào bên dưới, lại nghe được U Minh Thần Giáo người trong đối thoại.

Nghe nói U Minh Thần Giáo Giáo Chủ lòng dạ ác độc, giết người như ngóe, còn thích ăn trẻ sơ sinh tâm, ở trên giang hồ tội ác chồng chất, đây chỉ là tin đồn mà thôi, đương nhiên cũng có người nói năng dung mạo như thiên tiên, tâm như Bồ Tát.

Những thứ này chẳng qua chỉ là giang hồ Bát Quái báo nhỏ là lượng tiêu thụ cố ý đi Yêu Hóa hoặc Thần Hóa nhân vật, từ đó thu được người nhân cầu thủ đoạn, ngược lại vô luận nói như thế nào đều có người tin, cũng đều có người không tin.

Bất quá, buổi chiều nghe mấy cái hòa thượng nói, U Minh Thần Giáo cùng bọn chúng tựa hồ có cái ước hẹn, nhưng không biết chuyện này cùng Từ Khai Sơn có không quan hệ.

Trở lại khách sạn, Từ Khai Sơn tiếng ngáy như sấm, ta luyện hai giờ nội công, này mới ngủ.

Sáng sớm ngày kế, chúng ta tới đến tiền viện dùng cơm, tiểu hòa thượng kia sau khi thấy được, chạy tới nói, hôm qua cảm ơn người thay chúng ta tính tiền. Ta nói một cái nhắc tay mà thôi, không cần nhớ để ở trong lòng.

Tiểu hòa thượng nói, sư phụ nói qua, ta không thể thiếu người nhân tình, bất quá ta cũng không có tiền, không bằng như vậy, đến tương lai Ngã Phật phương pháp đại thành, ta niệm kinh cho người nghe.

Ta thấy tiểu hòa thượng nghiêm trang đáng vẻ, không khỏi cười nói, chờ người thành đắc đạo Cao Tăng, ta lại mời người ăn đùi gà.

Tiểu hòa thượng nói ta thích ăn nhất đùi gà rồi, bất quá sư huynh không để cho ta ăn. Ta hỏi tại sao. Tiểu hòa thượng nói, sư huynh nói ta là Vô Cầu thân thể, muốn cầm giới thủ làm, bất quá ta hoài nghi sư huynh gạt ta.

Ta gặt đầu một cái, nói thiên hạ sư huynh đều giống nhau. Khi còn bé ta thích ăn móng gà, kết quả đệ nhất sư huynh nói với ta, tiểu hài tử ăn móng gà sẽ thành ngọc, sau đó mới biết, rõ ràng chính là bọn họ muốn ăn mà!

Tiểu hòa thượng nói, ta thật muốn ăn đùi gà a.

Ta nói lần sau ta mời người ăn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Nơi này không hoan nghênh các người!

Ứng Thiên Phủ cổ gọi Giang Ninh, Kim Lăng, Thái Tổ Hoàng Đế khai quốc lúc từng định đô ở đây, là thời kỳ Nam Bắc triều cổ đô, từ xưa là Giang Nam giàu có và sung túc nơi, Thành Tổ Hoàng Đế lên ngôi sau, dời đô Yên Kinh, chính là bây giờ Thuận Thiên Phủ.

Nghe nói lúc ấy dời đô lúc, Thành Tổ Hoàng Đế sức đẹp nghị luận của mọi người, đại thần trong triều như cha mẹ chết, không nỡ bỏ Giang Nam phồn hoa, càng không muốn đi phương Bắc khổ hàn chi địa, kết quả Hoàng Đế dưới cơn nóng giận, tại Thuận Thiên Phủ lần nữa kéo gánh hát, xây đội ngũ, đem nơi này lão thần lưu ở chỗ này, biến thành Kinh Đô phụ. Sau hai trăm năm, mới nhìn ra Thành Tổ anh minh chỗ.

Thành Kim Lăng cũng là trong giang hồ, ngày nay thiên hạ một trong tứ đại thế gia Kim Lăng Vương gia, liền tại Thành Đông sư tử sừng núi. Nghe nói 30 năm trước, nguyên Tứ Đại Thế Gia đứng đầu Mộ Dung Sơn Trang cũng ở đây thành Kim Lăng, bây giờ thành vô lâm liên hợp hội đồng Tổng Đà. Hiểu Sinh giang hồ ghi lại, năm đó Mộ Dung Sơn Trang cực thịnh một thời, Mộ Dung Bạch Vân cơ hồ nhất thống giang hồ, bây giờ lại thành một nắm cát vàng, cũng coi là giang hồ đời nào cũng có nhân tài ra, Đệ nhất người mới thay người cũ.

Bằng vào Lục Phiến Môn khai cụ văn thư, chúng ta một đường thông suốt, ta bản ý là vào thành Kim Lăng sau đó cùng Từ Khai Sơn ly biệt, nhưng hần cô ý đi trước Ứng Thiên Phủ báo danh, lòng ta nói ngày hôm qua bọn họ có được chúng ta tới tin tức, dự tính muốn đưa hần đi vào, không có đơn giản như vậy.

Quả nhiên đi tới Ứng Thiên Phủ nha môn, chỉ thấy cửa đóng chặt. Ta tiến lên gõ hồi lâu, mới có một Người gác cổng đi ra chuyện, ta nói ta là kinh thành Lục Phiến Môn Bộ Khoái, phụng mệnh áp giải triều đình trọng phạm tới Kim Lăng, cầu kiến Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu Chư Cát Bánh Nướng.

Cửa kia phòng nói câu biết, xoay người đi vào, cũng không lâu lắm, xoay người trở lại nói, chúng ta Gia Cát bộ đầu nói hần hôm nay không có ở đây, cho người ngày mai trở lại. Ta nói không ở đây người thông báo cộng lòng tuyến, nhanh lên một chút gọi hần đi ra bắt giam! Người gác cổng lại nói, Gia Cát Tổng Bộ Đầu chứng động kinh phạm vào, hôm nay hưu mộc.

Trong nội tâm của ta cười lạnh, nếu Gia Cát không có ở đây, xin thông báo Tri Phủ Đại Nhân, liền nói có Triều Đình trọng phạm đưa tới. Người gác cổng cười hắc hắc, Tri Phủ Đại Nhân trong nhà lo việc tang ma, dự tính muốn sau ba ngày mới có thể trước khi chuyển.

Kia Thông Phán đại nhân, cùng biết đại nhân đâu?

Trở về quan gia, cùng biết đại nhân đi Cú Dung Huyện làm giúp đỡ người nghèo điều nghiên, đến khi hần Thông Phán đại nhân, Thành Nam trương bên ngoài viện nhà có một trang phong hóa vụ án, đi trước trú điểm rồi. Cho nên, xin ngày khác trở lại đi!

Ta cả giận nói, lớn như vậy một cái lớn Ứng Thiên Phủ, bệnh bệnh, gặt gao, cũng chưa có cái thờ hồn hần à?

Người gác cổng chỉ cửa một cái Trung Hoa điền viên chó, nói cái này thờ hồn hần.

Ta tức giận mà cười, nói đi, các người thương lượng trước, ta chiều trở lại.

Rời đi Phủ Nha, ta nói những thứ này làm quan đều người nào, gặp phải chút chuyện đều lần tránh xa xa, một chút đảm đương cũng không có. Từ Khai Sơn cười lạnh nói, ngàn dặm làm quan tới là tài sản, những người này nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, gặp phải loại sự tình này, tránh đều tránh không kịp.

Ta nói phải làm sao mới ổn đây, ta đem người mang tới thành Kim Lăng, lại làm không được giao tiếp. Liền như vậy, người cùng Phong Vạn Lý đại chiến sắp tới, không bằng người đi trước đi, nơi này sự tình ta lại nghĩ biện pháp. Từ Khai Sơn cười ha ha nói, ta đây chẳng phải rơi vào người vào bất nghĩa? Phong Vạn Lý còn không vào thành đây.

Ta nói làm sao người biết?

Từ Khai Sơn một mặt ngạo nghễ, mỗi cao thủ trên người đều có đặc biệt chân nguyên cảm ứng, võ công đến ta cấp số này, người sẽ cảm ứng được. Ta nói có thể hay không khác (đứng) như vậy mơ hồ? Làm ta đối với võ học không có một chút lòng tin. Từ Khai Sơn cười hắc hắc, kỳ thực ta cũng vậy đoán mò.

Đến ngày kế, ta trở lại đưa Từ Khai Sơn, không ngoài sở liệu, vẫn đựng một mũi tro bụi. Trong nội tâm của ta Vô Danh giận lên, bằng không liền như vậy?

Từ Khai Sơn thần nhiên nói, năm đó có Lưu Huyền Đức Tam Cổ Mao Lư mời Gia Cát Khổng Minh, người không ba đưa Từ Khai Sơn, thế nào không phụ lòng đoạn đường này kinh hiểm?

Lòng ta nói cũng đúng, bất quá nếu mạnh bạo không được, chúng ta liền đổi một ý nghĩ. Từ Khai Sơn có chút hăng hái hỏi, kế sách tốt mang ra? Trong đầu đột nhiên thông suốt, ta nói có biện pháp rồi, đi theo ta.

Ở trên đường tìm một ăn mày, hỏi, Kim Lăng đứng đầu Đại Tù Lâu là nơi nào. Kia ăn mày cầm tiền đồng, biết gì nói đó, phải nói tới giờ Lăng, không đi tiện nghi phường vậy thì thật là đáng tiếc. Nơi đó nước muối vệt nhưng là nhất tuyệt. Bất quá như đã nói qua, tù lâu này mặc dù gọi tiện nghi phường, đồ vật có thể không có chút nào tiện nghi.

Ta nói lão ca, này tiện nghi phường có thể có hậu trường? Ăn mày nói, người thật đúng là hỏi đúng người, này tiện nghi phường ông chủ, chính là chúng ta thành Kim Lăng Lục Phiên Môn Tổng Bộ Đầu Chư Cát Bánh Nướng đường đệ Gia Cát Hàm Ngư, này Gia Cát gia coi như là lũng đoạn bên trong thành nhiều hơn phân nửa ăn uống nghề.

Ta gạt đầu một cái, đó là bánh nướng phân phối Hàm Ngư, ăn với cơm.

Gọi hoa hỏi, các người muốn đi ăn cơm mà, người xem ta Bữa tiếp theo không tìm rơi đây, nếu không mang ta đi chung đi?

Ta nói được a, đi trước dẫn đường.

Tiện nghi phường tại Chu Tước trên đường chính, là thành Kim Lăng phồn hoa nhất khu buôn bán, Câu Lan miếng ngồi bỏ dọc phố mở, ngược lại cũng náo nhiệt. Đi tới tiện nghi phường, ta đối với (đứng) gọi hoa nói, đến đây đi người gọi thức ăn đi, quán đủ. Gọi hoa muốn tới thực đơn, tương đối có thành tựu ngồi xuống, dự tính không biết chữ, lấy tay chỉ chỉ trỏ trỏ, nói cái này không tệ, còn cái này.

Tiểu nhị cười nói, khách quan ngài cảm ngược.

Gọi hoa cả giận nói, cái này có liên hệ với người mà, ta nói điểm liền điểm. Còn cái này, cái này cùng cái này. . .

Tiểu nhị cười hắc hắc nói, cái này không thể điểm.

Gọi hoa nói kỳ quái, nơi nào có không để cho khách nhân gọi thức ăn đạo lý, sợ chúng ta trả tiền không nổi à? Tiểu nhị nói cái này thật không có thể điểm, gọi hoa áo não nói, tại sao không thể? Tiểu nhị nói đây là chúng ta tiện nghi phường giới thiệu tóm tắt cùng đặc điểm.

Ta không nhìn nổi, dựa theo đất tiền nhất tới một bàn là được.

Không bao lâu, rau trộn thịt com món ăn lên, ăn hai cái, cảm thấy mùi vị bình thường, dù sao tại phương Bắc thói quen, ăn không quen ngọt phần com thức ăn, Từ Khai Sơn ngược lại tâm tình không tệ, với ăn mày vừa nói vừa cười, nâng ly cạn chén.

Chờ ăn uống no đủ, tiểu nhị đi lên nói, tổng cộng năm lượng bạc.

Ta xem mắt ăn mày, hỏi ăn no à?

Ăn no!

Ăn no liền nằm xuống đi.

Ăn mày hỏi nằm xuống làm gì.

Ta nói ăn com chùa, phải có bị đánh giác ngộ. Ta nhìn tiểu nhị cười nói, vị này tiểu gia, chúng ta ra ngoài đi gấp, không kịp mang tiền, nếu không người

đánh chúng ta một trận hả giận?

Tiểu nhị lớn tiếng nói, ông chủ, có người ăn cơm chùa! Dự tính tiệm cơm những thứ kia nhìn sân bãi còn đồ gần đây nhàn rỗi không chuyện gì, phản phật một chút toàn bộ xông tới rồi, ăn mấy phần nản mặt nói, không mang bọn người như vậy, đây không phải là hại người chứ sao.

Một ăn mặc thô cảm tư lự người trung niên tới, này trên mặt người gầy nhom, khoe miệng có nốt ruồi, trên có một đồng lông, ánh mắt như chuột, xem chúng ta nói, ai yêu, khá tốt a, tại chúng ta tiện nghi phùng, từ trước đến giờ đều là ta Gia Cát Hàm Ngu chiếm tiện nghi người khác, hôm nay lại có người ức hiếp đến trên đầu chúng ta.

Có tiểu nhị nói, người cũng không nghe ngóng nghe ngóng, chúng ta Gia Cát chương quỹ là ai, Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu Chư Cát Bánh Nướng, đó là chương quỹ anh em ruột, ta nhìn ba người các người có phải hay không ngứa da phải không? Ta nói thật ra là không có tiền, nếu không chúng ta báo quan Phủ chứ?

Gia Cát Hàm Ngu cười gằn, báo quan? Vào Ứng Thiên Phủ đại lao, không chết cũng phải lột da.

Từ Khai Sơn nghe không nhin được, người không báo quan, ta bây giờ sẽ để cho người lột da! Gia Cát Hàm Ngu bị chọc giận, phân phó mọi người nói, cho ta đánh vào chỗ chết! Rầm rầm, dao bầu băng ngồi quăng, kia ăn mày ôm đầu bị dọa sợ đến núp ở phía sau.

Phanh phanh phanh phanh!

Cũng không cần Từ Khai Sơn xuất thủ, ta đem vài người đánh bẻ đầu chảy máu, đánh ngã đầy đất, ta tiến lên đạp Gia Cát Hàm Ngu nói, người không báo quan à? Gia Cát Hàm Ngu bị làm sợ, nói liên tục, vị này anh hùng, có lời dễ thương lượng, đều là giang hồ kiếm cơm, không cần báo quan.

Ta đưa tay chính là một quyền, báo cáo không báo quan?

Gia Cát Hàm Ngu nói, không báo rồi, đánh chết cũng không báo.

Ta nói người không báo quan ta đánh liền chết người!

Gia Cát Hàm Ngu đầu óc mơ hồ, ta thấy hẳn không nói lời nào, giờ tay lại muốn đi đánh, Gia Cát Hàm Ngu liền hô lên, đi nhanh báo quan, báo quan, báo quan! Bên cạnh tiểu nhị kinh ngạc nói, chương quỹ, đây là mấy cái ý tứ? Gia Cát Hàm Ngu cả giận nói, trọng yếu nói nói hết rồi ba lần rồi, người nghe không hiểu sao? Tiểu nhị ngay cả chạy ra ngoài.

Ta cùng với Từ Khai Sơn ngồi ở trên bàn, uống trà đàm người. Ăn mày nói người hai đây là cái gì động tác võ thuật? Ta buổi chiều muốn họp, nếu không đi trước? Ta nói một mình người ăn mày, mở họp gì? Ăn mày nói chúng ta buổi chiều mở Cái Bang ăn xin chuyên nghiệp cuộc hội đàm, ta còn muốn chủ đề lên tiếng đây.

Ta chỉ bằng ghế, ngồi xuống. Ăn mày nói làm bầm, ta sẽ không nên ăn bữa cơm này.

Cũng không lâu lắm, năm ba cái quan sai nghe vậy chạy tới, dù sao cũng là Tổng Bộ Đầu sân bãi, có người gây chuyện chân tự nhiên muốn lạnh lẽo. Vừa thấy được quan sai, Gia Cát Hàm Ngu liền vội vàng bỏ dậy, nhất thời có sức lực, chia vào người của chúng ta nói, Hình Bộ Đầu, bọn họ ăn quịt, còn khẩu xuất cuồng ngôn, muốn tìm rồi chúng ta nha môn sân bãi.

Kia Hình Bộ Khoái nghe một chút, nhìn ta nói được a, tiểu là gan còn con rất mập a, theo chúng ta đi một chuyến đi. Vừa nói sẽ để cho thuộc hạ tới khảo chúng ta.

Gia Cát Hàm Ngu nói cẩn thận, hai người này có võ công. Hình Bộ Khoái nói ta Giang Dương Đại Đạo bắt rất nhiều đi tới Kim Lăng địa giới, là Long được cuộn lại, là hồ được đang nằm, các loại (chờ) vào đại lao, ta nhận tội gọi các huynh đệ khỏe ăn ngon uống phục vụ người.

Ta nói này cảm tình tốt a, đến đây đi.

Rầm rầm, chúng Bộ Khoái đem ba người chúng ta khóa lại, khiêu hóa tử nói, ta Giang Nam thật là khổ tám đời rồi, ăn bữa cơm đều gặp cái lao ngục tai ương, ta tìm ai nói rõ lý lẽ đi. Ta nói nguyên lai người gọi Giang Nam a, tên không tệ.

Ta cùng với Từ Khai Sơn tâm tình thoải mái, Giang Nam lại phàn nàn một cái đường. Ba người bị áp tải tới Ứng Thiên Phủ đại lao, theo ta góc độ chuyên nghiệp đến xem, này đại lao an phòng phùng tiện so kinh thành muốn kém hơn nhiều, không nói Từ Khai Sơn, chính là ta muốn chạy trốn, dọc theo đường đi đều có 4 5 cái sơ hở.

Ở trong hành lang, ta vừa đi vừa đi thăm.

Ta bỗng nhiên dừng bước lại, Hình Bộ Đầu nói nhìn cái gì vậy. Ta nói khối này tường gạch có chút nhô ra, hơi chút hiểu chút võ công là có thể chạy ra ngoài. Hình Bộ Đầu gật đầu một cái, đối với (đúng) thuộc hạ nói, người trước nhớ kỹ. Ta nói tiếp, người xem nước này vại, sắp xếp ở nơi này, nếu là phòng giam đi lấy nước, lấy nước tắt lửa không tiện lắm. Hình Bộ Đầu nói có đạo lý, chúng ta cái này thì chỉnh sửa. Không đúng, tiểu tử người đây là thị sát công việc, vừa nói xô đẩy ta, nói vội vàng đi vào, một hồi có thú vị cho người xem một chút.

Ta nói có cái gì tốt chơi đùa, nước hạt tiêu hay lại là ghế hùm, Đại Minh quy tắc quy định, nghiêm cấm đối với (đúng) phạm nhân dụng hình a. Hình Bộ Đầu lạnh lùng nói, một hồi người sẽ biết. Vào đại lao, cửa ngồi một người tại phơi nắng. Hình Bộ Đầu thấy tới, kết nối với trước thì lễ, nói Tổng Bộ Đầu, người tại sao lại ở chỗ này đại à?

Ta xem người kia quan phục, đúng là Lục Phiến Môn Hồng Y Bộ Đầu, lòng ta nói người này chính là Ứng Thiên Phủ Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu Chư Cát Bánh Nướng rồi.

Chư Cát Bánh Nướng nói, mẹ hân, kinh thành tới một khó giải quyết người, Tri Phủ, Thông Phán, cùng biết ba vị đại nhân đều đi ra ngoài ẩn núp rồi, khiến đề ta đối phó bọn họ, lòng ta nói chuyện này ta có thể không làm được, này không tới đây trong tránh một chút đầu gió. Lúc này, Chư Cát Bánh Nướng chứng kiến chúng ta, nghiêng về một bên mắt hỏi, này ba cái phạm vào chuyện gì mà?

Hình Bộ Đầu nói tại tiện nghi phòng gây chuyện đây, ăn cơm chùa, còn đánh người, bị ta khóa tới. Chư Cát Bánh Nướng nghe vậy giận dữ, nói cái gì người gan to như vậy, lại dám tại huynh đệ của ta trên địa bàn gây chuyện, sống không nhịn được à?

Hình Bộ Đầu nói Tổng Bộ Đầu ngài bớt giận, ta đây liền chuẩn bị lão Tam hình dáng, rình rập bọn họ, lại khiến nhà bọn họ tới chuộc người, không có năm trăm lạng bạc rỗng, đừng mơ tưởng theo cái đại môn này bên trong đi ra đi. Ngài trước chờ chờ lát, ta trước dẫn hân đi bọn đi ghi danh.

Chư Cát Bánh Nướng nói lẽ nào lại như vậy, ba người này ta tự mình tới thăm! Đi tới Nội Đường, xuất ra bút mực, hỏi tên họ, quê quán các loại, ta một nói một chút, Chư Cát Bánh Nướng một bên viết một bên lẩm bẩm, danh tự này thế nào quen tai như vậy.

Chờ điền xong, Chư Cát Bánh Nướng tại án thư lật lên một cái, nói, bắt giữ đơn đây? Ta nhớ rõ ràng nơi này có một chồng tới. Trong nội tâm của ta cười thầm, đánh chết người cũng không biết bắt giữ đơn bị ta thuận đi, vì vậy từ trong lòng ngực móc ra Từ Khai Sơn bắt giữ đơn, nói người xem có phải hay không tấm này?

Chư Cát Bánh Nướng nói đúng chính là cái này, vì vậy tại bắt giữ đơn bên trên ký tên, đồ lên ấn giáp, sau đó hướng về phía mực làm khô. Bên trong căn phòng ánh đèn có chút tối, Chư Cát Bánh Nướng nhìn ký tên đơn, nói không đúng, trả thế nào nhiều một ấn đây.

Ta nói không có chuyện gì, nhiều thì nhiều rồi chứ sao. Thuận tay đem bắt giữ đơn bỏ vào trong ngực.

Chư Cát Bánh Nướng cọt nhảy cồm lên, lúc này Hình Bộ Đầu mới vừa nung đồ lạc thiết, nói Tổng Bộ Đầu, lão Tam hình dáng chuẩn bị xong.

Chư Cát Bánh Nướng sắc mặt tái xanh, trầm giọng nói, nơi này quá mờ, đi, đưa bọn họ kéo ra ngoài đến trong sân, đại hình phục vụ! Ta nói đi, bên ngoài liền bên ngoài, ba người mới vừa đi tới trong sân, phanh một tiếng đại môn liền đóng lại.

Ta nói mở cửa a, không phải đại hình phục vụ à?

Chư Cát Bánh Nướng nói, người đi ra, nơi này không hoan nghênh người!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Viên đạn bọc đường

Trong thiên lao truyền tới Hình Bộ Đầu thanh âm, Tổng Bộ Đầu, đây là ồn ào loại nào a, người xem ta mới ra lò lạc thiết, nếu không mở cửa liền lạnh!

Chư Cát Bánh Nướng mắng, người đây là muốn muốn chết đây, người nếu muốn chết chính người đi, chó đem ta cũng liên lụy. Ta Thiên phòng Vạn phòng, lại còn là gặp tiểu tử này đạo nhai, may ta cơ trí nếu không muốn thật bắt giữ, còn không bị Tri Phủ Đại Nhân làm.

Ta cách đến đại môn hô, Gia Cát bộ đầu, người xem bắt giữ đơn cũng đều ký, nếu không trước mở cửa, chúng ta ngồi xuống từ từ nói chuyện, mở cửa đi.

Muốn mở cửa? Cũng không có cửa. Mấy người các người đều cho ta đem cửa trên đỉnh, nếu để cho bọn họ đi vào, toàn bộ cách chức điều tra!

Từ Khai Sơn tiến lên hai bước nói các người hai tránh ra, ta đem cửa đập ra! Ta nói xa cách người bộ dáng này coi như là phá hư của công, bị người ta tóm lấy đuôi sam nhỏ ta không có cách nào đuổi theo bên bàn giao. Chư Cát Bánh Nướng, ta cũng không tin các người không ra ngoài.

Ấn mào Giang Nam ở một bên nhìn không giải thích được, nói sống lớn như vậy, này Ứng Thiên Phủ đại lao, ta chỉ gặp qua tiến vào nghĩ ra được không để cho, còn chưa thấy qua ở bên ngoài muốn đi vào còn không để cho vào, thật là kỳ quái.

Ta nói thiên hạ lớn không thiếu cái lạ, Tự Nhiên sống lâu dài thấy.

Song phương giăng co không nghỉ, ta suy nghĩ như vậy cũng không phải chuyện, ngay lúc sắp chạng vạng tối, ta lấy ra hai lượng bạc đưa cho Giang Nam, nói người đi bên ngoài từ lâu đi kiếm cái nồi lẩu, cả ngày dê bò thịt, chúng ta ở chỗ này vừa ăn vừa chờ.

Than củi lửa cháy lên, nồi lẩu Phiêu Hương.

Ba người chúng ta ngồi ở đại lao cửa ăn phi thường cao hứng. Ta hướng về phía đại môn hô, Gia Cát Tổng Bộ Đầu, người xem thời điểm cũng không sớm, các huynh đệ cũng nên ăn cơm, nơi này cũng không thiếu gia vị, muốn không cùng lúc tới uống một bình?

Dự tính bên trong cũng không có ăn, ta nghe Hình Bộ Đầu nói, Tổng Bộ Đầu, như vậy đi xuống cũng không phải biện pháp a, người là sắt, cơm là thép, không ăn một bữa đói bụng đến hoảng sợ, ngài võ công Cao Cường Tự Nhiên không việc gì, nhưng là này trong đại lao còn khoảng một trăm người đây.

Chư Cát Bánh Nướng nói không phải mỗi ngày ba bữa cơm mà, không ăn một bữa không chết được. Hình Bộ Đầu vâng dạ nói, cái này, Tổng Bộ Đầu, phòng giam trong phạm nhân lần trước ăn cơm là ba ngày trước rồi. Chư Cát Bánh Nướng cả giận nói, ai cho người gan to như vậy, triều đình mỗi tháng tập đi xuống tiền ăn uống, lại bị các người nuốt riêng!

Trong nội tâm của ta cười thầm, trong đại lao phạm nhân mỗi ngày bình tĩnh bữa ăn ngon là 20 văn, một ngày ba bữa bị bọn họ chỉnh thành ba ngày một bữa, một tháng khẩu trừ ngân lượng cũng phải bảy tám chục lượng, khó trách Hình Bộ Đầu gấp gáp như vậy.

Chỉ nghe Hình Bộ Đầu nói hư, nhỏ tiếng một chút, tháng trước ngài ba bà nội sinh hai thai, tứ cô chúc thọ, Ngũ di tái giá, những thứ kia tiền biếu đều là từ bên trong này ra. Chư Cát Bánh Nướng lúc này mới lạnh rên một tiếng, im lặng không lên tiếng.

Ta bung một ly rượu lên, nói Từ đại ca, đoạn đường này đi xuống, đa tạ người chiếu cố, hôm nay người đã an toàn đến Kim Lăng, ta đây cũng chuẩn bị đi phục mệnh, hôm nay ly rượu này, coi như là cáo biệt quây rượu, ngài cùng Phong Vạn Lý trận chiến này, chắc hẳn ta là vô duyên thấy tận mắt rồi, chúc người kỳ khai đắc thắng. Con gái của người sự tình, ta đáp ứng người mau sớm giúp người tìm kiếm.

Từ Khai Sơn cười ha ha một tiếng, lớn tiếng nói, tốt, các loại (chờ) Kim Lăng chuyện, ta tìm tới con gái, đi kinh thành tìm người uống rượu! Vừa nói, hơi ngưỡng cổ đem rượu giết chết. Ta rồi hướng Giang Nam nói, hôm nay một chuyện cho người thêm phiền toái, người người bạn này ta coi như là giao định, các loại (chờ) đi kinh thành, đi Lục Phiến Môn tìm ta.

Ăn mỳ Giang Nam nói nguyên lai người cũng là Lục Phiến Môn a, rốt cuộc là kinh thành người vừa tới, lại đem đường đường Gia Cát Tổng Bộ Đầu ép vào đại lao không dám ra tới.

Đang lúc này, ngoài cửa có nhân đạo, đại ca, buổi trưa bắt mấy người kia đây, lại đang ta dưới mắt ăn quít, còn ra tay đánh ta, ta muốn đích thân rình rập bọn họ. Ngoài cửa đi vào ba, bốn người, cầm đầu đứng là tiện nghi phường chương quỹ Gia Cát Hàm Ngư.

Vừa vào cửa, Gia Cát Hàm Ngư cùng ta đụng cái đối với (đúng) khuôn mặt, đầu óc mơ hồ nói, tình huống gì.

Ta nói nơi này là Ứng Thiên Phủ đại lao, quan phủ nha môn, người nhất giới áo vải nói đến là đến, người cho rằng là là chợ rau à?

Gia Cát Hàm Ngư nói ta tìm ta đại ca a, các người thế nào đi ra.

Ta nói đại ca người ở bên trong đây!

Gia Cát Hàm Ngư sắc mặt đại biến, gào khóc, đại ca người thế nào tiến vào, ta đã nói rồi, anh em chúng ta ta phụ trách kiếm tiền, người phụ trách làm quan, không cần loạn gom tiền, người này một xảy ra chuyện, ta tám cái chị dâu ai tới chiếu cố a!

Phanh một tiếng, cửa mở ra.

Chư Cát Bánh Nướng mặt lạnh đi mới ra ngoài, nổi giận nói, người nói những gì đấy! Gia Cát Hàm Ngư nói người không có bị song quy a. Chư Cát Bánh Nướng đi lên chính là một quyền, song người một cái đầu to con rùa a, không có chuyện gì cút ra ngoài, đừng ở chỗ này cho ta ám ức.

Đi tới trước mặt của ta, ta cười hi hi nói, Gia Cát Tổng Bộ Đầu, kinh thành Lục Phiến Môn Bộ Khoái Tô Do Tại cho ngài lễ ra mắt. Chư Cát Bánh Nướng như biến thành người khác bình thường, ôm bả vai ta, nói nguyên lai là Tô huynh đệ a, ta nói thế nào hôm nay chim khách chít chít tra gọi đây, hóa ra là biết người muốn tới a.

Ta thấy hần thái độ một trăm tám mươi độ đại chuyển biến, trong lòng không nắm chắc được chủ ý, nói, hôm nay chuyện này lại là có chút không được tự nhiên, nếu không chờ làm xong chính sự, tiêu đệ tại Túy Tiên Lâu bày rượu cho người bồi tội!

Chư Cát Bánh Nướng nói đến rồi Ứng Thiên Phủ còn cho người mời khách, đây không phải là chế giễu ta đây, hôm nay huynh đệ ta làm chủ, ngay tại tiện nghi phường cho người đón gió. Ta một chỉ Từ Khai Sơn, nếu bắt giữ đơn ta đã cầm, vậy liền đem người bắt giữ đi.

Chư Cát Bánh Nướng nói đều tan việc, nói chính sự gì mà, mới vừa rồi ta nghe người với hần xưng huynh gọi đệ, chắc hẳn cũng là người bằng hữu, cho ta gọi một tiếng lão ca, nếu không chúng ta cùng đi.

Ta nghe vậy sửng sốt, hóa ra ở chỗ này chờ ta đây, ta lúc này nói đây là Giang Dương Đại Đạo Từ Khai Sơn, dự tính sẽ bị hần nắm được cán rồi, đem tới đuổi theo cấp mạch lèo, nói ta theo triều đình trọng phạm cùng nhau, đây rõ ràng là buộc ta không thừa nhận người nọ là Từ Khai Sơn a.

Gừng không hồ là cay độc.

Chư Cát Bánh Nướng đi lên diu ta, trong nội tâm của ta cả kinh, người này võ công lại cũng không yếu, nghĩ lại dầu gì cũng là Ứng Thiên Phù Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, võ công không có chút tài năng cũng không ngồi tới cái chỗ ngồi này bên trên.

Đi tới tiện nghi phường một cái nhà gian, Gia Cát Hàm Ngư bận rộn trước nhìn sau, lấy thời lệnh tôm cá tươi, trả lại cho mỗi người đi lên một trường hợp cá nóc.

Giang Nam cá nóc mỹ vị thịt tươi mới, bất quá cá nóc gan bên trong có kịch độc, cá nóc độc là thần kinh độc tố, giết người chỉ cần thời gian uống cạn chén trà, tại thiên hạ Kỳ Độc bên trong đứng sau Hạc Đình Hồng, nghe nói trước đây không lâu Đông Di Quốc Nhị Hoàng Tử liền bị người dùng loại độc này ám sát, hung thủ đến nay còn chưa bắt được.

Bất quá nếu đem nội tạng loại trừ, cá nóc là bàn ăn một đại mỹ thực, tầm thường từ lâu không dám tùy tiện đi làm, Chư Cát Bánh Nướng nói món ăn này là Kim Lăng tam bảo một trong, mấy vị huynh đệ tới đúng lúc, đến, này một chén là Từ đại ca, xin đừng từ chối.

Ta nhìn một cái, chúng ta chén này đều là thịt cá nóc gan, Từ Khai Sơn chén này nhưng đều là xào cá nóc gan. Ta nói vị này Từ đại ca gần đây Cholesterol có chút cao, không quá thích hợp ăn gan. Từ Khai Sơn nói không có gì đáng ngại, vừa nói cầm đũa lên, không mấy cái ăn sạch sẽ. Lòng ta nói cũng được, Từ Khai Sơn trong ngày thường dùng Hạc Đình Hồng làm thức uống, ăn cá nóc gan còn không với chơi tựa như, cũng không ở khuyến can.

Chư Cát Bánh Nướng thấy Từ Khai Sơn không phản ứng gì, vì vậy liền bắt đầu mời rượu. Cái này Hồng Y Bộ Đầu, võ công giỏi, từ lượng lợi hại, mời rượu công phu càng là nhất lưu, ta mặc dù dùng mọi cách đề phòng, cuối cùng vẫn là bị đồ ba cân thiếu thêm rượu.

Uống được một nửa, Chư Cát Bánh Nướng thờ dài.

Ta hỏi Gia Cát bộ đầu có gì than thở.

Chư Cát Bánh Nướng nói, huynh đệ không nói gạt người, tất cả mọi người hâm mộ ta đây Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, chỉ nói là sống ít quyền đại tới tiền nhanh, nhưng là ai nào biết ta nỗi khổ a. Ta rất có hứng thú nói, Hồng Y Tổng Bộ Đầu, toàn bộ Ứng Thiên Phù ba người bên dưới, trên vạn người, tội gì chỉ có?

Chư Cát Bánh Nướng uống miếng rượu, không nói gạt người, vị trí này nhìn như rạng rỡ, kì thực đầu treo ở trên eo vô tích sự, vốn là quan dân một nhà, trước đây không lâu Tổng Bộ Đầu nhưng lại khiến Lục Phiến Môn phản quân chuyện giang hồ vụ, chúng ta Kim Lăng ở trên giang hồ địa vị có chút đặc thù, gần đây trên giang hồ lại không quá bình, không nói trước Từ Khai Sơn Đại Hiệp cùng Phong Vạn Lý quyết chiến chuyện, chỉ là gần đây hai tháng, U Minh dạy cùng đại hội vô lâm mâu thuẫn, thì có ba bốn trở về.

Dọc theo đường đi, ta nhiều lần nghe nói U Minh dạy, còn gặp phải bọn họ Tả Hữu Hộ Pháp nội đấu, vốn là một mực mười phần khiếm tốn U Minh dạy, gần đây như thế sống động, cũng không biết vì chuyện gì? Về phần đại hội vô lâm, cũng bất quá là Tổng Đà thiết lập tại Kim Lăng một cái phân tán hình giang hồ tổ chức, ở trên giang hồ địa vị cũng có chút lúng túng, Các Đại Môn Phái trọng trung giao điểm hội phí, thậm chí ngay cả ra đáng điểm đại hội vô lâm cũng tổ chức không đứng lên.

Nghĩ đến chỗ này, ta ngay cả kính ly rượu, hỏi, này U Minh dạy đến tốt cùng có bản lĩnh gì, lại khiến Tổng Bộ Đầu như thế lo lắng?

Chư Cát Bánh Nướng nói, ước chừng là cạnh tranh địa bàn đi.

Một bên Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, theo ta thấy, ước chừng là kia họ Kinh lão thái bà kia coi trọng Đào Sơn mảnh đất kia đi.

Đào Sơn, trong nội tâm của ta nghiêm nghị, ban đầu đây là Mộ Dung Sơn Trang địa bàn, Mộ Dung Sơn Trang tiêu diệt sau, Vô Lâm Minh Chủ Lý tên thanh tú tu hú sẵn tổ (khách chiếm nhà chủ), thuận tiện tiếp thu Mộ Dung Sơn Trang địa bàn, chẳng qua hiện nay Lý tên thanh tú tuổi tác đã cao, đã sớm bất quá hỏi tới chuyện của giang hồ rồi.

Ta nói lên ngày mai giao nhận một chuyện, Chư Cát Bánh Nướng lại ngắt lời nói, thời điểm không còn sớm, ngày mai thấy Tri Phủ Đại Nhân rồi hãy nói, các người ba vị cũng không an bài khách sạn đi, liền dứt khoát ở lại nơi này đi.

Giang Nam rất là hưng phấn, nói ta còn không ở qua mắc như vậy từ lâu đây, bất quá do dự một chút, bất quá, ta phải về nhà trước. Ta hỏi vì sao, hắn nói trong nhà còn lão nhân, ta cũng sẽ không cưỡng cầu nữa.

Gia Cát Hàm Ngư mang hai người chúng ta đi tới hậu viện, Từ Khai Sơn ngẩng đầu nhìn lên, Thiên Tự Nhất Hào, Thiên Tự phòng số 2, hỏi, có thể hay không đổi phòng? Gia Cát Hàm Ngư nói, đây là tệ tiệm tốt nhất hai gian phòng hảo hạng rồi, hai vị không hài lòng?

Từ Khai Sơn nói không phải, tên nghe có chút khiếp sợ được hoảng sợ. Trong nội tâm của ta cười thầm, Từ Khai Sơn ở trên trời từ Thiên Tự phòng số ba ở mười lăm năm, bây giờ dự tính nhìn như vậy tên liền muốn nôn đi. Gia Cát Hàm Ngư ngay cả an bài ngoài ra lưỡng căn phòng.

Ta nói được ngay cũng coi như làm xong việc mà rồi, Từ đại ca hôm nay nghỉ ngơi cho khỏe. Từ Khai Sơn nhìn ta liếc mắt, nói Chư Cát Bánh Nướng người này không đơn giản, người kinh nghiệm giang hồ cạn, cũng không nên gặp hắn nói. Ta nói sợ cái gì, tốt xấu ta cũng là quan sai, hắn thật đúng là dám như thế nào?

Từ Khai Sơn cười nói, mạnh bạo người đương nhiên không sợ, chỉ sợ hắn chuẩn bị cho người điếm chủ nghĩa tư bản viên đạn bọc đường mê hoặc người. Ta nói sao có thể a, liền tỉnh ra, ta cũng vậy đem đường y ăn, đem đạn đại bác cho hắn nôn trở về.

Từ Khai Sơn xoay người phải về phòng, ta đột nhiên hỏi, Từ đại ca, U Minh dạy cùng đại hội võ lâm đến tốt cùng có cái gì nguyên nhân? Từ Khai Sơn liếc lấy ta một cái, cười nói, người cảm thấy hứng thú như vậy? Câu chuyện này khả năng hơi dài. Bất quá nói tóm lại chính là vì năm đó Mộ Dung Bạch Vân ở chỗ này một cái trận pháp mà thôi, người có hứng thú nghe?

Ta nhất thời hứng thú tề nhát, vốn tưởng rằng là yêu hận tình cừu đây, ngay cả khoát tay một cái, không còn sớm ngủ đi.

Rửa mặt xong tất, mới vừa nằm xuống chốc lát, liền nghe được ngoài cửa có tiếng gõ cửa, ta hỏi ai?

Ngoài cửa có một cô gái nói, tiểu tỷ đường y, suy nghĩ quan gia say rượu miệng khát, tới đưa cho ngài một ít trà nóng tới.

Lòng ta nói thật là có viên đạn bọc đường a.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Hồng Đẩu Sinh Nam Quốc

Ta trong phòng nghe vậy cả kinh, không nghĩ tới Chư Cát Bánh Nướng lại thật cho ta sử dụng ra chiêu này.

Hừ hừ, hắn không biết ta nhưng là ngồi trong lòng mà vẫn không loạn Liễu Hạ Huệ mà, còn muốn dùng một nữ nhân liền xua đuổi ta, bất quá nghĩ lại, người ta cũng là có hảo ý, nếu là từ chối lộ ra chúng ta không hiểu chuyện, vì vậy liền qua đi, nói vậy thì đi vào chứ sao.

Cửa phân tả hữu, một vị người mặc Thanh Hoa y, vóc người sắc sảo, mặt đầy râu tra từ từ đứng ở ngoài cửa, thấy ta mở cửa ngay cả hướng trong phòng đi.

Ngay lúc sắp vào nhà, ta sử dụng ra một chiêu Di Hoa Tiếp Mộc, đưa nàng ngăn trở ở cửa, phanh một tiếng đóng cửa lại, ta nói vị cô nương này, đêm hôm khuya khoắc, nam nữ hữu biệt, hảo ý tâm linh.

Đường Y tiểu tỷ vừa đập cửa, một bên hô: Không được, đây là Đại Chưởng Quỹ an bài, để cho ta cho người pha trà.

Ta liền lắc đầu nói, xin lỗi a, đêm hôm khuya khoắc, cô nam quả nữ, cùi khô lửa bốc, dễ dàng xảy ra vấn đề.

Tiểu tỷ ở ngoài cửa phóng khoáng cười nói, không nghĩ tới người còn rất phong kiến. Lòng ta nói không phải ta phong kiến, là dung mạo người rất nguyên thủy.

Đêm hôm ấy, ta cũng thật là bội phục mình, tùy ý cô gái kia ở ngoài cửa gõ cửa, ta tự lù lù bất động. Kia tiểu tỷ thấy không có kết quả, hận nhưng lưu lại một câu ta hận người chết đi được sau rồi đi.

Suốt đêm ngủ không được ngon giấc, sáng sớm ngày kế, Chư Cát Bánh Nướng đi tới tiện nghi phòng, cười nói, Tô lão đệ thể nào như vậy một mối, chẳng lẽ đêm qua nghỉ ngơi không tốt?

Ta nói có thể là uống rượu già đi, ta nói rồi Kim Lăng cũng đã nhiều ngày, hôm nay chúng ta hẳn đem Từ Khai Sơn chuyện này làm.

Chư Cát Bánh Nướng nói ta đúng là vì chuyện này tới, Tri Phủ Đại Nhân hôm nay vừa vận có rãnh rồi, mời người đi trước một hồi.

Lòng ta nói Kim Lăng Tri Phủ là triều đình Tứ Phẩm đại quan, mỗi ngày công vụ bẻ bộn, như thế nào rơi xuống Tôn hu đất tới triệu kiến ta đây loại không có phẩm trật không cấp kiến tập Bộ Khoái? Bất quá thấy Chư Cát Bánh Nướng mặt nghiêm túc đáng vẻ, cũng biết là vì Từ Khai Sơn một chuyện.

Ăn sáng xong, Từ Khai Sơn nói hôm nay là đại nhật một dạng, chúng ta hay lại là đeo lên gông xiềng đi, ta vốn muốn cự tuyệt, nhưng chứng kiến Chư Cát Bánh Nướng ở một bên biểu tình quái dị, vì vậy nói ừ khuất đại ca.

Đem chân khóa, khóa xích chân mang tốt, ta đối với (đúng) Chư Cát Bánh Nướng nói, Tổng Bộ Đầu, xin dẫn đường đi. Chư Cát Bánh Nướng lắc đầu nói, Tri Phủ Đại Nhân biết người là người, ta sẽ không chen vào rồi.

Mới đi ra khỏi tiệm nghi phùng, ta nhất thời sợ ngấy người. Tiệm nghi phùng cửa, chen đầy người trong gang hồ, còn Hiểu Sinh gang hồ cùng với khác gang hồ báo chí thái phong biến tập, ô rộng lớn một mảnh, ước chừng có vài trăm người.

Thấy chúng ta đi ra, ngay cả có bảy tám cái thái phong bu lại, chúng ta là Hiểu Sinh gang hồ thái phong, xin hỏi Tô bộ đầu, người lần này áp giải Thiên Dao Từ Khai Sơn xuôi nam, đối mặt một đường nặng nề hiểm trở, người là làm sao làm được?

Ta là Bát Quái Tuần San thái phong, Từ đại hiệp, nghe nói người Tề Nam Phủ tỷ võ cầu hôn, giành được Bách Dao Môn Đại tiểu thư trái tim, người có cái gì nghĩ (muốn) nói với mọi người?

Thiên Dao Từ đại hiệp, tháng sau ngài cùng Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu Phong Vạn Lý Phong đại hiệp quyết chiến, không biết ngài đối với (đúng) lần này quyết chiến có bao nhiêu phần trăm chắc chắn?

Nhất định là Chư Cát Bánh Nướng giờ trò quý!

Người này hôm qua thua một ván, không nghĩ tới hôm nay liền làm tình cảnh lớn như vậy đến đánh trả, xem ra cũng không phải hạng người vô năng. Như vậy một làm, toàn bộ gang hồ đều biết, bây giờ Từ Khai Sơn vẫn còn ở trên tay ta, kia hôm qua ký nhận đơn cùng chuyện hôm nay không cách nào xứng đôi, Tự Nhiên cũng không sao hiệu lực rồi.

Tô bộ đầu, người ngược lại nói chuyện a.

Ta xem người kia liếc mắt, nói, không thể trả lời.

Chúng ta bị người vây quanh, nửa bước khó đi, ta xem Từ Khai Sơn liếc mắt, chỉ thấy hắn tiến lên trước một bước, trước mặt bảy tám người hướng hai bên ngã đi, những người còn lại cảm nhận được hắn uy áp, rồi rít nhường ra một con đường.

Nhân danh, thụ ảnh (người có tên, cây có bóng), chỉ cần chỉ số thông minh không nợ phí, cũng sẽ không ngu đến mức đi dẫn đến Từ Khai Sơn. Dù sao cũng là có thể cùng Phong Vạn Lý phân cao thấp cao thủ, trên gang hồ các lộ cao thủ mặc dù tụ hội Giang Nam, nhưng là phần nhiều là xem náo nhiệt hoặc thử vận khí chiếm đa số, trừ phi thực lực quá cứng, không người đi chính diện đụng hắn.

Nhưng là, mọi việc luôn có ngoại lệ.

Vô luận là gang hồ, hay lại là quan phủ, chung quy có một ít người không muốn Từ Khai Sơn đi vào Ứng Thiên Phủ đại lao. Trên gang hồ đều biết, tháng sau, Từ Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý có một trận tới trễ mười lăm năm đại chiến.

Theo quan phủ mà nói, hắn theo trong đại lao đi ra, đó là Ứng Thiên Phủ không làm tròn bốn phận, nhưng chỉ cần một ngày không có đi vào, vậy hắn chính là thuộc về Lục Phiến Môn áp giải bên trong phạm nhân, cho nên Ứng Thiên Phủ là tuyệt sẽ không nhận lấy hắn.

Về phần gang hồ, bây giờ trải qua Hiểu Sinh gang hồ độ sâu khai thác, Từ Khai Sơn biết mình sơn bí mật, đã sớm không phải bí mật, bọn họ càng không muốn Từ Khai Sơn vào đại lao.

Chu Tước đường lớn đến nha môn Tri phủ, có bốn năm dặm đường, không phải rất dài, nhưng nếu muốn đi qua, tuyệt không thoải mái.

Nhóm đầu tiên ngăn ở giữa lộ là bảy người, được xưng Giang Nam Thất Hiệp, bảy người này xuất thân phổ phùng, lại một thân Hiệp Can Nghĩa Đam, ở trên gang hồ cũng rất có danh hiệu, cầm đầu là một cái người mù, gọi Kha Trần Thiện, bình khí là một cái ba tong, giỏi thỉnh phong biện vị, người đưa trước hiệu Batman. Sáu người khác theo thứ tự là Spider Man, Lục Tiến Hiệp, The Flash, Iron Man, Green Lantern, Daredevil.

Người mù đối với (đúng) Từ Khai Sơn nói, Từ Khai Sơn, người còn nhớ lão phu sao?

Từ Khai Sơn hỏi, người là?

Lão phu Kha Trần Thiện, 20 năm trước, người làm ác nhiều đoạn, mắc phải cuộn cuộn ngất trời đại ác, trên gang hồ Các Đại Môn Phái liên thủ đuổi giết người, tại Kim Châm Sơn Trang, chính là người dùng Kim Châm chọc mù ánh mắt ta. Còn lại mấy cái này huynh đệ, tất cả đều là năm đó đuổi giết người người, hai mươi năm qua, chúng ta khổ luyện võ công, liền là một ngày nào đó, tự tay giết người.

Từ Khai Sơn cười ha ha nói: Các người nghĩ như vậy báo thù, cũng đừng gọi Giang Nam Thất Hiệp rồi, không bằng đổi thành người báo thù liên minh liền như vậy. Ta nói Giang Nam Thất Hiệp rất tốt, đừng cho người loạn cái danh tự rồi, đừng xem đều là Hiệp, bọn họ đều không phải là một nhóm.

Kha Trần Thiện một chỉ Từ Khai Sơn, hô, các huynh đệ cùng tiến lên!

Spider Man búng ngón tay một cái, một bó tơ nhện xông Từ Khai Sơn bắn tới, bóng người thoáng qua, The Flash giành trước đi tới Từ Khai Sơn trước người, giờ quyền muốn đánh, lại bị sau đó tơ nhện cho quấn lấy. Iron Man thấy vậy, vỗ tay tán thưởng. The Flash cùng Spider Man vốn là một nhóm mà, thấy vậy liền thủ cùng Iron Man đấu.

Green Lantern đốt đèn lồng, Lục Tiến Hiệp nhai kẹo cao su, ở một bên thờ ơ lạnh nhạt.

Kha Trần Thiện mắt thấy tình thế không cách nào khống chế, lớn tiếng khuyên can, lại không làm nên chuyện gì, giờ lên Long Đầu queo hướng Từ Khai Sơn đập tới, Từ Khai Sơn bây giờ đã là Thông Tượng cảnh, coi như toàn thân khóa xích chân, Kha Trần Thiện cũng không phải là đối thủ.

Làm bang một tiếng, Long Đầu quẹo đập phải Từ Khai Sơn khóa xích chân bên trên, Từ Khai Sơn khóa xích chân đánh gãy.

Kha Trần Thiện ngay cả người mang quẹo đánh bay ra ngoài, phun ra một ngụm tiên huyết. Mấy người còn lại thấy vậy, kết nối với trước đỡ nói, đại ca!

Batman Kha Trần Thiện nói, này tặc nhân võ công Cao Cường, ta không phải là đối thủ, chuyện báo thù, liền dựa vào các người sáu người rồi.

Iron Man nói, đại ca, báo thù rồi coi như xong, bộ này trang bị vừa trảm, lại đất, có thể hay không trước tiên đem tiền công cho kết liễu, người nếu là chết, chúng ta tìm ai phải đi?

Từ Khai Sơn nhìn một ... không ... Nhìn bọn họ liếc mắt, thẳng đi về phía trước.

Ta y theo rập khuôn theo ở phía sau, dọc đường lại có ba bốn sóng người trong giang hồ muốn khiêu chiến Từ Khai Sơn, Từ Khai Sơn căn bản không tâm tình nghe bọn hắn tới giảng thuật trước Ân sau oán, một lời không hợp ra tay đánh nhau, bất quá hắn nhưng cũng rất có chừng mực, hạ thủ tuy nặng, tuy nhiên cũng không tổn thương tánh mạng người.

Dù là như thế, này trong vòng ba bốn dặm đường cũng đi nửa giờ.

Đại đa số người trong giang hồ đều là ở một bên vây xem, ngược lại làm việc xấu Hiểu Sinh giang hồ thái phong bọn, rất sợ sót xuống rồi Từ Khai Sơn mỗi câu đối thoại. Từ Khai Sơn thấy những người này không kiên nhẫn kỳ phiền, rốt cuộc không nhịn được nổi giận nói, một đám con ruồi, cút!

Một tên thái phong nói, người lại danh hiệu chúng ta là con ruồi! Chúng ta là giang hồ thái phong, giang hồ giao phó cho chúng ta quyền lợi, chúng ta là vị vua không ngại, người chửi chúng ta là con ruồi, người rõ ràng chính là bệnh hoạn trong lòng!

Từ Khai Sơn lạnh lùng nói, có phải hay không vị vua không ngại ta không biết, ta đếm tới ba các người không biến, ta rất nguyện ý đem các người biến thành không đầu chi chủ.

Một. . .

Những thứ này thái phong như gió mà như thế bay đi, giống như là không từng tới như thế. Bên cạnh có cái Nữ Oa Nhi chứng kiến tình cảnh này, cười ha ha. Từ Khai Sơn thấy nữ oa kia mập mập trắng trắng rất là khả quan, toét miệng cười một tiếng.

Oa oa!

Nữ Oa nhất thời bị dọa sợ đến khóc. Cũng không lâu lắm, một cái cây thoa gỗ Ma Y thiếu phụ đi tới, ôm lấy Nữ Oa, dụ dỗ nói, Bảo nhi không khóc, Bảo nhi ngoan ngoan. Nữ Oa thấy có người dỗ nài, càng phát ra lớn tiếng lên.

Thiếu phụ xoay người lại, hướng về phía Từ Khai Sơn cả giận nói, người chuyện gì xảy ra, dọa ta hài tử!

Nửa khắc đồng hồ trước, không ai bì nổi Thiên Dao Từ Khai Sơn, giờ phút này đối mặt này Giang Nam thiếu phụ, lại có một ít tay chân luống cuống, liên tục nói xin lỗi. Thiếu phụ kia không tha thứ, như phụ nữ đánh đá chửi đồng bình thường, đem Từ Khai Sơn mắng cầu huyết phun đầu.

Một bên quan sát người trong giang hồ, rồi rít trợn mắt hốc mồm, võ công tại thiên hạ trước 10 cao thủ giang hồ, đối với (đúng) một cái thôn phụ bó tay toàn tập, bị chửi không còn sức đánh trả chút nào.

Thiếu phụ kia mắng nửa ngày, dự tính cũng hết giận, hít sâu một hơi nói, người nói chuyện này làm thế nào chứ.

Từ Khai Sơn nói bằng không ta cho người nói xin lỗi?

Thiếu phụ ngửa đầu một cái, giọng the thé nói, nói xin lỗi? Ta không lạ gì, như vậy, một mình người người ngoại địa cũng không dễ dàng, xem ở người thái độ tốt phân thượng, cầm mười lượng bạc liền làm hai mẹ con chúng ta tiền tồn thất tinh thần rồi.

Từ Khai Sơn nói, à?

Thiếu phụ nói thế nào chê đất? Nếu không chúng ta đi nha môn miệng tìm Tri Phủ lão gia đi phân xử đi! Từ Khai Sơn nhìn ta liếc mắt, ta nói với người đi ra, một phần chỗ tốt không mò được, còn lấy lại không ít ngân lượng. Vừa nói lấy ra mười lượng bạc, đưa cho Từ Khai Sơn.

Từ Khai Sơn nhận lấy bạc, cúi người hỏi, tiểu cô nương, người tên là gì, năm nay bao nhiêu tuổi?

Tiểu Nữ Oa rụt rè nói, ta gọi là Đậu đỏ, năm nay chín tuổi.

Từ Khai Sơn nói, tới đây mười lượng bạc, người cầm đi mua đường ăn.

Tiểu Nữ Oa đang muốn đi lấy, bỗng nhiên lại đưa tay đặt ở sau lưng, lắc đầu một cái, nói mẹ ta kẻ không để cho ta loạn cầm người khác đồ vật. Thiếu phụ kia nóng tính chưa tiêu, nói cho người bắt người liền lấy, người không muốn này bạc, chúng ta tháng sau ăn cái gì?

Đậu đỏ lúc này mới lấy bạc, rất vui vẻ giao cho thiếu phụ kia.

Từ Khai Sơn cười lắc đầu một cái, trên mặt một trận thương cảm, không biết đúng hay không nhớ lại cái kia thất lạc nhiều năm con gái, ta nói đi thôi, thời điểm cũng không sớm.

Từ Khai Sơn gật đầu, hướng nha môn Tri phủ đi tới.

Đại thúc!

Đậu đỏ ở phía sau hô, Từ Khai Sơn quay đầu, đậu đỏ hướng về phía hắn cười nói, ôm một cái! Từ Khai Sơn cười ha ha một tiếng, đưa tay ra cánh tay, đậu đỏ được thể giật mình, nhảy vào Từ Khai Sơn trong ngực.

Đậu đỏ trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cây ngân châm, hướng về phía Từ Khai Sơn trào kim Huyết đã đâm tới.

Rời đi kinh thành lúc, Lão Tôn đầu nói cho ta biết, Từ Khai Sơn tráo môn đang dâng lên kim Huyết, giống như hấn loại cao thủ này, người bình thường căn bản không có cơ hội tiếp xúc được hấn tráo môn, trừ phi Đánh Lén.

Hồng Đậu Sinh Nam Quốc, xuân tới phát mấy nhánh, nguyên quân chọn thêm hiệt, vật này đứng đầu tương tư.

Ta đây mới nhớ lại, Hiểu Sinh giang hồ sát thủ bảng xếp hạng thứ nhất, đúng là này Một Viên Tương Tư Đậu Đỏ.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tình cảm đất tiên nhất

Ngân Châm đâm vào Dừng Kim huyết nhảy mất, Từ Khai Sơn đột nhiên giác tỉnh, nhanh quát một tiếng, đem nữ oa kia ném ra xa hơn ba trượng. Tiểu Nữ Oa được thể lộn một vòng, cùng phụ nhân kia cùng nhau bay xuống trong đám người, che giấu không thấy.

Đậu Đỏ sở dĩ trở thành xếp hạng thứ nhất sát thủ, cũng không phải là bởi vì võ công nàng cao nhất, mà là nàng giỏi về bố trí, lại tinh thông mưu đồ, làm Wanted bên trong kim bài sát thủ, tại tám tuổi lúc dùng kế giết chết Kinh Tương khu vực lớn nhất Hắc Bảng cao thủ, bài bang lão đại Tôn núi xa. Hơn nữa, nàng làm việc phiêu Mị, một đòn không trúng chạy trốn xa công phu cũng thuộc về thượng thừa.

Những thứ này cảnh tượng cơ hồ phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, đối thủ biết Từ Khai Sơn võ công Cao Cường, lại có khúc mắc, vậy chính là mình thất lạc nhiều năm con gái. Đề nhất thiên hạ sát thủ Đậu Đỏ, đúng là lợi dụng Từ Khai Sơn này một lòng lý áp dụng Đánh Lén, nếu không phải Từ Khai Sơn phản ứng lạnh lợi, sợ rằng bây giờ đã sớm dữ nhiều lành ít.

Từ Khai Sơn thân hình hơi lắc lư, ta ngay cả bên trên đỡ hấn, Từ Khai Sơn lại phát ổng tay áo một cái, lộ ra nhìn bằng nửa con mắt về. Trong miệng lại thấp giọng hướng ta truyền âm, ta trúng độc, không muốn lộ ra.

Cái gì? Ta thiếu chút nữa la lên, cường ép không chế được tâm tình, tại chỗ người giang hồ sở dĩ không dám động Từ Khai Sơn, là kiêng kỵ ở hấn võ công cùng giết người tại không nhảy mất danh tiếng, muốn là có người biết hấn trúng độc, sợ rằng tình cảnh liền muốn náo nhiệt.

Đi tới nha môn Tri phủ, Từ Khai Sơn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Ta ngay cả vận tình huống như thế nào, Từ Khai Sơn thường xuyên cùng Hạc Đình Hồng là bạn bè, cơ hồ đã Bách Độc Bất Xâm thể chất, thiên hạ còn có cái gì độc có thể gây tổn thương cho rồi hấn?

Từ Khai Sơn lắc đầu nói, độc này hết sức cổ quái, tụ ở Dừng Kim huyết bên trong, cũng không khuếch tán, cũng không cách nào vận công bức ra. Nhưng ta biết, một khi phát tác, Độc Tinh tất nhiên là bài sơn hải đảo.

Ta bỗng nhiên nhớ lại lúc trước tại 《Giang Hồ Quái Đàm Lục》 bên trong thấy qua, Miêu Cương nơi có loại độc phương pháp, đem thiên hạ đủ loại Kỳ Độc đề luyện ra thành một loại Kịch Độc, trồng vào thân thể con người bên trong, một khi cơ hội thích hợp, Độc Tinh tùy ý tăng trưởng, khoảnh khắc cướp tánh mạng người, bất quá loại công pháp này vô cùng ác tuyệt, sớm bị đại hội võ lâm liệt vào cấm vật.

Nếu thật sự là như thế nói, lần này ngoài đường phố ám sát, có thể là sau một tháng Từ Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý chuyện bố trí, thử nghĩ một hồi, nếu như tại Từ Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý quyết chiến lúc, có người không chế khiến Độc Tinh phát tác. . . Không được, nhất định phải tại trước khi quyết chiến, tìm tới kia Đậu Đỏ, phải ra Giải Độc.

Chư Cát Bánh Nướng đám người mặc dù theo ở phía sau nhìn, lại không có phát hiện trong đó mờ ám.

Kim Lăng Tri Phủ Tổng Hải Tuyền hơn bốn mươi tuổi, Cảnh Nguyên mười năm Tiến sĩ, thân hình ung dung, khắp người phú quý khí, cười lên như Di Lạc Phật bình thường, nhìn thấy chúng ta đi vào, ngay cả ra đón.

Tô bộ đầu tốt.

Ta nói Tổng tri phủ tốt.

Tô bộ đầu một đường cực khổ.

Ta lớn tiếng nói, vì nhân dân phục vụ.

Tổng Hải Tuyền ngăn người, nói có ý gì. Ta lúng túng cười một tiếng, xin lỗi a, không cẩn thận nói lỡ miệng, ta là ý nói ty chức dâng lên đỉnh tới mạng áp giải phạm nhân tới Kim Lăng, ngài là một châu Tri Phủ, còn thân hơn ra nghênh tiếp, thật là chiết sát ty chức rồi.

Tổng tri phủ cười ha hả, nói Tô bộ đầu chuyện này, người tình huống, Lữ Tổng Bộ Đầu đã sớm thư đã nói với ta rồi, tiểu tử người tuổi trẻ tài cao, chịu khổ có thể làm, nhẫn nhục chịu khó, là một hiếm có nhân tài. Sau này chúng ta là đồng nghiệp, người trong kinh thành nhận biết nhiều người, có cơ hội mọi người lẫn nhau giúp đỡ xuống.

Ta đầu óc mơ hồ, có ý gì?

Tổng tri phủ vỗ đầu một cái, ôi chao ta trí nhớ này, ta cũng quên, hôm qua Lục Phiến Môn tám trăm dặm gấp, mới đến văn thư. Vừa nói, khiến thư lại đi công văn bên trên lấy tới một phong thư.

Mở ra nhìn một cái, quả thật Lữ Trọng Viễn tin tới, trạc kiến tập Bộ Khoái Tô Do Tại là Thanh Y Bộ Khoái, tiết chế ở Kim Lăng Lục Phiến Môn, toàn quyền phụ trách Từ Khai Sơn một án kiện, ngay hôm đó có hiệu lực.

Ta có chút phạm hôn mê, Lữ Trọng Viễn phong thư này, đem ta đóng vào Kim Lăng Lục Phiến Môn? Thanh Y Bộ Khoái? Tránh không được Chư Cát Bánh Nướng thuộc hạ. Đây là thứ yếu, vấn đề ở chỗ toàn quyền phụ trách Từ Khai Sơn một án kiện, khó trách Chư Cát Bánh Nướng hôm nay sáng sớm sẽ tới thấy ta, Từ Khai Sơn chuyện đã không có quan hệ gì với bọn họ rồi.

Ta nói này tính là gì an bài?

Tổng tri phủ an ủi, Tô bộ khoái, phía trên mệnh lệnh nếu đã tới rồi, chúng ta tuân theo chấp hành là được. Trước đây không lâu Gia Cát Tổng Bộ Đầu còn lão theo ta than phiền, nói thành Kim Lăng trị an thiếu, áp lực lớn, thiếu một cái đắc lực dừng tay, đây không phải là mới vừa nói xong, lão đệ người đã tới rồi.

Chư Cát Bánh Nướng một bên cười nói, từ Giang Hồ Ti về lại Lục Phiến Môn sau đó, chúng ta áp lực chợt tăng a, Tô lão đệ tới, Ứng Thiên Phủ giang hồ chuyện, đều do người tới điều động đi.

Ta hỏi, Từ Khai Sơn tất cả sự vụ, cũng là ta quyết định?

Chư Cát Bánh Nướng nói, đó là Tự Nhiên.

Tổng tri phủ nói Tô bộ đầu, này Kim Lăng thành mặc dù so ra kém kinh thành phồn hoa, bất quá nhưng cũng độc cụ Giang Nam đặc sắc, người vừa mới đến, đã nhiều ngày không ngại trước làm quen một chút bên trong thành phong cảnh, chờ qua mừng mười trở lại đang làm nhiệm vụ cũng không muộn.

Tổng Hải Tuyền nói mấy câu khách sáo, liền cáo từ. Chư Cát Bánh Nướng vỗ một cái bả vai ta nói, Giang Hồ Ti trách nhiệm trọng đại, chúng ta Lục Phiến Môn ở trên giang hồ trọng chính hùng phong, phải nhờ vào người.

Lục Phiến Môn tại nha môn Tri phủ phía đông nam, diện tích bốn năm mẫu, có tai cửa cùng nha môn Tri phủ chính viện liên kết, dễ dàng cho thăng đường nói thẩm phạm nhân. Cùng kinh thành Lục Phiến Môn bất đồng, bên này Lục Phiến Môn chia làm nhanh tráng tạo tam ban nha dịch, ngoài ra chính là độc lập đi ra Giang Hồ Ti.

Phủ Châu Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, phụ trách toàn bộ Châu Phủ trị an, Tra Xét, phá án các loại, Ứng Thiên Phủ lại có chút đặc thù, hấn vốn một phần của Chiết Giang đường, chịu Chiết Giang Tuần Phủ tiết chế, nhưng là bởi vì nơi này lại vừa là Đại Minh Triều Kinh Đô phụ, nội các, Lục Bộ biên chế lại toàn bộ, cho nên cùng Chiết Giang đường quan hệ có chút vi diệu.

Đi tới Giang Hồ Ti, mới phát hiện lớn như vậy đại một cái nhà liền một mình ta, ta xoay người hỏi, tại sao không ai?

Chư Cát Bánh Nướng sắc mặt buồn bã, thở dài nói, mấy năm trước, Giang Hồ Ti có mười tám người biên chế, đó là uy phong lẫm lẫm a, sau đó đắc tội Trúc Hoa Bang, bên trên Nhâm bộ khoái bị giết, huynh đệ khác bọn không phải mất tích chính là từ chức. Bất quá ta có lý do tin tưởng, tại Tô lão đệ dưới sự lãnh đạo, Giang Hồ Ti nhất định tái hiện hùng phong!

Ta nói ta lãnh đạo cộng đồng tuyến, ta lãnh đạo chính ta a.

Chư Cát Bánh Nướng nói, đó cũng không phải là, nghe nói Lục Phiến Môn trụ sở chính cho người phái người trợ giúp tới, dự tính mấy ngày nay đã đến. Mặc dù Giang Hồ Ti không có người nào, nhưng này mười tám cái biên chế nhưng là vẫn còn, ta dám cam đoan, không ngoài một năm, huynh đệ trong

tay kiếm gáo Bát chậu tràn đầy.

Ta một phen xem thường, lòng nói muốn là vì tiền, ta còn dùng liên quan (khô) nghề này? Ta rõ ràng có thể tay dựa nghề ăn com. Nghĩ tới sư phụ cùng mấy người sư huynh vẫn còn ở Bắc Địa chịu khổ, còn không bằng đem bọn họ nhận lấy, sau này đem Đạo Thánh Môn Tổng Đà dời đến Kim Lăng đến, ha ha.

Tại Giang Hồ Ti vòng vo một vòng mà, ta nói nếu Từ Khai Sơn chuyện ta quyết định, vậy hãy để cho hắn lưu lại Giang Hồ Ti đi, vừa vặn ta còn thiếu một tiện tay còn đồ.

Chư Cát Bánh Nướng liếc nhìn Từ Khai Sơn, thật cũng không nói xa cách khai báo một chút nha môn sự tình, phân phó người làm đến cho chuẩn bị tất cả vật phẩm sau cáo từ.

Từ Khai Sơn bệ vệ ngồi ở trên ghế thái sư, Kim Lăng là giang hồ long tranh hổ đấu nơi, người lại thật là có can đảm tiếp lấy này trên dưới chịu giáp bản tức Giang Hồ Ti, đủ loại!

Ta nói ta là người không có gì ưu điểm, liền tùy theo hoàn cảnh, đã đến nơi này thì an tâm đi thôi, Lữ Trọng Viễn nếu an bài, Tự Nhiên có hắn thâm ý, lần này xuôi nam, ta cũng coi như đã trải qua khảo nghiệm, bây giờ cũng coi như bên trong thể chế người, không bằng tìm địa phương ăn mừng bên dưới? Nha, xin lỗi, quên người trúng độc.

Từ Khai Sơn cười ha ha nói, chỉ cần ta không động chân nguyên, điểm này độc có thể làm gì được ta? Ta hỏi, kia cùng Phong Vạn Lý trận chiến ấy đây, dường như không tới một tháng.

Từ Khai Sơn mặt liền biến sắc, nếu không phải tìm nữ nhi của ta, này vừa đứng coi như chết trận cũng phải thoải mái.

Ta nói người yên tâm, năm đó Kim Lăng Lục Phiến Môn đón nhận Trần Giang Phủ diệt môn án kiện, chờ thêm hai ngày ta tìm hồ sơ, luôn có thể làm ra một ít dấu vết. Nếu đáp ứng người, ta nhất định giúp người tìm tới con gái.

Từ Khai Sơn nói xong người những lời này, nên uống cạn một chén lớn.

Vừa ra cửa, liền gặp Giang Nam. Ta hỏi sao người lại tới đây, Giang Nam nói nghe nói các người bị bắt trở về nha môn Tri phủ, ta đây không tới thăm các người một chút có sao không.

Lòng ta nói đến được đúng lúc, chúng ta tại Kim Lăng chưa quen cuộc sống nơi đây, nhìn đáng đáp phải ở chỗ này trường ở một thời gian ngắn, vì vậy khiến Giang Nam hỗ trợ an bài cái dừng chân.

Giang Nam nói tại thành Kim Lăng ở có thể chú trọng rất, phải nói tự phụ, đứng đầu không ngoài sông Tần hoài bên Ô Y đường hầm, bắt quá nơi đó mà, có chút nhỏ đất.

Đã sớm nghe nói Ô Y đường hầm đại danh, ngàn năm trước Vương, cảm ơn lưỡng đại hào môn liền ở nơi này, thường có "Vương gia thư pháp Tạ gia thơ" danh xưng là.

Đạo môn học nghệ nhiều năm như vậy, ta đối với (đúng) kinh thư một đạo không có hứng thú, duy chỉ có chung tình thư pháp, mỗi lần mấy người sư huynh đi ra ngoài, đều phải cho ta kiểm về một chút tuyệt thế danh thiếp đến, bây giờ có cơ hội ở tại Ô Y đường hầm, coi như không học được Ngụy Tấn phong lưu, vậy cũng có thể dính điểm văn hóa tức không phải.

Ô Y đường hầm đã sớm không còn năm đó môn đình nhược thị tới phồn hoa, nhưng cũng xây cỏ hương cỏ sắc, những kiến trúc này tinh mỹ rất khác biệt, điêu khắc cùng trang sức tính kiến trúc khá nhiều, cùng phương Bắc cái loại này thô cuồng, thực dụng tính lối kiến trúc hoàn toàn bất đồng.

Giang Nam bận rộn nửa ngày, giúp chúng ta tìm được một nhà sân, nghe nói viện này là Tiểu Lục bộ bên trong một cái Thượng Thư là nuôi ngoại thất mua sắm, sau đó bị Nguyên Phối phát hiện, đem kia ngoại thất đuổi ra ngoài, từ nay liền nhân trí, Giang Nam nói viện tử này cũng không đắt, một năm cũng liền hai trăm lạng bạc ròng.

Kinh thành tác đất tác vàng chỗ ngồi, Trầm Vô Song mới cho mượn năm mươi lượng bạc, nghĩ đến cô nàng kia mà, ta tức sẽ không đánh một nơi đến, luôn có một loại bị người lợi dụng cảm giác.

Ta cau mày nói, hai trăm lượng có chút đất, so kinh thành đất hơn nhiều.

Giang Nam nói nơi này chính là Ô Y đường hầm, ở nơi này theo đuổi là thân phận, há là kinh thành kia thế tục nơi có thể so sánh? Người xem đá này đáng, năm đó nhưng là Tề tướng cảm ơn ngồi yên qua, người xem gốc cây này có đuôi chó, là năm đó Tạ Đạo Uẩn tự tay loại, bây giờ cái gì trân quý nhất?

Ta sững sờ, hỏi, cái gì?

Giang Nam rung đùi đắc ý đến, tình cảm! Hiểu không, tình cảm! Ở nơi này, coi như cầm Long Y tới đổi, ta cũng không nhỏ đi ngồi.

Ta giễu giễu nói, cho người làm hoàng đế cùng cho người bộ này nhà, người sẽ chọn cái nào?

Giang Nam bữu môi nói, làm hoàng đế có cái gì tốt, mỗi ngày bận tâm phí công, còn không bằng làm một cái phú gia ông, tiêu dao tự tại.

Ta móc ra hai trăm lạng bạc ròng, khiến hắn đi làm giao nhận thủ tục, thuận tiện sửa chữa bên dưới ngôi nhà này. Ta cùng Từ Khai Sơn trước tiên ở khách sạn thích hợp mấy ngày.

Trở lại khách sạn, ta viết phong thư cho Trầm Vạn Tam, ý tứ đại khái là gần đây không trở về được, trong tay có chút chặt, làm ít bạc tới hoa hoa, hừ hừ, nếu để cho ta khi này tiện nghi thiếu gia, theo chân bọn họ muốn bạc cũng là chuyện đương nhiên.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Võ lâm bí sử

Sau ba ngày chúng ta dời đến Ô Y đường hàm, Giang Nam ở trong đó cũng bỏ khá nhiều công sức, đương nhiên từ trong khâu trừ chỗ tốt hơn, ta cũng ngầm cho phép.

Nước quá trong ấy không có cá, hẳn vốn chính là một tên ăn mày, hơn nữa còn là rất cơ trí ăn mày, đối với (đúng) Kim Lăng Tam Giáo Cửu Lưu rõ ràng rất rõ, đối với ta có tác dụng lớn.

Từ Khai Sơn Chu Tước đường phố đánh một trận, mặc dù bình thân không có gì lạ. Lại ở trên giang hồ đưa tới sóng to gió lớn. Hắn trúng độc một chuyện che giấu cực kỳ khéo léo, thật cũng không tiết lộ ra ngoài, sở dĩ sẽ đưa tới oanh động, là bởi vì Từ Khai Sơn đem giang hồ thái phong gọi là con ruồi những lời này.

Những lời này như đập lão Miêu cái đuôi, khiến những thứ kia Hiểu Sinh giang hồ cùng Bát Quái Tuần San thái phong nhảy cồm lên, Bát Quái Tuần San phát biểu « Từ Khai Sơn, người thiếu giang hồ một cái nói xin lỗi! » chuyên đề văn chương, mạnh mẽ lên án Từ Khai Sơn không đạo đức hành vi, cũng cách không la hét, yêu cầu Từ Khai Sơn công khai nói xin lỗi.

Ta đem văn chương đưa cho hắn nhìn, Từ Khai Sơn chỉ nhìn mắt tựa đề, liền ném xuống đất dậm chân bần rồi.

Chinh phạt Từ Khai Sơn thanh thế càng ngày càng lớn, Bát Quái Tuần San thấy Từ Khai Sơn không lên tiếng, vì vậy được voi đòi tiên, lại bắt đầu lên ngọn nguồn Từ Khai Sơn, đem năm đó Từ Khai Sơn ở trên giang hồ mắc phải sát nghiệt đều dòi ra. Từ Khai Sơn nhìn cũng chỉ là cười một tiếng.

Ước chừng là Từ Khai Sơn làm đề tài nhân vật, gần đây mấy đợt Bát Quái Tuần San lượng tiêu thụ tăng nhiều, cho nên bọn họ lại phát nhất thiên cực kỳ ác liệt văn chương, « lên ngọn nguồn Bách Hoa Tiên Từ cùng Từ Khai Sơn ân oán tình cừ », dù sao cũng là Bát Quái Tuần San, những thứ kia thái phong hồ biên loạn tạo, rốt cuộc chọc giận Từ Khai Sơn.

Một cái gió xuân say lòng người buổi tối, Từ Khai Sơn cho Bát Quái Tuần San đưa cho một con ruồi chụp, cũng hướng đối phương biểu diễn đánh con ruồi bày loại tư thế. Ngày thứ hai, Bát Quái Tuần San lặng yên không một tiếng động dời khỏi thành Kim Lăng.

Dựa theo Giang Hồ Ti thành lập dự tính ban đầu đây là một cái giang hồ giám sát cơ cấu quản lý, có thể thành Kim Lăng ở trên giang hồ có chút đặc thù, Quang Vũ Lâm thế gia, Danh Môn Đại Phái thì có ba bốn cái, mà chúng ta loại này biên chế cũng liền Thanh Y Bộ Khoái. Coi như là không ra gì cổ cấp cán bộ, đối với bọn họ căn bản không có sức ràng buộc.

Ta khiến Giang Nam cho đại hội võ lâm, Kim Lăng Vương gia, Trúc Hoa Bang cùng Tào Bang phát thông báo họp, thảo luận Từ Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý cuộc chiến liên quan công việc, kết quả ngoại trừ tào bang phái cái tiêu lâu la thay biết, ngoài một mình hắn đều không.

Đây rõ ràng là không đem chúng ta coi ra gì a! Giang Nam nói lầm bầm.

Ta đã sớm dự liệu được tình hình như thế, kỳ thực dùng đầu ngón chân nghĩ một hồi cũng minh bạch, thành Kim Lăng Ngọa Hổ Tàng Long, cao thủ nhiều như mây, làm sao biết nghe theo từ khi Bát Phẩm Giang Hồ Ti Bộ Đầu điều khiển. Bất quá ta vẫn kiên trì như thế gây lên, thứ nhất là hướng Kim Lăng giang hồ tuyên cáo ta đến, thứ hai mà, cũng là lấy Từ Khai Sơn làm lý do đầu, thử một chút Kim Lăng giang hồ nước sâu cạn.

Theo lý thuyết, Phủ Châu Lục Phiến Môn Giang Hồ Ti có nhất Chính nhất Phó hai cái Thanh Y Bộ Đầu, coi như là triều đình chính thức trong biên chế quan chức. Do tại chúng ta không phải khoa cử xuất thân, ở trong quan trường không bị chú lưu công nhận, bất quá chúng ta phần nhiều là cùng giang hồ giao thiệp với, ngược lại cũng không có gì lớn.

Ngoài ra, Giang Hồ Ti còn mười nha dịch người nhanh nhẹn tạm thời biên chế, tương đương với Đại Minh thành quân, phụ trách hiệp trợ Giang Hồ Ti liên

quan quản lý. Ta đem một người trong đó vị trí để lại cho Giang Nam, hấn vốn là ăn mày xuất thân, đối với (đúng) thành Kim Lăng lại quen thuộc, hơn nữa vừa không có quan trường tên giáo hoạt cái loại này thói xấu, đối với lần này Tự Nhiên tận tâm tận lực.

Ta đi tìm Chư Cát Bánh Nướng mượn người, lại bị hấn lấy trị an áp lực lớn, nhân thủ không đủ làm lý do từ chối.

Vốn là ta nghĩ rằng khiến Từ Khai Sơn cũng gia nhập vào, nhưng là hấn thứ nhất chuẩn bị cùng Phong Vạn Lý quyết chiến, thứ hai sốt ruột tìm kiếm con gái tung tích, ta hao hết miệng lưỡi, hấn miễn cưỡng đáp ứng gây lên Giang Hồ Ti cổ vấn. Dĩ nhiên, Lữ Trọng Viễn trao quyền ta toàn quyền xử lý Từ Khai Sơn một chuyện, Ứng Thiên Phủ đại lao dĩ nhiên là không cần đi.

Còn lại vị trí, ta khiến Giang Nam chuẩn bị bút mực, viết chừng mười trương tuyên mộ gọi ý, nói Lục Phiến Môn Giang Hồ Ti tuyên mộ phái chế tạo nhân viên, đãi ngộ theo ưu, năm hiềm một kim, có kinh nghiệm làm việc người ưu tiên. Hai người tại trong thành Kim Lăng chạy một ngày, dính vào nổi bật địa phương, kết quả ngày thứ hai lại đi nhìn, sớm bị không có bầu không đục, Bao tiểu thư thê nhỏ cho dán lại rồi.

Giang Hồ Ti một điểm đầu mối cũng không có, cũng may cũng không có chuyện gì. Ta nhớ lên đáp ứng Từ Khai Sơn chuyện, vì vậy với Giang Nam đi hồ sơ ty lật xem năm đó Trần Giang thâm án hồ sơ.

Giang Nam tuy là ăn mày, nhưng cũng đọc qua tư thực. Nghe nói gia gia của hấn năm đó còn là Đại Nội Thị Vệ xuất thân, chẳng qua là bây giờ ly mặc bệnh nặng, dưới sự bắt buộc dĩ, hấn vào Cái Bang.

Đã qua đi mười lăm năm, Lục Phiến Môn người đời từng gốc một, năm đó oanh động một chuyện thâm án diệt môn, bây giờ cũng bị chìm ngập ở lên mốc giấy trong đồng.

Tìm được! Giang Nam đem ra một quyển hồ sơ, là Cảnh Nguyên sáu năm Trần Giang Phủ thâm án diệt môn. Hồ sơ bị xi đập lại, ta đặt ở nền bên trên nướng nóng, tiếp giấy niêm phong, mở ra lật xem

Hồ sơ bên trong ghi lại nội dung cùng đêm đó tại Trần Giang Phủ nghe được cơ bản giống nhau, trong đó nhiều một chút người chứng kiến khẩu cung, bắt quá tại cuối cùng trần thuật cùng hướng dẫn tra cứu bộ phận, viết một hàng chữ.

Chuyện này là Hoa Sơn hỗn loạn đến tiếp sau này, cũng vì Ma Giáo đến tiếp sau này, đã liệt vào 《Vô Lâm Bí Sử》.

Chẳng lẽ đêm đó cứu đi Từ Khai Sơn con gái, là người trong ma giáo? Hoa Sơn hỗn loạn, chắc là năm đó Từ Khai Sơn lời muốn nói treo kiếm Đình hỗn loạn đi, cũng chính là một lần kia, hoàn toàn thay đổi Từ Khai Sơn vận mệnh.

Vô lâm bí sử? Tại hồ sơ ty chỗ sâu, có cái Tuyệt Mật phòng hồ sơ, bắt quá bộ phận này hồ sơ thuộc về Tuyệt Mật hồ sơ, dùng Từ Mấu khóa khóa lại, nếu muốn mức độ lấy, cần Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu cùng Tri Phủ hai người chia khóa mới có thể.

Ta tới đến trước cửa, nhìn một cái Từ Mấu khóa, trong lòng cười thầm này Từ Mấu khóa là mười mấy năm trước cũ kiểu đáng rồi, ta tám tuổi lúc là có thể dùng mười một phương pháp mở nó ra, nghĩ đến chỗ này, ta không khỏi bật cười.

Giang Nam chứng kiến ta, nói Tô đại nhân người đây là cử chỉ điên rồ rồi à?

Ta nói nơi này người sẽ không có việc gì mà rồi, người đi giúp người đi. Giang Nam sau khi đi, ta lấy ra một cái giấy kẽm, chính đưa vào đi, phát hiện Từ Mấu khóa đã sớm rỉ sét, đây là bao nhiêu năm không mở ra. Chơi đùa nửa ngày, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, lòng nói ta là Đạo Thánh Môn truyền nhân còn bị này phá khóa làm khó? Vì vậy tìm tới một cái kẽm sắt. . .

Đẩy cửa ra, mật thất không lớn, ánh sáng cũng không tốt, một trận lên mốc mùi vị truyền tới.

Ta đánh phòng hỏa đèn, mật thất bên trái nhất, có một hàng trong hồ sơ dán vào bốn chữ lớn: Vô lâm bí sử. Lòng ta nói thật là có vô lâm bí sử đồ chơi này, ta tiến tới, trên đó viết một số hồ sơ danh xưng: Ma Giáo Thiên, Mộ Dung Sơn Trang Thiên, Minh Giới Thiên các loại, còn có một cái hồ sơ trên viết đạo môn Thiên.

Ta mừng thầm trong lòng, gần đây chính thật nhàm chán, nhân cơ hội hiểu một chút vô lâm bí sử cũng là không tệ, những thứ này đều là không phải là công khai tài liệu, đem tới cũng có thể gây lên đề tài câu chuyện phải không?

Tiện tay lấy ra Mộ Dung Sơn Trang Thiên lật xem.

Này Mộ Dung Sơn Trang năm đó là giang hồ Đệ Nhất Thế Gia, đã từng ra khỏi một số Vô Lâm Minh Chủ, trang thứ nhất chính là giang hồ Bách Hiểu Sanh gây lên Mộ Dung Sơn Trang hưng suy lịch sử, theo Thái Tổ dựng nước đến ngổn hồ loạn đạo rồi đến đại hội vô lâm, ghi lại trăm năm qua Mộ Dung Sơn Trang hưng suy. Bắt quá quyển này hồ sơ có chút không lành lặn, theo Khai Thái bảy năm đại hội vô lâm sau, phía sau liền bị người phá hủy đi rồi.

Không nghĩ tới nơi này còn có ta đạo môn Thiên, ta không có cân nhắc, liền đem nó đặt ở trong ngực. Sau đó là Minh Giới Thiên, đoán chừng là Quái Lực loạn thần đồ vật, ta đi trước nhìn Ma Giáo Thiên.

Đang lúc này, ta lòng sinh báo động, một trận Âm Hàn kiếm khí bức tới. Ta còn chưa kịp phản ứng, cần cổ liền ngang một thanh trường kiếm. Ta nói được hấn tha mạng.

Một nữ tử âm lãnh thanh âm nói: Người nếu lên tiếng, đầu người rơi xuống đất. Người nếu quay đầu, đầu người rơi xuống đất, mình bạch?

Ta trong lòng thầm mắng, còn là một phụ nữ, không nghĩ tới ta Đạo Thánh truyền nhân anh minh một đời, lại thua ở một tay cô gái bên trong, bắt quá trong miệng lại nói, ta quá biết, quy củ ta hiểu.

Còn chưa chờ ta phản ứng, Minh Giới Thiên, Ma Giáo Thiên hai quyền hồ sơ liền bị một đoạn Thanh Lăng cuốn đi. Chợt, trường kiếm triệt hồi, ta hồi đầu lại nhìn, sau lưng cái nào có bóng người?

Không sẽ thấy ma đi, ta trong lòng thầm nhủ, nhưng mà Minh Giới Thiên, Ma Giáo Thiên cũng đã không nữa.

Đi lấy nước á!

Không được! Trong nội tâm của ta kinh hãi, lại phát hiện bên ngoài khói dày đặc cuộn cuộn, hồ sơ ty đến bốc cháy đến, ta vọt tới bên ngoài viện, Chư Cát Bánh Nướng mang theo trước mọi người tới tắt lửa, cũng may trong sân có bốn chiếc lư lụt vại, lửa dập tắt kịp thời, dù là như thế, cũng thiêu hủy một số hồ sơ.

Chư Cát Bánh Nướng sắc mặt tái xanh, ta nói hồ sơ ty gặp tặc, cũng còn khá Tổng Bộ Đầu tới kịp thời. Chư Cát Bánh Nướng nói chỉ sợ là tặc trong nhà đi, chúng ta hồ sơ ty vài chục năm không có an toàn tai nạn, thế nào người mới đến liền gặp phải tặc?

Lòng ta nói ta đây tìm ai nói rõ lí lẽ đi? Có thuộc hạ từ bên trong đi ra, Tổng Bộ Đầu, cơ mật hồ sơ bị mất ba bộ hồ sơ. Ta nói có kẻ gian đi, người còn không tin ta. Chư Cát Bánh Nướng nói hay là đi nói với Tri Phủ Đại Nhân đi.

Hồ sơ ty một chuyện, cuối cùng bị định tính là cố ý phóng hỏa án trộm cắp. Cố ý phóng hỏa là bởi vì hành vi, mà lâu năm không tu sửa lửa cháy, chính là an toàn tai họa ngầm tai nạn, người trước là không thể đoán được nhân tố, người sau quản lý không làm tròn bổn phận, tính chất bất đồng. Bởi vì chuyện này, ta bị Tổng tri phủ thân sức một trận, giao trách nhiệm ta tại trong vòng một tháng phá án, nếu không cho ta ghi lại xử phạt.

Ta đem tại hồ sơ ty chứng kiến hồ sơ cùng Từ Khai Sơn nói, hấn chẳng qua là gạt đầu một cái, cũng không có nói gì. Bất quá, cùng Phong Vạn Lý đại chiến sắp tới, ta xem ra thần sắc hấn có chút ngưng trọng.

Ta cùng với Giang Nam tại trong thành Kim Lăng nghe hồi lâu, đối với (đúng) án trộm cắp không tin tức gì. Ta vốn là cũng không ôm bất kỳ hy vọng nào, người bình thường ai rảnh rỗi không việc gì đi trộm cái gì giang hồ bí sử loại vật này, hơn nữa cô gái kia động tác lặng yên không một tiếng động, nhìn một cái chính là người có luyện võ.

Ta vốn tưởng rằng lên làm Bộ Khoái, trở thành Đại Minh người chấp hành luật pháp viên, mỗi ngày đi tại luật pháp sát biên giới, lùng bắt Giang Dương Đại Đạo, Trí phá án mạng ly kỳ, trở thành người người kính ngưỡng anh hùng, kết quả phát hiện, tại Giang Hồ Ti, mỗi ngày làm một chút việc vặt vãnh sự tình.

Ta đi tìm Chư Cát Bánh Nướng, nói trên đầu có hay không vụ án, cho ta phân mấy cái đi, gần đây ngày ngày nhàn rỗi, cũng không biết làm gì.

Chư Cát Bánh Nướng đang ở phê duyệt hồ sơ, thấy ta tới, vội vàng nói, Tô bộ khoái, người tới vừa vặn, thành bắc Tôn quả phụ nhà Lừa bỏ nhà ra đi rồi, chuyện này rất khẩn cấp lại trọng yếu, người nhanh đi hỗ trợ tìm một cái.

Ta nói có hay không lớn một chút vụ án?

Chư Cát Bánh Nướng nói tiểu Tô a, quần chúng không có gì chuyện nhỏ, chớ lấy tốt tiểu mà không làm. Đây là thượng cấp an bài nhiệm vụ, người nếu không đi, vậy thì trở về Giang Hồ Ti ở đi.

Bất đắc dĩ, ta đồng ý, tìm được Giang Nam.

Giang Nam, thành bắc Tôn quả phụ nhà Lừa bỏ nhà ra đi rồi, chuyện này rất khẩn cấp lại trọng yếu, người đi hỗ trợ tìm một cái.

Giang Nam la lớn, ta không đi.

Ta hỏi vì sao, Giang Nam nói Tôn quả phụ một ngày cho con lừa kia ăn ba cân Lộc Nhung, mỗi ngày đi ngang qua cửa nhà nàng, con lừa kia đều tại gào khóc, đổi lại là ta, ta cũng bỏ nhà ra đi rồi.

Ta nói đây là thượng cấp an bài nhiệm vụ, người nếu không đi, vậy thì lần đi đầu đường xin cơm đi đi.

Đang lúc này, Giang Hồ Ti viện cửa bị đẩy ra, một cái công tử áo gấm ca thù cầm đao đưa võ đi vào.

Ta kinh ngạc nói, Trương Ấu Khiêm? Sao người lại tới đây?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Cây mơ vàng lúc mưa

Người tới đứng là liền "Kinh thành Tứ Công Tử" một trong Trương Ấu Khiêm, trong nội tâm của ta kỳ quái, ban đầu vốn là ta hai cùng xuôi nam áp tải Từ Khai Sơn, sau đó Lữ Trọng Viễn tạm thời đổi chủ ý, lại chẳng biết tại sao, ta chân trước vừa tới, Trương Ấu Khiêm chân sau liền đi theo qua.

Ta trưng miệng hỏi, sao ngươi lại tới đây

Trương Ấu Khiêm bấu môi một cái, cặp mắt đi lên một lật nói: Lời này của ngươi nói, thành Kim Lăng cũng không phải là nhà ngươi mở, dựa vào cái gì ngươi tới được ta liền không thể có rồi

Ta bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai Chư Cát Bánh Nướng nói Lục Phiến Môn sẽ còn theo kinh thành phái một người tới, người này chính là Trương Ấu Khiêm a! Nghĩ đến sau này muốn cùng hắn đồng nghiệp, ta không nguyên cố lớn. Tiểu tử này ý vào Lão Tử có tiền, Ngạo Khí rất, nói chuyện cũng xông, khiến người rất không thoải mái.

Trương Ấu Khiêm nói tiếp, nếu không phải ta Trương Bách Vạn lão kia thăng nhóc từ trong cản trở, cho Tổng Bộ Đầu đưa bạc, cái này áp tải Từ Khai Sơn công lao, nơi nào đến phiên ngươi ta nói ta dọc theo con đường này Cửu Tử Nhất Sinh, có thể còn sống đến Kim Lăng đã là vạn hạnh, ngươi còn ở đây nói lời nói mát.

Trương Ấu Khiêm hừ hừ nói, đó là ngươi võ công nhỏ, không trách người khác.

Ta đây mới chú ý tới Trương Ấu Khiêm đi theo phía sau một cái lão bộc. Người này một thân Ma Y, hai tay cầm ở trong tay áo, gù lưng đến thân thể, híp mắt, thần quang nội liễm, cũng không biết là đường nào cao thủ. Trương Ấu Khiêm thấy ta nhìn chằm chằm người làm, vì vậy nói, đây là lão Tiết, gọi Tiết Ứng Long, ta Lão Tử phái ra, nói là bảo vệ ta, kì thực là giám thị ta.

Ta trong lòng nghiêm nghị, Tiết Ứng Long năm đó là Mạc Bắc Đệ nhất kiêu hùng, lại danh hiệu Lục Chi dạ kiêu, từng là Hiếu Sinh giang hồ Hắc Bàng cao thủ một trong. 20 năm trước bỗng nhiên mai danh ẩn tính, nguyên lai lại cho Trương gia làm bảo tiêu. Khó trách hắn hai tay cầm ở trong tay áo, chắc là không muốn khiến người chứng kiến hắn Lục Chi.

Ta ngay cả chấp tay thi lễ nói, nguyên lai là Tiết tiên bối, hạnh ngộ hạnh ngộ.

Tiết Ứng Long ngay cả nghiêng người né ra nhẹ tránh, không nói lại là kiếm một ít bạc, kiếm miếng cơm ăn, Tô bộ đầu chiết sát Lão Bộc rồi. Trong nội tâm của ta kỳ quái, Lục Chi dạ kiêu năm đó hoành hành Mạc Bắc, tính cách ngang bướng, bây giờ làm thế nào với biến thành người khác tựa như.

Trương Ấu Khiêm nói Tô Do Tại, tới trước làm chủ, ngươi không cần mời ta uống ly trà không

Lòng ta nói yêu cầu còn rất nhiều, ta bên trong phòng có trà búp Minh Tiền Long Tinh, bất quá cho hắn uống có chút lãng phí, vì vậy xuất ra bình trà, rót ly lá cây trà đưa tới, Trương Ấu Khiêm uống một hớp, thiếu chút nữa không đi ra, nói khó như vậy uống trà, ngươi cũng không cảm thấy ngại chiều dài người

Ta nói bây giờ triều đình nghiêm khắc thực hiện tiết kiệm, liền trà này hay là ta tự móc tiền túi mua. Vừa nói xong Giang Nam nói, Giang Nam, vị này là Trương phó Bộ Đầu, sau này chúng ta Giang Hồ Ti tiền trà, hần bao tất, còn không cảm ơn phó Bộ Đầu

Trương Ấu Khiêm cười ha ha một tiếng, móc ra một tấm ngân phiếu ném cho Giang Nam, nói đi mua tốt hơn trà tới, không đủ hỏi lại ta tới muốn. Giang Nam thấy tới kim chủ, nói tiếng được rồi, chạy chậm đi ra ngoài. Ta thầm mắng tiểu tử này thật không nhìn được cảm đồ, dễ dàng như vậy liền bị thu mua rồi.

Lúc nghe ta ở tại Ô Y Hạng sau, Trương Ấu Khiêm phân phó Tiết Ứng Long cũng đi Ô Y Hạng đặt mua một bộ nhà. Ta là mang theo Trương Ấu Khiêm đi Chư Cát Bánh Nướng bên kia báo danh, mới vừa vào cửa, đụng ngay Chư Cát Bánh Nướng chuẩn bị đi họp, nhìn thấy ta nói, người tới đúng lúc, Tri Phủ Đại Nhân hôm nay tại Phủ Nha bàn công vụ, ngươi theo ta đi trước.

Ta đem Trương Ấu Khiêm giới thiệu bên dưới, cố ý nói ra, đây là kinh thành nhà giàu nhất Trương Bách Vạn con trai độc nhất, Chư Cát Bánh Nướng trên dưới quan sát Trương Ấu Khiêm, Trương Ấu Khiêm ngẩng đầu, một mặt ngạo nghễ. Cái này làm cho Chư Cát Bánh Nướng rất là không vui, nói câu, biết, đi thôi. Liền đem Trương Ấu Khiêm lượng ở nơi này.

Xuyên qua tai cửa, đi tới Phủ Nha chính đường, Tổng tri phủ còn chưa tới, Thông Phán, cùng biết hai vị đại nhân nhìn thấy chúng ta, khẽ vuốt cằm, chột nhăm mắt đường thần, đang ngồi còn Kim Lăng bên dưới mấy cái tri huyện quan phụ mẫu. Ta nhỏ giọng hỏi Chư Cát Bánh Nướng chuyện gì xảy ra, Chư Cát Bánh Nướng nói ta mang người tới là cho ngươi học thêm, nhìn lâu, không cho ngươi nói bậy bạ.

Nghe chỉ chốc lát, mới biết, nguyên lai gần đây trong thành Kim Lăng một mực phát sinh mất tích án kiện, cái này nửa tháng qua đã xảy ra tám lên, mất tích đa số cô gái tuổi thanh xuân, bây giờ trong thành Kim Lăng lòng người bàng hoàng, lời đồn đãi nổi lên bốn phía, Chiết Giang Tuần Phủ truyền đạt đốc

thức đơn, yêu cầu thời hạn làm kết, Tổng tri phủ đem vụ án ép cho Chư Cát Bánh Nướng, Chư Cát Bánh Nướng lại phân cho thuộc hạ, bây giờ mười ngày đã qua, lại không có bất kỳ đầu mối, vì thế Lục Phiến Môn bên trong đã có chừng mấy người bị cò-lê.

Tổng tri phủ đi tới chính đường, không nói một lời, mặt đầy âm trầm nhìn mọi người, ta thấy trạng ngay cả cúi đầu xuống, không muốn gây chuyện. Vụ án này là Lục Phiến Môn làm chủ, Chư Cát Bánh Nướng mắt thấy giương mắt nhìn cũng không phải chuyện, vì vậy thử dò xét nói, Tổng đại nhân. . .

Còn chưa chờ tiếp tục, Tổng tri phủ vỗ bàn một cái, mắng, một đám thùng com!

Chư Cát Bánh Nướng ngay cả im miệng.

Tổng tri phủ ngay cả mắng mấy câu, nói: Gia Cát Tổng Bộ Đầu, ngày đó ngươi đang ở đây trước mặt lập được quân lệnh trạng, bây giờ thời hạn đã đến, sự tình làm như thế nào

Chư Cát Bánh Nướng cúi đầu nói, khai bẩm đại nhân, sự tình. . . Có chút khó giải quyết.

Tổng tri phủ nghe vậy thốt nhiên, gõ bàn, lạnh lùng nói, ta cho ngươi thời gian, cũng không phải là khiến ngươi theo ta nói khó giải quyết hai chữ này, bây giờ không phá được án kiện, Tuần Phủ đại nhân đến lúc rút lui bản quan lựa đen, yên tâm, trước đó, ngươi chỗ ngồi cũng đừng nghĩ làm

Chư Cát Bánh Nướng mở hôi lạnh nhể nhại.

Tổng tri phủ lại nói, bây giờ Hoa Thần tiết buông xuống, trong thành Kim Lăng trị an như thế thiếu, làm Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, ngươi cũng muốn tới nói cho bản quan, năm nay Hoa Thần tiết có muốn hay không lại làm tiếp rồi

Hoa Thần tiết là thành Kim Lăng một cái truyền thống ngày lễ, hàng năm tháng hai hạ tuần, tại sông Tàn hoài, Phu Tử Miếu khu vực tổ chức, đã kéo dài hơn hai trăm năm, như thế tính ra cũng bất quá chừng mười ngày.

Tổng tri phủ đối với những khác nhân đạo, mấy người các ngươi cũng đều phát biểu bên dưới ý kiến. Bây giờ Tri Phủ Đại Nhân chính đang bức bối bên trên, Thông Phán, đều tri huyện và những người khác cũng không dám rui ro, rồi rít không nói, duy chỉ có cùng biết đại nhân nói, phủ đài đại nhân, theo ta thấy, những thứ này vụ án hẳn là người giang hồ nên làm, không bằng cho thêm Gia Cát đại nhân một ít ngày giờ, như thế nào

Chư Cát Bánh Nướng thận trọng nói, xin đại nhân gia hạn mấy ngày, tiểu nhân sẽ làm tại Hoa Thần trước tết kết án.

Ta dụng ý ngươi lập công chuộc tội, bất quá, ngày đó ngươi lập được quân lệnh trạng, ta cũng không tha cho ngươi, người vừa tới, đem Tổng Bộ Đầu kéo ra ngoài, nặng đánh ba mươi giết Uy tốt!

Chư Cát Bánh Nướng liên tục cầu xin tha thứ, Tổng tri phủ khư khư cổ chấp, mấy cái lớp trưởng đi lên, nói câu xin lỗi, đem Chư Cát Bánh Nướng xiên đi ra ngoài, cửa ngoài truyền tới tan nát tâm can tiếng kêu rên, không bao lâu, lại đem Chư Cát Bánh Nướng đỡ trở lại.

Tổng tri phủ sắc mặt hơi tỉnh lại, lúc này mới khoan thai nói, Gia Cát a, chuyện này cũng không phải ta làm khó dễ ngươi, bây giờ thành Kim Lăng lòng người bàng hoàng, chúng ta làm một thành quan phụ mẫu, không thể ngồi yên không lý đến a! Chư Cát Bánh Nướng liên tục nói đúng.

Tổng tri phủ lại nói, năm nay Hoa Thần tiết, cấp trên có một vị quý nhân muốn tới, các ngươi chur vị đang ngồi, đều là thành Kim Lăng nòng cốt ban ngành, nhất định phải đồng tâm hiệp lực, tương hoa Thần tiết làm xong, làm thật, muốn là xảy ra điều gì tai vạ, sợ rằng đều không sống yên lành được rồi.

Người bình thường nếu chịu một trận đánh, không chết cũng phải lột da, ta thấy Chư Cát Bánh Nướng bị đánh, nói chuyện lại trung khí mười phần, hoặc là những thứ kia lớp trưởng hạ thủ lưu tình, hoặc là Chư Cát Bánh Nướng võ công Cao Cường, theo ta thấy, là người trước thành phần chiếm đa số.

Tổng đại nhân nói mấy câu, phát tay áo đi. Cùng biết, Thông Phán mấy vị đại nhân rồi rít tới hỏi thăm, Chư Cát Bánh Nướng trấn an mấy câu, sau đó tại ta nâng đỡ, khắp khênh đi ra Phủ Nha. Vừa qua khỏi tai cửa, vừa qua khỏi tai cửa, Chư Cát Bánh Nướng liền tránh ra ta, đi như thường.

Ta nói đại nhân tốt công phu.

Chư Cát Bánh Nướng không chút nào nói mới vừa chuyện, hỏi ngược lại, ngươi học được cái gì ta từng sờ, đầu đầy nghi ngờ nói, học được cái gì như thế nào bị đánh mới có thể không đau Chư Cát Bánh Nướng hừ một tiếng, nói gỗ mục không điều khắc được.

Đến buổi chiều, Phủ Nha công vụ bộ hạ phát 《 liên quan tới Hoa Thần tiết trong lúc làm xong việc gìn giữ an ninh thông báo 》, yêu cầu bên trong thành Lục Bộ, các huyện Nha muốn nhắm vào Hoa Thần tiết trong lúc an toàn tai họa ngầm tiến hành kiểm soát, nghiêm khắc giám thị các loại thượng phóng nhà, Kinh không nhà động tĩnh, nhất là Lục Phiến Môn, đối với (đúng) trong thành Kim Lăng Các Đại Môn Phái khai triển an toàn kiểm soát công việc văn văn.

Chư Cát Bánh Nướng trong ngày thường cả lơ phất phơ, nhưng bây giờ tình thế nghiêm nghị, cả đêm triệu tập Lục Phiến Môn tam ban nha dịch họp, thông suốt chu đáo thông báo tinh thần, lập ra công tác tương quan an bài. Một là thành lập an ninh tiểu tổ, Chư Cát Bánh Nướng tự mình Ấn Soái, chu đáo trách nhiệm chế tạo, đối với (đúng) thành Kim Lăng Các Đại Môn Phái tiến hành kiểm tra an toàn; hai là nghiêm khắc không chế thành Kim Lăng ra vào nhân viên, thành lập nhanh chóng hưởng ứng cơ chế, phát hiện nhân viên khả nghi, lập tức khống chế; ba là thực hành phân vùng chịu trách nhiệm cho đến khi xong chế tạo, đem thành Kim Lăng hoa mãnh nhỏ, hai người một tổ, chịu trách nhiệm cho đến khi xong đến tổ, thực hành 24h tuần tra chế tạo.

Trọng yếu nhất, chính là trong thành Kim Lăng số người mất tích án kiện điều tra phá án công việc, thành lập chuyên án tổ, đem đều Lộ bộ khoái rắc đi, tiến hành thăm thức kiểm soát.

Ta cùng với Trương Âu Khiêm vừa mới đến, cũng không có tiến vào chuyên án tổ, lại bị điều đi tuần tra tiểu tổ, phụ trách trị an bảo vệ công việc. Chư Cát Bánh Nướng ngược lại chiều cổ chúng ta, đem chúng ta phân đến Phu Từ Miếu khu vực.

Sau khi tan họp, Trương Âu Khiêm lấy mới tới làm lý do, mời mấy cái Bộ Đầu ăn khuya, nhanh tiểu đội Lưu bộ đầu nói cho chúng ta biết, nói Chư Cát Bánh Nướng mặc dù nghiêm nghị, lại đối với (đúng) thuộc hạ yêu quý rất, nhất là hai người các người mới tới, cho các người tới phụ trách Phu Từ Miếu, thật là chiều cổ các người a.

Ta ngạc nhiên nói, lời này hiểu thế nào

Lưu bộ đầu nói, các người có chỗ không biết, Phu Từ Miếu khu vực, là thành Kim Lăng thương nhân tụ tập nơi, mỗi lần loại an toàn này Tuần Sứ, mờ rất nhiều, hai người các người tiểu tử thật là chiếm tiện nghi rồi!

Trong nội tâm của ta âm thầm, vô luận là kinh thành, hay lại là Kim Lăng, Lục Phiến Môn cũng đều như nhau bộ dáng. Lục Phiến Môn Bộ Khoái mỗi lương tháng hơi thấp, rất lớn một bộ phận thu nhập đều đến từ thương nhân hiếu kính, còn phá án trong quá trình tiền thưởng, Lưu bộ đầu trong miệng mờ, ta Tự Nhiên biết là có ý gì.

Bất quá, ta cùng với Trương Âu Khiêm lại có chút đặc thù, ta đối với (đúng) kim tiền không khái niệm gì, Trương Âu Khiêm là công tử nhà giàu, căn bản không quan tâm tiền tài.

Sau đó mấy ngày, mỗi ngày sáng sớm, ta cùng với Từ Khai Sơn ở trong viện luyện hai giờ võ công, tại hán chăm sóc dạy bảo bên dưới, ta Kim Xà Thương Pháp có trường túc tiến bộ, không cần tiếp tục nội lực dưới tình huống, có thể tại Từ Khai Sơn thủ hạ đi lên ba bốn chiêu, cái này làm cho ta hưng phấn không thôi.

Ta cùng với Trương Âu Khiêm, Giang Nam mỗi ngày tại Ô Y Hạng tuần tra, lập ra kiểm tra an toàn kế hoạch, ngược lại cũng hết lòng, đương nhiên là có một ít thương nhân vẫn chủ động cho chúng ta hiếu kính, bị ta cự tuyệt, ngược lại Giang Nam, ai đến cũng không có cự tuyệt, thu nhập rất phong phú.

Không mấy ngày nữa, Trương Âu Khiêm liền đối với (đúng) những chuyện này chán ghét, tại thành Kim Lăng lại nộp một ít bằng hữu, mỗi ngày theo ta nói chuyện phiếm, không phải Kim Lăng mười hai sai, chính là Tần Hoài bốn kiểu điểm ướt át, sửa sang một cái hoàn khổ công tử ca bản tính.

Đến tháng hai hạ tuần, Giang Nam tiến vào mưa dầm mưa, mỗi ngày liên miên mưa nhỏ, khiến người mất hết hứng thú. Ngày hôm đó, Giang Nam ở trên đường tuần tra, ta tại ven đường một gian quán trà uống trà, rảnh rỗi tới buồn chán, đánh giá đến trên đường người đi đường, bỗng nhiên có năm cái cầm dao người giang hồ đưa tới ta chú ý.

Từ Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý đại chiến sắp tới, thành Kim Lăng tràn vào đông đảo người giang hồ, nhưng nhiều đều là mộ danh tới hiệp khách. Năm người này đáng về vội vã, hình tích khả nghi, thỉnh thoảng bốn phía ngắm nhìn, ta không kịp thông báo Giang Nam, thanh toán tiền trà, đi theo.

Năm người này Kinh Công mặc dù không sánh bằng ta đạo môn, lại cũng thuộc về thượng thừa, nhiều lần quay vòng, đi tới Thành Nam tướng quân núi Đoạn Tĩ Nhai chỗ. Nơi này có một cổ tháp, viết thông suốt tốt Tự, tục truyền xây vào Đường Sơ, năm đó Nhạc Bằng Cử từng ở chỗ này dưỡng thương, cũng danh hiệu Long Tuyền Tự.

Năm người cũng không gõ cửa, theo tự miếu bên trong leo tường mà vào.

Lòng ta hoài nghi đậm, đi vào theo.

Đoạn Tĩ Nhai chỗ có một thạch đài, nghe một người nói, lão Tam, người tin tức có thể tin cậy được hay không người nói thế nào người đến cho chúng ta trợ trận, thế nào ngay cả nửa cái bóng người đều không

Một cái khác hán tử nói, đại ca bình tĩnh chờ nóng, ta bằng hữu kia võ công cao hơn chúng ta rất nhiều, nhìn dáng dấp cùng cái kia Yêu Nữ có thù oán, không cần thiết gạt chúng ta. Hẳn nếu hẹn chúng ta ở chỗ này gặp mặt, chắc hẳn sẽ không thất ước.

Người kia nói, như vậy tốt nhất. Mẹ hán, nghĩ tới chúng ta Giang Nam Ngũ Quỷ năm đó bức nào uy phong, bây giờ lại bị cái kia Yêu Nữ đuổi theo như chó nhà có tang, thù này không báo, ta thế không làm người!

Giang Nam Ngũ Quỷ nguyên lai là bọn họ! Lòng ta nói năm người này năm đó ở Giang Nam hắc đạo mười phần nổi danh, theo thứ tự là: Đại Đầu Quỷ, quý xui xẻo, Ma Vui Vẻ, quý thất cô, Vô Diện quý, đặc biệt làm một ít gạt bán đàn bà Âu ~ đồng thủ đoạn, sau đó lại chẳng biết tại sao mai danh ẩn tích, bây giờ lại xuất hiện ở thành Kim Lăng, nếu thật sự là như thế, sợ rằng gần đây trong thành Kim Lăng mất tích án kiện, cùng năm người này không thoát được quan hệ. Bất quá, theo bọn họ trong đối thoại biết được, dường như bọn họ trừu chọc nhân vật lợi hại gì.

Chỉ nghe một người cười nói, U Minh Giáo Chủ lòng dạ ác độc, võ công Cao Cường, bất quá muốn giết cái kia Yêu Nữ, cũng không phải nhiều khó khăn chuyện.

Chẳng biết lúc nào, một tên Hắc Bào nam tử xuất hiện ở đoạn nhai trên đài, ta xa xa nhìn lại, hắc bào nam tử kia vóc người thon gầy, trên mặt có vẻ bệnh, nghe thanh âm có chút quen tai, lại nhất thời giữa không nhớ nổi là ai tới.

Giang Nam Ngũ Quỷ lão Tam thấy người này, liền nói, gặp qua Dương hộ pháp.

Ta đây mới nhớ lại, cái này Hắc Bào nam tử, đúng là ngay đêm đó tại thành Kim Lăng gặp ở ngoài đến U Minh Thần Giáo Tả Hộ Pháp —— Bệnh Hồ

Dương Ân, không nghĩ tới cô gái này mất tích án kiện, lại cùng U Minh Thần Giáo có liên quan với nhau, trong nội tâm của ta không nguyên có đại.

Đại Đầu Quỷ nói, ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi

Dương Ân thân hình khẽ nhúc nhích, hàn quang chột lóe, Đại Đầu Quỷ búi tóc bị lột một nửa, tóc xõa xuống, bị dọa sợ đến Đại Đầu Quỷ mồ hôi lạnh đầm đìa.

Dương Ân lạnh lùng nói, ta nếu lấy tính mạng các ngươi dễ như trở bàn tay, năm đó các ngươi chọc người, bị buộc chạy trốn tới Tái Ngoại, nếu không phải ta khai thông quan hệ, các ngươi có thể trở lại Giang Nam

Đại Đầu Quỷ nói, ngươi để cho chúng ta trọng thao cừu nghiệp, làm lên lúc trước mua bán, rước lấy U Minh Giáo Chủ đầu giết, làm sao từng an lòng tốt chúng ta lại làm thế nào biết ngươi có phải hay không cái kia Yêu Nữ đối thủ

Dương Ân nói, lòng tốt cũng được, ý xấu cũng được, phải về Giang Nam, dù sao cũng phải bỏ ra một ít giá lớn, không phải mà hơn nữa, lần này căn bản không cần ta xuất thủ, đối phó U Minh Giáo Chủ, do người khác.

Vừa dứt lời, lại có một lão giả áo xám hiện thân cụt tay trên đài, cái kia lão giả áo xám che mặt, lại đưa lưng về phía ta, ta cũng không thấy rõ đến tột cùng là người nào. Dương Ân đối với (đứng) lão giả áo xám nói, lần này có thể mời tới tiên sinh xuất thủ, Dương mở cảm tạ cực kỳ.

Lão giả áo xám nói, ta ngươi được cái mình muốn, cần gì phải cảm ơn tới bạn bè lần này sau khi chuyện thành công, ngươi đem ngươi làm U Minh Giáo Chủ, ta thu hồi ta nghĩ muốn đồ vật, ai cũng không thua thiệt.

Dương Ân ha ha cười lạnh, giơ một cái Danh Môn Chính Phái quân tử, vậy thì chúc chúng ta hợp tác vui sướng đi.

Lão giả áo xám đối với (đứng) Ngũ Quỷ nói, các ngươi gần đây mấy khởi hành động, đã đưa tới cái kia Yêu Nữ chú ý, mấy ngày gần đây nhất trước thu liễm một chút, ta các ngươi phải chờ đến Hoa Thần tiết ngày đó, lại bắt cóc một người, đây là người kia một chút tin tức. Vừa nói, đem một tờ giấy đưa cho Đại Đầu Quỷ.

Đại Đầu Quỷ thấy vậy, lớn tiếng nói, không thể nào! Nguy hiểm quá lớn!

Lão giả áo xám cau mày nói, ngươi đang ở đây với lão phu trả giá lão phu nếu có thể cho ngươi bọn trở lại Giang Nam, Tự Nhiên cũng có thể cho ngươi bọn bốc hơi khỏi thế gian.

Giang Nam Ngũ Quỷ nhất thời nhục chí.

Ta nghĩ thăm nơi đây không thích hợp ở lâu, vì vậy thi triển Khinh Công, lặng yên không một tiếng động rời đi đoạn nhai đài.

Vô tình giữa, ta lại dò thám biết mất tích án kiện một chút đầu mối, trong đầu nghĩ có nên nói cho biết hay không Chư Cát Bánh Nướng. Không tự chủ giữa, đi tới thông suốt tới Tự Viện bên trong, đúng là mưa dầm thời tiết, tự miếu bên trong khách hành hương cũng không nhiều, đối với quỷ thần Phật tiên, ta từ trước đến giờ kính mà tránh xa, bất quá nếu đã tới, ở trong đại điện dâng một nén nhang, góp một ít tiền nhang đèn.

Vừa ra đến trước cửa, lại thấy đến một cái tiểu hòa thượng hướng ta vẫy tay.

Đúng là trước đó vài ngày gặp phải cái đó muốn ăn đùi gà Tiểu Sa Di, trong nội tâm của ta vui vẻ nói, nguyên lai ngươi ở nơi này đây.

Tiểu hòa thượng nói vừa vào thành Kim Lăng, liền bị sư huynh kéo tới đây, ăn chay niệm Phật, ta đều nhanh chết ngộp rồi, đại ca ca ngươi chừng nào thì mời ta ăn đùi gà a. Ta nói ta trong ngày thường tại Phụ Tử Miếu, ngươi nếu ở không, tới tìm ta là được. Tiểu hòa thượng phản nản mặt nói, sư huynh không để cho ta đi ra ngoài. Ta cười ha ha nói, ngươi như vậy nghe lời làm gì. Tiểu hòa thượng bĩu môi một cái, nói Phật giảng kinh ta so sư huynh lành nghề, nhưng là sư huynh thích dùng quả đấm theo ta nói phải trái.

Ta thật sâu chấp nhận, ta hỏi nào không cũng có một thích dùng cây gậy nói phải trái sư huynh, ta thâm biểu đồng tình.

Tiểu hòa thượng không nói lại cũng không liên quan, mấy ngày nữa chúng ta hẹn U Minh Thần Giáo người đang Đào Sơn luận đạo, đến lúc đó ta lên lên đi ra ngoài tìm ngươi chơi đùa.

Lại vừa là U Minh Thần Giáo, lòng ta nói gần đây U Minh Thần Giáo sự tình còn thật không ít tới.

Xuống núi lúc, mưa chột lớn lên, giữa sườn núi có chột lạnh Đình, ta ngay cả nhanh thứ mấy bước, đi qua đụt mưa. Vào núi lúc ta theo tung tích người tới, bây giờ đứng tại tướng quân dưới núi, nhìn thành Kim Lăng khói bếp lượn lờ, bao phủ tại Giang Nam thuốc trong mưa, có một phen đặc biệt phong tình.

Một lần gió thom bay tới, trong lương đình đi vào một cô thiếu nữ.

Cô gái kia mười bảy mười tám tuổi, mắt ngọc mày ngài, dung mạo như thiên tiên, giữa hai lông mày có chút anh khí, nàng ánh mắt tại trên người của ta hơi hơi đánh giá, liền xoay người, nhìn xuống thành Kim Lăng hạ phong cảnh. Tuy là nhìn thoáng qua, nhưng cũng nhìn đến tâm thần ta kích động một thời mất lom lom Thần.

Qua một lúc lâu, thiếu nữ cau mày nói, nhìn cái gì vậy

Trong nội tâm của ta một hoảng hốt, thốt ra mà xuất đạo: Ta chưa từng thấy qua giống như người xinh đẹp như vậy nữ tử.

Thiếu nữ hơi đỏ mặt, chợt lại hồ hững, nhân nhật nói: Người cũng đã biết, bên trên một cái như thế như vậy quan sát đàn ông ta, con mắt đã mù rồi

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Nhỏ Vũ Yến song phi

Ta nhìn cô gái kia, hơi mỉm cười nói, coi như là mù, cuộc đời này ta cũng không có tiếc nuối. Thiếu nữ hiểu kỳ hỏi, lời này hiểu thế nào ta nói ta một lần cuối cùng chứng kiến cái thế giới này, là xanh Liễu Như Yên Giang Nam, còn chìm sa cá lặn nữ tử, còn có cái gì có thể than phiền đúng rồi, giới thiệu một chút, ta gọi là Tô Do Tại, là Lục Phiến Môn Bộ Khoái, không biết cô nương quý tính

Thiếu nữ nghe vậy hơi chần chờ một chút, uyển nhiên cười một tiếng, ta họ Từ, tiện danh Nhượng Nam. Người Tô Châu, lần này theo mẫu thân tới Kim Lăng viếng thăm thân hữu, đi ngang qua này Tự, cố ý tới cảm nén nhang.

Ta gật đầu một cái, thì ra là như vậy, ta thấy cô gái này ngược lại cũng không giống như giang hồ nữ tử, mới vừa dò xét bên dưới, trên người nàng cũng không chân nguyên ba động, vì vậy nói: Gần đây trong thành Kim Lăng không thể nào thái bình, thường thường có nữ tử mất tích, cô nương một người đi ra khỏi nhà, vẫn là phải cẩn thận chút thì tốt hơn.

Từ Nhượng Nam gật đầu, đa tạ nhắc nhở. Dứt lời, xoay người, nhìn Giang Nam Yên Vũ.

Tướng Quân Sơn bên trên, cây liễu này mầm, theo gió nhẹ lay động. Cách đó không xa trên mặt hồ, hai cái Vũ Yến ở trên mặt nước bay thấp. Tới Giang Nam mây ngày, cả ngày bận rộn ở vô tích sự, lần đầu tiên phát hiện lại tuyệt vời như vậy. Nhất là có giai nhân đang bên, càng là không gì sánh được thích ý.

Hoa rơi người lẻ loi, nhỏ Vũ Yến song phi.

Tình cảnh một thời có chút lúng túng, ta bình sinh thấy qua vô số nữ tử, nhưng khi nhìn đến thiếu nữ này khác kia, lại có một ít tim đập thành thịch. Gió nhẹ thổi qua, phát lên nàng cái trán một luồng tóc dài, nàng đưa tay đi khép bên dưới, xinh đẹp vô phương.

Vốn là ta và cô cũng không thích trời mưa, có thể hôm nay ta lại trận mưa này có thể bên dưới được lâu dài hơn một chút. Nhưng là lão thiên cũng không theo ta nguyện, cũng không lâu lắm, mưa rơi nhỏ dần.

Từ Nhượng Nam nhìn bên ngoài đình, thấp giọng nói, mưa đã tạnh đấy.

Nhưng là ta căn bản không có phải đi ý tứ, nhìn nàng có chút ngần ngại, đúng lúc nàng cũng xoay người lại, bốn mắt nhìn nhau, nàng trên mặt lộ ra một tia không vui, nói người người này tốt không lẽ phép, từ xưa tới nay chưa từng có ai nhìn ta chăm chăm như vậy.

Trong thanh âm có chút cáu gắt, lại như tiếng trời.

Ta không biết nói cái gì cho phải, gãi đầu một cái, ngay cả thu hồi ánh mắt.

Từ Nhượng Nam nhẹ giọng nói, tiểu Bộ Khoái, sắc trời không còn sớm, người nhà còn đang chờ ta, ta đi nha.

Ta gật đầu một cái, lại lắc đầu, nói câu, ta với người cùng nhau xuống núi.

Đường núi gấp ghe, quanh co đến dưới chân núi, ta cùng với Từ Nhượng Nam đi sóng vai, nhưng trong lòng trông chờ đi thẳng đi xuống mới phải. Không biết qua bao lâu, hai người tới dưới núi, lúc này xa xa có hai trung niên nam tử bước nhanh chạy tới, Từ Nhượng Nam nói, trong nhà người làm tới tìm ta.

Hai người kia bước chân nhẹ nhàng, ánh mắt Thần liễm, hiển nhiên là võ công không yếu, đi tới Từ Nhượng Nam trước người đang muốn hành lễ, Từ Nhượng Nam cản lại nói, đình ba, triệu tứ, mẫu thân cho các người tới tìm ta rồi mà đình ba, triệu tứ ngăn người, nhìn ta chăm chăm nhìn hồi lâu, cung kính kêu, đứng là.

Từ Nhượng Nam khẽ mỉm cười, nói vậy đi thôi. Vừa nói hướng ta cười một tiếng, chúng ta lúc đó cáo biệt. Dứt lời, mang theo hai gã người làm, kiêu đáng

nhưng mà đi, ta một thời xung động, kêu, chúng ta sẽ còn gặp lại sau mà

Thiếu nữ quay đầu, uyển nhiên cười một tiếng, hữu duyên tự sẽ gặp mặt.

Nhìn ba người rời đi, ta chợt nhớ tới, lại quên hỏi ở nơi nào đặt chân, nghĩ đến chỗ này áo não không thôi, trong lòng tràn đầy phiền muộn.

Trở lại Lục Phiến Môn, Trương Ấu Khiêm ngay từ lúc Giang Hồ Ti chờ ta, thấy ta trở lại, nói người làm sao vậy, linh hồn ném ta nơi nào có tâm tư nói cái này, vì vậy hỏi, trả thế nào không dưới giá trị Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc, nói chờ người, tối nay là Kim Lăng Vương gia gia chủ mẫu thân đại thọ tám mươi tuổi, ta lấy được hai tờ thư mời, đây không phải là chờ người cùng đi chứ sao.

Ta đây đầu đều là cô gái kia bóng người, vì vậy nói, ta tâm tình không tốt, chính người đi là được.

Trương Ấu Khiêm nói, cái này thì người sai rồi rồi, chúng ta Giang Hồ Ti tại thành Kim Lăng nếu muốn xông ra một mảnh thiên địa, phải hơn với địa phương môn phiệt thế gia giữ gìn mối quan hệ, lần này thọ yến chung quanh có uy tín danh dự người giang hồ đều tham gia, nghe nói Võ Lâm Minh Chủ Lý tên thanh tú cũng sẽ xuất tịch, đúng là chúng ta kết giao thời cơ tốt, qua thôn này sẽ không tiệm này.

Lòng ta nói cũng đúng, bắt quá chúng ta người lời nói nhẹ nhàng nhỏ, đi cũng bắt quá là lộ cái mặt, vì vậy hỏi, Gia Cát đại nhân cũng đi mà Trương Ấu Khiêm cười ha ha một tiếng, Chư Cát Bán Nướng không muốn đi, đây không phải là khiến hai ta làm dùm chứ sao.

Chư Cát Bán Nướng chẳng qua chỉ là Tông Ngũ Phẩm quan chức, tại thành Kim Lăng trong chốn giang hồ phân lượng không đủ. Nói thật, Lục Phiến Môn người trong giang hồ trong suy nghĩ không cao, dự tính hẳn không muốn đi tự đòi không vui, vì vậy đem thiệp mời phải đến chúng ta Giang Hồ Ti.

Trương Ấu Khiêm lại nói, chớ do dự, ta sẽ cho người tiết lộ cái tin tức, người có thể nghe qua Kim Lăng song bích

Ta nói Kim Lăng không phải có Thập Nhị Sai, Tàn Hoài Tứ Diễm mà, khi nào có nhiều song bích đi ra

Trương Ấu Khiêm khinh thường nói, Thập Nhị Sai là thuốc, Kim Lăng đó là Thập Tam Sai có được hay không. Hơn nữa Thập Tam Sai, bốn kiểu điểm uớt át chẳng qua chỉ là thanh lâu Hồng quán nữ tử danh xưng, này Kim Lăng song bích đúng là Kim Lăng Vương gia, Tà gia hai vị tiểu thư, Vương gia Vương lung linh cùng Tà gia cảm ơn quân diễn, tại giang hồ tuyệt sắc bảng bên trên nhưng là số một số hai mỹ nữ, càng là trên giang hồ đều vị thiếu hiệp bọn tình nhân trong mộng.

Nếu tại lúc trước, ta còn có chút hứng thú, bắt quá tự buổi chiều gặp được cô gái kia sau, ta ý tưởng gì cũng không có.

Trương Ấu Khiêm vừa nói như thế, ta mới nhớ lại Hiểu Sinh giang hồ trước đây không lâu công bố giang hồ tuyệt sắc bảng, Vương cảm ơn hai nhà thiên kim đều trên bảng nổi danh. Trương Ấu Khiêm vỗ một cái bả vai ta nói, người xem ta vừa mới đến, chưa quen cuộc sống nơi đây, hai ta cùng đi tốt xấu có thể chiếu ứng lẫn nhau không phải

Ta hừ lạnh nói, chưa quen cuộc sống nơi đây ta xem Giang Nam thanh lâu Hồng quán, thuyền thuyền kỹ viện, ta xem các người trong suốt lăm, cũng không cần dẫn đường.

Trương Ấu Khiêm ngang nhiên nói, người chế giễu ta không phải cái kia Vương Tà gia tiểu thư há là hồng trần nữ tử có thể so sánh nếu có thể đuổi tới tay, đòi người khởi bất khoái tai chúng ta hảo huynh đệ, ta để cho người điểm, Vương lung linh thuộc về ta, cảm ơn quân diễn thuộc về người, hai ta song song ôm mỹ nhân về, cứ quyết định như vậy.

Ta khoát khoát tay, cảm ơn, hai người này tất cả thuộc về người.

Kể từ năm đó Mộ Dung Sơn Trang sau khi ngã xuống, Kim Lăng Vương gia, Tà gia nhanh chóng quật khởi, cùng Tiền Đường Liễu gia, Hà Đông Thôi gia cùng xưng vô lâm Tứ Đại Thế Gia. Tứ Đại Thế Gia bên trong, xưa nay có Tà gia quyền, Thôi gia quyền, Liễu gia Phi Kiếm, Vương gia tiền nghe tiếng thiên hạ.

Kim Lăng Tà gia lấy quyền đến danh hiệu, Đại Minh dựng nước tới nay, theo nói ra ba vị Đại Đô Đốc, hai vị nội các Đại Học Sĩ, tại giang hồ, Triều Đình bên trên địa vị rất cao. Hà Đông Thôi gia lấy quyền pháp đến danh hiệu, Môn chủ Thôi nếu nhìn được xưng Độc Tí Đường Lang, nghe nói năm đó rất là phong lưu, sau đó bị người dứt đi một cánh tay sau quyết chí tự cường, cuối cùng thành cao thủ tuyệt thế. Tiền Đường Liễu gia tuyệt học nghe nói là Phi Kiếm, có thể lấy thủ cấp người từ ngoài ngàn dặm, nghe vô cùng kì diệu. Kim Lăng Vương gia, thì lại lấy phú khả địch quốc tài sản đến danh hiệu, cũng là Tứ Đại Thế Gia bên trong vai trò thấp nhất gia tộc, Môn chủ Hiên Viên Kiếm Vương xông vào Hiểu Sinh giang hồ Địa Bảng bên trong cũng là trước 10 cao thủ.

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm chuẩn bị lưỡng phần lễ vật, ta tốn mười lượng bạc mua được một bộ Trần gia chọn mẫu đơn ham muốn, Trương Ấu Khiêm tục khí rất, chuẩn bị một tòa Tiểu Kim Phật.

Ta nói người xuất thủ khá hào phóng. Trương Ấu Khiêm hừ hừ nói, Kim Lăng Vương gia không phải được xưng phú khả địch quốc mà, không làm điểm có phân lượng lễ vật, làm sao có thể hiện ra ta Trương Hữu Tiên địa vị không chỉ như thế, tối nay nghe nói ông tổ nhà họ Vương Tông còn làm một trận bán hàng từ thiện, bảo là muốn làm từ thiện, tối nay chính là ta người hai người nổi danh giang hồ ngày tốt.

Lòng ta nói cái này hóa ra phải đi chuẩn bị khoe giàu tới, Vương gia là Kim Lăng nhà giàu nhất, Trương gia là kinh thành nhà giàu nhất, Trương vương hai nhà nếu kết hôn, ngược lại cũng coi là cường cường liên hiệp. Ta vì vậy nói, người danh dương thiên hạ là tốt, ta có thể không có hứng thú gì.

Cũng không phải sao, làm Đạo Thánh Môn truyền nhân, Tây Môn Xuy Đăng lần nữa dặn dò chúng ta, hành tẩu giang hồ phải khiêm tốn, buồn bực phát

đại tài, một khi có danh tiếng, liền dễ dàng trở thành Lục Phiến Môn thượng khách.

Kim Lăng Vương gia ở vào Thành Đông sư tử sườn núi, nơi này dựa vào núi non, khe suối chảy quanh, phong cảnh sâu sắc, cũng là khối Phong Thủy Bảo Địa. Sư tử sườn núi tây cao đông thấp, giống như ngồi nằm sư tử, mới có tên này. Ta cùng với Trương Âu Khiêm đổi bộ quần áo, trước khi trời tối đi tới sư tử sườn núi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Người cản trở bản cô nương đường

Vương gia được xưng Kim Lăng nhà giàu nhất, vốn tưởng rằng phủ trạch nhất định là giàu Vũ đường hoàng, khí phái phi phàm, đi tới sau mới phát hiện chẳng qua là tấm thường cửa viện. Đại môn gạch xanh xây thành, trên tường có chút sắc sỡ vẽ, hai cái sư tử đá cũng liệt vào bên cạnh (trái phải), trên cửa một khối tấm bảng lấy trương thảo thư viết "Chung Linh Thần Dục" bốn chữ, rồng bay phượng múa, khí thế phi phàm.

Ngoài cửa đứng thẳng cao hơn hai trượng Thạch Bi, một cái to cỡ miệng chén khóa sắt vòn quanh ở trên đá, rì loang lổ, tựa hồ cùng tảng đá hòa làm một thể.

Trên tấm bia đá có khắc "Giang Nam kỳ tử", nghe nói năm đó có vị cao nhân đi ngang qua Vương gia, bị Vương gia khoán đãi, trước khi chuẩn bị đi, Vương gia mời lưu lại Mặc Bảo, vị cao nhân kia lấy kiếm tức khắc lên cái này bốn chữ, một mực bảo tồn cho tới bây giờ.

Trương Âu Khiêm nhìn thẳng lắc đầu, đều nói Vương gia là Kim Lăng nhà giàu nhất, người xem cái này trạch viện sửa chữa cũng bất quá như vậy thôi. Ta hỏi ngược lại, cùng người Trương gia so sánh như thế nào Trương Âu Khiêm hừ hừ nói, kém trăm lẻ tám ngàn dặm.

Ta nói đây chính là người kiến thức nông cạn rồi, Tử Đại Thế Gia trung kim Lăng Vương gia kéo dài mấy trăm năm không ngã, ngoài lịch sử nội tình sao có thể là nhà của người nhà giàu mới nổi có thể so sánh, lại không nói xa cách người có thể biết tấm bia đá này lại lịch

Trương Âu Khiêm nói không phải là một khối tảng đá vụn mà, quay đầu ta liền làm một khối cao hai trượng Phi Thúy đứng ở cửa, sau đó nạm vàng khảm ngân.

Ta lắc đầu cười nói, cho nên nói người là nhà giàu mới nổi đây. Kim Lăng được xưng Thạch Đầu Thành, người có thể biết tấm bia đá này sử dụng tảng đá, là năm đó Tôn Trọng Mưu xây Thạch Đầu Thành lúc đứng trước cửa thành cái kia một khối điều này xiềng xích, chính là năm đó Thiên Tầm hoành giang khóa sắt bên trong một đoạn.

Trương Âu Khiêm hỏi, Tôn Trọng Mưu là ai so với hần nhà ta có tiền mà khiến hần tới, ta ngược lại muốn với hần so một lần. Ta không khỏi nổi dóa, nói khiến hần đến tìm người dự tính có chút khó khăn, người nếu có ý tưởng không ngại đi tìm hần.

Cái kia họ Tôn ở nơi đó mà, ta đi tìm hần.

Ta chỉ chỉ tấm bia đá kia, đến, cả người đứng lên, trực tiếp đứng chết, vận khí tốt nói, không cho phép người chuyển kiếp đến Tam Quốc, với hần tới đầu một trận giàu.

Trương Âu Khiêm không thể đưa không, nguyên lai là người chết a, ta theo người chết đưa tức giận cái gì.

Hần mặc dù mạnh miệng, tâm lý nhưng cũng lưu ý, mấy năm sau, hần trở lại kinh thành học đòi theo một cách vụng về, đem trong nhà Hán Bạch Ngọc đổi thành đường chuyên Tống miến ngói, ngược lại cũng gây ra không ít trò cười, đây là nói sau tạm thời không đề cập tới.

Mới vừa lên đèn, cửa qua lại xe ngựa, đám người nói liền không dứt, rất có Ngụy Tấn Vương cảm ơn lúc phong thái. Cửa Hữu Nhục liên quan (khô) quân gia chấp sự đang nghênh tiếp, chúng ta đưa lên thiệp mời, danh lạt, liền có gã sai vặt mang theo đi vào.

Đừng xem Vương gia đại môn tướng mạo xấu xí, phủ trạch bên trong có động thiên khác, khối này diện tích mấy trăm mẫu trạch viện đã mấy trăm năm lịch sử. Gã sai vặt kia ngược lại cũng là một tốt hướng đạo, vừa tâu biên giới thiệu Vương phủ quang cảnh, sơn thủy lầu các, Đình cao lớn điện Tạ cùng địa thế khéo léo khế hợp lại cùng nhau, không một chỗ không lai lịch, không một chỗ không học vấn, chính là Tô Châu lâm viên cũng không gì hơn cái này.

Ngay từ đầu, Trương Âu Khiêm còn đối với (đứng) trong sân đồ vật quơ tay múa chân, nhưng mà không bao lâu, hần liền ngậm miệng im lặng.

Diễn tịch thiết lập tại Thủy Vân cao lớn, tại một nơi trong hồ nhỏ. Thủy Vân cao lớn giăng đèn kết hoa, trên mặt hồ hoa đăng cắm thốc, quả thực khiến người hâm mộ. Theo đình hành lang đi tới Thủy Vân cao lớn, gã sai vặt kia đem chúng ta giao cho một cái khác nghênh tân, với người tiếp tân bàn giao mấy câu, nói câu cáo lỗi, liền trở về tới cửa đón khách.

Tần lần nhau tiến lên đón, kêu, Lục Phiến Môn Giang Hồ Ti Tô bộ đầu, Trương bộ đầu tới là lão tổ tông chúc thọ!

Đàn sáo âm thanh khí, chiêu trống cùng vang lên.

Một vị thân mặc áo bào đỏ người đàn ông trung niên ra ngoài tiến lên đón, người đàn ông này khí vũ hiên ngang, Long Hành Hồ Bộ, mặc dù có khí thế, cũng không hùng hổ dọa người. Chỉ nghe hắn cười vang nói, mới nghe thành Kim Lăng Lục Phiến Môn mới tới hai vị Bộ Khoái, chỉ tiếc Vương Trùng tục sự quần thân, một mực không thể được bái yết, hôm nay gặp mặt quả nhiên khí vũ phi phàm, hạnh ngộ, hạnh ngộ!

Vừa nói đi tới trước người, vỗ một cái ta hai người bả vai, một bộ quen thuộc đáng về, khiến cho người rất là hưởng thụ.

Nguyên lai người này chính là Vương gia gia chủ, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng, vốn nghe thấy hắn khéo léo, ở trên giang hồ rất được tôn trọng, khó trách nói chuyện tốt như vậy nghe.

Ta cùng với Trương Áu Khiêm liền vội vàng đáp lễ, nói, hôm nay là Vương gia Ngày Đại Hi, huynh đệ chúng ta mạo muội quấy rầy, cả gan đòi ly rượu ăn, mong rằng trang chủ chớ trách.

Vương Trùng nhìn ta liếc mắt, cười ha ha một tiếng, đó là Tự Nhiên, bên ngoài gió lớn, mau mau mời vào bên trong, sau này lại đi cho hai vị đại nhân mời rượu.

Kỳ thực, lấy Hiên Viên Kiếm Vương Trùng ở trên giang hồ địa vị, cùng Tổng Bộ Đầu Lữ Trọng Viễn cũng có thể ngồi ngang hàng, đối với (đúng) hai người chúng ta tuổi trẻ hậu bối ngược lại cũng khách khí như vậy, ân tình này thương nhân cao, không khỏi làm ta nhìn với cặp mắt khác xưa, Vương gia có thể đủ số trăm năm ngọt đắng không ngã, Tự Nhiên có nó lý do.

Sau đó liền có nghênh tân tiến lên phía trước nói, hai vị đại nhân mời vào bên trong. Vừa muốn vào cửa, lại nghe được người tiếp tân kêu, Kim Lăng Tạ phủ Nhị lão gia Tạ Sĩ Đình tới là lão tổ tông chúc thọ!

Kim Lăng Tạ gia

Hai ta ngay cả nghỉ chân, quay đầu quan sát. Chỉ thấy một tên người mặc nho sam, anh lãng tuấn dắt người trung niên mang theo một số người hầu đi tới. Hiên Viên Kiếm Vương Trùng ngay cả đi ra phía ngoài mấy bước, tại đình hành lang lối vào nghênh đón, chấp tay nói, nguyên lai là Tạ huynh, đã lâu không gặp, y nguyên phong thái như trước!

Tạ Sĩ Đình là Kim Lăng Tạ gia Nhị gia, tại Triều Đình bên trong có thể nói nổi tiếng thiên hạ, bây giờ tại Ứng Thiên Phủ Tiểu Lục bộ đảm nhiệm Lễ Bộ Thị Lang, thân phận cực kỳ thanh quý. Tạ Sĩ Đình còn có một cái thân phận, đó chính là Giang Nam Văn Đàn lãnh tụ, mới học có một không hai nam bác, cùng hiểu rõ Thư Viện viện trưởng Lô Quan bên trong cùng xưng "Bắc Lô nam cảm ơn".

Tạ Sĩ Đình đáp lễ, cất cao giọng nói, hôm nay lão tổ tông sinh nhật, vốn làm do Đại Huynh tới chúc thọ, chẳng qua là gần đây trong phủ xảy ra chút việc, không cách nào tự mình tới, đặc phái tiểu đệ cho Vương huynh đệ nói xin lỗi.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng ngay cả khoát tay, nói Tạ huynh chuyện này, người đại ca kia cả ngày nghiêm mặt, giống như người khác thiếu hắn mấy xâu tiền bình thường, ta gặp hắn vô cùng không được tự nhiên, nếu so sánh lại, Ngu Huynh hay lại là càng muốn cùng người nâng cốc ngôn hoan a. Đúng rồi, Ngu Huynh còn chưa hướng người nói vui đây!

Tạ Sĩ Đình kinh ngạc nói, cần gì phải vui tới có

Vương Trùng cười ha ha, không ẩn ẩn kiện tới nay, Hộ Bộ Thượng Thư chức vô ích hơn phân nửa năm, nghe nói Thánh Thượng có ý thăng chức Tạ huynh khuyết chức, đến lúc đó còn hi vọng nào Tạ huynh có thể nhiều hơn đề huề.

Tạ Sĩ Đình thở dài nói: Người rượu ngon, ta tới độc chậm a, cái này không ẩn một án kiện liên quan với nhau rất rộng, bây giờ kinh thành cuộn cuộn sóng ngầm, Hộ Bộ Thượng Thư chức, nhìn như rạng rỡ, kì thực như đi trên miếng băng mỏng a. Trầm đại nhân như thế chính trực người, nhưng cũng bị chém đầu cả nhà, thật làm thiên hạ sĩ tử lòng nguội lạnh a. Thật không dám giấu giếm, Thánh Thượng đã hai lần hạ chỉ thông báo ta vào kinh thành, ta lấy gia nữu có bệnh làm lý do từ chối rồi. Kinh thành cái này tranh vào vùng nước đục, cũng không phải là như vậy mà đơn giản chuyện.

Hai người tại đình hành lang ngoại giao nói, thốn thức không dứt, thanh âm tuy thấp, ta lại nghe rồi cái rõ ràng.

Không ẩn ẩn kiện đi hạ quả thật oanh động thiên hạ, Lục Bộ một trong Hộ Bộ, cơ hồ toàn quân bị diệt, Thượng Thư Trầm Chính Đạo bị Hoàng Đế chém eo, nữ nhi của hắn Trầm Thiên Lăng bán ở Thiên Thượng Nhân Gian, bây giờ tuy bị ta chuộc ra, lại chỉ được hóa thân Trầm Vô Song, không dám lấy mặt mũi thực kỳ nhân.

Một đoàn bóng đỏ xông ra ngoài, nghe một nữ tử nũng nịu kêu, cảm ơn Nhị Bá, Quân Diễn tỷ tỷ không có tới mà hôm nay lão tổ tông thọ yến, ta còn bố trí một cái sáo kiếm múa, mời Quân Diễn tỷ tỷ thưởng thức đây.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng giả vờ tức giận nói, Linh Lung, đều đã đi qua kẻ lễ người, tại sao còn không cái đại người bộ dáng. Có như vậy với trưởng

bối nói chuyện mà

Nguyên lai cái này thiếu nữ áo đỏ, chính là Kim Lăng song bích một trong Vương Linh Lung, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng ấu nữ, chỉ thấy nàng da thịt Như Tuyết, đáng người yêu điệu, thật là nhân gian sắc đẹp, bất quá tính tình nhưng có chút nhanh nhẹn, Trương Ấu Khiêm ở một bên nhìn ngây người, lăm bằm nói, thật đẹp a!

Vương Linh Lung bĩu môi, lăm nũng nói, cha, nào có ở trước mặt người ngoài giáo huấn con gái.

Vương Trùng nói người cảm ơn Nhị Bá coi là là người ngoài mà còn không hành lễ

Vương Linh Lung lúc này mới kiêu dáng nhưng lăm nửa vạn phúc lễ, lăm một mặt quý, kéo Tạ Sĩ Đình tay nói, Quân Diễn tỷ tỷ sao không có tới

Tạ Sĩ Đình cười ha ha, nói, người cũng biết Quân Diễn không thích náo nhiệt, nàng nâng ta cho người biết, sáng sớm ngày mai liền tới tìm người, cho lão tổ tông dập đầu.

Vương Linh Lung có chút mất hứng, nói vậy cũng không được, nàng đều đáp ứng muốn cùng đi.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng nói diên tịch liền muốn bắt đầu, chúng ta hay lại là bên trong nói đi. Vừa nói mời Tạ Sĩ Đình vào phòng ngồi xuống.

Vương Linh Lung cảm thấy không thú vị, mím môi, liền muốn đi trở về.

Trương Ấu Khiêm hỏi liên tục, ta muốn đi lên bắt chuyện.

Ta nói đi chứ sao.

Ta đây nói cái gì cho phải

Liền nói cô nương, ta rất thưởng thức người, muốn cùng người ngủ.

Có phải hay không có chút nhanh

Ta cười nói, ta cảm thấy được mới vừa thích hợp.

Vương Linh Lung vừa vịn đi tới trước người, Trương Ấu Khiêm ngăn ở giữa đường, Vương Linh Lung ngẩng đầu, hỏi, người là ai, muốn làm gì

Trương Ấu Khiêm lấp bắp nói, cô nương, ta nghĩ rằng với người ngủ.

Phanh.

Vương Linh Lung một quyền đánh vào Trương Ấu Khiêm trên ót, Trương Ấu Khiêm rên lên một tiếng, hôn mê bất tỉnh. Vương Linh Lung mặt lộ khinh thường nhìn hấn một cái, phải ngủ, chính người ngủ đi. Lăm bằm một câu, bệnh thần kinh.

Chúng kiến ta đi qua, nàng không vui nói, người tránh ra!

Ta hỏi thế nào

Người cản trở bản cô nương đường.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Ha ha ha

Đệ nhất sư huynh nói cho ta biết, có một loại nữ nhân không nên tùy tiện dẫn đến, họ chưa bao giờ hiểu được không chế chính mình tính khí, dưỡng thành tự do phóng khoáng, bá đạo tính cách, tự cho là đúng cho là thế giới vây quanh nàng chuyển động, tạo thành loại tính cách này nguyên nhân, là họ tại thời kỳ thơ ấu hết sức thiếu một loại quan tâm, chúng ta xưng là "Đánh được nhẹ".

Vương Linh Lung là thuộc về loại nữ nhân này, khi nàng vô cùng bất hữu thiện nhìn ta lúc, ta vội vàng tránh ra.

Trương Âu Khiêm lão đảo đứng lên, nói người phương pháp kia không dễ xài a.

Ta không có hảo ý nói, người thế nào khinh địch như vậy nổi giận đây, đối phó loại nữ nhân này, nhất định phải chết dây dưa, mặt dày mày dạn mới được, một lần không được hai lần, luôn có đi một lần.

Thật

Ta nói đây chính là ta Tinh Thánh sư huynh truyền thụ cho ta, người bình thường ta không nói cho hắn.

Lòng ta nói một chiêu này linh bất linh ta cũng không biết, ta Nhị sư huynh hảo sắc, được xưng Tinh Thánh, ngược lại hắn nói mỗi lần đi thanh lâu, dùng một chiêu này đều tốt sử, nhưng dùng ở Vương Linh Lung trên người, có được hay không khiến cho ta cũng không quyết định chắc chắn được a.

Bên trong đại sảnh đã sớm tụ tập mấy trăm người giang hồ, trong đó Giang Nam võ lâm có uy tín danh dự môn phái đều có người tới, có Hải Sa Bang, Vĩnh Lạc giúp, Tào Bang các loại (chờ) giang hồ bang phái, cũng có Thiếu Lâm, Võ Đang trú Kim Lăng nơi làm việc Đặc Sứ, về phần phụ thuộc vào Kim Lăng Vương gia sau lưng bên trong môn phái nhỏ, càng là không đếm xuể.

Loại này thọ yến yến hội, tới chúc thọ chỉ là một lý do mà thôi, kỳ thực phần lớn tới mục đích, không ngoài hai cái.

Một là có thể mượn cơ hội này gần hơn cùng Vương gia quan hệ, mặc dù Hiến Viên Kiếm Vương Trùng không nhất định nhớ bọn họ, nhưng là Vương gia sau lưng phụ tá đoàn đội Tự Nhiên đối với người tới tiến hành phán đoán, làm chế định tương ứng các biện pháp. Thứ hai, chính là lợi dụng loại này giang hồ tụ họp, có thể quảng kết bạn tốt, thành lập đồng minh, tìm kiếm cơ hội làm ăn văn văn.

Nếu chỉ là dẫn độn đưa lên quà tặng, sau đó ăn bữa cơm đi, loại tụ hội này vậy cho dù đi không.

Trương Âu Khiêm tuyệt đối không có tới uống, hắn linh hoạt rất, bất kể có biết hay không, lên một lượt đi theo người bắt chuyện, huynh đệ là Kim Lăng Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty, sau này tại trong thành Kim Lăng có vấn đề gì, cứ việc tìm ta.

Những môn phái này phản ứng không đồng nhất.

Nha, nguyên lai là Lục Phiến Môn quan gia, thất kính thất kính! Một cái bang phái tam lưu chương môn nói với Trương Âu Khiêm đến không nặn không lật nói, rất hiển nhiên từ đáy lòng trong cũng xem thường Lục Phiến Môn.

Trương Âu Khiêm có chút lúng túng, ta an ủi: Cùng với nói người là Lục Phiến Môn người trong, ngược lại không như nói cha người là Trương Bách Vạn, có tin hay không trong này có một nửa người đều tranh nhau nịnh hót người

Ta nói được tuyệt đối không phải nói ngoa, Trương gia buôn bán làm cực lớn, hơn nữa chỗ liên quan nghề cực kỳ rộng lớn, vừa có Triều Đình nghiêm khắc không chế muối sắt trà buôn bán, cũng có Tiền Trang, số về các loại (chờ) tiền bạc buôn bán, nghe nói còn cùng Bắc Chu, Tây Lương các loại (chờ) tiến hành Biên Cảnh mua bán.

Trương Âu Khiêm nghe vậy sắc mặt không vui, ta là Trương Âu Khiêm, không muốn cùng Trương Bách Vạn dính líu quan hệ.

Nhớ Trần Thanh Dương đã nói với ta, Trương Âu Khiêm cùng Trương Bách Vạn cha con quan hệ không thể nào hòa hợp, Trương Âu Khiêm bày đặt triệu gia sản không muốn, không phải là muốn gia nhập Lục Phiến Môn, cụ thể là vì sao, ta cũng không biết được.

Thủy Vân cao lớn bên trong bày đầy đặt tới năm sáu chục bàn, ta cùng với Trương Âu Khiêm là Lục Phiến Môn thân phận, Hiến Viên Kiếm Vương Trùng ngược cho đủ mặt mũi, trực tiếp ngồi ở chính giữa mười sáu người chủ trên bàn. Bên cạnh có cái vị trí trống không, cũng không biết để lại cho ai.

Thọ yến sắp bắt đầu trước, có người kêu, đại hội võ lâm Minh chủ Đặc Sứ Triệu Duật tới là lão tổ tông chúc thọ! Lúc này, Vương Trùng đã ở phòng bên trong, còn chưa chờ ra ngoài, liền thấy một chàng thanh niên bước đi vào.

Lòng ta nói loại trường hợp này, Võ Lâm Minh Chủ thân lai cũng không có gì quá, bất quá lại chỉ phái cái Đặc Sứ, ước chừng cái này đại hội võ lâm cùng Giang Nam mấy cái thế gia quan hệ không thể nào hài hòa a.

Triệu Duật tướng mạo anh tuấn, nghiêm nhiên là một cái nhẹ nhàng tốt đẹp công tử.

Người này là Giang Nam kịch đạo Triệu Tiễn Tôn con trai, Triệu Tiễn Tôn là nam phương Lục Lâm Tổng Biều Bà Tử, năm đó cùng trời đào Từ Khai Sơn cùng nổi danh. Toàn bộ Trung Nguyên Lục Lâm, lấy Tàn Linh Hoài Hà làm ranh giới, nam phương là Triệu Tiễn Tôn địa bàn, lấy bắc là Từ Khai Sơn phạm vi thế lực.

Triệu Duật là Triệu Tiễn Tôn con trai độc nhất, thuở nhỏ ở trên trời núi học nghệ, xuất sư sau, Du Lịch Trung Nguyên, viếng thăm các lộ cao thủ võ học, thắng liên tiếp hơn mười trận, chưa bại một lần, năm gần đây ở trên giang hồ thanh danh vang dội. Tại thế hệ trẻ trong cao thủ, đứng sau Võ Đang Kiếm Sĩ Thanh Mộc, Kim Tiêu Hoàng Thiên Phách, đứng hàng thứ ba, người đưa ngoại hiệu Đa Tinh Công Tử.

Vương Linh Lung thấy vậy, liền vội vàng tung tăng hoan hô, nũng nịu kêu, Triệu đại ca, người thế nào mới đến

Trong lời nói lộ ra một luồng làm nũng ý tứ, Trương Ấu Khiêm nhìn Triệu Duật liếc mắt, lạnh rên một tiếng. Ta nói nhân gia có thể so với người soái. Trương Ấu Khiêm xì một tiếng, dài một tấm nhân vật phản diện mặt.

Triệu Duật tiến lên cùng Vương Trùng hàn huyên, hẳn tuy là đại biểu Võ Lâm Minh Chủ tới, bất quá cũng rất biết điều nắm vãn bối lễ, Vương Trùng tự mình đem Triệu Duật mang tới chúng ta một bàn này, nguyên lai bên người chúng ta chỗ trống là để lại cho hắn.

Triệu Duật đầu tiên là cho Tạ Sĩ Đình hành lễ, sau đó cùng đang ngồi những người còn lại ôm quyền hành lễ, chứng kiến chúng ta, Triệu Duật lộ vẻ không nhận biết, hai vị này là

Vương Trùng ha ha nói, Triệu hiền chất, hai vị này là thành Kim Lăng Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty hai vị Bộ Đầu, Tô bộ đầu, Trương bộ đầu, ngày gần đây mới vừa giã. Vừa nói, lại hướng ta hai người giới thiệu Triệu Duật, đây là Triệu Duật, Triệu hiền chất hôm nay là đại hội võ lâm Minh chủ Đặc Sứ, các người đều là người tuổi trẻ, sau này còn muốn thân cận hơn một chút.

Trương Ấu Khiêm hừ hừ một câu, nguyên lai là đặc biệt "Sứ" a, ta nói thế nào có cớ phản quái vị. Hắn cố ý đem "Sứ" chữ đọc rất nặng, xem ra hắn đã coi Triệu Duật là làm là giả ngớ (muốn) tình địch.

Triệu Duật trên mặt tức giận chột lóe lên, hẳn hàm dưỡng coi như không tệ, dừng dừng một tiếng, cũng không đánh trả. Ta khen, Triệu công tử tốt tu dưỡng. Triệu Duật cười nói, đâu có đâu có, người đều có tu dưỡng động vật, ta bị chó dữ cắn, cũng không thể cũng cắn ngược một cái đi.

Ta hỏi vậy phải làm thế nào

Triệu Duật nhàn nhạt nói, đương nhiên là tìm cơ hội đem con chó kia làm thịt, rút gân lột da móc mắt châu, sau đó đem thịt hầm ăn.

Trương Ấu Khiêm sắc mặt tái xanh, lạnh rên một tiếng.

Triệu Duật tại nhàn nhạt giả bộ, trong nội tâm của ta cũng nổi giận, Trương Ấu Khiêm nói chuyện mặc dù không khéo léo, nhưng dầu gì cũng là Lục Phiến Môn người trong, có câu nói đánh chó còn phải nhìn chủ nhân đây.

Ta theo dõi hắn nói, không bằng ngày khác đi Lục Phiến Môn ngồi một chút, chúng ta ngược giày chào đón.

Trong lúc nhất thời giương cung bạt kiếm, Triệu Duật cũng thực sự tức giận, dự tính hẳn cũng cảm thấy vô tội, Trương Ấu Khiêm không lý do biểu đạt ác ý, dự tính thế nào cũng không ngờ tới là bởi vì Vương Linh Lung nguyên nhân đi.

Thọ yến bắt đầu trước có cái bán hàng từ thiện biết, nghe nói là ông tổ nhà họ Vương Tông lấy ra mấy món bảo bối chuẩn bị đấu giá, quyền cho thành Kim Lăng trợ chân đàn bà.

Ta đối với (đúng) buổi đấu giá hứng thú không lớn, ngược lại Trương Ấu Khiêm lại tinh thần tỉnh táo. Buổi đấu giá do A Lý phòng đấu giá chủ trì, nghe nói A Lý đấu giá là Vương gia nghĩa vụ đấu giá, bất quá có thể mượn cơ hội này cùng trên giang hồ Các Đại Môn Phái kết giao, coi như là miễn phí cũng đáng giá.

Chuyện thứ nhất món đồ đấu giá là một loại nước tương, thật giống như tên gì Papi nước tương, giá khởi đầu tám mươi văn, cuối cùng bị một cái tên là La Tập Thư thương nhân lấy 2200 hai ngàn giá cả chụp đi, cơ hồ kinh hãi tất cả mọi người, lại có đưa ngọc dùng hơn hai ngàn lượng bạc mua đồ chơi này!

Ta không khỏi thờ dài nói, nguyên lai bán sách như vậy kiếm tiền, khó trách tất cả mọi người nói "Nếu muốn phát, làm in".

Trương Ấu Khiêm lại khen, người này ngược lại cũng có đầu óc buôn bán, hai ngàn lượng mặc dù không là con số lớn, dùng để mua một lon nước tương, quả thật có quyết đoán, có cơ hội cũng muốn với hắn thân cận một chút.

Kiện thứ hai là một quyển bí tịch võ lâm, hình như là gọi 《 Bắc Minh Thần Công 》, giá khởi đầu ba lạng bạc, loại này đứng đầy đường bí tịch, khắp nơi đều có bán, hay lại là ba trăm văn miễn cước phí, kêu mấy lần giá cả, kết quả lưu phách rồi.

Người chủ trì nói, mọi người thấy thứ ba cái món đồ đấu giá, là một đôi dao găm, đây đối với dao găm chém sắt như chém bùn, nghe nói là năm đó người trong ma giáo sử dụng, sau đó lưu lạc giang hồ, gần đây mới có thể hiện thế. Đây đối với dao găm, bên trái một cái này gọi Hồ Phách, bên phải một cái này gọi Linh Lung, giá khởi đầu một ngàn lượng bạc.

Ta xông Trương Ấu Khiêm nói, người không phải muốn cùng Vương Linh Lung ngủ mà, đem đây đối với dao găm võ xuống đến, đưa cho nàng chính là. Trương Ấu Khiêm nhất thời hứng thú, cái này có thể có, bất quá ta trên người ngân phiếu khả năng không quá đủ, có thể hay không cho ta mượn điểm

Người có bao nhiêu ba chục ngàn lượng. Mượn bao nhiêu bảy vạn lượng.

Ta lấy tay thăm trà, tại bàn mấy trên viết rồi ha ha ha ba chữ, lấy hình chữ phẩm xếp hàng, hỏi, cái chữ này đọc cái gì Trương Ấu Khiêm lắc đầu một cái.

Ta tiếp tục hỏi, ba cái nước thế nào đọc mệnh môn a! Ba cái gỗ đây, cây rậm a, ba cái lửa đây, Diễm a. Cái kia ba a đây

Trương Ấu Khiêm lắc đầu một cái, cái này ta không biết, đọc cái gì

Ta nhàn nhạt nói, cút.

(*)Choi chữ ghép chữ...

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tiêu Dao Nhị Tiên

Linh Lung cùng Hồ Phách bị nha hoàn bùng khiến mọi người thường thức một phen, lưỡng cây chủy thủ lóe hàn quang, cán đao có chút rỉ, lộ vẻ là có chút năm tháng.

Theo phòng đấu giá chủ trì giới thiệu, cái này hai cây đao găm chủ nhân mười mấy năm trước từng là trên giang hồ nổi danh Nữ Hiệp, ở trên giang hồ đã từng oai phong một cõi, chỉ tiếc Hồng Nhan Bạc Mệnh, Đệ nhất giai nhân vẫn lạc, quả thật giang hồ chỉ việc đáng tiếc.

Cây chủy thủ này còn có một cái ghi chép. . . Đầu giá quan nhìn bên trong sân, hơi chút dừng lại, chậm rãi nói: Năm đó ở đình Hoa Sơn, đã từng có mười một vị nhất phẩm cao thủ chết tại này đao găm bên dưới.

Trong nội tâm của ta cười thầm, cây chủy thủ này ngoại trừ sắc bén một chút bên ngoài, cũng không đặc biệt gì, thậm chí không sánh bằng Từ Khai Sơn này thanh Thiên Đao, nhưng phòng đấu giá liên giới về bịa câu chuyện, luôn là đem món đồ đấu giá ngon nguồn làm cho thần bí phi phàm, từ đó mượn cơ hội tăng giá, thậm chí thêu dệt vô có rồi.

Mười một gã nhất phẩm cao thủ, dựa theo năm đó cảnh giới phân chia, nhất phẩm cảnh cũng tương đương với Thông Tượng cảnh rồi, như Từ Khai Sơn cái loại này, tại thiên hạ xếp vào trước 10 nhân vật giang hồ, có thể một kiếm đứt lâu, một chỉ chặn sông, bị người dùng lưỡng cây chủy thủ chém dưa thái rau giống như thu thập, nói không lừa dối nhân tài rất.

Bên trong sân có người bỗng nhiên nói, Thiên chương quỹ, năm đó ở Hoa Sơn bên dưới, các người đều quên chính mình thề mà

Phòng đấu giá chương quỹ nói, ta đương nhiên nhớ, có thể hôm nay đã sớm đi qua hơn hai mươi năm, nói không chừng người kia đã sớm không trên thế gian, ta coi như nói ra, lại có thể thế nào

Ta dự đoán bộ kia bên dưới người cũng là phòng đấu giá tìm đến kẻ lừa gạt, quả nhiên là động tác võ thuật a.

Thiên chương quỹ nói câu, bắt đầu ra giá, mỗi lần tăng giá một trăm lượng.

Trương Âu Khiêm liền muốn kêu giá, ta ngay cả khuyến can, hiện tại ở trên thân thể người có ba chục ngàn lượng bạc, đây đối với đao găm người nếu nhất định phải được, không bằng trước yên lặng xem biến hoá, nhìn một chút lộ số.

Mọi người dưới đài kêu giá, không qua mấy vòng, giá cả liền phá ba ngàn lượng. Ta nói người có thể ra tay rồi, Trương Âu Khiêm đang muốn kêu giá, bỗng nhiên bên cạnh Triệu Duật kêu, bốn ngàn lượng!

Hắn trực tiếp tăng giá một ngàn lượng, nhìn qua một bộ nhất định phải được đáng vẻ. Triệu Duật nói, cái này cây chủy thủ nếu gọi Linh Lung, chính nói rõ cùng Linh Lung cô nương hữu duyên, Triệu mỗ người nguyện ý mượn hoa hiến phật, chụp vật này, tặng cho Vương cô nương, đa tạ chư vị anh hùng tác thành!

Mọi người nghe vậy, hiểu ý cười một tiếng, cũng không tiếp tục ra giá.

Vương Linh Lung ở một bên vỗ tay không ngừng cười.

Trương Âu Khiêm vốn là đối với (đúng) Triệu Duật khó chịu, Triệu Duật đối với (đúng) Vương Linh Lung lấy lòng, lại làm sao có thể khiến hắn được như ý nghe vậy cười lạnh một tiếng, giờ bài nói, 4001 lượng.

Thiên chương quỹ nói, vị bằng hữu này, chúng ta tăng giá mỗi lần thêm một trăm lượng, Trương Âu Khiêm tròn trắng mắt, 4101 lượng. Vừa nói, đối với (đúng) Triệu Duật gây lên một cái khiêu khích ánh mắt.

Triệu Duật ở trên giang hồ danh tiếng đại, thấy Trương Âu Khiêm chẳng qua là Lục Phiến Môn một cái tiểu Bộ Đầu, theo vừa vào nhà hãy cùng chỗ hắn chỗ đối nghịch, vì vậy nói, năm ngàn lượng!

Hắn nghĩ (muốn) trực tiếp lấy ngàn lượng làm đơn vị tăng giá, dọa lui Trương Ấu Khiêm. Trương Ấu Khiêm là người nào, tiếp lấy kêu, 5001 lượng!

Thiên chương quỹ nhắc nhở lần nữa, mỗi lần tăng giá một trăm. Lòng ta nói Trương Ấu Khiêm cũng là cố ý, hắn nói chuyện làm việc không theo quy củ, Thiên chương quỹ càng nói hắn, hắn càng là đối liên quan (khô).

Quả nhiên lại hô lên rồi 5101 lượng.

Triệu Duật nghe vậy không vui, vị bằng hữu này, nhất định phải như thế liều mạng, lường bại câu thương mà

Trương Ấu Khiêm nhìn hắn nói, ta liền buồn bức rồi, đây không phải là đấu giá mà, đương nhiên là ai có tiền người nào chi rồi, không có tiền làm cái gì cái Đại Đầu Quỷ (kẻ có tiền tiêu hoang phung phí).

Triệu Duật sao chịu được cái này ép buộc, cắn răng nghiêng lợi nói, đã như vậy, đừng trách ta không khách khí. Giờ bài kêu, một vạn lượng! Triệu Duật đây là muốn tranh một hơi thở, sau khi hô lên, sâu thẳm một hơi thở, nhìn Trương Ấu Khiêm liếc mắt.

Trương Ấu Khiêm mí mắt nhắc cũng không nhắc, mười ngàn lẻ một lượng.

Đang ngồi mọi người hít một hơi lãnh khí, đây đối với dao găm cũng liền trị giá 2000~3000 khác biệt một dạng, bây giờ bị kêu rồi một vạn lượng, Triệu công tử đây là cùng cái kia tiểu Bộ Đầu mao thượng a, ở là có người bắt đầu hỏi thăm Trương Ấu Khiêm lai lịch. Không phải là một tiểu Bộ Đầu mà, nơi nào đến đúng khí với Triệu công tử gọi nhịp

Thiên chương quỹ lúc này cũng không nhắc lại tính trăm lượng tăng giá vấn đề, loại tràng diện này dự tính hắn thấy quá nhiều lần rồi, dù sao bọn họ là liên quan (khô) đấu giá, bọn họ theo món đồ đấu giá đồng ý tràn bên trong rút ra một thành gây lên thù lao.

Nếu muốn kiếm được nhiều, liền muốn đóng gói món đồ đấu giá, khiến nó sinh ra hơn giá, trừ lần đó ra, còn có một công việc chính là thành công khiến hai cái trở lên chụp nhà oán hận đứng lên, còn lại chính là dùng thoại thuật để cho bọn họ nhiều tăng giá rồi.

Không thể không nói, lần này coi như thành công.

Mười ngàn lẻ một lượng, có còn hay không tăng giá

Triệu Duật sắc mặt có chút khó chịu, dù sao mới vừa rồi hắn ngay trước mọi người khoe khoang khoác lác, muốn vỗ xuống Linh Lung dao găm cho Vương Linh Lung, bây giờ nửa đường giết ra Trương Ấu Khiêm gây sự tình, ném tiền là chuyện nhỏ, mặt mặt sau này thế nào ở trên giang hồ lẫn lộn.

Triệu Duật lại kêu, hai chục ngàn lượng! Lúc nói chuyện, cái trán đã bắt đầu rướm mồ hôi. Trương Ấu Khiêm như không có chuyện gì xảy ra kêu, hai chục ngàn lẻ một lượng. Triệu Duật ở một bên thấp giọng nói, vị huynh đệ kia, không biết ta nơi nào đắc tội ngươi, vì sao phải khắp nơi nhằm vào Triệu mỗ

Lòng ta nói mới vừa nói khó nghe như vậy, đảo mắt liền không nhận trưởng, bắt quả Trương Ấu Khiêm tới một câu, không xa cách liền nhìn ngươi không hợp mắt. Thiếu chút nữa đem Triệu Duật tức chết.

Triệu Duật nói liên tục mấy tiếng tốt, trầm tư chốc lát vì vậy nói, đây là ngươi buộc ta, có bản lĩnh đi theo kêu lên đến, núi. . . Núi vạn lượng.

Nói chuyện đều bắt đầu có chút lấp bắp, ta lấy chuyên nghiệp ánh mắt quan sát hắn một chút, dựa vào nét mặt của hắn đến xem trên người hắn ngân phiếu cũng liền tại hai chừng vạn lượng, cho nên khi kêu lên ba chục ngàn lượng lúc, có chút khẩn trương.

Trương Ấu Khiêm nói: Ba chục ngàn lẻ một lượng. Triệu Duật vỗ bàn một cái, bốn chục ngàn lượng! Trương Ấu Khiêm nói, bốn chục ngàn lẻ một lượng!

Không nhiều không ít, mỗi lần nhiều một lượng, cái này làm cho Triệu Duật cơ hồ nổi điên, chỉ thấy hắn hô hấp dồn dập, nổi gân xanh, kêu, năm chục ngàn lượng!

Ta tiếp cận đi tới thấp giọng nói, trên người hắn cũng liền hai chục ngàn lượng, không sai biệt lắm.

Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc, ngươi thắng rồi!

Triệu Duật cuồng loạn nói, ngươi thế nào không kêu ngươi có bản lĩnh kêu a!

Trương Ấu Khiêm không để ý nói, Triệu công tử nhiều tiền lắm của, tiểu đệ tự không xứng với như, bài phục chịu thua!

Triệu Duật đầu chịu coi như thôi, một cái ba ngàn lượng là có thể mua được phá dao găm, bị người này cứng rắn mang lên rồi năm chục ngàn lượng, hắn trong đôi mắt cơ hồ phun lửa, Thương Lăng một tiếng, rút kiếm ra, chỉ Trương Ấu Khiêm, ngươi cho ta ra giá!

Trương Ấu Khiêm cũng không thèm nhìn hắn, nói câu, mất lý trí.

Thiên chương quỹ nhìn Triệu Duật nói, chúc mừng Triệu công tử được này Trọng Bảo, Triệu công tử, không bằng theo ta đi phía sau giao nhận một chút

Dự tính Triệu Duật tâm bắt đầu rỉ máu, hắn là Triệu Tiễn Tôn con trai, năm chục ngàn hai đôi Triệu gia mặc dù không đến nỗi muốn chết, nhưng cũng

tuyệt không phải số lượng nhỏ, hẳn xưa nay lấy tính táo đến danh hiệu, nếu tại bình thường tuyệt sẽ không như thế xung động, kết quả lại bị Trương Ấu Khiêm vài ba lời cho kích làm mờ đầu óc.

Hắn hít sâu một cái, sinh lòng ý lui, chậm rãi nói, thật xin lỗi, Thiên chương quý, ta không đủ tiền.

Đang ngồi mọi người nghị luận sôi nổi, Triệu Duật hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, Trương Ấu Khiêm lại ở một bên nói, bằng không ta cho người mượn Triệu Duật hừ một tiếng, hẳn đứng dậy, đối với (đúng) Hiên Viên Kiếm Vương Trùng nói, Vương bá phụ, Tiểu Chất bỗng cảm thấy thân thể khó chịu, muốn phải đi trước một bước, xin hãy tha lỗi.

Vương Trùng cũng không ngờ đến sẽ xuất hiện tình cảnh này, bất quá hẳn là chủ nhân, hơn nữa lại vừa là lão giang hồ, cũng không tiện nói cái gì, vì vậy nói, hiền chất mặc dù tự tiện.

Thiên chương quý nói, Triệu công tử thôi lui ra, như vậy đối với (đúng) đao găm, rơi vào vị này Trương bộ đầu trong ngực, Trương bộ đầu, xin giao nhận một chút đi.

Trương Ấu Khiêm gãi đầu một cái, nói ta tiền cũng không đủ.

Lúc nói những lời này, Triệu Duật chính đi tới cửa, nghe được câu này, chỉ thấy hắn đỏ bừng cả khuôn mặt, hai mắt tròn tròn, phốc một tiếng nhổ một bãi nước miếng máu tươi, té xiu rồi.

Liên vội vàng có người đi qua, đem Triệu Duật đỡ, Vương Trùng phân phó quản gia cực kỳ an bài, đưa hắn đưa trở về.

Thiên chương quý thấy Trương Ấu Khiêm không theo động tác võ thuật xuất bài, cũng có chút mất hứng, vì vậy nói, không có bản lĩnh đừng tỏ vẻ anh hùng, người dám đem Giang Nam một trong tứ đại công tử Triệu Duật tức đi, chắc hẳn cũng có thể xuất nổi cái này bốn chục ngàn lượng. Nha, là một lượng.

Trương Ấu Khiêm từ trong ngực lấy ra ba chục ngàn lượng ngân phiếu, nói, nơi này là ba chục ngàn lượng, còn lại mười ngàn là một lượng, ta Trương mẫu người sẽ tự tu bổ. Thiên chương quý nghiệm minh rồi ngân phiếu thật giả, chắc chắn không có lầm sau, sắc mặt lúc này mới hơi hòa hoãn, vậy thì viết cái giấy nợ, tìm một người bảo lãnh đi.

Trương Ấu Khiêm nói người bảo lãnh thì không cần.

Cái kia dựa vào cái gì tin người

Trương Ấu Khiêm lẩm nhẩm nói, bằng ta là con trai của Trương Bách Vạn, điểm này có đủ hay không

Mọi người xôn xao, trong nội tâm của ta cười thầm, mặc dù nói Trương Ấu Khiêm cùng Trương Bách Vạn cha con bất hòa, đến loại tình huống này, hẳn vẫn đem hắn Lão Tử dời ra ngoài. Quả nhiên Thiên chương quý nghe được hẳn là Trương Bách Vạn con trai sau, nói mấy câu thất kính, cũng không truy cứu.

Ngược lại Hiên Viên Kiếm Vương Trùng, đối với (đúng) Trương Ấu Khiêm nhìn với cặp mắt khác xưa. Tạ gia Nhị gia Tạ Sĩ Đình cười lắc đầu một cái, lòng ta nói vị công tử này ca năm đó ở vùng tiền như rác sự tình cũng không làm thiếu qua.

Trương Ấu Khiêm bắt được Linh Lung Hồ Phách song cái muỗng, đi tới Vương Linh Lung trước người, lúc này Vương Linh Lung đã sớm không còn là lúc trước cái kia khinh thường biểu tình, nhiều hứng thú nhìn Trương Ấu Khiêm.

Trương Ấu Khiêm lấy ra Linh Lung, tự tay đưa cho Vương Linh Lung, sau đó tại nàng bên tai nói một câu. Vương Linh Lung nghe vậy thần sắc đại xui xẻo, muốn phải nổi giận lại không phát ra ngoài, nói câu, người chờ đó. Xoay người trở về bên trong phòng.

Trương Ấu Khiêm dương dương đắc ý trở lại, ta hỏi người nói cái gì, Trương Ấu Khiêm vui rạo rức nói, ta nói ta nghĩ rằng với người ngủ. Thanh âm quá lớn, trong bữa tiệc tất cả mọi người nghe tiến vào.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng sắc mặt lập tức trầm xuống, mấy cái khác lúng túng cười cười, làm bộ như không nghe thấy. Trương Ấu Khiêm nói, ta đây muốn mời nhạc phụ tương lai đại nhân một ly rượu rồi.

Vương Trùng rên lên một tiếng, nghịch ngợm.

Ngược lại Tạ Sĩ Đình, nói vị tiểu huynh đệ này ngược lại chân thực tính tình.

Nghe được người tiếp tân kêu, giờ lành đã đến, thọ yến bắt đầu!

Chiêng trống cùng vang lên, Thủy Vân cao lớn bên trên, pháo hoa nổi lên bốn phía, sáng lạng không gì sánh được.

Một tên phụng quan khăn quàng vai lão phụ nhân vài tên trung niên phu nhân nâng đỡ đi ra, người này chính là Kim Lăng ông tổ nhà họ Vương Tông, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng liên vội vàng đứng lên, bên trong sân đang ngồi mọi người cũng ríu rít đứng dậy.

Lão tổ tông sinh nhật, hải nhi chúc lão tổ tông Thọ Dữ Thiên Tê!

Mọi người cũng ríu rít kêu, chúc lão tổ tông phúc như Đông Hải Trường Lưu Thủy, Thọ so Nam Sơn Bất Lão Tùng!

Lão phụ nhân mặt đầy hoan hỉ, Hiền Viên kiểm ngược lại cũng hiểu thuận, lần này thọ yến làm cho như thế long trọng, lão tổ tông Tự Nhiên đầy lòng hoan hỉ, ngồi xuống, uống mấy ly rượu, nói mấy câu nói mang tính hình thức. Lão bà này có thể nói giang hồ sống khủng long, Nha, hóa thạch sống, gần mấy thập niên qua giang hồ đại sự, cơ hồ đều có trải qua, cũng là thấu tình đạt lý người.

Vương cảm ơn hai nhà thế gia, Tạ Sĩ Đình cũng đi qua cho lão phụ nhân dập đầu.

Lão phụ nhân hỏi, thế nào Quân Diễn nha đầu kia không đến

Tạ Sĩ Đình nói nàng để cho ta cho lão tổ tông cáo lỗi, nâng ta theo ngài sao một cái cái Ngọc Như Ý, nói rõ mà sáng sớm liền tới dập đầu cho ngài. Lão phụ nhân nói tốt lâu dài không thấy, rất nhớ nàng.

Vương Linh Lung giọng ngọt ngào nói, lão tổ tông, hôm nay ngài đại thọ tám mươi tuổi, Tôn nhi cố ý bố trí một trận Kiếm Vũ, là ngài trợ hứng!

Mọi người đem đại sảnh nhường ra một khối đất trống, có sáu gã cầm kiếm tiểu tỷ áo xanh ra trận. Tiếng trống trận lên, Vương Linh Lung một thân Hồng Y trang phục, cầm kiếm nhảy vào trong kiếm trận.

Kiếm Vũ khởi nguyên từ đời Đường, truyền lưu ở cung đình, từng có "Múa lấy đạt đến vui mừng, kiếm lấy chỉ ý" nói đến, Vương Linh Lung một bộ này Kiếm Vũ, như Lạc Anh rực rỡ, phồn hoa rơi gấm, dẫn chúng Tỷ, hoặc uyển chuyển giao kích, hoặc giả đều nhịp, đẹp không thể tả.

Mọi người tại đây ríu rít tốt hơn, Trương Ấu Khiêm nhìn đến trọn cả mắt lên rồi, thẳng nuốt nước miếng.

Vương Linh Lung tại chỗ bên trong liên tục mấy cái xoay người lộn, thoát khỏi Kiếm Trận, đi tới bên trong sân múa đơn, như nước chảy mây trôi giống như, cô gái này tính khí mặc dù không tốt lắm, bất quá Kiếm Vũ nhưng cũng là nhất lưu.

Vương Linh Lung đi tới chúng ta trước người, Trương Ấu Khiêm lộ ra cười xấu xa, Vương Linh Lung nhếch miệng lên, một chiêu độc xà thỏ tín, hướng Trương Ấu Khiêm chọc đi qua, đoán chừng là muốn báo thù mới vừa không tiếc lời thù.

Trương Ấu Khiêm ôi chao một tiếng, phịch ngồi dưới đất.

Vương Linh Lung cười một tiếng, trường kiếm trên không trung nhanh đâm mấy cái, Hàn Tinh điểm một cái Nhục Mai hoa. Ta không khỏi khen ngợi, hảo kiếm pháp! Vừa nói, bung một ly rượu lên, đang muốn uống vào.

Vương Linh Lung quát lên, Xem Kiếm!

Lại vừa là một chiêu độc xà thỏ tín, giờ lại trò cũ hướng ta đâm tới. Ta tối cười một tiếng, đem chén rượu giữ cao ở trong tay, trường kiếm đâm tới đang lúc, ta ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Mũi kiếm tại ta trên trán nửa tắc đột nhiên mà thôi. Vương Linh Lung ồ lên một tiếng, trở lại bên trong sân. Trương Ấu Khiêm bò dậy nói, mẹ hán, ném quá mất mặt phát.

Ta nói người mặt vốn là không nhiều, ném liền ném.

Vương Linh Lung một bộ Kiếm Vũ nhảy xong, tung người nhảy lên ba bốn trượng, tới đến phía trên đại sảnh, đâm ra lưỡng kiếm, một bộ đồ thẩm đối với (đứng) mặt theo ngày mà đem

Câu đối trên là: Thiên tăng tuế nguyệt nhân tăng thọ.

Câu đối dưới là: Xuân tràn đầy càn khôn phúc cả nhà.

Mọi người ríu rít ủng hộ, lão tổ tông kia thấy vậy, cũng đầy tâm hoan hỉ, nói hay lại là Linh Lung đứng đầu có lòng.

Thời điểm không còn sớm, lão thái thái lại uống rượu mấy chén, đi về nghỉ ngơi.

Tuy là thọ yến, nhưng mọi người tới đây mục đích chủ yếu là liên lạc cảm tình, cũng không phải thật sự là vì ăn cơm, trên thiệp mời, Hiền Viên Kiếm Vương Trùng đề cập tới có chuyện quan trọng thương lượng, cho nên mọi người uống rượu cũng đều tương đối khắc chế.

Lão tổ tông sau khi đi, Hiền Viên Kiếm Vương Trùng đi tới trong sân giữa, lòng ta nói lúc này mới tiến vào chính đề đi. Vương Trùng hướng mọi người chấp tay, nói, hôm nay mời các vị anh hùng tới, ngoại trừ cho lão tổ tông chúc thọ bên ngoài, với chư vị còn có một chuyện thương lượng.

Có người kêu, chúng ta đều là Giang Nam người trong võ lâm, Vương đại hiệp ngài quá khách khí.

Hiền Viên Kiếm Vương Trùng gật đầu, nói đến không sợ khiến mọi người trò cười, ngày gần đây, Kim Lăng Vương gia gặp phải một chút khó giải quyết chuyện, sợ rằng yêu cầu các vị xuất thủ tương trợ.

Vĩnh Lạc Bang Chủ canh Vĩnh Lạc nói, Vương gia chuyện chính là ta Vĩnh Lạc cái sự, Vương đại hiệp tìm chúng ta là để mất chúng ta, còn lấy cái gì mời không mời, đây rõ ràng là không coi chúng ta là huynh đệ a!

Vương Trùng nói, chừ vị có thể từng nghe qua U Minh Thần Giáo Thất Sát làm vừa nói từ trong ngực lấy ra một khối lệnh bài màu đen, trên đó viết một cái Cỏ thể "Bây" chữ.

Mười ngày trước, có người đưa tới khối này Thất Sát làm, sao nói cho Vương mẫu người, muốn ta Kim Lăng Vương gia tại trong vòng nửa tháng quy thuận U Minh Thần Giáo, nếu không sẽ đối vua ta nhà chọn lựa trăm thủ hành động. Vốn là Vương mẫu không muốn lộ ra, có thể mấy ngày liên tiếp, Vương gia phải đi ra ngoài bốn vị biết không tin được cảnh cung phụng đều đã bị giết, dưới sự bất đắc dĩ, mới mời chừ vị tới thương nghị chuyện này.

Vinh Lạc Bang Chủ nói, U Minh Thần Giáo làm nhiều việc ác, tội ác chồng chất, còn muốn muốn tranh giành ta Giang Nam vô lâm, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, chỉ cần các người đồng tâm hiệp lực, cùng chung mối thù, ta tin tưởng nhất định có thể để cho bọn họ rút ra khỏi Giang Nam!

Ta đột nhiên hỏi, các người canh Bang Chủ ý là

Vinh Lạc Bang Chủ nói, Nha, ngưng ngưng, nửa tháng trước, chúng ta đã rất không biết xấu hổ quy thuận U Minh Thần Giáo rồi.

Nhưng vào lúc này, chợt nghe có hai thanh âm âm dương quái khí nói.

Vô Mi Quý, người xem câu đối này, tại sao ta cảm giác không quá công chính a hôm nay là Vương gia lão thái quá sống ngày, thiên tăng tuế nguyệt nhân tăng thọ, ta cảm thấy được nên làm đối thành "Ngày tăng năm tháng mẹ tăng Thọ" càng thỏa thích một chút.

Người còn lại nói, Diện Than Quái, không nghĩ tới người văn học tạo "Chi" lại đề cao a, cái kia câu đối dưới đây, có phải hay không nên làm đối thành "Xuân tràn đây cần khôn cha cả nhà "

Hay lắm hay lắm, nếu không phải nàng tuổi tác quá lớn, ta làm một cha tới làm làm cũng không tệ.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng sắc mặt tái xanh, trầm giọng nói, không biết cao nhân phương nào, xin hiện thân một tự! Tiếng nói vừa dứt, hai cái quần áo lam lũ, hình dung cổ quái lão già trôi giạt tới, hai người này một người mặt tê liệt, một người khác không có lông mày, cho nên nhìn có chút không được tự nhiên.

Vương Trùng hỏi, không biết hai vị xưng hô như thế nào

Không lông mi lão già khả khả nói: Danh hiệu mà, đã sớm không nhớ rõ, người có thể gọi ta "Tiêu Dao Tiên", cái đó Diện Than Quái, gọi "Nhị", chỗ bằng vào chúng ta hợp xưng là "Tiêu Dao Nhị Tiên" .

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Anh hùng thiếp

Cái kia Diện Than Quái mắng, ta là Tiêu Dao Tiên, người mới là Nhị. Cả nhà người đều là Nhị. Vô Mi Quý cả giận nói, người cái này cái ngu ngốc, ta là người thân đại ca, người mắng cả nhà của ta đều Nhị, chẳng lẽ cả nhà người đều không hai Diện Than Quái nói anh em ruột còn mình bạch tính sổ, ai là lão đại, cái này là vấn đề nguyên tắc, không thể hàm hồ.

Ta chưa từng nghe qua trên giang hồ có "Tiêu Dao Nhị Tiên" cái danh hiệu này, hai người này nói chuyện có chút điên, cũng không biết tại U Minh Thần Giáo bên trong địa vị như thế nào. Lúc này, trong đám người có người khiển trách, nơi nào đến lương người điên, nơi này là Kim Lăng Vương gia, đến phiên hai người tới nơi này đi tiểu, Nha, giương oai

Diện Than Quái một nghiêng về một bên mắt thấy rồi la hét người kia nói, lão Nhị, ta thế nào cảm giác người này như vậy không vừa mắt Vô Mi Quý nói ta cũng vậy, nếu không hai ta xé hắn

Quát lớn người kia nghe vậy, sinh lòng khiếp ý, bất quá ý vào tại chỗ nhiều người, ưỡn ngực nói, người dám

Bóng người trước mắt chợt lóe, Tiêu Dao Nhị Tiên trong nháy mắt đi tới người này trước người, người kia không kịp huy kiếm, liền bị Tiêu Dao Nhị Tiên một tả một hữu bắt, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng hô to, Lưu huynh cẩn thận! Lại không kịp cứu giúp.

Nghe hết thắm một tiếng, một đám mưa máu, người kia lại bị Tiêu Dao Nhị Tiên xé thành rồi hai nửa.

Ta không khỏi hít một hơi lạnh khí, tay xé người sống một chiêu này, nghe nói tại Hoành Điểm có người làm được qua, không nghĩ tới lại ở trước mắt diễn ra. Trương Ấu Khiêm nói lầm bầm, cái này không khoa học a, ta tựa hồ nghe được Newton ván quan tài đang run rẩy.

Hai người giết người tại chỗ, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng thân là chủ nhân, ngồi không yên, tiến lên trước mấy bước nói, lưỡng vị bằng hữu, nơi này là Kim Lăng Vương gia, các ngươi đầu tiên là làm nhục gia mẫu, lại làm chúng hành hung, có từng đem anh hùng thiên hạ coi ra gì

Tiêu Dao Nhị Tiên xì một tiếng, anh hùng thiên hạ ngày nay thiên hạ nơi nào còn anh hùng, chẳng qua chỉ là một bầy chó gấu mà thôi. Giáo chủ của chúng ta để cho ta tới hỏi một câu, năm đó ở đỉnh Hoa Sơn, các ngươi làm qua đồ khôn chuyện, có thể xứng với "Anh hùng" hai chữ mà

Hiên Viên kiếm nghe vậy lại ngăn người, trên mặt thoáng qua một tia quái dị thần sắc. Lúc này nghe tào bang bang chủ Chu Hường Thiên nói, Vương đại hiệp, hai cái này người điên ăn nói linh tinh, giết hại vô lâm chính đạo, không bằng chúng ta cùng tiến lên, làm thịt hai người này, cho Lưu chương môn báo thù!

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng cười ha ha một tiếng, nói chính có ý đó, cầm kiếm tới!

Hàn quang lóe lên, một thanh trường kiếm bị người ném ra, hướng Hiên Viên kiếm chạy nhanh đến, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng dựa thế nghênh đón, thân hình chớp động, thuận tay tiếp kiếm, một trận tiếng rỗng ngăm, Hiên Viên kiếm xuất vỏ, xông hướng Tiêu Dao Nhị Tiên.

Tiêu Dao Nhị Tiên nói thật đúng là không biết sống chết. Thủ hạ lại không hàm hồ, mỗi người trong tay một đạo quái dị binh khí, nghênh đón. Ba người đấu với nhau, Hiên Viên kiếm không hổ là Hiếu Sinh giang hồ báng cao thủ, lấy một chọi hai, một chuỗi Hiên Viên Kiếm Sứ gió thổi không lọt, đem Tiêu Dao Nhị Tiên bao phủ tại Kiếm Thế bên trong.

Mọi người rói rít khen ngợi, hơn mười chiêu đi qua, ta lại phát giác Vương Trùng kiếm pháp mặc dù tinh diệu, nhìn như sát chiêu ác liệt, nhưng không cách nào đến gần Tiêu Dao Nhị Tiên chút nào, Tiêu Dao Nhị Tiên nhìn như bị động, nhưng vẫn đem thế cục khống chế được.

Có người hô to, lấy hai đánh một, còn biết xấu hổ hay không

Tiêu Dao Nhị Tiên bên chiến đấu bên cùng người kia mắng, người xem ta hai người giống như là muốn mặt người mà người kia lại nói ghen.

Tào bang bang chủ Chu Hường Thiên hô to, Vương đại hiệp, Chu mẫu tới trợ trận! Dứt lời, tung người nhảy vào vòng chiến, cùng cái kia Tiêu Dao Nhị Tiên đấu với nhau.

Chu Hường Thiên võ công mặc dù không kịp Vương Trùng, nhưng tại thiên hạ vô lâm cũng coi là Nhất Hào, hai người liên thủ, mới miễn cưỡng đem hoàn cảnh xấu vẫn hồi một chút. Diện Than Quái nói câu, càng ngày càng thú vị. Hai người chiêu thức chột biến hóa, sử dụng ra một bộ liên thủ kiếm pháp, lại đem hai người ép liên tiếp lui về phía sau.

Có người hô to, mọi người cùng nhau tiến lên! Lại có bảy tám người gia nhập chiến trận, cái này bảy tám người võ công cao thấp không đều, nhưng là phần nhiều là biết không tin được cảnh cao thủ, tình thế bỗng nhiên thay đổi.

Vô Mi Quý hô to, lấy nhiều khi ít, còn biết xấu hổ hay không rồi

Người kia nói, đối phó người loại này Tà Ma Ngoại Đạo, còn dùng chú trọng cái gì mặt mũi Diện Than Quái cười hắc hắc, lão Nhị, người xem, những người này tự "Vũ" Danh Môn Chính Phái, lại làm đồng thời tiêu chuẩn. Vô Mi Quý nói giáo chủ nói hết rồi, những người này đối trả rất, nói thế nào đều là bọn hắn để ý tới. Đối với (đúng) trả bọn họ, chỉ có một biện pháp, đem bọn họ đánh quỵ xuống gọi gia gia.

Tiêu Dao Nhị Tiên chiêu thức lại biến hóa, sử dụng ra một bộ quái dị chiêu thức, hai người tựa như hợp hai thành một, ở trong đám người như con lươn bình thường tron nấn không lưu thu, đông đám một chút, tây đánh một quyền, càng chiến càng hăng, mụn lực đã lực, không có chút nào lùi bước. Không cần thiết mấy chiêu, liền đánh lui ba người.

Ta một bên xem cuộc chiến, trong lòng rất là kinh ngạc, hai người này nhìn như điên, võ công nhưng là siêu nhiên nhập thánh, chính là Từ Khai Sơn tới cũng không nhất định có nắm chắc tất thắng.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng chột hô to, bày trận! Mấy người còn lại vây quanh tại bên cạnh hắn, lấy hắn là Mâu, Chu Hường Thiên làm lá chắn, thành hình cái khoan chỗ đứng, đem Tiêu Dao Nhị Tiên giam ở trong đó, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng hét lớn một tiếng, lăng không nhảy lên cao hơn hai trượng, Chu huynh giúp ta!

Chu Hường Thiên khua thân đi nhanh, một kiếm càn quét hướng Tiêu Dao Nhị Tiên bên dưới ba đường. Mấy người còn lại trường kiếm đều phát triển, công Nhị tiên bên trong ba đường.

Hiên Viên kiếm vẽ ra trên không trung một ánh kiếm, không khí như cắt rời bình thường, vang tiếng lách tách, xông Tiêu Dao Nhị Tiên phóng tới. Tiêu Dao Nhị Tiên hú lên quái dị, liên tiếp lui về phía sau, bị buộc tới một góc hẻo lánh, Hiên Viên kiếm không thuận theo không ngăn mau chóng đuổi đi.

Nhị tiên cười ha ha một tiếng, người bị lừa! Hai người đập một cái, ôm chung một chỗ, né tránh Vương Trùng cùng Chu Hường Thiên hợp kích, như bóng cao su bình thường xông ngang hướng những người còn lại, Vương Trùng một kiếm này nếu công đi lên, nhất định thương tổn đến mọi người còn lại, đang do dự giữa, Tiêu Dao Nhị Tiên ở trong đám người rộng rãi tách ra.

Àm!

Mấy tiếng kêu thảm thiết, mọi người lại bị một chiêu này đánh tan, có ba người tại chỗ bỏ mạng. Hai người như tâm hữu linh tê bình thường, sau khi hạ xuống bắn lên, trong tay binh khí xông về ở giữa không trung Hiên Viên Kiếm Vương Trùng, hô to, đi xuống!

Phanh, phanh, âm!

Vương Trùng kiếm trên không trung cùng hai người liên kích ba cái, bay rớt ra ngoài. Lúc này, Chu Hường Thiên kiếm mới đi vòng vào tới, Vô Mi Quý một cước giẫm ở Chu Hường Thiên trên mũi kiếm, thuận thế một cái đá bay, đá trúng Chu Hường Thiên cầm, Chu Hường Thiên ngã mặt té xuống, phun lờng cái răng cửa.

Tiêu Dao Nhị Tiên rơi xuống đất, rất phách lối nói câu, Giang Nam vô lâm, không gì hơn cái này. Vương thẳng nhóc, người có thể nguyện cái quy thuận ta Thần Giáo Vương Trùng cả giận nói, quy thuận cái rắm, lão tử hôm nay liều chết cũng không đầu hàng!

Tiêu Dao Nhị Tiên cười hắc hắc nói, cái kia liền đừng trách chúng ta không khách khí. Dứt lời, đang muốn sử dụng ra sát chiêu, bỗng nhiên thân hình hơi dừng lại, một bộ ngưng trọng về mặt nhìn trên mặt hồ.

Một tiếng quái khiếu truyền tới, chỉ thấy trên mặt hồ, một đạo bóng trắng chạy nhanh đến, đi tới Thủy Vân Hiên bên ngoài, thân tựa như tia chớp xông về hai người, cùng Tiêu Dao Nhị Tiên đều đối với (đứng) một chưởng. Một tiếng âm vang, cái kia bóng trắng về phía sau bay rớt ra ngoài, Tiêu Dao Nhị Tiên nhưng cũng liền lùi lại một lượng trọng.

Nhìn lại cái kia bóng trắng, toàn thân Bạch Mao, song mắt đỏ bùng, sắc mặt dữ tợn, đúng là ngày đó tại Ma Minh hồ bên gặp phải cái kia Bạch Sùng. Bạch Sùng sau khi hạ xuống, lại hướng Tiêu Dao Nhị Tiên công tới, Vô Mi Quý hô to, quái vật này có chút quá tà dị, chúng ta rút lui trước. Không đợi Bạch Sùng tới, hai người thi triển Kinh Công, gấp trở ngại mà ra, biến mất ở trên mặt hồ.

Bạch Sùng trong miệng tiếng ô ô, mắt lộ ra hung ý, tuần tra bốn phía, mọi người rồi rít lui về phía sau mấy bước, duy chỉ có Hiên Viên Kiếm Vương Trùng, lại nghị chân không nói. Bạch Sùng khả khả nói, còn con của ta! Ánh mắt quét đến ta cùng với Trương Ấu Khiêm chỗ, Trương Ấu Khiêm phịch một chút ngồi xuống, hô to, cha ta a, đây là cái gì quý.

Bạch Sùng ánh mắt lăm lăm, trong miệng giữ lại chảy nước miếng, ép người tới gần, cha ngươi là con của ta Trương Ấu Khiêm bị dọa sợ đến liền lắc đầu, không phải, không phải, lơ lơ hắc, ta có cha. Vừa nói một chỉ ta, tiểu tử này không cha! Trong nội tâm của ta một vạn con Thảo Nê Mã đang lao nhanh, tiểu tử ngươi hãm hại ta đây.

Bạch Sùng đưa tay muốn bắt ta, con trai!

Ta đầu vơi trống lắc như thế, thi triển Kinh Công liền tiếp lui về phía sau, Bạch Sùng nhìn như không nhúc nhích đạn, tầm kia Bạch Mao bàn tay lớn lại bắt được ta thủ đoạn. Ta phản nản mặt nói, đại thúc, ta có thể không đùa mà Bạch Sùng hô to, con trai ngoan, ta rốt cuộc tìm được ngươi.

Một trận tiếng sáo truyền tới, Bạch Sùng bỗng nhiên lỏng ra ta, hai tay ôm đầu tan nát tâm can la to. Tiếng sáo du dương, Bạch Sùng lại như nghe thấy âm thanh của tử vong bình thường, hét lớn một tiếng, chạy thực mạng.

Trong nội tâm của ta sợ, nhìn Trương Ấu Khiêm chính ở một bên cười trộm, ta đi lên chính là một quyền, có người bầy người như vậy chứ sao. Trương Ấu Khiêm nói người cũng đừng trách ta à, ta cũng là vì tự vệ mà thôi.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng đã sớm đứng dậy, hướng mọi người nói: U Minh Thần Giáo giết hại ta giang hồ chính đạo, nếu không phải bị quái vật này đánh lui, hôm nay ta Kim Lăng Vương gia nhất định gặp kiếp nạn!

Nói về đường đường chính chính, ta lại cảm thấy hần vừa mới trận chiến ấy cũng không đem hết toàn lực. Theo lý thuyết, Kim Lăng Vương gia là võ lâm một trong tứ đại thế gia, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng cũng là hần thiên hạ ít có cao thủ, có thể hần vừa mới thể hiện ra thực lực, cũng bất quá là biết không tin được thượng cảnh mà thôi, chẳng lẽ hần cố ý yếu thế, đem mặt khác môn phái giang hồ lôi xuống nước

Quả nhiên có người đồng ý nói, vì giang hồ chính nghĩa, chúng ta ứng kết thành đồng minh, cùng chống chọi với Ma Giáo!

Hiên Viên kiếm lại nói, điều này khiến cho, U Minh Thần Giáo là hướng về phía vua ta nhà tới, Lưu chương môn mấy người này tới nay chịu Vương gia liên quan với nhau, Vương mẫu khó từ trách phạt, áy náy rất, lại làm sao có thể liên lụy các vị

Chu Hường Thiên nói, Vương đại hiệp, Giang Nam vô lâm từ trước đến giờ đồng khí liên chi, môi hồ rằng lạnh đạo lý, chúng ta đều hiểu.

Lúc này, một mực ở bên cạnh xem cuộc chiến Tà Sĩ Đình lại yên lặng không nói.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng nói, U Minh Thần Giáo gieo họa Giang Nam vô lâm chính đạo, ý đồ xưng bá vô lâm, đưa tới giang hồ họa loạn, chúng ta thân là chính nghĩa chi sĩ, bình tĩnh không thể ngồi yên không lý đến. Bất quá, U Minh dạy thế lực hùng hậu, thủ đoạn ngoan tuyệt, không bằng rộng rãi phát anh hùng thiếp, mời vô lâm đồng đạo, chung Diệt Ma dạy

Mọi người rồi rít xưng phải.

Hiên Viên kiếm chuyển hướng ta cùng với Trương Ấu Khiêm nói, đã như vậy, chuyện này liền xin nhờ Giang Hồ Ty rồi.

Ta buồn bực nói, chúng ta chẳng qua chỉ là tới tham gia thọ yến dự lễ, chuyện này cùng Lục Phiến Môn có quan hệ gì

Hiên Viên kiếm ha ha nói, thiên hạ người nào không biết, Lục Phiến Môn là giang hồ Các Đại Môn Phái giam quản bộ môn, chuyện này duy chỉ có giao cho Giang Hồ Ty, mới có thể hiệu triệu thiên hạ chính đạo anh hùng! Ta trong lòng thầm mắng, lão hồ ly này, vòng vo một vòng, lại đi vòng qua trên đầu chúng ta.

Ta đang muốn nói chuyện này sự quan trọng đại, chúng ta còn cần xin phép bên dưới Gia Cát Tổng Bộ Đầu, lại nghe Trương Ấu Khiêm vỗ ngực một cái nói, không phải là phát người anh hùng thiếp mà, chuyện này bao ở trên người chúng ta! Ta âm thầm đá hấn một cước, lòng nói tiểu tử ngươi không biết sống chết, khác (đừng) đem chúng ta dụ dỗ a.

Hiên Viên kiếm chấp tay cảm tạ, như thế làm phiền nhị vị Bộ Đầu rồi.

Nhìn hấn cái kia đối trá mặt mày vui vẻ, ta thật muốn đi lên cho hấn một cái tát.

Theo Thủy Vân Hiên đi ra, ta mắng Trương Ấu Khiêm, tiểu tử ngươi gây đại họa. Trương Ấu Khiêm không phục nói, sợ cái gì, chúng ta còn sợ U Minh dạy không được ta nói chúng ta Kim Lăng Lục Phiến Môn, tất cả mọi người kéo ra ngoài, ai có thể đánh thắng cái kia hai cái quái vật

Trương Ấu Khiêm ồ một tiếng, ngươi là lo lắng cái này a, chúng ta không phải còn Từ Khai Sơn mà dầu gì, ta Trương gia còn có một Tiết Ưng Long đây, lão Tô a, đây chính là chúng ta Lục Phiến Môn dương danh lập vạn cơ hội tốt, nếu hoàn thành chuyện này, Kim Lăng võ lâm còn không đều xem chúng ta sắc mặt làm việc

Ta hừ rên một tiếng, đến lúc đó có mặt hay không còn chưa nhất định đây.

Ngày thứ hai, chúng ta hướng Chư Cát Bánh Nướng hỏi báo trước một đêm trải qua, còn đem Hiên Viên kiếm nhờ vả ta Giang Hồ Ty phát anh hùng thiếp một chuyện nói. Chư Cát Bánh Nướng nghe tức miệng mắng to, chuyện này là ai đáp ứng tới

Ta một chỉ Trương Ấu Khiêm, Trương Ấu Khiêm đưa tay chỉ ta, cùng kêu lên nói câu, hấn!

Ta nói ai làm nấy chịu, ngươi ngày hôm qua hào khí ngất trời sức lực đây Trương Ấu Khiêm hắc hắc nói, ta một đời hai huynh đệ, tối ngày hôm qua trở về ta càng suy nghĩ càng có cái gì không đúng, nếu không chuyện này chúng ta trở về cho hấn đây

Chư Cát Bánh Nướng nói, đây chúng ta Lục Phiến Môn sau này cũng đừng lại thành Kim Lăng lẫn lộn. Nếu là các ngươi gây ra chuyện, chuyện này chỉ các ngươi Giang Hồ Ty đi làm đi. Sau ba ngày chính là Hoa Thần tiết, Tri Phủ Đại Nhân cho chúng ta an bài khác (đừng) nhiệm vụ, ta sẽ không phụng bồi.

Trở lại Giang Hồ Ty, Trương Ấu Khiêm nói, ngươi xem chuyện này huyền ảo, chúng ta nên làm cái gì

Ta nói rau trộn!

Rau trộn là thế nào làm

Ta gõ đầu hấn một chút, có thể kéo trước hết lời kéo chứ sao. Không phải rộng rãi phát anh hùng thiếp ấy ư, chúng ta liền nói gần đây trong nha môn bận rộn Hoa Thần tiết chuyện, qua Hoa Thần tiết, không phải còn mất tích án kiện mà, có thể kéo bao lâu là hơn lâu dài.

Trương Ấu Khiêm ánh mắt sáng lên, ý kiến hay.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Ngang Cù bốn câu

Đúng như dự đoán, sáng sớm ngày thứ hai, Kim Lăng Vương gia liền phái quản sự Vương Bất Nhị tới bàn Anh hùng hội tất cả an bài, ta cùng với Trương Ấu Khiêm sớm có thương nghị, phái ra Giang Nam đối phó hấn. Giang Nam sinh ở Kim Lăng, giỏi trong phổ xá, thiên nhiên đối với (đúng) loại này hào môn đất phật có loại cảm giác bài xích, không nói hai lời, theo Giang Hồ Ty làm ra mấy chục tấm đơn khiến Vương quản sự viết.

Ta đêm qua bù lại một đêm « quan trường động tác võ thuật bách khoa toàn thư », đánh giọng quan nói: Muốn tổ chức anh hùng đại hội, chúng ta Giang

Hồ Ty hay lại là ủng hộ mà, dù sao Giang Hồ Ty cùng võ lâm Các Đại Môn Phái vui buồn liên quan, cùng vinh nhục, cùng tiến thoái, bất quá Vương quân sự người cũng biết, quan trường làm việc không thể so với giang hồ, phàm là phải để ý quy củ, muốn tổ chức đại hội võ lâm, được làm ra cái chương trình đến đây đi, hội nghị trật tự sách được có đi, mời nhân viên cũng không thể hàm hồ, không thể là một miêu cầu đều tới tham gia đi, anh hùng đại hội dự tính bao nhiêu, thế nào hàng chi, được có cái chuẩn bị tiêu tổ.

Vương quân sự cũng không phải đưa gốc, đương nhiên nghe ra trong đó ý tứ, bất quá nếu là gia chủ bình tĩnh sự tình, bọn họ những thuộc hạ này cũng không cách nào than phiền, chúng ta Giang Hồ Ty cũng không phải không phối hợp, nhưng là phải dựa theo Giang Hồ Ty quy củ tới làm việc. Vương Bất Nhị mang theo hai cái tiêu nhị, suy nghĩ cả nửa ngày, dựa theo yêu cầu làm ra một bộ mới đến, đưa tới.

Ta tùy ý lật xem mấy chương, sau đó nói không sai biệt lắm. Bất quá, Gia Cát Tổng Bộ Đầu hôm nay mới nói cho ta biết, Kim Lăng Giang Hồ Ty bây giờ chức vụ, làm cái Kim Lăng võ lâm cuộc hội đàm, trà thoại hội vẫn là có thể, nhưng là muốn tổ chức loại thiên hạ này Thập Bát Lộ Châu anh hùng đại hội, cái này vượt qua chúng ta Ứng Thiên Phủ quyền hạn, phải hơn kinh thành Lục Phiến Môn phê chuẩn.

Vương Bất Nhị sắc mặt hơi khó coi, nói cái kia được cần thời gian bao lâu ?

Ta nói Giang Hồ Ty bây giờ liền ba người, trên tay còn có mấy cái trọng yếu vụ án, Thành Nam Tôn quả phụ ném Lừa án kiện, thành bắc Lưu bên ngoài viện nhà rau họ bị người đánh cắp cất án kiện các loại, những thứ này vụ án trọng yếu lại khẩn cấp, hay lại là Gia Cát Tổng Bộ Đầu tự mình đốc thúc, cần thận rút ra không mở người đầu, không bằng các người Vương gia phái người đi tranh kinh thành, lấy được rồi phê duyệt bài văn, chúng ta lập tức mô hình để ý liên quan văn thư.

Vương Bất Nhị nói phải bao lâu mới có thể nhóm đi xuống, ta bấm ngón tay tính toán, nhỏ thì ba tháng, nhanh thì nửa năm. Vương Bất Nhị nói đến lúc đó, dự tính Vương gia chúng ta sớm cùng U Minh dạy đồ máu. Ta thử nhắc nhở, vậy vì sao không đi tìm đại hội võ lâm? Bọn họ dùng võ lâm trông mong tự cho mình là, loại chuyện này cũng không thể ngồi yên không lý đến đi.

Vương Bất Nhị cười khổ một tiếng, thật không dám giấu giếm, chúng ta cùng Giang Nam đại hội võ lâm quan hệ cũng không tốt.

Ta ngạc nhiên nói, lại đang làm gì vậy?

Vương Bất Nhị nói, đều nói một núi không thể chứa hai cọp, bây giờ thành Kim Lăng đã có Vương cảm ơn lưỡng Đại Thế Gia, Vương cảm ơn hai nhà thế giao ngược không lời nào để nói, nhưng cùng Võ Lâm Minh có chút nghiệp vụ có trọng hợp, thậm chí tại một chút địa phương có chút va chạm, thành Kim Lăng giang hồ, rắc rối phức tạp, vài ba lời cũng không nói rõ ràng.

Thì ra là như vậy, trong nội tâm của ta thầm nghĩ, 30 năm trước đại hội võ lâm còn là một phân tán tổ chức, chẳng qua là phụ trách cân đối chuyện giang hồ thích hợp, nhưng là từ Lý tên thanh tú lên làm Minh chủ sau, cùng Linh Nam Nam Cung Thế Gia quan hệ mật thiết, Nam Cung Thế Gia không thỏa mãn ở ở chếch một vùng ven, muốn đi Giang Hoài lưu vực thăm vào, cùng Võ Lâm Minh mất đi mây lại, đưa tay có chút dài rồi.

Nếu tại lúc trước, Giang Nam đại hội võ lâm Minh chủ là Mộ Dung Bạch Vân, Mộ Dung Sơn Trang tiêu diệt sau đó, Kim Lăng thế lực lần nữa xáo bài, tạo thành tạo thế chân vạc chi cục, nếu Vương gia gặp nạn, đại hội võ lâm vui vẻ khoanh tay đứng nhìn, đương nhiên sẽ không ra lực.

Vương gia mặc dù có ưu tư, nhưng hiệu suất làm việc quả thật làm người ta nhìn với cặp mắt khác xưa, đến trưa, liền đã xem tài liệu tương quan chuẩn bị đầy đủ hết, ta nói chúng ta sang bên này chương trình, Vương gia bên kia cũng vội vàng ở trước mắt, cũng không thể hoàn toàn gửi hy vọng vào Giang Hồ Ty, các người không ngại trước liên lạc chung quanh giang hồ hảo hán, cùng bàn Đại Kế.

Đưa đi Vương Bất Nhị, ta cùng với Trương Ấu Khiêm ra ngoài, dựa theo Chư Cát Bánh Nướng an bài làm công việc tuần tra. Trương Ấu Khiêm ngược lại cũng tích cực, chủ động chọn sông Tần Hoài bên kia, lòng ta nói hẳn tiêu tử bản sắc phong lưu ngược lại không đối, ta thì tại Phu Từ Miếu khu vực tuần tra.

Phu Từ Miếu là năm đó Vương gia Tổ Tiên Vương Đạo xây, ở vào Tần Hoài hai bờ sông, trăm ngàn năm qua nhiều lần tu sửa, tạo thành một cái kiến trúc không lồ quần. Hai ngày sau Hoa Thần tiết sắp tới, Phu Từ Miếu chung quanh giăng đèn kết hoa, đã có không khí ngày lễ. Đã là đầu mùa xuân, trên đường chính người đi đường khắp nơi, có hướng tới Kim Lăng du khách, có vân du bốn phương thương nhân, đương nhiên càng nhiều là tới từ Giang Nam Học Cung Nho Sinh.

Năm nay là thi đấu chi niên, kỳ thi mùa xuân bình tĩnh ở trung tuần tháng ba, một chút Học Cung Nho Sinh học hành cực khổ chi hạ, thỉnh thoảng cũng tới hội chùa trên đường buông lỏng một chút. Thân ta xuyên Lục Phiến Môn Thanh Y Bộ Đầu đồng phục, đi ở trên đường, ngược lại có một ít hâm mộ lên những thư sinh kia tới.

Tại Đạo Thánh Môn học nghệ lúc, Tây Môn Xuy Đương cũng buộc chúng ta học Tứ Thư Ngũ Kinh, có thể là chúng ta cẩn thận lười học, ngoại trừ Ngũ Sư Huỳnh bên ngoài, những người khác học thức cẩn thận không dám lấy lòng. Về phần chính ta, càng là mê luyện ở Hiệp Nghĩa tiểu thuyết, vì thế còn bị Tây Môn Xuy Đương đánh nhiều lần. Ta lúc ấy còn chống đối hẳn nói, chúng ta Đạo Thánh Môn là bồi dưỡng Đạo Thánh chuyên nghiệp cơ cấu, học những thứ này, cũng không có tác dụng gì. Tây Môn Xuy Đương thừa mấy lần sau đó, cũng liền buông tha.

Nếu là Ngũ Sư Huỳnh ở chỗ này tham gia Thi Hội là tốt, bên trong cái cử nhân, thi Hương tại cầm một Trọng Nguyên đồ thể chấp, nơi nào còn cần ta bọn tại Lục Phiến Môn liên quan (khô) khổ như vậy ha ha sinh kế. Đang miên mang suy nghĩ lúc, chợt nghe có người nói, ông chủ, phần này bán thế nào?

Theo tiếng nhìn, đúng là Từ Nhược Nam, hôm nay nàng mặc một thân đồ trang sức trang nhã, giống như Trích Tiên, ta nhất thời đứng ngẩn ngơ bất động.

Cái kia ông chủ sập nhỏ nói, cô nương thật là mắt thật là tốt, đây chính là năm nay mới ra kiểu, ngài xinh đẹp như vậy, không thích hợp dùng quá nồng son phấn, cái này trắng nhạt kiểu đáng tương đối thích hợp người.

Ta tiến lên mấy bước nói, Từ cô nương, thật là khéo, lại gặp mặt.

Từ Nhượng Nam mang theo về kinh ngạc, sao người lại tới đây? Ta chỉ chỉ trên người đồng phục, bảo hôm nay ta đang làm nhiệm vụ, tới trên đường vòng vo một chút. Từ Nhượng Nam uyển nhiên cười nói, ta hôm nay vừa vận có rảnh rồi, nghe Phu Từ Miếu thú vị, liền tới du ngoạn một phen.

Lão bản kia thấy hai ta trò chuyện rồi, hơi không kiên nhẫn, ngắt lời nói, cô nương, ngài còn muốn hay không, hai người người ở chỗ này, ảnh hưởng ta buôn bán a. Lòng ta nói tiểu tử người không biết điều, nếu không phải Từ Nhượng Nam ở chỗ này, ta khẳng định thu thập người.

Từ Nhượng Nam ngược lại nói xin lỗi, ta liền muốn số tiền này đi. Vừa nói đưa tay bỏ tiền, kết quả tay dừng ở chỗ cũ, thẹn cười một tiếng, nói ngược ngừng, ra ngoài quên mang tiền. Ta nói nếu không ta đưa người. Từ Nhượng Nam nói như vậy sao được, vô công bắt thụ lộc.

Ta khẽ mỉm cười, tiện tay trả tiền, đem son phấn gói kỹ, đưa cho Từ Nhượng Nam. Từ Nhượng Nam nói cảm ơn liên tục, nói không bằng ta mời người ăn cơm. Ta hỏi ngược lại, người có tiền à?

Mấy cái bánh bao hay là mời lên được.

Từ Nhượng Nam cùng ta hồ thị liếc mắt, cười ha ha.

Chúng ta tới đến Thiên Hương Lâu, nơi này là thành Kim Lăng cửa hiệu lâu đời, mấy ngày trước đây Trương Ấu Khiêm ở chỗ này mời ta ăn rồi. Tiểu nhị thấy thân ta xuyên Bộ Đầu đồng phục, liền vội vàng ra đón, mang tới một nơi Trang Nhã. Từ Nhượng Nam điểm khác biệt ăn chay, ta là muốn trong điểm nổi danh rớt bánh bao hấp.

Thiên Hương Lâu rớt bánh bao hấp, da mỏng nhân bánh nước canh nhiều, thịt heo, thịt hoẵng phân phối gạo nếp, rượu vàng, Từ Mẩu dầu điều chế mà thành, Từ Nhượng Nam lần đầu tiên ăn, không kinh nghiệm, cắn xuống một cái, hì hì một chút, nước canh bắn tung tóe ta một thân, hơi lúng túng cười một tiếng. Ta cười nói, ăn cái này rớt bánh bao hấp, nhẹ nhàng cắn, chậm mút nước canh, mới có mùi vị, dứt lời cho nàng làm một làm mẫu.

Từ Nhượng Nam cũng bắt chước, ăn khá ưu nhã.

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện, bên trong đại sảnh truyền tới một trận tiếng huyền ảo. Ta ngẩng đầu, lại thấy một mập lưng lóp mười hai cái Nho Sinh tại gây khó khăn một cái Bào Đường tiểu nhị. Tiểu nhị kia hai mươi mấy tuổi, một thân thư quyền khí, mặt đầy quật cường nhìn hai người.

Mập Nho Sinh nói, nguyên lai là Lý đại tài tử, Giang Nam Học Cung đồng lương, không có ở đây Học Cung thật tốt đọc sách thánh hiền, lại tới nơi này Bào Đường, làm lên bức này hạ tiện sinh kế, không phải ta nói người, người bùng lên cái này bàn thịt băm hương cá, tại sao không có cá à?

Vài ba lời ta liền minh bạch, nguyên lai cái này Bào Đường tiểu nhị cũng là Giang Nam Học Cung Nho Sinh, đoán chừng là lúc rảnh rồi phân tại Thiên Hương Lâu làm chút việc nặng, kiếm một ít tiền bạc, lại bị tới nơi này dùng cơm cùng giường gặp phải, rùm beng.

Họ Lý Nho Sinh bị ba người kia nhạo báng, sắc mặt có chút khó coi, lại cũng không chịu đáp lời, đem thức ăn bùng lên sau, cúi đầu liền đi. Cái kia mập Nho Sinh lại không tha thứ, ta hỏi người nói đây, cái này chính là các người đạo đãi khách? Đem lão bản của các người kêu đến.

Thanh niên tiểu nhị nói, Bàng Đại Hải, người muốn như thế nào?

Mập Nho Sinh nói, Bản Thiếu Gia khát nước, mau mau rót ly trà tới.

Tiểu nhị kia im hơi lặng tiếng, bùng bình trà rót một ly trà nóng, mời dùng trà. Mập Nho Sinh nâng chung trà lên uống một hớp, phốc phun hán một thân, người nghĩ bóng chết Bản Thiếu Gia? La lớn, ông chủ!

Không chốc lát, Thiên Hương Lâu chuông quỹ một đường chậm chậm đi tới, Bàng công tử, ngọn gió nào đem ngài thổi tới rồi.

Mập Nho Sinh chỉ tiểu nhị nói, các người Thiên Hương Lâu nhưng là thành Kim Lăng số một số hai tửu lầu, thế nào chiêu vào loại này không xem mặt sắc tiểu nhị? Chuông quỹ nhìn tiểu nhị liếc mắt, liền cười nói, Bàng công tử ngài chớ nên tức giận, tên sai vật này là gần đây mới tới tiểu nhị, không hiểu quy củ, có cái gì chiêu đãi không chu toàn, ta thay hán chịu tội.

Mập Nho Sinh lạnh rên một tiếng, nói chịu tội? Treu chọc ta là hán, với người quan hệ thế nào, phải nói xin lỗi, cũng là hán.

Chuông quỹ kia ngay cả giáo huấn, Lý Mục Ca, còn không mau cho Bàng công tử nói xin lỗi.

Thanh niên tiểu nhị rất là tức giận, lớn tiếng nói, dựa vào cái gì phải nói xin lỗi, rõ ràng là hán cố ý gây khó khăn. Chuông quỹ lạnh lùng nói, Lý tiểu tử, ta thấy người đáng thương mới thu nhận người, chúng ta Thiên Hương Lâu điều thứ nhất tiệm quy là cái gì?

Tiểu nhị nói, khách hàng là thượng đế, khách hàng vĩnh viễn là đúng.

Vậy người còn không xin lỗi!

Tiểu nhị hít sâu một hơi, bình phục lại tâm tình nói, Bàng công tử, thật xin lỗi.

Bên cạnh hai cái thư sinh nói, lấy ra chút thành ý tới có được hay không?

Từ Nhượng Nam khẽ nhủ này, ta nói người chờ chốc lát. Đi tới nơi này một bàn trước, phanh một tiếng đem Lục Phiến Môn đại đao đặt lên bàn, lạnh lùng hỏi, ta có một chuyện không biết, còn xin chỉ giáo. Cái kia mập công tử nói, ô a, nguyên tới vẫn là vị quan gia, người nói đi.

Ta hỏi hai cái thư sinh, không bằng người nhĩ vị tới nói cho ta biết, cái gì gọi là thành ý? Một thư sinh nói, thành ý người, ý đọc phát ra tình thành, không lẫn hiếp người, cũng không dối gạt mình vậy. Ta nói, không bằng người tới dạy một chút ta, như thế nào nói xin lỗi mới có thành ý?

Người kia ấp úng, không trả lời được.

Mập công tử nói, một mình người tiểu Bộ Khoái, bắt chó đi cày xen vào việc của người khác cái gì? Ta nói cái này việc vớ vẩn ta còn muốn nhúng tay vào định, vừa nói đem ngay cả đao mang vô đề ngang mập mập trên vai, mập mập kia sắc mặt chợt biến, người muốn làm gì?

Ta nói ta muốn thấy được thành ý.

Mập mập nói người chó làm loạn, người một cái tiểu Bộ Khoái, có thể biết cha ta Là ai? Ta nói người họ bàng, cha người cũng sẽ không là Lý Cương đi.

Mập mập một mặt ác độc nói, cha ta nhưng là Ứng Thiên Phủ cùng biết đại nhân.

Lòng ta nói nguyên lai là cùng biết đại nhân công tử, trong lòng có chút buồn bã, bất quá nếu đứng ra, nếu là giờ phút này thừa nhận sợ hãi há không khiến người ta trò cười, lại nói bên cạnh còn có giai nhân nhìn đây. Ta Lục Phiến Môn là thẳng đứng quản lý, ngược lại cũng không cần nhìn sắc mặt hân làm việc, vì vậy buông xuống đại đao.

Mập mập thấy ta có chút do dự, mặt lộ vẻ đắc ý, sợ chưa, người dám động ta một chút thử một chút?

Ta đang buồn bực, nghe lời này, ta tức hết sức, dùng một cái tát đánh vào trên mặt hắn.

Mập mập một mặt mộng vòng, người lại dám cái kia đánh ta, người đánh lại một chút thử một chút?

Ta buồn bực nói, và bạt tai còn muốn tiếp cận song Đối, ta sống lớn như vậy, lần đầu nghe người ta nói lên như vậy yêu cầu hợp lý. Vì vậy vung tay lại tới một cái tát, mập mập trên gương mặt nhất thời sưng đỏ đứng lên, mập mập nói, người đánh lại cái thử một chút?

Ta nói đây là muốn ba dê Mỏ bình an a, vì vậy lại nhanh mấy bạt tai, bốn mùa phát tài, Ngũ Phúc cùng hưởng thụ, sáu lộc đại thuận, loạn tung tung phèo, khéo léo, chín cặn ~ một sâu, mười phần thống khoái!

Phanh phanh phanh phanh, bạt tai âm thanh tại Thiên Hương Lâu bên trong vang lên, chờ ta thu tay lại, mập mập đã thành đầu heo.

Mập mập nói, người nhất định phải chết.

Ta nói người còn mạnh miệng, làm bộ lại phải đánh, mập mập nói liên tục, đừng đánh, đừng đánh, ta nhận thua. Lòng ta nói hân thử người như vậy, như thế nào thật nhận thua, đề phòng hắn hoài bão, lòng ta sinh nhất kế, nói, ở nơi công cộng tụ chúng đánh lộn, vì phản Đại Minh điều lệ quản lý trị an điều thứ ba thứ năm kiểu đáng, người có biết tội của người không?

Mập mập nói ta nơi nào tụ chúng đánh nhau, ta rõ ràng là bị đánh.

Ta giờ tay lên, mập mập nói liên tục, đúng đúng, ta tụ chúng đánh lộn.

Ta cười ha ha, trẻ nhỏ dễ dạy, khiến chương quỹ đem ra giấy và bút mực, tới viết cái thư hồi cãi, ta nói người viết. Tự mình Bàng Đại Hải, cùng ngày mười tám tháng hai tại Thiên Hương Lâu tụ chúng gây chuyện, trải qua Lục Phiến Môn Trương Ấu Khiêm Trương bộ đầu giáo dục, mau chóng tỉnh ngộ, đặc lập sách này.

Bàng Đại Hải bị ta giáo huấn, một tay che mặt một tay viết, viết lên một nửa, đột nhiên hỏi, mau chóng tỉnh ngộ Phiên viết như thế nào? Ta cả giận nói, sẽ không viết sẽ dùng có thể thay nhau chữ, sẽ không đi sẽ dùng ghép vần, thua thiệt người còn muốn tham gia Xuân thi đây.

Viết xong thư hồi cãi, ta lấy tới thỏi khô bút mực, xếp, bỏ vào trong ngực. Ta uy hiếp nói, người tháng sau Khoa Thi rồi, nếu muốn truy cứu chuyện này, ta không ngại cho người đi trong đại lao ở hai ngày, đến lúc đó có án đề, cũng đừng nghĩ nhập sĩ rồi.

Bàng Đại Hải cả giận nói, người hại ta!

Ta vỗ một cái đầu hắn, nói câu ngoan ngoãn, chúc chúng ta bình an vô sự. Còn không mau cút đi.

Ba người sau khi đi, thanh niên kia tiểu nhĩ lúc này mới nói, tại hạ giang nam Học Cung Lý Mục Ca, đa tạ quan gia cứu giúp. Ta khoát khoát tay, nói không cần cảm ơn ta, ta nhìn hắn không vừa mắt mà thôi, người là Giang Nam Học Cung người?

Lý Mục Ca cúi đầu nói, ta là Trương Tây nhân sĩ, trong nhà nghèo khó, cho nên đi ra làm một ít sinh kế, kiếm một ít vòng vo, đề phòng đem tới vào kinh thành đi thi.

Ta kinh ngạc nói, kỳ thi mùa xuân còn chưa bắt đầu, người liền muốn tham gia thi Hương rồi hả?

Lý Mục Ca nghe vậy, ngao ngễ nói, Giang Nam Xuân thí danh đầu, tại hạ nhất định phải được.

Lòng ta nói tiểu tử này ngược lại có một ít khí phách, cái này Giang Nam Xuân thí, có công sinh mấy ngàn người, hán lại có khẩu khí kêu lên muốn đoạt hạng nhất, lại không nói có thể hay không làm được, ánh sáng những lời này liền quyết đoán mười phần.

Lý Mục Ca thắng thán nói nói, hàn song khổ độc hơn mười năm, chỉ cầu một ngày phó quỳnh lâm, tại hạ mặc dù xuất thân hàn môn, biết rõ người nghèo cực khổ, phú nhân chu môn rượu thịt, người nghèo bụng ăn không no, Lý Mục Ca tự Mông Học ban đầu, lập chí khoa cử, càng đem ngang Cừ bốn câu, chích chữ trên lưng, chỉ cầu một ngày làm quan, là trời đất đứng tâm, mà sống người đứng mạng, là hướng thánh kẻ tuyệt học, là vạn thể mở thái bình!

Nói thật hay!

Bên cạnh cách đó không xa chỗ ngồi, một tên mặc màu vàng óng nho bảo người đàn ông trung niên vỗ tay nói.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Kim Châm ước hẹn

Cái này một nam tử ước hẹn bốn năm mười tuổi, Uyên đình núi cao sừng sững, trên mặt một bộ không giận tự uy thần sắc.

Người đàn ông trung niên ngồi cùng bàn còn hai người, một người thân mặc áo đen, thân hình hơi mập, nửa hí mắt, như cùng ngủ đến, trên người lại tán ra khí tức nguy hiểm, ta có thể cảm ứng được trên người người này chân nguyên ba động, tâm tài liệu người này nhìn như người hiền lành, kì thực là một Nội Gia cao thủ, chẳng qua là cho tâm thường người giang hồ so sánh, lại thiếu một tí tí phi khí. Một người khác là một gã nho sam lão già, râu trắng nhợt, khóe miệng mang theo nụ cười.

Lý Mục Ca nghe vậy, ngay cả xông một bàn này chấp tay nói, mới vừa Lý mỗ miệng đặt cuồng vọng nói như vậy, tiền sinh chê bai rồi. Người đàn ông trung niên nhiều hứng thú nhìn hán, nói không bằng tới cùng uống một ly? Lý Mục Ca trầm ngâm chốc lát, nói, tại hạ vẫn còn ở đang làm nhiệm vụ, thật không nên này.

Người đàn ông trung niên cười ha ha một tiếng, nhìn hán tử áo đen kia, hán tử kia từ trong ngực móc ra một thỏi bạc, ném cho chưởng quỹ, nói, lão gia nhà ta mời vị công tử này uống rượu, người có thể có ý kiến? Chưởng quỹ kia dùng răng cắn một cái bạc, hi hi cười nói, chúng ta Thiên Hương Lâu phục vụ tôn chỉ, chính là thỏa mãn khách nhân toàn bộ nhu cầu. Lý tiểu tử, hôm nay thả người nửa ngày giả, người ước chừng phải theo tốt mấy vị này quý nhân.

Ta đang phải trở về chỗ ngồi, người đàn ông trung niên nói, vị tiểu huynh đệ này, gặp chuyện bất bình trượng nghĩa tương trợ, rất hợp ý ta, nếu nề mặt, không ngại tới một tự. Ta chỉ chỉ Từ Nhược Nam, nói câu xin lỗi, giải nhân ước hẹn. Trung niên nam tử kia cười ha ha, xông Từ Nhược Nam vẫy tay.

Từ Nhược Nam ngược lại cũng hào phóng, đứng dậy tới, thân nhiên ngồi xuống. Một bên nam tử áo đen chứng kiến Từ Nhược Nam, mắt lộ ra vẻ cảnh giác, toàn thân phòng bị, người đàn ông trung niên quát bảo ngưng lại một tiếng, người kia lại nửa hí mắt, không nói thêm gì nữa.

Nho sam lão già kêu chén đũa, lại đánh một góc rượu, vì mọi người rót đầy. Người đàn ông trung niên nói, tại hạ họ Hoàng, không biết mấy vị xưng hô như thế nào? Chúng ta mấy người hồ báo tên họ, người đàn ông trung niên lại nói, nghe vị này Lý công tử nói về Khoa Thi, phải là tham gia năm nay kỳ thi mùa xuân cống sinh rồi.

Lý Mục Ca nói, thánh nhân có nói, con trai tránh xa nhà bếp, không nên xử lý loại này tiện thiếu, bất quá sinh hoạt vội vã, thật là xấu hổ. Người đàn ông trung niên lại nói, hảo nam nhi chí tại ngàn dặm, anh hùng không hỏi ra chỗ, nghe Lý công tử chí tôn cao xa, ta quá mức cảm thấy hứng thú, cũng không biết các hạ đối với (đứng) trị quốc một đạo thấy thế nào?

Lý Mục Ca cười nói, tại hạ mặc dù gia cảnh bần hàn, nhưng cũng không phải là hai lỗ tai không nghe thấy chuyện ngoài cửa sổ, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền người, theo mười bốn tuổi lên, liền Du Lịch thiên hạ, hưởng qua Tái Ngoại gió cát, cũng đăng cấp sang sông Nam Mỹ cảnh, nếu bàn về Trị Quốc Chi Đạo, tại hạ ngược lại cũng cả gan nghị luận mấy câu.

Người đàn ông trung niên nói, xin lắng tai nghe.

Lý Mục Ca uống hớp trà, chậm rãi nói, ta Đại Minh giang sơn cẩm tú vạn dặm, nhưng cũng không phải là một phen thái bình. Thánh nhân cái gọi là "Trị nước lớn như nấu tiểu tươi mới", nhưng cũng là vô cùng không phụ trách lời nói. Y theo tại hạ chỗ xem, ngày nay thiên hạ có tứ đại tai hại. Một trong số

đó, nặng Nông ức thương nhân, nông nghiệp tuy là Lập Quốc Chi Bản, buôn bán nhưng cũng là không thể thiếu, bây giờ triều đình vô cùng nặng Nông, lại đối với (đứng) lái buôn làm thuế nặng, quả thực làm trái QUỐC chi đạo. Hai, quân đội tham hủ thành phong trào, tại hạ từng Du Lịch Tây Cương, một cái Biên Cảnh Giáo Uy, lại có ruộng tốt nghìn mẫu, tôi tớ thành đoàn, quân đội sức chiến đấu thấp kém, kẻ thù bên ngoài chờ cơ hội mà động. Thứ ba, quyền lực tìm cho mướn, bây giờ triều đình quan thương cấu kết, chính gọi là "Ba năm trong suốt Tri Phủ, một trăm ngàn bông tuyết bạc", quan chức lợi dụng chức quyền mưu tư, úy nhiên thành phong. Thứ tư, đạo phi thành tai, cái gọi là Hiệp lấy Vô phạm Cấm, bây giờ môn phái giang hồ đông đảo, triều đình sơ sài giam quản, những thứ này hiệp khách, ý vào võ nghệ Cao Cường, coi thường luật pháp, nhiễu loạn trị an, cùng Lục Lâm đạo phi không khác nhiều. Đây là bốn Tệ hại vậy.

Nho sam lão già đột nhiên hỏi, các hạ nói lên bốn Tệ hại, cái kia theo ý kiến của ngươi, như thế nào giải quyết đây?

Lý Mục Ca cất cao giọng nói, trị quốc một đạo, không ngoài tám chữ, Giản Chính giao quyền, làm dân giàu cường binh. Thứ nhất, bây giờ quan trường Trần a tích nặng, chỉ có từ trên xuống dưới phát động biến cách, giao quyền ở người, giảm bớt quyền lực tìm cho mướn không gian, lấy túc Chính gió. Thứ hai, quốc chi nặng nói, tàng phú ở người, duy chỉ có người giàu, mới có thể cường quốc. Thứ ba, sẵn sàng ra trận cũng không cực kì hiếu chiến, chế tạo một nhánh Vương Giả bài học, nhân nghĩa bài học, lấy cường đại binh lực làm hậu thuẫn, mới có thể khiếp sợ phiên quốc, dẫn vạn bang đến châu.

Lý Mục Ca một phen thẳng thắn nói, nói năng có khí phách, trung niên nam tử kia nghe khá nghiêm túc. Hắn nhìn nho sam lão già liếc mắt, Lư tiên sinh là thiên hạ đại nho, không biết ý như thế nào? Nho sam lão già nhò gật đầu, vị này Lý công tử nói cực phải, chỉ là nói để ý tất cả mọi người biết, chân chính roi xuống đất áp dụng, lại khó khăn nặng nề a.

Lý Mục Ca nghiêm nét mặt nói, nguyên nhân chính là như thế, tại hạ mới lập chí làm quan, làm chuyện thật, thật làm việc, không cầu nghe thấy đạt đến chư hầu, chỉ cầu tạo phúc nhất phương a.

Họ Lô Nho Sinh như có điều suy nghĩ, người đàn ông trung niên nói, Lý công tử có thể tâm hệ thống trăm họ, quả thật Đại Minh chuyện may mắn, Hoàng mỗ thụ giáo. Nam tử từ từ trong ngực lấy ra một tờ quạt xếp, với chủ quán yêu cầu bút mực, tại mặt quạt trên viết rồi bốn chữ, nói, vội vàng vừa thấy, cuối cùng từ biệt, cái quạt xếp này tặng cho Lý công tử, lưu làm kỷ niệm. Dứt lời đứng dậy cáo biệt, cái kia Nho Sinh trả tiền rượu, hướng chúng ta cười một tiếng, đi theo ra ngoài.

Ngược lại cái kia hơi mập nam tử áo đen, trước khi chuẩn bị đi, còn quan sát Từ Nhượng Nam mấy lần.

Ta thấy thời điểm không còn sớm, cũng đứng dậy cáo từ.

Trở ra cửa, Từ Nhượng Nam lúc này mới nói, người đàn ông này thân phận không bình thường a. Ta nói trong phố xá, cũng có kỳ nhân, ngược cũng không kì lạ.

Hai người ở trên đường du lãm, ngược lại cũng trò chuyện không ít đề tài, tới gần chạng vạng tối, Từ Nhượng Nam lúc này mới nói, tiểu Bộ Khoái, hôm nay đa tạ ngươi mời khách.

Lòng ta nói nếu ngươi nguyện ý, ta mỗi ngày mời ngươi cũng không phải không được, bất quá ngại vì lời này có chút nói năng tùy tiện, không nói ra miệng. Mắt thấy muốn chia tay, trong lòng có chút không bỏ, vì vậy nói, ngày sau chính là Hoa Thần tiết, không biết Từ cô nương có bất kể thời gian?

Từ Nhượng Nam gò má cười một tiếng, thế nào, ngươi muốn hẹn ta?

Ta hơi đỏ mặt, dùng sức gật đầu một cái. Từ Nhượng Nam mỉm cười nói, hai ngày này ta có chút chuyện riêng phải xử lý, không bằng như vậy, ngày hôm sau mặt trời lặn lúc, ta ở nơi này trường nhai cuối chờ ngươi, qua liền không chờ nha.

Trong nội tâm của ta mừng như điên, nói: Không gặp không về.

Từ Nhượng Nam từ trong ngực lấy ra một quả Kim Chân, thả vào ta trong lòng bàn tay, nhưng sau đó xoay người chân thành đi. Ta thấy vàng này châm hình dáng kỳ lạ, rất là tinh xảo, hỏi, đây là cái gì? Từ Nhượng Nam quay đầu cười nói, Kim Chân ước hẹn, ngươi nếu lỡ hẹn, ta liền dùng vàng này châm chọc mù ánh mắt ngươi.

Ta ngốc ngốc đứng tại chỗ, nhìn nàng bóng lưng đi. Ngắn ngủi hai ngày, thấy hai mặt, cái này Từ Nhượng Nam khi thì kiều uyển, khi thì cay cú, có chút khiến người không đoán ra, thật là câu đố như thế nữ tử a.

Ta thấy sắc trời không còn sớm, trên đường đi khẽ hát, trở lại Giang Hồ Ty. Trương Âu Khiêm đang nằm tại một Trương An Nhạc trên ghế, trong tay bưng một cái bình trà, vui vẻ Tiểu Dao, chứng kiến ta tới, kinh ngạc nói, ô a, ta xem ngươi mặt đỏ lừ lừ, bước chân nói năng tùy tiện, thành thật khai báo, có phải hay không đi trên sông Tần hoài tiêu phí đi?

Ta nói ngươi cho rằng là người trong thiên hạ cũng như ngươi bình thường tục khí?

Trương Âu Khiêm rung đùi đắc ý nói, tới tục là tới thanh nhã, tục đến mức tận cùng chính là thanh nhã, với loại người như ngươi nói nhã tục, không khác nào trâu đánh đàn.

Ta tức giận đi tới, đoạt lấy bình trà, uống ừng ực. Trương Âu Khiêm hô to, nói ngươi tục ngươi còn không tin, ngươi có thể biết bình này trà, là năm nay mới ra Bích Đàm Phiêu Tuyết, ngươi như nốc ừng ực, thật sự là nóng nảy phá hủy vật báu a.

Ta khinh thường nói, trà này đến bụng của ngươi bên trong, mới xem như nóng nảy phá hủy vật báu.

Hai người đang ở cái vĩa lúc, Giang Nam vội vã đi vào, nói, xảy ra chuyện lớn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Dấu vết

Kim Lăng Tạ gia Nhị thiếu gia Tạ Sĩ Đình con gái cảm ơn Quân Diễm mất tích! Đây bất quá là buổi trưa chuyện phát sinh, không tới nửa ngày ngay tại trong thành Kim Lăng truyền đi xôn xao. Cảm ơn Quân Diễm là Kim Lăng Đệ Nhất Tài Nữ, lại vừa là Kim Lăng song bích một trong, tại trong thành Kim Lăng danh tiếng cực lớn.

Đến Lục Phiến Môn lúc, Chư Cát Bánh Nướng đang đối với chúng Bộ Khoái đại phát lời đĩnh.

Mấy ngày liên tiếp mất tích án kiện, đã sớm khiến thành Kim Lăng lòng người bàng hoàng, làm bên trong thành trị an người phụ trách chủ yếu, mấy ngày nay hấn áp lực cực lớn. Tri Phủ Đại Nhân giới hạn hấn trong vòng mười ngày phá án, kết quả bản án cũ vị phá, mới án kiện lại nổi lên, làm sao có thể không để cho hấn tức giận?

Một đám rác rưởi! Chư Cát Bánh Nướng mắng to, các người nắm triều đình bổng lộc, trong ngày thường thịt cá hương thân cũng thì thôi, bây giờ bên trong thành xảy ra lớn như vậy vụ án, 8 ngày rồi, các người lại không có một chút tiến triển, các người suy nghĩ đây, đều bị chó ăn rồi sao?

Ta thấy hấn nổi giận, cũng không chủ động nói chuyện, ngay cả bên đứng một bên không lên tiếng, tránh cho đụng vào rủi ro. Ai ngờ, ta vừa mới vào nhà, Chư Cát Bánh Nướng liền hướng ta nói, Tô bộ đầu, người là kinh thành đến, vụ án này ta tới nghe một chút người ý kiến.

Ta nói sự tình nếu xảy ra, ánh sáng ở chỗ này hợp là không giải quyết được vấn đề, bằng vào ta thấy, chúng ta nên làm đi Tạ gia làm một chút điều tra. Đại nhân cảm thấy thế nào?

Chư Cát Bánh Nướng không trả lời, hỏi ngược lại những người khác, các người cảm thấy thế nào?

Mọi người ứng tiếng nói, Tô bộ đầu nói tốt, Tô bộ đầu nói đúng!

Chư Cát Bánh Nướng gật đầu một cái, vậy thì người đi đi.

Ta nhất thời sững sốt, ta thế nào cảm giác mình bị gài bẫy đây. Trương Ấu Khiêm ở một bên cười trộm, nhìn hấn một bộ như tên trộm biểu tình, ta không khỏi tức giận, vì vậy nói, Gia Cát đại nhân, ngài là thượng cấp, an bài cái công việc ta không có ý kiến, bất quá ta một người thân chỉ lực lượng đơn, không bằng khiến Trương bộ đầu theo ta cùng đi.

Chư Cát Bánh Nướng nói Trương bộ đầu là các người Giang Hồ Ty, chính người an bài là được. Tiểu Tô a, các người là mới tới Bộ Khoái, hơn nữa lại tuổi trẻ, đúng là kiến công lập nghiệp thời cơ tốt, nhất định cần phải nắm chắc cơ hội này, tương lai thăng chức tăng lương liền nhìn lần này rồi.

Lòng ta nói còn chưa bắt đầu hành động đây, cái này thì cho ta rót mê hồn thang rồi, ngoài miệng lại nói, cảm giác Tạ đại nhân đối với ta Nhị người tín nhiệm cùng hết lòng tài bồi. Chư Cát Bánh Nướng nói, được rồi, thời điểm không còn sớm, các người mau mau đi làm việc đi.

Đi ra Lục Phiến Môn, Trương Ấu Khiêm nói thế nào đều cảm thấy cái này bánh nướng tại châm đối với chúng ta, có tiện nghi chính bọn hấn chiếm, khó gặm xương đều để cho chúng ta bên trên.

Ta nói người nói thế nào đây, người thuộc chó mà, còn gặm xương. Thừa dịp còn không vào đêm, vội vàng đi trước Tạ gia một chuyến, tìm hiểu một chút tình huống.

Ta suy nghĩ cảm ơn Quân Diễm mất tích một án kiện, vô cùng có khả năng cùng Giang Nam Ngũ Quỷ có liên quan. Ngày đó tại đoạn nhai dài ta trong lúc vô tình nghe được U Minh Thần Giáo Bệnh Hồ Dương Ân, Giang Nam Ngũ Quỷ cùng một lão giả áo xám nói chuyện, người kia muốn Giang Nam Ngũ Quỷ tại Hoa Thần tiết bắt cóc người kia, rất có thể chính là cảm ơn Quân Diễm.

Chuyện này cùng U Minh Thần Giáo có liên quan, khẳng định không phải đơn giản như vậy chuyện. Bây giờ U Minh Thần Giáo ồ ạt đánh ra, dần dần tóm thu Giang Nam võ lâm một chút bên trong môn phái nhỏ, lại đang Vương gia thọ yến bên trên gây chuyện, bây giờ lại bắt cóc cảm ơn Quân Diễm, cái này là chuẩn bị đối với (đúng) Giang Nam võ lâm toàn diện khai chiến.

Kim Lăng Tạ gia ở vào thành bắc Phượng Hoàng lĩnh, khi chúng ta đến lúc, toàn bộ Tạ gia loạn cả một đoàn, ngay cả vốn là cử chỉ lẳng dặt, phong lưu tiêu sái Tạ Sĩ Đình, lúc này rất là nóng nảy, thấy chúng ta đến, mặt lộ không vui nói, các người làm sao tới rồi hả?

Ta nói dâng tặng Gia Cát đại nhân chi mạng, trước đến điều tra quý phủ Tạ cô nương bị bắt cóc một chuyện.

Bên cạnh một chàng thanh niên nói, đây là chúng ta Tạ gia chuyện riêng, các người Lục Phiến Môn không muốn xen vào việc của người khác.

Ta nói chuyện mặc dù như thế, nhưng gần đây trong thành Kim Lăng đã xảy ra năm sáu bảy mất tích án kiện, nếu không đoán sai, coi là cùng một nhóm người nên làm, chúng ta Lục Phiến Môn người mang bên trong thành trị an chi trách, xin quý phủ có thể phối hợp điều tra.

Cái kia chàng thanh niên đang muốn nói chuyện, lại bị Tạ Sĩ Đình ngăn cản, không được vô lễ.

Ta lúc này mới nhớ tới, Tạ gia ngoại trừ là Võ Lâm thế gia bên ngoài, cái này Tạ Sĩ Đình là Ứng Thiên Phủ tiểu Lễ Bộ Thị Lang, chức vụ thanh quý, cũng khó trách, trong nhà gặp phải loại chuyện này, dù sao không thể nào hào quang, bọn họ không muốn khiến quan phủ nhúng tay, cũng là trong tình lý.

Tạ Sĩ Đình đem chúng ta đón vào phòng khách, mạng người làm lo pha trà, lúc này mới nói, hai vị Bộ Đầu đã có tâm, vậy thì cảm ơn. Chàng thanh niên nói, phụ thân, Quân Diên mất tích một chuyện, bá phụ đã phái ra bên trong phủ cao thủ, coi như đem bên trong thành lật cái lộn chồng vô lên trời, cũng phải đem tìm được Quân Diên tung tích, cần gì phải để cho bọn họ nhúng tay vào?

Trương Âu Khiêm nghe khó chịu, nói ngược tương cơ nói, nếu không phải Tổng Bộ Đầu lên tiếng, người nghĩ rằng chúng ta nghĩ (muốn) quản à? Ta ngay cả kéo hần một chút, tỏ ý hần không nên nói lung tung. Tạ Sĩ Đình bần lui bên cạnh (trái phải), đứng dậy hướng ta hai người chấp tay nói, nếu có thể tìm được Quân Diên tung tích, Tạ mỗ nhất định hậu tạ.

Lòng ta nói Tạ Sĩ Đình trước ngạo mạn sau cung kính, thái độ biến hóa lại lớn như vậy, một không phải là trong đó có cái gì ẩn tình? Nghĩ đến chỗ này, ta nói nói, Tạ đại nhân, không biết lệnh thiên kim ra sao lúc nơi nào bị người bắt đi? Tạ Sĩ Đình nói, nghe nha hoàn nói, hôm nay sau giờ Ngọ, Quân Diên cảm thấy không thoải mái, trở về phòng nghỉ ngơi, sau nửa giờ, lại đi nhìn lên, vậy lấy không có ở đây, trên bàn lại để lại một phong thư. . .

Nói đến chỗ này, Tạ Sĩ Đình bỗng nhiên ngậm miệng không nói.

Ta nói kỳ quái, Kim Lăng Tạ gia phòng bị nghiêm ngặt, cao thủ nhiều như mây, coi như U Minh Thần Giáo bắt cóc lệnh thiên kim, cũng tuyệt đối không thể thần không biết quỷ không hay chạy ra khỏi Tạ gia, trừ phi. . .

Chàng thanh niên nói, trừ phi cái gì?

Ta nói trừ phi có người trong ứng ngoại hợp, len lén đem Tạ cô nương đưa ra bên ngoài phủ. Chi sở dĩ như vậy nói, là bởi vì ta nghe trộm được lão giả áo xám cùng Bệnh Hồ Dương Ẩn đối thoại, đúng là hần đem cảm ơn Quân Diên tin tức cung cấp cho Giang Nam Ngũ Quỷ, nếu không ngoài sở liệu, lão giả áo xám phải là Tạ gia người, hơn nữa thân phận nhất định sẽ không quá thấp.

Tạ Sĩ Đình thờ dài nói, đây chính là ta lo lắng chỗ.

Ta hỏi, không biết có thể hay không thấy một chút Tạ gia chủ?

Tạ Sĩ Đình tại Tạ gia đi Nhị, lão đại chính là chủ nhà họ Tạ cảm ơn sĩ ẩn, cái này người trong giang hồ bên trên rất là khiêm tốn, cực ít lộ diện, bất quá nghe nói cùng Tạ Sĩ Đình quan hệ cũng không hòa hợp. Tạ Sĩ Đình nói, ta đại ca gần đây đang bế quan tu luyện, cực kỳ hiếm thấy người.

Ta thấy hần nói chuyện có chút hàm hồ, trong đầu nghĩ hần cũng hoài nghi cảm ơn Quân Diên mất tích một chuyện, có thể là người nội bộ quấy phá, cho nên lúc này mới muốn mượn chúng ta lực, giúp hần tìm kiếm nữ nhi của hần. Lại cùng hần trò chuyện đôi câu, thấy không có gì tính thực chất nội dung, vì vậy liền nói lên đi xem bên dưới cảm ơn Quân Diên căn phòng.

Cái kia chàng thanh niên dẫn chúng ta đi tới bên trong nhà một nơi lầu các, chỉ nói, bên này là chị của ta căn phòng. Ta hỏi, không biết công tử xưng hô như thế nào? Thanh niên nói, ta gọi là cảm ơn quân buồm, mới vừa bởi vì gia tỷ mất tích, trong lời nói nhiều có đắc tội, xin chớ trách.

Ta lắc đầu một cái.

Đầy cửa vào, bên trong phòng mười phần phong cách cổ xưa, cũng không như ta nghĩ rằng tượng như vậy xa hoa, treo trên tường một bộ cung nữ trâm hoa đồ, một giường lớn, một cái án thư còn có một vách tường sách, nếu không phải biết chuyện trước, ta thậm chí cho là đây là Nho Sinh thư phòng.

Trương Âu Khiêm thờ dài nói, không nghĩ tới Kim Lăng song bích một trong cảm ơn Quân Diên, sinh hoạt càng như thế kham khổ.

Cảm ơn quân buồm nói, gia tỷ cả đời không thích sơn phấn, chỉ là sách như mạng, bên trong phòng có miếng vải này đưa, cũng chẳng có gì lạ rồi.

Trên thư án bày đặt một quyển canh lộ về Tổ 《Mẫu Đơn đình》，còn mấy phong thư. Ta chợt nhớ tới, cảm ơn Quân Diên bị bắt cóc sau, đối phương đã từng để lại một phong thư, vì vậy hỏi cảm ơn quân buồm, cái kia cảm ơn quân buồm lại áp ứng, không nói được.

Buổi chiều cảm ơn Quân Diên mới mất tích, vừa mới nửa ngày thành Kim Lăng liền mọi người đều biết, nhất định là có người cố ý ở bên ngoài thả ra tiếng gió, cũng đang bởi vì như thế, mới để cho Tạ gia rối loạn trận cước. Ta lại hỏi, Tạ phủ trên dưới hơn hai trăm người, hơn nữa còn có một số cao thủ giang hồ, đối phương thế nào ngay dưới mắt đem Tạ cô nương vận xuất phủ bên ngoài?

Cảm ơn quân buôn lác đầu, biểu thị không biết.

Trương Âu Khiêm bỗng nhiên nói, sẽ có hay không có khả năng này, đối phương ép buộc Tạ cô nương, khổ nỗi không cách nào chuyên chờ ra ngoài, cố ý ở trong thành chế tạo tin nhảm, dẫn Tạ gia cao thủ dốc hết, sau đó nghĩ (muốn) đục nước béo cò, nhân cơ hội chạy ra ngoài?

Ta ánh mắt sáng lên, không thể không khả năng này, vì vậy nói, Tạ công tử, quý phủ xuất nhập xe cộ có hay không đều ghi danh?

Cảm ơn quân buôn vô đầu một cái, cái này ta thế nào không nghĩ tới? Dứt lời, liền ta hai người tới nơi cửa chính, lật xem xuất nhập ghi danh, lại phát hiện, nửa canh giờ trước, một chiếc thức ăn xe mới vừa từ cửa sau rời đi.

Kéo xe người kia họ Thái, tên cải trắng, cho Tạ gia đưa vài chục năm thức ăn, ở tại thành Kim Lăng đồng Giáp Tứ Hồ cùng, ta cùng với Trương Âu Khiêm cáo biệt cảm ơn quân buôn, đi suốt đêm hướng Giáp Tứ Hồ cùng.

Trên đường, Trương Âu Khiêm nói cái kia Tạ gia người cả nhà đều có chút cổ quái, xảy ra lớn như vậy chuyện, lại như con ruồi không đầu giống như, thấy thế nào cũng không giống một cái hào môn đất phiệt điệu bộ, liền một cái chủ sự chủ định cũng không có, ta nói đây là người ta chuyện nhà, chúng ta không quản được, đi trước điều tra lão kia Thái lại nói.

Đi tới Giáp Tứ Hồ cùng Thái cải trắng nhà, tiến lên gõ cửa, có cái lão phụ nhân ở bên trong phòng hỏi, ai vậy?

Trương Âu Khiêm nói, mở cửa, lão Thái ở nhà không, chúng ta muốn tìm hần hỏi thăm một số chuyện.

Phòng cửa mở ra, một vài thô sợi day y phục lão phụ nhân tay cầm cây chổi đi ra, đưa tay đánh liền Trương Âu Khiêm, Trương Âu Khiêm ngay cả tránh thoát đi, nói đừng đánh, chúng ta là Bộ Khoái! Lão phụ nhân nói, cái kia nghịch tử nợ người bọn tiền, người tìm hần phải đi, tới quấy rầy ta đây cái hồngбет Lão Thái Bà có gì tài ba?

Trương Âu Khiêm nói, chúng ta không phải đòi nợ.

Phụ nhân kia vẫn lải nhải nói, cái kia nghịch tử Tenten bên ngoài bài bạc, thiếu đặt mông nợ, trong nhà của ta có thể một đồng tiền cũng không có.

Trương Âu Khiêm lại nói, chúng ta là Lục Phiến Môn Bộ Khoái! Phụ nhân nói, đúng vậy, Bộ Khoái không phải đòi nợ à? Ta nói đại nương ngài hiểu lầm, chúng ta là người chấp hành luật pháp viên, các ngài lão Thái khả năng dính líu cùng nhau Vụ án bất cóc, hần không về nhà sao?

Lão phụ nhân ô ô nói, ta lại điếc lại mù, chừng mấy ngày không thấy hần.

Trương Âu Khiêm nói lầm bầm, còn lại điếc lại mù, cái này thân thủ so Hầu Tử đều lạnh lẽo. Ta nói người bớt tranh cãi một tí. Vì vậy nặn ra một nụ cười hỏi, lão Thái lần trước về nhà là lúc nào rồi hả? Lão phụ nhân nói, tối ngày hôm qua, hần ngược lại một lần trở về, nói cái gì qua hôm nay liền có tiền, có thể đến bây giờ ta cũng không có thấy tiền.

Ta lại hỏi, hần không nói đi nơi nào à?

Lão phụ nhân nói, hần thật giống như nói, tối nay đi Nương Nương Miếu, đi đưa một xe thức ăn, sáng mai thì trở lại.

Nương Nương Miếu?

Đây là thành Kim Lăng bên ngoài một nơi ngôi miếu đồ nát, 20 năm trước hương hỏa cực kỳ thịnh vượng, sau đó gặp một trận lửa lớn, liền bại rơi xuống, nghe nói nơi đó không làm sao sạch, đến một cái ban đêm thì có tiếng quỷ khóc sói tru, giống như quỷ my, bên trong thành hơi lớn người thường thường dùng Nương Nương Miếu hù dọa tiểu hài tử, người không nghe lời nữa, buổi tối đưa người đi Nương Nương Miếu qua đêm đi.

Trương Âu Khiêm hỏi, người mới đến nửa tháng không tới, thế nào ngay cả chuyện này đều biết, thật là thiên tài a.

Ta nói chỗ nào là thiên tài, ta chẳng qua chỉ là đem người đi sông Tần hoài buổi chiều phim tối thời gian dùng đang đọc sách bên trên, đi thôi, tối nay chúng ta liền muốn dạ thám Nương Nương Miếu.

Trương Âu Khiêm nói sẽ không thật ma quỷ lộng hành đi, ta lá gan nhỏ, đừng dọa ta.

Ta nói người đọc sách không nói chuyện yêu ma quỷ quái, sợ cái gì.

Trương Âu Khiêm nói, một dạng còn nói qua, muốn kính mà tránh xa đây. Không bằng chúng ta phân công, ta trở về Lục Phiến Môn viện binh, người trước đi đi đầu đứng như cần gì phải? Ta tức giận nói, ta cũng biết, thời khắc mấu chốt người như Xe bị tuột xích, cũng được, người cũng muốn mau mau.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 47: Dạ thám Nương Nương Miếu

Nương Nương Miếu đã sớm lâu năm không tu sửa lại bại lợi hại, lão Thái nói là tới đưa đồ ăn, hiển nhiên là nói láo. Lão Thái thiếu đòi nợ, cứ như vậy, hần cướp đi Tạ Quân Diễn liền nói xuôi được.

Ta thi triển Kinh Công, ra khỏi thành nam ước hẹn hơn mười dặm, đi tới Nương Nương Miếu. Tại cách đó không xa, lại thấy bên trong miếu có một chút đèn, Nương Nương Miếu bên trong người Ảnh đứng đưa. Ta ở ngoài cửa quan sát chốc lát, lại vòng quanh bốn Chu vòng vo một vòng mà, lúc này mới cẩn thận tới gần.

Bên trong miếu truyền tới nữ tử tiếng khóc, một người không nhận được nói, Đại tiểu thư, van cầu người, đừng khóc, lão Thái ta cũng vậy bị người vội vã, bắt đắc dĩ mới đem người Kiếp tới nơi này.

Nghe nữ tử khóc lóc nói, cây liễu mộng ô mai cái đó Phụ Tâm Hán, đem ta Lệ mẹ hại chết, ta có thể không khóc à?

Trong nội tâm của ta cười thầm, cô gái này thân ở hang hổ không tự biết, cự tuyệt trong sách câu chuyện đi khóc rống rơi lệ, ngược lại cũng thật là cái người đẹp. Bây giờ Nương Nương Miếu chỉ có hai người, ta đang chuẩn bị xuất thủ, lại nghe được mấy tiếng Lão Nha tiếng kêu, ngay sau đó mấy cái bóng đen vọt vào Nương Nương Miếu.

Đắc thủ? Lão Thái? Nghe thanh âm, đúng là Giang Nam Ngũ Quỷ bên trong Lão Ngũ quỷ hảo sắc, thanh âm người này lại sắc nhọn vừa mịn, nhận ra độ cực cao.

Lão Thái nói, mấy vị đại gia, ta nghe các người phân phó, cho tiểu thư xuống thuốc mê, đem người mang tới đây, giữa chúng ta nợ, xóa bỏ đi.

Lão Tứ quỷ thất cổ cười nham hiểm nói, chúng ta Giang Nam Ngũ Quỷ biệt hiệu mặc dù không êm tai, nhưng ở trên giang hồ cũng là giữ chữ tín, cái trắng huynh, giữa chúng ta món nợ xóa bỏ, không chỉ có như thế, ta còn muốn có quả mức đưa tặng, không biết người có muốn hay không?

Lão Thái vui vẻ nói, ta nhìn một cái mấy vị gia chính là người hào sảng, còn dùng khách khí như vậy làm gì a. Như đã nói qua, ngài cho nhiều tiền?

Quỷ thất cổ nói, nói nhiều tiền tục khí, chúng ta nợ xóa bỏ, không bằng liền đem mạng cùng nhau câu?

Lão Thái nghe một chút, nhất thời bị dọa sợ đến tê liệt trên mặt đất, mấy vị gia gia tha mạng, ta trên có tám mươi mẹ già, dưới có ba tuổi ấu tử, ngài không thể giết ta à.

Quỷ thất cổ hỏi, vậy người bao lớn? Lão Thái sững sờ, nói quanh co không nói, hô to một tiếng, hướng ngoài cửa vọt ra, mới lao ra năm, sáu bước, lại thấy một đạo hàn quang bay ra, lão Thái về phía trước nhào tới trên đất, chân đạp rồi mấy cái, đã mất mạng.

Cô gái kia hô lớn, các người giết người.

Đại đầu quỷ nói, người rêu rao cái gì, lại kêu đem người cùng nhau làm thịt. Lão Ngũ quỷ hảo sắc nói, đại ca, cô nàng này mà té bì nộn nhục, ngược lại sớm muộn muốn chết, không bằng để cho ta thống khoái một lần.

Đại đầu quỷ cả giận nói, cô gái này là Dương hộ pháp chi danh muốn, chúng ta Ngũ huynh đệ tài sản tính mạng đều ở đây Nữ Oa trên người, tiểu tử người nếu là làm vậy, đừng trách ta làm đại ca không khách khí.

Quỷ hảo sắc cười xòa nói, đại ca, người xem ta chính là chỉ đùa một chút, Ngũ đệ ta tuy tốt sắc, nhưng người nào nên đụng, người nào không nên đụng, ta tự có chừng mực.

Đại đầu quỷ lúc này mới nói, biết liền có thể. Cô gái này đã đến tay, người với lão Tứ ở chỗ này nhìn, ta đi với Dương hộ pháp báo tin. Vừa nói rồi đi Nương Nương Miếu, Nương Nương Miếu bên trong, chỉ để lại quỷ thất cổ và hảo sắc quỷ.

Cô gái nói, các người trói ta tới nơi này, có thể biết ta là người phương nào? Quỷ hảo sắc sắc mê mê nói, Giang Nam Đệ Nhất Tài Nữ, Kim Lăng song bích một trong Tạ Quân Diễn, ta có thể là nhớ người nhanh muốn chết.

Nữ tử hốt hoảng nói, người đừng tới đây. Nếu không, nếu không. . .

Nếu không cái gì?

Cô gái nói, nếu không ta liền cắn lưỡi tự sát.

Trong nội tâm của ta tính toán, bằng vào ta trước mắt võ công, đối phó một người trong đó còn có thể, nếu hai người liên thủ, chỉ sợ không phải đối thủ,

cũng không biết Trương Âu Khiêm khi nào có thể dẫn người tới.

Quý thất cổ một bên lạnh lùng nói, Tạ cô nương, người một ... không ... Thông suốt võ nghệ, Nhị không thông nội lực, thật muốn cắn lưỡi tự sát, sợ rằng không có dễ dàng như vậy, không tin có thể thử một chút.

Lòng ta nói quả thật như thế, hàm trên hàm dưới cắn lực tổng hợp bất quá ba mươi bốn mươi cân, cái lưỡi bên trên vừa không có động mạch, cắn bề nhiều nhất sẽ bị chảy máu hít thở không thông mà chết, đệ nhất sư huynh làm qua nghiên cứu, nếu thật muốn hít thở không thông mà chết, chỉ cần đem một hộp nước miếng nuốt vào phổi quản liền có thể.

Quý hảo sắc nói, Tứ ca, nay muốn không bằng chúng ta thay phiên nhìn cô gái này, người đi nghỉ trước chốc lát. Quý thất cổ hắc hắc nói, người sẽ không bệnh cũ lại tái phát đi.

Quý hảo sắc hắc hắc nói Hay lại là Tứ ca biết ta, bất quá người cũng yên tâm, người với đại tẩu chuyện, ta cũng không với đại ca nói. Quý thất cổ hừ một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Lòng ta nói trời cũng giúp ta, liền vội vàng đến gần Nương Nương Miếu, mào ở phía dưới cửa sổ. Chỉ thấy một cô gái quần áo trắng, tóc tai rối bời, nghiêng dựa vào một cái trên cây cột, sắc mặt tái nhợt, tất cả đều là vẻ sợ hãi, ta mặc dù chưa thấy qua Tạ Quân Diễn, theo bọn họ trong đối thoại, nhưng cũng kết luận tám chín phần mười.

Quý hảo sắc cười gian đi tới, tiểu bảo bối mà, hôm nay khiến Ngũ gia thật tốt thương người. Tạ Quân Diễn kêu lớn cứu mạng, quý hảo sắc sợ rước lấy người rảnh rồi, đưa tay điểm năng huyết cam, miệng nói, người yên tâm, đợi một hồi cho người dục tiên dục tử. Vừa nói, liền đưa tay cởi ra Tạ Quân Diễn quần dài, Tạ Quân Diễn nhắm hai mắt lại, nước mắt rơi như mưa.

Trước khi ra ngoài, ta cũng không mang binh khí, thuận tay theo dưới cửa sổ tìm một cái gỗ du cứng nhánh, giờ cao ở trong tay, chiều dài vừa vặn. Ta đề tụ chân khí, trong thiên địa chân nguyên sinh ra cảm ứng, bắt đầu nhỏ nhẹ, tung tăng sóng gió nổi lên.

Ngay tại quý hảo sắc cởi ra đai lưng, quần cởi đến một nửa lúc, lòng ta nói cơ hội tới, tung người nhảy một cái, theo cửa sổ tiến vào bên trong đại đường, quý hảo sắc chuyện này sắc mê tâm khiêu, đối với ta đến không cảm giác chút nào.

Ta tới đến phía sau hắn, dùng cây gậy chọc chọc hắn, Uy, huynh đệ.

Quý hảo sắc nói đừng làm rộn, không thấy ta đang bận chứ sao. Ta nói có đôi lời không biết có nên nói hay không, quý hảo sắc nói có rắm mau thả. Vừa nói đột nhiên thức tỉnh, kịp phản ứng, đi bất ngoài một trượng Lang Nha Bồng, kết quả quần cởi một nửa, bị vấp ngã xuống đất bên trên.

Ta cười ha ha một tiếng, quản tốt người Điều.

Vừa nói, trong tay gỗ nhánh điểm hướng mạng hắn căn (cái) chỗ, quý hảo sắc mất nhanh Điều nhanh, lăn khỏi chỗ, đoạt đi, một tay nhặt lên Lang Nha Bồng, một tay xách quần, cùng ta giằng co.

Ta không cho hắn chút nào cơ hội, lấy gỗ là súng, sử dụng ra nằm cũng trúng đạn thức bên trong Dương Quan Tam Diệp, công kích đối phương bên dưới ba đường, quý hảo sắc hành động bất tiện, chật vật tránh né, mười phần không chịu nổi, miệng nói, không biết xấu hổ hạ lưu!

Ta cười nói, tại các hạ trước mặt, bốn chữ này, ta cũng không dám đọc chuyên. Trong tay lại không ngừng chút nào, sử dụng ra nhưng là ta ngộ ra thứ tư phong phạm thức bên trong dê đao ba mươi giấy gấp.

Cái này dê đao ba mươi giấy gấp, là trước đó vài ngày ta cùng với Từ Khai Sơn đối chiêu lúc ngộ ra một chiêu, chiêu thức xuất từ Dương Quan Tam Diệp.

Khi ta ngộ ra chân nguyên ba động lúc, ta phát hiện có thể lợi dụng ba động chồng, đem cùng chiêu thức đưa tới chân nguyên ba động tiến hành chồng, Kim Xà Thương Pháp bên trong Dương Quan Tam Diệp vốn là có chồng công kích hay, lúc này bị ta cải thiện, lại một thương mau hơn một thương, làm ba mươi súng dùng xong, ta chân nguyên toàn thân cơ hồ hao hết, lấy gỗ nhánh chống đỡ đất.

Quý hảo sắc thấy ta kiệt lực, âm hiểm cười nói, ta ngược lại thật ra phương nào cao thủ, làm ta giặt cả mình, nguyên lai là một Bộ Khoái. Ta nói Bộ Khoái bắt kẻ gian, thiên kinh địa nghĩa, có gì đáng kinh ngạc.

Quý hảo sắc lắc đầu nói, đáng tiếc.

Đáng tiếc cái gì?

Chết rồi Bộ Khoái, là không có cách nào bắt trộm.

Ta nói đừng cao hứng quá sớm, vừa nói chỉ chỉ trên người hắn. Quý hảo sắc bỗng nhiên sắc mặt đại biến, người đối với ta làm cái gì? Ta cười nói, không có gì, chẳng qua chỉ là giấy gấp rồi 30 Tầng dê đao mà thôi.

Phốc phốc phốc, ba mươi âm thanh.

Quý hảo sắc toàn thân máu chảy ồ ạt, ba mươi lỗ thủng theo ba mươi Khiếu Huyệt nổ lên, chỉ thấy hắn hai mắt trợn tròn, ngửa mặt nằm trên đất. Ta không có chút nào giết người vui vẻ, chỉ muốn vội vàng đem Tạ Quân Diễn cứu đi.

Tạ gia Đại tiểu thư cặp mắt vụt sáng vụt sáng nhìn ta, ta cũng biết!

Ta nói ngươi biết cái gì?

Tạ Quân Diễn nói, trên sách nói, mỹ nữ gặp nạn lúc, luôn có cái thể anh hùng đi lên Ngũ Thái Tường Vân tới xuất thủ cứu giúp. Ta nói cô nương, ngươi xem sách đều nhìn choáng váng, nơi này là Hung Địa, không thích hợp ở lâu.

Hai người mới vừa đứng dậy, liền nghe ngoài cửa có người nói, Dương hộ pháp, nữ oa kia ngay tại trong miếu. Lòng ta nói không hay, cửa chính bị người lấp kín, ngấm nhìn bốn phía, trong chính điện có cái lư bệ tượng nân, cũng không lo nam nữ hữu biệt, đưa nàng ôm lấy, tung người nhảy lên, giấu đến Điều Khắc sau lưng.

Mới giấu thân, liền có người đi vào, nghe một người hô to, Lão Ngũ! Tại sao có thể như vậy? Là ai liên quan (khô)? Ta theo bên trong khe hở nhìn lên, U Minh Giáo Bệnh Hồ Dương Ân cùng Giang Nam Tứ Quý đi vào trong miếu.

Dương Ân cúi người xem xét thi thể một phen, trầm giọng nói, huynh đệ ngươi bị người lấy nội lực đánh gãy ba mươi Khiếu Huyết, máu chỉ tức tán ra mà chết, ta nhưng lại chưa bao giờ nghe nói trên giang hồ có loại này võ công.

Lòng ta nói há chỉ ngươi chưa từng nghe qua, một chiêu này vừa mới luyện thành lúc, Từ Khai Sơn cũng than thở không dứt, chẳng qua là ta cũng không ngờ rằng một chiêu này uy lực lại to lớn như thế.

Dương Ân lại nói, người này chiêu thức mặc dù hay, nội lực cũng không thể, phải làm là bị Đánh Lén, nếu không không bị chết. Thi thể huyết dịch chưa khô, còn có hơi ấm còn dư lại, ta xem hai người kia chạy không xa.

Lão đại đại đầu quý nói, Dương hộ pháp yên tâm, chúng ta coi như đào ba thước đất, cũng nhất định tại trước huyệt đồng sáng đem cái kia Tạ Quân Diễn cho bắt trở lại. Vừa nói, mang theo còn lại ba người vọt ra Nương Nương Miếu, chia nhau đuổi theo bắt chúng ta.

Tạ Quân Diễn tại ta trong ngực, nháy mắt, hà hơi như lan, thối có chút ngứa ngáy. Ta mặc dù không phải chính nhân quân tử, lại cũng sẽ không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, đang muốn đưa nàng buông xuống, nàng lại không chịu đi xuống, con mắt mang theo vẻ nghịch ngợm.

Ta chỉ chỉ bên ngoài, Bệnh Hồ Dương Ân còn ở trong điện, tỏ ý nàng không nên hồ đồ. Tạ Quân Diễn lại nhắm hai mắt lại, lông mi thật dài, Nguyệt Nha Nhi con mắt, tâm trạng của ta bịch bịch nhảy loạn, không nhịn được liền muốn hôn lên.

Nhưng vào lúc này, phảng phất nghe có nữ tử một tiếng hừ lạnh, giống như sấm vang theo bên tai nổ lên, ta vội vàng thanh tỉnh lại, ngấm nhìn bốn phía, nơi nào có người?

Có lẽ là ảo giác đi, ta vội vàng đem Tạ Quân Diễn buông xuống, nhớ tới hai ngày sau cùng Từ Nhược Nam Hoa Thần tiết ước hẹn, không khỏi vì chính mình mới vừa hành vi buồn bã.

Trên đại điện, Dương Ân bỗng nhiên nói, không biết cao nhân phương nào, xin hiện thân một tự!

Lòng ta hô hồngбет, nguyên lai hán sớm liền phát hiện chúng ta giấu ở Nương Nương Miếu bên trong. Đang muốn đi ra ngoài, lại thấy một bên nhảy ra một cao một thấp lưỡng lão già, đứng là U Minh Thần Giáo Tiêu Dao Nhị Tiên.

Nguyên lai hai người này đã sớm tại bên trong miếu rồi, một cái Dương Ân đã khó có thể đối phó, lại thêm cái Tiêu Dao Nhị Tiên, chỉ sợ ta hai mạng nhỏ muốn bàn giao rồi.

Dương Ân nói, ta tưởng là ai, nguyên lai là Tiêu Dao nhị quái, lại học người khác làm đầu trộm đuôi cướp, không biết tìm ta Dương Mỗ có gì muốn làm?

Tiêu Dao Nhị Tiên nói, bệnh lão hồ, lần này chúng ta Giáo Chủ vậy chúng ta Thần Giáo xuôi nam Kim Lăng, là là Đào Sơn bên trên cái kia tòa trận pháp, ngươi nhưng từ bên trong giờ trò quý, đi trước Vương gia truyền thư, lại bắt cóc Tạ gia Nữ Oa, ở trong đó làm loạn cản trở, đến tột cùng ý muốn như thế nào?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Một lớp không bình

Bệnh Hồ Dương Ân không để ý tới Tiêu Dao Nhị Tiên nghi ngờ, cười lạnh nói, Thần Giáo bên cạnh (trái phải) Nhị và nghe lệnh của Trưởng Lão Viện, hai người các ngươi chẳng qua chỉ là Thần Giáo bên trong nhân tàn người, tự mình sao được chuyện, còn chưa dùng tới người tới dạy.

Vô Mi Quý nói, lão Miêu không phát uy, thật đúng là đem người trở thành thành Bệnh Hồ rồi, có tin hay không Lão Tử nửa phút dạy người làm người? Dứt lời bày ra tư thế muốn đánh, Diện Than Quái ngay cả ngăn cản nói, chớ trùng tiếu tử này phép khích tướng.

Ta tại sau pho tượng mặt rất là sốt ruột, cái này Tiêu Dao Nhị Tiên tính cách cổ quái, giận vui thất thường, khiến người suy nghĩ không ra, tốt ở tại bọn hắn cùng Dương Ân không thể nào hòa thuận, bất quá lúc này muốn chạy trốn ra Nương Nương Miếu, sợ rằng cũng không phải là một lựa chọn tốt, chỉ có yên lặng xem biến hoá.

Bệnh Hồ Dương Ân nói, ba mươi năm qua, chúng ta U Minh Thần Giáo tại Kinh Giáo Chủ dưới sự suất lĩnh giấu nghề mật mờ, thực lực ngày càng lớn mạnh, chính là Thiếu Lâm Võ Đang cũng có sức đánh một trận. Tân Giáo Chủ sau khi nhậm chức, vốn tưởng rằng xưng bá giang hồ, trong tầm tay, nha đầu kia lại phương pháp trái ngược, đi tìm cái gì vàng Trần Đồ cùng cái kia giả dối không có thật minh sơn tuyết học, chẳng lẽ các ngươi thật sự cho rằng bằng vào Mộ Dung Bạch Vân năm đó lưu lại phế trận, là có thể hô phong hoán vũ? Dạy nội huyênh đệ đã sớm đối với chuyện này bất mãn hết sức rồi.

Vô Mi Quý nói, người biết cái gì, bệnh nhẹ mèo, chúng ta tới hỏi người, hai người chúng ta liên thủ, lấy võ công của người, có thể có mấy thành phần thắng? Bệnh Hồ Dương Ân ngao nghê nói, hai vị Lão Tiên già những vẫn cường mãnh, nếu đao thật súng thật, trong vòng trăm chiêu, ta không bằng nhị vị, trăm chiêu ở ngoài chứ sao. . . Dương Ân hơi dừng một chút, tại hạ có chín mươi phần trăm chắc chắn.

Diện Than Quái mắng to, nói người mập người còn thờ gấp lên, có muốn hay không khoa tay múa chân mấy chiêu.

Ba người không nói hai lời, lại đấu với nhau. Bệnh Hồ Dương Ân nhìn như một bộ vĩnh viễn ngủ không tỉnh rượu nếp than đáng vẻ, xuất thủ không chút nào hàm hồ, một nhánh Phán Quan Bút, tại Tiêu Dao Nhị Tiên liên kích thuật dưới sự công kích, thành thạo. Trăm chiêu đi qua, song phương chiến đấu lưỡng ngang tay.

Vô Mi Quý nói, bệnh nhẹ mèo, người liên chút bản lĩnh này, còn muốn xưng bá giang hồ? Võ công này, đặt ở 30 năm trước, dự tính ngay cả một tiêu Tiêu Sư cũng không đánh lại.

Bệnh Hồ Dương Ân lạnh rên một tiếng, im lặng không nói. Lúc này, chợt nghe ngoài cửa một trận quái hồng, một đạo bóng trắng nhanh như thiểm điện, xông vào Nương Nương Miếu bên trong, đứng là cái kia Bạch Sùng. Bạch Sùng thấp giọng chìm ồ, nhìn chăm chăm bên trong sân ba người.

Tiêu Dao Nhị Tiên hôm qua ăn rồi cái này Bạch Sùng thua thiệt, lại không chịu nhắc nhở Dương Ân, nói, bệnh nhẹ mèo, không nghĩ tới người còn nuôi cái sùng vật a, thời điểm không còn sớm, các ngươi thân cận nhiều hơn một phen, chúng ta sẽ không phụng bồi. Vừa nói, biến mất trong bóng đêm.

Dương Ân nhìn chăm chăm cái kia Bạch Sùng, là thú hay người, hãy xưng tên ra. Cái kia Bạch Sùng thanh âm khàn khàn nói, là người cha. Dương Ân tức giận mắng một tiếng tim chết, trong tay Phán Quan Bút điểm hướng Bạch Sùng cái trán, vừa lên tới chính là ác liệt sát chiêu.

Lần này hoàn toàn chọc giận Bạch Sùng, chỉ thấy hắn chọc trời đánh nhảy, trên người phát ra một luồng mùi máu tanh, tay không đi bắt Phán Quan Bút. Ai ngờ Dương Ân chiêu này chỉ Đông đánh Tây chính là hư chiêu, tại đụng phải Bạch Sùng trước, chuyển tiếp đột ngột, xông Bạch Sùng con mắt phóng tới.

Bạch Sùng nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình tăng vọt, toàn thân Bạch Mao dựng ngược, há mồm cắn lấy Phán Quan Bút bên trên, cùng lúc đó, hai tay như móc xông thẳng Dương Ân trước ngực hai đại tử huyệt.

Bệnh Hồ Dương Ân thấy tình thế không hay, vội vàng buông tay, về phía sau lăn lộn, rơi xuống đất. Cái kia Bạch Sùng bắt không, như ruồi bâu mật, chọc trời một móng, Dương Ân không chỗ tránh né, hai tay trọng điệp, chân khí bên ngoài nổi.

Một tiếng ầm vang.

Dương Ân mượn lực về phía sau ba bốn thước, mặt đất trên tấm đá xanh, bị Bạch Sùng chọc trời một móng, vạch ra nửa thước thân liệt phùng. Lòng ta nói cái này Bạch Sùng cùng phá kính thông suốt tượng ngày hôm sau đao Từ Khai Sơn có thể khổ đấu bất bại, nếu không phải bị người ám toán, thân chỉ không rõ, tại thời kỳ cường thịnh, cũng phải là Đệ nhất tông sư võ học, bệnh này Hồ Dương Ân cuối cùng không phải đối thủ của hắn.

Quả nhiên, ba bốn chiêu hạ đến, Dương Ân liền phát giác mình không phải là Bạch Sùng đối thủ, liền nói, vị tiền bối này võ công Cao Cường, vẫn bồi hảo sinh bội phục. Bạch Sùng thấy Dương Ân không công kích nữa, cũng dừng thân lại, trong ánh mắt lại lộ ra vẻ đề phòng, tại Nương Nương Miếu bên trong không ngừng rong ruổi, tựa hồ đang tuyên cáo chính mình lĩnh vực.

Ta lúc này mới ý thức được, khó trách đều nói Nương Nương Miếu ma quỷ lộng hành, nguyên lai cái này Nương Nương Miếu chính là Bạch Sùng trong ngày thường hoạt động nơi! Bạch Sùng vòng quanh Dương Ân vòng vo mấy vòng, thanh âm khàn khàn nói, con trai.

Dương Ân sững sờ, nói tiền bối, ta không phải con trai của ngài. Bất quá ta biết con trai của ngài ở nơi nào. Bạch Sùng ô ô nói, ở nơi nào? Dương Ân đi tới cửa miếu bên ngoài, chỉ một vùng tầm tới nói, tiền bối ngài hướng nơi này nhìn!

Bạch Sùng thuận ngón tay hắn nhìn.

Dương Ân khỏe miệng cười lạnh, tay phải tụ tập công lực, lặng lẽ vỗ về phía Bạch Sùng sau lưng, một chương này chút nào không một tiếng động, dưới chương không gian tựa hồ có hơi vận vận, là nào đó âm nhu quỷ quyết Chương Pháp.

Bạch Sùng thần trí mơ hồ, tu vi vô công nhưng ở, hần sinh ra cảm ứng, còn chưa chờ lòng bàn tay chụp tới, nhất thời nhào về phía trước, ở giữa không trung chọc trời xoay người, lấy móng làm kiếm, thi triển ra một chiêu cực kỳ tinh diệu kiếm pháp.

Dương Ân một đòn không trúng, liền biết không hay, liên tục thối lui ra Nương Nương Miếu, chạy trốn ra ngoài. Mắt thấy Bạch Sùng đang muốn đuổi kịp đi, ta nói tại nơi cô hòng tâm thả trở về, trong ngực Tạ Quân Diễn lại nói câu, chưa quá a.

Bạch Sùng nhất thời ngừng, hướng chúng ta nhìn tới.

Ta nhìn thấy một đôi ánh mắt đỏ như máu lúc, trong lòng căng thẳng, mới vừa buông xuống Tạ Quân Diễn oa oa một tiếng, nắm trong tay ta. Đi qua hơn một giờ, Trương Âu Khiêm lại còn không có đến, trong nội tâm của ta không khỏi đem hần thăm hỏi mấy trăm lần.

Bạch Sùng cọ một tiếng, đi tới ta hai người trước người, dùng cái mũi ngửi trên người chúng ta mùi. Ta nói vị tiền bối này, ta theo nàng bỏ trốn đi ra, bị cừu nhân đuổi giết, vô tình xông vào đất bảo tự, ngài xin đừng trách, chúng ta sau này gặp lại a.

Tạ Quân Diễn lại nói, Uy, ai với ngươi bỏ trốn?

Ta thấp giọng nói ngươi chớ nói bậy bạ, nếu không một hồi xảy ra chuyện, ta chạy cũng mặc kệ ngươi a. Tạ Quân Diễn lúc này mới im miệng, thăm chấp nhận ta nói phương pháp.

Bạch Sùng nhìn ta một chút, lại nhìn một chút Tạ Quân Diễn, nói, ngươi là con của ta?

Lời nói này, ta còn là con mẹ ngươi đây.

Àm!

Bạch Sùng một quyền đánh trúng ta ngực, ta ngửa mặt té xuống, cũng may hần không dùng nội lực, ta xoay mình nhảy dựng lên, trên đất đọng mấy cái, thế nào, có muốn hay không so một chút?

Lòng ta nói cái này Bạch Sùng vô công Cao Cường, lại thần chí không rõ, kẻ sách hiện nay, ta chỉ có phân tán ra hần sự chú ý, khiến Tạ Quân Diễn nhân cơ hội trước trốn, vì vậy với Tạ Quân Diễn nháy mắt.

Bạch Sùng ô ô nói, không biết tự lượng sức mình. Vừa nói, một cái dò mây móng, chiếu ta vai trái chụp tới. Ta đột nhiên đề tụ chân khí, Tinh Túc Hải bên trong, chân khí kịch liệt chấn động, giống như là thủy triều, ầm ầm tới.

Ta thối lui ra song chương, nghênh đón.

Àm!

Một đạo ác liệt chân khí nhập vào cơ thể mà vào, phảng phất có một tòa núi lớn đè ở ta ngực, khiến cho ta khí tức rối loạn, ta trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, ngửa về đằng sau bay ra ngoài.

Bạch Sùng thấy ta ai hần một chương, lại vô sự, rất là kỳ quái nhìn ta, ta áp chế một cách cường ép bên dưới tán loạn chân khí, đứng dậy, nói, đa tạ tiền bối dạy bảo.

Bạch Sùng đưa ra ba ngón tay, thanh âm khàn khàn nói, ba chiêu!

Ta nói ngài là trên giang hồ thành danh tiền bối, ta chỉ là công môn bên trong tiểu Bộ Khoái, loại này ý mạnh hiếp yếu hành vi, nếu truyền đi, chẳng phải ném tiền bối uy danh?

Bạch Sùng ngẩng đầu lên, phảng phất đang suy nghĩ chuyện gì, đã lâu mới hỏi, ta là ai?

Lòng ta nói ta làm sao biết ngươi là ai, ngày đó tại Ma Minh hồ bên, Từ Khai Sơn chỉ nói là hần năm đó là Nhất Đại Tông Sư, bị người ám toán sau luân lạc đến đây, nhưng cũng không nói cho ta biết là lai lịch gì. Bất quá, bây giờ Giang Nam, ngoại trừ Vương cảm ơn lương Đại Thế Gia, chính là đại hội võ lâm rồi, chắc hẳn Võ Lâm Minh Chủ hẳn biết.

Vì vậy ta cất cao giọng nói, Nhược tiền bối thật muốn biết, không bằng đi hỏi hạ giang nam đại hội võ lâm Lý tên thanh tú Lý minh chủ.

Bạch Sùng nghe được cái tên này, toàn thân râu tóc chỉ đứng hai mắt như lửa, cắn răng nghiêng lợi nói, Lý tên thanh tú!

Một trận tiếng kêu rên lên, Bạch Sùng hai tay ôm đầu, lăn lộn trên mặt đất, chỉ thấy toàn thân hần đỏ bừng, trong cơ thể từng đạo chân khí tán loạn, ta thử đi đến gần, lại bị đạo chân khí này đạn ra.

Lòng ta nói không phải là nói cái Võ Lâm Minh Chủ tên mà, hần thế nào phản ứng kịch liệt như vậy?

Bạch Sùng chịu đựng không nổi, một quyền đập về phía mặt đất.

Àm!

Nền đá bản lấy quyền làm trung tâm, lâm vào hơn một thước sâu, như thuẫn rách bình thường nứt ra tới. Tạ Quân Diễn thấp giọng kêu lên, ta cũng bị quyền này sức lực sợ ngây người. Đây là cái gì nội lực, uy lực lại mạnh như vậy, ngay sau đó, một trận tiếng âm âm truyền tới, toàn bộ Nương Nương Miếu âm âm sụp đổ.

Cái này Bạch Sùng, một quyền lại đem Nương Nương Miếu rung sụp.

Ta thấy hần cơ hồ lâm vào điên cuồng, kéo Tạ Quân Diễn, bật cước chạy, mới chạy ra mười trượng trở lại, chỉ cảm thấy sau đầu đau đớn một hồi, ta ngã nhào xuống đất, mất đi ý thức.

...

Khi ta khi tỉnh lại, phát hiện nhức đầu sắp nứt, lại thấy thân ở trong một cái sơn động, bên người một mảnh ướt lạnh khí. Bên tai truyền tới Tạ Quân Diễn tiếng gào, người dừng tới đây, cha ta là triều đình đại quan, bá phụ ta là Võ Lâm Cao Thủ, người dừng tới đây, người qua đây ta liền kêu, cứu mạng a!

Ta miễn cưỡng điều tức nội lực, ngồi dậy, lại thấy cái kia Bạch Sùng đang chậm chạp đến gần Tạ Quân Diễn, ta thấy trạng giận dữ nói, người tên súc sinh này, ức hiếp yếu tiểu nữ coi là hảo hán gì, có bản lĩnh hướng ta tới!

Cái kia Bạch Sùng nghe vậy, xoay người đi tới, cầm trên tay nhưng là một cái mã hoàng, ta trời sinh đối với (đúng) loại này động vật nhuyển thể dị ứng, chứng kiến mã hoàng, bị dọa sợ đến hồn phi phách tán, nói liên tục, người chính là xông nàng đến đây đi.

Bạch Sùng cũng không nói nhiều, xách ta tới đến Tạ Quân Diễn trước người, đem mã hoàng đưa tới, chia về phía nàng cánh tay phải nói, Ngân Tuyền Địa, Hấp Huyết.

Ta đây mới chú ý tới, cái này mã hoàng cùng tầm thường bất đồng, tại theo phần lưng đến trán, có một cái như ẩn như hiện Ngân Tuyền.

Tạ Quân Diễn trên cánh tay phải một mảnh đen nhánh, phía trên có rần rần, phải làm là trúng rắn độc, chỉ nghe nàng khóc lóc nói, ô ô, ta muốn chết. Nguyên lai cái này Bạch Sùng là muốn cứu người, ta nhận lấy Ngân Tuyền Địa, đặt ở Tạ Quân Diễn trên cánh tay.

Cái kia Ngân Tuyền Địa hút Tạ Quân Diễn trên cánh tay, bắt đầu hút thuốc phiện máu, cũng không lâu lắm, Tạ Quân Diễn trên cánh tay máu từng bước chuyển Hồng, Ngân Tuyền Địa trở nên như một cái tâm dũng lớn nhỏ, toàn thân phồng lên, phần lưng Ngân Tuyền, lại biến thành kim sắc.

Bạch Sùng tại địa trên người rải chút bột, cái kia Ngân Tuyền Địa theo Tạ Quân Diễn trên cánh tay rớt xuống, sôi trào hai cái, ngòm củ tỏi hai vị. Bạch Sùng đưa tay nhặt lên, đưa cho ta nói, người ăn.

Ta ngay cả khoát tay, không khách khí, cơm tỏi ăn rồi ha.

Bạch Sùng lại cho Tạ Quân Diễn, Tạ Quân Diễn thiếu chút nữa không phun ra, Bạch Sùng gỡ đầu một cái, đem nước kia Địa nuốt vào.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Khấp núi Đào Hoa

Mượn trong sơn động âm u ánh sáng, ta đánh giá đến bốn phía, phát hiện cái sơn động này cao hơn hai trượng, sâu không thấy đáy, quanh co thâm nhập trong núi, cách đó không xa truyền tới nhỏ nước tiếng. Đi tới cửa động, lại phát hiện sơn động lại vách đá thẳng đứng bên trên, Thạch Bích bóng loáng, giống như là bị lưỡi dao sắc bén gọt qua bình thường.

Bạch Sùng ở trong động chỉ phối chốc lát, đi tới cửa động, chỉ thấy hần nhảy lên một cái, thân hình như vượn Hầu, tại cơ hồ bóng loáng trên núi cao chót vót mấy cái nhẹ một chút, hướng lên leo đi. Chúng ta Đạo Thánh Môn Khinh Công đã là Độc Bộ Thiên Hạ, giờ phút này cùng cái kia Bạch Sùng so sánh lại như gập sur phụ. Cái này chỗ vách đá, bằng vào ta Khinh Công, tự hỏi không làm được như thế.

Giờ phút này trong sơn động chỉ có ta cùng với Tạ Quân Diễn hai người, Tạ Quân Diễn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm nói, chúng ta nên làm cái gì? Ta giang tay ra, nói Tạ cô nương, có một cái tin tốt cùng một cái tin tức xấu, người trước nghe cái nào?

Tạ Quân Diễn nói, tin tức xấu. Ta nói chúng ta vậy ở chỗ này rồi. Cái kia tin tức tốt đây? Chúng ta còn sống.

Tạ Quân Diễn chậm chạp đứng dậy, trong sơn động quan sát mấy lần, khắp nơi lục soát. Ta hỏi nàng tìm cái gì, nàng nói ta xem trên sách nói, bình thường Đại Hiệp vậy khốn đến trong sơn động, không phải có bí tịch à? Ta buồn bực nói, nơi nào có chuyện? Tạ Quân Diễn lại nói, Đoàn Dự rót vào sơn động, đạt được Bắc Minh Thần Công, Trương Vô Kỵ rót vào sơn động, học được Cửu Dương Thần Công. Trong sơn động này cũng nhất định có tuyệt thế bí tịch.

Lòng ta nói cô nương này là một con mọt sách, vì vậy tức giận nói, người đều là từ nơi nào nhìn đến thứ lộn xộn? Sau này đọc nhiều sách, đọc sách hay, chứ bị những Hiệp Nghĩa đó tiêu thuyết cho hun hòng rồi đầu.

Nàng lại tìm chỉ chốc lát, rốt cuộc nổi giận, ngồi dưới đất lớn tiếng khóc. Ta nghe được tâm phiền ý loạn, bất quá ta người này mềm lòng, liền không nhìn được nữ nhân khóc, vì vậy tìm một khăn lông đem nàng miệng nhét bên trên, nàng ô ô hai tiếng, ta nói còn khóc à? Tạ Quân Diễn lắc đầu một cái, ta mới hái xuống, nàng lại khóc lớn lên.

Ta nói cô nãi nãi, xin thương xót, đừng khóc có được hay không? Tạ Quân Diễn nước mắt rơi như mưa, nói, ta đói rồi. Nghe nàng vừa nói như thế, ta bụng cũng bắt đầu ọc ọc kêu, lúc này mới nhớ tới buổi trưa mới ăn mấy cái bánh bao, bây giờ đêm đã khuya, hột chưa hết.

Tạ Quân Diễn tỉnh mắt, chỉ cách đó không xa bên vách đá một cây ăn trái nói, nơi đó có một trái cây, người làm một ít tới ăn, không đúng ăn sau sẽ gia tăng công lực đây, ta nói đại tỷ, người chưa thấy qua sơn trà mà, ăn chỉ sẽ để cho người đói hơn. Tạ Quân Diễn lại nói, sơn trà là mùa thu mới có, nơi nào có mùa xuân kết quả? Lòng ta nói cũng đúng, ở là quá khứ đủ, lại phát hiện cái kia cây ăn quả cách ta quá xa, trừ phi có ngoại lực, rất khó đủ đến.

Thử mấy lần, rốt cuộc buông tha. Tạ Quân Diễn trong sơn động lại lật tìm, không chốc lát cảm mấy cái lẽ mề tới, cái kia lẽ mề gọn gàng xinh đẹp, nhưng là ta chưa từng thấy qua chủng loại, ta hỏi người nơi nào tìm tới, nàng chỉ chỉ sơn động chỗ sâu, nếu không người ném thử một chút cái này?

Ta nói người thế nào không ăn?

Tạ Quân Diễn nói ta sợ có độc, ta bực bội nói, người sợ có độc cho ta ăn, khó trách sư huynh nói độc nhất là lòng dạ nữ nhân. Tạ Quân Diễn lại nói, nhưng không đúng ăn có thể cho người võ công tăng nhiều cũng nói không chừng, người ăn, có lẽ chúng ta liền được cứu rồi.

Ta nói ăn lẽ mề công lực đại tăng đó là siêu cấp Mary, được rồi, Đại tiểu thư, chúng ta hay lại là bỏ bớt khí lực, các loại (chờ) trời đã sáng lại tính toán sau đi. Vừa nói, ta bắt đầu vận công ngồi tĩnh tọa, phương vừa nhập định, dẫn Tinh Túc Hải chân khí vào cơ thể, bỗng nhiên nơi này trong thiên địa chân nguyên đầy đủ, nhất là sơn động chỗ sâu, tựa hồ có một loại lực lượng thần bí đang kêu gọi ta.

Lòng ta nói nơi này có gì đó quái lạ, đang muốn thu công, lại phát hiện chân nguyên trong cơ thể lại không bị khống chế, tại cổ lực lượng kia dẫn dắt bên dưới, không ngừng chấn động. Ta tiến vào một loại không linh trạng thái bên trong, một tên kỳ quái hình ảnh gọi vào đầu óc, tại bóng đêm vô tận bên trong, phảng phất có một to Đại Quái Thú đang đang thức tỉnh.

Sơn động chỗ sâu truyền tới một trận tiếng nổ.

Bộ kia hình ảnh càng ngày càng rõ ràng, ta thử đi cảm ứng nó, ở trong bóng tối một đường đi trước, không biết đi bao lâu rồi, đi tới một nơi trước đoạn nhai, ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời bị trước mặt cảnh tượng sợ ngây người.

Trọng bầu trời, treo một tòa diện tích hơn 10 dặm Sơn Nhạc, như một tòa Thiên Không Chi Thành, treo đen nhánh trong bầu trời đêm. Bầu trời đêm cuối, nhưng là một nơi tuyệt đối hắc ám.

Không có trăng phát sáng, không có ngôi sao, đen kịt một màu.

Đây là nơi nào? Ta kinh ngạc nói, khi ta định há mồm, lại phát hiện không nói ra lời.

Ầm, ầm.

Có một vệt bóng đen theo cái kia trong bóng tối thoát ra, theo tòa kia huyền không chi trên núi chạy ra khỏi, đang ở cười khăng khắc quái dị, lại thấy một đạo kiếm quang bổ tới, ngay sau đó hết thảy một tiếng, đạo hắc ảnh kia hóa thành hư vô. Đứng trên đỉnh núi, có một nho sam nam tử, ngồi xếp bằng, trước người nằm ngang một thanh trường kiếm.

Mới vừa đạo kiếm quang kia, chính là từ thanh kiếm kia bên trên phát ra.

Không gian xung quanh một trận vận vao, ta cảm thấy một trận lãnh ý, rung mình một cái, ngay sau đó, trong đầu đau đớn một hồi, toàn bộ hình ảnh hoàn toàn không có, khi ta mở mắt ra lúc, lại phát hiện vẫn thuộc về trong sơn động, một bên Tạ Quân Diễn đang ngồi xỏm ở trước mặt ta, mặt đầy kinh ngạc nhìn ta.

Ta hỏi chuyện gì xảy ra?

Tạ Quân Diễn nói, mới vừa rồi người như chết rồi bình thường, vô luận như thế nào gọi người, người đều không có phản ứng.

Mới vừa một màn kia, như cùng ở tại trong mộng, lại lại cực kỳ chân thực, ta thử đề tụ nội lực, lại phát hiện một hơi khí lạnh ở trong người dừng động, mặc dù yếu ớt, lại cùng trong cơ thể ta ngoài chân khí của hắc hoàn toàn bất đồng.

Tạ Quân Diễn lấy tay sờ ta cái trán, ta nói không việc gì. Tạ Quân Diễn lúc này mới yên lòng, ta hỏi còn đói mà, nàng gật đầu một cái, ta cười nói, đói qua là tốt. Lường người im lặng, Tạ Quân Diễn nhưng là không chịu được tính tình, thấp giọng nói, ta còn không biết ngươi tên gì đây.

Ta nói ta gọi là Tô Do Tại, là thành Kim Lăng Lục Phiến Môn Bộ Đầu.

Nàng tự giới thiệu mình, ta gọi là Tạ Quân Diễn. Ta nói ta đã sớm biết rồi, ngươi có thể biết hôm qua ngươi mất tích, bây giờ toàn bộ thành Kim Lăng đều đang tìm ngươi đây. Tạ Quân Diễn cúi đầu nói, cái nào thì có ích lợi gì, Tô bộ đầu, ngươi nói chúng ta sẽ chết ở chỗ này à?

Ta nhất thời sinh ra vô hạn yêu quý tình, người đàn bà này vốn là đang ở phòng ẩm bên trong đóa hoa, ai ngờ lại cuốn vào giang hồ phân tranh bên trong, trong lòng quyết định chủ ý, vô luận như thế nào, cũng phải đưa nàng liên ra đi, vì vậy vô một cái bà vai nàng, an ủi, yên tâm, có ta đây.

Tạ Quân Diễn ừ một tiếng, không nói nữa.

Ta lại biết nàng đối với ta cũng không có lòng tin, vì vậy nói, cho dù chết, cũng là ta chết trước.

Tạ Quân Diễn cười khổ nói, ngươi thật sẽ an ủi người. Nếu như ngươi chết, ta một người ở chỗ này chẳng phải càng phải lo lắng chịu sợ. Ngươi có thể đáp ứng hay không ta một chuyện?

Ngươi nói đi, nếu có thể làm được, ta nhất định đáp ứng ngươi.

Tạ Quân Diễn chậm rãi nói, muốn là chúng ta không trốn thoát được, không thể không chết, ta nghĩ rằng chết ở trên tay ngươi, cũng không muốn bị quái vật kia giết chết.

Ta trong ngực ngược lại có nửa chai thượng đẳng Hạc Đình Hồng, bất quá giờ phút này lại không thể nói cho nàng biết, ta hai tay vịn bà vai nàng nói, nhìn thẳng nàng nói, Tạ cô nương, ngươi yên tâm, chỉ cần ta Tô Do Tại có một hơi thở, tuyệt sẽ không cho ngươi chịu một chút ủy khuất.

Tạ Quân Diễn thấp anh một tiếng, dựa vào ta trong ngực. Trong nội tâm của ta không sinh được một chút tạp niệm, trong đầu lại đang tính toán, như thế nào chạy ra khỏi cái này lồng giam nơi. Ta cúi đầu nhìn lại, lại phát hiện Tạ Quân Diễn đã ở ta trong ngực ngủ say, lông mi thật dài khê nhúc nhích, chọc người vô hạn yêu thương.

Suốt đêm, cái kia Bạch Sủng chưa có trở về.

Không biết qua bao lâu, xa xa Kim Kê báo sáng âm thanh truyền tới.

Sắc trời Phật hiệu, một đạo ánh mặt trời rơi vào trong động.

Tạ Quân Diễn tỉnh lại, lại phát hiện tựa vào trên người của ta, sắc mặt đỏ bừng, liền đẩy mở ta, ta hơi cười xấu hổ cười.

Ta ngủ bao lâu?

Ta tính toán một chút nói, hai giờ đi.

Tạ Quân Diễn sâu xa nói, đây là đánh ta mẹ sau khi qua đời, ta ngủ an ổn nhất một cảm giác rồi.

Ta suy nghĩ nói, ngươi là Tạ gia Đại tiểu thư, lại vừa là Võ Lâm thế gia, mỗi ngày ăn sung mặc sướng, chẳng lẽ ngủ còn không yên ổn, bất quá thấy nàng về mặt cô đơn, lại cũng không có nói ra. Tạ Quân Diễn lại nói, ngươi có phải hay không cho là ta sinh ở Kim Lăng thế gia, vốn áo cơm không lo mười phần hạnh phúc mới đúng?

Ta mặc dù không có mở miệng, nhưng cũng không chối.

Tạ Quân Diễn thở dài, ngươi mặc dù không nói, trong lòng bình tĩnh là như thế nghĩ. Không tệ, ta là trong nhà trưởng nữ, lại không có chút nào vui vẻ. Cha ta cùng ta mẹ quan hệ không được, theo ta nhớ chuyện lên, liền Tenten cãi nhau. Sau đó, cha ta từ bên ngoài mang về một nữ nhân, sinh một em trai. Mười tuổi lúc, mẹ ta bị một loại quái bệnh, toàn thân không thể động đậy, không bao lâu liền qua đời rồi. Di ta mẹ ngay trước người ngoài đối với ta sùng ái dùng mọi cách, lúc không có ai lại tận lực gây khó khăn, theo ta cha tổ cáo, từ lâu rồi, cha ta cũng không thích ta rồi. Từ đó về sau, chỉ cần không việc gì, ta liền thích một người tránh trong thư phòng đọc sách, luôn nghĩ có một ngày, nếu ta rơi xuống khó, cũng như trong sách bình thường, có cái Đại Hiệp cười Bạch Mã đem ta cứu ra, ai. . .

Ta nghe vậy không nói, tựa như Tạ Quân Diễn loại này hào môn Quý Nữ, cũng chỉ có một chút khó mà khuyên giải tâm sự.

Tạ Quân Diễn hỏi, Tô bộ đầu, ngươi thì sao?

Ta hít sâu một hơi nói, ta là một đứa cô nhi, giờ bị sư phụ nhặt được, thuở nhỏ đang cùng sáu người sư huynh ở trong núi lớn lên, mặc dù thời gian kham khổ, thật cũng không gặp tội lỗi gì. Chẳng qua là, đến một cái mùa đông, có chút khó qua.

Tạ Quân Diễn hỏi, tại sao?

Ta cười khổ nói, đến mỗi mùa đông, tuyết lớn ngập núi, thường thường hơn mười ngày không có ăn, bất quá quá quá, cũng thành thói quen.

Tạ Quân Diễn bỗng nhiên cười một tiếng, thì ra là như vậy a, nếu chúng ta chạy đi, ta mời người ăn bữa tiệc lớn có được hay không?

Ta nói một lời đã định. Kỳ thực, ta còn có một bí mật.

Bí mật gì?

Ta do dự một chút, nói, ta mặc dù là một Bộ Đầu, tiến vào Lục Phiến Môn trước, ta nhưng là một cái kẻ gian.

Tạ Quân Diễn nghe nói như vậy, lại cười.

Một trận gió nhẹ thổi qua, trận trận mùi hoa truyền tới.

Chúng ta đi tới cửa động, đôi mắt xem đi, lại thấy đầy khắp núi đồi, Đào Hoa đầy đất.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Có động thiên khác

Tạ Quân Diễn hô nhỏ một tiếng, nơi này là phía Nam thành Kim Lăng Đào Sơn! Đào Sơn? Ta hỏi, cái này lại là địa phương nào? ,

Tạ Quân Diễn đôi mắt trông về phía xa, hít sâu một hơi, đem khắp núi Đào Hoa thu hết vào mắt, cái này mới chậm rãi nói, người không phải Kim Lăng người, khả năng không biết, 30 năm trước, nơi này là Mộ Dung Sơn Trang sau núi. Năm đó Võ Lâm Minh Chủ Mộ Dung Bạch Vân võ công cái thế, học cứu Thiên Nhân, cuối cùng lại vì gian nhân làm hại. Mộ Dung Sơn Trang suy vì sau đó, mới Nhâm mình chủ Lý tên thanh tú vào ở Mộ Dung Sơn Trang, thay tên Võ Lâm Minh, liền đem sau núi này nhường lại.

Trong nội tâm của ta hồ nghi, năm đó trên giang hồ đoạn công án này, cách nói không đồng nhất. 《 Võ Lâm Đơn Giản Lịch Sử 》 đối với (đúng) Mộ Dung Bạch Vân đại gia ca tụng, nói hấn cứu võ lâm trong nguy nan, là gần trăm năm nay giang hồ đệ nhất nhân vật anh hùng, nhưng mà Thiên Đào Từ Khai Sơn lại đối với hấn chẳng thêm ngo tới, đến tốt cùng ai đúng ai sai, quả thực làm người ta khó phân biệt thật giả.

Tạ Quân Diễn lại nói, đương nhiên, trên giang hồ càng tân tân nhạc đạo chính là Mộ Dung núi Trang đại tiểu thư, giang hồ người đẹp nhất Mộ Dung Thu Thủy, nàng khi còn sống yêu quý Đào Hoa, nghe nói cái này Đào Sơn bên trên Đào Hoa, chính là nàng tự tay trồng, bây giờ người ấy đã qua đời, Đào Hoa như cũ, nghĩ đến cũng làm người ta thôn thức a.

Ta nói không nghĩ tới người lại đối với (đúng) giang hồ chuyện xưa quen thuộc như vậy.

Tạ Quân Diễn cười một tiếng, ta thích đọc sách mà, Quân Diễn đi học lại không Khảo Thủ Công Danh, cho nên đọc rất nhiều sách, vô luận Tài Từ Giai Nhân, hay lại là giang hồ dã sử, chỉ cần trên thị trường có thể mua được sách, ta đều khiến nha hoàn mua được đọc, Tô đại ca, người thích xem sách à?

Ta lắc đầu một cái, ta vừa thấy được sách liền nhưc đầu, nếu không phải năm đó sư phụ cùng mấy người sư huynh đánh lợi hại, ta mới không đi đụng sách. Bất quá, ta lại ưa thích luyện chữ, ngoại trừ đạo thuật, ta duy nhất có thể xuất ra tay chính là viết chữ.

Đây cũng không phải nói lão, Đạo Thánh Môn sau núi có cái hồ nhỏ, khi còn bé các sư huynh đi ra ngoài làm việc, không người chơi với ta đùa bỡn, ta liền ưa thích nằm nhánh cây trên đất viết chữ, càng vui bia thời Ngụy, đệ nhất sư huynh thấy ta có phương diện này Thiên Phú, mỗi lần trở về sơn môn, đều mang về một chút Thạch Bì.

Sau đó ta mới biết, những bia đá kia là hấn theo trong cổ mộ trộm được, bây giờ sau núi ven hồ, cũng có mấy chục tấm bia đá rồi. Tây Môn Xuy Đăng cảm thấy xui, nói hấn mấy lần, hấn cũng không nghe, tùy ý những bia đá này ở ven hồ cao vút, nếu không rõ vì sao người đi ngang qua, còn tưởng rằng là mộ địa đây.

Tạ Quân Diễn nhặt lên một miếng gỗ, từ trong ngực lấy ra một khối dao găm, viết "Tạ Quân Diễn" Tam Tự, nàng chữ viết quyền tú, bút pháp sâu sắc, nhưng cũng là khổ tâm luyện qua. Ta một thời nổi dậy, nhận lấy dao găm, dùng Long Môn Thập Nhị Phẩm bút pháp viết "Tô Do Tại" Tam Tự.

Tạ Quân Diễn nhìn một cái, nói câu quả nhiên không gạt ta.

Ta nhìn gỗ, ta thấy thế nào đều cảm thấy kỳ cục như vậy đây.

Tạ Quân Diễn cười khúc khích, nếu là đóng cái mộ phần, đem cục gỗ này hướng trên đất cắm một cái, hóa ra đây là mộ bia đây.

Hai ta nhìn nhau cười to, ngược lại lại trầm mặc xuống. Bây giờ hai ta thân rơi vài hiểm cảnh, nếu là không tìm được đi ra ngoài đường, cái sơn động này chẳng phải tựa là hai ta mộ địa? Tạ Quân Diễn thở dài, nói nơi đây non xanh nước biếc, phong cảnh xinh đẹp, nếu thật chết ở chỗ này, Quân Diễn cũng không tiếc nuối.

Ta nói phi phi phi, như vậy xui nói đừng bảo là. Dứt lời đứng dậy, đánh giá đến bốn phía, sơn động ở ngoài, bóng loáng như kiếm gọt, bằng vào ta võ công đi ra ngoài khả năng không lớn, sơn động này cực lớn, lại sâu không thấy đáy, vì vậy nói, không bằng người ở đây chờ chờ lát, ta đi vào trong, xem có thể hay không tìm tới cửa ra.

Tạ Quân Diễn nói, ta đi chung với người đi. Ta nghĩ rằng đến đêm qua việc trải qua, bên trong động có Cổ lực lượng thần bí, ta sợ nguy hiểm, đang muốn ngăn cản, Tạ Quân Diễn lại nói, người nếu không tại, quái vật kia nếu trở lại, một mình ta ứng phó không được.

Ta nghĩ thâm cũng đúng, vì vậy nói, nếu chờ đợi là một con đường chết, không bằng tìm tới kết quả, cho dù chết cũng chết minh bạch.

Tạ Quân Diễn chậm chạp đứng dậy, bỗng nhiên chỉ cách đó không xa cả kinh nói, có rắn!

Lại thấy cách đó không xa, có một cái thước dài Tiểu Thanh Xà, canh giữ ở cửa hang, nhìn ta chăm chăm hai. Ta quay đầu hỏi, người còn có đối bụng hay không?

Tạ Quân Diễn gạt đầu một cái, ta lấy ra một cục đá, vận đủ nội lực, vèo bắn tới, cái kia Thanh Xà nhanh như thiểm điện, tránh khỏi, nửa đứng thẳng thân thể, phun ra lưỡi rắn. Lòng ta nói lúc trước tại Đạo Thánh Môn, bắt lấy rắn bắt con bò cạp chuyện gì chưa từng làm, sẽ còn sợ người sao, vì vậy cầm lên Tạ Quân Diễn cây chùy thủ kia, thi triển Khinh Công, hướng con rắn kia bảy tám đâm tới.

Cái kia Thanh Xà tựa như Thông Linh tính, liên tiếp né tránh, ta mấy lần bắn nó không thể, nó thử thử lè lưỡi, tựa hồ đang khiêu khích ta. Trong nội tâm của ta tức giận xảy ra, Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên chấn động, sử xuất Kim Xà Thương Pháp hoành thương Lục Thức bên trong Xà Hình ba biến, một chiêu này chú trọng hư tình giả ý, tựa như yên tĩnh thật động, tấn công về phía Thanh Xà. Cái kia Thanh Xà rong ruổi cùng trên vách đá, tránh thoát ta công kích, thân thể một Cung, hướng ta Đạn Xạ mà tới.

Ta ngay cả đôi chọc là chém, xông Thanh Xà đầu chém tới, cái kia Thanh Xà tựa hồ dự liệu được ta như thế, cong thân thể trên không trung bỗng nhiên mở ra, đôi phương hướng, hướng Tạ Quân Diễn công tới, trong nội tâm của ta kinh hãi, lúc này ta nhận tội thức dùng hết, không kịp chạy tới, Tạ Quân Diễn hôm qua trúng qua rắn độc, thân thể suy yếu, nếu lại bị cắn trúng, cái kia có thể như thế nào cho phải.

Dưới tình thế cấp bách, Tinh Túc Hải bên trong chân khí thốt nhiên mà phòng, dao găm rời khỏi tay bắn ra ngoài. Tại Thanh Xà sắp cắn trúng Tạ Quân Diễn gò má nháy mắt, dao găm ra sau tới trước, theo Tạ Quân Diễn trước mắt chọt lóe lên, keng một tiếng, đem cái kia Thanh Xà đóng vào trong vách đá.

Tạ Quân Diễn hù dọa được sắc mặt tái nhợt, lấy tay an ủi khẩn trương, liền hô nguy hiểm thật.

Ta lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cái kia Thanh Xà chết cũng không hàng, tại trên vách đá gãy giữa, ta ngay cả đi lên, dùng dao găm đưa nó đầu tước mất, từ sau giang chỗ cắt ra một đạo miệng nhỏ, đem rắn lột da đi xuống. Tốt ở trong động có củi, ta dùng dao đánh lửa đốt lửa, đem rắn xuyên ở dao găm bên trên, không bao lâu, trong sơn động mùi thơm tràn ra.

Ta đem đã nướng chín rắn đưa tới, ăn đi.

Tạ Quân Diễn nhận lấy dao găm, đầu tiên ngón tay bóp một khối, cắn một hớp nhỏ. Có thể là cực đói, ngay sau đó liền gặm, ăn ngón nghiêng, Thanh Xà không lớn, không bao lâu liền ăn sạch. Tạ Quân Diễn bỗng nhiên nhớ lại ta còn không ăn đồ ăn, xin lỗi nhìn ta liếc mắt, nói Tô đại ca, ta. . .

Ta cười một tiếng, không liên quan, ta thói quen, mấy ngày không ăn đồ ăn đều không sao. Vừa nói, theo thói phòng mấy hớp súp, lớn uống mấy hớp, suy nghĩ vừa kéo gió, bỗng nhiên tới câu, có tình ý nước uống ăn no.

Tạ Quân Diễn sắc mặt trở nên hồng.

Ta lúc này mới ý thức được tự có một ít can rở, sinh sợ làm cho nàng hiểu lầm, vì vậy phá hư phong cảnh tới một câu, ăn dứt cũng lút dạ. Tạ Quân Diễn nhướng mày một cái, giận dữ nói, người thế nào như vậy thô tục? Ta cười ha ha một tiếng, ta vốn là thô tục người. Đi thôi, nếu không các loại (chờ) quái vật kia tới, ai cũng không đi được.

Ta luyện chế cái đơn sơ cây đuốc, hai người một trước một sau, hướng sơn động chỗ sâu đi tới. Đi vài chục bước, đường thay đổi dần rộng, lại thành một cái đường hầm. Nguyên chỗ này có động thiên khác, trong động trên vách đá nham một chút Thạch Đầu, hiện lên ánh sáng yếu ớt, ngược lại cũng không tối. Bên trong đường hầm cũng không phải là thiên nhiên mà thành, khắp nơi có người công phu chạm khắc vết tích.

Càng đi vào trong, ta càng phát giác có Cổ lực lượng thần bí đang kêu gọi ta, trong cơ thể Tinh Túc Hải chân nguyên ba động lợi hại, ta hết sức khống chế chân khí trong cơ thể, càng đi càng chậm, đi mấy trăm bước sau, lại phát hiện mỗi tiến lên trước một bước đều hết sức khó khăn.

Ngược lại Tạ Quân Diễn giống như người không có sao bình thường. Nàng thấy ta tình huống khác thường, mặt đầy ân cần hỏi, Tô đại ca, người làm sao vậy? Ta lắc đầu một cái, chậm quyết tâm Thần, không nữa lấy chân nguyên đối kháng, về này cảm giác bị áp bách mới hóa giải một chút.

Lại tiến tới hơn mười trượng, một tòa lui bại cửa đá phơi bày tại trước mặt chúng ta. Cửa đá cao hơn một trượng, phía trên bờ đầy rêu xanh, cách đó không xa có tiếng nước chảy. Tà Quân Diễn chỉ cửa đá nói, Tò đại ca, phía trên có chữ!

Ta ngẩng đầu nhìn lại, mượn yếu ớt ánh sáng, tiến lên lau đi rêu xanh, mờ hồ chứng kiến "Vàng x ham muốn", trung gian cái kia chữ giống bị người lấy vũ khí sắc bén lột bỏ. Tà Quân Diễn bỗng nhiên nói, chẳng lẽ nơi này là năm đó Mộ Dung Sơn Trang trấn sơn đại trận, Hoàng Trận Đồ?

Ta trong lòng bừng tỉnh, theo 《Vô Lâm Đơn Giản Lịch Sử》 ghi lại, năm đó thiên hạ có ba kỳ trận lớn, Ma Giáo Đồ Long trận, kinh thành Kinh Thần trận cùng với Mộ Dung Sơn Trang Hoàng Trận Đồ, cái này ba kỳ trận lớn biến ảo vô phương, uy lực vô cùng, từng ở trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy, bắt quá vài thập niên trước, Ma Giáo tiêu diệt, kinh thành Kinh Thần trận cũng suy vi, duy chỉ có Hoàng Trận Đồ lại bởi vì Mộ Dung Sơn Trang tiêu diệt mà bảo tồn lại, nhưng mà mấy thập niên qua người trong giang hồ cơ hồ đem Mộ Dung Sơn Trang lật biến, cũng không có tìm được cái này Hoàng Trận Đồ nơi ở, ai có thể ngờ tới, cái này Hoàng Trận Đồ lại xây ở rồi Sơn Thử bên trong.

Theo Từ Khai Sơn từng nói, U Minh Thần Giáo xuôi nam Kim Lăng, tựa hồ cũng là cùng cái này Hoàng Trận Đồ có liên quan, không nghĩ tới đánh bậy đánh bạ bên dưới, chúng ta lại bị cái kia Bạch Sùng dẫn tới Hoàng Trận Đồ bên trong. Nếu thật như thế, có lẽ chúng ta được cứu rồi.

Bước vào cửa đá, chỉ thấy ven đường tán lạc một chút ổ vàng sách vở, tiện tay nhặt lên lật nhìn, nhưng là một chút cơ quan bản vẽ loại đồ vật. Tà Quân Diễn nhận, nhìn hai lần, nói cái này có thể đưa cho ta mà, ta nói cái này cũng không phải là ta, ngươi muốn thu chính là.

Càng đi về phía trước, một tòa khoáng đạt đại điện phơi bày tại chúng ta dưới chân, bên trong đại điện ngồn ngộn đứng thẳng một số đá xanh, tựa hồ là một cái trận pháp, có Cửu Cung Bát Quái phương pháp xếp hàng, ta nhìn lâu mấy lần, liền cảm giác chân khí trong cơ thể sôi trào, cơ hồ không khống chế được, ngay cả thu hồi ánh mắt.

Ta đang phải đi tiếp, mới vừa bước ra bước, chỉ cảm thấy dưới chân tiếng ầm ầm lên, vốn là lộn xộn bừa bãi đá xanh, bắt đầu di động, lại nhìn chăm chăm quan sát, lại lại không có bất kỳ biến hóa nào.

Tà Quân Diễn lộ ra rất là hưng phấn, quay đầu xem ta nói, cái này đúng là Hoàng Trận Đồ không giả, bắt quá tòa đại trận này, tựa như ư đã chết.

Chết rồi? Ta ngạc nhiên nói.

Tà Quân Diễn cười ha ha, không nên coi thường Quân Diễn nha, lúc trước có một trận ta si mê với Kỳ Môn Động Giáp, đã từng nghiên cứu đọc qua phương diện này sách vở, những thứ này đá xanh nặc dù ngầm chứa huyền cơ, nhưng là bị người từng giờ trò, bây giờ chẳng qua là một tòa Tử Trận mà thôi, bên ta mới cần nhắc qua, những thứ này đá xanh tổng cộng có một trăm lẻ bảy khối, thiếu một khối.

Nếu là Tứ sư huynh tại nói, mới có thể nhìn ra đi, lòng ta nói.

Tà Quân Diễn nói tiếp, không chỉ có như thế, Hoàng Trận Đồ diễn sinh tự Gia Cát Vũ Hầu Bát Trận Đồ, ngầm chứa dịch lý Tinh Tượng nói một chút, có thể Quân Diễn cẩn thận quan sát, ngoại trừ ít đi khối đá xanh ở ngoài, còn tựa hồ bị người phong ấn rồi. Nếu như ta không có đoán sai, chính là vách đá này bên trên vết kiếm rồi.

Ta ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời cảm giác hoa mắt choáng váng đầu.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Kiểm khí ngang dọc

Đập vào mắt bên trong, là hàng ngàn hàng vạn đạo kiếm vết, như đầy sao sáng lạng, vào Thạch Tam phân.

Những thứ này vết kiếm tựa hồ hai người nên làm, có một bộ phận ngồn ngộn, xiêu xiêu vẹo vẹo, Kiếm Thức ác liệt, như linh dương móc sừng, vô tích khả tìm. Một phần khác trung chính hùng hậu, theo quy củ, tự nhiên mà thành.

Cái này hai loại vết kiếm nhất Chính nhất Kỳ, tạo thành một tòa Kiếm Trận, năm tháng đã lâu, lại vẫn lộ ra một luồng khắc nghiệt ý.

Đúng là toà kiếm trận này, đem Hoàng Trận Đồ phong ấn ở Đào Sơn bên trong. Kiếm Trận bên trong tựa hồ có Cổ lực lượng thần bí, khắc chế ta Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên, khiến cho người khó chịu dị thường.

Tạ Quân Diễn chợt chỉ một nơi nói, nơi đó có chữ. Hai người gần trước đi qua, lại thấy trên vách đá có người lấy kiếm ở trên đá khắc mười chữ: Thối tam quan không biết xấu hổ nợ tiền không trả. Chữ viết xiêu xiêu vẹo vẹo, như con giun bò, lại lộ ra một luồng tức giận, bất đắc dĩ tình.

Ta nói không biết là vị tiền bối nào cao nhân, ở chỗ này mở ra một đũa giỡn. Cái này Hoàng Trận Đồ nếu xây ở Đào Sơn bên trong, công trình to lớn, không có mấy trăm người khó mà xây xong, phải làm sẽ không chỉ có một cửa ra.

Tạ Quân Diễn nhìn trong đại điện đá xanh, bấm ngón tay suy diễn, trong miệng nói lầm bầm, qua một lúc lâu, mới lên tiếng, Hoàng Trận Đồ không hổ là thiên hạ Kỳ Trận, bất quá. . .

Tuy nhiên làm sao?

Cái này Hoàng Trận Đồ có chút quỷ dị, y theo ta suy diễn, cái này trận pháp phải làm không phải nhân gian đồ vật.

Ta kinh ngạc nói, lời này hiểu thế nào?

Tạ Quân Diễn chậm rãi nói, lấy trận pháp hấp thu Thiên Địa chân nguyên cường hóa tu vi chuyện xưa nay cũng có, cái này Hoàng Trận Đồ bố trí, lại cùng tầm thường trận pháp hoàn toàn ngược lại, nếu không đoán sai, nó lấy được tâm địa chấn năng lượng, phải làm không thuộc về nhân gian.

Ta nghe đến có chút nhức đầu, lại không quan tâm những chuyện đó, như thế nào xuyên qua cái này trận pháp, tìm tới đường ra mới là đường chính. Tạ Quân Diễn nói trận pháp này tuy là tàn trận, nhưng giấu giếm huyền cơ, nếu ứng đối không thích đáng, sợ rằng dữ nhiều lành ít.

Ta cười khổ nói, còn so dưới mắt tình huống bết bát hơn sự tình mà, đi xuống dữ nhiều lành ít, ở lại chỗ này, chỉ có một con đường chết.

Đi tới một tảng đá xanh trước, ngẩng đầu nhìn lại, lại thấy phía trên có khắc một chút quái dị Phù Văn, tản ra tới hào quang màu đỏ, những phù văn này như ẩn như hiện, hoa văn giữa tựa hồ có chân khí lưu động.

Cái này đá xanh lại cùng người như thế có thể tu hành hấp thu Thiên Địa chân nguyên!

Trên tảng đá hoa văn như thân thể Nội Kinh mạch, phóng tầm mắt nhìn tới, lại thấy trong đại điện ngồn ngộn trên tảng đá đều có chân nguyên ba động, những thứ này ba động yếu ớt mà chân thực, giống như ngũ Anh vậy.

Bát Quái có tám cái phương vị, chia tay đối ứng Hư Môn, Sinh Môn, Thương Môn, Đỗ Môn, Cảnh Môn, Tử Môn, Kinh Môn, mở cửa tám cái vị trí, cái này Hoàng Trận Đồ là vì Bát Quái, Tạ Quân Diễn hơi lầm suy diễn, liền tìm được Sinh Môn.

Từ phía trên nhìn qua, cái này một trăm lẻ bảy khối đá xanh thu hết vào mắt, ta cố ý nhớ mỗi khối đá xanh phương vị, ta xem Tạ Quân Diễn liếc mắt, hai người bước vào Hoàng Trận Đồ.

Làm đạp vào trong trận trong nháy mắt, rừng cả mình đánh tới, ta nhất thời cảm thấy nguy hiểm.

Những thứ kia trên tảng đá tản ra lực lượng thần bí, loại này cảm giác bị áp bách khiến người cơ hồ không thể thờ nổi, cái này một trăm lẻ bảy khối đá xanh, giống như một trăm lẻ bảy chỉ ngũ say quái thú, tựa hồ liền sau đó một khắc tỉnh lại.

Ta cùng với Tạ Quân Diễn dặt tay mà đi, càng đi vào trong, nặng sắc mặt

Càng phát ra khó coi, ta hỏi thế nào? Tạ Quân Diễn mang theo nước nở nói, thật xin lỗi, Tô đại ca, ta tính toán sai lầm rồi, chúng ta lạc đường.

Ta nói không phải là một nhóm tảng đá vụn mà, coi là sai coi như sai lầm rồi, ghê gớm chúng ta cứng rắn xông qua. Vừa nói, đi tới gần căn ở trước người một tấm bia đá, ta vận lên chân khí, một quyền đập xuống.

Oành!

Một quyền đi xuống, trên đá xanh, màu đỏ nhạt Phù Văn bỗng nhiên sáng một phần, một đạo Âm Hàn không so với chân khí trong nháy mắt tiến vào trong cơ thể ta, ta toàn thân như rơi vài hăm băng, ngực một trận khó chịu.

Trong nội tâm của ta kinh hãi, ngay cả vận công chống cự, Tinh Túc Hải bên trong, Nam Thiên Thất Túc bỗng nhiên sáng lên, chân nguyên trong cơ thể bắt đầu ba động, định đem đạo kia Âm Hàn chân khí khu ra ngoài thân thể.

Nhưng vào lúc này, ánh sáng chợt nổi lên.

Hoàng Trận Đồ bên trong, một trăm lẻ bảy khối ngăm đen đá xanh rồi rít bị điểm phát sáng, từng nét bùa chú dần dần biến sáng, ở trên tảng đá lén lút, do tới biến hóa minh bạch.

Mới đầu, Phù Văn lưu động giới hạn vu thanh thạch tự thân bên trên, như lửa hoa giống như tại tung tăng toán loạn, sau đó, cần ba vị, cách năm vị hai khối đá xanh lại sinh ra cảm ứng, một tia sáng cơ hồ chuyển kiếp nửa Thạch Trận, đem hai khối đá xanh liền tiếp. Ngay sau đó, càng ngày càng nhiều đá xanh khối, hai hai liền tuyến, bên trong đại điện càng ngày càng sáng.

Tạ Quân Diễn chỉ chỉ trên đại điện, ta ngẩng đầu nhìn lại, bị trước mắt một màn dao động đạo, đại điện Khung trên đỉnh, một trăm lẻ bảy nói ánh sáng,

tạo thành một cái quái dị dị đồ án kiện: Lục Mang Tinh!

Trong thần thức, một cái khắp người Dục Hỏa Huyền Diệu, hướng khung đỉnh đại điện bay đi, một lần hành động xông vào lục mang tinh trận bên trong.

Những thứ này trên đá xanh, vốn là ẩn chứa không thuộc về nhân gian phi phạm lực, ngay tại Huyền Diệu xông vào tinh trận lúc, vô số chân nguyên như bài sơn đảo hải hướng ta vọt tới.

Cơ hồ trong nháy mắt, chân khí rót đầy Đan Điền, Kỳ Kinh Bát Mạch.

Nhưng là tinh trận bên trong, chân khí vẫn liên tục không ngừng tràn vào, ta kinh mạch toàn thân tăng vọt, như nước Cừ tràn đầy, đầu đau muốn nứt, dưới tình thế cấp bách, ngay cả ngồi xếp bằng, duy chỉ có giữ trong thần thức một đường thanh minh.

Tạ Quân Diễn nóng nảy hô to, Tô đại ca, dừng lại, nếu không ngươi muốn Bạo Thể mà chết.

Ta chẳng qua chỉ là một cái mới vừa vào Văn cảnh, võ học mới vừa coi là Đẳng Đường Nhập Thất Tiểu Võ người, giờ phút này lại không biết tự lượng sức mình, khơi dậy đệ nhất thiên hạ Kỳ Trận lực.

Mặc dù chỉ là tàn trận, uy lực cũng đủ để nghiền ép ta. Cái này tinh trận tựa hồ có ý thức, ý đồ đem ta theo nhân gian xóa đi bình thường, ta cảm ứng được một luồng hắc ám lực lượng truyền vào bên trong cơ thể.

Ta không kịp buồn bã, cắn chặt hàm răng, cường ép chống đỡ, không chịu ngã xuống, ta biết nếu chính mình hơi chút buông lỏng, vô cùng có khả năng chính là linh hồn tiêu phá tàn ra kết quả.

Tinh Túc Hải bên trong, Nam Thiên Thất Túc, Huyền Diệu Chu Tước, ứng tiếng phát ra âm thanh.

Từ Khai Sơn, Lão Tôn đầu đầu nói qua trong cơ thể ta kinh mạch khác thường ở người thường, ngoại trừ Đan Điền cùng Kỳ Kinh Bát Mạch ba mươi sáu Khiếu Huyệt thông thường kinh mạch bên ngoài, còn nhiều hơn Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải.

Cái này vốn là hai bộ hoàn toàn bất đồng kinh mạch, cho tới nay, hai bộ kinh mạch độc lập với nhau, không can thiệp chuyện của nhau, mà ở Hoàng Trận Đồ lực cơ hồ đem ta hủy diệt nháy mắt, vốn là độc lập Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải, môn hộ mở rộng ra!

Lúc này, đan điền ta cùng kinh mạch tràn đầy chân nguyên giống như tìm được cửa ra, nghiêng về như chú thích, ta nhất thời cảm giác một luồng cấu kinh ý

Theo trong cơ thể dâng lên, trong đầu đúng là một mảnh máu tanh tình cảnh.

Ảo ảnh chi sinh.

Giết chóc!

Vô tận giết chóc!

Đây là nơi nào?

Phảng phất là đưa thân vào chiến trường thời viễn cổ, trên bầu trời một mảnh đỏ nhạt, khắp nơi thi thể, máu chảy thành sông. Phóng tầm mắt nhìn tới, xa xa có mười hai toà đỉnh núi, mỗi ngọn núi đỉnh núi, đều có một ngôi thần điện.

Vô số Hắc Bào kỵ binh tay cầm trường nhận hướng ta vọt tới, đem ta bao vây trong đó.

Ta hét lớn một tiếng, tay cầm hai cây Chiến Phủ, xông vào kỵ binh bên trong, giết đầy mắt đỏ bừng, ta không ngừng quơ múa Chiến Phủ, không ngày không đêm, không biết mệt mỏi, toàn thân tựa hồ có dùng không hết lực lượng.

Trong nội tâm của ta sinh ra vô hạn sợ hãi, muốn phải theo trong đầu đuổi đi loại này Sát Lục Chi Ý, Hoàng Trận Đồ y nguyên liên tục không ngừng hướng trong cơ thể ta rót vào chân nguyên, ta song mắt đỏ bừng, đau nhức như muốn chết.

Ta biết, bằng vào ta trước mắt thực lực, căn bản là không có cách không chế Hoàng Trận Đồ lực, nếu tiếp tục như vậy, coi như không chết, sớm muộn cũng sẽ bị Hoàng Trận Đồ khống chế, trở thành một con rối, một cụ cái xác biết đi.

Nhưng vào lúc này, áp lực chợt giảm.

Bên tai có tiếng đàn bà truyền tới, phá hồng Kiếm Trận, Bồn Tọa ban cho ngươi tuyệt thế võ học! Thanh âm chợt xa chợt gần, phiêu hốt bất định, không biết từ chỗ nào mà tới.

Ta hỏi Tạ Quân Diễn có hay không nghe được thanh âm, chỉ thấy nàng thần sắc cổ quái, lắc đầu một cái.

Ta hô to, yêu nghiệt phương nào, lén lén lút lút, còn không ra nhận lấy cái chết! Cô gái kia cười lạnh nói, Bồn Tọa nếu đi ra ngoài, thì không phải là ngươi có chết hay không vấn đề, toàn bộ Trung Nguyên bốn chục ngàn vạn thương sinh, đều biết chôn theo.

Ta lạnh rên một tiếng.

Cô gái nói, ta vốn muốn giết ngươi, không nghĩ tới bên trong cơ thể ngươi kinh mạch nhưng cũng kỳ lạ, lại có thể hấp thu Hoàng Trận Đồ lực, bất quá điều này có thể số lượng không thuộc mình giữ lực, hơi không tương xứng, ngươi liền rút Nhập Ma Đạo, thế nào, chỉ cần ngươi đồng ý, ta liền truyền cho ngươi một bộ không chế phương pháp, khoản giao dịch này rất tính toán.

Trong nội tâm của ta thất kinh, nguyên lai Hoàng Trận Đồ tàn trận phát động, lại là cô gái này âm thầm điều khiển, nhưng là ta ngó nhìn xung quanh, bên trong đại điện, ngoại trừ ta cùng với Tạ Quân Diễn, không có một bóng người.

Cần nhắc như thế nào, Bồn Tọa kiên nhẫn có hạn.

Cô gái này tự xưng Bồn Tọa, khẩu khí lớn, trước giờ chưa từng thấy, lại cũng không biết là trong chốn giang hồ môn phái nào người trong. Theo vào hang động tới nay, ta liền cảm giác mình bị thao túng bình thường, trong lòng một trận Vô Danh giận lên, lạnh lùng nói, ta nếu không đáp ứng đây?

Vừa dứt lời, Khung trên đỉnh, Hoàng Trận Đồ phát động, vô số chân nguyên rưới vào trong cơ thể ta, tốc độ so với trước kia nhanh mấy chục lần. Trong cơ thể ta tuy có Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải, nhưng ta cảnh giới qua thấp, sợ rằng không thể chịu đựng nhiều như vậy chân nguyên.

Chờ đợi dài với ta, sợ rằng chỉ có Bạo Thể mà chết.

Nhưng vào lúc này, trên vách đá, truyền tới một tiếng kiếm minh. Kiếm minh trầm thấp, giống như ngư say Long, chậm chạp mở mắt, có cỗ phản nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt khí thế.

Một đạo kiếm khí phá vách tường mà ra!

Lưỡng đạo, ba đạo kiếm khí phá vách tường mà ra!

Không vài đạo kiếm khí phá vách tường mà ra!

Trong chớp mắt, bên trong đại điện, quang minh đại tác, kiếm khí ngang dọc!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Thời gian ra phía ngoài chuyện

Cái này mấy chục ngàn đạo kiếm khí phát ra quang minh, cùng trên đại điện Hoàng Trận Đồ bên trong Lục Mang Tinh triển đấu chung một chỗ, như hai cái tuyệt thế cao thủ võ học so chiêu. Trong đầu ta một trận nổ ầm, những kiếm khí này biến ảo thành kiếm chiêu, lạc vào trong thần thức.

Kiếm chiêu thành kiếm trận, có thể khắc chế Hoàng Trận Đồ bên trong chân khí. Vốn là tràn lan chân nguyên, bị đến vô số kiếm chiêu phong ấn ở Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải bên trong, nhìn lại khung đỉnh bên trên, tàn trận Lục Mang Tinh bị vạn kiếm xuyên qua, Hoàng Trận Đồ gắng gượng chịu đựng, trở nên mờ mờ không ánh sáng.

Kiếm khí càng chiến càng hăng, cuối cùng lại Huyền thành lưỡng đạo hữu hình kiếm, xông vào Hoàng Trận Đồ bên trong.

Ầm!

Không trung một trận nổ vang, ta chỉ thấy Thần Thức giống như bị tạc rách bình thường, ngắt đi. Ngay tại trước khi hôn mê trong nháy mắt, ta cảm giác nói bốn phía một bên lạnh lẽo, một vệt bóng đen theo Thanh trong thạch trận xuyên ra, như vật vô hình, theo thân thể ta bên trong xuyên qua.

Bên tai mơ hồ nghe được Tạ Quân Diễn cùng người tranh chấp thanh âm, không được, Tô bộ đầu là Đại Anh Hùng, hấn vì cứu tính mạng của ta đều có thể không muốn, ta sẽ không đồng ý.

Năm đó Mộ Dung Bạch Vân hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt Bồn Tọa tín nhiệm, kết quả lại đem Bồn Tọa nhốt vào nơi này, sau đó lại có cá tính Tần lại hại Bồn Tọa vây khốn ở trong núi ba mươi năm. Nhân loại các ngươi âm hiểm xảo trá, không có một cái tốt.

Đúng là mới vừa tại trong trận cái kia thanh âm cô gái, cô gái kia lại nói, chỉ cần ngươi giết hấn, ta liền đưa ngươi đi ra ngoài, có lẽ đưa ngươi một phen

cơ duyên tạo hóa cũng chưa chắc không được.

Đầu ta đau sắp nứt, trong cơ thể lại có luồng cổ lực lượng đang dấy đưa không rõ, một là trên vách đá vạn đạo kiếm ý, một cái khác chính là Hoàng Trận Đồ tràn vào ta chân khí trong cơ thể, cái này hai cổ kinh lực trời sinh tương khắc, lại đem trong cơ thể ta làm thành chiến trường.

Tạ Quân Diễn lớn tiếng nói, ta không sẽ động thủ, ngươi muốn giết cùng nhau giết chính là.

Ta mờ mắt, thân thể lại không thể động đậy, lại thấy giữa không trung treo một đoàn hình người bóng đen, trên mặt hắc vụ lượn quanh, không thấy rõ bộ dáng, nhìn thân hình, nhưng là thiếu nữ bộ dáng.

Tạ Quân Diễn thấy ta tỉnh lại, ngay cả áp sát tới, mặt đầy ân cần nói, Tô bộ đầu!

Bóng đen nữ đối với (đứng) Tạ Quân Diễn nói, ta hỏi ngươi một lần nữa, thứ nhất, giết hẳn đi, ta mang ngươi đi ra ngoài. Thứ hai, hai người các ngươi cùng nhau chết ở chỗ này.

Tạ Quân Diễn một mặt kiên định, ta thà cùng chết.

Ta nói Tạ cô nương ngươi ngốc a, ta bất quá là một tiểu Bộ Khoái, ngươi tương lai còn thật tốt thời gian đi phung phí, không cần phải vì ta một kẻ hấp hối sắp chết, Haku Haku nộp mạng.

Tạ Quân Diễn lại nói, Tô bộ đầu, ta ngươi quen biết mặc dù ngắn, ta nhưng cũng biết ngươi là chính trực Hiệp Nghĩa nam tử, thân rơi vài nguy cảnh, cũng khắp nơi bảo vệ cho ta, Quân Diễn trong lòng mười phần cảm kích.

Ta nói ta là Bộ Khoái, ta bất quá làm việc nằm trong phận sự mà thôi.

Tạ Quân Diễn hỏi ngược lại, gần là như thế à?

Trong nội tâm của ta than thầm, ta lại làm sao không cảm giác được Tạ Quân Diễn cái kia một tia tình ý? Chẳng qua là ta trong lòng có khác (đứng) nữ tử mà thôi, chuyện này lại không cách nào cùng nàng nói rõ, vì vậy nghiêm túc gật đầu một cái, chỉ như vậy mà thôi.

Tạ Quân Diễn sắc mặt một mảnh âm đạm, toàn thân nhện không được run rẩy, hai hàng nước mắt theo trong mắt nàng chảy xuống.

Bóng đen nữ chấp hai tay sau lưng, tự có một luồng áp đảo nhân gian khí thế, nghe nàng nói, thấy không, nam nhân thiên hạ đều là người bạc tình bạc nghĩa, mới vừa ngươi như vậy xin tha cho hẳn, hẳn lại không quan tâm chút nào ngươi, như vậy nam nhân muốn có ích lợi gì, coi như sống tiếp cũng là gieo họa khác (đứng) nữ tử, chẳng xuống một đao, cho thống khoái, còn thể gian một cái thanh tịnh.

Tạ Quân Diễn chậm chạp đứng dậy, cầm chủy thủ lên, đi tới thân ta trước.

Ta toàn thân bị quản chế, trong cơ thể lưỡng đạo kiếm ý cùng Hoàng Trận Đồ lực còn đang giao chiến, kinh mạch toàn thân đứt từng khúc, Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải bên trong một mảnh hỗn loạn, khi ta định không chế hai luồng chân khí lúc, lại phát hiện cái kia lưỡng đạo kiếm khí mười phần cuồng ngạo, ngược lại Hoàng Trận Đồ lại nguyện ý chịu ta không chế.

Tạ Quân Diễn thấp giọng nói, Tô đại ca, thật xin lỗi. Vừa nói hướng ta nháy mắt, lại thấy dao găm rời khỏi tay, hướng sau lưng bóng đen nữ tử vèo bắn tới.

Bóng đen kia nữ tử vẫn đứng ở nơi đó, chỉ thấy dao găm theo đoàn kia trong bóng đen xuyên qua! Trong nội tâm của ta hoảng sợ, cô gái kia nổi giận một tiếng, tim chết, một chưởng hướng ta bổ tới.

Chưởng phong chưa đến, lạnh lẽo vào cơ thể, ta ngay cả đem Tạ Quân Diễn về phía sau kéo một cái, sau lưng tiếp nhận được cô gái áo đen một chưởng.

Ầm! Ta chỉ cảm thấy nơi cổ họng một nện, phun ra một ngụm tiên huyết.

Vốn là tại trong cơ thể ta giao chiến hai cổ nội lực, vốn sán sán nhau, Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải, song phương đều chiếm mười bốn ngôi, đang có ngừng công kích ý. Lúc này gặp phải ngoại lực xâm phạm, lại coi đây là cơ hội, lại đấu.

Cái này hai luồng chân khí tựa như có ý thức, lòng ta nói nếu tiếp tục như vậy, sợ rằng không đợi phe địch xuất thủ, ta sớm muộn sẽ bởi vì hai cổ nội lực nội đấu mà chết.

Trước mắt chợt lóe, bóng đen nữ tử tựa như tia chớp hướng ta hai người đập vào mặt, nhưng vào lúc này, một đạo kiếm ý theo Nam Thiên Thất Túc bên trong thoát nhiên mà ra, ta phảng phất tràn đầy vô cùng lực lượng, một tia sáng theo ta đầu quyền lóe lên, một quyền đánh vào đoàn kia bóng đen bên trên.

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết, bóng đen nữ tử hóa thành hư vô.

Ta toàn thân giống như bị hút sạch bình thường, ngồi dưới đất, Tạ Quân Diễn lại hai mắt nhắm nghiền, giống như ngủ mê man, ta đưa nàng đỡ dậy, thử đem một đạo chân khí độ vào, lại vào đá chìm đáy biển, không dò ra đến tột cùng, bất quá lại thấy nàng hô hấp đều đặn, ngược lại cũng sinh mệnh không lo.

Những thứ kia đá xanh, lại biến trở về nguyên lai ngổn ngang vắng vẻ, chất phác không ánh sáng, phảng phất cho tới bây giờ liền chưa từng di động. Ta đem Tạ Quân Diễn cống lên người, lần này rất dễ dàng liền xuyên qua đá xanh trận.

Xuyên qua đá xanh trận là một cánh cửa, đẩy cửa vào, bên trong ngổn ngang nằm mấy chục cỗ xương trắng, thi thể đã sớm thối rữa, theo quần áo có thể thấy được là gia đình loại, chắc là năm đó chủ trì cái này Hoàng Trận Đồ người đi.

Đang phải xuyên qua cửa đá, một trận gió thổi qua, trong đó một cỗ xương trắng áo quần vỡ là bột, lộ ra một quyển cuốn màu vàng sách đến, mượn ánh sáng yếu ớt, phát hiện lại là một bản nhật ký.

Dưới đây là bộ phận hái sao:

Trang chủ hôm nay triệu tập chúng ta nói chuyện, nói muốn từ chuyện hạng nhất trước không có người sau cũng không có người đại sự, còn nói Mộ Dung Sơn Trang giảng hồ bá nghiệp từ đó bắt đầu, theo chúng ta nói một nhóm đạo lý lớn. Theo tất Đường Môn sau đó, trang chủ Tenten mặt mru đến cái gì như thế, ta căn bản không quan tâm cái gì Võ Lâm Minh Chủ, đệ nhất thiên hạ, ta chỉ muốn sớm một chút kiếm đủ bạc, đi tìm Tiểu Phương cầu hôn.

Chúng ta ở trong núi liên quan rồi một tháng, mỗi ngày ở trong sơn động làm việc, ba bữa cơm ngược lại cũng có thịt, bất quá quá khô khan rồi, ngày mai đi theo quần sự xin phép nghỉ một ngày, thật lâu không có thấy Tiểu Phương rồi.

Trang chủ tính khí càng ngày càng cổ quái, Thạch Đầu trận sau khi xây xong, hẳn mỗi ngày tại trong trận làm bữa lẩu bầu, tựa hồ cùng một nữ tử đối thoại, nhưng ta chưa bao giờ thấy cô gái kia. Trước đây không lâu, lão Lý chết rồi, quần sự nói là ngoài ý muốn, ta không thể nào tin được.

Thạch Đầu trong trận nửa đêm thường có nữ tử khóc thút thít, lão Trương nói trang chủ nuôi một con quái thú, mỗi ngày bắt thành Kim Lăng nữ tử tới, trận này có chút quá tà dị, phải dùng máu trình đệ tế điện. Thạch Trận có 108 khối đá xanh, quái thú muốn bắt 108 cô gái.

Hôm nay tiểu thư cùng trang chủ trong sơn động âm ỉ một trận, tranh luận hình như là cái gì thiên hạ khí vận cùng giảng hồ phân tranh, tiểu thư không tán thành trang chủ cách làm, trang chủ rất tức giận, đánh tiểu thư một cái tát. Tiểu thư đẹp là đẹp vậy, nhưng luôn cảm thấy tại đám mây như thế, hay là ta thân nhân Phương tốt.

Lão Trương chết rồi, gần đây một mực ở người chết, quần sự đã ba ngày không có phái người đưa cơm, chúng ta dựa vào ăn bên trong sơn động con chuột làm thức ăn, gần đây bên trong sơn động rất là quý dị, trên tảng đá ta khắc lên quái dị văn lạc, lại sáng lên, tất cả mọi người rất sợ hãi.

Tối nay, cả tòa Đào Sơn rung mạnh, đá xanh trận Dị Tượng đột nhiên phát sinh, 108 đạo ánh sáng thông suốt

Ngày lên, bên ngoài sấm chớp rền vang, chúng ta núp ở trong thạch động, không dám đi ra ngoài, ta rất đói, Lão Tôn chủ trương muốn ăn lão Trương, bị ta ngăn cản, ta nghĩ rằng Tiểu Phương rồi.

Nhật ký đến đây, hơi ngừng, ta tâm tình cũng không so nặng nề, Từ Khai Sơn nói, năm đó Mộ Dung Bạch Vân vì thiên hạ bá nghiệp, không tiếc cùng Minh Giới cầu kết, lúc ấy ta không thể nào tin được, có thể hai ngày này gặp gỡ cùng quyền nhật ký này, lại để cho ta không thể không sinh ra hoài nghi.

Số một, vì sao vô luận là 《 giảng hồ Giản lịch sử 》, hay lại là Hiểu Sinh giảng hồ, mỗi khi nói về đoạn này giảng hồ chuyện cũ lúc, đều lựa chọn ca tụng Mộ Dung Bạch Vân, cảnh thái bình giả tạo, đối trắng thay đen?

Thứ hai, chuyện này sau này, tựa hồ có người lại đã tiến vào cái này Hoàng Trận Đồ, tại bên trong sơn động lấy kiếm trận đem Hoàng Trận Đồ phong ấn, còn cuốn đi một khối trong đó đá xanh, trong lúc lại có bí mật gì chuyện?

Thứ ba, trên giảng hồ chưa bao giờ báo cáo qua Minh Giới, nhưng khi nghe nói Thiên Dao Từ Khai Sơn rồi núi sau đó, lại rối rít tụ hội thành Kim Lăng, theo đuổi cái kia minh sơn tuyệt học, cái này Minh Giới chuyện, đến tột cùng là đồn bậy bạ, hay là thật có kỳ sự?

Ta mang theo một bụng nghi ngờ, bất quá thay đổi ý nghĩ lại nghĩ, ta chẳng qua chỉ là Lục Phiến Môn bên trên một cái tiểu Bộ Khoái, Đạo Thánh Môn một cái tiểu tặc mà thôi, những chuyện này, Tự Nhiên có Võ Lâm Minh Chủ đi quản, ta rảnh rồi bận tâm làm gì.

Xuyên qua Thạch Thất, bên trong sơn động địa thế dần cao, một cái thềm đá thông suốt hướng lên phía trên. Đi tới cuối, lại nghe trên lưng Tạ Quân Diễn khê hử một tiếng, ta ngay cả đưa nàng buông xuống, vốc (hai tay) rồi mấy hộp suối bỏ vào trong miệng nàng.

Không bao lâu nàng khoan thai tỉnh dậy, liền đẩy mở ta, mắt lộ ra vẻ cảnh giác, đợi thấy rõ là ta sau, Tô bộ khoái, đây là nơi nào? Dứt lời, hai tay che đầu, tựa hồ cực kỳ khó chịu, ta ngay cả hỏi thế nào, nàng nói khả năng chịu rồi một ít phong hàn đi.

Tận cùng sơn động, là một tảng đá lớn. Ta đi về phía đi trước, vận công đẩy ra, trong cơ thể có hai cỗ nội lực dây dưa nữa, ta mới vừa nhắc lên một đạo nội lực, Tinh Túc Hải bên trong, cái kia hai cỗ nội lực giống như sói đói Phác ăn giống như, đem đạo kia nội lực qua phân đi.

Lòng ta nói hồngбет, nếu thật như vậy, ta chẳng phải một chút nội lực cũng không sử ra được rồi hả?

Ngược lại Tạ Quân Diễn, hướng về phía đá lớn nhìn mấy lần, kiểu dáng nhưng đi tới cửa, lấy bàn tay tại mấy cái vị trí ấn thứ tự vỗ vào, cũng không lâu lắm, liền nghe một tiếng kêu kẹt, đá lớn chậm chậm hướng một bên dời đi, mới vừa đi ra đi, cự thạch kia lại đem cửa hang lấp kín.

Chúng ta đi ra ngoài động, đúng là Đào Sơn sau núi. Có mấy cái đi chơi tiết thanh minh thanh niên nam nữ thấy ta hai người theo bên trong sơn động đi

ra, cho là gặp quỷ bị dọa sợ đến rồi rít chạy trốn.

Tạ Quân Diễn sắc mặt tái nhợt, thở một hơi thật dài, nói câu, rồi cuộc thấy mặt trời lặn nửa rồi!

Ta nói chúng ta nhanh đi về đi, đừng để cho người nhà người lo lắng. Tạ Quân Diễn sững sờ, dấn dò, Tô bộ khoái, Quân Diễn có một chuyện muốn nhờ, hai ngày này trong sơn động chỗ gặp gỡ, xin đừng đối ngoại nhân nói đến, mong rằng Tô bộ khoái đáp ứng.

Ta thấy nàng nói chuyện làm việc, giống như đối một người bình thường, trong lòng than thầm, ta vốn tưởng rằng ban đầu tại Nương Nương Miếu, trong sơn động những thứ kia các loại đều là lộ ra chân tình, ai biết cỏi một cái cách hiểm cảnh, lại một lần nữa như tâm thường hào môn Quý Nữ bình thường.

Bất quá thay đổi ý nghĩ lại nghĩ, cô nam quả nữ mất tích hai ngày, mà nàng lại vừa là Kim Lăng song bích một trong, coi như ta hai người không then với lương tâm, nếu truyền tới hữu tâm nhân trong tai, ai biết sẽ có bao nhiêu lời đồn đại.

Ta chấp tay nói, tất nhiên phải làm

Tạ Quân Diễn đứng chấp tay, nhìn khắp núi Đào Hoa, thấp giọng lầm bầm, ba mươi năm a!

Ta nói cái gì?

Tạ Quân Diễn ồ một tiếng, nói, ta là nói, bóng đen kia từ từ tại bên trong sơn động bị vây sửa sang ba mươi năm, cũng lạ đáng thương. Nàng bỗng nhiên chuyển qua, nhìn về núi bên trái chỗ.

Ta thuận thế nhìn, cũng không lâu lắm, liền chứng kiến cảm ơn quân buôn, Trương Ấu Khiêm dắt một con chó, mang theo một số gia đình, Lục Phiến Môn huynh đệ xuất hiện ở trong tầm mắt.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Không nhặt của rơi

Cách đến thật xa liền nghe được Trương Ấu Khiêm hô to, có thể tìm được các người, hai ngày này cũng làm ta mệt lả. Đương nhiên ta còn là thứ yếu, vừa nói chỉ chỉ Tạ Quân Phàm, may mà Tạ gia con chó này a. Tạ Quân Phàm cả giận nói, người nói thế nào đây. Trương Ấu Khiêm ngay cả cười ha hả, may mà Tạ công tử chó nuôi trong nhà a. Ta ngạc nhiên nói, chó này thế nào?

Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc nói, đêm qua chúng ta sau khi tách ra, ta nói tặc nhân tại Nương Nương Miếu, có thể Chư Cát Bánh Nướng lại lấy đêm khuya làm lý do không chịu xuất binh, ta theo Tạ công tử vừa thương lượng, đi nhà người lấy một đôi vớ thúi, đây không phải là con chó này dẫn đường liền đi tới Đào Sơn bên trên rồi.

Ta xem con chó kia liếc mắt, nói nó còn chức năng này, liền xông điếm này, tối nay ăn thịt chó ăn mừng xuống. Con chó kia ô ô kêu hai tiếng, tỏ vẻ kháng nghị, ta nói ngoan ngoãn, đến lúc đó cho người lưu một cái chân.

Tạ Quân Diễn cùng Tạ Quân Phàm nói chuyện với nhau mấy câu, Tạ Quân Phàm đi tới, chấp tay nói, Tô bộ đầu, hai ngày này nhờ có người chiếu cố xá mọi rồi. Ta nói chỗ chức trách, việc nghĩa chẳng từ.

Mọi người cùng nhau xuống núi, Tạ Quân Diễn cố ý roi ở phía sau, cùng ta đi sóng vai, lần này hoạn nạn Cửu Tử Nhất Sinh, chạy thoát sau, ta như trút được gánh nặng. Tạ Quân Diễn thấp giọng nói, Tô đại ca, ngày mai là Hoa Thần tiết, Quân Diễn có thể ước hẹn người chung du Phú Từ Miếu à? Ta hơi chần chờ, nhớ lại cùng Từ Nhục Nam ước hẹn, nói, ta đã có hẹn trong người rồi.

Tạ Quân Diễn nghe vậy, thần sắc hơi trầm, sâu xa nói, là cô gái chứ? Ta gật đầu một cái, Tạ Quân Diễn lại nói, nàng kia nhất định rất đẹp? Ta lại gật đầu, Tạ Quân Diễn thở dài, nhìn tới vẫn là không có duyên phận a. Trương Ấu Khiêm bỗng nhiên nhô đầu ra tới nói, hi hi nói, ngày mai ta vừa vặn có rãnh rồi, không bằng cùng nhau cùng đi?

Tạ Quân Diễn ồ một tiếng, theo hai ta bên người bước đi qua.

Trương Ấu Khiêm chụp bả vai ta bên dưới, nói tiêu từ người được a, thành thật khai báo, có hay không cái kia? Ta hỏi cái gì cái kia?

Khác (đùng) đoán biết gia bộ hồ đồ, cô nam quả nữ, đêm hôm khuya khoắc, theo ta thấy, cô nàng này muốn vóc người có vóc người, cần thể diện xứng có gương mặt, muốn gia thế có gia thế, không biết so với người còn mạnh hơn gấp bao nhiêu lần, không bằng thu đi, người cũng không mất mát gì.

Ta khinh thường nói, đạo bất đồng bất tương vi mưu (Không cùng chí hướng, quan niệm thì không thể hợp tác, bàn luận) . Người cho rằng là thể nhân đều với người như thế, đầy đầu dơ bẩn? Trương Âu Khiêm ô a một tiếng, còn theo ta kéo dây rồi, người không được ta cũng không khách khí a. Ta nói người không phải có Vương gia Linh Lung rồi à?

Trương Âu Khiêm nói, nữ nhân mà, nào có ngại nhiều? Bảy tuổi lúc ta vỡ lòng lúc, liền lập được hùng tâm tráng chí, muốn kết hôn 12 cái lão bà, mỗi tháng một cái, không thiên vị. Ta nói vậy người phải cưới mười ba cái mới được.

Vì sao?

Ta lạnh lùng nói, Trương đại thiếu gia, năm nay tháng nhuận. Trương Âu Khiêm gãi đầu một cái, nói thật hay có đạo lý, cái này có thể ai làm?

Đã là buổi chiều, chúng ta trở lại Lục Phiến Môn giao nộp, Chư Cát Bánh Nướng thấy chúng ta bình an trở về, nói vụ án này, tiểu Tô có thể lập công lớn, cho chúng ta Kim Lăng Lục Phiến Môn mặt dài rồi. Hừ hừ, bây giờ Kim Lăng vỡ lâm còn có người dám coi thường chúng ta Lục Phiến Môn không. Buổi chiều hai người nơi nào cũng chờ đi, thật tốt tổng kết một chút, viết phần báo cáo, buổi tối ta đi Tổng tri phủ nơi đó cho người hai thỉnh công.

Ta nói mắc mớ gì đến Trương Âu Khiêm con a, Chư Cát Bánh Nướng nói, Trương bộ đầu ra người ra chó, không có công lao cũng có khổ lao a, công lao này bộ làm sao có thể không tính là hấn một phần? Lòng ta nói tiểu tử này cho người tặng quà đi, bất quá nhưng cũng không vạch trần, ứng thành đi xuống.

Toàn bộ buổi chiều, hai ta đều tại Giang Hồ Ty, ngهن rồi một buổi chiều, chinh ra một phần 《 liên quan tới Nương Nương Miếu Tạ Quân Diễn mất tích án kiện một chuyện báo cáo 》. Đi ra trước ta cùng với Tạ Quân Diễn hẹn xong không đề cập tới son động chuyện, vì vậy liền đem viết thành đêm qua ta cùng với Tạ Quân Diễn bị Bạch Sùng bắt đi, sau đó sau khi tỉnh lại phát hiện tại Đào Sơn bên dưới, thừa dịp cái kia Bạch Sùng không chú ý, trốn thoát.

Giao cho Chư Cát Bánh Nướng, Chư Cát Bánh Nướng nhìn một cái, uống hớp trà, Tô bộ đầu, sợ rằng chuyện này không đơn giản như vậy đi. Lòng ta nói Chư Cát Bánh Nướng chẳng lẽ biết trong đó tình huống, bất quá nếu đã cùng Tạ Quân Diễn thông đồng tốt, một cái muốn can bình tĩnh sự thật liền là như thế.

Chư Cát Bánh Nướng chậm rãi nói, theo Trương bộ đầu từng nói, Nương Nương Miếu khu vực xảy ra huyết án, có mấy cái người giang hồ chết ngay tại chỗ, người có muốn hay không sửa đổi một chút?

Ta nói những người đó đều là quái vật kia giết chết a. Chư Cát Bánh Nướng nói người chắc chắn không thay đổi đổi? Ta hiểu ý, vì vậy nói, xin đại nhân công khai.

Chư Cát Bánh Nướng mắng câu hồ đồ, người chính là tuổi trẻ a, làm người làm quan, ba phần tại hành động, 7 phần trên giấy, người liền nói người lực chiến mọi người, Thủ Nhận ác đồ, sau đó đem Tạ cô nương cứu ra, thứ nhất người lập được công lao cũng lớn, thứ hai, chúng ta Lục Phiến Môn cũng nhân cơ hội lập uy a. Như vậy đi, báo cáo người lấy về sửa đổi một chút. Đúng rồi, Thủ Nhận ác đồ cái này khâu nhất định phải viết cận kề một chút, ngày mai tìm Hiểu Sinh người giang hồ cho người báo cáo xuống.

Chờ sửa đổi xong báo cáo, ta cùng với Trương Âu Khiêm đang muốn kết thúc công việc, lại thấy Tạ Quân Phàm đi tới Giang Hồ Ty, nói chúng ta cứu Tạ Quân Diễn, Tạ gia muốn mời khách cảm ơn. Ta vốn muốn từ chối, Trương Âu Khiêm lại đáp ứng nghĩ (muốn) đi xuống

.

Ba người đi tới Gia Cát quán thịt chó, đây cũng là Gia Cát cá muối sản nghiệp một trong, nhập tọa sau đó, lại thấy Tạ Sĩ Đình đã trong phòng chờ, chúng ta liền vội vàng làm lễ ra mắt, Tạ Sĩ Đình nói, từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, không nghĩ tới hai vị trẻ tuổi như vậy.

Phân chủ khách ngồi xuống, nâng ly cạn chén, rượu qua tam tuần, ta cùng với Trương Âu Khiêm mang theo men say, lòng ta nói Tạ Sĩ Đình hôm nay chi tiệc, phải là có lời bàn giao, vì vậy liền vội vàng đề đề xuống. Tạ Sĩ Đình hài lòng gật đầu một cái, nói, hôm qua tiểu nữ gặp rủi ro, nhờ có Lục Phiến Môn Thần Bộ hết sức cứu giúp, hôm nay Tạ mỗ tới, một là đáp tạ nhị vị, thứ hai mà, là có một chuyện muốn nhờ.

Dứt lời, Tạ Quân Phàm từ trong ngực lấy ra lưỡng tấm ngân phiếu, ta nhìn sang, đạt tới năm ngàn lượng. Còn không chờ ta từ chối, Trương Âu Khiêm liền nhận, nói cảm ơn đại nhân khách khí rồi, đều là việc nằm trong phận sự, còn đưa cái gì lễ a. Vừa nói, vừa đem ngân phiếu nhét vào trong ngực, Tô bộ đầu a, ngân phiếu này một người một nửa, để trước chỗ này của ta bảo quản đi.

Lòng ta nói tiểu tử người có tiền như vậy, làm sao thấy được tiền còn chui vào tiền trong mắt.

Tạ Sĩ Đình lại nói, người cũng biết, ta Tạ gia là Kim Lăng vọng tộc, tiểu nữ đêm qua một đêm không về, trong thành Kim Lăng lời đồn đãi nổi lên bốn phía, Quân Diễn hay lại là khuê nữ, có một số việc truyền đi, sợ rằng danh tiết bị hư hỏng, cho nên xin Tô bộ đầu. . .

Ta nói nguyên lai là vì cái này, Tô mỗ biết phân tặc, xin hãy yên tâm. Tạ Sĩ Đình lúc này mới cười một tiếng, xem ra là Tạ mỗ quá lo, Tô bộ đầu tuổi trẻ tài cao, tương lai tiền đồ vô lượng a, ta Tạ gia thiếu ân tình của người.

Ta nói không là cho năm ngàn lượng mà, nhân tình này đã quá lớn.

Tạ Sĩ Đình cười ha ha một tiếng, lại mời mấy ly rượu, nói ta lớn tuổi, tử lực có hạn, các người người tuổi trẻ hôn nhiều gần, quân buồm, một hồi sau khi

kết thúc, người mang hai vị Bộ Đầu đi lãnh hội một chút Tàn Hoài phong tình. Nhị Thập Tứ Kiều Minh Nguyệt Dạ, người ngọc nơi nào dạy thổi tiêu, dứt lời cười to đi.

Tạ Quân Phàm thấy Lão Tử đi, lập tức đổi phó bộ dáng, cười gian nói, đi thôi, hai vị lớn Bộ Đầu, đi ra ngoài phong lưu khoái hoạt bên dưới?

Trương Ấu Khiêm uống xiêu xiêu vẹo vẹo, lớn tiếng khen ngợi, nói ta trước như vệ sinh.

Ta nói cha ngươi thật đúng là nhìn thoáng được, Tạ Quân Phàm cười hắc hắc, tối nay ta là phụng chỉ tán gái a. Hơn nữa, đồ Cầm đánh cò, uống rượu chơi gái, loại này phong lưu sức lực là dung tại Tạ gia trong xương. Ngươi đừng nhìn ta cha bây giờ nghiêm trang đạo mạo, năm đó cũng là trong thành Kim Lăng phong lưu lãng tử đây. Ta nói các ngươi người trong thành thật biết chơi.

Đang ở nói chuyện phiếm giữa, lại nghe tiểu nhị xông vào, vội la lên, ồn ào rồi! Ta nói cái gì ồn ào rồi hả? Tiểu nhị nói, mới vừa cái đó quần áo trắng công tử không phải là các ngươi bàn mà, ta nói đúng vậy, Trương Ấu Khiêm thế nào? Tiểu nhị nói, hấn ở bên ngoài đánh nhau.

Hai người ngay cả đi ra ngoài tiệm, lại thấy Trương Ấu Khiêm mặt đầy mùi rượu, đối diện ngoài cửa đối mấy cái chó tại giáo huấn.

Làm một con chó, các ngươi muốn tin tưởng chính mình, tốt cùng phát huy chính mình tính năng động chủ quan, trên người bọn họ đều có to lớn tiềm năng, chẳng qua là tạm thời không có phát hiện mà thôi, nói thí dụ như, chó cùng đường quay lại cắn, náo loạn, đến, các ngươi gục xuống cho ta.

Mấy con chó kia hướng về phía Trương Ấu Khiêm uông uông thét lên, ta ngay cả đi lên kéo hấn, nói ngươi uống say đừng gây chuyện, Trương Ấu Khiêm đẩy ra ta, ta hôm nay giáo huấn chó, ngươi tới nhúng tay làm gì, vừa nói, đi lên đá một con chó, nói, ta cho ngươi cắn ta! Vừa nói một chỉ Tạ Quân Phàm, nói, nhìn thấy không có, đây là Tạ gia thiếu gia, nhà bọn họ một tổ một dạng chó, tùy ý chọn một cái liền vẫy các ngươi mười cái đường phố.

Tạ Quân Phàm ở một bên nhìn thẳng lúng túng, ta ngay cả nói với tiểu nhị, huynh đệ của ta uống nhiều rồi, xin lỗi ha. Lại nói với Tạ Quân Phàm rồi câu xin lỗi, liền kéo Trương Ấu Khiêm cáo từ, hai người mới ra đại môn, Trương Ấu Khiêm liền thanh tỉnh lại.

Ta nói hóa ra mới vừa rồi ngươi là giả bộ a, Trương Ấu Khiêm hừ lạnh nói, Tạ gia không dậy nổi mà, ta là thay ngươi không đáng giá.

Ta điểm hai cây thuốc, đưa qua một cái đi, nói, có cái gì không đáng giá? Trương Ấu Khiêm liên tiếp tức giận, ta đêm qua đi Nương Nương Miếu nhìn rồi, mặc dù ngươi không nói, ta cũng biết đêm qua hung hiểm vạn phần, ngươi cứu Tạ Quân Diễn, Tạ gia không cái mang ơn rồi coi như xong, còn muốn dùng bạc Phong mệnh ngươi, điểm này ta liền không đáp ứng.

Ta nói bao lớn chút chuyện, không đến nỗi như vậy làm âm ỉ, ngươi như vậy vừa ra, đem toàn bộ thành Kim Lăng chó đều đắc tội rồi. Đi thôi, ta mời ngươi đi sông Tần hoài uống trà. Trương Ấu Khiêm từ trong ngực lấy ra bạc, nói bữa này trà, ta mời.

Ta nói cái này bạc có ta một nửa.

Trương Ấu Khiêm xì một tiếng, ngươi muốn thu rồi bạc, Tô Do Tại, ta liền xem thường ngươi. Ta nói hơn hai ngàn lượng bạc a, ta mười năm bổng lộc đều không ngừng a, Trương Ấu Khiêm nói, không phải là năm ngàn lượng bạc mà, ngày mai ta ra lại năm ngàn lượng, đem chuyện này làm lớn chuyện.

Ta hỏi ngươi muốn làm gì, hấn cười ha ha, đến lúc đó ngươi sẽ biết.

Về đến nhà, thấy Từ Khai Sơn đang ở trong viện ngồi tĩnh tọa, thấy ta đến, Từ Khai Sơn nhiều hứng thú nhìn ta liếc mắt, nói tiểu tử ngươi vận khí không tệ, công lực

Tăng nhiều, có kỳ ngộ à?

Hôm nay tại Hoàng Trận Đồ Nội Kinh trải qua, để cho ta kinh mạch toàn thân bị tổn thương, bây giờ trong cơ thể nói không ra một tia chân khí, vốn muốn tìm cầu mong gì khác dạy, nghe hấn nói như vậy, ta cười khổ nói, nơi nào có còn lại, nhất định chính là tai nạn a.

Từ Khai Sơn bỗng nhiên xuất thủ, một đạo hướng ta bổ tới, Đạo Phong ác liệt. Ta đang muốn đề khí ngăn cản, lại phát hiện Tinh Túc Hải bên trong đem chân khí hút vào, lại không sử dụng ra được chút nào. Từ Khai Sơn nói kỳ quái, đưa tay tới, chỉ cảm thấy một đạo chân khí rót vào vào bên trong cơ thể, lại bị cái kia hai luồng chân khí hút vào.

Từ Khai Sơn cười ha ha, ta nói cười cái gì, cái này cũng không phải là Bắc Minh Thần Công, ta bây giờ buồn chết rồi. Từ Khai Sơn nói tiểu tử ngươi nhân họa đắc phúc a, bây giờ trong cơ thể có ba đạo tuyệt thể chân khí, bất quá lại tương sinh tương khắc bị ức chế ở.

Ta ngay cả hỏi có thể có phương pháp phá giải?

Từ Khai Sơn nói ngươi thể mạch yếu kém, cái này ba đạo chân khí ngươi còn không khống chế được, nếu thật thả ra ngoài, sợ rằng mình cũng Bạo Thể mà chết. Ta bĩu môi nói, vậy làm sao bây giờ? Từ Khai Sơn nghiêm nét mặt nói, kẻ sách hiện nay, ngươi muốn rèn luyện thân thể của mình, chuyên cần ở tu hành, nếu thật có một ngày có thể nắm chắc cái này ba loại chân khí, 30 năm trước ta không dám nói, nhưng đối mặt đương kim thiên hạ, chính là ta cũng không nhất định có thể đánh thắng ngươi. Bất quá. . .

Ta nói có thể nói một hơi mà, ngươi cái này cả kinh, ta theo ngồi xe cáp treo lúc, tiểu trái tim có chút không chịu nổi. Từ Khai Sơn nói, bất quá, chuyện này có lợi có hại, ngươi kinh mạch đặc thù, Tinh Túc Hải bên trong làm cho này ba đạo chân khí cung cấp chỗ dung thân, nhưng một cái nắm chặt không được, sợ nguy hiểm đến tánh mạng a.

Lòng ta nói đã như vậy, vậy thì tùy theo hoàn cảnh đi.

Từ Khai Sơn lại nói, bên trong cơ thể người ba đạo chân khí giống như ba cái bảo tàng, bất kỳ một đạo thật là thiên hạ Vô Giả tha thiết ước mơ, bất quá tiểu từ người quá yếu, không có cách nào khống chế lần này lực lượng, 30 năm trước, ngược lại có một loại võ học, có thể đem các loại chân khí phân hóa cho mình sử dụng, bất quá môn võ công này đã thất truyền.

Ta hỏi cái gì võ học?

Từ Khai Sơn chậm rãi nói, năm đó Đạo Thánh Hà Đạo Tử Đạo Tặc thuật, có thể lấy trộm thiên hạ khí vận, nếu có khả năng đem một môn võ học lĩnh ngộ, nói không chừng đối với người có chút dùng được. Ta nghe nghe thấy, trong lòng cơ hồ là lên, Đạo Thánh Hà Đạo Tử, đó là ta Tổ Sư Gia a! Bất quá Tây Môn Xuy Đăng nói, Đạo Tặc thuật nhớ ở 《 Đạo Đắc Kinh 》 quyền hạ, ta trong ngực quyền thượng, chẳng qua chỉ là một ít đạo thuật.

Dứt lời, Từ Khai Sơn lại nhắm hai mắt lại, nói câu, Phong Vạn Lý tới Kim Lăng rồi.

Vốn là trên giang hồ, Từ Khai Sơn đánh với Phong Vạn Lý một trận truyền xôn xao, mà Từ Khai Sơn trong lòng mình son bí mật, tất cả đều là người giang hồ tha thiết ước mơ đồ vật, bây giờ có Phong, Từ đánh một trận, trong chốn giang hồ đều mỗi mắt mong chờ, sau trận chiến này, vô luận thắng bại, sợ rằng đối với (đúng) Từ Khai Sơn đều bất lợi.

Ta hỏi bên trong cơ thể người độc như thế nào?

Từ Khai Sơn lắc đầu một cái, nói độc này có chút kỳ quái, như có như không, ta chỉ lo lắng đánh với Phong Vạn Lý một trận lúc phát tác. Ta nói cái này người hạ độc, tâm cơ thật là đủ sâu. Từ Khai Sơn đột nhiên mở mắt ra, nói Từ nỗ lực hoành giang hồ vài chục năm, sóng gió gì chưa thấy qua, nếu đến, vậy thì chiến đấu!

Sáng sớm ngày kế, đi tới Giang Hồ Ty, lại thấy Lục Phiến Môn miệng chiêng trống rung trời, Chư Cát Bánh Nướng thấy ta, liền qua tới thân thiết kéo trong tay ta nói, tiểu Tô bộ đầu, Tà gia tới đưa cò thưởng rồi. Đi tới trước, lại thấy Tà gia Đại quân gia cảm ơn phần cùng Tổng tri phủ đang trong phòng khách uống trà, thấy ta đến, liền vội vàng đứng lên, nói Tô bộ đầu dám làm việc nghĩa, ta đại biểu chủ nhà họ Tà tới nói cảm ơn.

Ta ngay cả cười ha hả, nói Tà quân gia khách khí rồi.

Chư Cát Bánh Nướng nói chuyện này toàn dựa vào Tổng tri phủ lãnh đạo có cách a! Tổng tri phủ ở một bên vui tươi hơn hờ vuốt chòm râu, nói một ít không ngại không ngại lời xã giao. Cảm ơn phần vỗ vỗ tay, ngay cả có người đưa lên một bộ cò thưởng, xin Tô bộ đầu vạch trần.

Dây pháo cùng vang lên, ta tiến lên hai bước, mở ra cò thưởng, lại thấy trên đó viết bốn chữ lớn: Không nhặt của rơi!

Ta nắm Tà quân gia tay, nói thật là đa tạ a! Chư Cát Bánh Nướng sắc mặt hơi lúng túng, liền vội vàng tới giảng hòa, mặc dù sự tình có chút không đúng đường, bất quá cũng lớn không kém thiếu, có còn hơn không a.

Trương Ấu Khiêm lại ở một bên nói, ta xem thiếu được nhiều hơn nhiều. Chư Cát Bánh Nướng thấp giọng nói, Tô bộ đầu, người cũng không cần lo lắng, hôm nay Hiểu Sinh trên giang hồ nhất định sẽ báo cáo người hai ngày trước là Tà gia làm công hiến.

Đưa đi mọi người, ta liền tiếp lửa gạt vòng, hỏi tại sao có thể như vậy? Chư Cát Bánh Nướng cười hắc hắc, nói chuyện này có hơi phiền toái, bất quá dầu gì cũng là cho chúng ta Lục Phiến Môn mặt dài sự tình, cứ như vậy đi. Vừa nói, có người đưa tới Hiểu Sinh giang hồ hôm nay số đặc biệt, báo cáo Lục Phiến Môn Thần Bộ Tô Do Tại không nhặt của rơi anh dũng sự tích.

Trương Ấu Khiêm lại ở một bên cười trộm, ta nói có cái gì tốt cười.

Đến trưa, Giang Nam cầm một phần mới ra 《 Bát Quái Tuần San 》, nói Tô bộ đầu, người nổi danh. Ta cầm đi tới nhìn một chút, tựa đề bất ngờ viết 《 Kim Lăng song bích cảm mến Thần Bộ, phong lưu gia chủ gây đánh uyên ương 》.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Bạch Thủy qua Khâu Sơn

《 Bát Quái Tuần San 》 cùng Hiểu Sinh giang hồ bất đồng, loại này tập san lấy giang hồ kỳ văn dị sự làm chủ, đối với (đúng) tin tức nguyên cùng khảo

chứng cũng không nghiêm khắc, tình tiết càng ly kỳ, càng phù khoa, càng khả năng hấp dẫn giang hồ thái phong sự chú ý, cho nên bản này báo cáo vừa ra tới, lập tức ngay tại trong thành Kim Lăng gặp phải giành mua.

Dù sao liên quan đến trong thành Kim Lăng hào môn quý tộc, bản này báo cáo vừa thỏa mãn một số người tâm lý hiếu kỳ. Vừa có thể để ở trong thành Kim Lăng không ai bị nổi Tạ gia mất thể diện, có sao mà không làm?

Chư Cát Bánh Nướng nhìn báo cáo, đem Tuần San hung hăng ngã ở trên thư án, đây là người nào liên quan (khô)?

Không cần nói, nhất định là Trương Ấu Khiêm chủ ý, nhưng là làm bằng hữu ta là tuyệt đối sẽ không bán đứng hắn.

Ta xem Trương Ấu Khiêm liếc mắt, lại thấy hắn bức tức nói, đây rõ ràng là chuyện phiếm! Gia Cát đại nhân, Tô bộ đầu là người nào, làm sao có thể làm ra bức này hạ lưu thủ đoạn, người xem nơi này, Tô bộ đầu mới vừa cho Tạ tiểu thư hút ra rần đọc, ngay sau đó ở giữa rồi âm dương dung hợp tán ra, hơi có chút thông thường người đều biết, loại này đúng đây đường động tác võ thuật chính là ngàn chữ năm khối Tiểu Bạch đồng cũng không dùng, đối với cái này loại chê chúng ta Lục Phiến Môn cùng Vương gia hành vi, chúng ta Lục Phiến Môn muốn truy cứu tới cùng, nghiêm trị không tha.

Chư Cát Bánh Nướng một mặt âm trầm, hai người cái này thì đi thăm dò Phong cái kia Bát Quái Tuần San, nhất là người tác giả kia tam quan vẫn còn, cho ta nghĩ biện pháp dọn dẹp một chút hắn. Vừa nói hắn đối với (đúng) quân gia cảm ơn phần nói, xin chuyển cáo Tạ đại nhân, đối với cái này loại tung tin nhảm, chê tiểu thư danh tiếng, ta Lục Phiến Môn nhất định sẽ không khinh xuất tha thứ.

Trở ra cửa, ta đối với (đúng) Trương Ấu Khiêm nói, chuyện này có hơi quá a. Trương Ấu Khiêm thẳng đi tới Phu Từ Miếu trước, chỉ thấy một cái sắp xếp hàng vỉa hè thư sinh, một mặt bị ôi nhìn đường Biên cô nương, giữ lại chảy nước miếng.

Thư sinh chứng kiến Trương Ấu Khiêm, ngay cả rất là vui vẻ tiến lên, kim chủ tới! Trương Ấu Khiêm một cước đem hàng vỉa hè đạp ngã, mắng: Lão Từ tốn một vạn lượng, nói tốt lộ ra trọn vẹn đây? Nói tốt đừng đừng đừng đây? Dùng nơi này tính lược ba mươi chữ tới lừa bịp ta?

Ta từng thanh thư sinh kia xóc lên đến, tiến lên chính là một cái tát, ba mươi chữ? Liên cái này chút trí tưởng tượng còn muốn làm tay súng đây, Lão Từ thoát thân bên trên tám cái y phục cũng không dùng ba mươi chữ!

Thư sinh nói ta oan uổng a, ta giao bản thảo lúc viết là ba nghìn chữ a, thái phong nói số trang quá dài, đều xóa, ta tổng cộng mới nhận được năm mươi bản thảo thù, còn bị khấu trừ mười hai đồng thuế, ai, thuế má hà khắc mãnh như hổ vậy.

Ta nói người phi bá quốc gia nhân viên công chức, truyền bá dâm ~ uế nội dung, đi thôi, theo chúng ta đi đại lao đi một lần đi! Thư sinh giống như nhục chi bóng cao su, liên tục cầu xin tha thứ, nói ta là tham gia kỳ thi mùa xuân tứ tài, nếu là giữ lại án để, sĩ đồ sẽ bị hủy. Trương Ấu Khiêm nói liền như vậy, kỳ thực ngoại trừ miêu tả quá ít bên ngoài, ngoài hắn vẫn là có thể, bất quá người cái này vẫn tài, đi làm quan đáng tiếc, không bằng đi Bát Quái Tuần San công việc đi.

Thư sinh lắc đầu liên tục, vô luận như thế nào cũng không đáp ứng, Trương Ấu Khiêm cười ha ha một tiếng, vậy còn không mau cút? Nhìn thư sinh kia chạy trốn, Trương Ấu Khiêm khinh thường nói, còn người có học khí phách đây, thấy bạc, cái gì cũng bị mất. Ta thờ dài, có câu nói Trăm việc không dùng được nhất là Thư sinh, loạn thế văn chương không bao nhiêu tiền, người này bất quá nuôi gia đình sống qua ngày mà thôi, cũng không cái gì không đúng.

Phu Từ Miếu người ta tập nập, ta đây mới nhớ lại, hôm nay chính là Hoa Thần khúc. Ta tại Nhạn Môn khu vực là chưa từng có qua Hoa Thần tiết, nơi đó có Hoàng Sa hồng nhạn, nơi đó có Đại Mạc Cô Yên, duy chỉ có không có trăm hoa đua nở. Giang Nam khu vực thì lại khác, cơ hồ mỗi tháng đều có hoa kỳ.

Có câu nói là: Tháng giêng mai vàng trăn trăn thơm, tháng hai hoa tường vi tranh hương thơm; ba tháng thạch lưu Hồng mười dặm, tháng tư sơn chi đều mở đặt; tháng năm hải đường chói mắt Hồng, tháng sáu hoa sen thơm tràn đầy đường; tháng bảy hoa lan trên đầu đeo, Bát Nguyệt Quê Hoa đầy sân thơm; tháng chín hoa cúc cạnh tranh kiều diễm ướt át, tháng mười Phù Dung ba thay đổi quân áo; tháng 11 Thủy Tiên cung thượng án kiện, tháng chạp Nguyệt hoa mai Tuyết bên trong thơm. Nói chính là Giang Nam.

Hoa Thần tiết lại danh hiệu ngày của hoa, đánh bướm bướm tiết, nhiều tại cuối tháng hai, đầu tháng ba mở, tại Giang Nam khu vực cực kỳ thịnh hành. Bây giờ đúng là trăm hoa nở rộ đang lúc, Phu Từ Miếu trên đường, có hoa Nồng gồng gánh dục hoa, dọc phố tiếng rao hàng, đều nhà cửa hàng cũng đều lấy hoa tươi tô điểm, toàn bộ Phu Từ Miếu như hoa biển bình thường.

Dọc phố thời đường nhân, bán kỹ năng, trò khí, tiếng gào, tiếng chiêng trống nổi thành một mảnh, có Ngoan Đồng hái hoa xen kẽ trong đó, vô cùng náo nhiệt.

Ngày thường đợi tại trong khuê phòng cô nương trẻ tuổi cũng tới đến trên đường, mua một ít sơn phấn, chỉ điểm Giang Nam trong học cung Nho Sinh công tử, không đúng cũng muốn chờ mong cái trong suy nghĩ cây liễu mộng ô mai, Trương Sinh, viết một đoạn Tài Tử Giai Nhân câu chuyện, ngược lại cũng có một phong vị khác.

Vốn là ta cùng với Trương Ấu Khiêm hôm nay đang làm nhiệm vụ, chuyện hôm nay để cho ta

Hai tức giận bất bình, Chư Cát Bánh Nướng chiếu cố hai ta tâm tình, cố ý cho ta hai thả nửa ngày nghỉ. Chúng ta cũng vui vẻ kỳ thành, Ô Y Hạng cách Phu Từ Miếu không xa, hai ta về nhà đôi bộ áo quần.

Trương Ấu Khiêm vẫn một bộ công tử ca ăn mặc, ta là đổi một bộ lưu hành một thời Nho Sinh trường sam, mặc dù không có đi học, nhưng ta cũng hướng tới người có học sinh hoạt phải không? Dĩ nhiên, nguyên nhân chủ yếu là hôm nay cùng Từ Nhược Nam hẹn xong tổng cộng có Phu Từ Miếu,

cũng coi là hai ta lần đầu tiên chính thức ước hẹn.

Khoảng cách cùng Từ Nhược Nam ước hẹn còn có mấy giờ, Trương Ấu Khiêm đề nghị đi Giang Nam Học Cung. Hàng năm Hoa Thần tiết, Giang Nam Học Cung đều biết tổ chức Bách Hoa Thi Hội, từ xưa Giang Nam, tài tử lớp lớp xuất hiện, dùng Trương Ấu Khiêm nói về, hai ta bắt học vô thuật, đi qua đánh một ít người có học rầm rì, cũng coi như học đòi văn vẻ phải không ?

Trên sông Tần Hoài, tuy là giữa trưa, thuyền hoa bên trong cô nương cũng đều đứng đầu cầu, hướng về phía đi ngang qua thư sinh ném cái mị nhãn, gặp phải xấu hổ công tử trên đũa đôi câu, công tử kia cúi đầu bước nhanh đi tới, rước lấy trên thuyền một trận cười ầm lên, xấu hổ công tử ca đỏ bừng cả khuôn mặt.

Giang Nam từ trước đến giờ là Thi Phú chi Hương, Tự Nhiên có thật sâu dày văn hóa nội tình, tại thành Kim Lăng, cho dù là đầu đường người buôn bán nhỏ, cũng đều sẽ ngâm được một lượng bài thơ lời, không đúng vậy không có cách nào với những người đọc sách kia làm ăn phải không ?

Giang Nam Học Cung lại vừa là phía Nam lớn nhất trường thi, loại này Bách Hoa Thi Hội, Tự Nhiên rơi vào Giang Nam Học Cung trên đầu. Giang Nam Học Cung ở vào Phu Từ Miếu cuối, đi tới Học Cung lúc đã là người ta tấp nập, trong ngày thường Giang Nam Học Cung môn phong quá mức nghiêm, nhưng hôm nay vạn dân cùng vui, văn nhân mặc khách cùng người buôn bán nhỏ xen kẽ trong đó, đây là ta tại phương Bắc chưa bao giờ từng gặp phải.

Học Cung đại diện chia đồ, phía đông là Liên Đứng, phía Tây là Thi Hội. Năm nay Thi Hội, Học Cung mời Giang Nam Văn Đàn lãnh tụ Tạ Sĩ Đình cùng mấy cái lão học cứu trần giữ, trận thế không nhỏ, ta đối thi từ hứng thú không lớn, ngược lại câu đối lại khá cảm thấy hứng thú, có thể chen lẫn nửa ngày, cũng không có chen vào.

Nhưng vào lúc này, chợt nghe có người mắng to, đi bộ không có mắt à? Thuận mắt nhìn lại, đúng là cùng biết đại nhân công tử bàng đang ở quả trách một bán hoa gã sai vặt, chỉ thấy một gánh vôi hoa sen rơi xuống đất bên trên, gã sai vặt kia lấy khăn lông khóa đầu, đỏ bừng cả khuôn mặt, đúng là hai ngày trước tại Thiên Hương Lâu thấy Học Cung Nho Sinh Lý Mục Ca.

Bàng Đại Hải thấy gã sai vặt kia, không nhận được nói, ôi chao, mọi người mau đến xem a, nguyên lai là Lý đại tài tử, thế nào không có ở đây Thiên Hương Lâu bung thức ăn, chạy đến trong học cung bán hoa tới?

Bàng Đại Hải một kêu, lập tức có mọi người vây quanh, tại Đại Minh Triều, mọi thứ tất cả hạ phẩm chi có đi học cao, kinh thương là một kiện không quang thái chuyện, lúc này tiếng kêu vừa ra, chúng học tử vây quanh, nghị luận sôi nổi, lại thấy Lý Mục Ca đôi môi đóng chặt, khom người nhặt chiếc xuồng Đào Hoa.

Bàng Đại Hải cười ha ha, không biết Lý công tử Đào Hoa một chi bao nhiêu? Chúng ta người có học mặt mũi nhất phương bao nhiêu?

Lý Mục Ca nhìn Bàng Đại Hải nói, Bàng công tử, ta bán Đào Hoa lại có liên quan gì tới người rồi, cần gì phải hùng hổ dọa người? Bàng Đại Hải lạnh rên một tiếng, họ Lý, người đứng chỗ bán hoa ta bắt kẻ, người làm ăn đều làm được ta Giang Nam Học Cung tới, chúng ta Học Cung mặt đều bị người mất hết.

Lúc này nghe được một nữ tử nổi giận nói, Bàng Đại Hải, người không muốn khinh người quá đáng!

Vừa dứt lời, lại thấy hai gã tuổi xuân nữ tử từ trong đám người đi ra, không là người khác, đúng là Kim Lăng song bích một trong, Kim Lăng Vương gia thiên kim Vương Linh Lung, Trương Ấu Khiêm thấy vậy, đang muốn tiến lên, lại bị ta kéo.

Wương Linh Lung đi tới Lý Mục Ca trước người, khom người giúp hấn cùng nhau nhặt tán loạn trên mặt đất Đào Hoa. Bàng Đại Hải thấy Vương Linh Lung, ngay cả đôi một bộ sắc mặt, nguyên lai là Vương muội một dạng, nhiều ngày không có tới Học Cung, ta vốn tưởng rằng người quên ta đây.

Wương Linh Lung mặt đẹp hàm sương, ai là... của người muội tử? Ngược lại một mặt nhu tình nhìn Lý Mục Ca, Lý công tử, cái này đào xài bao nhiêu tiền, ta mua. Lý Mục Ca nhìn cũng không nhìn Vương Linh Lung liếc mắt, thấp giọng nói câu, không bán.

Bàng Đại Hải cả giận nói, Vương muội mua người Đào Hoa là để mất người, người không muốn cho thể diện mà không cần. Lý Mục Ca lại lạnh lùng nói, bán cho không bán, cùng người cần gì phải liên quan? Mới vừa người đều nói ta Lý mỡ mặt người đều đã mất hết.

Wương Linh Lung thấy Lý Mục Ca thanh âm trong trẻo lạnh lùng, trên mặt mang tràn đầy ủy khuất, như muốn rơi lệ, Lý công tử, người cần gì phải làm tiện chính mình? Lý Mục Ca ngẩng đầu nhìn Vương Linh Lung nói, ta Lý Mục Ca bán hoa, tay làm hàm nhai, không thẹn với lương tâm, làm sao cần người tới đáng thương?

Wương Linh Lung bị những lời này kích thích không nhẹ, chỉ Lý Mục Ca, thờ phỉ phò nói, đi, họ Lý, người có bản lĩnh khác (đừng) tham gia kỳ thi mùa xuân, coi như kiểm tra, ta cũng để cho người không thi đậu! Lý Mục Ca quay mặt đi, không chịu nhìn nàng. Vương Linh Lung giậm chân một cái, xoay người bực tức đi

, Bàng Đại Hải nói câu, một hồi lại thu thập người, vừa nói đuổi theo.

Trương Ấu Khiêm đề ở trong mắt, trong lòng cảm giác khó chịu, ta vỗ vai hấn một cái, nói, có tình ý địch a. Dứt lời, đi lên bên cạnh, giúp hấn khơi mào Đào Hoa, nói câu, Lý huynh, vẫn khỏe chứ. Lý Mục Ca thấy ta, biết ta đem mới vừa tình hình đề ở trong mắt, trên mặt hơi lúng túng, ta khoát khoát tay, đại trượng phu cơ được đần được, hôm nay chịu một ít ủy khuất, tính là cái gì? Nghe nói hôm nay Thi Hội, rút ra thứ nhất đến có hoa Hồng, người sao không đi hiến lộ thân thủ?

Lý Mục Ca nghe vậy cười khổ nói, ta đúng là vì thế tới, nghĩ đến còn nửa giờ hoa không bán, lúc này mới chọn tới đây. Ta đem Đào Hoa nhận lấy, ném

cho Trương Ấu Khiêm, đến, Trương đại công tử, ngược lại người cũng nhàn rồi không chuyện gì, không bằng ném một chút nhân gian nỗi khổ, hỗ trợ trong hoa bán đi.

Trương Ấu Khiêm hắc hắc nói, không phải là bán hoa mà, đừng quên trước ta nhưng là hàng thật giá thật thương nhân sau đó. Dứt lời, đem trọng trách buông xuống, lớn tiếng nói, bán Đào Hoa đến, vị cô nương này, tới đó Đào Hoa, đừng cái số đào hoa, ta thấy người khỏe mắt hàm xuân, mua ta Đào Hoa, bảo đảm người gọi xuân.

Cô nương kia một chống nạnh, nói câu, Trương công, tiểu tử này miệng lưỡi trơn tru, đùa bỡn ta. Nhất thời tới một đại hán khôi ngô, đứng tại Trương Ấu Khiêm trước người, người nói cái gì? Trương Ấu Khiêm gãi đầu một cái, ta không nói gì a, cái kia khôi ngô hán tử đưa ra quả đấm, Trương Ấu Khiêm đem một giỏ Đào Hoa ném ở trên mặt hắn, chạy trốn đi vậy.

Ta cùng với Lý Mục Ca cười ha ha một tiếng, sóng vai xâm nhập đám người, đông điện bên trên, treo một số câu đối, phần lớn người đều đối với (đúng) ra câu đối trên, cầm hoa hồng, duy chỉ có một Liên, treo ở phòng chính, thượng thư hoa hồng mười lượng, mọi người rồi rít đứng ở phía dưới, vô đầu bút tại, không hiểu được.

Câu đối trên là: Đông mỏm đá rơi vài mực, đông hai điểm, tây ba điểm(giờ), đất đen xuống núi thạch.

Ra đề người đứng là Kim Lăng Tạ Sĩ Đình, lòng ta nói đôi câu đối này nhưng cũng có tài nghệ, một câu nói đem bốn chữ rả thành một đôi câu đối, quả thực đẹp thay. Nay Liên độ khó cực cao, cái này Giang Nam Văn Đàn lãnh tụ nhưng cũng không phải là hư danh, mọi người rồi rít vây ở, lại không một người đối với (đúng) ra.

Câu đối bên dưới đứng ba người, đúng là hôm đó tại Thiên Hương Lâu gặp phải Hoàng Sam người đàn ông trung niên cùng lão giả áo xám, người đàn ông trung niên hai mắt nhìn chăm chú câu đối, hỏi, Lô viện trưởng, đều nói bắc Lô nam cảm ơn, Tạ Sĩ Đình đôi câu đối này, người thấy thế nào ?

Lão giả áo xám nói, đều nói Tạ Sĩ Đình Văn Hoa Vô Song, nếu bàn về thơ Liên, lão hủ mặc cảm a. Người đàn ông trung niên lại nói, viện trưởng cũng chớ tự coi nhẹ mình, Tạ Sĩ Đình tiểu tử kia tài khí là có chút, bất quá lại vô cùng cao ngạo, nếu bàn về Kinh Quốc thiên hạ, so người kém xa.

Ta cùng với Lý Mục Ca kết nối với trước gọi, hai người kia thấy hai ta, cười ha ha, hai vị tiểu hữu, không nghĩ tới hôm nay lại gặp mặt. Ta cười ha ha một tiếng, hôm nay thịnh hội, đây không phải là tới tham gia nào nhiệt à? Người đàn ông trung niên cười ha ha, nhìn Lý Mục Ca nói, vị này Lý công tử, không biết đối với (đúng) đôi câu đối này có gì nhận xét?

Lý Mục Ca hơi đỏ mặt, nói miễn cưỡng thử một lần. Vừa nói đối với (đúng) bên cạnh đứng yên đồng tử nói, cái này chống lại, quả thật có mười lượng hoa hồng?

Thư đồng kia ngao nghể nói, đây là nhà ta đại nhân tự mình ra đề, bây giờ đã treo một ngày rồi, sẽ không hi vọng nào có người đối được. Bất quá, nếu công tử nghĩ (muốn) thử, nếu miễn cưỡng chống lại cái bảy tám phần, ta báo cáo cùng đại nhân nhà ta, có lẽ cũng có chút tiền thưởng.

Người đàn ông trung niên nói, tiểu thư đồng kia cuồng ngạo khí, ngược lại cũng có Tạ Sĩ Đình mấy phần mùi vị.

Lý Mục Ca đứng tại câu đối bên dưới, hơi trầm ngâm chốc lát, nói câu, ta có câu đối dưới rồi.

Thư đồng nói, người có thể nhìn kỹ, khác (đúng) không đối ra được mất mặt.

Lý Mục Ca lại nói, đến, bày giấy, mài!

Thư đồng hừ hừ nói, sẽ không!

Người đàn ông trung niên cười ha ha một tiếng, nói, không bằng ta tới mài.

Cái kia lão giả áo xám cũng cười nói, ta tới bày giấy.

Bút mực chuẩn bị tốt, lại thấy Lý Mục Ca tiến lên, cử bút xoát xoát điểm một cái, một bộ chữ rồng bay phượng múa, làm liền một mạch. Để bút xuống mực, nói câu, treo lên đi.

Thư đồng nói, với không tới.

Người đàn ông trung niên một tỏ ý, theo sau lưng nam tử áo đen kia cầm lên câu đối, tung người nhảy một cái, treo ở lương thượng. Mọi người rồi rít tụ tập tới, lại thấy trên xà ngang, treo một đôi câu đối.

Đông mỏm đá rơi vài mực, đông hai điểm, tây ba điểm(giờ), đất đen xuống núi thạch.

Thiết Nhạc phân suối, ngang Thất Dao, dựng thẳng tám đao, Bạch Thủy qua Khâu Sơn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 55: Thơ là tiểu đạo

(*) Tiểu đạo: đường nhỏ, nghĩa bóng là con đường không đúng đắn.

Trong nội tâm của ta thầm khen, đôi câu đối này hướng về phía thật công chính. Câu đối trên đem đông, rơi vài hũ đi là đông hai điểm, tây ba điểm(giờ), mồm đá, mực hũ đi thành sơn thạch Kurotsuchi, cắt, phân tách là ngón ngang, Nhạc, suối hũ đi là Khâu Sơn Bạch Thủy, âm hợp Tê Hà dưới núi tòa kia Bạch Thủy cầu, quả thật kỳ diệu.

Phải biết, loại này đoán chữ câu đối đang đối với Liên bên trong độ khó cực cao, liền phải cân nhắc bằng trắc, công chính, lại chú trọng đoán chữ, Ý Cảnh. Theo hai người trong đối thoại có thể biết, lão già này chính là bắc Lô nam cảm ơn bên trong, hiểu rõ Thư Viện viện trưởng Lô Quan bên trong, người này cùng Tạ Sĩ Đình nổi tiếng bên ngoài, chẳng phân biệt được như nhau, ngay cả hán đều đối với (đúng) Tạ Sĩ Đình câu đối trên xấu hổ, ai ngờ cái này Lý Mục Ca chỉ dùng phiên khắc thời gian, liền đối với ra câu đối dưới.

Mọi người rồi rít xung hay, cái kia Lô viện trưởng cũng vỗ tay khen hay, nói đúng được hay!

Lý Mục Ca một bộ chuyện đương nhiên biểu tình, hướng về phía thư đồng kia nói, mười lượng bạc đây? Cái kia tiểu thư đồng vẫn mạnh miệng nói, các người nói tốt chính là tốt lắm, ta phải đi hỏi bên dưới đại nhân nhà ta. Vừa nói, Tiểu Đạo Đồng như một làn khói hướng Nội Đường chạy đi.

Hoàng Sam trung niên nhân nói, cái này Lô viện trưởng bình sinh tự phụ rất cao, tiểu tử người có thể được hán một câu khen, đủ để Tiểu Ngao thiên hạ sĩ lâm rồi.

Lý Mục Ca lắc đầu nói, năm đó Lý Hậu Chủ mê một lời phú, cuối cùng làm Quốc, Tống Huy Tông mê một Thư Họa, mới chiêu Tĩnh Khang, ngâm thơ đối câu, cuối cùng là đường nhỏ.

Người trung niên sững sờ, cái kia như thế nào đại đạo?

Lý Mục Ca nghiêm mặt nói, trị quốc một đường, mới là chính đạo.

Lô viện trưởng gật đầu mỉm cười nói, người tuổi trẻ có chí khí, có hoài bão ngược là chuyện tốt, bất quá trị quốc chuyện, cuối cùng chú trọng thật kiện mà không phải là nói không. Quan Đồ từ từ, trên dưới mà cầu tác, người bây giờ ngay cả cử nhân đều không phải là, hay lại là nói trọng tâm đặt ở Thánh Nhân Chi Đạo bên trên thì tốt hơn.

Lý Mục Ca mặt không hề phục, lại gật đầu nói, tiên sinh giáo huấn rất đúng.

Bỗng nhiên Nội Đường chỗ bóng người nhón nhào, lại thấy Tạ Sĩ Đình ăn mặc cực kỳ nghiêm cứu tô cẩm nhơ sam đi ra, thẳng đi về phía phòng chính, ngẩng đầu nhìn vậy đối với Liên, hồi lâu mới nói, hay Đúng, không biết vị nào đối với (đúng) ra này Liên?

Tiểu thư đồng chỉ Lý Mục Ca nói, đúng là tiểu tử này.

Lý Mục Ca lại lớn tiếng nói, ta bạc.

Tiểu thư đồng hừ hừ nói, ngâm thơ đối câu, là phong nhã chuyện, nói tiền há không khiến người ta tức? Có thể có được lão gia nhà ta thưởng thức, không thể so với cái kia mười lượng bạc đáng tiền? Lý Mục Ca cũng không để ý bộ này, nếu quy củ định, nếu tùy ý sửa đổi, còn cần gì phải công tín có thể nói?

Tạ Sĩ Đình thấy Lý Mục Ca áo quần ố vàng, giữa hai lông mày nhưng không mất anh khí, cười nói, vị công tử này xin Nội Đường một tự. Vừa dứt lời, ánh mắt lại chứng kiến một bên Hoàng Sam người trung niên cùng lão già áo xám, nhất thời kinh ngạc há to mồm, đang muốn hành lễ, lại thấy người trung niên khoát tay chặn lại, hôm nay vạn dân cùng vui, không cần đa lễ.

Tạ Sĩ Đình ngay cả khom người thấp giọng nói, cung thỉnh Thánh Giá.

Nghe được lời này, ta cũng thiếu chút nữa sợ ngây người, Thánh Giá? Người này đúng là Hoàng Đế? Ta cơ hồ không thể nào tin nổi, cái này lưỡng lần gặp gỡ, ta chỉ thấy người này thân phận khí vũ hiên ngang, thân phận phi phàm, lại không nghĩ rằng cái này nho nhã người đàn ông trung niên, lại là Đường Kim Hoàng Đế.

Hoàng Đế chấp tay, đối với ta cùng Lý Mục Ca nói, hai người cũng cùng nhau vào đi.

Lý Mục Ca mặt không đổi sắc, cùng ta sóng vai với ở sau lưng mọi người, đến Nội Đường.

Bên trong đại sảnh có bảy tám người tuổi trẻ đang ở đầu thơ, loại này văn nhân đầu thơ, thịnh hành ở Đại Giang Nam Bắc, văn nhân mặc khách thi văn xướng hoạ, nhiều hạn định đề mục, mọi người tại đây rối rít làm thơ, như loại này xướng hoạ, phía sau bình thường sẽ còn sửa sang lại thành thi văn tập san phát.

Đại Minh dựng nước tới nay, tài thơ ca lớp lớp xuất hiện, trước sau có bảy vị trí đầu một dạng, sau Thất Tử chủ trương thơ Tông Ngụy Tấn, sau lại công an phái chủ trương độc trừ Tĩnh Linh, mà Tạ Sĩ Đình cầm đầu Kim Lăng phái từ ngữ trau chuốt

Hoa lệ, không một chữ không cần Điển, tại hiện nay rất là thịnh hành. Nhất là thịnh thế thiên hạ, Giang Nam lại vừa là đất lành, loại này thơ ngay tại chỗ rất có thị trường.

Có một lão già thấy Tạ Sĩ Đình đi vào, liền đứng dậy nói, Tạ đại học sĩ, người tới được đúng lúc, hôm nay Thi Hội lấy Đào Hoa là đề mắt, chúng ta Giang Nam Học Cung tam kiệt, Tứ Linh đều có chỗ làm, người mau mau tới phân xét một ít, rốt cuộc ai có thể rút ra thứ nhất?

Tạ Sĩ Đình có chút lúng túng nhìn Hoàng Đế, lại thấy Hoàng Đế khẽ mỉm cười, người bận rộn người, ta sẽ nhìn một chút không nói lời nào. Những người này thi văn đã làm xong, rối rít treo ở nội đường, ta tuy không có làm thơ, đơn giản năng lực giám thưởng còn nữa, những thứ này thi từ, nhìn qua câu nói đẹp dễ, lại nhiều xây đắp từ ngữ trau chuốt, đẹp là đẹp vậy, lại mất nội tại, chứng kiến này, không nhìn được cười lạnh một tiếng.

Một nam tử nói, vị huynh đài này, tựa hồ đối với ba chúng ta kiệt, Tứ Linh thơ có ý kiến à? Người đàn ông này thân mặc đồ trắng nho sam, môi đỏ răng trắng, trên mặt nhào một tầng thật dày phấn, bộ dáng có chút mẹ.

Ta nói ý kiến mà, đến không có, chính là mùi vị có chút lớn.

Nam tử ngạc nhiên nói, mùi vị gì?

Ta dùng sức ngửi một cái, sau đó hắt hơi một cái, những thứ này thơ son phấn ý vị có chút lớn.

Đàn ông kia cả giận nói, nơi nào đến tiểu tử, lại khẩu xuất cuồng ngôn loạn đánh giá chúng ta thơ, người người có bản lĩnh tới làm à?

Ta ngược lại cũng không tức giận, ra vẻ kinh ngạc nói, ta nói người thơ viết không được, người liền để cho ta tới viết, người cái này suy luận thật kỳ quái, chẳng lẽ người đi bên dưới quán ăn, gặp phải không thể ăn thức ăn, còn phải tự đi làm? Người mời bằng hữu đi thanh lâu tìm cô nương, bằng hữu ngại khó coi, chính người không lên được?

Nam tử bị ta một phen chống đối, tức không nói ra lời. Tạ Sĩ Đình a nói, cần rõ, Tô bộ đầu, có quý nhân ở chỗ này, chớ có ăn nói linh tinh.

Ta lạnh rên một tiếng, lòng nói buổi sáng không nhật của roi cái đó cờ thường chuyện ta còn không tính với người đây, bất quá lại nghĩ, chờ hán buổi tối nhìn 《Bát Quái Tuần San》, không bị tức nhất Phật xuất thế Nhị Phật thăng thiên mới là lạ, cũng liền bình thường trở lại.

Lý Mục Ca lúc này cũng đi ra nói, tam kiệt, Tứ Linh, thơ thật là đẹp a, bất quá ta có nghi hoặc hỏi, chừ vị là đại tài, bất quá nếu đem "Gió, hoa, Nguyệt, trúc, xuân, mưa, thạch" mấy chữ này loại trừ, cũng không biết còn có thể hay không thể làm ra một bài thơ tới?

Lô viện trưởng nghe vậy mỉm cười, ta cũng cười thầm, làm hạ giang nam thi từ hoa lệ, lại như Đường Sơ khổ ngâm phái bình thường, trong thơ nhiều miêu tả cảnh đẹp làm chủ, Lý Mục Ca những lời này, nhìn như biểu dương, kì thực ám phúng.

Tam kiệt Tứ Linh bên trong có vừa thấy Lý Mục Ca, trong mắt như muốn phun lửa, nguyên lai là người!

Lòng ta nói Lý Mục Ca tiểu tử này đến tột cùng chọc bao nhiêu người a, đầu tiên là Bàng Đại Hải, tiếp lấy lại vừa là người này, bất quá suy nghĩ một chút, hán có tài học, tính tình lại kiêu ngạo, đắc tội với người khẳng định không ít. Cái kia son phấn nam tử hỏi, trác nhiên huynh, người này người có thể nhận biết?

Bị gọi là trác nhiên nam tử lãnh trào đạo, đây không phải là Giang Nam Học Cung Nam Viện từng lâm gieo hạt thức ăn, người đưa ngoại hiệu buông ra Nanako tiểu tử chứ sao. Đề nói người thi văn Vô Song, người đã xem thường huynh đệ chúng ta mấy người là thơ, không bằng một hiền lộ thân thư?

Lý Mục Ca lắc đầu, ta sẽ không làm thơ.

Son phấn nam nói, sẽ không làm thơ liền đi ra ngoài cho ta. Vừa nói chia vào người của ta nói, còn người nữa, cùng nhau cút.

Trong nội tâm của ta nóng tính cộ một chút đi lên, Lão Tử tại Lục Phiến Môn chơi đùa Mãn Thanh thập đại cực hình lúc, người còn hướng trên mặt lau son phấn đây, vừa nói đi tới trước người hán, mắt nhìn xuống hán cái trán, người lập lại lần nữa!

Son phấn nam trong lòng e ngại, liền lui về phía sau hai bước, quân tử động khẩu không động thủ ha. Ta ồ một tiếng, cái miệng làm bộ cắn hán, hán ngay cả né tránh đi. Ta cười ha ha, lòng nói ta lại không họ Cổ, không có ăn người son phấn

Thối quen.

Tạ Sĩ Đình ở một bên nói, Tô bộ đầu, đã sớm nghe Gia Cát đại nhân khen người văn võ song toàn, không bằng thừa dịp hôm nay Thi Hội, cũng làm bài thơ hợp với tình thế?

Ta trong lòng thầm mắng, chữ ta còn nhận thức không hoàn toàn đây, khi nào biết làm thơ rồi, đây rõ ràng là để cho ta bêu xấu a, vốn là đối với (đúng)

Tạ Sĩ Đình liền không có cảm tình gì, bây giờ càng là có chút chán ghét. Ai, Quân Diễn muội tử cái này cha, tựa hồ không thể nào a.

Son phần nam nói nguyên tới vẫn là Bộ Đầu đây, thật không nhìn ra sẽ còn làm thơ, thật là khiến người mong đợi. Liền vội vàng có người đưa tới giấy bút, chuẩn bị không trâu bắt chó đi cày, trong nội tâm của ta suy nghĩ, trong sự môn, Lục sư huynh văn tài tốt nhất, năm đó hắn viết qua một bài thơ, vẫn còn ở Quý thứ hai từ trong đại hội trúng thưởng đây, bây giờ không thể làm gì khác hơn là mượn dùng một chút rồi.

Nghĩ đến chỗ này, ta cất cao giọng nói, Tô mỗ người thuở nhỏ lớn lên ở Nhạn Môn, bây giờ rời nhà nửa năm, tư tưởng lòng tình thiết, liền làm một đầu « nhét khúc » đi. Dứt lời, cử bút trên giấy viết lên nói: Phóng ngựa ngâm bài hát Nhạn Môn Quan, hiệp khách xuất tặc Sắc Lặc Xuyên. Dẫn nguyệt Loan Cung rơi tiếng kêu Nhạn, Tái Ngoại gió cát vẫn lạnh lẽo.

Ta vốn còn muốn giả bộ một chút tiêu sái, lại nghe Lý Mục Ca cười nói, Ý Cảnh mặc dù thiếu đi một tí, bắt quả lại bị cái gì ba Ruồi nặng bốn trùng tốt hơn nhiều.

Ta nghiêm mặt lão trưởng, lòng nói huynh đệ người đây là không khác biệt công kích a, hai ta một nhóm được rồi. Hơn nữa bên cạnh còn có một hư hư thực thực Hoàng Đế người đang nhìn đây, không cho mặt mũi như vậy.

Son phần nam nói, Nanako, cái này không được, cái đó không được, người đi người lên a...! Một vừa hùng hùng hổ hổ, còn vừa mang kèm theo một chút không sạch sẽ từ ngữ, xem ra cái này son phần nam chẳng những hành vi cử chỉ giống như nữ nhân, nói liên tục khẩu khí đều giống nhau như đúc.

Lý Mục Ca vốn không muốn tranh, lúc này lại không nhịn được đi tới trước thư án, cử bút viết một bài ngũ luật thơ.

Đêm ba mươi độc hành, trên đường đi gặp bán một dạng Ông, đêm qua mới chết rét, còn có thể ẩm canh thịt băm. Giang Nam ngực cảm tú, ngàn dặm phó Học Cung, ngày khác đề Kim Bảng, một lòng Phụ Đại Minh.

Lòng ta nói tiểu tử này không ngốc a, cái chém gió này chụp, có lẽ có sửa sang, còn thuận tiện bày tỏ trung thành. Lại nghe bên cạnh có người nói, lớn mặt Lý Mục Ca, bây giờ hoàng thượng thanh minh, vạn Quốc đến châu đuổi sát Thịnh Đường, người lại làm bức này ám phúng triều đình chi thơ, người đây là muốn tạo phản a!

Lý Mục Ca nghiêm nghị nói, tại hạ Quan Đông may mắn người, năm trước Bắc Chu Biên Quân xâm phạm, cướp đốt giết hiếp, không chuyện ác nào không làm, triều đình binh mã không chịu ra khỏi thành nghênh chiến, kết quả mấy chục ngàn trăm họ sống lang thang, ly biệt quê hương, loại chuyện này, há là ca múa bình sinh Giang Nam có thể hiểu?

Một mực im lặng không lên tiếng Hoàng Đế trầm giọng hỏi, năm trước may mắn cuộc chiến, Liêu Đông Thiết Kỳ không phải được xưng giết địch mấy ngàn, bắt sống lương thảo vô số à?

Lý Mục Ca cười thầm một tiếng, năm đó may mắn Thủ Bị Lý thủ trung bị kẹt, phái người hướng Liêu Đông Đại Đô Đốc Tổng thành lương cầu viện, Liêu Đông quân khiếp chiến, không dám phái binh, kết quả Lý thủ trung dẫn ba trăm Thủ Bị Binh huyết chiến ba ngày đêm, quả thật giết địch ba nghìn, lại cuối cùng hết sức mà chết, Bắc Chu quân thủ lĩnh còi còi không chỉ vì cho hả giận, hạ lệnh đồ thành, đem bên trong thành cướp bóc không còn một mống sau nghênh ngang mà đi, Tổng Đại Đô Đốc lúc này mới dẫn quân tới, đây chính là triều đình công báo bên trên may mắn đại thắng!

Trong lời nói, Lý Mục Ca thanh âm có chút nghẹn ngào, như muốn rơi lệ.

Chỉ thấy Hoàng Đế một mặt âm trầm, nhưng ngại vì trường hợp không cách nào phát tác lạnh rên một tiếng, xoay người rồi đi.

Trước khi chuẩn bị đi, Hoàng Đế đối với (đứng) Tạ Sĩ Đình nói, Tạ Sĩ Đình, Hộ Bộ Thượng Thư khuyết chức nửa năm, đương nhiên không so được tiểu Lễ Bộ Thị Lang thanh quý, người nếu không còn phụng chiếu, sẽ chờ ai nhân sâm đi. Lô Quan bên trong hơi giống tình hình Tạ Sĩ Đình liếc mắt, ngay cả đi theo ra ngoài.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Trên mặt trăng ngọn liễu

Trước đây không lâu Lục Phiến Môn bản ghi nhớ bên trong, nhắc tới có quý nhân đi Kim Lăng, yêu cầu Giang Nam Thủ Bị, Lục Phiến Môn toàn lực làm xong Hoa Thần tiết an toàn công việc bảo vệ, nguyên lai cái này quý nhân chính là Minh Đế.

Không ẩn văn kiện bên trong, Đại Minh Hoàng Đế Chu Nhuận Trạch đại khai sát giới, trong quan trường người người cảm thấy bất an, Hộ Bộ Thượng Thư chức cũng trống chỗ nửa năm có thừa, trước đây không lâu Hoàng Đế hai lần hạ chiếu mạng Tạ Sĩ Đình vào cung khuyết chức, kết quả Tạ Sĩ Đình hai lần từ tạ, chọc cho Minh Đế không vui, không nghĩ tới lại tự mình hạ giang nam.

Giang Nam từ trước đến giờ nhân tài liên tục xuất hiện, không ẩn văn kiện đưa đến Hộ Bộ quan chức số lớn trống chỗ, năm nay Xuân thí sắp tới, triều đình khoa cử từ trước đến giờ là Lễ Bộ phụ trách, bây giờ Hoàng Đế lại mời tới phương Bắc Văn Đàn lãnh tụ Lô Quan bên trong, chắc hẳn cũng là vì triều đình chiêu nạp Hiền Tài.

Minh Đế sau khi đi, Tạ Sĩ Đình cũng theo sát rồi đi, ta cùng với Lý Mục Ca ở chỗ này cảm thấy cũng không có ý gì, ờ là ra tới cửa, dĩ nhiên đối với Liên mườì lượng bạc tiền thưởng, cũng không giải quyết được gì.

Ta nói chúc mừng Lý huynh rồi, hôm nay Học Cung một chuyện có thể tính kiếm đủ danh tiếng, lại khiến hoàng thượng tự mình làm người mài, đương thời Văn Hào thay người bày giấy, đem tới nghỉ (muốn) không cao bên trong đều khó khăn a. Lý Mục Ca lại nghiêm nét mặt nói, ta Lý mỡ người Khảo Thủ Công Danh, đáp đền triều đình, bằng là chân tài thực học, sao có thể bằng hoàng thượng sở thích tới tiền vào sổ đồ?

Lòng ta nói tiểu tử này thật là bảo thủ, có cơ hội tốt như vậy không cầm ở, bất quá hấn tài cao học rộng rãi, coi như bằng bản lĩnh thật sự, chắc hẳn tại kỳ thi mùa xuân bên trong bậc lộ tài năng, cũng là sớm muộn chuyện. Ta hỏi hấn nói, mới vừa Lý huynh nói đến may mắn cuộc chiến, như trải qua ở trước mắt, không biết may mắn Thủ Bị Lý đại nhân là gì của người?

Lý Mục Ca sắc mặt buồn bã, đúng là gia phụ. Năm đó thành phá lúc, ta bị một vị giang hồ hiệp khách cứu, đi tới Giang Nam, lập chí khoa cử. Tại hạ muốn làm quan, thứ nhất là là tạo phúc thiên hạ trăm họ, thứ hai chính là muốn một ngày nào đó, có thể là gia phụ sửa lại án xử sai.

Ta buồn bực nói, sửa lại án xử sai?

Lý Mục Ca hận nhưng nói, may mắn cuộc chiến, gia phụ vị quốc vong thân, lại bị Liêu Đông Đại Đô Đốc Tổng thành lương nói thành không đánh mà hàng, đem giết địch công lao toàn bộ đoạt đi. Ta lại hỏi, phe kia mới người tại sao không nói?

Lý Mục Ca thở dài nói, bây giờ ta Người nhỏ Lòi nhẹ, Tổng thành lương là triều đình trọng thần, coi như ta nói, có ai sẽ tin? Cùng với khắp nơi khóc lóc kể lể, chẳng một ngày đăng khoa, đem tới có đầy đủ năng lực, ta sẽ đi báo thù không muộn. Tô huynh, ta người mới gặp mà như đã quen từ lâu, ta mới nói với người ra những thứ này, xin người hãy là tại hạ bảo mật. Ta nói đó là Tự Nhiên.

Bán hoa không được, Lý Mục Ca cùng ta cáo từ, ra Giang Nam Học Cung, gánh trọng trách rồi đi.

Cũng không lâu lắm, Trương Ấu Khiêm rất là vui vẻ chạy trở lại, ta thấy hấn mặt đầy là bùn, kinh ngạc nói, thế nào? Bị người đánh? Trương Ấu Khiêm hừ hừ nói, ta xem tên kia ngu đại tam thỏ, không nghĩ tới là trên đường lẫn lộn, cái kia du côn quán quít mấy chục vô lại, một mình ta lực chiến quần hùng, đưa bọn họ đánh rãng vãi đầy đất.

Ta nói võ công của người như thế nào ta cũng không phải không biết, không khoác lác có thể chết ấy ư, nói thật.

Trương Ấu Khiêm nói, ăn một chút thiệt thòi nhỏ.

Ta ngược lại cười nói, thiệt thòi nhỏ?

Trương Ấu Khiêm cả giận nói, nhân gian không hủ đi, người đánh như vậy phá nòi đất hỏi đến tội cùng, liền không có ý nghĩa a!

Ta nói cha người cho người phân phối người cao thủ kia đây, thế nào không cùng theo một lúc tới? Trương Ấu Khiêm nói ta đây không phải là chê hấn cản trở mà, cha ta phải hấn tới giám thị ta, ta tránh đều tránh không kịp, Tô Do Tại, cái thù này ta nhất định phải báo cáo, người có giúp ta hay không?

Ta nói đương nhiên phải giúp, bất quá hôm nay không được, ta hẹn người.

Nữ nhân?

Ta không nhận được nói, Trương bộ đầu, ta với người rất quen à? Trương Ấu Khiêm nghe một chút nhất thời tinh thần tỉnh táo, ta cho là bằng hai ta giao tình, mặc dù không nói không có gì giấu nhau, nhưng ít ra cũng coi là có cùng suy nghĩ đi.

Ta nhất thời nổi dóa.

Trương Ấu Khiêm cười to nói, đó nhất định là nữ nhân! Thế nào, đối phó nữ nhân ta so người có kinh nghiệm, có muốn hay không truyện thụ cho người một chút? Ta ung dung nói, người cái kia kinh nghiệm giới hạn ở đối với (đúng) thanh lâu kỹ viện nữ tử hữu dụng, đều là động tác võ thuật, ta cũng không muốn cho người phá hư mất ta chuyện tốt.

Trương Ấu Khiêm hắc hắc nói, từ xưa chân tình không giữ được, chỉ có động tác võ thuật đặc nhân tâm a.

Ta khoát khoát tay, người nên làm gì thì làm gì đi, gặp lại sau! Trương Ấu Khiêm một mặt không vui, thấy lợi quên nghĩa, thấy sắc quên bạn bè, đứng núi này trông núi nọ gia hỏa! Đến, ta cho người biết ha. . .

Ta xem sắc trời không còn sớm, trong đầu nghĩ có thể không thể tới trễ, thật vất vả đuổi đi Trương Ấu Khiêm, hướng Phu Tử Miếu đường phố đi tới.

Dựa theo thông lệ, Hoa Thần tiết ngay đêm đó, nhà nhà đều ở trên sông Tàn Hoài thả đèn hoa, cho nên Phu Tử Miếu trên đường như cũ người ta tấp nập, đi tới ước hẹn địa điểm tốt, ven đường người đi đường rộn rịp, ta đợi đã lâu, nhưng cũng không có thấy Từ Nhựt Nam bóng người.

Chẳng lẽ nàng quên hôm nay ước hẹn?

Nàng nhất định là có chuyện tạm thời, rút ra không xuất thân tới. Ta trong lòng có chút thấp thỏm, cho đến mới vừa lên đèn, vẫn không có các loại (chờ) tới nàng, đi tới sông Tàn hoài bờ, nhìn một đôi đôi với (đúng) thanh niên nam nữ khắp nơi bờ sông đặt Tịnh Đế Liên, dùng làm ngôn ngữ địa phương vừa nói liên tục lời tỏ tình, không khỏi thất vọng mất mát.

Đang nhìn sông Tàn hoài nước ngăn người, chợt nghe có người sau lưng nói, ngốc tử, ngươi đang ở đây các loại (chờ) ai à?

Quay đầu nhìn lại, lại thấy Từ Nhựt Nam một thân Thanh Sam, xinh đẹp nhưng đứng tại bên bờ một cây liễu bên dưới, có chút hăng hái nhìn ta.

Trên mặt trắng ngọn liễu đầu, người ước hẹn hoàng hôn sau.

Ta cơ hồ bật cười, liền nói, chờ ngươi.

Từ Nhựt Nam đi tới trước người, nói xin lỗi để cho ngươi chờ lâu, mới vừa rồi gặp phải chút phiền toái.

Ta nghe vậy liền nói, tại Kim Lăng địa giới bên trên, ai muốn tìm ngươi phiền toái chính là cùng ta Lục Phiến Môn gây khó dễ! Vừa dứt lời, lại thấy năm ba cái tuổi trẻ du côn vô lại hướng đi tới bên này, chứng kiến Từ Nhựt Nam nói, tiểu nương tử, ta tìm được ngươi tốt khổ.

Ta tiến lên trước hai bước, ngăn ở Từ Nhựt Nam trước người, vẻ mặt không lành nhìn mấy người kia, cầm đầu cái kia du côn nói, tiểu tử, chuyện này không liên hệ gì tới ngươi, cắt đi cho ta xa một chút! Từ Nhựt Nam cười nói, phiền toái tới rồi.

Ta lạnh lùng nói, không biết mấy vị cao tính đại danh?

Cái kia du côn nói, tiểu gia Giang Nam Tiểu Bá Vương bọn lính mất chỉ huy, tiểu tử ngươi nếu là thức thời, khiến đi sang một bên, có lẽ lưu ngươi một mạng. Ta cười ha ha một tiếng, có chuyện này, ta nghĩ rằng với ngươi thỉnh giáo một chút. Cái kia du côn nói, chuyện gì?

Ta hỏi, ngươi biết bơi à? Còn chưa chờ du côn trả lời, ta một cái bước dài, xông tới, một quyền đánh vào bộ ngực hấn, tiểu tử kia còn chưa chờ phản ứng lại, liền bị ta ném xuống sông Tàn hoài bên trong. Cái kia du côn hô to, mau tới cứu Bản Thiếu Gia!

Ta cười ha ha một tiếng, kéo Từ Nhựt Nam tay, một đường chạy như điên. Dễ dàng như vậy liền dứt tay rồi, trong lòng không khỏi cho Trương Ấu Khiêm điểm ba mươi hai cái đáng khen. Một hơi thở chạy ra trong vòng ba bốn dặm đường, đi tới một nơi tam sinh đầu cầu, chúng ta mới ngừng lại.

Từ Nhựt Nam sắc mặt đỏ bừng, ngốc tử, còn không buông tay?

Cái này "Ngốc tử" nghe ta mở cờ trong bụng, đương nhiên nếu đổi thành Trương Ấu Khiêm xưng hô như vậy ta, ta khẳng định đánh hấn.

Ta có chút lúng túng nói, không cần thận quên. Bất quá ngươi yên tâm, có ta ở đây, những thứ kia tiểu du côn không làm gì được ngươi.

Từ Nhựt Nam ừ một tiếng, không có lên tiếng, nơi này cũng không có nhiều người, hai ta đứng sóng vai, nhìn sông Tàn hoài trung lưu nước, cách đó không xa thuyền hoa bên trong, truyền tới đàn sáo thanh nhạc, cho trong bóng đêm thêm một tia sinh khí. Nếu thời gian dừng lại, một mực tiếp tục như vậy, cuộc đời này cũng không tiếc, trong nội tâm của ta nghĩ đến.

Ta thấy nàng không lên tiếng, phảng phất có tâm sự đáng về, hỏi, thế nào?

Từ Nhựt Nam thờ dãi nói, thật không dám giấu giếm, hai ngày này ta gặp một cái lợi hại kẻ thù, tối nay vốn không muốn đến, lại sợ ngươi chờ lâu, cho nên mới đi ra. Trong nội tâm của ta sinh ra ý muốn bảo hộ, nghiêm mặt nói, Từ cô nương, ngươi yên tâm, chỉ cần ta Tô Do Tại còn sống, coi như Thiên vương lão tử đến, ta cũng giúp ngươi cản trở.

Từ Nhựt Nam còn muốn lên tiếng, trong nội tâm của ta một thời xung động, không nhịn được đưa nàng ôm lấy, tại nàng cái trán hôn một cái. Từ Nhựt Nam đỏ bừng cả khuôn mặt, liền vội vàng tránh ra, tiện tay dùng một tiếng, một bạt tai đánh tới, ngực lên xuống không chừng, tức giận từng bước sinh.

Ta che nóng bỏng gò má, trong lòng lại đem Trương Ấu Khiêm tám đời tổ tông thăm hỏi một bên, có phải hay không tiến triển quá nhanh?

Ta ngưng ngưng nói, Từ cô nương, ta không phải cố ý.

Từ Nhựt Nam nói, ngươi quả thật yêu thích ta?

Ta gật đầu một cái, ta thích ngươi. Từ tại trong đình gặp phải ngươi bắt đầu từ thời khắc đó, trong nội tâm của ta liền thích ngươi rồi. Đã nhiều ngày đến, ta ăn ngủ không yên, trong đầu đều là ngươi bóng dáng, có lẽ ngươi cảm thấy ta có chút càn rỡ, nhưng ta là thật tâm.

Từ Nhựt Nam lại hỏi, ta dung mạo không đẹp nhìn, tính khí

Cũng không tiện, ngươi cũng không hỏi hận?

Ta nói người là ta đã thấy đứng đầu cô gái đẹp, chính là Kim Lăng song bích, so người cũng kém trăm lẻ tám ngàn dặm. Có thể gặp phải người, ta đều cảm thấy là ông trời già quyền luyến ta.

Từ Nhựt Nam nói, người thế?

Ta giờ tay lên nói, ta thế, ta Tô Do. Tại cuộc đời này chỉ thích Từ Nhựt Nam một người, nguyện dùng một đời đi thù hận, yêu quý nữ nhân này, đến chết cũng không đổi! Nếu vi phạm lời thế, để cho ta ăn cơm nghiền chết, đi bộ té chết, uống nước sặc chết, bị ngen nước tiểu chết!

Từ Nhựt Nam cười khúc khích, được rồi, ba hoa.

Ta lại phải ôm nàng, nàng rất khéo léo tránh ra.

Từ Nhựt Nam nghiêm nét mặt nói, ta cũng thích người, người nhớ, người là ta Từ Nhựt Nam kiếp này chạm qua người đàn ông đầu tiên, cũng sắp là ta duy nhất nam nhân. Người nếu thích đi nữa bên trên khác nữ nhân, coi như chân trời góc biển, ta cũng muốn giết người.

Lòng ta nói có muốn hay không khủng bố như vậy, nàng thấy ta không nói lời nào, thế nào, hối hận? Ta ôm bà vai nàng, hai mắt nhìn chăm chú nàng nói, có như người vậy bạn lữ, ta Tô Do. Tại này sống đã không còn gì tiếc nuối.

Từ Nhựt Nam nói, có chuyện ta phải nói cho người, kỳ thực ta tới Kim Lăng không phải thăm người thân, ta thân phận chân thật là. . .

Không chờ nàng mở miệng, cách đó không xa có người nói, cái kia Yêu Nữ ở chỗ này!

Theo tiếng đi tới, chỉ thấy có bảy tám cái người giang hồ tay cầm binh khí, khí thế hung hăng hướng bên này áp sát tới. Tam sinh trên cầu vốn còn có chút du khách, thấy người tới hung thần ác sát bộ dáng, rồi rít chạy trốn đến bên bờ, nghi chân quan sát.

Theo quần áo nhìn, người nọ là Giang Lưu giúp người. Người cầm đầu kia liên tiếp râu quai nón, bộ dáng hung ác, toàn thân tản ra sát khí, võ công chỉ sợ cũng bốn năm đẳng cấp cao thủ.

Giang Lưu giúp là trong thành Kim Lăng một cái bang phái, không chế Trường Giang hạ lưu thuyền vận, ngay tại chỗ rất có thế lực, Giang Lưu bang bang chủ Trần Giang Lưu là biết không tin được cảnh cao thủ, ở trên giang hồ cũng rất có danh tiếng. Lòng ta nói Từ Nhựt Nam làm sao biết chộc phải những người này.

Người cầm đầu kia nói: Yêu Nữ, hôm qua người chộc mù chúng ta Thiếu Bang Chủ con mắt, ta Giang Lưu giúp hôm nay muốn lấy mạng của người, là Thiếu Bang Chủ báo thù.

Từ Nhựt Nam giống như biến thành người khác giống như, lạnh lùng nói, hán nhìn không nên nhìn đồ vật, cái này mấy Nhật Bản Cô Nương tâm tình tốt, không lấy tính mệnh của hán, đã là đặc biệt khai ân, các người lại không biết sống chết, còn nghĩ báo thù?

Ta ngay cả tiến lên phía trước nói, tại hạ Kim Lăng Lục Phiến Môn Bộ Đầu Tô Do. Tại, không biết quý bang cùng Từ cô nương có gì đụng chạm?

Hán tử kia nói, Lục Phiến Môn? Người thân là triều đình quan chức, lại cùng yêu nữ này cùng nhau, chẳng lẽ nghĩ (muốn) bao che nàng hay sao? Tiểu tử, bang chủ của chúng ta cùng các người Gia Cát đại nhân là mạc nghịch chỉ giao, người bớt xen vào chuyện người khác!

Nếu ta không quản tới đây?

Hán tử kia cả giận nói, tìm chết. Dứt lời khoát tay chặn lại, mấy cái thuộc hạ rút ra binh khí, không nói hai lời, hướng ta bỏ tới. Theo Đào Sơn sau khi ra ngoài, ta một mực không cách nào đề tụ công lực, vốn định dùng Lục Phiến Môn thân phận giải quyết lúc này, ai ngờ mấy người kia lại một lời không hợp, rút đao khiêu chiến.

Ta quay đầu hướng Từ Nhựt Nam, người trước trốn. Để ta chặn lại ở bọn họ.

Lời còn chưa dứt, lại thấy mấy người kia vọt tới nửa đường, như bị làm định thân pháp bình thường, không nhúc nhích, ngay sau đó ầm ầm ngã xuống đất, không biết sống chết. Những người còn lại thấy vậy, nói liên tục yêu nữ này tà môn, tức miệng mắng to, hán tử kia thấy vậy, rút trường kiếm ra, tung người hướng ta nhảy tới.

Một kiếm chưa đưa ra, chỉ thấy một đạo hàn quang theo Từ Nhựt Nam trong tay áo lóe lên, người kia trên không trung như đoạn tuyến chỉ diên bình thường, rơi xuống trong sông, lại cũng không nổi lên.

Mọi người ầm ầm nói, giết người!

Mấy hơi giữa, tam sinh đầu cầu không có một bóng người.

Ta tiến lên dò xét bên dưới ba người kia, chỉ thấy bọn họ mặt đầy biến thành màu đen, lộ vẻ trúng độc mà chết. Vạn không ngờ tới, Từ Nhựt Nam trong khi xuất thủ, lại đem Tứ Phẩm cao tay khê vấy mất mạng, đã nhiều ngày sống chung đi xuống, nhưng lại chưa bao giờ thấy trên người nàng có một tí chân nguyên ba động.

Ta nhìn Từ Nhựt Nam, người vì sao giết bọn hán?

Từ Nhực Nam sắc mặt trầm xuống, thế nào, Tô bộ đầu, ngươi muốn bắt ta vào đại lao?

Trong nội tâm của ta không vui, cho dù có ân oán, cũng không thể giết người lung tung.

Từ Nhực Nam lạnh rên một tiếng, ta muốn giết cứ giết, ngươi nếu muốn báo thù cho bọn họ, giết ta chính là.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Phở dài cuối

Ta trong lòng có chút tức giận, đây là bốn mạng người a, liền coi như bọn họ đắc tội ngươi, ngươi xuất thủ giáo huấn bọn họ chính là, cần gì phải lấy tánh mạng bọn họ, chuyện này với bọn họ mà nói cũng không công bình?

Từ Nhực Nam tâm tình có chút kích động, nói, công bình? Ta chọc mù bọn họ Thiếu Bang Chủ con mắt, cái kia để cho bọn họ đem ánh mắt ta chọc mù, như vậy công bình? Ngươi là triều đình Bộ Khoái, ta là người trong giang hồ, có thể không dùng tại ư các ngươi triều đình Pháp Độ. Ta chẳng những giết qua người, hơn nữa từng giết rất nhiều người, sau này sẽ còn tiếp tục giết người, tiểu Bộ Khoái, ngươi còn sẽ thích ta không?

Ta thờ dài, ngươi đi đi. Chuyện tối nay, coi như ta không nhìn thấy.

Từ Nhực Nam đôi môi đóng chặt, mắt lộ ra quật cường vẻ, cặp mắt nhìn chăm chú ta chốc lát, xoay người rời đi.

Ta nói đứng lại!

Từ Nhực Nam chậm chạp quay đầu, cười lạnh nói, thế nào, mới vừa rồi còn luôn miệng phải bảo vệ ta, bây giờ hối hận rồi hả? Nếu không ta với ngươi đi Lục Phiến Môn tự thú?

Ta lắc đầu một cái, trong lòng tràn đầy khổ não, đến tội cùng chuyện gì xảy ra, mới vừa còn rất tốt, thế nào mới chốc lát không tới, lại làm thành như vậy.

Lúc này, một chiếc thuyền hoa theo dưới cầu xuyên qua, Từ Nhực Nam tung người nhảy một cái, bay xuống trên thuyền, cái này Khinh Công, ta cho dù có thể làm được, lại cũng không bằng cô ấy là giống như tiêu sái, không nghĩ tới Từ Nhực Nam đứng là giấu tài không lộ cao thủ.

Thuyền chậm chạp hướng xa xa đi tới, dưới bầu trời đêm, Từ Nhực Nam quay đầu hướng cầu bên trên nhìn một cái, trong mắt mang theo nước mắt.

Cũng không lâu lắm, Trương Ấu Khiêm mang theo một đám Bộ Đầu chạy tới, thấy ta đứng ở trên cầu ngăn người, ngạc nhiên nói, ngươi không phải giai nhân ước hẹn mà, thế nào chạy tới nơi này rồi hả? Như thế nào, ta dạy cho ngươi chiêu số tác dụng à? Ta hít sâu một hơi, nói tác dụng một nửa.

Một tên Bộ Khoái hô to: Trương bộ đầu, những thứ này là Giang Lư Bang thuộc hạ, tất cả đều trúng độc mà chết.

Trương Ấu Khiêm thấy tâm tình ta thấp, xuất ra mười lượng bạc đưa cho những Bộ Đầu đó, tối nay khổ cực nhiều vị huynh đệ rồi. Dứt lời vỗ vỗ bả vai ta, đi ta mời ngươi uống rượu đi.

Túy Tiên Lâu bên trên, nhìn đầy bàn món ngon, ta không có thèm ăn, chẳng qua là từng ly uống rượu. Trương Ấu Khiêm khuyên giải nói, lão Tô, ngươi cũng đừng không nghĩ ra, đại trượng phu cần gì phải mắc không vợ, thiên hạ cô gái đẹp phần nhiều là, ghê gớm ngày mai ta cho ngươi tìm mười tám cái, ngươi nhìn cái đó trúng ý, ta giúp ngươi đem chuyện làm.

Ta đem chuyện đã xảy ra cùng Trương Ấu Khiêm đơn giản nói bên dưới, hỏi, ngươi nói nàng làm như vậy có đúng hay không?

Trương Ấu Khiêm nói không tặc xấu a, nàng cùng mấy người kia đều là người giang hồ, ngươi cũng biết, chúng ta Lục Phiến Môn phụ trách bên trong thành trị an, mặc dù không có thành văn, lại cũng không để ý giang hồ chuyện, những người này nếu lựa chọn giang hồ con đường này, vậy thì làm dễ giết người cùng bị giết chuẩn bị tâm lý rồi. Huống chi, lúc ấy dưới tình huống đó, nàng nếu không ra tay, lấy võ công của ngươi, ngươi cảm thấy có thể đỡ nổi cái kia ba, bốn người liên thủ?

Lòng ta nói cũng đúng, bây giờ ta nội lực hoàn toàn không có, dưới tình thế cấp bách, Từ Nhực Nam xuất thủ, cũng coi là có có thể chấp nhận rồi. Bất quá, đối với mình ưa thích nữ nhân, hờ một tí tay giết người, trong nội tâm của ta vẫn còn có chút không thoải mái.

Lúc về đến nhà đêm đã khuya, Thiên Dao Từ Khai Sơn thấy ta, cười hỏi, thế nào, có tâm sự? Ta lại đem sự tình nói với hắn một lần, Từ Khai Sơn cười nói, giết thật tốt. Ta nói thế nào người cũng là như vậy giải thích?

Từ Khai Sơn chậm rãi nói, người trong giang hồ trôi, sao có thể không bị chém, có vị tiền bối nói qua, đối với địch nhân từ bi chính là tàn nhẫn đối với mình. Chúng ta lăn lộn giang hồ, đều là đầu treo ở trên eo kiếm sống, ai dưới tay còn không có mấy mạng người? Người kinh nghiệm giang hồ còn thấp, sau này có là thời gian từ từ đi Ngô.

Sáng sớm ngày kế, ta thức dậy luyện công, nhưng không cách nào Tĩnh Tâm tu luyện, trong đầu nhưng là tối nay cùng Từ Nhược Nam ước hẹn lúc tình cảnh, ta thừa nhận trong lòng là ưa thích nàng, nhưng nàng cái loại này đối với (đúng) nhân mạng hồ hững, lại để cho ta có chút nghi hoặc. Vừa ra đến trước cửa, Từ Khai Sơn bỗng nhiên nói, hôm nay nếu bên dưới giá trị sớm, buổi tối theo ta đi ra ngoài một chuyến.

Vừa tới Giang Hồ Ty, liền bị Chư Cát Bánh Nướng thông báo họp. Ngay tại đêm qua

, trong thành Kim Lăng truyền tới một tin tức nặng ký, Giang Lư Bang toàn bộ giúp bên dưới hơn ba mươi miệng, lại bị người trong một đêm diệt môn, hơn nữa còn là tại Hoàng Đế Chu Nhuận Trạch cải tranh vì hành trong lúc phát sinh.

Chuyện này đã bị Lục Phiến Môn phong tỏa, Chư Cát Bánh Nướng một mặt ngưng trọng, nhất là tại Tổng tri phủ hạ lệnh phải làm cho tốt Hoàng Đế tới Kim Lăng trong lúc an toàn công việc bảo vệ dưới bối cảnh phát sinh. Chư Cát Bánh Nướng nói, chur vị, gần đây trong thành Kim Lăng không yên ổn, muốn đánh lên 12 phân tinh thần đến, ngàn vạn lần không nên lại xảy ra bất trắc gì rồi.

Dựa theo hội nghị yêu cầu, Lục Phiến Môn cùng Giang Nam Thủ Bị liên hợp hướng tại trong thành Kim Lăng đều lớn môn phái giang hồ hành văn, yêu cầu khoảng thời gian này ràng buộc thủ hạ, cấm chỉ tìm tòi gây chuyện, nếu không đem dựa theo Kinh Môn hiệp nghị tiến hành hỏi trách nhiệm.

Giang Lư Bang là môn phái giang hồ, vụ án này tự nhiên làm theo rơi vào Giang Hồ Ty trên người, Chư Cát Bánh Nướng yêu cầu ta cùng với Trương Âu Khiêm phụ trách điều tra chuyện này. Giang Lư Bang chung quanh trăm trượng bên trong, đều đã bị triều đình quân lính phong tỏa, hai ta vào Giang Lư Bang, lại thấy bên trong đại đường, ngồn ngộn nằm như thây khô thế.

Dựa theo khám nghiệm tử thi kết quả nghiệm thi, những người này đều là bị cao thủ giang hồ một đao mất mạng, Bang chủ Trần Giang Lư tử trạng kinh khủng, trên người lại không có thương tích, duy chỉ có mi tâm giữa một mảnh đen nhánh. Ta tiến lên điều tra, trong lòng thất kinh, người này lại là bị người lấy nội lực chấn vỡ xương sọ mà chết.

Trần Giang Lư là biết không tin được cảnh cao thủ, ở trên giang hồ cũng có chút danh tiếng, lại bị người một chỉ đánh gục, có loại thực lực này, trên giang hồ không cao hơn mười người. Trương Âu Khiêm thấp giọng hỏi, có phải hay không là nhà người vị kia vì cho hả giận, động thủ giết người?

Trong nội tâm của ta cũng âm thầm hoài nghi, Từ Nhược Nam nên làm không phải loại người như vậy. Vốn là rất một cái thật là tốt chuyện, thế nào lại trở thành như vậy? Lúc này hận không được lập tức tìm tới Từ Nhược Nam, chính miệng hỏi nàng có phải là nàng hay không động thủ.

Dựa theo Chư Cát Bánh Nướng ý tứ, cái này thuộc về giang hồ báo thù, không có ở đây Lục Phiến Môn lập án trong phạm vi, tại khám nghiệm tử thi nghiệm thi sau đó, liền tìm mấy chiếc xe trâu, đem thi thể kéo đến rồi bên ngoài thành mai một, sau khi trở về sửa sang lại báo cáo sắp xếp. Lúc này thời kỳ phi thường, Lục Phiến Môn không dám giống trông khua chiêng điều tra, bất quá trong tối lại thành lập chuyên án tổ, triệu tập Các Đại Môn Phái tìm kiếm đầu mối.

Bên dưới giá trị lúc, Trương Âu Khiêm hẹn ta uống rượu, ta nhớ lên Từ Khai Sơn trước khi ra cửa nói, liền từ chối, chạy về trong nhà. Lúc này, Từ Khai Sơn đang ở mãi hần dao làm thức ăn kia, ta cười nói, cây dao mài nhanh như vậy, chuẩn bị giết heo à?

Từ Khai Sơn cũng không ngần ngại đầu lên nói, giết người, hoặc là bị giết.

Trong nội tâm của ta nghiêm nghị, Phong Vạn Lý?

Từ Khai Sơn gật đầu một cái, nói trận chiến này, ta chờ mười lăm năm!

Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu Phong Vạn Lý là hiện nay trên giang hồ kiếm đạo đệ nhất nhân, lần trước Hoa Sơn Luận Kiếm, hắn bằng một cái Thiết Kiếm, lực chiến các lộ anh hùng, thu được Kiếm Thần danh xưng, bất quá Phong Vạn Lý lại không thích cái danh hiệu này, hắn tự xưng là làm kiếm ngốc.

Người này lúc Chính lúc Tà, cả đời theo chưa lấy vợ, tuyên bố lấy kiếm làm vợ, cả đời phiêu bạc không chừng, khắp nơi khiêu chiến các lộ cao thủ, Bắc Chu, Tây Lương, Đông Di, Nam Chiếu các lộ kiếm đạo cao thủ, thua vào tay hắn nhiều đếm không xuể.

Hai tháng trước truyền xôn xao ngày đao đánh với Kiếm Thần một trận, rốt cuộc đến.

Về tình về lý, ta đều hy vọng Từ Khai Sơn có thể thắng, dù sao hai ta một đường xuôi nam, thành lập không cạm tình nghĩa, làm Từ Khai Sơn nói ra giết người hoặc bị giết lúc, ta cảm thấy được có chút khổ sở.

Từ Khai Sơn thấy ta như thế biểu tình, không vui nói, ta còn chưa có chết đây, khác (đừng) một bộ phúng điệu biểu tình. Ta thu thập tâm tình, trêu ghẹo nói, tiền bối, ta còn thiếu nhất bả sấn thủ bình khí, không bây giờ đem người đem hần kiếm đoạt lại, cho ta dùng như thế nào?

Từ Khai Sơn ung dung nói, hần thanh phá kiếm kia, tại trên đường chính bán sắt đều không đáng giá mấy đồng tiền, đưa đến lò rèn đều ngại ê rằng.

Người nếu thật muốn muốn bình khí, ta đây đem dao bầu có thể tặng cho người.

Từ Khai Sơn xưa nay chưa thấy xuyên cạo râu, thắt tóc, hai người đi ở trên đường cái. Trong thành Kim Lăng, đèn tàn tạ, người đi đường chưa tàn đi, rộn rịp vô cùng náo nhiệt. Song khi chúng ta đi

Ra Ô Y Hạng, ta liền chứng kiến cách đó không xa Hữu Nhục liên quan (khô) người giang hồ đều nhìn ta chăm chăm hai.

Từ Khai Sơn đột nhiên nói, vốn là toàn bộ giang hồ cũng muốn từ trên người ta biết được Minh Sơn bí mật, nhưng mà ta tới đến Kim Lăng nửa tháng có thừa, nhưng lại chưa bao giờ chân chính có trước người tới gây chuyện, người có thể biết vì sao? Ta nói người hôm nay là thông suốt tượng cao thủ, những người đó xuất thủ trước, dù sao phải ước lượng chính mình bao nhiêu cân lượng đi.

Từ Khai Sơn lạnh nhạt nói, cũng không hẳn vậy, lại không nói giang hồ Các Đại Môn Phái, chỉ một trong thành Kim Lăng, Võ Lâm Minh, Vương cảm ơn hai nhà cao thủ dốc hết, cũng đủ ta uống một bình, bọn họ nhưng vẫn ần ần, không có động thủ.

Ta nói, chẳng lẽ là tối nay cuộc chiến?

Từ Khai Sơn cười nói, không tệ, hai ta dù chưa gặp mặt, nhưng cũng thông minh gặp nhau. Phong Vạn Lý bắn tiếng, tối nay trước, bất kỳ bang phái tìm ta phiền toái, đều biết chiêu tới hấn trả thù, người suy nghĩ một chút một cái vô thân vô cổ, không ràng buộc kiểm đạo người điên, nếu thật phát điên lên đến, toàn bộ giang hồ đều không thể làm gì được hấn.

Vậy hấn có hay không cũng muốn biết Minh Sơn bí mật?

Từ Khai Sơn ung dung nói, 20 năm trước Võ Lâm Cao Thủ Như Vân, bây giờ lại vô đạo điều tàn, ai không muốn có Minh Sơn tuyệt học? Huống chi Phong Vạn Lý là Đệ nhất Kiếm Sĩ, phải nói không động tâm, đó cũng là giả. Bất quá thể nhân đều là Minh Sơn tuyệt học mê mẩn, hấn vẫn còn nghĩ (muốn) dựa dẫm vào ta hỏi thăm một chuyện.

Chuyện gì?

Từ Khai Sơn trầm ngâm chốc lát, mới chậm rãi nói: Đại Minh Hoàng Đế Chu Nhuận Trạch tới Kim Lăng.

Lòng ta nói Chu Nhuận Trạch tới Kim Lăng chuyện, gần như chỉ ở trong triều đình bộ mật báo bên trong, Từ Khai Sơn không bước chân ra khỏi nhà, lại cũng biết chuyện này tình, khiến cho người ta gọi là kỳ.

Từ Khai Sơn nói, ta bị Lục Phiến Môn nhốt mười lăm năm, người cho rằng là vì cái kia Minh Sơn tuyệt học?

Cũng đúng, Lục Phiến Môn trước khai triển nghiêm trị, chỉ mong Các Đại Môn Phái từ nay điều tàn, như thế nào lại dễ dàng tha thứ Minh Sơn tuyệt học hiện thế? Nhớ lúc trước Từ Khai Sơn nói qua, hấn chẳng những biết Minh Sơn tuyệt học, còn biết một món khiến Hoàng Đế ăn ngủ không yên chuyện.

Người cũng đã biết Đường Kim Hoàng Đế là như thế nào ngồi lên cái chỗ ngồi này à?

Ta nói năm đó không phải tiên hoàng chết bất đắc kỳ tử, hiện nay thái tử phụng chiếu lên ngôi à?

Từ Khai Sơn cười lạnh nói, loại này quan diện thượng nói người cũng tin? 30 năm trước, Chu Nhuận Trạch cơ hồ gặp phải trục xuất, Cảnh Sơn đánh một trận xong, hấn dẫn Ngự Lâm Quân phát động Cung biến, bức bách Hoàng Đế thoái vị, bắt quả hấn nhân từ nương tay, không có giết chết cũ Hoàng, chẳng qua là đưa hấn nhốt lại, nhắc tới cũng đúng dịp, người có thể biết hấn nhốt ở nơi nào?

Ta cả kinh nói, Lục Phiến Môn? Thiên Tự Nhất Hào phòng?

Từ Khai Sơn nói, trẻ con là dễ dạy.

Trước khi rời kinh, Từ Khai Sơn nhốt ở Lục Phiến Môn Thiên Lao lưng chừng trời chữ phòng số ba, đi ngang qua Thiên Tự Nhất Hào phòng lúc, nghe được bên trong có động tĩnh, cái kia ngục tốt nói người kia đóng ba mươi năm, nghĩ như thế, thời gian nhưng cũng đối được.

Sau đó, Từ Khai Sơn nói, lại để cho ta lâm vào trong khiếp sợ.

Từ Khai Sơn lại nói, tân hoàng lên ngôi sau, trong triều vẫn có vài đại thần tâm hệ thống cũ Hoàng, mười mấy năm trước, Lục Phiến Môn phát sinh một lần cướp ngục, ở một cái mưa đêm, cũ Hoàng Đế được người cứu ra, toàn bộ Thiên Lao vài trăm người tất cả bị giết, mà ta vừa vặn là sống sót người kia. Lại càng không đúng dịp là, ta biết người kia chỗ ẩn thân. Những năm gần đây, Chu Nhuận Trạch phái ra mật thám, điều tra cẩn thận, chẳng qua là mơ hồ hỏi thăm ra người kia giấu ở Giang Nam. Lần này hấn cái tranh vi hành Giang Nam, người cho rằng là thật là quan tâm cái gì Xuân thí à?

Ta lâm vào trong khiếp sợ.

Từ Khai Sơn bỗng nhiên vẻ mặt nghiêm túc, ngậm miệng không nói.

Ta bỗng nhiên cảm thấy trong thiên địa chân nguyên kịch liệt sóng gió nổi lên.

Một trận gió thổi qua, bóng đêm càng phát ra nồng đậm lên.

Một tên áo choàng phát ra người đàn ông trung niên, trong tay xách một cái phá kiếm, đứng tại phố dài cuối.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Vạn Kiếm Hà Sơn

Kiểm Thần Phong Vạn Lý?

Ta âm thầm đánh giá đến người đàn ông này, nếu không phải trên người tản mát ra ác liệt kiếm ý, thế nào cũng không nghĩ ra, ở trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy Nhất Kiếm Chấn Cừu Châu, đúng là tướng mạo xấu xí một người đàn ông tuổi trung niên, nhất là trên người thanh phá kiếm kia, cùng với nói là kiếm, ngược lại không như nói là hai cây tầm gỗ kẹp một khối miếng sắt.

Khó trách Từ Khai Sơn nói, hần thanh phá kiếm kia, chính là đưa đi lò rèn, người ta đều không nhất định thu.

Phong Vạn Lý thần sắc yên lặng đứng tại phố dài cuối, kiếm mặc dù cũ nát, bản thân hần giống như một chuỗi ác liệt kiếm, tản mát ra uy áp, khiến người không thờ nổi. Lấy thân là kiếm, người tức là kiếm. Phong Vạn Lý nhìn Từ Khai Sơn nói, Từ Huỳnh, năm đó ngươi lỡ hẹn sau đó, ta vốn muốn đi kinh thành tìm ngươi, lại bị người ngăn lại đi xuống, trận chiến này, ta chờ mười lăm năm.

Ta thăm nghĩ, mới vừa lai lịch bên trên, Từ Khai Sơn cũng đã nói tương tự nói.

Từ Khai Sơn cười ha ha một tiếng, âm thanh như sấm rền, nhất thời bên cạnh ta áp lực chợt giảm, chẳng qua là cười dài một tiếng, liền để đi Phong Vạn Lý kiếm ý. Từ Khai Sơn nói, năm đó? Năm đó ngươi chẳng qua chỉ là người chủ từ một con chó mà thôi, lại cũng không biết cái này mười lăm năm tới ngươi trưởng vào bao nhiêu?

Phong Vạn Lý nghe vậy cũng không tức giận, lạnh nhạt nói, cái này mười lăm năm đến, Phong mỗi người lấy kiếm thành đạo, theo đuổi võ học đỉnh phong. Top 5 năm, ta khiêu chiến Trung Nguyên kiếm đạo cao thủ, chém giết biết không tin được thượng cảnh mười một người; bên trong năm năm, ta khiêu chiến thiên hạ các phái cao thủ võ đạo, chém giết thông suốt trọng một người; sau năm năm, ta phát hiện thiên hạ không có đối thủ, mỗi ngày liền cùng mình đối chiêu, không một ngày không đá mài chính mình, Từ Huỳnh, không có người giang hồ, nhạt nhẽo rất.

Nghe nói Phong Vạn Lý thuở nhỏ bị vứt bỏ sơn lâm, cùng dã thú làm bạn, sau mấy phen kỳ ngộ bên dưới, luyện thành bất thể kiếm pháp. Người này thiên tư thông minh, đối với (đúng) kiếm chiêu Kiếm Thức, đã gặp qua là không quên được, xuất đạo vài năm, liền nổi tiếng thiên hạ, cho đến Hoa Sơn đánh một trận Phong Thần, từ đó lớn nhỏ mấy trăm chiến đấu, chưa chắc bại tích, khó trách nói chuyện có như thế sức lực.

Từ Khai Sơn lại trào nói, ngươi một lòng yêu cầu võ học đỉnh, tại sao không đi cùng Đại Không Tự cùng trên Thiên bảng cao thủ đi thử vận khí một chút?

Phong Vạn Lý nói, Khô Mộc con lừa già ngốc cùng tứ đại Thủ Tọa 20 năm trước bể quan sau đó, bên trong chùa chỉ có một ít hậu bối, thắng có ích lợi gì? Thiên Bảng Thập Đại Cao Thủ, Tiên Vu hiện thể nhân gian, có tin đồn bọn họ đều tại Minh Sơn bên trên, cho nên chỉ có tìm tới người.

Từ Khai Sơn cười lạnh, chiến thắng ta, ngươi tốt bắt được Minh Sơn bí mật, đi khiêu chiến bọn họ?

Phong Vạn Lý một mặt hướng tới, thiên hạ kiếm đạo Chí Tôn, liền tại Minh Sơn bên trên, ta là tập kiếm người, nếu nói là không động tâm, đó là giả. Cho nên, xin Từ Huỳnh không keo kiệt dạy bảo.

Từ Khai Sơn quay đầu liếc lấy ta một cái, tỏ ý ta lui về phía sau. Lòng ta biết cái này nhóm cao thủ động thủ, phải là núi lở đất mòn, ngay cả lui về phía sau mấy bước. Từ Khai Sơn nói, ngươi đã có tâm, ta không bằng tiễn ngươi một đoạn đường, đến Minh Giới, thấy Diêm La Vương, liền nói là ta Từ Khai Sơn đưa ngươi tới.

Từ Khai Sơn toàn thân áo quần không gió mà lay, trong thiên địa chân nguyên kịch liệt chấn động. Từ Khai Sơn đem này thanh Thiên Dao ngang ở trước người, chỉ cảm thấy Thiên Địa chân nguyên bị Dao Ý cắt thành hai nửa, đem Phong Vạn Lý bao phủ bên trong.

Cuồng Phong chợt lên.

Phong Vạn Lý đem kiếm giờ dựng thẳng giờ, khí thể tăng vọt, cả người liền như một chuỗi sắc bén kiếm, phảng phất một kiếm nơi tay, tất cả thiên địa như hạt bụi.

Ta ở một bên nhìn tròn mắt hốc mồm, đao kiếm không nhúc nhích, hai người liền tính toán đứng lên. Lúc trước thấy cao thủ tỷ võ, đều tại chiêu thức góc nhìn, nhưng mà hai người này đã sớm siêu thoát chiêu thức, chỉ bằng vào khí thế, đủ để dao động khiến người sợ hãi. Hai người đối với Thiên Địa chân nguyên không chế, đã sớm vượt ra khỏi nhân gian võ học phạm vi.

Thiên Địa đột nhiên biến sắc, giữa hai người cách nhau hơn mười trượng, không gian không ngừng vặn vẹo, phẳng phất có ngàn vạn Đao Khí, kiếm ý lần lượt thay nhau trong đó, phát ra tư tư thanh vang. Thời gian giống như ngừng, không gian nhưng không ngừng than co rút, Từ Khai Sơn thần sắc bình tĩnh, Phong Vạn Lý bình thản ung dung.

Một tiếng sấm, theo giữa hai người truyền ra, lúc trước cái kia than co rút không gian, lại nổ tung đứng lên.

Từ Khai Sơn cười ha ha một tiếng, chọc trời một bước, bước ra hơn mười trượng, phóng lên cao, như Côn Bằng bình thường, mang theo ngàn vạn Đao Khí, bỏ về phía Kiếm Thần Phong Vạn Lý. Phong Vạn Lý hai mắt nhìn chăm chú Từ Khai Sơn, rung cổ tay, vạch ra lần lượt vòng tròn, một đạo vòi rồng theo mũi kiếm phun ra, đâm nghiêng đi lên.

Không có đao quang kiếm ảnh, không có Đao Cương kiếm khí, chỉ nghe được nhẹ nhàng Kim Qua giòn vang.

Từ Khai Sơn rơi trên mặt đất, Phong Vạn Lý thần sắc ung dung.

Phong Vạn Lý dưới chân đá xanh, nát thành bột mịn, ngay sau đó nổ vang từ dưới đất truyền tới.

Trên đường dài, một đạo hai thước thấy sâu, nửa dặm sờ trường vết rách, như một cái thăng tấp tuyền, lấy Phong Vạn Lý làm trung tâm, hướng hai bên chậm rãi lan tràn ra. Mới vừa Từ Khai Sơn cái kia một đạo lực đạo lớn, như lõi đỉnh vạn quân, lại bị Phong Vạn Lý lấy kiếm đạo xuống dưới đất.

Phong Vạn Lý kêu một tiếng Hảo Đao, Xem Kiếm.

Dứt lời, đột nhiên mà động, tại Từ Khai Sơn rơi trong sát na, Thuận Gian Di Động đến trước người hắn, cả người mang kiếm, đụng vào Từ Khai Sơn trong ngực.

Thuận Gian Di Động! Không Gian Pháp Tắc!

Ta ở một bên nhìn nhìn thấy giật mình, Lão Tôn đầu nói qua, võ công tới thông suốt trượng, liền có thể nắm chắc Thiên Địa Pháp Tắc lực lượng, thành lập thuộc về mình pháp tắc không gian, ở chỗ này bên trong, thời gian, Không Gian Quy Tắc, đều do tự quyết định. Phong Vạn Lý một kiếm này, đã không thể dùng nhanh như thiểm điện để hình dung.

Lại thấy Từ Khai Sơn không nhúc nhích, cũng không né tránh, tùy ý Phong Vạn Lý cả người mang kiếm, từ trên người Từ Khai Sơn xuyên qua. Ngay tại chạm đến Từ Khai Sơn trong nháy mắt, Từ Khai Sơn tựa hồ theo biến mất tại chỗ, dẫn người kiếm xông qua sau đó, lại hồi phục chỗ cũ.

Đột nhiên, trên đường dài, một ánh đỏ nổi lên bốn phía, không khí trở nên nóng bỏng lên.

Từ Khai Sơn trong tay Thiên Đao, giống như bốc cháy, phát ra huyết hồng ánh sáng, một đạo Lưu Tinh, ra sau tới trước, theo sát Phong Vạn Lý đi.

Hai người giao thủ chiêu thứ hai, Từ Khai Sơn liền thi triển ra 20 năm trước làm giang hồ nghe tin đã sợ mất mật Liệt Diễm Đao Quyết, đao Như Nguyệt, Nguyệt như lửa, đem Phong Vạn Lý bao phủ trong đó. Phong Vạn Lý mất tiên cơ, sau này vác nghênh địch, đây là cao thủ giao thủ sự kiêng kỵ, chỉ cần hắn xoay người nghênh chiến, một đao kia ắt phải đánh trúng hắn.

Lại thấy hắn ở trong trời đêm vạch ra một cái bóng mờ, chọc trời đâm chân, hai người một trước một sau, chạy thẳng tới sông Tàn Hoài đi, đi tới sông Tàn Hoài bên, Phong Vạn Lý không dám quay đầu, chỉ thấy hắn lấy kiếm vỗ lên mặt nước mặt, sấm nổi lên bốn phía, từng đạo cột nước phóng lên cao, nghênh hướng Thiên Đao Từ Khai Sơn.

Từ Khai Sơn chọc trời bỏ tới, từng đạo cột nước ứng tiếng mà nát, mỗi bỏ trúng một đạo, cái kia ngọn lửa Thiên Đao liền ảm đạm một phần, mười mấy dưới đao đi, Phong Vạn Lý rốt cuộc tìm được cơ hội, về phía trước lộn một vòng, lấy kiếm khơi mào một đoàn Kiếm Hình sóng lớn, xông về Từ Khai Sơn.

Ầm, ầm

Thủy Kiếm mỗi lửa đao, lúc này mới hóa giải Từ Khai Sơn đuổi theo thân một đòn.

Theo phó dài đến Tàn Hoài, một đao năm dặm.

Ta liền vội vàng đuổi theo, lại thấy một số cao thủ giang hồ cũng đều rời rít hướng bên kia dựa vào, ai cũng không chịu bỏ qua, Thiên Đao đối với (đứng) Kiếm Thần cái này một tuyệt thế cuộc chiến. Ta nhìn thấy Giang Nam cùng Trương Ấu Khiêm cũng ở trong đó, đi theo còn Trương Ấu Khiêm người hầu, Lục Chi Dạ Kiều Tiết Ứng Long, liền qua đi nói, người tới làm gì?

Trương Ấu Khiêm nói, có bức này náo nhiệt, người lại không gọi ta cùng nhau, quá không có suy nghĩ.

Ta nói người võ nghệ nhỏ, như bị ánh đao kiếm khí cọ đến, không chết cũng tàn, cần gì phải chuyển cái này nước đục? Trương Ấu Khiêm một chỉ Tiết Ứng Long, đây không phải là mang theo bảo tiêu chứ sao. Tiết Ứng Long nhìn ta, khẽ mỉm cười. Ta nói Tiết tiên bối, người võ nghệ Cao Cường, Từ

Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý cuộc chiến, ai phần thắng lớn hơn một chút?

Tiết Ứng Long hai tay cầm ở trong tay áo, nói, nếu bàn về võ công cảnh giới, hai người sàn sàn nhau, bắt quá mười lăm năm đến, Từ Khai Sơn chịu đủ lao ngục

Tại ương, nội lực giảm bớt nhiều, nếu trong vòng mười chiêu, Từ Khai Sơn không cách nào thủ thắng, là thua không nghi ngờ.

Ta nói phải làm sao mới ổn đây. Trương Âu Khiêm hỏi, ngươi hi vọng ai thắng? Ta nói đương nhiên là Từ Khai Sơn rồi. Trương Âu Khiêm nói tốt lắm, dứt lời từ trong ngực móc ra một cái ná, đưa cho ta mấy viên sắt châu, vậy là được động đi.

Ta nói làm gì. Trương Âu Khiêm nói nói nhảm, bây giờ sáu chiêu đã qua, ngươi nếu không giúp, Từ Khai Sơn đã chết rồi. Ta nói hiệu nghiệm không? Trương Âu Khiêm Nhất Bạch mắt, không thừa làm sao biết?

Ta nửa tin nửa ngờ, nhận lấy ná, kéo, nhắm, vèo một tiếng, sắt châu mang ra khỏi một đạo tiếng rít, bắn về phía Phong Vạn Lý. Ta nói trả thế nào hữu thanh thanh âm? Trương Âu Khiêm cười hắc hắc, sắt châu trên có lỗ, Cáp Tóc bên dưới, đương nhiên là có tiếng rít. Chúng ta giang hồ người, coi như Đánh Lén, cũng phải quang minh chính đại.

Ta nói ngươi hại ta đây.

Nhìn lại đạo kia sắt châu, còn chưa chờ đến gần Phong Vạn Lý, tựa như cùng đụng vào chặn một cái vô hình bức tường khí, trái lại bắn tới, chạy thẳng tới Trương Âu Khiêm đi.

Trương Âu Khiêm thấy vậy kinh hãi, ôi chao má ơi, liền muốn né tránh, có thể sắt châu tốc độ quá nhanh, ngay lúc sắp đánh trúng Trương Âu Khiêm, chỉ thấy Lục Chi Dạ Kiều hai ngón tay bắn ra, đem cái kia sắt châu đón lấy, ngay sau đó rên lên một tiếng, cả người lui về phía sau xa ba, bốn trượng, cái trán mồ hôi như mưa rơi.

Trương Âu Khiêm mắng, đạn ngươi cũng không phải là ta, ngươi đánh ta làm gì. Ta vào ngươi Tiên Nhân bản bản!

Bên kia kịch chiến say sưa, hoàn mỹ để ý tới Trương Âu Khiêm, Trương Âu Khiêm thấy vậy, cái gì lời nói ác độc đều mắng ra, ngươi một cái chúa con rùa, mẹ bán nhóm, sinh con không có lỗ đít ~ mắt Phong Vạn Lý.

Trên sông Tàn hoại, đạo kiếm như sấm, bên tai không dứt, chỉ thấy hai bóng người lần lượt thay nhau, càng lúc càng nhanh, ta cũng không cách nào phân biệt người nào là ai. Mười mấy chiêu đi qua, Từ Khai Sơn bóng người càng ngày càng chậm, Phong Vạn Lý lại càng chiến càng hăng, dần dần chiếm cứ thượng phong.

Lục Chi Dạ Kiều nói, Từ Khai Sơn phải thua.

Từ Khai Sơn nội lực từng bước đứt đoạn, bại tướng đã lộ, Phong Vạn Lý hướng thối lui ra ba trượng, Thiết Kiếm làm ra một cái quái dị khác Kiếm Thức, một đạo bạch mang theo trường kiếm trung sinh ra, khí thế bàng bạc, như Khai Thiên Tích Địa.

Lục Chi Dạ Kiều ở một bên cả kinh nói, Nhất Kiếm Chấn Cừ Châu!

Đây mới là Phong Vạn Lý sát chiêu chân chính, chỉ thấy hán chọc trời nhảy lên ba bốn trượng, tức như mũi tên, kiếm bùng bùng, Nhân Kiếm Hợp Nhất, xông về Phong Vạn Lý.

Từ Khai Sơn lấy Thiên Dao Hộ Thể, chân khí chưa đủ, vội vàng nghênh địch, lại bị đạo kiếm khí kia cả người lẫn đao cuốn lên, ném hướng không trung. Phong Vạn Lý bóng người chia ra làm hai, hai phân thành bốn, bốn người, bốn thanh kiếm, thi xuất bốn đòn sát chiêu.

Thắng bại đem phân.

Lại thấy giữa không trung Từ Khai Sơn được thể hướng lên nhảy lên, cả người cúi trên không trung. Đạo Thức bỗng nhiên biến thành kiếm chiêu, lấy đao làm kiếm. Chỉ nghe Từ Khai Sơn trong miệng ngâm ra bốn chữ.

Vạn Kiếm Hà Sơn!

Ta bỗng nhiên thấy một kiếm này phương pháp có chút quen thuộc cùng, thậm chí có một ít thân thiết.

Nhưng vào lúc này, ta Tinh Túc Hải chân nguyên dừng động, giống như tiết áp hồng thủy bình thường, trào ra ngoài, trong bầu trời đêm, kiếm khí ngang dọc, sấm gió dừng động, như có mấy vạn thóp vô hình kiếm, đem Từ Khai Sơn bốn phía tạo thành từng đạo rậm rạp chằng chịt mạng lưới.

Từ Khai Sơn vùng "Kiếm" nghênh địch, tức xâu bùng bùng.

Phong Vạn Lý rút cuộc biến sắc, đây là Minh Sơn tuyệt học?

Từ Khai Sơn cười không đáp.

Phong Vạn Lý sinh lòng khiếp ý, càng trở nên không có chút nào ý chí chiến đấu, hấn không lòng dạ nào ham chiến, chột vội vàng thối lui, nhưng mà khắp nơi đều là kiếm khí, không chỗ có thể tránh.

Nhưng vào lúc này, một đạo đu dương Tiêu tiếng vang lên, Từ Khai Sơn như bị sét đánh, nãy thanh "Kiếm" càng không có cách nào rơi xuống.

Ta trong lòng chợt lạnh, lo lắng nhất sự tình rốt cuộc đã tới.

Nửa tháng trước, đệ nhất thiên hạ sát thủ Hồng Đâu, ở trên người hắn gieo xuống quái độc, rốt cuộc phát tác.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Ý muốn như thế nào?

Vốn là sắp phân ra thắng bại, bên trong sân bỗng nhiên xảy ra biến cố.

Phong Vạn Lý không hổ là Kiếm Thần, vốn là bị Thiên Dao Từ Khai Sơn kiếm chiêu bức chặt vật không chịu nổi, nhưng ở Từ Khai Sơn thân hình chậm chạp nháy mắt, trong nháy mắt nắm chặt cơ hội, hướng ở phía trên Từ Khai Sơn đâm ra một kiếm.

Một kiếm này vô thanh vô tức, góc độ xảo quyết, nhìn qua không có bất kỳ chân nguyên ba động, nhưng là tất cả mọi người tại chỗ đều biết, Phong Vạn Lý một chiêu này, đúng là hẳn tuyệt địa Phản Kích.

Từ Khai Sơn sắc mặt cực kỳ khó chịu, theo giữa không trung rơi xuống.

Mới vừa rồi hắn sử dụng ra một chiêu kia Vạn Kiếm Hà Sơn lúc, ta Tinh Túc Hải Nene lực lượng bị dẫn dắt tuôn trào ra, tinh mạch rồi trong vòng vài ngày lực lượng rốt cuộc có phản ứng, ta đang đứng ở một loại huyền diệu trong trạng thái.

Mất thấy Từ Khai Sơn lâm vào trong nguy cơ, ta bất chấp gì khác, cầm trong tay còn lại Năm viên sắt châu, rút vào nội lực, hướng Phong Vạn Lý ném đi.

Trong bầu trời phát ra cuồng tiếng khóc, Trương Áu Khiêm sắt châu trên có lỗ, vốn là phát ra lúc thì có âm thanh, nhưng lúc này ta nội lực trút xuống bên trong, thanh âm bản chất chính là chấn động, mà ta chân khí trong cơ thể chấn động, đưa tới Năm viên sắt châu cộng hưởng.

Tiếng huyết gió càng ngày càng lớn, đi tới Phong Vạn Lý trước người lúc, phát ra chói tai tiếng thét chói tai, có chút nội lực, định lực hơi yếu người đứng xem, không chịu nổi âm thanh này, rồi rít bịt kín lỗ tai.

Đỉnh đỉnh đỉnh leng keng!

Phong Vạn Lý ngược cũng không nóng không vội, Thiết Kiếm bổ trúng Năm viên đạn sắt châu, phát ra năm Đạo Quang Mang, Kiếm Thế hơi chút vừa chậm, lại vẫn tấn công về phía Từ Khai Sơn.

Đúng là cái này Năm viên đạn sắt châu, tranh thủ chốc lát chậm chạp.

Một tên che mặt cô gái áo đen đột nhiên tới, đánh về phía Phong Vạn Lý, mất thấy Từ Khai Sơn sẽ bị đâm trúng, chỉ thấy hai cái xanh Củ ấu như độc xà thổ tín giống như theo nàng trong tay áo đưa ra, đem Từ Khai Sơn quần lấy, về phía sau kéo nửa thước.

Đúng là cái này nửa thước, khiến Phong Vạn Lý kiếm cùng Từ Khai Sơn gặp thoáng qua. Thân hình lần lượt thay nhau nháy mắt, Phong Vạn Lý cắt kiếm, một chương đánh về phía cô gái quần áo đen kia.

Phong Vạn Lý là thông suốt tượng cao thủ, võ công đã sớm đạt nhập hóa cảnh, cô gái áo đen hoàn toàn không sợ, đơn chương nghênh đón.

Ầm! Ầm!

Hai tiếng nổ mạnh, trên sông Tần Hoài vén lên hai luồng sóng lớn. Phong Vạn Lý về phía sau quay ngược lại ba bốn trượng, cô gái che mặt kia cũng thối lui ra một trượng có thừa.

Xanh Củ ấu cứu người, hai người đối chiến phát sinh ở phần nghìn giây giữa, cái kia Tiêu Dao Nhị Tiên tiếp lấy độc phát mà không rõ sống chết Từ Khai Sơn, kêu câu, gấp ở chỗ cũ, ôm người đập nước đi.

Phong Vạn Lý thần sắc khê biến, nghiêm nghị nói, đường đường U Minh Giáo Chủ, lại xuất thủ Đánh Lén, nói ra ngược lại cũng không sợ bị người giang hồ trò cười.

U Minh Giáo Chủ? Trong nội tâm của ta thất kinh, cô gái này mặc dù che mặt, nhưng ta có năm sáu phần nắm chắc khẳng định, người này chính là ta ngày nhớ đêm mong Từ Nhục Nam, mặc dù chỉ gặp hai mặt, nhưng nàng bóng người ta lại không thể quen thuộc hơn được.

Nhưng là cô gái che mặt kia vừa mở miệng, nhưng lại để cho ta nghi hoặc. Nàng thanh âm khàn khàn nói, U Minh Thần Giáo làm việc, cần gì phải cố kỵ các người cái nhìn? Cái này Từ Khai Sơn, ta U Minh Giáo nhất định phải được, nếu người không phục, Bồn giáo chủ tình nguyện phụng bồi.

U Minh Thần Giáo ở trên giang hồ hung danh lan xa, U Minh Giáo Chủ thân là nữ tử, càng là tiếng xấu vang dội, không nghĩ tới nhìn qua trẻ tuổi như vậy, thanh âm lại như thế già nua.

Hiếu Sinh giang hồ cũng không đem U Minh Giáo Chủ liệt vào bảng danh sách, nhưng có thể ở Phong Vạn Lý dưới mắt cứu người, cùng hấn đối một chưởng lại không rơi vào hạ phong đến xem, cái này U Minh Giáo Chủ võ công cao thâm mật trắc.

Phong Vạn Lý sắc mặt thay đổi mấy lần, U Minh Giáo Chủ ở trên giang hồ uy danh lan xa, nếu tại bình thường, hấn không có đưa nàng để ở trong mắt, nhưng hôm nay đánh với Từ Khai Sơn một trận, tổn thương nguyên khí nặng nề, cái này U Minh Giáo Chủ lại vừa là đội quân địch mặt mũi rồi tấn công, hấn nhìn qua có chút chần chờ.

U Minh Giáo Chủ cười lạnh nói, nếu người không ý kiến, tại hạ cáo từ.

Dứt lời, ánh mắt lại hướng ta bên này nhìn một cái.

Từ Nhục Nam!

Ta cơ hồ là lên, thanh âm mặc dù không giống như, nhưng ánh mắt lại bán đứng nàng, ta quá nhận biết đôi mắt này rồi. Ta giờ tay lên đang muốn gọi, lại thấy nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, Lăng Ba đập nước đi.

Một loại cảm giác mất mát tự nhiên nảy sinh, hôm qua cùng Từ Nhục Nam tan rã trong không vui, tại đầu cầu giết người lúc,

Nàng một chiêu đánh gục ba gã ba bốn đẳng cấp cao thủ, ta liền biết võ công nàng Cao Cường. Nhưng ta thiên toán vạn toán, nhưng cũng không nghĩ tới nàng đúng là có thể cùng Kiếm Thần Phong Vạn Lý phân cao thấp U Minh Giáo Chủ!

Trương Ấu Khiêm thấy ta vẻ mặt không đúng, hỏi, thế nào mất hồn rồi hả?

Ta nói Từ Khai Sơn bị U Minh Thần Giáo cướp đi, chuyện này phải nhanh một chút hướng Gia Cát đại nhân báo cáo, Từ Khai Sơn trước mắt thân phận, vẫn là triều đình trọng phạm, nếu tại chúng ta dưới tay mất tích, sợ rằng phải trị chúng ta không làm tròn bổn phận tội rồi.

Trương Ấu Khiêm gật đầu, hai ta đang muốn rời đi, lại bị một người ngăn lại.

Phong Vạn Lý đứng tại đầu đường, trên người tản mát ra khí thế ác liệt, mới vừa chính là ta bắn ra Năm viên Đạn Châu, kéo dài cản trở bị giết Từ Khai Sơn cơ hội, mới cho Từ Nhục Nam lấy thừa cơ lợi dụng. Hấn không có nắm chắc tất thắng Từ Nhục Nam, cho nên đem lửa giận phát hướng hai ta.

Bây giờ hấn đứng ở đó một bên, giống như nhìn con mồi bình thường, nhìn ta chăm chăm hai. Trương Ấu Khiêm nhìn Tiết Ứng Long liếc mắt, lại thấy Tiết Ứng Long lắc đầu một cái, vọt đến một bên.

Hấn là Trương gia mời tới không giả, nhưng là tội gì liều mạng, hướng chi đối phương là Kiếm Thần Phong Vạn Lý.

Trương Ấu Khiêm hỏi làm sao bây giờ. Ta nói 36 Kế tẩu vi thượng, còn vết mực cái gì?

Hai người chạy tới năm sáu dặm, đang muốn thở phào một cái, lại phát hiện Phong Vạn Lý liền đứng ở phía trước cách đó không xa. Hai ta quát to một tiếng, xoay người chạy năm sáu dặm, Phong Vạn Lý còn ở trước người.

Như thế lập đi lập lại, một lúc lâu sau, Trương Ấu Khiêm cùng ta một mồi gần chết, tại dưới một cây ngồi xuống. Trương Ấu Khiêm mắng: Mẹ hấn, một giờ này, cũng có thể chạy cái Marathon rồi, người nói thế nào Kiếm Thần tại sao lão nhìn ta chăm chăm bọn không thả, có phải hay không vừa ý ta rồi?

Phong Vạn Lý từ phía trước truyền tới, lạnh lùng nói, không chạy? Chọn xong mộ địa rồi hả? Trương Ấu Khiêm tức miệng mắng to, ngâm (tán) em gái người, người nhưng là Nhất Đại Tông Sư, theo chúng ta những văn bối này so tài, không biết xấu hổ.

Phong Vạn Lý nói mới vừa các người Đánh Lén thời điểm, nhưng cũng không thấy các người nói như vậy. Dứt lời, đưa tay chộp một cái, một cái túi vải rơi vào Phong Vạn Lý trong tay, hơn hai mươi viên Đạn Châu đổ ra, chọc trời trời lơ lửng tại trước người hấn.

Các người có thể nghe qua lấy đạo của người trả lại cho người?

Trương Ấu Khiêm nói đây chính là Giang Nam Mộ Dung gia tuyệt học, bất quá Mộ Dung gia đã sớm suy tàn, người nói cái này làm gì?

Phong Vạn Lý nói con người của ta rất công bình, hơn nữa chú trọng trả lễ lại, các người mới vừa dùng Đạn Châu đưa ta lớn như vậy một cái ân huệ, ta

đương nhiên muốn trả cho các người rồi.

Ta khục khục một tiếng, khoát khoát tay, Phong lão tiền bối ngài quá khách khí, nhân tình gì không nhân tình, bao lớn chút chuyện a, sau này có nhu cầu cứ việc nói, khác (dùng) không có, Đạn Châu, quân đủ! Người xem sắc trời không còn sớm, chúng ta đi trước ha.

Ta đang muốn lừa dối vượt qua kiểm tra, vù vù hai tiếng, hai cái Đạn Châu bắn vào thân ta trước trên hòn đá, lại thấy hai cái sâu không thấy đáy hang động, ta hít một hơi lạnh khí, nếu là hơi chút sai lệch phân tấc, hai cái này hang động ngay tại trên người ta.

Ta thờ dài nói, người muốn biết cái gì, cứ hỏi đi.

Phong Vạn Lý ha ha cười nói, trẻ con là dễ dạy, người nói đi. Biết cái gì nói cái nấy.

Ta thấy trốn không thoát, vì vậy tùy tiện ngồi dưới đất, nói ta từ nhỏ là đứa cô nhi, sư phụ ta tại nhật được ta, lại làm cha, lại làm mẹ, dùng cái kia ngọt ngào nhũ trấp, đem ta nuôi dưỡng đại. Dìu ta học đi bộ, dạy ta Học Thuật nói, hát. . .

Phốc!

Lại một mai Đạn Châu theo thân ta cạnh lao qua, nói điểm chính!

Ta nói cái gì trọng điểm a, ta làm sao biết người muốn hỏi gì?

Phong Vạn Lý nói, người cùng Từ Khai Sơn một đường xuôi nam, hẳn không có nhắc qua với người cái gì? Nói thí dụ như Minh Sơn?

Trong nội tâm của ta cười lạnh, đã sớm biết hẳn là cái gì tới, lòng nói tốt xấu ra Kinh trước tại Lục Phiến Môn trải qua nhỏ biểu tình huấn luyện, ở là cố ý làm bộ như một mặt mờ mịt đáng vẻ, cái gì Minh Sơn?

Phong Vạn Lý thấy ta bộ dáng, không giống giả bộ, cảm thấy thất vọng. Trương Ấu Khiêm nói chúng ta có thể đi? Phong Vạn Lý nụ cười lãnh khốc nói, đương nhiên có thể đi, ta còn có thể đưa các người đoạn đường.

Vừa nói, trước người mười mấy mai Đạn Châu như mưa cuồng bình thường hướng chúng ta đánh tới.

Hai ta võ công nhỏ, tại sao là Phong Vạn Lý đối thủ, mất

Thấy liền muốn bị mất mạng, bỗng nhiên cân nhắc nói hàn quang lóe lên, leng keng âm thanh bên tai không dứt, nhìn lại những Đạn Châu đó, mỗi một bên trên, đều bị một cây ngân châm xuyên thấu đóng ở trên đất.

U Minh Giáo Chủ đi mà trở lại, người lưu lại, người có thể đi. Phong Vạn Lý nhìn nàng nói, chẳng lẽ người nghĩ rằng ta thật sự sợ rồi người cái này con nhãi ranh hay sao?

U Minh Giáo Chủ nói, Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu một chiêu này thức uy lực to lớn, lại cực kỳ hao tổn nội lực, trong vòng một ngày chỉ có thể thi triển một lần, bây giờ người dùng qua một lần rồi, người cảm thấy lấy người thực lực bây giờ, có thể bù đắp được ở ta U Minh Thần Giáo Bạo Vũ Lê Hoa Châm?

Bạo Vũ Lê Hoa Châm? Đây chính là trên giang hồ tuyệt tích đã lâu đại sát khí, cũng là trên giang hồ cấm chỉ tính vũ khí, năm đó Thực Trung Đường Môn chính là bởi vì số lớn chế tạo đại sát khí, đưa tới giang hồ công phản, bị đại hội võ lâm chế tài.

Sau đó, kỹ thuật này bị Mộ Dung Sơn Trang nắm chắc, Sơn Trang tiêu diệt sau, trên giang hồ liền lại cũng không có Bạo Vũ Lê Hoa Châm tin tức, không nghĩ tới bây giờ lại đang U Minh Thần Giáo hiện thế.

Phong Vạn Lý nói liên tục mấy câu tốt, tại U Minh Giáo Chủ đe dọa bên dưới, cũng không có động thủ, nghe hẳn thờ dài, không nghĩ tới mới vài năm, trên giang hồ lại ra người cái này Nhất Hào tàn nhẫn tuyệt quyết nữ tử, Phong mỗ già rồi.

U Minh Giáo Chủ cười lạnh nói, Kiếm Thần quá khen.

Trương Ấu Khiêm trải qua này hù dọa một cái, đã sớm hồn phi phách tán, đem hẳn nghe người trước mắt này đúng là U Minh Giáo Chủ sau, càng là run rẩy rầy, U Minh Giáo Chủ đạo câu, ta đi nha.

Ta nói nếu không phải người, chỉ sợ ta hai đều chết ở chỗ này.

U Minh Giáo Chủ nói, muốn cảm ơn, liền cảm ơn cái kia có lẽ có Bạo Vũ Lê Hoa Châm đi!

Trong nội tâm của ta hoài nghi nàng là Từ Nhược Nam, thân hình giống, bất quá thanh âm lại bất đồng, ngay cả ánh mắt kia, bây giờ trở nên vô cùng lạnh lẽo. Ta nói nói, đó cũng là muốn Tà giáo chủ nhanh trí rồi.

U Minh Giáo Chủ nói, tự thu xếp ổn thỏa. Đang muốn rời đi, ta bỗng nhiên tại sau lưng nàng hô to, Từ Nhược Nam!

Chỉ thấy nàng thân hình dừng lại, chậm chạp xoay người, thanh âm trong trẻo lạnh lùng, người nhận lầm người chứ?

Ta nói tại sông Tần hoài một bên, ta đầu tiên nhìn liền nhận ra người, người thanh âm mặc dù có thể biến hóa, nhưng là người ánh mắt lần không lừa được ta, nếu không phải như thế, người lại vì sao trước tới cứu ta?

U Minh Giáo Chủ thở dài, tháo mặt nạ xuống, lộ ra dung nhan tuyệt thế, một bên Trương Ấu Khiêm nhìn đến đều ngu, không phải Từ Nhượng Nam thì là người nào.

Trong nội tâm của ta Thiên Nhân giao chiến, vốn tới một tốt đẹp tình cờ gặp gỡ, cho là sẽ thu hoạch một phần cảm tình, ai ngờ người này nhưng là trên giang hồ hung danh chiêu đến U Minh Giáo Chủ.

Từ Nhượng Nam chậm rãi nói, người là Bộ Khoái, ta là Yêu Nữ, giữa chúng ta còn có cái gì phải nói à?

Vốn là ta đối với nàng tùy ý giết người một chuyện cực kỳ bất mãn, bất quá trong đầu nghĩ nếu thân ở giang hồ, lại làm sao có thể không như thế, Tây Môn Xuy Đằng, mấy người sư huynh đều có giết qua người, giống ta như vậy, coi như là khác loại.

Đêm qua một đêm suy nghĩ, ta không sai biệt lắm đã có thể tiếp nhận sự thật này, vốn là muốn nói ta thích là người nàng, không quan tâm những thứ này, nhưng là trong đầu bỗng nhiên thoáng qua Giang Lư Bang diệt môn chuyện, trời xui đất khiến giống như hỏi, Giang Lư Bang người, là người giết?

Từ Nhượng Nam sắc mặt âm trầm, hỏi, là ta giết như thế nào? Không phải ta giết thì như thế nào?

Trong nội tâm của ta tính toán, nàng vốn là giết người không chớp mắt có U Minh Giáo Chủ, đêm qua chia tay sau đó, nàng vô cùng có khả năng đi Giang Lư Bang, đem Giang Lư Bang diệt môn cho hả giận.

Nghĩ đến chỗ này, ta tức giận trong lòng nói, vì bản thân tư lợi, giết người cả nhà, đáng giá à?

Trương Ấu Khiêm một bên nhắc nhở, nàng không thừa nhận là chính mình giết a.

Từ Nhượng Nam lạnh lùng nói, vô luận là cùng không phải, người đều sẽ cho rằng là ta giết, có phải thế không? Ta im lặng không nói. Từ Nhượng Nam lạnh lùng nói, không tệ, đêm qua, có người chọc giận bản cô nương, bản cô nương tâm tình không tốt, một người một kiếm, đem Giang Lư Bang diệt môn, thế nào, Tô bộ đầu, người tới bắt ta à?

Ta trong lòng tràn đầy tức giận, cũng không có cần thận nghe nàng nói, hỏi nàng nói, Từ Khai Sơn đây, các người cướp đi hãn, ý muốn như thế nào?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Cần phải thỏa hiệp

Từ Nhượng Nam lạnh nhạt nói, Thiên Dao Từ Khai Sơn là ta U Minh Thần Giáo đại địch số một, hơn mười năm trước, đúng là hãn thiếu chút nữa để cho ta dạy gặp tai họa ngập đầu, sư phụ ta tự mình bàn giao, cần phải lòng bắt Từ Khai Sơn, là Thần Giáo rửa nhục trước.

Nguyên lai Từ Khai Sơn cùng U Minh Thần Giáo còn dây dưa rẽ má, khó trách trước tại Lang Nha sơn, hãn đối với (đúng) U Minh Giáo vô cùng không khách khí, nhưng Từ Khai Sơn là triều đình trọng phạm, nếu thật phải bị U Minh Thần Giáo mang đi, sợ rằng Từ Nhượng Nam cũng sẽ nhận được liên quan với nhau. Vì vậy khuyên can: Thiên Dao Từ Khai Sơn hôm nay là Lục Phiến Môn trọng phạm, các người làm như vậy, chính là muốn cùng Lục Phiến Môn, đối địch với triều đình a.

Từ Nhượng Nam nơi nào nghe bên dưới ta khuyên, đối địch với Lục Phiến Môn? U Minh Thần Giáo, chính là cùng thiên hạ là địch, vậy thì như thế nào? Tô bộ đầu, ta giết nhiều người như vậy, đã sớm cùng người Lục Phiến Môn là địch, trong mắt người, ta chỉ sợ là không chuyện ác nào không làm Nữ Ma Đầu đi.

Ta nhất thời á khẩu không trả lời được, nàng sợ phiền phức sau Phong Vạn Lý tới trả thù chúng ta, cố ý Tại Kiếp đi Từ Khai Sơn sau lại trở lại, cũng không nói mấy câu, hai người không ngờ làm dữ rồi.

Từ Nhượng Nam sau khi đi, Trương Ấu Khiêm nhìn nàng bóng lưng nói, lão Tô, cô nàng này mà so với kia Kim Lăng song bích còn mùi vị, chính là tỳ tạng giận dữ một ít, bất quá ta có thể nhịn.

Ta nói người có thể tích điểm khẩu đức chứ sao.

Trương Âu Khiêm gật đầu một cái, tiếp tục nói, võ công nàng mặc dù so sánh lại ta cao hơn một chút điểm, bất quá không ta có tiền a, cô nàng này là ai a, ta xem một chút ta có cơ hội hay không.

U Minh Giáo Chủ.

Trương Âu Khiêm liền nói, liền là ta chưa nói. Người xem, ta đã cảm thấy hai người rất có vợ chồng lẫn nhau. Trong nội tâm của ta đang vì chuyện này phiền lắm, mắng, có thể nói ít mấy câu chứ sao.

Trương Âu Khiêm nói lắm bầm, đều là huynh đệ, chỉ đùa một chút, cần gì phải coi là thật.

Từ Khai Sơn đánh với Phong Vạn Lý một trận thắng bại chưa phân, liền bị U Minh Thần Giáo cướp đi, chuyện này ở trên giang hồ đưa tới sóng to gió lớn. Vốn là, Thiên Dao Từ Khai Sơn người mang bí mật, người giang hồ cũng muốn chia một chén canh, Kiếm Thần Phong Vạn Lý nhúng tay, khiến các đại phái giữ vững kiên nhẫn, vốn định các loại (chờ) quyết chiến sau đó mới tìm Từ Khai Sơn, có thể U Minh Thần Giáo nửa đường giết ra, cái này chọc giận toàn bộ giang hồ võ lâm.

Kim Lăng Vương gia dẫn đầu làm khó dễ, khiển trách U Minh Thần Giáo tại thành Kim Lăng chế tạo kinh khủng sự kiện, tàn sát Giang Lư Bang, cũng khả năng tồn tại đại quy mô tính sát thương vũ khí Bạo Vũ Lê Hoa Châm, nghiêm trọng không tuân theo quy củ giang hồ, yêu cầu U Minh Thần Giáo giao ra Thiên Dao Từ Khai Sơn, nếu không đem tuyên bố toàn bộ giang hồ cùng U Minh Thần Giáo khai chiến.

Kim Lăng Lục Phiến Môn bên trong.

Chư Cát Bánh Nướng đại phát lời đĩnh, lớn như vậy một người sống, tại các người dưới mắt bị người cướp đi, các người Giang Hồ Ty đều là ăn cơm không mà, Tô bộ đầu, Trương bộ đầu, hai người các người muốn đối với chuyện này gánh vác phần lớn trách nhiệm.

Ta nói trước năm đó người cũng không dám tiếp lấy Từ Khai Sơn, bây giờ hán xảy ra chuyện, ngược trách chúng ta. Bất quá lãnh đạo có bàn giao, chúng ta cho dù có câu oán hận, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn đến, ngay cả gánh vác sai lầm.

Các người nói nói làm sao bây giờ đi.

Thượng cấp hỏi làm sao bây giờ, cũng không phải là thật muốn biết người phải làm sao, bọn họ càng coi trọng là kết quả, ta đứng lên, hướng Chư Cát Bánh Nướng hành lễ nói, đại nhân, mười ngày, trong vòng mười ngày, ta nếu không thể tìm về Từ Khai Sơn, ta cùng với Trương Âu Khiêm xách đầu người tới gặp ngài!

Trương Âu Khiêm một bên nói, không đúng, hai ta đầu xuống, cái kia chắc chắn phải chết, thế nào xách đầu người tới gặp đại nhân?

Lòng ta nói Chư Cát Bánh Nướng bây giờ đang đang bức bối bên trên, vốn là ta lời thề son sắt bên dưới quân lệnh trạng, nghiêm túc như vậy một chuyện, bị người những lời này làm hỏng một nửa.

Ta thấy Chư Cát Bánh Nướng đang muốn nổi giận, vì vậy liền nói, đại nhân xin yên tâm, nếu tìm không trở về người, ta xách Trương Âu Khiêm đầu người tới gặp ngài. Trương Âu Khiêm lại muốn nói, bị ta dưới bàn chặt hán một cước, hán ôi chao một tiếng, đang muốn nổi lên, ta ngay cả nâng chung trà lên, đem hán miệng lấp kín.

Sau khi ra ngoài, Trương Âu Khiêm cầu nhau, Chư Cát Bánh Nướng gần đây nóng tính lớn như vậy.

Ta nói áp lực núi lớn, nóng tính liền đại.

Trương Âu Khiêm không vừa lòng nói, hán có áp lực gì, mỗi ngày ăn cơm uống rượu vớt bạc, chụp Tri Phủ nịnh bợ, loại này quan, ta cũng sẽ Đ-A-N-G...G!

Ta cười lạnh nói, bây giờ Thánh Giá tại Kim Lăng, trong thành Kim Lăng lại liên tiếp phát sinh án mạng, tình trạng an ninh không cần lạc quan, làm bên trong thành tình trạng an ninh người phụ trách chủ yếu, người nói hán có thể ngồi ở à?

Trương bộ đầu, mọi việc không thể chỉ chứng kiến sự vật mặt ngoài, người liền thích nhìn chăm chăm người khác khuyết điểm với chính mình ưu điểm tương đối, sau đó cho ra kia không bằng mình kết luận. Thật đúng là đừng nói, Chư Cát Bánh Nướng vị trí này, ngài thật đúng là không ngồi được.

Trương Âu Khiêm hỏi chúng ta đây làm sao bây giờ?

Ta suy nghĩ, còn nửa tháng không tới chính là kỳ thi mùa xuân, vô luận như thế nào, cũng phải tại trong vòng mười ngày đem chuyện này kết. Bây giờ toàn bộ giang hồ đều tại chặn đánh U Minh Thần Giáo, U Minh Thần Giáo khẳng định mười phần cẩn thận, không dám chọc ra thị phi. Đổi lại là ta, khẳng định nghĩ đủ phương cách, đem Từ Khai Sơn vụn ra thành Kim Lăng.

Về phần Từ Nhược Nam, trong nội tâm của ta sinh ra một trận thương tiếc, thật không nghĩ tới, nàng đúng là trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy U Minh Giáo Chủ, trong nội tâm mở ra một đóa ái tình hoa cốt đóa, chưa nở rộ, đã héo tàn, cũng không biết Từ Nhược Nam lại là như thế nào nghĩ (muốn)?

Đêm qua nàng vốn đã chạy trốn, nhưng lại sợ Phong Vạn Lý gây bất lợi cho chúng ta mà lộn trở lại, trong nội tâm của ta dĩ nhiên là cảm kích, nhưng là mới nói rồi mỗi hai câu, hai người lại nổi lên mâu thuẫn, có thể là hữu duyên vô phận đi.

Cái này U Minh Thần Giáo không phải bình thường giảng hồ môn phái nhỏ, chúng ta Lục Phiến Môn dùng trong tay chức quyền hù dọa một chút là có thể giải quyết, đây là ngay cả đại hội võ lâm, hai đại Võ Lâm thế gia cũng dám dẫn đến tồn tại, bằng vào chúng ta Giang Hồ Ty thực lực, nửa phút liền bị gãy thành cặn bã.

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm nghiên cứu hồi lâu, cũng không làm ra cái chương trình tới.

Từ Khai Sơn đánh với Phong Vạn Lý một trận, vốn là điểm khả nghi nặng nề. Đệ nhất thiên hạ sát thủ Anko cho Từ Khai Sơn loại độc, đến tột cùng là chịu ai sai khiến? Vì sao độc này sớm không phát tác, muộn không phát tác, hết lần này tới lần khác tại Từ Khai Sơn thì triển ra Vạn Kiếm Hà Sơn sát chiêu lúc phát tác? Đêm đó đầu cầu bên trên đạo kia tiếng tiêu, đến tột cùng là ai?

Trở lên các loại điểm khả nghi, cuối cùng quy kết là một cái vấn đề, ai ở trong đó thu được ích lợi?

Theo nhìn bề ngoài là U Minh Thần Giáo, nhưng trong lòng luôn cảm thấy có cái gì không đúng. U Minh Thần Giáo nội bộ cũng không phải một khối thiết bản, ngày đó tại đoạn nhai núi, cùng Hoàng Hà Ngũ Quỷ, Bệnh Hồ Dương Ẩn cùng nhau cái kia lão giả áo xám thì là người nào? Người kia một mực đưa lưng về phía ta, bất quá Dương Ẩn gọi là Danh Môn Chính Phái. Đúng là người này, cung cấp đầu mối, khiến Hoàng Hà Ngũ Quỷ bắt cóc Tạ Quân Diễn.

Người nhân tài này là trong đó mấu chốt!

Nếu thật sự là như thế, sợ rằng Từ Nhược Nam phải có phiền toái.

Chư Cát Bánh Nướng nói, gần đây Lục Phiến Môn chủ yếu binh lực đều tại Giang Nam Học Cung, Từ Khai Sơn chuyển đề cho chúng ta Giang Hồ Ty tự mình giải quyết, bây giờ chúng ta chỉ có ba người, một chút biện pháp cũng không có.

Bỗng nhiên, trong đầu lóe lên một cái ý niệm. Giang Nam khi tiến vào Giang Hồ Ty trước, đã từng là Kim Lăng người trong Cái bang, người trong Cái bang võ công cao thấp không đều, nhưng thắng ở nhiều người, lãnh tụ không phải nói muốn giòi về phát động quần chúng, tin tưởng quần chúng, dựa vào quần chúng mà, nếu có Cái Bang hiệp trợ, vậy thì làm ít công to rồi.

Nhắc tới, chúng ta Đạo Thánh Môn cùng Cái Bang nhưng cũng có chút sâu xa. Năm đó bang chủ Cái bang Hồng tám công cùng người bài bạc, đem Đả Cầu Bổng thua, ai ngờ người kia đúng là trong cung thái giám, Hồng tám công ba phen mấy bận vào cung trộm tốt không có kết quả, tìm được Tây Môn Xuy Đăng, chúng ta sư phụ giúp chuyện, Hồng tám công một cao hứng, truyền rồi ta mấy chiêu võ công.

Ta đem việc này nói cho Giang Nam, Giang Nam có chút chần chờ, khi tiến vào Giang Hồ Ty trước, ta tại Kim Lăng bên trong Cái Bang ngay cả một túi đệ tử cũng không tính, chỉ là một treo tên đệ tử, Người nhỏ Lòi nhẹ, sợ rằng Lưu

Trưởng lão không nghe ta à.

Ta nói người cũng quá coi thường Lục Phiến Môn rồi, có câu nói, không nể mặt tăng cũng nể mặt phật, bây giờ người là Lục Phiến Môn bên trong một thành viên, chính gọi là cáo mượn oai hùm, đại hội võ lâm, lưỡng Đại Thế Gia chúng ta mang không nổi, ngay cả Cái Bang tại không sai khiến được, chúng ta Giang Hồ Ty thừa dịp còn sớm quan môn bán nướng khoai lang trắng đi.

Tại Giang Nam dưới sự hướng dẫn, chúng ta tới đến Cái Bang Kim Lăng Phân Đà.

Kim Lăng Phân Đà ở vào Huyền Vũ đường lớn một nơi phồn hoa khu vực, ba vào sân, tường cao hẹp đường hầm, ngói xanh tro bụi kê hồ, cửa phòng dọc phố, nghiêm nhiên một nơi nhà giàu sang. Trương Ấu Khiêm nhìn chắc lấy làm kỳ, ta nguyên tưởng rằng Cái Bang là rách rách rưới rưới ăn mày, không nghĩ tới tòa nhà này lộn xộn thích thú, đặc biệt phong cách.

Vào đại sảnh, qua lễ vật cửa, chính là sân nhà, trong sân có đệ tử thấy Giang Nam, ánh mắt quăng tới nhìn hót vẻ, rất là vui vẻ tiến lên dâng thuốc lá, nguyên lai là Giang Nam đại Bộ Đầu, gió nào thổi người tới.

Giang Nam nói ta tới tìm Lưu trưởng lão. Người kia đáp một tiếng, liền tiến đi thông báo, Giang Nam nói nguyên lai cái này Nhị bệnh chốc đầu luôn là ức hiếp ta, hôm nay thấy ta lại khách khí như vậy.

Không bao lâu, một người trung niên cầm bảo nam tử cười ra đón, Lục Phiến Môn Tô bộ đầu đến tề bang, khiến tề bang vẻ vang cho kẻ hèn này a. Tại hạ giang nam Phân Đà Lưu Nhất Thủ, gặp qua đại nhân.

Trong nội tâm của ta kinh ngạc, lúc nào người trong Cái bang, như vậy có văn hóa. Chính là Hồng tám công nói chuyện cũng không có chua trứ trứ, ta khách khí với hắn đôi câu, liền bị khiến vào trong nhà.

Lá trà là trà búp Minh Tiền Long Tĩnh, mùi vị không tệ, Giang Nam sau khi đi vào, cẩn thận từng li từng tí ngồi ở chỗ đó. Vốn là hần vốn là Cái Bang một bất nhập lưu đệ tử, hôm nay tiến vào Lục Phiến Môn, thân phận đại biến, về lại Cái Bang lúc, có vẻ hơi câu nệ.

Hai người hàn huyên mấy câu, nói một ít không đến nơi đến chốn khách sáo, theo Thiên Nam hàn huyên tới Hải Bắc, bởi vì Cái Bang cùng Đạo Thánh Môn nghiệp vụ có tương tự tính, hai ta còn theo mở khóa, nghiên cứu địa hình, trông chừng cùng hạ thủ các phương diện tiến hành đầy đủ trao đổi. Lại với hần nhắc tới Hồng tám công Lão Bang Chủ, trong mơ hồ ám chỉ Hồng tám Công Dữ ta giao tình, trả lại cho hần biểu diễn Đả Cầu Bổng Pháp bên trong một chiêu Thiên Hạ Vô Cầu.

Một lúc lâu sau, Lưu trưởng lão thấy ta từ đầu đến cuối không có nói chính đề, rốt cuộc không nhịn được, hỏi, Tô bộ đầu hôm nay tới, cũng không phải

là vì đòi ly trà uống đi, có phân phó ngài nói thẳng đi.

Trong nội tâm của ta cười thầm, nếu là ta mở miệng trước khiến hấn hỗ trợ, chỉ sợ hấn liền đòi hỏi quá đáng, bây giờ hấn mở miệng trước, như vậy thì rơi vào bị động.

Ta nói quý bang tại thành Kim Lăng tại mặt đông đảo, ta nghĩ rằng có thể giúp ta ở trong thành nhìn chăm chú vài người.

Lưu Nhất Thủ cũng là giang hồ lão luyện, thuận miệng liền nói, đây cũng không phải là không được, bất quá anh em chúng ta bọn xin com khổ cực, nếu là tìm người nói. . .

Ta nói người ra giá đi.

Lưu Nhất Thủ nói, mỗi tìm một người, một ngàn lượng.

Ta nghĩ thăm người này cũng thực có can đảm kêu giá. Cách, bất quá hấn kêu cũng vô dụng, bởi vì ta căn bản là không có định cho tiền, vì vậy nói: Lục Phiến Môn kinh phí khẩn trương, muốn không có tiền, bất quá tìm người hỗ trợ, cũng không thể Bạch bang, người giúp ta canh người, đem tới người có huynh đệ tiến vào, ta giúp người vớt người.

Lưu Nhất Thủ nói Tô bộ đầu, như vậy chúng ta có chút không có lợi lắm.

Lòng ta nói người còn lấy chính mình làm gốc nữa à, ta vỗ bàn một cái, nghiêm mặt nói, Lưu trưởng lão, ta Lục Phiến Môn tìm người hỗ trợ là nể mặt người, người nếu được voi đòi tiên, có tin ta hay không nửa phút liền đem Kim Lăng đại lao cho người chứa đầy?

Lưu Nhất Thủ liền nói, Tô bộ đầu, có chuyện gì đều có thể thương lượng sao, kỳ thực ta ý là, cũng không phải không được., cái này không thể thương lượng chứ sao.

Ta nói không có gì có thể thương lượng.

Lời tuy như thế, đàm phán cuối cùng, ta còn là hướng hấn làm một thỏa hiệp, bây giờ Giang Hồ Ty còn để trống biên chế, Lưu Nhất Thủ đem con của hấn Lưu Tam cân đưa đến Giang Hồ Ty làm công việc tạm thời.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tranh người

Ta đem danh sách đưa cho Lưu Nhất Thủ, vị này Cái Bang trưởng lão ngược lại cũng sáng khoái, nhìn một cái, liền phân phó, yêu cầu trong thành Kim Lăng Cái Bang bang chúng gấp rút theo dõi.

Kỳ thực, Cái Bang cũng có lấy lòng Lục Phiến Môn ý tứ ở bên trong, Cái Bang tổ chức kết cấu tương đối phân tán, tại thiên hạ Thập Bát Lộ Châu thành lập Phân Đà, những thứ này Phân Đà cơ hồ tự trị, nổi danh trên danh nghĩa dâng tặng Hồng tám công là bang chủ Cái bang bên ngoài, còn lại đường Châu không can thiệp chuyện của nhau. Ta chỉ dùng một cái công việc tạm thời biên chế, liền để cho bọn họ đáp ứng hỗ trợ, cũng rất tính toán.

Chư Cát Bánh Nướng đã sai người cùng Kim Lăng Thủ Bị Chu rất nhiều thông khí, phong tỏa thành Kim Lăng bốn tòa cửa thành, nghiêm tra toàn bộ xuất nhập nhân viên, bất quá lấy U Minh Thần Giáo nhân vũ công, những động tác này có thể bỏ qua không tính.

Cả buổi trưa, ta tại Giang Hồ Ty các loại tin tức.

Từ Khai Sơn tuy nói là triều đình trọng phạm, nhưng với ta mà nói cũng vừa là thầy vừa là bạn, nhất là võ học một đường, đối với ta chỉ điểm rất nhiều, bây giờ hấn thân trúng kịch độc, lại bị U Minh Thần Giáo cướp đi, về công về tư, ta đều phải đem hấn cứu trở về.

Đến trưa, Giang Nam vào nói có cái tiểu hòa thượng tới tìm ta, nói không phải là muốn gặp ta không thể. Đi tới tiền đình, đúng là ngày đó vào thành Kim Lăng lúc gặp phải Cửu Hoa Sơn cái đó tiểu hòa thượng.

Ta nói thế nào, muốn phải ăn đùi gà rồi hả?

Tiểu hòa thượng lắc đầu nói, hôm nay giang hồ Các Đại Môn Phái tụ hội Thông Thiện Tự, đem U Minh Thần Giáo giam ở trong đó, Đại sư huynh để cho ta tới với người báo tin.

Trong nội tâm của ta cả kinh, thật là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, U Minh Thần Giáo cướp đi Từ Khai Sơn, lại bị vây ở rồi Thông Thiện Tự bên trong, ta cùng Trương Âu Khiêm ngay cả với Chư Cát Bánh Nướng báo cáo, dẫn 20 danh bộ nhanh đi Thông Thiện Tự.

Nói thật, những thứ này Bộ Khoái võ công bình thường, nhưng chỉ cần trên người bọn họ ăn mặc Bộ Khoái phục, đó chính là đại biểu Lục Phiến Môn, đại biểu triều đình, những người giang hồ này phách lối nữa, cũng không dám trắng trợn khiêu chiến Đại Minh người chấp hành luật pháp viên. Đây cũng là quy củ giang hồ.

Mấy năm trước, Hán Trung khu vực giang hồ bang phái dùng binh khí đánh nhau, tàn sát một tên Lục Phiến Môn Bộ Khoái, chuyện này kinh động Lục Phiến Môn Lữ Trọng Viễn, tự mình dẫn Lục Phiến Môn Thập Tam Ưng, ngàn dặm tập kích bất ngờ, đem cái kia Hán Trung hai nơi bang phái diệt môn, thậm chí một chút với quan hệ bọn hắn tốt bang phái cũng dính lư vào.

Thông Thiện Tự ở vào Tượng Quân Sơn bên trên, mấy ngày trước đây chính là ở nơi này dưới núi đụt mưa lúc gặp Từ Nhượng Nam, không nghĩ tới hôm nay lại chỗ này, hai người cũng đã ai vì chủ này.

Thông Thiện Tự vòng ngoài, đã sớm vây đầy người giang hồ, những người này hoặc là tới thử vận khí, hoặc là chính là tới tham gia náo nhiệt, dù sao giang hồ yên lặng đã lâu, thành Kim Lăng bỗng nhiên xảy ra lớn như vậy sự tình, ai nguyện ý bỏ qua đây? Có thể tiến vào bên trong chùa, đều là ở trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy môn phái.

Trương Âu Khiêm thấy vậy chỗ đây áp cả người, hét lớn một tiếng, Lục Phiến Môn phá án, những người không có nhiệm vụ tránh, nếu không đem lấy nhiễu loạn trị an xã hội tội luận xử.

Mọi người âm âm cười to, nói Lão Tử người giang hồ, người có bản lĩnh tới bắt ta. Trương Âu Khiêm sắc mặt tái xanh, ta nói người bộ này hù dọa lão bách tính tác dụng, đối phó những người giang hồ này, còn kém một chút.

Trương Âu Khiêm nói người đi người lên a...

Ta tiến lên hai bước, tìm tới một người trong đó lý lịch so với lão, đứng lên đi nói hai câu, lão giả kia sắc mặt nấy lần, liên tiếp cùng mọi người bên cạnh rí tai, không bao lâu, toàn bộ Thông Thiện Tự cửa đi không còn một mảnh.

Trương Âu Khiêm ngạc nhiên nói, người nói cái gì, lại có bức này ma lực.

Ta nói Trương bộ đầu, gặp phải sự tình dùng đầu óc một chút.

Ta đầu một mực ở động a.

Ta hừ hừ nói, người cái này một nửa là nước một nửa là mặt đầu, nhúc nhích tự là tương hồ rồi.

Trương Âu Khiêm không thuận theo không ngăn, ta không thể làm gì khác hơn là nói, cũng không có gì, ta liền nói hôm nay là trên giang hồ đối với (đúng) U Minh Thần Giáo thiết lập một cái bẫy, cái này Thông Thiện Tự bên dưới chôn năm nghìn cân thuốc nổ.

Trương Âu Khiêm nghe vậy, giờ ngón cái ra khen, cao minh!

Tiểu hòa thượng nghe vậy, nói Tô bộ đầu người thật là thần cơ diệu toán, chuyện này toàn bộ Thông Thiện Tự biết không vượt qua ba người.

Ta nói được rồi, nhanh đi nhìn một chút. Trương bộ đầu, còn ngờ ra làm gì. Trương Âu Khiêm nói người bên trong nhiều như vậy, ta còn là với các huynh đệ ở bên ngoài bảo vệ tốt trật tự tốt lắm.

Ta lắc đầu một cái, bước vào Thông Thiện Tự bên trong.

U Minh Thần Giáo cùng Các Đại Môn Phái phân biệt rõ ràng, ở trong viện giảng co. U Minh Thần Giáo bên này, Từ Nhượng Nam mặt đầy mồ hôi, Thanh Sam bên trên có chút vết máu, cũng không biết là ai. Tiêu Dao Nhị Tiên, Tứ Đại Trường Lão còn cái kia Tả Hộ Pháp Dương Ân, cũng đều ở trong đó, hiển nhiên là trải qua một trận ác chiến.

Chính phái bên này cũng chia làm ba phái.

Một là lấy đại hội võ lâm cầm đầu Võ Lâm Minh, cầm đầu là Võ Lâm Minh Chủ Lý tên thanh tú. Lý tên thanh tú đầu đội kim trâm cài tóc, vóc người cao gầy, tuy là bán lão từ nương, nhưng cũng phong vận dư âm, trong lúc giờ tay nhắc chân mang theo mọi người phong thái. Nghe nói cái này Võ Lâm Minh Chủ lúc còn trẻ trời sinh tính phong lưu, có không ít võ lâm danh túc quý nàng dưới gấu quần.

Hai là lấy Kim Lăng Vương gia, Tả gia tạo thành Vương cảm ơn Đồng Minh Hội, đoạn thời gian gần nhất, Vương cảm ơn hai nhà liên lạc mật thiết, thêm nữa cường cường liên hợp, đủ loại sản nghiệp chính hợp, kể cả Trường Giang trung hạ du, thế lực chọt tăng, mơ hồ cùng đại hội võ lâm chống lại.

Ba chính là Điểm Thương Phái, Cánh Lăng Kiếm Phái, Ngũ Nhạc Kiếm Tông các loại (chờ) đều đại môn phái giang hồ, những môn phái này cùng Thiếu Lâm, Võ Đang, Nga Mi, Côn Lôn, Không Động các loại (chờ) nhất lưu môn phái có chút chênh lệch, nhưng cũng có thể ở trên giang hồ một mình đâm dương một phía.

Những người này hôm nay tụ hội Thông Thiện Tự, không cần nói, đúng là là trời đào Từ Khai Sơn mà tới. Nếu tại Từ Khai Sơn trúng độc trước, cho bọn hần mười cái lá gan cũng không dám làm vậy, hôm qua đánh với Phong Vạn Lý một trận sau đó, toàn bộ thành Kim Lăng giang hồ đều động.

Ta đập vào trong cửa, mọi người tại đây rồi rít hướng ta nhìn tới. Ta hướng Từ Nhục Nam nhìn, lại thấy nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn không trung mây trắng ngẩn người.

Vương gia Hiến Viên Kiếm Vương Trùng, công tử nhà họ Tạ Tạ Quân Phàm hướng ta chấp tay, nói Tô bộ đầu tới. Ta đáp lễ, đi tới bên trong viện. Thông Thiện Tự Phương Trọng Niệm Từ thấy ta tới, chấp hai tay nói, vị này chính là Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty Tô đại nhân?

Ta nói ta là, Đại Sư gọi ta tới, có gì muốn làm?

Niệm Từ Phương Trọng nói, chắc hẳn Tô đại nhân cũng biết, hôm qua Từ Khai Sơn đánh với Phong Vạn Lý một trận sau, Từ thí chủ trúng độc, rơi vào U Minh Thần Giáo trong tay, Các Đại Môn Phái biết được chuyện này, nhưng cũng nghĩ (muốn) đòi lại cái công đạo, song phương tranh chấp không ngừng. Ở là có người đề nghị, mời Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty tới làm cái này điều đình người.

Lòng ta nói nguyên lai là vì cái này. Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty ngoại trừ đối với (đúng) giang hồ tiến hành trên danh nghĩa giam quản ở ngoài, còn có một hạng chức năng chính là điều đình các phái giang hồ phân tranh.

Nhưng mà trên thực tế cũng không có người chân chính tìm tới Giang Hồ Ty. Dù sao cũng là người giang hồ, chuyện giang hồ, giang hồ, chạy đến Lục Phiến Môn đi tố cáo, truyền đi sẽ mất mặt mà

.

Bất quá hôm nay chuyện này, bọn họ lại tìm được Giang Hồ Ty trên đầu.

Ta xem mắt trong sân tình thế, mọi người đem U Minh Thần Giáo bao vây Thông Thiện Tự, muốn đòi lại Từ Khai Sơn, nhưng là Từ Khai Sơn quá mức trọng yếu, đại hội võ lâm, Vương Tạ thế gia, Các Đại Môn Phái, ai cũng không muốn khiến Từ Khai Sơn rơi vào trong tay đối phương, lúc này mới có bây giờ khốn cảnh, cho nên tình huống có chút vi diệu.

Nghĩ đến chỗ này, ta trong lòng có chủ ý, vì vậy cất cao giọng nói, Giang Hồ Ty quả thật có điều đình chức trách, nếu Niệm Từ Đại Sư như thế tín nhiệm Tô mỗ, ta hôm nay liền đại biểu Giang Hồ Ty tới điều đình chuyện này. Xin các vị mà nói bên dưới, cái này Từ Khai Sơn cùng Quý Phái có quan hệ gì, dựa vào cái gì phải dẫn đi Từ Khai Sơn?

Võ Lâm Minh Chủ Lý tên thanh tú thủ hạ Triệu Duật nói 20 năm trước, Hoàng Hà hai bờ sông bảy mươi hai đường đường thủy bến tàu Tổng Biểu Bả Từ Từ Khai Sơn, tại Giang Hoài khu vực làm nhiều việc ác, chung Kiếp ta đại hội võ lâm Hồi 17, tiền bạc 300,000 lạng, Tô bộ đầu, người nói chúng ta có nên hay không mang đi Từ Khai Sơn?

Ta gật đầu nói, đứt người tiền tài như giết cha mẹ người, Từ Khai Sơn quả thật nên mang đi.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng đối với (đúng) Tạ Quân Phàm một tỏ ý, Tạ Quân Phàm nói, Tô huynh đệ. . . Ta liền dừng lại, Tạ thiếu hiệp, theo như Giang Hồ Ty điều đình nghị sự quy tắc, xin đừng làm quen.

Tạ Quân Phàm thần sắc lúng túng, nói, mười lăm năm trước, Thiên Đào Từ Khai Sơn trộm ta Tạ gia đèn lưu ly cùng Vương gia Đế Vương Tôn, cái này hai món bảo bối là hai nhà chúng ta truyền gia bảo, chúng ta phải ra mười một kiếm thu hồi, lại bị hần giết hại ở vàng bên bờ sông, bức này cướp tiền giết người thù, chúng ta không thể không báo cáo.

Ta nói giang hồ báo thù, oan có đầu nợ có chủ, nói để ý tới.

Điểm Thương chương môn nói, ta cũng phải mang đi Từ Khai Sơn!

Ta nói tất cả mọi người muốn mang đi Từ Khai Sơn, cho ta cái lý do trước!

Điểm Thương chương môn lớn tiếng nói, Từ Khai Sơn tên dân tộc kia, 20 năm trước, hần đi ngang qua Điểm thương sơn, lại vũ nhục ta hơn bảy mươi lão nương! Nhục mẫu thù, không thể không báo cáo!

Ta xem Điểm Thương chương môn chòm râu đều đến ngực rồi, hỏi, không biết làm mẫu bao nhiêu niên kỷ?

Điểm Thương chương môn nói, năm nay chín mươi chín rồi.

Ta nói câu nén bi thương thuận tiện, chúc mẹ người sống lâu trăm tuổi!

Như thế một vòng, tất cả mọi người đều cùng Từ Khai Sơn có dây dưa rề má, ai đều muốn mang đi Từ Khai Sơn, ta đi tới U Minh Thần Giáo bên này, nhìn Từ Nhục Nam nói, Từ giáo chủ, không biết Thiên Đào Từ Khai Sơn cùng Quý Phái lại có gì ân oán?

Từ Nhục Nam lạnh rên một tiếng, ta không có các người như vậy đối trá, chúng ta U Minh Thần Giáo tìm Từ Khai Sơn, chính là vì Minh Sơn tuyệt học!

Niệm Từ Đại Sư nói, ông nói ông có lý, bà nói bà có lý, không biết Giang Hồ Ty đối với (đúng) Từ Khai Sơn một chuyện, thấy thế nào?

Cánh Lăng Kiếm Phái chương môn hô to, có cái rầm cái nhìn, nếu không thể đồng ý, không bằng mọi người một bên ra một người, ở chỗ này đánh nhau một trận, ai thắng, Từ Khai Sơn liền thuộc về người đó!

Niệm Từ Đại Sư nói, nếu mọi người ý kiến không thống nhất, xem ra chỉ có ra hạ sách này.

Lúc này, ta lại nói, thật giống như các vị đều quên một chuyện.

Mọi người rồi rít nhìn về phía ta, ta dù bận vẫn ung dung, dừng một chút, mới chậm rãi nói, Từ Khai Sơn là triều đình số một trọng phạm, dựa theo kinh đô hiệp nghị, cái này Từ Khai Sơn nên làm giao cho Lục Phiến Môn mang đi mới đúng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Sau đó

Bây giờ tình thế, nếu chính phái tam phương liên thủ, người đông thế mạnh, U Minh Thần Giáo sợ rằng rất khó thủ thắng, nhưng là liên cái này ba phái, từng người mang ý xấu riêng, cũng muốn theo sau mặt chiếm tiện nghi, ai cũng không muốn đầu tiên cùng U Minh Thần Giáo động thủ.

Thông Thiện Tự bên trong, các phái giằng co không nghỉ.

Niệm Từ Đại Sư miệng thông báo Phật hiệu, thiện tai, thiện tai, Tô đại nhân, chuyện này nên làm thế nào cho phải?

Ta trong lòng thầm mắng lão xảo quyết, đây là muốn đi bên ngoài đá bóng a, vì vậy nói, bàn về danh vọng, nơi này có Võ Lâm Minh Chủ, luận võ công có Vương Tà gia cùng chương môn các phái, cẩn thận không tới phiên ta cái này Giang Hồ Ty tiểu nhân vật mà nói chuyện a.

Niệm Từ Đại Sư đang muốn nói chuyện, ta nói tiếp, bất quá, ta nhắc nhở các vị, Thiên Đạo Từ Khai Sơn tại ta Lục Phiến Môn Thiên Lao nhốt mười sáu năm, chịu đủ cực hình hành hạ, mỗi ngày Kịch Độc Phệ thể, cũng không có nhả nửa câu, các vị ngược phải nghĩ kỹ, coi như đem Từ Khai Sơn đoạt vào tay, các ngươi có mấy phần chắc chắn khiến hắn mở miệng?

Mọi người rồi rít kinh ngạc, Võ Lâm Minh Chủ Lý tên thanh tú cười ha ha, chúng ta Võ Lâm Minh có trăm nghìn thủ đoạn đi đối phó hắn, tuy là bách luyện thép cũng thay đổi thành ngón tay mềm, điểm này cũng không cần Tô đại nhân quan tâm. Trong nội tâm của ta thầm giận, đối với (đúng) cái này Mục già không có ấn tượng gì tốt.

Lúc này, Cửu Hoa Sơn hòa thượng không cách nào theo bên trong phòng khách đi ra, tiểu hòa thượng tiếng hô Đại sư huynh, chạy tới. Làm tân tân quật khởi cao thủ thanh niên, mọi người tại đây nhiều đều biết hắn, không cách nào sau khi ra ngoài, trước xong Niệm Từ thi lễ, rồi hướng Từ Nhục Nam nói, Từ giáo chủ, ngưỡng mộ đại danh đã lâu.

Từ Nhục Nam nhìn không cách nào hòa thượng nói, Xú Hòa Thượng, ngươi ba phen mấy bận hồng ta giáo trung chuyện tốt, chẳng lẽ đã cho ta U Minh Thần Giáo sợ ngươi sao? Không cách nào hòa thượng khẽ mỉm cười, Từ giáo chủ, ta cảm thấy chúng ta giữa có thể có chút hiểu lầm.

Hiểu lầm? Năm ngoái mùa hè, ngươi đang ở đây Lĩnh Nam Thanh Mộc phong giết chết ta Bạch Hồ đường chủ Triệu mộng Hồ, ba tháng trước, ngươi lại huyết tẩy ta Hàng Châu Phân Đà, ta xem hiểu lầm kia bề ngoài như có chút lớn a.

Lời này vừa nói ra, mọi người ò lên. Những chuyện này cực kỳ bí mật, ở trên giang hồ cũng không truyền ra, hôm nay theo Từ Nhục Nam trong miệng nói ra, nguyên lai Cửu Hoa Sơn cùng U Minh Thần Giáo có lớn như vậy đụng chạm. Không cách nào hòa thượng lại nói, nếu ta nói không phải ta giết đây?

Tiểu hòa thượng cũng nói, chúng ta Đại sư huynh theo không sát sinh, bình thường ăn con gà chân đều biết niệm kinh Siêu Độ, làm sao biết giết người đây? Ta mặc dù cùng không cách nào, tiểu hòa thượng cũng xuất hiện không nhiều, lại đối với (đúng) đây đối với Cửu Hoa Sơn sư huynh đệ rất có hảo cảm, vì vậy nói, có lẽ thật có hiểu lầm đây?

Từ Nhục Nam không vui nói, ta cùng bọn hắn giữa chuyện, có liên quan gì tới ngươi?

Ta nóng tính cò đi lên, hôm nay thấy Từ Nhục Nam, ta vốn muốn tìm cơ hội cùng với nàng thật tốt nói một chút, có thể nàng một bộ phốt lò không để ý tới đáng về, dạy người không thoải mái, ta tiến lên mấy bước, đi tới trước người của nàng, Từ Nhục Nam sắc mặt chợt biến hóa, ngươi muốn làm gì?

Ta nhìn chăm chăm nàng nói, người là phụ nữ, đem mình làm mệt như vậy làm gì, đem Từ Khai Sơn cho ta, nơi này giao cho ta xử lý.

Tiêu Dao Nhị Tiên thấy vậy, nói tiểu tử này không biết trời cao đất rộng, có muốn hay không bắt hấn cho xé. Vừa nói, hai người tới thân ta cạnh, một người bắt được ta một cái cánh tay, Từ Nhược Nam hô to không nên động thủ! Có thể Tiêu Dao Nhị Tiên nơi nào chịu nghe, lưỡng đạo nội lực nhất thời trào vào bên trong cơ thể.

Tĩnh Túc Hải bên trong cái kia lưỡng đạo chân khí nhất thời sinh ra phản ứng, đem cái kia lưỡng đạo chân khí hút vào Tĩnh Túc Hải bên trong, trong hai người lực lượng rồi rít tràn vào đi vào, Tiêu Dao Nhị Tiên liền hô không hay, đang muốn buông tay, lại phát hiện không thể động đậy.

Ta cảm thấy được hoa mắt váng đầu, Tiêu Dao Nhị Tiên cái này lưỡng đạo nội lực trải qua trong cơ thể ta một nơi tuần hoàn, rồi rít hướng đối phương công tới. Vô Mi Quý hô to, Lão Quái, người nội lực dùng như thế nào tới công ta? Diện Than Quái nói, người còn nói, rõ ràng là người đang ở đây công ta!

Cái này

Nghĩ (muốn) tiểu tử có gì đó quái lạ!

Hai người muốn nhận tay, lại rút người ra không được. Không cách nào hòa thượng thấy vậy, tránh bước trước người, một chưởng đem hai người đánh bay.

Tiêu Dao Nhị Tiên mặt lộ vẻ sợ hãi, U Minh chân khí? Tiểu tử này, tiểu tử này là. . .

Không cách nào hòa thượng sắc mặt ngưng trọng nhìn ta, các hạ xuống đây tự phương nào, sư thừa nơi nào?

Trong nội tâm của ta rét lạnh, biết cái này không cách nào hòa thượng đối với (đúng) trong cơ thể ta Hoàng Trần Đồ chân khí sinh ra hoài nghi, theo Đào Sơn sau khi ra ngoài, ta quá bận rộn thế tục, cũng không nhìn kỹ chân nguyên trong cơ thể. Những thứ này chân nguyên tại Tĩnh Túc Hải bên trong, nếu không có ngoại lực lúc, lưỡng đạo chân khí tạo thành một loại thăng bằng. Chỉ khi nào đối địch, ngay cả ta cũng không biết rõ chân nguyên trong cơ thể là chuyện gì xảy ra.

Ta nói tại hạ Nhạn Môn người, tiểu môn tiểu phái, không đáng nhắc tới ha.

Bên cạnh có người không nhận được nói, các người leo nha leo nhéo xong chưa?

Ta ngẩng nhìn bốn phía, nhìn mọi người một cái, nói tất cả mọi người muốn phải Từ Khai Sơn, có thể Từ Khai Sơn chỉ có một, các người khiến Giang Hồ Ty tới điều đình, ta ngược lại thật ra có chủ ý, không biết các vị ý như thế nào?

Nói nghe một chút.

Ta nói các người lại không muốn lấy chiến đấu phân thắng thua, cái kia cũng không bằng ngang nhau, đem Từ Khai Sơn toàn bộ năm phần, người gấp có phần như thế nào?

Người kia nói, người đây là làm bình quân chủ nghĩa mà! Hấn cũng không phải là con lừa trọc, ăn trường sinh bất lão, ta muốn người chết có ích lợi gì.

Không cách nào nghe vậy, lắc mình đi tới bên cạnh hấn, động sát ý, nói, ta thịt ăn trường sinh bất lão, người đi thử một chút? Người kia sợ hãi nói, người muốn làm gì, không nên xằng bậy a. Tiểu hòa thượng thấy vậy, liền hô lên, sư huynh, không nên giết người!

Không cách nào nghe vậy cười một tiếng, tiểu sư đệ nói đúng. Vừa nói, tay nắm lấy người kia bả vai, tung người nhảy xuống sườn núi, chỉ nghe bên dưới vách núi phương truyền tới hét thảm một tiếng, không bao lâu, không cách nào hòa thượng lại nổi lên, nhìn một cái tiểu hòa thượng, nói ta không giết hấn, là hấn không cẩn thận té chết.

Niệm Từ Đại Sư thấy không cách nào giết người, trong miệng thì thầm, thiện tai thiện tai. Trong nội tâm của ta cười lạnh, phương này trượng có chút lão hồ đồ, giết người cũng thiện tai.

Nhưng vào lúc này, chợt nghe Từ Khai Sơn thanh âm, Vô Lâm Minh Chủ, Vương gia, Tạ gia, Điểm Thương, Cánh Lăng, Giang Nam vô lâm tốt trận thế lớn, Từ mỗi người tốt đại mặt mũi!

Ta theo tiếng đi tới, lại thấy chẳng biết lúc nào Từ Khai Sơn hồi tỉnh lại, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, ta ngay cả tiến lên, Tiêu Dao Nhị Tiên mới vừa thua thiệt, mặt đầy phẫn uất, lại về phía sau nhường ra mấy bước, hỏi, trong cơ thể độc ra sao?

Từ Khai Sơn lòng vẫn còn sợ hãi, rất lợi hại độc, nếu không phải là có Hạc Đình Hồng căn cơ, sợ rằng không kháng nổi đi.

Vô Lâm Minh Chủ Lý tên thanh tú cười dịu dàng nói, Từ đại hiệp tỉnh lại, chuyện này thì dễ làm. Hiên Viên Kiếm Vương Trùng lại nói, Từ đại hiệp thân trúng kịch độc, ta Từ gia có thượng đẳng Giải Độc, đặc biệt Từ đại hiệp đi ở lại mấy ngày.

Từ Khai Sơn võ công mặc dù mất, uy danh dư âm, hấn ngẩng nhìn bốn phía, trầm giọng nói, các người quả thật muốn biết Minh Sơn tung tích? Mọi người thấy hấn tựa như có lời muốn nói, rồi rít bắn ở hô hấp, nhìn chăm chú Từ Khai Sơn. Từ Khai Sơn một trận ho khan, phun ra một cái đen nhánh máu.

Hắn chậm rãi nói, mọi người như vậy có rảnh rồi, ta không ngại tới kể câu chuyện.

Mọi người rồi rít vành tai, e sợ cho đổ vào một chữ.

20 năm trước, trên giang hồ Quần Anh tập trung, nhất phẩm khắp nơi đi, Nhị Phẩm nhiều như chó, tứ đại tông sư thần long kiến thủ bất kiến vĩ, Trung Nguyên Ngũ Tuyệt đều xưng bá một góc, võ công thẳng ra tam cảnh ở ngoài, khi đó giang hồ là bức nào rầm rộ. Bất quá, mọi việc thịnh cực tất suy, lúc ấy, trên giang hồ có cái thần bí nhân tự xưng Thiên Cơ Lão Nhân, một thân võ công ra

Thần nhập hóa, càn quét giang hồ, hắn bắn tiếng, nói năm đó Mộ Dung mây trắng võ công đệ nhất thiên hạ, bắt đầu từ cái kia học được Thiên Thư 4 quyển, nghe nói có thể dẫn Minh Giới lực lượng, có thể khuy thiên nói, hắn lần này nhập thế giang hồ, chính là là trời sách 4 quyển tìm một truyền nhân. Đây đối với chúng ta người tập võ, là bức nào cảm động. Thiên Cơ Lão Nhân lấy Thiên Thư làm mồi, mời thiên hạ Võ Lâm Cao Thủ Hoa Sơn Luận Kiếm xếp hàng tọa thứ, người thắng có thể mượn đọc 4 quyển Thiên Thư.

Vì vậy, Cảnh Nguyên mười năm Trung Thu, thiên hạ Thập Đại Cao Thủ, tụ hội Hoa Sơn.

Mười người tại đỉnh Hoa Sơn, triển khai một trận khoáng thế cuộc chiến. Trận chiến ấy giết ba ngày ba đêm, trên Hoa Sơn trời long đất nổ, Nhật Nguyệt biến sắc, trong kết quả nguyên Nhất Kiếm Hoàng Trình cùng Long Hồ Sơn Đạo Tôn Không Không Nhi song song thắng được. Đang khi mọi người hướng thần bí nhân kia yêu cầu Thiên Thư 4 quyển lúc, người kia lại nói Thiên Thư 4 quyển bị người cướp đi. Mọi người đương nhiên không làm, rồi rít truy hỏi cướp sách người. Thần bí nhân kia lại đem đầu mâu chỉ hướng Đông Hải Hiệp Khách Đảo.

Ta bỗng nhiên nói, chỉ sợ là cái kia "Thiên Cơ Lão Nhân" Họa Thủy Đông Dẫn, cố ý dùng Thiên Thư làm mồi dụ, khơi mào giang hồ phân tranh đi!

Từ Khai Sơn gật đầu nói, đúng là như vậy. Đông Hải Hiệp Khách Đảo bên trên, ẩn cư đến một vị Tàn tiên sinh, thần bí nhân kia không biết cùng cái kia Tàn tiên sinh có gì ân oán, nhưng lại không dám chính diện ứng đối, vì vậy thiết kế bắt cóc Tàn tiên sinh con gái, chuyện này khiêu khích rồi Tàn tiên sinh giận tím mặt.

Chuyện này, Từ Khai Sơn trước đề cập với ta cùng qua, ta cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Lúc đó ta trẻ tuổi nóng tính, ở trên giang hồ cũng có chút danh tiếng, vì vậy đi theo Thập Đại Cao Thủ đi Hiệp Khách Đảo. Khi mọi người tới hưng sư vấn tội lúc, cái kia Tàn tiên sinh đem tức giận phát tiết tại Thập Đại Cao Thủ trên người.

Ta vốn tưởng rằng Thập Đại Cao Thủ võ công đã là vô địch thiên hạ, kết quả lại bị vị kia Tàn tiên sinh đánh một chút tính khí cũng không có, không còn sức đánh trả chút nào, nếu không phải có người ngăn cản, sợ rằng đã sớm hôn phi phách tán.

Ta hỏi, vị thần bí nhân kia, không phải nhân gian người đi!

Từ Khai Sơn lắc đầu một cái, ta cũng nói không chừng, bất quá vị kia Tàn tiên sinh tựa hồ biết hắn, hắn lấy Tàn tiên sinh ái nữ lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác, tra hỏi một chuyện, lại bị cự tuyệt, người kia lấy Thiên Thư cuốn võ công, dẫn Minh Giới lực lượng, đem ái nữ Kiếp vào Minh Giới.

Vị tiên bối kia nóng lòng ái nữ, một người một kiếm, nâng kiếm xông Minh Sơn. Cũng không biết, đây chính là thần bí nhân kia chăm chú vài người kế tiếp cục, trước đem thiên hạ cao thủ tụ hội Hiệp Khách Đảo, lại lấy Minh Giới trận pháp vây khốn mọi người, khóa lại thiên hạ khí vận, vây giết Tàn tiên sinh, muốn một lần là xong, từ đó sửa lại thiên hạ lịch sử.

Mọi người tại đây, đa số là lần đầu tiên nghe nói như thế bí sử, rồi rít kinh ngạc không ngậm miệng được.

Có người hô to, Từ Khai Sơn, ngươi coi nơi này là trà lâu sách bỏ đây, không đúng, chính là trà lâu sách bỏ nói 《 Trung Nguyên Tiêu Cục 》, cũng không có người nói chuyện võ vẫn như vậy, còn Minh Giới, còn Thiên Thư, ngươi khi mọi người hóa là đứa trẻ ba tuổi đây, theo ta thấy, người này là cố ý bịa câu chuyện, lừa dối chúng ta đây. Có phải hay không a, con lừa trực?

Không cách nào hòa thượng nghe vậy, trong nháy mắt lại đi tới trước mặt hắn.

Người kia liền nói, ngươi, ngươi, ta, ta mới vừa rồi liền thuận miệng nói. Không cách nào đưa tay đặt ở trên vai hắn, người kia bị dọa sợ đến sắc mặt tro tàn, như gà con mổ thóc đập đầu, tha mạng, tha mạng! Không cách nào lắc đầu nói, ta dẫn ngươi đi đi bộ một chút.

Sau đó tung người lại càn xuống sườn núi.

Niệm Từ hòa thượng nói, thiện tai, thiện tai!

Ta lại hỏi, sau đó thì sao?

Từ Khai Sơn cả giận nói, các ngươi một đám người, nghe ta nói nửa ngày, nguyệt phiếu cũng không có, khen thưởng cũng không có, vé mời cũng không thấy, tác giả uống hết đi ba cái Nguyệt tây bắc phong, cũng mau chết đi, các ngươi còn không thấy ngại muốn cái gì sau đó!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Nâng kiếm Minh Sơn

Từ Khai Sơn đắm chìm trong trong hồi ức, chậm rãi nói, mấy trăm năm qua, Minh Giới tranh giành nhân gian lòng chưa chết, nếu không phải vì kia Tàn tiên sinh, sợ rằng bây giờ giang hồ đã sớm là Minh Giới thiên hạ. Có người hỏi, nhân gian cùng Minh Giới, khác đường lương đạo, trăm ngàn năm qua bình an vô sự, Minh Giới vì sao phải xâm phạm nhân gian?

Từ Khai Sơn nhàn nhạt nói, chuyện này muốn từ thượng cổ truyền thuyết nói đến, nghe nói, năm đó Yêu Tộc chiếm lĩnh Thiên Đình, Phong Thần Chi Chiến sau, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhị chiếm dẫn Yêu Tộc bị đuổi vào Minh Giới, năm trăm năm trước, Yêu Tộc là đoạt lại Thiên Đình, cùng trời đình Chư Thần triển khai một trận Thần Ma đại chiến, tại trận đại chiến này bên trong, Minh Giới gặp phải hủy diệt tính đã kích, từ đó chưa gượng dậy nổi, bốn tòa Thiên Trụ đứt hai, lão đảo muốn ngã, minh thần lúc này mới đưa mắt về phía nhân gian, ý đồ Đông Sơn tái khởi. Cho nên trăm ngàn năm qua, Minh Giới một mực ở tìm cơ hội giáng lâm nhân gian.

Lòng ta nói những thứ này quả không tin được rồi rồi, bất quá nhìn Từ Khai Sơn nói không giống giả tạo, dù là như thế, ta cũng cảm thấy khó tin. Vì vậy hỏi, mới vừa ngươi nói vị tiền bối kia nâng kiếm bên trên Minh Sơn, chỉ sau xảy ra chuyện gì?

Minh Giới cùng nhân gian là Lưỡng Trọng Thiên, nếu muốn xâm lấn nhân gian, yêu cầu theo Minh Giới mở ra một đạo đi thông nhân gian cửa, nhưng mà Trung Nguyên đất đai Anh Tài lớp lớp xuất hiện, trước có ba tục đạo trường, sau lại Tàn tiên sinh, thủ hộ nhân gian cửa. 30 năm trước, Mộ Dung mây trắng là lấy được chí cao võ học, cùng Minh Giới cầu kết, cơ hồ thành công, lại bị Tàn tiên sinh phá hư, Minh Giới tự nhiên ghi hận trong lòng, lần này vây khốn quần hùng thiên hạ, lại bắt đi Tàn tiên sinh ái nữ, rồi cuộc chọc giận hấn. Là cứu ái nữ, Tàn tiên sinh nâng kiếm xông vào Minh Giới, Minh Giới phải ra mười hai Chư Thần, năm trăm Thần Tướng nghênh chiến.

Tàn tiên sinh giết đỏ cả mắt, lấy một cái lấy ba nghìn kiếm Phách rèn đúc mà thành Ma Kiếm Trảm Thiên, thần căn giết thần, Phật ngăn cản Sát Phật, đem Minh Giới đánh tề ra quân, gào thét bị thương khắp nơi. Cuối cùng, Minh Giới sử dụng lực mang tinh trận, đem vị kia Tàn tiên sinh vây ở trong trận, ý lấy chiến thuật biển người hao hết Tàn tiên sinh chân nguyên. Trận chiến này giết ba ngày ba đêm, Tàn tiên sinh thanh ma kiếm kia cũng từng khúc nát hết.

Mọi người nghe khẩn trương, không dám thở mạnh một cái, đều là cái kia Tàn tiên sinh lau mồ hôi một cái.

Từ Khai Sơn tiếp tục nói, Vô Kiếm nơi tay, Tàn tiên sinh công lực giảm bớt nhiều, Minh Giới thắng lợi trong tầm mắt lúc, Bất Chu Sơn Thượng, một chuỗi Thiết Kiếm chọt tới, cái thanh này Thiết Kiếm là cao nhân tiền bối lưu, phía trên có vị cao nhân kia kiếm ý, một kiếm nơi tay, Tàn tiên sinh thi triển ra một chiêu tuyệt thế kiếm pháp, một kiếm này không thuộc mình giữ kiếm, Minh Giới thay đổi bất ngờ, Tàn tiên sinh đưa ra một kiếm này, lại đem Minh Giới bầu trời chọc ra một cái lỗ thủng tới! Một tòa Thiên Trụ ứng tiếng mà đứt, lực mang tinh trận cứ như vậy bị phá hư.

Mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Ta liền hỏi, một kiếm này gọi chính là Minh Sơn tuyệt học?

Từ Khai Sơn gật đầu một cái, bộ kiếm pháp này, năm đó có một cái tên khác, gọi là Vạn Kiếm Hà Sơn!

Ta chợt nhớ tới đêm qua Từ Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý cuộc chiến, Từ Khai Sơn tại thời khắc nguy cấp, lấy đao làm kiếm, sử dụng ra kinh thiên địa khiếp quỷ thần một kiếm, liền hỏi, chính là ngươi đêm qua sử dụng ra một kiếm kia?

Từ Khai Sơn cười ha ha, ta một kiếm kia làm sao có thể cùng Tàn tiên sinh như nhau, đó bất quá là Vạn Kiếm Hà Sơn một vậy tay thức mà thôi. Lúc ấy Phong Vạn Lý có chút chim sợ nả rồi "nếu thật khiến Tàn tiên sinh đến, cái này cái gọi là Kiếm Thần, sợ rằng ngay cả kiếm đều không rút ra được.

Cái kia cái gọi là Minh Sơn, lại là chuyện gì xảy ra?

Tàn tiên sinh lấy kiếm phá Minh Giới, ai ngờ một chiêu kia uy lực quá lớn, lại đem Minh Giới cùng nhân gian cửa chọc ra một lỗ hồng, Minh Giới Chúng Thần thấy vậy, lại không để ý Tàn tiên sinh, rồi rít chuẩn bị trốn vào nhân gian, Tàn tiên sinh sớm có chuẩn bị, đem thiên hạ khí vận khóa ở cửa ra, thiên hạ Tập Đại Cao Thủ lúc ấy tụ hội Minh Sơn, cùng Minh Giới triển khai một trận khoáng thế đại

Chiến đấu. Trận chiến này, Minh Giới mười hai Chủ Thần chết rồi mười một cái, Chúng Thần đem đều bị chạy về Minh Giới. Sau đó, Tàn tiên sinh lấy Hiệp Khách Đảo phong bế Minh Giới Chi Môn, cái này Hiệp Khách Đảo, chính là Minh Sơn rồi. Từ nay về sau, vị kia Tàn tiên sinh canh giữ ở Minh Sơn bên trên, một người thủ hộ thiên hạ, độc kháng cự Minh Giới dị tộc.

Ta bỗng nhiên nhớ lại ngày đó tại Hoàng Trận Đồ bên trong sinh ra ảo giác, lúc ấy cảm ứng trên biển một tòa Phù Sơn, trên núi có một người ngồi xếp bằng, chém giết Minh Giới lên trốn người. Nếu không đoán sai, người kia liền là bọn hấn trong miệng nói Tàn tiên sinh. Chính như Tạ Quân Diễm từng nói, năm đó, Mộ Dung mây trắng lấy Hoàng Trận Đồ dẫn Minh Giới lực lượng, ta tại Hoàng Trận Đồ bên trong, cảm ứng được chuyện này, cũng không kì lạ rồi.

Từ Khai Sơn lại nói, Minh Giới trong mười hai Chủ Thần đã số bị giết, lại có một người lên vào nhân gian, Tàn tiên sinh không cách nào phân thân, liền khiến hần bạn tốt nhất tìm người kia tung tích, sau đó bạn hần tìm được người kia, đưa nàng phong ấn.

Từ Khai Sơn kể xong câu chuyện, mọi người đều đắm chìm vào trong đó. Niệm Từ Đại Sư không dừng được nói, thiện tai, thiện tai. Tiểu hòa thượng lại hỏi, vị đại thúc này, cái kia Minh Sơn tuyệt học lại là chuyện gì xảy ra? Thiên hạ Thập Đại Cao Thủ đây?

Từ Khai Sơn nghiêm mặt nói, sau trận chiến này, thiên hạ Thập Đại Cao Thủ tuyệt tích giang hồ, thế nhân chúng thuyết phân vân, có người nói bọn họ tại giúp Tàn tiên sinh thủ Minh Sơn, cũng có người nói đang đại chiến bên trong chết trận. Bất quá, sau trận chiến ấy, trên giang hồ liền có lời đồn đãi, nói Minh Sơn bên trên có nhân gian chí cao vô học, có thể tìm được Minh Sơn tuyệt học người, liền có thể xưng hùng thiên hạ, thành là thiên hạ đệ nhất nhân.

Tiểu hòa thượng lại nói, nếu như như lời người nói, vị kia Tàn tiên sinh đã là đệ nhất thiên hạ. Bất quá, ta phát hiện cái vấn đề, người nếu tại Minh Sơn bên trên, thì như thế nào có thể trốn ra được? Người nếu không tại Minh Sơn bên trên, thì như thế nào biết được những thứ này?

Từ Khai Sơn trên mặt lộ ra háo hức khác thường, hần nói Đông Hải Hiệp Khách Đảo đánh một trận sau, ta đi tìm cái kia Minh Sơn, kết quả thuyền nhưng ở trong biển rộng mênh mông, sau đó bị vị kia Tàn tiên sinh cứu, hần đưa ta trở lại lục địa, chính là khi đó, hần theo ta giảng thuật cái kia câu chuyện.

Trong nội tâm của ta lấy làm kỳ, điều bí mật này, Từ Khai Sơn giữ bí mật tuyệt đối mười lăm năm, vì sao hôm nay lại ngay trước quần hùng thiên hạ mặt nói ra?

Từ Khai Sơn nhìn ra ta nghi ngờ, giải thích, Từ mỗi từng đáp ứng vị kia Tàn tiên sinh vì chuyện này bảo thủ bí mật, bất quá mấy ngày trước đây, trên giang hồ lại xảy ra một chuyện!

Mọi người ríu rít nhìn về hần, Từ Khai Sơn ngậm miệng không nói.

Lại nghe Võ Lâm Minh Chủ Lý Danh Tú nói, có hay không cùng Mộ Dung Sơn Trang Hoàng Trận Đồ bị phá có liên quan?

Từ Khai Sơn không có thừa nhận, lại cũng không có phủ nhận.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng hỏi, Lý minh chủ, có thể là các người Võ Lâm Minh tại Kim Lăng tìm ba mươi năm Hoàng Trận Đồ? Lý Danh Tú gật đầu một cái, nói ba mươi năm qua, chúng ta lật biển Sơn Trang mỗi một góc, nhưng cũng không tìm được đại trận kia, mấy ngày trước đây, trong thiên địa chân nguyên ba động kịch liệt, Đào Sơn bên dưới nổ âm đại tác, chúng ta mới biết có người xông vào Hoàng Trận Đồ bên trong, bất quá, chúng ta phải ra Võ Lâm Minh bên trong cao thủ, lại cũng không có cảm ứng được người kia tồn tại.

Trong nội tâm của ta lật lên cơn sóng thần, ngày đó ta cùng với Tà Quân Diễn đánh bại đánh bại, lâm vào Hoàng Trận Đồ bên trong, nếu không phải cơ duyên trùng hợp, trong cơ thể ta kinh mạch hấp thụ Hoàng Trận Đồ bên trong cùng kiếm kia trận năng lượng, sợ rằng sớm bị đại trận kia chém giết trong đó.

Phá Trận sau đó, trong cơ thể Tinh Túc Hải đem những chân nguyên đó toàn bộ hút vào bên trong cơ thể, đang cùng Kiếm Trận chân khí đánh cờ bên trong hình thành một loại thăng bằng, nhưng cũng tránh thoát Võ Lâm Minh đuổi bắt, bây giờ suy nghĩ một chút, cũng là may mắn.

Khi mọi người nghe được 30 năm trước đoạn chuyện cũ này lúc, đều bị chấn động đến. Đều nói võ công đến tam cảnh ở ngoài, có thể cảm ngộ Thiên Địa, trọng tổ quy tắc, lại không ngờ tới, có thể kiếm khai thiên cửa

, Minh Giới, càn ra tam giới ở ngoài, cái kia đến tột cùng là một loại gì dạng lực lượng, không cách nào tưởng tượng.

Tiểu hòa thượng nói, hỏi như vậy để tới, tòa kia trôi lơ lửng ở Đông Hải Chi Thượng Minh Sơn, đến tột cùng ở nơi nào?

Cái vấn đề này, cơ hồ là tất cả mọi người tại chỗ cũng muốn hỏi lại không dám hỏi ra miệng. Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều nhìn chăm chú Từ Khai Sơn, qua nhiều năm như vậy, Từ Khai Sơn một mực trông coi điều bí mật này, nhưng mà chính là ta một lần đánh bại đánh bại, phá hư Hoàng Trận Đồ, Từ Khai Sơn mới cuối cùng mở miệng.

Từ Khai Sơn trầm ngâm chốc lát, nói năm đó ta tại trên biển khơi lạc đường, căn bản không có phương hướng có thể tham khảo, dựa theo Tàn tiên sinh chỉ điểm, ta điều khiển thuyền dọc theo Thiên Xu, Thiên Tuyền phương hướng đi, đối kè biển trung du cá, khát uống nước mưa, ở trên biển lơ lửng một tháng, mới nhìn thấy lục địa.

Lý Danh Tú đột nhiên hỏi, không biết Từ đại hiệp năm đó lên bờ chỗ, lại ở phương nào?

Từ Khai Sơn nói, Lang Gia Các!

Lang Gia Các, Đại Không Tự, Long Hồ Sơn, cái này ba chỗ là hiện nay trên giang hồ đứng đầu địa phương thần bí, cái này Lang Gia Các chủ, tục truyền chính là ba trăm năm trước Thiên Cơ Lão Nhân truyền nhân sáng chế, bất quá cũng không biết cái này Thiên Cơ Lão Nhân cùng Hoa Sơn Luận Kiếm bên trong Thiên Cơ Lão Nhân có quan hệ gì.

Năm đó Hoa Sơn cuộc chiến là Trung Thu, nếu theo thời gian suy luận, đường về lúc, hần là tại chín, tháng mười, Bắc Đẩu Thất Tinh bên trong, Thiên Xu, Thiên Tuyền hai sao theo mùa ở trong trời đêm không ngừng biến hóa, nếu phải tìm được Minh Sơn nơi ở, cần phải tìm được Tinh Thông Chiêm Tinh người mới có thể.

Từ Khai Sơn ngay trước quần hùng, nói ra năm đó Minh Sơn bí mật sau, như trút được gánh nặng.

Hắn hít sâu một hơi, nói, Minh Sơn bên trên hung hiểm khó lường, mà Minh trong núi cảm dỗ lại nhiều, e sợ cho đưa tới giang hồ phân tranh, sợ dĩ năm đó Tàn tiên sinh dẫn dò ta, không muốn tiết lộ Minh Sơn tung tích. Bất quá, bây giờ giang hồ lại không phải là ngày xưa, Hoàng Trận Đồ bị phá, cái kia bị phong ấn Minh Giới Ma Đầu trở lại nhân gian, bây giờ giang hồ, đại loạn nổi lên, sợ rằng chỉ có tìm tới Minh Sơn người, mới có thể ngăn cản tràng này nhân gian hạo kiếp.

Mọi người tại đây mang tâm sự riêng, sợ rằng không bao lâu, hôm nay Từ Khai Sơn nói chuyện sẽ truyền khắp giang hồ, về phần là thật hay giả, tự nhiên sẽ có người đi ẩn chứng. Từ Khai Sơn kể xong những thứ này, về mặt có chút mệt mỏi, trên người hần Kịch Độc phát tác, lại cũng không biết có thể hay không tiếp tục chống đỡ được.

Vốn là hôm nay Thông Thiện Tự bên trong, trên giang hồ Các Đại Môn Phái vây công U Minh Thần Giáo, muốn cướp đoạt Thiên Dao Từ Khai Sơn, lại không ngờ đến, Từ Khai Sơn sau khi tỉnh lại, lại chính mình nói ra Minh Sơn bên trong bí mật. Nếu thật như hắn nói, giang hồ sắp đổi mặt một trận Đại Tai Nạn, Các Đại Môn Phái theo lý cùng chung mối thù mới đúng, bất quá ai ngờ mọi người tại đây lại mỗi người mỗi ý.

U Minh Thần Giáo vào ở Giang Nam sau đó, ở trên giang hồ làm mấy cái đại án, cùng Võ Lâm Minh, Vương gia, Tạ gia kết liễu ân oán, đương nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ. Bây giờ Từ Nhượng Nam tuy có Tiêu Dao Nhị Tiên, Từ Đại Hộ Pháp, nhưng về số người chiếm cứ thế yếu. Thông Thiện Tự Niệm Từ Phương Trượng, không cách nào hòa thượng ý đồ không biết, nếu thật động thủ, lại cũng không biết giúp ai.

Từ Nhượng Nam tuy là U Minh Giáo Chủ, mặc dù biết rõ năng xuất thủ tàn nhẫn, lại không sinh được hận ý đến, trong lòng suy nghĩ như thế nào giúp nàng giải vây.

Lúc này, Võ Lâm Minh Chủ Lý Danh Tú nói, Từ giáo chủ, Minh Sơn chuyện bây giờ có chấm dứt, ta nghĩ rằng chúng ta Võ Lâm Minh cùng U Minh Thần Giáo sổ sách, cũng nên có kết thúc đi.

Tác giả chú thích: Sách này là võ hiệp, này chương chỉ tại bàn giao câu chuyện bối cảnh, thuật tam giới cuộc chiến, cũng không tại quyền sách trong phạm vi. Tam giới cuộc chiến, mời tham khảo 《Vị Liệt Tiên Ban Nhật Từ》, khác, Minh Giới Thiết Kiếm là ba tục năm đó xong Minh Sơn lưu, có thể tham khảo 《Trung Nguyên Hành Phiêu》.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Người muốn làm chết à?

Từ Nhượng Nam nhìn Lý Danh Tú, cười nói, Bỏ giáo chủ đang có ý đó, cũng không biết Lý minh chủ có gì chỉ giáo?

Lý Danh Tú nói, người U Minh Thần Giáo làm nhiều việc ác, tội lỗi chồng chất, đã sớm đưa tới võ lâm công phần, chẳng lẽ còn muốn ta từng cái đếm hay sao?

Từ Nhượng Nam kinh ngạc nói, Lý minh chủ như thế khen ngợi, cũng muốn tiểu muội được sung ái mà lo sợ, không biết Lý minh chủ nói lại vừa là cái nào?

Lý Danh Tú lạnh lùng nói, người tự mình biết.

Từ Nhượng Nam không yếu thế chút nào, hồ hững nói, ta U Minh Thần Giáo giết người vô số, làm sao biết người phải cùng ta coi là kia một món nợ?

Lý Danh Tú hừ hừ hai tiếng, năm ngoái mùa thu, U Minh Thần Giáo giết chết Mông Sơn phái chưởng môn cùng bên trong giáo mười ba tên đệ tử, có thể có chuyện này?

Từ Nhượng Nam ồ một tiếng, nguyên lai Mông Sơn phái là các người Võ Lâm Minh người, bất quá, Mông Sơn phái Đánh Lén ta Thanh Long đường, tập sát ta Thanh Long đường chủ cùng hai mươi một vị Giáo Phái huynh đệ, chúng ta Thần Giáo chính diện bài sơn, mới giết bọn họ mười bốn người, nếu thật như vậy tính ra, chúng ta U Minh Giáo còn bị thua thiệt đây.

Mặc dù Lý Danh Tú cùng đi Triệu Duật trách mắng, mà giáo các người yêu nghiệt, người người phải trừ diệt.

Tiêu Dao Nhị Tiên một bên nói, thật là kỳ quái vậy, các người những danh môn chính phái này, nhắc tới một bộ, làm một bộ khác, các người giết chúng ta người là Thế Thiên Hành Đạo, chúng ta Phản Kích giết người chính là làm nhiều việc ác, giết người cũng làm đồng thời tiêu chuẩn, thật là đối trá, đối trá. Vô Mi Quý vừa nói liền lắc đầu.

Từ Nhực Nam cười nói, tài nghệ không bằng người, chết thì chết.

Lý Danh Tú lại nói, mấy ngày trước đây, Giang Lư Bang cả nhà bị giết, cái này lại giải thích như thế nào?

Trong nội tâm của ta nghiêm nghị, ánh mắt rơi vào Từ Nhực Nam trên người. Giang Lư Bang diệt môn một văn kiện, do chúng ta Giang Hồ Ty làm chủ, hôm qua ta hỏi Từ Nhực Nam, nàng không trả lời thẳng, ta từng hoài nghi là nàng giận dỗi thừa nhận là nàng giết chết, cho nên khi Lý Danh Tú hỏi tới lúc, ta có ý để ý nghe.

Tiêu Dao Nhị Tiên lại nói, cái gì Giang Lư Bang, Giang Hà Bang, ta nói Lý Đại Minh Chủ, chúng ta Thánh Giáo giết người cũng có nguyên tắc được không, cái gì a chó a mèo môn phái, thánh giáo chúng ta đều nhân rồi không chuyện gì làm sao, thành Kim Lăng thú vị địa phương nhiều như vậy, chúng ta bề bộn nhiều việc.

Từ Nhực Nam nhìn ta liếc mắt, trong ánh mắt thâm ý sâu sắc.

Ta hỏi, thật không phải là người giết?

Vốn là Từ Nhực Nam tâm tình không tệ, lúc này nghe được ta đặt câu hỏi, sắc mặt dâng lên một đạo tức giận, người nói là chính là, ngày đó ta tâm tình không tốt, giết thì đã có sao? Các người muốn báo thù, cùng tiến lên là được.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng lúc này nói, Giang Lư Bang từ trước đến giờ chỉ đại hội võ lâm như Thiên Lô sai đâu đánh đó, Trần Giang Lư hàng năm giao nộp hội phí cũng rất phong phú, lại bị U Minh Giáo diệt môn, Lý minh chủ nếu không là Trần bang chủ đòi lại cái công đạo, sợ rằng các vị chính phái đồng đạo sinh lòng không phục a, bằng vào ta góc nhìn, không bằng Lý minh chủ cùng cái này Từ giáo chủ đánh nhau một trận.

Vương gia cùng Võ Lâm Minh ngoài mặt mặc dù bình an vô sự, nhưng đều tại thành Kim Lăng, âm thầm khắp khiêng rất nhiều. Vương Trùng xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, khích bác hai người đánh nhau, vô luận ai thắng ai thua, đối với bọn họ Vương gia đều là chuyện tốt.

Từ Nhực Nam ngón tay Lý Danh Tú cùng Vương Trùng, liền coi là hai người các người cùng tiến lên, ta Từ mỗ cũng nhất định phụng bồi. Vương Trùng lại lắc đầu một cái, ta chỉ là đề nghị mà thôi, toàn bộ Lý minh chủ định đoạt.

Theo lý thuyết, Võ Lâm Minh Chủ ở trên giang hồ địa vị rất cao, năm đó Mộ Dung Bạch Vân lúc còn sống, nhất hô bách ứng (một người gọi trăm người đáp), anh hùng thiên hạ tất cả đều bá phục, thành Kim Lăng Các Đại Môn Phái đều bị Mộ Dung Sơn Trang ép không ngóc đầu lên được. Bây giờ Lý Danh Tú, chỉ sợ là gần trăm năm nay danh vọng yếu nhất Minh chủ rồi, không nói trước thiên hạ võ lâm, đơn trong thành Kim Lăng, Vương cảm ơn hai nhà đều có thể cùng với đứng ngang hàng.

Lý Danh Tú nghe vậy, nói, xem ra, ta ngược lại phải hướng Từ giáo chủ thỉnh giáo một ít rồi. Vừa nói, đem trường kiếm nằm ngang ở trước ngực, làm một mời thủ thế.

Từ Nhực Nam cười sang sảng nói, đao kiếm không có mắt, người cũng không nên lưu tình.

Lâm bang một tiếng, Lý Danh Tú rút kiếm, một đạo Thu Thủy hàn quang kiếm xuất vô, run lên cái kiếm hoa, mũi kiếm khẽ run, chỉ xéo Từ Nhực Nam. Một đạo u lãnh kiếm ý theo

Thân kiếm phát ra, đã là ba tháng, ta lại cảm thấy trên người rung cả mình.

Nghe nói Lý Danh Tú lên làm Võ Lâm Minh Chủ thủ đoạn không thể nào hào quang, trên giang hồ cũng ít thấy nàng tự mình xuất thủ, bất quá nàng vừa có thể tại cái chỗ ngồi này bên trên ngồi xuống chính là ba mươi năm, võ công đương nhiên sẽ không quá kém.

Từ Nhực Nam mặt không đổi sắc, ngạo nghễ kiết đứng, cùng thiên địa hòa làm một thể.

Tiểu hòa thượng một bên nói, a di này cùng tỷ tỷ đều xinh đẹp như vậy, thế nào nói đánh là đánh dậy rồi?

Lý Danh Tú vốn là trung niên, tương đối kiêu kỳ người khác nói nàng tuổi, cái này tiểu hòa thượng xưng nàng là dì, không khỏi giận dữ, trường kiếm khẽ run, một đạo hàn quang hướng tiểu hòa thượng đánh tới. Tiểu hòa thượng thấy vậy, liền hô sư huynh cứu ta.

Kiểm quang chợt mà tới, chỉ thấy bóng người chớp động, không cách nào hòa thượng ra sau tới trước, hai tay làm ra một cái Thủ Ấn, trên không trung hoa một cái tròn, đem đạo kiếm ý kia thu nhập trong tay áo, miệng nói, Lý minh chủ ý lớn hiệp nhỏ, hơi quá đáng đi.

Không chờ Lý Danh Tú trả lời, Từ Nhực Nam bỗng bồng bềnh mà tới, song chưởng chuyển động, miệng nói, xem chương! Lý Danh Tú huy kiếm tiến lên đón, kiếm chiêu ác liệt, đâm vào Từ Nhực Nam chưởng phong bên trong.

Hai người đấu chung một chỗ, Lý Danh Tú kiếm đi nhẹ nhàng, chiêu thức tinh diệu không gì sánh được. Từ Nhực Nam Chưởng Pháp ác liệt ngoan tuyệt, chiêu thức quỷ dị, có mấy lần Lý Danh Tú cơ hồ đâm trúng Từ Nhực Nam, lại bị nàng lấy quái dị bước chân tránh khỏi, nguy hiểm lại càng nguy hiểm.

Mọi người tại đây đều chưa từng thấy qua Lý Danh Tú xuất thủ, vốn tưởng rằng võ công nàng dễ dàng tầm thường, Từ Nhực Nam là U Minh Giáo Chủ, ở trên giang hồ lấy ngoan tuyệt đến xưng, vốn tưởng rằng là nghiêng về một phía tinh thể, lại không ngờ đến Lý Danh Tú lại cũng có cao cường như vậy võ công, cùng U Minh Giáo Chủ đánh nhau, lại không rơi xuống hạ phong. Võ công nàng coi như chưa kịp thông suốt tượng, cũng không xa vậy.

Ngược lại một bên Hiền Viên Kiếm Vương Trùng, hai mắt nhìn chăm chú bên trong sân, một bộ như có điều suy nghĩ về mặt.

Hai người ở trong sân xen vào gọi đổi thức, mấy chục dư đi qua, Lý Danh Tú chiêu thức chợt biến hóa, vút lên trời cao chém ra một kiếm, nhất thời, ta cảm thấy trong thiên địa chân nguyên ba động, trên thân kiếm phun ra một mảnh bạch quang, hướng Từ Nhựt Nam đâm tới.

Một kiếm Huyền làm lưỡng kiếm, lưỡng kiếm Huyền làm Tứ Kiếm.

Hiền Viên Kiếm Vương Trùng cả kinh nói, Mộ Dung Sơn Trang Tam Thiên Tương Kiếm!

Mọi người nghe vậy tất cả biến sắc.

Tam Thiên Tương Kiếm là năm đó Mộ Dung Sơn Trang tuyệt học, trước Nhâm minh chủ Mộ Dung Bạch Vân từng lấy kiếm pháp này danh dương thiên hạ. Bộ kiếm pháp này, là Mộ Dung Bạch Vân tinh nghiên thiên hạ Vô Công Bí Tích, một tay sáng lập mà thành, cái này bộ kiếm pháp luyện tới Cửu Trọng, có thể biến hóa ra sáu mươi bốn nói huyền kiếm.

Không nghĩ tới Lý Danh Tú lên làm Minh chủ sau, chẳng những đem Mộ Dung Sơn Trang tu hú sẵn tổ (khách chiếm nhà chủ), ngay cả Mộ Dung Bạch Vân kiếm pháp lại cũng học được.

Trong nội tâm của ta hơi hồi hộp một chút, lòng nói không hay.

Từ Nhựt Nam tay không đối địch, vốn là thua thiệt, bây giờ thấy Lý Danh Tú kiếm pháp tinh diệu, hơi biến sắc mặt, liền tiếp lui về phía sau. Lý Danh Tú bước bước ép sát, trường kiếm tập kích bất ngờ đi.

Vèo! Vèo!

Lưỡng đạo thanh lãng như độc xà thổ tín, theo Từ Nhựt Nam trong tay áo bắn nhanh mà ra, cuốn trúng lưỡng đạo kiếm quang, cùng lúc đó, thân thể như con quay xoay tròn, song chưởng cùng vung, võ xuống khác lưỡng thanh trường kiếm.

Lý Danh Tú bỗng nhiên ném kiếm, đột nhiên gia tốc, song chưởng vỗ về phía Từ Nhựt Nam ngực.

Đang ở đánh trúng Từ Nhựt Nam trong nháy mắt, Lý Danh Tú miễn cưỡng ngừng khí thế lao tới trước, đột nhiên lui về phía sau ba trượng có thừa.

Toàn bộ như tốc độ ánh sáng, ta chưa thấy rõ chuyện gì xảy ra, liền nghe Từ Nhựt Nam nói, ngươi thua.

Lý Danh Tú ngực lên xuống không chừng, sắc mặt tái nhợt, theo tóc mai giữa gờ xuống chỉ kia kim châm cài tóc.

Kim châm cài tóc bên trên, ba cây ngân châm xếp thành một hàng. Mới vừa giao thủ nháy mắt, Từ Nhựt Nam lại bắn ra ba viên Ngân Châm, cái này ba châm bắn vào kim châm cài tóc bên trên, nhưng cũng là hạ thủ lưu tình.

Lý Danh Tú nói, muội tử tốt tuấn Châm Pháp!

Triệu Duật thấy vậy, nói, Yêu Nữ, lại dùng ám khí, chẳng biết xấu hổ!

Từ Nhựt Nam

Lạnh lùng nhìn hấn một cái, sinh tử đánh nhau, dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào, ngươi nếu là không phục, ta cùng ngươi tranh đấu một trận là được!

Tiêu Dao Nhị Tiên Vô Mi Quý nói, cái này loại mặt hàng, còn cần phải Giáo Chủ tự mình xuất thủ, ta đã sớm nhìn hấn không thuận mắt rồi. Triệu Duật nghe vậy, sợ hãi Tiêu Dao Nhị Tiên tiếng xấu, ngay cả vội cúi đầu không lên tiếng.

Từ Nhựt Nam ngẩng nhìn bốn phía, nhìn mọi người, nghiêm nghị nói, ta Từ Nhựt Nam ở chỗ này, hôm nay các ngươi ai muốn báo thù, cứ tới chính là, Từ mỗ phụng bồi tới cùng!

Mọi người vì nàng khí thế chấn nhiếp, đều im lặng không lên tiếng.

Không cách nào hòa thượng chậm rãi nói, A đi đà phạt.

Từ Nhựt Nam ngạo nghễ nói, ngươi cũng phải đánh?

Không cách nào lác đầu nói, Từ thí chủ trận chiến ngày hôm nay, tổn thương nguyên khí nặng nề, bản tăng thì như thế nào xuất thủ? Ngươi đi về trước dưỡng thương, đợi sau khi thương thể lành, ta ngươi tái chiến không muộn.

Niệm Từ Đại Sư nói, thiện tai, thiện tai!

Lời vừa nói ra, mọi người xôn xao, Từ Nhựt Nam lại bị thương? Lại thấy Từ Nhựt Nam thân hình hơi lắc lư, khoe miệng chảy ra một tia máu tươi. Ta thấy trạng ngay cả chạy tới, mặt đầy ân cần nói, tổn thương có nghiêm trọng không?

Từ Nhựt Nam nghe vậy sắc mặt biến thành chậm, ngoài miệng lại nói, ta muốn ngươi quan tâm rồi hả?

Ta ngây tại chỗ, tiến lùi không phải.

Triệu Duật lớn tiếng nói, nguyên lai yêu nữ này bị thương, tất cả mọi người một khối bên trên, hôm nay cái này Thông Thiện Tự, chính là U Minh Giáo vui thân chỗ! Lời vừa nói ra, lại thấy tất cả mọi người đều đứng bất động, mắt lộ ra vẻ kinh hãi, Triệu Duật chẳng hề để ý, ta hiểu rõ một ít không quang thái, nhưng từ xưa Chính Tà Bất Lưỡng Lập, bỏ qua hôm nay, lại không có cơ hội.

Quần hùng bên trong có người ý động, rồi rút rút kiếm.

Điểm Thương chương môn nói, Đứng, vì giang hồ chính nghĩa, mọi người đồng tâm hiệp lực, đem Ma Giáo một lần hành động tiêu diệt!

Trong nội tâm của ta không khỏi sinh ra tức giận, xoay người nhìn về mọi người, giới một cái giang hồ chính nghĩa!

Điểm Thương chương môn nói, Tô bộ đầu, ngươi là mệnh quan triều đình, chẳng lẽ muốn cùng chính phái võ lâm là địch à?

Triệu Duật nói, tiểu tử này cùng cái kia Yêu Nữ mất đi mây lại, ta sớm đã cảm thấy có vấn đề, nói không chừng chính là U Minh Giáo xếp vào triều đình nằm vùng, đem hấn cùng nhau giết, đem tới triều đình truy cứu tới, liền nói là bởi vì công hy sinh vì nhiệm vụ.

Ta tức cười cười một tiếng, giận không chỗ phát tiết, còn bởi vì công hy sinh vì nhiệm vụ đây, ta phải cảm ơn ngươi.

Cảm ơn ta cái gì?

Cảm ơn ngươi thay ta cân nhắc như vậy chu toàn.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng nói, Tô bộ đầu, Tô đại nhân, ngươi như vậy che chở U Minh Giáo yêu nghiệt, đạo kia không sợ đem tới Gia Cát đại nhân hỏi trách nhiệm à? Ta lúc này sớm bị Triệu Duật tức giận đầu, nơi nào quản được rồi những thứ này, chính là hỏi trách nhiệm, ta Tô Do Tại một người gánh vác chính là.

Triệu Duật nói, ngươi cùng cái kia Yêu Nữ quan hệ thế nào?

Ta quay đầu nhìn Từ Nhược Nam liếc mắt, chỉ thấy nàng ánh mắt trở nên ôn nhu, ta xem ở trong lòng, chợt cảm thấy hoan hỉ, vì vậy cất cao giọng nói, nàng là Tô mẫu người yêu. Dứt lời, ta rút ra Lục Phiến Môn chế thức trường đao, cắm trên mặt đất, nói, hôm nay, các ngươi nếu muốn giết nàng, liền trước theo ta trên thi thể bước qua đi.

Quần hùng giữa nghị luận sôi nổi.

Ta biết bọn họ không phải kiêng kỵ ta võ công, mà là ta Lục Phiến Môn Bộ Đầu thân phận, giang hồ báo thù là một chuyện, muốn giết người trong quan phủ, tính chất cũng không giống nhau.

Từ Nhược Nam ở phía sau nhẹ nói rồi câu, ngốc tử, ngươi muốn làm chết à?

Những lời này không khác nào thiên lại chi âm, ta đang muốn nói chuyện, lại nghe Từ Nhược Nam nói, ta cùng với vị này Tô bộ đầu, chẳng qua là bạn bình thường mà thôi, các ngươi có chuyện gì, hướng ta Từ Nhược Nam tới là được!

Điểm Thương chương môn nói, đã như vậy, chúng ta sẽ không khách khí!

Ai dám đối với (đúng) huynh đệ của ta không khách khí?

Nhưng vào lúc này, Trương Áu Khiêm tay nâng cây đuốc, đi vào Thông Thiện Tự bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Chơi đẹp

Lòng ta nói không hổ là huynh đệ tốt, diễn kỹ này, cái này ăn ý cảm giác, cái này nắm bắt thời cơ, vậy đơn giản là hoàn mỹ. Phải sớm tới một chút, biểu thị không ra ta anh hùng khí phách, muốn đến chậm một chút, dự tính ta sẽ được ăn xương không dư thừa. Cho tiểu hòa thượng cái này căn (cái) đùi gà, quả hoa toán!

Trương Âu Khiêm lúc đi vào, ta cố ý nhìn một cái Niệm Từ Đại Sư, lại thấy sắc mặt trở nên có chút khó coi. Trong chùa còn lại nhà sư, lại bắt đầu từ từ lui về phía sau.

Ta tiến lên mấy bước, đánh hấn một quyền, lớn tiếng mắng, ban ngày cử một cây đuốc làm gì, làm Thánh Hóa truyền a, hay lại là hộ xường đội à? Đến cho ta đốt điều thuốc.

Đi tới trước người thấp giọng hỏi, quyết định được à? Trương Âu Khiêm gật đầu một cái, con mắt nhìn viện bên chậu nước liếc mắt.

Vô Lâm Minh Triệu Duật thấy Trương Âu Khiêm, mấy ngày trước đây hấn tại Vương gia thọ yến bên trên bị thua thiệt nhiều, bây giờ cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ con mắt. Ngược lại Trương Âu Khiêm nhìn hấn nói, Triệu công tử, thật là đời người không chỗ không gặp lại.

Triệu Duật ác nói, không phải oan gia không gặp gỡ. Họ Trương, đừng tưởng rằng nhĩ lão tử là Trương Bách Vạn thì giỏi lắm, bây giờ tại Kim Lăng địa giới bên trên, là Long được cuộn lại, là Hồ được đang nằm, ngươi phải thức thời, cho tiểu gia đập đầu mấy cái, tiểu gia tâm tình tốt, có lẽ tha cho ngươi một mạng.

Trương Âu Khiêm hướng liếc ngốc bình thường nhìn Triệu Duật, đầu người bị khe cửa chen lấn à? Vừa nói, giờ nhấc tay bên trong cây đuốc, hỏi, đây là cái gì?

Cây đuốc!

Đúng, đây là cây đuốc, bất quá hôm nay còn một người khác gọi, gọi là bùa đòi mạng, có cái thành ngữ là cái gì tới, đùa lừa cái gì cái gì.

Triệu Duật nói, đùa lừa đãi dâm?

Trương Âu Khiêm cả giận nói, chơi với lửa có ngày chết cháy! Lời mới vừa ra khỏi miệng, hấn chợt phát hiện những lời này có khuyết điểm, ngay cả im miệng.

Vốn là giương cung bạt kiếm tình thế, trải qua Trương Âu Khiêm như vậy nói chêm chọc cười, nhất thời hoà hoãn lại.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng tình thông lời đời, hấn biết Trương Âu Khiêm là kinh thành nhà giàu nhất con trai, vì vậy đi ra giảng hòa, đây không phải là Lục Phiến Môn Trương hiền chất mà, trước đó vài ngày nhà ta Linh Lung còn nhắc tới ngươi thì sao.

Trương Âu Khiêm ồ lên một tiếng, Vương đại hiệp lại cũng tới Thông Thiện Tự, chẳng lẽ cũng là vì Từ Khai Sơn tới?

Vương Trùng nói, hiền chất chuyện này, chúng ta tới đây bên trong là vì vô lâm chính nghĩa, giang hồ công bình, xã hội và hải, cho trên giang hồ chịu U Minh Giáo hãm hại đồng đạo đời một lời giải thích. Bất quá, ngươi người huynh đệ này, Tô đại nhân, thật giống như đối với chúng ta có chút hiểu lầm. Ta xem hấn bị U Minh Giáo Yêu Nữ mê hoặc, ngươi là bạn hấn, không bằng thật tốt khuyên nói một chút.

Trương Âu Khiêm cười lạnh nói, ta nếu là không nói gì?

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Kiếm Vương Trùng trên mặt quai bất trụ. Hấn là Kim Lăng nhà giàu nhất, lại vừa là Giang Nam vô lâm danh vọng, bây giờ ngay trước Vô Lâm Minh Chủ cùng anh hùng thiên hạ mặt, lại bị một cái hậu sinh tiểu bối quở trách, khó tránh khỏi cũng sinh ra nóng tính, cả giận nói, vua ta một là xem ở cha ngươi mặt mũi, mới để cho ngươi mấy phần, ngươi không nên được voi đòi tiên.

Trương Âu Khiêm ung dung nói, ta Lão Tử da mặt so tường thành còn dày hơn, hấn mặt mũi không bao nhiêu tiền. Vừa nói lớn tiếng đối với (đúng) quần hùng nói, hôm nay ta cùng với huynh đệ của ta Tô Do Tại kẻ vai chiến đấu, hấn nói chính là ta nói, ý hấn chính là ta ý tứ. . .

Triệu Duật ngắt lời nói, tiểu tử này võ công không được, sóng vai nhập bầy chém đàng hấn.

Dưới tình thế cấp bách, mà ngay cả giang hồ xuân Diên nói ra hết. Triệu Duật tuy là Vô Lâm Minh người trong, nhưng hấn cha Triệu Tiễn Tôn là cùng Từ Khai Sơn cùng nổi danh người, có hắc đạo bối cảnh, nguyên nhân chính là như thế, Lý Danh Tú vì khống chế Giang Bắc Hắc Bạch Lưỡng Đạo, đem Triệu Duật thu nhập dưới trướng.

Điểm Thương chương môn lớn tiếng nói, đang có ý đó!

Bảy tám chuôi binh khí rút ra, lại thấy Trương Âu Khiêm đi tới viện cạnh chỗ kia chậu nước, lớn tiếng nói, ai dám?

Niệm Từ liền nói, thiện tai, không đúng, tuyệt đối không thể! Tuyệt đối không thể!

Triệu Duật nói, thì thế nào?

Niệm Từ nói, cái này Thông Thiện Tự bên dưới, chôn tám ngàn cân thuốc nổ, đủ để đem Thông Thiện Tự nổ san bằng tám lần, mà thuốc nổ ngòi nổ, ở nơi này nước

Vại trong hai lớp!

Mọi người thất kinh, cái gì, tám ngàn cân thuốc nổ? Còn đem ngòi nổ đặt ở bên trong chùa, đây là muốn làm tự sát thức tập kích a, đồng quy vu tận a!

Trong chớp mắt, có ba phần hai người đều chạy ra Thông Thiện Tự bên ngoài. Dù sao cũng là đi theo tham gia náo nhiệt, Từ Khai Sơn cũng được, Minh Sơn tuyệt học cũng được, theo chân bọn họ không có nửa xu quan hệ, nếu là vì cái này đem mạng nhỏ góp đi vào, chẳng phải thua thiệt chết?

Mà những thứ kia ở trên giang hồ có uy tín danh dự, có danh tiếng, có môn có phái người, mặc dù cũng nửa đường bỏ cuộc, lại mất mặt mất mũi lòng bàn chân bôi mỡ, dù sao lấy sau trong giang hồ còn muốn lẫn lộn, nếu là truyền ra ngoài, chẳng phải rơi xuống uy phong.

Điểm Thương Phái chương môn trên mặt lộ ra vẻ do dự.

Điểm Thương Phái vốn là nằm ở Vân Lĩnh nam đoạn, ở trên giang hồ cũng bất quá là tam lưu chếp lên, không tới Nhị Lưu môn phái, mới Nhâm chương môn đã tâm không nhỏ, nói lên "Không huynh đệ, không giang hồ" khẩu hiệu, phải đi "Huynh đệ giang hồ" đường đi. Cho nên mới chạy đến Giang Nam tới ôm đại hội võ lâm, Vương Tạ Liên Minh bắt đầu, căn cứ người khác ăn thịt ta uống canh, nghĩ (muốn) đục nước béo cò vớt điểm chỗ tốt, ai có thể ngờ tới sẽ có như thế tình huống, vì vậy sinh lòng ý lui.

Bất quá dù sao cũng là nhất phái chương môn, nói thẳng đi, làm sao có thể hiện ra tài nghệ? Chỉ nghe hán cất cao giọng nói, ta Điểm Thương Phái nguyện đánh trận đầu! Vừa nói, điểm một cái U Minh sứ giả, nói, người đi ra, ta với người đánh!

Cái kia U Minh sứ giả là Tứ Đại Hộ Pháp một trong, trên mặt mang mặt nạ, trong tay cầm thiết chùy, về phía trước bước ra hai bước. Điểm Thương chương môn nói, lên lên lút lút, người không nhận ra, hãy xưng tên ra, ta không giết Vô Danh người.

U Minh sứ giả toàn thân đột nhiên phát ra một trận lăm liệt khí lạnh, đem Điểm Thương chương môn bao phủ trong đó.

Điểm Thương chương môn rốt cuộc nói ra nín hồi lâu một câu nói, ta Điểm Thương kiếm pháp uy lực to lớn, nơi này sân quá nhỏ, chúng ta đổi chỗ tái chiến, ta ở dưới chân núi chờ người, có loại tới tìm ta!

Vừa nói, vút lên trời cao nhảy lên, rơi vào trên đầu tường, quay đầu nhìn về phía trong sân, tới một Kim Kê Độc Lập, xong U Minh sứ giả nói, tới a, kết quả một cái không đứng vững, ôi chao, rơi xuống đầu tường, chặt vật đứng dậy đi.

Hiên Viên Kiếm Vương Trùng cười lạnh nói, Điểm Thương Phái chương môn phong phạm chạy một chút, Khinh Công Vô Song, quả nhiên làm người ta khâm phục!

Cái kia U Minh sứ giả chậm chạp đem mặt nạ hái xuống, cặp mắt đỏ bừng, như Ác Ma bình thường, nhìn chăm chăm Lý Danh Tú, Lý Danh Tú nhìn người vừa tới, là người? Người còn sống?

Người kia thanh âm khàn khàn, nói, Mã gia Bảo một trăm ba mươi mạng người thù không báo cáo, người còn chưa chết, ta sao có thể đi trước?

Từ Nhược Nam ở một bên nói, Mã hộ pháp, hôm nay không phải nói thù riêng lúc. Cái kia U Minh sứ giả nghe vậy, hơi hơi khom người, đem mặt nạ đeo lên, đứng về giữa đội ngũ.

Bởi vì Trương Ấu Khiêm cùng dưới đất chôn tám ngàn cân thuốc nổ, toàn bộ cục diện trở nên trở nên té nhị. Một mực giằng co nữa cũng không phải biện pháp, vì vậy ta đưa đề nghị, song phương đều lùi một bước, Từ Khai Sơn ta mang đi, về phần Danh Môn Chính Phái cùng U Minh Thần Giáo oán, lâm vào tử cục, không bằng tạm thời ngưng chiến ba ngày.

Mọi người tại đây, lấy Lý Danh Tú cùng Hiên Viên Kiếm Vương Trùng cầm đầu, hai người cảm thấy có thể được, vì vậy gật đầu. Ta lại hỏi Từ Nhược Nam, Từ Nhược Nam lại nói, Từ Khai Sơn bây giờ đã độc phát, bằng người bản lãnh, có thể cho hán Giải Độc?

Một mực đứng yên không lời Bệnh Hồ Dương Ân chợt nói, có lẽ ta có thể thử một lần!

Ta đối với (đúng) cái này mặt đầy thần sắc có bệnh mặt vàng hán tử ôm phòng bị, hán là một cái rất dễ dàng sẽ để cho người coi thường người, thật giống như theo ta tiến vào thông suốt tốt lâu như vậy, đều không thể nào chú ý nói hán, bất quá hán lại làm cho người ta một loại cảm giác, liền giống như một cái rắn độc đứng ở trong bụi cỏ, một mực chờ cơ hội mà động.

Ta hỏi, người có biện pháp?

Dương Ân khom người nói, có câu nói, bệnh lâu thành y, Kỳ Hoàng Chi Thuật, tại hạ hiểu sơ một, hai, coi như tại hạ y thuật không tinh, ta cũng có thể tìm được một người có thể Y hán.

Người nào?

Dương Ân nói, Tiết Thần Y.

Y Thánh Tiết Thần Y là hiện nay y thuật đệ nhất nhân, chẳng qua là

Nàng sớm đã thoái ẩn giang hồ, hai mươi năm qua chưa từng nghe qua nàng tin tức, cũng không biết Dương Ân lại làm sao biết.

Ta đem Từ Nhược Nam gọi tới một bên, Từ Tiên Sinh trước giao cho các người, người còn giận ta à? Từ Nhược Nam hỏi ngược lại, người nói sao? Ta sùng sốt một chút, nói tới nay các người nghỉ ngơi ở đâu, ta có việc tìm người.

Chờ an bài xong, ta cùng Trương Ấu Khiêm khiến U Minh Thần Giáo người trong đi trước một bước rồi đi.

Lý Danh Tú tự thấy này U Minh sứ giả sau, tâm tình thấp, Triệu Duật lại nói, họ Trương, họ Tô, các người có biết các người xông đại họa!

Trương Ấu Khiêm nói, lời này hiểu thế nào?

Triệu Duật mặt lộ vẻ đắc ý, nói, các người bao che U Minh Giáo, để cho chạy Ma Giáo yêu nghiệt, nhất là người Tô Do Tại, lại kết giao U Minh Giáo Chủ, ta nếu để cho Gia Cát đại nhân không cần thận biết, không biết hẳn sẽ như thế nào cho phải?

Trương Ấu Khiêm nói, người uy hiếp ta?

Triệu Duật vốn là cùng Trương Ấu Khiêm có thù oán, âm ỉ nói, liền uy hiếp người, sao được?

Ta xem Trương Ấu Khiêm liếc mắt, nói thế nào nghe được có điều chó đang gọi.

Trương Ấu Khiêm nói, còn giống như là chó rớt xuống nước.

Ta nói vậy thì bỏ đá xuống giếng.

Trương Ấu Khiêm gật đầu một cái, chơi đẹp! Vì vậy đối với (đúng) Triệu Duật nói, kêu ba ba!

Triệu Duật sững sờ, mắng, đi chết! Trương Ấu Khiêm đưa tay đem cây đuốc thả vào chậu nước cạnh, lại nói, kêu ba ba! Nếu không ta liền điểm.

Triệu Duật đỏ mặt lên, tức không nói ra lời.

Có người khuyên nhủ, Triệu công tử, theo ta thấy liền kêu đi, ngược lại lại không lỗ lã. Triệu Duật mắng, người tại sao không gọi? Người kia nói ta cũng không Triệu công tử cái này phúc phận a.

Lý Danh Tú chậm rãi nói, Triệu Duật, người liền kêu đi, quân tử báo thù, mười năm không muộn. Triệu Duật lúc này mới thấp giọng kêu câu, ba ba. Trương Ấu Khiêm lớn tiếng nói, ta không nghe được.

Triệu Duật ngẩng đầu lên, hai mắt hung tợn nhìn chăm chăm Trương Ấu Khiêm, đem Trương Ấu Khiêm sợ hết hồn, Triệu Duật quát, ba ba! Cha! Bánh!

Trương Ấu Khiêm từ trong ngực móc ra chong một ngân phiếu, nhét vào trong tay hắn, nói lần đầu nhận nhau, không có gì đưa, có nhiều như vậy anh hùng tới chứng kiến, ta làm cha nuôi xuất thủ cũng không thể học trò nghèo, cái này một vạn lượng bạc, cầm đi hoa đi. Người yên tâm, cha người ta là Phú Nhị Đại, cái kia người chính là giàu có ba đời.

Ta trong lòng thầm mắng, tiểu tử người có tiền cũng không thể như vậy tạo a, một vạn lượng, cứ như vậy tổng đi. Bất quá nghĩ lại, cứ như vậy, Triệu Duật tại thiên hạ mặt người trước nhận cái này cha nuôi, còn thu một vạn lượng bạc, đem tới nghĩ (muốn) đòi ý cũng khó làm người rồi.

Triệu Duật tức thẳng cần răng, cha hắn vốn là Giang Dương Đại Đạo, chút tiền này hắn căn bản xem không tại trong mắt, chỉ thấy hắn lạnh rên một tiếng, xoay người liền hướng bên ngoài chùa chạy như điên, đi xuống núi vậy.

Trương Ấu Khiêm đắc ý nói, như thế nào, nhận cái con nuôi.

Ta khinh thường nói, hắn là chó rớt xuống nước, lại là người con nuôi, xin hỏi người là? Ha ha! Mới vừa rồi ta liền phát hiện, chẳng qua là không có ý nhắc nhở người thôi.

Nhất thời, có năm sáu cái lão đầu từ đem Trương Ấu Khiêm vây quanh, bánh bánh kêu loạn, Trương Ấu Khiêm nổi giận nói, vội vàng tản đi, một trận quyền đấm cước đá, đem những người đó đuổi lui.

Mọi người rồi rít tản đi, liếc nhìn trong miếu bóng mặt trời, đã là giờ Thân canh ba.

Niệm Từ Đại Sư tới, đem cây đuốc diệt, ta kỳ quái nói, Thông Thiện Tự hương hỏa thịnh vượng, Phương Trượng ngài tại trong chùa chôn thuốc nổ, đây là muốn tự đoạn hương hỏa a, nếu là quan phủ truy cứu đi xuống, cái này tội danh cũng không nhẹ nhàng a.

Niệm Từ Đại Sư nói, hai vị đại nhân, thật không dám giấu giếm, ta Thông Thiện Tự chọc đại phiền toái rồi, lửa này thuốc chuyện là có chút bất đắc dĩ a.

Phiền toái gì?

Niệm Từ Đại Sư đang muốn nói, không cách nào hòa thượng ngăn lại nói, Phương Trượng, chuyện này ăn nói cẩn thận.

Tiểu hòa thượng lại một bên hô to, ta biết, ta biết, còn không phải là bởi vì Thiên Tuyệt Xá Lợi chuyện!

Ta kinh ngạc nói, Thiên Tuyệt Xá Lợi?

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Thiên Tuyệt Xá Lợi

Niệm Từ Đại Sư nói câu tội lỗi, tại ta cùng Trương Ấu Khiêm truy hỏi bên dưới, mới nói ra rồi Tự ngọn nguồn chôn thuốc nổ nguyên nhân hậu quả. Niệm Từ Đại Sư nói, chuyện này muốn từ hai trăm năm trước nói đến.

Hai trăm năm trước, Đại Minh dựng nước ban đầu, có vị đi vân du bốn phương nhà sư đi ngang qua Tướng Quân Sơn, thấy vậy mà trạng thái như Phật nằm, Phong Thủy thật tốt, vì vậy ở chỗ này thành lập Thông Thiện Tự. Đây chính là Thông Thiện Tự Khai Sơn Tổ Sư, Thiên Tuyệt Đại Sư.

Vị này Thiên Tuyệt Đại Sư sư từ chỗ nào, không người biết, chỉ biết là hán một thân võ công Siêu Phàm Nhập Thánh, hai trăm năm trước cùng Lữ Thuần Dương đại chiến ba ngày mà không bại, lại một phó lòng từ bi mang, Tinh Thông y thuật, miễn phí là bên trong thành trăm họ xem bệnh, sâu dân chúng địa phương kính trọng.

Thiên Tuyệt một trăm ba mươi tuổi, mặt như ngọc, hạc phát đồng nhan (tóc trắng như lông hạc, mặt hồng hào như mặt trẻ con), thân thể so tầm thường chàng trai đều cường tráng, liền vào năm ấy, có một cái Tây Vực mật tông nhà sư Đạt Khách Ba tìm tới cửa, thỉnh giáo võ học. Thiên Tuyệt đọc song phương tất cả người trong Phật môn, vì vậy tránh đánh.

Ai biết cái kia Phiến Tăng lại một lòng khiêu chiến, hoàn toàn lấy Kim Lăng trăm họ sinh tử tương bức, Thiên Tuyệt dưới cơn thịnh nộ, cùng với giao chiến, tại ba mươi chiều lúc, lấy Phật Môn Đại Nhật Như Lai Thủ Ấn đưa hán đánh lui. Hán vốn tưởng rằng cái kia Phiến Tăng sẽ biết khó mà lui, ai ngờ Phiến Tăng Đạt Khách Ba lại tệ hại hơn, không biết từ chỗ nào học được tà môn bí thuật Tu La Huyết Thủ, lấy thành Kim Lăng trăm họ tới Tế Luyện tà thuật, đưa tới bên trong thành khủng hoảng.

Thiên Tuyệt tăng biết được sau đó, đi ngăn cản, ai ngờ cái kia Phiến Tăng tà thuật Đại Thành, hai người lại đang trong thành Kim Lăng một trận đại chiến, cuối cùng Thiên Tuyệt lấy nửa chiều thắng Phiến Tăng, đem cái kia Đạt Khách Ba tiêu diệt.

Sau đó, Thiên Tuyệt tăng hiểu được tiền duyên hậu thế, sinh lòng tây thuộc về ý, liền đem lưỡng tên đệ tử Bất Phục cùng Khô Mộc gọi tới trước giường, bàn giao việc về sau, tại trên giường nhỏ làm may mắn nằm hình dáng sau mười ngày, Viên Tịch trở về, Pháp Thân sau khi hỏa táng, lại phát hiện tại tro cốt bên trong phát hiện một cái Phật nằm trạng Xá Lợi Từ!

Thiên Tuyệt tăng lưỡng tên đệ tử phát hiện cái này Xá Lợi Từ lại có Đoạt Thiên Địa chi tinh, cấp Nhật Nguyệt chi Hoa diệu dụng, dùng để tu hành võ học, cơ hồ tiến triển cực nhanh.

Thiên Tuyệt tăng tuyệt học Đại Nhật Như Lai Thủ Ấn, truyền cho Bất Phục hòa thượng, Khô Mộc hòa thượng trong lòng sinh ngăn cách, âm thầm đem cái kia Đạt Khách Ba Tu La Huyết Thủ công pháp trộm giấu, một ngày lấy trộm Thiên Tuyệt Xá Lợi, trốn ra Thông Thiện Tự.

Lúc này, chúng ta ngồi ở Thông Thiện Tự phòng khách bên trong, nghe Niệm Từ Đại Sư giảng thuật, nguyên lai cái này Thông Thiện Tự lúc trước lại còn có bức này lịch sử, chẳng qua là ta kiến thức nông cạn rồi.

Trương Ấu Khiêm hỏi, vậy người nói cái kia Khô Mộc, nhưng là Đại Không Tự vị kia?

Niệm Từ Đại Sư nói, đúng là người này, nếu bàn về đến, ta còn muốn xưng hán một tiếng Sư Thúc Tổ đây. Cái này Khô Mộc Thiện Sư cũng là võ học kỳ tài, thiên tư thông minh, lại mật tông Tu La Huyết Thủ tinh tiến, sáng lập Tu La đồng ý tay, cang tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong, sáng lập Đại Không Tự, cùng Long Hồ Sơn, Lang Gia Các cùng xưng hiện nay giang hồ tam đại môn phái lãnh đời.

Ta lại hỏi, như vậy cùng các người lại có gì liên quan?

Niệm Từ Đại Sư nói, nửa năm trước, Thiên Tuyệt Xá Lợi mất trộm rồi, Đại Không Tự cho rằng là ta Thông Thiện Tự nhà văn chân, cho nên ta vị sư thúc tổ kia phái người tới hưng sư vấn tội, tuyên bố nếu không giao ra Thiên Tuyệt Xá Lợi, liền muốn huyết tẩy Thông Thiện Tự.

Cho nên các người ngay tại Thông Thiện Tự bên dưới chôn thuốc nổ, là để đem tới đồng quy vu tận?

Niệm Từ nói, chúng ta tự biết không địch lại, cho nên hướng Cửu Hoa Sơn cầu cứu, Cửu Hoa Sơn Xuyên Bối đại sư phái ra Vô Pháp Đại Sư cùng chư vị sư huynh đệ tới trợ trận, nhưng Đại Không Tự truyền nhân võ công siêu quần, chúng ta không thể làm gì khác hơn là tác hạ bên dưới cách rồi.

Trong nội tâm của ta hoài nghi, Thông Thiện Tự mặc dù cùng Đại Không Tự có sâu xa, nhưng bây giờ ở trên giang hồ không có danh tiếng gì, thì như thế nào có thể theo phong bị nghiêm ngặt Đại Không Tự trộm ra Thiên Tuyệt Xá Lợi? Mà Đại Không Tự vì sao lại một miệng xác định là Thông Thiện Tự trộm Xá Lợi?

Đại Không Tự là thiên hạ Phật môn võ học thánh địa, cao thủ nhiều như mây, Khô Mộc

Thiên Sư lại vừa là thiên hạ cao thủ hàng đầu một trong, ta suy tư nhiều lần, có năng lực từ nơi này hai nơi trộm ra Thiên Tuyệt Xá Lợi người, thiên hạ không cao hơn ba người: Sư phụ ta, thầy ta Thúc cùng ta Tổ Sư Gia.

Tổ Sư Gia Hà Đạo Tử đã sớm rời đi Trung Nguyên, đi xa hải ngoại, nghe nói đã ba mươi năm không bước vào Trung Nguyên rồi.

Tây Môn Xuy Đăng ta hiểu rất rõ hần, đạo thuật đại không được, lá gan nhỏ không được, năm đó vì vót bị bắt Nhị sư huynh, khiến hần đi huyện nha trộm Quan Ân xuất cụ văn thư hần cũng không chịu, sau tới vẫn là đệ nhất sư huynh nguy tạo Quan Ân văn thư mới cứu ra Nhị sư huynh, nói hần đi Đại Không Tự trộm Thiên Tuyệt Xá Lợi? Đánh chết ta cũng không tin.

Như vậy, còn có cái khả năng chính là trộm tiên bọn Cúc Hoa Lão Tổ rồi, Lý hoa cúc ưa chuộng học thuật, không làm việc đảng hoàng, bỏ vốn yêu cầu cuối, không có một thân đạo thuật bản lãnh, lại cả ngày làm một ít mơ hồ khí vận, thiên cơ, cái này Thiên Tuyệt Xá Lợi cùng những thứ này có liên quan, có thể là hần gây án.

Ta nói Thông Thiên Tự hương hỏa thịnh vượng, mỗi ngày tới dâng hương lễ phật người đông đảo, các người chôn thuốc nổ, như bị hữu tâm nhân lợi dụng, sợ rằng gây ra thị phi, phiền toái liên lớn. Bây giờ triều đình bắt trị an, phòng tai họa ngầm, nghiêm lệnh tra ra đủ loại trị an tai họa ngầm, Phương Trung, chuyện này người cũng không nên gây phiền toái nữa rồi.

Niệm Tử nói, chúng ta Thông Thiên Tự ba ngày trước đã phát ra bố cáo, Phong Sơn tu sửa, không nữa tiếp nhận khách tới rồi. Ta nói vậy thì tốt.

Mất thấy sắc trời không còn sớm, Niệm Tử Đại Sư nhất định phải lưu chúng ta qua đêm, ta cùng với Trương Ấu Khiêm ngay cả vội vàng cự tuyệt, nằm ở tám ngàn cân thuốc nổ bên trên, nếu có thể ngủ được thấy mới là lạ.

Bên dưới trên đường núi, Trương Ấu Khiêm mặt mày hớn hơ, nói, hôm nay ta giờ cây đuốc xông vào đi một sát na kia, người có không có cảm thấy ta có một chút điểm đẹp trai?

Ta nói đâu chỉ là đẹp trai, xe ngựa pháo cũng đầy đủ rồi!

Thật đáng tiếc, loại này vương bá chi khí, cũng không có một cô nương chứng kiến, nếu không nói không chừng còn sẽ chủ động ôm ấp yêu thương đây. Đúng rồi, người ưa thích cái kia họ Từ Tiểu Nữ Nhi, thật là U Minh Giáo Chủ?

Ta nói vậy còn là giả không được.

Trương Ấu Khiêm lắc đầu một cái, ta cảm thấy được đi, loại nữ nhân này quá mức cường thế, không quá thích hợp người. Người thì sao, hay lại là thích hợp cái loại này có tri thức hiểu lễ nghĩa, đoan trang xinh đẹp nữ tử, tỷ như hương Tà Quân Diễn như vậy.

Lòng ta sinh không vui, người tiểu tử này ngay cả mình chuyện đều không giải quyết, còn tới quản ta, nhìn buổi chiều người tới cứu trận phân thượng, ta không so đo với người.

Trương Ấu Khiêm nói, không nghe huynh đệ nói, thua thiệt ở trước mắt. Đúng rồi, Từ Khai Sơn bị người U Minh Thần Giáo cướp đi, chúng ta thế nào với Chư Cát Bánh Nướng giao nộp? Tên kia biết người cố ý để cho chạy Từ Khai Sơn, sẽ tìm làm phiền người.

Ta ung dung nói, cái gì gọi là ta để cho chạy Từ Khai Sơn, rõ ràng là hai người chúng ta được rồi. Trương Ấu Khiêm tức tức miệng mắng to, nói ta không nói nghĩa khí.

Chúng ta sau khi xuống núi, cơm cũng không ăn, cả đêm hương Chư Cát Bánh Nướng báo cáo hôm nay Thông Thiên Tự chuyện, đương nhiên lớn không Tự cùng Thiên Tuyệt Xá Lợi một đoạn kia, chúng ta cũng không có đề cập.

Vốn tưởng rằng sẽ đối mặt Chư Cát Bánh Nướng mưa giông chớp giật giống như quan tâm, không ngờ là, Chư Cát Bánh Nướng sau khi nghe xong, nói câu biết, liền không có nói tiếp.

Cho đến sau khi đi ra, hai ta vẫn còn lo lắng bất an.

Trương Ấu Khiêm nói nếu là bánh nướng huynh chửi chúng ta một hồi, vậy cũng tốt nói, kết quả hần bây giờ cũng không nói gì, ta ngược lại lo lắng rồi. Người nói chúng ta là không phải tiện a.

Ta nói đây mới là hần đạo làm quan, lấy người tính cách, nếu là hần mắng người, người ra ngoài coi như gió bên tai rồi. Bây giờ đến như vậy vừa ra, người luôn cảm thấy có Damocles kiếm treo ở trên đỉnh đầu, cho người không dễ chịu.

Mới vừa lên đèn, Trương Ấu Khiêm muốn mời ta đi uống rượu có kỹ nữ hầu, bị ta cự tuyệt. Tiểu tử này mỗi ngày ngâm mình ở ao rượu Nhục Lâm bên trong, mỗi ngày bên trên giá trị lúc đều là mặt trời lên cao, bất quá hần tiểu tử có

Tiền, đem phụ trách điểm danh thư lại Thảm bốn mùa được rồi, cái kia thư lại cũng liền nhắm mắt mở một mắt.

Về đến nhà, đang muốn đốt đèn, lòng sinh báo động, cảm ứng được trên giường có người. Ta không chút nghĩ ngợi, một chương bỏ ra, lại nghe được thét một tiếng kinh hãi, ta ta phát giác thanh âm này quen thuộc, ngay cả ngừng thân hình, đem đèn thấp sáng, một khuôn mặt tươi cười đập vào mắt bên trong.

Là người?

Trên giường người kia đúng là Tạ Quân Diễn, nàng cùng quần áo mà nằm, vội vàng giữa đứng lên, tần giác sợi tóc chỉ loạn, nhiều lần thêm bảy phần sắc đẹp, như hoa sen mới nở, đẹp không thể tả.

Tạ Quân Diễn dịu dàng nói, Tô đại ca, người trở lại?

Trong đầu ta hủ một tiếng, nhất thời sững sờ tại chỗ, thấy trên mặt bàn có trà lạnh, bung lên, hương về phía miệng bình một trận cuồng âm, lúc này mới hỏi, người sao lại ở đây? Chạy ra ngoài?

Tạ Quân Diễn vội la lên, Tô đại ca, mấy ngày nay người có thể không thể đi ra ngoài né tránh một chút?

Tại sao?

Tạ Quân Diễn nói, có người muốn giết người.

Nguyên lai, hôm nay Thông Thiện Tự bên trong, ta cùng với Trương Ấu Khiêm tổ chức chính phái võ lâm cùng U Minh Giáo tranh đấu, thả đi U Minh Thần Giáo, chính phái võ lâm đem việc này trách tội đến trên đầu ta. Hôm nay, các phái tại Tạ gia tụ họp, bàn ứng đối kẻ sách, có người nói lên phải đem ta diệt khẩu. Chuyện này đang bị đi ngang qua Tạ Quân Diễn nghe lên được, nàng vì vậy đi suốt đêm đến trong nhà của ta báo tin.

Ta mặc dù dự liệu được sẽ có xảy ra chuyện, không nghĩ tới Giang Nam võ lâm lại thật muốn đối phó ta. Nếu là Từ Khai Sơn ở chỗ này là tốt, trong nội tâm của ta nghĩ đến, ít nhất hẳn việc trải qua phong phú, gặp qua sóng gió nhiều, có thể cho ta nói lên một ít ý kiến.

Ta nhìn Tạ Quân Diễn, hai người mặc dù cùng chung hoạn nạn, nhưng sau khi đi ra, ta cùng với nàng cũng không liên lạc, không ngờ tới hôm nay nàng lại vì ta sự an nguy, tự mình chạy tới báo tin, ta luôn miệng nói cảm ơn, nói, Tạ cô nương, người đại ân, Tô Do Tại ghi nhớ trong lòng.

Đêm đã khuya, ta đề nghị đưa nàng trở về. Tạ Quân Diễn do dự mãi, mới đáp ứng ta đưa đến nàng Đông Môn chỗ, Tạ Quân Diễn nhẹ nhàng gõ cửa, chập ba chập ba, liền có người hỏi, ai vậy?

Tạ Quân Diễn ứng tiếng, người kia liền nói, là tiểu thư, hơn nửa đêm người đã đi đâu? Tạ Quân Diễn nói, tôi phục, hôm nay chuyện này, người biết là được, không nên nói lung tung, nếu không ta sẽ nhượng cho Thúy Hồng thu thập người.

Cửa kia Vệ nói quanh co hai tiếng, cười nịnh nói, Đại tiểu thư, sao có thể a, tối nay chưa từng xảy ra chuyện gì.

Tạ Quân Diễn đi tới thân ta trước, mặt mũi nhu hòa động lòng người, mặt đẹp đỏ bừng, thấp giọng nói, Tô quân, trân trọng! Vừa nói, nhắc chân tại ta khoe môi khê hôn một chút, xoay người liền chạy về bên trong viện, nhìn đến cửa kia Vệ trợn mắt hốc mồm.

Ta trong lòng có chút làm rung động, lại có chút phiền loạn, Tạ Quân Diễn không người Cổ gia phản đối, nửa đêm len lén cho ta báo tin, đối với ta tình ý, ta là có thể cảm nhận được.

Cô gái này ôn nhu uyển ước, tự nhiên phóng khoáng, ngày đó tại Hoàng Trận Đồ bên trong, hai ta đồng cam cộng khổ, lẫn nhau giúp đỡ, để cho ta đối với nàng hảo cảm tăng nhiều. Nhưng là trong nội tâm của ta, đầy đầu nhưng đều là Từ Nhược Nam bóng người, ôi.

Về đến nhà, nằm ở trên giường, thật lâu không thể vào ngủ.

Sau đó mấy ngày, trong thành Kim Lăng tin nhảm nổi lên bốn phía. U Minh Thần Giáo cùng Giang Nam võ lâm các phái tại Thông Thiện Tự bên trong đạt thành hiệp nghị ngưng chiến ba ngày, vốn cho là bọn họ sẽ nhân cơ hội rồi đi Kim Lăng, nhưng mà mấy ngày kế tiếp, U Minh Thần Giáo không có chút nào rồi đi ý tứ.

Cái này chọc giận Giang Nam võ lâm các phái, trong vòng vài ngày, trong thành Kim Lăng xảy ra vài nét bút giang hồ báo thù, dựa theo kinh đô hiệp nghị, chúng ta Lục Phiến Môn vốn không cần để ý loại này ân oán, nhưng hôm nay Giang Nam kỳ thi mùa xuân sắp tới, mà Đường Kim Thánh Thượng lại đang thành Kim Lăng, Tổng tri phủ mỗi ngày qua như đứng đồng lửa, đem Chư Cát Bánh Nướng nướng cá cầu huyết phún đầu.

Đang lúc này, ta cùng với Trương Ấu Khiêm nhận được một phong đến từ kinh thành thư.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Kỳ thi mùa xuân sắp tới

Cái này Phong mật hàm là kinh thành tám trăm dặm gấp mật hàm, theo quan dịch ngựa chiến đưa đến Kim Lăng Lục Phiến Môn.

Dựa theo triều đình công văn bảo mật chế độ, cái này mật cấp công văn bình thường do Tri Phủ Đại Nhân duyệt nhóm sau chuyển tới Giang Hồ Ty, khả đồng biết đại nhân chứng kiến Lục Phiến Môn lửa bunn Phong Ân sau, trực tiếp chuyển tới Chư Cát Bánh Nướng. Bởi vì giấy viết thư trên viết Tô Do Tại, Trương Âu Khiêm thân khai, Chư Cát Bánh Nướng đem ta hai người hô đến rồi Lục Phiến Môn.

Ta cảm thơ tiên, đang phải rời khỏi, Chư Cát Bánh Nướng nói, Tô bộ đầu, Trương bộ đầu, chuyện này tuy là Lục Phiến Môn trực tiếp hành văn các người, nhưng làm Lục Phiến Môn lãnh đạo trực tiếp, ta cảm thấy phải hơn không phải là cùng nhau nhìn một chút?

Ta nói như vậy không phù hợp quy định, Chư Cát Bánh Nướng cười ha ha nói, Tổng đại nhân không nhìn thì thôi, chúng ta đều là một ngành toàn bộ, còn cần tránh sao? Ta cảm thấy được cũng đúng, vì vậy đem mật hàm giao qua, Chư Cát Bánh Nướng mở ra, phát hiện bên trong còn bộ một phong thơ, nhìn một cái, liền đem giấy viết thư giao cho ta hai, nói ta còn là không nhìn.

Kết quả mật hàm, nguyên lai bên trong tầng này phong thư trên viết Lữ Trọng Viễn một câu nói, chuyện này nếu truyền vào người thứ ba trong mắt, giết chết không bị tội!

Trở lại Giang Hồ Ty, Trương Âu Khiêm đóng cửa lại cửa sổ, đốt một cái nến. Ta nói đây là chúng ta địa bàn, ban ngày lên lên lút lút, có muốn hay không làm với mà làm việc người như thế? Trương Âu Khiêm nói cẩn thận tai vách mạch rừng. Ta xì một tiếng, người chỉ cần không học lên tiếng, nơi nào đến lỗ tai?

Mở ra xem, nhưng là Lão Tôn đầu quen thuộc chữ viết.

Sau khi xem gần đốt.

Lường tên tiểu tử, thấy chữ như mặt, hai người các người tại Kim Lăng cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua như thế nào? Kim Lăng Thập Cảnh có đẹp hay không? Vạn nẫu Đào Hoa kiều diễm ướt át không kiều diễm ướt át? Còn nữa, Tần Hoài Thập Nhị Sai sóng không sóng, thật hoài niệm năm đó ở Kim Lăng viên quan nhỏ thời gian. Lão nhân gia ta gần đây bận việc cực kì, Lữ Trọng Viễn tiểu tử kia coi như ra sức, bây giờ chúng ta Thất Phiến Môn đã cải chế, theo Lục Phiến Môn điều đi mười hai tỉnh anh, thành lập Thất Phiến Môn hành động đặc biệt tiểu tổ, tin tưởng tại ta dưới sự hướng dẫn, tái hiện năm đó chúng ta Thất Phiến Môn mười hai Thái Bảo rạng rỡ.

Nghe Trần Thanh Dương nói qua, Thất Phiến Môn đời trước là trèo nghe thấy viện, đặc biệt hướng Hoàng Đế báo cáo, là Lục Phiến Môn Đặc Vụ tổ chức, phụ trách ám sát, tình báo, trọng án điều tra công việc, đã từng phong quang vô hạn. 20 năm trước, cũng không biết nguyên nhân gì, triều đình trực tiếp cấm chỉ Thất Phiến Môn, Thất Phiến Môn dần dần luân lạc làm phụ trách hậu cần phục vụ vật Quản Công ty.

Lão Tôn đầu không có đứng đắn, nhìn lường trang, viết đều là một ít việc vặt vãnh sự tình, thật là lãng phí triều đình quan dịch hệ thống. Thư trên viết, Trương Âu Khiêm cũng vinh dự trở thành Thập Tam Thái Bảo một trong, mà ta làm Thất Phiến Môn lão nhân, Lão Tôn đầu lòng từ bị, bổ nhiệm ta là Thất Phiến Môn Đại Tổng Quản.

Giấy viết thư cuối cùng, nhưng là một cái làm người ta dở khóc dở cười nhiệm vụ sách, yêu cầu ta cùng với Trương Âu Khiêm làm một phần điều nghiên, đối với (đúng) trong thành Kim Lăng toàn bộ "Ngũ" họ nhân viên tiến hành một lần hiểu rõ, yêu cầu bí mật điều tra một cái tên là ngũ bốn sáu người.

Ta theo Trương Âu Khiêm nhìn mắt lớn trừng mắt nhỏ, đây coi là cái gì nhiệm vụ tuyệt mật, còn sau khi xem gần đốt. Ta nói nếu Lão Tôn đầu bí mật giao xuống, Lục Phiến Môn trụ sở chính tất nhiên thâm ý sâu sắc, chuyện này trọng yếu như vậy, Trương bộ đầu trách nhiệm trọng đại a, nhưng chớ đem thượng cấp bàn giao sự tình làm hư hại.

Trương Âu Khiêm nói dựa vào cái gì là đề ta làm. Ta chỉ chỉ mật hàm, nói Trương bộ đầu bây giờ nhưng là Thập Tam Thái Bảo một trong, người không tới làm, chẳng lẽ để cho ta phụ trách hậu cần làm?

Lúc này, đúng lúc Giang Nam gõ cửa đi vào, Trương Âu Khiêm nhìn một cái hần, nói, Giang Nam bây giờ người đang ở đây Giang Hồ Ty cũng sắp gần một tháng, cảm giác như thế nào à? Giang Nam hưng phấn nói, nhờ hai vị đại nhân tài bồi, tiểu theo một tên ăn mày nhỏ, lặc mình

Biến đổi trở thành triều đình nhân viên công chức, bây giờ tại thành Kim Lăng đi ngang đây!

Trương Âu Khiêm ra vẻ ngưng trọng nói, tổ chức cho người liên quan (khô) nghề này, đó là đối với (đúng) người tín nhiệm, người có thể chớ cô phụ chúng ta có ý tốt. Nơi này có một gian khổ nhiệm vụ, ta theo Tô đại nhân nghĩ tới nghĩ lui, chuyện này chỉ có người có thể làm.

Giang Nam nói đa tạ Trương Đại Nhân cất nhắc, nói về, Trương Đại Nhân, ngài coi trọng nhà nào cô nương, ta đây liền cho người cướp đi.

Trương Âu Khiêm nói ta nhìn trúng cô nương, còn dùng cướp? Như vậy, người đi Hộ Bộ nơi đó tra một chút, đối với (đúng) chúng ta trong thành Kim Lăng họ Ngũ tiến hành một lần hiểu rõ, trong vòng mười ngày ta muốn nhìn thấy báo cáo.

Giang Nam nói đại nhân, này Kim Lăng thành ta quen thuộc, ta ở chỗ này sinh sống hơn bốn mươi năm, bên trong thành cũng chưa có họ Ngũ người. Trương Âu Khiêm không vui nói, cho người làm, người liền làm, lấy ở đâu nói nhầm nhiều như vậy?

Giang Nam ngay cả linh mệnh đi trước, ta thở dài nói, thật là lớn lười sai khiến tiểu lười, tiểu lười không động đậy. Kết quả, hai ta cũng không có cái này

coi là chuyện to tát, kết quả lại suýt nữa đưa tới một trận cuộn cuộn ngất trời hoạ lớn, đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Còn ba ngày chính là Giang Nam kỳ thi mùa xuân, vắng giới kỳ thi mùa xuân đều là do Kim Lăng Thủ Bị cùng Giang Nam học Chính phụ trách, có thể năm nay Minh Đế Chu Nhuận Trách đích thân tới Kim Lăng chủ trì lần này Xuân thí, cho nên làm đặc biệt long trọng, chúng ta Lục Phiến Môn cũng bị điều đi hiệp trợ, Giang Hồ Ty cũng không ngoại lệ.

Tổng tri phủ đối với lần này đặc biệt coi trọng, tổ chức Lục Phiến Môn tiến hành giáo huấn, nói khoa cử là quốc chi trọng điển, yêu cầu chúng ta nhất định phải làm xong lần này kỳ thi mùa xuân việc gìn giữ an ninh, tại Xuân thí trong lúc làm xong tiếng ồn chống công việc, cũng lệnh cường chế Phu Từ Miếu khu vực thương nhân vòng cấm chỉ kinh doanh, là kỳ thi mùa xuân sáng tạo một cái rất tốt đẹp hoàn cảnh bên ngoài.

Giang Nam Học Cung chung ba nghìn số bỏ, tại trong học cung cuộn chỉ nam bắc rải rác, dựa theo Thiên Tự Văn "Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoàng" bố trí thứ tự, không biết là có ý hay lại là trùng hợp, chúng ta Giang Hồ Ty phân đến Thiên Địa Huyền Hoàng bốn hàng số giám sát kiểm tra. Ngày đó, chúng ta phân phối xong nhiệm vụ, Chư Cát Bánh Nướng tại Gia Cát cá muối tiện nghi phường thiết yến chiêu đãi chúng ta.

Ta vốn không muốn đi, nhưng là Chư Cát Bánh Nướng một ý giữ vững, nói là phân công quản lý học Chính Kim Lăng cùng biết bảng đại nhân cũng phải tham gia. Trên đường, Trương Ấu Khiêm len lén nói, tối nay yên không tốt yên a. Ta hỏi vì sao, Trương Ấu Khiêm lặng lẽ nói, nghe nói năm nay bảng đại nhân công tử cũng phải tham gia Xuân thí, người này thi hai lần đều không qua, nhất định phải chúng ta giúp làm công việc chứ sao.

Đi tới tiện nghi phường, lại thấy cùng biết bảng đại nhân đã sớm ở cửa chờ, hai ta liền vội vàng hành lễ, bảng đại nhân cười ha ha một tiếng, nói đều là huynh đệ nhà mình, vội vàng mời vào bên trong. Đi tới nhà gian, Hùng Chương thật nài, dè con tôm cá tươi bày đầy một bàn.

Cùng biết đại nhân nói, đã sớm nghe Gia Cát đại nhân nói lưỡng vị huynh đệ là kinh thành phái tới, mặc dù cùng tồn tại nha môn làm quan, có thể gần đây quá bận rộn kỳ thi mùa xuân chuyện, không có cơ hội mời hai vị, còn không nên trách tội lão ca ca.

Ta nói cùng biết đại nhân chuyện này, nếu không phải ngại công vụ quán thân, hai ta đã sớm đi viếng thăm ngài.

Cùng biết đại nhân nói sau này vậy phải nhiều hơn đi đi lại lại.

Rượu qua tam tuần, Bảng Đồng Tri mới nói ý đồ, nói kỳ thi mùa xuân chuyện trách nhiệm trọng đại, chúng ta Giang Hồ Ty lại vừa là mới thành đứng, năm nay đem Thiên Địa Huyền Hoàng bốn hàng trọng yếu nhất số bỏ phân chúng ta giám sát, đó là tổ chức đối với chúng ta tín nhiệm, yêu cầu chúng ta nhất định phải công bình chấp pháp, liêm khiết tự hạn chế, vì quốc gia chọn mới đem hào quan, ngàn vạn lần không nên xuất sai lầm. Hai ta liền vội vàng đơn trung thành, biểu thị nhất định hoàn thành nhiệm vụ.

Nói chuyện phẩm giữa, Bảng Đồng Tri đối với chúng ta ân cần hỏi han, hỏi tại Giang Nam ăn cơm có quen hay không, thời tiết thích không thích ứng, buổi tối có không có con muỗi các loại (chờ) một nhóm nói nhảm, cuối cùng

, hần vô tình hay có ý ám hiệu một câu, nói mình công tử Bảng Đại Hải cũng tham gia lần này kỳ thi mùa xuân.

Vừa nói như thế, chúng ta cũng không thể ra vẻ không biết, ta nói Bảng công tử tài hoa hơn người, lại có cùng biết đại nhân dẫn đi dạy dỗ, lần này nhất định trung học đệ nhị cấp. Bảng đại nhân nói, mượn người chúc lành, lần này có thể hay không trung học đệ nhị cấp, toàn dựa vào hai vị rồi.

Ta cười hắc hắc, ra vẻ hồ đồ, nói theo ta hai trong bụng điểm này Mặc Thủy, còn chưa đủ Bảng công tử một bữa cơm. Bất quá nếu bảng đại nhân tự mình bàn giao, chúng ta nhất định sẽ cấp cho đặc biệt chiếu cố, diệt sạch lệch gió tác phong không đúng đắn, bảo đảm hần không chịu bất kỳ quấy rầy, bảo đảm hần phát huy ra phải có tài nghệ.

Ta đây sao chặn một cái, bảng đại nhân ách ách hai tiếng, không tiếp nổi nói. Chư Cát Bánh Nướng không nhìn nổi, nói, Tô bộ đầu, Trương bộ đầu, lần này phân phối đến Thiên Địa Huyền Hoàng bốn nhóm, đúng là bảng đại nhân ý tứ.

Ta cười hắc hắc, nói đại nhân như thế bàn giao, chúng ta tự nhiên biết, yên tâm, nhất định không phụ trọng thác.

Chư Cát Bánh Nướng giờ lên ngón cái, lên đường mà, uống rượu, tới uống rượu! Bảng đại nhân nghe vậy, cười cái đó rục rờ, trên mặt nếp nhăn như mùa thu bên trong nở rộ hoa cúc.

Ta là người từ lượng phân người, rượu gấp tri kỷ, như ở kinh thành Tiêu Định Viễn, hào khí ngất trời, ta theo hần ngàn chén không say, loại nghiệp vụ này rượu, uống hai ba cân liền cảm giác cấp trên. Bảng Đồng Tri phái quản gia đem chúng ta đưa về nhà.

Trước khi chia tay, ta phát hiện trong ngực có đồ, lấy ra nhìn một cái đúng là năm ngàn lượng ngân phiếu, Trương Ấu Khiêm trong ngực cũng có năm ngàn lượng, ta nói đây là thu mua chúng ta đây. Trương Ấu Khiêm hừ lạnh nói, chính là năm ngàn lượng liền muốn thu mua chúng ta, quá không đem chúng ta để ở trong mắt rồi.

Ta nói đó là, người là Trương Bách Vạn con trai, nếu không chúng ta lui về? Loại này trắng trợn hỏi lộ, nhưng là không tuân theo đạo đức nghề nghiệp. Trương Ấu Khiêm kinh ngạc nói, không nghĩ tới người như vậy có cốt khí, người bạn này không có uống phí giao.

Ta nói ta sợ thu tiền không làm việc, bị người ta tóm lấy đuôi sam nhỏ.

Trương Ấu Khiêm đem ngân phiếu bỏ vào trong ngực, nói loại này của bất nghĩa, mồ hôi nước mắt nhân dân, trả lại làm trái thiên lý, gần đây sông Tân Hoài mới tới rồi mấy cái cô nương, chúng ta hay lại là giữ lại làm người tốt chuyện tốt đi.

Ta nói có đạo lý.

Dựa theo quy định, kỳ thi mùa xuân trước, công tác tương quan nhân viên phải nhốt nhập học Cung, tiến hành phong bế thức quản lý, để ngừa có liên quan nhân viên mua được quan chấm thi cùng giám khảo, đi làm rồi kì cương chuyện. Tiếp theo hai ngày, chúng ta đều tại bên trong học cung trải qua, trước cùng Từ Nhược Nam hẹn muốn gặp mặt chuyện, nhưng cũng gặp trở ngại.

Mồng tám tháng ba, kỳ thi mùa xuân chính thức bắt đầu.

Giờ Mẹo không tới, chúng ta liền bị đánh thức, ngay cả cơm cũng không ăn, đi tới học cửa cung. Trời không trăng bạch, Giang Nam Học Cung ở ngoài, rậm rạp chằng chịt chen đầy tới đi thi học tử, có Kim Lăng bán địa học tử, cũng có ngoài tỉnh tới tú tài.

Học Cung tổng cộng có ba đạo cửa, quan giám khảo chúng ta cũng nhận biết, đứng là bắc Lô nam cảm ơn lưỡng văn đàn lớn lãnh tụ, cùng với Giang Nam học Chính, Bảng Đồng Tri còn có Triều Đình phái tới chủ trì kỳ thi mùa xuân Lễ Bộ Thị Lang Sở Học nhị.

Giang Nam kỳ thi mùa xuân chung ba ngày, trong ba ngày, toàn bộ thí sinh đều không được rời sân, ăn uống ngủ nghỉ các loại (chờ) tất cả sự tình, đều tại một trượng kiến phương số bỏ bên trong tiến hành. Giờ Mẹo canh ba, bên trong học cung ba tiếng pháo vang, chúng học tử cầm tất cả văn thư, giấy và bút mực, còn chuẩn bị chăn nệm, bánh ngô, bánh nướng, thịt khô các loại thức ăn, theo như thứ tự ghi danh, lục soát người, Nhị kiểm tra sau ra trận.

Ra trận trước lục soát người, tự có người đi làm. Trương Ấu Khiêm ngáp, cùng ta ở cửa dẫn dắt thí sinh ra trận. Đúng vào lúc này, đám người phía sau truyền tới một trận hỗn loạn âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Khoa cử những chuyện kia

Tôi tham gia khoa cử học tử ở bên ngoài xếp hàng, cũng muốn sớm đi đi vào. Thứ nhất có thể trước thời hạn quen thuộc trường thi, sớm một chút làm chút chuẩn bị, thứ hai tại chính thức mở đề trước nghỉ một chút chốc lát. Cũng đừng nhìn cái này chộp mắt mất một lúc, bọn họ vốn là rạng sáng sẽ tới Học Cung, giấc ngủ thiếu nghiêm trọng, nếu có thể tại mở màn trước có đầy đủ nghỉ ngơi, đối với (đúng) khoa cử vẫn tương đối có lợi.

Ta nhìn thấy ngoài cửa có người gây chuyện, nguyên lai là tới thi người có người gia tác sinh ra tranh chấp. Vốn là buồn ngủ Trương Ấu Khiêm nhất thời tinh thần tỉnh táo, hần đi tới lớn tiếng nói, rêu rao cái gì, cũng không nhìn đây là nơi nào.

Chờ thấy rõ người tới, đứng là Bảng Đồng Tri công tử Bảng Đại Hải. Ta nói ta tưởng là ai chứ, nguyên lai là Bảng công tử. Bảng Đại Hải vốn là có chút đuôi lý, thấy chúng ta tới, nhất thời vênh vào nghênh ngang, chắc là đạt được phụ thân hần bày mưu đặt kế rồi, lớn tiếng nói, hai vị đại nhân, ta sáng sớm đi tới nơi này, tiểu tử này nhất định phải gia tác, xin đại nhân minh xét.

Cái kia sĩ tử nghe một chút, đỏ mặt nói, rõ ràng là nguoi nhập đội, thế nào ngược lại cần ta một cái? Cái này người nói chuyện mang theo giọng miền nam, chắc là cái ngoài tỉnh tú tài. Bảng Đại Hải nói, ta rõ ràng sáng sớm ở nơi này xếp hàng chờ đợi, phương mới bắt quá đi một chuyến nhà vệ sinh, không tin nguoi hỏi một chút những người khác, có phải hay không như thế?

Ta ngấm nhìn bốn phía, hỏi, thật có chuyện này?

Những người còn lại chán nể với Bảng Đại Hải thân phận, giận mà không dám nói gì. Trương Ấu Khiêm lại nói, ta ngược lại là chuyện gì đây, vị này chính là bảng đại nhân công tử, nhập đội là để mắt nguoi. Bảng công tử, ngài là khách quý, không bằng theo chúng ta khách quý chuyên dụng lối đi đi qua, sắc trời còn sớm, chúng ta bên tai phòng bị đi một tí mút hoa quả mút, cần gì phải với thứ người như vậy kiến thức.

Bảng Đại Hải nói đi trước dẫn đường. Vừa nói lạnh rên một tiếng, mang theo khiêu khích nhìn cái kia học tử liếc mắt, ta đi lên vỗ vỗ bả vai hần, nói giao cho chúng ta đi.

Ba người đi tới tai phòng. Trương Ấu Khiêm hướng ta nháy mắt ra dấu, ta hiểu ý, liền vội vàng bụng lên một chút điểm tâm, thuận tiện cho hần đưa một ly trà.

Bảng công tử, nguoi xem, chuyện này huyền ảo, thân phận ngài quý giá, tại sao còn hôn tự xếp hàng đây. Đến, ném thử một chút huynh đệ chúng ta hôm nay mới vừa làm tỉnh não Thanh Thần canh, dùng Cầu Kỳ, nhân sâm, Lộc Nhung, ba đậu, sáu cái hột đào chế biến ba ngày ba đêm mà thành, đây chính là Đại Minh khoa cử thi chỉ định chức năng thức uống.

Hai ta hôm nay xuyên Lục Phiến Môn đồng phục, sắc trời vừa tới, hần lại không nhận ra hai ta tới. Bảng Đại Hải gật đầu, nâng chung trà lên nhấp một

miếng nói thể nào có chút khô. Ta nói có chút khô vậy đúng rồi, thuốc đắng già tật chứ sao. Sau đó thấp giọng nói, đây chính là bâng đại nhân để cho chúng ta tự mình làm người chuẩn bị, một ly đi xuống thần thanh khí sáng, não hang động mở rộng ra, trên dưới thông suốt, nghĩ (muốn) không cao bên trong đều khó khăn.

Bâng Đại Hải nói còn chức năng này, vừa nói nắm lỗ mũi uống một hơi cạn sạch. Ta cười thầm, nghĩ lão tử cho một vạn lượng bạc, đương nhiên phải cho người điểm đầu ngón đặc biệt rồi. Bâng Đại Hải uống thôi, ngồi chốc lát, liền bị Trương Ấu Khiêm dẫn nhập không tin được số mười một buồng tha. Cái này không tin được số mười một bó, tới gần hầm cầu.

Thí sinh ăn uống ngủ nghỉ đều tại số bó bên trong giải quyết, cái này hầm cầu là cho quan giám khảo chuẩn bị, trên có cơ quan ngầm, Thông Huyền số mười một bó, nghe nói bâng đại nhân rút thăm lúc làm tay chân, mới an bài tại cái chỗ ngồi này.

Trở lại nơi cửa chính, phát hiện học tử mới vào không tới 1 phần 3, vì vậy mệnh lệnh mở ra một cánh cửa khác, tạm thời bắt ta hai đi kiểm tra ra trận. Học chính để cho ta hai người nhất định phải khác tận tụy với công việc thủ, diệt sạch ăn gian.

Khoa cử ăn gian, từ xưa cũng có, lũ Cấm không ngừng, bắt sau hủy bỏ tư cách tú tài, nhưng khoa cử sức dự dồ quá lớn, chung quy có một ít lòng người tồn may mắn. Trăm ngàn năm qua, ăn gian cùng trái lại ăn gian kỹ thuật càng phát ra thành thực, ăn gian chia làm tam đẳng.

Cái này đệ nhất đẳng người, chính là mua được đề nhân người. Vì

Phòng ngừa nhận ra bút tích, bình thường áp dụng hồ tên đăng chép phương pháp, thi nhiều lấy bắt cổ chế nghệ, có tiền gia đệ một dạng, tại khỏi, thừa, chuyển, hợp chỗ, cố ý dùng tới đề nhân, chấm bài thi người chứng kiến đề nhân lúc, tự nhiên sẽ cho chiếu cố. Loại này tương đối thích hợp vốn là có một ít căn cơ người.

Đệ Nhị Đẳng người, lợi dụng quan hệ, mua được quan chấm thi, các loại (chờ) khoa cử lúc, nhân cơ hội thay đổi bài thi. Bâng Đại Hải ngực không bút mực, dùng đúng là loại phương pháp này.

Đệ Tam Đẳng người, không có tiền không quyền, không thể làm gì khác hơn là thông qua kèm theo phương pháp, mang theo tiểu chép lẫn vào trường thi. Chúng ta ở cửa kiểm tra ra trận, chủ yếu là phòng ngừa loại người này.

Có đem tiểu chép kê hồ tại trong cửa tay áo, có nắp trong không tâm ống bút bên trong, không bao lâu, ta cùng với Trương Ấu Khiêm đã bắt rồi ba bốn lên kèm theo ăn gian thí sinh. Trương Ấu Khiêm giờ ham chơi, trong nhà khổng chế tiền bạc khá chặt, tại ra bên ngoài trộm mang ngân phiếu bên trên cùng Trương Bách Vạn mở ra qua vô số lần điều tra cùng Phán điều tra bản lãnh, không nghĩ tới lại dùng ở chỗ này.

Ta là Đạo Thánh Môn truyền nhân, nhìn mặt mà nói chuyện bản lãnh nhất lưu. Ta đi lục soát thí sinh lúc, con mắt nhìn chăm chăm đối phương, bình thường trộm giấu kèm theo người, có tật giật mình, khi ta ngón tay hướng hấn giấu kèm theo chỗ, bộ mặt biểu tình sẽ cho ra bán hấn, tra xét chừng ba mươi người, lại có bảy tám người kèm theo.

Không bao lâu, chúng ta tổ này sẽ không có người đi lên. Những thứ kia chốt dạ thí sinh, thả chịu nhiều xếp hàng một hồi đội, cũng không chịu theo chúng ta bên này thông qua. Hai ta nhàn rồi buồn chán, phải những người khác lục soát người.

Ta thấy một người đi bộ nhàn nhỏ, tư thế kỳ quái, mới vừa thông qua kiểm tra, vì vậy tiến lên phía trước nói, vị nhân huynh này, chờ một chút.

Người kia thấy vậy, nói thể nào?

Ta chỉ hấn hạ thân nói, người kèm theo hàng lậu đi? Cởi quần ra!

Thư sinh kia nhàn nhỏ nói, vị đại nhân này, ta không tốt cái kia một cái. Trong nội tâm của ta cười lạnh, đi lên liền muốn cởi quần, người kia liên tục tránh né, hô lớn, đùa bọn lưu manh a! Cái này một gọi kinh động Học Chính đại nhân, qua tới hỏi, chuyện gì xảy ra.

Thư sinh kia nói, vị đại nhân này không muốn cho ta cởi quần, ta là đường đường tú tài, làm sao có thể liên quan (khô) loại này có nhục nhơ nhả chuyện.

Học Chính đại nhân nhìn ta, có hỏi ý, ta nói người này, tư thế đi quái dị, vô cùng có khả năng tại trên quần lót lấy tiểu chép. Thư sinh sắc mặt chợt biến hóa, nói vị đại nhân này, người không có bằng cứ cụ thể, chớ có ngậm máu phun người, trong đũng quần làm sao có thể giấu tiểu chép. Ta nói đầu năm nay đây quần đều giấu lõi rồi, làm điểm chút tiểu chép, lại tính là cái gì.

Học chính vung tay lên, có người tiến lên, đem hấn quần tháo ra, lại thấy trên quần lót rậm rạp chẳng chịt viết đầy Tứ Thư Ngũ Kinh.

Ta nói người được đẩy, thánh nhân nói như vậy đều chui người trong đũng quần rồi, cái này người giải thích thể nào?

Cái kia tú tài mặt xám như tro tàn, vẫn tự già mồm nói, ta có thể nói đây là trùng hợp mà, tối hôm qua đái dầm, không cẩn thận dính mực, là được bộ dáng này.

Ta cười ha ha, người cái này đái dầm kỹ thuật đều có thể làm in rồi, còn tới tham gia cái gì khoa cử.

Tú tài phịch quỳ xuống, nói Học Chính đại nhân ta không dám, van cầu người để cho ta vào đi thôi.

Học Chính đại nhân cười nói, đương nhiên cho người đi vào. Cái kia tú tài mặt lộ vẻ vui mừng, Học Chính đại nhân lại nói, hay lại là vào đại lao đi. Vừa nói, đối với (đúng) quan giám khảo nói, từ giờ trở đi, tất cả mọi người ra trận, đều muốn cởi quần nghiệm chứng thân phận! Xoay người lại hướng ngoài

cửa mọi người nói, các vị học tử, mười năm gian khổ học tập không dễ, chớ có động ý đồ xấu, chỉ cần không đem kèm theo dẫn vào bên trong sân, bàn quan có thể mở một mặt lưới!

Vừa dứt lời, liền có mười mấy người tại chỗ cỡi quần, đem quần lót ném ở bên ngoài.

Chợt thấy một người đang ở ra trận, đứng là trước đây không lâu tại Học Cung gặp phải Giang Nam Tứ Kiệt một trong, cái đó khắp người son phấn nam tử. Ta nói thật là khéo lại

Gặp mặt. Cái kia son phấn nam kinh ngạc nói, là ngươi? Ta cười ha ha, không nghĩ tới sao, thế nào, có hay không kèm theo?

Son phấn nam ngao nghể nói, ta là Giang Nam Tứ Kiệt, sao làm loại sự tình này? Ta thấy hấn quần áo gọn gàng, trước ngực, trên ống tay áo ẩn hiện lên rọc rờ.

Ta nói, đến, công tử, tới chén trà!

Cái kia son phấn nam đang muốn đi tiếp, ta làm bộ không cẩn thận thất thủ, rắc vào hấn trên ống tay áo. Ống tay áo gấp nước, nhất thời lộ vẻ rồi màu sắc, son phấn nam nhất thời thần sắc hốt hoảng, xoay người nhanh chân chạy. Trong nội tâm của ta cười lạnh, loại này dùng mực chất lỏng viết ảnh hình chữ mảnh khỏe, ta bảy tuổi lúc biết sử dụng rồi.

Giờ Mẹo canh ba, mặt trời mới lên.

Ba nghìn thí sinh rót cuộc vào sân, chờ các vị ngồi xuống, Học Chính đại nhân bắt đầu nói chuyện, đầu tiên là nói triều đình khoa cử ý nghĩa trọng yếu, sau đó lại cường điệu các vị học tử đi học không dễ, nhất định thật tốt đáp lại, một ngày nào đó trung học đệ nhị cấp, đáp đền triều đình, cuối cùng khiêu nại kỷ luật trường thi, nếu có đi riêng làm rồi ki cương chuyện, một khi tra ra, từ bỏ công danh, vĩnh viễn không bao giờ thu nhận.

Ba tiếng pháo vang, ba năm một lần Giang Nam kỳ thi mùa xuân chính thức bắt đầu.

Kỳ thi mùa xuân tổng cộng có ba trận, trận đầu là thánh nhân nói như vậy, kiểm tra là Bát Cổ văn căn cơ, năm nay đề thi là Lô viện trưởng xuất ra, đề mục là "Văn Thai Nhị Thập Bát Tướng, Không Môn bảy mươi hai Hiền". Trận thứ hai là quan trường văn ứng dụng, dựa theo công văn án lệ sáng tác phán văn. Trận thứ ba chính là Đường Triều điểm nóng chuyện thật, Tạ Sĩ Đình ra đề, đề mục là 《Bản Về Không An An》.

Bắt được bài thi, chúng thí sinh sắc mặt khác nhau, có mày ừ mặt ề người, có rõ ràng trong lòng đến, có lấy đầu đập đất người, còn gào khóc người. Đường nhiên, kỳ thi mùa xuân là rất nghiêm túc, toàn bộ tại trường thi loạn lên tiếng người, đều bị quan giám khảo dùng gậy gõ rất có lễ phép mời đi ra ngoài.

Số bỏ có nam bắc xếp hàng, chủ, phó quan chấm thi phân ngồi hai đầu đình phòng, chúng ta hiệp trợ giám khảo là phụ trách vốn khu vực. Một giờ đi qua, liền có thí sinh cử bút quét quét điểm một cái, bắt đầu bài thi. Ta cùng với Trương Ấu Khiêm đi lang thang khắp nơi, Trương Ấu Khiêm thấp giọng nói, thật là kỳ quái, tại sao không có ăn gian?

Ta cười nói, lúc này mới vừa mới bắt đầu, hàng thật giá thật ăn gian, đều là các loại (chờ) sau giờ Ngọ, chúng ta buông lỏng lúc.

Trương Ấu Khiêm nói muốn không hiện tại liền buông lỏng đi. Không bắt được người, thật là không có có cảm giác thành công.

Lúc này, chợt phát hiện vàng sáu, vàng số bảy bỏ tựa hồ có người ở truyền tờ giấy, Trương Ấu Khiêm chỉ chỉ chỗ kia, hai ta nhìn sang, cái kia số hai bỏ thí sinh ngay cả vội cúi đầu, ra về bài thi, Trương Ấu Khiêm thấy vậy ho khan một cái, tỏ vẻ cảnh cáo.

Cũng không lâu lắm, hai người lại bắt đầu truyền tờ giấy. Lòng ta nói thế nào dạy mãi không được a, nhất định phải bắt các ngươi cái tại chỗ không được. Vàng sáu thấy hai ta đi ra, lại bắt đầu cho vàng bảy ném cuộn giấy, lúc này tới một trận gió, vàng số bảy bỏ không có tiếp lấy, bị gió thổi đến một bên.

Dựa theo trường thi quy củ, thi bắt đầu sau, trong vòng 3 ngày, tất cả mọi người đều không được rời số bỏ, vàng bảy không với tới cuộn giấy, vì vậy làm bộ như nhà xí, âm thầm dùng giày đi đủ cuộn giấy, bởi vì động tĩnh quá lớn, bị Trương Ấu Khiêm phát hiện, đi tới, một cái nhặt lên tờ giấy, cười tủm tỉm nói, thế nào, bị ta bắt được đi.

Vàng sáu, vàng số bảy thí sinh đều là tuổi đã hơn năm sáu tuần lão hán rồi, dự tính thi không chỉ một lần, chỉ thấy hai người bọn họ sắc mặt tái nhợt, thấp giọng nói, gia gia tha mạng!

Trương Ấu Khiêm cười nói, gia gia? Gọi ông ngoại cũng vô ích.

Vừa nói đem cuộn giấy đưa cho ta, đang muốn báo cáo quan chủ khảo, ta thấy hai người bọn họ tuổi rất cao, quả thực không dễ dàng, vì vậy ngăn lại. Mở giấy ra cái nhìn một cái, lại thấy trên đó viết mấy dòng chữ.

Đề thứ nhất ngươi biết không?

Ta sẽ không, ngươi biết không?

Ta cũng sẽ không.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Rắc bàn về

Trương Ấu Khiêm nói người hai chơi được rất thời thượng, đi thôi, chúng ta đi ra ngoài trò chuyện một hồi mà đi. Ta thấy vàng sáu, vàng số bảy hai cái lão tú tài bị dọa sợ đến mặt không còn chút máu, trong lòng sinh ra lòng trắc ẩn, nói coi như hết, lại không tính thực chất ăn gian lần sau không được phả lệ.

Bàng Đại Hải theo vào không tin được số mười một bỏ sau, nằm ở trên bàn đi nằm ngủ, không chốc lát, đầu tiên là tiếng ngáy như sấm, ngay sau đó rắc tiếng như lòi, như mưa đánh chuỗi tây, Toái Ngọc rơi châu bàn.

Không tới nửa ngày, cả người như mệt là bình thường, ta thấy hình dáng kết nối với trước quan tâm, Bàng công tử, hôm qua có từng ăn đau bụng? Đến, ta cho người rót ly trà lạnh, Thanh Thanh Dạ Dày.

Bàng Đại Hải hữu khí vô lực nói, nói cho cha ta biết, ta không thi. Ta thấp giọng nói vậy sao được, cha người nhưng là tổn vốn gốc, nhất định phải cho người trúng cử, người ở nơi này giữ vững ba ngày, ba ngày là tốt.

Bàng Đại Hải nói, ta đau bụng, đừng nói ba ngày, ta một ngày đều không kiên trì được.

Trương Ấu Khiêm nói nhân gia mười năm gian khổ học tập chưa chắc có thể trúng, người tiêu chảy ba ngày là có thể trúng cử, dễ dàng như vậy chuyện, đốt đèn lồng cũng không tìm tới, chính người vui trọng đi.

Bàng Đại Hải nghe cảm thấy rất có đạo lý, cũng đứng, ta đây ráng nhịn chút nữa.

Dù là Giang Nam Học Cung tại ra trận trước tiến hành nghiêm mật hai lần lục soát người, nửa thiên hạ đến, vẫn có gần trăm người ăn gian bị bắt, có thể thấy khoa cử làm rối loạn cương cương gió nghiêm trọng chỉ quá mức. Có chút ăn gian thí sinh, lại đem Tứ Thư Ngũ Kinh nhỏ khắc tại lớn chùng bàn tay bạc trên giấy, làm người ta nhìn mà than thở.

Buổi chiều, thấy quan chủ khảo, tuần quan chấm thi đều không đến, ta cùng với Trương Ấu Khiêm ở một bên trò chuyện khoa cử chuyện, Trương Ấu Khiêm nói ta trong cuộc đời làm ra sáng suốt nhất quyết định chính là không tham gia khoa cử. Năm đó vì chuyện này mà, cha ta đem ta treo trên tầng cây đánh ba ngày.

Ta gật đầu một cái, nói ba ngày này đánh, đáng giá! Người xem vàng sáu, vàng bảy lượng cái lão tú tài, tuổi đã cao, còn muốn trúng cử, đậu Tiến sĩ, coi như đậu Tiến sĩ, còn có thể làm mấy ngày quan?

Trương Ấu Khiêm nói, người đây liền sai hoàn toàn, người là người tập võ, không quá hiểu ta Đại Minh quan trường chế độ, ngày nay thiên hạ Ngũ Đẳng người, quan lại quân dân thương nhân, cấp bậc phân hóa nghiêm trọng, tựa như chúng ta Trương gia, coi như là kinh thành nhà giàu nhất, chỉ cần trong nhà không có làm quan, cái này phú khả địch quốc tài sản thủy chung là sớm muộn trong mất thịt, món ăn trên bàn. Trương Bách Vạn hàng năm tiêu phí vài chục vạn lượng bạc tất cả đưa cho rồi Lục Bộ kinh quan, các lộ Châu vào kinh thành báo cáo công việc Ngoại Quan, thậm chí là tới đi thi cử từ, vài chục năm đi xuống, cùng các hạng thế lực cạnh là đan chen, bên thành một tấm lưới, mới từ từ trong kinh thành ổn định địa vị. Bây giờ còn nữa người đụng đến bọn ta Trương gia, cái kia phải là rút giây động rừng, rút ra củ cà rốt mang ra khỏi bùn.

Ta thờ dài nói, thật là thối rửa!

Trương Ấu Khiêm lạnh nhạt nói, những thứ này bất quá ta Trương gia thủ đoạn tự vệ mà thôi, ta chính là không nghĩ thông đồng làm vậy, mới chạy đến Lục Phiến Môn làm Bộ Khoái.

Ta nhớ được Trương Ấu Khiêm cùng hần cha quan hệ không được, cho nên nói chuyện đến Trương Bách Vạn, đều là gọi thẳng tên húy, bất quá nhìn, tiểu tử này đối với hần cha hay lại là tràn đầy khâm phục chứ sao.

Trương Ấu Khiêm người này tâm địa không xấu, ngoại trừ có chút phá của, háo sắc ở ngoài không tật xấu gì, nhớ mới vừa gặp phải hần lúc, còn là một bộ hoàn hảo công tử ca, cái này ở Lục Phiến Môn mang theo chưa tới nửa năm, tính cách thu liễm không ít.

Hai người nói chuyện phiếm giữa, lại thấy Vũ Trụ Hồng Hoang bốn bộ quan giám khảo đi tới, người nọ là Giang Nam quân phòng giữ người trong, hần không phải là Lục Phiến Môn hệ thống, sĩ quan kia hướng chúng ta cười một tiếng, liền muốn vào nhà vệ sinh.

Ta báo cho biết Trương Ấu Khiêm liếc mắt, hần ngay cả cân lại nói, dựa theo quy củ, cái này nhà vệ sinh các người không thể dùng. Cái kia quan giám khảo

Sững sờ, chẳng lẽ Bảng Đại nhân không có dặn dò qua các người?

Ta nói dặn dò qua nữa à, để cho chúng ta chiếu cố thật tốt Bảng công tử, bảo đảm hẳn không chịu bất luận kẻ nào quấy rầy! Ta quan sát hẳn một phen, lại thấy hẳn trong cửa tay áo ẩn tàng một phần bài thi, chắc là tại bên trong trường thi mua được rồi lĩnh cảm thương, các loại (chờ) đáp lại sau đó, mang đến giầu trời qua biển kẻ sách.

Trương Ấu Khiêm còn muốn ngăn trở, ta lại cười nói, không ngại, không ngại. Tiến lên vỗ vai hẳn một cái, nói thời gian cấp bách, Học Chính đại nhân cùng tuần quan chấm thi tùy thời trở lại, người động tác mau mau.

Cái kia quan giám khảo gật đầu, đi vào, không tới mười hơi thở, liền che mũi chạy ra, lên tiếng chào trở về chính mình giám khảo khu. Trương Ấu Khiêm nói thật chẳng lẽ giúp tiểu tử này?

Ta ung dung nói, thu bạc, đương nhiên muốn làm việc. Trương Ấu Khiêm nói ta khinh bỉ người, ta đưa tay giờ lên một tấm bài thi, ở trước mặt hẳn giờ giờ lên, Trương Ấu Khiêm hỏi, cái kia mới vừa mới đưa vào đi là cái gì?

Ta nói cùng đáp quyền so sánh, ta cảm thấy được Bảng công tử càng cần hơn một quyển giấy vệ sinh. Trương Ấu Khiêm nói không nghĩ tới người sẽ còn ngón này? Ta cười ha ha nói, Diệu Thủ Không Không, ta nhưng là chuyên nghiệp.

Trương Ấu Khiêm như có sở ngộ, đột nhiên hỏi, thành thật khai báo, năm đó ở kinh thành, ta khỏi ngọc bội kia có phải là người hay không thuận đi?

Ta kinh ngạc nói, cái gì ngọc bội, ta không biết a. Nhưng trong lòng thầm nghĩ, loại sự tình này đánh chết cũng không nói, năm đó xuất sư trước, ta nhưng là tại Đạo Thánh Hà Đạo Tử bức họa trước thông báo qua đạo môn chi thể, thừa nhận chính là vi phạm Tổ Sư Gia dạy bảo, không tuân theo đạo đức nghề nghiệp.

Ở Thượng Đế cùng trước công chúng tuyên thệ, nguyện ta cả đời thuần khiết trung thành trộm cướp, chớ trộm có hại vô ích chuyện, chớ lấy phục cùng có trộm kẻ goá bụa cô đơn, đã hết dư lực lượng lấy tăng cao ta nghề chỉ trình độ, phạm là ăn trộm lúc chỗ nghe nghe chi chuyện riêng, cùng toàn bộ việc nhà đều làm tuân thủ nghiêm ngặt bí mật, dư đem lấy trung thành miễn giúp trộm sự nghiệp, cũng hết sức chuyên chú lấy chú ý trao tặng bị trộm người may mắn phúc.

Đoạn này đạo môn chi thể, lượn quanh miệng hết sức, năm đó ta nhưng là mất một đêm công phu mới công qua, Ngũ Sư Huynh đã gặp qua là không quên được, nhìn qua một lần liền công qua rồi. Nghĩ đến chỗ này, bỗng nhiên hơi nhớ nhưng mấy người sư huynh rồi.

Ngày thứ hai án lệ phán tích, đến buổi chiều cái đó quan giám khảo lại tới đưa câu trả lời, hôm qua theo hằm cầu cơ quan ngầm câu trả lời thiếu chút nữa không đem hẳn xong chết, hôm nay đã có kinh nghiệm, đem câu trả lời làm ra về cuốn trong ống, ta lại giờ lại trở cũ, dùng một quyển hình vẽ bản Kim Bình Mai thay đã đổi. Toàn bộ buổi chiều, Bảng Đại Hải thuộc về một loại hệ thần kinh giác quan phần khởi bên trong.

Ngày thứ ba kiểm tra Sách Luận, đề mục là 《Bản Về Không Ẩn Ẩn》, cái đề mục này có thể nói là nhìn thấy giật mình, bây giờ không ẩn văn kiện đi qua vẫn chưa tới một năm, dư âm không bình, chính là ở kinh thành, mọi người nói ẩn này biến sắc, e sợ cho tai vách mạch rừng, bị Cẩm Y Vệ, Đông Xưởng, Tây Hán nắm chặt đi, không chết cũng phải rớt lớp da. Tuy nói Giang Nam bầu không khí sáng suốt, nhưng liên quan đến triều đình bí văn kiện, người bình thường cũng không dám tùy tiện phán xét.

Trải qua hai ngày gầy vò, Bảng Đại Hải rõ ràng gầy đi trông thấy mà, hẳn hướng ta hai khoát tay, ta nói người lại làm cái trò gì? Bảng Đại Hải nói, hôm nay đề mục là cái gì tới?

Ta nói không phải có bài thi à?

Bảng Đại Hải chỉ chỉ bồn cầu, không kịp, đều dùng.

Người sợ cái gì, đến lúc đó đã có người đưa đáp án.

Bảng Đại Hải phàn nàn mặt nói, buổi sáng đưa cơm lúc nghe người ta nói, Vũ Trụ Hồng Hoàng số 4 bỏ tuần quan chấm thi bị bắt. Hôm nay phải xem chính ta bản lĩnh.

Trương Ấu Khiêm nói chúng ta chỉ phụ trách giám khảo, đề thi cũng không biết, hình như là không cái gì.

Bảng Đại Hải hỏi, không? Khỉ?

Ta nói hình như là vậy.

Bảng Đại Hải suy tư chốc lát, vui vẻ nói, có! Cầm bút lông lên, trên giấy viết lên hai chữ to, 《Bản Về Rắm》.

Rắm người, Ngũ Cốc hoa màu khí vậy! Là vì Phù Tạng, từ môn vị, nhìn tới phát cách nhìn, nghe chi tắc nghe thấy. Kỳ vì khí vậy, Ảnh không kịp hình, bụi không rảnh lên, còi nhưng mà ra, trong suốt nhưng mà dừng; trắng một phòng chi yêu phân, tiết Ngũ Cốc chi bại mùi vị. . . . Kỳ vì âm thanh vậy, không phải vàng không phải đá, không phải là tí ti không phải là trúc; hoặc xé vải mà chấn vang, hoặc liên châu mà giấy gấp ra, hoặc oa oa mà lời nói nhỏ nhẹ, hoặc ối chao mà là hét; hoặc là hí, hoặc là ồ, là ni non, là quát, là chim đề thú hống, bách quái chi kỳ thanh âm.

Bảng Đại Hải càng viết càng hưng phấn, cấu tứ như đi tiểu băng, phát triển mạnh mẽ, không tới nửa giờ một mảnh lưu loát 《Bản Về Rắm》 ngấm nhiên thành sách, hẳn hơi đặc ý, như thể nào?

Ta nói năm tên, trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác!

Giám khảo đã hai ngày, hai ta đã sớm mệt mỏi không chịu nổi, buổi trưa ăn mấy cái rớt bánh bao hấp, buổi chiều dựa vào tường Trụ mơ hồ đây, bỗng nhiên cách đó không xa tới một số người, ta nhấc mắt nhìn đi, đúng là Minh Đế Chu Nhuận Trạch mang theo bắc Lô, nam cảm ơn, Lễ Bộ Thị Lang đích thân tới kỳ thi mùa xuân hiện trường, về phần Học Chính đại nhân, Tổng tri phủ đi theo đội ngũ cuối cùng, nửa khom người, một bộ cẩn thận từng li từng tí đáng vẽ, bộ dáng thật là tức cười. Tên kia hán tử áo đen vẫn hơi híp mắt lại, một bộ chưa tỉnh ngủ đáng vẽ.

Ta ngay cả đánh thức Trương Âu Khiêm, Trương Âu Khiêm hỏi thế nào, ta thấp giọng nói, hoàng thượng tới. Trương Âu Khiêm nhìn Chu Nhuận Trạch liếc mắt, nói đây chính là hoàng thượng?

Ta nói ngươi nhỏ tiếng một chút.

Minh Đế Chu Nhuận Trạch nghe được động tĩnh, thấy được chúng ta, hướng hai ta đi tới. Lão đệ, chúng ta lại gặp mặt. Ta đang muốn hành lễ, Chu Nhuận Trạch khoát khoát tay, miễn lễ. Dứt lời lại nhìn nhân Trương Âu Khiêm, ngươi là con trai của Trương Bách Vạn?

Trương Âu Khiêm một bộ hoàn toàn không sợ đáng vẽ, đúng vậy, thế nào? Lời này một nơi, chúng quan tất cả xôn xao, trong lòng không khỏi là tiểu tử này nhéo một cái mồ hôi lạnh, cái này nhưng là đương kim Thánh Thượng a, ngươi cho rằng là là cách vách lão Vương đây.

Chu Nhuận Trạch nói, không có gì, ta liền hỏi một chút.

Chu Nhuận Trạch tại trong trường thi dò xét một cái vòng, chúng thí sinh đều bận rộn đáp lại, cũng không có chú ý tới hiện nay thế gian quyền lực lớn nhất người đó liền tại hiện trường, Chu Nhuận Trạch đối với (đúng) Tạ Sĩ Đình nói, Tạ khanh, ngươi cái này Sách Luận ra có thể nói Tru Tâm a.

Tạ Sĩ Đình khom người nói, minh quân trị hạ, thiên hạ sĩ tử tất cả dám nói. Cổ hữu Đường Tông rộng đường ngôn luận, mới có lần đầu tiên Đường thịnh thế, bốn triều Vũ Tông thiên thánh cung chiều nịnh, mới nước cờ hiểm mằm tai họa. Ngày nay thiên hạ, tứ hải thái bình, vạn bang đến châu đúng là gặp phải Minh Chủ nguyên có. Khoa cử là trong triều trọng sự, thần ra cái này đề, là nghĩ là Thánh Thượng chọn lựa Tri Thế Chi Năng Thần, mà không phải là một vị học vẹt ngốc tử.

Cái này vô mong ngựa, đừng nói là Chu Nhuận Trạch, chúng ta nghe rồi đều cảm thấy cả người thoải mái, xem ra Tạ Sĩ Đình vẫn là rất nhanh liền thích ứng cái này chuẩn Hộ Bộ Thượng Thư vai trò.

Do ở Tạ Quân Diễn quan hệ, ta đối với (đúng) Tạ Sĩ Đình cũng không có hảo cảm, luôn cảm thấy người này vô cùng quý trọng lông chim

Minh Đế Chu Nhuận Trạch hỏi, khóa này kỳ thi mùa xuân học từ bên trong, có cái gọi Lý Mục Ca, không biết ở đâu cái số bỏ?

Học Chính đại nhân với quan giám khảo phải qua kiểm tra Tông danh sách, tới tới lui lui lật ba lần, lại không có phát hiện Lý Mục Ca tên, vì vậy nói, khỏi bầm vạn tuế, tiểu thần lật biến hồ sơ, cũng không người này.

Chu Nhuận Trạch mặt thoáng cái liền trầm xuống, kiểm tra không người này?

Quan giám khảo ngay cả tiến tới Học Chính đại nhân trước mặt, Không đại nhân, cái này Giang Nam Học Cung Lý Mục Ca, hôm qua dính lúu ăn trộm, bị người tố cáo, bây giờ đang ở trong tù đang đóng đây.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Thánh Vũ Hiên Các chủ, Hoan Bộc Đình Thượng Thư

Minh Đế Chu Nhuận Trạch hỏi, trộm cướp? Trộm vật gì?

Bàng Đồng Tri nhất thời mồ hôi như mưa rơi, hần hít sâu một hơi, tiến lên quỳ xuống nói: Khôi bầm Bệ Hạ, cái này Lý Mục Ca tại Giang Nam Học Cung khá có tài danh, bất quá nghe nói tính cách không đứng đắn, rõ ràng là Tú Tài thân, lại đi thương nhân sự tình, khá gặp đồng hành khinh thường. Nghe nói ba ngày trước, Học Cung Trương tài chủ công từ mất trộm một cái chuỗi Tổ Truyền Phi Thúy quạt xếp, tới báo án, chúng ta phái ra sai người truy xét, kết quả từ trên người Lý Mục Ca lục ra được cái này cây quạt xếp, bây giờ đã bị quan phủ giam, nhốt ở trong đại lao. Trải qua cả đêm Thẩm Phán, đã mất thật tội danh, nếu không phải kỳ thi cuối năm buông xuống, chúng ta đang muốn hành văn ~ cách đi hần Tú Tài công danh.

Chu Nhuận Trạch nghe vậy, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, lạnh lùng nói, vậy các ngươi thì làm sao biết quạt xếp là hần đi trộm được?

Bàng Đồng Tri liền nói, cái này cây quạt xếp phẩm chất quý giá, giá trị mấy ngàn lượng bạc, Lý Mục Ca cuộc sống trải qua cực kỳ nghèo khó, hẳn nơi nào có thể mua được quạt xếp, ngoại trừ đi trộm, thì như thế nào có cái này quạt xếp? Hơn nữa, Trương Tú Tài đã xác nhận cái này cây quạt xếp là Kỳ Tổ truyền.

Lô viện trưởng một bên hỏi, không biết cái này quạt xếp trên viết cần gì phải chữ?

Bàng Đồng Tri khom người nói, thăm án lúc, hạ quan vừa vặn tại chỗ, phía trên kia bốn chữ, hình như là cứng mà dễ gãy. Bệ Hạ, Lý Mục Ca tội chứng xác thật, đã nhận tội, bây giờ đang ở trong đại lao bắt giữ.

Ta ở một bên nghe tức giận dị thường, nếu không có đoán sai, cái này quạt xếp hẳn là Hoa Thần Tiết trước, Hoàng Đế Chu Nhuận Trạch tự tay tặng cho, không nghĩ tới thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, Lý Mục Ca lại bởi vì cầm cái này cây quạt xếp mà lang keng ở tù, ngay cả kỳ thi mùa xuân cũng bỏ lỡ.

Chu Nhuận Trạch khí hai tay trắng run rẩy, hẳn cố nén lửa giận, nói, tội chứng xác thật?

Tạ Sĩ Đình nhìn ra Hoàng Đế tức giận, Hoa Thần Tiết ngày đó, Chu Nhuận Trạch đối với (đúng) Lý Mục Ca thương thức, hẳn đã sớm để ở trong mắt, thấy cơ hội này, ngay cả lên tiếng nói, Bệ Hạ, theo ta được biết, cái này Bàng đại nhân gia công tử cùng Lý Tú mới có chút đụng chạm, không biết lần này Lý Tú mới rơi ngục, có hay không có liên quan với đó? Có lẽ trong đó có chút hiểu lầm, cũng nói không chừng.

Tạ Sĩ Đình là chuẩn Hộ Bộ Thượng Thư, đường đường quan lớn, mà Kim Lăng cũng biết Bàng đại nhân chẳng qua chỉ là quan ngũ phẩm, hẳn nhìn ra Hoàng Đế bảo vệ Lý Mục Ca ý, lại cũng không để ý đến thân phận, đứng ra là Lý Mục Ca nói chuyện.

Chu Nhuận Trạch nhìn Tạ Sĩ Đình liếc mắt, quả thật có chuyện này ư?

Tạ Sĩ Đình cung kính nói, cái này Bàng đại nhân công tử Bàng Đại Hải, năm nay cũng là tham gia kỳ thi mùa xuân. Theo như triều đình Pháp Độ, Bàng Đồng Tri nếu có nhà người tham gia khoa cử, lần này giám khảo cùng tuần kiểm tra là muốn tránh, Bàng Đồng Tri tham dự vào lần này khoa cử bên trong, trong đó tất nhiên làm tay chân.

Bàng Đồng Tri nghe vậy, sắc mặt kinh hãi, liền vội vàng quỳ sụp xuống đất, hạ quan có tội!

Chu Nhuận Trạch lạnh rên một tiếng, lại không để ý tới Bàng Đồng Tri, hỏi Học Chính đại nhân, cái này Bàng Đại Hải ở chỗ nào? Học Chính đại nhân không dám bao che, ngay cả mạng người lật xem danh sách, ta lúc này nói, bây giờ đang ở không tin được số mười một phòng.

Chu Nhuận Trạch dẫn mọi người đi tới không tin được số mười một bỏ trước, số bỏ bên trong mùi hôi ngút trời, chúng ta bàng đại công tử, đang nằm ở trên bàn khô khô ngủ say, tiếng ngáy như sấm, chày nước miếng chảy một mảnh. Không nghĩ tới loại hoàn cảnh này bên dưới, hẳn lại cũng có thể ngủ được, thật là khâm phục cực kỳ.

Trương Áu Khiêm đi lên trước, Bàng công tử, tỉnh lại đi, tỉnh lại đi!

Bàng Đại Hải ngủ như chết heo bình thường, trờ mình, nói câu, Mỹ Nhân Nhi, đừng chạy!

Ô a, hay lại là Xuân Mộng đây. Trương Áu Khiêm nằm ở lỗ tai hẳn cạnh lớn tiếng nói, Tàn Hoài Tử Diễm đến cho Bàng công tử hầu hạ!

Bàng Đại Hải đột nhiên thức tỉnh, liền nói, mỹ nhân ở đâu? Hẳn nhượng mí mắt, lại thấy hơn mười người đứng tại số bỏ trước, một mặt như mơ nói, thế nào, có thể nộp bài thi rồi à? Cha, sao người lại tới đây? Bàng Đồng Tri run giọng nói, ta không phải cha người.

Cha, người điên rồi sao? Người không là cha ta, người là ai?

Bàng Đồng Tri phản nản liền nói, người là ta tổ tông.

Bàng Đại Hải nói, cha, chúng ta không phải nói tốt lắm mà, ở trước mặt người ngoài, không cho phép người gọi ta tiểu tổ tông.

Chúng ta một bên nghe trợn mắt hốc mồm, Tạ Sĩ Đình không nhịn được nói, các người một nhà này, bối phận thật loạn a.

Chu Nhuận Trạch mắt lạnh nhìn Bàng Đại Hải, hỏi, kỳ thi mùa xuân ba thử, người đáp xong à?

Bàng Đại Hải vui vẻ nói, cái kia nhất định phải làm xong. Gió giờ lên trong tay đáp quyền, hơn nữa năm nay kỳ thi mùa xuân danh đầu, trừ ta ra không còn có thể là ai khác! Bàng Đại Hải ngay cả mắng, im miệng! Minh Đế Chu Nhuận Trạch hỏi, không có ăn gian? Bàng Đại Hải nói, cuốn này là ta chính tay viết chỗ sách, cái này đề là ta tự tay đáp lại. Hai vị này Bộ Đầu có thể làm chứng.

Ta gật đầu liên tục, cái này bài thi là Bàng công tử tự tay đáp lại không giả.

Chu Nhuận Trạch nhận lấy hồ sơ, mở ra xem, 《Bản Về Rắm》 hai chữ to bất ngờ đập vào mắt bên trong. Hẳn nhìn thiên văn chương này, lại bức bội cười ra tiếng tới. Bàng Đại Hải thấy Chu Nhuận Trạch bật cười, cho là người này rất là yêu thích hẳn văn tài, hơi đắc ý nói, như thế nào?

Chu Nhuận Trạch ách cười, đánh giá rồi tám chữ, gãi đúng chỗ ngứa, thái không thể ngửi nổi. Vừa nói đem hồ sơ ném cho Tạ Sĩ Đình, Tạ Sĩ Đình duyệt thôi cũng nói

, văn tài phi phạm, quả thật nhất lưu. Lại đem hồ sơ đưa cho Lô viện trưởng, Lô viện trưởng xem xong, lắc đầu một cái.

Chu Nhuận Trạch lạnh lùng nhìn Bằng Đồng Tri, người nuôi đứa con trai tốt a.

Bằng Đồng Tri cái trán là mồ hôi, lại không dám nói tiếp.

Tạ đại học sĩ, người là cái này đề ra đề quan, bản này Sách Luận, văn tài không tệ, vị này Bằng công tử cũng độc đáo, không biết như thế nào phong thường?

Tạ Sĩ Đình cười nói, Bệ Hạ, Bằng công tử văn tài văn hoa, bỏ thi tiếc, không bằng phong làm "Thỉnh Vũ Hiên Các chủ, Hoan Bộc Đình Thượng Thư"?

Trong nội tâm của ta oán thầm, không hổ là Giang Nam Văn Đàn lãnh tụ, ngay cả một nhà vệ sinh nói đều nhã trí như vậy. Đã sớm nghe Giang Nam văn nhân chưa hủ, đem nhà vệ sinh nữ xưng là Thỉnh Vũ Hiên, nhà vệ sinh nam thanh nhã xưng là Hoan Bộc Đình, Tạ Sĩ Đình lời này vừa nói ra, tại chỗ hiểu ý người, ầm ầm cười to.

Bằng Đại Hải vui vẻ nói, Thượng Thư? Cái này là rất lớn quan à?

Tạ Sĩ Đình cười nói, rất lớn, Kim Lăng bốn trăm tám mươi nhà xí, tất cả thuộc về người Bằng công tử tiết chế!

Bằng Đại Hải nói, cha, nghe không, ta vừa làm quan!

Bằng Đồng Tri sắc mặt tái xanh, quỳ ở một bên.

Chu Nhuận Trạch nói, nề tình người không có vì việc riêng mà rối loạn kỷ cương phân thượng, tha cho người một mạng, đứng lên đi.

Lòng ta nói người làm sao biết hẳn không có vì việc riêng mà rối loạn kỷ cương, ta theo Trương Ấu Khiêm nhưng là thu một vạn lượng bạc, bắt quá không cho hẳn làm việc mà thôi.

Ta mới vừa rồi còn lo lắng, cái này Bằng Đồng Tri dưới tình thế cấp bách, cắn ngược lại chúng ta một cái, bây giờ trái tim rồi cuộc rơi xuống đất, muốn thật dễ cho ăn gian thành, hai ta tránh không được đồng lõa, một vạn lượng bạc, mua người với con của người hai cái mạng, tính toán rất. Hẳn nếu biết điều nói, cũng sẽ không nhắc lại chuyện này.

Chu Nhuận Trạch xoa người, nhìn ta liếc mắt, đi thôi.

Ta nghi ngờ nói, đi nơi nào?

Chu Nhuận Trạch bước theo bên cạnh ta đi qua, nói câu, Ứng Thiên Phủ đại lao. Các người tiếp tục tại cái này giám khảo, bên kia ta cùng với Lô, cảm ơn hai người đi trước liền có thể, Tổng tri phủ, Bằng Đồng Tri, người cũng cùng nhau tới, ta ngược lại muốn nhìn một chút, các người Lục Phiến Môn là thế nào thâm án.

Bằng Đồng Tri ngay cả xoa xoa cái trán mồ hôi, nhỏ bé bước đi theo.

Đi tới Lục Phiến Môn đại lao, Bằng Đồng Tri nói, hoàng thượng dừng bước, cái này đại lao là âm hồi nơi, ngài là cao quý Cửu Ngũ Chi Tôn, đi vào cần thận bất nhả, ta đi đem phạm nhân nói tới chính là. Vừa nói liền muốn đi vào trong, Chu Nhuận Trạch quát lên, lui ra!

Bằng Đồng Tri như bị làm định thân pháp, không dám nhúc nhích.

Chu Nhuận Trạch nói, hai vị Bộ Đầu, đi trước dẫn đường đi.

Ngày đó đưa Từ Khai Sơn lúc, ta tới quá lớn tù, ở đây ta rành tất rất, liền mọi người đi tới phòng thẩm vấn, lại thấy trong phòng thẩm vấn, Lý Mục Ca treo ở Trụ bên trên, máu me khắp người, quần áo lam lũ, lộ vẻ là bị cực hình.

Cái kia tra hỏi cai tù thấy Bằng Đồng Tri, ngay cả tiến lên phía trước nói, Bằng đại nhân, hôm nay ngài làm sao tới rồi hả?

Bằng Đồng Tri tới nháy mắt, cái này Lý Mục Ca đi trộm một chuyện, tội chứng có thể chắc chắn?

Cai tù vội nói, tiểu tử này mạnh miệng rất, một miệng xác định, Phi Thúy quạt xếp là người khác tặng cho, không chịu thừa nhận ăn trộm, bắt quả ngài yên tâm, có ta "Khuyến ma quỷ mở miệng" Ngô không nói tại, tiểu tử này kiên trì không được tới nay.

Tổng tri phủ nhỏ giọng nói, Bệ Hạ, hạ quan cũng cảm thấy chuyện này điểm khả nghi rất nhiều, không bằng tại Kim Lăng Phủ Nha tự mình ra tòa tra hỏi?

Chu Nhuận Trạch thấy vậy, vẻ mặt không lạnh, đứng phòng thẩm vấn bên ngoài, nói, Trẫm tự tại này chỗ nhìn, ngược lại muốn nhìn một chút các người thế nào chu đáo tội chứng. Bằng đại nhân, người tới đi.

Bằng Đồng Tri ngu nửa cũng nhìn ra Hoàng Đế Chu Nhuận Trạch bảo vệ Lý Mục Ca lòng, nhưng trước hẳn thả ra nói, nói Lý Mục Ca đi trộm luận tội, nếu đối nửa miệng, lại không nói chính mình lựa đen khó bảo toàn, ngay cả mạng nhỏ cũng không nhất định có thể giữ được. Lúc này, cắn răng một cái, cùng cai tù đi vào.

Bàng Đồng Tri sai người dùng nước lạnh đem Lý Mục Ca hất tỉnh, nói, Lý Mục Ca, ngươi thân là Tú Tài, nhưng ở Giang Nam Học Cung đi ăn trộm chuyện, tội chứng xác thật, ngươi gọi vẫn không khai?

Lý Mục Ca lớn tiếng nói, ta Lý Mục Ca thuở nhỏ chịu cha mẹ dạy bảo, nghe thánh nhân dạy bảo, phú quý không dâm, nghèo khổ không đòi, dựa vào hai tay mình tay làm hàm nhai, đức hạnh không từng có xấu hổ, ta bất quá cùng ngươi nhà cái công tử có chút khập khiễng, ngươi liền phải người gài tang vật hãm hại, ta Bất Phục!

Bàng Đồng Tri nghe vậy, cũng không lo Hoàng Đế cùng hai vị Đại Học Sĩ ở bên ngoài, hung ác nói, vậy ngươi để giải thích bên dưới, cái kia cây quạt xếp, phải ngươi hay không?

Lý Mục Ca lớn tiếng nói, đúng là.

Bàng Đồng Tri nghe hẳn thừa nhận quạt xếp là hắn, lạnh lùng nói, có thể vì sao Học Cung ngươi, lại đều rồi rít nhận ra, cái này quạt xếp là Trương gia Tổ Truyền, ngươi đang ở đây Giang Nam Học Cung hai năm, thân chi phí chưa bao giờ vượt qua năm lượng bạc, thì như thế nào có thể mua được bức này vật quý trọng? Nếu không phải ngươi trộm được, thì như thế nào rơi vào trong tay ngươi?

Lý Mục Ca nói, là một vị bằng hữu tặng cho.

Bằng hữu? Chỉ sợ là Diệu Thủ Không Không mà đi.

Ta xem nhân Chu Nhuận Trạch, lại thấy trên mặt hắn nổi con tức giận.

Dứt lời, Bàng Đồng Tri phân phó cai tù,

Đi triệu đến Trương Tú Tài cha con.

Cai tù lĩnh mệnh đi, cũng không lâu lắm, liền mang đến một già một trẻ hai người, đúng là bên trong thành Trương tài chủ cùng với một dạng Trương Tú Tài. Bàng Đồng Tri hỏi, Trương viên ngoại, Trương công tử, người này ngươi có thể nhận biết? Đây một đôi cha con rồi rít lặc đầu.

Bàng Đồng Tri lại hỏi, cái quạt xếp này, ngươi có thể nhận biết?

Trương tài chủ nói, cái quạt xếp này, chính là ta Trương gia truyền gia chi bảo, năm đó Tổ Tiên Hoàng Đế đi theo Thái Tổ đánh thiên hạ, tại Ứng Thiên Phủ lập công lớn, Thái Tổ Hoàng Đế luận Công ban Thưởng, đem cái này cây quạt xếp ban cho ta Trương gia, khuyến tử dẫn vào bên trong học cung vượt vượt, kết quả đêm đó liền mất trộm. Nếu không phải đại nhân anh minh, chỉ sợ ta Trương gia phụ tử thẹn với tổ tông trên trời có linh thiêng a.

Ta xem Trương Ấu Khiêm liếc mắt, nói các ngươi họ da mặt đều dày như vậy mà, diễn kỹ này có thể a. Trương Ấu Khiêm hừ hừ nói, bọn họ là bọn họ, ta là ta, đừng làm giới tính kỳ thị có được hay không? Ta thấy hình dáng liền nói: Hoàng thượng, thuộc hạ là Lục Phiến Môn người trong, nguyện chỉ một phần sức mọn.

Chu Nhuận Trạch ứng tiếng gật đầu.

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm đi vào phòng thẩm vấn, nói, Bàng Đồng Tri, chúng ta tới giúp ngươi một tay. Bàng Đồng Tri ngay cả hướng ta hai nháy mắt, ý là mời ta hai nghĩ biện pháp khiến Lý Mục Ca nhận tội, ta đối với (đúng) thiếu niên kia nói, ngươi là Trương Tú Tài?

Nam tử trẻ tuổi kia nói, đang là tại hạ.

Ta nói hôm nay kỳ thi mùa xuân, ngươi không ở Học Cung dự thi, chạy nơi này làm gì?

Nam tử nói, vị này quan gia, ta họ Trương, tên Tú Tài, hôm nay là Giang Nam Học Cung một tên đồng sinh, cũng không phải là dự thi Tú Tài.

Ta ở một tiếng, nói ngươi danh tự này khí không hên, nếu là đổi thành Trương trạng nguyên, nói không chừng bên dưới giới Trạng Nguyên Lang chính là ngươi rồi. Ta tới hỏi ngươi, ngươi đang ở đây xem thật kỹ một chút, cái quạt xếp này, là ngươi?

Trương Tú Tài nói, đúng là Tổ Truyền chi bảo.

Ta lấy đến quạt xếp lật nhìn bên dưới, đúng là ngày đó Chu Nhuận Trạch tặng cho Lý Mục Ca cái kia cây quạt xếp, liền hỏi, vì sao cái này Lạc Khoản thời gian, nhưng là Bính Thân tháng đầu xuân? Trương Tú Tài, ngươi cho ta cái giải thích hợp lý?

Trương Tú Tài sững sờ, hiển nhiên là không nghĩ tới ta hỏi như thế, một thời đáp không được. Bàng Đồng Tri nghe vậy, sắc mặt không vui nói, Tô bộ đầu, lời này ý gì? Ta chỉ chỉ Lạc Khoản thời gian, nói, cái quạt xếp này rõ ràng là năm nay viết, thì như thế nào thành Trương gia truyền gia chi bảo?

Bàng Đồng Tri nói, có lẽ là trương gia tổ tiên chuyển kiếp đến bây giờ, lấy cây quạt trở về lại đựng nước ban đầu từng đòi một truyền xuống đây? Trương Tú Tài vỗ đầu một cái, đúng vậy, đúng vậy, ứng là như thế.

Trương Ấu Khiêm nói Bàng đại nhân, không có chuyện gì ít nhìn điểm xuyên việt tiểu thuyết, đồ chơi này người hại người. Ngươi tại sao không nói cái này cây quạt là bốn Giáp Tử trước Bính Thân năm đây? Bàng Đồng Tri chột nói, hay lại là Trương bộ đầu thông minh!

Ta nói vậy chuyện này có thể thật trùng hợp, bây giờ vừa qua khỏi đi hai trăm bốn mươi năm.

Bàng Đồng Tri nói, vô hảo bất thành thư mà, thế gian đúng là tràn đầy nhiều như vậy trùng hợp. Theo xác suất học góc độ mà nói, đây là vô cùng có khả năng.

Ta lắc đầu một cái, theo ta thấy, có thể là các người Bàng công tử chứng kiến cái này cây quạt xếp không phải là là phạm phạm, cứng mà dễ gãy bốn chữ này còn có Đế Vương khí, sinh lòng tham niệm, nghĩ (muốn) làm của riêng, cho nên cùng Trương gia gài tang vật vu hãm Lý Tú mới, có phải thế không?

Tiếng này chất vấn, nói năng có khí phách, thuận tiện vỗ xuống bên ngoài phòng Hoàng Đế định bọ, không khỏi âm thầm đắc ý.

Bàng Đồng Tri cả giận nói, Tô đại nhân, lời này ý gì? Người đến tột cùng với ai một nhóm?

Trong nội tâm của ta lo lắng hần dưới tình thế cấp bách sẽ nói ra cho chúng ta đưa bạc chuyện, lớn tiếng quát, ta là cùng chính nghĩa làm ngừ!

Bàng Đồng Tri lại nói, vậy người lại giải thích như thế nào, Lý Mục Ca trên người không một xu dính túi, có thể nào sẽ có loại này vật quý trọng? Nếu không phải trộm được, chẳng lẽ là theo trên trời rơi xuống tới?

Lý Mục Ca nói, là một vị bằng hữu tặng cho.

Bàng Đồng Tri nói, cái này quạt xếp giá trị ngàn vàng, người bằng hữu kia họ quá mức tên ai, nơi nào nhân sĩ?

Lý Mục Ca sững sờ, lắc đầu nói, ta cùng với người kia chỉ có hai mặt duyên, lại cũng không biết hần xưng hô như thế nào.

Bàng Đồng Tri cười lạnh một tiếng, cái này cũng không biết, cái kia cũng không biết, còn nói không phải trộm được? Cái này quạt giá trị ngàn vàng, đến tột cùng ai có như thế thủ bút, sẽ đem bảo vật này tặng cho một cái chỉ gấp qua hai lần người, chẳng lẽ người làm bản quan là con nít ba tuổi hay sao?

Trong nội tâm của ta cười thầm, người thông minh này, sợ rằng con nít ba tuổi cũng không bằng.

Bàng Đồng Tri một lòng nhận định Lý Mục Ca nhằm vào cái này quạt không nói ra cái Đinh Mão đến, nói, không bằng như vậy, người nếu có thể tìm được vị kia tặng quạt người, ta liền phán người vô tội.

Cửa phòng đẩy ra, Chu Nhuận Trạch bước mà vào, một bên Lô viện trưởng nói, Bàng đại nhân, người chính là lại ngu xuẩn, cũng không nên không nhận ra, cái này quạt xếp bên trên chữ, là Dương Kim Thánh Thượng chính tay viết chỗ sách.

Bàng Đồng Tri nghe vậy, sắc mặt tro tàn.

Đôi mắt theo nhau mà tới đã kích, hần rốt cuộc tan vỡ, ngồi sập xuống đất, toàn thân run rẩy, hai chân đập đất, miệng sùi bọt mép, ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Trong ngục dự thi

Kim Lăng cùng biết Bàng đại nhân biết lúc này tính mạng du quan, chính mình chính trị tiền đồ liền tại người đàn ông trước mắt này trong một ý nghĩ, ngay cả vôi vàng hai tay Phục Địa, khóc rống nói, hạ quan oan uổng a!

Chu Nhuận Trạch hồ hững, dùng tay chỉ hần nói, oan uổng? Hừ hừ, các người những thứ này người làm quan, xếp thành một hàng, giết hết có lẽ có oan uổng, nhưng cách một cái làm thịt một cái, chỉ sợ có cá lọt lưới. Ta biết các người nghĩ như thế nào, giết các người, ta thì như thế nào dưới sự bảo đảm một đời không tham hủ, không xằng bậy? Chỉ sợ các người sai hoàn toàn.

Chu Nhuận Trạch dừng một chút, dùng một loại u lãnh thanh âm nói, nói, Không Án án, chính là một cái ví dụ!

Những lời này, nghe mọi người sống lưng lạnh cả người. Đừng xem vị hoàng đế này trong ngày thường vẻ mặt ôn hòa, nhưng hần sát khí người đến nhưng cũng không một chút nào hàm hồ.

Năm ngoái Không Án án lúc, mấy cái nội các Đại Học Sĩ rồi rít thượng thư, chính là thường ngày bên trong cùng Trảm Chính Đạo có mâu thuẫn quan chức, cũng đều rồi rít câu tha thứ. Từ xưa tới nay, Hình không Thượng Đại Phu, nhưng này Không Án án, chỉ cần hơi chút dính dáng tới một bên, toàn bộ

chặt đầu. Vị hoàng đế này thà chịu khiến toàn quốc Hộ Bộ tê liệt, cũng phải lấy cường thế tác phong đem triều đình đủ loại quan lại khổng chế ở trong tay.

Bàng đại nhân tự biết khó thoát một khó, liền dập đầu đầu nói, hạ quan có tội! Hạ quan biết tội!

Chu Nhuận Trạch hỏi, ngươi có tội gì?

Bàng đại nhân nói, hạ quan có thất xét tội, hạ quan một thời hồ đồ, nghe tin sàm ngôn, oan uổng vị này Lý Tú Tài, hạ quan nguyện tiếp bị trừng phạt!

Chu Nhuận Trạch lạnh rên một tiếng, thần thờ tội? Ngươi chỗ phạm tội, liền khiến vị này Lý công tử mà nói đi.

Lúc này, ta đã sớm đem Lý Mục Ca buông xuống, Lý Mục Ca đã biết được ngày đó tặng quạt xếp người liền là Đường Kim Hoàng Đế, nghe được Hoàng Đế lên tiếng, liền đứng dậy lễ bái, Thảo Dân Lý Mục Ca, gặp qua Ngô Hoàng Vạn Tuế!

Chu Nhuận Trạch không chối từ nữa, chịu rồi cúi người một cái, nói, Lý Mục Ca, ngươi đọc đủ thứ thi thư, lại biết Đại Minh quy tắc, cái này văn kiện nếu ngươi tới phán, nên là như thế nào?

Lòng ta nói Chu Nhuận Trạch quả thật cao minh, Chu Nhuận Trạch nội tâm đối với người này cực kỳ ngưỡng mộ, bây giờ đem việc này giao cho Lý Mục Ca xử lý " nói trắng ra là cũng là một loại biến hình khảo sát.

Lại thấy Lý Mục Ca đứng mực nói, Thảo Dân cho là, dựa theo Đại Minh quy tắc, vị này cùng biết đại nhân phạm vào ba đạo tội danh. Một trong số đó, vào trước là chủ, chưa trải qua điều tra lấy chứng minh, liền tùy ý có kết luận, là vi độc chức; hai, lợi nhuận dùng trong tay chức quyền, vu oan giả họa, ý tạo oan giả án sai, không thành công, là vi lạm quyền; thứ ba, xảy ra chuyện sau đó, ý đồ che giấu sự thật, là vi Họa người. Lại không nói cái này Bàng đại nhân có hay không những vấn đề khác, nhưng từ nơi này ba đạo tội danh, thống nhất luận xử, ứng cách chức điều tra, nhưng chuyện này không thành công, rơi xuống Tam cấp, phạt bổng ba năm.

Ngay cả ta cũng không nhìn được sùng bái tiểu tử này, nếu đổi thành người thường, bị như thế làm nhục, đã sớm nhân cơ hội trả thù, hẳn lại có thể giải quyết việc chung, không quên lần đầu tiên tâm, điểm này hiếm thấy.

Chu Nhuận Trạch khoe miệng lộ ra nụ cười, phân phó bên cạnh (trái phải), theo như cái này làm.

Bàng đại nhân khoe miệng khề nhúc nhích, nhìn chúng ta liếc mắt, lại không nói nên lời, ta biết hắn đang cân nhắc, có muốn hay không đem cho ta cùng Trương Âu Khiêm nhét bạc chuyện nói ra, nhưng ở hôm nay dưới tình hình, nói nhiều ngược lại vô ích, nếu là đem khoa cử làm rối ki cương kéo ra, đó chính là chém đầu tội danh.

Trong nội tâm của ta cũng thầm run, các loại (chờ) chuyện này một, đem cái kia năm ngàn lượng ngân phiếu đủ số nộp lên. Ta là cảm thấy có lòng bất an, Trương Âu Khiêm chính là xem không tại trong mắt.

Dựa theo Đại Minh quy tắc, triều đình quan chức tham ô năm ngàn lượng bạc, đó là lột da tuyên thảo tội. Nhưng là trộm cướp năm ngàn lượng, nhưng là lưu đầy biên cương. Theo lý thuyết, tham ô so tội trộm cắp nặng rất nhiều nhưng triều đình đủ loại quan lại vẫn dính phong gây án, làm không biết mệt.

Chính gọi là, Đạo Tặc dễ Cầm, tham quan khó tuyệt a. Ta không khỏi hoài nghi, dâng tặng sư môn chi mạng, lén vào cái này Lục Phiến Môn đến tội cùng có tác dụng gì.

Lý Mục Ca đột nhiên hỏi, kỳ thi mùa xuân kết thúc à?

Trương Âu Khiêm nói còn nửa ngày

, sợ là không còn kịp rồi.

Chu Nhuận Trạch lại nói, cái này đơn giản, ngươi như có ý, Trẫm liền ban cho ngươi Ân thưởng.

Lý Mục Ca nghe vậy, lại đứng ngẩn ngơ bất động, Tạ Sĩ Đình ở một bên nhắc nhở, còn không tạ ơn? Lô viện trưởng ha ha nói, sợ rằng vị này Lý Tú Tài, không chịu bán mặt mũi này đây.

Ta chợt hiểu, từ xưa quan trường chú trọng môn đệ xuất thân, Chu Nhuận Trạch thường thức Lý Mục Ca không giả, nhưng nếu trực tiếp thăng chức Lý Mục Ca nhập sĩ, đi không phải khoa cử chính đạo, sức lực tự nhiên chưa đủ, vào Các bái tướng, cái kia cơ bản vô vọng.

Nghĩ đến chỗ này, ta ngay cả nói, bây giờ giờ chưa tới, hai vị quan chủ khảo lại ở chỗ này, sao không lấy nửa ngày làm hạn định, đem cái này đại lao coi là Học Cung số bỏ?

Lô viện trưởng nói, rất hay, rất hay, như thế sẽ thành liền một việc câu chuyện mọi người ca tụng rồi!

Chu Nhuận Trạch tự nhiên đồng ý, liền vội vàng có người đi chuẩn bị, Lô, cảm ơn hai người đem đề mục báo cho biết Lý Mục Ca, liền ở chỗ này đáp lại đứng lên.

Chúng ta là chờ ở bên ngoài, Tổng tri phủ mặc dù tại trường thi, nhưng cũng không phải là đứa ngốc, đã sớm phái người đưa tới đưa và trái cây mứt hoa quả, Chu Nhuận Trạch ngồi ở trên bàn trà, chúng ta là né người Hầu đến.

Cái kia vẫn đứng sau lưng Hoàng Đế người quần áo đen, giờ phút này lại đột nhiên hỏi, Tô bộ đầu, không biết người môn phái nào, sư thừa nơi nào?

Thanh âm hần có chút chói tai, mặt trắng không có râu, phải làm là cung nội người.

Ta nói nhà ta tại Nhạn Môn Đệ nhất, học một ít võ vẽ mèò quào, sau đó tại Lục Phiến Môn, lại cùng một vị lão tiền bối học sủng, bây giờ cũng miễn cưỡng nhập môn, khiến ngài chê cười.

Người quần áo đen nói, nếu nhân rồi không chuyện gì, không bằng lãnh giáo một, hai?

Trong nội tâm của ta kêu khổ, từ Đào Sơn đi ra năm sáu ngày, nội lực xảy ra vấn đề, một mực không nghĩ ra giải quyết phương pháp, lại bận bịu tục sự, căn bản không rảnh chiếu cố đến. Hắc y nhân kia là Hoàng Đế bảo tiêu, một thân võ công sâu không lường được, ta thì như thế nào là đối thủ của hần?

Ta ngay cả nói ta làm sao có thể là đại nhân đối thủ.

Hoàng Đế cười nói, tiểu tử người biết đủ đi, Tiết tổng quản tự cao tự đại, hần Hoa Sơn kiếm pháp, chính là Phong Vạn Lý cũng không nhất định có thể thắng hần, hần nếu chịu chỉ điểm người, đó là người tạo hóa.

Ta nói cung kính không bằng tuân mệnh.

Đi tới trung ương một nơi chỗ mở rộng, hoành đao mà đứng, trong tay bày ra nhưng là Kim Xà Tam Thức bên trong năm cũng trùng điệp thức.

Một tiếng kiếm ngân vang, thanh thúy chói tai.

Một đạo hàn mang, đập vào mi mắt.

Kiểm ngậm mà không phát, có thể khiếp sợ người hồn phách.

Ta nhắc lên mười hai phần tinh thần, lại nói không ra chút nào nội lực. Mỗi khi ta định dẫn Tinh Túc Hải bên trong chân khí lúc, trong cơ thể cái kia ba cổ chân khí, dây dưa cùng nhau, vô luận cái kia một luồng đi ra, tổng hội bị ngoài ra hai cổ dây dưa trở về.

Duy chỉ có một lần, tại trên đường dài, Phong Vạn Lý cùng Từ Khai Sơn cuộc chiến bên trong, ta chân khí trong cơ thể lại có thể sinh ra cảm ứng, phun ra, nhưng mà loại tình huống đó, theo Từ, Phong chỉ chiến đấu kết thúc, lại bình tĩnh lại.

Tiết tổng quản giọng the thé nói, xem kiếm!

Dứt lời, người như kiếm, kiếm tựa như người, Nhân Kiếm hợp làm một thể, hướng ta đâm tới. Nhanh, linh hoạt, quý dị, đây là ta thấy một kiếm này phương pháp cảm giác đầu tiên.

Ta hoành đao liên tục ngăn chặn, làm bang một tiếng, ta vội vàng lui về phía sau. Cũng may Tiết tổng quản cũng không dùng tới nội lực, ta lại bị cái này rung một cái, làm cho khí huyết cuộn cuộn.

Tại xuôi nam trên đường, Từ Khai Sơn từng phê bình quá thiên hạ kiếm pháp, hần nói, Hoa Sơn kiếm pháp, kiếm đi nhẹ nhàng, lấy Vô Chiêu Thắng Hữu Chiêu. Nhưng là trước mắt vị này, đi nhưng là ngắn, nhanh, tàn nhẫn con đường.

Ta chợt nhớ tới lúc trước tại giang hồ đã sử nhìn lên qua thứ nhất sự tình.

20 năm trước, phái Hoa Sơn trước Nhâm chương môn Tiết Nhân Phụng, lấy một bộ Tịch Tà Kiếm Pháp Uy Chấn Thiên Hạ, võ công như muốn bước vào tam cảnh ở ngoài, nhưng mà lại không biết sao, bỗng nhiên mai danh ẩn tích, chẳng lẽ vị này Tiết tổng quản, liền là năm đó Quân Từ Kiếm Tiết Nhân Phụng?

Suy tư giữa, Tiết tổng quản đã công ra ba

Bốn chiêu, ta bước bước chi vụng về, không có...chút nào sức đánh trả.

Đây chính là cảnh giới khác biệt, ban đầu ta còn vì có thể tự nghĩ ra chiêu thức phát ra âm thanh tiếng kêu đặc ý, không nghĩ tới tại Tiết tổng quản trong mắt sơ hở trăm chỗ, giống như trò đùa.

Bất quá, ta cũng không phải một chút sức đánh trả cũng không có. Mấy tháng qua này, mỗi ngày cho Từ Khai Sơn đối chiêu, nhưng cũng học lén hần một chút Đạo Pháp, tại chỗ nói trước mấy chiêu thế công sau đó, ta sử dụng ra Từ Khai Sơn một chiêu hoành đao lập mã, thừa dịp Tiết tổng quản kiếm chiêu dùng hết, hoành đao nghiêng đẩy, ngạnh hãm hần một cái.

Tiết tổng quản sắc mặt trở nên ngưng trọng, trên người tản mát ra một luồng âm lãnh khí thế, trường kiếm trong tay giống như đóng băng bình thường. Đạo kiếm ý này đem ta bao phủ bên trong, ta nhất thời toàn thân nổi da gà lên, như thân hãm hãm băng.

Tịch Tà Kiếm Pháp!

Mặc dù không biết vì sao, ta nhưng từ Tiết tổng quản trên người cảm nhận được một luồng sát cơ, đem ta chèn ép không thở nổi. Chu Nhuận Trạch mắt

thấy, ngay cả ngăn cản nói, Tiết Nhân Phụng, dừng tay!

Quả nhiên là phái Hoa Sơn tiền chương môn Tiết Nhân Phụng.

Trong nội tâm của ta thoáng qua một luồng ý nghĩ: Từ Khai Sơn cùng phái Hoa Sơn có đụng chạm, hơn nữa tựa hồ đụng chạm còn không nhỏ. Chính là ta sử xuất Từ Khai Sơn Đao Pháp, Tiết Nhân Phụng mới đột nhiên phát sinh sát cơ.

Trương Âu Khiêm hô to, người tới thật a!

Tiết Nhân Phụng kiểm không nhúc nhích, thân đi trước, mang theo một luồng nhập vào cơ thể Âm Hàn ý, trong nháy mắt chuyển kiếp mười triệu có thừa, đi tới thân ta trước.

Thông Tượng cảnh trở lên pháp tắc không gian.

Ta thấy Từ Khai Sơn dùng qua, Phong Vạn Lý cũng dùng qua, không nghĩ tới vị này năm đó tiếng tăm lừng lẫy Quân Từ Kiếm, lại cũng nắm giữ chính mình kiếm khu vực không gian.

Ta cơ hồ không thể thở nổi, toàn thân bị kiếm khí bao phủ, không thể động đậy. Từng đạo kiếm khí theo bốn phương tám hướng trào vào bên trong cơ thể, nhất thời Kỳ Kinh Bát Mạch ba trăm Khiếu Huyệt bị Âm Hàn đóng băng.

Nhức đầu sắp nứt lúc, trong đầu ta bỗng nhiên lóe lên một bức tranh mặt.

Ngày đó ở trên sông Tần Hoài, Từ Khai Sơn lấy đao làm kiếm, sử dụng ra một chiêu kia kiếm pháp. Mân này thoáng qua, Tinh Túc Hải bên trong Nam Thiên Thất Túc trong nháy mắt biến sáng.

Bây chỗ Tinh Túc nói thành một bộ Chu Tước bức tranh. Bây chỗ Tinh Túc bắt đầu run rẩy dữ dội, giống như thiêu đốt nham tương, vô số chân nguyên theo Tinh Túc Hải bên trong phun ra.

Trong đầu ta có một thanh kiếm.

Ta trong tay phải có một thanh đao.

Ta trong nội tâm không gì sánh được yên lặng, tại Tiết Nhân Phụng Nhân Kiếm buông xuống nháy mắt, ta lấy đao làm kiếm, sử xuất ngày đó Từ Khai Sơn đối với (đúng) Phong Vạn Lý sử dụng ra một kiếm kia.

Đao kiếm tương giao, vừa chạm liền tách ra.

Ầm.

Tiết Nhân Phụng bỗng bèn lui về phía sau, ta lại bị đánh bay ra ngoài. Chân khí chấn động bên dưới, chung quanh năm sáu cái phòng giam, cửa đá nát hết. Nơi này ngày thường nhốt một chút Giang Dương Đại Đạo, chờ đợi mùa thu quyết tử cầm tù, thấy cửa mở ra, đều tiếp cận ở cửa quan sát.

Có một gan lớn, nổi điên tựa như ra bên ngoài chạy, Tiết Nhân Phụng Lãng không một chỉ, một đạo kiếm ý theo đại hán kia phía sau thấu qua tâm mà qua, tại chỗ tắt thở. Những người còn lại thấy vậy, ngay cả trở lại trong phòng giam, như không xảy ra chuyện qua bình thường.

Ta lấy đao chống đỡ mà, đứng dậy cười nói, Tiết tổng quản đa tạ.

Chu Nhuận Trạch vẻ mặt không lạnh, cả giận nói, Tiết tổng quản, hai mươi năm qua, người ở bên cạnh trẫm, Trẫm hứa người núi sông khí vận bức tranh, cho người tu luyện Tịch Tà Kiếm Pháp Đệ Cửu Trọng, có từng bạc đãi người? Bây giờ ngay cả Trẫm nói cũng không nghe rồi hả?

Tiết Nhân Phụng nói, Bệ Hạ, thần có chuyện mật tấu. Dứt lời, kẻ tai nói nhỏ đi lên, lại cũng không biết trong miệng hắn nói là cái gì. Chu Nhuận Trạch ánh mắt kỳ quái nhìn ta, hỏi Tiết Nhân Phụng, chuyện này thật không?

Tiết Nhân Phụng nói, nên làm không sai được.

Chu Nhuận Trạch ừ một tiếng, im lặng không lên tiếng, cũng không biết suy tư cái gì. Nhưng vào lúc này, nghe Lô, cảm ơn hai người nói, Lý công tử thật là thần tốc vậy, ba đạo đề thi, lại dùng không tới hai giờ!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Ngàn vạn lần chớ chọc cung Xử Nữ

Vốn là âm u đại lao bên trong, đèn đuốc sáng choang.

Một thân nghiêng nát nho sam Lý Mục Ca đã nộp bài thi, Tạ Sĩ Đình, Lư Quán Trung hai vị Văn Đàn thái đầu (nhân vật được mọi người kính trọng), đang ở lật xem hồ sơ. Lý Mục Ca là có mới học, nhưng có thể ở hai giờ bên trong hoàn thành ba đạo kỳ thi mùa xuân đề thi, cũng là ra ngoài tại chỗ đa số người dự liệu.

Lý Mục Ca luận văn dùng là thư viện thường dùng đài Các thể, loại này kiểu chữ tính nghệ thuật hơi kém, lại thắng ở viết tốc độ nhanh, kiểu chữ ngay ngắn, trừ phi đối với chính mình thư pháp vô cùng có lòng tin người, bình thường đều biết dùng loại này kiểu chữ đáp lại.

Chu Nhuận Trạch hỏi, như thế nào?

Tạ Sĩ Đình duyệt thôi Bát Cổ văn, nói, hiểu rõ thư viện Lư viện trưởng ra đề từ trước đến giờ xảo trá tai quái, năm nay cái này đề thi, nhưng không biết làm khó chết bao nhiêu thí sinh. Bát cổ chế nghệ, khó tại phá đề một câu, cái này Lý Tú Tài lấy một câu "Văn Thai Nhị Thập Bát Tướng, mới cần gì phải công. Không Môn bảy mươi hai Hiền, Hiền Hiền cần gì phải đức?" Trực tiếp điện định quan điểm chính, quả thật lợi hại! Thân bầu thành tốt nhất.

Lư viện trưởng cũng nói, Lý công tử văn chương ta cũng đọc qua rồi, chính gọi là: Thanh nhã học tích văn, trạm sâu trải qua thuật, sở soạn chế tạo Nghĩa, trong sạch quy phạm, mở bầu không khí chi tiên, là nơi hội tụ của nghệ thuật giai là, thân cũng bầu thành tốt nhất!

Chờ duyệt xong trận thứ hai án lệ nghiên phán, Tạ Sĩ Đình lại cho ra tốt nhất tới đánh giá, Lư viện trưởng cũng biểu thị tán thành. Ba khoa có hai lớp bầu thành tốt nhất, trận thứ ba Sách Luận, coi như kém đi nửa, được trong đó bên trong, coi như không chiếm được đứng đầu bảng, trúng cử phải làm cũng sẽ không nói bên dưới.

Ai ngờ, Tạ Sĩ Đình học xong trận thứ ba 《Bản Về Không Án Án》, lại không có làm ra đánh giá, chẳng qua là thuận tay cho rồi Lư viện trưởng, Lư viện trưởng vốn là vui vẻ a mặt bỗng nhiên ngưng lại, mơn đèn, nhìn hồi lâu, mới nói, cái này trận thứ ba đáp lại mà, thân không khen ngợi phán, xin Bệ Hạ duyệt chỉ ra.

Chu Nhuận Trạch vốn là tâm tình không tệ, kết quả bài thi nhìn một cái, sắc mặt nhất thời trầm xuống, ta khoảng cách khá xa, nhưng cũng không thấy rõ phía trên viết cái gì, bất quá nhìn ba sắc mặt người, hẳn không phải là cái gì tốt nói.

Vốn là Tạ Sĩ Đình ra đạo đề này, liền có chút không thể tưởng tượng nổi, dù sao cũng là Hoàng Đế tự mình làm đại án, thị phi khúc trực, tự có hậu nhân bình luận, Tạ Sĩ Đình nhưng ở Giang Nam Khoa Thi bên trong ra đề, quả thực là một loại chính trị mạo hiểm.

Đã lâu, Chu Nhuận Trạch lạnh lùng nói, Lý Mục Ca, người thật lớn mật, lại dám trách mắng Trẫm đúng không?

Lý Mục Ca hít sâu một hơi, cất cao giọng nói, triều đình Lục Bộ bên trong, Hộ Bộ chủ quản hộ tịch, lương tiền, thuế phú, triều đình bởi vì một tỉnh, một châu tới qua, đưa đến thiên hạ Hộ Bộ quan chức đều liên quan với nhau thụ hại, cái này không phải là Minh Chủ nên làm.

Chu Nhuận Trạch khi đem hồ sơ té được trên bàn, vỗ bàn một cái, cả giận nói: Người là đang chất vấn Trẫm, cho là Trẫm là hôn quân rồi hả?

Vị hoàng đế này ngày thường nhìn như hòa ái, có thể hôm nay là thật sự nổi giận, phát động giận đến, khiến người không rét mà run, tuy là đối mặt Thông Tượng cảnh cao thủ, cũng chưa từng như thế làm người sợ run. Phải biết, năm ngoái hẳn một hơi thở giết sạch Hộ Bộ hơn hai vạn người, ngay cả lòng này đều không nhú một cái.

Lý Mục Ca hoàn toàn không sợ, hôm nay nói như vậy, là Thảo Dân lời tâm huyết, cũng là thiên hạ trăm họ muốn nói mà không dám nói, Bệ Hạ, ngày đó tại Thiên Hương Lâu, Lý Mục Ca liền thề phải là trăm họ chờ lệnh, bây giờ làm, chính như lần đầu tiên trái tim.

Chu Nhuận Trạch chỉ hần nói, giỏi một cái chính như lần đầu tiên trái tim! Người là muốn ép Trẫm giết người hay sao?

Lý Mục Ca im lặng không nói.

Lư viện trưởng cũng lên tiếng khuyên nhủ, Lý Tú Tài, giống vậy một chuyện, đứng tại không cao bằng độ nhìn vấn đề, sẽ cho ra bất đồng kết luận. Người thấy chẳng qua là Bệ Hạ giết hai vạn Hộ Bộ quan chức, liền cho là Bệ Hạ là người thích giết chóc, người cũng không biết, ngày đó nếu không phải Bệ Hạ quyết định, ta Đại Minh sợ rằng đã lâm vào trong nguy cơ. Cho nên, không nên tùy tiện sở trường có kết luận.

Nghe Lư viện trưởng nói như vậy, trong nội tâm của ta kỳ quái, chẳng lẽ Không Án án có ẩn tình khác? Trẫm Chính Đạo con gái Trầm Thiên Lăng (Trầm Vô Song) gần đây tới nay, một mực ở kinh thành

Âm thầm hoạt động, hành tung thần bí, cũng không biết là có duyên cớ nào.

Chu Nhuận Trạch vốn là cực kỳ tốt bụng tình nhất thời trở nên ác liệt, xoay người đi. Tạ Sĩ Đình hỏi Lý Mục Ca chuyện, Chu Nhuận Trạch lại nói, người ra tốt đề mục!

Tạ Sĩ Đình mở hôi như mưa rơi, lại không biết có phải hay không vì ra đạo đề này mà hỏi hận.

Đang phải ra ngoài, Chu Nhuận Trạch quay người lại, đem chuỗi này viết "Cứng mà dễ gãy" cây quạt cầm lên, bỏ vào Lý Mục Ca trong tay, chỉ chỉ cái kia bốn chữ, lúc này mới rời đi.

Mọi người sau khi đi, Lý Mục Ca lấy được tự do lần nữa, ta cùng với Trương Ấu Khiêm tại Thiên Hương Lâu thiết yến cho hấn an ủi, Lý Mục Ca tâm tình lại không tệ, ta nói ngươi lại không lo lắng chút nào kỳ thi mùa xuân chuyện?

Lý Mục Ca nói, hai ngày trước ở tù, nguyên tưởng rằng là khó thoát khỏi cái chết, bây giờ lấy được tự do lần nữa, còn có cái gì so với cái này càng đáng quý chuyện? Hơn nữa, ta đáp quyền bên trên nói, chọn lời mặc dù sắc nhọn rồi một ít, nhưng cũng là thuốc đắng giả tật, ta một lòng đáp đền triều đình, tin tưởng hoàng thượng sẽ không không lãnh hội được ta dụng tâm lương khổ.

Ăn cơm xong đêm đã khuya, ta cùng với hai người cáo từ, một mình trở về Ô Y Hạng.

Gần đến giờ đầu hẻm, lại thấy Từ Nhượng Nam sắc mặt âm trầm, lạnh như băng nhìn ta chăm chăm.

Nhượng Nam? Ta vui vẻ nói, ta chờ ngươi chừng mấy ngày.

Từ Nhượng Nam cũng nói, ta cũng đợi ngươi tốt mấy ngày rồi.

Vừa dứt lời, một đạo thanh lãng tự Từ Nhượng Nam trong tay áo bắn ra, mang theo ác liệt sát ý, ta vội vàng một cái như con lật đặt lười lẩn lẩn, thuận thế tránh khỏi.

Từ Nhượng Nam một đòn không trúng, lẩn người mà lên, chưởng phong như sấm, xông ta ngực đánh tới.

Từ Nhượng Nam võ công ta là biết, có thể cùng Võ Lâm Minh Chủ Lý Danh Tú phân cao thấp, có thể ở Phong Vân Lý dưới kiếm cứu người lại toàn thân trở ra, nếu thật bị nàng đánh trúng, sợ rằng tiểu khó bảo toàn tánh mạng.

Hôm nay cùng Tiết Nhân Phụng giao thủ sử dụng ra một kiếm kia gọi phía sau, Tinh Túc Hải chân khí trong cơ thể chế ước ần có dẫn ra ý, vậy mà lúc này lại không nghe sai khiến. Ta né tránh không kịp, bị Từ Nhượng Nam một chưởng đánh trúng ngực.

Ta vốn tưởng rằng mạng nhỏ muốn xong, ai ngờ lòng bàn tay vào cơ thể, lại vọt thẳng phá Khiếu Huyệt, tiến vào Tinh Túc Hải bên trong. Dù là như thế, chưởng phong mang theo uy lực, vẫn đem ta đánh bay ra ngoài.

Từ Nhượng Nam tới tới thân ta trước, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng, trong ánh mắt lộ ra một tia ngoan tuyệt ý. Tại tam sinh cầu, nàng giết Giang Lư Bang mọi người lúc, từng lộ ra loại ánh mắt này.

Ta nói ngươi làm sao vậy, có phải hay không có hiểu lầm?

Từ Nhượng Nam nói, hiểu lầm? Tô Do Tại, Tô bộ đầu, Tô đại nhân, ta vốn tưởng rằng ngươi là tràn đầy nhiệt huyết, một thân chính khí nam tử hán, lại không ngờ tới, ngươi cái này võ lâm thứ bại hoại, triều đình Ứng Khuyển, giang hồ Tay Sai!

Ta nhất thời một trận lộn xộn, tình huống gì? Xảy ra chuyện gì? Thế nào mới năm sáu ngày không thấy, Từ Nhượng Nam giống như biến thành một người khác bình thường?

Ta nói muội tử, ngươi hãy nghe ta nói. . .

Từ Nhượng Nam cả giận nói, ai là . . . của ngươi muội tử! Ta Từ Nhượng Nam coi như là mắt bị mù, lại tùy tiện kết giao loại người như ngươi hèn hạ âm hiểm người. Hôm nay ta không giết ngươi, thế không làm người!

Dứt lời, gờ chưởng liền muốn đánh xuống, dưới tình thế cấp bách, Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên dừng động, một luồng bàng bạc lực lượng xông ra, ta đưa tay tìm tòi, đưa nàng bên trái tay nắm lấy, Từ Nhượng Nam tay trái lại đánh, lại bị ta một tay kia nắm chặt.

Ta xoay mình đưa nàng ép dưới thân thể, hai tay khấu chặt nàng hai tay, Từ Nhượng Nam thân thể bị chế tạo, há mồm cắn ta, ta không chút nghĩ ngợi, há mồm liền hôn lên.

Từ Nhượng Nam tràn đầy giãy giụa, lại bị ta thật chặt ngăn chặn. Nàng ô ô nói chuyện, ta lại không chịu buông ra.

Đau đớn một hồi truyền tới, miệng ta môi bị nàng cắn, máu tươi chảy ròng.

Hai hàng thanh lệ, theo Từ Nhượng Nam trong mắt chảy ra, nàng dần dần buông tha giãy giụa. Ta chạy tới nàng chân khí trong cơ thể có chút rối loạn, khi có khi không, ngay cả buồng nàng ra miệng, nói, ngươi bị thương?

Khó trách như thế, lấy võ công nàng, vốn có thể

Lấy tùy tiện giết chết ta, nhưng lại ngược lại bị ta chế trụ.

Từ Nhực Nam nói, ai cần người lo!

Ta nói ta bắt kẻ người, thiên hạ ai còn có thể quản người? Đến tốt cùng chuyện gì xảy ra? Là ai tổn thương người?

Từ Nhực Nam lạnh lùng nói, Tô Do Tại, đừng ở chỗ này vờ vĩnh, các người Giang Hồ Ty cùng Vô Lâm Minh làm thủ đoạn, đừng nói người không biết.

Ta nói hai ngày này là kỳ thi mùa xuân, ta một mực ở Giang Nam Học Cung giám khảo, nào có ở không để ý tới những thứ này chuyện giang hồ? Vốn là ta đã sớm tìm người, có một số việc muốn dặn dò người, kết quả người lại không hiện thân. Nói cho ta biết, đến tốt cùng chuyện gì xảy ra?

Người thật không biết?

Ta thề với trời.

Từ Nhực Nam nói, ba ngày trước, người phái người đưa tin cho ta, hẹn chúng ta tại Kinh miệng trấn gặp lại, nói có chuyện quan trọng thương lượng, ta dẫn Thần Giáo trước mọi người đi, lại bị Vô Lâm Minh mai phục. Chúng ta Thần Giáo ba mươi người huyết chiến một đêm, các loại (chờ) lao ra lúc, chỉ còn lại bảy tám người, Tứ Đại Hộ Pháp cũng chết trận hai cái.

Ta nói khi đó chúng ta đều bị liên quan tại Học Cung bên trong, nơi nào có thể phân thân đi cho người đưa tin? Ta vốn còn muốn đi tìm người, các người hộ pháp bên trong có một người gọi là Bệnh Hồ Dương Ân, hẳn cùng với người ngoài cấu kết, bắt cóc Kim Lăng Tạ gia con gái, muốn tìm lên các người cùng Giang Nam trong chốn vô lâm đấu, từ đó trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Lúc ấy Thông Thiện Tự nhiều người tai hồ tạp, cho nên ta vừa muốn sau chuyện này tìm người, lại không có thành hàng.

Từ Nhực Nam sắc mặt mới hơi chút hòa hoãn, nói, nếu không phải Bệnh Hồ Dương Ân Đánh Lén, ta Thần Giáo thì như thế nào có thể lâm vào tình cảnh như vậy.

Lúc này nàng vẫn bị ta ép dưới thân thể, hiểu lầm tiêu trừ sau đó, nàng vẽ mặt động lòng người, mở miệng nói năng, hà hơi như lan, ta không nhịn được tâm thần rung động.

Từ Nhực Nam có cảm ứng, nhất thời một trận tức giận, đủ chưa, từ trên người ta lăn xuống đi!

Ta ngay cả chặt vật đứng dậy, đi thôi.

Đi nơi nào?

Nhà ta.

Từ Nhực Nam nói, bây giờ Giang Nam vô lâm Các Đại Môn Phái đều đang đuổi giết ta, người không sợ ta cho người gây phiền toái?

Ta nói ta đương nhiên sợ, nhưng cùng phiền toái so sánh, ta sợ hơn mất đi người.

Từ Nhực Nam lại yên lặng không nói, đi theo ta trở về nhà. Ta dìu nàng vào nhà, chuẩn bị cho nàng đốt một ít nước nóng rửa mặt.

Nàng vốn là có nội thương, hai ngày này canh giữ ở cửa nhà ta, một lòng muốn giết ta báo thù, cố dựa vào một hơi thở chống giữ, bây giờ hiểu lầm tiêu trừ, mới vừa vừa nằm xuống, liền ngủ mê mang.

Ta đi tới, nhìn nàng lông mi thật dài chớp động, trong lòng không lý do một trận yêu quý.

Từ Nhực Nam vốn là U Minh Giáo Chủ, quyền thế huân thiên, giết người như ngóe, làm việc càng là tàn nhẫn quả quyết, bây giờ lại thành Kim Lăng chiết kích trầm sa (mũi kích gãy nằm trong cát), lộ ra nàng tiểu nữ nhân một mặt.

Bây giờ Giang Nam vô lâm đều phải trừ tóe cho thống khoái, làm Giang Hồ Ty người phụ trách, ta lại đem trong mắt bọn họ "Yêu Nữ" thu ở nhà bên trong, tiếp theo lại phải như thế nào làm là tốt? Suy tư nhiều lần, ta làm ra quyết định, coi như cùng Giang Nam vô lâm trở mặt, ta cũng phải đem Từ Nhực Nam bảo vệ tới.

Sáng sớm ngày kế, Từ Nhực Nam tỉnh lại, trên người mỗi một đi hơon phân nửa, bắt quá khí huyết lại vẫn rất suy yếu. Ta nhìn một ít cháo, dứt nàng ăn vào, mới uống hai miệng, nàng liền phun ra một cái máu bầm.

Ta ân cần nói, thương thế như thế nào? Ta đi cấp người mời một Đại Phu.

Từ Nhực Nam nói, không có gì đáng ngại, bất quá nếu muốn khôi phục, nhỏ thì mười ngày, lâu thì nửa tháng. Ta viết cái toa thuốc, người đi bắt một ít thuốc tới. Dứt lời, ngồi xếp bằng vận khí, chuẩn bị luyện công.

Ta nói người mới vừa bị thương, lại không thể nghỉ ngơi chốc lát à?

Từ Nhực Nam lại trầm giọng nói, Vô Lâm Minh đã như vậy có lễ phép, có đi mà không có lại, không phải lễ vậy. Ta sớm một ngày chữa khỏi vết thương, liền sớm một ngày huyết tẩy Vô Lâm Minh!

Ta thở dài một cái, ngàn vạn lần chớ chọc cung Xử Nữ a.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Yết bảng

Trong nội tâm của ta vẫn có nghi vấn, U Minh Thần Giáo bị Võ Lâm Minh tính kế, ngay đêm đó cho Từ Nhược Nam đưa tin người thì là người nào?

Ta tới Kim Lăng chẳng qua một tháng, cũng không thụ địch, hẳn vì sao phải đánh ta danh nghĩa? Chẳng lẽ là bởi vì ta tại Thông Thiện Tự trước mọi người tỏ rõ tâm ý?

Tới đến trên đường cái, khắp nơi đều có người trong giang hồ, những người này đều mang Võ Lâm Minh huy hiệu, cảm Từ Nhược Nam bức họa, khắp nơi tìm người hỏi thăm. Xem ra đại hội võ lâm là muốn đối với U Minh Thần Giáo đuổi tận giết tuyệt.

Đến Lục Phiến Môn giờ mao (5 giờ đến 7 giờ sáng), Trương Ấu Khiêm nói cho ta biết, Bàng Đồng Tri bởi vì dính líu chức vụ xâm chiếm, bị Cẩm Y Vệ mang đi hiệp trợ điều tra, dự tính dữ nhiều lành ít. Nghe nói Tổng tri phủ đề cử Chư Cát Bánh Nướng tiếp Nhâm đồng tri chức, nhìn tới Kim Lăng quan trường phải tạo ngộ một trận thay đổi rồi.

Nhưng vào lúc này, Giang Nam cho chúng ta biết, Chư Cát Bánh Nướng muốn họp. Đi tới Lục Phiến Môn, Chư Cát Bánh Nướng rạng rỡ, tâm tình không tệ, trong miệng hát tiểu khúc. Ta ngay cả nói chúc mừng Gia Cát đại nhân rồi. Chư Cát Bánh Nướng cười nói, cần gì phải vui tới có?

Trương Ấu Khiêm nói Gia Cát đại nhân, người cũng đừng giấu giếm, bên ngoài đều đang đồn, nói ngài liền muốn lên chức. Không như buổi trưa hôm nay, huynh đệ của ta hai tại Vạn Hoa Lâu thiết yến, cho ngài ăn mừng một phen?

Chư Cát Bánh Nướng khoát tay lia lịa, hôm nay là thời kỳ mấu chốt, quan trên đang ở đối với ta tiến hành khảo sát, chúng ta khiếm tốn, thu liễm một chút, phải tiếp tục phát huy khiếm tốn cẩn thận, giới kiêu giới táo tốt đẹp tác phong, mời khách thì miễn đi. Tô bộ đầu, Trương bộ đầu, hai người các người thật đúng là bản quan phúc tướng a.

Ta nói nhờ có lãnh đạo vun trồng.

Chư Cát Bánh Nướng nói, nghe nói hôm qua người đang ở đây chúng ta trong đại lao đem Bàng đại nhân ép buộc không đất dung thân, nếu không phải là các người, bản quan cũng sẽ không như thế nhanh lên chức a. Ha ha! Đúng rồi, tiếp theo ta Điều muốn nghe một chút các người sau này tính thế nào? Có lòng tin hay không, thay thế Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu chức?

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm hai mắt nhìn nhau một cái, cũng không biết hẳn trong hồ lô bán cái loại thuốc gì. Ta hé mồm nói, Gia Cát đại nhân, ta là đánh như vậy coi là còn chưa chờ mở miệng. Trương Ấu Khiêm liền nói, vô luận Gia Cát đại nhân đảm nhiệm chức vụ gì, thủy chung là chúng ta Lục Phiến Môn lão đại, ngài nói thế nào, chúng ta liền thế nào làm. Ta ngay cả nói là.

Chư Cát Bánh Nướng gật đầu một cái, rất là hài lòng, nói, Tiểu Tô, Tiểu Trương a, Tổng đồng tri mặc dù tiến cử ta, nhưng là chuyện này chỉ phải một ngày không quyết định, sẽ có biến số. Sau này Lục Phiến Môn liền giao cho các người. Ta là nghĩ như vậy, hai ngày này, ta muốn hoạt động một chút, Tổng tri phủ, còn Giang Nam Tuần Phủ đại nhân, tiêu xài có thể có chút lớn

Trong nội tâm của ta cười thầm, nguyên lai người này là nghĩ tìm chúng ta muốn bạc đây.

Ta nói ta cảm thấy được đi, chuyện này chỉ có Trương bộ đầu có thể làm rồi.

Chư Cát Bánh Nướng không có tiếp lời, không mặn không nhạt nói một ít công việc thường ngày, còn nói lần này chúng ta Lục Phiến Môn tại Giang Nam kỳ thi mùa xuân trong... biểu hiện vượt trội, phải hướng Tổng đại nhân cho chúng ta thỉnh công làm văn văn.

Trở lại Giang Hồ Ty, Trương Ấu Khiêm nói, người này là nghĩ ôm tiền a. Người tính thế nào. Ta nói ta lại không tiền, không có ý định. Trương Ấu Khiêm suy nghĩ một chút, nói chức vụ này rất mê người, ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) hoa ít bạc, đem chuyện này làm.

Tán gẫu giữa, phụ trách hình danh Thanh Y Bộ Đầu Tổng Càn đẩy cửa vào. Tổng bộ đầu là người Dương Châu, hơn ba mươi tuổi, có chút cũ thành tình liên quan (khô), đã từng liên phá mấy cái đại án. Chẳng qua người này làm việc có chút không chừng thủ đoạn nào, chúng ta đối với hắn ấn tượng không được, trong ngày thường cũng không có gì lui tới. Ta

Trương Âu Khiêm nói ngọn gió nào đem ngài thổi tới rồi.

Tổng Càn nói, lượng vị lão đệ, các người đã tới Kim Lăng một tháng, lão huynh ta gần đây trong tay vụ án khá nhiều, một mực không có cơ hội tiệc mời nhị vị, không bây giờ trời ta làm chủ, mời hai vị tại Bách hoa lầu một tự?

Trương Âu Khiêm khoát khoát tay, nói vô sự không lên Tam Bảo Điện, có lời ngài nói thẳng, ta còn hẹn người uống rượu có kỹ nữ hầu đây. Tổng Càn cười hắc hắc, Trương lão đệ hiểu ta, ta còn thực sự có chút việc. Đây không phải là Gia Cát đại nhân

Muốn lên chức mà, huynh đệ ta muốn cùng nhị vị mượn ít bạc.

Ta nói Gia Cát đại nhân lên chức, người mượn bạc làm gì?

Tổng Càn nói, mới vừa Gia Cát đại nhân tìm ta nói chuyện, đề cử ta đi khi này Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu chức, ta đang suy nghĩ, đem tới ta muốn là làm Tổng Bộ Đầu, chúng ta đều là huynh đệ nhà mình rồi, bây giờ ca ca gặp khó xử, người xem

Trương Âu Khiêm hỏi, người nghĩ mượn bao nhiêu tiền?

Tổng Càn đưa ra một cái tay, năm vạn lượng! Mong rằng lượng vị lão đệ có thể khẳng khái mở hầu bao a.

Ta chất lưỡi nói, Tổng đại ca, nếu là trăm tám mươi lượng bạc, chúng ta còn có thể khẳng khái một chút, người há mồm chính là năm vạn lượng, ta sợ cái này túi không tốt biết a.

Vừa dứt lời, phụ trách trị an Tề bộ đầu cũng tới, ta nhìn một cái, Kim Lăng Lục Phiến Môn bên dưới ba bộ môn lớn đều đến đông đủ. Ta nói Tề bộ đầu sẽ không cùng là đến vay tiền chứ? Tề bộ đầu sững sờ, làm sao người biết?

Mấy người một trận bực bội, nguyên lai Chư Cát Bánh Nướng chia tay tìm chúng ta nói chuyện, là đều là cùng một chuyện.

Mọi người trở mắt nhìn nhau, Trương Âu Khiêm mắt húng nói, cái này Gia Cát đại nhân cũng quá không có suy nghĩ, đây rõ ràng là một quan nhi nhiều bán a. Ta phải nói, chúng ta dứt khoát ai cũng không cho, nhìn hấn làm sao bây giờ! Tổng, đủ hai người cũng cảm thấy không tương tượng nổi, mọi người đạt thành nhất trí, đều không đưa!

Ta còn muốn cho Từ Nhượng Nam bốc thuốc, vì vậy xin cáo từ trước. Đến đồng nghiệp nhà, đem toa thuốc đưa tới, lại được cho biết, toa thuốc lưng chừng trời mẩu thảo, Điền Thất căn (cái) các loại (chờ) nhiều thuốc bắc đều đã đứt hàng. Lại đổi đảm bảo cùng nhà, Nhân có thể nhà các loại (chờ) bên trong thành mấy tiệm thuốc lớn, mấy cái này thuốc đều thiếu hàng.

Lòng ta nói thật trùng hợp đi, vì vậy hỏi liên tục chuyện gì xảy ra, tiểu nhị nói cho ta biết, hai ngày trước, trong thành Kim Lăng Thiên Mẩu thảo các loại (chờ) Trị Liệu nội thương, thuốc giải độc tài, đều bị Võ Lâm Minh người mua hết rồi, hơn nữa còn bán tiếng, nếu có người mua những dược thảo này, muốn với Võ Lâm Minh thông khí.

Bây giờ Võ Lâm Minh khắp thành lùng bắt Từ Nhượng Nam, Từ Nhượng Nam bị thương, nhất định sẽ tới tiệm thuốc bốc thuốc, ta thế nào không ngờ tới cái gốc này, vì vậy ta mua một chút Trị Liệu nhừ dầu lên con sốt dược liệu, đem sự tình che vung tới.

Về đến nhà, Từ Nhượng Nam khí sắc tốt hơn nhiều, ta đem mua thuốc chuyện tình nói cho nàng biết, nàng cũng không nói gì. Ta nói bên ngoài Võ Lâm Minh người khắp nơi đang tìm người, đã nhiều ngày trước ở chỗ này dưỡng thương, các loại (chờ) thương thế tốt lắm, ta nghĩ biện pháp mang người ra khỏi thành.

Từ Khai Sơn thân trúng kịch độc, ta lo lắng hấn sẽ có nguy hiểm, không chờ mở miệng, Từ Nhượng Nam lấy ra một chuỗi dao bầu, nói, chúng ta gặp phải mai phục đêm đó, Tiêu Dao Nhị Tiên hộ tống Từ Khai Sơn ra khỏi thành, đi Giang Ninh rồi.

Giang Ninh?

Từ Nhượng Nam nói, thật không dám giấu giếm, chúng ta U Minh Thần Giáo đi Kim Lăng, đúng là là dâng tặng lệnh của sư phụ, mời Từ Khai Sơn đi Giang Ninh một tự, có lẽ nàng lão nhân gia có biện pháp giải hết Từ Khai Sơn trên người Kịch Độc. Trước khi đi, Từ tiên bối đem cái thanh này Thiên Dao nâng ta giao phó cùng người, muốn người đi một chuyến Dương Châu Tàng Kiếm Sơn Trang.

Ta hỏi đi nơi nào làm gì.

Từ Nhượng Nam nói đến lúc đó người sẽ biết.

Ta gật đầu một cái, người trước đem tổn thương dưỡng hảo, các loại (chờ) Võ Lâm Minh buông lỏng đi xuống, chúng ta cùng đi.

Sau đó mấy ngày, ta cùng với Trương Âu Khiêm ra phố tuần tra, thuận tiện quan sát trong thành tình thế. Rảnh rồi tới buồn chán, liền cùng Lý Mục Ca uống rượu, đương nhiên tiền rượu là Trương Âu Khiêm tới đỡ. Ta đi bên ngoài thành bắt một ít thuốc, giúp Từ Nhượng Nam khôi phục thương thế, mấy ngày kể tiếp, khôi phục ngược lại cũng không tệ.

Chư Cát Bánh Nướng chỉ tính theo ý mình cũng không có khai hỏa, Kim Lăng cùng biết chức, cũng không như nguyện rơi vào trên đầu của hấn. Nghe nói là Hoàng Đế Chu Nhuận Trạch hạ lệnh, theo Thực Trung điều động tới một họ Mẫn tri huyện tới khuyết chức.

Cái này sắp lên Nhâm đồng tri tại tri huyện, cùng biết trên chức vụ khôi khôi phục phục, ba mươi năm không có lên chức, nghe nói là không có chính trị tài nguyên, không cách nào lên chức, lại là một đau đầu, tính cách cảnh trực, đặc tội không ít người.

Chư Cát Bánh Nướng biết được tin tức này lúc, đại phát lời đình, giận đến té bên trong thư phòng nhất phương Vĩnh Lạc trong thời kỳ nghiên mực Đoan Khê. Trương Ấu Khiêm nói cũng còn khá ngày đó không đưa bạc, nếu không cái này năm vạn lượng bạc há không trôi theo giòng nước?

Ngược lại Tống, dù hai vị Bộ Đầu, sắc mặt khó coi rất, nghe nói Tống bộ đầu còn có ý đi tìm Chư Cát Bánh Nướng, muốn phải trở về đưa đi bạc, kết quả bị Chư Cát Bánh Nướng bung một chuỗi Gia Cát Liên Nỗ, đuổi theo chừng mấy bên trong.

Ta đang nghĩ (muốn) mượn có đi tranh Dương Châu, vừa vận Lục Phiến Môn thi đấu ngày, trên tay ta còn có một hồ sơ hồ sơ mất trộm vụ án không có phá, vì vậy lấy Dương Châu tra án vì lý do đi tìm Chư Cát Bánh Nướng xin nghỉ, Chư Cát Bánh Nướng đang đau lòng đến miệng thịt béo bay, cũng không đề ý ta, không chút nghĩ ngại liên ký tên.

Kỳ thi mùa xuân yết bảng ngày, rốt cuộc đến.

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm sáng sớm sẽ đến Giang Nam Học Cung, Lý Mục Ca không hăng hái lắm, sợ mình thi rớt.

Ta nói nếu sớm biết như vậy, ngày đó cần gì phải chọc giận vậy rỗng, cho Hoàng Đế tạo thành một cái không tốt ấn tượng. Lý Mục Ca một trận thờ dài thờ ngắn, xem ra cũng rất là hối tiếc.

Chờ đến buổi trưa, bên ngoài tiếng pháo lên, theo thông báo tiếng truyền tới, mấy người hoan hỉ mấy người ưu sầu. Ta cùng với Trương Ấu Khiêm không kịp đợi, cứng rắn lôi kéo Lý Mục Ca đi tới Nam Viện.

Giang Nam kỳ thi mùa xuân, một bảng chung nhận 108 người, dán tại ba tấm giấy đỏ bên trên.

Đứng đầu bảng Hội Nguyên, rơi vào Chiết Giang Thiệu Hưng một tên gọi khang có trung học tử trong tay. Chúng ta một nhìn liền hai tờ bảy mươi hai tên, lại cũng không có phát hiện Lý Mục Ca tên, Lý Mục Ca phiền não trong lòng, còn lại cái kia một tấm, cũng không thèm nhìn tới, liền muốn rời đi.

Trương Ấu Khiêm tinh mắt, bỗng nhiên chỉ tấm thứ ba nói, trong đó rồi! Vừa nói lại hoa tay múa chân, so chính hấn trúng cử nhân đều cao hứng.

Thuận tay nhìn, Lý Mục Ca tên, đang ở một bảng thứ 108 vị bên trên.

Lý Mục Ca sắc mặt càng âm trầm.

Trương Ấu Khiêm nói đây là chuyện vui, người thế nào như cha mẹ chết bình thường, tới cười một cái!

Lý Mục Ca thờ dài, xoay người đi.

Lấy hấn tài tình, nếu không phải tại trong ngực xông tới Hoàng Đế, cầm một đầu bảng danh đầu không là vấn đề, nhưng hấn tính cách vô cùng ngay thẳng, xem ra Hoàng Đế đưa cái kia phó quạt xếp, cũng an bài hấn tại ba bảng sau cùng, cũng có chút ít cảnh tỉnh ý hấn.

Một chút đồng tử, còn nhìn người rảnh rồi thấy Trương Ấu Khiêm khua tay múa chân, cho là hấn trung học phổ thông rồi, ngay cả thỉnh cầu tiền mừng. Trương Ấu Khiêm cười ha ha một tiếng, từ trong ngực lấy ra một cái ngân phiếu, ước chừng ngàn lượng số, tiện tay vãi đi ra ngoài, đưa tới rồi loạn tung bùng.

Chờ hấn qua chân nghiên, chúng ta mới đi tới Lý Mục Ca căn phòng. Ta vô luận nói như thế nào, trúng cử thủy chung là chuyện tốt, thu thập tinh thần, chuẩn bị thi Hương đi.

Trương Ấu Khiêm từ trong ngực lấy ra một ngàn lượng ngân phiếu, nói, nói bằng hữu một trận, ta cũng không có cái gì tốt đưa người. Những bạc này người cầm, chuẩn bị thật tốt Thu thí đi. Nếu là không đủ, đến lúc kinh thành, viết thơ cho ta, ta khiến quản gia sẽ cho người đưa.

Lý Mục Ca nói, ta làm sao có thể thu người bạc?

Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc, tạm thời là ta mượn người, đem tới người làm Trạng Nguyên, là muốn đưa ta.

Không bao lâu, Kim Lăng Tạ phủ bên trên quản gia cảm ơn phần trước tới mời Lý Mục Ca, nói là Tạ Sĩ Đình trong phủ thiết yến, tiệc mời cái này khoa mấy vị trúng cử học tử.

Lý Mục Ca vốn không muốn đi, ta nói cảm ơn Học Sĩ lập tức đi kinh thành đảm nhiệm Thượng Thư rồi, hơn nữa hấn lại vừa là Giang Nam Văn Đàn lãnh tụ, lúc này mời người, đang có diu dất ý, đi tới rồi kinh thành, có cơ hội là quan đồng liêu, cũng coi như vào vòng tròn rồi.

Ta đang muốn đi, cảm ơn phần lại nói, hai vị Bộ Đầu, tối nay tiệc rượu, lão gia nhà ta cũng mời ngài nhị vị đi trước.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Hồng nhận đưa tình

Còn mời chúng ta? Trương Ấu Khiêm kinh ngạc nói, chúng ta cũng không phải là trúng cử học tử, mời chúng ta làm gì. Cảm ơn phần khê mỉm cười, ta chỉ là truyền lời người, về phần vì sao, chỉ sợ người phải đi lão gia chúng ta rồi.

Ta cũng không muốn đi, một là bởi vì Từ Nhựt Nam trọng thương chưa lành, ta cần phải về nhà chiếu cố người cuộc sống thường ngày. Hai là ta đối với Tạ Sĩ Đình cũng không có hảo cảm, ngày đó Tạ Quân Diễn một chuyện, hấn ra mặt can thiệp, để cho ta rất không thoải mái.

Trước đây không lâu ta cùng với Tạ Quân Diễn tin đồn tại trong thành Kim Lăng huyền náo xôn xao, Bát Quái Tuần San, Hiểu Sinh giang hồ cũng đều yếu ước ta suu tâm, ta lo sợ tình làm lớn chuyện, cũng không có đáp ứng. May mắn sau đó trong chốn giang hồ lại có U Minh Thần Giáo cùng Võ Lâm Minh bất hòa, dời đi đề tài, sợ rằng đến bây giờ còn không yên ổn. Nếu là ta hôm nay đi, không chừng lại gây ra cái gì xảy ra vấn đề.

Vì vậy ta uẩn chuyển từ chối khéo Tạ gia mời, Trương Ấu Khiêm là ưa thích náo nhiệt hạng người, tự nhiên vui vẻ đồng ý đi trước dự tiệc.

Từ Nhựt Nam thương thế khôi phục rất nhanh, người nội công thâm hậu, nếu không phải Bệnh Hồ Dương Ân Đánh Lén, đối mặt Võ Lâm Minh vây quét, coi như không đánh lại, dễ dàng phá vòng vây cũng không có vấn đề.

Ta biết Từ Nhựt Nam không ăn thịt, theo Thiên Hương Lâu cố ý mua một ít thức ăn, lại mua một bầu rượu.

Mang về nhà lúc, Từ Nhựt Nam đang đang đối với trong sân một cây cây đào ngẩn người.

Tại cầu Tam Sinh bên trên, ta cùng với Từ Nhựt Nam lẫn nhau nói rõ tâm ý, có thể sau đó hai ta bởi vì giết người vấn đề sinh ra một chút hiểu lầm. Đây là giá trị quan mâu thuẫn, cho tới bây giờ, chúng ta nhìn qua bình an vô sự, nhưng vẫn tận lực tránh cái vấn đề này.

Từ Nhựt Nam thấy ta trở lại, rất tùy ý nhận lấy trong tay của ta thức ăn, nhân nhạ nói, trở lại.

Ta nói vốn là phải đi dự tiệc, lại sợ người ở nhà không cơm ăn, cho nên từ chối rồi. Hôm nay vô sự, vừa vặn cùng nhau uống rượu một ly. Bỗng nhiên nhớ lại người thương thế chưa lành, ngay cả vỗ xuống đầu, người xem ta chỉ nhìn cái này, lại quên người vẫn còn ở đường thương.

Từ Nhựt Nam thu thập chén đĩa, đem thức ăn dọn xong, cười nói, người đã có phần này nhả hứng, ta cùng người uống hai chén cũng không sao.

Ta nói với nàng nổi lên đi Dương Châu chuyện, nói cho nàng biết tùy thời có thể xuất phát, bây giờ Võ Lâm Minh khắp nơi đang tìm nàng, ra khỏi thành chuyện, ta nghĩ biện pháp.

Hôm nay tại Lục Phiến Môn lúc, ta cố ý tìm hiểu một chút Tàng Kiếm Sơn Trang. Cái này Tàng Kiếm Sơn Trang, ở trên giang hồ danh tiếng cực lớn, cùng Bách Dao Môn cùng xưng giang hồ hai đại kho binh khí, mà nổi danh nhất, chính là Tàng Kiếm Sơn Trang Bách Kiếm Các, nghe nói bên trong các thần binh vô số, mỗi một chuỗi nếu lưu lạc giang hồ, đều đưa ở trong võ lâm đưa tới một phen giành mua.

Tàng Kiếm Sơn Trang trang chủ Huyền Minh, lại vừa là nổi tiếng thiên hạ Chú Kiếm Sư, chế tạo ra vô số thần binh lợi khí, mà người phu nhân Mạnh Du, vô cùng đầu óc buôn bán, đẩy ra "Danh Tướng", "Thiên Ngọc" các loại (chờ) mấy cái hệ liệt bảo kiếm, lại giỏi về nhãn hiệu kinh doanh, cho nên trong chốn giang hồ dùng kiếm người, tất cả lấy cầm giữ có một thanh có khắc Tàng Kiếm Sơn Trang nhãn hiệu bảo kiếm là kiêu ngạo.

Gần mười năm đến, Tàng Kiếm Sơn Trang danh tiếng tiệm khôi, cũng không thiếu người từng đánh bọn họ chú ý, ai ngờ cái này Huyền Minh võ công Cao Cường, Tàng Kiếm Sơn Trang lại Ngọa Hồ Tàng Long, những Không Không Nhi đó mấy phen ném thử sau đó, liền thất bại tan tác mà quay trở về.

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện, Từ Nhựt Nam không hăng hái lắm, uống hai chén sau đó, liền buông đĩa xuống.

Ta hỏi, có tâm sự?

Từ Nhựt Nam nói, tiểu Bộ Khoái, cái này mấy ngày kế tiếp, ta cách xa giang hồ phân tranh, lại không cần là bên trong giáo sự vụ bận tâm, nếu một mực tiếp tục như vậy, thật là tốt biết bao? Chỉ tiếc như vậy cuộc sống cũng không nhiều rồi.

Trong nội tâm của ta xôn ra vô hạn tình ý, không nhịn được nói: Nếu là người nguyện ý, chúng ta đây sẽ không đi Dương Châu, chúng ta ngay tại Kim Lăng sống được khỏe không? Nếu người không thích nơi này, chúng ta tìm một nơi non xanh nước biếc vị trí, mai danh ẩn tính, như thế cũng tiêu dao tự tại.

Từ Nhựt Nam ngẩng đầu nhìn ta, cười nói, người nuôi ta?

Ta dùng sức gạt đầu nói, ta nuôi dưỡng người. Mặc dù ta bổng lộc không cao, nhưng ta còn khác biệt tay nghề a. Đến lúc đó đem sư phụ, mấy người sư huynh

Đều nhận lấy, tất cả mọi người vui vẻ hòa thuận, khỏi bất khoái tai.

Từ Nhượng Nam ở một tiếng, ta quên người chính là Đạo Thánh Môn truyền nhân. Chẳng qua, nếu như các người Đạo Thánh Môn giờ cửa dời đến thành Kim Lăng, cái kia Kim Lăng lão bách tính vẫn không thể gặp họa a.

Ta chính nhiên nói, người cũng quá coi thường chúng ta, chúng ta tuy là trộm người trong môn, nhưng trộm cũng có đạo, tuyệt đối sẽ không sèn soẹt trăm họ. Hơn nữa, con chó còn không ăn cỏ gần hang đây, coi như động thủ, cũng phải chạy đến Biệt Phủ thành.

Từ Nhượng Nam thở dài nói, ta mặc dù nguyện như thế, nhưng là người trong giang hồ làm sao từng tha ta? Chúng ta U Minh Thần Giáo ở trong vô lâm thụ địch rất nhiều, nếu là kẻ thù tìm tới cửa, ta sẽ liên lụy người.

Ta cười ha ha nói, nếu ngay cả mình nữ nhân yêu mến đều không bảo vệ được, ta Tô Do Tại há không uống là đàn ông rồi hả?

Trong miệng mặc dù nói như vậy, nhưng trong lòng âm thầm quyết định chủ ý, nhất định phải chăm chỉ tu hành, ít nhất trước nghĩ biện pháp giải quyết nội lực sử dụng vấn đề. Dĩ vãng gặp phải bình cảnh, còn Từ Khai Sơn thỉnh giáo, bây giờ Từ Khai Sơn sinh tử biết trước

Nghĩ đến Từ Khai Sơn, trong nội tâm của ta không khỏi trầm xuống.

Vừa vào giang hồ, thân bất do kỷ. Ta đã không phải ngày đó tại Đạo Thánh Môn ta, khi đó không có nhiều như vậy tục sự quần thân, bây giờ cùng giang hồ đều môn phái, Lục Phiến Môn cũng thành lập liên lạc, chỉ cảm thấy thân ở một tấm vòng lớn bên trong, muốn phải rút người ra, nhưng cũng không phải là đơn giản như vậy sự tình.

Từ Nhượng Nam làm sao không phải là như thế, người thân là Giáo Chủ, lại gặp phải giáo trung người Đánh Lén, lấy năng tính khí, há lại đồng ý từ bỏ ý đồ?

Từ Nhượng Nam như có điều suy nghĩ, trầm ngâm chốc lát, nói, tiểu Bộ Khoái, ta đáp ứng người, chờ ta thương thế dưỡng hảo, đoạt lại bốn môn thánh vật, hãy cùng sư phụ xin tội, cùng người quy ẩn sơn lâm. Chẳng qua, ta phải trước hết giết những thứ kia phản bội Thần Giáo phản đồ, thay những thứ kia chết oan huynh đệ trong giáo bọn báo thù.

Thánh vật?

Từ Nhượng Nam thấy ta nghi ngờ, giải thích, U Minh Thần Giáo đời trước là Ma Ni Giáo, 30 năm trước thanh thế cuộn cuộn ngất trời, cơ hồ nhất thống giang hồ. Chẳng qua, Ma Ni Giáo chia làm hai phái, nhất phái thờ phượng Quang Minh thần, nhất phái thờ phượng hắc ám thần, giáo nghĩa cũng không chỉ giống nhau.

Sư tôn Kỳ Hàn tại lúc, thượng năng trấn được tình cảnh, sau đó lão nhân gia ông ta mất tích, hai phái liền bắt đầu nội đấu. Kết quả cho Mộ Dung Sơn Trang cầm đầu đại hội vô lâm thừa cơ lợi dụng, bọn họ thừa dịp trong chúng ta loạn, đối với Phổ Đà Sơn Tông Đà phát động tấn công. Từ nay về sau, Thánh Giáo chia ra làm hai, sư phụ ta sáng lập U Minh Thần Giáo, còn có một nhánh sông rơi hải ngoại, sáng lập Quang Minh thần dạy.

Ta nói vậy các người thánh vật cùng Minh Sơn lại có quan hệ gì?

Từ Nhượng Nam nói, theo sư phụ ta nói cho ta biết, chúng ta Thần Giáo thánh vật, ngay tại Minh Sơn bên trong.

Khó trách U Minh Thần Giáo sẽ vẫn nhìn chăm chăm vào Từ Khai Sơn không thả, lại còn có tầng này ý tứ ở bên trong.

Ta trịnh trọng nói, Nhượng Nam, ta sẽ giúp người tìm về các người bên trong giáo thánh vật. Chẳng qua, người có thể đáp ứng hay không ta một chuyện?

Chuyện gì?

Người có thể hay không không muốn giết người lung tung rồi.

Từ Nhượng Nam nghe vậy, thần sắc không vui nói, người chính là đề ý ta giết người?

Ta nói người không phải là cỏ cây, đều là có sinh mạng, có gia đình, chúng ta thì như thế nào có thể tùy tiện cướp tánh mạng người?

Từ Nhượng Nam lạnh lùng nói, Tô Do Tại, người lại không phải chúng ta Thần Giáo người trong, dựa vào cái gì chỉ bấy bọ trách ta giết người? Đánh ta Kỳ Sự lên, những thứ này cái gọi là Danh Môn Chính Phái, giết lên chúng ta dạy nội huynh đệ từ không lưu tình, ta không giết người, người cũng giết ta, tánh mạng bọn họ là mạng, chúng ta dạy nội huynh đệ mạng thì không phải là mạng?

Ta thấy người tức giận, ngay cả ngừng đề tài, tình cảnh có chút nặng nề.

Đã lâu, Từ Nhượng Nam mới nói, người có phải hay không ghét bỏ ta là người người phải trừ diệt Yêu Nữ rồi hả?

Ta nói không phải cái ý này, ta là nói sau này nếu có thể ít giết người, tận lực lưu một mạng người.

Từ Nhượng Nam yên lặng chốc lát,

Nói, ta đáp ứng ngươi.

Ta không biết trong lòng nàng nghĩ như thế nào, chẳng qua người có thể nói ra những lời này, ta vẫn là rất vui vẻ, ta duỗi tay nắm chặt tay nàng, Từ Nhượng Nam giãy giữa hai cái, thấy ta không buông tay, liền mặc cho ta nắm

Ta nhìn nàng nói, Nhượng Nam, sau này giết người loại chuyện này, liền để cho ta đi.

Từ Nhượng Nam sững sờ, lại cười.

Lúc này, cửa ngoài truyền tới Trương Ấu Khiêm thanh âm, hơn nửa đêm, ai nói muốn giết người rồi hả? Có ta Lục Phiến Môn Thần Bộ Trương Ấu Khiêm ở chỗ này, ai lại dám giết người rồi hả? Vừa dứt lời, Trương Ấu Khiêm đẩy cửa vào, thấy ta còn nắm Từ Nhượng Nam tay, chế nhạo nói, hai người cũng thật là say rồi, như thế ngày tốt cảnh đẹp, nắm tay không nói Phong Hoa Tuyết Nguyệt, lại nói gì nữa giết người sự tình, phá hư phong cảnh a.

Dứt lời, hần lắc đầu một cái.

Từ Nhượng Nam đưa tay rút về, trên mặt đỏ ửng.

Ta nói Trương bộ đầu, vào trước cửa, có thể hay không trước gõ cửa?

Trương Ấu Khiêm gãi đầu một cái, nói ta quên nơi này còn có người đây, khó trách ngươi không đi tham gia Tạ phủ dạ yến, nguyên lai có giai nhân làm bạn a. Vừa nói, tùy tiện tìm một băng ghế ngồi xuống, đang muốn gấp thức ăn, lại nhìn một bàn thức ăn, không có thịt, lại buông đĩa xuống.

Tô Do Tại, ngươi cũng quá keo kiệt, tán gái mời khách ngay cả thịt cũng không có.

Ta nói ngươi cho rằng là người khác cũng như ngươi hoàn toàn giống nhau thịt không vui, không có rượu không vui?

Trương Ấu Khiêm hì hì nói, còn có một thứ, không gái không vui.

Ta lạnh lùng nói, cut đi. Hơn nửa đêm ngươi không trở về nhà đến chỗ của ta làm gì?

Trương Ấu Khiêm nói đừng nói nữa, tối hôm nay Tạ Sĩ Đình mời đăng khoa hơn mười tên cử nhân, cả tràng đều là chua xót văn chương, nửa giờ đi xuống, lại vừa là bá sự, lại vừa là mời rượu, ta ăn không ngon, liền trước thời hạn chạy. Hần từ trong ngực lấy ra một phong thư, nói, ta tới nơi này, còn có một sự mệnh, chính là chịu người nhờ vả, tới cho ngươi hồng nhan đưa tình.

Cái gì hồng nhan đưa tình?

Trương Ấu Khiêm cũng không để ý Từ Nhượng Nam tại chỗ, rất sợ chuyện tiểu, nói, ngươi đoán ta tại Tạ phủ gặp phải người nào?

Ta không có tiếp lời, hần cảm thấy không có gì hay nói, là Tạ Quân Diễn cô gái nhỏ kia, người thấy ngươi không có tới, bắt được ta hỏi lung tung này kia, cô gái nhỏ này được bệnh tương tư đấy.

Từ Nhượng Nam nghe vậy, như không có chuyện gì xảy ra cầm đĩa lên, gấp một đĩa thức ăn trái tim, đặt ở trong miệng nhẹ nhàng nhai. Ta nói có như vậy cái hồ huynh đệ chứ sao. Nhưng trong lòng oán thầm, đây không phải là cho ta thêm phiền mà, có chuyện gì sẽ không ngày mai lại nói.

Trương Ấu Khiêm đem thư đưa cho ta, con người của ta lòng hiếu kỳ tương đối nặng, vì vậy không nhịn được liền mở ra nho nhỏ có vịnh dự đọc lại.

Ta lạnh lùng nói, ngươi không biết trộm hủy đi người khác giấy viết thư là phạm pháp?

Trương Ấu Khiêm ngửa đầu một cái nói, cũng không phải là ta nghĩ rằng nhìn, là phong thư không cẩn thận liền mở ra, ta không cẩn thận đã lấy ra, sau đó một trận gió không cẩn thận đem thư thổi ra, ta cũng không chú ý thấy được. Thế nào giết? Có muốn hay không ta cho ngươi thuộc lòng một chút?

Từ Nhượng Nam mặc dù trong miệng không nói, đây là chiếu cố tâm tình ta, trong lòng nhưng không biết đang suy nghĩ gì đấy, loại này nguyên tắc tính vấn đề, ta cũng sẽ không phạm. Vì vậy đem phong thư nhận lấy, nhìn cũng không nhìn, trực tiếp đưa cho Từ Nhượng Nam.

Từ Nhượng Nam về mặt hòa hoãn, cười nói, đây là các ngươi nam người sự tình, ta dính vào cái gì. Lời tuy nói như vậy, lại đem phong thư trong tay mở ra, sơ lược nhìn qua một lần phía sau, theo cây nến bên trên dẫn hỏa, đem thư đốt.

Ta có chút thương tiếc, đây chính là lần đầu tiên trong đời có nữ tử viết thư cho ta a, một cái không thấy liền bị đốt. Từ Nhượng Nam hỏi, thế nào, đau lòng? Phong thư này bên trên còn hương phấn mùi vị đấy. Ta ngay cả nói chỗ nào, đốt liền đốt. Âm thầm lại siết chặt quả đấm, tại dưới đáy bàn, hướng về phía Trương Ấu Khiêm quơ hai cái.

Trương Ấu Khiêm cười nói, ngươi liền thật không muốn biết, trong thư viết những gì?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 75: Cải trắng

Trong nội tâm của ta giận dữ, tiểu tử này sạch liên quan (khô) loại này xúi giục chia rẽ sự tình, chẳng qua loại thời điểm này không chút nào có thể loạn tổ thái độ, vì vậy đại nghĩa hào hùng lắc đầu một cái, nói ta không có hứng thú. Trương Âu Khiêm cười ha ha một tiếng, nói ta ngày mai nói cho người biết, người hai cái miệng nhỏ tiếp tục tâm sự. Ta liếc một cái, lớn buổi tối tới người liền không có ý tốt.

Trương Âu Khiêm sau khi đi, Từ Nhược Nam một mực cười híp mắt nhìn ta, nhìn ta sợ hãi trong lòng. Ta nói có chuyện gì nói chuyện hắc, người về mặt này để cho ta rợn cả tóc gáy. Từ Nhược Nam nói người còn không thành thật bàn giao. Ta nói ta bàn giao cái gì a, ta theo người chẳng qua là bèo nước gặp gỡ, hơn nữa trong nội tâm của ta có người, như thế nào lại lại nghĩ người khác.

Từ Nhược Nam nói, thật không có hứng thú, hay là giả không có hứng thú, người ta là hào môn Quý Nữ, dáng dấp vừa đẹp, tính cách lại dịu dàng, đàn ông các người không phải đều thích như vậy nữ tử chứ sao.

Ta nói như đình chém sất, ta liền đối với người có hứng thú, Tạ Quân Diễn cái loại này nữ tử, đẹp là đẹp vậy, nhưng luôn cảm thấy là đang ở trong sương mù, cũng là người tương đối chân thực. Vừa nói, cười hắc hắc, Nhược Nam, đều nói đến mức này, tâm tư ta người vẫn không rõ.

Từ Nhược Nam hài lòng gật đầu một cái, tốt, ta tạm thời tin tưởng người. Hôm nay sớm nghỉ ngơi một chút, ngày mai lên đường đi Dương Châu.

Ta nói thương thế của người thế còn chưa có khỏi hẳn, nếu không chờ thương thế của người dưỡng hảo lại thảo luận kỹ hơn?

Từ Nhược Nam hừ hừ nói, chờ ta tổn thương dưỡng hảo, người linh hồn bị cô gái nhỏ kia câu đi, ta tìm ai phải đi?

Ta trong lòng thầm nghĩ, mấy ngày kế tiếp, Từ Nhược Nam tính cách cũng thay đổi rất nhiều, không có lấy trước kia loại ngoan tuyệt ác liệt kính nhi. Nguyên lai, người cũng sẽ ghen, cũng sẽ làm nũng, như vậy Từ Nhược Nam ngược lại còn có nữ nhân vị.

Ta nói thời điểm không còn sớm, đi thôi, vội vàng chết, lên giường ngủ.

Từ Nhược Nam xoay người vào phòng ta, ta mừng thầm trong lòng, đang muốn đi vào theo. Phanh một tiếng, cửa phòng đóng lại, ta thiếu chút nữa đụng ở trên cửa. Bên trong truyền tới Từ Nhược Nam thanh âm, hôm nay người ở Từ Khai Sơn căn phòng, ta mệt mỏi, nghỉ ngơi trước.

Ta hậm hực xoay người, rửa mặt xong tắt, trở lại Từ Khai Sơn ở mái hiên. Nằm xuống sau đó, trong đầu một mực ở hoài nghi một chuyện, đến tốt cùng là ai giả mạo ta danh nghĩa đi theo U Minh Giáo báo tin, Từ Nhược Nam miêu tả người kia, ta phải làm không nhận biết, Vô Lâm Minh? Vương gia? Tạ gia? Hôm đó cùng Bệnh Hồ Dương Ân tại đoạn nhai trên đài cái đó lão giả áo xám đến tốt cùng là ai? Mơ hồ giữa, ta đã ngủ.

Sáng sớm ngày kế, Từ Nhược Nam ở nhà thu thập bọc. May ở nơi này tạm thời thuê lại nhà ở hành lý không nhiều, Kim Lăng đến Dương Châu chẳng qua hơn ba trăm dặm, lần này đi xa, nhỏ thì năm sáu ngày, lâu thì nửa tháng, phải chuẩn bị đồ vật cũng không nhiều.

Ta đi Lục Phiến Môn đi phá án thủ tục, Trương Âu Khiêm nghe nói ta muốn đi Dương Châu, nhất định phải cùng đi, ta nói ta cùng với Từ Nhược Nam đi qua thế giới hai người, người đi theo đi không ngại cản trở chứ sao. Trương Âu Khiêm cả giận nói, nguyên lai người là lấy việc công làm việc tư, có tin ta hay không đi Chư Cát Bánh Nướng cái kia tổ cáo người.

Ta tiện tay phất đi đình đầu tăng bốc, nói mở to Bộ Đầu, bây giờ người là Giang Hồ Ty người đứng thứ hai, cái giang hồ này ty thiếu ai cũng có thể chơi được chuyện, duy chỉ có không thể không có người. Ta không trong khoảng thời gian này, nơi này liền xin nhờ

Người.

Trương Âu Khiêm nghe một chút, gật đầu một cái, có đạo lý.

Làm xong thủ tục, ta dặn dò hẳn nói, bây giờ Giang Nam võ lâm khắp nơi truy xét Từ Nhược Nam tung tích, ngàn vạn lần chớ để người ta biết ta ở cùng với nàng. Trương Âu Khiêm nói cái này còn cần người nói. Ta đem có người giả mạo ta theo U Minh Thần Giáo lộ ra tin tức chuyện nói cho hẳn biết, khiến hẳn giúp ta âm thầm hỏi dò tin tức.

Đang phải ra ngoài, một trận tiếng vó ngựa vang, đúng là Vương gia tiểu thư Vương Linh Lung đi tới Lục Phiến Môn.

Trương Âu Khiêm thấy vậy, vui vẻ ra mặt, kết nối với trước đất ngựa, nói Linh Lung muội tử, người thật tới a.

Vương Linh Lung tung người xuống ngựa, nói bản cô nương nói là làm, nguyện thua cuộc, nói đi, hôm nay phải đi nơi nào chơi đùa?

Ta nghỉ ngơi nhìn Trương Ấu Khiêm, Vương Linh Lung không phải ái mộ ở Lý Mục Ca mà, thế nào hôm nay chạy đến Lục Phiến Môn tìm Trương Ấu Khiêm rồi.

Trương Ấu Khiêm rất là đặc ý nhìn ta một cái, thuận miệng nói câu, không bằng đi sơn phấn hồ đồng uống hoa không, đi dạo phố ha.

Vương Linh Lung lạnh rên một tiếng, bản cô nương hôm nay rất tức giận.

Trương Ấu Khiêm nói đúng dịp, ta giỏi rồi cô nương vui vẻ.

Vương Linh Lung lại nói, bản cô nương tức giận thời điểm, ưa thích xài tiền bậy bạ.

Trương Ấu Khiêm nói như vậy đúng dịp, rồi cô nương vui vẻ ta thì sẽ một gọi, tiêu tiền.

Hai người ăn nháp với nhau, vừa muốn đi ra đi dạo (tiêu) đường phố (hao phí), lúc này Vương Linh Lung mới nhìn thấy ta, người chính là cái đó vong ân phụ nghĩa Tô Do Tại?

Ta buồn bực nói, ta là Tô Do Tại, nhưng là thêm tiền về phía trước cái đó định ngữ, ta liền không xác định người nói có đúng hay không ta rồi. Vương Linh Lung hừ hừ nói, người cái này cái kẻ vong ân bội nghĩa, thua thiệt ta Quân Diễn tỷ tỷ đối với người một phần tâm ý.

Ta nói cô nương, com có thể ăn lung tung, tiền có thể phung phí, lời không thể nói bậy bạ. Ta Tô Do Tại đi đoạn, ngồi thẳng, ta với người Quân Diễn tỷ tỷ chẳng qua là bạn bình thường.

Bạn bình thường? Vương Linh Lung nói, người dám nói ngày đó hai người các người cùng một chỗ qua một ngày một đêm, người chuyện gì đều không làm? Hơn nữa người người này đáng ghét cực kỳ, tại Bát Quái Tuần San thượng tán truyền bá tin nhảm, hủy ta Quân Diễn tỷ tỷ danh dự, các người loại này thói nam nhân, không chiếm được thời điểm trăm phương ngàn kế, một khi thuận lợi liền đến chỗ thổi phồng, ta nhỏ vào.

Trương Ấu Khiêm nói ta cũng không phải là thói nam nhân, ta đối với người tâm tư, trời xanh chứng giám!

Lòng ta nói tiêu tiền tại Bát Quái Tuần San viết đường viền hoa cũng không phải là ta, nhìn Trương Ấu Khiêm, huynh đệ, cái này nói ta là vác không động rồi, người nói

Trương Ấu Khiêm liền nói sang chuyện khác, nói Tô đại nhân a, người lần này ra ngoài, tiền có đủ hay không a, không bằng huynh đệ ta tài trợ người điểm

Vương Linh Lung lạnh lùng nói, không cho cho hắn.

Ta chế nhạo nói, cái này còn chưa xuất giá đây, liền đem người tiền nhìn đến như vậy chặt, sau này vậy còn đến đâu?

Vương Linh Lung đang muốn nổi giận, lòng ta nói loại nữ nhân này điều ngoa tự do phóng khoáng, cần quấy, nói liên tục còn có chuyện phải làm, vội vã cáo từ. Nghe Vương Linh Lung tại nói với Trương Ấu Khiêm, sau này người ít với cái này

Người qua lại.

Những này qua đến, trong thành Kim Lăng khắp nơi truy xét Từ Nhượng Nam tới người thiếu rất nhiều, dự tính thấy qua được lâu như vậy, người khẳng định ra thành Kim Lăng. Bất quá ta cũng không thể lơ là bất cẩn, theo Thần Châu cho mượn Lừa bên kia nộp Nhị mươi lượng bạc, cho mượn một chiếc xe lừa, giả bộ một xe cải trang, lại cho Từ Nhượng Nam mua chụp vào quần áo mới.

Tại Đạo Thánh Môn lúc, đệ nhất sư huynh đã dạy ta Dịch Dung Thuật, lúc ấy cảm thấy thú vị, ta còn xuống một phen công phu. Về đến nhà, cho Từ Nhượng Nam hoá trang, người lặc mình một cái, thành một cái năm sáu chục tuổi nông thôn Lão Thái Bà, ta đem gương đồng đưa cho nàng, đặc ý nói, tay nghề ta như thế nào?

Từ Nhượng Nam rất là hài lòng, nói, chính là chỗ này xe lừa cấp bậc kém một chút.

Ta nói bây giờ trên giang hồ đều đang tìm người, chúng ta đi ra khỏi nhà, nhất định phải khiếm tốn làm việc.

Ta cũng hoá trang một cái lần, Dịch Dung thành một cái thôn Hán, các loại (chờ) trang điểm xong, ta theo Từ Nhượng Nam liếc mắt nhìn nhau, cười ha ha, ta nói, trong nhà, chúng ta đi thôi. Từ Nhượng Nam gù lưng đến eo, nói, lão đầu tử, điu ta một cái, ôi, lớn tuổi, thất lực cũng không tốt rồi.

Một chiếc xe lừa chậm chạp lái về phía cửa thành bắc.

Cửa thành, có binh sĩ đang ở kiểm tra qua hướng nhân viên, những thứ này binh sĩ thuộc về Kim Lăng Thủ Bị quân hạt. Kim Lăng Thủ Bị gọi trắng có tài, ngoại hiệu cải trang, người này cực kỳ tham lạn, chỉ là thuế cửa thành, nằm rồi bảy tám cái loại thuế, bên trong thành lão bách tính giận mà không dám nói gì. Hân hậu trưởng cứng rắn, nghe nói là cái đó Thượng Thư chết tử, ngay cả Tổng tri phủ cũng không dám tùy tiện dẫn đến hắn.

Này Kim Lăng Thủ Bị cải trang cùng Lục Phiến Môn Chư Cát Bánh Nướng, hai người quan hệ cũng không hòa hợp, chỗ bằng vào chúng ta Lục Phiến Môn trong ngày thường theo chân bọn họ lui tới tương đối ít. Đang vì vậy nguyên nhân, ta mới không có dùng Lục Phiến Môn thân phận ra khỏi thành.

Cách đó không xa, có mấy tên côn đồ cắc kè phanh mang phơi nắng, một bộ lười biếng đáng vẽ. Chẳng qua mấy người kia cũng không ngừng liếc về phía cửa thành một cái. Lòng ta nói cái này chỉ sợ là Vô Lâm Minh xếp vào ở chỗ này nhân tuyển, vì vậy lôi kéo mũ rơm

Phía trước một trận hỗn loạn, mấy cái cửa thành quan hướng về phía một người lão hán quyền đầm cước đá, lão hán kia lớn tiếng nói, ta là Kim Lăng người, hơn nữa theo quy củ nộp 20 văn, dựa vào cái gì không để cho ta vào thành? Ta là lang trung, còn phải cho người xem bệnh, ta có quyền vào thành!

Cửa thành quan đạo, dựa vào cái gì? Trên người của người có quần chế đao cụ.

Nơi nào có?

Cửa thành quan nói, người nói người là lang trung, để giải thích bên dưới, trong hành lý cây đao này là chuyện gì xảy ra? Theo ta thấy, người ngược lại giống như Uy Khẩu!

Lão hán nói, các người đây là vu cáo hãm hại!

Cửa thành quan khoát tay chặn lại, thì có ba bốn cái tráng đinh, đi lên đem người kia kéo ra khỏi cửa thành.

Ta đánh xe đi tới bên cạnh, cửa thành quan đạo, làm gì, đi nơi nào? Trên xe làm ra vẻ là cái gì?

Ta ngay cả khom lưng nói, mấy vị quan gia, chúng ta là người Dương Châu, tới Kim Lăng thăm người thân, hôm nay trước khi đi, đây không phải là thân thích nhất định phải cho kéo lên một xe cải trắng.

Cửa thành quan cả giận nói, lớn mật, người lại dám không ngừng kêu chúng ta Thủ Bị Đại Nhân tục danh!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Sau này cũng không có

Ta bỗng nhiên nhớ lại, cái này Kim Lăng Thủ Bị gọi Bạch Thái, cùng Bạch Thái hài âm.

Bạch Thái vật này phạm vào hãn cấm kỵ, hãn không đổi tên chữ, ngược lại khiến Kim Lăng trăm họ đem Bạch Thái đổi tên rau lá lớn, một điểm này ta ngược lại thật ra bỏ quên.

Ách ách ta ngay cả nói, cái gì cấm kỵ?

Cửa thành quan đạo, mới vừa rồi người nói gì? Ta nói ta cũng không nói gì, có phải là người hay không nghe lầm. Cửa thành quan cả giận nói, người rõ ràng phạm vào chúng ta Thủ Bị Đại Nhân cấm kỵ. Ta lắc đầu nói, quan gia, ngài khẳng định nghe lầm. Ta có thể không nói gì.

Bên cạnh có một Giáo Úy thấy chúng ta bên này rùm beng, qua tới hỏi, ồn ào gì thế? Cửa thành quan kết nối với trước báo cáo tình huống, cái kia Giáo Úy quan sát ta một phen, nghiêm mặt nói, chuyện này thật không?

Ta xem bên dưới, cửa thành này chỗ tổng cộng có năm sáu người lính gác, chẳng qua chỉ là tầm thường vũ phu, không có gì nội lực, trong lòng nghiêm nghị, thăm nghĩ xem ra cần phải lần này phải đến cứng rắn. Nghĩ đến chỗ này, ta sờ một cái bên hông dao làm thức ăn kia, sải bước đi qua, kéo lại cái kia Giáo Úy.

Giáo Úy bất thành linh bị ta bắt, ngay cả a nói, người tạo phản à?

Ta đưa tay từ trong ngực móc ra hai lượng bạc, nhét vào trong tay hắn, quan gia, ta nghĩ rằng trong đó có chút hiểu lầm. Giáo Úy ở trong tay ước lượng bên dưới phân lượng, mắt lạnh nói, ta xem không là hiểu lầm đi. Ta lại móc ra hai lượng bạc, đưa cho hắn, người xem có phải hay không cái tiểu hiểu lầm?

Cái kia Giáo Úy tiện tay đem bạc bỏ vào trong ngực, nói, ta xem người chính là người Oa Gian Tê!

Ta có chút tức giận, lòng tham không đáy a, cái này Giáo Úy cũng quá tham lam, lại coi ta là làm tùy tiện xẻ thịt dê cổ rồi.

Lòng nói tiểu tử ngươi đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ngươi đây là muốn buộc ta ra tuyệt chiêu a, nghĩ đến chỗ này, ta cắn răng một cái, lại lấy ra chường một ngân phiếu, đặt tới hai mươi lượng. Giáo Úy còn không chịu cho đi, ta ngay cả kéo hần tay áo nói, quan gia, mượn một bước nói chuyện.

Ta đem cái kia Giáo Úy kéo đến Lừa phía sau xe.

Giáo Úy nói, hai ngươi tiện tay liền lấy ra lớn như vậy ngân phiếu, hoặc là vợ chồng Đạo Tặc, hoặc là giặc Oa Gian Tế, ngươi cũng liền gặp phải ta, nếu là người khác, khẳng định đem ngươi hai vò vào đại lao. Như vậy, năm mươi lượng bạc, Lão Tử liền làm cái gì cũng không phát sinh. Vừa nói, nắm tay đưa ra ngoài.

Ta thuận tay ôm Giáo Úy, quay thân ngăn trở những người khác tầm mắt, đem dao bầu gác ở trên cổ hần, quan gia, người xem cái thanh này đao mổ heo cũng không tệ lắm phải không, hôm nay buổi sáng mới vừa mài. Giáo Úy lập tức luống cuống, sợ ta thật động thủ, lại không dám lớn tiếng rêu rao, thấp giọng nói, ngươi muốn làm gì?

Ta quyết định hù dọa hần bên dưới, ngươi thật đúng là nói, Lão Tử chính là Uông Hoành.

Những năm gần đây, Giang Chiết khu vực ồn ào Oa loạn, một chút Đông Di Lăng Nhân, Giang Dương Đại Đạo còn bị quan phủ ép không sống nổi người, lưu lạc trên biển, kết bè kết đội, đánh cướp mà sống. Cướp biển này tổng cộng có ba thế lực lớn, trong đó lớn nhất kêu một cái chính là Uông gia Tam huynh đệ: Uông Hoành, Uông Thụ, Uông Trục.

Nếu hần hoài nghi ta là giặc Oa, ta liền dứt khoát giả tên một chút quả nhiên, cái kia Giáo Úy nghe vậy, sắc mặt trở nên xanh đen, hai chân như nhũn ra, ngươi muốn làm gì, chờ làm loạn a. Ta cười gian nói, ngươi cũng không phải là tiểu nương môn, ta làm bậy cái rắm. Huynh đệ ta hôm nay muốn phải ra khỏi thành, ngươi phải thức thời, liền thả chúng ta đi ra ngoài. Nếu không nói, ngươi thấy con ma tước kia rồi à?

Lúc này, trùng hợp có hơn mười chỉ chim sẻ theo trên đầu chúng ta bay qua.

Giáo Úy nói, thấy được, thấy được.

Ta xông Từ Nhục Nam nháy mắt một cái, Từ Nhục Nam theo nhấc tay một cái, mấy chục mai Ngân Châm đi ra ngoài, cái kia hơn mười chỉ chim sẻ như điều đứt dây một cái ngã xuống.

Ta nói ngươi nếu là chờ chúng ta đi ra ngoài lại lộ ra tin tức, hừ hừ, ta sẽ dẫn đến một trăm ngàn Lăng Nhân huynh đệ đi nhà ngươi vào nhà.

Giáo Úy

Liền nói, ta hiểu, ta hiểu.

Ta ha ha cười nói, trẻ nhỏ dễ dạy.

Vừa nói, lại đem lấy ra một tờ ngân phiếu cho hần, cái kia Giáo Úy tay đều mềm nhũn, nói cái gì cũng không dám tiếp.

Ta không nhìn được nói, cầm, ngươi thu chúng ta bạc, sau này có thể chính là chúng ta Lăng Nhân bên trong một thành viên. Vì vậy, ta quyết định ban cho một mình ngươi phong hào, đồ đảm đảm! Mấy ngày nữa, ta liền phái người tới cho ngươi đưa Đầu Danh Trạng. Ngươi tên là gì?

Giáo Úy khẩn trương đem mình bài đưa tới, ta nhìn một cái, trên đó viết Lang Úc, Ủ, Lang Hoặc, không phải người một nhà, không vào nhất gia môn a.

Giáo Úy ở một bên liên tục lau mồ hôi.

Mắt thấy mục đích đánh cho thành, ta lớn tiếng nói, quan gia, người xem có phải hay không cái hiểu lầm.

Cái kia cửa thành quan tiến lên một cái thoát đi xe lừa bên trên chiếu rom, phía trên chất đầy cải trắng, lớn tiếng nói, Đầu nhi, cái này hai lão riêng vận Bạch Thái, có muốn hay không đem bọn họ bầu vào?

Giáo Úy hai bước đi qua, một cái tát đánh tới, phé vật, đây là Bạch Thái à? Ở nơi này là Bạch Thái, đây rõ ràng là khoai tây! Cửa thành quan bùm mặt, đây là Bạch Thái a. Giáo Úy lại một cái tát, ngươi nhìn thêm chút nữa? Cửa thành quan ngu nữa cũng lĩnh ngộ tới, liền nói, đúng đúng, đây là khoai tây, hơn nữa còn là khoai tây bên trong cực phẩm, Thiên Tầm Thổ Đậu!

Cho đi!

Ta cùng với Từ Nhục Nam đuổi xe lừa, chậm chậm làm ra khỏi cửa thành. Ra đến trước thành, ta nói với hần, ta đại biểu một trăm ngàn Lăng Nhân huynh đệ cảm ơn ngươi.

Đi ra trong vòng ba bốn dặm, thấy không có người đuổi theo, ta mới thờ phào nhẹ nhõm.

Từ Nhục Nam nói, mới vừa rồi cửa mấy cái tiểu lưu manh để nết tới chúng ta.

Ta nói không phải là chứng kiến hai chúng ta bạc đi. Từ Nhục Nam nói, bọn họ dám? Muốn thật đến, ta đem bọn họ đều làm thịt. Ta nói ta không phải

nói tốt không loạn sát người mà, hơi làm trùng phạt chính là.

Cũng không lâu lắm, sau lưng liền có vài chục con khoái mã chạy nhanh đến, ta quay đầu nhìn lại, lại thấy những người đó một thân Võ Lâm Minh ăn mặc, người cầm đầu kia, đúng là Triệu Duật. Lòng ta nói tiểu tử này thật là bám dai như đĩa a, thế nào mới lập tức nhận được tin tức?

Ta ngay cả xua đuôi xe lừa đi trước, thay vào đó Lừa quá chậm, nửa nén hương không tới, Triệu Duật liền dẫn mọi người đuổi theo, đem chúng ta vây ở trung tâm.

Triệu Duật cười nói, Tô bộ đầu, rất lợi hại thủ đoạn, mặc đồ này, còn sợ thật không nhận ra được.

Ta buồn bực nói, ngươi làm sao biết chúng ta ra khỏi thành?

Triệu Duật giải thích, ngày đó ngươi có phải hay không đi đồng nghiệp nhà mua qua Thiên Mẫu thảo? Khi đó, chúng ta liền để mắt tới ngươi, đây là đang trong thành Kim Lăng không thể động tay, cho nên lại cho ngươi bọn sống lâu mấy ngày.

Ta thầm mừng mình không cẩn thận, xem ra Võ Lâm Minh tại trong thành Kim Lăng vẫn còn có chút thủ đoạn. Bất quá ta dựa vào mình là Giang Hồ Ty thân phận, nghiêm nghị nói, ta là mệnh quan triều đình, các ngươi muốn thật động thủ, sẽ không cân nhắc hậu quả?

Triệu Duật nghiêm nghị quát lên, họ Tô, ngươi còn biết mình là Bộ Khoái. Ngươi thân là Giang Hồ Ty Bộ Đầu, lại bao che U Minh Giáo Yêu Nữ, coi như ngươi chết, ngươi cho rằng là Gia Cát đại nhân, Tổng tri phủ còn ngươi nữa huynh đệ, sẽ vì ngươi đứng ra nói chuyện? Hơn nữa, ngươi ra khỏi thành làm việc, vô tình gặp được giặc Oa, bị người chém giết, chuyện này cũng không trách được người khác.

Trong nội tâm của ta tính toán, cái này Triệu Duật là thế hệ thanh niên bên trong cao thủ, ở trên giang hồ có chút danh tiếng. Tại trong đại lao, ta đánh với Tiết Nhân Phụng một trận dù chưa rơi vào hạ phong, nhưng thứ nhất vận khí ta tốt, thành công sử xuất một chiêu Thần đến từ kiếm, thứ hai Tiết Nhân Phụng là dò xét ta, cũng không dụng hết toàn lực. Bây giờ vật lộn sống mái, ta cũng không biết có thể hay không địch nổi Triệu Duật.

Từ Nhượng Nam trọng thương không khỏi hẳn, võ công mười đi năm sáu, ta thầm nghĩ hai ta rất khó theo những người này trong tay chạy đi.

Xông vào không được, chỉ

Có dùng trí.

Xé da hồ kéo đại kỳ? Cáo mượn oai hùm? Giở trò lừa bịp?

Nếu là Từ Khai Sơn vẫn còn, có lẽ tác dụng, nhưng là Võ Lâm Minh người sớm đã bí mật theo dõi lâu như vậy, chúng ta có cái gì cân lượng bọn họ sớm sờ được ngọn nguồn mà để lộ, ta xuất mồi hôi lạnh cả người. Từ Nhượng Nam như không có chuyện gì xảy ra nói, các ngươi thật sống không nhận được sao?

Triệu Duật nói, Yêu Nữ, bót đi giả bộ, ngươi trúng Thiên Âm bàn tay, cho dù có Thiên Mẫu thảo, không có một tháng đừng mơ tưởng khỏi hẳn, một chiêu này không hữu hiệu.

Từ Nhượng Nam cười lạnh nói, có muốn thử một chút hay không?

Triệu Duật ha ha nói, không cần, ngươi nội lực nếu là khôi phục, lấy ngươi tính cách, còn cần phải nghe chúng ta lời nhai, đã sớm xuất thủ.

Lòng ta nói cái này Triệu Duật thật đúng là đem chúng ta ăn gấu gạo.

Ta thấp giọng nói, Ngân Châm còn có bao nhiêu?

Từ Nhượng Nam mở ra tay, liếc mắt nói, ngươi nói sao?

Trong nội tâm của ta không gì sánh được buồn bã, không có chuyện gì đánh cái gì chim sẻ, mới vừa rồi chỉ lo khoác lác. Sớm biết, trước khi đi, mua bên trên một bọc a. Bây giờ hối hận cũng vô ích.

Chợt nhớ tới, trong ngực còn nửa chai Hạc Đỉnh Hồng, đây là Từ Khai Sơn dùng còn lại, ta một mực nhét vào trong ngực. Chẳng qua, bây giờ cái này dưới hình thế, cho dù có Hạc Đỉnh Hồng, cũng không thể cưỡng bách cho ăn cho bọn hắn a. Đang do dự giữa, con mắt bỗng nhiên rơi vào cái kia một xe Bạch Thái bên trên.

Ta hai mắt tỏa sáng, đem chiếu rom vén lên, lấy ra Hạc Đỉnh Hồng, như không có chuyện gì xảy ra theo gió tay lên một cái, rắc vào Bạch Thái bên trên, vừa nhắc xe chuyển, đầy xe Bạch Thái xuất ra đầy đất, như đầu người bình thường khắp nơi lăn.

Các vị Mã huynh, lần đầu tiên lần gặp gỡ, không có gì hay ăn, những thứ này Bạch Thái, coi như là quà ra mắt.

Những thứ kia ngựa theo đuổi nửa ngày, đã sớm mệt mỏi, thấy Bạch Thái, cũng không lo chủ nhân hét to, rồi rút tiền lên giành mua.

Ta thấy hình dáng liền vội vàng nháy mắt, Từ Nhượng Nam tâm hữu linh tê, chỉ còn lại ba cây ngân châm bắn ra, hướng Triệu Duật kích bắn qua.

Triệu Duật sớm có phòng bị, rút kiếm đón đỡ.

Leng keng!

Lượng cây ngân châm bị vỏ kiếm đạn trở về, phanh ở cây thứ ba trên ngân châm.

Cây thứ ba Ngân Châm trong nháy mắt thay đổi phương hướng!

Ba châm tề phát, tốc độ lại không nhất trí, trước lượng châm là mê hoặc, sát chiêu chân chính là thứ ba châm.

Mấy ngày trước đây lúc luyện công, ta thấy Từ Nhược Nam sử dụng ra loại châm pháp này. Tay này Châm Pháp có cái tên, gọi là biến đổi bất ngờ.

Triệu Duật đột nhiên biến sắc.

Ngân châm kia tốc độ quá nhanh, hắn không kịp trở về kiếm đón đỡ, ngay lúc sắp đâm trúng hần mi tâm, chỉ thấy hắn một cái Thiết Bàn Kiềm, chân đạp bàn đạp, ngửa về đằng sau đi.

Cùng lúc đó, ta rút ra dao bầu, chọt làm khó dễ, vút lên trời cao nhảy lên, một đao hướng Triệu Duật bổ tới.

Triệu Duật đang trốn tránh Ngân Châm, thấy ta sát chiêu chọt tới, không tránh kịp, hai chân giẫm lên một cái bàn đạp, về phía sau bay rớt ra ngoài.

Ta cười nói, trúng kè!

Thuận thế cướp ngựa, kéo một cái giây cương, con ngựa kia một tiếng hí dài gọi, vọt tới trước ra. Từ Nhược Nam giẫm lên một cái xe lừa, hướng ta nhảy đến, ta đưa tay đưa nàng quờ lấy, hai chân kẹp một cái bàn đạp, về phía trước xông ra ngoài.

Triệu Duật thấy vậy, cả giận nói, còn không đuổi theo cho ta!

Mọi người còn lại ngay cả giục ngựa, sau lưng ta không ngừng theo sát.

Chạy ra mấy chục bước, ta quay đầu nhìn lại, chỉ thấy những thứ kia ăn Bạch Thái con ngựa, từng cái miệng sùi bọt mép, đầu tiên là vỏ trước chạm đất, sau đó ngã xuống đất không dậy nổi, miệng sùi bọt mép, khí tuyệt bỏ mình. Bực bội Triệu Duật ở phía sau tức miệng mắng to, tiểu tử nguoi đừng để cho ta đụng phải nữa nguoi!

Ta quay đầu lại, về phía sau hô to, Triệu đại hiệp, chúng ta sau này gặp lại! Không đúng, hắn là sau này cũng không có!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Đây là một trùng hợp, nguoi tin à?

Chúng ta không phải Từ Khai Sơn, Phong Vạn Lý loại cấp bậc kia cao thủ, nếu là Từ Nhược Nam không có bị thương, chúng ta chống lại Triệu Duật bọn họ, có lẽ có lực đánh một trận, nhưng bây giờ dưới hình thế, nếu thật cứng rắn hợp lại, sợ rằng chỉ có thể vây hãm nghiêm trọng, dưới mắt tam thập lục kế tẩu vi thượng sách, mới là lựa chọn tốt nhất.

Hai người một người cưỡi ngựa chạy ra hơn mười dặm, đi tới một con sông bên, lúc này mới xuống ngựa.

Đã là tháng tư, bờ sông bèo um tùm, ta buông lỏng cương ngựa, tùy ý con ngựa tùy ý ăn cỏ.

Từ Nhược Nam nói khát, ta hái được một mảnh lá sen, đi tới hàng đầu, mức nước cho nàng.

Hai ta hai mắt nhìn nhau một cái, cười mở cười to.

Từ Nhược Nam nói, tiểu Bộ Khoái, không thể không nói, võ công của nguoi quả thực quá yếu.

Ta mặt già đỏ lên, có chút lúng túng. Tại Đạo Thánh Môn lúc, ta cảm giác mình võ công mặc dù so mấy người sư huynh chỉ kém một chút ít, nhưng hành tẩu giang hồ nhưng cũng lòng tin mười phần, ai biết nửa năm không tới, đầu tiên là Lão Tôn đầu, phía sau là Từ Khai Sơn, khiến ta thấy được Nhân

Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên.

Nghĩ đến chỗ này, trong lòng quyết định chủ ý, coi như không vì mình, vì bảo vệ Từ Nhượng Nam, cũng phải gấp rút luyện công, không thể để cho nàng xem thường ta.

Ta nhìn Dịch Dung phía sau nàng, mặc dù hơi già hình dáng, nhưng vô luận dáng vẻ, hay lại là đi tư thái, nơi nào giống như một Lão Thái Bà đáng vẻ.

Từ Nhượng Nam thấy ta không nói lời nào, cho là mới vừa rồi lời kia kích thích đến ta, nói, ngươi tức giận? Ta lắc đầu một cái, không là sinh khí, ta là cảm giác mình không có ý chí tiến thủ.

Từ Nhượng Nam cười nhạt nói, thực ra ngươi cũng không có kém cỏi như thế, theo ta quan sát, bên trong cơ thể ngươi có chừng mấy nói hùng hồn chân khí, chẳng qua là bây giờ ngươi không thể nào biết dùng mà thôi, nếu thật muốn tìm đối với danh sư, tương lai thành tựu có lẽ không thua chỉ ta.

Những lời này, ngược lại để cho ta cảm thấy càng không đất dung thân, lòng nói Tô Do Tại a Tô Do Tại, năm đó ở sơn môn bên trong lưới biếng dùng mảnh lối, bây giờ ngay cả mình yêu quý nữ tử đều không bảo vệ được, tính là gì nam nhân.

Ta hỏi, Nhượng Nam, võ công của ngươi trong giang hồ coi là là cái gì cấp số?

Từ Nhượng Nam như có điều suy nghĩ, trầm ngâm chốc lát, chậm rãi nói, thiên hạ võ học, bác đại tinh thâm, vô luận là lúc trước Cửu Phẩm trung chính phương pháp, hay lại là bây giờ thông, biết, nghe thấy tam cảnh giới, đem thiên hạ Võ Giả phân làm ba cái tầng cấp.

Trong đó, Kiếm Thần Phong Vạn Lý, Thiên Đạo Từ Khai Sơn, Cửu Hoa Sơn Vô Pháp Đại Sư, Lăng Nhân Ưông Hoành, hơn nữa sư phụ ta, coi như là một cái tầng cấp, những thứ này đều là Thông Tượng cảnh cao thủ. Còn lại như Vương Trung, Lý Danh Tú, cảm ơn sĩ án, Triệu Tiền Tôn, Nam Cung nghìn giác các loại (chờ) hơn mười người đều là biết không tin được thượng cảnh cao thủ, còn lại Thập Đại Môn Phái chương môn đám người, ở trên giang hồ lại vừa là một cái đội trẻ. Những thứ này đều là Hiểu Sinh giang hồ Địa Bảng, người bảng xếp hạng.

Đương nhiên, những thứ này xếp hạng cũng không thể nào đáng tin. Nói như vậy, cảnh giới càng cao, võ công càng mạnh, nhưng cũng không phải tuyệt đối, tỷ như đệ nhất thiên hạ sát thủ đầu đồ, chẳng qua chỉ là bảy tám tuổi tiểu cô nương, võ công cũng bất quá Văn cảnh thượng phẩm, lại có thể giết chết biết không tin được thượng cảnh cao thủ. Ngoài ra, Tây Lương Kiếm Các, Lang Gia Các, Long Hồ Sơn, Đại Không Tự, Tây Vực mật tông nghe nói cũng là cao thủ nhiều như mây, nhất là Tây Lương Kiếm Các, nghe nói có hai mươi một kiếm, người người đều là thượng cảnh nhất phẩm cao thủ. Chẳng qua là những người này hoặc là tại tại phía xa Phiên Bang, hoặc là cực kỳ thần bí có rất ít người trong giang hồ đi, ngược lại danh tiếng không thể nào hiển hách.

Trong nội tâm của ta thầm nghĩ, quả thật như thế, giang hồ lớn như vậy, chung quy có một ít không muốn tranh danh đoạt lợi, lánh đời không ra cao thủ, Hiểu Sinh trên giang hồ cũng từng nói qua, 30 năm trước giang hồ, nhất phẩm cao thủ như Cá diếc sang sông, chính là bởi vì Minh Sơn chi biến, giang hồ khí vận thưa dần, mới đưa đến giang hồ suy thoái, vô đạo sa sút.

Từ Nhượng Nam lại nói, cảnh giới đúng là cân nhắc võ học một cái biện pháp, nhưng là trên giang hồ, có một người cảnh giới không cao, nhưng mà lại khiến thông tượng bên trên năm Đại Cao Thủ nhúc nhích.

Là ai?

Từ Nhượng Nam cười nói, sư phụ ngươi, Tây Môn Xuy Đãng.

Trong nội tâm của ta xem thường, Tây Môn Xuy Đãng tên kia, khoác lác, tán gẫu còn có thể, muốn thật nói đến đánh nhau, có lúc ngay cả đệ nhất sư huynh đều không đánh lại.

Từ Nhượng Nam nói, thiên hạ Khinh Công, Tây Môn Xuy Đãng nếu nói là thứ hai, không ai dám xưng đệ nhất. Sư phụ ngươi lúc còn trẻ, đã từng giúp qua một vị cao nhân, vị cao nhân kia không muốn nợ nhân tình, vì vậy truyền thụ sư phụ ngươi một bộ nhẹ nhàng

Công, sư phụ ta nói, đánh nhau bản lĩnh, Tây Môn Xuy Đãng quả thật không thể nào, nhưng là giả chết, chạy trốn bản lĩnh, Thiên Hạ Vô Song.

Điểm này ta ngược lại thật ra tin tưởng, những năm gần đây, chúng ta chỉ cho Tây Môn Xuy Đãng làm tang sự đều năm sáu trở về, có một năm kẻ thù đến cửa, hán sử xuất giả chết đại pháp, giúp chúng ta Đạo Thánh Môn thành công tránh thoát một kiếp. Chẳng qua, nói hán Khinh Công thứ nhất, ta cũng không dám gạt bừa.

Ta lại hỏi, cái kia Thiếu Lâm Võ Đương đây? Bọn họ tại giang hồ miền đồi núi vị như thế nào?

Từ Nhượng Nam cười ha ha, Thiếu Lâm, Võ Đương là thiên hạ Đại Phái, lại không tranh quyền thế, tự nhiên không tham dự loại này thế tục xếp hạng. Năm đó Phong Vạn Lý danh tiếng chính thịnh, tự xưng thiên hạ kiếm đạo thứ nhất, đi Võ Đương bá sơn, kết quả bị Võ Đương Phái một cái ngoại viện danh dự giáo tập đánh cho tan tác, từ đó về sau, Phong Vạn Lý cũng không dám... nữa tự xưng là thiên hạ đệ nhất kiếm rồi.

Ta ngạc nhiên nói, Phong Vạn Lý không phải được xưng Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu, trường thắng tám trăm chiến đấu mà, còn bức này chán nản lúc?

Từ Nhượng Nam nói loại chuyện này Võ Đương Phái ý vào thân phận mình sẽ không nói bậy bạ, Phong Vạn Lý thua thật mất mặt, cũng sẽ không tuyên dương khắp chốn. Cho nên ta biết chuyện này, là bởi vì ta sư phụ lúc ấy cũng ở tại chỗ.

Ta nói khó trách như thế.

Chẳng qua

Từ Nhực Nam hơi chút dừng lại, nghiêm nét mặt nói, thông tượng cũng không phải là võ học cảnh giới tối cao, trong giang hồ, tam cảnh bên ngoài, còn thiên nhân cảnh, Kiếm Tiên cảnh, Phật Môn Kim Cương cảnh, Đạo Môn Trường Sinh cảnh các loại (chờ) cảnh giới, những người này Thông Thiên Triệt Địa, một số gần như Phi Thăng, kiếm khai thiên cửa, Ngự Kiếm mà đi, tự nghĩ ra Vạn Vật Pháp Tắc, thậm chí có thể Phá Toái Hư Không, bước vào Minh Giới, Thiên Giới. Chỉ bất quá, những người này mấy thập niên qua cơ hồ theo không hiện thân giang hồ, là thật hay giả, lại cũng không thể nào khảo chứng. Đây cũng chính là vì sao Hiếu Sinh giang hồ tổng ra Thiên Bảng, mà Thiên Bảng danh sách lại không có một bóng người duyên cớ.

Ta nghe được nhiệt huyết sôi trào, kiếm khai thiên cửa, Ngự Kiếm mà đi, đây là cái gì cảnh giới? Đừng nói tu luyện đến đây, chỉ là suy nghĩ một chút, cũng đã ghiền a.

Ta hỏi những người đó bây giờ đang ở Minh Sơn bên trên?

Từ Nhực Nam cười ha ha, là thật hay giả ta cũng không biết, vậy sẽ phải hỏi Từ Khai Sơn rồi. Ba mươi năm qua, hắn là duy nhất thấy tam cảnh bên ngoài cao thủ người, mà hắn một bộ kia Thiên Đạo, tục truyền đúng là cao nhân truyền lại, đây cũng chính là vì sao, trên giang hồ tất cả mọi người đều muốn lấy được Từ Khai Sơn duyên cớ.

Hôm đó tại Thông Thiện Tự, Từ Khai Sơn mơ hồ tiết lộ một chút Minh Sơn câu chuyện, một đường xuôi nam, Từ Khai Sơn mặc dù húi mực như thâm, lại cũng chưa từng phủ nhận qua mình đã từng thấy Minh Sơn người, như thế cùng Từ Nhực Nam nói ẩn chứng, lại cũng không giả.

Nghĩ đến chỗ này, ta đối với Từ Nhực Nam nói, Nhực Nam, trước kia là ta quá lười biếng, từ nay về sau, ta nhất định chăm chỉ tu luyện, đem tới một ngày bước vào Kiếm Tiên cảnh, mang người ngao du tứ hải. Từ Nhực Nam khẽ mỉm cười, chỉ mong như vậy thôi.

Chợt có người nói, ngao du thiên hạ, cái ý nghĩ này không tệ, không bằng mang ta lên cùng nhau đi.

Theo tiếng đi tới, lại thấy Kiếm Thần Phong Vạn Lý ngồi ở cách đó không xa, tóc dài xoa vai, thanh trường kiếm kia để ngang trước đầu gối, mặt đầy hài hước nhìn ta.

Trong nội tâm của ta hơi hồi hộp một chút, người này lúc nào tới, chẳng lẽ hắn cũng một mực theo dõi chúng ta? Một cái Triệu Duật đã đủ chúng ta uống một bầu, không nghĩ tới mới vừa chạy ra khỏi bọn họ truy sát, lại bị phong vạn dặm ngăn ở trên đường.

Ta cười ha ha, nói, tiền bối, người trông nghe chúng ta nói chuyện là không lẽ phép.

Phong Vạn Lý nghe vậy sững sờ, bật cười khanh khách, tiêu oa oa, vậy người có thể biết phía sau loạn khuê môi múa mép, cũng là không lẽ phép?

Ta chợt nhớ tới, mới vừa Từ Nhực Nam nói Phong Vạn Lý tại Vô Đương Phái chịu nhục chuyện, khẳng định cũng bị hắn nghe lọt vào trong tai. Ta ngay cả nói, vậy không giống nhau.

Có gì không giống nhau?

Ta nói chúng ta cái này là bình thường học thuật trao đổi, chẳng qua là trần thuật sự thật, không có xen lẫn quan điểm cá nhân, như đã nói qua, thực ra ta đối với ngài vẫn là hết sức tôn kính.

Ta thấy Phong Vạn Lý không có tức giận, trái tim chưa dứt bình tĩnh, lại nói tiếp, hơn nữa đây là ngài lúc trước chuyện xưa, bây giờ ngài võ công chắc hẳn càng tinh tiến, tại gặp phải Vô Đương Phái cái kia cái gì giáo tập, dự tính tên kia khẳng định bị dọa sợ đến tè ra quần.

Phong Vạn Lý nghe vậy, thở dài một cái, sợ rằng bị dọa sợ đến tè ra quần hay là ta a.

Lòng ta nói lão này không đánh nhau thời điểm, hay lại là rất khả ái mà, vì vậy nói, tiền bối ngài quá khiêm nhường, chúng ta làm sao có thể trưởng người khác chí khí, diệt uy phong mình đây.

Phong Vạn Lý chỉ chỉ ta, cho nên ta mới tới tìm người a.

Tìm ta?

Phong Vạn Lý gật đầu một cái, tìm được người, mới có cơ hội lấy được Minh Sơn tuyệt học, mới có thể Kiếm Ngao thiên hạ.

Ta cười hắc hắc, trong này nhất định là có hiểu lầm, ta mặc dù với Từ Khai Sơn đợi qua một đoạn thời gian, nhưng nơi nào có biết cái gì Minh Sơn tuyệt học a.

Người không biết?

Ta nhấc tay thề, ta nếu biết, sẽ để cho ta trời đánh ngũ lôi, chết không được tử tế.

Phong Vạn Lý nói, cái kia người chân khí trong cơ thể đến từ đâu, tại Lục Phiến Môn đại lao, người thì như thế nào sử dụng ra một chiêu kia Vạn Kiếm Hà Sơn?

Lòng ta nói người này tin tức thật nhạy thông mà, chẳng qua một chiêu kia là ta thấy Từ Khai Sơn dùng qua một lần phía sau, vô ý thức giữa sử xuất ra, người hỏi ta ta đi hỏi ai đây.

Chẳng qua, nghe nói người này lúc Chính lúc Tà, thời điểm tốt sửa cầu lót đường, đỡ lão thái thái băng qua đường, giết lên người đến như cỏ rác, không chút lưu tình, ta cũng không dám chọc giận hắn, thận trọng nói, nếu là ta nói đây là một cái trùng hợp, ngài thư à?

Phong Vạn Lý không đáp, hỏi ngược lại, người tin à?

Ta vâng dạ nói, không quá tin tưởng. Đúng rồi, tiền bối, văn bối bỗng nhiên nhớ lại, còn có chút chuyện phải làm, sót ruột đi đường, chúng ta đi trước ha.

Ta dắt lấy ngựa, đem Từ Nhượng Nam nâng đỡ, chuẩn bị lừa dối vượt qua kiểm tra.

Mới đi ra khỏi mấy bước, Phong Vạn Lý nói, chậm.

Ta gục mặt, một mặt cười khổ, ngài là tiền bối, làm khó ta liền không có gì hay nữa à.

Phong Vạn Lý chậm chạp đứng dậy, trong thiên địa, chân nguyên kịch liệt ba động, quần áo trên người, một cơn phát ra không gió mà bay. Lòng ta nói những cao thủ này xuất thủ trước, rất thích đem trên người áo khoác gỡ lên đến, thật là thích nổi tiếng, chẳng qua nhưng là rất khó khăn.

Phong Vạn Lý giương tay một cái, trường kiếm nắm trong tay, phát ra một trận trầm thấp tiếng nổ.

Ta nhất thời cảm thấy áp lực, Từ Nhượng Nam vẻ mặt nghiêm túc, đem trong tay áo xanh Lăng cầm cùng trong tay, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Ta nói mới vừa rồi còn thật tốt, thế nào nói trở mặt liền trở mặt đây.

Phong Vạn Lý một kiếm đưa ra, đem ta cái lồng tại chân khí bên trong, nhất thời ta cảm giác mình lâm vào trong gió lốc.

Phong Vạn Lý tựa hồ cũng không nghĩ (muốn) hạ sát thủ, một kiếm này đưa tới rất chậm.

Chậm, không có nghĩa là yếu.

Kiểm Thần Phong Vạn Lý kiếm, coi như chậm nữa, cũng không phải ta đây loại tiêu người kém cỏi có thể đỡ được.

Ta vội vàng rút ra dao bầu, sử dụng ra Kim Xà Tam Thức, liên tiếp biến ảo năm sáu cái chiêu thức, thanh kiếm kia chẳng qua là hơi hơi đổi mấy cái góc độ, liền đem ta tự nghĩ ra đủ loại phong phạm thức, hậu chiêu phong kín.

Chính như Lão Tôn đầu từng nói, nói, phương pháp, thế, thuật, máy, lấy nói làm đầu, toàn bộ chiêu thức đều là căn cứ vào đang cùng cảnh giới tương đương người lúc đối địch, thông qua thuật bất đồng, tới lấy được thể nước trước. Mà toàn bộ thế, thuật, máy, vô luận thật lợi hại, tại gặp phải cảnh giới nghiêng ép dưới tình hình, đều trở nên như gân gà bình thường. Cho nên võ công đến nhất định tầng thứ, lấy cảnh giới tu luyện làm chủ.

Ta sinh ra lực bất tòng tâm cảm giác.

Tinh Túc Hải bên trong yên lặng chân nguyên sinh ra cảm ứng, nóng lòng muốn động, lòng ta nói kỳ quái, ngày thường tùy ý ta thế nào vận công, đều không cách nào điều động chân nguyên, lại mỗi lần tại gặp phải cường địch lúc, bọn họ mới có hành động.

Trong đầu thoáng qua ngày đó Từ Khai Sơn một kiếm kia gọi.

Ta lấy dao làm kiếm, bày ra cái đó chiêu thức. Ngày đó, Từ Khai Sơn đúng là lấy một chiêu này, đem Phong Vạn Lý dọa lui.

Phong Vạn Lý kiếm đến trước người.

Một tiếng ầm vang.

Thân thể giống như đụng vào chặn một cái bức bội trên tường, ta bắn đi ra.

Từ Khai Sơn cau mày nói, người quả thật sẽ không?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Giặc Oa thủ lĩnh

Ta một mặt áo tang nói, tiền bối, ta muốn học được cái kia Minh Sơn tuyệt học, hận không được làm được thiên hạ đều biết, như thế nào lại bị Vô Lâm Minh mấy cái tiểu sâu dân một nước cho đuổi như mất nhà. . .

Phong Vạn Lý sắc mặt hơi tỉnh lại, lại hỏi, vậy các ngươi vì sao lén lút ra khỏi thành? Đi Tàng Kiếm Sơn Trang lại vừa là làm gì?

Từ Nhượng Nam kinh ngạc nói, ngươi làm sao biết chúng ta phải đi Tàng Kiếm Sơn Trang?

Phong Vạn Lý lạnh nhạt nhìn Từ Nhượng Nam một cái, cũng không phải là toàn bộ U Minh Thần Giáo người, cũng như Giáo Chủ như vậy có cốt khí.

Từ Nhượng Nam giữa hai lông mày lộ ra tức giận, U Minh Thần Giáo tại Kim Lăng gặp khó khăn, Bệnh Hồ Dương Ân cướp Giáo Chủ vị, đang trong giáo khai triển ba trái lại, năm trái lại đại thanh tẩy, loại trừ dị kỷ, U Minh Giáo bên trong người người cảm thấy bất an.

Chuyện này bây giờ ở trên giang hồ đã truyền xôn xao. Phong Vạn Lý là hiện nay Kiếm Thần, muốn từ mấy cái lạc đàn U Minh Giáo uống phí trên người chụp vào điểm tin tức, cũng không phải là việc khó.

Tiêu Dao Nhị Tiên họ tổng Từ Khai Sơn đi U Minh Giáo Tổng Đà, cũng không biết cát hung như thế nào.

Ta thấy hắn đoán được chúng ta chuyến này mục đích, vì vậy càn quấy nói, thực ra sự tình là cái dạng này, trước đây không lâu ta mua cái nồi sắt, mới dùng mấy lần liền hỏng rồi, cái này không nghe nói Tàng Kiếm Sơn Trang có cái thợ rèn, tay nghề không tệ, giá cả vừa phải, già trẻ không gạt, mộ danh đi trước, đi tu nồi sắt, ngươi cảm thấy cái giải thích này hợp lý à?

Phong Vạn Lý lộ ra ý vị sâu xa nụ cười, đúng dịp, ta mua cái búa, cũng hỏng rồi, cũng nghe nói cái đó thợ rèn, đang muốn đi tu đây.

Ta xem một chút hẳn, nói ngươi nơi nào đến búa à?

Phong Vạn Lý thanh kiếm ở trước mặt ta thoáng một cái, ngươi xem đây không phải là búa à?

Ta nói ở nơi này là búa.

Phong Vạn Lý lại nói, nhà ngươi cái trắng cũng có thể biến thành khoai tây, ta thanh kiếm này dựa vào cái gì không thể biến hóa búa?

Trong nội tâm của ta cảm khái, thật là hiện thế báo cáo a, nguyên lai theo chúng ta vừa ra thành, liền bị Phong Vạn Lý đuổi kịp. Thua thiệt chúng ta còn dương dương tự đắc, cho là cái trang giả dạng, thiên y vô phùng.

Ta nhut chỉ nói, ngươi thắng rồi, ngươi nghĩ sao?

Phong Vạn Lý đem kiếm ngang ở đầu vai, ở trước mặt nói, không phải đi Tàng Kiếm Sơn Trang mà, vậy thì đi đi!

Ta xem một chút Từ Nhượng Nam, cái này đi Tàng Kiếm Sơn Trang là Từ Khai Sơn bàn giao chuyện, Từ Nhượng Nam dù chưa nói rõ, ta nhưng cũng biết, trong đó nhất định có cái gì mờ ám ở bên trong.

Ba người một đường Bắc thượng, hướng Dương Châu phương hướng đi tới. Một ngày này, phát hiện quan lộ bên trên có một ít lưu dân, mang theo một nhà già trẻ, một đường Bắc thượng.

Ta cảm thấy thật tốt kỳ, tiến lên hỏi thăm, mới biết những người này là Tùng Giang Phủ người, một tháng trước, Tùng Giang Phủ náo loạn giặc Oa, có mấy ngàn Lăng Nhân từ trên biển đánh tới, cướp đốt giết hiếp, làm được lòng người bàng hoàng. Dân bản xứ không chịu nổi quấy rầy, cử gia Bắc thượng chạy nạn.

Liên tiếp mấy ngày, truyền tới giặc Oa Bắc thượng tin tức. Những cướp biển này ước chừng có ba ngàn người, là tam đại giặc cướp bên trong Uông Hoành thế lực. Những cướp biển này làm việc Như Lang, một đòn liền lui, tới lui như gió. Triều đình phái binh vây quét, nhưng thủy chung không thể phương pháp mà vào.

Mà lần này Bắc thượng, đúng là Chiết Giang Tuần Phủ vì sao tám đạo thực hành nhắm biển chính sách, khiến tam đại giặc cướp không chiếm được tiện nghi, vì vậy duyên hải Bắc thượng, quấy rầy dọc đường cư dân.

Chẳng qua, ta cảm thấy được sự tình không đơn giản như vậy.

Bây giờ Đại Minh Hoàng Đế Chu Nhuận Trạch tại thành Kim Lăng, Giang Nam Thủy Sư sẵn sàng chiến đấu, theo lý thuyết giặc Oa sẽ không ngóc đến tận tìm khô ăn, nhưng mà sự thật nhưng là, giặc Oa lại tới, hơn nữa thanh thế thật lớn.

Đây là trùng hợp? Là khiêu khích? Hay lại là có ám chỉ gì khác?

Phong Vạn Lý đi ở phía trước, cũng không quay đầu lại. Ta cùng với Từ Nhượng Nam thừa dịp một lần nghỉ ngơi, cưỡi ngựa chạy, chạy ra trong vòng ba bốn dặm mà, mắt thấy hắn không có theo tới, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Ta nói nói, rốt cuộc thoát đi bề khổ rồi, lão này một mực theo ở phía sau, cách ứng hoàng sợ.

Từ Nhượng Nam cười khỏ chỉ chỉ trước mặt, trong nội tâm của ta không khỏi mắng to, lão này đây là Âm Hồn

Không tiêu tan mà, người đi Tàng Kiếm Sơn Trang phải đi chứ, không phải là phải cùng chúng ta nâng chấp vào nhau làm gì, không biết ta yêu cầu qua thế giới hai người chứ sao. Ngoài miệng lại nói, Phong tiền bối, thật là khéo a, lại gặp mặt.

Hai ta liên tiếp chạy nhiều lần, mỗi lần đều phát hiện hắn ngay tại chúng ta trước người, lòng ta nói chênh lệch này không phải một điểm nửa điểm, vì vậy nhận mệnh.

Một ngày này, ba người đang ở đi đường, chợt nghe cách đó không xa truyền tới tiếng quát tháo, chỉ thấy một tên Hồng Sam cô gái tuổi thanh xuân thi triển Khinh Công, hướng chúng ta bên này chạy tới.

Có mười mấy người mặc rộng thùng thình lớn bèo, kiểu tóc quái dị người, trong miệng vừa nói chít chít dậm ò e lời nói, ở phía sau đuổi theo, ta xem những người đó ăn mặc, ngược lại giống như Đông Di Lăng Nhân.

Thiếu nữ bước chân nhẹ nhàng, theo chúng ta bên người xuyên qua.

Ngay tại thân hình lần lượt thay nhau trong nháy mắt, thiếu nữ bỗng nhiên lao đảo một cái, xông về Từ Nhượng Nam. Ta đang muốn đi đỡ, lại thấy thiếu nữ tay trái như như hồ điệp khéo léo dò được ngựa trong bọc hành lý.

Trong nội tâm của ta kỳ quái, một chiêu này tên Thám Vân Thủ, là ta Đạo Thánh Môn bí mật bất truyền, nàng thế nào lại cũng sẽ một chiêu này. Chẳng qua, chiêu thức mặc dù tinh diệu, tay nàng phương pháp hay lại là kém một ít hỏa hầu, ở trước mặt ta múa rìu qua mắt thợ, ta cũng nghiêm chỉnh.

Tại chạm nhau mà qua nháy mắt, ta cũng thi xuất một chiêu này Thám Vân Thủ, theo nàng trong bọc hành lý lấy ra một vật, tiện tay bỏ vào trong ngực. Chợt lấy ngón tay tại trên lưng ngựa bắn ra, cô gái kia thấy ta phát hiện nàng ý đồ, lông mày hơi nhíu, lạnh rên một tiếng, phiêu nhiên nhi khứ.

Lòng ta nói phía sau có người đều đuổi theo người đến mức này rồi, vẫn còn có tâm tư thuận tay đất dê, thật là tặc tâm không thay đổi.

Mấy cái sóng người đi tới trước mặt chúng ta, người cầm đầu kia hé mồm nói, ô lạ, ngỗ lực lạ, vô ky bố lỗ dát lạ ma?

Ta gạt đầu một cái, chỉ một cái khác cái ngã ba, nói, ba lạ, mã đạt, bố cát bố cát cô lỗ kỳ.

Lăng Nhân gạt đầu, dẫn người đuổi theo.

Từ Nhượng Nam ngạc nhiên nói, người còn hiểu Đông Di lời nói?

Ta nói không hiểu a.

Vậy sao người nói với bọn họ?

Ta khoát khoát tay, nói ta cũng không biết, bọn họ liên tin.

Mới qua không bao lâu, mấy cái Lăng Nhân liền đuổi theo, người một cái chứa con rùa, làm cái gì nhếch, lừa bịp Lão Từ! Khiến cái kia tiểu cát da chạy nhếch!

Từ Nhượng Nam bật cười, nguyên lai là giả giặc Oa, khó trách nghe không ra người lời nói.

Ta nói oan uổng ta, người mới vừa rồi hỏi ta cô nương kia đi đâu, ta chỉ con đường kia nói là, không đi bên này, các người không nghe ta giải thích, liền đuổi theo rồi, trách ta rồi?

Một người khác chứng kiến Từ Nhượng Nam, nàng đã sớm tháo Dịch Dung, xuyên một bộ Thanh Sam, cười hi hi nói, cô nàng này mà không tệ, không bằng với đại gia cùng đi?

Từ Nhượng Nam trên mặt động sát ý.

Đầu mục kia tiến lên một bàn tay, đến lúc nào rồi rồi, nếu là tìm không trở về kiếm kia bài bản, cẩn thận Bang chủ thiên người. Vừa nói, lạnh rên một tiếng, dẫn mọi người hướng Hồng Sam thiếu nữ bỏ chạy phương hướng đuổi theo.

Ta lấy ra theo cái kia trên người cô gái thuận tới đồ vật, nhưng là một bạt tai ổng trúc lớn, mở ra xem, phía trên là một tấm dê, viết "Tam Tài Kiếm Phổ" bốn chữ, rậm rạp chẳng chịt viết cực nhỏ chữ nhỏ.

Tam Tài Kiếm Phổ là giang hồ cấp độ nhập môn Kiếm Phổ, khắp nơi Thư Trại đều có bán, giá bán chẳng qua ba mươi bốn mươi văn bên cạnh (trái phải).

Một chút không có tiền bái sư lại hữu tâm học võ người, rất nhiều mua tới tự mình tu luyện, nghe nói cũng có tự học, luyện tới Văn cảnh người.

Chẳng lẽ mới vừa những này nhân khẩu trùng kiếm bài bản, chính là chỗ này trưng dê? Tam Tài Kiếm Phổ ta lúc trước đọc qua, cái này cuộn da dê bên trên Kiếm Phổ cùng với không khác nhiều. Mặc kệ nó, tiện tay đem Kiếm Phổ còn đang trong bọc hành lý.

Phong Vạn Lý tại cách đó không xa nói, không nghĩ tới Uông Hoành cũng đi tới Giang Nam, thú vị chặt.

Đi tới thành Dương Châu bên ngoài, chúng ta tại một quán rượu muốn thức ăn, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút vào thành. Mới ngồi xuống, chỉ thấy một đoàn Hồng Vân phiêu động qua

, đúng là buổi sáng gặp phải cái kia thiếu nữ áo đỏ.

Thiếu nữ đứng tại trước mặt chúng ta, nhìn ta, đem ta đồ vật trả lại cho ta!

Phong Vạn Lý lạnh lùng nói, nhóc con, mau tránh ra.

Thiếu nữ cả giận nói, ngươi lão thất phu này, đừng ngăn cản ta đường.

Phong Vạn Lý nói, ngươi không nhận biết ta?

Thiếu nữ hỏi ngược lại, ngươi biết ta à?

Không nhận biết.

Cô gái nói, ngươi không nhận biết ta, ta dựa vào cái gì muốn biết ngươi.

Phong Vạn Lý nói, vốn là ta không nhận biết, bất quá bây giờ ta biết ngươi là ai.

Cô gái nói, ta cũng biết ngươi là ai.

Lòng ta nói cô gái này thật là to gan, lại dám như vậy nói chuyện với Phong Vạn Lý, thật là chán sống. Vốn tưởng rằng Phong Vạn Lý sẽ nổi giận, chỉ thấy hắn nhìn thiếu nữ mấy lần, cười một tiếng, khiến tới.

Thiếu nữ đem vụn tay ra đến, đem ra đi.

Ta già vò như không biết, cái gì đem ra?

Cô gái nói, mới vừa tại trên quan đạo, ngươi theo ta trong bọc hành lý trộm . . . Thuận Kiếm Phổ! Nàng cũng biết trộm cái chữ này khó nghe, tạm thời đổi lời nói.

Ta ồ một tiếng, ngươi nói là cái kia Tam Tài Kiếm Phổ a.

Cô gái nói, đúng.

Ta coi rồi Từ Nhược Nam một cái, nàng hoạt bát hơi chớp mắt. Ta cười nói, ném!

Thiếu nữ cả giận nói, cái gì, ném?

Ta nói Tam Tài Kiếm Phổ đầy đường, ta thấy không có chỗ gì dùng, liền ném. Thiếu nữ sắc mặt tái nhợt, nói ngươi cũng đã biết, trên giang hồ lại có bao nhiêu người đều tại tìm quyển này Kiếm Phổ?

Ta ngạc nhiên nói, chẳng lẽ quyển này Kiếm Phổ có bí mật gì hay sao?

Cô gái nói, ta dựa vào cái gì nói cho ngươi biết?

Ta thở dài.

Thiếu nữ lại hỏi, Kiếm Phổ ném chỗ nào?

Ta nói nói, ta dựa vào cái gì nói cho ngươi biết?

Một câu nói đem cái kia thiếu nữ áo đỏ bức bối không nhẹ, Từ Nhược Nam cười nói, được rồi, ngươi nếu là tiếp tục như vậy nữa, sợ rằng vị cô nương này, phải đem kiếm đối mặt.

Ta đây mới lấy ra cái đó ống trúc.

Thiếu nữ áo đỏ thấy vậy, sắc mặt đại hỉ, đưa tay muốn đoạt, ta đưa tay thu hồi, hỏi, ngươi nói trước đi nói, kết quả này là vật gì?

Cô gái nói, người chưa từng nghe qua Tề Vương bảo tàng?

Cái nào Tề Vương?

Thiên hạ còn cái nào Tề Vương?

Thiên hạ duy nhất Tề Vương, tại mười sáu năm trước, đã uống rượu độc tự sát.

Năm đó đồn đãi Tề Vương cầu kết Bắc Chu, ý đồ tạo phản soán vị, âm thầm chiêu binh mãi mã, dựa vào ở trong triều quyền thế, âm thầm thành lập một nhánh mười vạn người Từ Quân.

Nhưng mà mười sáu năm trước, lại truyền tới Tề Vương tự sát tin chết. Nghe nói, Tề Vương lúc còn sống, khắp nơi hốt bạc, tự sát sau đó, để lại một nơi bảo tàng, bên trong Kim Sơn Ngấn Hải, đếm không hết, chẳng qua lại không có ai biết cái này bảo tàng ở nơi nào.

Những thứ này đều là trên phố tin đồn, là thật hay giả, cũng không người nào biết rồi. Ta tự nhiên không có hứng thú, lúc ấy thuận tay cầm thiếu nữ ống trúc, cũng không tệ là nghĩ trừng phạt nàng một chút, nếu mục đích đạt tới, ta tiện tay đem ống trúc ném cho nàng.

Thiếu nữ đang muốn đi tiếp, lại thấy ống trúc trên không trung bỗng nhiên vòng vo cái phương hướng, bay ra ngoài cửa sổ, rơi vào một người khác trong tay.

Thiếu nữ thấy vậy, đang muốn cửa ra chào nhau, lại thấy người kia lưng hùm vai gấu, vóc người khôi ngô, mặt như ác quỷ, bị dọa sợ đến dưới chân mềm nhũn, không nói ra lời.

Phong Vạn Lý nhận nhặt nói, không nghĩ tới năm đó cùng Đại Nội tổng quản Triệu Tín cùng nổi danh Uông Hoành Uông tướng quân, lại cũng đổi một thân Oa da, vào rừng làm cướp là giặc, thật là khiến người thương tiếc.

Người tới đứng là tam đại giặc cướp bên trong thế lực lớn nhất Uông Hoành, Đông Hải năm vạn giặc Oa thủ lĩnh, Hiều Sinh giang hồ Địa Bảng Thập Đại Cao Thủ một trong. Đương nhiên, theo Phong Vạn Lý trong miệng biết được, người này còn từng là Đại Nội Cẩm Quân Phó Thống Lĩnh, hoàng đế tiền nhiệm Chu Ngô Năng tâm phúc.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Không mời mà tới há lại là khách?

Minh Đế Chu Ngô Năng thối vị sau đó, tân hoàng lên ngôi, đối với cũ Hoàng thế lực tiến hành thanh toán, Uông Hoành là trốn ra kinh thành. Trong thiên hạ, Uông Hoành không có đất cắm dùi, vì vậy dẫn môn hạ huynh đệ, ra biển trốn chết. Hắn cũng không phải là cam tâm thoái ẩn hạ người, nam chinh bắc chiến, chẳng qua hơn mười năm, tại Đông Hải Chi Thượng đánh hạ một mảnh giang sơn, trở thành Đông Hải tam đại giặc cướp một trong.

Sau đó trên phố tin đồn, tiên hoàng Chu Ngô Năng cũng không bằng hà, đúng là một lần kia, Uông Hoành cùng Tề Vương cầu kết, ý đồ soán vị, trừ tính Lục Phiến Môn Thiên Lao cướp ngục một chuyện, ai ngờ kế hoạch thất bại, Tề Vương tự sát, Uông Hoành lại Lưu Vong hải ngoại. Mười mấy năm qua, Giang Nam Thủy Sư, Tuyền Châu Thủy Sư nhiều lần ra biển đánh dẹp, có thể Uông Hoành không gì sánh được giao hoạt, đều nhào hệt.

Lần này thừa dịp Chu Nhuận Trạch giá lâm Giang Nam, một chút cũ Hoàng thế lực lại bắt đầu rục rịch.

Thiếu nữ thấy Uông Hoành đoạt nàng Kiếm Phổ, liền a nói, đem ta Kiếm Phổ đưa ta!

Uông Hoành không để ý đến thiếu nữ, hai mắt nhìn chăm chăm Phong Vạn Lý.

Làm Hiều Sinh giang hồ Địa Bảng cao thủ, hai người nổi tiếng bên ngoài, nhưng mà trước nhưng lại chưa bao giờ đã giao thủ, Uông Hoành rất sợ Phong Vạn Lý lại đột nhiên làm khó dễ. Ngược lại không phải là hắn sợ Phong Vạn Lý, chủ yếu là thân phận của hắn có chút nhạy cảm, lần này lộ diện, vốn đã xuất vô cùng đại phong hiểm, nếu Phong Vạn Lý xuất thủ ngăn trở, sợ rằng sẽ ảnh hưởng đến hắn kế hoạch.

Từ Nhục Nam đột nhiên nói, đã sớm nghe Uông tướng quân võ công cái thế, cũng không biết cùng Kiếm Thần Phong Vạn Lý thực cao thực thấp, không bằng ở chỗ này tỷ thí một trận.

Từ Nhượng Nam trong lời nói có thiếu toa ý, Phong Vạn Lý há có thể nghe không hiểu, hần bật cười khanh khách, người cô gái này tuổi không lớn lắm, lòng dạ lại không thể nào tốt. Từ Nhượng Nam cười nói, năm đó sư phụ nói, Địa Bảng Thập Đại Cao Thủ, Uông Hoành một thân công phu, có thể bước lên tiền tam, về phần Phong tiền bối chứ sao. . .

Từ Nhượng Nam nói đến đây, bỗng nhiên dừng lại, nói tiếp, có chút tên tuổi không xứng với thực tế rồi.

Phong Vạn Lý nói, những lời này là Kinh Vũ Nhu chính miệng lời muốn nói?

Từ Nhượng Nam cười ha ha, đương nhiên là sư phụ nói, văn bối sao dám ăn nói linh tinh.

Phong Vạn Lý lại không mắc lừa, đối với Uông Hoành nói, Uông tướng quân, đã sớm nghe người Sư Hồn Đại Pháp thiên hạ nhất tuyệt, không bằng chúng ta làm cái giao dịch?

Uông Hoành sững sốt một chút, hỏi, giao dịch gì.

Phong Vạn Lý chỉ chỉ ta, ta đối với các người Tề Vương bảo tàng, tự nhiên không có hứng thú gì, chẳng qua tiểu tử này trên người Thiên Dao Từ Khai Sơn Minh Sơn bí mật, người giúp ta dùng Sư Hồn Đại Pháp tìm ra Minh Sơn bí mật, ta là giúp người Tầm Bảo giấu, khoản làm ăn này như thế nào?

Sư Hồn Đại Pháp?

Ta lạnh cả tim, loại này võ công nghe vào cũng rất tà môn, Phong Vạn Lý lại không hết lòng gian, một cái nhận định ta biết được Từ Khai Sơn bí mật, ta cũng không nguyện đem hần chuột trắng nhỏ, vì vậy nói, họ Phong, ta mời người là võ lâm tiền bối, người lại dùng loại này tà môn võ công đi đối phó ta. Chẳng lẽ người thật sự cho rằng ta Tô Do Tại sợ người sao?

Phong Vạn Lý cười hỏi, người không sợ?

Ta nói, sợ. Chẳng qua cùng với bị người Sư Hồn biến thành đũa ngọc, ta thà chịu vừa chết. Ta chết, cái gì Minh Sơn tuyệt học, người đừng có mơ.

Phong Vạn Lý nói, người rút cuộc thừa nhận mình biết Minh Sơn tuyệt học rồi.

Uông Hoành nói cuộc mua bán này rất tính toán. Vừa nói, lần người một bước, đi tới thân ta trước, đưa tay đi bắt ta đầu, ta toàn thân bị quản chế, không thể động đậy.

Từ Nhượng Nam quát lên, tìm chết. Trong tay chợt lóe, còn sót lại hai quả Ngân Châm bắn ra, xông về Uông Hoành con mắt.

Uông Hoành theo tay vung lên, đem Ngân Châm đánh rớt trên đất.

Một đạo u lãnh nội lực theo huyết Dũng tuyến tràn vào, ta nhất thời như hăm hăm băng. Tinh Túc Hải bên trong cảm ứng được ngoại lực xâm phạm, một đạo chân khí tự nhiên nảy sinh, như Trường Giang vỡ đê, ầm một tiếng rưới vào Kỳ Kinh Bát Mạch, hai luồng chân khí quán quýt lấy nhau.

Trong linh đài một mảnh thanh minh, trong đầu trống rỗng. Ta nhanh trí, hô to, Phong tiền bối, mau mau xuất thủ!

Uông Hoành hơi biến sắc mặt, đã cho ta cùng Phong Vạn Lý thông đồng thông đồng, liền vội vàng buông tay, mắt thấy Phong Vạn Lý không có phản ứng, lúc này mới ý thức được mắc bẫy, bất quá hần lại cũng không có nói thẳng ra. Phong Vạn Lý hỏi, người cảm ứng được cái gì?

Uông Hoành nhàn nhạt nói, cái trắng.

Xa xa truyền tới một trận tiếng rít, Uông Hoành nghe, đối với Phong Vạn Lý nói, nguyên lai người dời cứu binh! Dứt lời, thi triển Kinh Công, xoay người đi. Chỉ để lại chúng ta mấy người, lạnh tại chỗ.

Thiếu nữ áo đỏ trách cứ, nếu không phải là người, ta Kiếm Phò sẽ không ném, người được đền ta.

Ta nói nếu không phải là ta, người sợ rằng bắt đi làm Ấp Trại Phu Nhân rồi, nói như vậy, người phải cảm tạ ta mới đúng.

Từ Nhượng Nam cười nói, muối muối, không biết người xưng hô như thế nào?

Thiếu nữ áo đỏ nói, ta Lâm Hồng Y tên, sao có thể tùy tiện nói cho người biết?

Từ Nhượng Nam cũng không tức giận, gật đầu một cái, nguyên lai là Lang Gia Các đệ tử, thất kính.

Hừ hừ, biết liền có thể.

Lang Gia Các là hiện nay tứ đại môn phái lãnh đời một trong, cao thủ nhiều như mây, cực ít lộ diện trên giang hồ, ai ngờ hôm nay lại gặp được một vị, chẳng qua võ công mà, quả thực không dám lấy lòng. Phong Vạn Lý đề ở trong mắt, nói, Chung lão Các chủ, bây giờ có thể bình an hay không?

Lâm Hồng Y một mặt giới ý hỏi, người biết sư tôn ta?

Phong Vạn Lý lắc đầu một cái, trong lòng mong mỏi, không thể thành hàng, đợi chuyện chỗ này, nhất định đi viếng thăm.

Từ Khai Sơn từng nói, theo Minh Sơn trở về, chính là tại Lang Gia Các khu vực lên bờ, cái này Phong Vạn Lý chắc hẳn biết được tin tức, mới nói ra những lời ấy.

Lâm Hồng Y nói, chúng ta Lang Gia Các không hoan nghênh ngươi, trừ phi ngươi giúp ta thanh kiếm bài bản đoạt lại.

Phong Vạn Lý cười ha ha, im lặng không lên tiếng. Lâm Hồng Y không tha thứ, nhất định phải ta đền nàng Kiếm Phổ, ta nói Lâm cô nương, ngươi chẳng lẽ không nhìn ra mà, bây giờ ta là tù nhân, cho dù có trái tim, cũng vô lực giúp đỡ a.

Lâm Hồng Y không tha thứ, vậy không được, ngươi phải cho ta viết cái giấy nợ.

Ta trải qua chẳng qua dây dưa, vì vậy mượn bút mực viết Tô Do Tại thiếu lâm Hồng Y Tam Tài Kiếm Phổ một quyển. Ta thấy chỗ này vô sự, đã qua buổi trưa, còn muốn đi đường, vì vậy cáo từ. Lâm Hồng Y nói, ta đi nơi nào tìm ngươi.

Ta nói thành Kim Lăng, Lục Phiến Môn.

Bái biệt lâm Hồng Y, Từ Nhượng Nam có chút không vui, dọc theo đường đi tùy ý ta thế nào dễ dàng, cũng không có tác dụng gì.

Phong Vạn Lý một bộ dương dương tự đắc dáng vẻ, với sau lưng chúng ta. Trong nội tâm của ta tính toán, người này đi theo ta, là nhận định ta có Minh Sơn tuyệt học, ta đây vì sao không bịa chuyện một cái, đem hắn đuổi đi. Nghĩ đến chỗ này, ta nói, Phong tiên bối, cái này Minh Sơn tuyệt học, ngươi nếu thật muốn biết, vì sao không đi tìm Từ Khai Sơn, một mực đi theo ta có ý gì?

Phong Vạn Lý nói, Từ Khai Sơn người này ân oán rõ ràng, hắn chưa bao giờ đồng ý nợ nhân tình, các ngươi đối với hắn có ân, hắn nếu cho ngươi đi Tàng Kiếm Sơn Trang, còn đem này thanh Thiên Dao cho ngươi, tự nhiên có hắn dùng ý.

Lòng ta nói ngươi cái gì cũng biết, thế nào không dứt khoát đem cái này đem dao bầu cướp đi.

Trước khi trời tối, một nhóm ba người đến đến thành Dương Châu tây Tàng Kiếm Sơn Trang.

Tàng Kiếm Sơn Trang ở vào Thành Tây một kiếm núi, một kiếm núi trạng thái như trường kiếm, cao vút trong mây, Tàng Kiếm Sơn Trang liền xây ở Kiếm Sơn bên dưới. Chúng ta tới đến trước cửa, đang muốn gõ cửa, lại thấy cửa lớn bỗng nhiên mở ra, có một vị quân sự hình dáng người trung niên đứng ở cửa.

Trung niên kia nói, ba vị xin mời, chúng ta trang chủ cung kính chờ đợi đã lâu.

Lòng ta nói cái này Tàng Kiếm Sơn Trang làm sao biết chúng ta sẽ đến, ta còn có ý phải người nghênh đón, cũng không biết trong này mua bán cái gì thuốc. Phong Vạn Lý nghe vậy, thẳng vào bên trong.

Chúng ta sau đó đuổi theo, Tàng Kiếm Sơn Trang bên trong viện có chút kỳ lạ, vách tường, sân, trên mặt đất trên tấm đá, chạm trổ đủ loại, hình thù kỳ quái thạch kiếm, ta xem mê mẩn, lòng nói nguyên tưởng rằng kiếm chính là kiếm, không nghĩ tới có thể sinh ra nhiều như vậy biến hóa.

Quân sự nói, tệ trang có cái quy củ, phạm là vào trang người, đều không được mang kiếm, xin ba vị tháo kiếm, sơn trang của chúng ta sẽ tự thích đáng bảo quản, trước khi chuẩn bị đi tự mình hoàn trả.

Từ Nhượng Nam không sử dụng kiếm, trong tay của ta chỉ có một thanh dao bầu, ngược lại Phong Vạn Lý, đem chuỗi này phá Thiết Kiếm tháo xuống, đưa cho lão già.

Quân sự nhìn một cái, nói, hảo kiếm!

Ta ngạc nhiên nói, thanh phá kiếm này, tại lò rèn một lượng bạc mua ba bốn đem, làm sao xưng là hảo kiếm?

Quân sự ha ha cười nói, Thiết Kiếm mặc dù phá, lại uống chân trăm người máu, sát khí mười phần, lại làm sao có thể không phải hảo kiếm.

Phong Vạn Lý cười nói, thật là tinh mắt.

Quân sự hỏi, không biết vị đại hiệp này tới tệ trang, có gì muốn làm?

Phong Vạn Lý nhìn hai ta một cái, không có hắn, ta chỉ là theo hai vị tiểu hữu tới quý trang làm một ít chuyện riêng. Trung niên quân sự gật đầu, nói, mời vào bên trong. Chúng ta đang muốn đuổi theo, lại bị hắn ngăn lại.

Phong Vạn Lý bước vào trong đình viện, hai chân càng không dám di động, nhất thời mặt đầy ngưng trọng. Ta phảng phất cảm giác trên vách tường, trên tấm đá những thứ kia kiếm uyển giống như là đã có sinh mệnh, nổi lên ánh sáng. Phong Vạn Lý nói, ngươi không phải quân gia, ngươi là Tàng Kiếm Sơn Trang trang chủ?

Ta có chút kinh ngạc theo dõi hắn, cái này quần áo không hiện, tướng mạo xấu xí người trung niên, đúng là Tàng Kiếm Sơn Trang trang chủ Huyền Minh?

Trung niên nhân kia cười nói, Phong đại hiệp thật là tinh mắt.

Phong Vạn Lý hừ lạnh nói, cái này chính là các người Tăng Kiếm Sơn Trang đạo đãi khách?

Huyền Minh ha ha cười nói, không mời mà tới, sao coi là là khách? Kiếm Trận đã khởi động, ngại nếu không động, mười hai giờ sau đó, trận pháp tự nhiên giải trừ, Phong đại hiệp, chớ trách ta không nhắc nhở người, đá này Kiếm Trận gặp mạnh càng mạnh, nếu cưỡng ép xông vào, chính là thông tượng thượng cảnh, cũng chưa chắc có thể trở ra tới.

Phong Vạn Lý như thế nào bị Tăng Kiếm Sơn Trang trang chủ một phen hù dọa, hẳn là hiện nay Kiếm Thần, trong tay tuy không kiếm, nhưng trong lòng có kiếm, chỉ thấy hắn đề tụ chân khí, trời đất chân nguyên kịch liệt ba động. Ai ngờ, thạch kiếm trận lại sinh ra cảm ứng, hơn mười đạo kiếm ý bay qua, tạo thành một đạo vòng kiếm, đem Phong Vạn Lý bao phủ bên trong, trở cách hắn cùng với ngoại giới chân khí liên lạc.

Theo lý thuyết, Thông Tượng cảnh cao thủ đều có thuộc về mình pháp tắc không gian, có thể tại chính mình kiếm khu vực bên trong tùy ý khai sáng quy tắc, nhưng là đá này Kiếm Trận tựa hồ đặc biệt khắc chế kiếm khu vực, Phong Vạn Lý lấy bàn tay làm kiếm, liên tiếp sử dụng ra mấy chiêu, nhất thời bên trong đình viện ánh sáng nổi lên bốn phía, tiếng nổ đại tác phẩm. Hắn thử mấy lần, cũng không xông phá thạch kiếm trận.

Ta cùng với Từ Nhượng Nam mặc danh kỳ diệu nhìn Huyền Minh.

Vị này Tăng Kiếm Sơn Trang trang chủ cũng không làm giải thích, dẫn ta hai người tới sau núi.

Có tòa Đình Các xây tại hậu sơn bên trên, trên đó viết ba chữ: Bách Kiếm Các.

Tăng Kiếm Sơn Trang Bách Kiếm Các, trong đó sưu tập rồi trong chốn giang hồ cao cấp nhất kiếm, ta cũng chỉ là nghe mà thôi, bây giờ cái này Bách Kiếm Các lại phơi bày tại chúng ta trước mắt. Huyền Minh nói, đá này Kiếm Trận nhiều nhất vậy khôn Phong Vạn Lý năm sáu canh giờ, chúng ta thời gian không nhiều lắm.

Ta cùng với Từ Nhượng Nam có chút không giải thích được, tiền bối ý là?

Huyền Minh vỗ giữa không trung, Từ Khai Sơn chuỗi này Thiên Dao trong nháy mắt đến trong tay hắn. Huyền Minh lấy tay cẩn thận sờ một cái cái này đem dao bầu, phẳng phát cực kỳ quen thuộc bình thường, thấp giọng nói, bạn cũ, bao năm không thấy rồi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Mời ăn phí hay lại là đi quà tặng?

Huyền Minh phẳng phát đối với cây đao này hết sức quen thuộc, ta ngạc nhiên nói, người biết cây đao này?

Huyền Minh khẽ mỉm cười, đầu chỉ là nhận biết, 20 năm trước, cây đao này chính là ta tự tay đúc thành cây đao này.

Khó trách Từ Khai Sơn để cho chúng ta cầm Thiên Dao đến tìm Huyền Minh. Huyền Minh thấy ta một mặt mờ mịt, hỏi, các người có biết cây đao này lai lịch? Ta nói không phải Từ Khai Sơn Bội Dao mà, nghe nói năm đó là một khối Huyền Thiết vẫn thạch tạo thành.

Huyền Minh đem đao nắm trong tay, chậm rãi nói, Thiên Dao do vẫn thạch đúc thành không giả, chẳng qua trước đó, nó cũng không phải một cây đao, mà là một thanh kiếm! Sư phụ ta tự tay chỗ rèn Ma Kiếm.

Ta kinh ngạc nói, một thanh kiếm?

Huyền Minh không để ý ta ngạc nhiên, nói, không tệ. Nhắc tới, thanh kiếm này cùng ta rất có nguyên viển. Tiếp đó, Huyền Minh đem Thiên Dao chuyện nói liên tục.

Thanh kiếm này lai lịch, nói rất dài dòng rồi. Năm đó sư phụ ta cùng ta lấy thiên ngoại Huyền Thiết vẫn thạch là tài, lấy một ngàn kiếm đạo cao thủ kiếm Phách vi dẫn, chế tạo một chuỗi tuyệt thế Ma Kiếm, thanh kiếm này vừa xuất thế, liền bị người ăn cắp, sau đó nhiều lần trắc trở, đến ta Tiểu Sư Thúc trong tay. 20 năm trước, Tiểu Sư Thúc nâng kiếm bên trên Minh Sơn, dùng chính là thanh kiếm này.

Ta kinh hô, người Tiểu Sư Thúc? Chính là Minh Sơn vị tiền bối kia?

Trong nội tâm của ta ngạc nhiên, tại sao lại là hắn. Theo Lão Tôn đầu, Từ Khai Sơn các loại (chờ) trong dân cư, chỉ cần cùng Minh Sơn có liên quan, đều

biết nói tới vị tiền bối kia, ở tại bọn hắn trong miệng tương truyền, cơ hồ thành thần thoại, nhưng mà ta nhưng lại chưa bao giờ tại Hiểu Sinh trên giang hồ nói tới qua người này.

Huyền Minh nói tiếp, không tệ. 20 năm trước Minh Sơn cuộc chiến, Tiểu Sư Thúc mang thanh kiếm ma này đại chiến Minh Giới, lực chiến Quân Ma, cuối cùng dứt ở Minh Giới. Sau đó, Tiểu Sư Thúc đem còn dư lại nửa đoạn dưới đoản kiếm đưa cho Từ Khai Sơn, Từ Khai Sơn tìm tới ta, liền dùng chuỗi này Tàn Kiếm đúc thành rồi cái thanh này Thiên Dao.

Thì ra là như vậy, ta hỏi, Từ tiền bối để cho ta mang theo Thiên Dao tới tìm ngươi, cũng không biết lại là vì sao?

Huyền Minh nói đây là ta cùng hắn một cái ước định, cũng là một cái đánh cược. Năm đó, Tiểu Sư Thúc Phong kiếm Minh Sơn, Minh Sơn cuộc chiến sau thiên hạ chỉ có Từ Khai Sơn biết hắn tung tích, sư phụ ta muốn hỏi thăm hắn tung tích, bắt đầu đi Từ Khai Sơn lại nói năng thận trọng, nói là đáp ứng Tiểu Sư Thúc, trong vòng hai mươi năm, tuyệt không để lộ Tiểu Sư Thúc tung tích. Chẳng qua, Từ Khai Sơn lại đem Minh Sơn nơi ở đại thể phương vị, về một tấm bản đồ.

Ta chợt hiểu nói, Đồ Long Dao? Tấm bản đồ này, liền giấu ở cái thanh này Thiên Dao bên trong?

Huyền Minh cười nắc nẻ, ngươi tiểu thuyết võ hiệp thấy nhiều rồi đi, cây đao này làm sao có thể giấu chỗ ở bức tranh, hai mươi năm qua, Minh Sơn bản đồ ngay tại Tầng Kiếm Sơn Trang Bách Kiếm Các bí hộp bên trong, cái thanh này Thiên Dao, đúng là mở ra bí hộp chìa khóa. Năm đó Từ Khai Sơn cùng sư phụ ước định, hai mươi năm sau, dùng cái này đao tới mở mật thất, lấy ra Minh Sơn bản đồ.

Ta nói vì sao phải các loại (chờ) hai mươi năm?

Huyền Minh lắc đầu một cái, năm đó ta cũng không hiểu, sau đó sư phụ nói cho ta biết, Đông Hải Chi Thượng tòa kia Minh Sơn, là di động, mỗi hai mươi năm một cái luân hồi, coi như ngươi biết Minh Sơn nơi ở, nếu thời gian không đúng, như thường không chỗ có thể tìm ra. Mà năm nay, vừa lúc là hai mươi năm. Từ Khai Sơn đã có thể đem Thiên Dao giao cho ngươi, chắc là tin được ngươi. Dựa theo ước định

, cái này Minh Sơn bí mật liền giao cho ngươi.

Trong nội tâm của ta thầm nghĩ, ngày đó Từ Khai Sơn tại Thông Thiện Tự tuy nói ra Minh Sơn nơi ở, lại không nói chuyện này. Nguyên lai Minh Sơn bên trên vị tiền bối kia, cùng Tầng Kiếm Sơn Trang còn phần này sâu xa. Ta hỏi, không biết vị tiền bối kia, xưng hô như thế nào?

Huyền Minh cười nói, ngươi nếu có thể thấy hắn, không bằng ngay mặt hỏi hắn.

Đi tới Bách Kiếm Các cửa, Huyền Minh coi ra chìa khóa, đẩy cửa vào.

Một trận kiếm ý đánh tới, ta cảm thấy thấy lạnh cả người. Mấy trăm thanh trường kiếm, khi đứng khi nằm hoặc nghiêng, có chút hỗn loạn bày ra tại không tin được trong Kiếm các, ngầm chứa huyền cơ, ta đột nhiên cảm giác được những thứ này kiếm bày ra vị trí có chút quen mắt. Ta nói nếu Minh Sơn bí mật ngay tại trăm trong Kiếm các, ngươi cũng không sợ bị người đánh cắp?

Huyền Minh tràn đầy tự tin nói, trên đời này ăn mặc qua cái này Bách Kiếm Trận người, không cao hơn ba người.

Bách Kiếm Trận?

Huyền Minh cười nói, không tệ, cái này Bách Kiếm Trận đúng là Tiểu Sư Thúc tự tay chỗ vẽ. Không tin, ngươi đi thử một chút.

Ta bước về phía trước một bước, Tinh Túc Hải chân khí bỗng nhiên lẫn lộn. Ta nghiêm nghị cả kinh, khó trách có chút quen mắt, cái này Bách Kiếm Trận, cùng ngày đó tại Đào Sơn bên trong gặp phải Hoàng Trận Đồ, giống nhau như đúc! Duy nhất khác nhau là, đó là hơn một trăm tảng đá, mà nơi này, đúng là hơn một trăm thanh kiếm.

Trong đầu ảo ảnh chợt sáng, Tinh Túc Hải chân khí khắp nơi lưu chuyển, đang chống cự người cái này Bách Kiếm Trận xâm nhập. Huyền Minh thấy vậy, đưa tay khoác lên ta trên vai, một cỗ hùng hồn nội lực độ vào bên trong cơ thể, cái kia từng đạo lăm lăm sát ý lúc này mới dần đi.

Huyền Minh nói, đi theo ta phía sau, ngàn vạn lần chớ đạp bước xéo một dạng.

Ta về phía trước đi theo, lại thấy Từ Nhược Nam đứng đi phía trước bước hai bước, nhưng lại lui về. Từ Nhược Nam sắc mặt có chút cổ quái, nói, ta không vào được. Ta nói vậy ngươi ở ngoài cửa chờ một chút, nhưng cũng phải cẩn thận một chút.

Huyền Minh hiển nhiên đối với trận pháp này hết sức quen thuộc, không cần thiết chốc lát, hai người tới Bách Kiếm trong các. Huyền Minh đem Thiên Dao đưa cho ta, nói câu, ngươi tới đi. Vừa nói, quay đầu đi, nhìn hướng phía ngoài.

Cái này bí hộp chỉ có hai thước lớn nhỏ, ngay phía trước có khe nứt, ta đem Thiên Dao bỏ vào, hướng bên phải chuyển một cái, chỉ nghe được bên trong truyền tới "Rắc rắc" một tiếng. Bí hộp ứng tiếng vang ra, một tấm da dê nằm ở trong đó.

Ta lấy ra quan sát, đúng là một tấm Tinh Đồ, xác thực nói là Bắc Đẩu Thất Tinh bức tranh.

Không có văn tự, chỉ có mười mấy phương vị khác nhau sao Bắc đẩu bức tranh.

Chính như Từ Khai Sơn từng nói, lúc ấy hắn tại Đại Hải Chi Thượng, duy nhất có thể chứng kiến chính là trong bầu trời đêm sao Bắc đẩu, cái này Tinh

Đồ, đoán chừng là hấn lúc ấy tại phiếu bạc trên biển lúc làm. Trừ phi hấn tự mình đi trước, chỉ dựa vào cái này Nhất tinh bức tranh, thì không cách nào tìm tới Minh Sơn.

Ta không khỏi có chút thất vọng, trong đầu nghĩ các loại (chờ) có cơ hội tìm được Từ Khai Sơn, tự mình đi hỏi hấn đi. Huyền Minh thấy ta thu cất Tinh Đồ, xoay người nói, đi ra ngoài đi. Lấy ra Thiên Dao, hai người đi ra Bách Kiếm Các, Từ Nhược Nam tiến lên đón, vẫn tình huống như thế nào. Ta cười khổ nói, sợ rằng bản đồ này, chỉ có Từ tiền bối mình có thể xem hiểu.

Huyền Minh lúc này mới nói, người lấy đi miếng bản đồ này, cũng coi như giải quyết xong sự phụ ta một nỗi lòng

. Nếu đem tới gặp đến Tiểu Sư Thúc, làm phiền người chép cho hấn một câu nói.

Ta hỏi, nói cái gì?

Huyền Minh chậm rãi nói, thì nói ta Mạnh Du tiểu sư muội, mười phần nhớ hấn.

Nhưng vào lúc này, chợt nghe tiền viện một trận tiếng ầm ầm. Huyền Minh nói, không hay, Phong Vạn Lý xông ra Kiếm Trận rồi. Hai người các người đi nhanh lên, ta nghĩ biện pháp kéo bọn họ. Ta nói Phong Vạn Lý hướng chúng ta mà đến, chúng ta phải đi, người làm sao bây giờ?

Huyền Minh cười ha ha một tiếng, Hiểu Sinh giảng hồ Địa Bảng thứ nhất, người thật sự cho rằng liên vô địch khắp thiên hạ à?

Vừa dứt lời, chỉ thấy hai đạo nhân ảnh, một trước một sau, đi tới sau núi. Người tới chính là Phong Vạn Lý Hoà Vang ngang. Phong Vạn Lý áo quần rách nát, hiển nhiên tại đá trong kiếm trận chịu không ít thua thiệt, ngược lại Uông Hoành bình tĩnh nhàn nhã, nguyên lai là có Uông Hoành hỗ trợ, nếu không Phong Vạn Lý không sẽ dễ dàng như thế sáng chế ra thạch kiếm trận.

Ta ngay cả cười ha ha, nói Phong đại hiệp, người chung quy tính ra, mới vừa rồi ta còn với không tin được trang chủ cầu tha thứ, khiến hấn tha cho người một cái mạng đây. Phong Vạn Lý tâm tình hết sức khó chịu, lạnh lùng nhìn chúng ta, nói, người bắt được Hải Đồ rồi hả?

Ta nghi ngờ nói, Hải Đồ, cái gì Hải Đồ?

Đừng giả ngây giả dại.

Ta nói chỗ nào có.

Phong Vạn Lý nói, đừng nói Từ Khai Sơn cho người tới Tàng Kiếm Sơn Trang, chính là vì uống trà nói chuyện phiếm.

Ta nói dĩ nhiên không phải, ta tới nơi này, là có chính sự phải làm.

Ta giờ nhắc tay lưng chừng trời đao, nói Từ đại hiệp cái thanh này Thiên Dao có chút độn rồi, hấn nói Tàng Kiếm Sơn Trang Thiết Khí việc tốt, đây không phải là để cho ta tới giúp hấn mài mài đao chứ sao. Chẳng qua, cái này Tàng Kiếm Sơn Trang cũng quá đen tối, Phong đại hiệp, người có thể phải giúp ta giữ gìn lẽ phải a, cái này phá đao, lại muốn thu ta một trăm lượng bạc ròng, người trước khi tới, ta đang cùng không tin được trang chủ trả giá đây.

Phong Vạn Lý biết rõ ta tại nói bậy, nhưng cũng ta đây không có cách nào, nhìn về Huyền Minh.

Huyền Minh cười ha ha, hấn cái thanh này phá đao, độn miệng nhiều lắm, chúng ta Tàng Kiếm Sơn Trang trăm năm tiệm cũ, ra giá một trăm lượng đã rất công đạo.

Phong Vạn Lý con người loạn chuyện, không biết đang đánh ý định quý quái gì.

Huyền Minh đối với Uông Hoành nói, Uông Bang Chủ, không biết ngọn gió nào đem ngài thổi tới.

Uông Hoành chỉ Huyền Minh nói, không tin được trang chủ, một năm trước, chúng ta tại các người nơi này mua ba nghìn khô giáp, năm nghìn khảm đao, các người Tàng Kiếm Sơn Trang theo thứ tự hàng giả, chưa tới nửa năm liền đều rỉ sét. Ta nghĩ chúng ta giữa sổ nợ này, nên coi là coi như hết.

Huyền Minh vỗ đầu một cái, người xem ta trí nhớ này, người không nói còn quên. Ba nghìn khô giáp, năm nghìn khảm đao, một năm được năm, Nhị năm mười tám, ba năm ba mươi lăm, tổng cộng là ba mươi lăm ngàn lượng, ngài là chúng ta Tàng Kiếm Sơn Trang khách quý khách hàng, ta bớt cho người, ba mươi ngàn lượng, người xem coi thế nào?

Uông Hoành hừ lạnh nói, người cái này mua bán càng ngày càng tốt làm.

Huyền Minh cười hắc hắc nói, chúng ta Sơn Trang vốn nhỏ buôn bán, lời ít tiêu thụ mạnh, một khi bán ra, tổng thể không trả lại hàng. Thế nào, Uông Bang Chủ, cái này hóa đơn mở thế nào, là mời ăn phí hay lại là đi quà tặng?

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 81: Mười ngày ước hẹn

Khó trách tam đại giặc cướp thế lực có thể ở trên biển hoành hành ngang ngược, nguyên lai bọn họ một mực cùng Tàng Kiếm Sơn Trang có giao dịch, chẳng qua dường như cái này Tàng Kiếm Sơn Trang cũng không thể nào phúc hậu, kết quả bị Uông Hoành tìm tới cửa. Huyền Minh nói, Uông Bang Chủ, theo ta thấy, chuyện này cũng không trách cho chúng ta.

Uông Hoành ồ một tiếng, lời này hiểu thế nào?

Huyền Minh cười hắc hắc, mặt mày bên trong có cỗ phần gian thương bản sắc, nói, lúc ấy Bang chủ mua khôi giáp cùng khám đao, cho ngài giao hàng chuyện còn có một bộ sung hiệp nghị, cũng không biết ngài chú ý không có? Uông Hoành lắc đầu một cái, ta cũng không biết chuyện này.

Huyền Minh ra về chợt nói, thì ra là như vậy, cái này khôi giáp cùng khám đao là thượng đẳng Tinh Cương chỗ rèn, giá cả không nhỏ, chẳng qua thứ tốt mà, bảo đường đứng lên liền tương đối phí tiền. Chúng ta giao hàng lúc, nhiều lần dằn dò, những thứ này nhất định phải dùng chúng ta Tàng Kiếm Sơn Trang giấu bí xếp hàng đầu tới bảo đường, người nghĩ a, cái này trên biển gió nhiều mưa lớn, nước biển tính tẩy rửa lại chân, nếu bảo đường không thích đáng, ri sét chuyện cũng là lại nói khó tránh khỏi. Chúng ta Tàng Kiếm Sơn Trang lò rèn nổi tiếng bên ngoài, các người như vậy nóng nảy phá hủy vật báu, hủy chúng ta bằng hiệu, ta cũng rất đau lòng a.

Uông Hoành cả giận nói, lẽ nào lại như vậy, không ba bao, không bán phía sau, thiên hạ nào có bực này đạo lý. Huyền Minh nói, chúng ta Tàng Kiếm Sơn Trang nặng nhất khế ước tinh thần, toàn bộ dựa theo hợp đồng tới a.

Những lời này khiến Uông Hoành có chút khó chịu, hần nhìn một cái Phong Vạn Lý nói, Phong đại hiệp, ta có một đề nghị. Phong Vạn Lý không có lên tiếng, Uông Hoành nói tiếp, người là hướng về phía hai cái này Tiểu Oa Nhi mà đến, ta chính là muốn với Tàng Kiếm Sơn Trang đòi cái công đạo, không bằng ta người liên thủ, đưa bọn họ bắt, như thế nào?

Phong Vạn Lý ngao ngễ nói, ta Phong mỡ người hành tẩu giang hồ, chưa bao giờ cùng người liên thủ!

Ta thấy hình dáng liền dâng lên một cái nịnh bợ, cái này mới đúng mà, Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu Phong đại hiệp là thiên hạ võ đạo Tông Sư, sao tiết vụ cùng người liên thủ, huống chi Uông Bang Chủ ở trên giang hồ danh tiếng cũng không thể nào, lại nói hai đại cao thủ liên thủ bắt nạt hai người vãn bối, chuyện này ở trên giang hồ truyền đi, bị hư hỏng Phong đại hiệp uy danh a.

Lúc này bên tai truyền tới một thanh âm cô gái, lớn buổi tối không ngủ, huyền não trong tròng náo loạn, Huyền Minh người là gan không nhỏ a. Theo tiếng nhìn, chỉ thấy một mỹ phụ trung niên bước đi vào, ta thấy cô gái này dung mạo đẹp đẽ, lòng nói cô gái này là ai, lại dám như vậy trách mắng Huyền Minh.

Huyền Minh mở miệng nói, phu nhân, quấy rầy người nghỉ ngơi, thật không nên.

Ta đánh giá đến cái này cô gái, nguyên lai đây chính là Tàng Kiếm Sơn Trang trang chủ phu nhân Mạnh Huyền, nghe nói người này vô cùng thiên phú buôn bán, đem Tàng Kiếm Sơn Trang đánh tạo thành Trung Nguyên số một tư doanh binh khí thương nhân, là một cái cực kỳ lợi hại nhân vật, không nghĩ tới nhìn qua lại trẻ tuổi như vậy.

Mạnh Huyền chứng kiến Uông Hoành, nhất thời cười nói, nguyên lai là Uông Bang Chủ, chúng ta kim chủ tới. Như thế nào, năm ngoái nhóm hàng kia dùng còn thuận tay đi.

Uông Hoành không vui nói, thuận tay cái rắm, đều ri sét, hôm nay ta chính là thay một trăm ngàn huynh đệ tới đòi cái công đạo.

Mạnh Huyền nói chúng ta Tàng Kiếm Sơn Trang từ trước đến giờ công đạo, chú trọng uy tín, vậy theo Uông Bang Chủ cao kiến, nên xử lý như thế nào? Uông Hoành lạnh rên một tiếng, nếu các người thật có lòng bồi thường, vậy liền lấy Bách Kiếm trong các năm mươi chuỗi bảo kiếm làm bồi thường.

Lòng ta nói Bách Kiếm trong các bảo kiếm, thiên kim khó cầu, bất kỳ một cái lưu lạc giang hồ đều sẽ đưa tới giành mua, Uông Hoành mở miệng liền muốn năm mươi đem, khẩu vị thật không nhỏ.

Mạnh Huyền ha ha nói, đồng ý! Ngày mai buổi trưa, chúng ta Tàng Kiếm Sơn Trang mở ra Bách Kiếm Các, chỉ cần Uông Bang Chủ có bản lĩnh, trăm trong Kiếm các thần binh nhâm quân tới lấy.

Uông Hoành tuy là thiên hạ Thập Đại Cao Thủ một trong, nhưng Bách Kiếm Các Kiếm Trận uy lực to lớn, nếu thật xông vào, ai thắng ai bại, còn chưa nhất định đây.

Uông Hoành nghe vậy, cũng không có dị nghị, lớn tiếng nói, phu nhân người nhanh nói nhanh, cứ quyết định như vậy.

Huyền Minh còn muốn nói chuyện, Mạnh Huyền trừng mắt liếc hần một cái, vì vậy liền vội vàng chó có lên tiếng.

Về phần Phong đại hiệp mà, Mạnh Huyên chia vào người của ta lưỡng đạo, người là hướng về phía hai cái này hậu sinh mà đến, hai người này không phải chúng ta trong sơn trang

Người, người xin tự nhiên chính là.

Phong Vạn Lý cười nói, phu nhân người nhanh nói nhanh, đúng hợp ý ta.

Huyền Minh nói, phu nhân không thể.

Mạnh Huyên ngẩng đầu một cái, có gì không thể? Chúng ta Tăng Kiếm Sơn Trang từ trước đến giờ không nhúng tay vào giang hồ chuyện, hai người này cùng chúng ta không quen không biết, chúng ta dựa vào cái gì giúp bọn hắn?

Ta nghe vậy trong lòng chợt lạnh, chẳng qua Mạnh Huyên nói cũng có đạo lý, Tăng Kiếm Sơn Trang ở trên giang hồ từ trước đến giờ trung lập, tội gì vì chúng ta đi đắc tội Phong Vạn Lý, vì vậy nói, không tin được trang chủ, ta hai người nhờ ngài chiếu cố, Phong Vạn Lý vì chúng ta mà đến, chúng ta tuyệt sẽ không liên quan với nhau quý trang.

Dứt lời, ta kéo Từ Nhượng Nam, đối với Phong Vạn Lý nói, đi thôi.

Huyền Minh còn muốn nói chuyện, lại bị Mạnh Huyên ngăn lại.

Ra Tăng Kiếm Sơn Trang, Phong Vạn Lý theo sau.

Ta nói Phong đại hiệp, thật không dám giấu giếm, người muốn biết Minh Sơn bí mật, ta quả thật biết, chẳng qua có một điều kiện.

Phong Vạn Lý lạnh lùng nói, hai người các người, còn chưa xứng nói điều kiện với ta.

Ta nói xứng hay không nói, không ngại nghe một chút lại nói. Chuyện này cùng Từ cô nương không liên quan, người nếu thả Từ cô nương, ta liền đem Minh Sơn bí mật nói cho người biết, ta thuận tiện lấy chết khôn khiếp thu được, ta như chết rồi, người cũng đừng hòng biết Minh Sơn tung tích.

Phong Vạn Lý cười nói, người uy hiếp ta?

Ta nói, Đúng, chính là chỗ này sao trần truồng.

Phong Vạn Lý Thiết Kiếm đưa ngang một cái, nhắm vào Từ Nhượng Nam, người nếu không nói, ta giết nàng thì như thế nào? Sau đó ta có một trăm loại biện pháp cho người mở miệng.

Từ Nhượng Nam khẽ mỉm cười, Phong tiền bối, cái này sợ rằng khiến ngài thất vọng, cái này Minh Sơn bí mật, hai ta người đều biết một nửa, chỉ sợ người giết chúng ta bất kỳ một cái nào, cũng không có theo biết được Minh Sơn tung tích.

Phong Vạn Lý có chút chần chờ.

Phong Vạn Lý võ công Cao Cường, nhưng cũng đối với chúng ta không thể làm gì. Bây giờ tình thế, rơi vào trong hai cái khó này.

Từ Nhượng Nam con người chuyển động, bỗng nhiên nói, Phong tiền bối, không bằng ta có một đề nghị.

Người nói.

Từ Nhượng Nam nói, Phong tiền bối là thiên hạ cao thủ, nếu cường ép bức bách hai ta vẫn bối, có thương tích ngài phong phạm cao thủ, không bằng chúng ta đánh một cái đánh cược, tiền đặt cược chính là cái này Minh Sơn bí mật như thế nào? Nếu chúng ta thắng, người liền bỏ qua cho chúng ta, như thế nào.

Phong Vạn Lý nói, tại sao phải đánh cược?

Từ Nhượng Nam nói, chẳng lẽ Phong tiền bối sợ phải không?

Phong Vạn Lý trợn mắt, ta Phong mỡ người hành tẩu giang hồ mấy chục năm, cũng không biết chữ sợ viết như thế nào.

Ta nói bên trái một cái trái tim, bên phải một cái trắng, là vì sợ, chính là trắng bận tâm ý tứ.

Phong Vạn Lý nói, còn cần người dạy?

Ta ý mình hẳn bắt chúng ta không thể làm gì, vì vậy hi hi nói, Phong tiền bối, biết chi là biết chi, không biết thì là không biết, ta dạy cho người chữ này, coi như người thiếu Cá nhân ta tình tốt rồi.

Phong Vạn Lý lười để ý ta, nhìn chằm chằm Từ Nhượng Nam, cái gì đánh cược?

Từ Nhượng Nam nói, nếu tỷ võ, chúng ta tự nhiên không phải tiền bối đối thủ, chúng ta cũng sẽ không tự đòi không vui. Không bằng như vậy, cho chúng

ta một đêm thời gian, chúng ta chạy trốn, trong vòng mười ngày, người nếu có thể đem chúng ta bắt, liền coi như là người thắng, như thế nào?

Phong Vạn Lý nghe vậy nói, ta làm sao biết có phải hay không là hai người người quỷ kế?

Từ Nhượng Nam thờ dài nói, nếu không đáp ứng, chúng ta không thể làm gì khác hơn là tử chiến đến cùng rồi.

Phong Vạn Lý trầm ngâm chốc lát, đi tới thân ta trước, đưa tay trên người phất một cái, ta toàn thân rung mình một cái. Phong Vạn Lý rồi mới lên tiếng, một lời đã định, nếu đến lúc đó các người không chịu nói ra Minh Sơn tung tích, cũng đừng trách ta hạ thủ vô tình.

Phong Vạn Lý xoay người, công đối với chúng ta, lộ vẻ thâm chấp nhận chúng ta đồ ước.

Lòng ta nói lúc này không đi, còn đợi khi nào, vì vậy thi triển Kinh Công, cùng Từ Nhượng Nam hướng bắc đi. Một hơi thở chạy ra hơn hai mươi dặm, chúng ta lúc này mới dừng lại. Ta nói may mắn người ra cái chủ ý này, nếu không lão nhân kia còn không chừng thế nào đối đãi với chúng ta.

Chẳng qua, hấn võ công cao như vậy, muốn né tránh mười ngày, sợ rằng có chút khó a.

Từ Nhượng Nam nói, cái này thì có khó khăn gì. Phong Vạn Lý nhất định phải thua.

Ta ngạc nhiên nói, lời này hiểu thế nào?

Từ Nhượng Nam khẽ mỉm cười, mới vừa rồi đồ ước là, nếu hấn có thể tại trong vòng mười ngày bắt được ta hai, coi như hấn thắng. Nói cách khác, hấn tóm lấy chúng ta bất kỳ một cái nào trong đó, cũng không tính là thắng.

Ta đột nhiên tỉnh ngộ, người là nói, chúng ta chia nhau làm việc?

Từ Nhượng Nam gật đầu một cái, một hồi ta hướng tây, người hướng đông, chỉ cần tránh thoát cái này mười ngày, Phong Vạn Lý dĩ nhiên là thua. Chẳng qua, tiểu Bộ Khoái, sợ là chúng ta muốn ly biệt một đoạn thời gian.

Ta trong lòng có chút không bỏ, bất quá dưới mắt tình thế mà nói, đây cũng là lựa chọn tốt nhất, ta nói như thế nào mới có thể gặp mặt?

Từ Nhượng Nam nói, các loại (chờ) mười ngày ước hẹn vừa qua, ta tại Tùng Giang Phủ chờ người.

Lòng ta nói chỉ đánh phải như thế, nghĩ đến chỗ này, ta đem tấm khăn da dê lấy ra, đưa cho Từ Nhượng Nam, nói, ta võ công nhỏ, loại này Tinh Đồ không bằng giao cho người bảo quản.

Từ Nhượng Nam hỏi ngược lại, người không sợ ta nuốt riêng?

Ta nói vật này với ta mà nói không có tác dụng gì, ta chẳng qua chỉ là Lục Phiến Môn Bộ Khoái, đối với Võ Công Bí Tích, đệ nhất thiên hạ cái gì, không có hứng thú gì.

Từ Nhượng Nam nói, tiểu Bộ Khoái, ta kẻ thù vô số, võ công của người nếu một mực kém cỏi như vậy, đem tới như thế nào bảo vệ ta?

Trong nội tâm của ta sừng sốt một chút, quả thật không có suy nghĩ qua cái vấn đề này, nếu muốn nghĩ (muốn) cùng với Từ Nhượng Nam, sợ rằng phải mau sớm đề cao tu vi võ công mới có thể. Nghĩ đến chỗ này, ta trịnh trọng nói, người nói đúng, các loại (chờ) thời cơ đã đến, ta cùng người cùng đi ra biển, đi tìm Minh Sơn tuyệt học.

Từ Nhượng Nam gật đầu một cái, đem da dê chia ra làm hai, đem một người trong đó giao cho ta, như vậy thứ nhất, coi như Phong Vạn Lý bắt chúng ta trong đó bất kỳ người nào, đều không có biện pháp biết được Minh Sơn tung tích.

Chưa tới ba canh giờ, trời sắp sáng, ta thấy thời điểm không còn sớm, vì vậy nói, bảo trọng! Từ Nhượng Nam nói, người cũng phải bảo trọng, quả thực không được, sau một tháng, Tùng Giang Phủ, không gặp không về. Dứt lời, Từ Nhượng Nam bóng người phiêu động, biến mất ở trong màn đêm.

Ta thu thập tâm tình, một đường hướng đông chạy như điên, chờ đến trời sáng lúc, đã chạy ra trăm dặm, chân trời mờ hồ chứng kiến đường ven biển, hỏi địa phương thôn dân mới biết, nơi này là Dương Châu Phủ đồng một nơi bờ biển trấn nhỏ, nước ngoài miệng trấn.

Như thế tới nay, Từ Nhượng Nam cùng ta cách nhau sợ rằng tại hai trăm dặm rồi, trừ phi Phong Vạn Lý có thể phân thân, nếu không trận đánh cuộc này, hấn nhất định phải thua.

Sau đó mười ngày, sợ rằng cuộc sống sẽ không tốt như vậy qua. Ta đang do dự trốn nơi nào đường, bỗng nhiên suy nghĩ một chút, động một cái không bằng yên tĩnh lại, ta ở nơi này cái nước ngoài non trấn, lặng yên không một tiếng động tránh bên trên mười ngày, sau đó sẽ xuôi nam Tùng Giang Phủ, không nổi cũng là biện pháp.

Nói làm liền làm, là che giấu tai mắt người, ta tốn hai lượng bạc, theo dân bản xứ trong tay mua một bộ nửa quần áo cũ, lại tốn nửa ngày Dịch Dung, chẳng qua hai giờ, ta lặn mình một cái, thành một cái đang bình thường chẳng qua trấn nhỏ Ngư Dân.

Nước ngoài non trấn cũng không lớn, có ba bốn trăm gia đình, chủ yếu lấy đánh cá mà sống. Bởi vì kề biển, bờ biển lại có cửa vịnh, không ít thuyền bè qua lại đều lựa chọn ở chỗ này đậu, vì vậy lại cho trấn nhỏ mang đến không ít buồn bán.

Ăn sáng xong, ta tại bờ biển đi lang thang, lúc này, có trung niên nhân đi tới, hỏi, người ngoại địa?

Ta gật đầu một cái.

Có cái kiếm tiền mua bán có làm hay không?

Lòng ta nói ta ở chỗ này tránh kẻ thù đây, nơi nào có tâm tư cho người làm việc, chẳng qua nghĩ lại, nếu phải ở chỗ này ngày ngốc mười ngày, vậy sẽ phải đùa mà thành thật. Hỏi, cái gì mua bán, cướp bóc ta lại không làm được.

Trung niên nhân nói, ngày lương một lượng bạc, không cần tiền thế chấp, ngày đó kết toán, bao kiếm không lỗ.

Ta ngạc nhiên nói, còn chuyện tốt bức này?

Người trung niên, đi theo ta.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Người nhìn cái gì?

Ta suy nghĩ Phong Vạn Lý bây giờ đang ở khắp nơi tìm ta, ở chỗ này khắp nơi du đãng cũng không phải biện pháp, tìm một không một việc, còn có bạc kiếm, có sao mà không làm, trong lòng quyết định chủ ý, đi theo hắn cùng đi.

Đi tới bến tàu, đang thấy một đám tiểu nhị tại dờ hàng. Người trung niên trực tiếp đi vòng qua, vừa đi vừa nói, người xem bọn họ, bây giờ công ăn việc làm cái này bao nhiêu khó khăn, mỗi ngày liều sống liều chết làm việc, một ngày cũng liền mấy chục đồng tiền, người cũng liền vận khí tốt, gặp ta, nếu không loại công việc này đi nơi nào tìm.

Ta hỏi, vị đại ca kia, ngài nói là công việc gì, như thế này mà cao. Người trung niên cười hắc hắc, đi theo ta vậy đúng rồi.

Hai ta đi tới một chiếc nghỉ (muốn) trên thuyền nhỏ, trên thuyền còn có ba người tuổi trẻ cùng hai cái tay cầm đại đao, mặt đầy hung dữ hán tử. Thấy chúng ta đến, nói thu hoạch không nhỏ a, mau tới thuyền, một hồi có quan phủ tới, chúng ta thì phiền toái.

Ta nhất thời dừng bước, hỏi, ta cái này công việc gì, phải đi nơi nào?

Trung niên nhân nói, đi lên lại nói.

Lòng ta nói không phải là hải tặc đi, đây là cái hồ ta lên thuyền, sau đó chuẩn bị đánh cướp ta đây, lòng ta nói thấp như vậy cấp thủ đoạn, đánh chết ta cũng không lên thuyền, ở là chuẩn bị muốn chạy trốn. Trung niên nhân kia thấy vậy, vung tay lên, cái kia lưỡng một hán tử, leng keng rút ra đại đao, đem ta ngăn lại.

Ta nói có lời thật tốt nói, động đao động thương, không lễ phép, hù được tiểu bằng hữu sẽ không tốt. Trên thuyền mấy người trẻ tuổi kia than thở, có người trên mặt còn có tổn thương, hiển nhiên là bị đánh đập. Trung niên nhân nói, đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, người phải ngoan ngoãn nghe lời, bảo đảm người ăn ngon mặc đẹp.

Ta quan sát hai người này, võ công không thể nào, đang lo lắng muốn không nên ra tay giáo huấn bọn họ. Bỗng nhiên Tinh Túc Hải bên trong run sợ một hồi, lòng ta hồ không hay, đêm qua Phong Vạn Lý tại trên người của ta cái kia đánh một cái, lại trên người của ta động tay chân, đem một đạo chân khí truyền vào trong cơ thể ta, bây giờ chân khí này sinh ra cảm ứng.

Từ Khai Sơn nói võ công đến Thông Tượng cảnh, có thể đối với dòng đẳng cấp mấy người sinh ra cảm ứng, mà hán tử trong cơ thể ta truyền vào chân khí, tự nhiên cũng có thể khiến hán tử sinh ra cảm ứng. Cùng lúc đó, trong cơ thể ta cũng sinh ra cảm ứng.

Loại cảm ứng này càng ngày càng mãnh liệt, Phong Vạn Lý đuổi theo tới, hơn nữa đang ở phụ cận cách đó không xa.

Nghĩ đến chỗ này, ta vội vàng nhảy lên thuyền, nói đại ca, chúng ta hay lại là đi nhanh lên đi, kiếm tiền quan trọng hơn.

Trung niên nhân kia lúc này mới hải lòng gật đầu một cái, tiểu tử người thông minh, ăn ít không ít đau khổ da thịt.

Thuyền rời đi chẳng qua trăm trượng, liền thấy Phong Vạn Lý tại chúng ta phương mới lên bờ chỗ hiện thân.

Phong Vạn Lý ở trên bờ vẫy tay, ra hiệu thuyền cập bờ, cái kia hung dữ đại hán nói, đại ca, trên bờ có cái lão đầu, đang ở la hét, có muốn hay không đem hán cùng nhau kéo lên? Trung niên nhân nói, ta xem cũng được, ngược lại cập trên để cho chúng ta tiếp cận đầu người, đối với tuổi cũng không yêu cầu.

Ta thấy hình dáng liền vội vàng ngăn cản, nói, ngươi xem lão đại gia kia, tuổi đã cao, không nhiều lắm khí lực, còn lãng phí lương thực, ta xem hay là mưu tính rồi.

Người trung niên còn đang do dự, lại thấy mấy người khác một tràng thốt lên: Thần Tiên!

Phong Vạn Lý gào thét lên, đuổi gió lướt sóng, như Lãng Ba Vi Bộ, hướng chúng ta chạy như điên tới.

Ta vội vàng đoạt lấy mái chèo, liều mạng chèo thuyền, có thể loại kỹ thuật này việc ta chưa từng luyện, thuyền ở trên biển kết chuẩn lượn vòng. Ta ngay cả nói, đại ca, lão đầu từ kia là giết người không chớp mắt Ma Đầu, chúng ta đi không thể để cho hán lên thuyền, nếu không chúng ta khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Người trung niên nói, Ma Đầu? Chúng ta hoan nghênh còn đến không kịp!

Không lâu lắm, Phong Vạn Lý đã đập sóng biển càng ra hơn mười trượng, theo chúng ta chẳng qua hai ba chục trượng khoảng cách, lòng ta nói lần này thâm, lúc này mới một ngày không tới, liền bị cái kia Lão Bất Tử đuổi theo tới. Đang như đưa đám ở giữa, lại thấy Phong Vạn Lý khí tức sắp tới, tốc độ chậm lại.

Ta la lớn, Phong đại hiệp, ngươi chính là bỏ bớt khí lực đi, một hồi không thể quay về, đừng xuống hải lý

Cho ăn đồ con rùa.

Phong Vạn Lý vừa muốn mở miệng, mới kêu lên một chữ, một hơi thở dùng hết, đập nước một chút, chìm vào đáy biển, ở trong nước biển đập nước, ta thấy hán không biết bơi, trái tim lúc này mới để xuống.

Phong Vạn Lý dần dần chìm vào đáy biển.

Ta nói lão này chết chìm, chúng ta hay là đi mau đi. Người trung gian lúc này mới ra hiệu thuyền tiếp tục chạy, qua không bao lâu, chỉ thấy Phong Vạn Lý trong tay xách một tảng đá, từ đáy biển đi ra, lên bờ bên.

Ta cười nói, Phong đại hiệp, gặp lại sau!

Phong Vạn Lý bực bội đem Thiết Kiếm cắm vào trong đá.

Tránh thoát một kiếp, trong nội tâm của ta hoan hỉ, đối với trung niên nhân nói, không biết đại ca xưng hô như thế nào, chúng ta bây giờ muốn đi nơi nào.

Người trung niên chỉ chỉ lưỡng tên đại hán, ta họ Vương, đây là ta Thất Ca Vương Thất, một vị khác là ta Cửu Đệ Vương Cửu, các ngươi gọi ta là Vương tiên sinh liền có thể. Mấy vị huynh đệ, từ hôm nay trở đi, các ngươi chính là chúng ta Lãng Nhân Thiên Đoàn chính thức một thành viên.

Nhất tuổi trẻ người cả kinh nói, Lãng Nhân Thiên Đoàn? Giặc Oa? Quốc Tặc! Ta mới không gia nhập các ngươi chó má trời đoàn.

Vương tiên sinh khoát tay chặn lại, Vương Thất đem người trẻ tuổi kia một cái xách lên, đập nước ném xuống biển. Vương tiên sinh hỏi, còn có ai nghĩ (muốn) thôi lui ra? Hai người khác run lấy bầy, không nói ra lời.

Nguyên lai mấy người kia đúng là hải tặc, trong nội tâm của ta thầm nghĩ, cái này họ Vương lừa dối ta, đây rõ ràng là bắt đi lính a, không nghĩ tới mới từ Phong Vạn Lý trong tay trốn ra được, lại rơi vào trong tay bọn họ. Vương tiên sinh thấy chúng ta dọa cho sợ rồi, lúc này mới cười nói, chúng ta Lãng Nhân tập đoàn là Đông Hải Vương Uông Bang Chủ thủ hạ, chỉ cần gia nhập chúng ta, vinh hoa phú quý, gần trong gang tấc.

Hán hỏi ngoài ra hai người trẻ tuổi, hai ngươi tên gọi là gì?

Một người nói, ta gọi là Vinh Hoa.

Người còn lại nói, ta gọi là Phú Quý.

Trong nội tâm của ta cười lạnh, vinh hoa phú quý, cũng không phải là gần trong gang tấc. Ta nói ta gọi là Tô Do Tại.

Một chiếc đại hình chiến thuyền xuất hiện ở chúng ta trước mắt, chiếc thuyền này dài ba mươi trượng, cao mười trượng, thân thuyền có chút cũ nát, có nhiều chỗ có hư hại, dùng tấm gỗ qua loa dán lại rồi. Thuyền này nhìn qua có chút giống Đại Minh Thủy Sư chiến thuyền, chẳng qua suy nghĩ một chút, Uông Hoàn vốn là Đại Minh tướng quân, cũng liền bình thường trở lại.

Vương tiên sinh sai người vung vẩy lá cờ, thuyền nhỏ đến gần chiến thuyền, có người buông xuống giây thừng, chúng ta theo leo lên thuyền lớn.

Có người đối với Vương tiên sinh hô to, Bát ca, lần này cập bờ, thu hoạch không nhỏ a. Vương tiên sinh hỏi, bên trong ra trung tá đây? Người kia nói, đang cùng một cái Tư Mật Đạt học ngoại ngữ đây, có muốn hay không đợi lát nữa?

Vương tiên sinh đều, Vương Cửu, người tới cho ba người này nói một chút trên thuyền quy củ.

Cái kia Vương Cửu đem ba người chúng ta mang tới trên boong, chỉ chỉ một cái chòi, kể từ hôm nay, ba người các người thì ở lại đây.

Ta thấy chòi mới ba thước kiến phương, bên trong thối hoắc, bừa bãi, đồ chơi này thế nào người ở a. Vương Cửu cả giận nói, chẳng lẽ người đang còn muốn ở cao đẳng khoang thuyền? Ta nói nếu là chỗ khảm trưng, khoang phổ thông cũng được.

Nghĩ hay lắm, các người là cấp thấp nhất thuyền viên, đem tới lập công, mới có cơ hội vào ở khoang thuyền.

Trong miệng hần lập công, không ngoài cướp tiền, cướp lương, cướp nữ nhân.

Còn có dùng biện pháp à?

Vương Cửu cười lạnh nói, tại trên chiếc thuyền này, thực lực vi tôn, dùng quả đấm để nói chuyện.

Vương Cửu bắt đầu theo chúng ta nói trên thuyền quy củ, dùng xem gác Oa nhìn qua một đoàn rời rạc, bên trong cái quy củ còn thật không ít, làm một cấp thấp gác Oa, trong ngày thường muốn đánh quét chiến thuyền, đánh gác lúc, chỗ xung yếu ở trước mặt làm con cò thí, gặp phải cấp bậc cao hơn chính mình, muốn nghỉ chân hành lễ vân vân.

Đương nhiên rồi, những quy củ này bên trong trọng yếu nhất một cái, chính là giữ được tánh mạng. Trên chiếc thuyền này, người chết chuyện thường thường phát sinh, bị đánh chết

, bị giết, đó là bản lãnh không tốt, ý lại không thể người khác. Các loại (chờ) Vương Cửu nói xong quy củ, Vinh Hoa cùng Phú Quý hai người đã sớm hối hận tím cả ruột.

Ta nói đại ca, không phải nói ngày lương một lượng, ngày kết mà, có thể hay không trước trả trước ít bạc?

Vương Cửu nói, trước giữ được tánh mạng lại nói, tin tưởng ta, trên người của người cho dù có cái tiền đồng, đều bị người ép khô.

Sau đó, Vương Cửu lại truyền thụ chúng ta đơn giản một chút Đông Di nói, tỷ như một kho, bốn cao nhất, thanh nhả mua đĩa, bát dất nha đường vân vân, thấy Đông Di Lăng Nhân, phải nhớ né tránh, những người này đều là dã thú, không thể nhìn bọn hần chăm chăm nhìn vân vân.

Trên thuyền đem gần trăm người, có Ngư Dân, Java người, Giang Dương Đại Đạo, Đông Di Lăng Nhân, những người này có cái danh chán Giang Chiết duyên hải danh xưng: Giặc Oa!

Không nghĩ tới bây giờ ta lại cũng được gác Oa bên trong một thành viên, thật ứng với câu nói kia, lên phải thuyền gác rồi. Những người này hoặc là người Trung nguyên không sống được nữa rồi, hoặc là triều đình đuổi bắt Giang Dương Đại Đạo, còn có số ít người mặc Oa phục, kiểu tóc quái dị Lăng Nhân.

Lúc trước nghe nói, những cướp biển này cực kỳ hung tàn, tại Giang Chiết khu vực đốt giết bắt cóc, không chuyện ác nào không làm. Giặc Oa nội bộ cũng vô cùng không đoàn kết, hờ một tí phát sinh ác đấu, đến ăn uống sự tình như bình thường như cơm bữa. Ta lên lên quan sát, trong những người này cấp bậc tươi sáng. Trong đó địa vị tối cao là những Đông Di đó Lăng Nhân cùng lên lút trên biển người giang hồ.

Trên chiếc thuyền này, cấp bậc cao nhất là bên trong ra trung tá, thủ hạ có ba cái thiếu tá, theo thứ tự là nóng Kinh Đông, nói Bồn Nhất, Kato. Bốn người này ở trên thuyền địa vị tối cao, ngoài ra, còn có mấy cái giang hồ nhân sĩ,

Đang lúc này, có một sóng người hướng chúng ta đi đến, những người còn lại thấy vậy, liền vội vàng nhường ra một con đường. Vương Cửu thấy vậy, thấp giọng nói, vị này là Kato thiếu tá, các người cẩn thận một chút, Kato thiếu tá tính khí rất lớn, tức giận thời điểm ưa thích giết người.

Kato thiếu tá bốn mươi tuổi, người mặc Oa phục, chân mang chữ nhân kéo, bên hông vác lấy một dài một ngắn hai cây Đông Di trường đao. Vương Cửu kết nối với trước huyền thuyền nói một trận Oa lời nói, cái kia Kato thiếu tá vừa nghe vừa quan sát chúng ta, nói một trận lời nói, Vương Cửu liền vội vàng phiên dịch nói, thiếu tá hỏi các người đây, tới trên thuyền trước, các người đều là làm gì, có cái gì sở trường?

Vinh Hoa nói, ta là thợ may.

Vương Cửu hỏi, người sẽ may quần áo rồi?

Vinh Hoa lắc đầu một cái, ta là áo mặc cho người chết tiệm thợ may.

Phú Quý nói, ta là thợ mộc.

Vương Cửu lại hỏi, người sẽ sửa chữa thuyền?

Phú Quý lắc đầu một cái, ta là quan tài cửa hàng thợ mộc.

Vương Cửu đem lời phiên dịch cho Kato thiếu tá, Kato thiếu tá buột miệng mắng mấy câu, ước chừng là cảm thấy xui đi. Sau đó nhìn ta một cái, ta vội vàng nói, ta là đầu bếp. Ta sợ hấn không tin, lấy ra Từ Khai Sơn dao bầu, so vạch mấy cái thái thịt động tác.

Kato thiếu tá nói, hết tây.

Ta ngay cả nói, á ma ngã.

Kato thiếu tá cả giận nói, bát dất.

Ta khả khả nói, a tha tây nặc âu khốc nhĩ.

Vương Cửu mặt đều tái rồi, người nói những gì đấy.

Ta nói những thứ này đều là người mới vừa rồi dạy ta a, không phải, đào lông đào lông, có thể mặc kỳ, một kho, cấp nạp tây dấn, người nói học được cái này mười câu lời nói, đi khắp Đông Di cũng không sợ chứ sao.

Kato thiếu tá giận dữ nói, chết người thác một đặm? (người tìm chết mà)

Ta ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm Kato thiếu tá, trong lòng hết sức khó chịu, đã sớm đem Vương Cửu nói cho ta biết không cho nhìn chăm chăm Đông Di người nhìn chuyện quên đến ngoài chín tầng mây.

Nani mét ngây ngốc đồng ý đặm?

Ta lạnh lùng nói, người nói cái gì?

Kato thiếu tá cũng không đợi Vương Cửu phiên dịch, một cái lớn tra một dạng giọng nói, người nhìn cái gì?

PS: Xoắn hết cả lưỡi!!!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Biển giận tranh phong

Kato thiếu tá bị ép, lại nói ra một cái Quan Đông lời nói, nguyên lai là một giả Đông Di quý tử.

Ta nói ta xem người cả người trên dưới lộ ra một luồng bi ối sức lực, không nhìn được nhìn lâu người mấy lần.

Kato thiếu tá sắc mặt âm trầm, quăng tay phải lên phải đánh ta, ta sớm có phòng bị, về phía sau lóe lên, tránh khỏi. Hấn không tha thứ, lấy một cái Đông Di Không Thủ Đạo chiêu thức tới xen vào ta hai vai, chuẩn bị cho ta một cái vật ngã, ta thuận thế đem trên mặt đất một cái cá muối đá tới, Kato thiếu tá dẫm lên trên, lao đảo một cái, đập nước ngã xuống đất.

Lúc này, bên cạnh hai cái Đông Di Lăng Nhân bu lại, hướng về phía Kato thiếu tá chít chít dậm ò e nói một trận, mặc dù nghe không hiểu nói cái gì, nhưng nhìn qua ứng là cười nhạo hấn. Hai người này hoá trang cùng Kato thiếu tá không sai biệt lắm, hấn là nóng Kinh Đông thiếu tá cùng nói Bốn Nhất thiếu tá.

Giặc Oa nội bộ cũng là đỉnh núi san sát, cũng không phải là một khối thiết bản. Chủ yếu là giặc Oa lấy cướp bóc mà sống, hành động sau đó nội bộ chia của cũng là một cái nan giải. Dựa theo giặc Oa quy củ, toàn bộ giành được tài vật, đầu lĩnh có thể phân đến 1 phần 3, còn lại do giặc Oa thủ lĩnh tới phân phối.

Giặc Oa thủ lĩnh cũng không phải đèn cạn dầu. Chia của lúc, hưởng theo lao động tuyệt đối không phải ngoài trong tiêu chuẩn, hấn cũng lo lắng chỗ ngồi khó giữ được, cho nên tại chia của lúc cố ý chia của không đều, từ đó thủ hạ mấy cái tiểu đầu mục giữa mâu thuẫn, như vậy thứ nhất, chính mình ở giữa điều đình, mới có thể nắm chắc toàn cục.

Cho nên khi Kato thiếu tá bêu xấu lúc, ngoài ra hai cái thiếu tá tự nhiên cười trên nỗi đau của người khác.

Kato thiếu tá mặt mũi không nén giận được, đem bên hông đoản đao biết xuống dưới, để ở một bên, lại rút ra trường đao, dựng thẳng ở trước người, nói một trận.

Vương Cửu phiên dịch nói, Kato thiếu tá muốn quyết đấu với ngươi.

Ta thấy Kato trong tay nắm đao tư thế quái dị, phải làm là Lăng Nhân Đao Pháp, chẳng qua nội tâm mặc dù khinh thường, nhưng là hấn cái này tư thế bày ra, nhưng cũng không có chút nào sơ hở. Bây giờ ta mới vừa lên thuyền, trong đầu nghĩ còn muốn tại trên thuyền này lơ lửng một đoạn thời gian, không thích hợp gây chuyện, vì vậy nói, ta có thể nói không à?

Kato thiếu tá khoe miệng lộ ra xem thường nụ cười, hướng Vương Cửu nói một trận, Vương Cửu nói, Kato thiếu tá nói nếu ngươi sợ, liền quỳ dưới đất cho hấn dập đầu mười đầu. Hấn có thể cân nhắc thu ngươi làm tiểu đệ.

Trong nội tâm của ta nóng tính cộ đi lên, lão Miêu không phát uy, ngươi cho ta là Bệnh Hồ a. Đưa ngón trỏ ra, khiêu khích hướng hấn ngoắc ngoắc. Hai cái thiếu tá xôn xao kêu to, nói một trận, ngay sau đó, có mấy chục người vây lại, không bao lâu, bên cạnh trên một cái bàn, liền bày đầy hai nhóm bạc vụn.

Nguyên lai lại đánh cược, xuống bàn khẩu.

Giặc Oa thường xuyên trôi lơ lửng ở trên biển, cực ít xuống thuyền, trên thuyền không có cô nương, đánh bạc thành bọn họ duy nhất thú vui. Kato thiếu tá đang muốn động thủ, ta ngay cả khoát tay, trước hết chờ một chút hắc, vừa nói đi tới bàn khẩu bên này, nhìn xuống, ta tỷ số bồi là một đền hai, vì vậy theo bên cạnh trên người mấy người thuận tay dặt dề, lấy được mười lượng bạc. Ngược lại thắng có bạc kiếm, thua bạc cũng không phải ta.

Ta nói nói, ta nên đặt vậy một bảo đây?

Mọi người ầm ầm cười to, Kato thiếu tá là Đông Di Lăng Nhân tam đoạn, tại trên chiếc thuyền này, ngoại trừ bên trong ra trung tá là Ngũ Đoạn bên ngoài, cân nhắc hấn võ công cao nhất, tiểu tử ngươi nếu là thức thời, liền đặt tại Kato thiếu tá trên người, như vậy ngươi thua, ít nhất còn kiếm tiền.

Người còn lại nói, Kato thiếu tá ước hẹn là sinh tử cục, ngươi phải thua, muốn bạc còn để làm gì?

Không phải là tỷ võ mà, còn cần phải vật lộn sống mái, những cướp biển này từ trước đến giờ tàn nhẫn, dự tính chính là đồng bọn giết lẫn nhau lưỡng bại câu thương, bọn họ cũng sẽ đi bổ sung một đao. Ta đem mười lượng bạc đặt ở trên người mình.

Ta đi tới trên boong thuyền, đem Từ Khai Sơn đao làm thức ăn kia nắm trong tay, mọi người thấy lại vừa là ầm cười, tiểu tử ngươi liền đem ra đáng bình khí cũng không có, ta xem hay lại là mau sớm đầu hàng nhận thua đi. Mấy cái vốn là đặt ta thắng người, thấy vậy liền đánh về phía bàn, yêu cầu sửa đổi tiền đặt cược, lại bị hai cái thiếu tá thủ hạ đá một cái bay ra ngoài.

Kato thiếu tá đứng lại, trường đao bên cạnh (trái phải) chém hai cái, lưỡi đao vạch qua không khí, phát ra một trận tiếng rít, khí thế mười phần.

Mọi người rồi rít khen ngợi,

Hồ to, giết hấn đi! Giết hấn đi.

Ta hít sâu một hơi, nội tâm trở nên không gì sánh được yên lặng, mấy ngày nay đến, trải qua ta dốc lòng tu hành, đối với Tinh Túc Hải bên trong ba đạo chân khí có một chút tâm đắc. Ba đạo chân khí mặc dù dây dưa không rõ, ta không cách nào thông thuận vận dụng, nhưng cũng đạt thành nhất định ăn ý. Trước đây không lâu, Bắc Thiên Thất Túc bên trong hai khóa tỉnh, lại lặng lẽ thấp sáng, về điểm kia phát sáng ba ngũ đêm chân nguyên, nhưng là ba đạo chân khí chung nhau phân ra tới.

Ta bày ra phòng thủ tư thế.

Kato thiếu tá mặc dù tức giận, nhưng ở quyết đấu tỷ võ lúc, lại cũng không nóng không vội, cặp mắt nhìn chăm chú vào ta, tìm kiếm trên người của ta lộ ra sơ hở.

Ta bình tĩnh lạ thường, mặt không chút thay đổi nhìn chăm chăm Kato, cái này làm cho hấn có chút ra ngoài bắt ngờ.

Kiên nhẫn, bây giờ chúng ta so là kiên nhẫn.

Ta có đầy đủ kiên nhẫn, cái này nhờ vào ta tại Đạo Thánh Môn lúc năm này tháng nọ huấn luyện.

Thời gian đốt hết một nén hương đi qua, hai người không chút nào xuất thủ ý đồ, một bên thiết lập đánh cược hai cái thiếu tá không kịp đợi, không nhận được tức miệng mắng to. Ta nghe không hiểu bọn họ nói cái gì, nhưng là Kato thiếu tá trên mặt nhưng có chút khó chịu.

Hấn liền tiếp đổi mấy cái Đạo Thế, thứ nhất là dò xét ta phản ứng, thứ hai hóa giải một tư thế mang đến bấp thính cứng nhắc.

Ta là vẫn không nhúc nhích, mặt đầy khiêu khích nhìn đến hấn, đem Thiên Đao để ngang ngực. Tiêu hao thời gian càng lâu, đối với Kato càng bất lợi, hấn là trên thuyền thiếu tá, giặc Oa bên trong tiểu đầu mục, mà ta chỉ là một mới tới.

Oa oa nha!

Kato thiếu tá hét lớn một tiếng, hai tay cầm đao nâng lên đỉnh đầu, nện bước chim cánh cụt nhỏ bé bước, hướng ta chém thẳng vào tới. Ta thì triển chim én đập ba bước trên nước(yên tử tam sao thủy), xê dịch né tránh, Kato một đao kia Bá Không, bắt quả hấn sớm có hậu chiêu, đao do chém đối tới cản quét hướng ta bên hông, ta sớm có chuẩn bị, nhẹ nhàng làm nội lực, về phía sau bắn đi ra.

Liên tiếp mười mấy đao, Kato thiếu tá ngay cả ta áo quần cũng không có dính vào, ta chưa cùng hấn liều mạng, mà là lợi dụng linh xảo thân pháp với hấn né tránh.

Rầm rầm, cột buồm chặt đứt một đoạn.

Ầm, thuyền chuyền chém dưới một góc.

Hấn võ công cảnh giới ứng hơi cao hơn ta, nhưng ta dựa vào Kinh Công tốt hơn hấn, không ngừng né tránh, ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người bên dưới, khiến hấn như Hưu Tử bình thường nhảy nhót tung bồng, cái này làm cho hấn có chút thờ hờn hển, hai mươi đao đi qua, hấn nhíp bước trở nên có chút lộn xộn, chẳng qua Đao Thế vẫn uy mãnh.

Giờ phút này hấn cũng không nói Đông Di nói rồi, mở miệng mắng, có bản lĩnh theo ta đao thật thương thật liều mạng, lão trốn trốn tránh tránh coi là anh hùng gì hảo hán. Ta nói ta cũng không phải là hảo hán, ta là bị các ngươi tạm thời bắt đi linh gat tới. Đang khi nói chuyện, Kato lại bỏ ra mười mấy đao, ta thấy bước chân hấn trở nên phù phiếm, lòng nói thời cơ không sai biệt lắm, mắt thấy hấn một đao bổ tới, ta giả làm ra vẻ lão đảo một cái, ngã nhào xuống đất.

Kato thấy vậy, ánh mắt dữ tợn, lộ ra một đao sát ý, nâng đao bổ tới.

Ta được thể lăn lộn, hấn một đao Bá Không, ta trách móc cười nói, ngươi bị lừa.

Lấy đao làm thương, sử xuất Kim Xà Thương Pháp bên trong nằm cũng trúng đạn thức, nằm trên đất.

Tĩnh Túc Hải bên trong chân nguyên bộc phát, quán chú ở trên trời trên đao, Thiên Đao ngoài mặt như che một tầng ánh sáng nhạt, đây là ta lần đầu tiên đem chân nguyên ghé vào bên ngoài cơ thể, đây là một loại rất kỳ lạ cảm giác, phẳng phất cái thanh này Thiên Đao thông qua chân nguyên cảm ứng, biến thành ta một phần thân thể.

Ta tin trái tim tăng lên gấp bội, sử xuất một cái hồi mã đao, hướng Kato thủ đoạn chém tới, Kato sắc mặt chợt biến hóa, liền vội vàng rút đao, Thiên Đao một đao chém vào rồi Kato Đông Di trường trên đao.

Xoạt xoạt!

Trường đao gãy làm hai khúc.

Thiên Đao là Thiên Ngoại Vãn Thạch tạo thành, lại sao là trong lúc này Đông Di lò rèn mặt hàng có thể so sánh.

Kato thiếu tá liên tiếp lui về phía sau, dừng lại thân hình.

Bên cạnh có người nói, một chiêu này, thật là hay lắm, năm đánh, Thiên Hạ Vô Song, chẳng lẽ là trong truyền thuyết nằm thẳng à?

Ta nói nói,

Ngươi thua.

Kato hô to, ta không có thua!

Ta khẽ mỉm cười, miệng quát lên, PHÁ...!

Một trận gió biển thổi vào, Kato toàn thân áo quần, lại như bông liễu bình thường rơi trên mặt đất, liền quần lót cũng không còn dư lại một chút. Mọi người cười ha ha, cười liên thất lưng đều không thẳng lên được rồi. Kato liền che hạ thân, cuống quýt ở giữa hướng khoang thuyền chạy đi.

Ta vỗ tay một cái, đem Thiên Đao thu hồi, đi tới đánh cược phía trước bệ, có phải hay không kiếm tiền rồi hả?

Mọi người lúc này mới nhớ lại đồ ước, bởi vì phần lớn đều đánh cược Kato thiếu tá thắng, dĩ nhiên là thương, giặc Oa không hổ là giặc Oa, vô luận là bỏ mạng người giang hồ, còn là sắc mục người, lại rồi rít giết nợ. Có cái đặt ta thắng nhất định phải những người khác bỏ tiền, kết quả phạm vào nhiều người tức giận, bị người sống sờ sờ ném ra...(đến) trong biển.

Ta ngược lại hít một hơi khí lạnh, lòng nói ngoan ngoãn, những người này thật là vô pháp vô thiên, chẳng phải biết đòi nợ cùng phiêu tư là không thể thiếu mà, nếu không người sẽ xui xẻo cả đời. Ta còn phải ở chỗ này không lý tưởng đây, có thể không muốn đắc tội bọn họ, nói những thứ này nữa tiền cũng không phải là ta, vì vậy nói, những bạc này các huynh đệ uống rượu.

Tĩnh Túc Hải bên trong chân nguyên sinh ra cảm ứng, đột nhiên cảm giác được phía sau có người nhìn ta chăm chăm, loại cảm giác này rất kỳ diệu, làm ta có thể không chế chân nguyên tản ra cùng bên ngoài cơ thể, cũng lấy chấn động phương thức hướng ra phía ngoài truyền bá, ta biết thấy, Linh Giác trở nên càng bén nhạy.

Cho nên khi ta cảm ứng được tia mắt kia lúc, trong nội tâm của ta không hiểu có một luồng cảm giác nguy cơ. Loại nguy cơ này cảm giác chớp mắt là qua, khi ta lại tiếp tục nhìn lên, nơi nào có người nào. Chẳng qua, trong nội tâm của ta lại bắt đầu cảnh giác, trên chiếc thuyền này có cao thủ, hơn nữa võ công trên ta xa.

Ta chiến thắng Kato thiếu tá hơn nữa khiến hắn bêu xấu chuyện, rất nhanh truyền khắp trên thuyền, bây giờ tự nhiên có tư cách ở tại khoang thuyền bên trong, đương nhiên ta khiến Vương Cửu cũng sắp Vinh Hoa cùng Phú Quý an bài vào khoang thuyền.

Khoang thuyền bên trong, cũng nhiều là giường chung, cùng ngày đó xuôi nam lúc ngồi Vận Đạt số điều kiện kém xa, chẳng qua chung quy thắng được ở tại boong thuyền chòi bên trong.

Trái qua trận chiến này, trên thuyền giặc Oa đối với ta thái độ không đồng nhất.

Kato người bên kia đối với ta hận thấu xương, nhưng mà nóng Kinh Đông cùng nói Bồn Nhất, nhưng ở thích hợp thời khắc tìm khắp ta nói chuyện, hướng ta lấy lòng, yêu cầu ta gia nhập bọn họ đội ngũ. Giặc Oa nội bộ đấu đá lợi hại, trên thuyền nhiều là nam nhân, gần đây lại không kẻ biển, không chỗ phát tiết, không thể làm gì khác hơn là tự chúng đánh lộn, mỗi ngày đều có người cướp đoạt thức ăn, tiền tài mà bỏ mạng.

Giống ta loại này có thể đánh bại Kato người, tự nhiên thành bọn họ tranh thủ đối tượng. Bất quá ta nhiều lần cân nhắc, cự tuyệt gia nhập bọn họ hệ phái, mà Vinh Hoa cùng Phú Quý không biết võ công, cả ngày đi theo ta phía sau.

Tại trên biển khơi lơ lững ba ngày, trên thuyền này thức ăn, tài nguyên nước ngọt hết sức thiếu, mỗi người mỗi ngày phân đến cung cấp có hạn, ta luyện qua tuyệt thực thân công, ngược lại cũng không có vấn đề, chẳng qua Vinh Hoa, Phú Quý hai huynh đệ lại không chịu nổi biển khơi lắc lư, ói tiêu chảy đứng lên.

Tìm đến lang trung nhìn một cái, đúng là được kết ly, mở mấy uống thuốc, không có hiệu quả chút nào. Mắt thấy hai người chống đỡ không nổi đi, lang trung nói muốn bên trong ra trung tá bên kia có chút đan dược, có lẽ có tác dụng. Lòng ta nói không thể thấy chết mà không cứu, quyết định chú ý, đêm xuống, nhìn một chút đi tới Đình Cấp khoang thuyền.

Lầu ba khoang thuyền cực lớn, ở bên trong ra trung tá, người hầu, đầu bếp còn có giành được nữ nhân. Ngoài ra, Vương tiên sinh làm bên trong Tá quân sư, cùng với ba cái thiếu tá, cũng đều ở ở tầng chót khoang thuyền bên trên. Trừ lần đó ra, còn có bảy tám căn phòng khách, bình thường đều là trống không.

Lầu ba sạch sẽ chỉnh tề, cùng tầng dưới chót dơ bẩn không chịu nổi so sánh, phảng phất đặt mình trong một cái thế giới khác. Ta không khỏi có chút nhức đầu, lầu ba lớn như vậy, ta đi nơi nào tìm đan dược. Đang suy nghĩ, chợt nghe có người ở nói chuyện. Trong nội tâm của ta hiếu kỳ, liền xit tới.

Chỉ nghe được một người nói, bên trong Tá đại nhân, người cân nhắc như thế nào, chúng ta chiến thuyền, chỉ cần sau ba ngày tại hoành giang cảng hơi chút dừng lại, bày ra muốn treo bãi đánh vè, thành công kèm chế Đại Minh Thủy Sư, chuyện này thành công một nửa.

Ta cảm thấy được người này thanh âm rất quen thuộc, chợt nhớ tới một người, nguyên lai là hắn!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Đáng tiếc một bình tốt đi tiểu a

Nói chuyện lão già, đúng là ngày đó tại đoạn nhai trên đài cùng Bệnh Hồ Dương Ân bàn bạc uy hiếp Tạ Quân Diễn người, ngày đó ta mặc dù không thấy rõ hắn ngay mặt, chẳng qua lại nhớ kỹ thanh âm hắn, không nghĩ tới giờ phút này lại xuất hiện ở giặc Oa trên thuyền.

Chỉ nghe bên trong căn phòng người còn lại nói, các người, người Trung Nguyên, có đôi lời, gọi là không lợi lộc không dậy sớm, Tạ tiên sinh, không biết làm như thế, chúng ta có ích lợi gì? Người này khẩu âm có chút cứng rắn, hẳn là chiếc này giặc Oa chủ thuyền mặc cho bên trong ra Trung Tá.

Nguyên lai người này họ Tạ, cũng không biết cùng Kim Lăng Tạ gia có không quan hệ. Họ Tạ lão già cười ha ha, chủ nhân chúng ta đáp ứng quý bang, chỉ cần đồng ý giúp bọn ta giúp một tay, nguyện lấy hoàng kim ngàn lượng đưa tặng.

Trung Tá thanh âm có chút bất mãn, hắn nói huynh đệ chúng ta liên quan (khô) là hải tặc mua bán, cũng không phải chịu chết mua bán, chúng ta làm việc tới lui như gió, gặp quan quân chạy, lần này cùng Đại Minh Thủy Sư chống cự, nguy hiểm quá lớn, không có lợi lắm. Tạ tiên sinh được xưng Thần Toán Tử, không bằng giúp chúng ta coi là bên dưới cái này mua bán có vừa hay không.

Tạ tiên sinh cười nói, tướng quân suy nghĩ kín đáo, lo lắng rất đúng, chẳng qua lần này hành động chỉ cần tại hoành giang cảng đậu, không cần liều mạng, ta cảm thấy được cuộc mua bán này vẫn có lợi nhuận.

Trung Tá nói nguy hiểm quá lớn, một vạn lượng Hoàng Kim, không trả giá!

Tạ tiên sinh nói, tướng quân thật là lớn khẩu vị, 1200 lượng không thể nhiều hơn nữa!

Trung Tá nói, 8000 lượng, một cái giá.

Tạ tiên sinh nói, 1500 lượng, đã là cực hạn, nếu không chúng ta tìm Firudo Trung Tá, hấn thuyền cũng ở đây phụ cận.

Trung Tá nói, 5000 lượng, xem ở Uông Bang Chủ mặt mũi, cho người cái hữu nghị giá cả.

Tạ tiên sinh lại nói: 1800 lượng, chúng ta cũng là Tam gia so giá, cái giá tiền này đã vượt qua trong sơn cốc phụ tá rồi.

Trung Tá nói tiếp, chúng ta là hải tặc, nhìn qua kinh doanh là mua bán không vốn, nhưng là cũng chú trọng nguy hiểm cùng lợi nhuận, thông qua chúng ta toàn cục theo tính toán, thấp hơn bốn ngàn, căn bản không cách nào nói. Chẳng qua Tạ tiên sinh xin yên tâm, giống vậy giá cả, chúng ta chất lượng đứng đầu ưu, giống vậy chất lượng, chúng ta phục vụ tốt nhất, giống vậy phục vụ, chúng ta tốc độ nhanh nhất.

Tạ tiên sinh trầm mặc chốc lát, chậm rãi nói, 2000 lượng,

Trung Tá mừng, người đây là đuôi ăn mày đây. 3000 lượng, Ngũ Tinh khen ngợi về hiện tại a thân.

Tạ tiên sinh: 2000 lượng.

Lại một lần giao thiệp, họ Tạ lão già một miệng xác định 2000 lượng, không chịu nhả, bên trong ra Trung Tá rút cuộc bắt đắc dĩ nói, các người người Trung Nguyên, giao hoạt thật to. Hai ngàn liền hai ngàn, trả trước một ngàn tiền đặt cọc.

Tạ tiên sinh: Hàng ~ đến trả tiền.

Trung Tá nói, cái này người yên tâm, chúng ta tranh thủ sống đến trả tiền. Chẳng qua còn có một điều kiện, nghe nói Tạ tiên sinh còn kinh doanh số người buôn bán, sau khi chuyện thành công, chúng ta muốn một trăm mỹ nữ.

Tạ tiên sinh nói, chuyện nhỏ.

Trung Tá lúc này mới cười ha ha nói, Tạ tiên sinh thật sự sáng khoái nhanh, trong các người nguyên còn có đôi lời, gọi là quân tử nhất ngôn, tám ngựa cái gì tới.

Tạ tiên sinh nói, tám ngựa lá trà. (rót vào)

Đúng, chính là cái này. Chúng ta cũng không thể chiếu cố nói chuyện làm ăn, Tạ tiên sinh người tới là khách, tối nay ta chuẩn bị Đông Di Nghệ Kỹ, chúng ta vừa uống vừa trò chuyện.

Tạ tiên sinh nghe vậy, cười ha ha nói: Đã sớm nghe Đông Di Nghệ Kỹ, Thiên Hạ Vô Song, hôm nay lão hủ liền nếu không kiến thức bên dưới, khẳng định hồi hận cả đời a.

Nghe đến đó, chợt nghe bên cạnh truyền tới tiếng bước chân, ta ngay cả hướng một bên tránh thoát đi, chỉ thấy bốn, năm cái lão ma ma lão thái long chung, người mặc Đông Di ki-mô-nô, mặt đắp trắng ~ phấn, chống gậy đi tới.

Không bao lâu, liền nghe được Tạ tiên sinh nói, Trung Tá các hạ, người làm cho các nàng vội vàng lui ra, thím, người hướng nơi nào sờ đây, đi ra, đi ra. Bên trong ra Trung Tá cười ha ha, sau đó nghe được Tạ tiên sinh tông cửa xông ra.

Ta đang phải rời khỏi, lại nghe được bên trong căn phòng lại truyền tới bên trong lên tiếng

, Bát tiên sinh, cái này Tạ Đông tới là cái lão xảo quyết a, người cảm thấy chuyện này như thế nào?

Bên trong phòng truyền tới Vương tiên sinh thanh âm, cũng không phải là cùng Đại Minh Thủy Sư chân chính khai chiến, hơn nữa đây là Uông Hoành Uông Bang Chủ tự mình bàn giao chuyện, còn có vàng kiếm, thế nào không làm?

Trung Tá nói, Uông Hoành lão nhân kia đều nửa người vùi vào trong đất rồi, ở trên biển xưng Vương xưng Bá thật tốt, lại còn nghĩ giúp cái kia Lão Hoàng Đế phục hồi chuyện, ta xem hấn suy nghĩ có chút hồ đồ. Nghe nói, cái đó Lão Hoàng Đế ngay tại Kim Lăng?

Vương tiên sinh yên lặng chốc lát, cái này thuộc hạ không biết.

Trung Tá lại nói, nghe nói người mới tuyển ba cái tiểu nhị, trong đó có cái lại đem Kato Thiếu Tá đánh bại, thế nào, người này đáng tin không?

Ta một nghe bọn hấn nói đến ta, liền vội vàng vênh tai. Nghe Vương tiên sinh nói, tiểu tử này võ công ngược thật sự có tài, ta còn thực sự nhìn lầm.

Trung Tá nói, người sắp xếp người thử một chút hấn lai lịch, đừng để cho hấn hồng chúng ta đại sự, nếu là có thể cho chúng ta sử dụng tốt nhất, nếu không. . .

Vương tiên sinh nói, đó là tự nhiên.

Tiếp đó, Trung Tá kêu mấy người trẻ tuổi Nghệ Kỹ, tiếp tục ăn rượu, lòng ta nói tìm đan dược quan trọng hơn, vì vậy không nữa nghe lén.

Ta rong ruổi tại lầu ba khoang thuyền bên trong, đến Trung Tá căn phòng, lục tung, tìm được một cái cái hòm thuốc, ta cũng không phân được cái nào có thể trị bệnh sốt rét, một tia ý thức toàn bộ bỏ vào trong ngực, lại nhìn một cái, phía dưới còn có một giấy gấp ngân phiếu, lòng nói tới một chuyện, cũng không thể tới không, 《Lê Ký》 bên trong không phải có đôi lời mà, tới mà không lấy, vô lễ vậy, thuận tay cũng lấy đi nha.

Trở về phòng, trái tim nói chuyện này cũng không thể khiến Lang Trung biết, vì vậy đem đan dược lấy ra, mỗi hình dáng lấy một cái, cho ăn hai người ăn vào.

Ăn đan dược, Vinh Hoa, phú quý hai người bệnh sốt rét là dừng lại, bất quá làm buổi tối hai người lại như trên chảo nóng con kiến, tại bên trong khoang thuyền đi tới đi lui, một đêm không ngủ.

Ta phát một phen phát tài, lấy ra ngân phiếu, đủ tới ba, bốn vạn lượng. Tại dưới đèn nhìn một cái, quả thực lấy làm kinh hãi, những thứ này là hội tụ thông Tiền trang ngân phiếu, phía trên lại rơi trước Hộ Bộ Thượng Thư Trầm Chính Đạo Trầm gia ấn giám!

Chuyện này có chút không ngờ, ở kinh thành lúc, Trầm gia lão quản gia Trầm Vạn Tam từng xuất ra loại này ngân phiếu, lúc ấy hấn nói triều đình kiểm tra nghiêm, không có cách nào lấy ra, không nghĩ tới cái này tên cướp biển trên người lại cũng có Trầm phủ ngân phiếu, cũng không biết là Trầm gia âm thầm cùng giặc Oa có giao dịch, hay lại là ngân phiếu trải qua chợ đen lưu thông đến giặc Oa trong tay.

Dựa theo Đại Minh luật pháp, triều đình tra phong quan chức tài sản, đều phải tại các đại Tiền trang tra phong quan chức nhà mở ra ngân phiếu, nhưng số tiền này trang cũng không coi là một cái nghe lời, có chút ngân phiếu chảy vào mà ~ bên dưới Tiền trang, sau đó lấy ba đến năm thành chiết thành đôi thành Bạch Ngân.

Cái này ba, bốn vạn lượng ngân phiếu, nếu đi dưới đất ~ Tiền trang, ít nhất cũng có thể hội đoái thành chừng hai vạn Bạch Ngân. Trong nội tâm của ta thầm nghĩ, cái này Trầm Chính Đạo mới đảm nhiệm mấy năm Hộ Bộ Thượng Thư, liền liếm rồi nhiều như vậy mồ hôi nước mắt nhân dân, triều đình tịch thu tài sản, cũng không coi là oan uổng hấn.

Ngược lại Trầm Vô Song (Trầm Thiên Lăng) cái kia tiểu nương tử, cả ngày băng bó cái tràn đầy đậu đậu mặt, theo ta sắc mặt không chút thay đổi, suy nghĩ một chút quả thực đáng hận.

Sáng sớm ngày kế, sắc trời chưa sáng, toàn bộ tầng dưới chót khoang thuyền đều loạn cả một đoàn, ta hơi kinh ngạc, hỏi liên tục đang từ bên ngoài khoang thuyền đi vào Vinh Hoa xảy ra chuyện gì.

Vinh Hoa nói, tối hôm qua bên trong ra Trung Tá bên trong phòng mất trộm, Trung Tá đại nhân đại phát lời đình, đang sai người lần lượt khoang thuyền kiểm tra đây, vừa nói, hấn một mặt quan tâm hỏi, tối hôm qua người đã đi đâu, không phải là người liên quan (khô) chứ?

Ta nói ta lấy sự phụ ta danh nghĩa thế, chuyện này nếu là ta xong rồi, sẽ để cho hấn sau này hỏi hỏi thất thủ!

Cái gì thất thủ?

Nha, không có gì.

Vừa dứt lời, Kato Thiếu Tá dẫn bốn, năm cái Lăng Nhân xông vào khoang thuyền, thẳng đi tới giường của ta trước, người, đứng lên!

Ta nói Thiếu Tá đại nhân, sáng sớm, còn muốn hay không khiến người ngủ, ồ,

Người bộ quần áo này không tệ, vừa mua đi!

Lần trước ta ngay trước mọi người làm nhục Kato, hấn ghi hận trong lòng, lần này phụng mệnh tới kiểm tra tang vật, tự nhiên trước để mắt tới ta.

Tối hôm qua, Trung Tá đại nhân bên trong phòng ném đồ vật, ta hoài nghi là người liên quan (khô). Người mau tránh ra, chúng ta muốn lục soát.

Trong nội tâm của ta cười lạnh, lúc này hấn cũng không nói Đông Di lời nói, ta nói nói, đêm qua ta một đêm liền cửa đều không ra, nửa đêm đi vệ sinh hay là dùng bô đi tiểu đây, người cũng không thể oan uổng người tốt.

Kato thế nào để ý tới, nói câu, lục soát cho ta!

Vừa nói, mấy cái Lăng Nhân tiến lên liền đem ta chặn đậy, ván giường các loại (chờ) lật cả đáy lên trời. Ta nói được ngạt ta cũng vậy Đạo Thánh Môn Tây Môn Xuy Đẳng đệ tử cuối cùng, người nếu có thể tìm, chẳng phải rơi Tây Môn Xuy Đẳng danh tiếng.

Kato thấy không thu hoạch được gì, vì vậy lại phải lục soát người, ta nói mọi người đều là nam nhân, các người cũng chớ làm loạn. Ta đem quần áo cởi chỉ còn đồ lót, cho bọn hấn ngược lại, các người nhìn, chẳng có cái gì cả nha.

Kato con người lộn xộn, không biết nghĩ ra cái gì ý đồ xấu, hời, thật không phải là người liên quan (khô)?

Ta khoát khoát tay, nếu là ta xong rồi, bị thiên lôi đánh. Vừa nói, ta dùng con mắt nhìn qua nhìn sang dưới gầm giường cái bô.

Đúng là cái này rất nhỏ động tác, đưa tới Kato chú ý, hần chỉ chỉ cái bô, cái này lấy tới!

Ta thấy hình dáng liền vội vàng cầm lên cái bô, hộ ở trong ngực, nói cái gì cũng không cho hần, nói những thứ này đều là qua đêm đi tiểu, Kato đại nhân người xem cái này không tốt sao.

Kato càng chắc chắn, cái này cái bô có mờ ám, vuron tay ra, lấy tới!

Ta lắc đầu nói, không cho!

Kato nháy mắt, ta ngay cả ôm cái bô chạy ra ngoài, đi tới trên boong thuyền, nhất thời mấy chục giấc Oa đều vây lại, hai người giằng co không nghỉ.

Lấy tới!

Ta nói người thật muốn người hãy nói đi, mặc dù người rất có thành ý nhìn đến ta, nhưng là người chính là phải cùng ta nói người muốn a, không không thể nào người nói muốn ta không cho người, người không muốn ta lại hết lần này tới lần khác phải cho người. Tất cả mọi người nói phải trái chứ sao. Người thật muốn?

Kato âm hiểm cười nói, người lời nói này bộc lộ ra người chột dạ, nếu Trung Tá đại nhân biết là người trộm đồ, sẽ chờ đi biển bên trong cho ăn đồ con rùa đi.

Vương tiên sinh vừa vặn đi ngang qua, ai đang kêu ta? Ai muốn cho ăn ta?

Kato Thiếu Tá nói, tiểu tử này, trộm Trung Tá đại nhân ngân phiếu!

Vương tiên sinh đi tới thân ta trước, quả thật có chuyện này ư?

Ta nói Bát tiên sinh người có thể phải cho ta giữ gìn lễ phải, cái này Kato Thiếu Tá sáng sớm tới phòng ta, nhất định phải cướp ta cái bô, đây chính là ta cái bô À!

Kato Thiếu Tá lạnh rên một tiếng, có phải là người hay không liên quan (khô), lấy tới sẽ biết. Vừa nói, hai tay như ung trào, một cái tay bầu vào tay ta cổ tay, một cái tay khác bầu vào cái bô.

Ta trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, hai tay che cái bô, chính là không chịu buông tay, Kato Thiếu Tá cười ha ha, nói lộ ra cái đuôi hồ ly đi, Vương tiên sinh, hôm nay ta Kato chim ưng, ngay trước mặt mọi người, tới cho người phá án!

Vừa nói, hai tay của hần đột nhiên dùng sức, ta lấy nội lực chống lại, nội lực của hần không kịp ta, lại mặt đỏ tới mang tai, vì vậy mạnh mẽ quát một tiếng, buông tay!

Ta nói được.

Song nhẹ buông tay, hần dùng sức quá mạnh, lao đảo một cái, liền ám mang đi tiểu tưới lên Kato trên đầu, Kato mới thay quần áo, toàn bộ ướt đẫm.

Ta lắc đầu một cái, có chút tiếc hận nói, đáng tiếc một bình tốt đi tiểu a.

Chú thích: Thanh minh bên dưới, tám ngựa lá trà không cho ta tiền quảng cáo.

PS: Tám Ngựa Lá Trà: một hãng trà bên Trung Quốc.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Không chiến

Kato Thiếu Tá xấu mặt, khiến hắn trở thành Thiên Lang Hào trên thuyền một cái trò cười. Liên tiếp hai lần, hắn bị ta chinh đồn, đưa đến Kato ở trên thuyền uy tín chột giảm, Nhiệt Kinh Đông cùng Đạo Bản Nhất hai người vừa tới bên trong khuyến khích, Kato mấy cái trợ thủ đắc lực, thoát khỏi hắn trận doanh, đầu nhập người khác ôm trong ngực.

Mất ba, bốn vạn lượng ngân phiếu, Nakaide Trung Tá đại phát lời đình, tổ chức ba cái Thiếu Tá, cơ hồ đem trọn con thuyền lật cả đáy lên trời, tất cả mọi người đều nhất định phải cỡi quần áo nghiệm chứng thân phận, giằng co cả ngày, không chút nào bắt cứ mạnh mẽ nào. Đương nhiên, lấy năng lực ta, ở đây sao trên thuyền lớn giấu chút ngân phiếu, cũng không phải là cái gì việc khó.

Giặc Oa là một đám rất kỳ quái đoàn thể, có thường người không thể nào hiểu được suy nghĩ suy luận, cái này cùng bọn chúng với nhau giữa lẫn nhau không tín nhiệm, với nhau đề phòng có liên quan. Những người này duyên hải đốt giết bất cóc, coi mạng người như cỏ rác, cơ hồ không có trung thành cùng uy tín.

Giặc Oa thủ lĩnh Uông Hoành đối với bọn họ lãnh đạo, cũng chỉ là trên danh nghĩa, nếu như phù hợp bọn họ lợi ích, bọn họ đương nhiên làm việc nghĩa không được chùn bước, nhưng nếu cùng bọn chúng lợi ích đi ngược lại, chính là mẹ ruột mệnh lệnh, bọn họ cũng chiều không tuân thủ. Cho nên cái đó gọi Tạ Đông tới lão giả áo xám đối với Trung Tá Hứa lấy số tiền lớn sau đó, Thiên Lang Hào đổi lại mũi thuyền, bắt đầu hưởng Hoành Giang cảng đi tới.

Kato gặp phải ta lúc, trong ánh mắt lộ ra ác độc sắc mặt, giặc Oa nội bộ cũng không cấm chỉ đấu nhau tàn sát, Vinh Hoa Phú Quý hai người đều nhắc nhở ta phải cẩn thận một ít, để tránh tìm Kato đạo nhai.

Hai người này cả ngày đều ở chung với ta, vẫn tương đối nói nghĩa khí, thứ nhất bọn họ còn không có thích ứng loại này thuận Ta thì Sống nghịch Ta thì Chết giặc Oa văn hóa, thứ hai chúng ta đều là cùng một nhóm lên thuyền giặc, cùng với tin tưởng những thứ kia giết người không chớp mắt Ma Đầu, không bằng cùng nhau cùng đi biết gốc biết rễ.

Hai người này, Phú Quý nhìn qua tương đối thật thà một chút, trong ngày thường chỉ biết là vui đùa làm việc, Vinh Hoa tính tình tương đối nhanh nhẹn, lời nói cũng tương đối nhiều. Ngày hôm đó ba người dưới thuyền sạch sẽ treo lại rong biển cùng sò hến, những thứ này đối với thân thuyền tổn hại tương đối lớn, giặc Oa lại thiếu chuyên môn bảo vệ nhân viên, vì vậy loại này việc bẩn việc mệt nhọc, liền để cho chúng ta những thứ này mới tới đi làm.

Ta hai người bọn họ thế nào đi tới làm giặc Oa, Vinh Hoa nói, hai năm qua giặc Oa hoành hành Giang Nam, lão bách tính vô số tử thương, hai ta suy nghĩ quan tài cửa hàng mua bán tốt lắm, vì vậy hợp bọn mở một nhà, ai ngờ, lưỡng năm qua, lại đền sạch rồi vốn.

Tại sao? Ta hỏi.

Vinh Hoa thở dài, nói đều nói kẻ cướp đi qua như lược mỏng, quân đội đi qua như lược dày, giặc Oa qua như châu chấu chi hại, đến mức, không có một ngọn cỏ, năm ngoài hai huynh đệ chúng ta tại cái thôn đó, hơn ba trăm miệng ăn, lại bị mười mấy giặc Oa tiểu đội cho tru diệt, chúng ta vận khí tốt, tránh thoát một kiếp. Lão bách tính lòng người bàng hoàng, có tiền đều chạy trốn tới đất liền đi, những người khác ai còn sẽ mua quan tài? Bình thường đều là chất ở một chỗ, để lên với chôn.

Ta nghe sợ hết hồn hết vía, lúc trước chẳng qua là nghe nói giặc Oa hoành hành, nhưng không có khái niệm, nghe Vinh Hoa Phú Quý hai người thấy tận mắt nghe thấy, biết rõ giặc Oa chi độc, đã vào hết phương cứu chữa.

Ta hỏi, triều đình kia đây, Bình Bộ không phải hàng năm đều phái binh truy kích và tiêu diệt à? Còn có Giang Chiết Tuần Phủ Hồ đại nhân, cũng không tự mình đốc chiến à?

Vinh Hoa chỉ chỉ trên thuyền những người đó, người cho rằng là chỉ bằng trên chiếc thuyền này ô hợp chi chúng, có thể tại Giang Nam khu vực hoành hành không có kỵ? Cái kia đã sai lầm rồi, những người này chẳng qua chỉ là một chút phần dẫn mà thôi. Chân chính ở phía sau bố trí, có hai loại người, một loại là cam tâm tay sai, cấu kết giặc Oa, thậm chí cho giặc Oa cung cấp tin tức người, dị chủng, chính là Giang Nam một chút danh môn đại tộc rồi.

Trải qua hắn nói một chút, ta đại thể có thể minh bạch giặc Oa hỗn loạn nguyên nhân thực sự rồi: Thổ địa thôn tính

. (rót vào)

Giang Nam được xưng đất lành, thổ nhưỡng phì nhiêu, tại một chút danh môn vọng tộc trong mắt là một khối thịt béo. Nhưng mà những thứ này thổ địa đều là nông hộ toàn bộ, nếu chỉ dùng lãi suất cao, lừa gạt các loại thủ đoạn, tốc độ quá chậm, vì vậy một chút Giang Nam đại tộc bắt đầu cùng giặc Oa cấu kết, trực tiếp tạo thành số lớn thổ địa hoang vu, sau đó chuyện đương nhiên đem thổ địa làm của riêng.

Loại chuyện này ta có thể nghĩ đến, triều đình tự nhiên không phải không biết, Đại Minh Triều Cảnh Nguyên trong thời kỳ tới nay, kinh tế dưới hình thức đi khuynh hướng rõ ràng, triều đình tài chính gặp phải áp lực thật lớn.

Đối với lần này, Chu Nhuận Trạch tại Giang Nam khích lệ trồng dâu nuôi tằm sợi đay, mở lại Chu Ngô Năng thời kỳ đóng cửa Thị Bạc Ty, lấy hướng ra phía ngoài chuyển vận lá trà, tở lựa các loại, mở rộng ra cánh cửa tiện lợi, nhưng mà Thị Bạc Ty mới vừa khai lập hai năm, Đông Hải Chi Thượng, giặc Oa bắt đầu hoành hành. Ngay từ đầu, giặc Oa hay lại là chẳng qua là ở trên biển cướp bóc, về sau, trực tiếp tiến vào nội lục.

Lần này Chu Nhuận Trạch xuôi về phía Nam Giang Nam, dự tính cũng cùng giặc Oa hoành hành có liên quan.

Ta quan sát tỉ mỉ hai người, hai người này nhìn qua tầm thường, nhưng trong con mắt, cũng không phải là như dân chúng tầm thường như vậy vằng vằng

dạ dạ, mà là tình cờ lộ ra một luồng thần thái, ta thử thăm dò, hai vị chỉ sợ không phải bị bắt tới làm giặc Oa đi.

Vinh Hoa ngăn người, Phú Quý cũng một mặt phòng bị, người có ý gì?

Ta nói hai vị nhìn qua tướng mạo bình thường, làm người khiêm tốn, nhưng là mấy ngày kế tiếp, ta thấy hai vị đứng nằm đi, vô cùng tự hạn chế, nếu không đoán sai, hẳn là binh nghiệp người trong đi.

Vinh Hoa cùng Phú Quý đổi một ánh mắt, Phú Quý lắc đầu một cái, nói, Tô huynh đệ, lời này của người sẽ mang đến cho mình họa sát thân. Đã nhiều ngày sống chung đi xuống, người làm người có nguyên tắc, lại không chịu thông đồng làm vậy, huynh đệ chúng ta rất là yêu thích người. Hơn nữa người đối với ta hai người có tặng thuốc ân cứu mạng, chúng ta không nên lừa gạt người, nhưng chuyện này sự quan trọng đại, quan hệ triều đình sự an nguy, nếu người có thể đáp ứng, chuyện hôm nay không hề không đề cập tới, huynh đệ chúng ta có thể đảm bảo tính mạng người, nếu không, vì triều đình, vì Đại Minh, chúng ta cũng chỉ có thể thống hạ sát thủ.

Nghe nói như vậy, ta mới khẳng định, bọn họ đứng là quân lữ người trong.

Đã như vậy, ta cũng nói thật báo cho biết hai vị, tại hạ Tô Do Tại, Kim Lăng Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty Bộ Đầu. Lần này tới trên thuyền, nhưng thật ra là né tránh giang hồ kẻ thù. Ở trên thuyền lúc, lưỡng vị huynh đệ mặc dù khiêm tốn, nhưng ta cũng biết cũng không phải là phổ thông người, chẳng qua là lo lắng tai vách mạch rừng, một mực không dám cửa ra muốn hỏi.

Vinh Hoa cũng là mặt đầy hưng phấn, tại họ chương tên Nguyên Kính, vị này là Triệu Tử Lý, hai người chúng ta là Du Đại Du tướng quân thù hạ thám báo, lần này lên vào Thiên Lang Hào, đứng là phụng mệnh mà tới.

Lòng ta nói khó trách hai người thấp như vậy điều động, ta nói nói, lưỡng vị huynh đệ, tại hạ đối với giặc Oa một nhóm cũng ghét cay ghét đắng, nếu có phải dùng tới tại hạ chỗ, cứ việc nói thẳng.

Trương Nguyên Kính cùng Triệu Tử Lý thương nghị bên dưới, mới nói, Tô lão đệ, lần này chúng ta bên trên Thiên Lang Hào, một là vì trên chiếc thuyền này một phần sổ sách, bên trong ghi lại giặc Oa những năm gần đây cùng nội địa Hán Gian cầu kết giao dịch, còn có một chuyện, chính là muốn theo dõi Thiên Lang Hào chiều hướng, Du tướng quân đã làm xong an bài, chuẩn bị một lần hành động tiêu diệt.

Đây là triều đình cơ mật tối cao, theo như Quân Quy, chuyện này tiết lộ cùng người, là muốn chặt đầu, bất quá chúng ta cân nhắc nhiều lần, nói cho Tô huynh, là chúng ta thấy Tô huynh đệ võ công Cao Cường, lại lòng hiệp nghĩa, mời Tô huynh đệ có thể ra tay giúp đỡ.

Ta nói người đừng cho ta trừ tăng bốc rồi, ta là triều đình bổ nhiệm Bộ Đầu, các người là Đại Minh quân nhân, chúng ta quân dân một nhà thân, người nếu có khó, ta nhất định giúp bận rộn.

Trương Nguyên Kính nói, cái này sổ sách, liền giấu ở Trung Tá bên trong phòng, chẳng qua mấy ngày trước đây ngân phiếu mất trộm chi

Chuyện, đã làm cho hấn đề cao cảnh giác, nếu lại muốn xuống tay, sợ rằng rất khó. Chúng ta cùng đi vị kia giang hồ điều thủ, lên thuyền trước lại bị những tặc nhân kia giết hại.

Ta biết hấn nói đúng là vị kia tại nước ngoài miệng trần trên trước thuyền bị giết người kia, trong lòng một trận thương tiếc. Chẳng qua, nếu đáp ứng giúp bọn hấn, cười ha ha nói, các người muốn trộm đồ, chuyện này tìm ta vậy đúng rồi, chẳng qua chuyện này muốn thảo luận kỹ hơn.

Trương Nguyên Kính hỏi, có gì cao kiến?

Ta nói chỗ này của ta có mấy cái thành ngữ, theo thứ tự là đánh rắn động cỏ, giường đông kích tây, ném đá dò đường, Lão Thụ Bàn Căn, Quan Âm tọa liên. . .

Vì vậy ba người bàn bạc, đem trộm cướp sổ sách chuyện tình định xuống dưới.

Ta nói mấy ngày nữa, Thiên Lang Hào liền muốn tại Hoàn Giang căng đậu rồi, đến lúc đó đừng nói là sổ sách, trùng liền ra Trung Tá cũng cùng nhau bắt.

Trương Nguyên Kính, Triệu Tử Lý nghe vậy kinh hãi, cái gì?

Ta đem mấy ngày trước đây đi trộm Đan lúc đem Nakaide, Tạ Đông tới cùng Vương Bát tiên sinh giữa nghe lên được sự tình với hai người đại khái nói một lần, chỉ thấy Trương Nguyên Kính, nói một dạng lý lẽ sắc mặt nghiêm túc nói, phải nhanh một chút đem chuyện này thông báo Du tướng quân.

Ta hỏi chuyện gì xảy ra?

Trương Nguyên Kính nói, ra đến phát trước, chúng ta nhận được thông báo, ngày mùng 5 tháng 5, Hoàng Đế Bệ Hạ muốn thân lâm Hoàn Giang căng thị sát Đại Minh Thủy Sư!

Lòng ta tiếp theo chìm, nhận thức được tình thế nghiêm trọng tính, đây là muốn gây sự tình a.

Thân phận không biết Tạ Đông đến, hoành hành Giang Chiết giặc Oa, cầu kết dị tộc Giang Chiết thế gia vọng tộc, Ôn gia Hoàn, Từ Khai Sơn, Phong Vạn Lý, Vô Lâm Minh, U Minh Giáo, Đại Không Tự, Cửu Hoa Sơn, có là vì giang hồ ân oán, có là tranh đoạt thiên hạ chí bảo, còn có là hoàng đế tiền nhiệm Chu Ngô Năng như có như không tin tức, đều vô tình hay cố ý đi tới Giang Nam, đều khó khăn nói cái này chỉ là trùng hợp?

Ta mơ hồ cảm thấy sự tình không hay, nhưng trong đầu một mảnh loạn như ma, không bắt được trọng điểm. Lúc này, lái thuyền dọn dẹp xong, đến com trưa thời gian, có người đem chúng ta kéo lên.

Com trưa là gạo chưa giã com cùng một chút dùng Hải Diêm ướp cá chết nát tằm, vừa mới bắt đầu khó mà nuốt trôi, nhưng mấy ngày kế tiếp, lại cũng đã thành thói quen, tại loại này trên thuyền sinh hoạt, vệ sinh là một kiện cực kỳ xa xỉ sự tình, mỗi ngày dùng nước biển rửa mặt, liên quan (khô) rồi sau đó, trên mặt có một ít phát sáp.

Chúng ta lĩnh thức ăn, đi tới một nơi bên ngoài khoang thuyền chỗ yên tĩnh, vừa ăn vừa thấp giọng thương lượng sổ sách chuyện. Nhưng vào lúc này, Kato Thiếu Tá mang theo mười mấy tay chân đi tới, trong đó có hai người phòng thủ cửa trông chừng, những người còn lại đem chúng ta vây ở chính giữa.

Có câu nói ngã một lần khôn hơn một chút, tiểu tử này liền với trông lưỡng cái té ngã, theo lý thuyết không nên như vậy nhận thức từ lý a, trong lòng tính toán có muốn hay không sẽ xuất thủ giáo huấn bọn họ, chân nguyên mới thả ra ngoài, ta cảm ứng được có người ở lâu ba xem chúng ta.

Người nọ là Nakaide Trung Tá, trên chiếc thuyền này quyền lực lớn nhất người, người này võ công Lăng Nhân Ngũ Đoạn, tương đương với biết không tin được trung thượng phẩm giữa, ít nhất trên chiếc thuyền này, cân nhắc hẳn võ công cao nhất.

Ta ý thức được, lần này Kato hành động, có thể là Trung Tá bày mưu đặt kế. Ba người chúng ta thứ nhất trên thuyền, hán ngân phiếu liền bị trộm, nghĩ (muốn) không nghi ngờ đến trên đầu chúng ta đều khó khăn.

Ta cùng với Chương Nguyên Kính, Triệu Tử Lý hai mắt nhìn nhau một cái, lấy đũa trên đất viết hai chữ, không chiến.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Hoa cô nương làm việc

Ta ngẩng đầu cười nhìn Kato một cái, cầm trong tay com đi phía trước đưa tới, nói, Thiếu Tá đại nhân ăn com? Có muốn hay không ăn thêm chút nữa?

Kato Thiếu Tá hất tay một cái, đem ta gạo chưa giã com cho đánh trên đất, ta nói cái này thì nguoi sai rồi rồi, có câu nói ai biết món ăn trên bàn, viên viên tất cả khổ cực, chúng ta ở trên biển, vốn là thức ăn liền rất khẩn trương, nguoi bộ dáng này là rất không có lễ phép tích.

Lễ phép? Kato Thiếu Tá cả giận nói, ta cho nguoi kiến thức một chút, cái gì gọi là lễ phép. Vừa nói, khoát tay chặn lại, mấy người cùng lớp liền đem ba người chúng ta vây ở chính giữa, đem ta bầu vào, ta biết Nakaide đang ở bên cạnh xem, vì vậy không có chống cự.

Lòng ta biết người này bị ta đùa bốn phía sau, ghen một hơi thở, vì vậy nói, nguoi đến tốt cùng muốn như thế nào?

Kato lạnh rên một tiếng, nguoi đem một bình đi tiểu tạt vào trên người của ta, ta muốn nguoi gấp mười lần trả lại.

Ta giải thích, Kato đại nhân oan uổng ta rồi, đêm đó ầm ta rõ ràng không muốn cho nguoi, nguoi nhất định phải cướp, vậy làm sao nói là tạt vào ngài trên người, đây rõ ràng là chất lỏng tại thuyền bá trong quá trình không cẩn thận phát đại quỳ mô bắn tung tóe.

Kato nơi nào chịu nghe ta nói, rút đao ra liền muốn giết ta, Trương Nguyên Kính cùng Triệu Tử Lý muốn ngăn trở, lại bị mấy cái khác người hầu ngăn lại, lưỡng cây cương đao gác ở trên cổ. Ta dưới tình thế cấp bách, liền hô lên, chậm đã!

Kato hỏi, thế nào, sợ?

Ta nói ngược lại không phải là sợ, ta chẳng qua là cảm thấy có chút đáng tiếc.

Đáng tiếc cái gì.

Ta nói thật không dám giấu giếm, ta là làm châu báu buôn bán, ta nếu là chết, giấu ở hải môn ba mươi ngàn lượng bạc, sợ rằng vĩnh viễn không ngày nổi danh. Kato đại nhân, ta là không cẩn thận đắc tội ngài, nhưng tội không đáng chết, ta có cái đề nghị, không bằng như vậy, ngài tha ta một mạng, ta đem tại hải môn bạc phân nguoi một vạn lượng, như thế nào?

Kato nghe vậy, con ngươi loạn chuyển, cũng không biết đang suy nghĩ gì, qua một lúc lâu nói, mới một vạn lượng liền muốn đổi cho ngươi mạng chó? Lợi cho ngươi quá rồi.

Ta nói, nếu không, ta phân ngươi một vạn năm?

Kato cười lạnh, đưa ra hai ngón tay nói, ba vạn lượng!

Ta ngay cả dựa vào lí lẽ biện luận, nói ba mươi ngàn lưỡng, ngươi muốn ta thân mệnh rồi, đây chính là ta tổ tiên truyền cho ta, ta muốn toàn bộ cho ngươi, đem tới thế nào đi đổi mặt liệt tổ liệt tông a.

Kato nghe, đem đao gác ở trên cổ ta, năm vạn lượng! Nếu muốn mạng sống, mượn cũng phải cho ta mượn được!

Ta trợn trắng mắt, ngươi tại sao không nói năm vạn lượng đây?

Kato nói năm vạn lượng quá nhiều, mạng ngươi không đáng giá năm vạn lượng.

Ta thờ dài, nói, tiền không có có thể lại kiếm, mất mạng liền vạn sự đều không rồi, xem như ngươi lợi hại, ta Tô mỗ người nhận tội. Chẳng qua, bốn chục ngàn lưỡng ta quả thật không lấy ra được, ta ra ba mươi ngàn lưỡng, sau đó đem tại hải môn còn nuôi hai cái như hoa như ngọc nữ tử, tặng cho ngươi như thế nào?

Kato nói Hoa cô nương làm việc?

Ta gật đầu một cái, thật to Hoa cô nương. Bất quá ta có một vấn đề, chúng ta Thiên Lang Hào sợ rằng gần đây không đi hải môn Phù đi.

Kato lúc này mới đem ta buông ra, nói chuyện này ta không cần ngươi bận tâm, ta sẽ nghĩ biện pháp thuyết phục Nakaide Trung Tá, ngươi thôi bạc cùng nữ nhân chuẩn bị xong, nếu không ta liền đòi mạng ngươi. Ta liền gật đầu nói phải. Kato lúc này mới mang lấy thủ hạ rời đi.

Trương Nguyên Kính nói, ta cùng với một dạng lý lẽ chính trực ưu sầu thế nào đem giặc Oa tấn công Hoành Giang cảng tin tức thả ra ngoài đây, không nghĩ tới ngươi lại chơi như vậy vừa ra, thật là cao minh. Chẳng qua, muốn thật đến hải môn, ngươi không cầm ra bạc, không sợ hấn trả thù ngươi à?

Ta nói đến lúc đó ai chết vào tay ai, còn chưa nhất định đây.

Ăn nghỉ cơm trưa, ta tìm được Vương tiên sinh, nói ta có chuyện trọng yếu yêu cầu gặp Trung Tá đại nhân, nói ta muốn tố cáo Kato Thiếu Tá. Đồ con rùa nguyên bản là cùng Kato các loại (chò) mấy cái Thiếu Tá quan hệ không được, nghe vậy lại trực tiếp mang chúng ta đi gặp Nakaide Trung Tá.

Đi tới lâu ba, đồ con rùa đi vào trước bẩm báo, không bao lâu liền gọi chúng ta đi vào. Đây là ta lần đầu tiên chính diện thấy Nakaide Trung Tá, hấn ước lượng ba mươi bốn mươi tuổi, người mặc nho phục, tướng mạo bất phàm, chẳng qua nhìn qua có chút âm vụ.

Trung Tá vừa lên tới liền cho ta cái ra oai phủ đầu, nghe Bát tiên sinh nói ngươi muốn tố cáo Kato Thiếu Tá? Kato là trên thuyền Cao cấp quan chức, ngươi nếu tố cáo không thật, không sợ ta đem ngươi ném trong đại dương làm mồi cho cá?

Ta sớm có chuẩn bị, mặt bức tức nói, Kato Thiếu Tá ba phen mấy bận tìm ta phiền toái, còn uy hiếp muốn giết ta, người không vì mình trời tru đất diệt, Trung Tá đại nhân, ta tố cáo hấn là vì tự vệ, cũng không phải từ công tâm.

Trung Tá cười ha ha, nói nghe một chút.

Ta lặng lẽ đi lên, thấp giọng nói, Trung Tá đại nhân, đem qua ta đứng lên đi vệ sinh, không cẩn thận nghe được Kato Thiếu Tá đang cùng người nói chuyện, trung gian thật giống như nhắc tới Trung Tá đại nhân tên, còn nói cái gì sổ sách cái gì, thật giống như là muốn theo ngài nơi này trộm sổ sách, lấy được hải môn Phù. Lúc ấy ta sợ bị phát hiện, không dám tiếp lấy nghe tiếp.

Trung Tá đem đưa tay vào ngực sờ một cái, nhìn một cái Vương tiên sinh, chuyện này cơ mật như vậy, làm sao biết tiết lộ ra ngoài?

Vương tiên sinh lắc đầu một cái, biểu thị không biết. Trung Tá cân nhắc chốc lát, trầm giọng hỏi, chuyện này còn có ai biết?

Trong nội tâm của ta hơi hồi hộp một chút, đây là muốn diệt khẩu tiết lậu a, chẳng qua lời đã ra khỏi miệng, cũng không có chu toàn đường sống, nói, chuyện này chỉ có ta biết. Chẳng qua Trung Tá đại nhân ngài yên tâm, ta đây trái tim nhưng là hướng Trung Tá, ta vừa mới đến, một lòng muốn tại hải tặc sự nghiệp bên trên làm ra một phen thành tích đến, ta hướng Trung Tá đại nhân một báo, thứ nhất là vì cầu tự vệ, thứ hai cũng muốn đi lên, mời Trung Tá đại nhân nhất định phải tin tưởng ta.

Nakaide Trung Tá hướng Vương tiên sinh ném đi hồi ánh mắt, Vương tiên sinh nói, Trung Tá đại nhân tạm thời tin tưởng cũng không sao, về phần có hay không trọng dụng hấn, đến lúc đó khiến hấn giao một Đầu Danh Trạng chính là.

Đầu Danh Trạng, chính là gia nhập hải tặc giấy bảo đảm, ta biết bọn họ không tin ta, đây là muốn khiến ta đi giết những người này, đem chính mình ép vào tuyệt lộ, như vậy thứ nhất, mới xem như đúng là gia nhập bọn họ. Trung Tá gật đầu một cái, nói chờ lần sau hành động, ngươi cầm một viên Tứ Phẩm trở lên Đại Minh quan chức xin vào.

Lòng ta nói khi đó mười ngày kỳ hạn đã qua, đã sớm lòng bàn chân bôi mỡ đường chạy, ngoài miệng lại nói, đừng nói là Tứ Phẩm quan chức, chính là Đại Minh Hoàng Đế đầu người, ta liều mạng cũng phải lấy tới. Vương tiên sinh cười ha ha, lời nói đừng bảo là quá vẹn toàn. Chuyện này coi như qua.

Trở lại khoang thuyền, ta cùng với Trương Nguyên Kính, Triệu Tử Lý hội họp, hai người hỏi tiến triển như thế nào, ta nói có chút phiền phức, các người nói sổ sách, nên làm ngay tại Trung Tá trên người, mấy ngày trước hẩn ném ngân phiếu, đến bây giờ còn không tìm được tặc nhân, bây giờ hẩn ai cũng không chịu tin tưởng, chỉ có chính mình đeo.

Trương Nguyên Kính nói phải làm sao mới ổn đây. Ta nghĩ nghĩ, nói ta nghĩ biện pháp đi. Ta cũng không tin, hẩn ăn cơm ngủ chơi gái, cũng không đem sổ sách buông xuống. Vừa nói, đem ta kể hoạch cùng hai người nói.

Đem xuống, các loại (chờ) mọi người ngủ đi, ta lấy một ngọn đèn dầu, thi triển Kinh Công, đi tới lầu ba Trung Tá ngoài cửa.

Bên trong thuyền tới Trung Tá tiếng ngáy, lòng ta nói thành bại ngay tại tối nay, đem ngọn đèn dầu đặt ở bọn họ bên trên, chỉ cần đẩy cửa đi ra ngoài, tất nhiên sẽ vấy lên người.

An bài thỏa đáng, ta hắt hơi một cái, đây là một cái ám hiệu, ra hiệu Trương Nguyên Kính, Triệu Tử Lý động thủ.

Không chốc lát, một đạo khói dày đặc theo tầng dưới chót dâng lên, liền nghe có người hô to, nấu cơm! Tiếp theo là một trận gõ tiếng cồng, ta nghe vậy, liền tìm được Vương tiên sinh, Vương tiên sinh sớm nghe được động tĩnh, đi ra cửa bên ngoài, nói còn không đi cứu lửa?

Ta làm bộ phải đi, bỗng nhiên nhắc nhở, có phải hay không là có người muốn trộm sổ sách? Vương tiên sinh nghe vậy, nói người đi theo ta. Hai người cùng nhau lên lầu ba.

Nakaide Trung Tá nghe được động tĩnh, cũng đi ra, cửa đẩy một cái mở, trên cửa ngọn đèn dầu rơi vào Trung Tá trên người, đèn dầu vấy cả người.

Ta hô to, Trung Tá đại nhân, nấu cơm, thế nào lớn như vậy dầu vãi?

Trung Tá giận dữ, nói ai cầm dầu hoà xuất ra trên người của ta?

Lúc này, một cây tên lửa theo âm thầm bắn về phía Trung Tá, ta thấy hình dáng liền gọi, Trung Tá đại nhân cẩn thận! Vừa nói, đột nhiên vọt tới trước đi ra ngoài, đưa hẩn đẩy tới một bên, sử dụng ra một chiêu thuận tay dắt dê, thần không biết quỷ không hay đem trong ngực hẩn sổ sách chuyển tới trên người của ta.

Trung Tá đại nhân ngài không có sao chứ. Ta mặt đầy thành khẩn nhìn đến hẩn.

Trung Tá giận tím mặt, có ai gan to như vậy?

Lúc này, Kato Thiếu Tá mang người đi tới lầu ba, nói phòng bếp có người nổi lửa, không cẩn thận một chút gặp, bây giờ thế lửa đã không chế được.

Lòng ta nói người tới vừa vẩn, ta tới cấp cho người thêm chút lửa, nói, Trung Tá đại nhân, đây là có người muốn ngài tính mạng a. Trung Tá lạnh lùng nhìn Kato, người tới làm gì? Kato nói ta lo lắng đại nhân sự an nguy, cho nên mới tới, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Trung Tá nói, lấy phòng ngừa vạn nhất? Sợ vạn nhất ta không chết được thật sao?

Kato hù dọa được sắc mặt đại biến, nói cho ta một trăm cái lá gan, ta cũng không dám a.

Trung Tá phương mới chưa tỉnh hồn, tâm tình không tốt, buột miệng mắng, cút! Cút! Đều cút cho ta!

Ta trở lại khoang thuyền, lấy ra sổ sách đối với hai người nói, đắc thủ. Đang muốn cho bọn hẩn, chợt nhớ tới nếu Trung Tá phát hiện, nhất định phải cả thuyền lục soát, vì vậy nói,

Vật này ta trước bảo quản, các loại (chờ) cập bờ sau đó, ta cho các người thêm.

Đang khi nói chuyện, Trung Tá lại phái người tìm ta. Trở lại lầu ba, lại thấy Nakaide Trung Tá trong phòng khách đập đồ, đại phát lời đing, ta nói đại nhân ngài bớt giận!

Ta nhìn một cái Vương tiên sinh, chuyện gì xảy ra?

Vương tiên sinh nói, có chuyện bất hạnh bị người nói quá lời, sổ sách ném!

Ta ra về cả kính nói, Kato Thiếu Tá thật có vấn đề?

Vương tiên sinh nói, ta cùng với Trung Tá còn chưa có xác định, trên chiếc thuyền này người, từng người mang ý xấu riêng, hết lần này tới lần khác cái này Kato Thiếu Tá lại là Cung giấu Đại Tá dòng chính, chuyện này ta cùng với Trung Tá thương lượng một chút, chỉ có cho người tới âm thầm điều tra, nhớ lấy, không muốn đánh răn động cò.

Ta nói có đúng hay không hẩn liên quan, thử một lần liền biết.

Thế nào thử?

Sổ sách bị trộm, tặc nhân tuyệt sẽ không giấu trên người, liền coi như chúng ta lục tung, cũng không nhất định có thể tìm được, trừ phi người tang vật cũng lấy được. Ta nghe nói rõ ngày Thiên Lang Hào muốn tại hải môn Phủ đậu, đến lúc đó ai lên lên chạy, mười có tám chín chính là hấn liên quan. Trong lòng nhưng chủ ý đã định, ngày mai thuyền vừa cập bờ, liền nhanh chân chạy trốn.

Vương tiên sinh gật đầu một cái, có đạo lý.

Nakaide Trung Tá lại nói, chờ hấn lưu, cái này sổ sách cũng mất rồi, có cái chó má đạo lý.

Ta nói chỉ cần có người xuống thuyền, Trung Tá liền phái người nhìn chăm chú, nếu hấn có lòng muốn chạy trốn, chúng ta liền trực tiếp không ché được, người tang vật đều lấy được, tại sao phải sợ hấn ăn vạ hay sao?

Trung Tá nói, theo ý người ý tứ đi làm, nếu có thể tìm về sổ sách, cái này Thiếu Tá chỗ ngồi, chính là người.

Ta ngay cả làm bộ như mang ơn đáng vẽ, Trung Tá đại nhân, ta nhất định không phụ trông cậy.

Trở lại bên trong khoang thuyền, ta đem sổ sách lấy ra, phía trên dùng Oa văn viết xiêu xiêu vẹo vẹo chữ, nói, vội vàng cả đêm đằng chép một phần. Trương, Triệu hai người chứng kiến, nói những chữ này chúng ta cũng không nhận ra a. Ta nói vậy thì theo kiểu cũ, liên quan đi.

Ngày kế tiếp, Thiên Lang Hào đậu sát ở hải môn phụ cận tiếp tế. Ta tại trên boong phơi nắng, Kato Thiếu Tá đi tới, nói, đi thôi!

Ta nói đi chỗ nào?

Kato lạnh lùng nói, đến hải môn phủ, người đáp ứng ta ba mươi ngàn lượng bạc, còn có hai cái Hoa cô nương, chẳng lẽ người quên?

Ta làm bộ như chột nói, người xem ta trí nhớ này, người không nói, ta cũng quên. Ta chỉ chỉ hấn, nói Thiếu Tá đại nhân, nếu không chúng ta trước thay quần áo khác, ngài ló ầu ầu này, đi đến đường lớn bên trên, sẽ bị người gọi phân.

Kato cùng ba cái Lăng Nhân, đổi ba bộ trường sam, ta thấy hấn kiểu tóc quá quái dị, ở là tìm cái ngốc nghếch nón nhỏ cho bọn hấn mang theo. Ta cùng với Trương, Triệu tìm người thông báo Vương tiên sinh, tùy bọn hấn cùng nhau xuống thuyền.

Hải môn Phủ ta chưa quen thuộc, ta mang của bọn hấn ở trên đường loạn chuyển, Kato nhìn ra, nói người không muốn ra về, nhanh đi lấy bạc. Ta thấy phía trước có cái Di hồng viện, vì vậy khả khả nói, Thiếu Tá đại nhân, các huynh đệ ở trên biển khổ cực, không bằng đi trước hồng hòa hồng hòa?

Kato Thiếu Tá trong mắt sáng lên, hồng hòa?

Ta nói chính là tìm một cô nương, uống trước cái hoa tửu.

Kato nói, thời gian và kim tiền quý giá như vậy, uống gì hoa tửu!

Theo Kato cùng đi ba tên cướp biển mặt đầy sẹo là về khát vọng, Kato lại nói, đi, đi vào, trực tiếp làm là được.

Vào Di hồng viện, ta từ trong ngực tay lấy ra chuẩn bị xong trăm lượng ngân phiếu, đưa cho Kato, nói, cho bạc, hay lại là Thiếu Tá đại nhân đến đây đi, thoải mái!

Kato ước chừng phải có mấy vạn lượng vào sổ, tâm tình rất là thoải mái, lúc này Tú bà một dạng tiến lên đón, Kato hất tay một cái, đem ngân phiếu ném ở Tú bà một dạng trên mặt, nói tìm mấy cái cô nương, trực tiếp đưa đến trong phòng đến, ta muốn ba cái.

Tú bà một dạng thấy ngân phiếu, cũng không có chú ý là Trầm phủ ấn giám, vui vẻ ra mặt nói, mấy vị đại gia, mời vào bên trong, Như Hoa, Xuân Lan, Thu Hương, mau chạy ra đây tiếp khách.

Kato rót tắm rửa, trở về phòng chờ, ba người khác cũng có người đi phục vụ.

Ta theo Tú bà một dạng nói, đại nhân chúng ta bên kia, cũng không cần ngài đại lao, hấn ưa thích nam nhân, người hiểu được.

Tú bà một dạng cười hắc hắc, sáng tỏ, sáng tỏ.

Ta cùng với Trương Nguyên Kính, Triệu Từ Lý đi lên lầu Kato căn phòng, gõ cửa một cái, Kato ở bên trong hỏi, cái gì làm việc?

Ta nắm cổ họng nói, ta, Hoa cô nương làm việc.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 87: Nơi nào có cái gì Tề Vương bảo tàng

Bên trong truyền tới Kato thanh âm, Hoa cô nương ta tới rồi. Cửa phòng mở ra, lại thấy là ta cùng Trương, Triệu hai người, hắc kinh ngạc nói, là các người, các người tới làm gì?

Ta nói lấy người mạng chó!

Kato nghe vậy, đang muốn gọi người, ta sớm có chuẩn bị, lấy có tâm tính vô tâm, đem sức thể một quyền đánh ra ngoài. Ầm một tiếng, Kato mặt bị đánh trúng, rên lên một tiếng, nhất thời ngã mặt xuống đất, ta thấy hắc lại phải mở miệng, vừa vặn trên bàn có một đôi vớ, ta ổ thành một đoàn, nhét vào trong miệng hắc, nói đằng hoàng một chút.

Kato ô ô gãy giữa, ta không nhìn nổi, lại là một quyền, đưa hắc đánh xiu.

Trương Nguyên Kính, Triệu Từ Lý hai người liền đem người đỡ, kéo dài tới bên trong phòng, dùng ga trải giường đem Kato bao thành bánh chưng.

Di hồng viện lầu hai ngoài cửa sổ là một cái hẻm nhỏ, ta mở cửa sổ ra, bên cạnh (trái phải) quan sát không người, mang theo Kato, nhảy xuống. Trương Nguyên Kính, Triệu Từ Lý cũng rớt rít rơi xuống, ta thấy bọn họ lúc rơi xuống đất, bước chân nhẹ nhàng, không nhận được khen, hảo công phu.

Trương Nguyên Kính nói chính sự quan trọng hơn, ba người trôi bánh chưng, đi tới một nơi hoang phế nhà cũ.

Một đường lắc lư, Kato đã sớm tỉnh lại, ta đem vớ thú vị gỡ xuống, Kato oa oa một tiếng nôn đầy đất.

Ta nói Kato Thiếu Tá, không nghĩ tới sao.

Kato sắc mặt hơi tỉnh lại, ánh mắt lộ ra vẻ ác độc, nói: Người có bản lĩnh liền giết ta, nếu không ta nhất định cho người sinh không chết không bằng.

Ta ngạc nhiên nói, chẳng lẽ người không biết chúng ta chính là muốn giết người à.

Kato hung ác nói, người giết ta, sẽ không sợ Nakaide Trung Tá báo thù cho ta?

Ta cười nói, Kato Thiếu Tá, ngài quá lo lắng. Nếu như thấy Trung Tá, ta sẽ nói cho hắc biết, người trộm Trung Tá sổ sách, đã len lén chạy mất. Vừa nói, ta đem sổ sách lấy ra, tại trong ngực hắc lung lay.

Kato mắng: Đánh rắm, Trung Tá đại nhân sao sẽ tin tưởng người một bên nói bậy nói bạ?

Ta nói Trung Tá đại nhân không tin ta, nhưng là hắc có tin hay không với người cùng đi hai người kia? Bất quá bây giờ, bọn họ nên làm trúng mê hương, đang ở ngủ say sưa đại giác đây. Hơn nữa, người dùng Trung Tá ngân phiếu trả phiếu tư, cái này nhưng là bọn họ chính mắt thấy được.

Kato Thiếu Tá song mắt đỏ bừng, ánh mắt kia muốn ăn thịt người tiết tấu, nói: Ngân phiếu là người trộm?

Ta lộ ra vẻ tán thưởng, người vẫn không tỉnh là Thái Bạch ngọc, xem ra cái kia ám đi tiểu không có phí công xuất ra.

Kato Thiếu Tá rút cuộc nhụt chí, ban đầu ác độc thần sắc, dần dần biến thành thất lạc, sợ hãi và cầu khẩn: Tô Do Tại, người không nên giết ta, người không thể giết ta.

Lý do đây?

Ta có tiền, ta có rất nhiều tiền, chỉ cần không giết ta, số tiền này đều là người.

Ta lắc đầu một cái, người một bộ này, ở trên thuyền ta đã dùng qua, đổi cái lý do.

Ta trên có tám mươi mẹ già, dưới có ba tuổi nhi đồng, ta như chết rồi, bọn họ chỉ có thể sống sống chết đói.

Ta lắc đầu một cái, lý do này không đầy đủ.

Trương Nguyên Kính đi lên cho hắc một bàn tay, người thân là Đại Minh người, giả trang giặc Oa giết người phóng hỏa, đốt giết bất cóc thời điểm, có từng cân nhắc qua mẹ người?

Kato đập nước quỳ sụp xuống đất, cuống quít đập đầu, nhất thời cái trán đỏ máu dấu vết, ta đáng chết, ta đáng đời, ta cũng vậy bị buộc.

Kato một bên khóc một bên nói nói: Ba năm trước đây, ta bị giặc Oa bắt đi, tại chỗ trong lồng tre đóng mười ngày mười đêm, ta đau khổ gào thét bị

thương, trời đất không hử, sau đó ba cái Lăng Nhân đem ta vớt ra, ta vốn tưởng rằng khổ tận cam lai, ai ngờ lại bị ba người kia tại trong khoang thuyền lãng nhục một đêm.

Ta xen vào hỏi, làm nhục?

Kato một cái nước mũi một cái nước mắt, trên thuyền một đám Đại lão già, vừa không có cô nương, người hiểu được.

Ta nói các người thế giới quá phức tạp, ta không hiểu.

Kato nói tiếp, sau đó Nakaide Trung Tá thu nhận ta, ta nhận thức hẳn làm cha nuôi, lúc này mới giữ được một cái mạng, trời xanh chứng giám, mỗi lần hành động, ta chỉ cướp đồ, cho tới bây giờ không có giết người a! Bởi vì ta nội tâm có lương tri a.

Ta thầm nghĩ, người này thật có thể đan, nếu không phải hôm đó Trung Tá nói hẳn là Cung giá Đại Tá người, ta thiếu chút nữa thì tin.

Trương Nguyên Kính quân lữ xuất thân, cùng giặc Oa đấu tranh mấy năm, thường thấy giặc Oa mãnh khỏe, nơi nào chịu nghe hắn lời thừa, nhắc theo đao liên tiến lên đi tới, nói, người liên nói xé trời, hôm nay cũng không sống nổi, chẳng ta cho người thống khoái.

Đang muốn chém tới, Kato nổi lên, chợt làm khó dễ, hai tay từ đầu đến cuối vỗ về phía Trương Nguyên Kính. Ta không kịp ngăn cản, liền gọi cẩn thận.

Trương Nguyên Kính cười lạnh một tiếng, một đao bổ ra, lại mang ra khỏi một mảnh bạch quang.

Đao Cương!

Nguyên lai hắn đúng là biết Huyền Cảnh cao thủ, đã nhiều ngày sống chung đi xuống, thật là giấu tài không lộ.

Kato thấy vậy, sắc mặt trắng bệch, hai tay lại bị đồng loạt chém đứt, đau đớn trên đất lăn lộn, gào thét bị thương trận trận, máu tươi tung tóe đầy đất, tình cảnh có chút thảm máu. Trương Nguyên Kính lại giống như làm một món nhỏ nhất không đáng kể chuyện, tùy ý Kato trên đất kêu gào.

Trương Nguyên Kính thấy ta theo dõi hắn, giải thích, năm đó Ninh Hải bên trong thành, càng cực kỳ bị thảm chuyện,

Giặc Oa đều làm được qua.

Ba năm trước đây, giặc Oa tấn công Ninh Hải, lấy chung quanh thôn Quận trăm họ tương bức, khiến cho Ninh Hải mở cửa thành đầu hàng, Ninh Hải Thủ Bị không đành lòng trăm họ bị tàn sát, kết quả thả giặc Oa vào thành, lại đưa đến Ninh Hải tàn sát, trong một đêm máu chảy thành sông.

Ngày thứ hai, giặc Oa cướp đầy tài vật nghênh ngang mà đi, Ninh Hải Thủ Bị sợ tội tự sát. Kể từ lúc đó, Minh Quân cùng giặc Oa tác chiến, lại cũng không động tới lòng dạ đàn bà, chỉ cầu giết địch, không lưu người sống.

Kato tiếng kêu càng ngày càng nhỏ, cũng không lâu lắm, mất máu quá nhiều, ngất đi. Trương Nguyên Kính ở ngực lại bổ một đao, xác định chết không thể chết lại, lúc này mới tạo ra bảy hồ đem thi thể mai một.

Ta suy nghĩ, Phong Vạn Lý mười ngày ước hẹn đã qua đi sáu ngày, bây giờ đã cách Dương Châu vài trăm dặm, hẳn nên làm không đuổi kịp ta rồi, cũng không biết Từ Nhục Nam có thể hay không tránh thoát hẳn đuổi bắt.

Đang suy nghĩ với hai người cáo tử, đi Tùng Giang cùng Từ Nhục Nam hội hợp, Trương Nguyên Kính nói, Tô huynh đệ, người trộm sổ sách, cho ta Đại Minh Triều triều đình lập công lớn, ta nghĩ rằng mời người theo ta bọn cùng đi gặp Du tướng quân.

Ta đang muốn chối từ, đột nhiên hỏi, người nói là nhưng là Du Đại Du tướng quân?

Trương Nguyên Kính nói, đúng là.

Làm sao sẽ trùng hợp như vậy?

Trương Nguyên Kính cười ha ha, chúng ta đúng là biết được bọn họ hành động đường đi, mới cố ý tại nước ngoài miệng trần bị với lên tặc thuyền.

Ta chợt hiểu, thì ra là như vậy.

Du Đại Du hôm nay là Giang Chiết Phó Tổng Binh, bị Oa tổng chỉ huy, không gần như chỉ ở Giang Chiết khu vực, ngay cả tại phương Bắc, cũng tiếng tăm lừng lẫy. Nếu có thể được thấy người này, cũng không uống lần đi này a!

Đi tới hải môn Phù Nha lúc, đã vào đêm, Trương Nguyên Kính, Triệu Tử Lý đi vào báo cáo, gần nửa canh giờ phía sau, mới gọi ta vào bên trong.

Nội Đường bên trong, đốt từng hương, bên trong phòng đốt mười mấy ngọn đèn dầu, đem bên trong phòng chiếu đèn đuốc sáng choang, trên vách tường, treo một tấm Giang Chiết quân phòng bức tranh. Ngoại trừ Trương Nguyên Kính, Triệu Tử Lý, bên trong phòng còn có ba người.

Ta vừa đi vào, ba người đồng thời đánh giá đến ta.

Một người cầm đầu tuổi ngoài năm mươi tuổi, mặt chữ quốc, tướng mạo đường đường, vóc người không cao. Trên người tản mát ra một luồng ờ lâu

thượng vị người không giận tự uy khí thế, bất quá hấn giữa hai lông mày nhưng có chút mệt mỏi ý, đứng bên cạnh hai người, một vấn một võ, đều có phong độ.

Theo như triều đình quy chế, ta phẩm trật thấp nhất, ứng cho mọi người quỳ xuống, bất quá ta lại không muốn quỳ xuống, vì vậy theo như quy củ giang hồ, chấp tay ôm quyền nói, Tô Do Tại, tham kiến Du tướng quân.

Lời vừa nói ra, ba người cười ha ha.

Ta không giải thích được nhìn mọi người.

Triệu Tử Lý cười nói, Tô bộ đầu, vị này không phải là Du Đại Du tướng quân, đứng tại thân thể người trước vị này, là Giang Chiết Tổng Đốc kiêm Tuần Phủ, Hồ Tông Hiến vì sao bộ nhà!

Ta a một tiếng, làm bộ như buồn bã hình dáng nguyên lai là Hồ Tông Hiến Hồ đại nhân, ngài chủ trì Khang Hi tới, ta mỗi một tập đều có nhìn a.

Hồ Tông Hiến mặt đầy nghi ngờ nói, cái gì?

Bên cạnh quan văn kia nói, càn rỡ, bộ nhà đại nhân tục danh là người không ngừng kêu à?

Tại Đại Minh Triều, đều nha môn công sở chỉ trưởng quan bởi vì tại nha môn công sở chỉ trên đại sảnh làm việc công, cho nên xưng là bộ nhà, đương nhiên các tỉnh Tổng Đốc bình thường đều kiêm Binh Bộ Thượng Thư, Thị Lang chức vụ, gọi bộ nhà cũng không quá đáng. Tuần Phủ là trở thành Trung Thừa đại nhân, nói như vậy, chức vụ gọi, liên cao không phải thấp.

Ta gãi đầu một cái, nói, đại nhân, ta là người trong giang hồ, triều đình quy củ ta cũng không hiểu.

Quan văn kia nói, người không phải Lục Phiến Môn Bộ Đầu mà, tại sao lại là người trong giang hồ?

Ta nói đại nhân ngài có chỗ không biết, ta là Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty, nói là người trong quan phủ, thực hành chuyện trong chốn giang hồ, chỗ thất lễ, còn chớ thấy kỳ quái.

Hồ Tông Hiến cười nói, liền như vậy, khác (đừng) tính toán những thứ này. Nghe Nguyên Kính nói, lần này tại gác Oa trên thuyền, là người dùng kế trộm Nakaide sổ sách?

Ta ngay cả đem tình cảnh lúc đó cùng mọi người thuật lại một lần, đương nhiên thích hợp thêm dầu thêm mỡ cũng là có thể lý giải.

Hồ Tông Hiến hãy nghe ta nói hết, hướng bên cạnh cái kia võ tướng nhảy mắt, cái kia võ tướng giơ tay hướng ta vỗ tới ta, ta thấy hình dáng liền thì mở ra Khinh Công, một cái chân vệt, tránh khỏi, cả kinh nói, đại nhân, ngài đây là ý gì?

Hồ Tông Hiến cười ha ha nói, khó trách có thể trộm được sổ sách, đúng là trộm người trong môn.

Trong nội tâm của ta nghiêm nghị, lòng nói hồng rồi, lại bị người vừa đối mặt khám phá thân phận. Ta nói làm sao người biết?

Hồ Tông Hiến nói, đạo môn đạo thuật Vô Song, Khinh Công càng là nhất tuyệt, người mới vừa cái kia quay người lại, đúng là đạo môn bên trong ba xoay người, cũng không biết vị huynh đệ kia sư phụ, là Tây Môn Xuy Đãng, là Lý Thanh Y, hay lại là Lữ Tiểu Cửu?

Lý Thanh Y chính là Đạo Tiên Môn Cúc Hoa Lão Tổ vốn tên là, bất quá hấn nói vị này Lữ Tiểu Cửu, ta cũng không biết là người phương nào rồi.

Ta ngạc nhiên nói, Hồ đại nhân nhận biết sư phụ ta?

Hồ Tông Hiến nói, như thế nào không biết? Thật tính ra, sư phụ người còn thiếu ta một bữa rượu đây.

Ta giang tay ra, nói lấy cái kia keo kiệt đáng vẽ, người đừng hy vọng muốn trở về rồi.

Hồ Tông Hiến cùng ta nói một chút sư môn chuyện cũ, có chút nhưng cũng là ta chưa từng nghe qua.

Năm đó Tô Sư Gia Hà Đạo Tử thu ba người đệ tử, Tây Môn Xuy Đãng, Lý Thanh Y, còn có một cái nghe nói là công chúa, ngoại trừ cái này ba người, còn có một sai người thay mặt truyền đệ tử, gọi Lữ Tiểu Cửu. Hồ Tông Hiến tựa hồ cùng sư phụ cực kỳ quen thuộc, lại đối với ta đạo thuật thuộc như lòng bàn tay, thậm chí ngay cả ta cũng hoài nghi, lúc trước hấn có phải hay không đồng hành.

Trò chuyện chỉ chốc lát, Hồ Tông Hiến lời nói xoay chuyển, tiểu huynh đệ, bây giờ đúng là lúc dùng người, không biết người có nguyện ý hay không gia nhập quân đội triều đình? Lời này vừa nói ra, Trương Nguyên Kính, Triệu Tử Lý hướng ta bỏ tới, trong ánh mắt tràn đầy vẻ cổ vũ.

Ta do dự chốc lát, nói, Hồ đại nhân, ta mặc dù nguyện ra sức vì nước, nhưng vẫn bối gia nhập Lục Phiến Môn là phụng sư mệnh, xin đại nhân tha thứ.

Hồ Tông Hiến lắc đầu một cái, thờ dài nói, đều đã nhiều năm trôi qua như vậy, Tây Môn Xuy Đãng còn không có chặt đứt ý nghĩ.

Ta mặt đầy nghi ngờ, năm đó Tây Môn Xuy Đãng để cho ta gia nhập Lục Phiến Môn, muốn tìm một cái gọi Đông Môn Bạt Chá, bất quá ta đi rồi sau đó, căn bản không gặp qua người này, sau đó sư môn liền lại cũng không có quản qua ta, cũng không hỏi tới gia nhập Lục Phiến Môn kết quả thế nào

chuyện.

Vì vậy cả gan hỏi một câu, Hồ đại nhân, ngài ngón tay là?

Hồ Tông Hiến cười nói, chuyện này chính người hỏi sư phụ người đi. Mặc dù người không muốn là quân đội hiệu lực, chẳng qua có một việc, còn cần người cùng Nguyên Kính, Từ Lý đi làm.

Ta ngay cả nói, xin cứ việc phân phó.

Trương Nguyên Kính lúc này mới nói, Hồ đại nhân ý tứ, là để cho chúng ta tiếp tục trở lại Thiên Lang Hào bên trên, sau bốn ngày chính là Đoan Ngọ, chúng ta nghỉ (muốn) tương kế tựu kế, cho bọn hắn đưa một ngày lễ gói quà lớn.

Ta nghĩ thâm sự tình sợ rằng không có đơn giản như vậy, ngày mùng 5 tháng 5, Minh Đế Chu Nhuận Trạch đích thân tới Hoành Giang cảng, theo Tạ Đồng tới trong miệng biết được, Thiên Lang Hào chẳng qua chỉ là một cái vai phụ, thật tới lúc đó, ai tính kế ai, còn chưa nhất định đây.

Ta nói thiên tử không đặt mình vào nguy hiểm, đây không phải là hãm Hồ đại nhân ở Bất Trung à?

Hồ Tông Hiến trầm giọng nói, Giang Chiết trăm họ đã không chịu thua, Đại Minh đã hao không nổi rồi! Bây giờ các nơi bị Oa, Giang Chiết quân 300,000 binh lực, mỗi ngày hao phí hơn vạn lượng bạc, nếu như vậy mang xuống, sợ rằng không đợi giặc Oa tới đánh, trong chúng ta bộ trước rối loạn. Năm ngoái trận kia Không An án, di họa vô cùng, bây giờ các nơi thuế phú căng thẳng, quốc khố đã không cầm ra bạc. Hoàng Thượng bên kia, ta sẽ đích thân gặp mặt mời chỉ.

Khó trách triều đình hai lần chiêu mộ Tạ Sĩ Đình đảm nhiệm Hộ Bộ Thượng Thư, hẳn lại hai lần từ chối, cuối cùng Chu Nhuận Trạch thân đến Giang Nam, cây đao gác ở trên cổ, mới để cho hắn đồng ý rời núi, tại Giang Nam làm một Văn Đàn lãnh tụ, biết bao tiêu dao tự tại, bây giờ lại luân lạc tới cùng hơi tiền giao thiệp với.

Ta lại hỏi, Thiên Lang Hào chẳng qua chỉ là hơn hai trăm người chiến thuyền, coi như tiêu diệt hết, đối với toàn bộ thế cục ảnh hưởng không lớn a.

Hồ Tông Hiến ý vị thâm trường cười nói, ai nói cho người biết chỉ có Thiên Lang Hào chiến thuyền?

Chẳng lẽ không đúng sao?

Hồ Tông Hiến đưa ra năm ngón tay.

Năm chiếc?

Hồ Tông Hiến nhàn nhạt nói, năm trăm chiếc!

Trời a, ta hít một hơi lãnh khí, năm trăm chiếc giặc Oa chiến thuyền, đều dựa theo Thiên Lang Hào biên chế, cái kia sắp tới là một trăm ngàn giặc Oa a, đại quy mô như vậy xâm phạm, khó trách Hồ Tông Hiến không có ở đây Hàng Châu, lại chạy tới hải môn Phù.

Ta ngạc nhiên nói, giặc Oa từ trước đến giờ hành động tới lui Như Lang, theo không chủ động cùng quân đội triều đình chính diện tiếp xúc, vì sao lần này lại cam nguyện mạo hiểm, toàn bộ xâm phạm?

Hồ Tông Hiến nói, gần nửa năm qua, Giang Chiết bị Oa đè phòng quá mức nghiêm, các nơi tổ chức nghĩa quân cùng triều đình quân bổ sung, thành lập trạm ngầm cùng truyền cảnh sát cơ chế, quân dân một lòng, theo hiểm lược chiến, bây giờ giặc Oa cũng không bằng lúc trước dễ dàng như vậy đánh lên, tuy có thuận lợi, lấy được cũng không nhiều, chúng ta thiếu tiền thiếu lương, giặc Oa làm sao không phải là? Chúng ta gấp, bọn họ so với chúng ta gấp hơn! Hoành Giang cảng dễ thủ khó công, bọn họ nhưng lại không thể không đến, người tới suy nghĩ một chút, kết quả thế nào?

Trong nội tâm của ta tính toán, vì tiền tài?

Trong đầu bỗng nhiên thoáng qua một chuyện, tại Dương Châu lúc, tam đại giặc cướp đứng đầu Uông Hoành cùng cái kia lâm Hồng Y cướp tằm kia da dê. Nghe nói tằm kia da dê là một tấm bản đồ bảo tàng, năm đó Tề Vương khởi binh thất bại, để lại một bút khả quan tài sản. Tề Vương năm đó là tiên Hoàng sủng thần, hốt bạc vô số, Kim Sơn Ngân Hải, đủ để bù đắp được triều đình một năm quốc khố thu nhập.

Nếu Tề Vương bảo tàng hiện thế, lấy Uông Hoành tính tình, tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn, tất nhiên dốc toàn bộ ra, cướp đoạt bảo tàng.

Ta hỏi, Tề Vương bảo tàng tại Hoành Giang cảng?

Trương Nguyên Kính khẽ mỉm cười, nơi nào có cái gì Tề Vương bảo tàng, đây là vì sao bộ nhà phụ thuộc vào các người giang hồ tin đồn, là giặc Oa làm một cục mà thôi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 88: Buổi tối ăn thịt? Mắm tôm bánh ngô!

Năm đó Tề Vương tạo phản, bị Hoàng Đế tịch thu tài sản, chép đi ra gia sản cũng bắt quá mấy vạn lượng bạc, tài sản còn không bằng một cái Giang Nam nhà giàu, cho nên trên giang hồ mới có Tề Vương bảo tàng lời đồn đãi. Hồ Tông Hiến là mệnh quan triều đình, ở trên giang hồ tung một chút tin tức dễ như trở bàn tay, cái này Tề Vương bảo tàng hiện thể tin tức là hẩn tiết lộ ra ngoài lời nói, quả thật rất có thể.

Ta hiểu kỳ hời, Hồ đại nhân, Uông Hoành tại Đông Hải hoành hành nhiều năm, cũng không phải đũa ngọc, hẩn làm sao biết tin tưởng bảo tàng chuyện?

Hồ Tông Hiến khẽ mỉm cười, nói, từ năm trước đến nay, chúng ta tại Giang Chiết, Phúc Kiến duyên hải khu vực tăng cường đề phòng, là chính là khiến giặc Oa nội bộ rơi vào lương tiền nguy cơ, bây giờ giặc Oa nhìn như rạn rở, kì thực đã là nò hết đà, tam đại giặc cướp nội bộ cũng sinh ra khác nhau. Coi như Uông Hoành biết Hoành Giang càng vô cùng khả năng có bấy, lấy hẩn tính cách, cũng sẽ sắp chết đánh một trận, đến đời đi nội bộ mâu thuẫn, thậm chí mượn cơ hội tiêu diệt dị kỷ.

Ta không khỏi than thở, cái này Hồ Tông Hiến thật là thật là thủ đoạn, nhìn đúng giặc Oa không có tiền lương, dĩ nhiên sáng tạo ra một cái cơ hội đến, vậy đại khái chính là cái gọi là dương mưu đi.

Trong nội tâm của ta còn có một nghi vấn, tam đại giặc cướp mặc dù có thể hoành hành trên biển, trừ có hay không đạo đức ranh giới cuối cùng làm ác bên ngoài, càn nguyên nhân trọng yếu là đất liền có người cùng giặc Oa truyền thống, bây giờ giặc Oa sổ sách đã mất vào Hồ Tông Hiến trên tay, hẩn vì sao không trực tiếp máy móc, rút Giang Nam giặc Oa nội bộ cây đinh?

Vì vậy ta hỏi, dựa theo Đại Minh quy tắc, thông Oa tội giết Cửu Tộc, muốn đứt người, trước đứt gốc, vì sao không lợi dụng sổ sách, đem Giang Nam thông Oa người từng cái rút lên?

Hồ Tông Hiến lắc đầu một cái, nói câu, Giang Nam danh môn vọng tộc, đều thế lực lớn rắc rối phát hỗn tạp, cảnh lá đan chen, không phải là đến vạn bất đắc dĩ, sổ sách không thể tùy tiện vận dụng. Cho nên, Tô bộ đầu, chuyện này, xin người hãy thay mặt bảo mật.

Ta có chút không hiểu, chẳng qua quan trường chuyện rắc rối phức tạp, trong này vô cùng có khả năng liên quan đến trong triều hệ phái đấu tranh. Cái này Hồ Tông Hiến là tiền triều Các Lão nghiêm túc cao một tay đề bạt lên, Minh Đế Chu Nhuận Trạch tuy nặng dùng hẩn, âm thầm nhưng cũng đề phòng hẩn. Ta không hiểu, xem không rõ, cũng không muốn biết.

Ta nói Hồ đại nhân, vẫn bối mặc dù có lòng giết địch, nhưng bây giờ tại Kim Lăng còn có vô tích sự, cái này trở lại Thiên Lang Hào một chuyện, có thể hay không bàn lại?

Nếu hẩn cùng với Tây Môn Xuy Đẳng quen thuộc, ta lấy quy củ giang hồ, tự xưng văn bối, ngược lại cũng không vượt qua quy tắc củ. Hồ Tông Hiến làm sao không biết ý, một mặt chế nhạo nói, Kim Lăng vô tích sự? Theo ta được biết, người cùng Kiếm Thần Phong Vạn Lý có cái mười ngày ước hẹn, bây giờ đã qua sáu ngày, nếu người không đồng ý, có tin hay không không đợi người đi ra Hải Môn Phủ, Phong Vạn Lý tìm tới cửa đến?

Ta không khỏi cả giận nói, người đường đường bộ nhà đại nhân, lại uy hiếp một cái văn bối?

Hồ Tông Hiến nói, Tô bộ đầu cũng không nên tức giận, Hồ mỗ người như thế làm, toàn bộ vì Hoàng Thượng, vì Đại Minh a. Chỉ cần người là triều đình xuất lực, ta dám cam đoan, Phong Vạn Lý tuyệt đối không dám động tới người một cái lông tơ.

Ta nói hẩn một cái người giang hồ, như thế nào lại nghe người.

Hồ Tông Hiến lạnh rên một tiếng, giang hồ, cuối cùng là Đại Minh giang hồ; Kiếm Thần, cũng hay lại là Đại Minh Kiếm Thần. Phong Vạn Lý nếu không biết tốt xấu, đừng nói Kiếm Thần, chính là Kiếm Tiên, chỗ này của ta cũng có một trăm linh tám chết kiểu này chờ hẩn.

Hẩn nói lời này ngược lại cũng không giả, ba, bốn năm trước, một cái Lục Phiến Môn, liền ở trên giang hồ vén lên gió tanh mưa máu, đem trọn cái giang hồ gây vò như một cái bị tức tiểu tức phụ, huống chi nói ra những lời này là đường đường Bình Bộ Thị Lang, Giang Chiết Tổng Đốc Hồ Tông Hiến.

Trong quân đội Ngọa Hổ Tàng Long, Trung Nguyên môn phái san sát, Các Đại Môn Phái cao thủ hàng đầu, rất nhiều liền bị quân đội thu biên, những người này dù chưa ở trên giang hồ xông xáo, tên được không lộ về, nhưng cũng là không thể coi thường lực lượng. Không nói trước người khác, chính là bên cạnh hẩn vị này võ tướng, thả ở trên giang hồ, cũng là Uông Hoành, Phong Vạn Lý cấp số cao thủ.

Ta nói ta có thể hay không trước suy tính một chút?

Hồ Tông Hiến nói, người cân nhắc như thế nào?

Ta không khỏi giận dữ, ta còn chưa bắt đầu cân nhắc đây.

Hồ Tông Hiến xoay người hướng cái kia võ tướng nói, thông báo Phong Vạn Lý, khiến hắn đến Hải Môn Phủ cần người.

Ta ngay cả nói vân vân, Hồ đại nhân a, đây là triều đình chuyện, ta Tô mỗ thân thể con người là Đại Minh con dân, sao dám không thay triều đình phân ưu giải nạn, chẳng qua Kim Lăng Lục Phiến Môn tổng cộng liền cho ta phê nửa tháng giả, ta nếu không thể kịp thời chạy trở về, sợ rằng phải trừ bỏ lòng.

Một bên quan văn nói, không ngại, ta đây liền viết một phong thư, thay người hướng Tổng tri phủ xin nghỉ.

Hồ Tông Hiến lại hỏi, như thế nào, cân nhắc như thế nào?

Ta không mở ra hai tay, người cái gì đều tính toán kỹ rồi, ta còn cân nhắc cái rắm a.

Võ tướng nói, lớn mật, người dám đối với Hồ đại nhân vô lễ.

Hồ Tông Hiến liền khoát khoát tay, không sao, người tuổi trẻ mà, nóng tính lớn, chẳng qua cũng là chuyện tốt, ở trên chiến trường dễ giết địch.

Ta nói được giết địch không giả, chết cũng nhanh.

Hồ Tông Hiến cười ha ha, khác ta không dám nói, người là Tây Môn Xuy Đăng học trò, Đạo Thánh Môn công phu bảo mệnh, ở trên giang hồ xưng thứ hai, liền không ai dám xưng đệ nhất. Dứt lời, Hồ Tông Hiến ngồi ở trên ghế thái sư, nhấp một miếng trà, nhắm mắt không nói.

Trương Nguyên Kính nói, Tô bộ đầu, người xem?

Ta hận nhưng nói, nhìn cái gì vậy, đi thôi, đi về trễ, không có cách nào với Nakaide giải thích.

Trở lại Di hồng viện, đã là một lúc lâu sau, Kato cùng đi lưỡng tên cướp biển, dự tính còn không có tỉnh lại. Chúng ta ở đại sảnh bên trong uống trà, Trương Nguyên Kính nói, cuối cùng tại chúng ta lại có thể kẻ vai chiến đấu rồi. Ta đem tại Hồ Tông Hiến bên kia bị tức đều xuất hiện ở hai người bọn họ trên đầu, mừng, thua thiệt ta trộm thuốc cho người hai chữa bệnh, ai ngờ các người lại liên thủ cái hồ ta.

Triệu Tử Lý gãi đầu cười ngây ngô, Trương Nguyên Kính lại đứng dậy, sâu sắc hướng ta bái một cái, nói, Tô huynh đệ, người đối với quân đội, đối với Đại Minh có công, lần này đánh vào giặc Oa nội bộ, toàn bộ hi vọng nào người. Ta nói người thiếu đến cho ta chụp mũ, ta vốn là chỉ muốn ở trên thuyền lẫn lộn qua mười ngày, ai biết lại bị hai người cuốn vào loại chuyện này bên trong.

Chẳng qua, bức tức thuộc về bức tức, nếu đáp ứng Hồ Tông Hiến, ta tự nhiên cũng sẽ đi làm tốt. Trương Nguyên Kính nói cho ta biết, trừ hắn ra hai người, còn lại tam đại giặc cướp trên thuyền, cũng không thiếu nằm vùng, vì để tránh cho ngộ thương, hắn đem một bộ ám hiệu liên lạc cùng thủ thế truyền cho ta.

Không bao lâu, cùng đi cái kia lưỡng tên cướp biển hải lòng đi ra, ta nói thời điểm không còn sớm, chúng ta đi nhanh lên đi. Một người hỏi, Kato Thiếu Tá đây. Ta nói chắc còn ở bên trong phòng, chúng ta đi kêu hắn.

Đi tới trước phòng, kêu mấy câu, người kia nói làm bầm, tại sao không có phản ứng. Lòng ta nói Kato lúc này nên làm qua cầu nài hà đi, có phản ứng mới là lạ. Qua một lúc lâu, người kia đẩy cửa vào, không có thấy Kato bóng người, ta ngạc nhiên nói, thế nào Kato Thiếu Tá không thấy đây.

Trương Nguyên Kính nói, không phải là trốn thoát đi.

Cái kia giặc Oa nói, làm sao có thể, Kato Thiếu Tá rõ ràng nói là đến phân bạc.

Ta lạnh nhạt nói, Kato Thiếu Tá là phản đồ.

Giặc Oa nói không bằng không chứng, người dựa vào cái gì nói hắn là phản đồ?

Ta lạnh lùng nói, hôm nay ta theo hắn xuống thuyền, chính là tiếp nhận Trung Tá chỉ mạng tới giám thị hắn, ai ngờ hắn lại tới một kẻ kim thiên thoát xác chạy, lưỡng vị bằng hữu, người nói trách nhiệm này là người đến gánh, hay là ta đến gánh?

Giặc Oa nói dĩ nhiên là người tới gánh trách.

Ta nói đây là đang Hải Môn Phủ, ta nếu lớn tiếng gọi một câu, giặc Oa ở chỗ này, có tin hay không nơi này lão bách tính đem người sinh đem rồi.

Giặc Oa hoảng hồn, nói, Tô huynh đệ, người nói làm như thế nào thì sẽ làm như thế đó.

Ta nói câu biết liền có thể, vung tay liền đi.

Hai người kia liền vội vàng đi theo ra ngoài, ta đây mới vỗ một cái bọn họ bả vai, yên tâm, Kato là Kato, các người là các người, chuyện này tuyệt đối sẽ không liên quan với nhau đến các người, đúng rồi, đi trước người tú bà kia một dạng vậy, cầm Kato Thiếu Tá

Một trăm lượng ngân phiếu muốn trở về.

Trở lại trên thuyền, ta đem việc này hướng Vương Bát tiên sinh báo cáo, lường tên cướp biển thêm dầu thêm mỡ, rất nhanh thì cho ra Kato làm phản kết luận, Nakaide Trung Tá giận dữ, giận đến tức miệng mắng to Cung giấu Đại Tá. Cung giấu Đại Tá là Nakaide cấp trên, hấn mắng lên ngược lại cũng không chút khách khí.

Buổi tối hôm đó, Kato Thiếu Tá nắm tên thủ hạ, trong chân phụ tá ném xuống biển làm mồi cho cá, cái kia hai cái cùng đi giật Oa bị dọa sợ đến mặt không chút máu, đối với chúng ta càng nói gì nghe nấy. Nakaide Trung Tá đối với ta nói, ngươi làm rất tốt, ta muốn khen thưởng ngươi.

Ta nói là Trung Tá phục vụ, là ta bán phận, ta cho tới bây giờ chưa từng nghĩ muốn thưởng gì, chẳng qua như đã nói qua, Trung Tá phải thế nào phần thưởng ta?

Nakaide nói, Kato chỗ ngồi, ngươi tới thay thế, từ giờ trở đi, ngươi chính là Thiên Lang Hào Thiếu Tá rồi.

Ta đang muốn cự tuyệt, lại bị Trương Nguyên Kính âm thầm kéo một chút, ta vì vậy mới đáp ứng.

Nakaide Trung Tá nói, sau ba ngày, chúng ta tấn công Hoàng Giang cảng, đến lúc đó ngươi chính là tiên phong đội, giành được bảo bối, một phần ba thuộc về ngươi.

Ta nói toàn dựa vào Trung Tá đại nhân vun trồng, một phần ba quá nhiều, ta muốn một nửa là được rồi.

Tấn thẳng làm Thiếu Tá, ta dời đến lầu hai khoang thuyền, thuận tiện dùng trong tay quyền lực, đem Trương Nguyên Kính, Triệu Tử Lý cũng lấy được lầu hai. Lầu hai tương đối tĩnh lặng, chúng ta bàn bạc sự tình cũng tương đối dễ dàng.

Thiên Lang Hào một đường đi về phía nam, hướng Hoàng Giang cảng phương hướng đi tới, tiếp theo trong vòng hai ngày, Hải Vực bên trên càng ngày càng nhiều giật Oa thuyền tụ tập với nhau, đủ tới bảy chiếc nhiều, xem ra đúng như Hồ Tông Hiến đoán, giật Oa chặt đứt tài lộ, đây là muốn dốc toàn lực tấn công Hoàng Giang cảng.

Cái này bảy chiếc thuyền, hình dáng các dạng, cũ mới không đồng nhất, có chút thậm chí là phổ thông Thương Thuyền, bị giật Oa cướp sau khi xuống tới cải trang thành chiến thuyền. Theo Trương Nguyên Kính nói, cái này bảy chiếc thuyền thuộc về Cung giấu Đại Tá quản hạt, trở thành một biên đội.

Ngày hôm đó, Nakaide Trung Tá ngồi thuyền nhỏ đi Cung giấu Đại Tá bên kia khai chiến trước hội nghị, sau khi trở lại, ta cùng với Đạo Bản Nhất, Nhiệt Kinh Đông cùng Vương tiên sinh bị gọi tới ba tầng khoang thuyền họp, Nakaide mắng to Cung giấu Đại Tá không phải thứ gì, nói Kato sỗ sách ta còn không với hấn coi là đây, lần này tấn công Hoàng Giang cảng, muốn chúng ta Thiên Lang Hào đánh trận đầu, các ngươi đều đến nói một chút cái nhìn.

Đạo Bản Nhất Thiếu Tá nói, Minh triều quân đội không chịu nổi một kích, Đại Tá để cho chúng ta đánh trận đầu, chính là chúng ta lập công cơ hội tốt.

Trung Tá gật đầu một cái, nói ngươi nói rất có đạo lý, rút ra ngoài cho ta.

Đạo Bản Nhất ủ rũ cúi đầu đi ra ngoài.

Nhiệt Kinh Đông thấy vậy, sửa lời nói, đánh trận đầu nguy hiểm quá lớn, Minh Quân Hồng Y đại pháo lợi hại, không bằng chúng ta len lén núp ở phía sau, yên lặng xem biến hoá?

Trung Tá nói, chúng ta Đông Di Tinh Thần Võ Sĩ Đạo đều bị ngươi ném không có, ngươi cũng rút cho ta. Dứt lời nhìn đến ta, Tô, ngươi đến nói một chút cái nhìn.

Ta hấp thu trước hai người giáo huấn, góp lời nói, Trung Tá đại nhân, Cung giấu Đại Tá nếu xuống quân lệnh, chúng ta nếu lùi bước, chính là cái lệnh, khó tránh khỏi sẽ gặp hấn trả thù, nếu cưỡng ép tấn công, dễ dàng gặp phải Minh Quân mai phục.

Trung Tá không nhin được nói, vậy ngươi nói làm sao bây giờ?

Ta nói không bằng như vậy, đến lúc đó, chúng ta Thiên Lang Hào hướng ở trước mặt, tuyệt đối không thể rơi ở phía sau, chẳng qua, chúng ta thuyền quá cũ kỹ rồi, không cần thận ném cái cái neo, lọt cái nước cái gì, đây cũng là nhóm người trưởng tình cảm phải không? Nếu là thời cơ không đúng, nhân cơ hội chạy ra chính là.

Trung Tá nói, ngươi cũng quá giáo hoạt rồi.

Ta nói là đại nhân lãnh đạo có cách.

Trung Tá đối với Vương tiên sinh nói, liền y theo Tô ý kiến đi làm, sáng sớm ngày mai, tấn công Hoàng Giang cảng, tối hôm nay, toàn bộ thuyền cải thiện cơm nước, ăn no mới có sức lực đánh giặc!

Lòng ta nói rốt cuộc không cần ăn gạo chưa giã com, hời, buổi tối ăn thịt?

Trung Tá nói, mắm tôm bánh ngô!

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Cái này bạc, người nhận hay là không nhận?

Lầu hai bên trong khoang thuyền, ta đem Thiên Lang Hào sáng mai tấn công Hoành Giang cảng tin tức nói cho Trương Nguyên Kính, Triệu Từ Lý. Vốn là dựa theo Hồ Tông Hiến cách nói, lần này tấn công Hoành Giang cảng đúng là tam đại giặc cướp một trong Uông Hoành năm trăm chiếc chiến thuyền, có lẽ Nakaide bên kia nhận được tin tức, ngày mai tấn công chỉ có Cung Tàng Đại Tả bảy tám con thuyền.

Ta lo lắng nói, có thể hay không tình báo có sai? Muốn không phải nghĩ biện pháp thông báo Hồ đại nhân?

Trương Nguyên Kính nói dưới mắt tình thế này, chúng ta coi như muốn dựa vào bờ, cũng không có cách nào, bây giờ chỉ có xem tình thế mà làm.

Ta có chút nóng nảy, bây giờ Minh Quân chủ lực tại Hoành Giang cảng an bài, nếu tam đại giặc cướp chiến thuyền tạm thời thay đổi kế hoạch, theo Dương Châu, Tùng Giang các nơi cập bờ, cái kia Giang Chiết khu vực trăm họ liền phải gặp tai ương.

Luôn luôn không thể nào thích nói chuyện Triệu Từ Lý bỗng nhiên nói, ta cảm thấy được giặc Oa tấn công Hoành Giang có khả năng muốn lớn một chút. Thứ nhất, những năm gần đây Uông Hoành một mực phái người tìm kiếm khắp nơi Tề Vương bảo tàng, bây giờ Tề Vương bảo tàng tại Hoành Giang hiện thân, Uông Hoành sẽ không bỏ qua cơ hội này. Thứ hai, tam đại giặc cướp bây giờ lương tiền căng thẳng, chúng ta tại những địa khu khác thực hành vườn không nhà trống chiến thuật, bọn họ coi như tấn công Dương Châu, Tùng Giang Phủ, cũng không có bao nhiêu mỡ, Uông Hoành không biết làm mua bán lỗ vốn. Về phần thứ ba, Uông Hoành tục truyền là Cẩm Quân xuất thân, giang hồ, đã sử trên đều có tin đồn, nói Tiên Đế lúc còn sống đối với Uông Hoành không tệ, Uông Hoành thành tâm cống hiến sức lực Tiên Đế, một lòng hướng làm đầu Đế báo thù, bây giờ Thánh Thượng hiện thân Hoành Giang cảng, Uông Hoành vô cùng có khả năng đặt mình vào nguy hiểm.

Ta không khỏi đối với Triệu Từ Lý nhìn với cặp mắt khác xưa, mấy ngày nay đến, hắn cực kỳ ít nói, nhưng chỉ cần mở miệng, luôn có thể đánh trúng chỗ yếu hại. Ta hỏi, hải chiến đáng ngại dễ thủ khó công, nếu Uông Hoành thật thực tưng hự, theo những địa phương khác lên bờ, sau đó dẫn giặc Oa vây công Hoành Giang cảng, vậy thì như thế nào?

Triệu Từ Lý nói, Giang Chiết quân có mười lăm vạn binh lực, có Du tướng quân, Thích tướng quân dẫn đầu, nếu thật muốn trận đánh ác liệt, chúng ta ngược lại cũng không sợ, liền sợ bọn họ sau khi lên bờ, chạy trốn tứ phía, nếu thật như thế, đó mới là xấu nhất dự định.

Ta nói triều đình lại không thể nhiều hơn nữa triệu tập binh mã rồi à?

Trương Nguyên Kính thở dài một cái, Tô huynh đệ, thật không dám giấu giếm, giặc Oa lương tiền cấp báo, chúng ta Giang Chiết quân cũng không có tiền. Triều đình là đề cao thuế phú, trong hai năm qua phổ biến tân chính, tại Giang Chiết khu vực phổ biến đổi hạt lúa là cây dâu, ngược lại hại chết Giang Chiết trăm họ.

Ta ngạc nhiên nói, đổi hạt lúa là cây dâu, Giang Nam nước mưa đầy đủ sung túc, đất đai phì nhiêu, trăm họ trồng dâu nuôi tằm, theo lý thuyết thu nhập càng tài cao Đúng, vì sao ngược lại thiếu hụt rồi hả?

Trương Nguyên Kính cười khổ một tiếng, Tô huynh nhìn tới vẫn là không hiểu lắm chính trị, đổi hạt lúa là cây dâu có thể đề cao thu nhập không giả, nhưng những này tiền đều chảy vào Giang Nam nhà giàu cùng kinh thành những đại lão kia trong tay, gạo sản lượng giảm bớt, liền muốn theo ngoài tình mua lương, lương thực giá cả lần nữa đề cao, cái này trăm họ cuộc sống khổ, làm lính cuộc sống càng khổ. Không ngại nói thẳng, bây giờ mười lăm vạn Giang Chiết quân quân nhu, sợ rằng không chống đỡ được nửa tháng.

Ta kinh hãi nói, cái gì?

Trương Nguyên Kính lại nói, cho nên những này qua, Hồ đại nhân khắp nơi vay tiền, mượn lương, nhưng là Giang Nam những thứ này Đại Địa Chủ, mặt ngoài nói một đằng, trong tối lại xuất công không xuất lực. Tự lấy Kim Lăng Tạ gia, Vương gia mà nói, hai nhà này tại thành Kim Lăng có vạn mẫu ruộng tốt, có thể Hồ đại nhân một đường mượn đi xuống, cũng bắt quá mượn được rồi hai ngàn thạch gạo. Bất đắc dĩ, Hồ đại nhân tại Chiết Giang, Giang Nam lưỡng địa bán quan bán tước, lúc này mới đóng góp mười vạn lượng Bạch Ngân. Mấy tháng qua này, Ngự Sử Đài bên kia vạch tội tâu chương như tuyết rơi bình thường, kinh thành bên kia cũng có người âm thầm đâm dao, nếu không phải Hoàng Thượng Thánh Minh, dùng người thì không nên nghi ngờ người, sợ rằng trận đánh này không đánh trước thua.

Trong nội tâm của ta âm thầm, hai ngàn thạch gạo, chẳng qua vạn lượng bạc trắng. Số tiền này tại Kim Lăng, còn không bằng Vương gia trong phủ một trận thợ yến tiêu xài nhiều.

Đã sớm nghe nói Hồ Tông Hiến tại Giang Chiết khu vực quan thanh không được, vì hốt bạc, mua ~ quan bán quan, có thể lại có ai biết, cái này cũng là vì kháng Oa bị buộc cử chỉ. Trận chiến này, nếu như thua, Hồ Tông Hiến nhất định là thân bại danh liệt, nếu thắng, sợ rằng cũng không có kết quả gì tốt. Cái này Tổng Đốc kiêm Tuần Phủ, khi có một ít nén giận.

Ta nói đây không phải là chúng ta cân nhắc vấn đề, ngày mai liền muốn tấn công Hoành Giang, chúng ta được có hành động mới được.

Sáng sớm hôm sau, thời tiết quang đăng, vạn dặm không mây.

Bảy chiếc giặc Oa chiến thuyền xếp thành một hàng, tại Cung Tàng Đại Tá chỉ huy bên dưới, hướng Hoành Giang căng áp sát.

Hoành Giang căng là thiên nhiên căng tránh gió, nước sâu, thích hợp thuyền lớn dừng căng, tại Đại Minh Triều thực hành cấm biển trước, từng là Thị Bạc Ty trọng yếu bến tàu, bây giờ cũng đã gặp vớt đi, trở thành một ngôi chết căng.

Chiến thuyền tại Hoành Giang căng bên ngoài năm dặm dừng lại, bảy chiếc chiến thuyền hơn một ngàn năm trăm tên thứ liệu mạng, bắt đầu ngồi thuyền nhỏ, hướng Hoành Giang căng áp sát.

Nakaide Trung Tá đứng tại trên boong thuyền, dùng Tây Dương kính nhìn đến trên bờ Minh Quân phản ứng, Đạo Bản Nhất, Nhiệt Kinh Đông lưỡng Thiếu Tá ma quyền sát chương, hỏi, Trung Tá đại nhân, còn lại mấy chiếc thuyền đã phát động tấn công, Cung Tàng Đại Tá đã nhiều lần hạ lệnh, thúc giục chúng ta xuất binh.

Nakaide Trung Tá trong ánh mắt lóe lên chán ghét thần sắc, gấp cái gì, muốn đưa chết cũng chọn ngày tháng tốt, vân vân nhìn lại.

Hai vị Thiếu Tá lập tức im miệng, Trung Tá lại hỏi ta nói, Tô, nguoi ý kiến như thế nào?

Ta nói

Trung Tá đại nhân nói đúng, toàn bộ nghe Trung Tá chỉ huy.

Nhiệt Kinh Đông khinh thường nói, quý nịnh bợ.

Lòng ta nói khác (đừng) lạc đàn đề cho ta bắt nguoi, nếu không thì cho nguoi đi tìm kiếm đường đi uống rượu.

Mấy chục chiếc thuyền nhỏ nhanh chóng hướng Hoành Giang căng đi tới.

Chiến thuyền đăng nhập, lấy sương mù thời tiết tốt nhất, như hôm nay tức quang đăng, trên biển tầm mắt thật tốt, như vậy thứ nhất, những thứ này thuyền nhỏ bại lộ ở ngoài sáng quân trong tầm mắt. Nhưng là trên bờ tựa hồ không có phản ứng, Phong Hỏa Thai bên trên cũng không có dấy lên khói lửa.

Lòng ta nói chẳng lẽ tình báo có sai? Chợt bừng tỉnh, nguyên lai vô luận Cung Tàng, hay lại là Nakaide, chi biết là Hoành Giang căng có Tề Vương bảo tàng, cũng không biết Minh Quân ở chỗ này mai phục.

Giặc Oa thuyền nhỏ cự ly Hoành Giang căng không tới trăm mét, tiến vào bãi cạn, đã có giặc Oa tay cầm binh khí, bắt đầu xuống thuyền, hướng lục địa phóng tới.

Hai vị Thiếu Tá nói, Trung Tá đại nhân, chúng ta Thiên Lang Hào cũng không thể bị người khác đoạt trước a. Cung Tàng Đại Tá thuyền lập tức phải cặp bờ.

Trung Tá thấy đã có người lên bờ, lúc này mới hạ lệnh, lên thuyền, lên bờ!

Thiên Lang Hào cũng chậm chạp hướng Hoành Giang căng tới gần.

Đang lúc này, Hoành Giang bến tàu pháo tiếng nổ lớn, mấy chục tấm Hồng Y đại pháo tề phát, vô số đạn đại bác theo Hoành Giang căng bắn đi ra. Loại này Hỏa Pháo xạ trình chỉ có chừng một dặm, hơn nữa đầu nhắm cực kém, chẳng qua thắng ở hỏa lực dày đặc, mấy hàng kích xạ đi xuống, lại có hai chiếc chiến thuyền bên trong đơn.

Hoành Giang căng bên trên khói lửa nổi lên bốn phía, vô số Minh Quân xuất hiện ở lỗ châu mai bên trên, dẫn khêu gọi mũi tên, vô số mũi tên như mưa giông chớp giạt giống như bắn đi ra, hướng ở trước mặt giặc Oa, nhất thời có mấy chục người trúng tên rớt ở trong biển, trên mặt biển truyền tới trận trận tiếng kêu rên.

Những cướp biển này thấy vậy, như chó nhà có tang, rồi rít quay đầu, chạy về phía thuyền nhỏ, trong lúc nhất thời, khắp nơi xô đẩy, vì cướp đoạt thuyền nhỏ, thậm chí bắt đầu giết lẫn nhau.

Nhưng vào lúc này, gõ tiếng nổ lớn, mấy ngàn Minh Quân theo Hoành Giang căng xông lên ra, tại Cung Tiễn Thủ dưới sự che chở, vọt ra, ở phía sau truy kích.

Một trường giết chóc bắt đầu.

Những năm gần đây Minh Quân kháng Oa, thắng ít bại nhiều, hôm nay có cơ hội mai phục đến giặc Oa, lại nơi nào đồng ý bỏ qua cơ hội này, rồi rít vọt tới, mình trần đánh chết.

Trên mặt biển, tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía.

Nakaide Trung Tá mắng, bát dất, Tạ Đông đến tên khốn kia, hãm hại chúng ta!

Cung Tàng Đại Tá chỉ huy thuyền, cũng bắt đầu thối lui về phía sau.

Nakaide Trung Tá thấy tình thế không hay, hoàn toàn không để ý đã xuống thuyền huynh đệ, mệnh lệnh Thiên Lang Hào nhỏ neo rút lui, hướng Cung Tàng Đại Tá chiến thuyền áp sát. Đang rút lui trên đường, lại có hai chiếc trong thuyền rời Hồng Y đại pháo đạn đại bác, mất đi đi tiếp năng lực, chậm chạp trầm xuống.

Bảy chiếc chiến thuyền, không tới nửa giờ, tổn thất bốn chiếc, có sắp tới ngàn tên giặc Oa bị giết, bị bắt. Giặc Oa bên trong, toàn bộ lấy thực lực nói chuyện, lần này Cung Tàng Đại Tá đội tàu, thực lực tổn thất hơn nửa, sợ rằng không bao lâu, liền bị còn lại giặc Oa thôn tính. Thiên Lang Hào xuất binh hơi trễ, tổn thất chẳng qua mấy chục người, dù là như thế, đã làm cho Nakaide Trung Tá giận từ trong đến.

Một hơi thở chạy ra năm sáu dặm, Cung Tàng Đại Tá phái người đến truyền lời, yêu cầu cho đòi mở cuộc họp khẩn cấp.

Trung Tá ở trên thuyền tức miệng mắng to, đi đại nương Đại Tá, Lão Từ nhiều lính, khiến hấn tới gặp Lão Từ!

Cũng không lâu lắm, một tên người mặc Oa phục người đàn ông trung niên tại vệ binh dưới sự hộ tống, đi tới Thiên Lang Hào bên trên, người này chính là Cung Tàng Đại Tá. Cung Tàng Đại Tá vừa lên thuyền liền cả giận nói, Nakaide đại nhân, người lại dám cãi lệnh!

Nakaide không trả lời hấn, vung tay lên, lập tức có vài chục người đem Cung Tàng Đại Tá giam, Trung Tá nói, Cung Tàng Đại Tá, lần hành động này, người tình báo có sai, phải làm chịu trách nhiệm hoàn toàn, ta phụng mệnh giải trừ người quyền chỉ huy, đem ruộng số trung, Ác Điều số giao lại cho ta.

Chúng ta ở một bên nhìn tròn mắt hốc mồm, trong lúc này ra Trung Tá dựa vào nhiều người, lại phát động Binh Biến, cướp lấy Cung Tàng chỉ huy quyền.

Cung Tàng Đại Tá cả giận nói, Nakaide Trung Tá, dựa theo Lãng Nhân trên biển quân sự pháp tắc, người không có quyền làm như thế.

Trung Tá cười lạnh nói, Trung Nguyên có đôi lời, người là thịt cá, ta là dao thớt, tại Thiên Lang Hào bên trên, sợ rằng không phụ thuộc vào người rồi!

Trung Tá sai người giam Cung Tàng Đại Tá, chốt triệu tập còn lại lưỡng trên chiếc thuyền này Trung Tá, Thiếu Tá, tuyên bố chính mình quyền chỉ huy. Những cướp biển này vốn là đối với Cung Tàng chỉ huy có ý kiến, bây giờ Nakaide Trung Tá thực lực lớn nhất, mặc dù có chút không phục, nhưng lại khuất phục tại Trung Tá thực lực.

Vì vậy tại một phen hữu hảo hiệp thương bên dưới, tại giết một tên Trung Tá cùng hai gã Thiếu Tá sau đó, Nakaide Trung Tá thành công tấn thăng làm Đại Tá, lấy được đối với đội tàu quyền chỉ huy. Nakaide Đại Tá hạ lệnh, yêu cầu đội tàu hướng nam chạy, cùng những hạm đội khác hội họp.

Nakaide Đại Tá đắm chìm trong vui mừng, nhưng mà cái này vui sướng kéo dài không tới nửa giờ, Nakaide liền không cười được.

Đông Hải Chi Thượng, có tám chiếc chiến thuyền xếp thành một hàng, vô số Hỏa Pháo giống như lạnh giá màu đen sắt lỗ thủng, nhắm ngay Thiên Lang Hào, ruộng số trung cùng Ác Điều số, trên chiến thuyền bất ngờ đứng thẳng Đại Minh Thủy Sư Phiến Hào.

Đây mới là Minh Quân đoàn sát thủ.

Mọi người đứng

Tại trên boong thuyền, sắc mặt tro tàn, mới chạy thoát, rồi cuộc lại nghênh đón Từ Thần.

Nakaide Đại Tá ngấm nhìn bốn phía, hỏi, Vương tiên sinh đây?

Một tên thuộc hạ đáp lời, nói ngay tại nửa canh giờ trước, Bát tiên sinh mang theo lưỡng người tùy tùng, ngồi thuyền nhỏ rời đi.

Nakaide Đại Tá mắng, tên khốn kiếp kia!

Thuộc hạ hỏi, chúng ta làm sao bây giờ?

Nakaide cả giận nói, làm sao bây giờ, thẳng cờ trắng, đầu hàng!

Ba chiếc trên chiến thuyền, chậm chạp dâng lên cờ trắng.

Đại Minh Thủy Sư căm ghét giặc Oa, như thế nào lại tiếp nhận đầu hàng, bọn họ chậm chạp không có nổ súng, là bởi vì muốn đoạt lấy cái này ba chiếc chiến thuyền.

Nakaide Đại Tá tự nhiên hiểu bị bắt làm tù binh phía sau kết quả, trong lòng đã sinh ra ý lui.

Vậy thuộc hạ tới bẩm báo, lớn Tá đại nhân, Minh Quân muốn lên thuyền.

Nakaide nói, ta không phải là cái gì Đại Tá. Bắt đầu từ bây giờ, người mới là Đại Tá.

Hạnh phúc đến quá đột ngột, đưa đến tên kia giặc Oa một thời không tiếp thụ nổi, khoát tay lia lịa, đại nhân, ta có thể không làm nổi Đại Tá! Nakaide

hùng hùnh hổ hổ, nơi nào có nói nhảm nhiều như vậy, vội vàng cởi quần áo!

Giặc Oa có chút xấu hổ nói, đại nhân, đến lúc nào rồi rồi, ngài còn nghĩ chuyện kia!

Nakaide đi lên một bàn tay, cho người cởi liền cởi nơi nào có nói nhảm nhiều như vậy. Vừa nói, đem chính mình quần áo cởi xuống, cùng cái kia giặc Oa đổi, cái kia giặc Oa nói cái gì cũng không làm, nói đại nhân ta có bệnh ngoài da, sợ lây ngài.

Nakaide tiến lên một đạo đem cái kia giặc Oa làm thịt, đổi hẳn quần áo, hướng về phía ta nói, Tô, người tới lái thuyền.

Ta ra về nghỉ ngơi nói, chúng ta đi nơi nào?

Nakaide nói, chỉ cần chạy ra khỏi nơi này, ta hứa người thật tốt tương lai, còn có mỹ nữ kim tiền vô số.

Ta nói có thể hay không đem ta hai cái huynh đệ cùng nhau kêu lên, bọn họ điều khiển thuyền kỹ thuật cao hơn ta. Nakaide nói, cùng đi đi.

Bốn người bên trên một chiếc thuyền nhỏ, mới rời khỏi không bao lâu, chỉ thấy pháo binh cùng vang lên, Thiên Lang Hào, ruộng số trung, Ác Điều số cự tuyệt đầu hàng, bị Đại Minh Thủy Sư Hòa Pháo âm chìm vào biển. Nakaide Đại Tá vui mừng nói, người Trung Nguyên giáo hoạt thật to giọt, cũng còn khá không có đầu hàng. Cho ăn, ba người các người đi hướng nào, vội vàng quay đầu, quay đầu!

Trương Nguyên Kính đem một chuỗi trường đao gác ở Nakaide trên cổ, nói, Trung Tá đại nhân, chúng ta vì sao Bộ Đường chuẩn bị xong thượng đẳng phòng giam, chờ xin ngài ở đây.

Hoành Giang cảng đánh một trận, Giang Chiết quân tiêu diệt hết giặc Oa 1,500 người, bắt sống chiến thuyền hai chiếc, bắt làm tù binh Cung Tàng Đại Tá, Nakaide Trung Tá hai gã giặc Oa Cao cấp nhân viên, cả đêm bị đưa đến Hải Môn Phủ thẩm vấn, lấy khẩu cung sau đó, áp tải kinh thành.

Tại Kim Lăng Chu Nhuận Trạch tự nhiên chưa từng xuất hiện tại Hoành Giang cảng, được gấp tấu chương sau đó, hạ chỉ khen ngợi Hồ Tông Hiến, tấn thưởng hẳn là ruộng cột nước nhà. Nhưng mà, nhưng vào lúc này, Tùng Giang Phủ truyền tới gấp quân tình, tam đại giặc cướp Uông Hoành, dẫn đầu một trăm ngàn giặc Oa, tấn công Tùng Giang Phủ.

Ta cùng với Từ Nhục Nam ước hẹn tại Tùng Giang Phủ gặp mặt, khi biết tin tức này phía sau, ta chuẩn bị hướng trưng, Triệu hai người cáo từ, Trương Nguyên Kính thấy ta, liền nói, đúng lúc, vì sao Bộ Đường trong sảnh đường chờ người. Ta nói ta là tới từ giả. Trương Nguyên Kính thờ dài nói, thấy trước một mặt rồi hãy nói.

Đến bên ngoài thính đường, Trương Nguyên Kính đang muốn đi thông báo, lại nghe được Nội Đường truyền tới té ly thanh âm, sau đó là Hồ Tông Hiến thanh âm, điều binh Tùng Giang Phủ, tiền đâu? Chúng ta một trăm ngàn tướng sĩ, liền bữa cơm no đều không ăn được, lại muốn con ngựa chạy nhanh, lại muốn con ngựa không ăn cỏ, phùng công công, người ngược đến dạy một chút ta, nên làm như thế nào?

Nội Đường bên trong truyền tới kỳ kỳ quái quái thanh âm, Hồ đại nhân, người đây là ý gì? Chúng ta là tiếp nhận Hoàng Thượng mệnh lệnh tới đốc chiến, người cái này thông tính khí, là phát cho chúng ta thấy thế nào, hay là cho Thánh Thượng đây?

Hồ Tông Hiến hừ lạnh nói, công công lời này, Hồ mỗi người cũng không dám tiếp.

Phùng công công nói, chúng ta lời nói Hồ đại nhân không nhận, kia thánh chỉ, người nhận hay là không nhận, chúng ta xong trở về cho Hoàng Thượng đáp lời. Người nếu là không tiếp, lần sau đến, chính là Cẩm Y Vệ rồi, những người đó không thể so với chúng ta tốt như vậy nói chuyện.

Hồ Tông Hiến nói, lương thảo đây, làm sao bây giờ?

Phùng công công cười nói, Hồ đại nhân, chúng ta nếu phụng chỉ đến Đốc Quân, khả năng không cho Hồ đại nhân chuẩn bị một món lễ lớn? Đây là lấy Hồ đại nhân danh nghĩa, hướng Giang Chiết một trăm mười chín nhà giàu mượn tới 50 vạn lượng bạc, Hồ đại nhân có thể nhớ muốn còn.

Hồ Tông Hiến rút cuộc giận dữ, người cái không trúng đồ vật!

Phùng công công không nóng không lạnh nói, chúng ta không trúng, một bộ phục vụ chủ tử nô tài tên, Hồ đại nhân lại bắt đồng, ngài là biên giới quan lớn, lại là Giang Chiết Tổng Đốc, bây giờ Thánh Thượng ngay tại thành Kim Lăng nhìn đến, trận đánh này, người nếu thắng, tự có lời, người nếu thua, sợ rằng mặt rỗng giận dữ, không phải ta người hai người chịu đựng nổi.

Hồ Tông Hiến yên lặng không nói.

Phùng công công lại nói, cái này bạc, người nhận hay là không nhận?

Hồ Tông Hiến trầm giọng nói, các người đây là đào hố sâu, để cho ta hướng bên trong nhảy a!

Trương Nguyên Kính nghe vậy, vọt vào, lớn tiếng nói, Bộ Đường đại nhân, cái này bạc, không thể tiếp!

Chương 90: Tối nay, ta muốn đại khai sát giới.

Phùng công công thấy chúng ta vọt vào, sắc mặt không vui nói, các ngươi là người nào, đường đường Tổng Đốc nha môn, thành cửa chợ rau rồi mà, liền chuyện cũng không cần, trực tiếp đi vào?

Hồ Tông Hiến quát lên, Phùng Linh Cảm, những người này đều là thuộc hạ ta, còn chưa tới phiên ngươi để giáo huấn.

Trương Nguyên Kính tiến lên, cung kính thi lễ một cái, nói, Bộ Đường đại nhân, những bạc này lai lịch không biết, ngài không thể nhận a!

Phùng Linh Cảm cười lạnh nói, bạc lai lịch minh bạch cũng không biết, đều là Đại Minh Triều bạc, giống nhau có thể lấp đầy phía trước tướng sĩ bụng, bây giờ chiến sự tiền tuyến căng thẳng, ngươi dù sao cũng phải làm ra cái quyết định đến.

Trương Nguyên Kính có chút kích động, lớn tiếng nói, Phùng công công, chúng ta Giang Chiết quân ở tiền tuyến liều sống liều chết, các ngươi không cho ủng hộ không nói, còn ở phía sau gây sự tình cảm, đâm dao, thật sự là Lạnh chúng ta Hồ gia quân tâm a.

Phùng Linh Cảm thanh âm đột nhiên sắc nhọn mà bắt đầu, Giang Chiết quân là Đại Minh Giang Chiết quân, không phải ngươi Hồ Tông Hiến Giang Chiết quân, vị tướng quân này, ngươi nói như vậy, nếu bàn về tội đứng lên, e rằng có kết bẽ kết cánh chi ngại a.

Phùng Linh Cảm hùng hổ dọa người, Hồ Tông Hiến tựa vào trên ghế thái sư, con mắt khép hờ, không nói một lời.

Rất rõ ràng, trong triều đình, có người không nhìn được hấn rạn rờ, lấy hấn danh nghĩa với người Giang Nam vay tiền, cho Giang Chiết quân đánh giặc, chính là ăn chắc Hồ Tông Hiến vì kháng Oa, nhất định sẽ tiếp khoản này bạc, như vậy thứ nhất liền chắc chắn hấn tội chứng. Ta không khỏi lắc đầu, Lục Bộ bên trong, đầu tiên là Hộ Bộ rối loạn, bây giờ lại đến phiên Binh Bộ, tiếp theo lại là cái nào đây?

Tình cảnh có chút lúng túng, vốn là từ giả chuyện, cũng không nói ra miệng. Một hồi trầm mặc sau đó, bỗng nhiên bên trong đại sảnh truyền đến khóc thút thút, theo tiếng nhìn, nhưng là Đốc Quân Phùng Linh Cảm đang ở gạt lệ.

Hồ đại nhân, chúng ta từ nhỏ đã không có cha mẹ, vì ăn cơm, bị người bán được trong cung, ai ngờ lại nhận hết xem thường, nếu không phải cha nuôi cứu giúp, sợ rằng sớm đã chết trong cung rồi. Thật vất vả lẫn lộn cái Đốc Quân vô tích sự, nhưng lại đuổi kịp Oa loạn, một cái Đốc Quân không tốt, lại là chém đầu mạng, chúng ta mạng thật là so giấy còn mỏng a.

Lòng ta nói Phùng Linh Cảm a Phùng Linh Cảm, ngươi đâu chỉ là bạc mệnh, tên ngươi cũng mỏng rất, hơn nữa còn là không nhìn thấy cực hạn mỏng. Diễn kỹ này tự nhiên mà thành, nước mắt nước mũi, nói đến là đến, thanh sắc câu hạ, xem ra trong cung sống lâu rồi, người người là Lão Hí Cốt, ta là mặc cảm

Nói tới chỗ này, Phùng công công đập nước một tiếng quỳ trên đất.

Phải biết, dựa theo triều đình quy củ, Đốc Quân chức nhiều do thái giám kiêm nhiệm, bọn họ mặc dù không có quyền chỉ huy, nhưng lại báo cáo quyền cùng vạch tội quyền, đồng thời lại đại biểu Hoàng Thượng, cho nên các tỉnh Tổng Đốc bình thường đều là kính mà tránh xa, mắt không thấy tâm không phiền. Bây giờ Phùng Linh Cảm lại tự mình quỳ sụp xuống đất, cái này làm cho mọi người tại đây đều choáng váng mắt.

Hồ Tông Hiến lúc này cũng sẽ không giả bộ ngủ, liền vội vàng đứng lên, nói, công công không được a, không được.

Phùng công công khóc ròng ròng nói, Hồ đại nhân, trong lòng ngươi khổ, ngươi không nói, ta biết. Nhưng vì Giang Chiết quân, vì Giang Nam trăm họ, cái này năm mươi vạn lượng bạc, xin ngài nhất định phải nhận lấy!

Hồ Tông Hiến bình tĩnh chốc lát, cắn răng một cái, nói, ngân phiếu ta nhận. Chỉ cần đánh bại giặc Oa, đem tới coi như mang tiếng xấu, ta Hồ Tông Hiến cũng nhận!

Trương Nguyên Kính, Triệu Từ Lý đám người nhìn đến rơi nước mắt, Hồ Tông Hiến lưng đeo áp lực cực lớn, nhận biết rõ đem tới có khả năng đẩy hấn vào chỗ chết ngân phiếu, chính là vì đem giặc Oa đuổi ra Đại Minh.

Hồ Tông Hiến liền tiếp phát ra mấy đạo chỉ thị, mệnh lệnh Du Đại Du, Thích Kế Quang dẫn đầu Giang Chiết quân đi vội tới Tùng Giang Phủ, muốn cùng giặc Oa tại Tùng Giang Đệ nhất quyết tử chiến một trận.

Triệu Từ Lý là lập tức đi Ứng Thiên, Dương Châu, Hàng Châu các loại (chờ) Giang Chiết mua lương, nhóm đầu tiên lương thảo muốn tại mười hai giờ bên trong đến Tùng Giang Phủ, phụ trách toàn bộ tiếp tế. Trương Nguyên Kính là thám báo quân, phụ trách thăm dò địch tình, hiểu địch nhân Quân Lục an bài văn bản.

Sau hai canh giờ, Giang Chiết quần lên đường đi hai trăm dặm bên ngoài Tùng Giang Phủ. Hồ Tông Hiến không nghe khuyên ngăn, cố ý phải đi, ngược lại Phùng công công, thấy lớn quân hành động phía sau, rất là vui vẻ cười ngựa trở về thành Kim Lăng.

Ta cùng với chậm chậm nếu

Nam ước hẹn tại Tùng Giang Phủ gặp mặt, vì vậy cùng Trương Nguyên Kính thám báo tiểu đội một đường khoải mã xuôi nam, đi Tùng Giang Phủ. Một đường trải qua biển bình an, như đồng ruộng Huyện lúc, gặp phải nhóm lớn nạn dân, chuyển nhà, dọc theo quan lộ hướng nội lục buông xuống vọt tới.

Không tới một tháng thời gian, toàn bộ Giang Nam bao phủ tại Oa loạn trong bóng ma. Cái này cùng chúng ta nơi ở Nhạn Môn khác nhau, Nhạn Môn cùng Bắc Chu tiếp giáp, thường xuyên gặp Bắc Chu quấy rầy, định Bắc Quân đã sớm cùng mò thấy rồi bọn họ tác phong làm việc, có thể hữu hiệu phòng ngừa. Giặc Oa là không giống nhau, như châu châu bình thường, đến mức, không có một ngọn cỏ.

Trương Nguyên Kính nhìn trên đường lưu dân, trong lòng cảm khái, những người này vì né tránh Oa loạn, ly biệt quê hương, lại cũng không biết có thể hay không sống được.

Ta nói nhiều như vậy lưu dân, triều đình chẳng lẽ không quản à?

Trương Nguyên Kính thở dài nói, Tô huynh, người có thể biết cái này nửa tháng thứ nhất, Giang Nam giá gạo tăng bao nhiêu à? Chừng gấp năm lần! Ban đầu một tạ gạo chẳng qua một lượng hai, nửa tháng không tới, cánh đạt tám lượng một thạch!

Ta nói loại thời điểm này, triều đình giúp nạn thiên tai lương thương đây? Ta nhớ được mấy năm nay, triều đình vì bị Oa, tại Giang Nam xếp đặt mười tám cái kho lương, thế nào lớn thương khổ năm vạn thạch, Ogura một, hai vạn không giống nhau, những lương thực này đây?

Trương Nguyên Kính mặt lộ vẻ bức tức, đau lòng nói, toàn bộ Giang Nam quan trường đã thái hư. Lấy thường quen thuộc thương khổ làm thí dụ, phong niên dự trữ năm vạn thạch hạt thóc, tháng trước phụng mệnh đi điều động lương, cũng chỉ có ngay cả ngựa đều không ăn cám bã chưa đủ vạn thạch. Hồ đại nhân tức giận, cố ý muốn giết thường quen thuộc Phủ Ngô Vi tài sản, ai ngờ cái kia Tri Phủ đúng là trong triều nội các Dương Các Lão cháu ngoại, viết thư trước tới cầu tình, kết quả Hồ đại nhân hay lại là giết hân. Nếu nói là lần này mua lương chuyện cùng Dương Các Lão không liên quan, ta là không tin.

Thám báo quân muốn đuổi tại đại bộ đội đến trước thăm dò giặc Oa lại lịch, cho nên dọc theo đường đi ra rồi thúc ngựa, ngay cả ăn uống cũng đều ở trên ngựa giải quyết. Trời sáng xuất phát, khi đêm đến, liền đến Tùng Giang Phủ.

Uông Hoành dẫn đầu giặc Oa đại quân, cơ hồ không gặp phải cái gì chống cự, liền ở hôm qua buổi sáng chiếm lĩnh Sùng Minh Đảo.

Một chiều này mười phần cao minh, vốn là cho là chiến sự sẽ ở Hoành Giang căng mở ra, nếu cường ép đăng nhập, thủ thành phương chiếm cứ địa lý ưu thế, như vậy giặc Oa đem rơi vào bị động cảnh tượng, nhưng bọn hân chỉ dùng Cung Tàng Đại Tá bảy tám con thuyền, thi triển cái chương nhân pháp, đường vòng chiếm lĩnh Sùng Minh Đảo.

Sùng Minh Đảo ở vào Trường Giang vào Đông Hải chỗ, có thật tốt chiến lược ưu thế. Vào có thể dọc theo Trường Giang tây bên trên tiến vào trung nguyên đất liền, lui có thể hướng đông đem về Đông Hải, giặc Oa có thể chiếm lĩnh đảo này, là rất có chiến lược ánh mắt.

Thả lỏng Giang tri phủ là có nói đã mang theo thân nhân chạy trốn, canh giữ ở Tùng Giang Phủ chỉ có Thủ Bị Thường Thắng cùng đồng quân chưa đủ trăm người. Trương Nguyên Kính phái ra thám báo, dọc đường thu thập giặc Oa tình báo, như có cần phải, là thăm vào đến Sùng Minh Đảo bên trên, cùng Đại Minh quân nằm vùng bắt được liên lạc.

Trước, giặc Oa vùng ven sông đốt giết bắt cóc, phần nhiều là thuận lợi phía sau gần lui, triều đình định tính là Oa loạn. Bây giờ chiếm đảo, đây cũng không phải là phổ thông nạn thổ phỉ, mà là chính thức tuyên chiến.

Thủ Bị Thường Thắng hướng Trương Nguyên Kính thông báo Oa tình cảm, hôm qua rạng sáng, trên sông nổi lên sương mù, trời sáng thời điểm, bỗng nhiên trên mặt sông tới mấy trăm con thuyền, nhanh chóng chiếm lĩnh Sùng Minh Đảo, đem trên đảo hơn sáu trăm Ngự Dân, thôn dân tù binh. Buổi chiều lúc, giặc Oa phái ra ba cây trung đội, ước hẹn 800 người, dọc đường cướp sạch Thái Thương, Lâm Giang, nặng biển ba trấn, cướp đoạt vật liệu lương thực.

Uông Hoành, Uông Thụ, Uông Trục Tam huynh đệ cũng không tại trong đội ngũ. Lần này giặc Oa dẫn đội là Inoue, nóc nhà, Độ Biên ba vị đại tướng quân dẫn đội, cướp Thái Thương ba trấn là trên đường, dưới cầu, đồng ruộng ba cái Đại Tá.

Ta hỏi những người này họ thế nào cổ quái như vậy. Thường Thắng thường xuyên cùng giặc Oa giao thiệp với, nói, bọn họ bình thường ở nơi nào tăng tị với nhau, liền cứ như vậy nổi tiếng rồi. Ta ồ một tiếng, không khỏi hừ hừ nói: Ở trên đường, tại dưới cầu, tại trong đồng. . .

Trương Nguyên Kính an bài thỏa đáng sau đó, đề nghị buổi tối muốn lên vào Sùng Minh Đảo, hỏi ta có muốn hay không cùng đi. Ta vốn phải đi tìm Từ Nhược Nam, nhưng hôm nay là quân tình lớn xa hơn cá nhân tư tình, vì vậy xin nhờ Thường Thắng Thủ Bị, tìm kiếm Từ Nhược Nam tung tích, nếu có thể thấy, là trước mời đến Tùng Giang bên trong phủ.

Đã là Sơ Hạ, đêm

Lần đầu tiên thời điểm, trên bầu trời nổi lên sương mù, trên mặt nước tầm nhìn cực thấp. Ta cùng với Trương Nguyên Kính lái một chiếc thuyền nhỏ, tại sương mù dưới sự che chở, hướng Sùng Minh Đảo áp sát.

Dựa theo Thường Thắng nhắc nhở, chúng ta đem thuyền đậu sát ở một nơi nơi kín đáo, đợi về thời đó tại Thiên Lang Hào bên trên Oa phục, bên trên Sùng Minh Đảo.

Do tại chúng ta tại Thiên Lang Hào bên trên mang qua, trên người bộc lộ ra ngoài khí chất cùng với nói chuyện, cũng không đưa tới còn lại giấc Oa chú ý, rất tùy ý ở trên đảo rong ruổi.

Giấc Oa bắt đầu cuồng hoan, hưởng thụ cướp đoạt đến dê bò, rượu thịt, mỹ thực, còn có đảo cười nữ nhân. Tiếng kêu thảm thiết, cười vang, bên tai không dứt, nơi này là Địa Ngục, nơi này cũng là thiên đường.

Có lưỡng tên cướp biển, lôi kéo một cái thôn phụ, ngay trước chúng giấc Oa mặt đem cái kia thôn phụ cỡi hết, cưỡng ép làm nhục, mọi người còn lại ở một bên ồn ào lên, phụ nữ kia không chịu nổi làm nhục, cắn một cái xuống một giấc Oa lỗ tai, cái kia giấc Oa trong cơn giận dữ, dùng loạn đao đem phụ nữ kia chém thành thịt nát.

Ta xem lửa giận ngút trời, Trương Nguyên Kính lại đem ta kéo, lắc đầu một cái.

Ta thấp giọng cả giận nói, ngươi là quân nhân, vì thắng lợi, làm một ít hy sinh không có gì, nhưng ta khác nhau, ta là Bộ Khoái, là Đại Minh con dân Bộ Khoái, ta không thể tro mắt nhìn của bọn hán chịu nạn.

Trương Nguyên Kính nói, Tô huynh, chúng ta là thám báo, toàn bộ lấy quân tình thứ nhất, ngươi nếu khoe một thời khả năng, làm hỏng chiến đấu cơ, Giang Chiết lưỡng tính một trăm tám mươi vạn trăm họ tính mạng, liền tổng táng tại ta ngươi hai người trong tay.

Ta tuy biết hán nói đều đúng, có thể lửa giận trong lòng lại như thế nào cũng kiềm nén không xuống. Trương Nguyên Kính vỗ một cái bả vai ta, nói đi đảo tây khứ nhìn một chút, nếu có thể tìm được bọn họ lương thảo cung cấp chỗ, tối nay chuyển này, cái kia cũng đáng giá.

Hai người tới phía Tây, bờ Tây chỗ, đậu ước chừng hơn ba trăm chiếc chiến thuyền, cũng không như mới đầu suy nghĩ nhiều như vậy, nếu dùng cái này mà nói, lần này trên đảo ước chừng có sáu, bảy vạn người.

Những thuyền này lớn nhỏ không đều, Trương Nguyên Kính đếm, trong đó có tám mươi hai chiếc phân phối Hỏa Pháo, những thuyền này trên có trọng binh canh giữ, tùy thời thuộc về trạng thái chuẩn bị chiến tranh, nếu thật khai chiến, phản ứng thời gian không cao hơn một nén nhang.

Qua ước chừng hai giờ, toàn bộ trên đảo tình huống đã sờ không sai biệt lắm, trên đảo ước chừng có ba vạn giấc Oa, trên chiến thuyền cũng có ba, bốn vạn chờ xuất phát, toàn bộ lương thực tiếp tế, cũng không vận bên trên đảo Đảo, mà là ở Hỏa Pháo phía sau sáu chiếc hàng trên thuyền.

Ta hỏi Trương Nguyên Kính, những người này trắng trợn chiếm lĩnh Sùng Minh Đảo, không sợ Đại Minh chúng ta Thủy Sư tới đánh dẹp à?

Trương Nguyên Kính cười khổ nói, những cướp biển này đối với Đại Minh chúng ta quân đội triều đình ăn quả thối, khác (dùng) không nói, một vạn trở lên điều động binh lực, phải có Binh Bộ trao quyền, Tổng Đốc cùng tướng lĩnh Hồ Phủ, thật mở ra chiến đấu đến, giấc Oa nếu không địch, trốn cái trăm tám mươi bên trong, ra các Thủ Bị khu vực phòng thủ, liền không có biện pháp nào.

Ta nói tướng ở bên ngoài, quân mạng có thể không nhận, chẳng lẽ lại không thể tùy cơ ứng biến sao?

Trương Nguyên Kính nói, phòng Oa kháng Oa, người người chỉ cầu không qua, không cầu có Công, khóa khu điều binh, liền muốn xin phép Tổng Đốc, có qua có lại, cũng phải mấy ngày, không đã thương nổi.

Khó trách ba năm trước đây, ba mươi bốn mươi tên cướp biển tại Giang Chiết khu vực lên lụt, một đường đốt giết, cướp sạch mười bảy huyện thành, cuối cùng nghênh ngang mà đi, nghe nói Hoàng Thượng giận dữ, nói một câu, Giang Nam quan chức, cũng bị mất trứng mà. Như thế xem ra, cũng không phải là không có nguyên nhân.

Đang khi chúng ta rút lui thời điểm, chợt thấy lớn nhất chiếc kia Lâu Thuyền bên trên, có năm sáu tên cướp biển, áp tải một cô gái, đi vào.

Áp tải người, đúng là Từ Nhục Nam.

Trong đầu ta ông một tiếng, Tinh Túc Hải bên trong chân khí tăng vọt.

Từ Nhục Nam sinh ra cảm ứng, hướng ta nhìn lại, vô tình giữa, hướng ta ra dấu một cái, ý là bình tĩnh chớ nóng.

Trương Nguyên Kính thấy ta giống như biến thành người khác bình thường, có chút không hiểu nhìn đến ta.

Ta nói, Nguyên Kính huynh, không bằng ngươi đi về trước.

Trương Nguyên Kính hỏi, thế nào?

Ta hít sâu một hơi nói, tối nay, ta muốn đại khai sát giới.

Chương 91: Ta có câu mẹ bán phê bình không biết có nên nói hay không

Trương Nguyên Kính khuyên nhủ, Tô huynh, Hồ đại nhân ngày mai liền dẫn Giang Chiết quân đến Tùng Giang Phủ, bây giờ chúng ta đã thăm dò rõ ràng gác Oa lại lịch, không còn rút lui, liền không còn kịp rồi. Ta nói người trước đi một bước, chỗ này của ta còn có một số việc phải làm.

Trương Nguyên Kính hỏi, không thể không làm?

Ta gật đầu một cái, ta một vị Hồng Nhan Tri Kỳ, bây giờ đang ở chiếc kia chỉ huy trên thuyền, ta không thể bỏ lại nàng mặc kệ. Người người mang trọng trách, hay lại là đi trước một bước, đối đãi với ta cứu ra bằng hữu của ta, chúng ta lại đánh ra không muộn.

Trương Nguyên Kính do dự một chút, nói, người phải bảo trọng.

Ta cười một tiếng, coi như đánh không đối phương, ta đối với chính mình chạy thoát thân bản lĩnh vẫn có lòng tin.

Hai người cáo từ, ta Tiềm Hành đến gần chỉ huy thuyền, chung quanh gác Oa đều tại ăn uống, cũng không có phát hiện ta. Ta thi triển Khinh Công, theo lái thuyền nhảy lên chỉ huy thuyền, đề tụ chân nguyên, tụ ở hai lỗ tai, chân nguyên chấn động bên dưới, chính trên chiếc thuyền này thanh âm truyền vào trong tai.

Từ Nhược Nam vào Đình Cấp khoang thuyền sau đó liền không đi ra, bên trong thuyền tới một thanh âm nam tử, ta Ưng Thụ duyệt nữ vô số, nhưng cũng không ngờ tới, Tùng Giang Phủ lại có như thế nhân gian tuyệt sắc, xem ra ta nhân phúc không cạn a. Tiếp lấy phản phò bên cạnh (trái phải), các người đều đi ra ngoài, không có ta mệnh lệnh, ai cũng không cho đi vào.

Nguyên lai là tam đại gác cướp thủ lĩnh Ưng Hoành em trai Ưng Thụ, người này vốn là Thiếu Lâm Tự đệ tử, mắc rồi Sắc Giới, bị trục xuất sư môn, sau đó hoành hành Đông Hải Chi Thượng, gieo họa không thiếu nữ một dạng, ở trên giang hồ có cái Đông Hải dâm ~ côn biệt hiệu.

Từ Nhược Nam kinh hô, người muốn làm gì? Cứu mạng a!

Ưng Thụ cười dâm đãng nói, các người thủ ở bên ngoài, coi như là hô cứu mạng, cũng không thể vào. Đón lấy, thuyền tới tiếng đóng cửa thanh âm, ta thuận thế leo đến Đình Cấp, lại thấy giữ cửa một cao một thấp lưỡng tên cướp biển, đáng lùn nói, tối nay lại có trò hay nghe.

Người cao một mặt cười dâm đãng, chúng ta Ưng thống lĩnh liền có thể một hóp này, chỉ mong xong chuyện phía sau khác (đừng) làm thịt nàng kia mà, Lão Đại ăn thịt, cho chúng ta chừa chút canh.

Ưng Thụ tại bên trong khoang thuyền cười nói, tiểu mỹ nhân, khiến ca ca tới yêu người!

Từ Nhược Nam tiếp tục gọi, cứu mạng a! Người đừng tới đây!

Bên trong khoang thuyền truyền tới đập đồ thanh âm, Ưng Thụ cười ha ha, vô dụng, người càng phản kháng, ca ca ta càng hưng phấn!

Không chốc lát, bên trong khoang thuyền truyền tới Ưng Thụ thanh âm, cứu mạng a! Người đừng tới đây!

Lùn tên cướp biển nói, ta thật giống như nghe được Ưng thống lĩnh hô cứu mạng thanh âm.

Cao tên cướp biển nói, thống lĩnh chính là thống lĩnh, đây là muốn C O Sp L Ay chơi đùa ra ngoài chơi ra nhiều kiểu mới mà!

Bên trong đình đông loạn hưởng, Ưng Thụ hô to, mau tới người, cứu ta a!

Cái kia lùn tên cướp biển đang muốn xông vào đi, lại bị một người khác kéo, lúc này người muốn đi vào, hồng rồi thống lĩnh chuyện tốt, lấy Ưng thống lĩnh tính khí, hai ta đầu người sợ rằng khó giữ được a.

Lúc này Từ Nhược Nam đáp lại đã là khổng chế cục diện, Ưng Thụ ở trên giang hồ có dâm tên, vô công so đại ca hấn Ưng Hoành lại kém trăm lẻ tám ngàn dặm, hôm nay rơi vào Từ Nhược Nam trong tay, sợ rằng cuộc sống không dễ chịu lắm. Nghĩ đến chỗ này, ta hiện thân, hướng lương gác Oa đi tới.

Lùn tên cướp biển ngăn ta lại nói, người nào?

Lúc này, thân ta mặc ở Thiên Lang Hào áo phục, ăn mặc cùng bình thường gác Oa không hai, ta tiến lên phía trước nói, hai vị, tiếp nhận Inoue Thập Tam Lang mệnh lệnh, có chuyện hướng Ưng thống lĩnh thông báo.

Cái kia giật Oa nói, Ông thống lĩnh đang ở làm chuyện trọng yếu, có chuyện người theo chúng ta nói đi.

Ta nói chuyện này rất gấp, cần muốn tận mặt hướng Ông thống lĩnh báo cáo.

Bên trong truyền tới Ông Hoàng thanh âm, cứu mạng, ai ở bên ngoài, nhanh tới cứu ta!

Ta nói được giống như Ông thống lĩnh đang ở bên trong cầu cứu đây.

Giật Oa nói, cầu hay không cứu là Ông thống lĩnh chuyện riêng, người không nghe được Ông thống lĩnh bận bịu đại sự mà, người trưởng không lỗi tai dài?

Ta mở ra hai tay, nói ta ngược lại thật ra lỗi tai dài, chẳng qua hai người trưởng đầu sao?

Lùn tên cướp biển cả giận nói, ta xem người chính là cố ý tới quấy rối.

Ta từ trong ngực tay lấy ra ngân phiếu, nói, điểm này ngân phiếu, bắt thành kính ý, xin châm chước. Lường tên cướp biển thấy ngân phiếu, trong ánh mắt lộ ra vẻ tham lam, đưa tay liền tới lấy, ta ngay cả

Trở về vừa thu lại, cười nói, hai vị thật muốn? Có thể chỉ có một tấm làm sao bây giờ?

Lùn tên cướp biển nói, ta tuổi lớn, tay và chân có khuyết điểm, yêu cầu chữa bệnh, ngân phiếu này thuộc về ta.

Cao tên cướp biển nói, ta đầu cao, đang ở thân thể cao lớn, yêu cầu dinh dưỡng, ngân phiếu này thuộc về ta.

Hai người lại vì một tấm ngân phiếu rùm beng, ta nói ta có cái biện pháp không biết có thể hay không được. Dáng lùn hỏi, biện pháp gì. Ta nói người kẻ tai nói nhỏ tới, hần vừa mới lại gần, trong tay của ta hàn quang chợt lóe, Thiên Dao ra khỏi vỏ, lùn giật Oa đầu bay ra ngoài, ta một chân đá ra, liền người mang đầu đập vào trong biển.

Cao tên cướp biển thấy vậy, đang muốn báo hiệu, ta sao cho hần cơ hội, lại là một đao, chấm dứt tính mạng hần.

Đẩy cửa vào, lại thấy Từ Nhục Nam ngồi ở trên bàn, Đông Hải Dâm Tăng Ông Thụ co quắp trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch không thể động đậy. Từ Nhục Nam thấy ta, cười một tiếng, nói, tiểu Bộ Khoái, ta đáp ứng người không giết người, người này giao cho người đi.

Ta mặt đầy chán ghét nhìn đến Ông Thụ, nói, đây là súc sinh, không phải là người.

Ông Thụ đã sớm sợ mất mặt, liền cầu xin tha thứ, chào hai vị Hán tha mạng a.

Ta nói người làm nhiều chuyện bất nghĩa, rơi vào hôm nay kết quả, là lỗi do tự mình gánh. Chẳng qua, xem ở ca của người phân thượng, ta lưu người toàn thân.

Ông Thụ thấy cầu xin tha thứ vô dụng, sắc mặt trở nên âm vụ đứng lên, nói, ca ca ta là Ông Hoàng, người nếu giết ta, hần định sẽ giết người báo thù!

Ta cười ha ha một tiếng, nói, đừng nói ca của người là Ông Hoàng, chính là người cha là Lý Cương, cũng vô ích. Trừ phi người chết biết nói chuyện, hoặc là sau khi người chết cho Ông Hoàng báo mộng, nếu không, coi như chết oan quỳ đi.

Ta bắt kẻ Ông Thụ, hỏi Từ Nhục Nam, người làm sao sẽ bị bắt tới đây?

Từ Nhục Nam nói ta tới đến Tùng Giang phía sau, Phong Vạn Lý liền tìm tới cửa, ta dưới tình thế cấp bách, liền chạy trốn tới Sùng Minh Đảo bên trên, không ngờ tới lại bị giật Oa bắt, ta suy nghĩ vừa vịn đến trên thuyền tránh một chút, miễn cho bị Phong Vạn Lý đuổi kịp cửa.

Vừa dứt lời, liền nghe ngoài cửa có nhân đạo, hai vị tiểu bằng hữu, lại gặp mặt.

Người tới đúng là Phong Vạn Lý, lúc này cự ly mười ngày ước hẹn, còn có nửa ngày.

Ta về mặt đưa đám nói, tiền bối, ngài thật là âm hồn không tiêu tan a. Nói về người làm sao tìm được chúng ta.

Phong Vạn Lý lộ vẻ xúc động cười một tiếng, chân khí biết nói chuyện.

Trong nội tâm của ta nghiêm nghị, phân biệt đêm đó, Phong Vạn Lý trên người đánh một cái, lúc ấy chỉ cảm thấy trong cơ thể rót vào một đạo vô cùng yếu ớt chân khí, lúc ấy cũng không có để ý, không nghĩ tới, hần lại dựa vào đạo chân khí này tìm được ta, lão hồ ly này, nhìn tới vẫn là kỹ cao nhất trừ a.

Ông Thụ nói, tiền bối, người phải cứu ta.

Phong Vạn Lý nói câu ồn ào, một chương vút lên trời cao đánh ra, trực tiếp đánh gãy Ông Thụ Tâm Mạch. Ông Thụ nhất thời thất khiếu chảy máu mà chết. Phong Vạn Lý nói, chúng ta ước định còn tính sổ hay không? Ta cười khò nói, nơi này mười phần nguy hiểm, nếu không chúng ta chuyển sang nơi khác lại nói?

Phong Vạn Lý cười ha ha một tiếng, nói nguy hiểm? Vậy người giết Uông Hoành chỉ Đệ lúc, thế nào không cân nhắc đến nguy hiểm?

Ta nói tiền bối ngài tuổi đã cao, chúng ta làm việc nói nói phải trái có được hay không, cái này Uông Thụ rõ ràng là người giết.

Phong Vạn Lý trường kiếm giờ ngang, một vết sáng tại trên thân kiếm lóe lên, giống như rắn độc, tựa hồ tùy thời đem ta hai người thôn phệ, hần khinh thường nói, nói phải trái, chúng ta đây liền cẩn thận đến nói phải trái. Ta ngay cả khoát tay nói, đạo lý ta không nói ta cũng biết, đây không phải là Quốc Nạn vào đầu mà, nếu không ước định kéo dài một ngày.

Phong Vạn Lý hừ hừ nói, có tin ta hay không một giọng, cầm ba trăm trên chiếc thuyền này tiểu tặc bọn đều gọi qua? Ta nói ta tin, bảo vệ giọng, phải dùng giọng ngọt ngào yết hầu bảo. Vừa nói, liền nháy mắt cho Từ Nhượng Nam, ra hiệu tìm cơ hội chạy trốn.

Còn chưa lên đường, chỉ cảm giác mình bị kiếm khí bao phủ ở bên trong.

Phong Vạn Lý nói, tiểu tử người miệng lưỡi trơn tru, ta sẽ không lại tin tưởng người rồi.

Ta nói nhìn ngài nói, ta Tô Do Tại mặc dù võ công nhỏ, nhưng nói chuyện hay lại là nhất ngôn cửu đỉnh. Vừa nói, ta đem trong ngực cái kia nửa há da dê lấy ra ngoài, nói, tiền bối, đây là ta hiếu kính ngài. Phong Vạn Lý thấy ta dễ dàng như thế đem da dê giao ra, mang theo về hoài nghi, nói, tiểu tử người giờ trò quỷ gì?

Ta nói không nói với người ta, cho người cũng nói ta, đạo lý cũng để cho người chiêm, liền tấm này da dê, người yêu có muốn hay không.

Phong Vạn Lý vỗ giữa không trung, đem da dê nắm trong tay, nhìn một cái, nhưng cũng không phát hiện trong đó mờ ám, nói tạm thời tin tưởng người một lần. Dứt lời, xoay người đi ra khoang thuyền. Ta ở phía sau nói, tiền bối đi thông thả, tiền bối đi cẩn thận!

Phong Vạn Lý nói ta cũng không thể cảm không người đồ vật, sắp chia tay đang lúc, đưa người chút lễ vật.

Lòng ta nói người đi nhanh lên đi, từ khi biết người, ta sẽ không qua qua một ngày ngày tốt. Ngoài miệng lại nói, tiền bối lễ vật, nhất định không nhẹ, ta đi trước đã cảm ơn.

Phong Vạn Lý một kiếm vung ra.

Một tiếng âm vang.

Chiếc này chỉ huy thuyền thân thuyền nhẹ nhàng thoáng một cái, một kiếm này lại đem thuyền gãy làm hai khúc.

Ta giờ lên ngón cái nói, hảo công phu!

Phong Vạn Lý vút lên trời cao nhảy lên, Sùng Minh Đảo bên trên vang lên một tiếng sấm: Uông Hoành chỉ Đệ Uông Thụ đã là Lục Phiến Môn Bộ Đầu Tô Do Tại giết chết!

Vừa nói, mấy cái lên xuống, biến mất ở trong màn đêm.

Ta tức miệng mắng to, họ Phong, người cái người điên này, ta xong rồi con mẹ người!

Thân thuyền dần dần trầm xuống, kêu một tiếng này ra, chỉ thấy chung quanh một trận xao động, vô số cây đuốc sáng lên, đem gần trăm người tay cầm binh khí, hướng chúng ta bên này chạy tới! Từ Nhượng Nam thấy ta đang ngăn người, nói đứa ngốc, còn không mau chạy?

Thân thuyền bắt đầu nghiêng về, ta thấy bên cạnh có chiếc thuyền nhỏ, một dao chém đứt giây thừng, đem thuyền nhỏ đá vào trong nước, ta kéo Từ Nhượng Nam, thuận thế nhảy lên, rơi vào trên thuyền. Phía sau chít chít dậm ò e kêu to, bắt tên kia, người khác tiểu tử kia chạy!

Ta liều mạng chèo thuyền, bắt đắc dĩ kỹ thuật có hạn, phía sau những người đó, dần dần kéo gần lại khoảng cách.

Có người hô to, bắn tên!

Vù vù!

Vô số mũi tên ở trong không khí kéo ra từng trận tiếng rít, hướng chúng ta bắn đi qua.

Ta vung vẩy thuyền tương, đón đỡ mũi tên, như vậy thứ nhất, thuyền nhỏ nhưng không cách nào tiến lên trước một bước. Không tới chốc lát, hơn mười chiếc thuyền nhỏ đem chúng ta vây ở chính giữa, người cầm đầu, đúng là giặc Oa bên trong thủ lĩnh một trong, Inoue Thập Tam Lang.

Inoue ra lệnh, bắt sống hai người này!

Có giặc Oa đang muốn lên thuyền, chỉ thấy Từ Nhượng Nam rộng rãi đứng dậy, trong tay một màn hàn quang dúc hết, mấy chục tấm Ngăn Châm bay ra, trước mặt mười mấy người nhất thời hết thảm một tiếng, ngã xuống đất không dậy nổi. Từ Nhượng Nam hướng ta cười một tiếng, giết người.

Ta đều nói đây là súc sinh không phải là người.

Từ Nhực Nam lại giết mấy người, nói câu, lại không châm.

Ta nói châm đến thời gian sử dụng phương huyệt thiếu, chờ đến bờ bên trên, ta đưa ngươi một bọc!

Inoue ở trên thuyền thúc giục, chúng giặc Oa lại không ai dám lên trước một bước. Inoue Thập Tam Lang thấy vậy, từ bên hông rút ra Uy Đao, hô to, đều mau tránh ra cho ta. Về phía trước vội xông mấy bước, vút lên trời cao nhảy lên, một đao hướng ta bổ tới.

Từ Nhực Nam đang muốn nghênh chiến, ta đưa nàng hướng về phía sau kéo một cái, nói câu ta tới.

Lấy mái chèo là thương, đón Inoue Thập Tam Lang đâm đi ra ngoài.

Inoue Thập Tam Lang là giặc Oa thủ lĩnh một trong, võ công cũng tấn nhập cao thủ giang hồ nhóm, một thân Đao Pháp cũng là được, chỉ thấy hấn trên không trung một cái né tránh, đem trường đao cắt ngang tới. Ta chỉ thấy ngực một buồn bức, một đao to lớn Đao Kính truyền tới.

Xoạt xoạt một tiếng, mái chèo đứt gãy.

Inoue Thập Tam Lang rơi xuống đất, đứng lại, tàn nhẫn cười nói, chạy a, thế nào không chạy?

Ta nói, chạy thế nào?

Inoue Thập Tam Lang nhìn một cái mái chèo, ngơ ngác như vậy, chèo thuyền không cần mái chèo, toàn dựa vào sóng.

Ta xem mắt bốn phía, chiếc thuyền này tiếp tế dùng thuyền nhỏ, có Quýt liên quan (khô), cây thầu dầu, bánh nếp, vô quýt những vật này một số, liền hỏi, chỗ này của ta có Quýt sợi dây lúa mạch da không biết làm tương không thích đáng tương?

Inoue kinh ngạc nói, có ý gì.

Giặc Oa bên trong có Thục Trung người, nói, Đại Tá, tiểu tử này mắng ngài đây!

Inoue cả giận nói, bắt dất!

Vừa nói nâng đao, liền muốn động thủ.

Lúc này, cách đó không xa, Hồng Y Pháo Thuyền phía sau sáu chiếc chứa đầy giặc Oa tàu tiếp tế chỉ, bỗng nhiên ánh lửa ngút trời!

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Kinh biến

Tàu tiếp tế bị người phóng hỏa, chung quanh thuyền bè giặc Oa lập tức loạn cả một đoàn, hốt hoảng ở giữa đi trước cứu hỏa.

Trương Nguyên Kính?

Trong đầu ta phản ứng đầu tiên chính là hấn, chẳng qua, hấn là Giang Chiết quân thám báo trưởng, gánh vác thăm dò địch tình nhiệm vụ, theo lý thuyết không nên vọng động như vậy. Giặc Oa cũng không phải cái gì cũng sai, trải qua ngắn ngủi hốt hoảng, có người bắt đầu chỉ huy đi trước cứu hỏa. Cùng lúc đó, có năm sáu chục tên cao thủ đi truy tung phóng hỏa người.

Chợt nghe từng tiếng lượng kiếm tiếng kêu tiếng, chợt có hơn mười người cân nhắc tiếng kêu thảm thiết. Vậy công phóng hỏa người đội ngũ, nhất thời bị cắt mở một vết thương. Phong Vạn Lý phóng lên cao, này thanh ri loang lỗ kiếm sát, ở trên trời vạch ra một đạo kiếm quang.

Nguyên lai là hấn!

Trong nội tâm của ta rất là giật mình, vốn tưởng rằng lấy da dê đi mất Phong Vạn Lý, lại độc thân chỉ kiếm, phá hư mất giặc Oa trộm tàu tiếp tế.

Tình Thượng Thập Tam Lang khoảng cách tàu tiếp tế có ba mươi bốn mươi trượng, thế lửa cùng nhau, hấn liền muốn buông tha chúng ta, đi trước vây giết Phong Vạn Lý. Ta sao đồng ý khiến hấn được như ý, nói câu, lưu lại. Cái kia nửa con mái chèo vung ra, mang theo một trận tiếng gió, bổ về phía Tình Thượng Thập Tam Lang đầu.

Tinh Thượng Thập Tam Lang sinh ra cầm ứng, nói câu tìm chết, trở tay một đao, một đao ám kinh đánh tới, cái này nội kinh mười phần quái dị, chấn động tay ta cánh tay tê dại.

Rầm rầm, mái chèo lại vỗ là mặt gỗ.

Tinh Thượng Thập Tam Lang phản phò trước mọi người đi cứu lửa, chính mình lại ở lại trên thuyền, trên mặt một luồng ngoan tuyệt sát ý, không nói một lời, hai tay đỡ kiếm, đón đầu bổ tới. Ta lãnh giáo qua mới vừa cái kia ám kinh, công lực trên ta xa.

Thấy vậy, ta cũng ổn định tâm thần, điều động lên trong cơ thể Tinh Túc lực lượng, bước ra Đạo Thánh Môn Khinh Công Mê Tung Bộ, tránh chuyển xê dịch, cùng hấn chu toàn, là Phong Vạn Lý tranh thủ nhiều thời gian hơn. Chặng qua mấy hơi công phu, lại có hai chiếc tàu tiếp tế bốc cháy.

Tinh Thượng Thập Tam Lang vỗ công vượt xa cho ta, nhưng lúc này đã là tàu tiếp tế lửa cháy chuyển phân tâm thần, ta lại tâm như chỉ thủy. Cổ Tinh Thượng Đạo Pháp mặc dù ác liệt, lại nhất thời chốc lát không làm gì được ta. Ta vừa đánh liền trêu đùa nói, nhanh lên một chút mau hơn chút nữa, chậm thuyền cũng đều đốt không có.

Thuyền thượng không gian tuy nhỏ, nhưng mà Đạo Thánh Môn Mê Tung Bộ thắng ở tinh diệu, Tinh Thượng mười mấy đao chặt xuống, lại không chút nào dính vào ta áo quần. Hơn mười gọi đi qua, Tinh Thượng hiểu được, Đạo Pháp chợt biến hóa, không nữa ác liệt, lại phối hợp vững chắc nhịp bước, một đao đao công tới.

Như vậy thứ nhất, ta nhất thời cảm thấy áp lực tăng vọt, hấn vỗ công vốn là tại trên ta, bây giờ quên mất chuyện bên ngoài, một lòng đối chiến, không ra mấy đao, ta rơi vào hạ phong, liền tiếp lui về phía sau. Lui tới một nửa, ta không chú ý thuyền trên người nấc thang, chân nửa dưới, bỗng nhiên lão đảo một cái.

Tinh Thượng thấy vậy, mặt đầy cười gằn, nâng đao chẻ đến.

Ta ngửa về đằng sau đi, thấy không cách nào né tránh, trong tay bỗng nhiên giương lên, hô to, nhìn Độc Châm!

Tinh Thượng kiến thức Độc Châm lợi hại, Đạo Pháp một hồi, ta thuận thế về phía sau lăn lộn, tránh khỏi. Tinh Thượng gặp được làm, tức giận mắng một tiếng, lần nữa hướng ta bổ tới.

Đồng Di Lăng Nhân Đạo Pháp, chú trọng thực chiến, lấy hai tay đao làm chủ, hạ bàn vững chắc, cả công lẫn thủ, rất ít có vút lên trời cao động tác. Một đao này, trên thân đao dâng lên một tầng âm quang, hiển nhiên dùng tới chân khí, như bị hấn nhìn trúng, sợ rằng không chết cũng tàn phế.

Ta cầm trong tay hấn Thiên Dao đưa ngang một cái, lại giương tay một cái, hô to, nhìn Độc Châm!

Tinh Thượng Thập Tam Lang bên trên qua một lần làm, chẳng ngờ ngang gì tới, thẳng hướng ta bổ tới.

Vào!

Một cái Kim Châm theo ta giữa ngón tay bắn ra, đóng vào trên vai trái. Tinh Thượng Thập Tam Lang liền tiếp lui về phía sau, một trận Oa nói chửi mẹ.

Cái này căn (cái) Kim Châm, đúng là ngày đó tại Kim Lăng, Từ Nhược Nam tặng cho ta cái kia một quả. Những này qua đến, một mực mang trên người, mới vừa đối với quyết thời điểm, ta liền đã nắm trong tay, chỉ là lần đầu tiên xuất thủ, ta không có hoàn toàn chắc chắn, dùng chút ít tâm cơ.

Tinh Thượng mắng, người giờ trò lừa bịp!

Ta cười hắc hắc, có vị triết nhân nói qua, người không thể hai lần bước vào cùng một con sông, đũa ngọc cũng sẽ không liên tiếp mắc lừa hai lần. Chỉ tiếc, người chỉ số thông minh không quá đủ. Vàng này châm bên trên, lau qua Trúc Diệp Thanh, tình ~ hoá nộ, cá nóc độc, không ra nửa giờ, người sẽ thất khiếu chảy máu mà chết.

Tinh Thượng ánh mắt dao động, tựa hồ muốn xem phá ta có hay không nói dối, ta nói không tin người dùng một cái tay khác ấn đè xuống ngón út phía sau nửa tắc chỗ, có hay không cảm thấy tê dại? Tinh Thượng nghe vậy đi thử, sắc mặt đại biến, thuốc giải ở nơi nào?

Ta nói chỗ nào có giải được, nếu không muốn chết, tự đoạn cánh tay phải.

Tinh Thượng có chút chần chờ, ta cười ha ha, cần quyết đoán mà không quyết đoán, nhất định chịu kỳ loạn.

Tinh Thượng cắn răng một cái, nâng đao xoay xoay một tiếng, đem cánh tay phải cắt đứt, nhất thời máu tươi chảy ròng. Tay bên dưới tại cách đó không xa thấy ta vài ba lời, liền khiến Tinh Thượng gãy một cánh tay, rồi rút hô to, tiểu tử này có tà thuật!

Ta nói Tinh Thượng tiên sinh, người nói ta muốn là để cho người biết, trên kim châm không có thuốc độc, mới vừa rồi người theo như chỗ kia, là ngón tay huyết tê, ai theo như đều tê dại à?

Tinh Thượng tức quang quát kêu to, bây giờ tự đoạn một cánh tay, Tâm Mạch bị tổn thương, một hơi thở không có lên đến, lại ngắt đi. Xa xa trên thuyền gác Oa càng nhận định ta có tà thuật, rồi rút điều khiển thuyền chạy trốn.

Từ Nhược Nam bình tĩnh nhàn nhã sau lưng ta đứng, từ đầu đến cuối, không có xuất thủ. Nàng cười nói, tiểu bất lấy

Nhanh, không nghĩ tới mấy ngày không thấy, ngươi càng trở nên miệng lưỡi trơn tru.

Ta khoát khoát tay, nói cái này gọi là dùng trí, không đáng nhắc tới.

Từ Nhựt Nam sau đó nói một cái câu, ngày đó tại Kim Lăng, ta đem này cái Kim Chân cho ngươi, là ta hai một cái ước định, cũng không phải là cho ngươi dùng để giết người. Ta lúc này mới ý thức được, Từ Nhựt Nam tức giận, liền ba chân bốn cẳng, đem Tinh Thượng dứt trên cánh tay cái viên này Kim Chân lấy xuống, lau chùi sạch sẽ, trình trọng thu ở trong ngực.

Từ Nhựt Nam xoay người, không để ý nữa ta.

Lòng ta nói đây là địa phương nào, lại vẫn muốn nổi giận. Thấy Tinh Thượng nằm trên đất, trong lòng chán ghét, một chân đem hán đá xuống trong biển. Tinh Thượng gặp nước biển, chợt thức tỉnh, bắt chấp đau đớn, hướng cách đó không xa giật Oa chiến thuyền bơi đi.

Àm!

Lại có một chiếc tàu tiếp tế đốt cháy không còn, chìm vào trong nước.

Phong Vạn Lý lấy một địch một trăm, đứng tại một chiếc thuyền đuôi, vô số giặc Oa cao thủ liên thủ, lại không làm gì được hán!

Ta nói Phong lão đầu, liền hướng ngươi hôm nay chỉ là, hai ta nợ liền xóa bỏ!

Phong Vạn Lý bên chiến đấu vừa nói, ngươi bớt đi làm quen, ta làm chìm những thuyền này, là bởi vì bọn hán cản trở ta đường, cũng không phải là từ Công Nghĩa.

Ta lớn tiếng nói, vô luận như thế nào, Giang Nam trăm họ sẽ nhớ ngươi.

Phong Vạn Lý khinh thường nói, nhớ ta có ích lợi gì!

Lòng ta nói hán cũng coi là kháng Oa lập công lớn, có muốn hay không đem nửa há da dê chuyện nói cho hán biết.

Nhưng vào lúc này, cách đó không xa có người lớn tiếng nói, Phong lão kẻ gian, ngươi khinh người quá đáng! Nghe thanh âm, đúng là tam đại giặc cướp một trong Uông Hoành. Chỉ thấy Uông Hoành đứng tại một chiếc trên thuyền nhỏ, không gió mà bay, hướng bên này chạy nhanh đến.

Giặc Oa bên kia nghe được Uông Hoành thanh âm, nhất thời có dựa vào, thế công lạng lẹ.

Phong Vạn Lý thấy vậy, nói, Uông thống lĩnh, trên biển gió to, đừng cảm lạnh rồi. Có cơ hội đến Trung Nguyên, Phong mỡ sẽ làm rượu ngon thịt ngon chiêu đãi ngươi! Dứt lời, nhún người nhảy lên, rơi vào cách đó không xa trên một chiếc thuyền nhỏ, một kiếm vung ra, trên thuyền bảy tám người nhất thời bỏ mạng.

Phong Vạn Lý hai tay chợt vỗ, trên người áo dài nhẹ nhàng, theo gió vượt sóng đi.

Giờ khắc này, ta cảm thấy được Phong Vạn Lý tính khí tuy có một ít cổ quái, nhìn qua ngược lại có một ít đáng yêu.

Từ Nhựt Nam ở một bên nói, ngốc tử, còn không mau đi, nếu không chúng ta muốn đi cũng không đi được. Ta đang muốn chèo thuyền, lại phát hiện mái chèo đã đứt, Từ Nhựt Nam trong tay áo thanh lẳng bắn ra, đem cách đó không xa tung bay ở trên mặt biển một cái thuyền trương cuốn tới.

Ta sử dụng ra lực khí toàn thân, chèo thuyền hướng bên bờ đi tới.

Uông Hoành bề bận nhiều việc cứu hỏa, cũng không có đuổi tới.

Sáu chiếc tàu tiếp tế đốt bốn chiếc, như vậy thứ nhất, giặc Oa ở trên biển bỏ cho xảy ra vấn đề, thực lực bị tổn thương.

Chờ cập bờ thời điểm, sắc trời hơi sáng.

Tại bên bờ tuần tra Minh Quân phát hiện chúng ta, đem chúng ta thuyền bè ngăn lại. Cầm đầu đầu lĩnh kia thấy thân ta xuyên giặc Oa đồng phục, quát lên, người vừa tới, đem hai cái này giặc Oa Gian Tế bắt lại! Ta dở khóc dở cười, nói, vị này quan gia, đem qua ta cùng với Trương Nguyên Kính tướng quân cùng nhau đi Sùng Minh Đảo thăm dò địch tình, bây giờ có trọng yếu Oa tình cảm thông báo, xin thay mặt thông báo.

Cái kia Minh Quân đầu lĩnh nói, Trương thống lĩnh là ngươi nói thấy chỉ thấy à? Trước bắt lại nói!

Lúc này, có cái đang dò xét địch tình tướng quân đi ngang qua, thấy vậy chỗ âm âm, hỏi, chuyện gì xảy ra?

Ta ngẩng đầu nhìn lại, người kia ba mươi tuổi tuổi, thân hình cao lớn, tướng mạo bất phàm, đang ngồi trên lưng ngựa, dùng ánh mắt quét nhìn ta cùng với Từ Nhựt Nam. Cái kia Minh Quân đầu mục thấy vậy, liền tiến lên phía trước nói, Du tướng quân, bắt được lưỡng tên cướp biển Gian Tế.

Du tướng quân?

Ta nói ngươi là Du Đại Du?

Cần rồi, tướng quân tục danh sao lại là ngươi không ngừng kêu?

Cái kia tướng lĩnh thấy ta nhìn chăm chú hần, chậm rãi nói, đúng là bản quan.

Ta nói vậy thì tốt quá, tại hạ Kim Lăng Lục Phiến Môn Tô Do Tại, vội vàng dẫn ta đi gặp Trương Nguyên Kính cùng vì sao Bộ Đường, ta có trọng yếu Oa tình cảm bẩm báo. Vừa nói, đem ta Lục Phiến Môn Yêu Bài đưa tới, Du Đại Du nhìn một cái, nhàn nhạt nói, đi theo ta.

Đến Tùng Giang Phù Nha, Trương Nguyên Kính nhìn thấy ta, tới nắm chặt tay ta nói, Tô huynh, không nghĩ tới ngươi lại còn sống trốn ra được. Đêm qua sau khi trở lại, ta vẫn còn lo lắng ngươi.

Ta nhìn một cái Từ Nhục Nam, đưa tay rút trở lại, Trương Nguyên Kính lúc này cũng phát hiện Từ Nhục Nam, ánh mắt sáng lên, vị này là? Ta ngay cả giới thiệu Từ Nhục Nam, Trương Nguyên Kính hướng Từ Nhục Nam thi lễ, Từ Nhục Nam một mặt ngạo nghễ, cũng không để ý hần, làm cho Trương Nguyên Kính có chút lúng túng.

Trương Nguyên Kính với Du Đại Du được rồi quân lễ, nói, vì sao Bộ Đường ở phía trước nhà chờ tướng quân.

Ta nói đêm qua ngươi sau khi đi, giặc Oa sáu chiếc tàu tiếp tế bị hủy diệt bốn chiếc, thật là đại khoái nhân tâm. Vì vậy đơn giản đem Phong Vạn Lý chuyện nói một lần, Trương Nguyên Kính nghe vậy, nói không bằng cùng đi gặp vì sao Bộ Đường.

Ta đang muốn đi trước, Từ Nhục Nam lại dừng bước, nói, các ngươi thảo luận quốc sự, thân phận ta đặc thù, đi qua có chút không có phương tiện, ở nơi này chờ các ngươi đi. Lòng ta nói năng cố kỵ chính mình U Minh Giáo Chủ thân phận, sợ mang đến cho ta phiền toái, vì vậy nói, ta đi một chút sẽ trở lại.

Đi tới nội nha, nghe được bên trong có người cãi vã, Trương Nguyên Kính nói

Chờ chốc lát ta đi thông báo.

Du Đại Du về mặt có chút lạnh mạc, đã sớm nghe hần tại Chiết Giang, Phúc Kiến khu vực kháng Oa có công, tại Triều Đình bên trong khá có danh vọng, bây giờ người này đứng tại thân ta bên cạnh, để cho ta làm sao có thể không kích động, vì vậy tiến lên bắt chuyện, Du tướng quân. .

Du Đại Du xoay người, ta đứng nhắm cây đình, chẳng qua cũng không để bụng.

Không chốc lát, Trương Nguyên Kính trở lại, nói Du tướng quân, Tô bộ đầu, vì sao Bộ Đường xin mời.

Đi tới Nội Đường, bên cạnh đứng bảy tám Danh Tướng lĩnh, còn có mấy cái quan văn.

Mọi người đã kết thúc cãi vã, Du Đại Du hướng Hồ Tông Hiến ôn hoà chào một cái, đứng ở một bên không lên tiếng. Hồ Tông Hiến ngược lại cũng không để bụng, hỏi ta, Tô bộ đầu, nghe Nguyên Kính nói, đêm qua giặc Oa tàu tiếp tế hư hại bốn chiếc?

Ta lại đem Phong Vạn Lý hôm qua hủy thuyền chuyện miêu tả một lần, Hồ Tông Hiến nghe vậy, vỗ tay nói, Phong lão tà ma trong ngày thường mơ mơ màng màng, Chính Tà chẳng phân biệt được, không nghĩ tới thời khắc mấu chốt, ngược lại cũng lập một công, thua thiệt năm đó ta không nhìn lầm.

Lòng ta nói nguyên lai Phong Vạn Lý cùng Hồ Tông Hiến còn có chút lui tới, khó trách ngày đó Hồ Tông Hiến nói Phong Vạn Lý sẽ không hư hần đại sự.

Hồ Tông Hiến lại hỏi mọi người, chư vị đang ngồi đều là Giang Chiết quân nòng cốt, bây giờ giặc Oa tiếp tế bị tổn thương, là công là thù, ta nghĩ rằng nghe nữa nghe các ngươi ý kiến.

Một tên tướng lĩnh bước ra khỏi hàng nói, đại nhân tổng đốc, giặc Oa tiếp tế bị tổn thương, đến tiếp sau này chưa đủ, ắt sẽ ngày gần đây phát động tấn công, dọc đường cướp bóc, lấy phong phú tiếp tế, thuộc hạ đề nghị, ta Đại Minh quân tại dọc theo bờ đề phòng, các lộ thành lập nhanh chóng tiếp viện, chờ hết đạn hết lương thực, giặc Oa sẽ tự lui binh!

Người còn lại nói, lui binh sau đó đây, giặc Oa thôi lui ra Sùng Minh Đảo, cũng sẽ không đi Chu Sơn? Đại nui? Sùng Minh chi vậy khôn biết, chẳng qua chỉ là trị ngọn không trị gốc.

Cái kia Lưu tướng quân đó bưng cả khuôn mặt, Tổng tướng quân lại có gì cao kiến?

Người kia nói tiếp, cao kiến ngược lại chưa nói tới, ta cảm thấy được, thừa dịp giặc Oa đặt chân chưa ổn, quân tâm đại loạn, nhân cơ hội công đảo, lấy Đại Minh mười lăm vạn đối với sáu vạn, nếu không còn thắng, chỉ sợ cũng không thể nào nói nổi rồi.

Hồ Tông Hiến ngồi ở trên ghế, không nói một lời.

Mọi người lại bắt đầu nghị luận sôi nổi, có chủ chiến đấu, có chủ thủ, duy chỉ có Du Đại Du đứng ở một bên, không có lên tiếng. Mọi người cãi vã nửa ngày, cũng không có một chương trình, lúc này rồi rít im miệng, nhìn về Hồ Tông Hiến.

Loại này hội nghị quân sự, mọi người cứ việc phát biểu ý kiến, nhưng cuối cùng đánh nhịp, hay lại là Thống đốc Hồ Tông Hiến.

Hồ Tông Hiến hỏi Du Đại Du, chí Phụ, chuyện này người thấy thế nào ?

Mọi người đưa mắt nhìn chăm chú tại Du Đại Du trên người, Du Đại Du lúc này mới nói, nếu thủ, để mặc cho giặc Oa rời đi, sẽ để cho dọc đường dân chúng chịu tai họa, nếu công, Sùng Minh Đảo dễ thủ khó công, ta Giang Chiết quân nhân cân nhắc mặc dù chiếm ưu, sợ rằng lại thương vong thảm trọng

Lưu tướng quân một bên chế giễu, Du tướng quân, người cái này là cũng không nói gì a.

Du Đại Du không để ý tới hân, khiến Lưu tướng quân không có tính khí.

Hồ Tông Hiến nói, theo ý kiến của người đây?

Du Đại Du ung dung nói tám chữ: Vây mà bắt công, vây ba thả một.

Ta trong lòng bình tĩnh, một chiêu này dùng hay lắm, Sùng Minh Đảo đi sâu vào đất liền, nếu giặc Oa dốc hết toàn lực, coi như thắng được, chỉ sợ cũng là thảm thắng. Nếu ta là Uông Hoàn, lúc này chặt đứt tiếp tế, nhất định sẽ nhân cơ hội lui về biển khơi, nếu Đại Minh Thủy Sư xuất hiện ở Hải chi chỗ mai phục, giặc Oa giống như bọ sùi cào, tiến thoái không được. Không hổ là Danh Tướng, tốt mưu kế người mưu kế thế, không tốt mưu kế người mưu kế một dạng, chính là tám chữ, cảnh giới lộ rõ cao thấp.

Lưu tướng quân tự biết không bằng, lại cũng không nhận được chưa xót nói, nói không chừng Sùng Minh Đảo nguyên đến dân tiếp tế, cũng bị cướp không còn một mống đây.

Du Đại Du nói, Sùng Minh Đảo trên có hơn tám ngàn người, năm ngoài đại hạn, mở kho lương giúp lương, liền thuế phú đều giảm miễn rồi, Lưu tướng quân ngược phải thật tốt làm một ít công khóa.

Lưu tướng quân mặt già đỏ lên, lại cũng không nói thêm gì nữa.

Hồ Tông Hiến vỗ bàn một cái, liền theo ý kiến của người làm.

Hồ Tông Hiến thân là Thống đốc, ngược lại cũng nhận định tình hình, không có vượt quyền chức quyền, làm ra sau khi quyết định, liền khiến Du Đại Du an bài công tác tương quan. Du Đại Du kể xong kế hoạch tác chiến lúc, lại thấy có người đi vào bẩm báo, Bộ Đường đại nhân, Cẩm Y Vệ bên kia người đến.

Hồ Tông Hiến sắc mặt chợt biến hóa.

Không chốc lát, liền có bốn cái lưng hổ eo như ong, mặc hân tử áo đen bước đi vào nha nội, Hồ Tông Hiến liền đứng dậy nói, không nghĩ tới là Lục Bình Lục chỉ huy khiến thân chí, người trình không thể ra xa tiếp đón, mong thứ tội.

Cẩm Y Vệ Đô Chỉ Huy Sứ Lục Bình đi vào, cũng không để ý Hồ Tông Hiến, bộ vệ hướng chủ vị ngồi xuống, nói, Giang Chiết Thống đốc kiêm Tuần Phủ Hồ Tông Hiến tiếp chỉ!

Hồ Tông Hiến nghe vậy, liền dẫn mọi người quỳ xuống. Ta vốn không muốn quỳ, lại bị Trương Nguyên Kính kéo một cái, mới không cam lòng tình nguyện quỳ xuống.

Lục Bình Đạo, truyền chỉ dụ, Hồ Tông Hiến tại nhiệm Giang Chiết Thống đốc trong lúc, tham ô nhận hối lộ, bắt chẹt trăm họ, lập tức miễn đi Hồ Tông Hiến Thống đốc, Tuần Phủ chức, áp giải Kim Lăng thẩm vấn!

Lời vừa nói ra, mọi người ồ lên.

Trong nội tâm của ta cũng cả kinh, lo lắng nhất sự tình rốt cuộc xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Hi sinh vì nước

Hồ Tông Hiến mặt mũi bình tĩnh, tựa hồ đã sớm dự liệu được có một ngày như thế. Nhưng mà, lại không nghĩ tới một ngày này đến như thế này mà nhanh. Bây giờ giặc Oa công chiếm Sùng Minh Đảo, Quốc Nạn vào đâu, cũng không biết tại phía xa Kim Lăng vị hoàng đế kia, trong đầu đến tột cùng là

đang suy nghĩ gì.

Lâm trận đối soái, đứng đầu tổn thương tinh thần. Hồ Tông Hiến lại là Giang Nam biên giới quan lớn, quanh năm tại kháng Oa tuyến đầu, bây giờ một tờ chiếu thư, lại đem hấn miễn chức. Ta nghiêm túc suy nghĩ một chút đạo kia chỉ dụ, tham ô nhận hối lộ, bắt chẹt Giang Nam nhà giàu, cái này lưỡng hạng tội danh, có thể lớn có thể nhỏ. Ít nhất không có mưu kế nghịch, thông Oa loại này mắc chuyện kiêng kỵ.

Có lẽ sự tình còn có chuyển cơ, ta suy nghĩ nói.

Hồ Tông Hiến không nói một lời, Cẩm Y Vệ Lục Bình cũng không có thúc giục hấn lĩnh chỉ, hai người như thế đối mặt. Tại chỗ một trận kiềm nén cực kỳ yên lặng.

Du Đại Du phá vỡ loại trầm mặc này, hỏi hấn, Lục đại nhân, bây giờ giặc Oa hoành hành, cũng không biết Thánh Thượng lại phái người nào thay thế Thống đốc chức?

Lục Bình đánh giá đến Du Đại Du, Sơn Đông nói Thống đốc Triệu trình may mắn sắp xuất hiện mặc cho Giang Chiết Thống đốc kiêm Tuần Phủ, liền có thể nhậm chức.

Du Đại Du lớn tiếng nói, Sơn Đông cự ly Tùng Giang Phủ hơn ba ngàn dặm, Triệu tổng giám sát coi như hôm nay lên đường, cũng phải tháng phía sau đến, bây giờ Oa tình cảm làm gấp, làm trễ nãi chiến đấu cơ, lại có ai đến phụ trách?

Lục Bình không vui nói, ta chỉ là tới truyền Thánh Dụ, tiếp nhận thánh chỉ làm việc, kháng Oa là các người quân đội chuyện, về phần người nào chịu trách, Thánh Thượng tự có phán đoán sáng suốt, không tới phiên ta tới làm phiền.

Du Đại Du còn muốn cãi, lại bị Hồ Tông Hiến ngăn lại, chỉ Phụ, đây là triều đình chuyện, chớ có nhiều lời. Du Đại Du rên lên một tiếng, lui xuống. Hồ Tông Hiến đứng lên, cung kính nói, tội thần Hồ Tông Hiến lĩnh chỉ!

Tình cảnh có chút kiềm nén, Lục Bình đứng dậy, vỗ một cái Hồ Tông Hiến bả vai, nói, người trình huynh, Lục mỗ đêm qua nhận được Mật Chỉ, đi đường suốt đêm, nhưng là bây giờ thời đời hỗn loạn, giặc Oa liền nói, Lục mỗ nửa đường lại tái phát bệnh, ước chừng chạy tới Tùng Giang Phủ, cũng phải ba ngày đi.

Hồ Tông Hiến nghe vậy sững sốt một chút, thần sắc hơi chậm, cung kính hướng Lục Bình khom người bái thật sâu, Hồ Tông Hiến đại biểu Giang Chiết một trăm vạn trăm họ, cảm ơn Lục huynh rồi!

Mọi người tại đây sâu thở phào một cái.

Ta để ở trong mắt, lại cũng không khỏi là Lục Bình giờ lên ngón cái, hấn phụng chỉ tới áp giải Hồ Tông Hiến trở về Kim Lăng, lại coi trời bằng vung, dám đem thánh chỉ đưa tới ngày tháng chậm trễ ba ngày. Có ba ngày nay, Hồ Tông Hiến có thể làm rất nhiều chuyện.

Du Đại Du, Lưu thả lỏng Lăng nghe lệnh!

Có mặt tướng!

Hai người các người cái đem ba vạn binh mã, thừa dịp giặc Oa bước chân chưa ổn, khiến đại quân hơi làm nghỉ dưỡng sức, giờ Dậu tấn công Sùng Minh Đảo, nhất định phải tại trước hừng đông sáng, công hạ Sùng Minh Đảo!

Tuân lệnh!

Trương Nguyên Kính nghe lệnh!

Có mặt tướng!

Người cùng trương Cát Xương dẫn hai vạn Đại Minh Thủy Sư, chiến thuyền hai trăm chiếc, từ sau đường đánh bọc, nếu chạy trốn một chiếc thuyền, nói đầu người tới gặp ta!

Tuân lệnh!

Hồ Tông Hiến liền tiếp ban bố bảy tám đạo tướng lệnh, yêu cầu Giang Chiết quân, Đại Minh Thủy Sư tại tối nay phát động đối với giặc Oa chiến tranh toàn diện.

Toàn bộ bố trí xong, Hồ Tông Hiến lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hấn trầm giọng nói: Chư vị tướng quân, hi sinh vì nước, khi có anh hùng hoành đảo lập mã, nhiệt huyết đức trung lĩnh hồn. Hồ Tông Hiến tại nuôi thả bò cỡi hơn mười năm, không làm được anh hùng, lại cũng không thể trở thành tội nhân thiên cổ, đứng sai thành bại, toàn dựa vào chư vị!

Mọi người cùng kêu lên nói: Nguyên vi tướng quân hiệu lực, hơi lớn rõ ràng hy sinh thân mình!

Hồ Tông Hiến lúc này mới khoát khoát tay, đi làm việc đi. Dứt lời, đối với Lục Bình Đạo, Lục đại nhân thân thể có bệnh, xin đến hậu viện nghỉ ngơi.

Ta đang muốn thôi lui ra, Hồ Tông Hiến lại gọi lại ta, Tô bộ đầu.

Ta dùng chân, nhìn đến Hồ Tông Hiến hơi lộ ra một mối mặt, nói, đại nhân tổng đốc có gì phân phó? Hồ Tông Hiến nói, Hồ mỗ đi Kim Lăng thăm vấn, sau ba ngày, xin người hãy vị này Lục Phiến Môn Bộ Đầu hiệp trợ áp giải.

Ta có chút chân chờ, ta là Lục Phiến Môn Bộ Đầu, theo lý thuyết, tầm thường Từ Phạm, Giang Dương Đại Đạo, ta tới áp giải ngược lại không phải là không thể, nhưng Hồ Tông Hiến là Đương Triều quan lớn, tám gậy tre cũng không tới phiên ta tới áp giải a.

Hồ Tông Hiến nói, chuyện này ta sẽ cùng với Lục đại nhân bàn bạc.

Ta nhận lời đi xuống. Du Đại Du, Trương Nguyên Kính đám người lĩnh quân lệnh, mỗi người bận rộn đi, trong nội tâm của ta nhớ mong Từ Nhượng Nam, liền cáo từ ra Tùng Giang Phủ

.

Từ Nhượng Nam vốn là Phủ Nha bên ngoài chờ ta, bây giờ lại không thấy bóng dáng. Ta theo cửa lính gác binh sĩ hỏi thăm, cái kia binh sĩ nói, vị cô nương kia, thật giống như gặp người nào, hướng Đông Phương hướng đi nha. Ta vội vàng nói cảm ơn, hướng đông bên đuổi theo.

Đi ra trong vòng ba bốn dặm, lại nghe có người tiếng đánh nhau.

Một nữ tử nũng nịu nói: Yêu Nữ, hôm nay người rơi vào trong tay chúng ta, đừng mơ tưởng lại chạy đi, làm hại vô lâm!

Ta chạy tới, lại thấy có lưỡng tên thanh niên nam nữ cùng Từ Nhượng Nam đấu với nhau.

Cách đó không xa, có một ông già, dẫn hơn mười tên đệ tử, ở một bên lược trận.

Từ Nhượng Nam lấy tay bên trong thanh lăng nghênh địch, lấy một chọi hai, cũng không có rơi vào hạ phong. Ta thấy hình dáng vọt tới, hét lớn một tiếng, dùng tay!

Từ Nhượng Nam nghe vậy, hướng ta cười một tiếng, về phía sau nhảy ra vòng chiến, phiêu nhiên đến đằng sau ta. Ta thấp giọng hỏi, chuyện gì xảy ra?

Từ Nhượng Nam rất là khinh thường nói, gặp phải mấy cái quần quít chặt lấy, nhận ra ta một lời không hợp, liền cùng ta đấu.

Cô gái trẻ kia mắt thấy không có vậy khôn Từ Nhượng Nam, đi tới thân ta trước, nâng kiếm chia vào người của ta nói, người, tránh ra!

Ta quan sát cô gái này, dáng dấp ngược lại cũng không tệ, mười tám mười chín tuổi, xương gò má có chút cao, lông mày dựng ngược, nhìn qua rất có vẻ hung hãn. Một cái khác nam tử, thần sắc kiêu căng, một tay lưng đeo bảo kiếm, đi theo qua.

Ta nói vị cô nương này là bằng hữu ta, không biết cùng hai vị kết cái gì mối thù?

Nữ tử nghiêm nghị nói, người là người phương nào? Vì sao phải bênh vực yêu nữ này?

Ta liền không nghe được người khác gọi Từ Nhượng Nam là Yêu Nữ, trong lòng cũng có chút không vui, nói, các hạ thì là người nào, người luôn mồm luôn miệng xưng nàng là Yêu Nữ, có thể có cái gì chứng cứ?

Đi theo nam tử nói, sư muội, người này khắp nơi bảo vệ Yêu Nữ, tất nhiên là Yêu Nữ đồng bọn, hôm nay chúng ta Lục Liễu ở cùng Thúy Vân Sơn trang mặc dù kết bạn tới là Lưu tướng quân trợ trận giết giặc Oa, nhưng nếu gặp phải cái này Ma Giáo Yêu Nữ, thân là chính nghĩa hạng người, tự nhiên cái kia không thể bỏ mặc, là trên giang hồ trừ một hại!

Lục Liễu ở? Thúy Vân Sơn trang? Nghe tên hình như là Lĩnh Nam khu vực trong chốn vô lâm môn phái, lúc trước nghe nói qua hai môn phái này, ở trên giang hồ cũng có thể coi là Nhất Hào, chẳng qua nếu đối địch với Từ Nhượng Nam, ta dĩ nhiên là không đáp ứng.

Ta cả giận nói, bây giờ Quốc Nạn vào đầu, các người lấy Danh Môn Chính Phái tự cho mình là, không đi giết giặc Oa, lại ở chỗ này làm khó một cái cô gái yếu đuối, coi là cái gì danh môn?

Nữ tử đạo, ma dạy Yêu Nữ, người người phải trừ diệt.

Ta cười lạnh một tiếng, tốt một cái người người phải trừ diệt, người có thể biết trong miệng người vị này Ma Giáo Yêu Nữ, đêm qua tại Sùng Minh Đảo, một người giết mười tám tên giặc Oa? Không phải ta nói, tự lấy các người cái này vô về mề quào, nếu không phải nàng đáp ứng ta không chịu giết người lung tung, đã sớm đi Diêm vương gia bên kia giờ nào (5 giờ đến 7 giờ sáng) đi.

Nữ tử nghe vậy sắc mặt cực kỳ khó coi, tựa hồ bị cực lớn làm nhục, run lên một đóa kiếm hoa, chia vào người của ta nói, hừ, người nếu không tránh ra, liền người cũng cùng nhau giết.

Bên cạnh một mực mắt lạnh quan sát lão già lúc này nói, Thúy nhi, Phong nhi, không rất đúng vị thiếu hiệp kia vô lễ. Thiếu nữ nghe vậy, giậm chân một cái, nói, sư phụ, ngài thường thường dạy dỗ chúng ta, thân là người trong vô lâm, muốn trừ ma vệ đạo, vì sao phải ngăn cản ta giết bọn họ?

Lão già thân hình khê nhúc nhích, đi tới hai ta trước mặt. Lòng ta nói lão già này vô công quả thực không yếu, không nghĩ tới Lĩnh Nam giang hồ, lại cũng có cao thủ như thế.

Lão già khẽ mỉm cười, nói, tại hạ Lục Liễu ở chủ nhân Thôi Vân Sơn, không biết thiếu hiệp xưng hô như thế nào?

Ta lắc đầu một cái, nói ta không phải là cái gì thiếu hiệp, cũng không phải người trong giang hồ, tại hạ Kim Lăng Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty Bộ Đầu Tô Do Tại.

Cô gái nói, cái gì chó má Bộ Đầu, cùng với Yêu Nữ, không thứ tốt gì.

Thôi Vân Sơn nhàn nhạt nói, cái kia Tô bộ đầu có thể biết, vị này Từ cô nương, chính là U Minh Thần Giáo Giáo Chủ? U Minh Thần Giáo trong võ lâm làm nhiều việc ác, đã đưa tới võ lâm công phần, một tháng trước, Võ Lâm Minh Chủ đã phát hành Minh chủ lâm, hiệu lệnh thiên hạ võ lâm Chính Đạo, truy sát vị cô nương này?

Ta nói đâu chỉ là biết, ta còn biết, Lý Danh Tú còn từng hứa hẹn, nếu có thể tập sát Từ Nhượng Nam, đem Hứa lấy đại hội võ lâm phó vị trí minh chủ! Chẳng qua. . . Ta coi như là cái kia lão lương bọn cầm Võ Lâm Minh Chủ nhường lại, ta cũng tuyệt không khiến bất luận kẻ nào động nằng một chút

Thôi Vân Sơn không vui nói, nói như vậy, ngươi đây là muốn cùng

Thiên hạ võ lâm là địch?

Ta hỏi ngược lại, vậy các ngươi Lục Liễu ở muốn cùng triều đình Lục Phiến Môn là địch?

Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty, trên danh nghĩa là giang hồ Các Đại Môn Phái giam quản bộ môn, mặc dù Giang Hồ Ty đối với Các Đại Môn Phái giam quản cường độ có hạn, nhưng là từ pháp lý bên trên nói, trừ phi môn phái này không nghĩ ở trên giang hồ lẫn lộn, nếu không là sẽ không dễ dàng dẫn đến quan phủ, chớ đừng nói chỉ là Lục Phiến Môn rồi.

Lúc này ta dọn ra Lục Phiến Môn đến, chính là muốn đối với mới có thể biết khó mà lui.

Thôi Vân Sơn suy tư chốc lát, nói, Tô bộ đầu, hôm nay ta bán ngươi một bộ mặt, tạm thời không truy cứu chuyện này. Chẳng qua, U Minh Thần Giáo xưng bá võ lâm lòng, người đi đường đều biết, bây giờ bọn họ bắt Từ Khai Sơn, nếu đem tới đến Minh Sơn tuyệt học, trên giang hồ ắt phải vén lên một phen gió tanh mưa máu. Tới lúc đó, các ngươi Lục Phiến Môn hành động, chính là tiếp tay cho giặc rồi.

Ta ngao ngễ nói, đây là ta Lục Phiến Môn bên trong chuyện, không tới phiên các ngươi Lục Liễu ở xen vào chuyện người khác.

Thôi Vân Sơn sắc mặt biến thành giận, lại cố nén không có nổi giận, đối với Từ Nhượng Nam nói, Từ giáo chủ, hai chúng ta Nguyệt chi phía sau thấy!

Cô gái kia còn muốn dây dưa, bị Thôi Vân Sơn quát lớn một tiếng, vô cùng không tình nguyện đi theo, trước khi chuẩn bị đi, nàng mặt đầy chán ghét nhìn ta một cái.

Đội bọn họ sau khi đi, ta hỏi Từ Nhượng Nam nói, bọn họ nói hai tháng sau đó thấy là có ý gì?

Từ Nhượng Nam nói, nửa tháng tới nay ngươi đang ở đây Đông Hải Chi Thượng, cũng không biết bây giờ trong chốn giang hồ truyền xôn xao, nói ta Thần Giáo được Từ Khai Sơn, Võ Lâm Minh Chủ Lý Danh Tú, Kim Lăng Vương cảm ơn hai nhà, liền hợp Các Đại Môn Phái, muốn chúng ta giao ra Từ Khai Sơn, lấy hai tháng kỳ hạn, nếu không đem tới chúng ta toàn diện khai chiến.

Một tháng trước, U Minh Thần Giáo gặp Võ Lâm Minh đánh lén, thương vong thảm trọng, Từ Khai Sơn bị đưa về U Minh Thần Giáo Tổng Đà, cũng không biết trên người hắn trúng độc có hay không cời ra. Ta nói Nhượng Nam, chờ thêm hai ngày, theo ta trở về chuyển Kim Lăng, ta xử lý xong một chút công vụ, theo ngươi cùng đi Giang Ninh. Thứ nhất là nhìn một chút Từ tiền bối, thứ hai là gặp ngươi một chút sư phụ.

Từ Nhượng Nam hơi đỏ mặt, thấy sư phụ ta làm gì?

Ta nói hai ta nhận biết lâu như vậy rồi, cũng không thể một mực lôi kéo a.

Lôi kéo cái gì?

Ta gãi đầu một cái, cười hi hi nói, có câu nói thật hay, không thôi thành thân là mục đích yêu đương, đều là đùa bốn lưu manh. Ngươi nghĩ ta đường đường lớn Bộ Đầu một quả, cũng không thể ở trên giang hồ lẫn lộn một gã lưu manh danh xưng đi.

Từ Nhượng Nam tức giận nói, ai nói muốn gả cho ngươi rồi hả?

Vừa nói, xoay người rồi đi.

Ta vội vàng đi theo, nói ngươi không gả cho ta, cái kia chuẩn bị gả cho người nào? Ngươi như vậy hung ác, ngoại trừ ta Tô Do Tại, còn ai dám cưới ngươi?

Àm!

Ta bị nàng quăng ra ngoài ba bốn trượng.

Hai người một đường cái vĩa, trở lại Tùng Giang Phủ, ở trong thành ăn ít thứ.

Từ Nhượng Nam mới nói, ngốc tử, chúng ta muốn tách ra một đoạn thời gian. Ta nghỉ ngơi nói, không phải nói tốt, chúng ta cùng đi Kim Lăng mà.

Từ Nhượng Nam nói, có người Phán Giáo, ta phải trước chạy về Giang Ninh, chuyện này phải có một hiểu.

Ta biết nàng nói là Bệnh Hồ Dương Ân chuyện, ta nói lại không thể chờ ta Kim Lăng chuyện, hai ta cùng nhau đi trước? Nhiều nhiều người người trợ giúp phải không ?

Từ Nhượng Nam nói, không còn kịp rồi, Kim Lăng bị tấn công một chuyện, Thần Giáo tổn thất nặng nề, dựa theo giáo quy, là muốn truy cứu trách nhiệm Dương Ân tên kia ác nhân cáo trạng trước, ta phải chạy trở về, với sự phụ nói rõ tình huống.

Lòng ta nói nàng người giáo chủ này làm cũng đủ mệt, bản thân rất không muốn nàng một mình đi trước, chẳng qua lại không tìm ra lý do, chỉ đành phải nói, chờ Kim Lăng chuyện, nhỏ thì nửa tháng, lâu thì một tháng, ta đi Giang Ninh tìm người. Chẳng qua ngày mai lại đi đi.

Từ Nhượng Nam nói, tại sao?

Ta nói, theo ta.

Từ Nhượng Nam cúi đầu không nói, cũng không có cự tuyệt.

Hai người dắt tay, tại Tùng Giang Phủ trên đường chính đi, gác Oa trước mặt, Tùng Giang Phủ phần lớn trăm họ đều đã thu thập vàng bạc tế nhuyễn, chạy nạn đi, đường phố bên trên khắp nơi đều là quân đội binh sĩ, sẵn sàng ra trận, chuẩn bị tối nay quyết chiến.

Ngược lại ta hai người, thành bên trong tòa thành này rảnh rỗi nhất hai người.

Chạng vạng, vùng tây nam tiếng pháo nổ ầm, Giang Chiết quân bắt đầu tấn công Sùng Minh Đảo rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Bão táp

Cảnh Nguyên hai mươi hai năm tháng năm, Đông Hải tam đại giặc cướp đứng đầu Uông Hoành dẫn đầu sáu vạn giặc Oa công chiếm Sùng Minh Đảo, Du Đại Du, Trương Nguyên Kính dẫn quân nghênh chiến, ở ngày tám tháng năm mùng một phát động Sùng Minh cuộc chiến.

Bởi vì là mùa hè, không khí khô ráo, Minh Quân lấy hơn một trăm cửa Hồng Y đại pháo đánh Sùng Minh Đảo, mấy trăm phát đạn đại bác đi qua, toàn bộ Sùng Minh Đảo ánh lửa nổi lên bốn phía. Pháo binh công kích sau đó, Du Đại Du ra lệnh một tiếng, sáu vạn Giang Chiết quân tại pháo binh dưới sự che chở, hướng Sùng Minh Đảo áp sát.

Giặc Oa đi ngang qua Sơ kỳ hốt hoảng sau đó, cũng dần dần ổn định tâm thần, bởi vì Hỏa Pháo đều tại chiến đấu trên thuyền, trong lúc vội vàng nghênh địch, chỉ đành phải lấy cung tên chống cự.

Lên đảo sau đó, Minh Quân cùng giặc Oa triển khai Cận Thân Nhục Bác chiến đấu, những cướp biển này, đơn đả độc đấu rất là tàn bạo, đầu tiên có vô số Minh Quân bị giết. Nhưng mà Minh Quân bộ đội vừa bước bờ, lập tức kết trận, mười hai người một tổ, Thuận Bài Thủ, trường mâu thủ, cây giáo tay các loại các ty kỳ chức, một khi có người mất đi chiến lực, lập tức có những người khác bổ sung, đội hình cũng sẽ không loạn. Bộ này trận pháp, giống như nhúm binh thường, khiến giặc Oa không thể nào mệnh đến, chịu nhiều đau khổ.

Chiến đấu kéo dài suốt đêm, chờ đến sau khi trời sáng, chiến đấu đã cơ bản kết thúc.

Sùng Minh Đảo thân phơi khắp nơi, máu chảy thành sông, giết chết giặc Oa hơn ba vạn người, tù binh hơn một vạn người, có khác hơn hai chục ngàn giặc Oa đang rút lui trên đường, gặp phải Trương Nguyên Kính Thủy Sư phục kích, đánh chìm thuyền hơn bảy mươi chiếc, chỉ có hơn tám ngàn người xông phá phá vòng vây, trốn chết trên biển.

Mà Đại Minh quân đội cũng tổn thất nặng nề, trận đánh này đi xuống, thương vong cũng vượt qua một vạn.

Giặc Oa lúc tới khí thế hùng hăng, ai ngờ lại thất bại thảm hại.

Không ngờ là, tam đại giặc cướp một trong Uông Hoành, mất thấy không địch lại, một mình đi thuyền chạy trốn lúc, kết quả bị Phong Vạn Lý ngăn ở trên nửa đường.

Kịch chiến bên dưới, Uông Hoành bị Phong Vạn Lý chọc mù một con mắt, bắt sống.

Vốn là, Uông Hoành cùng Phong Vạn Lý, một là Cửu Châu Kiếm Thần, một là trên biển Vương, thực lực sà sà nhau, có thể Uông Hoành thân ở xu thế suy sụp, không chiến liền rơi xuống hạ phong.

Sùng Minh cuộc chiến đại thắng, cổ vũ Minh Quân tinh thần, hủy diệt tam đại giặc cướp căn cơ. Chạy đi tám ngàn giặc Oa, không có Uông Hoành lãnh đạo, tựa như chia rẽ, mặc dù tiếp tục tại Đông Hải làm ác, cũng rốt cuộc không được việc lớn sau khi, không nổi lên được sóng gió.

Ban đêm hôm ấy, ta cùng với Từ Nhượng Nam một đêm không ngủ, cùng Du Đại Du tại đóng võ đài bên trên, mất thấy cả tràng công đảo cuộc chiến.

Ngược không phải chúng ta không giúp, khi chúng ta biểu đạt ra muốn phải hiệu lực ý nguyện lúc, Du Đại Du quả quyết cự tuyệt.

Loại này kích thước tập đoàn quân đội tác chiến, người trong giang hồ ở trong đó đưa đến tác dụng rất là có hạn. Võ Lâm Cao Thủ mặc dù có thể lấy một chống mười, nhưng một trăm Võ Lâm Cao Thủ cùng một chỗ, vô cùng có khả năng không đánh lại năm trăm nghiêm chỉnh huấn luyện chiến sĩ. Nếu một ngàn Võ Lâm Cao Thủ đối mặt năm nghìn binh lính, chờ đợi bọn hắn chỉ có bị tàn sát số mạng.

Đây chính là vì cần gì phải trên giang hồ võ công cao thủ nhiều như mây, triều đình lại cho tới bây giờ không có thành lập một chi do Võ Lâm Cao Thủ tạo thành quân đội. Mà cao thủ giang hồ, bình thường chính là làm vương công quý tộc thị vệ, tại quân đội đảm nhiệm thám báo, hoặc là Bang chủ quân đội giải quyết một chút khó giải quyết vấn đề.

Cao thủ giang hồ đơn binh năng lực tác chiến khá mạnh, có thể trên phương diện chiến thuật lấy được không nhỏ ưu thế, mà ở trên chiến lược, trừ phi là tam cảnh bên ngoài Đại Tông Sư, người trong giang hồ rất ít có thể thay đổi chiến tranh kết cục.

Sau khi trời sáng, Từ Nhượng Nam muốn đi trước U Minh Thần Giáo Tổng Đà, ta đưa nàng đưa đến bên ngoài thành. Bây giờ giặc Oa tháo chạy tin tức chưa truyền ra, trên đường còn có chút chuẩn bị mang theo gia sản chạy nạn trăm họ, lúc này, có Minh Quân cười chiến mã ở trong thành tung đến "Giặc Oa đại bại" tin tức.

Liên tiếp đưa ra bảy tám dặm, đến Trường Giang Độ Khẩu.

Từ Nhượng Nam cười nói, ngốc tử, nguoi rồi đưa, đã đến Giang Ninh rồi.

Ta cười một tiếng, này cảm tình tốt, đã sớm nghe Tiền Đường triều là đương thời kỳ quan, ta đã không kịp chờ đợi đi xem.

Từ Nhượng Nam nói, ta tại Giang Ninh chờ nguoi.

Một ngày này, Từ Nhượng Nam thừa chu xuôi nam.

Tam đại giặc cướp đứng đầu Uông Hoành bị bắt phía sau ngày đó, liền bị người đón đi. Theo Trương Nguyên Kính nói, tiếp đi Uông Hoành nguoi, võ công cực cao, cũng không giống như Cẩm Y Vệ, cũng không phải Đông Xưởng, nhưng nói nguoi lúc lại dùng là Chu Nhuận Trạch mật báo cho biết.

Đây không phải là do khiến nguoi suy đoán những nguoi này thân phận, Đại Minh Triều khi nào lại thành lập được như vậy tổ chức?

Đại Minh Triều công văn, giống như là do nội các vé nghĩ, sau đó do Hoàng Đế phê bình đồ, dựa theo chương trình ban hành. Mật báo cho biết thì lại khác, không cần trải qua nội các, trực tiếp do Tư Lễ Giám phát ra, đóng dấu chong cũng không phải đang Tỳ, bình thường dùng nhiều ở xử lý Hoàng Đế chuyện riêng.

Uông Hoành chẳng những là Đông Hải tam đại giặc cướp đứng đầu, hắn còn có một quan trọng hơn thân phận, 30 năm trước Đại Minh Cẩm Quân Phó Thống Lĩnh. Trên phố đều đang đồn nghe thấy, nói Lão Hoàng Đế Chu Ngô Năng cũng không bằng hà, mà là ẩn giấu ở Giang Nam, làm Tiên Hoàng năm đó tín nhiệm nhất lưỡng một nguoi trong, Uông Hoành vừa rơi xuống mạng lưới liền bị mang đi, không khỏi khiến nguoi liên tưởng tới cái tin đồn này.

Ngay từ lúc Sùng Minh cuộc chiến trước, biết đặt Hồ Tông Hiến đi Kim Lăng thánh chỉ cũng đã đi xuống, nhưng đại chiến sắp tới, Cẩm Y Vệ Đô Chi Huy Sứ Lục Bình lại đem thánh chỉ kéo dài thêm muộn một ngày, cái này làm cho Hồ Tông Hiến có thể ung dung an bài Sùng Minh cuộc chiến.

Chiến sự vừa kết thúc, kết thúc công việc còn không có kết thúc, Cẩm Y Vệ Lục Bình liền quyết định muốn áp giải Hồ Tông Hiến đi Kim Lăng. Hồ Tông Hiến cùng Cẩm Y Vệ cùng Lục Phiến Môn trao đổi ý kiến sau đó, Cẩm Y Vệ đồng ý do Lục Phiến Môn phái nguoi giám sát áp giải quá trình, tại Hồ Tông Hiến dưới sự đề nghị, để ta làm gánh vác giám sát chỉ trách.

Đối với mới vừa lấy được thắng lợi, còn đắm chìm trong vui sướng Minh Quân mà nói, tin tức này chẳng những ở bình mà sấm sét. Ngày đó, hai cái doanh phát sinh bất ngờ làm phản, dẫn nguoi bao vây Tùng Giang Phủ, lĩnh đội nguoi gọi Lý khang đạt đến, là Hồ Tông Hiến đồng hương.

Nguoi này tính cách cương liệt, tính khí nóng nảy, lại là một nguoi thẳng tính, nghe được Cẩm Y Vệ bắt Hồ Tông Hiến, mới từ trên chiến trường bệnh bạch đới đến huyết khí, thoáng cái xông lên đầu não, dẫn đầu tám trăm đồng hương con em lính, đem Tùng Giang Phủ Nha vây nước chảy không lọt.

Những thứ này Minh Quân vốn là thuộc về Hồ Tông Hiến tiết chế, bây giờ Hồ Tông Hiến bị bắt, có nguoi dẫn đầu đi ra bệnh vực lẽ phải, những nguoi khác tự nhiên cũng sẽ không ngăn trở.

Lý Khang đạt đến lớn tiếng chỉ trích, từ trước đến giờ đều nói giết bại tướng, cho tới bây giờ không nghe nói đánh giặc thắng, còn muốn ở tù hỏi tội, cái này Đại Minh Triều triều đình công lý ở chỗ nào?

Những lời này thanh âm rất lớn, chất vấn đối tượng dĩ nhiên là Cẩm Y Vệ. Nhưng là Cẩm Y Vệ là Hoàng Đế tư nhân Đặc Vụ cơ cấu, đối với Hoàng Đế phụ trách, cố định chấp hành Hoàng Đế mệnh lệnh, về phần trăm họ, dù loại quan lại, quân đội nghĩ như thế nào, bọn họ căn bản không quan tâm.

Hôm qua Lục Bình vì kháng Oa, đã mắc một lần sai lầm trí mạng.

Mặc dù nói hấn nguyên bản chủ ý bên trên là tốt, vì trăm họ, vì Đại Minh giang sơn an khang, vị này Cẩm Y Vệ Đô Chỉ Huy Sứ từ Công Nghĩa cùng lương tâm. Nhưng nếu theo Hoàng Đế góc độ đề cân nhắc, Lục Bình phạm sai lầm là không có thể bỏ qua, cái này thậm chí có thể ảnh hưởng đến Hoàng Đế đối với hấn năng lực hoài nghi.

Hồ Tông Hiến đã tháo xuống Nhị Phẩm thường phục, mà là xuyên một thân vải thô sợi đay y phục.

Dựa theo Đại Minh quy tắc, Hồ Tông Hiến bây giờ không làm trăm họ, không có quyền xuyên tạc lựa, đương nhiên, hấn chẳng qua là trở về Kim Lăng thăm vấn, coi như là Cẩm Y Vệ, cũng không quyền cho hấn khóa lại xích chân.

Hồ Tông Hiến đi tới cửa bên ngoài, thấy được đem Tùng Giang nha môn vây quanh Lý Khang đạt đến, lại nhìn mắt tại cách đó không xa Du Đại Du, Trương Nguyên Kính đám người, sắc mặt âm trầm đi tới. Lý Khang đạt đến giọng khá lớn, tác phẩm văn xuôi nhà đại nhân, ta đều nghe nói, trong triều có gian thần vu cáo hấn hại người, huynh đệ chúng ta thương lượng, muốn đi theo người cùng đi Kim Lăng, hướng Hoàng thượng cầu tha thứ!

Trong nội tâm của ta than thầm, cái này Lý Khang đạt đến, nhìn qua là cho Hồ Tông Hiến cầu tha thứ, nhưng trên thực tế đây là đem Hồ Tông Hiến gác ở trên lửa nướng a, Hồ Tông Hiến tội danh bên trong câu có gọi kết bè kết cánh, người càng cầu tha thứ, càng đưa hấn hướng tuyệt lộ đấy.

Đồng dạng làm tướng, Du Đại Du, Trương Nguyên Kính chẳng qua là một mặt hồ hững đứng ở nơi đó không nói một lời, làm tướng cảnh giới, lộ rõ cao thấp.

Chỉ thấy, Hồ Tông Hiến đứng tại Lý Khang đạt đến trước mặt, đưa tay cho hấn một bàn tay. Lý Khang đạt đến che sung đỏ mặt, nói, đại nhân tổng đốc, chúng ta. . .

Hồ Tông Hiến ra hiệu hấn chó lên tiếng, lại hỏi Du Đại Du, Du tướng quân, vị tướng quân này găm thét nha môn, tự chúng sinh sự, dựa theo Đại Minh Quân Luật, phải bị tội gì?

Cầm quân doanh bất ngờ làm phản định tính là tự chúng sinh sự, Du Đại Du nơi nào không biết Hồ Tông Hiến có bảo vệ Lý Khang diễn ý suy nghĩ, vì vậy nói, nặng đánh bốn mươi cửa, phạt bổng nửa năm.

Hồ Tông Hiến nói bây giờ người là tướng quân, người chức vụ cao nhất, nơi này người nói coi là.

Lục Bình con mắt hít lại, dẫn đầu mấy cái khác Cẩm Y Vệ mắt lạnh bên cạnh xem.

Hồ Tông Hiến ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, đi tới thân ta trước nói, chuyện này Kim Lăng, phiền toái Tô bộ đầu chiếu cố. Xoay người đối với Lục Bình Đạo, Lục đại nhân, chúng ta đi thôi.

Mới vừa đi ra không bao xa, Trương Nguyên Kính theo sau, đem ta gọi tới một bên, xuất ra hai trăm lượng ngân phiếu nói, đây là ta cùng Du tướng quân mấy người tiếp cận hai trăm lượng bạc ròng, trên con đường này tàu xe vất vả, Hồ đại nhân còn xin người giúp một tay chiếu cố.

Ta không vui nói, chúng ta nhưng là cùng nhau vào sinh ra tử huynh đệ, người cho ta bạc, đây là chế giễu ta ư ?

Trương Nguyên Kính nói, đây là chúng ta tâm ý, cũng không phải cho người, chủ yếu là dọc theo đường đi luôn có phải bỏ tiền địa phương. Hơn nữa đến Kim Lăng, nhiều như vậy nha môn, từ trên xuống dưới cũng phải thu xếp, có chút tiền nên hoa vẫn phải là hoa.

Ta thầm nghĩ cái này Trương Nguyên Kính hành quân đánh giặc là một tay hào thủ, có thể là đối với đối nhân xử thế hay lại là non nớt một chút, Kim Lăng là phồn hoa nơi, cái này hai trăm lượng bạc ròng, cũng chính là đi một lần sông Tần Hoài uống rượu có kỹ nữ hầu giá cả.

Chẳng qua, chỉ những thứ này tiền, hay lại là Trương Nguyên Kính bọn họ nhiều người tiếp cận, ta vì vậy thủ hạ, trình trọng nói, Hồ đại nhân tội, có hay không chuyển cơ?

Trương Nguyên Kính lắc đầu một cái, nói chuyện này kỳ lạ rất, Phùng công công chân trước mới vừa đi, Cẩm Y Vệ chân sau liền đi theo, đây tựa hồ là thiết kế xong bình thường. Ta cùng với Du tướng quân sớm đã cảm thấy không được bình thường, nhưng lại không tìm ra biện pháp đến.

Ta biết Hồ Tông Hiến bị đặt chuyện, vô cùng có khả năng liên quan đến trong kinh thành tranh quyền lực, hơi chút xử lý không thận trọng, sẽ gặp mang đến họa sát thân, nghĩ đến chỗ này, ta nói nói: Chuyện này mấu chốt, chỉ có một người có thể giải.

Người nào?

Ta nói, Đường Kim Thánh Thượng.

Một tên Cẩm Y Vệ ở phía sau thúc giục, vội vàng

Ta đây mới cùng Trương Nguyên Kính cáo biệt.

Một ngày này, Hồ Tông Hiến áp giải Bắc thượng.

Đồng Hải chiến sự bình tĩnh, nhưng là có một cơn bão táp, tại Giang Nam lặng lẽ nổi lên, mà bão táp ngọn nguồn, đúng là vị này mới vừa ở kháng Oa cuộc chiến trung lập bên dưới kỳ công, thêm lang keng ở tù Giang Chiết Thống đốc kiêm Tuần Phủ Hồ Tông Hiến Hồ Nhữ Trình.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Sấm sét

Trên đường được không nhanh, sau ba ngày đến Kim Lăng.

Càng đến gần Kim Lăng, trong lòng càng giật mình. Trong nơi này hay lại là thời kỳ Nam Bắc triều cổ đô? Bên ngoài thành khắp nơi là rậm rạp chằng chịt nạn dân, ngón ngang đơn sơ chòi, đầy đất phân và nước tiểu dơ bẩn, còn có đóng chặt cửa thành.

Khoảng cách ta rời đi Kim Lăng, mới bất quá một tháng.

Giặc Oa công chiếm Sùng Minh Đảo, Tùng Giang Phủ chung quanh mấy cái quận huyện trăm họ rối rít chạy trốn. Trong đó phần lớn chạy trốn tới Ứng Thiên Phủ, một tới nơi này là Kinh Đô phụ, có trọng binh trấn giữ, thứ hai, tin đồn trong triều có cái đại nhân vật đang ở Kim Lăng, ngày nay thiên hạ, ngoại trừ kinh thành, chỉ sợ sẽ là nơi này an toàn nhất rồi.

Hồ Tông Hiến nhìn bên ngoài thành trăm họ, không nhịn được thở dài, nói: Thương tâm Tần Hán trải qua đi chỗ, cung khuyết vạn ở giữa đều làm đất, có thể, trăm họ khổ, mất, trăm họ khổ.

Đọc theo đường đi, Hồ Tông Hiến cực kỳ ít nói, cái này mấy ngày kế tiếp, đầu trắng bệch một nửa.

Nhìn trong nội tâm của ta thốn thức không dứt, chúng ta trên đường đi cũng không nhanh, Sùng Minh đại thắng tin chiến sự ước chừng đã sớm truyền đến Kim Lăng, có thể trên đường đi, cũng chưa lấy được Kim Lăng bên kia phát tới lệnh đặc xá.

Ta nói bây giờ giặc Oa đã bị đánh tan, vì sao những người dân này còn nương nhờ thành Kim Lăng bên ngoài, không chịu rời đi?

Hồ Tông Hiến nhìn ta một cái, trầm giọng nói, những thứ này lưu dân nhiều lấy tá điền làm chủ, cái này hai tháng giặc Oa làm loạn, đại đa số ruộng lúa đều đã bị hủy, coi như trở về bỏ cây mạ mầm, có lẽ còn có chút thu được, bất quá ngay cả cho mướn cũng giao không được, coi như trở về cũng không có đường sống.

Ta lớn tiếng nói, cái kia ý ở chỗ này cũng không phải biện pháp a, triều đình có thể giảm miễn thu thuế a, có thể mở kho giúp nạn thiên tai a, dù sao cũng phải làm những gì đi.

Hồ Tông Hiến hài hước nhìn đến ta, tựa hồ đang cười nhạo ta vô tri, hần nói, Cảnh Nguyên hai mươi một cuối năm, triều đình quốc khổ kết toán, còn không tới năm mươi vạn lượng bạc, nếu lại miễn đi Giang Nam thuế phú, chỉ sẽ để cho triều đình càng khó hơn. Muốn vượt qua tai họa năm, trăm họ chỉ có thể bán rẻ ruộng tốt, một vòng mới thổ địa thôn tính lại muốn bắt đầu.

Ngay trước Lục Bình mặt, Hồ Tông Hiến cũng không có nói kho lương chuyện, Giang Nam mười tám tòa lương thương, bên trong chân chính còn có bao nhiêu lương, có ai có thể nói rõ?

Nói cách khác, coi như kháng Oa thắng, Giang Nam vẫn là một bộ cục diện rối rắm. Cũng đang bởi vì như thế, Chu Nhuận Trạch tại Sùng Minh cuộc chiến bắt đầu trước, sẽ hạ chỉ lùng bắt Hồ Tông Hiến rồi.

Đã là buổi trưa, cửa thành từ từ mở ra, mấy chục chiếc chèo xe chậm chạp lái ra, ngoài cửa thành nhất thời hỗn loạn tung bừng, vốn cho là bọn họ sẽ chen nhau lên, ai ngờ những thứ này lưu dân rối rít cầm bát vỡ, tại một chút lính bảo an địa phương tổ chức bên dưới, bắt đầu xếp hàng, theo như thứ tự đi lính chèo, cái này ngược lại ra ngoài ta dự liệu.

Tổng cộng liền mười mấy chiếc phát cháo miễn phí xe, chẳng mấy chốc phân hết, còn có hơn trăm người không có phần đến thức ăn, khổ sở khóc. Đang lúc này, nghe có người hô to, mọi người đừng nóng, từng cái đến, ta gọi là Trương Hữu Tiên, người người đều có phần!

Theo tiếng đi tới, lại thấy Trương Ấu Khiêm mang theo mấy chiếc phát cháo miễn phí xe đi ra. Những người đó phản phật lại vây lại, Trương Ấu Khiêm phân phó người bắt đầu phát cháo miễn phí, bận rộn phi thường cao hứng.

Lục Bình đối với Hồ Tông Hiến nói, Hồ đại nhân, Hoàng Thượng còn đang chờ chúng ta phục mệnh, xin mời.

Cầm Y Vệ áp giải Hồ Tông Hiến, bắt đầu hướng cửa thành đi tới.

Trong dân chúng, bỗng nhiên có người nhận ra Hồ Tông Hiến, lớn tiếng nói, đây chẳng phải là Hồ đại nhân mà! Là Hồ đại nhân! Thanh âm một truyền mười, mười truyền một trăm, không chốc lát, gần mười ngàn nhân vật nổi tiếng dân đều hướng bên này nhìn lại.

Hồ đại nhân làm chuyện rồi hả?

Hồ đại nhân làm sao biết phạm pháp? Hẳn chính là mới vừa dẫn quân đánh bại giặc Oa a!

Nếu không phải là như thế, hẳn làm sao biết người mặc sợi dây y phục, bị hãm hại quần áo quân lính cho áp giải?

Lão huynh, nhỏ tiếng một chút, những thứ kia nhưng là Cầm Y Vệ.

Cầm Y Vệ? Ba chữ kia danh tiếng quá lớn, cho tới ven đường trăm họ rồi rút lui về phía sau.

Tại dân gian, Cầm Y Vệ so Diêm vương gia, Hắc Bạch

Vô Thường còn kinh khủng, rơi vào Diêm Vương trong tay, còn có thể sửa đổi Sổ Sinh Tử kéo dài tuổi thọ đây, rơi vào Cầm Y Vệ trong tay, người hận không được chết sớm sớm siêu sinh.

Trương Ấu Khiêm chứng kiến ta, liền tới nói, tiểu tử ngươi còn sống a, ngày hôm qua còn với Chur Cát Bánh Nướng thương lượng, phải cho ngươi lễ truy điệu đây!

Ta nói truy điệu cái đầu ngươi, ngươi tại sao không nói tìm cho ta khối tốt mộ địa đây?

Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc nói, mộ chôn quần áo và di vật đều cho ngươi chọn xong, dưới đất một phòng ngủ một phòng khách, để lộ ánh sáng gió lửa, đây là thứ yếu, mấu chốt là mua một tặng một!

Ta nói cái gì phá nhà loại hình, không có nhà vệ sinh? Mấy cái cửa?

Trương Ấu Khiêm nói ngươi Yếu Môn làm gì?

Không có cửa ta buổi tối thế nào đi sát vách nhà ngươi vào nhà?

Trương Ấu Khiêm cười ha ha một tiếng, cho nên càng không môn rồi. Hẳn nhìn đằng sau ta, mấy vị này là ngươi bằng hữu? Ta nói ngươi ánh mắt gì, đường đường Cầm Y Vệ Đô Chi Huy Sứ Lục đại nhân, Hồ Tông Hiến Hồ đại nhân, ngươi cũng không nhận ra?

Trương Ấu Khiêm nói ta cấp bậc này tiểu Bộ Khoái, nơi nào biết bọn hắn, thế nào, buổi tối cùng uống một ly? Ngươi cũng không biết, gần đây Kim Lăng vật giá cao ly kỳ, liền trên sông Tân Hoài tiểu nương tử đều quý giá lắm.

Ta nói ngươi bận rộn ngươi, công vụ trong người, đợi sau khi trở về lại nói. Trương Ấu Khiêm còn muốn lên tiếng, một tên Cầm Y Vệ trừng hai mắt một cái, bị dọa sợ đến hắt lui về, nói câu, Cầm Y Vệ giỏi lắm a.

Cái kia Cầm Y Vệ bỗng nhiên nói, huynh đệ, lưu cái tên, có cơ hội với ngươi trao đổi.

Trương Ấu Khiêm nói, tại hạ họ Trương tên Ấu khiêm tôn, phách lối trương, có tiền chính là ồn ào Trương Hữu Tiền!

Cái kia Cầm Y Vệ khước miệng cười một tiếng, còn chưa mở miệng, bị Lục Bình trừng mắt một cái, liền vội vàng im miệng. Ta nói Lục đại nhân, chúng ta đi thôi.

Hồ Tông Hiến đôi môi đóng chặt, con mắt nửa khép, lão đảo đi đang lúc mọi người nhường ra trên một con đường, thần sắc không gì sánh được cô đơn. Vị này là Giang Chiết kháng Oa phần đầu vài chục năm triều đình đại quan, lại có cùng đường mặt lộ cảm giác.

Trong đám người, bỗng nhiên có người hô to, Hồ đại nhân là trung thần! Là kháng Oa anh hùng, các ngươi không thể bắt hắn!

Những lời này chọc trúng những thứ này lưu dân tiếng lòng, rồi rít phụ họa, Hồ đại nhân là anh hùng!

Không bao lâu, đám người trở nên đông đặc, tâm tình mười phần xung động, rồi rít đem chúng ta ngăn ở trung ương, hiện trường chỉ có bốn gã Cầm Y Vệ, ai cũng không ngờ rằng, sẽ xuất hiện loại tình huống này. Ban đầu la hét xúi giục dân chúng người, lại biến mất trong đám người.

Trước mặt vài người đập nước quỳ dưới đất, Tùng Giang Phủ vạn dưng Huyện trăm họ, kính xin Thánh Thượng khai ân, bỏ qua cho Hồ đại nhân!

Ngay sau đó, lại có mấy trăm người quỳ sụp xuống đất, Tiêu Sơn Huyện trăm họ kính xin Thánh Thượng khai ân, bỏ qua cho Hồ đại nhân!

Thái Thương Huyện trăm họ kính xin Thánh Thượng Thi Ân, bỏ qua cho Hồ đại nhân!

Thành Kim Lăng bên ngoài, gần mười ngàn nhân vật nổi tiếng dân quỳ sụp xuống đất, là Hồ Tông Hiến trần tình.

Trong nội tâm của ta than thầm, đầu tiên là trại lính bất ngờ làm phản, ngay sau đó lại xúi giục trăm họ cầu tha thứ, vô luận hai chuyện này là ai sai khiến, Hồ Tông Hiến chết chắc.

Chuyện này có thể là Hồ Tông Hiến chính địch chỗ làm, hai chuyện này tính chất ác liệt trình độ, vượt xa quá tham ô, nhận hối lộ, lấn áp trăm họ.

Đây là Tru Tâm a.

Không cần nói, không bao lâu, những chuyện này sẽ truyền vào Chu Nhuận Trạch trong tai.

"Giang Chiết trăm họ, chỉ biết có Hồ Nhữ Trinh, mà không biết có Thánh Thượng", "Giang Chiết quân chỉ nghe Hồ Nhữ Trinh chỉ mạng, mà mặc kệ Thánh Thượng ý nghĩ", mà coi như là sáng suốt quân vương, cũng tuyệt không tha thứ phát sinh loại hành vi này.

Thiên hạ chỉ có một Hoàng Đế.

Trăm họ chỉ có một quân vương.

Quả nhiên, dọc theo đường đi mặc dù không nói thế nào, lại bình tĩnh nhàn nhã Hồ Tông Hiến, sắc mặt trở nên tái nhợt, mồ hôi lớn chùng hạt đậu, theo trên trán chảy xuống.

Nhưng mà hắn không hổ là thành thực Chính Trị Gia, không cần thiết chốc lát Hồ Tông Hiến liền thanh tỉnh lại.

Hắn quỳ sụp xuống đất, đối với trăm họ hô to, các vị hương thân, tại hạ là chịu tội người, làm sao có thể gánh được mọi người trần tình? Hồ mỗ nhờ Hoàng Ân cuộn cuộn, then ở Giang Chiết Thống đốc chức vụ, lại phụ lòng Hoàng Thượng đối với ta tín nhiệm, phụ lòng Giang Nam phụ lão hương thân yêu thích, Hồ mỗ ở chỗ này, hướng các vị phụ lão cáo lỗi!

Vừa nói, Hồ Tông Hiến hướng mọi người, liền đập đầu ba cái.

Cửa thành mở ra, Đội một quân lính dọc theo cửa thành bên cạnh xếp hàng mà ra, nghênh đón Lục Bình áp giải Hồ Tông Hiến vào thành. Người cầm đầu kia một trận chậm chậm đi tới, thờ hồng học hành lễ, nói, Kim Lăng Thủ Bị trắng có tài, hướng Lục chỉ huy khiến thỉnh an!

Ta quan sát cái này béo trắng, phi đầu đại não quan quân, nguyên lai hắn chính là Kim Lăng Thủ Bị Bạch Thái.

Ngày đó thiếu chút nữa bởi vì cái này tên ra không được thành, tính như vậy đứng lên, hắn còn thiếu ta một xe Bạch Thái đây, đem tới có một ngày nhất định phải đòi lại, Đứng, hơn nữa phải dựa theo bây giờ vật giá mà tính.

Lục Bình khoát khoát tay, nói, giải tán đám người.

Bạch Thái tuân lệnh, mệnh lệnh chúng quân lính đánh tan ở trên đường quỳ trăm họ, tình cảnh một lần hỗn loạn không chịu nổi, nhưng vào lúc này, một cái áo đỏ tiêu cô nương, trong tay cầm một cái kệp hồ lô, hắn là tàn sát, đứng ở trong đám người lớn tiếng khóc.

Mấy cái trăm họ đẩy xô đẩy tâng, áo đỏ em bé nhỏ hướng chúng ta bên này nhích lại gần.

Ta nhất thời cảm thấy nguy hiểm, nếu không phải từng có Từ Khai Sơn vết xe đổ, sợ rằng lần này sẽ bị nàng cho lừa gạt.

Hồng Đậu Sinh Nam Quốc.

Lục Bình cũng sinh ra cảnh giác, tựa hồ cảm giác áp lực, bốn phía chờ đợi, lại cũng không có chú ý cái này Tiểu Nữ Oa. Ta nhận ra Hồng Đậu, Hồng Đậu cũng tới đến Hồ Tông Hiến trước người.

Ta ngay cả đem Hồ Tông Hiến hướng phía bên phải đẩy ra, tay trái nói ra Thiên Dao, hướng Hồng Đậu bỏ tới.

Đệ nhất thiên hạ sát thủ, có thể đem Từ Khai Sơn đẩy vào tuyệt cảnh sát thủ, tự nhiên không phải hạng người bình thường, chỉ thấy nàng đột nhiên lui về phía sau, ngồi dưới đất, oa oa khóc.

Mà ta đang giơ đao, chuẩn bị vỗ xuống.

Mọi người thấy vậy, khiển trách, người người này, nhỏ như vậy Nữ Oa, lại cũng muốn hạ tử thủ, thật là so giặc Oa còn độc hơn cay! Những người còn lại cũng rít rít đồng ý, ta thân hình dừng lại, lại thấy Hồng Đậu cười hắc hắc, trên mặt lộ ra một cái má lúm đồng tiền, theo người trong khe chui đi nhà.

Lục Bình nhìn Hồng Đậu bóng người nói, cái này Tiểu Nữ Oa tốt thân thù lợi hại. Ta nói đâu chỉ là lợi hại, Hiểu Sinh giang hồ sát thủ băng, đưa nàng xếp hạng sát thủ vị thứ nhất, Lục đại nhân, sợ rằng đây là có người không muốn để cho Hồ đại nhân còn sống trở về Kim Lăng a.

Lục Bình lạnh nhạt nói, chuyện này là không phải là công ngay, tự có Thánh Thượng quyết định.

Sau nửa giờ, chúng ta đến Kim Lăng đại lao.

Hồ Tông Hiến đối với Lục Bình nói, Lục đại nhân, tại hạ có một chuyện lẫn nhau cần.

Lục Bình nói, vậy phải xem là chuyện gì rồi, nếu chuyện này hợp lý, Lục mỗ đương nhiên sẽ không làm khó Hồ đại nhân.

Hồ Tông Hiến nói, ta nghĩ rằng gặp mặt Thánh Thượng, xin Lục đại nhân an bài.

Lục Bình Đạo, ta có thể thay người thông báo, nhưng Thánh Thượng có gặp người hay không, ta liền không dám hứa chắc rồi.

Hồ Tông Hiến từ trong ngực lấy ra một phong lấy xi Phong tốt tấu chương, đưa cho Lục Bình, kính xin hân hỗ trợ đưa cho Hoàng Đế, Lục Bình lúc này mới rời đi, đi ra hơn mười trượng, cũng không thèm nhìn tới, tiện tay đem cái kia Phong tấu chương xé nát, ném vào hỗn tạp lâu bên trong.

Hồ Tông Hiến để ở trong mắt, thần sắc buồn bã, nói, Tô bộ khoái, một đường nhờ chiếu cố. Ta nói đây là Trương tướng quân, Du tướng quân nhờ vả, ta cũng hơi hết sức mong lực lượng mà thôi.

Thừa dịp cách đó không xa trông chừng Cẩm Y Vệ không chú ý, Hồ Tông Hiến tại bên tai ta nói mấy câu nói.

Mấy câu nói này, chẳng những ở đất bằng bỗng sấm sét, đem ta bị dọa sợ đến trợn mắt hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Kỳ án

Hồ Tông Hiến tổng cộng nói năm chữ, chữ chữ như sấm sét.

Rất nhiều năm phía sau, ta hồi tưởng đoạn trải qua này lúc, nếu như không có áp giải Hồ Tông Hiến Bắc thượng, nếu như không có nghe được cái này năm chữ, có lẽ ta nhân sinh đi lên một cái hoàn toàn bất đồng con đường, cũng sẽ không cuốn vào triều đình cùng giang hồ phân tranh bên trong. Thậm chí ta còn hoài nghi, lúc đầu Đại Chuồng Quỷ Lữ Trọng Viễn đem ta ném vào Giang Nam, từ nơi sâu xa chính là để cho ta cùng chuyện này phát sinh cùng xuất hiện.

Trong đầu ta hỗn loạn tung bùng, suy nghĩ đắm chìm trong cái này năm chữ bên trong, thậm chí làm Trương Ấu Khiêm, Giang Nam cùng Lý Mục Ca buổi tối phải cho ta đón gió lúc, ta đều vẫn đang ở trong sương mù.

Túy Tiên Lâu bên trong, ta, Giang Nam, Trương Ấu Khiêm, Lý Mục Ca uống rượu với nhau.

Giặc Oa đại loạn phía sau, trong thành Kim Lăng khách sạn quán rượu buôn bán ế ẩm rất, hơn nữa vật giá đắt làm cho không người nào có thể chịu đựng, cũng may Trương Ấu Khiêm không thiếu tiền, lại là Túy Tiên Lâu khách quý, lúc này mới có thể ở chỗ này đặt đúng chỗ một dạng.

Trương Ấu Khiêm còn mang theo một cái dáng dấp tuần tú cô nương, hai người cử chỉ mười phần thân mật. Lòng ta nói rồi đi Kim Lăng trước, Trương Ấu Khiêm cùng Kim Lăng song bích một trong Vương Linh Lung còn thân nhau, thế nào mới hơn tháng công phu, thế nào bên người nữ tử lại đổi một cái?

Vốn là cho ta đón gió, ta không nên hỏi những thứ này, nhưng là chuyện hôm nay để cho ta suy nghĩ có chút hồ đồ, liền hỏi, Vương gia tiểu thư đây?

Trương Ấu Khiêm nghe vậy, lãnh ngôn lãnh ngữ nói, một nữ nhân mà thôi, có ba chân khó tìm, cặp chân mỹ nữ, đầy đường! Cô gái kia theo Trương Ấu Khiêm bà vai cười nói, vậy là sao, Trương công tử, có ta, liền quên mất cái đó Vương Linh Lung đi.

Trương Ấu Khiêm không nhịn được đưa nàng đẩy ra, người tính là thứ gì, xéo ngay cho ta.

Nữ tử nghe vậy một mặt bộ dáng ủy khuất, như muốn rơi lệ, thật là làm người thương xót. Trương Ấu Khiêm thấy vậy, trái tim cũng mềm nhũn ra, vẫn vẫn đối với cô gái nói, sau này chớ ở trước mặt ta nhắc lên nàng.

Ta đoán khoảng thời gian này hân hân là bị cái gì kích thích, vì vậy liền không hỏi nhiều, nói, tháng này huynh đệ gặp gỡ, có thể nói bước bước kinh tâm, mười phần chết chín, có mấy lần thiếu chút nữa cho là liền muốn không thấy được các người, lần này có thể sống lại, ta rất tốt trải qua mọi người một ly.

Giang Nam nói, người theo Tùng Giang Phủ trở lại, có hay không giết mấy tên cướp biển? Nghe nói Sùng Minh cuộc chiến, Du tướng quân, Trương tướng quân chia rẽ lôi kéo, cần quét giặc Oa, người có không có thấy tận mắt đến? Ta nói đầu chỉ là thấy, hơn nữa còn cùng giặc Oa đã giao thủ. Vì vậy đem phá hư tặc thuyền chuyện, với mọi người nói một lần.

Giang Nam nghe oa oa kêu to, hận không được muốn đích thân ra trận giết giặc Oa. Cô gái kia dựa vào Trương Ấu Khiêm, nghe nồng nhiệt, nói đến nguy cấp chỗ, lấy tay che miệng, biểu tình vừa đúng. Ta xem ra, cô gái này khắp nơi theo Trương Ấu Khiêm, lại chiều cổ hủ mặt mũi, tại hân trước mặt bằng hữu biểu hiện vừa đúng, đã sẽ không để cho người cảm thấy không thú vị, cũng sẽ không khiến người cảm thấy thất lễ.

Lý Mục Ca một bộ lông không bình tĩnh đáng vẻ, bây giờ hẳn đã là Giang Nam Văn Đàn lãnh tụ Tạ Sĩ Đình môn sinh đặc ý, vốn chuẩn bị gần đây cùng Tạ Sĩ Đình theo Thánh Giá Bắc thượng, chuẩn bị Thu thí, kết quả nhưng bởi vì Oa loạn bị vây ở rồi thành Kim Lăng.

Mấy người hàn huyên tới gần đây trong thành Kim Lăng chuyện, giặc Oa tháo chạy phía sau, bên ngoài thành lưu dân chậm chạp không chịu tản đi, mấy ngày nay cũng để cho Tổng tri phủ ưu sầu bể đầu sút trán.

Giặc Oa mặc dù không có tranh giành quyền lợi Kim Lăng, chẳng qua chịu ảnh hưởng lại cực lớn, vật giá đắt ly kỳ, một thạch gạo lại bán được ba lượng bạc, cơ hồ lật gấp năm lần, cái này làm cho một số người khổ không nói nổi, mỗi ngày cửa nhà môn trăm họ thị uy không ngừng. Trấn an lưu dân chuyện, nha môn Tri phủ cùng Kim Lăng Thủ Bị giữa lẫn nhau đá cầu, ai cũng không chịu ra mặt.

Thành Kim Lăng giang hồ cũng không bình tĩnh, nửa tháng lúc trước, Lý Danh Tú phát ra Minh chủ làm, công bố U Minh Thần Giáo mười Tông tội, thậm chí đem đoạn thời gian trước Kim Lăng thiếu nữ mất tích chuyện cũng đều đẩy tới U Minh Thần Giáo trên đầu, hiệu triệu giang hồ Danh Môn Chính Phái, truy sát Từ Nhục Nam.

Trương Ấu Khiêm vô luận nói như thế nào, người cuối cùng trở lại rồi, người không biết gần đây khoảng thời gian này vụ án nhiều để cho ta nghĩ chết.

Ta nói người vụ án nhiều như vậy, còn đi ngoài cửa thành phát cháo miễn phí, thật là lớn người lương thiện.

Trương Ấu Khiêm thở dài, đòi ta từ nhỏ không lo ăn mặc, tất cả mọi người theo ta ý tứ đi làm, ta cảm thấy được sinh hoạt buồn chán cực kỳ, đã nhiều ngày bên ngoài thành lưu dân nhiều như vậy, quan phủ cháo lại không đủ, ta chỉ muốn hết sức một phần lực lượng, chỉ có ở thời điểm này, ta mới cảm giác mình có gan bị yêu cầu cảm giác.

Đối với hân thiếu gia bệnh, ta không đáng đưa đánh giá, vì vậy hỏi gần đây trong tay vụ án.

Trương Ấu Khiêm đảo cặp mắt trắng dã, chúng ta có thể hay không bên dưới giá trị trong lúc không muốn bàn công việc, như vậy rất buồn chán nói. Chẳng qua, hai ngày trước ta đụng phải một cái phong hóa vụ án, ngược lại rất có thú vị. Phía Nam thành Kim Lăng có cái Bàng gia, trước đây không lâu Bàng lão gia phòng chính tới báo án, nói Bàng lão gia mất tích, năng hoài nghi là Bàng gia tiểu thiếp cùng nọ Phòng tiền sinh vụng trộm, bị Bàng lão gia đụng phải, hai người âm thầm đưa hân sát hại.

Ta ngạc nhiên nói, người nói Bàng gia, nhưng là Giang Nam hàng dệt bằng máy cục Phùng Linh Cẩm châu ngoại? Thành Nam dựa vào tơ lụa phát tài Bàng Thiên Đức Bàng gia?

Trương Ấu Khiêm nói không phải cái này còn có ai?

Bàng Thiên Đức là thành Kim Lăng tương đối nổi danh nhà giàu ẩn hình.

Giang Chiết là tơ lụa tỉnh lớn, Giang Nam hàng dệt bằng máy lại là Hoàng thương nhân, thay Hoàng Gia xử lý Giang Nam tơ lụa buôn bán, hàng năm tiến cống cung nội hoặc cửa ra Phiên Bang, lấy được cuộn cuộn tài nguyên, đạt được lợi nhuận nộp lên Nội Khố, là Hoàng Đế tài sản riêng. Chẳng qua là Bàng Thiên Đức kỳ danh không hiện, tại Giang Nam Đệ nhất danh tiếng kém xa Kim Lăng Vương gia, Tạ gia, ta cũng vậy vào Lục Phiến Môn phía sau mới biết có gia tộc này.

Giang Nam hàng dệt bằng máy độc lập với quân, chính thể hệ thống, trực tiếp hướng Hoàng Đế báo cáo, loại này nha môn thiếu giám quyền lực cực lớn, thậm chí tại thời chiến còn có Đốc Quân khả năng. Trước đây không lâu Hồ Tông Hiến nhận Phùng thiếu giám năm mươi vạn lượng bạc, kết quả không tới hai ngày, Hồ Tông Hiến đã bắt rồi, muốn nói chuyện này không có quan hệ gì với hân, quý mới tin.

Ta hỏi tiếp, cái kia Bàng Thiên Đức thì thể có thể có tìm tới?

Trương Ấu Khiêm cười khổ nói, muốn thật có thể tìm được, sự tình cũng không có như vậy khó giải quyết. Phòng chính một mệnh xác định tiểu thiếp cùng phòng kế toán ám sát Bàng Thiên Đức, trộm sổ sách, nuốt sống Bàng gia năm mươi vạn lượng bạc, có thể hai người lại liều chết không thừa nhận, vụ án này liên lụy đến Giang Nam hàng dệt bằng máy, Chư Cát Bánh Nướng không muốn quản, liền đẩy tới chúng ta Giang Hồ Ty.

Năm mươi vạn lượng bạc?

Mấy ngày trước, Phùng Linh Cẩm đi trước Đốc Quân, nói là lấy Hồ Tông Hiến danh nghĩa hướng hơn một trăm nhà cho mượn năm mươi vạn lượng bạc, cái này lưỡng khoản tiền có quan hệ hay không đây? Trong nội tâm của ta nghi ngờ, ngày đó Thiên Lang Hào bên trên, Nakaide trong tay cái đó sổ sách, phía trên vẽ cổ quái kỳ lạ phù hiệu, cùng Bàng gia mất cái đó sổ sách có phải hay không cùng một cái?

Cái này sổ sách ngày đó tại Hồ Tông Hiến trong tay, ta trong ngực ngược cũng có một danh trước, trước đây không lâu cũng nghiên cứu qua, lại không phát hiện đầu mối gì. Hồ Tông Hiến nói sổ sách bên trên ghi lại Giang Nam nhà giàu cùng giặc Oa tư thông manh mối, bây giờ hẳn đã lang keng ở tù,

không có thượng thư xin tội, cũng không có cải lại, như thế chắc chắn, cái này sổ sách nói không chừng chính là hấn đồn sát thủ.

Nếu như một khi công bố, vô cùng có thể đưa tới Giang Nam quan trường động đất.

Nghĩ đến chỗ này, trong lòng mấy cái điểm khả nghi dần dần xò, tạo thành một cái mơ hồ tuyến.

Hồ Tông Hiến là tiền triều nghiêm núi cao nghiêm Các Lão một tay nhắc rút ra người, nghiêm Các Lão trí sĩ sau đó, lại đầu nhập vào đến nghiêm môn sinh đắc ý, bây giờ nội các Thủ Phụ Dương Các Lão thủ hạ, nghe nói bây giờ trong kinh thành Các, Dương, chậm chậm hai phái mình tranh ám đấu, người phương hát thổi, bên ta lên sân khấu, Bát Tiên vượt biển, đều lộ thân thông, lẫn nhau công kích, dùng bất cứ thủ đoạn tội tệt nào, đấu tranh đã đến gần ác liệt.

Loại này chính trị đấu tranh, lẫn nhau đấu đá, không có thị phi khúc trực, toàn bộ lấy đánh ngã đối thủ là mục đích. Thừa dịp Chu Nhuận Trạch xuôi về phía Nam Giang Nam thời điểm, tương chiến lửa dẫn tới Giang Nam trong quan trường đến, mà Hồ Tông Hiến, vô cùng có khả năng chính là chỗ này trận đấu tranh điểm mấu chốt.

Ta đối với chính trị không có hứng thú, nhưng Hồ Tông Hiến người này mặc dù phẩm hạnh có bản, nhưng cuối cùng là làm chuyện thật, kháng Oa giặc cướp năng thần. Nghĩ đến chỗ này, ta quyết định nghĩ biện pháp giúp hấn, đương nhiên, làm như thế, còn có tư tâm ở bên trong, ta nghĩ rằng chờ hấn an toàn đi ra, sau đó đem hấn đưa ta cái kia năm chữ trả lại hấn.

Ta nói với Trương Ấu Khiêm, chờ ngày mai, cầm Bảng gia hồ sơ điều động tới xem một chút, nói không chừng ta có thể giúp.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Đây là ta đầu người

Ngày kế tiếp, ta trở lại Thất Phiến Môn trà phép, chuẩn bị cùng Trương Ấu Khiêm điều động tra một chút Bảng Thiên Đức mất tích vụ án.

Ta mang theo lưỡng vào thượng đẳng Long Tinh, đến tìm Chư Cát Bánh Nướng, nói, Gia Cát đại nhân, mấy ngày nay ta không có ở đây Kim Lăng, Giang Hồ Ty sự tình cho ngài thêm phiền toái, đây là thượng đẳng Long Tinh, là ta đi công tác trên đường mua được hiệu kính lão nhân gia.

Long Tinh là ta theo Trương Ấu Khiêm trong nhà thuận đến, hấn mặc dù có chút không nỡ bỏ, nhưng là không chậm trễ chút nào cho ta. Ta thấy Chư Cát Bánh Nướng mặt đầy vẻ lo lắng, ngồi ở chỗ đó than thở, liền hỏi, đại nhân vì sao thờ dài?

Chư Cát Bánh Nướng buồn bực nói, còn không phải là bởi vì Hồ Tông Hiến vụ án.

Ta nói Hồ Tông Hiến là triều đình quan lớn, coi như thăm án, ít nhất cũng phải là Khoai Tây Ty, Cù Cà Rốt Ty, Cải Trắng Ty mang đến ba ty hội thẩm, đại nhân có triển vọng lo gì?

Chư Cát Bánh Nướng nói, đây chính là để cho ta nhưc đầu chỗ, hôm qua Hoàng Thượng lời nói, yêu cầu Cẩm Y Vệ, Đãng Văn Viện cùng Lục Phiến Môn tại Kim Lăng chung nhau thẩm tra xử lý. Triều đình đại quan, không dụng hình bộ, Đô Sát Viện, Đại Lý Tự, hết lần này tới lần khác dùng Cẩm Y Vệ cùng Đãng Văn Viện loại này trực thuộc ở Bộ Hạ đội ngũ, Hoàng Thượng đây là đem vụ án này coi là riêng án đến làm a. Kỳ quái là, nếu là Hoàng Gia riêng án, cảm chúng ta Lục Phiến Môn lời vào, lại là vì sao đây?

Ta đương nhiên biết vì sao, Hồ Tông Hiến hôm qua nói chuyện, thiệp cập tăng diện đã cời quan trường chuyện, mà là liên quan đến thiên hạ khí vận tranh, dính đến cái ghế kia, cho nên Hoàng Đế muốn thăm án, chỉ có thể dùng người một nhà. Về phần Lục Phiến Môn, phụ trách tra xét cùng giang hồ chuyện, bị ủy phái đi vào, cũng không có vấn đề.

Về phần Đãng Văn Viện, nghe nói là 30 năm trước, Đương Kim Bộ Hạ còn là Thái Tử lúc, tạo dựng lên một tổ chức, sau đó bị Tiên Hoàng giải tán, chẳng qua Bộ Hạ kế vị sau đó, lại bí mật giữ lại, chẳng qua cái tổ chức này thập phần thần bí, cực ít lộ diện.

Nhắc tới, Đãng Văn Viện cùng Lục Phiến Môn còn có chút sâu xa.

Đãng Văn Viện mới vừa thành lập lúc, cùng Lục Phiến Môn hay lại là một bộ đội ngũ, hai bộ ban ngành, chẳng qua là sau đó lại dần dần thoát khỏi, càng ngày càng thần bí.

Như vậy thứ nhất, ngày đó tại Tùng Giang Phủ tiếp đi Uông Hoành người, vô cùng có khả năng chính là Đãng Văn Viện người. Uông Hoành là tiên Hoàng Cẩm Quân thống lĩnh, thất thế sau đó lén lút trên biển, nếu Tiên Hoàng còn sống, hấn hẳn biết tin tức.

Nói cách khác, những năm gần đây, Chu Nhuận Trạch âm thầm phái Đặng Văn Viện cái này trực tiếp nghe lệnh của hán đặc vụ tổ chức, một mực ở điều tra Tiên Hoàng mất tích vụ án.

Rất hiển nhiên, Hồ Tông Hiến dường như đối với chuyện này cũng có chút hiểu biết.

Chư Cát Bánh Nướng rất là nghi hoặc, nhưng mà loại chuyện này không tới phiên chúng ta bận tâm, ta cũng chỉ có thể an ủi, Hoàng Thượng đây là coi trọng Gia Cát đại nhân, không đúng là muốn khiến đại nhân nhờ vào đó lập công, nhân cơ hội lên chức đây.

Chư Cát Bánh Nướng mắng to đôi câu, lên chức cái rắm, bót đi chụp Lão Tử nịnh bợ. Chính ta có bao nhiêu cân lượng bản lĩnh, có thể ăn mấy chén cơm khô, ta trong lòng mình nắm chắc, chỉ sợ công việc này mà nhìn qua là sắc màu rực rỡ, bên trong quả thật trí mạng Độc Châm a.

Ta theo hán báo cáo công việc, Chư Cát Bánh Nướng nói, nghe nói gần đây trên giang hồ không thể nào an ổn, bây giờ Thánh Thượng vẫn còn ở Ứng Thiên Phủ, các người Giang Hồ Ty người mang giám sát quản lý chi trách, có thể không nên xem thường. Chúng ta Lục Phiến Môn là Lục Phiến Môn, Giang Hồ Ty là Giang Hồ Ty, người bây giờ giày chức cũng hơn một tháng, cũng phải làm ra chút thành tích, không nên cô phụ Bệ Hạ cùng trăm họ đối với người tín nhiệm.

Ta nói hôm nay tới đây báo cáo, chính là vì chuyện này, vì vậy đem trong lòng một chút ý kiến với Chư Cát Bánh Nướng báo cáo.

Ta tiếp lấy Giang Hồ Ty tới nay, hiện tại trên giang hồ Các Đại Môn Phái đối với Giang Hồ Ty cũng không để tại mắt bên trong, trong lòng thiếu cần phải lòng kính sợ, cái này cùng triều đình năm đó thiết lập Giang Hồ Ty dự tính ban đầu hoàn toàn rời bỏ.

Cái này cũng không khó hiểu. Giang hồ là dựa theo quy củ giang hồ đến vận hành, triều đình là dựa theo Đại Minh luật pháp tới quản lý, đây là hai bộ hoàn toàn bất đồng, thậm chí hoàn toàn ngược lại hành vi quy tắc.

Trong giang hồ, khoái ý ân cừu, người mạnh là vua, thực lực trên hết.

Triều đình bên trong, theo luật làm việc, chú trọng công chính, theo đuổi hài hòa.

Năm đó thành lập Giang Hồ Ty mục đích, liền là muốn cho người trong giang hồ dung nhập vào xã hội quy tắc bên trong, nhưng là mấy năm nay hành động đi xuống, không có bất kỳ tính thực chất biến hóa, triều đình im lặng đón nhận loại này cái cách kết quả.

Ta hướng Chư Cát Bánh Nướng báo cáo liên quan tới tại Giang Nam võ lâm thành lập toàn diện giám sát quản lý hệ thống mấy giờ ý kiến, chuẩn bị lấy Kim Lăng làm thí điểm phổ biến.

Thứ nhất, thành lập ghi danh cùng hạch chuẩn chế độ. Các Đại Môn Phái thiết lập, thống nhất cùng chi nhánh cơ cấu trải đều phải trải qua Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty hạch chuẩn phía sau ban giấy chứng nhận, cũng thành lập môn phái chứng chỉ năm kiểm tra chế độ. Đối với không thể đúng hạn hoàn thành yêu cầu môn phái, đem tiến hành công nhiên bày tỏ, cũng quy về tà môn ngoại đạo.

Thứ hai, phổ biến lục đại giam quản chỉ tiêu. Theo môn phái kích thước, võ công cấp bậc, phạm vi thế lực, tỷ võ chiến tích các loại sáu cái phương diện, đối với Các Đại Môn Phái tiến hành động tĩnh giám sát quản lý, hàng năm kết hợp giám sát kết quả, tiến hành thận trọng tính đánh giá, cũng tại thiên hạ công bố giam quản bình cấp kết quả. Càng ưu tú, quy tắc môn phái, sẽ được càng cao bình cấp.

Thứ ba, khống chế Hiểu Sinh giang hồ, giang hồ Bát Quái Tuần San các loại giang hồ tiếng nói, đem tuyên truyền các loại chuyện vừng vàng khống chế ở trong tay, không hề đứt đoạn tuyên dương chúng ta Giang Hồ Ty giam quản tư tưởng, khiến Các Đại Môn Phái theo trong tiềm thức ảnh hưởng toàn bộ giang hồ, từ đó biến đổi ngầm phát ra mới giá trị quan.

Thứ tư, thu giam quản phí. Một điểm này phổ biến khó khăn nhất, tại Đại Minh, theo thương nhân phải đóng thuế, làm ruộng muốn đóng thuế, giang hồ cũng không thể ngoại lệ, trước đại hội võ lâm đã thử thu hội viên phí, nhưng đã đến cuối cùng, loại này hội viên phí biến thành Các Đại Môn Phái ý nguyện tính nộp. Chúng ta Giang Hồ Ty muốn tham khảo cái này cái giáo huấn, phải đem giam quản phí cùng giam quản bình cấp nối kết, hơn nữa lúc cần thiết, tiến hành lần thứ hai nghiêm trị, dùng quốc gia bạo lực mấy móc cưỡng ép thu giam quản phí.

Chư Cát Bánh Nướng nghe ta báo cáo, lắc đầu một cái, nói, khó a. Tiểu Tô a, người ý tưởng rất không tệ, nhưng là không thiết thực a. Giang Hồ Ty chỉ các người mấy người như vậy, bản quan đối với các người kỳ vọng, đó là có thể làm xong giang hồ tiếp nối ổn, điều đình các đại bang phái nội đấu, bảo vệ giang hồ trật tự ổn định.

Người nói cái này mấy giờ đề nghị, suy nghĩ quá mức trước, người là Lữ Tổng Bộ Đầu võ xuống đến quai chức đúc luyện, đem tới trở lại kinh thành Lục Phiến Môn, có là cơ hội tự từ bên dưới thúc đẩy áp dụng, thành Kim Lăng đã quá rối loạn, ta đề nghị người cũng không cần giầy vò quá mức.

Ta nói Gia Cát đại nhân nói ta đều biết, nhưng nếu không thử nghiệm bên dưới, lại làm sao biết có được hay không đây?

Chư Cát Bánh Nướng có chút mất hứng, Tô bộ đầu, người là kinh thành võ xuống đến, đem tới xảy ra vấn đề, phải mông một cái chuồn mát, ta Chư Cát Bánh Nướng cả nhà hơn chín mươi miệng ăn, nhưng là phải ăn cơm.

Ta cũng dự liệu được sẽ là loại kết quả này, vì vậy nói, bánh nướng đại nhân, tại hạ nói có thể có chút cấp tiến, bất quá chúng ta có thể thử theo đơn giản một chút địa phương bắt đầu làm lên, tỷ như trước đem Hiểu Sinh giang hồ cùng Bát Quái Tuần San ngôn luận khống chế.

Chư Cát Bánh Nướng sắc mặt hơi tỉnh lại, người có thể thử một chút, chẳng qua, Hiểu Sinh giang hồ hậu trường có thể không bình thường, vô cùng có

khả năng trêu chọc đến nhân vật lợi hại, cũng đừng trách ta không có nhắc nhở người. Đúng rồi, gần đây Võ Lâm Minh, Thông Thiện Tự hai địa phương này ồn ào động tĩnh hơi lớn, người dành thời gian đi xem một chút, Thánh Giả tại Kim Lăng trong lúc, khiến bọn họ chớ làm loạn.

Ta đáp ứng, Chư Cát Bánh Nướng còn đang là vì sao án chuyện nháo tâm, ta cáo từ phía sau liền lui ra. Giang Hồ Ty cải cách chuyện, là ta sớm đã có ý kiến, vốn là muốn cho Lữ Trọng Viễn viết phong thư tìm kiếm ủng hộ, chẳng qua Chư Cát Bánh Nướng một phen, để cho ta ý thức được chuyện này phải là khó khăn nặng nề, chẳng qua có ý nghĩ, ít nhất sau này Giang Hồ Ty khai triển công việc, cũng có nguyên cảnh.

Hồ Tông Hiến vụ án sơ thẩm định ở cuối tháng năm, chẳng qua Cẩm Y Vệ cùng Đăng Văn Viện cũng không có rảnh rỗi, nếu là lấy tham ô nhận hối lộ, chen ép giàu có nhà đến cho Hồ Tông Hiến định tội, cái kia cần phải điều tra đương nhiên sẽ không thiếu.

Chư Cát Bánh Nướng phải làm việc không nhiều, nhưng là chịu đựng áp lực trong lòng lại không nhỏ. Một chuyện khác, cái kia tức là muốn trấn an bên ngoài thành lưu dân, khuyên bọn họ trở lại nguyên quán, chuyện này, hẳn giao cho Lục Phiến Môn trương, lượng tiền vị trí Bộ Đầu. Không qua mấy ngày kế tiếp, thật giống như cũng không có hiệu quả.

Nếu Hoàng Đế không có ở đây Kim Lăng, đối phó những thứ này lưu dân, quan phủ có một trăm linh tám biện pháp, nhưng lúc này lại một loại cũng không thi triển được.

Hơn nữa còn có cái không lạc quan tin tức, mấy ngày kế tiếp, bên ngoài thành bắt đầu ồn ào ôn dịch, có người bắt đầu lục tục bị bệnh, cái này làm cho cả Kim Lăng lòng người bàng hoàng.

Kim Lăng Thành phía Nam, Bàng Thiên Đức nhà.

Giang Hồ Ty không phân quản hình danh tra xét, nhưng là Chư Cát Bánh Nướng đã cầm vụ án phê bình cho Giang Hồ Ty, chúng ta cũng không thể đổ trách nhiệm cho người khác. Theo ta cùng đi ngoại trừ Trương Ấu Khiêm, Giang Nam, còn nhiều hơn một cái tên là Lưu Tam Căn gia hóa.

Đây cũng là cùng Cái Bang Kim Lăng Phân Đà Lưu Nhất Thủ giao dịch một trong, Cái Bang tại Kim Lăng địa giới người lắm mắt nhiều, có thể giúp chúng ta thu thập tin tức cùng tình báo, mà để báo đáp lại, chúng ta đem con của hắn Lưu Tam Căn nhét vào Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty công việc tạm thời trong đội ngũ.

Cùng Lưu Nhất Thủ khôn khéo so sánh, cái này Lưu Tam Căn nhìn qua có chút hồ, tính khí hòa bạo, là một kẻ lỗ mãng. Chẳng qua như vậy cũng có chỗ tốt, dám làm việc, chưa bao giờ cân nhắc hậu quả.

Bàng Thiên Đức là ngày mừng hai tháng năm mất tích, phòng chính là ngày mừng bốn tháng năm báo quan, bởi vì bằng có chưa đủ, tiểu thiếp cùng phòng thu chi tiền sinh chẳng qua là bị không chế ở, cũng không có bắt trong đại lao.

Bàng Thiên Đức nhà từ bên ngoài nhìn qua, tướng mạo xấu xí, vốn tưởng rằng sau khi tiến vào sẽ thấy Kim Sơn Ngân Hải, kim bích huy hoàng, nhưng mà không ngờ, Bàng phủ bên trong, núi giả đình viện, cầu nhỏ nước chảy, bố trí nhả trí hết sức, rất có Giang Nam vùng sông nước phong vận.

Dựa theo phá án trình tự, chúng ta chia làm hai tổ, ta theo Giang Nam một tổ, Trương Ấu Khiêm cùng Lưu Tam Căn một tổ, đem tất cả mọi người cô lập ra, tiến hành nghe tin, làm biên bản.

Nói như vậy, loại trình tự này, chúng ta phụ trách thu lấy chứng cứ, ghi chép án quyền, đem tới ghi vào hồ sơ, có đưa tri huyện, Tri Phủ, làm phán án chỉ dụ. Đem tới xuống phán văn, Lục Phiến Môn cũng chỉ là phụ trách đuổi bắt, truy nã trọng phạm, phá án thuộc về Lục Phiến Môn, xử án Quy tri huyện, nha môn Tri phủ.

Một hơi thở làm đến buổi trưa, đối với chính cá án tử có đại thể hiểu. Tháng giêng lần đầu tiên một đêm, Bàng Thiên Đức ăn xong cơm tối, thấy mấy người khách nhân, liền cùng phòng kế toán Trương Phương tại thư phòng nghị sự, sáng sớm ngày kế, Bàng Thiên Đức liền mất tích.

Phòng chính Bàng phu nhân giao định là phòng thu chi tiền sinh mưu hại rồi Bàng Thiên Đức, nhưng lại không cảm ra chứng cứ đến, vì vậy đem Trương Phương cùng một cái tiểu thiếp bẩm báo quan phủ.

Mấu chốt chính là ở chỗ, Bàng Thiên Đức nếu là bị hại, thì thể ở đâu?

Ta hỏi Bàng phu nhân, người một miệng xác định Bàng Thiên Đức bị người hãm hại, ta đây tới hỏi người, thì thể ở nơi nào? Người có thể tìm qua? Bàng phu nhân gào khóc, chúng ta tìm khắp thật là nhiều lần, cũng không có lão gia tung tích, còn kém đào ba thước đất rồi.

Ta nói vậy thì đào ba thước đất đi.

Ồ là để phân phó chúng gia đình chuẩn bị tiến hành thẩm thức lục soát, cũng không lâu lắm, liền nghe có người hô to, có hiện tại!

Chúng ta theo tiếng chạy tới, nguyên lai có cái bà một dạng đi hậu viện trong giếng nói nước, kết quả đang đưa lốc cốc đi lên, lại phát hiện thùng nước bên trong, bắt ngờ đầu một người!

Đầu người đã có một ít thối rữa, nhưng mặt mũi loáng thoáng có thể qua thấy rõ.

Ta hỏi, đây là người nào đầu người?

Tất cả mọi người đều lắc đầu, biểu thị không nhận biết người này.

Lưu Tam Căn tướng mạo có chút hung hãn, đem người đầu nhắc ở trong tay, lớn tiếng nói, đây là người nào đầu người? Một hồi liên tiếp mấy lần, mọi người chấn nhiếp với khí thế của hắn, không dám trả lời.

Bỗng nhiên hàng sau bên trong, có gã sai vặt vâng dạ nói, quan gia, cái này đây là ta đầu người.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Phùng công công rất tức giận

Lưu Tam Căn đi lên chính là một bàn tay, từ nhỏ tư vòng vo ba vòng, cả giận nói, đây là người đầu người?

Gã sai vặt nói, đây là ta đầu người.

Lưu Tam Căn chỉ gã sai vặt đầu người, vậy người trên cổ cái này vậy là cái gì?

Gã sai vặt lúc này mới ý thức được nói nhầm, liền sửa lời nói, Sai gia, đây không phải là chúng ta đầu, cái này là Tam ca của ta hướng Lão Ngũ đầu người. Ba ngày trước, hần thần bí bí nói với ta, tiếp nhận Bàng phu nhân mệnh lệnh ra đi làm việc, kết quả đi một lần liền chưa có trở về, không nghĩ tới lại vừa nói, lại ô ô khóc.

Ta hỏi Bàng phu nhân, cái này hướng năm là quý phủ người nào? Ba ngày trước, người khiến hắn đi làm cái gì chuyện?

Bàng phu nhân nhàn nhạt nói, đây là chúng ta một cái đầu tở, lão gia nhà ta sau khi mất tích, ta phái hắn đi hỏi thăm tình huống, ai ngờ ôi.

Ta thấy nàng gặp phải người chết lại mặt không đổi sắc, lòng nói các nàng này lại cũng là lợi hại hạng người. Gã sai vặt kia nói, Bàng phu nhân, Tam ca của ta là tiếp nhận người chỉ mạng ra đi làm việc bỏ mạng, cái này có tính hay không bởi vì công tử vong a, chắc có tiền từ đi.

Bàng phu nhân nhìn gã sai vặt kia một cái, nói như đinh chém sắt, không có.

Gã sai vặt nghe một chút tức giận, chúng ta Hướng gia huynh đệ cho người làm thuê dài hạn vài chục năm, không có một công lao cũng cũng có khổ lao, Bàng phu nhân, chúng ta không thể trở mặt a.

Bàng phu nhân gặp gã sai vặt trách móc, trên mặt lộ ra sắc giận, nói, Hướng Lục, có thường hay không đền, chuyện này ta Bàng gia chuyện, còn chưa tới phiên người để giáo huấn ta!

Gã sai vặt nghe vậy, mặt âm hiểm cười nói, Bàng phu nhân, ngay trước nhiều như vậy Sai gia mặt, người lại như vậy không để ý tình cảm, cái kia cũng đừng trách ta bất nghĩa. Có mấy lời, ta thật cũng không muốn nói ra. Bàng phu nhân nói người lại uy hiếp ta, người có bản lĩnh nói.

Gã sai vặt đối với chúng ta nói, mấy vị Sai gia, ta muốn tố cáo cái này bång đại nãi nãi, cùng Bàng gia Trương quân sự thông dâm cấu kết!

Bàng phu nhân sắc mặt đại biến, cả giận nói, người đừng có nói bậy!

Ta do dự một chút, nói vị huynh đệ kia, đây là phong hóa án, chúng ta là Hình Danh Bộ Đầu, loại sự tình này không về chúng ta quản a.

Gã sai vặt lại nói, ba ngày trước, ta nghe lên được Bàng phu nhân cùng Trương quân gia trong phòng làm chuyện cầu thả, sau chuyện này, lưỡng người thật giống như bởi vì số sách chuyện, rùm beng, sau đó Bàng phu nhân chính miệng nói xin lỗi, sau đó lại mời Trương quân gia uống rượu, kết quả Trương quân gia bên trong độc chết, sau đó lại tìm đây tổ trung nghĩa cho hắn chôn ở hậu hoa viên!

Mọi người nhìn về phía Bàng phu nhân, chỉ thấy nàng sắc mặt tái nhợt, hai chân mềm, trong miệng giải thích, người ngậm máu phun người.

Gã sai vặt nói ta biết chôn xác địa phương, vừa nói, mang theo mọi người đi tới hậu hoa viên, Bàng phu nhân lão đạo cũng đi theo tới. Hướng Lục theo phòng chứa cúi tìm một cái xẻng sắt, tại hoa viên một cái địa phương đào, không bao lâu, liền đào được một ché áo.

Hướng Lục nói, chính là chỗ này.

Ta khoát tay chặn lại, Giang Nam cùng Lưu Tam Căn đi lên hỗ trợ, không bao lâu, liền từ đất bên dưới moi ra một cụ nữ thi.

Ta hỏi, Trương quán gia là nữ?

Hương Lục nghi ngờ nói, tại sao có thể như vậy?

Cô gái này là ai?

Hương Lục nói, đây là Bàng phu nhân thiếp thân nha hoàn, nghe nói là hồi hương bên dưới nhà mẹ rồi, không nghĩ tới lại chết ở nơi này.

Trương Âu Khiêm tự nhủ, vụ án này thế nào loạn như vậy, một hồi đầu một người, một hồi một cái thi thể, theo ta thấy, các người Bàng gia khác (đừng) làm tơ lụa làm ăn, đôi đào người chết tốt rồi.

Lòng ta nói Bàng Thiên Đức không có tìm được, Bàng gia bên trong phủ lại mạng người liên tục, thật là thú vị, vì vậy tìm đến khám nghiệm tử thi nghiệm thi, khám nghiệm tử thi tiến lên kiểm tra thực hư nửa ngày, người này không có trúng độc dấu hiệu, cũng không có ngoại thương, cũng không biết là thể nào chết.

Bên cạnh một bà một dạng hô to, người xem một chút đỉnh đầu hấn bên trong có hay không đồ vật.

Khám nghiệm tử thi lần nữa kiểm tra, ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người bên trong, theo nha hoàn kia trong đầu rút ra một cái dài ba tấc đỉnh sắt. Ta chỉ cảm thấy da đầu một trận sợi đay, Lưu Tam Cân lại đem cái kia bà nương xách ra, một bàn tay đánh tới, làm sao người biết có đỉnh sắt?

Cái kia bà nương bị đánh ngất xỉu, nói câu, ta xong rồi. Chẳng qua, là phu nhân sai biểu ta xong rồi, nàng nói sau khi chuyện thành công cho ta một trăm lạng bạc rỗng, kết quả sau chuyện này lại trở mặt quýt nợ.

Nhìn lại Bàng phu nhân toàn thân run rẩy, không nói ra lời. Ta nói Bàng phu nhân, làm người phải phúc hậu, triều đình trước đó vài ngày còn vẫn nói không phải thiếu hạ nhân tiền lương, cũng coi như người xui xẻo, theo chúng ta đi Lục Phiến Môn đi một chuyến đi.

Bàng phu nhân giãy giụa đứng dậy, nói các người không thể nghe bọn họ lời của một bên, bọn họ đầu tiên là hại lão gia, lại liên hợp lại hãm hại ta, ta muốn biện bạch. Ta nói những lời này, giữ lại đi trên công đường nói đi. Ở là để phân phó mọi người, đem Bàng phu nhân khóa lại.

Lúc này, chợt nghe ngoài cửa nghe được một tiếng sắc nhọn tiếng quát, đừng có vô lễ!

Nhất cá diện đáp phần trắng, người mặc đồ ứng sắc y phục hoàn quan thái giám, tại bốn cái tiểu thái giám nâng đỡ, đi vào, đứng là trước đây không lâu tại Hải Môn Phủ bên trên gặp phải Đốc Quân, Giang Nam chế tạo cục thiếu giám Phùng Linh Cảm.

Phùng Linh Cảm nói, ai như vậy lá gan, lại dám bắt trong chúng ta giam người.

Ta nói Phùng công công, chúng ta lại gặp mặt.

Phùng Linh Cảm nhìn ta một cái, hiển nhiên không nhớ lại ta là ai, ta biết người sao?

Ta nói trước đó vài ngày, tại Hồ Tông Hiến đại nhân bên kia, gặp qua một lần.

Phùng Linh Cảm giọng the thé nói, không ấn tượng. Ta cảnh cáo các người, Bàng phủ là chúng ta Nội Giám sản nghiệp, người ở đây cùng chuyện, người không nên nhúng tay.

Ta nói Nội Giám sự tình ta đương nhiên không quản được, nhưng là Bàng gia đã nhiều ngày tiếp ngay cả sinh mạng án, thân là Kim Lăng Lục Phiến Môn Bộ Đầu, ta có trách nhiệm cũng có nghĩa vụ, đem chuyện này tra rõ, còn trời người kế tiếp công đạo.

Phùng Linh Cảm lạnh lùng nói, công đạo? Người tên là gì?

Ta nói tại hạ Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty, Tô Do Tại.

Phùng Linh Cảm trong mũi hừ một tiếng, người thật lớn mặt, các người Tổng tri phủ, tại chúng ta trước mặt, cũng không dám dùng loại này khẩu khí với chúng ta nói chuyện.

Ta cũng bất động tức, mỉm cười nói, Bò Tát đất còn có ba phần tức giận, với Tổng tri phủ so sánh, tại hạ hay lại là nhiều thêm một đôi trứng.

Phùng Linh Cảm sao có thể nghe không ra ta ngầm chứa ý giễu cợt, nói người công khai chê Hoàng thiếu? Chê chúng ta, chính là chê Hoàng Thượng.

Lòng ta nói loại này thái giám chết bầm, ý là trong cung có hậu đãi, động một chút là cảm Hoàng Thượng dỗi ra ngoài, trong nội tâm của ta cười thầm, ta cũng không phải là hù dọa lớn. Vì vậy ra vẻ kinh ngạc nói: Phùng công công trong lời nói có lời a, người mới vừa là ý nói, Đương Kim Thánh Thượng, không có trúng?

Phùng Linh Cảm giận không kềm được, ta khi nào nói những lời như vậy?

Ta nói Phùng công công người cũng đừng nóng giận, ta chẳng qua chỉ là dựa theo suy luận ẩn chứa quan hệ giúp Phùng công công giải độc một cái bên dưới câu nói mới vừa rồi kia ý tứ.

Chúng ta muốn dẫn người đi, Phùng Linh Cảm kiên quyết không đồng ý, song phương giằng co không nghỉ.

Ta không nguyên có lớn, Giang Nam hàng dệt bằng máy cục là Hoàng thượng nhân, dựa theo Đại Minh quy tắc, chúng ta quả thật động bọn họ không được, chẳng qua Bàng gia chẳng qua chỉ là chế tạo cục phía dưới dịch vụ, chúng ta Lục Phiến Môn là có quyền điều tra, hơn nữa, vụ án này hay lại là Bàng phu nhân báo án, lại không ngờ tới đây đưa ra nhiều chuyện như vậy đến.

Cũng không lâu lắm, Chư Cát Bánh Nướng hùng hùng hồ hồ chạy tới, đoán chừng là Phùng Linh Cảm nhận được tin tức phía sau, tìm người thông báo hân.

Chư Cát Bánh Nướng mặt đầy nịnh nọt nói, Phùng công công, chúng ta thủ hạ không hiểu chuyện, đừng phải công công, xin đại nhân không tính toán tiểu nhân qua. Phùng Linh Cảm hừ một tiếng, ngửa cổ một cái, nói, hôm nay có thể có người mắng Đường Kim Thánh Thượng không trắng rồi, đang ngồi người cũng có thể làm chứng.

Chư Cát Bánh Nướng hướng chúng ta gào thét nói, các ngươi thật lớn mặt, những lời này ai nói?

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm, Giang Nam ba người đồng thời đưa tay chỉ Phùng Linh Cảm, vị này Phùng công công nói!

Phùng Linh Cảm nghe vậy tức nổi trận lôi đình, một nói liên tục mấy cái tốt, tiến lên bắt lại ta cổ áo, nói, chúng ta đi trước mặt hoàng thượng nói rõ lý lẽ đi. Ta hất tay một cái, đưa hân quăng ra xa hơn hai trượng, lạnh lùng nói, ta Tô Do Tại bình sinh ghét nhất Bất Nam Bất Nữ người đụng ta rồi.

Chư Cát Bánh Nướng tròn mắt hộc mồm nhìn đến ta, hỏi ngươi điên rồi sao?

Ta trong lòng tức giận, nói, Gia Cát đại nhân, vụ án này là người để cho chúng ta làm, người như vậy một cái làm âm ỉ, rất dễ cho chúng ta làm khó a.

Chư Cát Bánh Nướng thấp giọng nói, những người này đều điên, người chọc bọn hân làm gì, tùy tiện cho người bện cái tội danh, ta người hai người chịu không nổi. Ta nói ai làm nấy chịu, hân có gan hướng về phía ta tới chính là.

Ta tiến lên hai bước, đi tới Phùng Linh Cảm trước người, khom người mắt nhìn xuống hân, Phùng Linh Cảm ngồi trên đất, liên tiếp lui về phía sau, người muốn làm gì? Ta nói không nghĩ, ta không có hứng thú. Vừa nói, thấp giọng tại hân bên tai nói một câu.

Phùng Linh Cảm hơi biến sắc mặt, người uy hiếp ta?

Ta nói ta nào dám uy hiếp Phùng công công a, có vị họ Đường tiên sinh nói qua, uy hiếp ngu xuẩn nhất tự mình bại lộ, không chút nghĩ ngợi thả ra lửa giận là nguy hiểm nhất tùy hứng biểu hiện.

Trương Ấu Khiêm nghe, cảm thấy rất có đạo lý, hỏi ai nói?

Ta lạnh nhạt nói, Đường Kha Lý Ngang.

Chư Cát Bánh Nướng kết nối với đi nói xin lỗi, cực kỳ thường không phải, lại đáp ứng mời khách, lại mời mỹ nữ, lòng ta nói có như vậy lãnh đạo, lần hành động này dự tính cũng bị lộ. Qua không bao lâu, Chư Cát Bánh Nướng đến chúng ta bên cạnh, nói, thu binh, trở về Lục Phiến Môn lại nói.

Cho dù không cam lòng, chúng ta nghe vẫn là đi theo Chư Cát Bánh Nướng mệnh lệnh.

Trên đường, Trương Ấu Khiêm hỏi, người với cái kia không trắng gia hỏa nói cái gì, đem hân hù dọa thành như vậy.

Ta nói cũng không có gì, chính là ta trùng hợp biết một chút hân không muốn để cho người khác biết bí mật. Như thế mà thôi.

Trương Ấu Khiêm nói vậy người cũng nên cẩn thận, hành tẩu giang hồ có bốn loại người không thể tùy tiện dẫn đến, hòa thượng, đạo sĩ, tiểu hài tử cùng thái giám. Người nếu biết hân bí mật, hân có thể phải đối với người ném đá giấu tay.

Ta nhàn nhạt nói, ta tiếp rồi chính là.

Trương Ấu Khiêm còn nói, không nghĩ tới Bàng gia vụ án này, lại thành như vậy, lại so Hiếu Sinh giang hồ Bát Quái đều náo nhiệt, người nếu là viết ra đi ném, nói không chừng có thể trắng. Ta kinh thường nói, ngàn chữ mười bản thảo một dạng viết cũng không có ý nghĩa. Đúng rồi, Bàng Thiên Đức rất có thể không có chết.

Làm sao người biết?

Trực giác.

Trương Ấu Khiêm nói, đại ca, chúng ta Bộ Khoái, phá án chú trọng chứng cứ, không phải dựa vào trực giác.

Ta nói trực giác có lúc so chứng cứ đến nhanh hơn. Xem đi, Hồ Tông Hiến vụ án lập tức phải khai thăm rồi, Bàng Thiên Đức cùng Giang Nam chế tạo cục có cấu kết, hân có thể là lần này vụ án mấu chốt.

Chúng có đâu?

Chúng có chính là, chúng ta mới vừa đi Bàng gia, cái kia thái giám chết bầm liền đi qua, không để cho chúng ta điều tra, chỗ bằg vào chúng ta phải nhanh một chút tìm tới Bàng Thiên Đức. Tìm người loại chuyện này, ba cân, liền muốn nhờ người cha.

Ta giúp Lưu Nhất Thủ giải quyết con trai công việc vấn đề, làm trao đổi, Lưu Nhất Thủ phải cho Lục Phiến Môn cung cấp một chút giang hồ tình báo, một điểm này, tại thành Kim Lăng, chỉ có Cái Bang có thể đảm nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Làm gian thương tài liệu

Ta cảm Giang Nam cùng Lưu Tam Cân đuổi đi, cùng Trương Ấu Khiêm cùng nhau trở về Lục Phiến Môn.

Trương Ấu Khiêm đối với Phùng công công nhúng tay Bàng gia chuyện tức giận bất bình, nói cái này thái giám chết bầm, sớm muộn ta cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một chút. Ta nói nam nhân mà, lòng dạ buông ra một chút, thế gian không chuyện như ý, mười phần, trên đời này cái gì đều theo người ngồi, chỉ có cha người rồi.

Trương Ấu Khiêm nhường mày một cái, nói khỏi phải nói cha ta, nghe được hắn ta liền phiền.

Ta nói người nhưng là kinh thành nhà giàu nhất con trai của Trương Bách Vạn, người không muốn nhận cái này cha, thiên hạ muốn nhận thức hắn làm cha nhiều hơn nhiều.

Trương Ấu Khiêm nói vậy hãy để cho bọn họ nhận thức đi chứ, ta lại không lạ gì.

Ta hiểu kỳ nói, cha người đến rốt cuộc đã làm gì chuyện gì, cho người như vậy canh cánh trong lòng? Nói thật, người vào Lục Phiến Môn có phải là người hay không cha cho người đi cửa sau, nếu không bằng người chỉ số thông minh, muốn vào Lục Phiến Môn sợ rằng rất khó a.

Trương Ấu Khiêm tức giận nói, người dựa vào cái gì hoài nghi ta chỉ số thông minh? Chẳng qua, như đã nói qua, ta có thể vào Lục Phiến Môn, thật đúng là hắn ở phía sau bỏ khá nhiều công sức. Thật không dám giấu giếm, cha ta lúc trước làm qua Tiêu Sư, sau đó vào Lục Phiến Môn, chẳng qua sau đó bỏ quan đi buôn bán, vận khí tốt đến bạo, mới từng bước một đi tới hôm nay.

Ta nghe người khác nói qua Trương Bách Vạn làm giàu lịch sử, khi đó hắn còn nói trương giúp đỡ, ở trên giang hồ có cái "Tiểu Kiếm Nhân" danh xưng, đương nhiên, vì sao có cái này thú vị biệt hiệu, lại không biết được.

Hắn tại Lục Phiến Môn lăn lộn không vừa ý, sau đó theo thương nhân làm châu báu buôn bán, chẳng qua vận may thiếu không thể nào, cơ hồ lưu lạc đầu đường. Cho đến một lần, cùng người đi trước Ba Tư Tâm Bảo, tìm được cái ngân năm vỏ rùa, bên trong lại có ba viên dạ minh châu, mỗi hạt châu giá trị vạn lượng.

Chẳng qua, Trương Bách Vạn rất là khôn khéo, hắn không có bán ra Dạ Minh Châu, mà là dùng hắn làm lễ vật, đưa trong cung một cái quý nhân, ở đó quý nhân hiệp trợ bên dưới, thuận buồm xuôi gió, không mấy năm công phu, châu báu buôn bán trải rộng Đại Minh, trở thành kinh thành nhà giàu nhất.

Trương Ấu Khiêm làm hắn con trai độc nhất, với hắn quan hệ một lần cực kém, trong đó có nguyên nhân gì, lại không biết được.

Dọc theo đường đi ta cùng với hắn tán gẫu, nói đến ta chuẩn bị tại Giang Hồ Ty thúc đẩy cái cách chuyện, Trương Ấu Khiêm cảm thấy rất có làm đầu, nói trên giang hồ những môn phái này đối với chúng ta Lục Phiến Môn từ trước đến giờ kính mà tránh xa, chúng ta võ công lại không được, dựa vào cái gì dựa vào chúng ta, trừ phi, với Đại Chương Quỷ như vậy, ở trên giang hồ tới một lần nghiêm trị.

Ta nói chuyện này khó khăn, chẳng qua nếu muốn tạo Lục Phiến Môn quyền uy, không bằng trước theo Hiểu Sinh giang hồ cùng Bát Quái Tuần San bên trên làm chút văn chương. Trương Ấu Khiêm gật đầu một cái, nói ta theo chân bọn họ đã từng quen biết, những người này chỉ nhận tiền, có sửa chính là mẹ.

Ta nói cái này mẹ, sợ rằng phải người tới làm.

Trương Ấu Khiêm mắng to, ta cũng không phải là bò sữa, nơi nào có nhiều tiền như vậy phục vụ bọn họ, trừ phi ta theo Lão Bất Từ đưa tay đòi tiền, ngày đó bỏ nhà ra đi, ta có thể thề không với hắn tự tay muốn một phân tiền.

Ta nói Trương đại bộ đầu, chỉ bằng người về điểm kia mộng manh bóng lộc, có thể qua hiện tại tại cuộc sống như vậy? Trương Ấu Khiêm không thể đưa không, nói Hiểu Sinh giang hồ là hậu trường thật cứng, nghe nói Trung Nguyên Tiểu Cục ở bên trong cũng có cổ phần, chúng ta không ngại trước theo

Bát Quái Tuần San trên dưới điểm công phu, mua đứt bọn họ cổ phần, lại đi tìm mấy cái ngư dụng lính cảm thương.

Ta nghĩ tới ngày đó hẳn thuê mướn cái đó lính cảm thương tại Bát Quái Tuần San phát ta theo Tạ Quân Diễn tin bên lề sự tình, nhắc nhở, cũng đừng tìm tới lần cái loại này đồ ngốc. Trương Âu Khiêm vỗ ngực một cái, yên tâm, lần này chúng ta tìm là ngàn chữ trăm văn trở lên.

Phải đến Lục Phiến Môn lúc, Tạ Quân Diễn tìm được ta. Trương Âu Khiêm cười hắc hắc, nói tiểu tử nguoi điểm phúc không cạn, ta đi trước chu đáo Bát Quái Tuần San sự tình, vừa nói như một làn khói mà chạy.

Tạ Quân Diễn một thân áo tơ trắng, không chút phấn son, lại tự có một luồng khác hàm súc. Sắp tới hơn tháng không thấy, ta cảm thấy được nàng trên người có một ít biến hóa vi diệu, nhất là khí chất bên trên, càng tự nhiên tự nhiên, luôn có loại không nói ra được cảm giác.

Tạ Quân Diễn khẽ mỉm cười, nói ta chờ nguoi thật lâu, ta tới tìm nguoi nhiều lần, chung quy không có thấy nguoi, nói thật, nguoi có phải hay không có ý giấu ta?

Ta nói Đại tiểu thư, thân là Kim Lăng Giang Hồ Ty Bộ Đầu, công việc ta bề bộn nhiều việc.

Tạ Quân Diễn bĩu môi nói, bận rộn? Mướn có mà thôi, không muốn gặp ta cứ việc nói thẳng.

Về mặt này, cho ta xem đến trong lòng hơi động, ta vội vàng nhắc tay đầu hàng, Quân Diễn muối tữ, ta là thật bận rộn, không bằng như vậy, chờ lúc nào rảnh rồi, ta mời nguoi ăn bữa tiệc lớn? Tạ Quân Diễn nói ta thiếu nguoi bữa cơm kia à?

Ta thẹn cười một tiếng, đúng đúng, nguoi là Tạ gia Đại tiểu thư, mỗi ngày mời nguoi ăn cơm người cửa xếp thành trường đội, ta sẽ không tham gia náo nhiệt.

Tạ Quân Diễn mặt đầy không vui, nhìn một cái nguoi sẽ không thành ý, ta nghĩ rằng ăn hải sâm bào ngư Tổ Yến tôm hùm. Ta chắc lưỡi hít hà nói, ta có thể mời không nổi.

Tạ Quân Diễn sắc mặt chán nản nói, cũng biết nguoi không có thành ý, nguoi một lần Kim Lăng ta sẽ biết, ta đợi chừng ba ngày, nguoi ngay cả nói đều không sao một câu, trong mắt nguoi, ta liền thật so với kia Tiểu Yêu Nữ thiếu sao?

Ta có chút không vui, cải chính nói, nàng họ Từ, tên Nhượng Nam, không phải Tiểu Yêu Nữ.

Tạ Quân Diễn bỗng nhiên trở nên có chút táo bạo, nói, Tiểu Yêu Nữ chính là Tiểu Yêu Nữ.

Ta không chịu nổi nàng càn quấy, nói Cảm tạ cô nương, ta còn có công vụ trong người, nếu như không có chuyện gì, ta cáo từ trước.

Tạ Quân Diễn sắc mặt trở nên rất khó coi, như muốn rơi lệ, ta cảm thấy mà nói nói có chút nặng, liền đi tới trước gót chân nàng, nói câu xin lỗi. Tạ Quân Diễn nói, không cần với ta xin lỗi, ta thấy rõ, coi như ta cho nguoi làm một vạn sự kiện, nguoi cũng sẽ không mất nhìn thẳng ta một chút đã như vậy, đêm đó tại Đào Sơn bên trên, nguoi vì sao phải cứu ta, dứt khoát khiến ta chết chính là.

Ta nói nguoi sao lại nói như vậy, ta là Bộ Khoái, cứu nguoi là chỗ chức trách.

Tạ Quân Diễn cười lạnh nói, giới một cái chỗ chức trách.

Nàng xoay người, liền muốn rời đi, trước khi đi, bỗng nhiên nói câu, qua hai ngày ta liền muốn với phụ thân đi kinh thành, trên giang hồ đã bán tiếng, nói U Minh Giáo có thông Oa chi ngại, Võ Lâm Minh đã phát ra Minh chủ làm, hiệu triệu thiên hạ Chính Đạo đi chinh phạt nguoi Yêu Nữ, nguoi tự thu xếp ổn thỏa đi.

Ta nói thông Oa? Làm sao có thể? Nguoi có thể nói rõ một chút hay không?

Tạ Quân Diễn nói vừa nghe đến nàng tin tức, nguoi liền không vội vàng?

Ta nói luận sự mà thôi, ta hiểu Nhượng Nam, nàng quyết kế không biết làm loại chuyện này.

Tạ Quân Diễn hừ lạnh nói, vậy cũng chưa chắc. Có lẽ chỉ có một ngày, nguoi sẽ phát hiện, chân thực Từ Nhượng Nam, cũng không phải là nguoi nghĩ như vậy đây?

Ta đột nhiên cảm giác được Tạ Quân Diễn có chút không thể nói lý rồi, nàng biến hóa rất nhiều, lúc trước nàng dịu dàng như ngọc, lần này thấy nàng nhưng có chút hung hỏ dọa người. Ta bị nàng buổi nói chuyện nói có chút phiền loạn, ngẩng đầu nhìn lại nàng lúc, nàng nhưng ở hơn mười trượng bên ngoài.

Nguoi tự thu xếp ổn thỏa đi. Nàng nói.

Nàng đi rất chậm, không có một tí nội lực ba động, bất quá ta lại luôn có một loại không đoán ra cảm giác.

U Minh Giáo thông Oa? Cái tội danh này nhưng là không nhẹ, nếu không đoán sai, hẳn là đại hội võ lâm vì chèn ép U Minh Giáo, cố ý gọi nước bắn. Lòng ta nói vội vàng xử lý xong bên này sự tình, đi một chuyến Giang Ninh, nếu thật như thế, sợ rằng nàng sẽ gặp phải phiền toái.

Trở lại Lục Phiến Môn, Chư Cát Bánh Nướng tìm ta, nói Hồ Tông Hiến vụ án, sau ba ngày liền muốn khai thẩm rồi.

Ta nói đại nhân có bận rộn.

Chư Cát Bánh Nướng lại nói, người cũng tham dự án này. Ta nói ta còn muốn xin nghỉ đi một chuyến Tiền Đường đây. Chư Cát Bánh Nướng nói, Tô bộ đầu, gần đây Lục Phiến Môn bận rộn bề đầu sứt trán, người lại lâm trận bỏ chạy, không giống như đồn đại đi.

Ta cười hắc hắc, nói đại nhân giáo huấn là, sự tình là cái dạng này, chúng ta Giang Hồ Ty đây không phải là mới vừa tiếp lấy mà, không có kinh nghiệm, nghe nói Giang Ninh bên kia làm rất tốt, ta đây không chuẩn bị đi ngồi một chuyến điều nghiên, học tập đồng hành trước vào kinh nghiệm mà.

Chư Cát Bánh Nướng cười mắng, người thiếu theo ta ba hoa, chuyện này là cấp trên bàn giao, nói với ta vô dụng.

Ta nói ngài là Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, toàn bộ Kim Lăng, còn chưa phải là ngài định đoạt.

Cái này ta còn thực sự nói không tính. Tô Do Tại, người nếu là thật như vậy rảnh rồi, ngoài cửa còn có hơn mười ngàn lưu dân chờ cho về đây.

Ta nói ngài không phải phái Trương bộ đầu, Tiền bộ đầu đi trước chu đáo chuyện này mà.

Chư Cát Bánh Nướng mắng, hai cái này thùng com, hư việc nhiều hơn là thành công, không biết nghe ai phương pháp tồi, lại ở ngoài cửa lưu dân phát cháo miễn phí trên dưới thuốc tiêu chảy, thiếu chút nữa ồn ào xảy ra án mạng, ta đã khiến hai người bọn họ ngưng chức tỉnh lại, người không phải muốn đi Giang Ninh mà, trong ba ngày cầm chuyện này giải quyết, ta cho phép người giả.

Ta ánh mắt sáng lên, nói một lời đã định.

Ta đi tìm Trương Ấu Khiêm, mấy ngày nay, hắn thường thường đi phát cháo miễn phí, đang cháy dân bên trong tương đối có uy vọng, có hắn ra tay, sự tình sẽ dễ làm một chút. Trương Ấu Khiêm nghe ta nghĩ rằng phương pháp, nói, chuyện này cũng không như người nghĩ đơn giản như vậy.

Ta hỏi, lời này hiểu thế nào.

Trương Ấu Khiêm nói, thứ nhất, những người dân này quê hương gặp loạn, ruộng đất đều phá hủy, coi như là bỏ hoang, thu được cũng rất hữu hạn, đến lúc đó chỉ có thể bán rẻ thổ địa. Thứ hai, những người này đi ra thời điểm vội vàng, ở chỗ này còn có miệng cháo uống, trở về ai sẽ quản bọn hắn? Ta theo chân bọn họ tán gẫu qua, muốn bọn họ trở về cũng được, trừ phi triều đình bảo đảm những thứ kia giàu có nhà không thu bọn họ thổ địa.

Ta nói triều đình hắn sẽ cân nhắc đến những vấn đề này.

Trương Ấu Khiêm lại nói, coi như triều đình ra một công văn, nếu trăm họ thật không có com ăn, chẳng lẽ ăn đất hay sao?

Ta giải thích, không phải có giúp nạn thiên tai bạc à?

Trương Ấu Khiêm lúc này lấy gian thương giọng nói, thật đến tai họa năm, bạc cũng không thể coi như ăn com a, liền như bây giờ, một tạ gạo đều lường ba lượng bạc, chờ bọn hắn trở về, thật đến bên trên nghèo nước hết sức mức độ, coi như một tạ gạo mười lượng bạc, bọn họ cũng phải mua, cuối cùng còn phải bán đất.

Ta nghe rồi không nguyên có lớn, ta bất kể, chuyện này chỉ có người có thể làm.

Trương Ấu Khiêm nói người cũng đừng nâng đỡ ta, ta sẽ làm cho người đập. Chẳng qua, người đã lĩnh quân lệnh trạng (giấy bảo đảm thực hiện quân lệnh), ngày mai ta ra khỏi thành cùng người đi một lần, khiến người xem một chút tình huống chính là. Đúng rồi, tối hôm nay ta hẹn Bát Quái Tuần San Tổng Biên ăn com, theo chân bọn họ nói một chút tài trợ chuyện, người cùng đi đi.

Tài trợ?

Trương Ấu Khiêm nói tiếp, chúng ta không phải muốn khống chế Bát Quái Tuần San mà, người không cho hắn tiền, thế nào khống chế bọn họ? Gần đây giặc Oa huyền nào, bọn họ lượng tiêu thụ cũng bình thường, liền thái phong tiền lương đều không phát ra được, nghe nói đang khắp nơi tìm người vay tiền. Gặp phải ta đây loại người tiêu tiền như rác, bọn họ có thể không tới sao? Chỉ cần có bạc, là có thể đề cập với bọn họ điều kiện, đến lúc đó, nghĩ biện pháp cái hồ một chút bọn họ, quyền nắm cổ phần cái gì liền đều tới.

Ta không khỏi đối với hắn nhìn với cặp mắt khác xưa, lúc trước nhìn người cả lơ phát phơ, không làm việc đảng hoàng, không nghĩ tới, đem người làm chỉ số thông minh lúc online, thật đúng là làm gian thương tài liệu.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Mẫn Thanh Thiên

Tiệc mời địa điểm tại thành Kim Lăng sang trọng nhất Túy Tiên Lâu.

Giặc Oa hỗn loạn, phần lớn quán rượu khách sạn đều đã ngừng buôn bán hoặc nửa ngừng buôn bán, duy chỉ có Túy Tiên Lâu nơi này đèn đuốc sáng choang, làm át chủ bài cao cấp quán rượu, loạn này Oa loạn đối với bọn họ buôn bán ảnh hưởng không lớn, dù sao ngoài cửa thành có quý chết đói, bên trong thành như cũ múa hát tung bừng.

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm đến Túy Tiên Lâu, có ba người đã chờ từ sớm ở nơi đó, lần trước báo danh ta cùng với Tạ Quân Diễn chuyện bị đòn cái đó Thái Phong cũng ở trong đó. Ngoài ra một mập một gầy, theo thứ tự là Bát Quái Tuần San Đông gia Trác Tiểu Vi cùng Tổng Biên Tổng có đức.

Nếu nói là giang hồ môi giới, ra đời vài chục năm Hiểu Sinh giang hồ chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, từ trước đến giờ lấy công chính, khách quan rêu rao Hiểu Sinh giang hồ cùng Hiểu Sinh dữ liệu, ở trên giang hồ đi số lượng chỗ cao bằng. Chẳng qua những năm gần đây, Bát Quái Tuần San làm nhân tài mới nổi, lấy có thành kiến tính báo cáo, vui chơi giải trí tinh thần cùng tin bên lề, cũng chiếm cứ thị trường nhất định phân ngạch.

Hai cái này Tuần San cái có đặc sắc, Hiểu Sinh giang hồ khẩu hiệu là "Hiểu Sinh dữ liệu, không giống nhau giang hồ", mà Bát Quái Tuần San khẩu hiệu chính là "Trong lòng người giang hồ".

Theo hai người tiêu ngữ rất có thể nhìn ra hai nhà đặc sắc, Hiểu Sinh giang hồ chú trọng hướng dẫn giang hồ trào lưu, hứng thú với đủ loại xếp hạng, giang hồ đại sự.

Bát Quái Tuần San chủ trương tương đối đặc biệt, bọn họ cho là trong lòng mỗi người giang hồ đều là không giống nhau, bọn họ cũng không quan tâm giang hồ xếp hạng, càng nóng lòng với đủ loại câu từ tin tức, đối với giang hồ Thái Phong chân thực tính yêu cầu cũng không cao, năm ngoái bọn họ đã từng báo cáo Thanh Long cửa chương môn Tổng Thanh bình bên ngoài... Một chuyện, ở trên giang hồ đưa tới vô cùng tranh cãi tính thảo luận. Có người nói bọn họ xâm phạm cá nhân, có người nói nhân vật công chúng yêu cầu giám sát, mọi người các nắm ý kiến mình, chẳng qua Bát Quái Tuần San danh tiếng lại càng ngày càng vang.

Trương Ấu Khiêm kinh thương thiên phú tại cái này trong bữa tiệc lấy được đầy đủ biểu diễn, toàn bộ trong bữa tiệc, hẳn chuyện trò vui vẻ, duy chỉ có không nói tài trợ chuyện, từ đầu đến cuối đem tiết tấu nắm ở trong tay mình.

Cái đó gọi Tam Quan Do Tại Thái Phong tài ăn nói không tệ, thẳng thắn nói nói, bây giờ giang hồ truyền thông Giới Chủ muốn mâu thuẫn, là giang hồ quần chúng ngày càng tăng nâng tinh thần nhu cầu cùng rơi ở phía sau, cứng nhắc giang hồ báo cáo giữa mâu thuẫn. Bây giờ giang hồ đặc sắc xuất hiện, nhưng là đủ loại Bát Quái báo cáo lại hết sức thiếu thôn, mọi người lập kỳ tâm lý không chiếm được thỏa mãn, chúng ta Bát Quái Tuần San đúng là nhin vào một điểm này, mới chủ đẩy đường viên hoa Bát Quái, khiến mọi người thấy được một cái càng chân thật, càng thú vị giang hồ. Tỷ như năm ngoái, tại hạ tại Thanh Long cửa năm gai nếm mật ba tháng, mới lấy được rồi Tổng chương môn bên ngoài... Chứng có, tin tức này vừa ra, một lần hành động chấn động giang hồ.

Ta nói người thật là đủ liều mạng, có công phu này, theo dõi Giang Chiết quân, báo cáo bên dưới Sùng Minh cuộc chiến, cũng coi như tuyên dương công chính năng lượng rồi.

Thái Phong lắc đầu một cái, nói cái này Tô bộ đầu người liền không hiểu, quần chúng yêu cầu đường viên hoa, giang hồ yêu cầu Bát Quái, chúng ta tồn tại đúng là thuận theo trào lưu, mà sự thật cũng chứng minh, chúng ta cái này nhất định vị trí, cho chúng ta Bát Quái Tuần San mang đến liên tục không ngừng lợi nhuận.

Trương Ấu Khiêm bụng lỵ rượu cười nói, nhưng là ta thế nào nghe nói, các người Bát Quái Tuần San gần đây lượng tiêu thụ không được, liền Thái Phong tiền lương đều không ra ngoài? Thái Phong nói cái khác không dám nói, chúng ta Bát Quái Tuần San tiền lương, tại toàn bộ nghề hay lại là người xuất sắc.

Ta chỉ chỉ hần len lén nhét vào trong ngực đùi gà, nói còn người xuất sắc đây, một bàn này một dạng thức ăn chưa ăn mấy đĩa, đều bị người làm ra về trong ngực. Cái kia Thái Phong lúng túng cười một tiếng, đây không phải là hưởng ứng triều đình đĩa CD hành động sao, người nghĩ rằng ta thật đúng là thiếu chút tiền này a.

Trương Ấu Khiêm chế nhạo nói, theo ta được biết, gần đây nấy đợt Bát Quái Tuần San, các người lượng tiêu thụ chưa đủ ba trăm phần, Thái Phong tiền lương đều không ra, nghe nói gần đây các người một nhóm Thái Phong tập thể từ chức, bị Hiểu Sinh giang hồ Bát Quái phụ san cho đào đi, tin tức này hẳn không sai đi.

Rốt cuộc nói tới chính đề bên trên, Đông gia Trác Tiểu Vi thở dài nói, Hiểu Sinh giang hồ quá ức hiếp người rồi, thật không dám giấu giếm, nếu không phải Trương bộ khoái tìm ta, chúng ta chuẩn bị một chút tháng liền đóng cửa. Trương bộ đầu, ngài treo chúng ta một đêm khẩu vị rồi, có gì phân phó, chúng ta nói thẳng đi.

Trương Ấu Khiêm kẹp đùi thức ăn, từ từ nhai kỹ, tất cả mọi người đều ngừng thở, yên tĩnh yên tĩnh chờ hắn nói. Chờ hắn ăn xong cái này thức ăn, lúc này mới không nhanh không chậm nói, ta chuẩn bị đầu tư Bạch Ngân 5000 lượng, thu mua các người Bát Quái Tuần San mười phần có chín cổ phần.

Trác Tiểu Vi đưa đùi roi trên mặt đất, cái gì, người nằm mơ đi?

Trương Ấu Khiêm cười ha ha, người nếu không có rồi mơ mộng, vậy cùng cá muối có gì khác biệt?

Chúng ta Bát Quái Tuần San thành phố giá trị ít nhất tại ba vạn lạng!

Trác quản gia người đứng vội, lúc trước các người Bát Quái Tuần San đáng giá mấy đồng tiền, nhưng xưa không bằng nay, các người bây giờ liền ra đáng Thái Phong đều không mấy. Ta là người đây, tương đối lười, thật không dám giấu giếm, nếu người không đồng ý cái phương án này, có tin ta hay không lấy ba mươi lượng tiền lương hàng năm đem các người Thái Phong toàn bộ đào tới bắt đầu từ số không? Người yên tâm, ta là người cái gì đều thiếu, liền không thiếu tiền!

Tổng Biên Tổng Vô Đức con mắt sáng lên, đứng lên nói, Đồng gia, chào người!

Trác quản gia tức toàn thân run rẩy, người đây là thừa dịp cháy nhà hôi của!

Trương Ấu Khiêm lạnh lùng nói, tư bản thị trường là vô tình. Người phải biết, chúng ta Giang Hồ Ty chuẩn bị làm một trận lớn, tìm tới các người hợp tác là các người may mắn, không có người bọn Bát Quái Tuần San, chúng ta sẽ không tìm được liền chín quẻ Tuần San, mười quẻ Tuần San rồi hả? Đồng ý hay là cự tuyệt, Trác chương quỹ hay là cho thống khoái nói đi!

Theo Túy Tiên Lâu đi ra, ta nói thật không nghĩ tới người trên bàn đàm phán thật là có một tay. Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc, ta vốn tưởng rằng năm ngàn lượng có thể bắt được bọn họ một nửa quyền nắm cổ phần cũng là không tệ rồi, ai ngờ đến bọn họ lại thiếu tiền như vậy. Tô đại nhân, Bát Quái Tuần San lấy được, tiếp theo chúng ta phải nên làm như thế nào?

Ta nói chính đồn Giang Nam võ lâm loại chuyện này, muốn tình tế đao cắt thịt, từ từ đi. Chúng ta trước theo phổ biến môn phái ghi danh cùng năm kiểm tra làm lên, bây giờ Hiểu Sinh giang hồ khổng chế tại trong tay chúng ta, tiếp theo mấy đợt, chúng ta liền ra thông báo, phạm là phối hợp chúng ta lập hồ sơ cùng năm kiểm tra môn phái, chúng ta cấp cho trên phương diện làm ăn tiện lợi cùng thu thuế bên trên ưu đãi, những nhiều tiền lắm của đó môn phái có thể sẽ ngăn chặn, nhưng bên trong môn phái nhỏ có thể hay không giam lại cảm dỗ vậy thì khó nói, chỉ cần có đột phá, chuyện này thì dễ làm.

Trương Ấu Khiêm nói làm ăn người không bằng ta, nhưng là loại này phương pháp tồi, người mạnh hơn ta hơn nhiều.

Ta ung dung nói, bây giờ đứng đầu vấn đề trọng yếu, ở chỗ Giang Hồ Ty thiếu cao thủ, võ công của người quá kém. Nếu có thể cầm Trần Thanh Dương cái kia tiểu quả phụ làm tới là tốt, đầu gì, Lão Tôn đầu đây chẳng phải là thành lập cái Thất Phiến Môn mà, Thập Tam Thái Bảo làm hai cái tới cũng được, ta ngày mai sẽ cho hắn viết thơ.

Trương Ấu Khiêm la lên, tốt xấu ta cũng đi du học, là cùng lắm hàng điên để quốc Khắc Lai Đẳng phái chân truyền đệ tử, có bằng tốt nghiệp.

Ta xì một tiếng, người bằng tốt nghiệp này là đang ở Thiên Kiều bên dưới làm đi.

Trương Ấu Khiêm nói làm bàm, nói như vậy có ý tứ mà, nhân gian không hủy đi a.

Ta chợt nhớ tới một chuyện, hỏi: Cái đó gọi Tam Quan Do Tại Thái Phong dựa được mà, ta thế nào cảm giác hắn điên điên khùng khùng.

Trương Ấu Khiêm nói lúc trước tìm hắn viết qua mềm, có chút tài hoa, chính là vận may không được, hơn nữa có chút tham tiền. Lão Tô người muốn đẩy đi tân chính, tìm hắn là một lựa chọn tốt.

Ta nói phải dùng người này, vậy liền đem tiền cho đủ, lần sau ăn cơm ta có thể không muốn nhìn thấy hắn len lén giấu dùi gà.

Chư Cát Bánh Nướng an bài chúng ta Giang Hồ Ty phụ trách cho về lưu dân, sáng sớm ngày kế, ta cùng với Trương Ấu Khiêm liền đi tới thành Kim Lăng bên ngoài. Giang Nam cùng Lưu Tam Căn sớm ở cửa chờ đợi, Bằng Thiên Đức mất tích chuyện, còn không có tung tích, hắn là Hồ Tông Hiến án mấu chốt, còn có hai ngày liền muốn khai thẩm rồi, như có thể tìm được hắn, cũng có thể cứu vãn một chút Hồ Tông Hiến chính trị tiền đồ.

Hơn mười ngàn nhân vật nổi tiếng dân bây giờ tại thành Kim Lăng bên ngoài trú đóng, những thứ này lưu dân bên trong, Tùng Giang người trong phủ chiếm cứ bảy, tám thành, còn lại đều là chung quanh huyện thành trăm họ. Giặc Oa công chiếm Sùng Minh Đảo lúc, thả lỏng Giang tri phủ là có nói chạy trốn, bây giờ Tùng Giang mấy huyện làm đều bị gọi tới thành Kim Lăng, gia nhập thuyết phục đội ngũ.

Những người dân này ở ngoài thành thành lập lưu dân ủy viên hội, phụ trách duy trì trật tự, hiệp trợ quan phủ thả cứu tế, tại trong dân chúng uy tín cao nhất. Chúng ta bàn bạc muốn cho về bọn họ, vậy sẽ phải theo những người này vào tay.

Cái tổ chức này có hơn hai mươi người, lấy các thôn thôn đảm bảo cùng địa phương nói danh vọng gia tộc lão già làm chủ.

Là người gọi là Võ Tam Lang, huyết Thái Dương nhô ra, cả người hung dữ, nhìn một cái chính là người tập võ, nghe nói hắn vốn là người Sơn Đông, đại ca bị người độc chết, Nhị ca xuất gia, một mình hắn lưu lạc tại Tùng Giang, tại Tùng Giang Phủ cảm rẫy, lấy vợ sinh con. Giặc Oa xâm phạm thời điểm, hắn đang ở ngoại địa, thế tử thất lạc, đến nay không rõ tung tích.

Trương Ấu Khiêm trước lái qua cháo trộn, cùng với bên trong một số người quen thuộc, tại hắn khuyến khích bên dưới, chúng ta ở ngoài thành một nơi ngôi miếu đồ nát tổ chức một lần cuộc hội ý.

Ngôi miếu đồ nát bên trong, hơn hai mươi người bên nào cũng cho là mình đúng, rồi rít biếu đặt quan điểm mình. Những người dân này chủ yếu lo lắng chủ yếu có ba cái vấn đề, một là thiên tai sau đó, lương thực không cách nào chống đỡ đến mùa thu, hai là lo lắng có giàu có nhà thôn tính bọn họ thổ địa,

ba là lại đến phục lao dịch chi niên, bây giờ gia viên còn có rất nhiều việc cần phải làm, nếu điều động trai tráng đi phục dịch, sợ rằng càng là đã tuyệt lại thêm sương.

Nếu không giải quyết cái này ba cái vấn đề, bọn họ không đồng ý trở về.

Lòng ta nói cái này ba chút vấn đề cũng không phải là việc khó, đều là trăm họ cơ bản nhất nói yêu cầu, nhưng là thành Kim Lăng phái mấy nhóm người đến, cũng không có giải quyết những vấn đề này.

Thứ nhất, nơi này là thành Kim Lăng, cùng Tùng Giang Phủ cũng không quyền quản hạt, cho nên tới người đàm phán, cũng không dám đáp ứng bọn họ yêu cầu. Thứ hai, có quyền quản hạt Giang Chiết Tuần Phủ Hồ Tông Hiến đã bị bắt giữ, mà mới nhậm chức Tuần Phủ còn chưa tới vị trí, không cách nào bình thường giằng co.

Lúc này, nghe được có một gầy gò người trung niên lớn tiếng nói, các hương thân!

Một tiếng này đi xuống, tất cả mọi người đều ngưng tranh luận, nhìn về hắn.

Trung niên nhân này dáng dấp gầy gò, áo quần giản dị, ăn mặc giày cỏ, đi theo phía sau một cái đồng, cũng lấy sau lưng bọc hành lý.

Hắn chậm rãi nói: Hôm nay ta đại biểu triều đình đến các vị phụ lão ra mắt giao thiệp, giúp nạn thiên tai lương thực đã theo còn lại đường tình bắt đầu tập trung, tin tưởng không bao lâu nữa, là có thể đến mọi người trong tay, trai tráng mỗi người ba lượng gạo, lão nhân, nữ nhân, tiểu hài tử mỗi người mỗi ngày hai lượng, duy nhất thả năm tháng, mọi người nếu có thể chạy trở về bờ ruộng, đến lúc đó còn có chút thu được, chống đỡ tới cuối năm không là vấn đề.

Lão bách tính sao, nuôi chính mình, dựa vào chính là chỗ này mảnh đất nhỏ, mọi người cũng không dễ dàng. Ta biết các người lo lắng sau khi trở về, nếu là lương thực không đủ, bị buộc bán rẻ thổ địa, điểm này mời các hương thân yên tâm, bản quan sẽ tấu bẩm triều đình, chỉnh lý đất giá, mỗi mẫu đất không thể thấp hơn ba mươi thạch giá thấp nhất. Ngoài ra, lao dịch chuyện, ta sẽ tấu Minh triều triều đình, miễn đi Tùng Giang Phủ ba năm lao dịch.

Lời này vừa nói ra, mọi người khe khẽ bàn luận, mọi người hao tổn lâu như vậy, đơn giản thì ra là vì vậy, không nghĩ tới, người trung niên này, dễ dàng như vậy liền giải quyết?

Vô Tam Lang hai mắt nhìn chăm chăm trung niên nhân kia, nói, chúng ta dựa vào cái gì tin tưởng người?

Trung niên nhân kia nói, bản quan Mẫn Thu Diệp.

Ta trong lòng bình tĩnh, nguyên lai là mới nhậm chức thay thế Bảng đại nhân Kim Lăng đồng tri Mẫn Thu Diệp!

Trong mọi người, bỗng nhiên có người hô to, hắn là Thực Trung Mẫn Thanh Thiên! Mẫn đại nhân!

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Thẩm án (1)

Ta thất kinh, đã sớm nghe nói theo Thực Trung qua tới một họ Mẫn Đồng Tri, nhưng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, lại là đại danh鼎鼎 Mẫn Thu Diệp!

Đại Minh Triều có hai đại Thanh Thiên, một là Hải Thụy biến mới vừa đình, một vị khác chính là trước mắt vị này Mẫn Thu Diệp. Tại Đại Minh Triều làm quan, có thể có Thanh Thiên danh xưng là, muốn thỏa mãn ba điều kiện, đầu tiên là cương trực công chính, nói khó nghe một chút chính là nhận thức từ lý thứ hai có quan thanh, cũng chính là thanh liêm làm theo việc công, tuyệt không tham ô cái thứ ba là có đem ra được chiến tích.

Vị này Mẫn đại nhân chiến tích rực rỡ, ba mươi năm qua rót ở trên tay hắn có một cái Phiên Vương, hai cái Tuần Phủ, ba cái Đạo Thái, tại Đại Minh quan trường làm người ta nghe tin đã sợ mất mật.

Năm đó nghe nói có cái tương Dương huyện lệnh bị ủy nhiệm đến Thành Đô làm Tri Phủ, đường đường Thiên Phủ chi đô Thực Trung giàu có đến mức nứt đổ đổ vách, biết bao mập một cái vô tích sự. Tên kia sống chết không chịu đi, cũng bởi vì Mẫn Thu Diệp tại Thành Đô. Nhưng là bổ nhiệm đã bên dưới, cái kia huyện lệnh bắt buộc đi, chính cái có tang ở nhà, tránh thoát một kiếp này khó.

Thật không nghĩ tới, vị này Mẫn đại nhân lại rời đi Thực Trung, đi tới Kim Lăng, cũng không biết Thực Trung quan trường có thể hay không một người làm quan cả họ được nhờ.

Mọi người tại đây nghe nói trước mắt cái này tướng mạo xấu xí hán tử đúng là Mẫn Thanh Thiên, phản phạt quy xuống một cái tấm, nói xin Mẫn Thanh Thiên làm chủ cho chúng ta. Mẫn Thu Diệp mặt đầy lộ vẻ xúc động nhìn đến mọi người, nói bản quan vừa tới Kim Lăng, liền gặp phải loại chuyện này, chẳng qua mời chư vị yên tâm, chỉ cần ta Mẫn Thu Diệp tại Giang Nam một ngày, liền bảo đảm các người trên đỉnh đầu một mảnh Thanh Thiên!

Có Mẫn Thu Diệp điều động, lưu dân ủy viên hội rất nhanh thì đạt thành cho về hiệp nghị. Vì để tránh cho đưa tới lung tung, những dân tỵ nạn này phân ba ngày rút lui, do quan phủ phát trả về lương thực. Đương nhiên một lần không thể phát ra quá nhiều, nếu không rất dễ dàng đưa tới phá phách cướp bóc, còn lại giúp lương đến lúc Tùng Giang Phủ phía sau, do quan phủ thống nhất phát ra.

Đội xử lý xong tất, chúng ta mới lên trước làm lễ ra mắt, Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty Bộ Đầu Tô Do Tại, Trương Âu Khiêm gặp qua Đồng Tri đại nhân. Mẫn Thu Diệp ngược lại cũng hiền hoà, nói ta mới tới còn không mò ra tình huống, hai người vội vàng dẫn ta trở về nha môn Tri phủ, triều đình vẫn bên trên để cho ta ngày hai mươi tháng năm trước báo danh, ta đã tri hoãn hai ngày rồi.

Sớm có người đem Mẫn Thu Diệp xử lý lưu dân chuyện báo cáo Tổng tri phủ, chờ chúng ta để đạt đến nha môn Tri phủ lúc, Tổng tri phủ mang theo mọi người đang cửa ngênh tiếp. Thật xa liền gặp được Tổng tri phủ nói, mẫn huynh, cũng làm người chờ mong đến.

Mẫn Thu Diệp ngược cũng biết ý, tiến lên thi lễ nói, hạ quan Mẫn Thu Diệp gặp qua phủ đài đại nhân.

Tổng Hải Tuyền liền vội vàng tránh ở một bên, nói người lễ ta cũng không dám loạn tiếp, ta sợ tiếp xảy ra vấn đề đến.

Mẫn Thu Diệp nói, chỉ phải đại nhân trung thành với Bệ Hạ, một lòng vì dân, không quên lúc đầu tấm lòng, liền sẽ không xảy ra vấn đề.

Tổng Hải Tuyền liền sai người mang Mẫn Thu Diệp đi đã sớm chuẩn bị xong căn phòng, gian phòng này ở vào hậu viện chính bắc, tại nha môn Tri phủ trung vị đưa thật tốt, có phòng hành lang dòng chảy, mùi hoa nước mũi, xem ra Tổng tri phủ hay lại là bên dưới một chút công phu.

Ta cùng với Trương Âu Khiêm cho hán mang theo hành lễ, đi tới bên trong phòng, chỉ thấy bên trong thư phòng tất cả đều là gỗ lim đồ gia dụng, khiêm tốn nhưng không xa hoa, Mẫn Thu Diệp chỉ nhìn một cái liền lui ra, nói loại này căn phòng ta không ngừng.

Tổng tri phủ hỏi, nhưng là Mẫn đại nhân cảm thấy không dễ chịu? Nếu không người đi ta nơi đó ở cũng được, ta đây liền cho người nhảy địa phương.

Mẫn Thu Diệp ha ha cười nói, không phải là không dễ chịu, mà là quá dễ chịu, ở đây sao đất trên giường, ta sợ ngủ không yên giấc.

Tổng tri phủ nói đây là chúng ta Phủ Nha tiêu chuẩn, người ngược lại cũng không cần cảm thấy vượt quyền, nơi này là Kim Lăng không thể so với Thành Đô, chúng ta chỉ phí đầy đủ, cái này Mẫn đại nhân quá lo lắng. Mẫn Thu Diệp không cảm kích chút nào, nói Phủ Nha nhiều địa phương như vậy, có một nơi dung thân liền có thể, ta còn là chính mình tìm địa phương đi.

Cuối cùng, Mẫn Thu Diệp đang đến gần nhà vệ sinh một căn phòng cũ ở, bên trong chỉ cần một cái giường gỗ, một cái án thư, đánh một cái kệ sách. Theo hán cùng đi đồng tử, với hán ở tại một căn phòng, đơn độc đặt một cái giường nhỏ.

Tổng tri phủ phải cho Mẫn Thu Diệp đón gió, bị Mẫn Thu Diệp lời nói từ chối khéo, ngày mai liền muốn khai đình thẩm tra Hồ Tông Hiến rồi, hạ quan còn có công vụ trong người, sẽ không phụng bồi. Vừa nói, muốn tới Hồ Tông Hiến hồ sơ, liền muốn đuổi người không tiếp khách.

Lúc này, ta mới biết, Hồ Tông Hiến một án chủ thẩm quan, đúng là cái này Mẫn đại nhân. Cẩm Y Vệ, Đãng Văn Viện, Lục Phiến Môn chẳng qua là phối hợp thẩm tra mà thôi.

Tổng tri phủ đựng một mũi tro bụi, đi ra lúc, sắc mặt không rất cao hứng.

Chư Cát Bánh Nướng nhân cơ hội nói: Mẫn Thanh Thiên, Mẫn Thu Diệp, không nghĩ tới người cũng như tên, đây là muốn chuẩn bị gió thu cuốn hết lá vàng, cảm chúng ta Kim Lăng quan trường tận diệt tiết tấu a. Tổng tri phủ mắng, người cái này phá miệng mắm muối, trong miệng chó không mọc được ngà voi đến.

Chư Cát Bánh Nướng nói liên tục, đại nhân, cái này Mẫn Thu Diệp cũng quá không tán thưởng, vừa đến đã cho chúng ta nhần mặt, nghe nói tại thành Kim Lăng bên ngoài, hán đã đáp ứng phải cho Tùng Giang Phủ những nạn dân đó lương thực, hán là ai a, còn không có giấy chức đây, ai cho hán quyền lực, khiến hán đáp ứng loại điều kiện này.

Chư Cát Bánh Nướng đối với Mẫn Thu Diệp đoạt hán Đồng Tri chỗ ngồi cạnh cánh trong lòng, cái này mới ra ngoài, ngay tại Tổng tri phủ trước mặt cho hán mang giày nhỏ.

Tổng tri phủ nói, người bớt tranh cãi một tí không ai coi người là người cảm, không có ai cho hán quyền lực, người có thể biết trong tay hán có một thanh Đương Kim Thánh Thượng cho Thượng phương bảo kiếm? Chư Cát Bánh Nướng tặc lưỡi, lại có chuyện này? Vậy hán để cho chúng ta nhiều thành Kim Lăng xuất lương, chúng ta liền muốn hán nghe hán sao?

Tổng tri phủ cười ha ha, nói chúng ta thành Kim Lăng lương thực cũng không phải trên trời rơi xuống đến, hán nếu đáp ứng, vậy hãy để cho hán suy nghĩ biện pháp đi.

Chư Cát Bánh Nướng nói có đạo lý, đúng rồi, ta đều tại Gia Cát cá muối nơi đó đặt xong bàn rồi, mấy cái khác tri huyện đều ở nơi đó chờ đại nhân, chúng ta còn muốn hay không đi?

Tổng tri phủ khá có thâm ý nhìn hẩn một cái nói, ngơoi người huynh đệ kia tiện nghi phưong, quả thực không tiện nghi a. Liền như vậy, bọn họ không đi, chúng ta đi đi.

Loại này tiệc mời, tự nhiên không tới phiên ta theo Trương Ấu Khiêm, hai người tùy tiện tìm một địa phương ăn cơm, ai về nhà nấy rồi.

Ngày mai Hồ Tông Hiến án liền muốn khai thăm rồi, trong nội tâm của ta hơi có tiếc nuối, muốn phải giúp hẩn, nhưng lại không có biện pháp chút nào, nhất là hôm đó hẩn tại tai ta bằng thuyết câu nói kia, để cho ta đối với toàn bộ tình thế càng phát ra suy nghĩ không thấu.

Chu Nhuận Trạch ngay tại thành Kim Lăng, vì sao hẩn không tự mình đi thăm tra? Trên danh nghĩa, hẩn tới Kim Lăng là vì mời Tạ Sĩ Đình rời núi, chủ trì Giang Nam Khoa Thi. Nhưng là Khoa Thi sớm kết thúc hơn tháng, hẩn lại không có chút nào phải đi ta ý tứ, mặt khác, Đổng Văn Viện lại đang trong thành Kim Lăng điều tra cẩn thận, lại là bắt đi Uông Hoành, lại là cầm Hồ Tông Hiến bắt giữ, đây rõ ràng là muốn phải bức cái đó người đi ra a.

Nhưng là làm như vậy lại có ích lợi gì chứ? Bây giờ hẩn đã thân chính ba mươi năm, đã sớm nắm đại quyền, coi như Chu Ngô Năng không có chết, vậy cũng sắp tới bảy mươi tuổi, vừa có thể vén lên sóng gió gì? Hồ Tông Hiến chắc chắn biết Tiên Hoàng tung tích, dù sao hẩn là nghiêm Các Lão người.

Nghiêm Các Lão 30 năm trước liền đã lui nghỉ, Giang Nam dù sao cũng là nghiêm núi cao đại bản doanh, bây giờ năm hẩn gần 90, mặc dù đã sớm không màng thế sự, nhưng lạc đà gầy so ngựa còn lớn, sức ảnh hưởng vẫn còn, nếu muốn ở Giang Nam che giấu riêng biệt người, hẩn không phải là vấn đề.

Vì sao làm như thế, sợ rằng còn là Đương Kim Hoàng Đế một cái tâm bệnh đi.

Hồ Tông Hiến án, triều đình mạng Mẫn Thu Diệp Chủ Thăm, Ngũ Phẩm Đồng Tri đến thăm tra quan lớn, tại Đại Minh Triều rất hiếm thấy, nhìn qua chẳng qua là đối với Hồ Tông Hiến tham ô chuyện xử lý, nhưng là chân chính đầu sỏ, lại ở kinh thành, tại nội các, vẫn còn ở Chu Nhuận Trạch bên kia. Chính gọi là rút giây động rừng, bây giờ chỗ có mắt, đều nhìn chăm chú vào thành Kim Lăng, nhìn chăm chú vụ án này, không cho xuất nửa điểm sai lầm.

Sáng sớm hôm sau, ta rất sớm liền đi tới Kim Lăng Phủ Nha, chuẩn bị vụ án này tất cả công việc. Mẫn Thu Diệp vành mắt biến thành màu đen, hiển nhiên là suốt đêm nghiên cứu vụ án, một đêm qua ngủ không được ngon giấc. Làm tất cả mọi người ngồi xong lúc, lại thấy Giang Nam chế tạo cục thiếu giam Phùng Linh Cảm, lại cũng xuất hiện ở bên trong đại đường.

Mẫn Thu Diệp cau mày nói, hôm nay thăm tra là Giang Chiết Tuần Phủ, không biết Giang Nam chế tạo cục lại vì sao liên lụy đi vào?

Phùng công công giọng the thé nói, chúng ta vốn là cũng không muốn đến, nhưng là chúng ta số khổ, bị lão tổ tông phái cái như vậy việc, cũng chỉ đành miễn cưỡng đến nghe một chút rồi. Mẫn Thu Diệp nghe một chút đúng là trong cung phái tới thái giám, ngược cũng không nói gì. Chẳng qua là bây giờ vụ án này, ngoại trừ Lục Phiến Môn, còn lại chờ phán xét bộ môn, lại đều là trực thuộc ở cung nội người.

Mẫn Thu Diệp đánh một cái nhà gỗ, nói, mạng tội thần Hồ Tông Hiến!

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Thăm án (2)

Hồ Tông Hiến một thân sợi dây y phục, rất là giản dị, ngược lại cũng sạch sẽ, hiển nhiên là không có bị quá nhiều hành hạ. Dù sao cũng là triều đình quan lớn, trừ phi Hoàng Đế lên tiếng, ai cũng không dám làm khó hẩn. Chẳng qua, những ngày qua đi xuống, hẩn gầy ngay ngắn một cái vòng, tóc cũng càng phát ra trắng xám rồi.

Cầm Y Vệ, Đổng Văn Viện đều phái nhân viên chờ phán xét, Cầm Y Vệ phái đến dĩ nhiên là chỉ vùng khiến Lục Bình, Đổng Văn Viện người kia toàn thân áo đen, cũng không biết là thần thánh phương nào. Hồ Tông Hiến đến đến phòng khách, đứng yên không nói.

Phùng Linh Cảm vốn là đối với Hồ Tông Hiến liền không vừa mắt, giọng the thé nói, lớn mặt Hồ Tông Hiến, hôm nay thăm vấn, lại không quỳ xuống!

Chủ thăm quan Mẫn Thu Diệp nhìn hẩn một cái, nếu không ngơoi tới?

Phùng Linh Cảm hừ một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Mẫn Thu Diệp nói vì sao Bộ Đường, tạm thời xưng ngơoi một câu Bộ Đường đại nhân, là vì ngơoi đang ở đây Sùng Minh cuộc chiến lập công lớn. Bản quan Mẫn Thu Diệp phụng chỉ đến thăm tra ngơoi vụ án.

Hồ Tông Hiến chậm rãi nói, nguyên lai là Mẫn Thu Diệp Mẫn Thanh Thiên, năm đó ngơoi đang ở đây Thục Trung uy danh nhưng là như mặt trời giữa

trưa a, bản quan trong lòng mong mỏi a, chẳng qua là lại không ngờ rằng, hôm nay ta người gặp lại, đúng là tại loại trường hợp này bên dưới.

Loại lời nói khách sáo này, Mẫn Thu Diệp cũng không ưa, nghiêm nghị nói, nơi nào đến hư danh, chẳng qua chỉ là bản quan có thể công bình chấp pháp, làm việc không then lương tâm, không then Đại Minh quy tắc mà thôi. Vì sao đại nhân yên tâm, đối với người làm chứng, bản quan sẽ từng cái thẩm tra, nếu có giả tạo, tuyệt không oan uổng người, nhưng nếu ngồi vững tội danh, bản quan cũng tuyệt không nuông chiều.

Hồ Tông Hiến dừng dừng cười một tiếng, thể đạo này nơi nào có không phải là đen gần trắng, Mẫn đại nhân cứ tới hỏi. Nếu có thể nói, nên nói, ta tự nhiên sẽ nói.

Phùng Linh Cảm cả giận nói, cái gì gọi là nên nói, cái gì gọi là có thể nói, người đây là ý gì?

Hồ Tông Hiến hỏi ngược lại, vụ án này còn chưa bắt đầu thẩm tra đây, Phùng công công thể nào như mèo già đốt râu giống như ngồi không yên

Cầm Y Vệ Lục Bình khỏe miệng lộ ra mỉm cười, Đãng Văn Viện người quần áo đen kia mặt không chút thay đổi, tựa hồ đã ngủ. Cùng Cầm Y Vệ cùng Đãng Văn Viện so sánh, cái này Phùng Linh Cảm hay lại là không kiên nhẫn a. Chẳng qua suy nghĩ một chút, Giang Nam chế tạo cục kháng định cũng liên lụy vào vụ án này, cho nên Nội Giám mới phải cái này Phùng Linh Cảm tới chờ phán xét, tránh cho nhất thời mất đi sự khống chế, rối loạn phương tắc.

Mẫn Thu Diệp đem hồ sơ mở ra, nói: Hồ đại nhân, chỗ này của ta nhận được vạch tội, tố cáo người người đang ở đây đảm nhiệm Giang Chiết Thống đốc, Tuần Phủ cái này mười ba năm bên trong, bản quan bán tước, mua đi bán lại muối sắt, hối lộ nhận hối lộ, bắt chẹt vợ vét tài sản, thông Oa bán nước cái này năm tội lớn, cũng cung cấp liên quan bằng chứng. Thư ký, người tới tuyên đọc hồ sơ.

Nhà phát thư Quan lại rút ra một chồng hồ sơ, bắt đầu đọc. Ngũ đại tội chứng, tổng cộng một trăm tám mươi một hạng tội danh, đủ loại chi bảo đủ loại, thật là khó cho vạch tội điều tra người.

Tại Đại Minh Triều, Ngôn Quan không thể bởi vì nói hoạch tội.

Ngư Sứ Đài những Ngôn Quan đó, giống như chó điên bình thường, nhìn một cái tình thế đầu mối không đúng, lập tức mở cắn, vì thu được nổi danh âm thanh, thậm chí không tiếc giả tạo sự thật, mở miệng phun tung tóe, cho nên Ngư Sứ Đài lại bị trở thành chó điên viện. Những người này không phân biệt đối xử, mà là lấy bị vạch tội đối tượng phẩm trật đến xếp hạng. Cho tới sau này bản phẩm hiệp khách xuất hiện, mới tại danh tiếng bên trên vượt trên bọn họ.

Một trăm tám mươi một hạng tội danh bên trong, trong đó đại án tử như Khánh Dương mô sát sụp đổ, là che giấu sự thật, giết người diệt khẩu chuyện, nhỏ như con trai tiếp nhận một con ngựa hối lộ vân vân, không đồng nhất mà nói. Cái này một trăm tám mươi một hạng tội danh, ước chừng đọc hai giờ, theo sáng sớm đọc đến trưa.

Trong lúc ở chỗ này, Hồ Tông Hiến mặt mũi bình tĩnh, cho đến toàn bộ hồ sơ đọc xong, Mẫn Thu Diệp trầm giọng nói, Hồ đại nhân, cái này một trăm tám mươi một hạng làm chứng, người có lời gì không?

Hồ Tông Hiến chậm rãi nói, tự mình làm quan ba mươi năm, mặc dù không nói thanh chính liêm minh, chỉ cầu không then với lương tâm. Cái này một trăm tám mươi một hạng tội danh, ngoại trừ bán Khánh Dương huyện lệnh hai vạn lượng, thu hối lộ năm trăm hai mươi ngàn lưỡng bên ngoài, còn lại tội danh, bản quan, hết thấy không nhận!

Lời này nói chém đinh chặt sắt, không có để lại một chút đường sống. Mặc dù đã cách chức làm bình dân, nhưng là nhiều năm dưỡng thành quan uy còn đang, lời này nói ra, toàn bộ bên trong đại đường nhiệt độ đều hạ xuống mấy độ. Tất cả mọi người đều ngừng thở, liên thở mạnh cũng không dám một cái, con mắt nhìn Mẫn Thu Diệp.

Mẫn Thu Diệp hồn nhiên không cảm giác, hần thử người như vậy, trong lòng có miệng Hạo Nhiên Chi Khí tại chống giữ, quả quyết sẽ không sợ loại thủ đoạn này.

Mẫn Thu Diệp nhàn nhạt nói, tốt, kia quan liền cho một mình người công chính Thẩm Phán.

Phùng Linh Cảm hỏi, báo cáo sai điểm lãnh chuyện đây?

Về phần báo cáo sai điểm lãnh tố cáo, liền Thánh Thượng đều khen ngợi chuyện này, các người lấy ra nói chuyện, chẳng lẽ là đang chất vấn Bộ Hạ?

Hồ Tông Hiến lời như vậy có chút Tru Tâm rồi, đang ngồi mọi người, không có người nào dám tiếp câu này. Nghe nói, năm đó Hồ Tông Hiến vì lấy lòng Chu Nhuận Trạch, liên tiếp hai lần báo lên điểm lãnh Bạch Lộc, cũng chính là được chứng Bạch Tạng hươu, bị Hoàng Đế khen thưởng. Chuyện này là chủ lưu quan văn tập đoàn chỗ khinh thường, lúc này có người nói ra, lại bị Hồ Tông Hiến bắt được cái đuôi.

Mẫn Thu Diệp nói, tốt, vậy trước tiên theo hai chuyện này nói đến. Mua quan bán quan một chuyện, người giải thích như thế nào?

Hồ Tông Hiến nói, Cảnh Nguyên mười sáu năm hạ, Đài Châu Khánh Dương mô sát bởi vì quá độ khai thác, lại không có làm xong các biện pháp đề phòng, đưa đến sạt lở, một trăm ba mươi người chết tại khiên trách. Triều đình muối sắt thuộc về mỏ vụ giam quản quản lý, ta nghĩ rằng thân là Nội Giám thiếu giám Phùng công công, đối với chuyện này chắc tương đối hiểu một chút.

Phùng Linh Cảm nói, Hồ Tông Hiến, người không muốn cái gì chuyện đều tới chúng ta trên người kéo, đem mồm tai vạ dẫn tới Nội Giám, Khánh Dương mô sát quáng nạn, triều đình là đã định án.

Hồ Tông Hiến lạnh lùng nói, tốt, ta nói tiếp. Quáng nạn sau đó, Đài Châu lại phát hồng thủy, ba vạn dân chúng chịu tai họa, năm đó giặc Oa hoành hành, quân đội tiếp tế đều đã không đủ, nơi nào có giúp nạn thiên tai lương tiền, đúng là một năm kia, ta đem Đài Châu Khánh Dương huyện lệnh lấy hai chục ngàn lượng bạc bán đi, khoản tiền này, dùng để theo Kinh Tương khu vực mua mét giúp nạn thiên tai. Cái này tội, ta nhận thức!

Thư ký cầm bút gấp sách, e sợ cho đổ vào Hồ Tông Hiến từng chữ từng câu.

Hồ Tông Hiến nói tiếp, về phần tố cáo bên trong lời muốn nói tham ô thu hồi hai triệu lượng, nên biết toàn bộ Giang Chiết một năm thuế phú cũng bất quá trăm vạn lượng, Hồ mỗi người có tài đức gì, có thể tham ô gấp đôi ở Giang Nam phú thuế, chắc hẳn cũng quá coi trọng tại hạ. Ba mươi năm qua, Hồ mỗi người cộng thu năm mươi hai chục ngàn ba nghìn bảy trăm hai mươi ba lượng bạc. Trong này, có 23,000 lượng, là phương bên trên tam tiết lưỡng Thọ, ba tôn kính cùng lưu quyền phân chia chỉ bạc. Những bạc này đều là thói xấu, là triều đình thông lệ, bản quan lấy.

Mẫn Thu Diệp nghiêm nghị hỏi, nếu biết là thói xấu, người lại vì sao đi lấy?

Hồ Tông Hiến cười ha ha, nơi này là Đại Minh quan trường, muốn ở quan trường bên trong thể chế lẫn lộn đi xuống, vậy sẽ phải tuân thủ trong này quy tắc trò chơi, ai có thể làm được thanh liêm như nước?

Mẫn Thu Diệp ngao ngễ nói, bản quan chưa bao giờ bị một văn hồi lộ! Chưa bao giờ ăn rồi bắt kỳ tiệc mời!

Lòng ta nói lời này người khác nói ta không tin, nhưng là hôm qua kiến thức hẩn hành vi sau đó, ta không hoài nghi chút nào hẩn nói chuyện.

Hồ Tông Hiến lại lắc lắc đầu nói, Mẫn đại nhân làm quan nhất phương, thanh chính liêm khiết, Hồ mỗi dĩ nhiên là khâm phục, nhưng là nếu dưới tay người có hai trăm ngàn quân đội phải nuôi, bên ngoài có mấy chục ngàn giặc Oa muốn đánh, liền không tránh được cùng trong triều đình người giao thiệp với, có vài người thu bạc, cũng không cho làm việc, không có bạc, ai lại để ý đến người?

Mẫn Thu Diệp nói: Loại này quan chức, theo như Đại Minh quy tắc, nên bắt lại, lột da hướng thảo.

Hồ Tông Hiến nói: Mẫn đại nhân, ta là biên giới quan lớn, không phải ăn no không chuyện làm ngày ngày vạch tội người Ngự Sử. Nếu phải làm quan, vậy sẽ phải đi làm việc, mà không phải đi theo triều đình chế độ, thói xấu đi chống cự, như vậy ngoại trừ đụng bẻ đầu chảy máu, làm chuyện vô bổ. Nếu vì rồi kiểm lấy tốt danh tiếng, khiến trăm họ gặp khó, khiến quân lính gặp đánh bại, như vậy quan, làm thì có ích lợi gì?

Hồ Tông Hiến một phen lời nói, không gì sánh được sắc bén, lại nói năng có khí phách.

Hẩn lời nói này nói ra người làm quan phổ biến tiếng lòng.

Năm đó những thứ kia đi qua Quỳnh Lâm Yên Tiến sĩ, mới vào sĩ đồ thời điểm, không phải là không tràn đầy nhiệt huyết, làm quan là dân? Dù sao bị Nho Gia chính thống giáo dục hun đúc qua học tử, ngoại trừ quyền khoa, âm khoa xuất thân, đại đa số người cũng không phải vừa lên đến đã muốn làm quan.

Chẳng qua là xã hội này thể chế, cùng với này sinh cái này cái thể chất thô nhõng, dần dần thay đổi bọn họ, trở nên nước chảy bèo trôi. Chính như Hồ Tông Hiến, cũng bắt đầu tự gọi Nước bản, bắt đầu vào dâng diêm lành, bắt đầu thu hồi lộ.

Quan trường là cái rất kỳ lạ sản vật, một mặt, toàn bộ quan chức đang cố gắng duy trì loại này quy tắc cùng chế độ, mặt khác, quan chức lại theo thể chế này bên trong không ngừng hấp thu quyền lực, loại này hồ sinh lẫn nhau y theo kỳ quái quan hệ, tạo thành từ xưa tới nay quan trường quy tắc ngầm.

Toàn bộ Đại Minh quan trường, như Mẫn Thu Diệp, biến mới vừa đỉnh thứ người như vậy, vậy cơ hồ là Dị Số giống như tồn tại. Bọn họ có mơ mộng, có nguyên tắc, giữ vững bản phận, lại ngoan cố không thay đổi, người như vậy, thỉnh thoảng xuất hiện, như một cái áo thể mẫu dao cạo, tại toàn bộ thể chế đến gần chất biến thời điểm, bỏ đi bộ phận biến chất thịt thối rữa, đem sự tình kéo về đến chính quỹ bên trên.

Chỉ cần thể chế tồn tại, cũng sẽ không diệt sạch.

Cái này chính như nam châm, có Chính cấp thì có cực âm bình thường.

Nếu là tâm thường quan chức, có lẽ sẽ công nhận Hồ Tông Hiến cách nói, nhưng là Mẫn Thu Diệp không phải tâm thường quan chức, hẳn sẽ không là Hồ Tông Hiến giải thích lay động, tại khác thể giới bên trong, đúng chính là đúng, sai chính là sai, đen chính là đen, trắng chính là trắng.

Mẫn Thu Diệp dùng đánh một cái kinh đường mộc, tham ô liền tham ô, đây là sự thật, mặc kệ lấy bất kỳ lý do gì! Hẩn đối với thư lại nói, một điểm này, nhớ kỹ. Vậy kể tiếp, vì sao Bộ Đường, chúng ta mà nói nói cái kia năm mươi vạn lượng chuyện đi.

Phùng Linh Cảm nghe một chút, nhất thời có chút khản trương. Hẩn nói, Mẫn đại nhân, chúng ta hay lại là đến nói một chút Hồ Tông Hiến thông Oa chuyện đi.

Phùng Linh Cảm là Giang Nam chế tạo cục thiếu giám, nếu dựa theo Nội Đình phẩm trật hẳn là theo Tứ phẩm, so Mẫn Thu Diệp Chính Ngũ Phẩm cao hơn, cho nên hẳn cảm giác mình có tư cách nói những lời này. Chẳng qua Phùng Linh Cảm dù sao không phải là người trong quan trường, hẩn lộ về chưa từng nghe qua Mẫn Thu Diệp đại danh.

Mẫn Thu Diệp nhìn hẩn một cái, nói, Phùng công công xin hỏi chính là.

Phùng Linh Cảm nói, Hồ Tông Hiến, nghe nói người cùng đại giặc cướp đứng đầu Uông Hoành là đồng hương?

Hồ Tông Hiến nói, đúng là.

Phùng Linh Cảm nói, khó trách giặc Oa tại Đông Hải hoành hành nhiều năm như vậy, nguyên lai là có người ở trong đó bao che!

Mẫn Thu Diệp cau mày nói, Phùng công công, chúng có đâu?

Phùng Linh Cảm nổi giận đùng đùng nói, Hồ Tông Hiến cùng giặc cướp thủ lĩnh Uông Hoành cấu kết, cái này cũng chưa tính chúng có?

Mẫn Thu Diệp hỏi: Phùng công công, không biết ngài lại là quê quán nơi nào?

Phùng Linh Cảm nói: Chúng ta lão gia là Sơn Đông Đức Châu Phủ.

Mẫn Thu Diệp nhàn nhạt nói, nói như vậy, Phùng công công cùng năm đó Tề Vương cũng là đồng hương rồi hả? Cũng không biết công công cùng năm đó Tề Vương tạo phản có không quan hệ đây?

Phùng Linh Cảm nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt, cái này căn bản không là một chuyện, người chớ có ngậm máu phun người!

Mẫn Thu Diệp lạnh lùng nói, bản quan là Hồ Tông Hiến một án chủ thẩm quan, Phùng công công người thân là Nội Giám người, lại một can thiệp nữa bản quan làm việc chức quyền, xét thấy ở đây, bản quan quyết định đưa người đuổi xuất nhà!

Phùng Linh Cảm nói, người dám, ta là đại biểu Hoàng Thượng tới nghe thẩm tra!

Ra không đi ra?

Không đi ra.

Mẫn Thu Diệp đối với thư lại nói, đem hần câu nói mới vừa rồi kia ghi lại trong danh sách, liền nói Phùng công công thừa nhận mình cùng tạo phản bị giết Tề Vương là đồng hương!

Phùng Linh Cảm nhảy dựng lên nói, họ Mẫn, người không muốn khinh người quá đáng!

Mẫn Thu Diệp không có phản ứng đến hần, quay đầu đi. Ngay một khắc này, vị này Ngũ Phẩm Đồng Tri đại nhân, trên người chỗ triển lộ ra khí thế, lại không chút nào kém hơn những thứ kia cực phẩm triều đình đại quan.

Phùng Linh Cảm cảm thấy không cần thiết ở lại, ảo não đi nha.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Anh Hùng Liên Minh

Phùng Linh Cảm sau khi đi, thăm vấn tiếp tục.

Mẫn Thu Diệp bên lật xem hồ sơ, vừa hỏi, tốt, chúng ta tới nói đầu tháng này, người riêng điều động năm mươi vạn lượng Nội Khố tiền bạc chuyện tình cảm. Một điểm này, người có giải thích như thế nào?

Hồ Tông Hiến không nhanh không chậm nói: Giang Chiết gấp Oa loạn từ trước đến giờ đã lâu, năm nay càng hơn. Đầu năm đến nay, Giang Chiết quân cùng giặc Oa lớn nhỏ hơn ba mươi chiến đấu, hơn hai trăm ngàn người, mỗi tháng hao tổn bạc một trăm sáu mươi nghìn lượng, nhưng là từ đầu năm nay, Hộ Bộ gọi 40 vạn lượng bạc phía sau, liền không có tiền thu.

Bây giờ chiến sự nguy cấp, ba tháng phần ta hướng Binh Bộ, Hộ Bộ tấu mời quân nhu, nội các phát tới triều đình gửi cũng chỉ có "Tự lực cánh sinh, tự cung tự cấp" tám chữ, tháng trước ta thấy quân nhu không cách nào thỏa mãn một tháng chi cần, hướng Giang Nam Chế Tạo Cục Phùng Linh Cảm vay tiền, Phùng Linh Cảm tại cái này tháng cho ta gộp đủ năm mươi vạn lượng bạc, lúc này mới có Sùng Minh đại thắng. Lúc ấy hần cho ta những bạc này lúc, nói là bằng vào ta Hồ Tông Hiến danh nghĩa, hướng Giang Nam một số nhà giàu cường ép mượn.

Mẫn Thu Diệp lật lên hồ sơ nói, có thể theo chúng ta nắm giữ tin tức, cái này năm mươi vạn lượng bạc, là Giang Nam Chế Tạo Cục mấy chục nhà phân

tiêu thương dùng để mua tơ lụa tiền, hơn nữa còn là chuẩn bị năm nay áp giải kinh thành phong phú Nội Khố.

Thì ra là như vậy, ta trong lòng bình tĩnh.

Nội Khố là Hoàng Đế tự mình chi phối tiền tài, khó trách Chu Nhuận Trạch cả đêm phái Cẩm Y Vệ tới áp giải Hồ Tông Hiến, nguyên lai là bởi vì Hồ Tông Hiến động Hoàng Đế tiền để dành.

Hồ Tông Hiến nói, lúc ấy gác Oa công chiếm Sùng Minh Đảo, tình huống khẩn cấp, ta thu bạc, cũng chỉ là kẻ sách tạm thời.

Mẫn Thu Diệp nói: Nhưng là sau chuyện này, những thứ kia mượn người tiền bảy tám cái thương nhân nhà, lại bị người lấy thông Oa tội danh cho pháp bạn liêu, có thể có chuyện này?

Hồ Tông Hiến khinh thường nói, Mẫn đại nhân quá dễ mất tại hạ, lúc ấy gác Oa đang loạn, Hồ mỗ người bạc tới tay, không có công phu đi để ý tới những thứ này mượn thu nợ nần chuyện.

Mẫn Thu Diệp nói tiếp: Truyền Phùng Linh Cảm!

Không qua chốc lát, mới vừa đi mất Phùng Linh Cảm lại trở về bên trong đại đường, Phùng Linh Cảm đang muốn đến bên cạnh ngồi xuống, Mẫn Thu Diệp đánh một cái nhà gỗ, đứng ở nơi đó đáp lời.

Phùng Linh Cảm nói ta đầu gì cũng là Tứ phẩm thiếu giám, người làm như vậy rõ ràng là xem thường trong chúng ta triều đình a.

Mẫn Thu Diệp không có dây dưa với hắn, nói có muốn hay không ta cảm Đại Minh quy tắc dòi ra ngoài cho người nghiên cứu một chút? Phùng Linh Cảm hừ một tiếng, nói người hỏi đi.

Mẫn Thu Diệp nói, tháng này lần đầu tiên, người có phải hay không đi một chuyến Hải Môn Phủ, thấy Hồ Tông Hiến.

Phùng Linh Cảm nói, tháng trước Hồ Tông Hiến tìm tới Giang Nam hàng dệt bằng máy cục, nói Giang Chiết quân muốn khai chiến, cảm nội các triều đình gửi muốn tìm hàng dệt bằng máy cục mượn năm mươi vạn lượng bạc.

Mẫn Thu Diệp ngắt lời nói, là mượn, vẫn là phải?

Phùng Linh Cảm nói, là mượn.

Vậy các người đồng ý?

Phùng Linh Cảm nói chúng ta hàng dệt bằng máy cục là Hoàng Thượng hàng dệt bằng máy cục, không có phía trên phê chuẩn, chúng ta nào dám mượn bạc, có thể Hồ Tông Hiến cũng không để ý một bộ này, cưỡng ép giữ lại rồi thương nhân nhà dùng tới mua tơ lụa tiền. Sau chuyện này, lại đem những thứ kia giấu có nhà đánh thành thông Oa tội danh, tội ác tày trời.

Có chứng cứ không?

Phùng Linh Cảm nói, ngày đó cân đối các đại nhà người kia họ Bàng tên Thiên Đức, mười ngày trước mất tích, nhà hắn có người báo án, nói là phòng kế toán cùng tiêu thiếp tư thông, hại Bàng Thiên Đức.

Mẫn Thu Diệp hỏi, thi thể tìm được?

Cũng không tìm được.

Mẫn Thu Diệp nói, Chư Cát Bánh Nướng!

Chư Cát Bánh Nướng nói, tại.

Giao trách nhiệm Lục Phiến Môn Chư Cát Bánh Nướng, giới hạn trong vòng ba ngày tìm tới Bàng Thiên Đức tung tích, chết phải gấp người, sống phải gấp thi!

Chư Cát Bánh Nướng thấp giọng nói, sống phải gấp thi cái này dễ dàng, bắt được làm thịt chính là, chết phải gấp người, độ khó có chút lớn. Mẫn Thu Diệp trợn mắt, hắn liền vội vàng lớn tiếng nói: Tuân lệnh!

Mẫn Thu Diệp nói, bản án tạm hoãn Thẩm Phán, sau ba ngày tiếp tục.

Lúc này, Cẩm Y Vệ Lục Bình nói, Mẫn đại nhân, nếu ngài hỏi xong, chúng ta còn muốn tìm Hồ đại nhân nói một số chuyện. Bởi vì liên quan tới đến Nội Cung chuyện, xin tránh.

Cái này thẩm án nhất định là một cái trường kỳ kháng chiến, chúng ta sau khi ra ngoài, Đăng Văn Viện cùng Cẩm Y Vệ lại bắt đầu đối với Hồ Tông Hiến tiến hành bí mật tra hỏi, cụ thể như thế nào ta mặc dù không biết, ta lại có thể đoán ra, cái này cùng Tiên Hoàng Chu Ngộ Năng chỗ ẩn thân có liên quan.

Hồ Tông Hiến cùng Uông Hoành là đồng hương, Uông Hoành lại từng là Tiên Hoàng Cẩm Quân thống lĩnh, Hồ Tông Hiến lại là nghiêm núi cao môn sinh,

nếu Tiên Hoàng không có chết nói, Giang Nam đúng là tốt nhất chỗ ẩn thân.

Tô Do Tại!

Chư Cát Bánh Nướng hô to, Bàng Thiên Đức vụ án kia là các người Giang Hồ Ty đang cùng vào, yêu cầu cụ thể, mẫn đại nhân đã đã thông báo rồi, không cần ta lập lại đi.

Ta có chút do dự.

Chư Cát Bánh Nướng hỏi, có khó khăn hay không?

Ta nói hết sức mà làm.

Chư Cát Bánh Nướng nói, người cái này tư tưởng không được.

Ta nghe một chút, liền nói: Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!

Chư Cát Bánh Nướng lúc này mới gật đầu, đi làm việc đi.

Sau đó hai ngày, toàn bộ thành Kim Lăng Bộ Khoái, Cái Bang cùng với địa phương Tiểu Bang Phái toàn bộ điều động, tìm kiếm Bàng Thiên Đức tung tích, có thể là người này như bốc hơi khỏi thế gian bình thường, không có tin tức gì.

Một ngày buổi tối, Mẫn Thu Diệp tại Cẩm Y Vệ cùng đi, đi trước Úng Thiên Phủ Tử Cẩm Thành, đi cùng Chu Nhuận Trạch gặp mặt một lần, nghe nói hai người trắng đêm nói chuyện.

Ngày thứ hai, bên ngoài thành lưu dân bắt đầu chia phe bình lần rút lui, hẳn là Mẫn Thu Diệp gặp mặt Hoàng Đế có hiệu quả, triều đình quả nhiên xuống công văn, đồng ý Mẫn Thu Diệp giúp nạn thiên tai phương lược.

Khoảng cách kỳ hạn chót còn có một ngày, ta cùng với Trương Âu Khiêm mặt mày ủ rũ, không có bất kỳ biện pháp nào, Trương Âu Khiêm nói sợ cái gì, ghé gối trở lại kinh thành, tiếp tục làm ta con nhà giàu.

Lòng ta nói người đương nhiên không lo, ta lại không có cách nào hướng Tây Môn Xuy Đăng bàn giao.

Lúc này, Giang Nam cùng Lưu Tam Cân vọt vào, nói có tin tức.

Ta vui vẻ nói, tìm được người rồi hả?

Lưu Tam Cân nói, hai ngày này Tùng Giang Phủ lưu dân lui về, quân lính cùng lính bảo an địa phương tạo sách phát ra lương tiền lúc, có cái lưu dân cùng địa phương thôn dân xảy ra mâu thuẫn, sau đó mặc dù đạt thành giải hòa, nhưng chúng ta tản ra đi nhân tuyển đi nhận ra, người kia chính là Bàng Thiên Đức.

Ta nói thật là cùng đường nghi không đường, đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, mèo mù vớ cá rán, bảo ngư không bằng đậu hủ thúi.

Lưu Tam Cân vỗ tay nói, thơ hay, thơ hay!

Ta chụp đầu hắn bên dưới, bốt nịnh hót, vội vàng dẫn đường.

Bốn người vừa ra thành Kim Lăng, liền có ăn mày đến liên lạc Lưu Tam Cân, làm Cái Bang Kim Lăng Phân Đà Thiếu Đông Gia, Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty công việc tạm thời, Lưu Tam Cân tại Kim Lăng địa giới còn có chút lai lịch.

Tên khất cái kia nói, cái này Bàng Thiên Đức mười phần đa nghi, đề phòng chừng hắn phát hiện, chúng ta phải mấy cái huynh đệ thay phiên nhìn chăm chăm. Lưu Tam Cân nói làm không tệ, trở về theo ta cha đòi thưởng đi.

Đi tới Bàng Thiên Đức ẩn thân chòi, đang thấy hắn nằm ở rơm rạ bên trên, hát tiêu khúc, hanh hanh tức tức.

Cái này Bàng Thiên Đức lòng thoải mái thân thể béo mập, được có hơn hai trăm cân.

Ta ở cửa gõ một cái gõ Trụ Tử, nói Bàng lão bản.

Bàng Thiên Đức quẹt xông lên, với Hầu Tử bình thường, đụng phải chòi, chòi tháp xuống, đem chúng ta vây khốn chỉ chốc lát, cái kia Bàng Thiên Đức không ngờ chạy ra vài chục trượng.

Trong nội tâm của ta cười lạnh, lại cảm với Đạo Thánh Môn truyền nhân so khinh công, ta bỏ qua một bên mấy người bọn họ, vận lên Tinh Túc chân nguyên, thi triển Mê Tung Bộ, không nhanh không chậm đuổi theo.

Bàng Thiên Đức một bên chạy trốn, một bên quay đầu chờ đợi, ta từ đầu đến cuối hắn giữ năm sáu trượng khoảng cách.

Người này nhìn qua hơn hai trăm cân mập mạp, cước lực lại so Lừa đều sức bền, một hơi thở chạy ra hơn mười dặm, hẳn từ đầu đến cuối không thoát

khỏi ta, rút cuộc mệt mỏi ngừng lại, há mồm thở dốc.

Ta nói hôm nay khí trời tốt, thế nào không chạy.

Bàng Thiên Đức không thờ được, nói, ngươi vì sao phải đuổi theo ta?

Ta nói ngươi vì sao phải chạy?

Bàng Thiên Đức nói, ngươi không đuổi theo ta, ta làm sao biết chạy?

Ta nói ngươi không chạy, ta thế nào đuổi theo ngươi. Bàng lão bản!

Bàng Thiên Đức nói, ngươi nhận lầm người đi, ta căn bản không phải Bàng Thiên Đức.

Ta cười lạnh một tiếng, ta lại không nói muốn tìm Bàng Thiên Đức, không thể không nói, Bàng lão bản chỉ số thông minh thật là cảm nhân. Chẳng qua, ngươi yên tâm, ta là Lục Phiến Môn Bộ Khoái, tìm ngươi là theo ngươi thẩm tra một ít chuyện.

Bàng Thiên Đức rút cuộc nhụt chí, chán nản ngồi dưới đất, nói, chỉ cần không giết ta, ngươi hỏi ta cái gì đều trả lời ngươi.

Ta nói tháng trước, ngươi có phải hay không trù tập năm mươi vạn lượng bạc, cho Giang Chiết Thống đốc Hồ Tông Hiến?

Bàng Thiên Đức con ngươi loạn chuyển, không biết đang suy nghĩ gì, ta thấy hình dáng trực tiếp gọi hấn huyết đạo, nói ngươi nếu là đùa bỡn hoa chiêu gì, hoặc là nói láo nửa câu, ta đem ngươi ném tới Kim Lăng trong đại lao làm cái nghị phép thức trị liệu.

Bàng Thiên Đức nói, ta chẳng qua chỉ là Giang Nam hàng dệt bằng máy cục phía dưới một cái phân tiêu thương, nơi nào có lớn như vậy bản lĩnh, đi gom góp năm mươi vạn lượng bạc. Ta chẳng qua là khoản giao dịch này người trung gian thôi.

Ta nghi nói, giao dịch?

Bàng Thiên Đức dần dần bình tĩnh lại, nói có một số việc, ngươi chính là không biết thì tốt hơn. Ta khuyên ngươi một câu, ngươi biết càng nhiều, sống sót cơ hội càng nhiều.

Nói ngươi thật giống như sống không được bao lâu giống như.

Bàng Thiên Đức thờ dài nói, nếu không phải ta nhanh trí, sợ rằng đã sớm chết nhiều lần. Cái này năm mươi vạn lượng bạc, thực ra không phải cấp cho Hồ Tông Hiến, mà là hướng Hồ Tông Hiến giao nộp tiền chuộc.

Ta càng phát ra mơ hồ, tiền chuộc? Cái gì tiền chuộc?

Bàng Thiên Đức chậm rãi nói, chuyện này nói rất dài dòng rồi. Ta tới hỏi ngươi, trong giang hồ, ai thế lực mạnh nhất?

Ta nghĩ chốc lát, nếu không cân nhắc Long Hồ Sơn, Lang Gia Các, Đại Không Tự loại này môn phái lãnh đạo nói, trong võ lâm dĩ nhiên là lấy hai đại liên minh, Tứ Đại Thế Gia, Bát Đại Môn Phái làm đầu, nếu tại thành Kim Lăng, dĩ nhiên là đại hội võ lâm, Vương gia, Tà gia tạo thế chân vạc.

Bàng Thiên Đức nói, ngươi thấy chẳng qua là biểu tượng mà thôi.

Trên giang hồ, còn có một cái cực kỳ bí mật tổ chức, cái tổ chức này thế lực cường đại, khổng chế giang hồ một nhiều hơn phân nửa môn phái, mà Vương gia, Tà gia, còn có cái đó Võ Lâm Minh, mặc dù trong ngày thường mình tranh ám đấu, nhưng lại đều tiếp nhận cái tổ chức này lãnh đạo.

Ta ngạc nhiên nói, lại có loạn này tổ chức? Ta tại sao không có nghe qua?

Bàng Thiên Đức cười khổ một tiếng, ta nói cho ngươi, nhưng cũng là hại ngươi. Cái tổ chức này nhân viên cực ít, hoặc là võ công cao cường, hoặc là quyền thế ngập trời. Giống như Giang Nam hàng dệt bằng máy cục là Hoàng thương nhân, hàng năm sinh tám trăm ngàn thốt tơ lụa, lại cũng có sắp tới 300,000 rơi vào bọn họ khổng chế con đường bên trong, càng không cần phải nói còn lại mấy cái bên kia muối sắt trà các loại quần khổng thương thức.

Ta bỗng nhiên nhớ lại tại Thiên Lang Hào cùng Nakaide đạt thành giao dịch, cùng với bày ra bắt cóc Tà Quân Diễn cái đó Tà Đông đến, ta vẫn cho là hấn là Kim Lăng Tà gia người, trải qua hấn một nhắc nhở như vậy, có thể là hấn nói cái tổ chức này người trong.

Ta hỏi, như vậy là không phải cái tổ chức này cùng gác Oa quan hệ cũng không cận?

Bàng Thiên Đức lắc đầu một cái, ta đây cũng không biết được. Hồ Tông Hiến lần này vì sao ngã quy, cũng là bởi vì quá mức tự phụ rồi, hấn không biết từ chỗ nào lấy được rồi cái tổ chức này danh sách, lúc ấy chiến cuộc đang nguy, Hồ Tông Hiến quân nhu không đủ, vì vậy dùng danh sách này đến vơ vét tài sản năm mươi vạn lượng bạc.

Chẳng qua là, hấn đánh giá quá cao năng lực mình, lại quá đánh giá thấp tổ chức thủ đoạn rồi. Cho nên, làm Phùng Linh Cảm đem bạc đưa tới Hồ Tông Hiến trong tay thời điểm, một quyền phân lượng không nhẹ tẩu chương, cũng đưa tới Long trước thư án.

Trong nội tâm của ta khiếp sợ, nguyên lai chuyện này so với ta tưởng tượng phức tạp hơn nhiều. Ta hỏi, Tà Đông đến ngươi biết à? Có phải hay không

cái tổ chức này người trong?

Bàng Thiên Đức cười ha ha, thân phận của hắn cùng ta cũng như thế, chẳng qua là vòng ngoài đối tiếp người. Cái tổ chức này đầu lĩnh chưa bao giờ lộ diện, tất cả mệnh lệnh đều là thông qua hắn quân sư phát ra ngoài, cho dù là người quân sư này, người khác cũng không dám chút nào lạnh nhạt.

Ta hỏi, cái tổ chức này tên gọi là gì?

Bàng Thiên Đức trầm ngâm chốc lát, trong miệng thốt ra rồi bốn chữ: Anh Hùng Liên Minh.

PS: Ha,ha Anh Hùng Liên Minh, chịu tác giả rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Vô hình tuyến

Ta nghi ngờ nói: Anh Hùng Liên Minh?

Bàng Thiên Đức nói: Bên trong tổ chức người càng muốn tự xưng là Anh Hùng Minh, trên giang hồ Tứ Đại Thế Gia, Bát Đại Môn Phái rất nhiều đều đã bí mật đầu nhập vào Anh Hùng Minh.

Ta trong lòng có chút hoài nghi, có phải hay không là cái này Bàng Thiên Đức đang gạt ta, ta nói Anh Hùng Minh ở trên giang hồ thật như vậy có thể lực? Vì sao chưa bao giờ có người nói tới qua chuyện này?

Bàng Thiên Đức nói, chuyện này ta không muốn nói nhiều, chẳng qua có thể tiết lộ cho ngươi, Anh Hùng Minh thành viên cực ít, nhưng bên trong có không ít thành viên là trong triều đại quan, hơn nữa cấp bậc đề cao, thậm chí cung nội cũng có Anh Hùng Minh người, kỳ thể lực rộng, không phải là ta ngươi có thể tưởng tượng.

Nghe đến đó, ta trong lòng có đại khái, Hồ Tông Hiến biết được Giang Nam Anh Hùng Minh tồn tại, vì vậy hướng bọn họ vợ vét tài sản ngân lượng, đưa đến cái tổ chức này trả thù.

Ta hiểu được, phải cứu Hồ Tông Hiến, liền muốn đem Bàng Thiên Đức lấy được công đường thẩm vấn. Vì vậy nói, ngươi với vốn Bộ Đầu trở về Kim Lăng, đem ngươi lúc trước lời nói này với Mẫn đại nhân nói một lần!

Bàng Thiên Đức lắc đầu liên tục, trong nhà của ta khắp nơi đều là tổ chức nhân tuyến, ngày đó nếu không phải ta chạy kịp thời, sợ rằng sớm bị chìm thi đáy hồ rồi, nói cái gì cũng không biết trở về nữa.

Ta nói chuyện này có thể cũng không do ngươi, đang muốn đi bắt hắn, lại trong tay hắn nhiều hơn một lấy dao găm, ngang tại chính mình cần cổ, nói trở về cũng là chết, ở chỗ này cũng là chết, ngươi muốn buộc ta, ta liền chết ở chỗ này.

Ta nhìn hắn, hướng hắn đi tới.

Bàng Thiên Đức nói ngươi đừng tới đây a, ta muốn cắt.

Ta nói ngươi sẽ không

Tại sao?

Ta nhàn nhạt nói, một cái vì còn sống, liền Nguyên Phối, tiểu thiếp còn có Vạn Quán gia tài cũng không tiếc vứt bỏ ngươi, như thế nào lại bởi vì một món đồ như vậy chuyện tự sát. Hơn nữa, ngươi đem bạc tiếp cận cho Phùng Linh Cảm, khiến kế hoạch đúng kỳ hạn tiến hành, nếu thật như lời ngươi nói, trong tổ chức đối với ngươi khen ngợi còn đến không kịp, ngươi như thế nào lại cả đêm chạy đến, giấu ở kinh thành ngoại ô?

Bàng Thiên Đức bỗng nhiên sững sốt, giống như đối một cái người, mập mập thân thể không còn run rẩy, hắn nhìn ta chằm chằm nói, ngươi còn nhìn ra cái gì?

Ta nói nếu tổ chức thật muốn giết ngươi, chỉ sợ ngươi sớm liền chạy mất dạng rồi, có thể ngươi lại nấp trong lưu dân bên trong, đó chính là muốn nhìn một chút Kim Lăng tình thế, sau đó sẽ chờ cơ hội mà động. Vì sao ngươi không chịu rời đi, cái kia nhất định có vật gì, cho ngươi không bỏ đi được.

Bàng Thiên Đức bật cười khanh khách, tiểu tử nguoi rất thông minh, so với ta tưởng tượng thông minh.

Ta âm thầm cảnh giác, đã xem Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên điều động, mới vừa trong nháy mắt, Bàng Thiên Đức thả ra ngoài võ công cảnh giới, để cho ta phát giác nguy hiểm, ta tối trách chính mình sơ sót, một cái có thể cùng Tà Đồng đến ngồi ngang hàng người, võ công vừa có thể kém nơi nào.

Ta nói người thông minh bình thường đều tương đối xui xẻo.

Bàng Thiên Đức thờ dài nói: Hơn nữa mạng bình thường cũng tương đối ngắn.

Ta nói Bàng phủ mất tích là chính nguoi bày ra, mấy cái án mạng cũng là nguoi làm, thậm chí Phùng công công, tất cả đều là nguoi thu mua.

Bàng Thiên Đức nói, người thông minh ưa thích truy vấn vấn đề, một điểm này cũng không tốt.

Ta nói nguoi nếu muốn giết ta, vậy hãy để cho ta chết hiểu rõ một chút. Nguoi lưu lại thành Kim Lăng không chịu thối lui, đến tột cùng là vì cái gì?

Bàng Thiên Đức cười một tiếng, Uông Hoành bị Đãng Văn Viện người bắt đi, trong tay hắn có ta nghĩ muốn đồ vật.

Ta nghiêm nghị nói, có phải hay không một tấm da dê, một quyển Kiếm Phổ?

Bàng Thiên Đức kinh ngạc nói, làm sao nguoi biết?

Ngày đó thành Dương Châu bên ngoài, Uông Hoành vì kia Tam Tài Kiếm Pháp, cùng Lâm Hồng Y ra tay đánh nhau. Lúc ấy Lâm Hồng Y liền nói, kia Tam Tài Kiếm Phổ bên trong cất giấu Tề Vương bảo tàng bí mật.

Sau đó biết được, cái này Hoành Giang căng Tề Vương bảo tàng, nhưng thật ra là Hồ Tông Hiến dùng để làm một cái bẫy, muốn phải dẫn giặc Oa vào tròng, tuy nhiên lại chẳng biết tại sao, Uông Hoành lại không có tấn công Hoành Giang, mà là chọn tuyến đường đi Sùng Minh, .

Nghĩ kỹ lại, Uông Hoành có thể là phá giải kia Kiếm Phổ bí mật, mới tại Sùng Minh Đảo lên bờ. Chẳng qua là hắn vận may không được, bị Phong Vạn Lý bắt.

Bàng Thiên Đức không nói nhảm nữa, trong ánh mắt lộ ra sát cơ, bắt đầu súc thế đãi phát.

Trong nội tâm của ta thất kinh, hắn bây giờ bộc lộ ra ngoài khí thế, đem ta thật chặt khóa lại, tựa hồ trong cơ thể ta bất kỳ chân nguyên lưu động, đều bị khóa kín, sợ rằng cái này tương mạo xấu xí mập mạp, lại cũng là biết Huyền Cảnh cao thủ.

Một trận ác chiến sắp tới, ta bỗng nhiên bật cười.

Bàng Thiên Đức lạnh lùng nói, nguoi cười cái gì?

Ta nói bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện, rất buồn cười, vì vậy liền cười.

Chuyện gì?

Ta nhớ được lúc trước đệ nhất sư huynh đã dạy ta làm xà bông, nói dùng chịu đựng nở mở lợm cùng xút (NaOH) dựa theo tỷ lệ nhất định hỗn hợp, khuấy đều phía sau làm lạnh, tựa là xà bông. Ta nhìn thấy nguoi đầu mập bụng tròn, trong đầu nghĩ nếu là đệ nhất sư huynh tại, có thể đem nguoi làm thành bao nhiêu khối xà bông.

Bàng Thiên Đức tương đối cơ hội người khác nói hắn mập, quả nhiên bên ta mới những lời này thành công đem hắn chọc giận, hắn quán chú nội lực, một chương võ đi qua, cả giận nói, nguoi tìm chết.

Ta đúng là muốn chọc giận hắn, bằng vào ta Văn cảnh thể lực, căn bản không phải đối thủ của hắn ta, chỉ có hắn tức giận, ta mới có thể tìm được một chút xíu cơ hội chạy đi.

Bị một người như vậy để mắt tới, không phải thoải mái sự tình, nhưng ta tự biết mình, hai người cảnh giới phát hiện bày ở nơi đó, cho nên chờ hắn một chương kia đánh khi đi tới, ta bước ra Mê Tung Bộ, thuận thế vọt tới trước, cùng hắn lướt qua người, thuận thế đem Thiên Dao cắt về phía hắn dưới xương sườn.

Bàng Thiên Đức Kiệt cười một tiếng, hoá chương như móc, hướng tay ta cổ tay khóa đến. Tốc độ này nhanh như quỷ mị, thất kinh, liền sử dụng ra một chiêu lười Lừa bên trên mài, cường ép thúc giục nội lực, lướt ngang hai bước.

Chỉ một hiệp, ta liền biết rõ mình cùng hắn võ công chênh lệch khá xa.

Ta cười hắc hắc, Bàng lão bản, muốn không tính là, nguoi đi nguoi đường, ta khi ta thiếu, hôm nay chuyện coi như chưa từng xảy ra.

Bàng Thiên Đức lộ ra không hiểu nụ cười, ta thấy tiểu tử nguoi kinh mạch có chút đặc thù, đúng lúc ta luyện Huyền Minh Thần Chương thiếu một cụ Lô Đình, nguoi nếu cùng ta ký xuống Huyết Khế, ta liền tha cho nguoi một mạng.

Ta nói Huyền Minh Thần Chương là thiên hạ cấm học, nguoi làm như vậy, không sợ làm cho võ lâm công phẫn à?

Giang hồ sử ghi chép, nằm đó trên giang hồ võ công Tuyệt Nghệ tầng tầng lớp lớp, nói như vậy luyện võ tất cả theo chính lộ, cố bản bồi nguyên, từng bước một tu luyện, nhưng cũng có người vì tham đồ tốc độ, hoặc là là cừu hận che đậy, phát minh ra một chút cấm kỵ võ học, những thứ này võ công hại người hại mình, cho nên bị thiên hạ liệt vào cấm học.

Huyền Minh Thần Chưởng liền đứng mũi chịu sào, cái này Huyền Minh Thần Chưởng tu luyện pháp môn quái dị, đường lối vận công cùng giang hồ chính phái võ học hoàn toàn ngược lại, thậm chí sử dụng Âm Dương Nhị Khí, cùng trong chốn giang hồ chân nguyên tương bội, pháp này tu luyện thật khó, không cần thận để dàng tẩu hỏa nhập ma.

Bàng Thiên Đức hỏi, nếu ngươi đồng ý, quỳ xuống chịu chết.

Ta cười ha ha một tiếng, bỏ hung đẩy xe.

Bàng Thiên Đức sửng sốt một chút, có ý gì.

Ta nghiêm nghị quát lên, cút đi! Vừa dứt lời, Thiên Dao rơi vào trong tay, ta đem sức thể đã lâu Tinh Túc lực lượng tụ ở lưỡi đao bên trên, thừa dịp hấn ngăn ra cơ hội, bỏ tới.

Bàng Thiên Đức đột nhiên lui về phía sau, Tả Chưởng đỏ như lạc thiết, tay phải lạnh như hàn băng, một lạnh một nóng, làm bảo đoàn hình dáng tay không tiến lên đón.

Đao khoảng cách Bàng Thiên Đức chưa đủ một thước, nhưng không cách nào tiến tới phân tấc.

Một lạnh một nóng lưỡng đạo quái dị thêm cùng tầm thường chân nguyên khác hẳn nội lực, liên tục không ngừng thẳm vào bên trong cơ thể.

Ta nhất thời biến hóa đến mức dị thường chật vật, toàn thân một nửa như hỏa diễm, một nửa như băng núi, thậm chí ngay cả hô hấp đều trở nên khó khăn. Toàn thân như kim châm binh thường khó chịu, trong đầu ông ông tác hừng, ý thức trở nên có chút mơ hồ.

Ta chợt nhớ tới Trương Ấu Khiêm muốn mang ta đi làm Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên.

Ta bỗng nhiên nhớ lại dưới trời chiều chạy băng băng, đó là ta chết đi thanh xuân.

Ta nhớ lên sự phụ dặn đi dặn lại dạy dỗ, còn có vẫn chưa xong sứ mệnh. Ta nhớ lại Từ Nhược Nam cái kia thuần mỹ nụ cười, ta không cam lòng, lại lại không có năng lực làm.

Bên tai truyền tới Bàng Thiên Đức thanh âm, yên tâm, ngươi không chết được, ngươi sẽ biến thành ta Lô Đình, đây là ngươi tạo hóa. Cuối cùng sẽ có một ngày, chờ tổ chức chúng ta nhất thống thiên hạ thời điểm, ngươi sẽ cảm tạ ta.

Ta hai mắt nhắm nghiền, Tinh Túc Hải bên trong lại nhắc lên sóng lớn.

Đào trong núi, trong cơ thể ta trôi vào rồi ba đạo chân khí, một đạo trung chính hùng hậu, một đạo linh động kỳ tuyệt, còn có một đạo lại tràn đầy tịch diệt ý nghĩ.

Lần nữa trước, trước lưỡng đạo chân nguyên từ đầu đến cuối áp chế cái này mang theo âm u tịch diệt lực lượng, nhưng mà ngay tại Bàng Thiên Đức cái kia lực lượng cổ quái dị Chân Lực rót vào bên trong cơ thể thời điểm, đạo kia cho tới nay bị áp chế nội lực, lại bỗng nhiên làm khó dễ, chọc thủng trước lưỡng đạo chân khí Cấm Chế.

Bàng Thiên Đức xâm vào bên trong cơ thể quái dị nội lực, cùng cái này Âm Hắc lực lượng so sánh, chính như ánh huỳnh quang cùng trăng sáng, gặp sự phụ, không đáng nhắc tới, nhưng đúng là cái này phân dẫn, phá hư hết ba đạo chân khí thăng bằng.

Àm!

Trong đầu ta một tiếng sét, sau đó nghe được Bàng Thiên Đức sợ hãi thanh âm.

Ngươi lại cũng có Huyền Minh lực lượng. . .

Hắn tựa hồ muốn triệt hồi Chưởng Lực, nhưng mà lại như bị Tinh Túc Hải trung sinh ra cường đại Tuyền lực lượng cho bám vào ở. Ta mơ hồ nghe được Bàng Thiên Đức tiếng cầu xin tha thứ.

Ta lúc này không thể nào để ý tới Bàng Thiên Đức, bởi vì Tinh Túc Hải bên trong, cái kia ba đạo chân khí, tại trong thần thức hỗn chiến. Tinh Túc Hải bên trong vạn đạo Khí Kiếm sôi trào, ở trong ý thức qua lại, cùng Bàng Thiên Đức trong miệng đạo kia Huyền Minh lực lượng chiến đấu.

Ta toàn thân không thể động đậy, trong thần thức, cái kia ba đạo chân lực, giống như ba cái kiếm đạo cao thủ bình thường, vô số chiêu thức gọi vào trong đầu, Huyền Minh chân khí càng chiến càng hăng, cơ hồ chiếm cứ Nam Thiên Chu Tước Thất Túc.

Àm, âm! Toàn bộ bình tĩnh lại.

Cảnh giới mặc dù vẫn là Văn cảnh, ta lại phát hiện chính mình khác nhau.

Ba đạo nội lực trải qua lần này ba động, lấy Huyền Minh chân khí chiếm thượng phong mà trọng đắc thăng bằng, nhưng là vô luận Linh Giác, xúc giác, khứu giác, ta phảng phất đều tinh tiến hơn một bước.

Nhìn lại Bàn Thiên Đức, chỉ thấy hắn hai vai rũ xuống, tê liệt ngồi dưới đất, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt trống rỗng. Mới vừa rồi đúng là hắn quái dị chân khí, kích phát trong cơ thể Huyền Minh chân khí, mà ở mới vừa ba đạo chân nguyên trong tranh đấu, hắn bị vạ lây người vô tội.

Ta dò xét một chút, hắn kinh mạch đều đứt, chỉ bằng một hơi thở che ở trái tim mạch.

Bàn Thiên Đức chật vật nói, thảng . . . Từ!

Ta nói ta chưa có xem qua trời cực, cái gì Thăng Thiên con rể, ngươi còn có lời gì, muốn bàn giao liền bàn giao đi.

Bàn Thiên Đức chỉ chỉ ngực, ta đưa tay tìm kiếm, lấy ra một quyển Kiếm Phổ, đúng là ngày đó Uông Hoành theo Lâm Hồng Y trong tay đoạt đi tấm kia Tam Tài Kiếm Phổ da dê.

Lòng ta nói tạo hóa trên người, không nghĩ tới đồ chơi này vòng vo một vòng, lại trở về trong tay của ta. Bàn Thiên Đức tiếng như muỗi kêu, trong miệng lẩm bẩm có lời.

Ta tại trong bùn lầy đi trước, tìm kiếm trong bóng tối ánh sáng.

Ta tại Luyện Ngục bên trong giây vò cảm giác, cầu nguyện dục hoả bên trong trọng sinh.

Ta nói người thơ làm rất không tệ, đáng tiếc ta cũng không giúp được người. Bàn Thiên Đức đọc xong những thứ này, cái cổ lách một cái, chết không thể chết lại.

Ta đem Tam Tài Kiếm Phổ xem đi xem lại, lại không nhìn ra đầu mối gì, chỉ đành phải cắt vào trong ngực, ý ung dung mưu tính.

Bàn Thiên Đức mặc dù chết rồi, nhưng theo trong miệng hắn ta biết không ít có dùng tin tức.

Nếu thật như hắn từng nói, trên giang hồ thật có cái này Thần Bí Tổ Chức, có thể điều động vô lâm, triều đình thậm chí là giật Oa, kia Anh Hùng Minh, khả năng không phải bình thường tồn tại.

Ta cuối cùng thấy có cỗ lực lượng, ở phía sau âm thầm điều khiển những chuyện này, loại cảm giác đó, giống như là một vói vô hình tuyến, đề ngang trước mắt người, đem người làm đi nắm chặt lúc, lại cái gì cũng không được.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Ngân Câu sông bạc

Ba ngày thời hạn đã đến, Mẫn Thu Diệp lần nữa khai thăm, lần này Cẩm Y Vệ như cũ tham dự, nhưng là Đăng Văn Viện người lại thối lui ra Thảm Phán bên ngoài. Bàn Thiên Đức chết, khiến Hồ Tông Hiến án mất đi đầu mối, hai lần ra toà sau đó, Mẫn Thu Diệp hưởng thượng cấp nộp tra hỏi ghi chép.

Một ngày ban đêm, Hồ Tông Hiến bị giải vào rồi Ứng Thiên Phủ Từ Cẩm Thành, cùng Chu Nhuận Trạch làm một lần nói chuyện trắng đêm, cụ thể nói cái gì không biết được, chẳng qua kết quả cuối cùng lại không có trị Hồ Tông Hiến tội, chẳng qua là yêu cầu Cẩm Y Vệ đem Hồ Tông Hiến đặt trở lại kinh thành.

Son Đông nói Tuần Phủ Triệu Trinh Cát đến Ứng Thiên Phủ, thay Hồ Tông Hiến Thống đốc kiêm Tuần Phủ chức vụ, thống lĩnh Giang Chiết kháng Oa công việc.

Mấy ngày kế tiếp, ta cùng với Trương Áu Khiêm bồi tiếp Mẫn Thu Diệp, hiệp trợ cho về thành Kim Lăng dẫn ra ngoài dân trở lại các lộ huyện nha. Mẫn Thu Diệp mới vừa tới Kim Lăng thành, liền giải quyết hạng nhất lửa sém lông mày, tại trong thành Kim Lăng đặt chân địa vị, ngay cả Tổng tri phủ đối với hắn cũng mười phần khách khí.

Thành Kim Lăng bên ngoài, cuối cùng một nhóm lưu dân thu thập hành lý, chuẩn bị đường về. Võ Tam Lang mang theo trước mọi người đến cùng Mẫn Thu Diệp nói lời từ biệt, mấy ngày nay cho Mẫn đại nhân thêm phiền toái. Mẫn Thu Diệp khoát tay một cái, nói quyển này liên việc nằm trong phận sự của ta, Tùng Giang Phủ cự ly Ứng Thiên quá gần, sau khi trở về nếu có vấn đề gì, có thể viết thư cho ta.

Những này qua đến, Võ Tam Lang bận trước bận sau, rất là xuất lực, trong nội tâm của ta có lòng yêu tài, bây giờ đúng là Lục Phiến Môn lúc dùng người, đang trưng cầu rồi Mẫn Thu Diệp ý kiến phía sau, ta hướng Võ Tam Lang biểu đạt ra thu nạp và tổ chức ý nghĩ, nói: Vũ lão đệ, người đang ở đây Tùng Giang còn có cái gì bằng hữu thân thích?

Võ Tam Lang nói, chân trời lăng tử một quả, nơi nào có bằng hữu gì.

Ta hướng Trương Ấu Khiêm nháy mắt, Trương Ấu Khiêm vỗ bả vai hắn nói, nghe nói huynh đệ người tại Dương Cốc Huyện cũng đã làm Bộ Đầu, người đã không có kiếm sống, không bằng gia nhập chúng ta Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty như thế nào?

Ta cũng nói, rất đúng, có câu nói học thành Văn Võ nghệ, hàng cùng nhà đế vương. Vũ huynh cũng là người tập võ, nếu trở về làm ruộng, chẳng phải là mai một nhân tài? Người nếu ghét bỏ chức vụ thấp, ta theo Trương Ấu Khiêm hướng kinh thành tiên cứ, liền là trở thành mười hai Thái Bảo một trong, cũng không phải là không thể được.

Võ Tam Lang thở dài, đa tạ hai vị yêu thích, chỉ là tại hạ đối với giang hồ báo thù đã sớm chán nản, không lòng dạ nào làm quan.

Ta thấy hắn từ chối, cũng không khuyên nữa, chỉ cần Vũ huynh đệ nguyện ý, Kim Lăng Lục Phiến Môn cửa lớn, tùy thời cho người rộng mở.

Chờ lưu dân tản đi, ta cùng với Trương Ấu Khiêm bắt đầu bàn bạc Giang Hồ Ty tân chính chuyện, Chư Cát Bánh Nướng không muốn quản những chuyện này, Mẫn Thu Diệp làm phân công quản lý lãnh đạo, đối với chúng ta cải cách biểu thị khẳng định, cũng cố vũ chúng ta buông tay đi làm.

Sau ba ngày, nhất thiên liên quan tới tại Giang Nam võ lâm phổ biến môn phái lập hồ sơ chế tạo thông báo lấy chính thức công văn hình thức đến thành Kim Lăng cùng chung quanh huyện thành, yêu cầu trong thành Kim Lăng Các Đại Môn Phái lấy mười ngày kỳ hạn, đến Giang Hồ Ty làm liên quan lập hồ sơ thủ tục.

Bây giờ trong thành Kim Lăng có ba thế lực lớn, Võ Lâm Minh, Vương gia, Tạ gia, cơ hồ lũng đoạn Kim Lăng võ lâm, còn lại một chút môn phái cùng với tổ chức, đều hoặc nhiều hoặc ít đầu phục cái này ba thế lực lớn.

Các Đại Môn Phái đối với lập hồ sơ chế độ phản ứng bình thường. Những môn phái này tự do buông tuồng đã quen, ai cũng không nguyện ý tiếp nhận Giang Hồ Ty ràng buộc, mấy ngày kế tiếp, chỉ có Hồ Diệp Bang, Đại Đạo Môn các loại bốn, năm cái bắt nhập lưu môn phái tới lập hồ sơ, đương nhiên tại Lưu Tam Căn dưới sự thôi thúc, Kim Lăng Cái Bang cũng làm lập hồ sơ.

Đối với lần này ta sớm có dự liệu, nhưng dầu gì cũng không tính là không có thu hoạch.

Ta khiến Giang Nam cùng Lưu Tam Căn là những môn phái này làm ghi danh, ban rồi môn phái chứng chỉ, cũng tại Bát Quái Tuần San thượng tiến hành rồi liên tục báo cáo, đối với mấy cái này làm ghi danh môn phái, yêu cầu Lục Phiến Môn tại kiểm tra lúc cho nhất định tiện lợi, cũng giảm miễn một cái năm tiền qua.

Sau mười ngày, ta cùng với Trương Ấu Khiêm dẫn đầu Lục Phiến Môn đối với trong thành Kim Lăng Võ Quán, Đạo Tràng, sòng bạc, thanh lâu các loại tiến hành thâm thức kiểm soát. Đương nhiên kiểm soát danh nghĩa là buôn bán nơi an toàn, phòng cháy các loại vấn đề, đối với không nghe lời đơn vị, tiến hành thông báo, đưa ra an toàn đi xa nguy hiểm nhắc nhở.

Như vậy thứ nhất, Giang Nam võ lâm nổ nôi, ba thế lực lớn cũng không có xuất thủ, nhưng là bọn hắn khống chế một chút môn phái, lại bắt đầu hướng Lục Phiến Môn khiêu nại, nói chúng ta Giang Hồ Ty ảnh hưởng bọn họ kinh doanh bình thường, cũng tạo thành nhất định ảnh hưởng dư luận.

Hai người thật là càn quấy!

Chư Cát Bánh Nướng đem ta hai gọi tới hắn phòng làm việc, một trận chửi mắng.

Chúng ta Kim Lăng giang hồ từ trước đến giờ gió êm sóng lặng, trị an ổn định, xã hội và hài, Tô bộ đầu, người cái này là chuẩn bị ồn ào loại nào, kinh thành phái các người tới lịch luyện, cũng không phải là cho người đến cho Lục Phiến Môn đâm rắc rối tới.

Ta nói Võ Lâm Môn Phái lập hồ sơ chế độ, Lục Phiến Môn trụ sở chính mấy năm trước liền đẩy ra, chúng ta Giang Hồ Ty cũng là theo biên chế độ làm việc, Gia Cát đại nhân nếu là có ý kiến, có thể hướng Đại Chương Quỹ phản ứng.

Chư Cát Bánh Nướng cả giận nói, bốt lấy Đại Chương Quỹ tới dọa ta. Các người những thứ này phải trú cán bộ a, mơ tưởng xa vời, rất thích làm một ít tin tức lớn, ta tại Kim Lăng đã nhiều năm như vậy, cái gì cảnh tượng hoành tráng chưa từng thấy qua, các người a, bản vẽ bức tranh cây rậm phá, Sam quá mẫu Stewart cái kia một Võ. Vội vàng đem những thứ kia bên trên danh sách đen nơi cho rút lui hết.

Ta có chút hơi khó nói, Gia Cát đại nhân, ngài đây là quấy rầy chúng ta Giang Hồ Ty bình thường giày chức a.

Chư Cát Bánh Nướng nói, ta đây là cứu các người một mạng, người biết không, Võ Lâm Minh đã phái người đi tìm ta rồi, các người nếu như vậy mà làm tiếp, sớm muộn sẽ xảy ra chuyện, các người tự thu xếp ổn thỏa đi. Dứt lời, Chư Cát Bánh Nướng giận dữ đi về nhà.

Trương Ấu Khiêm nhìn đến ta, làm sao bây giờ

Ta nói bây giờ dưới hình thế, làm chút chuyện thật khó, qua mấy ngày ta muốn tới Giang Ninh, trước khi đi, chúng ta dù sao cũng phải làm ra chút thành tích đến. Lại như vậy không đến nơi đến chốn làm đi xuống, cũng muốn Võ Lâm Minh bọn họ xem chúng ta trò cười, Giang Nam, Lưu Tam Căn, tập hợp

bình mã, chuẩn bị ra.

Trương Âu Khiêm hỏi, đi nơi nào?

Ta nhàn nhạt nói, Ngân Cầu sông bạc.

Trương Âu Khiêm nghe một chút hăng hái, nói nơi đó ta quen thuộc, khoảng thời gian này ta thua không ít bạc.

Đội ngũ thu góp, chỉ có chúng ta Giang Hồ Ty bốn người, Lục Phiến Môn bên trong còn lại Bộ Khoái, đều bị Chur Cát Bánh Nướng chào hỏi, không khiến bọn họ theo chúng ta càn quấy. Ta xem bên dưới, nói, đi thôi.

Trong thành Kim Lăng lớn Tiểu Đổ Trảng, nhiều bị Võ Lâm Minh khống chế. Giống như Vương, cảm ơn loại này danh môn, xem thường ở loại này kiếm sống, Võ Lâm Minh là đối với lần này không có kỵ chút nào, chúng ta nếu quyết định phải làm ra đáng về đến, vậy trước tiên cầm Ngân Cầu sông bạc khai đao.

Ngân Cầu sông bạc là trong thành Kim Lăng đứng đầu Đại Đổ Trảng, chương quỹ họ Hồng gọi Hồng Kim Cầu, lúc trước đi theo Triệu Tiểu Tôn làm tay chân, lớn tuổi phía sau, liền giúp Võ Lâm Minh xử lý sông bạc buôn bán. Người này lòng dạ ác độc, lại giỏi về luân cú, trước người cười hi hi, người phía sau dâm đao, có cái Tiểu Diện Hồ biệt hiệu, tại Kim Lăng hắc đạo bên trong khá có danh tiếng.

Sông bạc tiểu nhị chứng kiến chúng ta người mặc Lục Phiến Môn quan phục, thật sớm liền tiến lên đón, nói: Mấy vị Sai gia, ngọn gió nào đem các người thổi tới rồi, mời vào bên trong. Ta cũng không để ý hẳn, đi thẳng đi vào, lớn tiếng nói, nhận được quần chúng tổ cáo, nói các người nơi này tự chúng đánh bạc, ảnh hưởng ác liệt, dâng lên mặt mệnh lệnh, trước tới truy xét.

Tiểu nhị nói, Sai gia ngài nói chỗ nào nói, không đánh bạc gọi thế nào sông bạc a.

Tiểu nhị ứng phó chúng ta, bên cạnh có gã sai vặt liền hướng hậu viện đi báo tin. Cũng không lâu lắm, Tiểu Diện Hồ Hồng Kim Cầu cười hi hi đi ra, ta nói hậu viện nghe được chim khách gọi đây, nguyên lai rồi tới khách quý.

Ta cười lạnh nói, chỉ sợ là quạ đen kêu to lên.

Tiểu Diện Hồ cười ha ha một tiếng, nói Sai gia thật biết nói đùa. Thuận miệng phân phó tiểu nhị, cho mấy cái Sai gia cầm một ít tiền đặt cược. Chỉ chốc lát sau, có tiểu nhị đem ra một chồng tiền đặt cược, Tiểu Diện Hồ nói, mấy vị gia tới chính là khách, hôm nay tùy tiện chơi đùa, thua coi như chúng ta.

Có câu nói đùa tay không đánh người mặt tươi cười, tùy ý ta làm sao tìm được vụ, cái này Tiểu Diện Hồ từ đầu đến cuối không chịu tức giận, cái này ngược lại muốn ta có chút hơi khó.

Trương Âu Khiêm nói nếu đã tới, vậy thì đùa bốn hai cây đi.

Ta khinh thường nói, chúng ta tới làm gì, người có thể có chút nghề hành vi thường ngày sao?

Trương Âu Khiêm nói ta đây là nhìn một chút, sông bạc bọn họ có hay không rút Lão Thiên, không tuân theo sông bạc đạo đức nghề nghiệp.

Ta nói cũng đúng, hai người cầm tiền đặt cược, đến một cái bàn trước đặt. Nhà cái đã sớm được chỉ thị, chúng ta mua lớn, hẳn liền mở lớn, chúng ta mua hẳn liền mở tiêu. Không bao lâu, hai ta trước bàn tiền đặt cược liền chất thành núi nhỏ.

Tiểu Diện Hồ bình tĩnh ung dung, không bao lâu, tới hai cái rất có sắc đẹp tiểu nữ, cùng nhau tham dự đi vào. Trương Âu Khiêm trái ôm phải áp chơi đùa phi thường cao hứng, không bao lâu, hai người thắng sắp tới hai trăm lượng, đem tiền đặt cược hồi đoái thành ngân lượng.

Tiểu Diện Hồ một bên hỏi, chơi đùa vui vẻ không?

Tạm được.

Sau này thường tới chơi a.

Được rồi.

Hai ta vừa mới chuẩn bị phải đi, không đúng, chúng ta là tới làm gì, vì vậy đem bạc hướng trên bàn đánh một cái, Hồng Kim Cầu!

Tiểu Diện Hồ hỏi, hai vị quan gia, còn có gì phân phó?

Ta nói đoạn thời gian trước, Lục Phiến Môn được rồi công văn, yêu cầu trong thành Kim Lăng sông bạc, Các Đại Môn Phái phải đi Giang Hồ Ty làm ghi danh lập hồ sơ, người vì sao không đi?

Tiểu Diện Hồ sừng sốt một chút, sử dụng ra Tha Tự Quyết, nói quan gia, chúng ta sớm muốn đi rồi, đây không phải là gần đây có chút bận rộn không, ngài yên tâm, chờ hai ngày nữa rảnh rồi, chúng ta nhất định đi. Trương Âu Khiêm nói không cần chờ, hôm nay sẽ làm.

Tiểu Diện Hồ sắc mặt trầm xuống, nói, Sai gia, các người tới chơi đùa chúng ta hoan nghênh, nhưng là muốn gây chuyện, sợ rằng nơi này không phải địa phương. Người có thể biết cái này Ngân Cầu sông bạc phía sau ông chủ là ai chăng?

Ta cười ha ha nói, rửa tai lắng nghe.

Tiểu Diện Hồ nói thật không dám giấu giếm, cái này Ngân Câu sông bạc bên trong, có hai thành cổ phần danh nghĩa là Gia Cát đại nhân, chẳng lẽ hẳn không có với các ngươi lên tiếng chào hỏi sao?

Ta xông xáo đứng lên, dựa theo Đại Minh quy tắc, quan chức không thể kính thương, ngươi bớt đi vu oan chúng ta Gia Cát đại nhân! Lời tuy nói như vậy, nhưng trong lòng ta không có chắc, lấy Chư Cát Bánh Nướng tính tình, hẳn vô cùng có khả năng tham dự vào.

Tiểu Diện Hồ nói có tin hay không là tùy ngươi, mấy vị Sai gia, hôm nay chúng ta ông chủ vừa vận cũng ở đây, không bằng mời bên trong một tự.

Lòng ta nói chờ ngươi những lời này, nếu đã tới, cũng không thể tay không mà về, hôm nay vô luận như thế nào, cũng phải đem lập hồ sơ sự tình làm. Ta khiến Giang Nam, Lưu Tam Căn ở ngoài cửa chờ đợi, hai người theo Tiểu Diện Hồ đi tới hậu viện.

Ngân Câu sông bạc hậu viện, Đình hành lang cao lớn nhà sàn, xây cất ngược lại cũng rất khác biệt, Nội Viện rải rác xây một chút bao phòng, bên trong mơ hồ truyền tới bài bạc tiếng huyền ảo, lòng ta nói bây giờ Quốc Nạn vào đầu, không nghĩ tới nơi này còn có nhiều người như vậy đang đánh cuộc tiền làm vui.

Đi tới phòng khách riêng, chỉ thấy một cái phiêu nhiên công tử ngồi ở chính đường bên trong, trong tay quạt xếp nhẹ lay động, nói, Tô bộ đầu, vẫn khỏe chứ ư?

Ta cười ha ha một tiếng, nguyên lai là người chính là Ngân Câu sông bạc ông chủ a, thật là làm khó dễ ngươi, lần trước nhờ ngươi chiếu cố, không có chết thành. Nhìn đêm khuya phúc lợi điện ảnh, mời chú ý Wechat công chúng số:

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Vi sư tìm người thật là khổ a

Ngân Câu sông bạc phía sau màn ông chủ, đứng là Võ Lâm Minh Đặc Sứ, Giang Nam kịch đạo con trai của Triệu Tiễn Tôn Triệu Duật.

Lần trước tại thành Kim Lăng bên ngoài, Triệu Duật dẫn người giang hồ truy sát Từ Nhược Nam, bị ta âm một đạo, theo ta kết mối thù. Ta trở về Kim Lăng phía sau, hẳn cũng không có tìm ta phiền toái. Ta là quan sai, giang hồ là giang hồ, một điểm này phân tác hẳn vẫn có. Chẳng qua không muốn phiền toái, cũng không có nghĩa là hẳn trở về cho ta sắc mặt tốt.

Triệu Duật cười tùm tùm nhìn ta, nói, không biết Tô bộ đầu đến tại hạ địa bàn, có gì muốn làm?

Ta cười ha ha một tiếng, nếu là sớm biết đây là người nhà mò, ta sớm đã tới rồi. Lục Phiến Môn phổ biến giang hồ tân chính, muốn trong thành Kim Lăng Các Đại Môn Phái, sông bạc, thanh lâu thực hành thực danh lập hồ sơ chế tạo, không biết Triệu công tử có thể hay không cho mặt mũi này rồi.

Triệu Duật nói thân là người giang hồ, mặc kệ triều đình chuyện. Một điểm này, là quy củ giang hồ, cũng là võ lâm nhận thức chung, sợ là chúng ta tha thứ khó tòng mệnh rồi.

Lúc này, cửa sảnh đây ra, lại thấy Vương gia tiểu thư Vương Linh Lung đi ra. Trương Ấu Khiêm thấy vậy, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi. Lòng ta nói khó trách mấy ngày nay hẳn buồn buồn không vui, nguyên lai là Vương Linh Lung với Triệu Duật cấu kết ở cùng một chỗ.

Wương Linh Lung đi tới bên trong phòng khách, nói, Tô bộ đầu, nói như vậy, chúng ta Kim Lăng Vương gia làm ăn, cũng phải đi các người Giang Hồ Ty lập hồ sơ rồi hả?

Ta nói nếu người trong giang hồ đều giống như Vương cô nương như vậy biết đại thể, biết toàn cục, chúng ta Giang Hồ Ty cuộc sống liền tốt hơn. Vương Linh Lung bị ta đây sao chụp mũi, một nói liên tục mấy cái người người người, lại tiếp không được lời.

Triệu Duật nói Vương muội không muốn theo chân bọn họ tức giận, những người này chính là ăn không no Bạch Nhãn Lang. Vừa nói, đối với chúng ta nói, chuyện này, tha thứ khó tòng mệnh.

Trương Ấu Khiêm vỗ bàn một cái, đây là triều đình Pháp Độ, các người làm cũng phải làm, không làm cũng phải làm.

Triệu Duật ngẩng đầu một cái, nạt lộ ra hung ác sắc mặt, chúng ta nếu là không làm đây? Không bằng như vậy, ta người đánh nhau một trận, người nếu

thắng, chúng ta sẽ làm.

Trương Ấu Khiêm mắng, võ công cao thì giỏi lắm a. Ngươi có bản lĩnh đụng đến ta một chút thử một chút?

Triệu Duật cười lạnh một tiếng, tiến lên hai bước, đâm hấn một chút Trương Ấu Khiêm lao đảo một cái, đứng không vững, hấn mắg, ngươi đang ở đây đụng đến ta một chút thử một chút? Triệu Duật lại đâm hấn một chút, Trương Ấu Khiêm cả giận nói, ta liều mạng với ngươi.

Vừa nói một quyền hướng Triệu Duật đánh tới.

Triệu Duật là trên giang hồ thế hệ trẻ cao thủ, Trương Ấu Khiêm chẳng qua là học mấy ngày da lông công phu, tại sao là đối thủ của hấn, chỉ thấy hấn tiện tay khều một cái, Trương Ấu Khiêm liền về phía trước nhào cái đi qua, đụng hư một cái bàn bát tiên.

Triệu Duật cười nói, cái bàn này ba mươi lượng bạc, chúng ta nhưng là vốn nhỏ mua bán, cái này bạc ngươi được đền.

Trương Ấu Khiêm tại Vương Linh Lung trước mặt bêu xấu, hận đến cắn răng nghiền lợi, còn muốn bên trên đi liều mạng, ta biết hấn như vậy đi làm, uổng phí lấy ngoài nhục, một cái kéo hấn lại. Ta nhìn Triệu Duật, gằn từng chữ, mời Triệu công tử dạy bảo.

Triệu Duật lắc đầu một cái nói, các ngươi là Sai gia, chúng ta là người giang hồ, nếu là không cẩn thận đem các ngươi đánh ra cái không hay xảy ra, chúng ta cũng không phương thuyết lý lẽ đi. Không bằng như vậy, ta ngươi đánh cuộc một lần, nếu các ngươi thắng, chúng ta Triệu gia danh nghĩa mười ba nhà sông bạc, toàn bộ đi làm lập hồ sơ, như thế nào?

Ta hỏi, đánh cuộc gì?

Triệu Duật nói đánh cuộc mạng đi.

Tiểu Diên Hồ liền khuyên can: Triệu công tử, Tô bộ đầu, tất cả mọi người tại Kim Lăng làm việc, ngẩng đầu không thấy cúi đầu cách nhìn, vô luận ở quan trường hay lại là giang hồ, dặt ở một cái cùng chữ, có câu nói, hòa khí sinh tài mà, không cần phải vì một chuyện nhỏ liều mạng ngươi chết ta sống, ngươi xem giấy sinh tử ta đều mang đến, hai vị đều ở chỗ này đồng ý đi.

Ta âm thầm cười lạnh, cũng không vạch trần miệng hấn mặt, hỏi, người bảo lãnh đây?

Người bảo lãnh ta đã tìm xong rồi, thành Kim Lăng mù kiểm khách, đại danh鼎鼎 Long mù tiên sinh.

Vừa dứt lời, có hai cái tiểu nhị đỡ một lão già run run rẩy rẩy đi vào, ta thấy hấn lại điếc lại mù, đến đến đại sảnh bên trong. Lòng ta nói ngươi thật sẽ tìm người, chẳng qua lại không có vạch trần, sơ lược nhìn một cái giấy sinh tử, thuận tay ký tên xong.

Triệu Duật trong lòng có dự tính, cũng chữ ký đồng ý, sau đó có tiểu nhị đem giấy sinh tử giao cho Long mù tiên sinh. Long mù tại giấy sinh tử bên trên nhấn Thủ Ấn, đập vào trong ngực, sau đó đứng ở một bên.

Đánh cuộc như thế nào?

Triệu Duật lạnh lùng nói, mang rượu tới!

Có người làm bung lên hai bình rượu, Triệu Duật nói đây là ta trân quý ba mươi năm Dừng Sấm Thiên Nhai, lần này tính tiền nghỉ ngươi.

Ta cầm đi tới nhìn một chút, bảo đảm chất lượng kỳ đều qua hai mươi tám năm, còn có thể uống mà, vì vậy nói, xin lỗi, ta không uống rượu, ta chỉ uống sữa tươi.

Triệu Duật vung tay lên, lại đòi hai chén sữa Tam Lộc, lại lấy ra một bọc Hạc Đỉnh Hồng, lựa ra một chút bột, thả ở trong đó một trong chén. Ngay sau đó, hai tay xen kẽ như con bướm, nhanh như thiểm điện, đem lưỡng cái ly đối vô số lần.

Ta ánh mắt lom lom nhìn, nhưng bắt đắc dĩ hấn độc thân hai mươi năm tốc độ tay không phải nấp, nhìn đến ta hoa cả mắt. Đây chính là hấn nói đánh cuộc mạng a, xem ra hấn vẫn quen tay, khó trách như vậy trong lòng có dự tính.

Triệu Duật nói, hai chén sữa Tam Lộc, một ly có Hạc Đỉnh chi độc, một ly không có độc. Chúng ta một người một ly, sinh tử có số giàu sang do trời. Mời!

Ta lắc đầu một cái, nói ngươi xấu ngươi trước đến.

Vương Linh Lung một bên la lên, liền ngươi cái này tướng mạo tốt đẹp, cũng không cảm thấy ngại nói ta Triệu ca ca xấu! Có dám đánh cuộc hay không?

Trương Ấu Khiêm nghe vậy, đi lên liền cướp, nói ta tới đánh cuộc với ngươi.

Ta kéo hấn lại, cho hấn một cái ánh mắt, ra hiệu hấn bình tĩnh chờ nóng. Ta chuẩn bị đi lấy bên trái một ly, Triệu Duật cho ta làm áp lực, nói, ngươi chắc chắn chứ? Có khả năng có độc nha? Ta lùi để ý hấn, đem bên trái cái ly này đưa cho hấn, ta lấy rồi bên phải một ly.

Hai người vừa đụng ly, nói, ta mời ngươi! Vừa nói ngửa đầu một cái, giết chết trong ly sữa.

Triệu Duật cười ha ha, nhìn chăm chú ta.

Sữa bò xuống bụng, ta nhất thời cảm thấy quay cuồng trời đất, trong dạ dày quay cuồng một hồi, cái ly này có độc. Không qua năm tại Từ Khai Sơn dạy bên dưới, trong cơ thể ta sớm có miễn dịch, vì vậy âm thầm vận công, đem độc tố theo lòng bàn tay ép đi ra.

Ta cười nói, Triệu công tử, đến phiên ngươi.

Chờ giây lát, Triệu Duật thấy ta cũng không có ngã xuống, trên trán bắt đầu có mồ hôi lạnh.

Ta lại nói, uống lúc còn nóng đi, nếu không ngươi ly kia sữa lạnh, liền uống không ngon rồi.

Triệu Duật lẩm bẩm nói, cái này không thể nào, cái này hai chén sữa rõ ràng đều có độc.

Ta cười lạnh nói, chẳng lẽ ngươi muốn đổi ý hay sao?

Triệu Duật sắc mặt trở nên âm trầm, trong ánh mắt lộ ra sát ý, đây là một sữa không hợp, liền muốn giết người diệt khẩu tiết tấu a. Nghĩ đến chỗ này, ta ngay cả nói, uống cùng không uống, cho một lời chắc chắn, Đồng Tri đại nhân vẫn chờ chúng ta trở về phục mệnh đây.

Nghe lời ấy, Triệu Duật ánh mắt chuyển hòa, chậm chạp đem chén rượu buông xuống, Hồng Kim Cầu!

Tiểu Diện Hồ liền nói, Thiếu Đông Gia.

Triệu Duật nói, thành Kim Lăng mười ba sông bạc, trong vòng ba ngày toàn bộ đi Giang Hồ Ty lập hồ sơ!

Tiểu Diện Hồ nói không thể tiện nghi như vậy bọn họ a!

Triệu Duật chậm rãi nói, một người, liền chết còn không sợ, một lòng muốn làm được việc, còn có cái gì cố kỵ đây? Theo ta nói làm!

Vừa nói, Triệu Duật phẩy tay áo một cái, xoay người đi.

Ta ở phía sau nói, đa tạ Triệu công tử phối hợp!

Theo Ngân Cầu sông bạc đi ra, thân ta hình hơi lắc lư, Trương Âu Khiêm nói, như thế nào đây? Ngươi trúng độc?

Ta lắc đầu một cái, kỳ quái, theo lý thuyết, như vậy điểm Hạc Đình Hồng căn bản không làm gì được ta, vì sao ta cảm thấy được đầu hơi lún đây? Vội vàng đi ta trở về, làm một vại nước nóng, ta muốn vận công bức độc.

Sau hai canh giờ, ta vận công hoàn tất, đem thể nội độc tố xếp hàng đi ra, chính thù nước càng trở nên vẫn đục không chịu nổi. Đi ra, Trương Âu Khiêm ở trong sân ngồi ngắm người, ta biết hẳn là bởi vì Vương Linh Lung di tình biệt luyện chuyện lo âu, vì vậy an ủi, trên cảnh tơ liễu thổi lại thiếu, chân trời nơi nào không cỏ thơm, liền như vậy, quên đi.

Trương Âu Khiêm hít sâu một hơi nói, ta muốn luyện võ! Trong vòng ba năm, ta muốn đích thân làm thịt Triệu Duật.

Ta nói ngươi có thể ăn rồi khổ mà, lại nói ngươi cũng mười chín tuổi rồi, qua luyện võ thời kỳ vàng son, coi như bây giờ luyện, trong vòng mười năm, ngươi cũng không đánh lại Triệu Duật.

Trương Âu Khiêm nói, thật chẳng lẽ không có cách nào?

Ta nói cũng không hẳn vậy, có câu nói thật hay, người nghèo dựa vào biến dị, phú nhân dựa vào khoa học kỹ thuật, đổi lại người khác, ta khẳng định đề nghị hẳn đi khiến con nhện cắn, mặc điện môn, nhưng là ngươi không giống nhau, ngươi có tiền, nếu muốn giết người, không nhất định sẽ cao minh võ công. Ta nghe nói trên giang hồ có dũng khí ám khí, gọi là Bạo Vũ Lê Hoa Châm, chuyên môn dùng để đối phó cao thủ.

Trương Âu Khiêm nghiêm nghị nói: Nói Tuân Tử viết qua, quân tử không giả ở vật vậy. Còn có vĩ nhân nói qua, tự mình động thủ com no áo ấm. Đối với trả bọn họ, ta xem thường ở dùng tiền, chẳng qua như đã nói qua, nơi nào có thể mua được loại này ám khí?

Ta nói đồ chơi này thật giống như đã thất truyền, chẳng qua, ngươi muốn thật muốn học võ, còn có một biện pháp?

Biện pháp gì?

Trọng thưởng bên dưới nhất định có danh sư!

Trương Âu Khiêm ánh mắt sáng lên.

Ngày thứ hai, Bát Quái Tuần San trang đầu tiêu đề đăng thứ nhất quảng cáo. Tư hữu công tử nhà họ Trương một tên, muốn bá Võ Lâm Cao Thủ vi sư, bao ăn ngủ, có năm hiểm một Kim, nếu có thể đem chăm sóc dạy bảo là biết không tin được cao thủ, nguyện lấy một vạn Kim đưa tặng!

Cái quảng cáo này trong nháy mắt tại Kim Lăng võ lâm khơi dậy thiên tầng lãng, vừa mới nửa ngày, trên giang hồ liền truyền xôn xao.

Ta nói ngươi cũng quá tùy hứng đi, còn biết không tin được cao thủ, một vạn Kim. Bây giờ trên giang hồ biết không tin được cao thủ không ra mười người, những người này không phải Tứ Đại Thế Gia, chính là Thập Đại Môn Phái chương môn, ngươi nếu là lòng thành, nên định ra vài người, sau đó cầm bài thiếp, từng cái đi tới cửa viếng thăm, không đúng cái nào chương môn xem ở tiền phân thượng, sẽ thu lưu ngươi. Ngươi ngược lại tốt, đem mình đường đều lấp kín, coi như người muốn nhận ngươi làm đồ đệ, nhìn ngươi cái quảng cáo này, cũng chỉ được buông tha.

Trương Âu Khiêm buồn bực nói, tại sao? Như vậy kiếm tiền chuyện.

Ta chỉ chỉ hán mặt, nói ngươi cho rằng là trong chốn giang hồ cao thủ cũng như ngươi ngươi không biết xấu hổ như vậy a.

Nhưng là sự thật không ngờ, xế chiều hôm đó, Giang Hồ Ty bên trong đã tới rồi trên trăm số tự xưng cao thủ người giang hồ, rồi rít muốn thu Trương Âu Khiêm làm đồ đệ.

Trương Âu Khiêm đương đương đắc ý nói, có tiền có thể khiến mài đầy quý.

Trong nội tâm của ta than thầm một tiếng, nói, người giang hồ mặt đều bị ngươi mất hết, chẳng qua như đã nói qua, ngươi cảm thấy làm sư phụ của ngươi như thế nào?

Trương Âu Khiêm hỏi, ngươi có kinh nghiệm sao?

Ta nói làm qua mấy tháng gia giáo, cũng coi như hành nghề kinh nghiệm đi.

Trương Âu Khiêm khinh thường nói, ta mới coi thường loại người như ngươi Văn cảnh tiểu người kém cỏi đây. Đi thôi, theo ta đi khảo hạch. Thuận tiện giúp ta xem một chút có hay không người thích hợp. Ta nói ngươi không phải còn có một bảo tiêu Tiết Ứng Long mà, hán là cao thủ, khiến hán giúp ngươi kiểm định.

Trương Âu Khiêm mừng, nhắc tới còn tức, lần trước Phong Vạn Lý một kiếm kia, hán không cho ta ngăn trở, lại lách mình tránh ra, sớm bị ta đuổi trở về kinh thành. Ta nói cái này cũng không trách hán, thiên hạ có thể bù đắp được ở Phong Vạn Lý một kiếm người, một cái tay đếm đi qua.

Bên trong đại sảnh đứng đem gần trăm người, những người này lẫn nhau không thân thiện, ánh mắt vô cùng không tốt. Trương Âu Khiêm vừa đi vào, tất cả mọi người đều đứng lên.

Một hán tử trung niên nói, Trương công tử, ta là biết không tin được cao thủ, mời ta vì sư, ta bảo đảm không ra nửa năm, sẽ để cho ngươi tiến lên vì thiên hạ Thập Đại Cao Thủ!

Một người khác hô to, biết không tin được cao thủ nhằm nhò gì, ta là thông tượng cao thủ, đao thương bất nhập, không tin ngươi chém ta một kiếm thử một chút.

Một người thanh niên rút kiếm ra, hướng hán chém tới, người kia đưa tay đi ngăn cản, hét thầm một tiếng, lại gãy một cái cánh tay. Người thanh niên nói, ta không phải thông tượng, ta cũng không phải biết không tin được, ta chỉ là Văn cảnh, nhưng ta là biết Huyền Cảnh hạ đệ nhất người, sở trường vượt cấp giết người. Còn có người nói, chỗ này của ta có Tổ Truyền đan dược, ăn một viên, là có thể biến hóa biết không tin được, ăn hai cái có thể giết thông tượng, ăn ba viên, bay thẳng thẳng Kiếm Tiên rồi.

Người thanh niên không phục nói, vậy sao ngươi không ăn?

Người kia nói: Ta đây không phải là đối với được vật dị ứng mà.

Trương Âu Khiêm thấy mọi người ríu rít nhốn nháo, trong đó lại không có cao thủ gì, không khỏi có chút buồn bã, chỉ chỉ phòng lương nói, xem trước khinh công, khinh công sờ tới phòng lương lưu lại, những người khác mỗi người lĩnh một lượng bạc đi ra ngoài.

Mọi người nghe vậy, ríu rít hướng lên phóng túng đi, một chút tự biết không bản lĩnh, tại Giang Nam nơi đó lĩnh bạc, ảo não đi ra ngoài, bên trong căn phòng chỉ còn lại hai mươi người. Ta liếc về mắt nhìn đi, lại thấy một người đàn ông trung niên áo choàng phát ra, bên hông chớ một cái kiếm sắt, đứng là Nhất Kiếm Chấn Cừu Châu Phong Vạn Lý.

Trong lòng liền cảnh giác, người này thế nào cũng tới?

Có một Độc Nhân Long thấy Phong Vạn Lý ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, nói, vị đại thúc này, ngươi cũng không nhảy, cũng không đi, ở lại chỗ này có ý tứ à? Thấy Phong Vạn Lý không để ý tới hán, vẫn nói, xem ra là đối với ta có ý kiến a, không bằng ta ngươi đến so một chút?

Phong Vạn Lý lười để ý hán.

Trương Âu Khiêm lại nói, các ngươi khinh công cũng không tệ, như vậy, trở lại so tài một chút võ nghệ, hai hai từng đôi, ai thắng ra ai lưu lại.

Mọi người lại bắt đầu tỷ võ, trong lúc nhất thời, bên trong phòng khách đao kiếm vang lên, ta thấy những người này võ công thô bỉ, võ công cao nhất cũng bất quá là Văn cảnh bên trên, không khỏi lắc đầu một cái.

Cái kia Độc Nhân Long thấy Phong Vạn Lý sừng sững bất động, nói, tại hạ Tam Mục Đồng Tử Triệu máu vui vẻ, đến lãnh giáo bên dưới đại thúc thần công.

Thần công hai chữ kéo dài kéo dài, lộ vẻ không có đem Phong Vạn Lý thả ở trong mắt. Phong Vạn Lý cười một tiếng, nói, ta nhận thua.

Tam Mục Đồng Tử thấy Phong Vạn Lý không dám ứng chiến, biết liền có thể. Tiếp lấy lại tìm người tỷ võ, thắng lên tiếp mấy trận, lại được đệ nhất.

Tam Mục Đồng Tử nói, Trương công tử, tỷ võ kết quả đi ra, ngươi xem ta đủ tư cách làm sư phụ ngươi đi.

Trương Ấu Khiêm nhìn ta một cái, ta lắc đầu một cái, nói võ công bình thường. Tam Mục Đồng Tử nói, tiểu tử ngươi không phục, đến so một chút? Ta xem Phong Vạn Lý một cái, cười nói, ta cũng không đánh lại ngươi.

Tam Mục Đồng Tử nói, đồ nhi, còn chưa tới bái sư! Ngươi yên tâm, có Vi Sư tại, không ra ba tháng, ngươi liền có thể đánh bại biết Huyền Cảnh cao thủ.

Đang lúc này, nghe được ngoài cửa có người hô to, đồ nhi a, vì sư ta tìm ngươi thật là khổ a!

Vừa dứt lời, liền thấy một người đàn ông trung niên trong tay cầm đuôi gà, nhảy nhảy tạch tạch liền chạy vào, người đàn ông này vóc người thon gầy, mặc một bộ rộng thùng thình đạo bào, dáng dấp có chút tức cười. Phía sau hắn còn đi theo một tướng mạo thanh niên anh tuấn nói sõi, bên hông phối hợp một thanh bảo kiếm.

Người này vừa xuất hiện, Phong Vạn Lý liền vội vàng đứng dậy.

Tam Mục Đồng Tử thấy có người đến đoạt mối làm ăn, ngăn ở trước mặt nói, ngươi là ai a, đây chính là đồ đệ của ta.

Trung niên đạo sĩ tiện tay đem đuôi gà nhét vào trong miệng hắn, nói ngươi ăn trước chút thịt, ta trước xem một chút đồ đệ của ta. Vừa nói bắt lại Trương Ấu Khiêm, tại toàn thân hắn lục lợi một lần, nói, ta thấy ngươi cốt cách thanh kỳ, vàng trán cao, là một kỳ tài luyện võ, ngươi nếu bái ta làm thầy, không ra nửa tháng, ta cho ngươi tại trong thành Kim Lăng đi ngang.

Tam Mục Đồng Tử cười lạnh nói, ngươi nói là nằm thi đi.

Trung niên đạo sĩ phanh gờ Tam Mục Đồng Tử một cái hạt dẻ, Tam Mục Đồng Tử lại không tránh thoát đi, trên đầu nhất thời lên một cái bao. Tam Mục Đồng Tử cả giận nói, ngươi cái này mũi trâu, muốn tìm cái chết sao?

Trung niên đạo sĩ nhìn Phong Vạn Lý một cái, nói, ngươi cũng tới theo ta cướp đồ đệ?

Phong Vạn Lý cười khổ một tiếng, không dám, không dám.

Trung niên đạo sĩ gạt đầu một cái, coi như tiểu tử ngươi biết điều, thế nào, năm đó ở Vô Đương Sơn đánh một trận, ngươi thua không phục?

Phong Vạn Lý nói, chịu phục, chịu phục.

Trung niên đạo sĩ nói trẻ con là dễ dạy. Đối với Trương Ấu Khiêm nói, tới, đồ đệ, nhanh đến cho ta dập đầu. Rồi hướng theo tới thanh niên nói sõi nói, Thanh Mộc, nhanh tới bái kiến ngươi tiểu sư đệ.

Trong nội tâm của ta cả kinh, thanh niên này đạo sĩ đúng là Vô Đương Phái Chương Giáo chân truyền đệ tử, tại Hiểu Sinh tài giỏi đẹp trai trong bảng xếp hạng thứ nhất Kiếm Sĩ Thanh Mộc?

Thanh Mộc nói, sư thúc, chúng ta Vô Đương Phái thu học trò, là có trình tự.

Trung niên đạo sĩ nói chó má trình tự, một vạn lượng vàng, chính là trình tự! Đến, đồ đệ, cái này đầu dập đầu, ta sẽ dạy ta ngươi đặc ý nhất kiếm pháp, giả chết kiếm pháp!

Thanh Mộc trong mắt mắt lộ ra vẻ hâm mộ, trung niên đạo sĩ nói, ngươi nghĩ học cho ta một vạn Kim, ta cũng dạy ngươi.

Thanh Mộc cười khổ một hồi.

Tam Mục Đồng Tử mặt đầy không vui, nói, ngươi ngay cả kiếm cũng không có một cái, cũng xứng nói kiếm? Không bằng ta lãnh giáo một phen?

Phong Vạn Lý một bên lạnh lùng nói, vị tiền bối này dùng kiếm thời điểm, ngươi còn không biết ở nơi nào bú sữa mẹ đây.

Leng keng!

Tam Mục Đồng Tử rút trường kiếm ra, trên thân kiếm Lưu Quang tràn ra, Thanh Mộc không nhìn được hô to, hảo kiếm.

Tam Mục Đồng Tử nhìn Phong Vạn Lý, nói, ta đã sớm nhìn ngươi không hợp mắt rồi, hãy xưng tên ra, trong tay tại hạ không giết hạng người vô danh.

Phong Vạn Lý cười ha ha một tiếng, chợt lạnh lùng nói, lần trước với Phong mẫu người nói như vậy người, mộ phần thảo đều cao hơn một trượng rồi.

Lúc này, bên cạnh có người nhận ra Phong Vạn Lý, kinh hô, ngươi là Kiếm Thần Phong Vạn Lý!

Tam Mục Đồng Tử nghe vậy, làm bang một tiếng, trường kiếm trong tay rơi trên mặt đất.

Phong Vạn Lý nhặt lên, nhìn một cái, kiếm tốt.

Rắc rắc một tiếng, trường kiếm gãy làm hai khúc.

Tam Mục Đồng Tử gãi đầu một cái, nói thật không tiện, ta đi nhắm cửa rồi, gấp lại sau. Vừa nói, kiếm cũng không cầm, như một làn khói chạy mất tung ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Người báỉ rồi tốt sư phụ

Phong Vạn Lý không để ý tới vị kia Tam Mục Đồng Tử, xoay người hướng trung niên đạo sĩ thì lễ một cái nói, tiền bối ngài thế nào đến Kim Lăng tới.

Trung niên đạo sĩ nói người thấy một vạn lượng vàng không cũng tới à? Phong Vạn Lý lúng túng cười một tiếng, chỉ chỉ ta, nói ta là có chuyện đến tìm vị này Tô bộ đầu, trùng hợp đụng phải. Trung niên đạo sĩ nói, biết là được, muốn người đi theo ta cướp vàng, ta cũng không tha cho người.

Phong Vạn Lý nói, không biết phu nhân khỏe không?

Trung niên đạo sĩ mắng, tiểu tử người thấy ta hỏi thăm vợ ta, người đến tốt cùng được là cái gì trái tim?

Phong Vạn Lý then cười một tiếng, nói năm đó ta xông Đại Không Tự bị người đánh kinh mạch đều đứt, nếu không phải Tiết Thần Y xuất thủ cứu giúp, sợ rằng tại hạ đã là phế nhân. Cho tới nay, hướng báo ân mà không thể, cho nên khó tránh khỏi hỏi thêm mấy câu, ngài đừng hiểu lầm.

Trung niên đạo sĩ nói: Ta dâu cả cùng hai nàng dâu đi Bắc Chu du lịch đi, bằng không ta nào dám đi ra quần những thứ này trên giang hồ chuyện hư hỏng. Ta không hiểu lắm người, người cũng đừng chậm trễ ta thu đồ đệ, không có chuyện gì mau rút.

Ta cùng Trương Ấu Khiêm nhìn tròn mắt hốc mồm, thiên hạ lại có người dám với Kiếm Thần Phong Vạn Lý nói như vậy, càng ngạc nhiên hơn là, Phong Vạn Lý lại chút nào không tức giận, phảng phất yên tâm thoải mái bình thường. Phong Vạn Lý nghe vậy, liền vội vàng cáo từ.

Trung niên đạo sĩ nói câu, sau khi trở về với người ông chủ mang hộ câu, Thông Thiện Tự chuyện làm có chút quá.

Trong nội tâm của ta ngạc nhiên, Phong Vạn Lý không phải được xưng Thiên Lý Độc Hành hiệp khách, Nhất Kiếm Chấn Cửu Châu mà, thế nào nghe đạo sĩ kia từng nói, hẳn lại còn có thượng cấp, không biết cùng cái kia cái anh hùng gì mình có quan hệ hay không.

Phong Vạn Lý nói ta sẽ truyền lời lại, nhưng là hẳn có nghe hay không, ta lại không dám hứa chắc rồi. Trung niên đạo sĩ khoát tay chặn lại, Phong Vạn Lý cái này mới rời khỏi. Hắn nhìn trong sân mọi người, còn đứng làm gì, tất cả giải tán đi, nơi này mặc kệ com.

Mọi người hậm hực rời đi.

Trung niên đạo sĩ nói, đồ nhi a, đến giờ com, chúng ta ăn com trước hãy nói?

Ta cùng Trương Ấu Khiêm thấy vị đạo sĩ này, không một chút đứng đắn đáng vẻ, liếc mắt nhìn nhau, không phải là Phong Vạn Lý tìm đến cầm, để gạt đi.

Trương Ấu Khiêm hỏi, vị đạo trưởng này, ta số tiền lớn cầu sư, là vì học bên trên ngồi võ công, không biết đạo trưởng võ công là cảnh giới gì?

Trung niên đạo sĩ một mặt ngạo nghễ nói, cảnh giới gì, ta đã sớm quên mất, chỉ nhớ rõ ba mươi năm trước, giang hồ mười vị trí đầu cao thủ, ta một cái đánh chín.

Lúc này nghe được ngoài cửa một trận huyên náo, ta hỏi Giang Nam chuyện gì xảy ra, Giang Nam nói mới vừa rồi một chiếc xe trâu đi ngang qua, đi tới cửa lúc, bỗng nhiên ngã xuống chết không rõ nguyên nhân, phu xe ở cửa ồn ào khởi sự đến, nói là nhà hắn trâu bị người thổi chết.

Trương Ấu Khiêm đối với đạo sĩ nói, nơi này có ba lượng bạc, đạo trưởng ngài cầm đi đổi chụp vào thích hợp quần áo, chỗ này của ta sẽ không lưu com trưa rồi ha.

Trung niên đạo sĩ nói vậy không được, người không phải phải học cao minh võ công mà, đứng dịp, lão phu tung hoành thiên hạ ba mươi năm, một thân võ

công thiên hạ vô song, một lòng muốn tìm một thích hợp truyền nhân, ông trời có mắt, ta thấy người thiên tư trác tuyệt, căn cốt kỳ lạ, đúng là thừa kế ta y bát tuyệt hảo nhân tuyển. Đây là duyên phận mà!

Thanh Mộc đạo sĩ nói làm bầm, sư thúc, vậy ngài để cho ta dán biết Huyền Cảnh bao qua lớp thu nhận học sinh quảng cáo, còn muốn hay không dán à?

Trung niên đạo sĩ nói dán cái rắm, từ giờ trở đi đến sư mẫu của người trở lại, khoảng thời gian này, ta tiến hành một chọi một chuyên gia giảng bài, bên ngoài mấy vạn lượng một nhà võ học giờ học, đều cho ta đẩy xuống đi. Đạo sĩ Thanh Mộc một mặt như mơ.

Trương Âu Khiêm nói được rồi, để người ta trâu đều chém gió chết rồi, nếu người không đi ta sẽ để cho phu xe kia vào tới tìm người.

Đạo sĩ nói ta võ công cao, người còn không tin, không bằng người tới đánh một quyền của ta thử một chút. Trương Âu Khiêm tiến lên quăng lên chính là một quyền, đạo sĩ chưa kịp phản ứng, phanh bị đánh ra cách xa hơn một trượng, nói mới vừa rồi không có chuẩn bị, lần này không tính là, làm lại.

Trương Âu Khiêm nghe một chút, lại là một quyền.

Đạo sĩ lại bay ngược ra ba bốn trượng, nằm trên đất, khí tuyệt bỏ mình.

Trương Âu Khiêm một mặt tròn mắt há mồm, nói các người đều cho làm chứng, đây là hấn để cho ta đánh a, hấn chết không liên quan chuyện ta a. Thanh Mộc đạo sĩ đứng ngẩn ngơ một bên, không nói gì. Trương Âu Khiêm gục mặt, đang muốn tìm người xử lý thi thể, lại thấy đạo sĩ kia lão đảo bò dậy, nói, thế nào, một chiêu này lợi hại, có muốn học hay không?

Trương Âu Khiêm dọa đến giật mình, nói người không là chết à?

Đây chính là lão phu tung hoành giang hồ già chết thần công, người muốn học, ta có thể dạy người.

Trương Âu Khiêm ung dung nói, ta nghĩ rằng học giết người võ công, không phải già chết võ công.

Trung niên đạo sĩ nói, giết người võ công a, ta không quá biết, Thanh Mộc người tới biểu diễn một lượt.

Đạo sĩ Thanh Mộc rút kiếm mà ra, mang ra khỏi một đạo hàn quang, đúng là Vô Đương Phái Chuông Giáo bội kiếm. Chỉ thấy hấn một kiếm vung ra, một đạo hàn mang sức lực nồn, một tiếng âm vang, Giang Hồ Ty trước nhà tường đá, lại bị xuyên ra một cái to bằng miệng chén đồng.

Ta khen, võ công giỏi.

Thanh Mộc thu kiếm, thẹn cười một tiếng.

Trương Âu Khiêm nói kiếm pháp này tốt, không bằng ta bái người làm thầy đi.

Thanh Mộc nói, ta một kiếm này uy lực, không kịp sư thúc già chết kiếm pháp vạn nhất, người nói như vậy thật là chiết sát ta rồi.

Trung niên đạo sĩ nói, nghe được không, muốn học liền bái sư, qua thôn này sẽ không tiệm này.

Trương Âu Khiêm nói vậy người dù sao cũng phải thể hiện tài năng, để cho ta xem.

Trung niên đạo sĩ nói xem ra người muốn buộc ta ra tuyệt chiêu, vừa nói từ dưới đất nhắt lên một nhánh cây, làm một kiếm hoa mà, mềm nhưn một kiếm đâm ra, không có động tĩnh chút nào. Trương Âu Khiêm nói người xem ta nói là tên lường gạt đi, người còn không tin.

Đang lúc này, ngoài cửa một tiếng sấm.

Trở ra ngoài cửa, lại thấy Giang Hồ Ty trong sân một ngọn núi giả, lại biến thành phần vụn.

Nguyên lai đây mới thực sự là cao thủ. Trương Âu Khiêm thấy vậy, trong miệng kêu một tiếng sư phụ, đang muốn quỳ xuống. Chỉ thấy đạo sĩ hai tay nâng lên một chút, Trương Âu Khiêm lại quỳ không đi xuống, đạo sĩ hỏi, quỳ xuống trừ không giữ tiền?

Trương Âu Khiêm cười ha ha một tiếng, nói làm sao có thể ít đi sư phụ hiếu kính. Đạo sĩ lúc này mới thu tay lại, Trương Âu Khiêm một cái né tránh không kịp, đập nước nằm xuống, làm một ngã gục, dáng đập chặt vật không chịu nổi. Đạo sĩ nói được rồi, từ hôm nay mà lên, ta chính là sư phụ người.

Trương Âu Khiêm hỏi, không biết sư phụ tục danh?

Trung niên đạo sĩ muốn chỉ chốc lát, nói năm đó ta hành tẩu giang hồ lúc, có cái biệt hiệu, gọi là Trung Nguyên Song Long Chi Hoa Hạ Long, sau này người kêu ta Trung Hoa là tốt. Ta nói người xác định đây là ngài Đạo Hào, mà không phải thuốc?

Đạo sĩ nhìn ta một cái, ta nhất thời cảm thấy Tinh Túc Hải bên trong, có một đạo chân khí lẫn lộn, sinh ra một loại xa cách cảm giác.

Chợt nghe ngoài cửa có một nữ tử trách mắng, Liễu Thanh Phong người đi ra cho ta!

Trung niên đạo sĩ nghe vậy biến sắc, nói đồ đệ tốt, sư phụ gặp phải một cái khó dây dưa người, ta đi trước tránh một hồi, Thanh Mộc a, coi trọng người sư đệ, ta đi trước. Còn chưa ra ngoài, chỉ thấy bóng đỏ chớp động, một người trung niên mỹ phụ xuất hiện ở trong sân.

Thiếu phụ này tướng mạo tuyệt mỹ, xinh đẹp mà đứng, chẳng qua là nhìn qua nhưng có chút hung ác. Trung niên đạo sĩ thấy vậy, gãi đầu một cái, nói, Trầm đại tiểu thư, van cầu người tha ta được không, ta cũng không biết ta vậy huynh đệ bây giờ ở nơi nào, ta nói hết rồi tám trăm trở về, người lại không thể tin ta một lần à?

Họ Thảm thiếu phụ nói, ta tin người mới là lạ, trong miệng người không có một câu nói thật.

Đạo sĩ nói, ta thề với trời, ta chưa bao giờ dối với Lão các chủ nói qua nửa câu lời nói dối.

Lão các chủ? Nữ tử hừ lạnh một tiếng, ta có già như vậy à?

Đạo sĩ nói không già, ngài chim sa cá lặn hoa nhòng nguyệt thẹn, với ba mươi năm trước giống nhau đẹp.

Họ Thảm thiếu phụ sắc mặt cô đơn, nói, lời này nếu là hần nói, thì tốt biết bao.

Trung niên đạo sĩ nói, lời này chính là hần nói, ta giúp hần mang hộ những lời này, được rồi, Trầm đại tiểu thư, người tìm hần hai mươi năm rồi, tiếp tục như vậy nữa cũng không có cái gì kết quả, không bằng tìm người gả cho, đến lúc đó ta cho người đưa lên một phần lễ.

Họ Thảm thiếu phụ đôi mắt - xinh đẹp hàm sương, ánh mắt như muốn giết người, người sống không nhịn được mà.

Trung niên đạo sĩ quay đầu nhìn Trương Âu Khiêm một cái, nói, đầu năm nay, nữ nhân không dễ chọc, độc thân nữ nhân không dễ chọc, thời kỳ mãn kinh độc thân nữ nhân càng không dễ chọc. Trương Âu Khiêm nói có đạo lý. Họ Thảm nữ tử tròn mắt, Trương Âu Khiêm đập nước nằm trên đất.

Trung niên đạo trưởng đưa tay nâng lên một chút, đem Trương Âu Khiêm nâng lên, nói, Thảm bà nương, người muốn đánh lộn hay sao?

Họ Thảm thiếu phụ nói, người khác đều sợ người Liễu Thanh Phong, người về điểm kia nhỏ bé vô công, lão nương có thể không để ở trong mắt. Chúng ta đánh một trận? Trung niên đạo trưởng cười hắc hắc, nói, người không biết ta chưa bao giờ đánh phụ nữ quy củ à?

Trung niên đạo trưởng từ trong ngực móc ra hai quyển sách, ném cho Trương Âu Khiêm, nói đồ đệ tốt, cái này hai quyển Tuyệt Thế Vô Công bí tịch, coi như là người bái sư lễ ra mắt, vì sư ta thu người làm đồ đệ, thuần túy là duyên phận, có thể không phải là vì tiền, người trước chuẩn bị vàng, ta trước đổi pho cái này bà nương, chờ hai ngày nữa ta tới tìm người.

Thừa dịp mỹ phụ trung niên tại ngăn ra, trung niên đạo sĩ như một làn khói, lại mất bóng. Lòng ta nói ta Đạo Thánh Môn khinh công đã là thiên hạ vô song, đạo sĩ kia lại đi như thêm điện, ngay cả ta cũng không có thấy rõ hần là như thế nào rồi đi.

Họ Thảm thiếu phụ biết rõ mình khinh công không bằng đối phương, đưa tay đem cái kia lưỡng quyển bí tịch đoạt đi, Trương Âu Khiêm nói, Trầm đi, đây là ta bí tịch. Họ Thảm thiếu phụ nhìn một cái, sách quý gì, người cũng làm bảo bối.

Vừa nói, xoay người đi.

Thanh Mộc đạo sĩ thấy hai người đều đã rời đi, đối với Trương Âu Khiêm nói, từ giờ trở đi, người chính là ta Võ Đang Phái đời thứ mười ba Ngoại Môn Đệ Tử, theo lý thuyết, người muốn gọi ta một tiếng sư huynh.

Trương Âu Khiêm lúc này mới nói, nguyên lai người là Võ Đang Kiếm Sĩ Thanh Mộc? Thanh Mộc cười gật đầu một cái. Trương Âu Khiêm vui mừng như rồng mây, nói ta lại thành đệ tử Võ Đang, nói về, người với Triệu Duật ai lợi hại hơn? Thanh Mộc nột nhưng nói, không có đánh qua, ta cũng không biết.

Trương Âu Khiêm nói đó chính là người lợi hại.

Lòng ta nói người cái này suy luận rất kín đáo, không tệ xấu.

Có thể hay không trước dạy ta mấy chiêu?

Thanh Mộc nói ta võ công rất là không thú vị, hay là chờ sư thúc đến tự mình truyền nghề đi. Ta đi trước đuổi theo sư thúc rồi, tiểu sư đệ, chúng ta ngày khác gặp lại sau. Vừa nói, Thanh Mộc thi triển khinh công, cũng nhẹ lướt đi.

Ta nói chúc mừng người, không nghĩ tới lại thành đệ tử Võ Đang.

Trương Âu Khiêm nói người có thể muốn cố gắng thật nhiều, không ra ba cái tháng, ta đánh liền cho người răng rơi đầy đất. Hần cảm lên trung niên đạo sĩ cho hần Võ Công Bí Tịch, một quyển là biết Huyền Cảnh tu luyện đồ Bảo Thư, một quyển là giả chết kiếm pháp, mở ra xem, lại thấy Trương Âu Khiêm sắc mặt đỏ bừng, ta đứng lên đi, nguyên lai là hình vẽ bản bác hòa thượng.

Ta cười ha ha một tiếng, người bái rồi cái sư phụ tốt!

Trong thành Kim Lăng mười ba nơi sông bạc rất nhanh thì làm xong lập hồ sơ ghi danh, như vậy thứ nhất, một chút vốn là tại đang đứng xem môn phái nhỏ, cũng lục tục tới làm lập hồ sơ. Chẳng qua sự tình cũng không như chúng ta nghĩ muốn đơn giản như vậy, Triệu Duật tại chúng ta nơi này gây mặt mũi, sự tình rất nhanh thì truyền đến Chư Cát Bánh Nướng nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Hồng Môn Yến

Vốn tưởng rằng Chư Cát Bánh Nướng sẽ đem chúng ta kêu lên nắng to một trận, ra ngoài ta dự liệu là, hẳn ước hẹn thấy chúng ta, cũng không có tại hẳn phòng làm việc, mà là ở đệ đệ của hẳn Gia Cát cá muối mở cái đồ tiện nghi phòng bên trong. Ta đối với Chư Cát Bánh Nướng có chút không nhìn thấu, người này chuyện nhỏ hồ đồ, đại sự lại khôn khéo rất, nhìn vấn đề rất thấu đáo, mỗi lần cũng có thể chỉ ra chỗ yếu, nhưng hẳn tác phong làm việc cũng không cho ta đồng ý.

Cấp trên đối với người nổi giận cũng không đáng sợ, đáng sợ là hẳn đem người kêu đến với người nói phải trái. Ta cùng với Trương Ấu Khiêm lo lắng bất an đi tới tiện nghi phòng, cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì. Chư Cát Bánh Nướng đã sớm tại lầu hai phong nhã Các chờ, hôm nay hẳn xuyên một thân trường sam, loại trang phục này giống như là người có học mới mặc, đây càng thêm đề cho chúng ta cảm thấy không đoán ra.

Hai ta vào nhà, vội vàng cấp hẳn thi lễ, Chư Cát Bánh Nướng cười ha hả nói, hôm nay đem các người kêu đến, là nghĩ với người hai kéo kéo chuyện nhà, không cần đa lễ. Sau đó một chỉ chỗ ngồi, chính mình ngồi xuống đi. Trên bàn bày một bầu rượu, một bàn bánh nướng, một bàn cá muối.

Hai ta không biết hẳn trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, một mặt nghi hoặc nhìn Chư Cát Bánh Nướng.

Chư Cát Bánh Nướng nói, các người đã tới lâu như vậy, bản quan còn không có với các người cố gắng từng uống rượu đây, hôm nay chúng ta rượu nấu rượu luận bàn cá muối, thật tốt uống thỏa thích một phen. Ta ngược lại thật ra không có vấn đề, Trương Ấu Khiêm thử hỏi dò, bánh nướng đại nhân, ngài cảm huynh đệ chúng ta gọi qua, đây là muốn hát cái nào vừa ra à?

Chư Cát Bánh Nướng chậm rãi nói, Hồng Môn Yến, người tin à?

Trương Ấu Khiêm liền khắp nơi chờ đợi, ta cũng âm thầm thả ra chân nguyên, cảm ứng chung quanh, lại không có phát hiện bất kỳ một trận. Chư Cát Bánh Nướng cầm bầu rượu lên, rót cho mình một ly, lại cho hai ta phân biệt rót nửa ly, đưa đến hai chúng ta bên cạnh, nói: Hai người đoán một chút, ta cho các người các rót nửa ly rượu là có ý gì?

Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc, đại nhân ý là, tiểu đệ uống một nửa, đại nhân toàn bộ làm.

Ta nói chỗ nào có như vậy với lãnh đạo nói chuyện, Gia Cát đại nhân ý này, rõ ràng là gắp rượu tri kỷ ngàn chén còn ít, lời không hợp ý nửa chén nhiều, Gia Cát đại nhân đem ta hai kêu đến, không phải là vì trách mắng chúng ta đi.

Chư Cát Bánh Nướng bùng chén rượu lên, chậm rãi nói: Ta huynh đệ hai người, ta gọi là Chư Cát Bánh Nướng, đệ đệ của ta gọi Gia Cát cá muối. Khi còn bé trong nhà nghèo, cha ta làm bánh nướng, mẹ ta làm cá muối, nhưng là trong nhà nghèo lợi hại, mỗi ngày trời chưa sáng, cha mẹ liền ra đi bán bánh nướng, cá muối, huynh đệ của ta hai người nguyện vọng lớn nhất đó là có thể ăn bánh nướng cùng cá muối, có thể là trừ ngày lễ ngày tết, trong nhà bỗng nhiên dừng lại đưa muối bánh ngó.

Trong nội tâm của ta buồn bực, lúc trước chúng ta làm việc hơi không thuận hẳn tâm ý, Chư Cát Bánh Nướng đối với ta hai đều là đồ ập xuống chửi mắng một trận, hai ta cũng là tai trái vào, lỗi tại phải ra, cũng không có chân chính để ở trong lòng. Hôm nay đem chúng ta gọi tới, lại nói chính mình còn nhỏ khổ chuyện, đây là mấy tầng ý tứ ở bên trong?

Chư Cát Bánh Nướng dùng đầu ngón tay vuốt vuốt chung rượu, tiếp tục nói: Cảnh Nguyên bảy năm, Kim Lăng đầu tiên là đại hạn, lại là đại涝, trong nhà gặp khó, liền vô cây dân gian đều không ăn được, nhưng năm đó Thành Nam lũ đoạn thị trường du còn lưu manh, vẫn như cũ thu bảo hộ phí, thu không lên đây, liền quyền đâm cước đá, một năm kia, trong nhà bỏ không lãi qua, cha ta thiếu bọn họ ba lượng bạc, sau ba tháng, lãi mẹ đẻ lãi con lộn tới tám lượng. Trong nhà không trả nổi nợ, cha mẹ ta bị người đánh chết tươi rồi.

Nói lời này lúc, Chư Cát Bánh Nướng sắc mặt nặng nề, tựa hồ đắm chìm trong chuyện cũ. Hai ta ngốc ngốc nhìn đến hẳn, không dám nói lung tung.

Lúc đó ta chỉ muốn, nếu một ngày nào đó ta có thể ra mặt, muốn giết vào thành bên trong ác bá, trừng phạt hết sức các lộ tham quan, còn thành Kim Lăng nhất phương Thanh Thiên. Sau đó dưới cơ duyên xảo hợp, ta tiến vào Lục Phiến Môn. Khi đó, ta và các người tuổi bình thường lớn, hùng tâm vạn tượng, đối với những thứ kia trên giang hồ không tuân quy củ, không tuân kỷ thủ pháp môn phái, luôn luôn là đuổi tận giết tuyệt, sau đó ta chấp phương pháp trong quá trình, không cần thận giết Trúc Hoa Bang chủ Nhị thiếu gia, gặp phải Trúc Hoa Bang điên cuồng trả thù, cơ hồ bỏ mạng. Sau đó gặp phải quý nhân giúp đỡ, ta mới có thể chạy thoát, bây giờ nhớ lại, thật là mười phần chết chín a.

Ta chỉ được một cái nịnh bợ đưa lên, Gia Cát đại nhân người hiền trời phù hộ.

Chư Cát Bánh Nướng cũng không tiếp tra, vẫn nói: Trải qua này một khó, ta mới phát hiện, nguyên lai tham quan là giết vô tận, giang hồ cũng là không chọc nổi, một người không cách nào đối kháng quan trường, một người cũng không cách nào đối kháng giang hồ. Sau đó, ta đầu nhập vị quý nhân kia môn hạ, nhờ theo gió đông thế, một đường đề bạt, mới có hôm nay địa vị. Hôm nay bảo hai người tới, đứng là nghĩ muốn nói cho các người biết, tại Lục Phiến Môn bên trong viên quan nhỏ, phải hiểu được khéo đưa đẩy lời đời, không thể thụ địch quá nhiều, lấy gọi trả thù a.

Ta cười lạnh một tiếng, Gia Cát đại nhân là tới cho người khác làm thuyết khách đi.

Chư Cát Bánh Nướng ngăn người, nói: Ta vị quý nhân kia, liền là đương kim Võ Lâm Minh Lý minh chủ, mấy ngày nay đến, người đây cái đó lập hồ sơ chế độ, đã xúc động giang hồ ranh giới cuối cùng, đưa tới bọn họ không vui, ta không phải cho bọn hắn làm thuyết khách, mà là cho các người tiền đồ nghĩ.

Ta nói như thế nào ranh giới cuối cùng?

Chư Cát Bánh Nướng nói, chúng ta là công người trong môn, bọn họ là người giang hồ. Các người là Bộ Khoái, nếu là trong ngày thường dựa vào chính mình quyền thế, đi thu một ít bảo hộ phí, những thứ kia ăn hoa hồng, những thứ này cũng không tính là hồng rồi quy củ giang hồ, nhưng là người muốn giang hồ các môn phái cũng phải đi người cái kia lập hồ sơ, vậy liền coi là phá hư quy củ.

Trương Âu Khiêm nói lập hồ sơ chế tạo cũng không phải là thu bọn họ bảo hộ phí, cái này lại tính cái gì phá hư quy củ?

Chư Cát Bánh Nướng ách cười nói, tất cả mọi người không phải đũa ngược, các người về điểm kia mảnh khỏe nhỏ, ta hiểu, trên giang hồ những người đó cũng biết, trước phổ biến lập hồ sơ chế tạo, làm tiểu ân tiểu huệ, sau đó dần dần phân hóa các thế lực lớn, hai vị Bộ Đầu, các người mưu đồ cũng không nhỏ a.

Ta nói Lục Phiến Môn thành lập Giang Hồ Ty chính là vì giám quản giang hồ Các Đại Môn Phái, một là từ bảo vệ trị an ổn định, một cái khác chính là muốn khiến Các Đại Môn Phái thuộc về có thể trong phạm vi khống chế, chúng ta chẳng qua chỉ là tận tụy với công việc mà thôi, nơi nào tính là gì mưu đồ? Đại nhân thay Võ Lâm Minh nói chuyện, không sẽ vì ngài ở trong thành mười ba nơi sông bạc bên trong hai thành cổ phần danh nghĩa chứ?

Chư Cát Bánh Nướng sắc mặt không vui nói, người nghĩ rằng ta là vì cái kia hai thành cổ phần danh nghĩa mới tìm các người? Cũng quá coi thường ta Chư Cát Bánh Nướng rồi. Cái này Kim Lăng giang hồ, nhìn như gió êm sóng lặng, kì thực cuộn cuộn sóng ngầm.

Võ Lâm Minh không chế sông bạc, thanh lâu, Thủy Vận, Vương gia không chế Giang Nam tơ lụa, Tạ gia kinh doanh muối sắt trà, ba phe thế lực ngoài mặt hoà hợp êm thấm, kì thực đấu lợi hại. Nhưng mà, những thứ này đều là đang ở quy củ giang hồ bên dưới mình tranh ám đấu, nếu có từ bên ngoài đến thế lực muốn chảy vào, cái kia nghiêng đón bọn họ chỉ sợ sẽ là Lôi Đình Nhất Kích rồi. Trước đây không lâu U Minh Thần Giáo, chính là một ví dụ. Ta chỉ là không muốn cho các người bước bọn họ hậu trần thôi.

Trước Đại chương quỹ phải phải hai người các người tới Kim Lăng, hỏi ta ý kiến, ta lúc ấy là hết sức phản đối. Hai người các người là Lục Phiến Môn trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, vốn là các người ở chỗ này an phận thủ thường, thực tế làm việc tích lũy kinh nghiệm, chờ đến đúng lúc, ta sẽ tự tại khảo hạch lúc cho các người tốt nhất. Có thể các người hành động, tại thực lực của chính mình chưa đủ điều kiện tiên quyết, lại trêu chọc nhiều phiền toái như vậy, đúng là bất trí.

Phải biết, năm đó Võ Lâm Minh Chủ Mộ Dung Bạch Vân, vô công thiên hạ vô song, phong hoa trác tuyệt, trí mưu Vô Song, chẳng qua là đã tâm quá lớn, một lòng nghĩ muốn nhất thống giang hồ, kết quả như thế nào, còn chưa phải là bị người một kiếm chém giết ở kinh thành? Nhìn thức ăn ăn cơm, lượng sức mà đi, đây mới là sáng suốt cách làm.

Có một số việc, qua loa cho xong chuyện, có một số việc, mở mắt nhắm mắt. Nói vắn vắn như thế, các người tự thu xếp ổn thỏa đi.

Ta từ cân nhắc tỉ mỉ đến hẳn nói những lời này, trên danh nghĩa là là chúng ta tốt, thực ra chân thực mắt, chỉ có một, thừa dịp bây giờ còn chưa có lật lên sóng lớn, để cho chúng ta thu tay lại. Nhưng là, ta có chút không cam lòng, nói: Ta không đồng ý người xem phương pháp.

Chư Cát Bánh Nướng thở dài nói, người thế nào như vậy trực đây?

Ta nói không phải trực, đại nhân nói, đạo lý ta đều biết, làm người, có thể mất tiểu tiết, nhưng không thể mất đại nghĩa. Đây là các người cái nhìn, nhưng ta không dám gạt bừa, Hồ Tông Hiến không phải một cái vết xe đổ à? Theo ta được biết, những thứ này môn phái giang hồ, thậm chí người phía sau, vì bản thân chi riêng, không tiếc mắc phải đại họa, trước đây không lâu giặc Oa hỗn loạn, chỉ sợ cũng không phải không có lửa làm sao có khói đi. Có một số việc, việc nghĩa chẳng từ, có một số việc, vào nơi đâu sôi lửa bỏng. Đây là ta cái nhìn.

Chư Cát Bánh Nướng hỏi Trương Âu Khiêm, người thì sao?

Trương Âu Khiêm nói, hẳn quan điểm, chính là ta quan điểm. Làm người viên quan nhỏ, muốn đúng như cái này, ta còn không bằng trở lại kinh thành, khi ta rộng rãi nhà thiếu gia.

Ta mất lộ ra vẻ cảm kích, nếu không phải có Trương Âu Khiêm ủng hộ, chỉ sợ ta cũng sẽ không như thế đi khur khur cố chấp làm những thứ này.

Chư Cát Bánh Nướng thở dài, biết rõ mình khuyên bảo thất bại, cầm lên ly rượu trong tay, đem chính mình một ly rượu, chia ra cho ta cùng Trương Âu Khiêm các rót nửa ly, nói: Ta đã với Đại chương quỹ hành văn, từ nay về sau, ta không nữa qua hỏi các người Giang Hồ Ty chuyện, dự tính đã nhiều ngày phê duyệt bài văn trở về. Đây ly rượu này, coi như ta chúc các người kỳ khai đắc thắng.

Hai ta bung chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Chư Cát Bánh Nướng đứng lên, chậm chạp đi ra ngoài, hần đi rất chậm, tâm tình là tựa hồ rất trầm trọng.

Ta biết hần là tại phải sạch trách nhiệm, cùng chúng ta hai khác nhau, chúng ta là bên ngoài phải cán bộ, không ràng buộc, vô thân vô cố, hần tại Kim Lăng đánh liều nửa đời, thật vất vả để dành những thứ này gia sản. Muốn bởi vì chúng ta mắc rồi giang hồ nhiều người tức giận, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được.

Trải qua này một phen nói chuyện, hần đem chính mình không quan tâm, nếu lại có vấn đề gì, đó cũng là chúng ta Giang Hồ Ty, mà không phải Lục Phiến Môn chuyện.

Ta sau lưng hần nói, Gia Cát đại nhân yên tâm, chúng ta hành động, sẽ không liên lụy đại nhân. Chư Cát Bánh Nướng nghe vậy, lắc đầu một cái, đi ra ngoài. Nhưng vào lúc này, ta nghe đến sát vách có người nhỏ nhẹ đi đi lại lại âm thanh, Trương Ấu Khiêm vừa muốn mở miệng, ta chỉ chỉ sát vách, hần nhin được không nói gì.

Sau ba ngày, nhận được kinh thành đến công văn, Chiết Giang, Giang Tô, Phúc Kiến ba đường Giang Hồ Ty độc lập với Lục Phiến Môn bên ngoài, do ta theo Trương Ấu Khiêm toàn diện phụ trách, thống nhất hướng kinh thành Lục Phiến Môn báo cáo. Tiến vào tháng sáu, cùng Từ Nhược Nam ước hẹn buông xuống, ta bắt đầu chuẩn bị Giang Ninh chuyển đi.

Trương Ấu Khiêm được cái tiện nghi sư phụ, liên tiếp mấy ngày đi theo cái đó gọi Liễu Thanh Phong qua đường sĩ học nghệ. Ta cũng biết rõ chính mình võ công không được, gấp rút tu luyện.

Đánh với Bàn Thiên Đức một trận sau đó, ta cảm thấy được chân nguyên trong cơ thể càng phát ra không khống chế được, cái kia ba đạo nội lực ở trong người đánh cò. Cảnh giới nhưng thủy chung hần dừng lại ở Văn cảnh tầng dưới, mơ hồ cảm giác muốn đột phá trung tầng cảnh, có thể vô luận như thế nào, lại không pháp môn. Từ Khai Sơn nói ta là Tinh Túc mạch, cùng võ giả tầm thường khác nhau, mà ta tu luyện ba động chân nguyên, đi là một cái chưa bao giờ có người đi qua con đường, chỉ có thể là sờ tảng đá qua sông, chính mình đi hiểu ra.

Một ngày này, ta cùng với Trương Ấu Khiêm nói chuyện phiếm, hỏi hần học võ chuyện, hần rất nhiều oán niệm nói, ta hoài nghi ta bái rồi cái giả sư phụ, lão đạo sĩ kia cả ngày ở chỗ này của ta ăn chùa uống chùa, lúc này mới mấy ngày liền xài ta gần ngàn lượng bạc.

Cái kia học được cái gì?

Trương Ấu Khiêm tròn mắt, hần truyền cho ta bản lĩnh, giống như là nặn kem đánh răng, tiêu ít tiền liền nói cho ta biết mấy câu, cái này mấy ngày kế tiếp, ta liền học được một cái gọi.

Cái gì?

Ngủ! Người đạo sĩ thú kia nói, muốn học thần công, trước học ngủ.

Ta nói đây là chuyện tốt a, người xem ta, mỗi ngày thậm chí đi ngủ đều không ngủ được.

Trương Ấu Khiêm khoát khoát tay nói, đừng nói nữa, coi như ngủ, ta vậy liền thích hợp sư phụ cũng cho ta ra hết vấn đề khó khăn, hai ngày trước hỏi lúc ta ngủ là nằm ngang hay lại là nằm nghiêng, kết quả làm cho ta một đêm không chợp mắt, ngày hôm qua lại hỏi ta, lúc ngủ đầu gối chống đỡ lên hàm hay lại là cấm, làm cho ta lại không ngủ. Muốn tiếp tục như thế, ta sớm muộn phải điên mất.

Lúc này ngoài cửa có nhân đạo, là ai ở nơi nào loạn khua môi múa mép đây.

Vừa dứt lời, Liễu Thanh Phong mang theo cái đó có chút bảo thủ sư diệt đi vào. Trương Ấu Khiêm thấy, cũng không gọi sư phụ, nói, là ta a, thế nào?

Liễu Thanh Phong cười hắc hắc, không có chuyện gì, ta liền hỏi một chút, đúng rồi, đồ đệ tốt, mới vừa ở trên đường chứng kiến có khối ngọc bội không tệ, chưa tới mười hai tháng chính là người sư nương sinh nhật, người mua lại, đến lúc đó ta đưa người sư nương, liền nói là người đưa, sư mẫu của người một cao hứng, liền đổi với sư phụ ta tốt một chút, sư phụ ta tốt rồi, người đi học đến thượng thừa võ công.

Trương Ấu Khiêm không vui nói, người cho ta là người tiêu tiền như rác a, ngày hôm qua không phải mới vừa mua Phi Thúy mà.

Liễu Thanh Phong gãi đầu một cái, đây không phải là không cẩn thận đi bài bạc, thua mà.

Trương Ấu Khiêm nói còn muốn cái gì, từ giờ trở đi, chỉ cần ta không đột phá nổi Văn cảnh, người đừng mơ tưởng bắt được một đồng tiền. Liễu Thanh Phong gãi đầu một cái nói, đồ đệ ngoan, có lời dễ thương lượng, học võ công đây, không thể ăn một miếng người mập mập, không thể gấp, phải từ từ đến.

Trương Ấu Khiêm nói cái kia tiêu tiền chuyện, cũng từ từ đến đây đi.

Liễu Thanh Phong nhảy dựng lên, nói vậy cũng không được, học võ hay lại là khẩn yếu nhất, không bằng như vậy, hôm nay ta liền truyền thụ cho người giả chết kiếm pháp chiêu thứ nhất, ngủ mơ La Hán kiếm.

Thanh Mộc nghe vậy, ánh mắt sáng lên.

Liễu Thanh Phong lại nói, ta võ công không thích hợp người, người đi ra ngoài cho ta.

Thanh Mộc chỉ phải đi ra ngoài, Liễu Thanh Phong nhìn ta một cái, hỏi, ngươi cũng muốn học? Ta nói ta không có tiền. Liễu Thanh Phong nói không có tiền không bàn nữa. Chẳng qua ta ngươi cũng coi như có chút duyên phận, ta không ngại chỉ điểm ngươi một con đường sáng.

Ta vui vẻ nói, dám hỏi đường ở phương nào?

Liễu Thanh Phong chỉ chỉ cửa, đường tại dưới chân.

Ta thờ dài, liền muốn đi ra ngoài, Liễu Thanh Phong bỗng nhiên nói, vân vân. Ta hỏi chuyện gì. Liễu Thanh Phong nói, ngươi chân khí trong cơ thể hỗn tạp, nếu muốn thật muốn tại công lực tiến thêm một bước, thiên hạ chỉ có một biện pháp. Cái biện pháp này đối với người khác mà nói, rất khó, nhưng đối với ngươi mà nói, nhưng là cực dễ chuyện.

Biện pháp gì.

Liễu Thanh Phong nói, Đạo Tặc chi thuật.

Trong nội tâm của ta ngạc nhiên, nguyên lai người này đã sớm biết ta là Đạo Thánh Môn người trong rồi, bất quá là năm đó Thần Thâu cửa tách ra, chúng ta Đạo Thánh Môn chỉ có Đạo Đắc Kinh quyền thượng, quyền hạ tại Đạo Tiên Môn trong tay, bây giờ Cúc Hoa Lão Tổ Lý Thanh Y không biết tung tích, coi như ta nghĩ rằng học, cũng không có cách nào a.

Liễu Thanh Phong tựa hồ nhìn thấu tâm tư ta, nói, thiên hạ biết Đạo Tặc chi thuật, ngoại trừ Lý Thanh Y bên ngoài, còn có hai người.

Ta hỏi là ai.

Liễu Thanh Phong nói một người là huynh đệ của ta, hôm nay đã sớm mất tích nhiều năm, một người khác, chắc hẳn ngươi cũng nghe qua, đó chính là bây giờ bang chủ Cái bang Lữ Tiểu Cửu. Chỉ cần ngươi có thể học được Đạo Tặc chi thuật, đang phối hợp ngươi đặc biệt kinh mạch, đem tới thành tựu, định không thua chi ta.

Nhưng vào lúc này, Giang Nam đi vào, bây giờ Giang Hồ Ty cải chế, hẳn đã là ty bên trong chính thức bộ khoái. Đã nhiều ngày do công việc tạm thời trở thành chính thức, hẳn khí thế phấn khởi, cán sự cũng tương đối lưu loát, ta thấy hẳn hùng hùng hổ hổ, hỏi liên tục chuyện gì xảy ra.

Giang Nam cung kính nói, Tổng Bộ Đầu, Võ Lâm Minh đưa tới thiệp mời, mời ngài và Trương bộ đầu tham gia tiệc mời.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Không thể buông tha mặt người thắng

Tiệc mời tại thành Kim Lăng đại hồng môn cử hành, so với Chư Cát Bánh Nướng cái kia bữa, bữa cơm này mới thật sự là Hồng Môn Yến.

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm vốn không muốn đi, nhưng là đưa tin người kia nói, Võ Lâm Minh Chủ có bàn giao, muốn bàn bạc giang hồ đại sự, làm ơn nhất định rất hân hạnh được đón tiếp, hai ta hơi chút bàn bạc, quyết định hay lại là dự tiệc. Yến không tốt yến, bữa tiệc không tốt bữa tiệc, hai ta đối Lục Phiến Môn đồng phục, ý tứ chính là giải quyết việc chung, chúng ta đại biểu là Giang Hồ Ty.

Đại hồng môn là Võ Lâm Minh tư nhân phủ đệ, ở vào Đào Sơn dưới núi, cho tới nay là Giang Nam võ lâm tụ họp nơi. Cửa có bốn vị cao thủ thủ hộ, người tầm thường, nếu không phải được mời, rất khó đi vào. Chúng ta tiến lên đưa lên thiệp mời, một gã hộ vệ nhận, đứng ở một bên cười ha hả xem chúng ta, lại không cho vào đi.

Trương Ấu Khiêm nói chúng ta được mời tham gia yến hội.

Hộ vệ nói hai vị Anh Hùng, lần này yến hội cách thức rất cao, dựa theo quy củ, chúng ta muốn đi vào thông báo.

Ta nói vậy làm phiền vị đại hiệp này rồi.

Hộ vệ xoa xoa tay cười nói, từ trước cửa đến đại sảnh, đường đi xa xôi, các huynh đệ chỗ chức trách, rất khó rút ra trước người đi a.

Trong nội tâm của ta cười lạnh, nguyên lai mấy người này là muốn tiền trà nước, loại này lệch gió tác phong không đúng đắn cũng không thể cổ vũ. Ngược lại chúng ta vốn cũng không nghĩ đến, ta nói vậy coi như xong, chúng ta cũng không kém bữa cơm này, đi, mang người ăn Bì Bì tôm đi. Dứt lời,

hai ta xoay người rồi đi.

Vừa mới chuyển thân, lại thấy một con khoái mã ngừng ở đại hồng môn trước, Tạ Quân Phàm giục ngựa mà tới, phía sau hộ vệ kia nhận ra đây là Tạ gia đại công tử, liền vội vàng tiến lên hỗ trợ dắt ngựa. Tạ Quân Phàm chứng kiến chúng ta, hớn hờ nói, nguyên lai các người cũng tới tham gia tiệc mời a.

Ta buông tay một cái nói, cái này đại hồng môn quy củ thật là lớn, đồ thăm thiệp mời không vào được, còn muốn mua lộ phí, chúng ta trong nha môn không có cái này chi tiêu, đây không phải là đang chuẩn bị đi mà.

Tạ Quân Phàm nhìn hộ vệ một cái, cau mày nói, mấy người các người trong ngày thường quá ngang ngược rồi, hôm nay là Minh chủ tiệc mời giang hồ hào kiệt ngày, các người cái này tính có ý gì?

Hộ vệ đầu mục liền cười theo nói, cảm ơn thiếu gia, đây là một cái hiểu lầm, tiểu cho là đây là tới làm loạn, cho nên làm khó đôi câu, muốn thật biết là Minh chủ khách nhân, cho Tiểu Thập cái là gan cũng không dám cản trở hai vị này thiếu hiệp a.

Ta nói xin lỗi, chúng ta là Bộ Đầu, không phải thiếu hiệp.

Trương Ấu Khiêm ân ân nói, đương nhiên, xưng Đại Hiệp cũng là có thể miễn cưỡng tiếp nhận.

Tạ Quân Phàm cười ha ha một tiếng, hai cái tay các nâng chúng ta cánh tay, liền đi vào trong.

Cái này đại hồng môn nhìn qua mười phần khiêm tốn, từ bên ngoài nhìn tầm thường không gì sánh được, có thể bên trong lại nguy nga long lẫy, chiếm đất trăm mẫu, Đình hành lang cao lớn nhà sàn, ao hồ hồ lâm sơn, không phải là ít.

Đây cũng là Giang Nam nhà giàu phú đệ phổ biến phong cách, một điểm này cùng phương Bắc vẫn còn có chút khác nhau.

Tại phương Bắc, những cao môn đó nhà giàu, hận không được đem phú đệ cửa lớn sửa chữa so cửa nha môn đều lớn hơn, coi như gia cảnh bình thường trăm hộ, cũng mười phần rót vào trọng môn hộ. Chính gọi là môn đăng hộ đối, đây là một loại phổ biến xã hội nhận đồng cảm.

Một điểm này, cùng người miền bắc tốt mặt mũi cũng có quan hệ. Mà ở phía Nam, tựa hồ chú trọng hơn nét đẹp nội tâm, mà không phải công trình mặt mũi.

Cái này ước chừng chính là nam bắc khác biệt một trong đó.

Tạ Quân Phàm vừa đi vừa nói chuyện: Gần đây Tô huynh, Trương huynh ở trên giang hồ ra hết danh tiếng a. Các người đẩy ra môn phái giang hồ lập hồ sơ chế độ, đem Kim Lăng giang hồ làm cho náo loạn, hai vị thủ đoạn cũng tốt, bây giờ Giang Nam vô lâm có một phần tư môn phái, đều đi các người làm ghi danh. Bây giờ trên giang hồ, vừa nhắc tới Tô Do Tại, Trương Ấu Khiêm tên, không người không biết, không người không hiểu. Nghe nói, lần sau Hiểu Sinh dữ liệu sẽ đem các người liệt vào tuổi trẻ anh tuấn bảng đây.

Ta trầm nghĩ, cái này cái gọi là không người không biết không nhất định là giả, nhưng danh tiếng sợ rằng không thể nào tốt đi.

Mấy ngày trước đây, có người ở Hiểu Sinh trên giang hồ ẩn danh phát biểu văn chương, nói hai người chúng ta thích làm lớn thích công to, mơ tưởng xa vời, ưa thích nổi tiếng, tiếng nói nét mặt nghiêm túc, thậm chí còn xưng lần này lập hồ sơ chế tạo, là giang hồ lui bước, hiệu triệu Các Đại Môn Phái liên hợp lại ngăn chặn lập hồ sơ chế tạo, không nên để cho hai khóa con chuột phân hồng rồi hỗn loạn vân vân.

Lúc đó, Trương Ấu Khiêm hoa hơn tám nghìn lượng bạc, mới tra ra, đây là ngày văn chương là Vô Lâm Minh sai khiến thủ hạ quý hiếm làm nhất thiên hịch văn. Vì thế, Trương Ấu Khiêm còn cố ý cho cái đó lĩnh cảm thương trong nhà gửi đi qua lưỡng hộp đao phiến.

Ta nói chúng ta võ công lại không được, nơi nào có thể đi vào Hiểu Sinh giang hồ bảng.

Tạ Quân Phàm nhìn ta một cái, nói Tô huynh chớ khiêm nhường, mười ngày trước, Thành Nam Bảng gia Bảng Thiên Đức bị người phát hiện chết không rõ nguyên nhân cùng bên ngoài thành, cái này Bảng Thiên Đức ngày thường mặc dù khiêm tốn, ở trên giang hồ danh tiếng mặc dù không hiển hách, nhưng tu vi võ công nhưng cũng ép thẳng tới biết Huyền Cảnh rồi. Ngày đó có người gặp lại người đuổi theo hấn đi trước, mấy canh giờ sau liền phát hiện hấn thi thể, cho nên tất cả mọi người hoài nghi là người làm.

Trong nội tâm của ta âm thầm khiếp sợ, ngày đó giết Bảng Thiên Đức cũng không có người tại chỗ, ta bịa cái hít đất chết không rõ nguyên nhân lý do, cho khám nghiệm tử thi nhét ít bạc, mới miễn cưỡng nói được, chẳng qua không ngờ tới vẫn bị người hoài nghi bên trên.

Tạ Quân Phàm nói tiếp, chẳng qua, chúng ta tin chắc tuyệt không phải Tô bộ đầu làm.

Ta nói đúng vậy, đoán chừng là cái nào người có lòng cố ý vu oan hãm hại đi. Cái này Bảng Thiên Đức cùng Hồ Tông Hiến một án có liên quan với nhau, theo ta thấy, có thể là phía sau màn có người giết người diệt khẩu.

Lý do này hoàn mỹ, liền chính ta đều thiếu chút nữa tin.

Tạ Quân Phàm nói, chúng ta kiểm tra qua cái kia Bảng Thiên Đức thi thể, phát hiện hấn bị người đánh gãy hòn mạch mà chết, đây là một loại cực kỳ cao thâm võ công, trong thiên hạ, sợ rằng chỉ có Thông Tượng cảnh cao thủ mới có năng lực này. Đúng rồi, người đến tột cùng đối với xá muối làm cái gì, để cho ta gia phụ diễn cả ngày đối với người nhớ không quên.

Trương Ấu Khiêm cười hắc hắc, theo ta thấy, đoán chừng là đồ canh đi.

Ta chụp đầu hắn một chút, nói lung tung, cẩn thận buổi tối ngủ không yên giấc.

Hôm đó Tạ Quân Diễn cùng ta tan rã trong không vui, sau đó bởi vì bề bộn nhiều việc Hồ Tông Hiến chỉ án, lại phổ biến lập hồ sơ chế tạo, sau đó cũng không có liên lạc nàng, ta luôn cảm thấy, Tạ Quân Diễn tính tình phảng phất biến hóa rất nhiều. Mới quen nàng lúc, nàng quả ngôn thiếu ngữ, thướt tha dịu dàng, rất có thư hương môn đệ tiểu thư khuê các chi phong. Nhưng mà, cái này mấy lần thấy nàng, luôn cảm thấy nàng càng ngày càng có một loại cao thâm mật trắc cảm giác liền.

Ta nói ta cùng với Quân Diễn chẳng qua là bạn bình thường mà thôi. Nàng gần đây khỏe không?

Tạ Quân Phàm nói, ba ngày trước, gia phụ vào kinh giầy chức, nàng theo nhà cùng nhau đi tới rồi. Nếu không phải tục sự quán thân, còn phải chiếu cố gia tộc buồn bán, ta cũng muốn đi kinh thành du lịch một phen.

Chúng ta đang ở một đoạn thạch hành lang bên trong nói chuyện với nhau, Triệu Duật từ nơi không xa đi tới, hần cao to lực lưỡng, chiếm cứ nửa cái thạch hành lang. Nếu muốn thông quá khứ, ắt phải có một phe tránh ra.

Hai ta đối với Triệu Duật làm việc, mười phần xem thường, đương nhiên sẽ không nhượng bộ.

Tạ Quân Phàm là con em thế gia, theo đáy lòng cũng xem thường cái này Giang Nam kịch đạo xuất thân Triệu Duật, bốn người ai cũng không chịu nhường nhịn, lập tức giăng co. Triệu Duật lạnh lùng nói, rút ngay.

Ta lười để ý hắn, Trương Ấu Khiêm là làm bộ thưởng thức chung quanh cảnh đẹp, rung đùi đắc ý nói: Nguyên lai khoe màu đua sắc khai biến, giống như như vậy đều đưa ra cảnh tượng đồ nát. Ngày tốt cảnh đẹp không biết sao trời, liền thưởng trái tim chuyện vui nhà ai viện?

Triệu Duật thấy vậy, thẳng hướng Trương Ấu Khiêm đi tới, đầu vai đối với đầu vai, đụng vào.

Triệu Duật là Hiếu Sinh anh tuấn bằng xếp hạng thứ ba nhân tài mới nổi, nghe nói hai mươi tuổi không tới võ công vậy lấy tấn nhập biết Huyền Sơ cảnh, hần cái này vai đối với vai một đòn, cố ý muốn cho Trương Ấu Khiêm xấu mặt.

Phanh.

Rên lên một tiếng, Trương Ấu Khiêm đau nhe răng trợn mắt, lui về phía sau hai, ba bước.

Triệu Duật thân hình lại hơi chao đảo một cái.

Trong nội tâm của ta ngạc nhiên, lúc này mới mấy ngày, Trương Ấu Khiêm lại có thực lực như thế, có thể cùng Triệu Duật cứng đối cứng, mặc dù ăn một ít thua thiệt, lại để cho Triệu Duật thật không dễ chịu. Xem ra cái kia Liễu Thanh Phong ngu công pháp, đối với Trương Ấu Khiêm hay lại là vô cùng có hiệu quả.

Quả nhiên, Trương Ấu Khiêm lòng tin tăng nhiều, khiến không chịu dễ cho đường.

Triệu Duật thấy vậy, nhướng mày một cái, ngẩng đầu lại đụng tới, lần này, Triệu Duật rõ ràng nội lực. Trương Ấu Khiêm không sợ hãi chút nào, nói câu không thể buông tha mặt người thắng, nghênh đón.

Phanh một tiếng.

Triệu Duật lại thối lui ra ba bốn bước, sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

Trương Ấu Khiêm bay ra ngoài hai ba trượng, sau khi hạ xuống, chợt liền đứng lên, tựa hồ lại dùng không hết khí lực, càng khóa càng mạnh, hướng về phía Triệu Duật oán hận tới. Triệu Duật hoàn toàn bị chọc giận, làm bang một tiếng, trường kiếm trong tay ra khỏi vỏ, lại muốn cùng Trương Ấu Khiêm tỷ võ.

Tạ Quân Phàm uống liền chỉ đạo, Triệu Duật! Đại hồng môn bên trong ngoại trừ Diễn Võ Đường, địa phương còn lại không cho phép nhúc nhích Võ, quy củ này chẳng lẽ ngươi quên à?

Người chung quanh ánh mắt đều nhìn về bên này.

Tạ Quân Phàm quát một tiếng, Triệu Duật lúc này mới ý thức được có chút thất thố, hừ lạnh một tiếng, đem kiếm trở vào bao, chậm rãi nói, sau này Hồng Môn Yên, Triệu mỗ người muốn lãnh giáo một chút Các bỏ công sức. Vừa nói, thẳng rồi đi.

Trương Ấu Khiêm hưng phấn nói, nguyên lai lão nhân kia dạy đồ vật, tính là có chút con đường. Triệu Duật đụng ta cái kia một chút, trong cơ thể ta phảng phất sinh ra một tia mát lạnh cảm giác, có thể xua tan mệt nhọc cùng đau đớn, thật là đẹp thay. Mấy ngày trước đây hần truyền ta mấy câu khẩu quyết, lại có tác dụng kỳ diệu như thế.

Đến đến đại sảnh, lại thấy Giang Nam võ lâm có thể phải tính đến bang phái thủ lĩnh, đều ở bên trong đại sảnh dùng rượu phẩm bữa cơm, trao đổi cảm tình, khi ta cùng Trương Ấu Khiêm tiến vào trong hành lang trong nháy mắt, tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn chăm chú tới.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Bồ thí cùng thỏa hiệp, cũng không thể giải quyết vấn đề

Mọi người tại đây, phần nhiều là Giang Nam võ lâm có uy tín danh dự nhân vật, trong đó có chút chúng ta quen biết, có chút chính là mặt lạ hoắc. Mọi người chia vào người của ta hai nghị luận sôi nổi, có người cười trên nỗi đau của người khác, có người lộ ra xem thường sắc mặt, mười phần là tại bình luận Giang Hồ Ty đẩy ra lập hồ sơ chế tạo vấn đề.

Có người bỗng nhiên nói, hai vị này không phải Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty Tô Đại Bộ Đầu, Trương đại bộ đầu mà, nghe nói Giang Hồ Ty yêu cầu Các Đại Môn Phái đi trước lập hồ sơ nhận giấy chứng nhận, nhưng không biết chúng ta Giang Nam võ lâm, một mình, hai môn, bốn giúp, mười ba phái, có bao nhiêu đi Giang Hồ Ty bị rồi án?

Giang Nam võ lâm, một mình chính là Võ Lâm Minh, hai môn ngón tay là Vương, cảm ơn hai nhà, bốn giúp chính là Tào Bang, Hải Sa Bang, Trúc Hoa Bang, Vinh Nhạc Bang, mười ba phái chính là một chút ngay tại chỗ tam lưu môn phái. Trong đó, Võ Lâm Minh cùng Vương, cảm ơn lưỡng Đại Thế Gia, ở trên giang hồ đứng hàng nhất lưu môn phái, bốn giúp chẳng qua là tại Giang Nam Đệ nhất hơi có danh tiếng, về phần mười ba phái, chỉ có thể coi là trên giang hồ có thể làm đi đứng số tam lưu hệ phái mà thôi.

Mới vừa nói người kia, đúng là Vương gia thọ yến bên trên bị Tiêu Dao Nhị Tiên đánh không tìm được nam bắc Tào Bang Bang chủ Chu Hường Thiên. Lòng ta nói đây không phải là biết rõ còn hỏi mà, đối với loại khiêu khích này đề tài, ta bình thường không rảnh đề ý, nhưng Chu Hường Thiên trong lời nói đề lộ ra ngạo mạn, khiến người không chịu nổi.

Vì vậy ta nói nói, thực ra cũng không có bao nhiêu môn phái, nhưng là ta Giang Hồ Ty lại bảo đảm, chỉ cần bị rồi án, ít nhất sẽ không bị U Minh Thần Giáo người làm khi đùa bỡn. Càng không biết thiếu chút nữa bị người xé một cái hai nửa, thu thập không đủ toàn thân đến.

Chu Hường Thiên gặp ta ngay trước mọi người vạch khuyết điểm, sắc mặt trầm xuống, tiểu tử, ngươi nghĩ muốn chết phải không?

Lòng ta nói lại uy hiếp ta, ta bước lên trước nói, Chu bang chủ, coi như tại hạ muốn chết, cái mạng này tự có kinh thành Lục Phiến Môn tới lấy, không tới phiên ngươi tới quơ tay múa chân.

Chu Hường Thiên tính tình nóng nảy, vài ba lời bị ta chọc giận, rút đao ra nói, sau này Giảng Võ Đường, ta ước hẹn ngươi đánh một trận, không liên quan môn phái, chỉ đề ý giang hồ ân oán, có dám?

Ta lắc đầu một cái, đại thúc, chúng ta không hẹn.

Lúc này, Vinh Nhạc Bang chủ thạch phá mà tiến lên đánh cái giảng hòa, nói Chu huynh, những thứ này đều là giang hồ văn bối, người tuổi đã cao, thể nào theo chân bọn họ tính toán không được. Vừa nói, đem Chu Hường Thiên kéo đến một cái bên cạnh.

Tạ Quân Phàm một bên nói, Tô huynh, các ngươi phổ biến lập hồ sơ chế tạo khắp nơi bị ngăn trở, ngươi có thể biết trong đó mấu chốt ở chỗ nào?

Ta nói ta đây một cách làm, tương đương với cho Các Đại Môn Phái đầu tăng thêm một cái Kim Cô Chú. Những người giang hồ này từ trước đến giờ buông tuồng đã quen, lại nơi nào chịu nghe quan phủ điều khiển, thậm chí có một ít người giang hồ cấp cho quan phủ làm việc lấy làm hổ thẹn.

Tạ Quân Phàm cười một tiếng, nói xem ra Tô huynh hay lại là không thấy rõ tình thế a.

Ta nghi ngờ nói, cái gì tình thế?

Tạ Quân Phàm chỉ chỉ phía trên đại sảnh, một khối viết "Võ Lâm Minh" nạm vàng bằng hiệu treo ở chính giữa. Võ Lâm Minh ba chữ kia lấy Trương Mạnh Long Thử viết thành, già dặn có lực, phần đề người viết là Hữu Quân đi lối viết thảo đến "Bình Giang Bất Tiểu Sinh" năm chữ.

Tạ Quân Phàm giải thích, thấy không, cái này năm chữ, đúng là Võ Lâm Minh sức lực.

Ta nói Bình Giang Bất Tiểu Sinh thì là người nào?

Tạ Quân Phàm cười lắc đầu, người này thân phận thần bí, quyền thế ngập trời, nghe nói cùng Giang Chiết Thống đốc Hồ Tông Hiến quan hệ cực tốt. Từ xưa tới nay, giang hồ cùng quan phủ từ trước đến giờ không thể tách rời, người lập hồ sơ chế tạo phổ biến không đi xuống, không phải là bởi vì trên giang

hồ môn phải ngăn chặn, ngoài vấn đề máu chốt, hay là ở triều đình bên trên.

Lại không nói xa cách ngay cả Tào Bang, Vĩnh Nhạc Bang loại bang phái này, hàng năm hướng quan phủ tiến cống bạc, đạt hơn mấy vạn lượng. Nếu không có quan phủ bảo bọc, người cho là bọn họ hàng hóa có thể dễ dàng như thể Nam bên trên Bắc bên dưới? Bọn họ đã có một bộ lợi ích dây xích, người lúc này lại hoành sát một chân, phổ biến lập hồ sơ chế tạo, không nói trước môn phái khác ngăn chặn, quan phủ có ý kiến gì hay không?

Ta nói Gia Cát đại nhân đã tỏ rõ không muốn quản chuyện này.

Tạ Quân Phàm hài hước cười một tiếng, là thực sự mặc kệ hay là giả mặc kệ? Chư Cát Bánh Nướng người này nhìn như đơn giản thô bạo, kì thực tâm cơ phá sâu, hẳn nói không muốn đi quản, chính là muốn không quan tâm, đem tới coi như gây ra đúng sai, với hẳn cũng không có quan hệ. Nhưng là

Tạ Quân Phàm hơi dừng một chút, nếu ta cho người biết, Giang Nam võ lâm Các Đại Môn Phái, trên mặt nổi mặc dù cùng Chư Cát Bánh Nướng không có bất cứ quan hệ nào, nhưng âm thầm tuy nhiên cũng đợi nghe hẳn điều khiển, người tin hay là không tin?

Trong nội tâm của ta kinh hãi, cái gì? Ta phản ứng đầu tiên là làm sao có thể?

Tạ Quân Phàm lại không có tại cái đề tài này bên trên tiếp tục, chuyển mà nói về rồi những chuyện khác. Ta nội tâm lại lật ra sóng lớn ngập trời. Tạ Quân Phàm không cần thiết gạt ta, nhưng Chư Cát Bánh Nướng làm sao có thể quản được rồi toàn bộ giang hồ? Mà hẳn trước đây không lâu mới nói cho ta biết, hẳn năm đó đúng là hẳn đầu phục Võ Lâm Minh, mới có hôm nay địa vị.

Trong hai người này, có người ở nói dối!

Yến hội do Võ Lâm phó minh chủ Triệu Tiền Tôn chủ trì, vị này năm đó cùng trời đao Từ Khai Sơn cùng nổi danh Cự Bá, đúng là nhất cá diện mặt hòa ái lão đầu tử.

Các vị Giang Nam võ lâm hẳn đồng đạo bọn, Triệu mỗ chịu Lý minh chủ nhờ, đến triệu tập lần này hội nghị, nòng cốt đề tài thảo luận chỉ có một. Chắc hẳn chư vị đều đã biết, U Minh Giáo đảo hành nghịch thì, giết hại giang hồ Danh Môn Chính Phái, ý đồ xưng bá võ lâm, đưa tới võ lâm công phần. Tại Lý minh chủ dưới sự dẫn dắt, chúng ta đối với U Minh Giáo cho đón đầu thống kích, mới ngăn cản U Minh Giáo âm mưu. Nhưng là, U Minh Giáo không hết lòng gian, lại cấu kết giặc Oa làm hại thiên hạ, làm ra loại này thương thiên hại lý chuyện, một điểm này, chúng ta tuyệt không nuông chiều!

Mọi người hô to, Đúng! Tuyệt không nuông chiều!

Triệu Tiền Tôn nói, chính vì vậy, Lý minh chủ nói lên, muốn bỏ đá xuống giếng, thích hợp đem còn dư lại đuôi theo giặc cùng, trước đây không lâu đã ban hành Minh chủ lâm, hiệu triệu giang hồ chính nghĩa chi sĩ, khai triển cắt cỏ hành động, khẩu hiệu là: Ma Giáo yêu nghiệt, người người phải trừ diệt!

Mọi người đồng thanh nói, Ma Giáo yêu nghiệt, người người phải trừ diệt!

Triệu Tiền Tôn tiếp lấy nói, Ma Giáo tro tàn lại cháy, chúng ta Danh Môn Chính Phái, càng đáp lại làm gương cho binh sĩ, ngày nay thiên hạ Bát Đại Môn Phái các phái cao thủ đi Tiền Đường, muốn noi theo năm đó Mộ Dung minh chủ, một lần hành động tiêu diệt U Minh Giáo, đối với Ma Giáo yêu nghiệt nhỏ cỏ nhỏ tận gốc!

Mọi người nói: Nhỏ cỏ nhỏ tận gốc!

Những người này khẩu hiệu kêu lãng vang, ngược là chúng ta ở trong đó không nói một lời, có vẻ hơi đột ngột.

Ta thậm chí hoài nghi bọn họ là trước đó tập luyện xong.

Triệu Tiền Tôn vui vẻ yên tâm gật đầu một cái, nói nếu tất cả mọi người như vậy tập nập tích cực, vậy bây giờ chúng ta các phái phân phối vị trí, chúng ta Võ Lâm Minh, Vương cảm ơn lưỡng Đại Thế Gia ra mười tên cao thủ, trong đó biết Huyền Cảnh năm vị, tứ đại giúp, mười ba phái, các phái năm cái Văn cảnh lấy bên trên cao thủ, hai cái biết không tin được cao thủ.

Lời vừa nói ra, phía dưới nghị luận sôi nổi, giống như vỡ nồi.

Chúng ta Đại Đạo Môn chẳng qua Giang Nam tam lưu môn phái, toàn phái chẳng qua ba mươi huynh đệ, nơi nào có biết Huyền Cảnh cao thủ, một điểm này, sợ là chúng ta có khó khăn a!

Chúng ta Hải Sa Bang liền một cái biết Huyền Cảnh cung phụng, thảng trước Đoan Ngọ Tiết thuyền rồng cuộc so tài, xuống trong nước chết chìm, Triệu phó minh chủ, Lý minh chủ Minh chủ lâm chúng ta hay lại là ủng hộ, nhưng là thật muốn ra người, chúng ta sợ rằng không có nhiều người như vậy a!

Các Đại Môn Phái rồi rít từ chối, mượn cớ không đồng nhất.

Chinh phạt Ma Giáo, hô khẩu hiệu là một chuyện, dù sao không cần nhận chịu trách nhiệm gì thật muốn biến thành hành động, muốn bắt đao thật thương thật liều mạng, lại là một chuyện khác.

Những thứ này bên trong môn phái nhỏ thế đơn lực bạc, Kháng Phong hiểm năng lực yếu hơn, ở tại bọn họ trong phái, cao thủ là tư nguyên khan hiếm, không có cách nào với nhân tài liên tục xuất hiện Tứ Đại Thế Gia, Bát Đại Môn Phái so sánh, cho nên đối với cao thủ sử dụng, cực kỳ cẩn thận.

Đối phó U Minh Giáo loại này phí sức không có kết quả tốt chuyện, thảng, tiền hoa hồng cùng chỗ tốt cũng để cho Đại Môn Phái cảm, bọn họ ngay cả

nước cạn bã đều không tới phiên. Thua, nằm ở trong bia đỡ đạn liền là bọn hán rồi. Cho nên Triệu Tiền Tôn hiệu triệu vừa ra tới, ngoại trừ Vương, cảm ơn hai nhà, còn lại môn phái đều tại kẻ khổ cùng nơi khó khăn.

Triệu Tiền Tôn nghe hơi không kiên nhẫn rồi, nói những năm gần đây, mình chủ cho tới bây giờ chưa hề bạc đãi các người, thế nào vừa nhắc tới chính sự đến, lại ra sức khước từ, như vậy lại để cho Triệu mỗ người hán tâm.

Lúc này, Triệu Duật bỗng nhiên nói: Cha!

Triệu Tiền Tôn khoát tay chặn lại, nơi này là chính nghĩa nhà, không có gì cha.

Triệu Duật cúi đầu nói, Phó Minh Chủ, thuộc hạ có một chuyện bẩm báo.

Triệu Tiền Tôn không có tiếp lời, nhìn hán một cái, ra hiệu hán nói một chút. Triệu Duật nói, bây giờ U Minh Giáo đưa tới giang hồ công phần, nhưng theo ta được biết, hôm nay người ở tại trảng bên trong, lại có người cùng U Minh Giáo cùng phe với nhau, thậm chí với cái kia Yêu Nữ Từ Nhượng Nam câu kết làm bậy, thứ người như vậy nếu không nghiêm trị, như thế nào khiến chúng Anh Hùng tin phục?

Triệu Tiền Tôn nói, còn có chuyện như thế?

Ta lửa giận trong lòng đã lên, ngày đó Triệu Duật truy sát ta cùng Từ Nhượng Nam, trước đây không lâu lại thiết kế độc sát ta, nếu không phải ta mạng lớn, sợ rằng đã sớm chết ở trong tay hán, hôm nay, không ngờ ngay trước Giang Nam vô lâm mặt nói ra những lời này, nếu không giết hán, thật khó tiêu mối hận trong lòng của ta.

Triệu Duật đưa tay chỉ ta nói, người này đúng là đại danh鼎鼎 Giang Hồ Ty Bộ đầu, Tô Do Tại!

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn lại.

Ta hít sâu một hơi, lòng nói càng loại thời điểm này, lại càng phải làm tỉnh táo, kích động không giải quyết được bất cứ vấn đề gì, ta tiến lên đón Triệu Duật ánh mắt, chậm rãi nói, Từ Nhượng Nam là Tô mỗ người bằng hữu, trước đó, ta cũng không biết nàng là U Minh Giáo Chủ.

Triệu Duật âm hiểm cười nói, vậy người biết nàng là U Minh Giáo Chủ sau đó, vì sao còn phải giúp nàng?

Ta nhàn nhạt nói, coi như biết nàng là U Minh Giáo Chủ, Từ Nhượng Nam cũng vẫn là bằng hữu ta. Ta Tô mỗ người kết bạn, luôn luôn chỉ nhận người, không nhận ra thân. Tỷ như Triệu công tử, coi như xuất thân khá hơn nữa, võ công cao hơn nữa, danh tiếng lớn hơn nữa, ta Tô Do Tại vẫn không muốn cùng người là bạn bè.

Triệu Duật bị ta đây nói chọc giận, quát, người rõ ràng chính là tranh cãi, theo ta thấy, người giúp U Minh Giáo Yêu Nữ, chính là cùng thiên hạ vô lâm là địch!

Ta không nhanh không chậm nói, đây chẳng qua là người xem phương pháp, có phải hay không cùng thiên hạ vô lâm là địch, cũng không phải người nói tính.

Triệu Tiền Tôn là Vô Lâm Minh Chủ, bây giờ chính nghĩa nhà sắp biến thành cãi nhau chửi đồng nội, hán vỗ bàn một cái nói, đủ rồi! Nơi này là chính nghĩa nhà, không phải chợ rau! Tô bộ đầu.

Ta nhàn nhạt nói, Triệu minh chủ có gì phản phó?

Triệu Tiền Tôn nói, người không phải đang ở đây cái đó lập hồ sơ chế tạo mà, người đã cùng Ma Giáo Yêu Nữ có quan hệ, vậy thì nhân cơ hội tỏ thái độ đi, chỉ cần người cùng cái kia Yêu Nữ vạch rõ giới hạn, Lục Phiến Môn Giang Hồ Ty đem U Minh Giáo tính vào Tà Giáo Dị Phái, ta liền khiến Giang Nam vô lâm Các Đại Môn Phái đến Lục Phiến Môn lập hồ sơ, như thế nào?

Ta rơi vào trong trầm mặc.

Trương Âu Khiêm rất là khản trương nhìn đến ta.

Đây là một cái thời khắc mấu chốt, chỉ cần ta gật đầu đồng ý, ta phổ biến rồi hồi lâu lập hồ sơ chế tạo rất có thể liền trở thành sự thực, tiến tới có thể từng bước phổ biến đến tiếp sau này Giang Hồ Ty tân chính, chẳng qua nhưng là lấy đoạn tuyệt với Từ Nhượng Nam là tiền đề.

Nếu không đồng ý, chỉ sợ ta liền muốn gặp phải Giang Nam vô lâm ngăn chặn, thậm chí có thể hay không còn sống rồi đi Giang Nam đều là vấn đề.

Triệu Duật thấy ta không nói, thúc giục, đề nghị này, đã bị người cơ hội hỏi cái để làm người mới rồi. Đừng không biết điều.

Trong đầu ta chợt lóe, coi như chân đồng ý chuyện này, nhưng loại này lập hồ sơ chế tạo phổ biến, cũng là Vô Lâm Minh yêu cầu Các Đại Môn Phái làm đáng về mà thôi, nếu hơi chút không thuận ý, sợ rằng lúc nào cũng có thể sẽ trở mặt.

Triệu Tiền Tôn hỏi, cần nhắc như thế nào?

Ta nhàn nhạt nói, bổ thí cùng thỏa hiệp cũng không thể giải quyết vấn đề, đây chính là ta câu trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Mây ở trời xanh nước ở bình

Gừng là cay độc, ta như vậy rõ ràng cự tuyệt Vô Lâm Minh, Triệu Tiền Tôn cũng không có nổi giận, một điểm này, con của hán Triệu Duật với hán so sánh hay lại là kém một ít hỏa hầu.

Triệu Duật lại rõ ràng biểu thị ra không vừa lòng, Tô bộ đầu, người như vậy bảo vệ Ma Giáo Yêu Nữ, chẳng lẽ có cái gì người không nhận ra thủ đoạn hay sao?

Ta nói đây là ta chuyện riêng, ta cùng với Từ Nhục Nam quan hệ thế nào, không liên hệ gì tới người.

Triệu Duật cười lạnh nói, bây giờ quần hùng chinh phạt U Minh Giáo, trời mới biết người có hay không phía sau đi lộ ra tin tức.

Ta lạnh lùng nói, ta đi cùng không đi, cùng người cần gì phải đóng? Chúng ta Lục Phiến Môn làm việc, khi nào trả yêu cầu Vô Lâm Minh quơ tay múa chân?

Đồng dạng là Hiểu Sinh anh tuấn băng bên trên cao thủ, Triệu Duật xếp hạng Kiếm Sĩ Thanh Mộc, Kim Tiêu Hoàng Thiên Phách sau đó, cũng không phải là không có đạo lý. Thanh Mộc nhìn qua có chút bảo thủ, nhưng tâm linh thông suốt, theo không tức giận, trong truyền thuyết Đại Trí Giả Ngu, ước chừng liền là như thế rồi.

Triệu Duật một bộ tiểu nhân đắc chí đáng về, cái này mặt nhọn khiến người chán ghét ác, nhất là thứ người như vậy còn không tự biết, tự mình cảm giác rất tốt đẹp đáng về.

Triệu Duật trong ánh mắt sát ý chột lóe lên, lại không có tránh được ánh mắt ta. Ngày đó tại Ngân Câu sông bạc cái kia một trận đánh cược, hai ta giữa liền nhất định là không chết không thôi cục diện.

Triệu Tiền Tôn mắng, Triệu Duật, đừng có đối với Lục Phiến Môn bên trong Sai gia vô lễ! Triệu Tiền Tôn cười ha ha, nói với ta, Tô bộ đầu, khuyên từ không hiểu chuyện lắm, ngài đại nhân có đại lượng, ngàn vạn chớ để ở trong lòng.

Triệu Duật thấy Triệu Tiền Tôn đến chịu tội, ở phía sau nói, cha, người thế nào. . .

Triệu Tiền Tôn quay đầu chính là một bàn tay, im miệng!

Một tát này đánh Triệu Duật sững sờ ngay tại chỗ, máu tươi từ khóe miệng chảy ra. Nhìn đến ta cũng hoài nghi cái này Triệu Duật có phải hay không Triệu Tiền Tôn con ruột rồi.

Triệu Tiền Tôn nói, khuyên từ mạo phạm đại nhân, ngày khác ta dẫn hán đi trong phủ chịu đòn nhận tội. Các vị Anh Hùng, hôm nay chúng ta lược bị rượu bạc lạnh bữa ăn, nếu có chiều dài không chu toàn chỗ, xin hãy tha lỗi.

Theo đại hồng môn đi ra, Trương Ấu Khiêm nói, hôm nay Triệu Tiền Tôn biểu hiện quá khác thường. Ta nói người cũng phát hiện?

Trương Ấu Khiêm nói, Triệu Tiền Tôn là người nào? Giang Nam hắc đạo người thứ nhất, lòng dạ ác độc, giết người không chớp mắt, năm đó bọn họ cùng Lạc thủy bang tranh bãi biển, Triệu Tiền Tôn giết Lạc thủy bang cả nhà. Người nói một người như vậy, hôm nay đối với chúng ta về mặt ôn hòa, khẳng định không có chuyện gì tốt.

Ta nói gần đây ta muốn đi một chuyến Tiền Đường, chúng ta Giang Hồ Ty cái đó lập hồ sơ chế độ, hay là trước tạm hoãn một chút đi. Trương Ấu Khiêm hỏi tại sao, người muốn nhận thua?

Ta nói người không có phát hiện mà, chúng ta tới Giang Nam hai tháng này, luôn cảm thấy cái giang hồ này như che một tầng điện vải mỏng, rơi vào trong sương mù khiến người không đoán ra.

Trương Ấu Khiêm chợt nói, nguyên lai người đẩy ra cái này lập hồ sơ chế tạo, chính là muốn ném đá dò đường, muốn nhìn một chút toàn bộ giang hồ phản ứng?

Ta gật đầu một cái, nói, chẳng qua là ta lại không ngờ rằng, cái này Giang Nam võ lâm, nước thật không ngờ sâu. Tại đến Giang Nam trước, ta vốn tưởng rằng những thứ này môn phái giang hồ, chính là dựa vào đạo nghĩa giang hồ cùng trật tự duy trì từng cái phân tán tổ chức, có thể là sau khi đến, ta lại

phát hiện cũng không phải là như thế.

Người trong giang hồ, quan trường, thương nhân thậm chí Nội Đình Nội Giám, những thứ này nhìn qua không chút liên hệ nào đoàn thể, dần dần đan vào một chỗ, lấy lợi ích cùng kim tiền là khởi động, chế tạo một cái gió thổi không lọt mạng lưới, từ đó duy trì một cái loại vi diệu sinh thái thăng bằng.

Ta cùng với Trương Ấu Khiêm xuất hiện, dẫn phát một loạt phản ứng giãy chuyễn, là phá hư cái này thăng bằng.

Đầu tiên là Từ Khai Sơn đi Giang Nam, phía sau lại có U Minh Giáo nội loạn, đưa tới Minh Sơn bí mật tranh đoạt, tiếp theo lại là Oa loạn, Hồ Tông Hiến cùng Ưông Hoành chi án, một dây chuyễn, đưa đến cái giang hồ này sinh thái vòng bị phá hư.

Cũng chính là từ đó trở đi, ta bắt đầu cảm thấy sự tình có chút kỳ lạ. Trước có Tạ Quân Diễn bị bắt, sau có Từ Nhượng Nam bị đánh lén, lui về phía sau nữa do Băng Thiên Đức liên quan kéo ra Anh Hùng Minh, một cái ả núp trong bóng tối thế lực, dần dần lộ ra đầu mối.

Nghĩ đến chỗ này, ta đối với Trương Ấu Khiêm

Nói, cuối cùng, cái giang hồ này so hay lại là ai quyền đầu cứng, ai quyền thế lớn. Chính như Chư Cát Bánh Nướng từng nói, chúng ta đẩy ra tân chính, chạm tới rồi một ít người ích lợi, đây là bọn hần tuyệt đối không thể chịu đựng.

Trương Ấu Khiêm nói, ta hiểu được, chúng ta lúc này chiến lược tính nhượng bộ, không tính là thua, có đúng hay không.

Ta nói bây giờ liền định thắng thua, hơi quá sớm. Muốn là chúng ta bây giờ đều là thông tượng cao thủ, ở trên giang hồ đi ngang, người xem một chút Vô Lâm Minh người có thể hay không rõ ràng bắt nạt chúng ta? Cho nên, Trương thiếu gia, người ta còn muốn chuyễn cần ở tu luyện a.

Trương Ấu Khiêm nói ta vậy liền thích hợp sự phụ, mặc dù có chút tham tiền, nhưng bản lãnh vẫn còn có chút. Ngược lại người, hơn nửa năm qua, võ công tựa hồ vẫn không có tiến bộ a.

Ta đây nội lực khi có khi không, chợt tốt chợt hỏng, một là bởi vì kinh mạch đặc biệt, thiếu tu luyện pháp môn, hai là trong cơ thể có ba cỗ nội lực lẫn nhau dây dưa, hạn chế ta tu vi.

Nghĩ đến chỗ này, ta viết phong thư gửi về sư môn, vốn là muốn cho Tây Môn Xuy Đẳng tới giúp ta dò tra một chút kinh mạch, chẳng qua nghĩ tới nghĩ lui, hay là ở trong thư theo chân bọn họ trò chuyện trò chuyện chuyện nhà, nói ta tại Kim Lăng kiếm lời rất nhiều tiền, mỗi ngày thịt cá. Cái này đã đầy đủ rồi.

Anh Hùng Minh chinh phạt U Minh Giáo xuất chinh lại gần, ta Giang Ninh chuyễn đi cũng vội vàng ở trước mắt. Lần này cái gọi là chinh phạt U Minh Giáo, thực ra nói trắng ra là, vẫn là vì Từ Khai Sơn bí mật kia. Trên giang hồ chính nghĩa chi sĩ, tổng hội cho bọn hần hành vi tìm ra hợp lý lý do.

Trước khi chuẩn bị đi, ta đem Giang Hồ Ty công việc chuyễn giao cho Trương Ấu Khiêm.

Giang Nam, Lưu Tam Cân các Bộ đầu, cùng với gần đây Lục Phiến Môn mới tuyển mấy cái công việc tạm thời, đã xem Giang Hồ Ty cơ bản cơ cấu xây dựng xong, nhưng là ta tạm ngừng lập hồ sơ chế tạo sau đó, phía sau một loạt chính sách liền không cách nào phổ biến rồi.

Bất quá ta cũng không khiến bọn họ nhàn rồi, khiến bọn họ dựa vào Lưu Tam Cân Cái Bang cùng với Bát Quái Tuần San, thu thập trên giang hồ các lộ tin tức, cái gì Hải Sa Bang chủ tìm Tiểu Tam a, một mười tám lưu bang phái Bang chủ bị một trảng sở giải trí liệt vào danh sách đen a, Đại Đạo Hội Môn chủ ngược vợ a, ai đến cũng không có cự tuyệt, thành lập được một bộ hệ thống tình báo.

Sau đó sự tình chứng minh, đúng là lần này cử chỉ vô tâm, bộ này hệ thống tình báo cơ hồ cứu vãn Lục Phiến Môn cùng trong nguy nan.

Tiến vào tháng sáu, Kim Lăng thời tiết dần dần nóng bức. Trương Ấu Khiêm bị hần tiện nghi sự phụ giày vò khổ không nói nổi, chẳng qua hiệu quả cũng rất rõ ràng, Trương Ấu Khiêm trải qua không thuộc mình huấn luyện, đã đến gần Văn cảnh rồi.

Ta chuẩn bị xong bọc, chuẩn bị cáo từ lúc, Liễu Thanh Phong đang khiến Trương Ấu Khiêm ăn cay tiêu, ta kỳ quái nói, người không phải Võ Đang Phái đạo sĩ mà, thế nào hôm nay xuyên tạc quần áo rồi hả?

Liễu Thanh Phong cười ha ha một tiếng, ta đây Võ Đang Phái đạo bào là trộm được, đây không phải là Võ Đang Phái danh tiếng lớn, lừa gạt tiền, nha, thu nhận học sinh thuận lợi à?

Thanh Mộc đạo sĩ ở một bên giải thích, sư thúc là Võ Đang Phái Ngoại Môn danh dự giáo tập, bình thường là không cần mặc đạo bào.

Ta hướng mọi người cáo từ, chuyễn này Giang Ninh chuyễn đi, nhanh thì một tháng, chậm thì ba tháng, chúng ta sau này gặp lại.

Liễu Thanh Phong bỗng nhiên nói, người tới đâm ta một kiếm thử một chút.

Ta sững sờ nói, đâm người làm gì vậy? Liễu Thanh Phong nói cho người đâm người liền đâm, nơi nào có nói nhảm nhiều như vậy, Thanh Mộc, thanh kiếm cho hần. Ta nói ta không biết dùng kiếm. Liễu Thanh Phong nói tùy tiện gai.

Ta nhận lấy Thanh Mộc đưa tới kiếm, hần có chút không bỏ, Liễu Thanh Phong nói không phải là một cái phá trò nghe thấy kiếm mà, hồng rồi ta lại cùng người một cái.

Nguyên lai đây chính là Võ Đang Phái chương môn kiếm, khó trách Thanh Mộc không nỡ bỏ cho ta, xem ra Thanh Mộc là Võ Đang Phái hết sức bồi dưỡng Chương Giáo được tuyển chọn rồi.

Ta chưa bao giờ luyện qua kiếm pháp, Lão Tôn đầu truyền cho ta là Kim Xà Thương Pháp, tại Đạo Thánh Môn học đều là khéo léo Cầm Nã Thủ, Linh Tê Chỉ các loại, duy nhất sẽ một chiêu, chính là ngày đó Từ Khai Sơn sử xuất ra một chiêu kia.

Ta giờ kiếm, trong tay làm ra Kiếm Thế, Tinh Túc Hải bên trong bắt đầu sôi trào, trong đầu thoáng qua Từ Khai Sơn cùng Phong Vạn Lý đối trận một chiêu kia, ngay sau đó, một trận tiếng kiếm reo theo trèo nghe thấy trong kiếm sinh ra.

Ta nhún người nhảy lên, trường kiếm trên không trung vạch qua một đạo

Đường vòng cung, đâm về phía Liễu Thanh Phong. Liền ở giữa không trung, trong đầu ta Òng một tiếng, chỉ cảm thấy toàn thân chân khí mất đi sự không chế, trọng xuất Tinh Túc Hải, ở trong người bên trong kinh mạch đi loạn.

Phanh.

Ta từ giữa không trung rơi xuống, trước mắt chột lóe chột lóe lấp lánh, đầy trời đều là tiểu tinh tinh.

Liễu Thanh Phong tiện tay tại trên người của ta chụp mấy cái, ban đầu trong cơ thể một cỗ chân khí sinh ra phản ứng, trong nháy mắt nắm trong tay trong cơ thể rối loạn kinh mạch, đem còn dư lại hai luồng chân khí bức về rồi Tinh Túc Hải.

Trong nội tâm của ta kỳ quái, tại sao có thể có loại chuyện này? Cái này ba đạo chân khí, là ngày đó tại đảo trong núi theo Hoàng Trận Đồ bên trong lấy được, lại cùng chân khí của hắc đồng nguyên?

Liễu Thanh Phong lật một cái ta mí mắt, lại đang ta mấy chỗ huyết đạo vỡ vào rồi mấy cái, nói: Bên trong cơ thể ngươi kinh mạch có chút vấn đề. Vốn là ngươi Tinh Túc mạch là hiện nay tam đại Kỳ Mạch một trong, nhưng là ngươi vận may không tốt lắm.

Ta hỏi, cái gì không tốt?

Liễu Thanh Phong chậm rãi nói, ngươi có phải hay không đi qua cái sơn động kia rồi hả?

Ta gật đầu một cái, nguyên lai hắc cũng biết Đào Sơn bên trong cái sơn động kia, còn có Hoàng Trận Đồ.

Liễu Thanh Phong thở dài, sớm biết ngày đó nên phá hủy trận kia, mà không phải Phong Ấn năng, xem ra, chúng ta vẫn còn có chút lòng dạ đàn bà a.

Ta ngay cả hỏi chuyện gì xảy ra.

Liễu Thanh Phong nói, bên trong cơ thể ngươi có ba đạo chân khí, trong đó có một đạo là ta, một đạo là huynh đệ của ta, còn có một đạo, không thuộc về nhân gian lực lượng.

Ta kinh ngạc nói, Minh Giới lực lượng?

Liễu Thanh Phong kinh ngạc nói, ngươi lại biết? Không tệ, nếu là người bình thường, tâm thường kinh mạch, thân thể chịu đựng ba đạo nội lực, đã sớm Bạo Thể mà chết, nhưng là ngươi nhưng là trăm năm khó gặp, có thể ẩn nấp Tinh Thần Chi Lực Tinh Túc mạch. Đây cũng là trong bất hạnh vô cùng may mắn.

Liễu Thanh Phong nói tiếp, chẳng qua, đáng tiếc là võ công của ngươi quá thấp nhỏ, trong cơ thể Tinh Túc mạch còn chưa hoàn toàn giác tỉnh, liền bị ba cỗ nội lực khuấy thiên sang bách khổng. Ta hỏi ngươi, ngoại trừ Chu Tước Thất Túc, còn lại hai mươi một ngũ đêm, có phải là không có mở ra?

Ta gật đầu một cái, nói, chính là Nam Thiên Thất Túc, cũng là dưới cơ duyên xảo hợp đột phá.

Liễu Thanh Phong nói kể sách hiện nay, tại không tìm được đối sách trước, ngươi không muốn tu hành còn lại Tinh Túc rồi. Nếu không, không ra hai năm, ngươi sợ rằng tiêu khó bảo toàn tánh mạng rồi.

Trương Âu Khiêm nghe ngược lại hít một hơi khí lạnh, hắc bây giờ nhảy nhót tung bùng, thế nào cũng không giống là đoán mệnh người.

Liễu Thanh Phong không có đón hắc nói, đối với ta nói, ngươi chân khí trong cơ thể như thế, ta cũng có một bộ phận trách nhiệm, không bằng như vậy, ta có một bộ khẩu quyết, truyền cho ngươi, coi như là bồi thường.

Ta nói cái này có thể thế nào khiến cho.

Trương Âu Khiêm nói là a, ta giao tiền học nghệ, hắc liền miễn phí, cái này không công bình.

Liễu Thanh Phong nói chỗ nào có cái gì có công bình hay không, ngược lại bộ này khẩu quyết là ta trong ngày thường không việc gì mà suy nghĩ. Hảo tiểu tử, ngươi nghe, ta chỉ nói một lần.

Sau đó Liễu Thanh Phong mở miệng nói: Luyện thân hình giống như Hạc Hình, ngàn cây buông ra lưỡng văn kiện trải qua, ta tới hỏi không dư nói, mây ở trời xanh nước ở bình.

Ta nói đây không phải là một bài Đường Thi sao? Liễu Thanh Phong nói đây là cương lĩnh, tiếp theo mới là chính văn, nghe cho kỹ. Từng cái được một, một, hai được hai, nhị nhị được bốn. . . Chín chín tám mươi một.

Một hơi thờ đọc xong, Liễu Thanh Phong hỏi ta nói, nhớ kỹ à?

Ta lắc đầu nói, quá khó khăn, không nhớ!

Liễu Thanh Phong vỗ một cái bả vai ta, nói hảo tiểu tử, quả nhiên là kỳ tài luyện võ, lại một lần liền học được rồi ta không nhớ ra được kiếm pháp tinh túy, chỉ cần người chăm chỉ luyện tập, không tới ba năm, thiên hạ đệ nhất cao thủ chính là người rồi.

Trương Âu Khiêm con người cũng mau rút xuống, đây coi là cái gì kiếm pháp khẩu quyết?

Mắt thấy không còn sớm nữa, ta vội vàng cáo từ.

Cảnh Nguyên hai mươi hai năm, ngày mùng 5 tháng 6, ta rời đi Kim Lăng, một mình đi Giang Ninh Phủ.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Sách lậu hại người rất nặng

Từ Nhược Nam từng hẹn ta tháng bảy đi trước Tiền Đường xem triều, chẳng qua là bây giờ trên giang hồ dư luận đối với U Minh Giáo cũng không hề tốt đẹp gì, hơn nữa Võ Lâm Minh còn phát ra Minh chủ làm muốn tiêu diệt U Minh Giáo, cái này làm cho ta ở trên đường không dám trì hoãn.

Bây giờ ta đã là Giang Hồ Ty Tổng Bộ Đầu, dựa theo quy định, ta có thể theo nha môn nhận một con khoái mã, nhưng là phần công quản lý chuồng ngựa lớp trưởng nói muốn động dùng triều đình ngựa, rom có phí các loại phải trải qua Chư Cát Bánh Nướng ký phê bình, ta lười với hần dài dòng, trực tiếp muốn Trương Âu Khiêm một tro bụi ngựa.

Sau ba ngày, đến Tùng Giang Phủ biên giới.

Tiến vào tháng sáu tới nay, xuống mấy trận sau cơn mưa, Giang Nam thời tiết giống như lò lửa bình thường, làm người ta thở không nổi. Xuôi nam quan lộ bên trên, thường thường có vài con khoái mã vụt qua, cuốn lên một mảnh bùn lầy, văng đến đi trên người dẫn đến một trận cuồng mắng.

Bên đường trong đồng ruộng, những thứ kia mới từ Oa loạn bên trong về đến cổ hương trăm họ, thừa dịp hạ chí chưa đến, bông ương bông ương, có chút không kịp, liền đôi hạt lúa là cây dâu, tranh thủ tại mùa thu hết sức thời điểm, có thể thật nhiều thu được, tránh cho lại phải đập một năm đói.

Mẫn Thu Diệp hướng Hoàng Đế mời tấu, miễn đi Tùng Giang Phủ ba năm phú thuế cùng lao dịch, nghỉ ngơi lấy sức, để khôi phục Oa loạn sau đó nguyên khí, bây giờ đã qua sắp tới hơn tháng, đúng lúc xuôi nam Tiền Đường đã trải qua Tùng Giang Phủ, cô ý chạy tới liếc mắt nhìn.

Ta tìm tới Võ Tam Lang lúc, hắn đang ở trong đồng ruộng cấy mạ, nhìn thấy ta, hắn liền vội vàng chạy tới, Tô bộ đầu, ngọn gió nào đem ngài đi ra.

Tại Kim Lăng lúc, ta cùng với Võ Tam Lang phối hợp coi như ăn ý, ta nói nha môn có chuyện phải ta đi chuyển Hải Ninh, thuận đường tới thăm các người một chút bên này an trí như thế nào.

Võ Tam Lang mặt có vẻ khó xử, ta nói có khó khăn cứ việc nói, coi như ta không giúp được gì, còn có Mẫn đại nhân đây.

Võ Tam Lang lúc này mới nói, nhờ Thánh Thượng ban cho, miễn luôn ba chúng ta năm phú thuế cùng lao dịch, nhưng là trước đây không lâu, triều đình phát tới giúp nạn thiên tai lương, theo như mình vẫn bên trên là mỗi người lương đấu, nhưng thực tế tại phát ra trong quá trình, mỗi người tới tay, cũng bắt quá đầu còn lại, bên trong còn kèm theo cám, nếu tiếp tục như thế, sợ rằng không ra ba, bốn tháng, các hương thân lại đói mặt không Mễ Khả ăn ruộng đất.

Võ Tam Lang mặc dù không có nói rõ, ta lại nghe được ý trong lời nói. Từ xưa tới nay, triều đình giúp nạn thiên tai, tầng tầng khấu trừ, trung gian kiếm lời túi tiền riêng, lũ cầm không thôi.

Loại chuyện này, cũng không phải chúng ta Giang Hồ Ty quản hạt phạm vi, ta cũng chỉ có thể than thở nhưng. Chẳng qua Võ Tam Lang có dũng có mưu, ta rất có thu nạp và tổ chức lòng, bắt buộc đi hắn lại không có phần tâm tư này. Nghĩ đến chỗ này, ta nói nói, ta ngược lại thật ra có cái biện pháp, không biết người có nguyện ý hay không đi thử?

Biện pháp gì?

Chuyện này là Mẫn đại nhân là Tùng Giang Phủ trăm họ cầu Lai Ân hạo, bây giờ đến huyện thành, lại bị hữu tâm nhân chui chỗ trống, ta đây liền viết một phong thư, người đi tìm Mẫn đại nhân, hẳn ghét ác như cừu, định sẽ không để cho những người này gian kế được như ý.

Lời tuy như thế, ta lại biết kết quả khả năng cũng không thể nào tuyệt vời, ta tại trong thành Kim Lăng, ngay cả một bị

Án chế tạo đều phổ biến không đi xuống, huống chi là Mẫn Thu Diệp cái này Ứng Thiên Phủ Đồng Tri, làm sao có thể quản được rồi Tùng Giang Phủ sự tình?

Chẳng qua, ta lại giữ lại cái tư tâm, như vậy thứ nhất, ta đem Võ Tam Lang liên lụy vào, nếu là đem tới làm dữ rồi, ta còn có thể thuận thể đem hán thu nhập Giang Hồ Ty.

Võ Tam Lang muốn lru ta ăn cơm, ta biết bọn họ gặp khó xử, vì vậy uyển ngôn cự tuyệt, cáo từ phía sau, ra Tùng Giang Phủ, một đường đi về phía nam, sắc trời đem hắc thời điểm, đến quá cảng dịch.

Quá cảng dịch tại vị ở Tùng Giang Phủ Nam ba mươi dặm, trước đây không lâu Oa loạn thời điểm, đã từng bị giặc Oa cướp hết sạch, lão dịch thừa cũng ở đây trong chiến loạn bỏ mạng, bây giờ thành một cái không dịch.

Cũng may ta trong bọc hành lý cũng mang đủ rồi lương khô, ta đối với điều kiện ở, cũng không có quá nhiều yêu cầu, chỉ cần có chỉ mái hiên miếng ngói có thể che thân, cũng không có như vậy tính toán, vì vậy tại quá cảng dịch bên trong ở, chính mình nôi lửa, đem mấy khối khoai nướng gác ở trên lửa, không bao lâu, mùi thơm tràn ra.

Lần này xuôi nam Hải Ninh, cùng với nói là đáp lại Từ Nhược Nam ước hẹn tới trợ trận, ngược lại không như nói là ta tìm kiếm tự mình đột phá tu hành quá trình. Cho nên xuôi nam thời điểm, ta cho mình định rồi cái mục tiêu, lấy chiến nuôi chiến, tranh thủ đột phá biết Huyền Cảnh.

Bởi vì không có tục sự quấy rầy, dưới đường đi đến, ban ngày đi đường, buổi tối luyện công, mấy ngày kế tiếp, lại cũng có một chút thành tựu, xúc giác, biết thấy, khứu giác, so lúc trước có rõ ràng tăng lên.

Cái này muốn quy công cho kia 《 Tam Tài Kiếm Phổ 》, quyển này trên thị trường ba mươi văn là có thể mua được Tam Tài Kiếm Phổ, khẩu quyết nhìn như đơn giản, nếu cẩn thận đọc chỉ, càng phát ra có thú vị.

Kiểm phân tam tài, Thiên Địa Nhân, Thiên Hành Kiện, Địa Thế Khôn, Nhân Pháp Thiên mà, Đạo Pháp Tự Nhiên, mới có Thiên Bản, địa bản, người bản kiếm pháp, là vì tam tài kiếm.

Đem kiếm pháp khẩu quyết đọc mấy lần, ta ngồi xếp bằng, nhắm mắt bên trong biết, không bao lâu, cả người tiến vào Kiếm Tâm Thông Minh cảnh giới, Tinh Túc Hải bên trong, Nam Thiên Thất Túc lóe lên, cùng trong bầu trời đêm Thất Túc hô ứng lẫn nhau, mơ hồ có Thiên Nhân giao cảm.

Trong nội tâm của ta dùng mọi cách nghỉ ngơi, ngày như vậy người cảm ứng, đó là muốn thông tượng đỉnh phong, thậm chí tam cảnh bên ngoài Đại Tông Sư mới nắm giữ cảm ứng, giờ phút này nhưng ở ta trong thần thức liền hiện ra.

Trong bầu trời đêm, có vô số ngôi sao.

Tinh Túc Hải bên trong, như có Kính Tượng.

Trong đầu thoáng qua Tam Tài Kiếm Phổ, lại thoáng qua ngày đó Liễu Thanh Phong truyền thụ cái kia không nhớ ra được kiếm pháp khẩu quyết, ý thức có thể đạt được, trong thần thức, có lưỡng đạo ảo ảnh đang luyện kiếm.

Tam Tài Kiếm Pháp ác liệt mà đơn giản, không nhớ ra được kiếm pháp hoa lệ mà sáng lạng, hai luồng kiếm ý đánh nhau, ta Thần Thức lại một mảnh Không Minh, trong kinh mạch, phảng phất bị vỗ vào bờ Kinh Đào tắm bình thường, toàn thân không thể động đậy.

Ta trong lòng nghiêm nghị, lại có tẩu hỏa nhập ma báo trước.

Ta thử thu hồi tâm thần, có thể trong thần thức cái kia lưỡng đạo kiếm ý ai cũng không phục tức, càng chiến càng hăng, bất phân cao thấp. Trong đầu ta một trận tiếng nổ, toàn thân giống như trăm Trùy toàn tâm, ta không dám chút nào lạnh nhạt,

Giữ linh đài một tia thanh minh.

Nhưng vào lúc này, nghe được cửa ngoài truyền tới khoái mã thanh âm, có chừng mười con ngựa dừng ở dịch trạm ngoài cửa.

Cửa ngoài truyền tới một thanh âm cô gái, nơi này có một dịch trạm, Lưu Tam ca, Tống Ngũ Ca, làm phiên ngài nhị vị đi cửa trước trông coi, triệu tứ ca, Vương Thất ca, hai người các người về phía sau cửa trị thủ, một có tình huống, lập tức báo hiệu.

Một lão giả nói, Đại tiểu thư xin yên tâm, tối nay ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai chúng ta liền ra rồi Thái Hồ bốn trộm phạm vì thế lực ở ngoài, ta nhận được Môn chủ truyền thư, chúng ta Lĩnh Nam Kiếm Phái bốn Đại Cung Phụng đã ở Tầm Dương chờ chúng ta.

Nguyên lai là Lĩnh Nam Kiếm Phái người!

Lĩnh Nam Kiếm Phái, Quỳnh Châu Kiếm Phái cùng Nam Cung Thế Gia, Ngũ Độc Giáo, là Nam Lĩnh lấy Nam tứ đại Võ Lâm Môn Phái. Lĩnh Nam Kiếm Phái ở trên giang hồ dù chưa liệt vào Bát Đại Môn Phái, nhưng cũng có thể đứng vào tiền thập ngũ bên trong.

Lĩnh Nam Kiếm Phái Nhân chủ muốn tại Lưỡng Quảng, Quỳnh Châu, Nam Chiếu khu vực hoạt động, cực ít tại Giang Nam khu vực, lại chẳng biết tại sao lại đến Tùng Giang Phủ.

Nữ tử đạp nước một tiếng quỳ xuống, nói: Ngô thúc, ta biết chúng ta Lĩnh Nam Kiếm Phái thiếu nợ người nhiều như vậy, nhưng hôm nay chúng ta bị kẻ thù truy sát, anh em chúng ta hai tính mạng, toàn ở ngài trong tay.

Họ Ngô lão giả nói, Đại tiểu thư, ngài cần gì phải như thế, đây là muốn chiết sát lão hủ mà, nhanh đứng dậy nhanh! Không đúng, cái này trong trạm dịch có người.

Ta mặc dù hai mắt nhắm nghiền, toàn thân không thể động dậy, thậm chí không cảm ứng được chính mình hô hấp. Tinh Túc Hải bên trong, ngôi sao nhất Minh nhất Âm, bên trong đan điền, có một chút nhất khởi nhất phục, theo Tinh Quang lóe lên, trong khoảng hơi thở thay thế hô hấp.

Trong thần thức lại chiếu ra rồi mọi người thân hình, vị trí, thậm chí là chân khí rõ ràng, đây là một loại huyền diệu cảm giác.

Cửa phân tả hữu, giờ phút này trong trạm dịch, cái lồng lửa đã tắt, khoai lang nướng đã sớm nướng hồ, trước xông vào người kia chứng kiến ta, liền vội rút ra kiếm, cảnh giác nói, ai?

Cái kia họ Ngô lão giả đi tới ta theo trước, đưa tay tại ta hơi thở bên trên dò tới, ta cảm giác một cỗ nội lực truyền vào bên trong cơ thể, chẳng qua lại không có sinh ra chống cự, tùy ý đạo kia nội lực ở trong người trống không rõ ràng bên trong vòng vo một vòng, trở lại trong cơ thể hần.

Cô gái kia hỏi, Ngô thúc, người này là ai?

Họ Ngô lão giả nói, Cô Hồn Dã Quỷ thôi.

Bên cạnh một đứa con trai nghe vậy, oa oa khóc.

Nữ tử hồng liên tục nói, Tô Thiên Diệp, không phải sợ, ngày mai sẽ có thể về nhà rồi. Ngô thúc, hần ra sao?

Họ Ngô lão giả nói, tiểu tử này luyện công tẩu hỏa nhập ma, khí tức hoàn toàn không có, coi như không chết, cũng một cái chân bước vào quỷ môn quan.

Hần chia vào người của ta trong tay Tam Tài Kiếm Phổ lắc đầu nói, loại này tiểu tử, không biết trời cao đất rộng, lại đi tu luyện « Tam Tài Kiếm Phổ », quyển sách này trên thị trường ba mươi vạn một quyển, chẳng lẽ còn thật sự cho rằng có thể tu luyện thành Kiếm Tiên hay sao?

Nữ tử thờ dài, sách lậu sách hại người rất nặng a.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Hoảng hốt mà chạy

Lúc này ta toàn thân không thể động dậy, miệng mũi không có hô hấp, tiến vào độ sâu trạng thái nhập định, tuy nhiên lại đối với dịch trạm quanh mình hơn mười trượng bên trong toàn bộ rõ như lòng bàn tay, in vào trong đầu.

Tây Nam lương thượng, một cái con ruồi giấm đụng vào rồi góc tường trên mạng nhện, định tránh thoát, lại bị cái kia chân to con nhện quán lại, biến thành chứa mỵ thực. Dịch trạm bên ngoài trên mặt đất, có con kiến phụ trọng nhĩ hành.

Hết thấy các thứ này, lại xuất từ Tinh Túc Hải trong thần thức, toàn bộ hoàn cảnh chung quanh đưa tới chấn động, cũng có thể rõ ràng hiện lên bây giờ trong thần thức.

Lĩnh Nam Kiếm Phái mấy tên hộ vệ rồi rút chiếm cứ dịch trạm các nơi, Tô họ chị em tại trong trạm dịch đặt chân, họ Ngô lão giả lấy ra một chút thức ăn đưa cho hai người.

Em trai Tô Thiên Diệp nói, tỷ tỷ, Ngô bá, cái kia Thái Hồ Tứ Đạo ở trên giang hồ chẳng qua chỉ là tam lưu môn phái, ta xem bọn hần võ công so tỷ tỷ và

Ngô bá kém một đoạn, chúng ta tại sao còn muốn sợ bọn họ?

Họ Ngô lão già nói, thiếu chủ, có câu nói tốt, cường long bắt áp địa đầu xà, đi ra khỏi nhà, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, trong giang hồ, Các Đại Môn Phái rắc rối phức tạp, cái này Thái Hồ Tứ Đạo, chẳng qua chỉ là đi tiền trạm đầy tớ, đánh mấy cái giặc cướp đầu không sợ, chỉ sợ rút ra củ cà rốt mang ra khỏi bùn, cầm phía sau những người đó dẫn ra, thì không phải là chúng ta Lĩnh Nam Kiếm Phái có thể chịu đựng nổi.

Tô họ cô gái nói, đều là ta không được, là ta hại các người.

Họ Ngô lão già trầm giọng nói, muốn trách, thì trách cái gì đó chó má Bát Quái Tuần San. Bọn họ e sợ cho thiên hạ không loạn, lại tổng ra một cái thiên hạ tuyệt sắc băng, bây giờ làm được thiên hạ đều biết. Nam Cung ngọc thiên bây giờ bắn tiếng, nhất định phải thu người làm đồ đệ, nhưng là Nam Cung Thế Gia người lão tổ kia Tông, là mặt hàng gì, thiên hạ đều biết, hần tu luyện Hoan Hi Thiện kiếm, làm hại bao nhiêu vô tội nữ tử!

Ta lúc này mới hiểu, cô gái này đúng là Lĩnh Nam Kiếm Phái Tô Bắc núi ái nữ, Bát Quái Tuần San mới tổng ra giang hồ tuyệt sắc băng hạng ba, Tô Tổ Tổ.

Trương Ấu Khiêm nắm cổ phần Bát Quái Tuần San phía sau, vì đề cao lượng tiêu thụ, chế tạo đề tài cùng nhiệt độ, đẩy ra ba cái tân chính.

Đầu tiên là chính là đẩy ra đại hội võ lâm, võ lâm gió, đấu vật cuộc so tài các loại tái sự hoạt động, dự tính không lỗ tiền thưởng, sau đó cùng mấy cái sông bạc mở ra bàn khâu, Bát Quái Tuần San toàn bộ hành trình báo chí, hấp dẫn trên giang hồ không ít giang hồ hảo hán tham gia.

Thứ hai liền cường hóa Bát Quái Tuần San Bát Quái tác phong, báo chí chỉ cầu mới mẻ, không cần nghiên cứu, cùng Hiểu Sinh giang hồ nghiêm cẩn tính so sánh, đáng sợ hơn có thân hòa lực cùng thị trường thuộc tính, cái này làm cho lượng tiêu thụ tăng nhiều.

Thứ ba chính là đẩy ra giang hồ tuyệt sắc băng rồi. Bây giờ giang hồ các đại băng danh sách xếp hạng đều bị Hiểu Sinh giang hồ chiếm đoạt, nhưng là chẳng biết tại sao, từ ba mươi năm trước, Hiểu Sinh giang hồ liền không nữa đẩy ra nữ nữ băng, cái này làm cho Trương Ấu Khiêm thấy được cơ hội.

Trước đây không lâu đồng thời Bát Quái Tuần San bên trong, hần đẩy ra 《tay mơ hành tẩu giang hồ chỉ nam》, lựa chọn sử dụng rồi trên giang hồ sắc mặt thượng cấp mười người tổng ra giang hồ tuyệt sắc băng. Hơn nữa còn đại thiên phúc báo chí, cái này Lĩnh Nam Kiếm Phái Tô Tổ Tổ, đang xếp hạng hạng ba.

Theo bọn họ qua đối thoại biết được, hình như là Nam Cung Thế Gia nhìn trúng Tô Tổ Tổ, chẳng qua Nam Cung Thế Gia tuy là giang hồ một trong tứ đại thế gia, làm lại là thịt người buôn bán, không chế trên giang hồ một số thanh lâu kỹ viện.

Tô Thiên Diệp hô to, chờ ta trưởng thành, nhất định thật tốt tu luyện võ công, tự tay giết cái kia Nam Cung Thế Gia lão tổ tông!

Trong lòng báo động chợt hiện tại, bên ngoài ba dặm, có Đội một hơn mười người người trong giang hồ Tiềm Hành tới. Những người này võ công đều là Văn cảnh trên trung bình thời kỳ, trong đó có một người đúng là biết Huyền Cảnh cao thủ. Những người này tay cầm binh khí, niép bước nhích lại gần, nhưng là dịch trạm bên trong, mọi người hoàn toàn không có người phát giác nguy hiểm buông xuống.

Ta lúc này mặc dù có ý thức, nhưng thân thể lại rơi vào hết sức trong nhập định, con mắt đã có thể mở ra, lại không thể động đậy, tuy có trái tim báo hiệu, lại không nói ra âm thanh đến.

Chờ đến những người đó đi tới dịch trạm bên ngoài hơn mười trượng, cái kia họ Ngô lão già mới vừa sinh ra cảm ứng, nói, có tặc nhân!

Nghe được trên nóc nhà lườm đạo kêu rên, ngay sau đó hai người theo dưới nóc nhà lăn xuống, nhưng là lúc trước tại nóc nhà tuần tra hai người bị người dùng ám khí đánh gục.

Ầm, ầm.

Ngôi nóc nhà nghiêng nát, mấy tiếng trong tiếng cười lớn, bốn đạo nhân ảnh rơi vào dịch trạm bên trong.

Họ Ngô lão già nói, Thái Hồ Tứ Đạo!

Người cầm đầu kia mặc màu vàng tăng bào, tay cầm Kim Cương Xử, lớn

Đầu trục, tại ánh lửa chiếu hiện lên bóng loáng, đỉnh đầu có ba đạo trắng vòng, nhìn tu vi đã là Tam Hoa Tự Định, tu hành phái là Ngoại Môn Thiết Đầu Công.

Chỉ thấy hần cười ha ha, giọng nói như chuông đồng, cái gì Thái Hồ Tứ Đạo, ta liền không thích nghe, ta là Thái Hồ Tứ Nghĩa. Ngô Tùng Đình, bên cạnh người cái này cô nàng nhỏ, chúng ta nhìn trúng, người nếu thức thời, cắt sang một bên, tha cho người khỏi chết.

Thái Hồ Tứ Đạo bên trong, ba người khác, một người chân què, chống Dục Vương Xềng, một người tay cầm Đồng Tỳ Bà, còn có người cầm Thiên Vương Tháp, biết đây là Thái Hồ Tứ Đạo, không biết còn tưởng rằng là cái nào hòa thượng miếu bên trong Tứ Đại Pháp Vương hạ phạm đây.

Nghe nói, cái này Thái Hồ trộm nguyên bản chính là Tây Vực Mật Tông khí đồ, Lão Đại Thiết Đầu Công, Lão Nhị Kim Cương Thối, Lão Tam Dục Vương Xềng, Lão Tứ sắt Đồng Tỳ Bà, các có thần thông, tại Thái Hồ khu vực làm nhiều việc ác, dựa vào võ công cao cường, trốn khỏi quan phủ nhiều lần bắt.

Tô Tô Tô nghe Thiết Đầu Công ăn nói ngông cuồng, chịu được chịu đựng ngoài nhục, leng keng rút kiếm, chứng trần khí ngực miêng lên xuống không chừng, nổi giận nói, ta Tô mỗ trụ tại này chỗ, có bản lĩnh gần trước một bước.

Thiết Đầu Công bước lên trước, ta đi một bước thế nào?

Được kêu là Ngô Tùng Đình lão giả nói, bốn vị đại hiệp, chúng ta Lĩnh Nam Kiếm Phái cùng các người Thái Hồ Tứ Nghĩa, từ trước đến giờ nước giếng không đáng uống nước, mọi người đều là một cái gang hồ nấu nước uống huynh đệ, cần gì phải hùng hổ dọa người chứ?

Thiết Đầu Công nói Ngô Tùng Đình người đừng giả bộ ngu, con mụ này thân thể là thượng đẳng Đan loại Lô Đình, chúng ta lão tổ tông tu luyện Hoan Hi Kiếm Pháp, võ công đã sớm Thông Huyền, có thể nhưng thủy chung không cách nào đột phá tam cảnh, lão tổ tông vừa ý con mụ này, là các người Lĩnh Nam Kiếm Phái phúc phận, một ngày nào đó hẳn thắng Kiếm Tiên, Nam Cung Thế Gia thiên hạ xưng bá, các người Lĩnh Nam Kiếm Phái cũng cùng có quang vinh.

Tô Thiên Diệp tức giận nói, người cái giả hòa thượng, người tại sao không đi làm cái gì đó chó má Đình Lô?

Ta tu luyện là Thiết Đầu Công, có thể không phải là cái gì Hoan Hi Kiếm.

Đang lúc này, Tô Tô Tô bỗng nhiên xuất kiếm đánh lên, chỉ thấy nàng kiếm như Thanh Xà, quanh co tấn công về phía Thiết Đầu Công, cái kia Thiết Đầu Công mặc dù không có phòng bị, nhưng võ công cảnh giới ở đó, cầm trong tay Kim Cương Xử một nghiêng.

Trường kiếm đâm trúng Kim Cương Xử, văng lên một tia lửa.

Thái Hồ Tứ Đạo võ công, xa so với bốn hán tướng tượng cao mình hơn, Tô Tô Tô một đòn không trúng, nhất thời rơi vào hạ phong, Ngô Tùng Đình đang muốn tiến lên trợ trận, chỉ nghe bên cạnh Kim Cương Thối cười nói, ta tới chơi với người chơi đùa.

Cái này Kim Cương Thối tuy là người quê, công phu quyền cước lại không hàm hồ, Được Vương Xềng múa hổ hổ sinh phong, mặc cho Ngô Tùng Đình là Lĩnh Nam Kiếm Phái cao thủ, nhưng cũng không cách nào đánh vào hán ba thước đại sạn bên trong.

Tiếng tỳ bà lên, như khóc như kể.

Ta nhất thời cảm thấy trong Thiên Địa chân nguyên chấn động, tại chỗ Lĩnh Nam Kiếm Phái những người khác, rồi rít che lỗ tai, ngã xuống đất gãy gựa không dậy nổi. Nguyên lai lại là một loại Âm Ba Công.

Cái này Âm Ba Công đưa tới chân nguyên chấn động, nhưng ở ta cơ hồ tẩu hỏa nhập ma ngay miệng, giúp ta bận rộn. Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên, cảm ứng được thanh âm nguyên chấn động, sinh ra cộng hưởng, để cho ta theo trạng thái nhập định giải thoát đi ra.

Một đạo vô hình khí, tại Âm Ba dưới sự dẫn đường, theo ta toàn thân trong lỗ chân lông tràn lan mà ra, dồi dào tại ta quanh thân một tác chỗ. Loại cảm giác này mười phần kỳ diệu, chân nguyên bắt nguồn từ Tinh Túc Hải, tại da thịt bên trên lưu động, lại trở về Tinh Túc Hải.

Loại này chân nguyên tuần hoàn ngoài phương pháp, lại Tam Tài Kiếm Phổ cùng Âm Ba Công dưới sự dẫn đường, cơ duyên trùng hợp lại bị ta học được, dự tính trong thiên hạ, cũng chỉ có ta đây loại kỳ lạ Tinh Túc mạch, mới có thể luyện được loại này công pháp đi.

Cảnh giới mặc dù không có tăng lên, ta lại rõ ràng lấy xúc giác, biết thấy so ban đầu bén nhạy rất nhiều. Ngón tay, cẳng tay, bả vai, cổ các loại dần dần bắt đầu có cảm giác.

Tô Tô Tô cùng Ngô Tùng Đình chiêu thức càng ngày càng chậm, dần dần chống đỡ hết nổi.

Thái Hồ Tứ Đạo bên trong lão Tứ Thiên Vương tháp thấy vậy, hướng Tô Thiên Diệp đi tới, hán gươm lên trong tay Thiên Vương Tháp, vào đầu liền hướng Tô Thiên Diệp che phủ lên, Tô Thiên Diệp một tiếng hét chói tai, liền vọt vàng trên đất được thể lăn một vòng, tránh khỏi.

Tô, Ngô hai người thấy Tô Thiên Diệp bị người công kích, bất chấp chính mình sự an nguy, nổi tới Tô Thiên Diệp bên này dựa vào, Ngô Tùng Đình đầu vai bị một xúc, rên lên một tiếng, máu tươi chảy ròng.

Tô Tô Tô cũng không tốt được đi đâu, nàng từng chiêu liễu mạng, nếu không phải Thiết Đầu Công sợ bị thương nàng, sớm đã đem nàng bắt giữ rồi. Cái này

Lúc nàng đi cứu Tô Thiên Diệp, hẳn nhân cơ hội đem Kim Cương Xử để ngang nàng giữa cổ.

Trắng như tuyết trên cổ, lộ ra một tia huyết sắc.

Cùng lúc đó, Thiên Vương Tháp đem Tô Thiên Diệp không chế ở trong tay.

Thiết Đầu Công nói, chúng ta Thái Hồ Tứ Nghĩa vốn vô tình tổn thương cô nương, chẳng qua là phụng mệnh mời cô nương đi trước nói chuyện cũ, nếu cô nương không nể mặt mũi, chúng ta cũng chỉ đành đắc tội.

Lúc này, ta toàn thân đã thu công, tứ chi hoạt động như lúc ban đầu. Nhưng ta cũng không phải là Hiệp Nghĩa cảm giác tăng cao, dường thấy mỹ nữ bất bình rút dao tương trợ giang hồ hiệp khách, gặp phải loại này giang hồ tranh chấp, không thể làm gì khác hơn là vừa học vừa làm rồi Trương Ấu Khiêm mới võ công: Giả chết.

Trong trạm dịch, Thái Hồ Tử Đạo đã xem Lĩnh Nam Kiếm Phái mọi người chế trụ, ta là ngồi xếp bằng tựa vào góc tường, nhắm mắt không nói.

Thiết Đầu Công đem Tô Tổ Tổ đâm người Điểm Huyết, nói câu, mang đi!

Kim Cương Thối nói, Lão Đại, còn lại mấy người kia làm sao bây giờ?

Thiết Đầu Công nói câu, làm thịt chính là, còn dùng tới hỏi ta?

Kim Cương Thối khập khểnh hướng ta đi tới, quăng lên Dục Vương Xềng, đồ ập xuống đập tới.

Ta nhất thời liền có chút không bình tĩnh, các người bắt người ta mặc kệ, nhưng các người muốn giết ta, ta đây sẽ không khách khí, nghĩ đến chỗ này, ta sượt một đứng lên.

Thấy ta nhảy lên, đập nước một chút, té lộn mèo một cái, nói, má ơi, xác chết vùng đây. Trong nội tâm của ta tức giận, các người những chuyện xấu này, ta mặc kệ, các người lại tính kể đến lão tử đầu đi lên.

Ta vận lên nội lực, tăng kia bên ngoài cơ thể chân khí quanh quần mà tới, quăng chân hướng về phía hấn chân trái đá tới, Kim Cương Thối đứng không, ta cho người Kim Cương Thối!

Xoạt xoạt.

Kim Cương Thối chân trái lại truyền đến tiếng xương nứt, một tiếng tiếng kêu rên, tại trong trạm dịch vang lên. Trong vòng nhất chiêu, ta phé bỏ Kim Cương Thối, Thiết Đầu Công, Thiên Vương Tháp, Đồng Tỳ Bà nhất thời sinh ra phòng bị, người là người phương nào?

Ta nói ta là người phương nào cũng không trọng yếu, người lại ba phen quấy nhiễu ta ngủ. Vừa nói, ta liền về phía trước dựa vào, đem Thiết Đầu Công bức đến góc tường bên trên, ta thuận tay nhặt lên một cây gậy, phanh nện ở trên đầu của hắn.

Thiết Đầu Công đứng không?

Àm!

Cây gậy vừa đứt là hai.

Thiết Đầu Công nhất thời tới sức mạnh, đem Kim Cương Xử đưa ngang một cái, tiểu tử, hãy xưng tên ra, ta đến lãnh giáo một chút!

Lòng ta nói còn có chút đạo hạnh, đem hai khúc đứt côn thay phiên vung ra, mưa rơi hướng cái kia Thiết Đầu Công trán kháng tới, trong miệng nói lắm lắm, hanh hanh cấp hắc, ta cho người lãnh giáo.

Chừng mười côn sau đó, Thiết Đầu Công đầu đầy là bao, lại không để ý còn lại ba người, đem Kim Cương Xử ném xuống đất, nhanh chân chạy. Thiên Vương Tháp cùng Đồng Tỳ Bà vốn là võ công không bằng hai người, thấy Lão Đại chạy, Lão Nhị phé, liền cười hắc hắc nói, thiếu hiệp, hiểu lắm, hiểu lắm!

Ta cười lạnh nói, hiểu lắm? Người cái này Tỳ Bà dường như rất có công kích tính hiểu lắm a.

Đồng Tỳ Bà nói cái này có thể sai trách ta, ta đây Tỳ Bà là đang ở ven đường xin cơm ăn xin hát rong lúc dùng.

Ta nói thật sao, đến đôi câu.

Đồng Tỳ Bà ngón tay bát lộng dây, hát nói: Phía Tây mặt trời, liền muốn xuống núi rồi . .

Ta hỏi Thiên Vương Tháp, người thì sao, tháp này không chìm à?

Thiên Vương Tháp cười hắc hắc nói, là kỳ quái lão chìm, làm cho ta vai Xung quanh bị viêm đều mắc rồi.

Ta thấy hai người thái độ còn có thể, khoát khoát tay, nói, cút đi!

Hai người kia liền vội vàng chạy ra ngoài, đang ngẩng đầu ở giữa, lại thấy trước mắt một trận gió thổi qua, cặp chân đều gây Kim Cương Thối, chạy ra đứng lên, so với ai khác đều nhanh.

Ta khom người nhặt lên rơi trên mặt đất khoai nướng, mới vừa rồi không chủ ý trông nom, lại nướng có chút cháy khét, ta thở dài, nói xem ra không có lộc ăn.

Nhưng vào lúc này, Tô Tổ Tổ đi tới trước mắt ta, lúc này ta mới chính diện thấy nàng.

Cái này Tô Tổ Tổ mắt sáng như sao răng trắng, đào mắt Hạnh quai hàm mặt trái soan, trời sinh vu vật, khó trách Bát Quái Tuần San đưa nàng vào tuyệt sắc bảng thứ ba, tu luyện Hoan Hi Kiếm Nam Cung Thế Gia lão tổ nhất định phải đưa nàng nhét vào dưới quyền.

Tô Tô Tô không nói một tiếng, chân thành nhưng hướng ta quỳ xuống hành lễ.

Ta nhớ được Cổ đại hiệp nói qua, nếu như có nữ nhân, nhất là nữ nhân xinh đẹp đối với người quỳ xuống, cái kia người chính là mau trốn chạy thì tốt hơn, ta không chút nghĩ ngợi, liền cửa lớn cũng không đi, vận công đưng mở cửa sổ, hoảng hốt chạy thực mạng.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Gần đây lưu hành quần đấu

Ta tông cửa xông ra, cũng không phải là bởi vì không có lòng hiệp nghĩa, mà là bởi vì tự biết mình. Thái Hồ Tứ Đạo cũng không đáng sợ, lợi hại là phía sau hắc Nam Cung Thế Gia. Nam Cung Thế Gia là một trong tứ đại thế gia, cũng là Trường Giang lấy Nam đứng đầu Đại Môn Phái, đã từng lấy Ngự Kiếm Chi Thuật giang hồ nổi danh, sau đó bởi vì không biết tên nguyên nhân không rơi xuống đi, nhưng là lạc đà gãy so ngựa còn lớn.

Đạo Thánh Môn học nghệ lúc, đệ nhất sư huynh lần nữa cảnh cáo ta, gặp chuyện bất bình cái kia là hiệp khách bọn phải làm việc, chúng ta Đạo Thánh Môn đệ tử từ trước đến giờ là thấy tốt thì lấy.

Xen vào chuyện người khác còn có một cái tên khác, gọi là sẽ nhanh chết.

Thiên Hạ Chi Gian chuyện bất bình nhiều vô số kể, liền Võ Lâm Minh Chủ đều không quản được, huống chi chúng ta?

Ta sợ phiền toái, nhưng là phiền toái lại bắt ngờ tới.

Ta một đường cưỡi ngựa, ngày thứ hai liền đã tới Lạc Thủy.

Qua Lạc Thủy, liền ra Thái Hồ Tứ Đạo phạm vi thế lực. Trước đó vài ngày Oa loạn thời điểm, vì ngăn cản giặc Oa, rơi xuống nước Phù Kiều bị người hủy diệt, bây giờ cầu mới chưa sửa xong, muốn độ Lạc Thủy, chỉ có dựa vào đũa đồ thuyền bè.

Thuyền mỗi giờ phát một chiếc, Nam Bắc người đi đường đến đây, cho dù là lại có việc gấp, cũng chỉ có thể là xếp hàng chờ đợi. Cũng may Lạc Thủy bên có năm ba cái quán trà, cung cấp đi khách nghỉ ngơi, những người đi đường này ngược lại cũng không buồn chán, mà là xài một hai chục đồng tiền, muốn chén trà nước, chờ bên dưới một chiếc thuyền phát đi qua.

Trà không phải là trà ngon, chẳng qua là trên thị trường thường gặp trà lá lớn.

Nước nhưng là nước tốt, Lạc Thủy thượng du có núi Mông, quanh năm tuyết đọng, bây giờ ngày mùa hè, tuyết đọng hòa tan, ở dưới chân núi tạo thành một nơi đầm nước, chất lượng nước ngọt lạnh. Nghe nói những thứ này thượng gia sáng sớm phải đi đầm nước múc nước, sau đó chọn tới nơi này buôn bán, một chén trà bán được mười văn, hai mươi văn, kiếm một ít kiếm sống.

Cự ly bên dưới con thuyền phát thuyền còn có nửa giờ, ta liền muốn một bình trà, ở một cái ghế nhỏ ngồi xuống, vừa uống trà, vừa cùng chủ quán câu có không một câu trò chuyện. Chủ quán thấy ta áo ngắn ăn mặc, hỏi, khách quan nhưng là người trong giang hồ?

Ta nghe vậy ngẩn ngơ, muốn chỉ chốc lát nói, coi như là nửa người trong giang hồ đi.

Chủ quán cười nói, cái này thì lạ rồi, chính là, không phải liền không phải, tính thế nào là nửa người trong giang hồ?

Ta cười ha ha một tiếng, nói thật không dám giấu giếm, ta nhưng thật ra là người trong công môn, nhưng là khi thiếu chuyện, lại cùng giang hồ có liên quan, cho nên xưng nửa người giang hồ cũng không có gì quá.

Chủ quán gật đầu nói, thì ra là như vậy, những này qua, theo bến đò Lạc Thủy thuyền xuống phía Nam, ngoại trừ vân du bốn phương du thương, lấy người trong giang hồ chiếm đa số, cho nên tiểu lão nhi mới mạo muội hỏi một chút, còn không nên phiền lòng. Tiểu lão nhi còn có một chút rượu ngon, không biết có muốn tới hay không một bình?

Ta thấy hắc bên ngoài kiếm sống không dễ, vì vậy móc ra một khối bạc vụn, lại móc ra túi nước cho hắc, giúp ta trang bị đầy đủ đi, trên đường uống.

Chủ quán thu bạc, tâm tình thật tốt, trong miệng nói cũng nhiều hơn: Gần đây trên giang hồ có phải hay không phải có xảy ra chuyện lớn?

Ta nói làm sao ngươi biết.

Chủ quán cười ha ha, tiểu lão nhi mặc dù ở chỗ này bán trà bán rượu, nhưng lui tới giang hồ khách nhiều, theo chuyện linh tinh giết thời gian bên trong cũng nghe đến một chút. Nghe nói là Vô Lâm Minh Chủ phát ra Minh Chủ Lệnh, kêu gọi giang hồ Các Đại Môn Phái chinh phạt cái gì Thần Giáo, hôm nay coi là ngươi, đã là thứ ba gọi. Theo ta thấy a, những người giang hồ này đều là ăn no rồi việc được, ngày nay thiên hạ thái bình, tốt như vậy công phu, lại có lưỡng cánh tay khí lực, làm hoa màu sống một cái có thể đội lên nhiều cái, hết lần này tới lần khác cũng không học giỏi, khắp nơi chém chém giết giết, đây cũng là cần gì chứ?

Ta im lặng không nói gì, nếu theo hán góc độ đến xem, nghĩ như vậy cũng không có sai. Nhưng là giang hồ chuyện, như thế nào bách tính bình thường có thể hiểu được.

Cái giang hồ này, có người muốn dương danh lập vạn, có người tham đồ phú quý tiền bạc, có người muốn xưng bá vô lâm, có người tràn đầy cừu hận, nhưng cũng chính là như thế

, mới làm cho cả giang hồ sáng lạn muôn vẻ. Nếu muốn các tuổi trẻ hiệp khách thật buông xuống hùng tâm tráng chí, xông lên cái cuộc lười hái, cái kia giang hồ cũng sẽ không là giang hồ.

Ta cười nói, đao binh nhập kho, ngựa thả núi Nam, người người an cư lạc nghiệp, quả thực không tệ. Có thể nam nhi tốt chí tại bốn phương, quần áo chỉnh tề, vùng kiếm chân trời, loại cuộc sống này quá mê người rồi, không phải là người tầm thường có thể chống đỡ.

Lúc này, nghe được có người tuổi trẻ, chủ quán, đến một bầu rượu.

Ngẩng đầu nhìn lên, lại thấy cười con lừa kiếm khách trẻ tuổi bước đi vào, ngồi ở bên cạnh ta trường trên ghế, tiện tay đem trường kiếm trong tay đặt ở trên bàn trà. Cùng với nói là kiếm, ngược lại không như nói là mấy cái mảnh gỗ kẹp một khối miếng sắt, liên vô kiếm cũng không có, nhìn qua ngược cùng Phong Vạn Lý phá kiếm có liều mạng.

Chủ quán bưng tới một góc rượu, cười nói, khách quan, tổng cộng là ba mươi văn.

Kiểm khách trẻ tuổi từ trong ngực móc ra túi tiền, lục lọi nửa ngày, móc ra một cái đồng tiền, cũng liền mười bảy mười tám văn đáng vẻ, mặt đầy thành khẩn trông chừng tiệm Gia Đạo, có thể hay không muốn nửa ảm? Chủ quán nhìn người tuổi trẻ một cái, chần chờ chốc lát, nói, thôi, hãy thu ngươi mười đồng tiền đi.

Kiểm khách trẻ tuổi nhưng là không chịu, nói ta chỉ có nửa bầu rượu tiền, vậy cũng chỉ có thể mua nửa ảm.

Ta thấy kiếm khách trẻ tuổi mày kiếm mắt sáng, sinh lòng hảo cảm, vì vậy nói, cái này một bầu rượu ta tới xin mời, vì vậy đem trên bàn ta rót đầy rượu túi rượu ném đi, ném tới. Kiếm khách cũng không thèm nhìn tới, vô giữa không trung, đem rượu túi tiếp lấy, chợt lại ném trở lại, nói, Lý Trường Lăng theo không chấp nhận người khác bố thí.

Nguyên lai hán gọi Lý Trường Lăng, ta cảm thấy được danh tự này có chút quen tai, cũng không nhớ ra được ở nơi nào đã nghe qua.

Ta cảm thấy được người trẻ tuổi này thú vị, nói, vị tiểu huynh đệ này, ta ngươi vừa thấy hợp ý, rượu này coi như ta là mời ngươi, không bằng kết giao bằng hữu.

Kiểm khách trẻ tuổi nói, Lý Trường Lăng không có bằng hữu.

Lòng ta nói người này ngược thật là kỳ quái, bất quá hán như vậy, ta cũng không tốt nói gì nữa, cũng không bắt buộc.

Lý Trường Lăng lấy nửa bầu rượu, đổ ra một chén, hít sâu một hơi, nâng chén uống một hơi cạn sạch, lại không để xuống, đợi đến cuối cùng một giọt rượu nhỏ xuống trong miệng, nơi cổ họng phát ra một tiếng giòn vang, cái này mới đem rượu chén buông xuống, một mặt say mê đáng đáp.

Mỗi một giọt rượu tất cả dụng tâm ở phẩm, như thế ba bốn chén đi xuống, hán chưa thỏa mãn, sâu thẳm một hơi thở, nói, rượu ngon. Bầu rượu thấy đầy, hán đem rượu ảm dụng ngược, cuối cùng một chén rượu lại chỉ rót nửa ly, đặt ở trước mặt, nghe thấy một cái, lại chậm chạp không bỏ uống được bên dưới.

Vài con khoái mã vang lên, cách đó không xa có hơn mười cười hướng Độ Khẩu chạy tới.

Chủ quán đứng dậy nhìn một cái, vội vàng nói, hai vị khách quan, muốn đóng cửa.

Ta nói lúc này mới giữa trưa, gấp gấp như vậy làm gì?

Chủ quán vội vàng thu dọn đồ đạc, nói, những người này là Thái Hồ bên trên hảo hán, cách mỗi năm sáu ngày sẽ tới một chuyến, châu chay, nếu không dẹp quây, hôm nay ta làm ăn này coi như làm không công. Vừa nói, đem bàn uống trà nhỏ trà cụ các loại thu vào.

Trong nháy mắt, cái kia chừng mười con khoái mã đi tới quán trà trước. Dẫn đầu người, đúng là đem qua bị ta đánh tề ra quân Thái Hồ Tứ Đạo, tùy theo cùng đi, còn có một ông già, lão già này râu dài tới ngực, ánh mắt như điện, hiển nhiên là Nội Gia cao thủ.

Thiết Đầu Công nói, Nam Cung Trường Lão, cái này bến đò Lạc Thủy là mấy người kia xuống phía Nam phải đi qua chỗ, ta đã sớm phái người canh giữ ở chỗ này, ngươi yên tâm, lần này tuyệt đối sẽ không để cho Linh Nam Kiếm Phái mấy người kia theo chúng ta trên bàn chạy trốn.

Quán trà chủ quán liền đứng dậy, mấy vị lão gia, trước đây không lâu tiểu lão nhi có thể mới vừa nộp trà vậy tiền a.

Thiết Đầu Công vung tay lên, nói nơi này không có người chuyện. Triệu Lăng Tiêu, hôm nay có thấy hay không có một đội người giang hồ qua sông? Trong bọn họ có một cô gái tuyệt sắc.

Chủ quán chê cười nói, Đại lão gia, nay ngày trôi qua người giang hồ ngược lại cũng có ba bốn gọi, chẳng qua lại không có nữ tử.

Vị kia Nam Cung Trường Lão nghe vậy, nhìn kỹ chủ quán một cái, lão già kia liền vội vàng cúi đầu xuống, nói, đại gia yên tâm, nếu gặp phải những người này, tiểu lão nhi nhất định hướng ngài báo tin.

Những người này ở đây quán trà bên ngoài, bởi vì ta đưa lưng về phía bọn họ, Thiết Đầu Công cũng không phát hiện ta, vẫn nói, Nam Cung Trường Lão, họ Triệu này lão đầu, ủ rượu hoa đào cũng không tệ lắm, không bằng ngồi xuống uống một ly, chúng ta ở chỗ này ôm cây đợi thỏ. Họ Triệu, còn ngờ ra làm gì, còn không lấy rượu ngon đến?

Chủ quán thấy Thái Hồ Tứ Đạo cũng không có thu bảo hộ phí ý tứ, liền đẩy ra một cái bàn uống trà nhỏ, đưa tay dùng tay áo lau đi, nói, mấy vị đại gia mời ngồi.

Nam Cung Trường Lão lại như lâm đại địch, chậm chạp không chịu ngồi xuống, hồ nghi trông chừng tiệm nhà, hỏi, người gọi Triệu Lăng Tiêu?

Chủ quán nói, đây là tiểu lão nhi lúc trước tên, bây giờ gọi Triệu Tứ.

Nam Cung Trường Lão hỏi, vậy trước kia ngài làm gì?

Chủ quán Triệu Tứ thở dài nói, lúc trước a, lúc trước chuyện đều đã quên rồi, chỉ nhớ rõ năm đó chọc một cái lợi hại kẻ thù, bị buộc nhìn mấy năm hoa đào vườn, sau đó lại chọc phải hấn đồ đệ, vì né tránh truy sát, có nhà khó trở về, trốn ở chỗ này mai danh ẩn tính, thoáng một cái chính là hai mươi năm rồi.

Thiết Đầu Công nói Nam Cung Trường Lão ngại với người này khách khí cái gì, lão bắt tử kia rất nhất gan, khắp nơi bị người bắt nạt, nếu không phải ta bao bọc hấn, hấn liền com đều lẫn lộn không được ăn, người nói có đúng hay không?

Triệu Tứ liền vội vàng gật đầu, đa tạ những năm gần đây Đại lão gia chiếu cố, nếu không tiểu lão nhi đều sớm chết đói chừng mấy hồi rồi.

Nam Cung Trường Lão đối với Thiết Đầu Công nói, vị này Triệu tiên sinh quả thực đáng thương, sau này đừng đánh hấn trà vậy quanh.

Thiết Đầu Công không hiểu nói, Nam Cung Trường Lão, quy củ này cũng không thể bỏ à?

Nam Cung Trường Lão lạnh lùng nói, người luyện là Thiết Đầu Công?

Đúng vậy.

Nam Cung Trường Lão nói, ta đây cho người cái đề nghị, tìm một lò rèn, làm một bèn chắc gậy đầu mũ sắt, nếu không đầu người, còn chưa đủ cứng rắn.

Lúc này, Kim Cương Thối phát hiện ta, quệt đứng lên, kết quả chân tổn thương không tốt, đập nước lại ngồi xuống, rầm rầm, hồng rồi một cái ghế, Lão Đại, là tiểu tử kia!

Thiết Đầu Công lúc này mới phát hiện ta, thật là oan gia ngõ hẹp a.

Ta đứng dậy, cười ha ha một tiếng, nói đường này cũng không hẹp, người xem một con sông lớn sóng rộng a. . .

Nam Cung Trường Lão nhìn ta một cái, các người quen biết?

Thiết Đầu Công nói, Nam Cung Trường Lão, tiểu tử này liền là ngày hôm qua đánh lên chúng ta tên kia, nếu không phải hấn, Lĩnh Nam Kiếm Phái cái kia tiểu nương bị sớm bị chúng ta bắt được.

Trong nội tâm của ta suy nghĩ, nếu là Thái Hồ Tứ Đạo, ta còn không sợ bọn họ, nhưng là cái này họ Nam Cung lão gia hóa, phải là Nam Cung Thế Gia cung phụng hàng đầu nhân vật, nếu thật đánh, ta sợ rằng phần thắng không cao, ta quan sát trái phải, nhìn có hay không chạy trốn đường.

Kim Cương Thối đầy mắt lửa giận, chia vào người của ta nói, tiểu tử người có dũng khí, ở chúng ta trên bàn làm chuyện, lại vẫn dám ngênh ngang xuất hiện, hôm nay ta nếu là không làm thịt người, liền có lỗi với ta Vô Địch Kim Cương Thối.

Lòng ta biết lúc này trốn không thoát, vô luận như thế nào, ta đã đắc tội Nam Cung Thế Gia, ngược lại dù sao một cái mạng, cái này Kim Cương Thối đưa tới cửa, ta ngược lại muốn lợi dụng một chút, vì vậy nói, người có dám theo hay không ta một mình đấu?

Kim Cương Thối cười lạnh nói, làm người Xuân Thu Đại Mộng đi, gần đây trên giang hồ lưu hành quần đấu.

Một bên mắt lạnh bên cạnh xem Lý Trường Lăng bỗng nhiên đứng lên, nói, ta phát hiện Trường Giang lấy người phía Nam trong giang hồ, càng ngày càng không biết xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Dám cùng lão phu đánh một trận hay không?

Lòng ta nói tiểu tử này lá gan thật lớn, một câu nói này là không khác biệt công kích a, phải biết khu vực kỳ thị là không đối với giọt, chẳng qua xem ở hần là ta nói chuyện phân thượng, ta cũng biểu thị chút nào không ý kiến.

Nam Cung Thế Gia Trường Lão lại cau mày nói, những lời này có chút không phúc hậu, ngươi cái này không biết trời cao đất rộng tiểu tử chưa ráo máu đầu, chỉ bằng ngươi một câu nói này, liền đem Trường Giang lấy người bên trong giang hồ phía Nam đều đắc tội toàn bộ.

Lý Trường Lăng lạnh nhạt nói, đắc tội thì như thế nào, ta tới cũng không phải là với các ngươi kết bạn.

Một câu nói ghen Nam Cung Trường Lão không nói ra lời.

Ta đã lĩnh giáo qua Lý Trường Lăng người này tính khí, loại này kèm theo tranh cãi thêm quần thảo phương thức nói chuyện, khiến Nam Cung Trường Lão cùng Thái Hồ Tứ Đạo rất không thoải mái.

Kim Cương Thối nơi nào chịu được cái này kích tướng, trong tay Dục Vương Sạn một chọc, vậy hôm nay ta Thái Hồ Tứ Nghĩa ngược muốn lĩnh giáo các hạ bản lĩnh.

Lý Trường Lăng ngạo nghễ nói, ta không đánh với ngươi.

Kim Cương Thối sừng sốt một chút, tại sao?

Lý Trường Lăng nói, bốn người các ngươi cùng tiến lên, cũng không phải đối thủ của ta.

Những lời này cầm Thái Hồ Tứ Đạo ghen không nói ra lời.

Lý Trường Lăng chỉ chỉ Nam Cung Trường Lão, nói ngươi có thể miễn cưỡng đánh với ta một trận.

Nam Cung Trường Lão giữa chân mày đã lộ vẻ vẻ giận, hướng Triệu Tứ ném đi hơi ánh mắt, Triệu Tứ liền vội vàng nói, các ngươi muốn đánh, ta không ngăn cản ngươi, nhưng là muốn đánh ra đánh, chớ đem ta trả than mà phá hủy.

Thiết Đầu Công trừng mắt, nói đập ngươi quán trà là để mắt ngươi, ngươi cho rằng là ngươi là ai a, như vậy nói chuyện với Nam Cung Trường Lão.

Nam Cung Trường Lão liên tục ho khan, nói các ngươi không muốn sống, Lão Tử còn muốn sống thêm hai năm đây, đều rút ra ngoài cho ta.

Triệu Tứ thở dài một tiếng, nói lão hủ không có một thân võ công, vận may lại xui xẻo đến nhà.

Trong nội tâm của ta hoài nghi, chẳng lẽ cái này Triệu Tứ Triệu Lăng Tiêu trước kia là rất nhân vật lợi hại? Người này nhìn qua sáu bảy chục tuổi rồi, ta lại cho tới bây giờ không có nghe qua giang hồ bên trên có một người như vậy vật.

Nam Cung Trường Lão cung kính nói, chủ nhân nhà ta đối với lão tiền bối kiểm pháp hay lại là tán thưởng có thừa, nói ngài kiểm pháp có thể xếp hạng hần thiên hạ trước ba, Nhược tiền bối cố ý, tại hạ cả gan mời xin tiền bối đi Nam Cung Thế Gia làm khách.

Triệu Tứ nói thiên hạ trước ba có ích lợi gì, còn chưa phải là với chó nhà có tang giống nhau đồng đóa tây tàng? Ta coi như là càng sống càng lùi lại, tuổi càng lớn, càng sợ chết, năm đó về này hào tình tráng chí, đã sớm hao mòn hầu như không còn rồi, bây giờ giang hồ, đều là các ngươi thiên hạ. Các ngươi chuyện, ta lười quản, cũng không quản được, đừng làm hư ta kiểm tiền gia sản, giang hồ tùy các ngươi đi giày vò đi.

Ta cảm thấy kỳ quái, thử thả ra Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên, đi dò xét lão giả này tu vi, nhưng là ta chân khí trong cơ thể rót vào trên người hần, giống như vào không đáy chi động, đá chìm đáy biển giống như biển mất không thấy gì nữa, cái này làm cho ta thất kinh.

Phải biết, Phong Vạn Lý, Từ Khai Sơn loại này giang hồ cao thủ hàng đầu, ta đều có thể dò xét ra cao thấp đến, nhưng là lão giả này lại không có chút nào chân nguyên chấn động. Nói cách khác, lão giả này hoặc là một chút võ công cũng sẽ không, hoặc là chính là tu vi đã đạt tam cảnh bên ngoài, kèm theo trời đất quy tắc vận chuyển, không có ở đây giang hồ khí vận bên trong.

Từ Khai Sơn nói ba mươi năm trước trên giang hồ cao thủ nhiều như mây, nhưng là Minh Sơn cuộc chiến phía sau, giang hồ khí vận không ngừng đảo chột bên dưới, những thứ kia tam cảnh bên ngoài Đại Tông Sư hoặc là mất tích, hoặc là che giấu không ra, không nghĩ tới ở nơi này uống cái trà, cũng có thể gặp phải loại này cao thủ cấp bậc.

Kim Cương Thối giờ khắc này ở bên ngoài đối với Lý Trường Lăng nói, tiểu tử, ngươi đi ra cho ta.

Lý Trường Lăng nhìn đến ta trước bàn tửu rượu, nói ta giúp ngươi giải quyết phiền toái, ngươi mời ta uống rượu, hai ta lưỡng không thua thiệt như thế nào?

Ta cười ha ha một tiếng, nhìn qua thật giống như ta còn kiếm lời đây, thế nào không làm?

Nam Cung Trường Lão với Triệu Tứ khom người, thối lui ra quán trà, đối với ta lại không có khách khí như vậy, nói, tiểu tử, ngươi hông chúng ta Nam Cung Thế Gia đại sự, nếu nói là ra Lĩnh Nam Kiếm Phái một nhóm tung tích, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết.

Lý Trường Lăng nắm lên tửu rượu, ừng ực mấy hớp, đem ta tửu rượu rượu uống ánh sáng, nói, tốt rồi, ta uống cạn sạch ngươi rượu, những người này ta đến giúp ngươi đuổi đi đi. Vừa nói, rút ra kiếm sắt, đối với Nam Cung Trường Lão nói, ba kiếm! Ba kiếm bên trong, ta nếu không đánh bại ngươi, nơi này sự tình, ta mặc kệ rồi.

Ta nói mới ba kiếm a, ta thế nào cảm giác ngươi là để gạt uống rượu

Đây?

Nam Cung Trường Lão nhìn đến Lý Trường Lăng, tiểu tử, nói lên môn phái sư thừa.

Lý Trường Lăng nói, không môn không phái, chân trời một sóng mà đã.

Kim Cương Thối nói Trường Lão với tiểu tử này dài dòng cái gì, một kiếm làm thịt chính là! Vừa nói, quăng lên Dược Vương Sơn liên hương Lý Trường Lăng đập tới, lại thấy hàn quang chợt lóe, Lý Trường Lăng mới đưa ra nửa kiếm, Kim Cương Thối oa oa hét thảm một tiếng, đầu gối trở xuống, lại đồng loạt gãy.

Kiểm pháp này nhanh như thiểm điện, ngay cả ta cũng không có thấy rõ một chiêu này hẳn là như thế nào đưa ra. Triệu Tứ ở một bên vỗ tay nói, hảo kiếm pháp.

Lý Trường Lăng lạnh nhạt nói, còn hai kiếm nữa nữa.

Nam Cung Trường Lão sắc mặt âm trầm, tại hạ có ba mươi sáu đường Từ Hà kiếm pháp, ngươi nếu có thể tiếp ta bộ kiếm pháp này, hôm nay chuyện, ta không truy cứu nữa.

Lý Trường Lăng một câu nói đối lên đi ra ngoài, lưỡng kiếm bên trong, ngươi nếu không bỏ kiếm, liền coi như ta thua.

Nam Cung Trường Lão tức giận nói, thật là cuồng vọng tiểu tử! Vừa nói, một tiếng khê rên, bảo kiếm xuất vỏ, nhất thời bên trong sân thoáng qua một đạo hào quang. Nam Cung Thế Gia là thiên hạ đệ nhất kiếm thế gia, Mộ Dung Sơn Trang suy tàn sau đó, Nam Cung gia kiếm pháp một nhà độc quyền, hành gia ra tay một cái, đã biết có hay không, một kiếm này thế lô đình vạn quân, cái này Nam Cung Trường Lão đúng là biết không tin được thượng cảnh cao thủ.

Lý Trường Lăng lãnh đạm nói, kiếm rất đẹp mắt, lại không đủ nhanh!

Lại thấy hân bóng người thoáng một cái, hình như quý mỹ, một kiếm đâm vào Nam Cung Trường Lão hơn mười đạo Từ Hà kiếm quang bên trong.

Hiếu Sinh giang hồ báo cáo qua, Nam Cung Thế Gia Từ Hà kiếm pháp ở giang hồ kiếm pháp bên trong xếp hạng thứ năm, chiêu thức cả công lẫn thủ, vị này Nam Cung Trường Lão lại là biết Huyền Cảnh cao thủ, trải qua trong tay hân sử dụng ra, tự nhiên uy lực vô cùng.

Lý Trường Lăng hồn nhiên không cảm giác, cũng không biến chiêu, cả người mang kiếm vọt tới.

Một nhanh vượt mười ngàn biến hóa.

Trong sân truyền tới một tiếng nhỏ nhẹ giòn vang âm thanh, Lý Trường Lăng trở lại thân ta bên cạnh.

Ngươi thua.

Một câu nói, ba chữ, nói như không có chuyện gì xảy ra, nhưng mới vừa một kiếm kia tốc độ quá nhanh, sắp đến làm người ta hít thở không thông, kiếm đi nhanh, Lý Trường Lăng lui về cũng mau.

Đình đình đình.

Nam Cung Trường Lão kiếm trong tay, lại chém làm mảnh vụn.

Ngay tại Lý Trường Lăng vọt tới bên cạnh hân thời điểm, Lý Trường Lăng ở Nam Cung Trường Lão trên thân kiếm, chặt xuống ba mươi sáu kiếm.

Nam Cung Trường Lão mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, đây là cái gì kiếm pháp?

Lý Trường Lãng suy nghĩ một chút, nói ta còn không có cho bộ kiếm pháp này đặt tên, không bằng liền kêu ngọc nát đi.

Thà làm Ngọc vỡ không làm Ngoi lành.

Nam Cung Trường Lão đang do dự, Triệu Tứ lại ở một bên nói, các ngươi đi thôi, coi như cùng tiến lên, cũng không phải tiểu tử này đối thủ. Tiểu tử này trời sinh Kiếm Thai, không tới ba năm, coi như Nam Cung Trường Thanh thân chí, cũng không nhất định thắng được tiểu tử này.

Nam Cung Trường Lão nghe vậy, đối với Thái Hồ Tử Đạo nói, đi.

Thiết Đầu Công muốn nói lại thôi, hung tợn nhìn ta một cái, nói hôm nay coi như số ngươi gặp may.

Ta nói vận khí ta từ trước đến giờ không tệ, lúc này đi a, muốn không nên để lại đến uống ly trà à? Ta đây không tiễn a.

Quán trà bên trong, chỉ còn lại ta, Lý Trường Lãng, Triệu Tứ ba người.

Triệu Tứ bói một chén rượu, đưa cho Lý Trường Lãng, Lý Trường Lãng lại không có cự tuyệt, uống một hơi cạn sạch, nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt.

Triệu Tứ nói, nếu sớm cái mười năm tám năm nhìn thấy ngươi, ta nhất định thu ngươi làm đồ đệ.

Lý Trường Lãng lại cầm trong tay kiếm đưa ngang một cái, nói ta muốn đánh với ngươi.

Ngươi biết ta là ai?

Ta biết.

Triệu Tứ nói, ngươi cảm thấy là đối thủ của ta?

Lý Trường Lãng chính là bởi vì không phải là đối thủ, ta mới chịu đánh với ngươi.

Triệu Tứ lắc đầu một cái, ta không đánh với ngươi.

Tại sao?

Triệu Tứ nói, bởi vì ta sợ chết. Nghe, tiểu tử ngươi là trăm năm nhất ngộ trời sinh Kiếm Thai, nếu nguyện bái ta làm thầy, ta có thể bảo đảm, không ra năm năm, ngươi liền trở thành thiên hạ cao thủ tuyệt đỉnh một trong.

Lý Trường Lãng làm sao có thể nghe vào nói, bóng người chợt lóe

, cả người mang kiếm hướng Triệu Tứ công tới. Triệu Tứ không nhúc nhích chút nào, Lý Trường Lãng Kiếm Ly hấn long mi kiếm nửa tắc trước đột nhiên mà thôi, ngươi vì sao không hoàn thủ?

Triệu Tứ thờ dài nói, ngươi thật muốn xem ta kiếm?

Lý Trường Lãng gật đầu một cái.

Triệu Tứ nói một câu thôi, hai mươi năm qua ta sống được cũng đủ hèn nhất, ghê gớm, chuyển sang nơi khác, đổi một thân phận, lại tránh chính là. Ngươi tới công đi, ta chỉ ra một kiếm.

Lý Trường Lãng mất lộ ra vẻ hưng phấn, nói tiền bói Mồi!

Trong tay phá kiếm gia tốc đưa ra, chỉ cần tiếp tục tiến lên một tắc, là có thể đâm vào Triệu Tứ mi tâm. Nhưng mà Triệu Tứ trước người một tắc chỗ, lại dâng lên một tầng sương mù, cả người cũng hết sức mơ hồ. Nhất thời, ta cảm giác trong thiên địa chân nguyên kịch liệt sóng gió nổi lên.

Triệu Tứ cả người bị bao phủ bên trong, toàn thân râu tóc hết sức trương, một thanh kiếm chẳng biết lúc nào đi tới trong tay hắn.

Triệu Tứ trong nháy mắt theo Lý Trường Lãng trước mắt biến mất, đi tới giữa không trung bên trong, trường kiếm vung vẩy chỗ đến, chân nguyên giống như ngưng kết thành vật thật, nhìn kỹ lại, lại giống như con cự long. Ta Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên lẫn lộn, cơ hồ không khống chế được, loại cảm giác này, ngày đó ở Đào Sơn bên trong, cũng từng có.

Đây là tam cảnh bên ngoài một kiếm.

Một kiếm này, gió nổi mây phun.

Một kiếm này, trời đất biến sắc.

Một kiếm này, nhiễu động thiên địa khí vận.

Lý Trường Lãng sắc mặt nghiêm túc, nhìn kỹ kiếm kia cùng chân khí giữa dung hợp.

Ta cũng nhìn chăm chú Triệu Tử kiếm, một chiều này kiếm, lại mang theo trời đất sấm gió.

Ta lần đầu tiên thấy, kiếm đạo chân thực cảnh giới, coi như Từ Khai Sơn, Phong Vạn Lý liên thủ, cũng không nhất định có thể tiếp được một kiếm này. Cũng may Triệu Tử một kiếm này, chỉ là vì biểu diễn hấn kiếm pháp, cũng không có chân chính công kích Lý Trường Lăng.

Lý Trường Lăng như có điều suy nghĩ, giống như có điều ngộ ra.

Mà trong đầu của ta, vẫn đang suy nghĩ, như thế nào phá đi một chiều này kiếm pháp, nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có Từ Khai Sơn ngày đó sử xuất ra một kiếm kia Minh Sơn tuyệt học, nếu ở ngang hàng cảnh giới bên dưới, hoặc có một trận chiến.

Triệu Tử hỏi, thấy rõ à?

Lý Trường Lăng gật đầu một cái, chợt lại lắc đầu.

Triệu Tử cười lớn một tiếng, thống khoái, lão phu hai mươi năm chưa từng ra một kiếm, mài kiếm đá mài hai mươi năm, hôm nay rốt cuộc thấy Thanh Thiên!

Triệu Tử treo ở giữa không trung, giống như Kiếm Tiên tái thế, liên liền thiên địa cũng mơ hồ sinh ra cảm ứng.

Ở chân trời, tiếng sấm vang rền, kim mây lẫn lộn, mặt đất núi đồi, không gian vặn vẹo, phương mới đi ra khỏi không xa Nam Cung Trường Lão cùng Thái Hồ Tử Đạo, không ngờ đi trở về đến nơi này.

Nam Cung Trường Lão bị dọa sợ đến đột nhiên biến sắc, cả người phát run.

Thiết Đầu Công nói, kỳ quái, chúng ta thế nào lại trở về nơi này?

Lại nhìn trên bầu trời, ngày xưa bị chính mình bắt nạt bán trà lão hán Triệu Tử, giống như Tiên Nhân giáng lâm, đập nước một tiếng, quỳ sụp xuống đất, Lão Thần Tiên!

Ta chân khí trong cơ thể lẫn lộn, Lý Trường Lăng sắc mặt tái nhợt, lại không chớp mắt nhìn chăm chăm Triệu Tử.

Triệu Tử phảng phất bị đè nén nhiều năm oán khí phóng lên cao, như nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt Đế Vương bình thường, chỉ thấy hấn ngựa mặt lên trời thét dài, họ Tần, đám lão phu đánh một trận hay không?

Thanh âm như sấm, vang tận mây xanh.

Nhưng vào lúc này, Triệu Tử bỗng nhiên mặt liền biến sắc, đột nhiên rơi trên mặt đất, đưa tay chep từ bản thân bọc hành lý, như ảo ảnh bình thường, theo trước mắt biến mất, trong nháy mắt, đã đến vài chục trượng bên ngoài, chỉ nghe hấn buột miệng mắng, họ Tần, tiểu tử nguoi khôn kiếp!

Ngay sau đó, liền thi triển ra tam cảnh Đại Tông Sư Không Gian Pháp Tắc, trong nháy mắt biến mất ở trước mắt mọi người.

Àm!

Một trận tiếng nổ, ta cảm thấy được trong đầu ông một tiếng, cơ hồ tâm thần thất thủ. Nam Cung Trường Lão quỳ sụp xuống đất, hai đầu gối không mà. Thái Hồ Tử Đạo, thất khiếu chảy máu, ngất đi, không rõ sống chết.

Mới vừa Triệu Tử chỗi đặt chân, chỉ thấy một cái sâu hơn mười trượng hố to.

Toàn bộ bình tĩnh lại.

Hố to chỗ sâu, nhưng là một chuỗi Kiếm Gỗ Đào, mũi kiếm mà khẽ run, phát ra trận trận ông mình âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Lý Trường Lăng không có bằng hữu

Một kiếm này như Thiên Ngoại Phi Tiên, nhìn đến ta kinh tâm động phách.

Ta vốn tưởng rằng Phong Vạn Lý, Từ Khai Sơn loại này cấp số cao thủ đã là trên giang hồ đỉnh phong tồn tại, nhưng mà một kiếm này trực tiếp thay đổi ta đối với toàn bộ giang hồ cái nhìn. Xem ra, năm ngoái Lão Tôn đầu theo ta nấu rượu luận anh hùng lúc anh hùng lớp lớp xuất hiện thời đại. Chẳng qua là lúc đó cảm thấy hân hoan lúc thành phần chiếm đa số, lại không ngờ, nguyên lai ngàn dặm phi kiếm, Phá Toái Hư Không cũng không phải là truyền thuyết.

Trước không đề cập tới một kiếm này vô thượng uy lực, chỉ là trà này Tứ ông chủ xé rách không gian, trong nháy mắt ẩn trốn công phu, đã vượt ra khỏi ta đối với võ công nhận thức.

Ta hỏi, lão già này là ai?

Lý Trường Lăng nhàn nhạt nói, Đông Hải Kiếm Tiên Triệu Lăng Tiêu.

Nguyên lai là hắn!

Lúc trước nghe được Triệu Lăng Tiêu tên của, ta chẳng qua là cảm thấy quen tai, cũng không có đem người này cùng ba mươi năm trước thiên hạ Tứ Tuyệt một trong Đông Hải Kiếm Tiên liên hệ với nhau, dù sao ta chỉ cho là năm đó trên giang hồ Tứ Tuyệt, chẳng qua chỉ là trên giang hồ có ý phóng đại mà làm đi ra một chút danh hiệu mà thôi.

Cái kia thanh phi kiếm này chủ nhân là người phương nào?

Lý Trường Lăng mắt lộ ra hướng tới sắc mặt, nói: Truyền thuyết.

Thái Hồ Tứ Đạo mơ màng tỉnh lại, thấy vậy ở giữa tình hình, sợ vỡ mật. Nam Cung Trường Lão cũng thần sắc bất định, hắn nên làm nhận thức Triệu Lăng Tiêu, nhưng lại không có nghĩ đến Triệu Lăng Tiêu võ công lại lợi hại như vậy. Đang lúc này, có người nói, nghe mới vừa động tĩnh, hắn là ở chỗ này.

Vừa dứt lời, liền có ba người thi triển khinh công mà tới.

Người tới đứng là ba cái xuất gia nhà sư, ba người này người mặc quần áo sợi đay, chân mang giày cỏ, thân pháp lại nhanh như thiểm điện. Ba người lần đầu tiên tới, ta liền cảm giác một luồng trung chính hùng hậu nội lực chi trận hướng bốn phía lan ra, đám đông bao phủ trong đó.

Lý Trường Lăng lộ ra vẻ cảnh giới, ta cũng âm thầm lấy làm kỳ, cao thủ hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều, chẳng qua một ngày, liền gặp phải nhiều cao thủ như vậy. Nhìn ba người này thân pháp, võ công lại cũng không yếu ở Phong, chậm chậm hai người.

Ba người đi tới hồ to trước, trong tay làm ra kỳ quái Kết Ấn, một đạo nhạt tia sáng màu vàng theo ba trên người phát ra, càng ngày càng lớn, lại tạo thành một đạo hình nửa vòng tròn khí tràng, đem cái kia hồ to bao phủ bên trong.

Chờ Kết Giới bố trí xong, người cầm đầu kia miệng thông báo một tiếng niệm phật, tung người nhảy vào hồ sâu bên trong, cực kỳ cẩn thận nhìn kiếm kia một cái, đưa tay phải đem Kiếm Gỗ Đào rút ra.

Dị Tượng chợt phát sinh.

Chuôi này kiếm gỗ giống như là đã có sinh mệnh, phóng lên cao, mang theo hô khiếu chi thanh, đụng phải ba hoà thượng bố trí xong Kết Ấn.

Một tiếng vang thật lớn.

Toàn bộ màu vàng nhạt hình nửa vòng tròn Kết Ấn lại bị Kiếm Gỗ Đào đụng biến hình. Chẳng qua, ba người này Kết Ấn mạnh mẽ quá đáng, Kiếm Gỗ Đào lại không có xông ra trùng vây, sức mạnh lại yếu đi một phần. Chợt nhanh như Linh Xà, ở Kết Ấn bên trong xông ngang đánh thẳng.

Vị kia quần áo sợi đay hoà thượng người sắc mặt nghiêm túc, định đi tóm lấy chuôi này Kiếm Gỗ Đào, liền thi ra tuyệt chiêu, lại bị cái kia Kiếm Gỗ Đào bức khắp nơi tránh né.

Tiếng bịch bịch nổi lên bốn phía.

Kết Ấn bên ngoài hai vị hoà thượng trong dân cư nói lầm bầm, miễn cưỡng duy trì Kết Ấn, sắc mặt lại càng tái nhợt. Trung niên quần áo sợi đay nhà sư hai tay làm ra một kim cương buộc ấn, một đạo tia sáng màu vàng đem Kiếm Gỗ Đào vây khốn, Kiếm Gỗ Đào càng ngày càng chậm, cuối cùng như chậm chạp rơi ở trên mặt đất.

Phốc phốc lưỡng bùng máu tươi theo cái kia trong miệng hai người phun ra.

Trung niên quần áo sợi đay nhà sư rốt cuộc đem kiếm đồng phục, nhìn sắc mặt hắn cũng rất là khó chịu.

Hắn đối với khác hai vị nhà sư nói, thời gian qua đi hai mươi năm, người kia rốt cuộc xuất thủ.

Thứ nhất tăng đạo, lần này may mắn Triệu Lăng Tiêu trốn nhanh, nếu chậm hơn nửa nhịp, chỉ sợ cũng muốn hồn tiêu phách tán rồi.

Một cái khác tăng đạo, sự kiện kia sau đó, Triệu

Lăng Tiêu che giấu Khí Cơ, ở giang hồ bên trong trốn một chút chính là hai mươi năm, vốn tưởng rằng sẽ có chút tiến bộ, ai ngờ lại vẫn không chống nổi người kia một kiếm.

Trung niên quần áo sợi đay nhà sư chậm rãi nói, chẳng qua một kiếm này, so với hai mươi năm trước, nhưng cũng yếu thêm vài phần. Chắc hẳn hai mươi năm qua, Tam Đại Thần Tọa không ít cho hắn tìm phiền toái. Chuyện này phải nắm chặt hướng Phương Trượng bám báo, nếu thật như lời đồn đãi như vậy, hẳn ở Minh Sơn bên trên cánh giới bị tổn thương, chờ cướp đến Thiên Tuyệt Xá Lợi sau đó, chúng ta phần thắng có thể cao hơn một chút rồi.

Cái này ba hoà thượng nói chuyện cũng không có cảm kỳ chúng ta, khi ta nghe được Thiên Tuyệt Xá Lợi thời điểm, trong lòng nghiêm nghị, chẳng lẽ ba người này là tới từ Đại Không Tự nhà sư? Phải biết mấy tháng này tới nay, Thông Thiên Tự trận địa sẵn sàng đón quân địch, trông gà hoá cuốc, chính là bởi vì Đại Không Tự ăn nói bậy bạ muốn lấy trở về Thiên Tuyệt Xá Lợi.

Một hoà thượng hừ lạnh một tiếng, nếu không phải ra không phục tên phản đồ kia, chúng ta cũng không trở thành rơi tới tình trạng như thế, bây giờ hắn đồ đệ kia khắp nơi cùng chúng ta đối nghịch, đến tương lai giết tới Minh Sơn, ta định sẽ không khinh xuất tha thứ hắn.

Quần áo sợi đay nhà sư đem Kiếm Gỗ Đào đập vào trong ngực, nói, đi thôi.

Ba người xoay người, lay động đi, đi chỉ cách đó không xa, quần áo sợi đay nhà sư tiện tay về phía sau phát một chương, cũng không quay đầu lại, trong nháy mắt biến mất ở trong tầm mắt.

Lý Trường Lăng nhất thời biến sắc, kiếm sát ngang ở trước ngực, chợt về phía sau bay rút ra ngoài, miệng mũi bên trong đều là máu tươi, ngửa mặt ngã xuống.

Ta cảm giác nguy hiểm, còn chưa chờ phản ứng, một đạo hùng hồn chân khí truyền vào bên trong cơ thể, Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên tăng vọt, lại bị đạo chân khí này áp chế một cách cưỡng ép trở về, ta chỉ cảm thấy trong đầu ông một tiếng, chân nguyên trong cơ thể giống như bị xé nát thành mảnh vụn bình thường.

Tinh Túc Hải bên trong chân khí sôi trào, vốn là trong cơ thể ba đạo chân khí kèm chế lẫn nhau, đánh cò, quần áo sợi đay nhà sư trước khi đi một chương, đem trong cơ thể ta ba cỗ chân khí đánh tan. Ta chỉ cảm thấy toàn thân như Nghĩ Phệ bình thường, toàn thân thống khổ không chịu nổi.

Ban đầu trong cơ thể ba đạo chân khí bị một chương này đánh nát sau đó, nhất thời mất đi kèm chế lẫn nhau. Trong lúc nhất thời, những mảnh vỡ này hoá chân nguyên, tự mình chiến đấu, dây dưa cùng nhau, trong đầu huyền tượng tụ tập, ta thử dần dần chân khí trở về vị trí cũ, lại phát hiện lực bắt tông tâm.

Ta chỉ thấy mất tối sầm lại, nhất thời mất đi cảm giác.

Chờ ta khi tỉnh lại, đã thấy chiều tà.

Ta thử điều động chân nguyên, lại phát hiện Tinh Túc Hải bên trong ba đạo chân khí, ở ta trong lúc hôn mê lại hợp làm một thể! Càng làm ta ngạc nhiên là, Nhị Thập Bát Tinh Túc Hải, lại cùng ta toàn thân Kỳ Kinh Bát Mạch thông suốt đã thông, chân nguyên ở kinh mạch giữa vận hành, không chướng ngại chút nào.

Ban đầu ta muốn điều động Tinh Túc Hải bên trong chân nguyên, trước thông qua Đan Điền, rồi sau đó theo Kỳ Kinh Bát Mạch vận chuyển tới bên ngoài cơ thể. Chính như bay trên trời thác bình thường, trước vào cổ xưa Đâm, chợt thông qua giồng suối vận chuyển tới các nơi. Nhưng là bây giờ, Nhị Thập Bát Tinh Tú chia làm Đông Tây Nam Bắc bốn phương, phân biệt liên tiếp đến rồi toàn thân ba trăm sáu mươi Khiếu Huyệt bên trong.

Ý niệm lay động, chân nguyên trong nháy mắt đề tới, nội lực vừa phun, ta lại thẳng đứng lên. Một cái tiệm Tân Thế Giới hiện lên bây giờ trước mắt ta, trong mắt thấy, như có tầng thứ bình thường, lộn xộn thích thú.

Chân nguyên trong cơ thể như có xúc giác bình thường, nhẹ nhàng nhắm mắt, quanh thân ba trượng bên ngoài, toàn bộ đều ở cảm ứng bên trong. Ta mừng thâm trong lòng, hòa thượng này một chương kia, vốn là muốn giết chết chúng ta, lại không ngờ tới ta lại nhân họa đắc phúc, cảnh giới theo Văn cảnh Sơ kỳ, lại đi thẳng đến Văn cảnh đỉnh phong, hơn nữa loại cảm giác này càng rõ ràng, phảng phất cùng biết Huyền Cảnh chỉ cách một đường giữa.

Đây là một loại huyền diệu cảm giác, ta phảng phất cảm ứng được trời đất chân nguyên Bản Nguyên cùng quy tắc, toàn bộ đều có thiên đạo khí vận, phảng phất có thể đụng tay đến, nhưng lại không nhìn thấy, không sờ tới.

Lý Trường Lăng đang ngồi xếp bằng.

Nam Cung Trường Lão cùng Thái Hồ Tứ Đạo thất khiếu chảy máu, thi thể ngổn ngang nằm trên đất, đã sớm đoạn khí hơi thở.

Hừ. . .

Lý Trường Lăng trong miệng thốt ra một ngụm trọc khí, chậm chạp đứng

Đứng dậy đến, sắc mặt hắn cũng không dễ nhìn, chứng kiến ta đang nhìn hắn, ồ, người lại không có chết?

Ta nói người cũng không không có chết à?

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, cười to ha ha.

Ta nói đại nạn không chết, nhất định có rượu uống.

Lý Trường Lãng gật đầu nói, không tệ, vô luận như thế nào, cũng phải không say không nghỉ.

Người khỏe, ta gọi là Tô Do Tại.

Người khỏe, ta gọi là Lý Trường Lãng.

Triệu Lăng Tiêu quán trà vẫn còn, rượu cũng không có mang đi, ta múc hai bầu rượu, cũng không có đồ nhắm rượu, hai người uống một hơi cạn sạch. Lý Trường Lãng mặc dù tốt rượu, nhưng tử lượng lại kém cỏi rất, một bình đi xuống, lại có men say.

Rượu tới khờ chỗ, Lý Trường Lãng lại nói đến lời nhảm nhí đến.

Hắn đứng lên, hướng về phía chiều tà hô to: Ta, Lý Trường Lãng, cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ thành là thiên hạ đệ nhất kiếm.

Đem hắn nói ra những lời này lúc, trong ánh mắt lại lộ ra khác thường hào quang.

Hai người vừa uống vừa trò chuyện, ta lúc này mới biết, cái này Lý Trường Lãng hoàn toàn không có có sư phụ, không có môn phái, mà hắn sắp tới biết Huyền Cảnh kiếm pháp, đúng là tự học, chính mình ngộ ra đến. Hắn khi còn bé chứng kiến có lưỡng vị cao thủ tỷ võ, xem sau đó, có thể nhớ đối phương từng chiêu từng thức, thậm chí có thể nhìn ra đối phương kiếm chiêu sơ hở. Từ nay về sau, hắn liền nhắc theo một cái phá kiếm, du lịch giang hồ, viếng thăm các lộ danh gia tên phái, không ra mấy năm, liền có hôm nay cảnh giới.

Khó trách Triệu Lăng Tiêu nói hắn là trời sinh Kiếm Thai, ngoại trừ đối chiêu thức đã gặp qua là không quên được bản lĩnh bên ngoài, hắn còn có xuyên thủng kiếm chiêu kỹ năng, làm duyệt hết đông đảo kiếm pháp sau đó, hắn đem chính mình kiếm pháp tổng kết thành một chiêu, đâm một cái viết nhanh.

Lý Trường Lãng nói, thiên hạ vô công, Duy Khoái Bất Phá. Vô luận phức tạp hơn kiếm chiêu, đều sẽ có sơ hở, duy chỉ có Khoái Kiếm lấy thẳng, chỉ cần đối phương chiêu thức bên trong có sơ hở, ta liền có thể lấy thẳng kiếm Phá chi.

Lý Trường Lãng nói đơn giản, nhưng là chân chính áp dụng, cũng không phải là dễ dàng như vậy. Bởi vì hắn tính khí có chút cổ quái, trong mắt chỉ có kiếm, nói chuyện tính tình chính trực, không hiểu được biến báo, có lúc thậm chí ngay trước mặt mọi người, bỏ mặc chút có danh vọng cao thủ giang hồ Trung Vô công sơ hở, đắc tội không ít người, cho nên bằng hữu cực ít.

Khi ta hỏi hắn vì sao xuống phía Nam lúc, Lý Trường Lãng nói, bây giờ trong chốn giang hồ nhân vật thành danh, đều đi Hải Ninh, ta lần này đi, liền là muốn gặp gỡ bên dưới, những thứ này cao thủ giang hồ vô công, là có hay không như bọn họ thoải phòng lợi hại như vậy.

Lòng ta nói người đây là đi chọn sân bãi a, chẳng qua cũng tốt, ít nhất sẽ không đối địch với U Minh Giáo. Nghĩ đến chỗ này, ta nói đúng lúc ta cũng đi Hải Ninh, ước hẹn rồi một người bạn gặp mặt, không bằng kết bạn đồng hành?

Lý Trường Lãng nheo lại mắt thấy ta, nói ta là người ưa gây phiền toái, người không sợ ta liên lụy người?

Ta cười ha ha một tiếng, ta rất sợ phiền toái, nhưng dường như phiền toái hai chữ này thật thích ta, ít nhất trước hai mươi năm như thế.

Lý Trường Lãng cười nói, cạn ly rượu này, chúng ta liền là bằng hữu.

Ta giờ bầu rượu lên, uống một hơi cạn sạch, nhìn lại Lý Trường Lãng, lại nằm ở trên bàn, ngáy lên.

Tử lượng kém như vậy, còn nghiện rượu như mạng gia hỏa, ta còn thực sự là lần đầu tiên thấy.

Sáng ngày hôm sau, mặt trời lên cao, Lý Trường Lãng mới hồi tỉnh lại, nhìn một cái, nói ta lại ngủ lâu như vậy? Tối hôm qua ta say bất tỉnh nhân sự, có hay không nói bây bạ gì?

Ta ném cho hắn một cái túi một dạng, trêu ghẹo nói, người nói cạn một ly rượu, chúng ta liền là bằng hữu.

Lý Trường Lãng tròn trắng mắt, nói, Lý Trường Lãng không có bằng hữu.

Ta một hơi không có lên đến, thiếu chút nữa bị băng bó một dạng nghẹn chết.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Lý Trường Lăng chưa bao giờ xin người khác giúp đỡ

Ta nói ngươi ăn ta bánh bao, uống ta rượu, chuyển qua ngày qua trở mặt quyệt nợ, ngươi đây là thoả đáng thoả đáng Bạch Nhân Lang a!

Lý Trường Lăng lạnh nhạt nói, rượu là Triệu Lăng Tiêu, bánh bao là ta cứu ngươi mạng đời lấy, hai ta không ai nợ ai.

Ta cơ hồ nổi trận lôi đình, mắng, cái gì ngươi cứu ta, có muốn hay không đánh một trận thử một chút? Lý Trường Lăng lại nói, võ công của ngươi mặc dù không tệ, nhưng là cùng ta so sánh, hay lại là quá yếu.

Ta bắt đầu hối hận, tiểu tử này nói chuyện trời sinh có gai, mới mấy câu nói, liền giận đến ta giận sôi lên, để cho ta sinh ra muốn đánh chết hắn kích động, bất quá hắn võ công cao hơn ta, ta còn là nhịn.

Trương Âu Khiêm tiểu tử kia mặc dù cũng cần ăn đòn, nhưng lại cùng Lý Trường Lăng khác nhau, ta thật hối hận không đem hắn cùng nhau gọi tới, khiến hai người bọn họ ở trên đường gãy vỡ đi.

Hôm qua nơi này xảy ra án mạng, cái kia đưa đồ chủ thuyền đã sớm trốn xa chừng nào tốt chừng đó, rất sợ chọc phải phiền toái, ta nói vậy phải làm sao bây giờ.

Lý Trường Lăng nói có ba cái biện pháp.

Biện pháp gì?

Lý Trường Lăng đưa ra một ngón tay, nói: Thứ nhất, noi theo Đạt Ma Tổ Sư gia Nhất Vi Độ Giang, hoặc là học cái kia Lã Tổ Động Tân Ngự Kiếm đạp sóng mà đi.

Ta ra vẻ khen ngợi hình dáng trong miệng vừa nói nói mát: Cái chủ ý này hay a, Ngự Kiếm mà đi, như là tiên nhân, còn có thể khoác lác, ngươi tại sao không nói Phá Toái Hư Không, Súc Địa Thành Thốn, một bước bước qua đi đây?

Lý Trường Lăng nói đó là biện pháp thứ hai.

Ta nói nước ở xa không giải được cái khát ở gần, có hay không đơn giản thô bạo, trực tiếp hữu hiệu biện pháp?

Lý Trường Lăng nói, có. Về thành trước bên trong, hướng tây hai trăm dặm, theo Giản Dương Thành đi vòng qua, đại khái yêu cầu thời gian hai ngày.

Ta cười Tiểu Hối ngựa, Lý Trường Lăng là cười hắn con lừa nhỏ, hai người hướng Giản Dương Thành đi tới. Đi tới nửa đường, ta đi sờ trong ngực túi tiền, lấy ra nhìn một cái, túi tiền bên trong mười mấy lượng bạc, lại thành vỡ nát!

Cái kia quần áo sợi dây nhà sư tiện tay một chường, nội lực cường hãn như vậy. Đứng vào lúc này, Lý Trường Lăng chụp bả vai ta một chút, ta dọa đến giật mình, mười mấy lượng bạc bột vãi đi xuống, một trận gió nhẹ thổi qua, tản vào mặt đất mênh mông.

Hắn nói ngươi tự nhiên chờ ra làm gì đây?

Ta chỉ chỉ trống rỗng túi tiền, nói ngươi đoán đi? Lý Trường Lăng nói không phải còn có ngân phiếu à? Ta tràn đầy phòng bị nói, ngươi thừa dịp ta ngất đi phía sau, có phải hay không nhìn lên ta đồ vật?

Lý Trường Lăng xì một tiếng.

Những ngân phiếu này là ngày đó ở Thiên Lang Hào bên trên trộm Trung Tá, ngân phiếu bên trên roi Trầm Chính Đạo trong phủ ấn giám, muốn thật đi dùng, sợ rằng không ra mấy ngày liền bị quan phủ bắt đi.

Ta vì vậy nói, ta trong ngực tuy có mấy vạn lượng ngân phiếu, nhưng số tiền này lại lịch không biết, coi như phải dùng, cũng phải tìm một dựa được dưới đất ~ Tiền trang rửa sạch sẽ.

Lý Trường Lăng kinh ngạc nói, có ý gì? Tiền còn cần giặt rửa à?

Lòng ta nói rốt cuộc gặp phải ngươi không hiểu được vấn đề, vì vậy phát huy chính mình thích lên mặt dạy đời tính thần, giải thích cho hắn nói, cái này quá phức tạp, cho ngươi đánh so sánh, tỷ như ngươi có một vạn lượng bạc, nhưng có phải hay không hợp pháp được, liền muốn thông qua nhất định thủ đoạn, đưa hắn biến thành hợp pháp thu nhập.

Nói thí dụ như tìm hiện nay hoa đán tiểu thị muối xếp hàng một tuồng kịch, mặc kệ đùa giỡn trò hay hồng, dùng những ngân phiếu này mướn người đi mua vé, cứ như vậy, những bạc này biến thành hợp pháp thu nhập của phòng vé rồi, biết à?

Lý Trường Lãng lắc đầu, không biết.

Ta nói không biết vậy đúng rồi, ngươi muốn cái gì cũng biết, ta làm sao còn làm nhân vật chính.

Ta thấy hần mở ra mấy hất, vì vậy thử thăm dò, hôm qua ba người kia Lạt Ma nhà sư là lai lịch gì?

Lý Trường Lãng hỏi ngược lại, ngươi không biết?

Ta nói không biết.

Lý Trường Lãng nói không biết vậy đúng rồi, ngươi muốn cái gì cũng biết, ta làm sao còn làm?

Có ý gì?

Để nhũ.

Ta lúng túng cười một tiếng, tiểu tử này vừa học vừa làm công phu thật là giỏi, hóa ra ở chỗ này chờ ta đây, vì vậy làm làm ra một bộ khiêm tốn thụ giáo dáng vẻ, xin Lý đại hiệp mặt dạy tuy cơ hành động.

Lý Trường Lãng

Nói, cái này ba cái Lạt Ma hoà thượng, là Đại Không Tự bên trong tứ đại thiên hạ hành tẩu chi ba.

Lòng ta nói quả nhiên không đoán sai, ba người này ăn mặc cùng ngày đó Từ Khai Sơn phá cảnh thời điểm gặp phải tăng nhân kia khí chất tương tự, đều là một bộ khổ hạnh tăng dáng dấp, chẳng qua Đại Không Tự cùng Long Hồ Sơn, Lang Gia Các cũng liệt vào tam đại Bí Cảnh, ta đối với lần này hay lại là biết rất ít.

Lý Trường Lãng nói tiếp, Đại Không Tự ở trên giang hồ không nổi danh, nhưng là nếu bàn về chân thực võ lực, lại vượt xa quá Long Hồ Sơn, Lang Gia Các, nhất là Khô Mộc Thiện Sư, nghe nói võ công đã đến gần Thiên Nhân Chi Cảnh, chẳng qua nhưng thủy chung bị người áp chế một nước, được xưng Thiên Bảng thứ hai.

Ta không khỏi đối với cái này Lý Trường Lãng thân phận chân thật sinh ra hiếu kỳ, Hiếu Sinh giang hồ Thiên Bảng cho tới bây giờ cũng chưa có công khai qua, mà hần đối với tam đại thần bí môn phái lại rõ như lòng bàn tay, liền hỏi, làm sao ngươi biết?

Lý Trường Lãng nhàn nhạt nói, thắng lão nhiều người, biết cũng là thêm.

Ta nói ta liền không ưa ngươi cái này nhàn nhạt làm ra vẻ mười ba dáng vẻ, không làm ra vẻ, chúng ta còn có thể làm bạn.

Chúng ta một đường Tây Hành, vào buổi trưa đến một cái huyện thành nhỏ, gọi là hàng đầu huyện, ta nói Lý đại hiệp, ta bây giờ người không có đồng nào.

Lý Trường Lãng nói, đừng nhìn ta, ta không có tiền.

Ta nói không có tiền có thể kiếm mà, có thể coi đồ vật, có thể múa võ, hảo hán không thể để cho ngen nước tiểu chết.

Lý Trường Lãng nói nói tiền tục khí.

Ta tức giận nói, ngươi ăn ta đồ vật lúc tại sao không nói tục khí tới?

Lý Trường Lãng nói ta đi đây, gặp lại sau.

Lòng ta nói tiểu tử này ngạo kiều rất, một lời không hợp liền tạm biệt, liền ngăn lại hần, cười ha ha một tiếng, thực ra cũng không có phiền phức như vậy, yên tâm, có ta ở đây, không chết đói.

Lý Trường Lãng nghi nói, ngươi có biện pháp gì?

Ta cười hắc hắc, ta nhưng là hậu nhân của danh môn, trong thiên hạ, đạo thuật ở trên ta, không cao hơn ba người.

Lý Trường Lãng mặt đầy xem thường, không phải là trộm đồ mà, còn đạo thuật.

Ta nói ngươi cũng chớ xem thường rồi cái này trộm đồ, trong này học vấn cũng lớn đi. Trộm đồ, phải để ý chiến lược, được xưng Đạo Môn Tam Tâm Tam Pháp.

Ta thấy câu dẫn ra hần hứng thú, vì vậy thẳng thắn nói nói: Đạo thuật như tâm chiến đấu, thứ nhất, muốn lòng thành. Trộm đồ mà, đương nhiên chú trọng lòng thành là linh hoạt, cho nên xuất thủ trước, nhất định phải tin chắc có thể thành công.

Thứ hai, muốn an lòng. Ta sinh vốn không đường, an lòng là về đâu. Chúng ta trộm người trong môn, lấy là bất nghĩa tài sản, phải tránh áy náy, không thì không phải vậy làm tốt trộm vật liệu.

Thứ ba là, muốn lòng linh hoạt. Hành động thời điểm, muốn tai nhìn xung quanh, mắt nghe bát phương. . .

Lý Trường Lăng nói, không phải mắt nhìn sáu hướng tai nghe bát phương mà.

Ta nói đây chính là Đạo Thánh cùng ăn trộm mà khác biệt, thông cảm giác có hiểu hay không?

Lý Trường Lăng khinh thường nói, cái gì chó má lý luận, không nghe cũng được. Muốn thật đổi lại là ta, ta mới chẳng muốn đi trộm, trực tiếp rút kiếm đâm ngang trên cổ hân, khiến hân giao tiền chính là.

Ta nói ở chúng ta trong kinh doanh, khinh bỉ liên thứ tự là cái dạng này, tên lều gạt xem thường ăn trộm, ăn trộm xem thường cướp, khảo nghiệm trí lực việc, ăn trộm là một môn kỹ thuật làm việc mà, mà cướp, chính là không có chút nào mỹ cảm bạo lực rồi.

Lý Trường Lăng hừ lạnh nói, bạo lực cũng là một loại đẹp.

Lúc này, chúng ta đang đi ở thị trấn trên đường chính, hân là hội nghị ngày, trên đường người cũng không ít, ta thấy phía trước có cô gái vác đôi với chúng ta, đang xem sơn phấn hương phấn, vì vậy nói, rõ ràng có thể dùng kỹ thuật giải quyết vấn đề, tại sao phải lên cao đến bạo lực đây, tỷ như người xem trước mặt cái cô nương này, ta chỉ muốn động một cái thần thông, là có thể gỡ xuống nàng áo lót.

Lý Trường Lăng ung dung, biểu thị không tin.

Lòng ta nói Di Hoa Tiếp Mộc, lấy đồ trong túi một chiếu này là chúng ta Đạo Thánh Môn Tổ Truyền tuyệt kỹ, xem ra không cho người thể hiện tài năng, người là sẽ không tin, vì vậy đi tới trước mặt cô gái kia, phải bà vai nàng một chút

Tiểu thư.

Làm sao?

Cô gái kia vừa quay đầu lại, cao xương gò má, miệng to như chậu máu, bôi một lớp sơn phấn, phải nhiều sợ hãi được hoảng sợ có nhiều sợ hãi được hoảng sợ, ta nhất thời không có xuống tay hứng thú, vì vậy chỉ rời ngón tay Lý Trường Lăng, ta vị huynh đệ kia nói, người rất đẹp.

Nữ tử cười to ha ha, nhất thời trên đường người chạy một nửa, nói, đây không phải là lời thừa mà, không đẹp, ta có thể gọi Như Hoa à?

Như Hoa đi tới Lý Trường Lăng bên người, con mắt dòm Lý Trường Lăng, Lý Trường Lăng tưởng mạo tuấn mỹ, Như Hoa càng xem càng vui vẻ, gật đầu một cái, nói, không tệ, đi, hai ta ngủ đi.

Lý Trường Lăng nói, biến, xấu quỷ!

Như Hoa tức giận nói, người lại mắng ta! Chợt hương trên đất nằm một cái, cầm quần áo kéo một cái, tát bát lẩn lộn nói, ta không sống được, có người đùa bỡn lưu manh a, trêu đùa mỹ nữ a.

Không chốc lát, thì có bảy tám cái hân tử vây quanh, nói ai khi dễ muội muội ta!

Như Hoa một chỉ hai ta, nói liền hai người bọn họ!

Hân tử kia thấy ta hai người là người xứ khác, vì vậy nói, hai người các người nam tử, ban ngày ban mặt, trời đất sáng sủa bên dưới lại dám công khai trêu đùa dân nữ, đi, chúng ta đi gặp quan đi!

Bên cạnh có đường người chỉ chỉ trở trở, hai tiểu tử này, hôm nay phải xui xẻo, chộc ai không đi, lại chộc phải chúng ta hàng đầu huyện huyện bá.

Ta nói các người đây là tiên nhân khiêu a.

Hân tử nói cái gì tiên nhân khiêu, phạm nhân nháy, dựa theo Đại Minh quy tắc, trêu đùa dân nữ, trăm lập quyết.

Ta khen, Huỳnh Đài tình thông như vậy Đại Minh quy tắc, nếu là Hình Bộ, Đại Lý Tự thiếu người, người có thể đi xin việc thử một chút. Đi thôi, gặp quan chỉ thấy quan!

Hân tử một nghe chúng ta phải đi gặp quan, liền vội vàng lại sửa lời nói, gặp quan các người ước chừng phải ăn hèo, không bằng như vậy, chuyện này tình hình cũng không có như vậy ác liệt, không bằng như vậy, người cho chúng ta mười lượng bạc, món nợ này xóa bỏ, người nếu là cảm thấy hứng thú, ta khiến cô em ta cùng người hai một đêm cũng được.

Lý Trường Lăng ngạo nghễ quay đầu đi, hân tử nói, người bị rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt.

Lý Trường Lăng trên mặt ần có vẻ giận, nói, ta là cao thủ.

Như Hoa từ dưới đất bò dậy, lấy tay một bên đâm Lý Trường Lăng vừa nói, cao thủ thế nào, cao thủ không nổi a, cao thủ có thể tùy tiện trêu đùa mỹ nữ a!

Lý Trường Lăng rút cuộc tức giận, theo con lừa bên trên rút ra kiếm sắt.

Như Hoa thấy vậy, thanh âm lớn hơn, mau đến xem a, cao thủ muốn giết người rồi! Đến a, hướng chỗ này của ta đánh.

Lý Trường Lăng đột nhiên mà động, ta không kịp ngăn cản, hán đã xem kiếm đưa tới, tốc độ nhanh như thiểm điện, Như Hoa kêu thảm một tiếng, lại thấy Lý Trường Lăng kiếm ở ngang giữa chân mày một tắc chỗ ngừng lại.

Giết người rồi! Như Hoa hô to.

Ta nói ngươi là người giang hồ, lại là Đại Hiệp, đối phó những thứ này du côn vô lại, hay là để ta đi. Vừa nói, ta đối với hán tử kia nói, vị huynh đài này, làm phiền ngươi dời bước nơi này.

Hán tử nói, ta bước chân rất đất, ta muốn là quá khứ, thì không phải là mười lượng bạc giải quyết vấn đề.

Ta nói bước chân quá lớn, dễ dàng lôi kéo tuyến tiền liệt, ta có cái bảo bối đến cho ngươi xem một chút. Hán tử nghe vậy, liền vội vàng đi tới, bảo bối gì.

Ta nói nhiều người ở đây, chúng ta chui hẻm nhỏ đi.

Nửa khắc đồng hồ phía sau, hán tử súng mặt súng mũi đi ra, Như Hoa nói, ca ngươi thế nào biến hóa bộ dáng này? Cái này là cố ý tôn thương người tội, Đại Minh quy tắc quy định, trăm lập quyết, nhất định phải đi gặp quan!

Hán tử nói, đi thôi, đừng ném người chói mắt. Vừa nói, mọi người ảo não đi nha.

Lý Trường Lăng kinh ngạc nói, ngươi cho hán nhìn rồi bảo bối gì?

Ta ra về thần bí nói, ngươi nếu là van cầu ta, ta không đúng tâm tình tốt, có lẽ khả năng đại khái sẽ nói cho ngươi biết.

Lý Trường Lăng cau mày nói, Lý Trường Lăng chưa bao giờ xin người khác giúp đỡ.

Ta nói đi thôi, chúng ta đi trộm đồ, ta đã nghe ngóng, hướng Tây ba mươi dặm, có cái Cổ gia trang, Trang chủ Cổ thiện nhân, làm giàu không nhân đức, hiếp đáp đồng hương, chính là chúng ta Đạo Thánh Môn tha thiết ước mơ đối tượng.

Hai người tùy tiện ăn chút gì, ra khỏi cửa thành hướng Tây.

Lý Trường Lăng rút cuộc không nhịn được, lại hỏi, ngươi cho hán nhìn rồi thứ gì?

Lòng ta nói ta cho hán nhìn là Lục Phiến Môn Yêu Bài ta sẽ nói cho ngươi biết mà, chẳng qua nhìn hán túng quần như vậy một dạng, vẫn rất có ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Rong ẩn ở chỗ nước sâu

Thành Tây ba mươi dặm, Cổ gia trang.

Ta theo hán tử kia nghe ngóng, Cổ thiện nhân là địa phương đứng đầu đại tài chủ, có ruộng tốt trăm khoảnh khác, thê thiếp thành đoàn, ngay tại chỗ làm giàu không nhân đức, thịt cá bách tính, đương nhiên theo cái đồ còn đồ trong miệng thốt ra đến nói, có bao nhiêu độ tin cậy ta cũng không biết được.

Chạng vạng, chúng ta đã đến Cổ gia trang. Cái này Cổ gia trang xây dọc theo núi, trước có hồ, nước có thể sinh tài, phía sau có chỗ dựa, ngất đứng không ngã, ngược lại thật tốt Phong Thủy Chi Địa.

Lý Trường Lăng do dự nói, nếu không dùng đi trộm? Đây là không đạo đức.

Ta biết hán không qua trong lòng đóng, vì vậy khuyên, bây giờ xã hội, người nghèo ăn trâu nuốt thức ăn, phú nhân cửa son rượu thịt, chênh lệch giàu nghèo càng ngày càng lớn, nếu chỉ dựa vào triều đình vĩ mô điều khiển, nhất thời chốc lát đồng ý có thể khó để điều chỉnh, lúc này, liền cần chúng ta Đạo Thánh truyền nhân đến giúp cái chuyện nhỏ, dời đi bên dưới tài sản, thăng bằng bên dưới mâu thuẫn xã hội, đây cũng tính là thay triều đình phân ưu đi.

Ta sợ hán không tin, lời thề son sắt nói, chúng ta Đạo Thánh Môn quy củ, trộm được của bất nghĩa, chúng ta chỉ rút một thành phí vắt vã, còn lại chín

thành, toàn bộ dùng để tiếp tế người nghèo.

Lý Trường Lăng nhìn Cổ gia trang, một mảnh đen nhánh, hỏi, có không nắm chắc?

Ta nói người yên tâm, tối nay, người sắp có may mắn thấy được Đạo môn trong lịch sử cấp độ sử thi biểu diễn, người yên tâm, chúng ta làm việc, thần không biết quỷ không hay.

Vừa nói, đi tới Cổ gia trang cửa, đi vòng qua hậu viện, Lý Trường Lăng đang muốn xoay mình mà vào, liền bị ta ngăn trở, mà là nhặt một hòn đá lên, ném vào, cái này gọi là ném đá dò đường.

Quả nhiên, có hai cái nhìn viện chó lớn nghe được động tĩnh, sủa điên cuồng, ta đặc ý hướng Lý Trường Lăng liếc mắt ra hiệu, ý là người muốn tùy tiện đi vào, chỉ sợ cũng bị phát hiện.

Sau đó lại nhặt một hòn đá lên, hướng phương xa ném ra ngoài, cái này gọi là giường đông kích tây. Cái kia hai cái chó hướng xa xa cuồng chạy tới. Hai người thi triển khinh công, leo tường mà vào, Cổ phủ chiếm đất mấy chục mẫu, chẳng qua là lại an tĩnh lạ thường.

Ta đánh giá đến bên trong phủ kiến trúc, cái này bên trong phủ bố trí ngầm chứa phong thủy học. Tay ta ngón tay bấm đốt ngón tay, Lý Trường Lăng không kịp đội, chỉ chỉ Đông Nam một nơi lâu các, nói ở bên kia!

Ta nói không nghĩ tới người lại cũng tinh thông phong thủy, ta mới vừa tính tới tài vận ra Đông Nam, người tìm được lâu các này rồi.

Lý Trường Lăng đẩy về khinh bỉ, nói, Tàng Bảo Các lớn như vậy ba chữ người không thấy à?

Ta gỡ đầu một cái, không tốt tiếp lời, nói liên tục đi thôi.

Đi tới cửa, ta thấy trên cửa có ám tỏa, vì vậy lấy ra hai cây dây thép, trong miệng mặc niệm nói, từ trên xuống dưới bên cạnh trái phải mở! Kết quả lại không nghe được có khóa cái cò súng mở lời thanh âm.

Ta trong lòng thầm nhủ, từ làm Lục Phiến Môn Bộ đầu, Đạo môn tay nghề là càng ngày càng lùi lại a, chẳng qua có Lý Trường Lăng ở, đó là kiên quyết không thể thừa nhận sợ hãi, cũng may ta phương pháp phá giải nhiều, vì vậy lại đổi một bộ mở khóa khẩu quyết, trái ba vòng, phải ba vòng, mở!

Ám tỏa vẫn không nhúc nhích.

Lý Trường Lăng tiến lên đẩy một cái, cửa mở ra.

Ta nói đánh như thế nào không mở khóa, nguyên lai cái này Tàng Bảo Các cửa căn bản cũng không có khóa.

Ta nói nếu đã tới, vội vàng động thủ, lấy xong liền đi, tuyệt không quay đầu lại.

Đẩy cửa vào, lại thấy bên trong đại điện đèn đuốc sáng choang, mấy chục giang hồ khách tay cầm binh khí, trận địa sẵn sàng đón quân địch, chỗ ngồi chính giữa bên trên, một thân xuyên màu vàng óng áo to, mặt trắng không có râu lão giả ngồi ở bên trong phòng khách, cặp mắt như điện, nhìn chăm chú hai ta.

Sau lưng hắn, một người trưởng hầu mà đứng, người như trường thương trong tay, thẳng tắp mà đứng, trên người tản ra ra khí tức nguy hiểm. Cái kia không cần lão giả ta không nhìn ra cảnh giới gì, nhưng là cái này hơn mười người bên trong, ánh sáng biết Huyền Cảnh cao thủ thì có hơn mười người.

Trong nội tâm của ta mắng to người hán từ kia

, ở nơi này là làm giàu không nhân đức bắt nghĩa lão tài nhà, đây rõ ràng là giầu tài không lộ, Ngọa Hổ Tàng Long đầm rồng hang hổ a.

Bên trái một người lãnh đạm nói, hai người các người tiểu sâu dân một nước, thành thật khai báo, là ai ngón tay khiến hai người các người tự tiện xông vào Cổ phủ?

Lý Trường Lăng hơi biến sắc mặt, theo bản năng đi sờ kiếm.

Ta ra hiệu hán an tâm đừng nóng nảy, gỡ đầu một cái, nói, thật là khéo, tất cả mọi người ở a, huynh đệ của ta hai người đến trong núi du ngoạn, không cẩn thận lạc đường, nhìn đèn đây có viện, vì vậy mạo muội tới, đòi cà lăm.

Người kia nói, lời này của người lừa gạt ba tuổi Tiểu Đồng, có lẽ có người hoặc thư. Lại không nói chúng ta ở trong phủ cơ quan rậm rạp, Kỳ Môn Động Giáp, bốn phía này liền ngầm chứa Gia Cát Không Minh Bát Trận Đồ, liền con ruồi đều không bay vào được, huống chi các người?

Ta chất lưỡi nói, lợi hại như vậy bố trí, chúng ta đều có thể đi vào, chỉ có thể nói rõ một chuyện.

Chuyện gì?

Có phải hay không không mở ra à?

Người kia ngăn người, lại nghe sau lưng lão giả thanh trường thương kia người hầu nói, dựa theo chúng ta bên trong trang quy củ, kẻ tự tiện đi vào chết.

Chẳng qua hai người các người nếu là không lòng dạ nào chi qua, không bằng như vậy, các người có thể tiếp bản tọa ta một thương, ta liền tha các người rồi đi.

Lòng ta nói ngược lại trộm đồ, làm Hiệp Đạo tính toán đã rơi vào khoảng không, vì vậy nói, chúng ta nếu là hai đánh một, có chút không kính già rồi, như vậy, ta khiến huynh đệ của ta cùng người hoạt động một chút gân cốt.

Lý Trường Lăng trường kiếm trong tay khẽ run, ta hỏi hán có mấy phần chắc chắn tiếp một thương này?

Lý Trường Lăng nói, bảy phần.

Ta vỗ vai hán một cái, bảy phần, có thể đánh cuộc một lần.

Lý Trường Lăng nói, còn có chín mươi ba phần, ta sẽ chết ở một thương này bên dưới.

Lòng ta nói có thể mà, hóa ra người đây là thang điểm một trăm a, ta âm thầm nói, người ở đây có chút cổ quái, đợi lát nữa xem tình thế mà làm, một lời không hợp liền chạy ra.

Trường thương người hầu bước ra khỏi hàng, trường thương trong tay khẽ run, nhất thời bảy đóa Thương Hoa chợt hiện. Ta theo đến Lão Tôn đầu luyện qua Kim Xà Thương Pháp, phải biết, tâm thương cao thủ, có thể giữ ra ba cái Thương Hoa, liền đã là cực hạn.

Trường thương này thì vệ, rất tùy ý chính là bảy cái Thương Hoa, ta không khỏi lau mồ hôi một cái.

Lý Trường Lăng rút ra kiếm sát, nói, tiền bối, Mời!

Trường thương thì vệ cười ha ha một tiếng, trường thương giờ ngang, liền người đeo súng biến mất ở trước mắt, ta hô lớn, cẩn thận sau lưng! Lý Trường Lăng đem kiếm rút lui, lại nghe sau lưng quát to một tiếng.

Tam trọng trào kích.

Chỉ nghe keng keng hai tiếng, Lý Trường Lăng trường kiếm cơ hồ bản năng ngăn ở thương trên đường, nhưng mà kích thứ ba, lại thấy trường thương tăng vọt, một luồng hàn mang phun ra, Lý Trường Lăng bị đánh bay trên không trung, mất đi sự khống chế, nếu rơi xuống đất chắc chắn bị mắc kẹt hồ lô.

Nếu cứu Lý Trường Lăng, sợ rằng đã không kịp.

Ta thấy hình dáng trong đầu chợt lóe đỏ, Tinh Túc Hải chân khí tăng vọt, trải qua sửa đổi sau khi được mạch, đối với chân khí vận hành càng quen thuộc, ý thức có thể đạt được, chân nguyên liền biết, trong tay Thiên Dao chém ra, công ngoài nhất định cứu chỗ.

Nếu hán đi đánh chết Lý Trường Lăng, sợ rằng chính mình sau lưng cũng phải bị chém ra một cái lỗ thủng.

Trường thương người hầu cười ha ha một tiếng, giữa không trung, cũng không quay đầu lại một cái Hồi Mã Thương, trong nội tâm của ta nhất thời sinh ra một loại không có sức chống cự cảm giác, một thương này, tự nhiên mà thành, không có chút nào sơ hở.

Lý Trường Lăng ở giữa không trung hô to, Càn Ngũ, Ly Lục!

Ta nghe vậy, không chút do dự, quét quét lưỡng đao, mang ra khỏi hai luồng chân khí, công hán Càn Ngũ, Ly Lục vị, trường thương người hầu sắc mặt nghiêm túc, cái này lưỡng đao lại miễn cưỡng theo hán thương pháp bên trong bức ra sơ hở!

Keng keng hai tiếng.

Ta bình yên rơi xuống đất, nói, đa tạ tiền bối đa tạ!

Lý Trường Lăng mới vừa

Mới thiếu chút nữa gặp bất trắc, sắc mặt cũng khó nhìn.

Trường thương người hầu nói, không nghĩ tới vài chục năm không nghe thấy chuyện giang hồ, lại còn có ngộ tính cao như vậy người tuổi trẻ. Ta nói là tiền bối không dùng toàn lực thôi, nếu không hai ta đã sớm đi Hoàng Tuyền làm bạn rồi. Chẳng qua, không biết mới vừa tiền bối nói lời kia, tính sở hay không?

Trường thương người hầu đối với cái kia Minh Hoàng áo đơn lão giả nói, chủ nhân, hai người này quyết kế không phải người kia phải tới.

Bên trái lão giả kia nói, Triệu thống lĩnh, giang hồ hiểm ác, lòng người không thể dò được, đừng càng sống càng lùi lại. Theo ta thấy, ngược lại cũng không biết nơi nào đến đưa nhà quê, không bằng tại chỗ làm bọn họ.

Trường thương người hầu nói, ta lấy nhân cách đảm bảo, trong hai người này hơi thờ trung chính vững vàng, tướng mạo trung chính, không giống gian tà người, ta nếu đã đáp ứng thả người, ta tin tưởng, hai vị này tiểu hữu sau khi đi ra ngoài cũng sẽ không nói bậy bạ. Xin chủ nhân gật đầu đồng ý.

Ta nói đúng vậy, ta ngay cả thế nào đi vào cũng không biết, làm sao sẽ đi nói lung tung vậy.

Hoàng Sam lão già nói, Uông Hoành chết chưa?

Trường thương người hầu cung kính nói, hỏi chủ nhân, người chúng ta mấy lần đến gần Uông Hoành, lại bị Đăng Văn Viện người phát hiện, chủ nhân yên tâm, sáng sớm ngày mai, thuộc hạ tự mình đi trước chu đáo chuyện này.

Hoàng Sam lão già nói: Đúng vậy, người chết có khả năng nhất bảo thủ bí mật.

Ta cùng với Lý Trường Lăng hai mắt nhìn nhau một cái, trong lòng như hăm hăm băng. Hoàng Sam lão già mặc dù không có nói xử lý như thế nào chúng ta, nhưng là hăm dọa với Uông Hoành sinh tử những thứ kia lý luận, lại biểu lộ không muốn để cho chúng ta còn sống rồi đi ý tứ.

Chờ chút, Triệu thống lĩnh, Uông Hoành, Đăng Văn Viện?

Trong nội tâm của ta bỗng nhiên tránh qua một cái ý niệm, trước mắt cơ hồ một trận choáng váng.

Ngày đó ở thành Kim Lăng bên ngoài, Hồ Tông Hiến ở tại ta bên nói: Rong ẩn ở chỗ nước sâu.

Trước mắt cái này Hoàng Sam lão già, hình rồng Hồ lễ vật phong thái, một luồng khiếp người khí phách không gian tự uy, tầm thường chính là Từ Khai Sơn, Phong Vạn Lý hạng người, cũng không toát ra loại thần thái này.

Mà duy nhất ta đã thấy có tương tự phong độ, chỉ có Đại Minh Hoàng Đế Chu Nhuận Trạch. Cổ gia trang, Cổ phủ, giả vờ thật thì thật cũng giả.

Triệu thống lĩnh cung kính nói, chủ nhân, hôm qua Đông Hải Kiếm Tiên Triệu Lăng Tiêu ở Lạc Thủy hiển lộ cảnh giới, mấy bị phi kiếm chém giết, những năm gần đây, hẳn ở Lạc Thủy bán trà là giả, giám thị chúng ta mới là thật. Gần đây Đại Không Tự khổ hạnh tăng cũng ở đây phụ cận hiện thân, lúc này là nhạy cảm kỳ hạn, còn xin chủ nhân nghĩ lại.

Hoàng Sam lão già không nói gì, đứng lên, đi tới trước người một nơi ngang trên bàn. Trên bàn có một vỏ rùa, bày đặt ba viên Khai Thái thông bảo.

Lão già đem thông bảo bỏ vào vỏ rùa, trong tay lay động, nói lầm bầm, đem vỏ rùa tung ra một cái, lại thấy ba cái đồng tiền gạt ra có một quẻ, Hoàng Sam lão già nói, Sơ Cửu, Tiềm Long Vật Dụng.

Đây là Dịch Kinh bên trong quẻ, ẩn nấp thời điểm, ẩn nhẫn không phát, giấu mỗi thủ vụng về, chờ cơ hội mà động.

Mọi người ríu rít tản đi, tránh ra một con đường, trong nội tâm của ta rất là trấn an, hướng người kia chấp tay một cái, cũng không lo Lý Trường Lăng nguyện ý hay không, kéo tay hắn, liền chạy ra.

Một hơi thở chạy ra hơn mười dặm, hai người mới dừng lại, ta nói người biết không, hai ta hôm nay xem như lượm hai cái mạng.

Lý Trường Lăng có chút nổi giận, không nghĩ tới ta mà ngay cả hắn một thương đều không tiếp nổi.

Ta an ủi, đã rất tốt, người còn có thể thấy rõ ràng hắn phát súng thứ ba sơ hở. Ta tin tưởng lấy người ngộ tính cùng thiên phú, coi như không đánh lại, nhưng là ta tuổi trẻ a, chưa tới mười năm hai mươi năm, nhất định có thể chịu đựng chết hắn.

Lý Trường Lăng bật cười khanh khách, cái này chỉ sợ là ta là hôm nay nghe qua buồn cười nhất lời nói.

Nhưng vào lúc này, chỉ cảm thấy một trận hơi nóng truyền tới, sau lưng ánh lửa ngút trời, lại đi nhìn Cổ phủ, đã rơi vào một cái biển lửa bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Giống nhau giang hồ, trăm dạng mùi vị

Ta cùng với Lý Trường Lăng quay trở về Cổ gia trang, người đi lâu không, Cổ phủ thành một vùng phế tích, chính như chưa từng tồn tại giống nhau. Có thể mới vừa việc trải qua lại nói cho chúng ta biết, lần này tùy tiện xông vào, có khả năng dính đến một cái bí mật kinh thiên.

Ta nói chúng ta khả năng chọc phải phiền toái.

Lý Trường Lăng hỏi phiền toái gì.

Ta nói chúng ta khả năng đánh bậy đánh bạ, đụng phải một cái ngập trời bí mật, theo ta được biết, biết điều bí mật này người, trước mắt không có mấy người có kết quả tốt.

Ta cảm giác mình nói có chút hơn nhiều. Tiên Hoàng còn tại thế ở giữa, biết chuyện này cũng không có nhiều người, ta cũng vậy theo Từ Khai Sơn, Hồ Tông Hiến các loại trong dân cư mơ hồ đoán được sự thật này, chuyện này ta ngay cả Trương Ấu Khiêm cũng không có nói cho, Lý Trường Lăng cùng ta bèo nước gặp gỡ, ta không cần thiết đem hần liên lụy vào, vì vậy khoát tay một cái, nói liền như vậy.

Lý Trường Lăng tức giận nói, ta ghét nhất nói chỉ nói một nửa người, ập a ập ứng với cô nàng giống như.

Ta thờ dài, nói chuyện này việc liên quan to lớn, biết người càng ít càng tốt, ta không nói là vì tốt cho người.

Lý Trường Lăng tức giận nói, cắt đi.

Sắc trời đã tối, hai người chúng ta cơm tối còn không có ròi. Cô gia trang lửa lớn, chấn động tới trong rừng thỏ hoang, hoảng hốt chạy trốn, ta ném ra mấy cục đá, đánh tới một con thỏ hoang. Lý Trường Lăng lấy phá kiếm đem thỏ lột da, không biết từ nơi nào trên ghẹo ra một chút gia vị, suy nghĩ cả nửa ngày, mới đưa con thỏ chuỗi tốt, nhấc lên đáng vẻ, không chốc lát, mùi thơm nức mũi.

Ta nói ta vẫn là lần đầu tiên thấy một người đàn ông đối với tài nấu ăn cảm thấy hứng thú như vậy, đổi lại là ta, liền da đều không phá, trực tiếp dán lên bunn, ném trong lửa làm gọi hoa thỏ rồi.

Lý Trường Lăng cẩn thận chiếu cố thể lửa, cũng không thèm nhìn tới ta, vẫn nói, đồng dạng là ăn con thỏ, người phẩm chất cuộc sống không bằng ta.

Ta khinh thường nói, người phẩm chất cuộc sống cao hơn nữa, ăn cũng là con thỏ, mà không phải Gan rỗng phượng tủy.

Lý Trường Lăng lại bị ta ghen thờ, nói câu sâu mùa hạ không nói băng, liền không nữa để ý đến ta.

Trong nội tâm của ta đắc ý, mấy ngày kế tiếp, ta nói chuyện keng người bản lãnh, sâu Lý Trường Lăng chân truyền a. Chẳng qua đã nướng chín sau đó, ta nhưng cũng không khách khí, liền vội vàng đi qua, xé một cái chân thỏ, miệng to gặm, Lý Trường Lăng mắt lộ ra vẻ khinh bỉ, nói câu Dã Man Nhân, chính mình dùng phá kiếm nạo một khối, tiểu miệng ăn.

Ta hỏi Lý Trường Lăng, lần này xuống phía Nam Hải Ninh, chính là vì thử kiếm? Thiên hạ võ học bác đại tinh thâm, Các Đại Môn Phái các nơi san sát, tại sao lại hết lần này tới lần khác chọn nơi này?

Lý Trường Lăng từ từ nhai thịt thỏ, đợi nuốt xuống phía sau, mới chậm rãi nói, ta muốn đi giết một người.

Giết ai?

Lý Trường Lăng Sát có kỳ sự nhìn ta một cái, nói chuyện này việc liên quan to lớn, biết người càng ít càng tốt, ta không nói là vì tốt cho người.

Một câu nói, lại đem ta oán hận rồi trở lại.

Ngay đêm đó, chúng ta đang ở phụ cận trong rừng qua đêm, đã là tháng sáu, chúng ta đốt lửa, con muỗi rất nhiều, ta bị quấy rầy không kiên nhẫn kỳ phiến, Lý Trường Lăng lại ngồi xếp bằng, hai mắt hơi hơi nhắm, phát ra tiếng ngáy nhỏ nhẹ.

Ta cảm thấy được buồn bực, nhìn kỹ hần, nguyên lai phát hiện, ở nhập định thời điểm, hần lại đem toàn thân lỗ chân lông đóng cửa, bên ngoài cơ thể một tầng nhân nhật chân nguyên đang lưu động chậm chậm.

Lòng ta nói thì ra là như vậy, đem chân nguyên phủ đầy bên ngoài cơ thể, ta cũng có thể làm được, vì vậy noi theo hần, đem toàn thân hơn ba trăm Khiếu Huyệt cùng Tinh Túc Hải thông kênh mở ra. Trải qua cái kia Đại Không Tự quần áo sợi dây hoà thượng một chương sau đó, trong cơ thể ba cỗ chân khí dung hợp lại cùng nhau, bây giờ ở ta Thần Thức dưới sự hướng dẫn, quán chú Kỳ Kinh Bát Mạch giữa, ở quanh thân trong vòng ba thước, tạo thành một tầng Khí Trảo.

Mặc dù ta không có cách nào với Triệu Lăng Tiêu như vậy có thể sáng tạo quy tắc, cắt rời không gian, nhưng lần này lại cảm nhận được, mượn chân nguyên, người không những có thể đề cao biết thấy, thậm chí có thể mang quanh thân không gian cho mình sử dụng.

Sau khi nhập định, ta phảng phất cảm ứng được toàn bộ trong thiên địa tựa hồ có sự sống, rung động lộn xộn thích thú, lên xuống giữa, giống như đang hô hấp giống nhau.

Loại cảm giác này là trước kia chưa từng có, ta vẫn cho là, chân nguyên chính là trong thiên địa linh khí, giống như Thủy Văn mưa bụi bình thường, là một loại vật thật, có thể hấp thu, có thể phun ra, hôm nay ta lại cảm ứng được, trong thiên địa chân nguyên giống như là có sinh mệnh.

Ta cảm giác mình bắt đầu tin tưởng khí vận nói một chút, ngày đó Tây Môn Xuy Đăng đem Cúc Hoa Lão Tổ Lý Thanh Y Đạo Tiên Môn cách chức không đáng giá một đồng, nói bọn họ là một đám lửa gạt

Một dạng, ta vào trước là chủ, từ đầu đến cuối đối với cái này số mệnh câu chuyện không thể nào quan tâm, nhưng là nửa năm qua này, theo võ công càng ngày càng cao, ta càng phát ra tin tưởng khí vận nói.

Trong lòng quyết định chủ ý, có cơ hội, tìm tới Đạo Tiên Môn truyền nhân, cầm 《 Đạo Đắc Kinh 》 quyền hạ mượn tới sam duyệt bên dưới, dù sao năm đó Tổ Sư Gia Hà Đạo Tử là phương diện này hành gia, hẳn nói thiên hạ giang hồ có số mệnh, đó hơn phân nửa là không kém rồi.

Ngày kế tiếp trời không sáng, Lý Trường Lăng đã sớm đứng dậy.

Chỉ thấy hắn hai quả đấm nói ngực, đôi mắt sắp xuất hiện ngày, vừa phun hút một cái, giữa cổ họng phát ra từng trận giong vang, chính như ngày đó ở quán trà bên trong uống rượu lúc bình thường. Hắn hơi thở dài lâu, mỗi hơi thở, trong miệng như phun ra một đoàn sương trắng.

Như thế ba bốn lần, mặt trời mọc, hắn mới thu công.

Ta ở một bên nhìn đến, hiếu kỳ nói, đây là cái gì công phu? Nhìn ngươi hướng về phía mặt trời nhe răng há miệng đáng vẽ, chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thiên Cầu đại pháp? Chờ tu luyện tới cực hạn, có thể một cái nuốt trọn mặt trời?

Lý Trường Lăng ung dung nói, bộ này nội công là ta hoa ba mươi văn theo ven đường mua được, lấy đạo gia 《 Thái Thượng Cầm Ưng Thiên 》, đáng tiếc chỉ có quyền thượng, nếu có thể tìm được quyền hạ, tu luyện càng làm ít công to.

Ta gạt đầu một cái, quyền hạ không cần phải nói cũng đoán được, buổi tối hướng về phía trăng sáng cuồng ăn cuồng ăn chứ sao.

Lý Trường Lăng phần nộ nói, tiểu tử ngươi có phải hay không đòi đánh?

Ta nói chẳng lẽ sợ ngươi sao? Ngươi bộ kiếm pháp này, liền một chiêu, đâm thẳng, coi như hai ngày trước xem cuộc chiến Triệu Lăng Tiêu kiếm pháp, ngộ ra cảnh giới mới, cũng không dùng được.

Lý Trường Lăng nói, ngươi biết cái gì, Triệu Lăng Tiêu Chiến Thiên bên ngoài một kiếm, chiêu thức tuy không luật học tập, nhưng ta thu được ích lợi rất nhiều.

Hay lại là một chiêu thẳng kiếm mà thôi.

Lý Trường Lăng lạnh nhạt nói, đồng dạng là một kiếm, cảnh giới lại không giống nhau. Ngươi ngày ngày ăn cà chua trứng chiên là một loại mùi vị, đem ngươi làm ăn rồi hải sâm bào ngư sau đó, ăn nữa cà chua trứng chiên, đó chính là mùi bất đồng rồi.

Ta như có sở ngộ nói, chính gọi là, giống nhau giang hồ, trăm hình dáng mùi vị.

Lý Trường Lăng kiếm sát nơi tay, ta thấy ngươi trong đêm qua công có chút tiến cảnh, sẽ để cho ta trước lĩnh giáo, Mời!

Ta cười ha ha một tiếng, Thiên Dao đến đến tay, quét quét quét, liên tiếp đánh ra ba đao, đây là ta theo Kim Xà Thương Pháp bên trong cây ghép đến Dao Pháp bên trên đề đao ba giấy gấp. Lý Trường Lăng kiếm pháp nhanh, ta liền dĩ khoái đả khoái, hơn nữa một chiêu này thức có thể chồng tốc độ đánh.

Đao thứ ba bỏ ra, Dao Khí ra sau tới trước, vượt qua trước mặt lưỡng đao, thẳng đến Lý Trường Lăng mặt bên trên.

Lý Trường Lăng quát to một tiếng, tốt!

Lại cũng không né tránh, ta nhanh hẳn nhanh hơn, kiếm sát theo ta ba đao trong khe hở xuyên qua, đâm về phía ta ngực. Ta cũng không tránh né, thúc giục Dao Kính, cứng rắn vọt tới, sử dụng ra đúng là lưỡng bại câu thương vui đùa, Lý Trường Lăng kinh hãi, liền cắt kiếm về đỡ.

Đình đình đình.

Ba kiếm ngăn trở ta thế công, về phía sau vừa lui, nói, ngươi điên rồi à?

Ta cũng dọa đến giật mình, mới vừa rồi Lý Trường Lăng một kiếm kia nếu không lùi lại, hai người đều sợ rằng mất mạng tại chỗ, có thể mới vừa trong gang tấc, ta lại bản năng đem đao đâm đi ra ngoài. Ta nói xin lỗi a, mới vừa rồi ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, ta cứ như vậy vọt tới.

Lý Trường Lăng bức tức thu kiếm, nói sau này không bao giờ nữa so tài với ngươi, tiểu tử ngươi nói đến đánh nhau không muốn sống.

Đường núi gấp ghe khó đi, chúng ta lựa chọn đi quan lộ, mặc dù sẽ lượn quanh một chút, nhưng có thể cưỡi ngựa.

Nói là quan lộ, đường rộng cũng không đến một trượng, có thể miễn cưỡng thông qua một chiếc xe ngựa.

Phía Nam quan lộ so sánh với phương Bắc hay lại là hơi kém một bậc, thứ nhất phía Nam đường núi chiếm đa số, xây cất quan lộ giá vốn khá cao, thứ hai nước mưa thời tiết nhiều, bảo vệ giá vốn khá cao.

Đồng dạng là quan lộ, phương Bắc so với phía Nam liền có thể đi hơn nhiều. Năm ngoái ta theo Nhạn Môn vào kinh thành lúc, Nhạn Môn đến Lạc Dương một đoạn quan lộ, rộng ba, bốn trượng, mặt đất bằng phẳng, lấy gạo nếp cùng vôi tôi lẫn lộn đất nện mà thành, nghe nói là Tần Thi xây cất, cách nay hơn một nghìn năm.

Tần Triều đã sớm diệt vong ngàn năm, không nghĩ tới con đường này lại giữ lại.

Bởi vì buổi sáng tỷ võ một chuyện, Lý Trường Lăng không có cho ta sắc mặt tốt nhìn, vẫn ở trước mặt thúc giục chính mình Tiểu Thổ Lừa đi trước, ta là cười Tiểu Hối theo ở phía sau. Được rồi hơn mười dặm, Lý Trường Lăng nói, phía trước có tình huống.

Lại là một đám người bịt mặt tập kích đoàn xe

, bị tập kích người, đúng là trước đây không lâu gặp phải Linh Nam Kiếm Phái nhất mạch. Ngón ngang trên đất nằm mấy cỗ thi thể, Linh Nam Kiếm Phái đã đang khổ cực chống đỡ, Tô Tổ Tổ, Tô Thiên Diệp huynh muội, ở mấy cái Linh Nam Kiếm Phái biết Huyền Cảnh cung phụng dưới hộ vệ, vừa đánh vừa lui.

Tô Thiên Diệp chứng kiến chúng ta, hô to, Đại Hiệp nhờ giúp đỡ!

Lý Trường Lăng nói lẽ nào lại như vậy, liền muốn ra tay giúp đỡ.

Ta ngay cả cân lại nói, những thứ này đều là trên giang hồ môn phái tranh, người tự dung vọt vào, không hợp quy củ giang hồ.

Lý Trường Lăng nói, che mặt đánh lên, đã là không hợp quy củ ở phía trước, ta chuẩn bị ra tay giúp đỡ, là bằng hữu liền rút dao tương trợ.

Sáng sớm hôm nay chộc giận hấn tức giận, nghĩ đến chỗ này, ta cười ha ha một tiếng, liền hướng người bằng hữu hai chữ này, chuyện này ta giúp.

Lý Trường Lăng nói, vậy người quy củ giang hồ đây?

Ta nói đi mẹ hần quy củ giang hồ, ta cũng không phải là người trong giang hồ.

Những người bịt mặt này võ công cao cường, ngoại trừ cầm đầu là biết Huyền Cảnh bên ngoài, những người còn lại phần nhiều là Văn cảnh trên trung bình, chẳng qua những người này lại Tinh Thông liên thủ chi thuật, công phòng lộn xộn thích thú, ngầm chứa dịch lý chi thuật, lúc này Linh Nam Kiếm Phái hai cái cung phụng đã treo rồi màu, lấy chống đỡ không được bao lâu.

Lý Trường Lăng gào to một tiếng, giống như đại bàng giương cánh, tung người nhảy vào trong kiếm trận.

Ta cũng hét lớn một tiếng, trong tay nội lực sức lực nôn, múa lên Thiên Dao, bước ra Mê Tung Bộ, vù vù chém ra rồi mấy đao.

Người bịt mặt không ngờ đến nửa đường sẽ giết ra người giúp đỡ, bị công trở tay không kịp, có mới tăng thêm lực lượng gia nhập, mấy cái Linh Nam Kiếm Phái cung phụng, thế công nhất thời lãnh lẽ, cầm đầu người bịt mặt kêu nhỏ một tiếng, tất cả mọi người về phía sau triệt hồi, song phương lần nữa giằng co đi xuống.

Tô Tổ Tổ chứng kiến ta, vui vẻ nói, nguyên lai là Ân Công!

Vừa nói dịu dàng nhưng thi lễ, một cái nhún mày một tiếng cười, hết sức quyến rũ.

Dù là ta định lực lượng mười phần, trong lòng cũng giống như động một cái, khó trách Nam Cung gia Lão quái vật nhất định phải cướp nàng, liền cái này ngày sinh kèm theo quyến rũ, ngay cả Từ Nhược Nam cũng kém mấy phần.

Đương nhiên, cùng Tô Tổ Tổ sờ sờ động lòng người, làm người thương yêu yêu so sánh, Từ Nhược Nam càng nhiều là hiên ngang tư thế oai hùng cùng linh động khí, mặc dù hơi nhỏ tính khí, nhưng càng chân thực, đây mới là làm lòng người động chỗ.

Tạ Quân Diễn, nếu bàn về sắc đẹp, với Tô Tổ Tổ không kém bao nhiêu, cảm ơn là tiểu thư khuê các, không có Tô Tổ Tổ loại này nhi nữ giang hồ tức, có tri thức hiểu lễ nghĩa, thư quyền khí khá đậm, chẳng qua đó là Đào Sơn trước nàng, Đào Sơn sau đó, ta cảm thấy cho nàng tính cách biến hóa khá lớn.

Ta nói Ân Công cũng không phải là ta, muốn cảm ơn, liền cảm ơn vị này Lý công tử đi.

Lý Trường Lăng thấy Tô Tổ Tổ, ánh mắt sáng lên, chợt lộ ra một luồng không dễ dàng phát giác biểu tình, người biết nàng?

Ta nói gặp qua một lần.

Lý Trường Lăng nói chúng ta đi.

Tại sao?

Nữ nhân này rất nguy hiểm.

Ta nói Lý Trường Lăng a, mới vừa nói xuất thủ trợ giúp là người, bây giờ phải đi cũng là người, tiết tấu đều bị người mang rối loạn.

Cầm đầu người bịt mặt lúc này nói, lưỡng vị bằng hữu, không biết cái kia trên đường?

Lý Trường Lăng nói, Mulholland.

Người bịt mặt sùng sốt một chút, sao hắc ngăn lại nói? Chẳng lẽ người muốn đen ăn đen? Mấy người này là chúng ta Nam Cung Thế Gia khách nhân, lưỡng vị bằng hữu nếu theo chân bọn họ không có quan hệ, không bằng mời qua một bên, chúng ta sau này đưa lên văn ngân trăm lượng, coi như là hai vị

tiền trà.

Ta không khỏi khen, đầu năm nay, tiền cũng quá dễ kiếm.

Lý Trường Lăng lại hừ lạnh một tiếng, ta nếu là không đồng ý đây?

Người bịt mặt cũng không biết chúng ta thực lực chân chính, bây giờ bọn họ đối phó Lĩnh Nam Kiếm Phái đã có một ít cổ hết sức, hấn vẫn muốn thuyết phục chúng ta: Hai vị, không bằng mở điều kiện.

Lý Trường Lăng nói, ta nhìn trúng một vật, các ngươi nếu có thể cầm ra, ta liền không nhúng tay vào chuyện này.

Thứ gì?

Lý Trường Lăng nói, Từ Cẩm Thành bên trong có cái ghế, ta cảm thấy được không tệ, ngươi giúp ta dời tới đi.

Người bịt mặt tức giận nói, tiểu tử ngươi tiêu khiển chúng ta, lên cho ta!

Bạn đang đọc truyện *Tại Thất Phiến Môn Viên Quan Nhỏ Thời Gian Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.